SOCIETATEA GEOGRAFICĂ ROMÂNĂ

MARELE DICȚIONAR GEOGRAFIC AL ROMÂNIEI

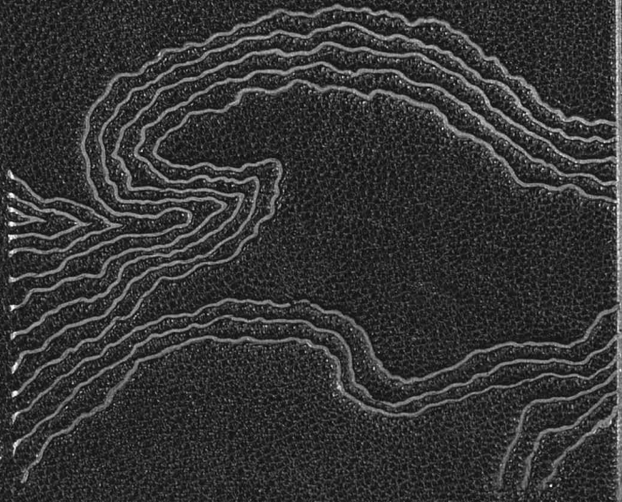

www.clasicromanica.ro

MARELE

DICȚIONAR GEOGRAFIC

AL

ROMÎNIEI

www.dacoromanica.ro

SOCIETATEA GEOGRAFICĂ ROMÎNĂ

FUNDATĂ LA 15 IUNIE 1875

RECUNOSCUTĂ DREPT INSTITUȚIE DE UTILITATE PUBLICĂ, PRIN LEGEA DIN 20 FEBRUARIE 1897

MARELE

DICȚIONAR GEOGRAFIC

AL

ROMÎNIEI

ALCĂTUIT ȘI PRELUCRAT DUPA DICȚIONARELE PARȚIALE PE JUDEȚE

DE

GEORGE IOAN LAHOVARI

PREȘEDINTE AL INALTEI CURȚI DE COMPTURI,
PREȘEDINTE AL SOCIETĂȚII PENTRU ÎNVĂȚĂTURA POPORULUI ROMÎN,
SECRETAR GENERAL AL SOCIETĂȚII GEOGRAFICE ROMÎNE

ȘI

GENERAL C. I. BRĂTIANU

SUB-ȘEF AL STATULUI-MAJOR GENERAL,
DIRECTOR
AL INSTITUTULUI GEOGRAFIC AL ARMATEI

GRIGORE G. TOCILESCU

MEMBRU AL ACADEMIEI ROMÎNE,
PROFESOR UNIVERSITAR,
DIRECTOR AL MUZEULUI NAȚIONAL DE ANTICHITĂȚI

VOLUMUL III.

BUCUREȘTI

STAB. GRAFIC J. V. SOCECŬ, STR. BERZEI, 59

1900

www.dacoromanica.ro

MARELE DICȚIONAR GEOGRAFIC
AL ROMÎNIEI

C

(URMARE)

Cucuruzul, *com. rur*, jud. Vlașca, pl. Marginea. Este împărțită în două cătune saŭ două mahalale: Cucuruzul-d.-s. și Cucuruzul-d.-j., situate la extremitatea de N. a plășeĭ, între satele Prunarul și Ciolanul-Pangal. Proprietate a d-luĭ Nicolae Gherassi, fostă a d-luĭ Ion Ghica. Departe de Giurgiŭ de 28 kil.; de Stănești, reședința plășeĭ, de 18 kil. iar de București de 52 kil.

In 1887 avea 347 contribuabilĭ, din 1752 sufl.

Budgetul com. pe anul 1886 era de 3973 leĭ la venitурĭ și 3502 leĭ la cheltuelĭ; pe 1887 era de 3861 leĭ la venitурĭ și de 3270 leĭ la cheltuelĭ.

Are 2 bisericĭ, deservite de 2 preoțĭ și 3 cîntărețĭ. Una din bisericĭ este zidită la 1830 și reparată la 1886. Are hramul Sf. Impărațĭ și constitue o singură parohie.

Este o școală mixtă, cu 4 clase. In 1888, aŭ urmat aci 20 băețĭ și 35 fete, din 90 băețĭ și 35 fete în vîrstă de școală.

Suprafața întregeĭ moșiĭ este de 2050 hect., din care, la 1864, s'a dat la 220 locuitorĭ împroprietăriți după legea rurală 850 hect., rămînînd proprietate 1200 hect.

Pe teritoriul com. e un petic de pădure în suprafață de 230 hect.

Arenda anuală a moșieĭ este de 36000 leĭ.

Satul este situat pe o vale ce poartă numele satuluĭ și care are pe ea un eleșteŭ care servă de adăpat vitele satuluĭ.

Pe aci trece valea Cablanŭluĭ, pe care sunt izvoare și un heleșteŭ de pescuit și adăpat vitele.

Cucuta, *cătun*, jud. Brăila, pendinte de com. Mihaiŭ-Bravul, situat la V., 12 kil. depărtare de reședința comuneĭ. Vite cornute sunt: 254 (120 boĭ, 110 vacĭ, 2 taurĭ, 22 vițeĭ); sunt 48 caĭ, 384 porcĭ și 320 oĭ.

Cucutan, *movilă*, jud. Buzaŭ, în com. și cät. Simileasca.

Cucuteĭ (Vălceaua-), *vălcea*, ramificație din Valea-Duhneĭ; trece pe la N. comuneĭ Traian, din jud. Teleorman, pe lîngă Valea-Suroaeĭ și spre moșia Piatra.

Cucuteni, *com. rur.*, jud. Dîmbovița, plaiul Dîmbovița-Ialomița, situată pe dealurĭ și pe văĭ, spre N. și la 25 kil. de Tîrgoviște, între Muchea-Brănești, Muchea-Mănăstireĭ-Bunea și Muchea-Bărboși. Această comună este maĭ toată așezată pe valea Vîlcana, pe unde și curge pîrîul Vîlcana.

Cucuteni sunt învecinațĭ spre E. cu com. Moțăeni și Șerbănești-Podurile, saŭ Băile-Pucioasa, spre V. cu Pietrari, spre N. cu Rîul-Alb și spre S. cu Vîlcana-Pandeli. De toate aceste comune se desparte prin dealurĭ și văĭ și numaĭ cu Vîlcana-Pandeli se leagă printr'o șosea vecino-comunală. Peste apa Vîlcana sunt în raionul com. cincĭ podețe. Cucuteni se compune din treĭ cătune: Vîlcana-d.-j., Vîlcana-d.-s. și Cucuteni, cu 1500 locuitorĭ romînĭ. Comuna se compune din: ulița Cucuteni, ulița Plaiul, ulița Bisericeĭ, linia Vîlcani, ulițele Moiceni, Greci și Valea-Cheiĭ. In această comună

www.dacoromanica.ro

sînt trei biserici și o școală cu local nou și condusă de un învățător plătit de stat. Comuna crește vite: vaci, boi, cai, oi. Se cultivă mai mult porumb și cînepă. Tocmai sus în Cucuteni, peste dealuri la rîul Ialomița, este o moară. Principala producțiune a com. este gazul și apa iodo-saliferă. Aci sunt renumitele băi de iod de la Vîlcana. Vezi Vîlcana și Buznea.

Cucuteni, *com. rur.*, ocupînd partea despre N.-V. a plășei Stavnicul, jud. Iași, situată mai mult de a dreapta rîului Bahluiul, pe un teren accidentat, formînd dealuri și văi acoperite cu păduri. Se află la 16 kil. de Iași. Prin partea de N. a comunei trece rîul Bahluiul, calea ferată și șoseaua națională de la T.-Frumos spre Iași, cari merg paralele cu apa Bahluiul.

Este formată din satele: Cucuteni, Cogeasca-Vechie, Cogeasca-Nouă, Hăsnășeni, Liț-cani-Vechi, Brătuleni, Scoposeni, Dîrjeni, Bogdănești, Horlești-Catolici și Horlești-Domniței. Are o întindere cam de 12609 hect. și o populație de 699 familii, sau 3270 suflete.

In această comună sunt 5 biserici ortodoxe, cu 3 preoți și 6 cîntăreți; una catolică, cu 1 preot și 1 dascăl; 4 școli, cu 4 învățători, 158 elevi, (145 băeți și 13 fete); o moară de apă.

Budgetul e de 17416 lei 66 bani la venituri și de 17346 lei la cheltueli.

Vite sunt: 10749 capete, din cari: 3432 vite mari cornute, 5560 oi, 48 capre, 512 cai, 5 bivoli și 1192 rîmători.

Cucuteni, *sat*, în centrul comunei Cucuteni, plasa Stavnicul, jud. Iași, înconjurat de toate părțile cu dealuri. Are o populație de 116 familii, sau 559 suflete. Este reședința comunei. Aici se află: o biserică zidită la 1642 de Matei Deleanu, fostul proprietar, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; o școală cu un local frumos, înființată în anul 1865 și frecuentată de 47 elevi; localul primăriei și casele proprietății. Lîngă sat se află un iaz, numit Broscăria.

Vite sunt: 4123 capete, din cari: 803 vite mari cornute, 2864 oi, 18 capre, 141 cai, 5 bivoli și 292 rîmători.

Satul Cucuteni se află pe moșia cu același nume, și este vechiu, după cum ne arată data fondării bisericei.

«La 7121, în timpul domniei lui Ștefan-Vodă Tomșa, boerii fiind nemulțumiți de el, s'au retras într o noapte cu toții în acest sat și au trimis poruncă lui Ștefan-Vodă, să iasă din scaun, că nimeni nu-l mai poate suferi în Domnia Țării cu atîtea vărsări de sînge.

«Vodă n'a ascultat, și strîngînd oaste aŭ împrăștieat boerii, răsipind răscoala lor».

Cucuteni, *sat*, în partea de S.-V. a com. Băiceni, pl. Bahluiul, jud Iași, pe valea pîrîului Țoleasa, ce trece prin mijlocul satului Are suprafața cam de 1900 hect. și o populație de 92 familii, sau 408 locuitori Romîni, cari se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor; o biserică, deservită de 1 preot, 2 cîntăreți și 1 eclesiarc; o școală, înființată în 1884 și frecuentată de 34 elevi.

Aci s'a gâsit, făcîndu-se săpături sistematice de reposatul profesor N. Beldiceanu, mai multe obiecte vechi, ca: idoli, oale, instrumente etc., parte de lut și parte de os și bronz. Ele sunt depuse la Muzeul Național din București.

In trupul moșiei se află și satul Bărbătești.

Cucuteni, *stație de drum de fer*, jud. Iași, pl. Stavnicul, Satul Cucuteni, pe linia Iași-Pașcani, pusă în circulație la 13 Sept. 1870. Se află între stațiile Iași (14.1 kil.) și Podul-Iloaei (8.7 kil.) Înălțimea d'asupra nivelului mării de 44m 75. Venitul acestei stații pe anul 1896 a fost de 33530 lei, 25 bani. In anul 1873 venitul acestei stații era numai de 1159 lei, 47 bani.

Cucuteni, *moșie*, în județul Iași, com. Cucuteni, pl. Stavnicul, pe teritoriul căruia se află satele: Cucuteni, Scopoșeni, Cogeasca Vechie, Cogeasca-Nouă, Dîrjeni, Bogdănești și Horlești-Domniței. Are o întindere cam de 10160 hect., din cari cam 2145 pădure.

Cucuteni, *afluent* al pîr. Răcea, în com. Ruginoasa, jud. Suceava.

Cucuteni-Pîrscoveni saŭ **Balta Plopului**, *moșie*, și *cătun* în județul Buzăŭ, com. Stîlpul, fostă proprietate a statului, pendinte de Episcopie și din care parte s'a dat însurăților, iar parte s'a vîndut deosebit și s'a alipit moșiei Stîlpul.

Cucuteni-Răzăși, *sat*, numit și **Pelinul**. E situat pe coastă de deal, în centrul comunei Durnești, jud. Botoșani, pe dealul și valea Pelinului. Are o suprafață de 507 hect., și o populație de 49 familii, sau 206 suflete; sunt 76 contribuabili, vechi locuitori răzeși, cari se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor și au 14 hect. vii pe Hîrtopul-Viilor, cari produc 220 hectol. vin.

Vite sunt: 59 boi și vaci, 42 cai, 56 oi și 25 rîmători.

Loc. aŭ 45 stupi cu albine.

www.dacoromanica.ro

Cucuteni-Tufescu, *sat*, situat în partea de N.-E. a comunei Durnești, județul Botoșani, pe un podiș inclinat spre S.-E. și pe valea Pîrîului-Cucutenilor. Moșia are o suprafață de 872 hect., din cari 143 hect. ale locuitorilor și 7294 ale proprietarului. Populația este de 57 familii, saŭ 143 suflete, din care 33 contribuabili.

In acest sat se află 1 biserică de zid, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; 4 iazuri și o moară de apă.

Prin mijlocul satului trece calea județ. Botoșani-Ștefănești.

Vite sunt: 98 boi și vaci, 44 cai, 350 oi și 30 rîmători.

Cucutenilor (Iazul-), *iaz*, format din Pîrîul-Cucutenilor, pe moșia Cucuteni-Tufescu, com. Durnești, plasa Ștefănești, jud. Botoșani.

Cucutenilor (Pîrîul-), *pîrîŭ*, izvorește de pe moșia Cucuteni-Tufescu, com. Durnești, jud. Botoșani, trece pe lîngă satul Cucuteni și se varsă în pîrîul Corogea.

Cucuvaia, *pîrîiaș*, în jud. Neamțu, com. Vînători-Neamțului. Izvorește din dealul numit Fundul-Romăneseĭ și se varsă pe dreapta pîrîului Ozana.

Cudalbi, *com. rur.*, în jud. Covurluiŭ, pl. Zimbrul, la 52 kil. de Galați, în partea cea mai extremă despre V. a județului Covurluiŭ, și com. rur. cea mai însemnată din acest județ în privirea populației. Se mărginește la E. cu Băleni și Oasele, la S. cu Mînjina și Călmățuiŭ, la V. cu Ivești, Barcea, Dărăști, și Drăgănești, și la N. cu Puteni (cari toate, începînd de la Călmățuiŭ, sînt în jud. Tecuciŭ).

Așezată pe valea Geruluĭ (pîrîul Gerul trece chiar prin mijlocul Cudalbilor), această comună este formată dintr'un singur sat, cu aparența de orășel chiar. Are o lungime de aproape 4 kil., și lățime de 1 1/2 kil., și e locuită numaĭ de răzășĭ.

Populația Cudalbilor e de 1149 familiĭ, saŭ 3970 suflete, din cari 2038 bărbați, 1932 femeĭ; 2890 necăsătoriți, 869 căsătoriți, 209 văduvĭ, 2 divorțați. Știŭ carte 592 persoane, restul nu știŭ. Sînt 780 contrib.

Străinĭ sînt: 12 familiĭ de Armenĭ, saŭ 46 suflete, și 16 familiĭ de Izraeliți saŭ 44 sufl.

Suprafața comuneĭ este de 12970 hect., din cari 9952 hect. 80 ariĭ arabile, 110 3/4 viĭ, 433 imaș și restul vatra satuluĭ, cu alte destinațiĭ și netrebnic. Pămîntul de aice e mănos, negru, pe une-locurĭ și nisipos; pădurĭ maĭ nu se află de fel.

In afară de pămînturile răzășești, pe teritoriul Cudalbilor se află și următoarele proprietăți maĭ marĭ: Pleșești (2 trupurĭ), Gologanul, Bezmanul, Bătrînul-Izvoreț, Ciudinul și Murgociul.

Plugăria, creșterea vitelor și cultura viilor sunt ocupațiile principale ale cudălbenilor; fruntașiĭ dintre sătenĭ posedă pînă la 30-40 fălcĭ de pămînt; plugurĭ sistematice se numără vr'o 100. Dintre cereale, se seamănă maĭ mult secară și popușoiŭ, grîŭ prea puțin.

Vite sunt: 3 taurĭ, 1608 boĭ, 808 vacĭ, 83 juncĭ, 31 junce, 40 gonitorĭ, 31 gonitoare, 77 mînzațĭ, 74 mînzate, 69 viței; 1 armăsar, 163 epe, 407 caĭ, 3 asinĭ, 188 berbecĭ, 4196 oĭ, 23 capre, 5 țapĭ; 980 porcĭ scopițĭ, 390 vierĭ, 835 scroafe, 2760 purceĭ.

Cîrciumĭ sunt 18, ținute parte de Romînĭ parte de Armenĭ; prăvăliĭ de manufactură sunt 5 (4 ținute de Armenĭ și 1 de un Evreŭ); meseriașĭ dintre Romînĭ puținĭ, croitorĭ 3 Evreĭ; tot de Evreĭ se vînd pănă și icoanele bisericești (1887). Funcționează aicĭ o moară cu aburĭ.

Budgetul comunal se balansează la venitурĭ și cheltuielĭ cu aceeași sumă de 12240 leĭ 75 banĭ pe an. Contribuțiile directe se ridică în total la 25467 leĭ 68 banĭ.

Are 4 biserici: Prea Cuvioasa Paraschiva, Adormirea Maicei Domnuluĭ, Sf. Dimitrie și Sf. Voevozĭ. Intreaga comună formează o parohie, cu catedrala Prea Cuvioasa Paraschiva, deservite de 1 preot paroh și 2 preoți ajutorĭ și 6 cîntăreți; bisericile fiind răzășești n'aŭ pămînt rural, Adormirea însă are 10 fălcĭ hărăzite de dascălul Costin Chebac.

Cea maĭ veche dintre bisericile din Cudalbi e Prea Cuvioasa Paraschiva, construită întîiașĭ dată din bîrne la 1805, apoĭ refăcută de zid gros de aproape 1 m. în curgere de 15 anĭ (1840—55); fu sfințită la 14 Octombrie 1855. Adormirea, începută a fi zidită la 1861, se sfinți la 1863; e o biserică frumoasă și bine înzestrată, învelită cu scîndurĭ, datează din 1833 luna Maiŭ, din timpul episcopuluĭ Meletie al Romanuluĭ. Sf. Voevozĭ, cea maĭ mică și cea maĭ nouă dintre bisericile din Cudalbi, dar și în cea maĭ rea stare, căcĭ pănă și temelia-ĭ e stricată.

Sunt 3 școlĭ: două de băeți și 1 de fete; cea dintîĭa dintre școlile de băeți e înființată în 1864, frecuentată de 126 elevĭ înscrișĭ în 1890; a doua din 1874, frecuentată de 125 școlarĭ

www.dacoromanica.ro

regulaţi, din 139 înscrişi; şcoala de fete număra în acelaşi an 38 eleve înscrise, din carî cu frecuenţă regulată 32. Ca produs al şcolilor de băeţi de la înfiinţare până azi (1887) se numără vr'o 100 absolvenţi, din carî cei maî mulţi se ocupă cu plugăria, iar unii s'aŭ făcut preoţi, învăţătorî saŭ meseriaşi.

Satul Cudalbi este foarte vechiŭ. Versiunea cea maî răspîndită arată că numirea acestuî sat ar veni de la un oarecare Manolacho Cudalb, oştean în timpul luî Ştefan-cel-Mare, căruîa i s'ar fi hărăzit pentru vitejia sa loc de sălăşluire şi de hrană în această parte a ţăreî. Chiar şi azî există în Cudalbi, în partea din jos, un drum care se numeşte Drumul-luî-Manolache. Pe lîngă acest Manolachi Cudalb, tradiţia poporană maî citează ca întemeietorî aî satuluî şi pe căpitaniî Beţivu şi Obreja, tot din oastea luî Ştefan-Vodă. Cu toate acestea, un uric, scris în slavoneşte, din 1472, luna Iunie în 25 zile, al căruî original se află la răzăşul din Cudalbi, Vasile Constantin Corciovă, fiiul decedatuluî Constantin Popa Lupu Corciovă, vorbeşte numaî de vornicul Stefan Cudalb şi Izbaşa Ioan Vrabie, cărora li s'a hărăzit o bucată de pămînt peste valea Geruluî, în locul unde azî e satul Cudalbi. Iată textul acestuî uric în traducţia romînă:

«Milostivirea mea Ştefan Voevod stăpînitor pămîntuluî Moldoveî; iată aŭ venit înaintea noastră şi înaintea boerilor noştri aî Moldoveî, slugile noastre Ştefan Cudalb vornicul şi Izbaşa Ioan Vrabie, în auzul tuturor credincioşilor boerilor noştri marî şi micî cu jalbă ca să ne milostivim asupra lor, şi le-am primit cererea lor, şi ne-am milostivit asupra slugilor noastre Ştefan Cudalb vornicul şi Izbaşa Ioan Vrabie; le-am dat o bucată de pămînt peste valea Geruluî în curmezis, spre V. până în matca Heretelor, şi spre E. până în Valea-Ţigancei, ce se apropie de apa Mînjineî şi merge marginea din jos până la Fileşti şi parte din sus până la Troiandolul şi capetele se hotărăsc cu moşiile Bujoreşti şi Gologanu, şi la această parte de pămînt să fie volnicî a stăpîni eî şi fraţiî lor şi surorile lor şi feciorii lor, şi nepoţiî lor, strănepoţiî şi sprestrănepoţiî lor, şi toţi carî se vor trage din neamul lor, nestrămutaţi nicî odinioară în vecî, şi le-am făcut această foaie scrisă uric dat la mîna lor, şi spre aceasta este credinţa Domnieî mele de maî sus numită Ştefan-Voevod, şi credinţa a tuturor boerilor noştri aî Moldoveî marî şi micî, şi spre maî mare tărie şi întăritură a tuturor de maî sus scrise, am poruncit credincios boeruluî nostru d-sale Tudor Logofăt să scrie şi pecetea noastră să o lege către această carte a noastră».

[L. S. D.]

Veleatu 6980 (1472) Iunie 25 zile.

Grigorie Vis vel logofăt scris de pe ispisocul vechiŭ pe sîrbie de la Ştefan-Voevod Domn Ţăreî Moldoveî, scris la Z. A. H. Iunie 25 zile.

Cudrina, *deal,* pe teritoriul satuluî Gremeşti, com. cu acelaşi nume, plasa Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Cudrina, *ponor,* pe teritoriul satuluî Gremeşti, com. Gremeşti, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Cuejdiul, *sat,* în com. Gîrcina, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu. E situat pe valea pîrîuluî cu a sa numire.

Impreună cu satul Gîrcina are o populaţie de 248 capî de familie. In acest sat se află 1 biserică, 2 morî; iar în apropiere, cariere de piatră. Locuitoriî se'ndeletnicesc cu agricultura şi creşterea vitelor.

Cuejdiul, *ramură de dealurî,* jud. Neamţu, între moşia Almaşi (com. Dobreni), şi marginea despre N.-E. a com. Gîrcina. Poartă maî multe numirî speciale ale piscurilor şi anume: Tarniţa, Muncelul, Dealul-cel-Mare, dealurile Roatelor, Mintina, Balaur, etc.

Cuejdiul, *pădure,* în jud. Neamţu. plasa Piatra-Muntele, com. Gîrcina, are o întindere de 4231 pogoane, coprinzîndu-se şi aceea de pe moşia Gîrcina.

Cuejdiul, *pîrîiaş,* jud. Neamţu. Izvoreşte din muntele Tarniţa, (ramura Muncelul), către hotarul com. Cracăoani; curge în spre S.-E. pe teritoriul com, Gîrcina, pl. Piatra-Muntele, printre ramificaţiunile culmeî Viişoara şi a culmeî cu a sa numire; udă satul Cuejdiul, Gîrcina şi Dărmăneşti, de unde se bifurcă aproape de intrarea sa în oraşul Piatra în doî cracî, unul ce curge pe sub coastele munteluî Cozla, străbătînd oraşul aproape prin centru; şi altul prin partea sudică, despărţind mahalaua Mărăţeî de cel-lalt trup al oraşuluî unindu-se aproape de vărsarea luî în rîul Bistriţa, în dreptul fabriceî de cherestea şi cue de lemn «Moldova», ce se află în Piatra.

Maî înainte-vreme tot cursul săŭ se făcea prin ramura întîia; însă de cînd oraşul a început a se mări, aŭ căutat să-l abată din pricina înecurilor ce producea în timpul eşireî apelor sale din matcă.

Afluenţiî săî, sînt, pe dreapta: Argintarul, Rotariul, Glodul, Părul, Poeni, Runcul, Slatina, Chiticul, Pîrîul-Chetrărieî, Porţeî; din stînga pîraele: Muncel, Ţiganca, Varniţa, Săhastrul, Sălătuc, Gîrciniţa, Boroda, Sinida şi Fundătura.

Cufurita, *vale,* jud. Vălcea, plaiul

www.dacoromanica.ro

Horezul, com. Oteşani, se varsă în rîul Luncavăţul.

Cufurita, *vale*, jud. Vîlcea, plaiul Horezul, com. Slătioara, ce curge prin mahalaua Goruneşti.

Cufuritul, *căt.* al com. Glodeanul-Sărat, jud. Buzău, cu 90 locuitorĭ şi 20 case. In vechime purta numele de Glodeanul-Grădiştea şi Snagoveanca, după numele moşieĭ pe care e situat.

Cufuritul, *munte*, în sus de com. Moroeni, jud. Dîmboviţa, in direcţia apeĭ Ialomiţa, în stînga. Acest munte este aproape paralel cu muntele Răteiul şi printre dînşiĭ curge pîr. Cufuritul, pe care sînt ferăstrae de tăiat scîndurĭ.

Cufuritul, *munte*, la N. de Cîmpulung, jud. Muscel, ale căruĭ poale le udă rîul Bughea.

Cufuritul, *lac*, în com. Glodeanul-Sărat, jud. Buzău, în Vestul căruia e situat căt. Cufuritul. Conţine mult peşte. El e continuaţia pîrîuluĭ Sărata.

Cufuritul, (**Glodeanul-Cufuritul**), *moşie*, în jud. Buzău, com. Glodeanul-Sărat, proprietatea statuluĭ, pendinte de mănăstirea Znagovul. Are 2380 hect., toate arabile, din care s'aŭ dat împroprietăriţilor în 1864; 830, însurăţeilor din cătunul Florica; iar 1474, sunt rămase încă proprietatea statuluĭ. Face parte din marele corp Glodeanul şi Grădiştea.

Cufuritul, *numire* dată de locuitorĭ întregeĭ moşiĭ Glodeanul şi Grădiştea, jud. Buzău.

Cufuritul, *numire* dată *moşieĭ* Sărata-Misleĭ, din com. Mihăileşti, jud. Buzău.

Cufuritul, *numire* ce se maĭ dă izvoruluĭ Catîra, din com. Robeşti, jud. Buzău.

Cuhalm, *pădure*, jud. Bacău, pl. Bistriţa-de-Sus, din comuna Schineni.

Cuhalm, *mică pădure* de răchite situată pe malul Siretuluĭ la V. de satul Lieşti între Bîrlad şi Siret, judeţul Tecuciŭ. Este proprietatea răzeşilor din satul Lieşti; din această pădurice eĭ îşi fac toate îngrădirile la case şi împrejurimĭ. Este adese-orĭ supusă inundaţiilor Siretuluĭ.

Cuibarul, *deal* cultivabil, în com. Dolhasca, jud. Suceava.

Cuibăreşti, *deal*, formează hotarul între satele: Frăţia şi Medeleni, jud. Tecuciŭ, pl. Berheciŭ, com. Godineşti.

Cuibăreşti, *pădure*, la V. de satul Tomozeiŭ, com. Onceştĭ, pl. Berheciŭ, jud. Tecuciŭ; serveşte ca margine la S.-V. cu com. Godineşti.

Cuibăreşti, *pîrîŭ*, izvoreşte din dealul cu acelaşĭ nume, judeţul Tecuciŭ, merge spre E. şi se varsă în Berheciŭ.

Cuibeanca, *vale*, izvoreşte din com. Gornetul-Cuibul, curge spre E. şi se varsă în gîrla Turburea în com. Păcureţĭ, plasa Podgoria, jud. Prahova.

Cuibul, *sat*, face parte din com. rur. Gornetul-Cuibul, pl. Podgoria, jud. Prahova. Este situat pe malul stîng al pîrîuluĭ Sărăţelul, sub poalele dealuluĭ Mîrzea şi Năstăsoaia. Are o populaţie de 775 locuitorĭ (382 bărbaţĭ şi 393 femeĭ).

Aci e o biserică construită la anul 1853, în locul uneĭ alte bisericĭ vechĭ de lemn, şi despre care se spune că s'ar fi fondat pe la anul 1790 de locuitorĭ. Este deservită de un preot.

In partea de S. a căt. Cuibul, pe unde curge pîrîul Sărăţelul, sînt abondente izvoare de apă sărată, ce se întrebuinţează de locuitoriĭ bolnavĭ de reumatizm. Mulţĭ din locuitoriĭ comunelor vecine ĭeaŭ apă din aceste izvoare pentru acest scop.

Tot în acest cătun, la localitatea numită Valea-Beniĭ, se află un bogat izvor de apă minerală, conţinînd fier şi pucioasă.

Satul Cuibul, se crede a fi înfiinţat cam pe la anul 1690, cînd primiĭ treĭ fondatorĭ, fugiţĭ de frica Turcilor, cum spune tradiţia, s'aŭ stabilit prin pădurile seculare din aceste locurĭ.

Acest cătun ocupă centrul comuneĭ Gornetul-Cuibul şi este reşedinţa eĭ.

Cuibul, *deal*, în partea de N. a căt. Cuibul, comuna Gornetul Cuibul, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Cuibul-Berzeĭ, *izvor*, com. Micesti, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel.

Cuibul-Vulturilor, *deal*, în partea de V. a comuneĭ Bobuleşti, pl. Ştefăneşti, judeţul Botoşani.

Cuiburile, vechiu *schit*, în plasa Ialomiţa-Balta, satul Slobozia, jud. Ialomiţa, lîngă mănăstirea Slobozia. Acest schit a fost fondat, înzestrat şi închinat mănăstireĭ Slobozia de Stana Doiceasca, la anul 1626. Nu se maĭ află nicĭ o urmă din acel schit.

www.dacoromanica.ro

Cuiburile, *lac,* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pe teritoriul comuneĭ Luciul.

Cuineĭ, *cătun*, al com. Ghizdăveşti, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanaţi, aproape de comuna Apele-Vii şi de Dealul-Ţiganuluĭ, Virveni, etc., cultivate cu viĭ. Are o populaţie de 142 locuitorĭ.

Cuiuc-Culac, *pîrîŭ,* în jud. Tulcea, pl. Istrul, pe teritoriul comuneĭ Tocsof. Izvoreşte din poalele sud-vestice ale dealuluĭ Cascalac-Bair. Se îndreaptă spre V., avînd o direcţiune generală de la N.-E. spre S.-V.; brăzdează partea sudică a plăşeĭ şi cea nordică a comuneĭ; curge pe la poalele vestice ale dealuluĭ Veli-Tepe-Bair, trece prin com. Tocsof, şi după un curs de 7 kil. merge de se aruncă în pîrîul Casimcea, pe stînga, chiar la hotarul judeţuluĭ. Primeşte un singur afluent, pe dreapta, Valea Taşlî-Culac, chiar în satul Tocsof. Malul săŭ, de la Tocsof la vărsare, este înalt şi cam stîncos. Pe valea sa merge drumul comunal Tocsof-Cogelac.

Cuiu-Iuculuĭ (Valea-), *vale*, în judeţul Constanţa, plasa Silistra-Nouă, pe teritoriul comunelor rurale Gîrliţa şi Gărvan. Este formată din treĭ văĭ maĭ micĭ ce es toate din poalele nordice ale dealuluĭ Gărvan-Bair, de pe teritoriul bulgăresc al com. Gărvan. Acestea sunt: Cara-Culac, Culac-Punar-Ceair, Gărvan-Ceair carĭ toate se împreună ceva maĭ jos de com. Gărvan în valea numită Iailea-Ceair, se îndreaptă maĭ întîiŭ spre N., apoĭ spre V., într'o direcţie generală de la S.-E. spre N.-V., Maĭ ia apoĭ numele de valea Gărvan şi de la poalele dealuluĭ Olucli, ia pe cel de Cuiuculuĭ şi sub acest nume, după ce a brăzdat partea centrală şi sudică a plăşeĭ, se deschide în ezerul Gîrliţa la 2 kil. maĭ jos, la N. de satul Gîrliţa. Cursul săŭ e de 20 kil. şi brăzdează partea nord-estică a comuneĭ Gîrliţa şi cea centrală a comuneĭ Gărvan. Malurile sale sunt formate de dealurile Scorci, Curdeli, Sîrt-Iol-Bair pe dreapta; Gîrliţa, Olucli, Cara-Burun-Bair pe stînga; iar teritoriul brăzdat de ea şi adiacentele sale, cu o întindere de 4000 hect., coprins între dealurile Galiţa, Scorci, Curdeli, Sîrt-Iol-Bair, Ciriagî-Iol-Bair de o parte, la E.; Garvan-Bair la S.; Cuiugiuc-Iol Bair şi Gîrliţa de altă parte, la V. Văile adicente sunt: Cîrîl-Mîsi-Ceair pe dreapta, Cuiugiuc-Ceair, Caraghios-beair şi Lanburlu-Culac; n'aŭ apă de cît cînd plouă. E tăiată de drumul judeţean Esechioĭ-Lipniţa pe la mijloc; pe dînsa merge şi un drum comunal Gîrliţa-Gărvan. Malurile îĭ sunt acoperite cu tufărişurĭ, ce pe unele locurĭ sunt înalte şi rîpoase.

Cuiugiuc, *sat,* în jud. Constanţa, plasa Silistra-Nouă, cătunul comuneĭ Esechioi, situat în partea meridională a plăşeĭ şi cea estică a comuneĭ, la 5 kil. spre N.-E. de cătunul de reşedinţă, Esechioĭ. Este aşezat în valea Cuiugiuc-Ceair, şi e închis la E. de dealul Cara-Burun-Bair şi la V. de dealul Cuiugiuc-Iolu-Bair cu vîrful săŭ Cuiugiuc, care are o înălţime de 130 m. Suprafaţa sa este de 1197 hect., dintre care 25 hect. sunt ocupate numaĭ de vatra satuluĭ şi de grădinĭ. Populaţiunea sa, a căreĭ majoritate este formată de către Bulgarĭ şi turcĭ, este de 28 familiĭ, saŭ 105 suflete, ocupîndu-se maĭ mult cu creşterea vitelor şi cu cultura viţeĭ de vie, care reuşeşte maĭ ales în partea sud-estică a satuluĭ. Pămîntul nu produce maĭ nimic, fiind maĭ tot acoperit cu pădurĭ şi cu tufişurĭ. Casele sunt măricele, destul de numeroase şi aşezate în grupurĭ separate si distanţiate mult unele de altele. Drumurĭ comunale pleacă unul spre N. de Cîlnia, altul spre N.-V. la Gîrliţa, altul la S.-V. la Esechioĭ, altul la S. la Cuciuc-Cainargi (Bulgaria), altul la S.-E. la Gărvan şi în fine, altul la N.-E. la Lipniţa.

Cuiugiuc, *vîrf,* al dealuluĭ Cuiugiuc-Bair; are 130 m., dominînd satul Cuiugiuc şi văile Cuiugiuc şi Nursusul, jud. Constanţa.

Cuiugiuc, *vîrf* de deal, în judeţul Constanţa, plasa Silistra-Nouă, pe teritoriul comuneĭ rurale Gîrliţa, la vre-o 5 kil. spre S.-V. de satul Cuiugiuc, de la care şi-a luat şi numele. Este vîrful culminant al dealuluĭ Tanas Sîrti, situat în partea de S. a plăşeĭ şi a comuneĭ; printr'însul trece chiar hotarul Dobrogeĭ spre Bulgaria. Dintr'însul se desface spre S. dealul Bei-Orman-Bair; iar spre N.-E. pleacă dealul Vărsat-Sîrtî; are o înălţime de 171 m.; fost punct trigonometric de observaţie rangul 2-lea, dominînd valea Cavac-Culac-Ceair, şi un alt drum comunal ce duce de la Gîrliţa la Cuiciuc-Cainargi; pe dînsul e şi pichetul cu No. 10.

Cuiugiuc, *vîrf* al dealuluĭ Tanas-Sîrtî, are 170 m., pe hotarul spre Bulgaria, dominînd valea Cavac-Culac Ceair, judeţul Constanţa.

www.dacoromanica.ro

Cuiugiuc, *vîrf* de deal, situat în partea vestică a plăşeĭ Silistra-Nouă, şi cea nord-vestică a com. Gărvan şi a cătunuluĭ său Cuiugiuc, de la care şi-a luat şi numele, jud. Constanţa. Are 130 m. şi domină valea Cuiugiuc şi şoseaua judeţeană Esechioi-Lipniţa.

Cuiugiuc-Bair, *deal*, în judeţul Constanţa, pl. Silistra-Nouă, comuna Gărvan, cătunul Cuiugiuc. E situat în partea sudică a plăşeĭ şi cea vestică a comuneĭ printre văile Cuiugiuc-Ceair şi Nursus Ceair; are 130 m. înălţime dominînd satul Cuiugiuc aşezat la poalele sale estice, acoperite cu tufărişurĭ şi puţine pădurĭ. Pe muchea luĭ trece drumul judeţean Ostrov-Cuzgun.

Cuiugiuc-Ceair, *vale*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comuneĭ rurale Gărvan şi anume pe acela al cătunuluĭ său Cuiugiuc, de la care şi-a luat şi numele. Incepe din poalele sud-estice ale dealuluĭ Ciatal-Iolu-Bair de pe teritoriul bulgăresc al comuneĭ Gărvan, aproape de satul Cuciuc-Cainargi; se îndreaptă spre N., pe lîngă dealul Sapa-Bair, intră în Dobrogea, se uneşte cu valea Demeceian-Cula-Bair, spre a forma valea Nursus-Ceair. Printr'însa merge şi drumul comunal Gîrliţa-Cuciuc-Cainargi.

Cuiugiuc-Ceair, *vale* mică, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, comuna Gărvan, cătunul Cuiugic. Pleacă din dealul Cara-Burun-Bair, trece prin satul Cuiugiuc, se deschide cu valea Cuiu-Iuc-Uluĭ. Prin ea merge şi calea judeţeană Ostrov-Cuzgun.

Cuiugiuc-Ceair, *vale* mică, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă pe teritoriul comuneĭ rurale Garvan, şi anume pe acel al cătunuluĭ său Cuiugiuc, de la care şi-a luat şi numele. Se desface din poalele vestice ale dealuluĭ Cara-Burun-Bair, se îndreaptă spre N. în o direcţie de la S.-S.-E. spre N.-N.-V., brăzdînd partea vestică a plăşiĭ şi cea nord-vestică a comuneĭ; trece pe lîngă satul Cuiugiuc, şi după un drum de 4 kil. se deschide în valea Cuiuc-Iuc-Uluĭ pe stînga. Printr'însa merge şi drumul judeţean Esechioi-Lipniţa, şi cel comunal Coşlugea-Cuiugiuc-Gărvan.

Cuiugiuc-Culac, *vale*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comuneĭ rurale Parachioi. Se desface din poalele vestice ale dealuluĭ Aslama-Sîtî; se îndreaptă spre V., avînd o direcţiune generală de la S.-E. spre N.-V.; brăzdează partea centrală şi cea nord-estică a plăşeĭ. Merge prin dealurile Baş-Punar de o parte pe dreapta, şi Uzum Mese-Sîrtî de altă parte pe stînga, pe lîngă pădurea Cojocariul, şi, după un drum de 4 kil. se deschide în valea Ghiuvegea saŭ Ghiuvenli, pe dreapta chiar în satul Parachioi. Prin ea merge drumul judeţean Lipniţa-Ghiuvegea-Enişenlia; şi este tăiată de maĭ multe drumurĭ comunale, între carĭ însemnăm Parachioi-Bazirgian şi Calaigi-Caralîc.

Cuiugiuc-Iolu-Bair, *deal*, în judeţul Constanţa plasa Silistra-Nouă, pe teritoriul comuneĭ rurale Gărvan, şi anume pe acela al cătunuluĭ său Cuiugiuc, ce e aşezat la poalele sub orientale şi de la care şi-a luat şi numele. Se desface din dealul Cara-Burum-Bair, se întinde -pre N. printre văile Cuiugiuc-Ceair şi Caraghios-Ceair, într'o direcţiune generală de la S. E. spre N.-V., brăzdînd partea V. a plăşeĭ şi a comuneĭ. Are 130 m. înălţime; se prelungeşte la N. cu dealul Olucli. E acoperit cu tufărişurĭ.

Cujba, *sat*, la N. de satul Tăcuta, com. Tăcuta, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ. E situat pe dealul Cujbeĭ pe o suprafaţă de 413 hect., din carĭ 34 hect. ale locuitorilor. Populaţiea luĭ e de 37 familiĭ, saŭ 157 suflete.

Are: o biserică construită la 1830, de Gavril Cujbă, fostul proprietar al acestuĭ sat; o moară de apă şi un iaz.

Vite sunt: 74 vite marĭ cornute, 19 oĭ, 38 caĭ şi 6 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 6 pluguri, 6 care cu boĭ şi 5 căruţe cu caĭ.

Sunt 22 stupĭ.

Cujba, *munte*, între Negovanul şi Beleoaia, la N. comuneĭ Polovraci, din pl. Novaciul, pe malul stîng al Gilortuluĭ, judeţul Gorj.

Cujbeĭ (Dealul-), *deal*, se întinde de la N. comuneĭ Tăcuta, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ.

Cujbeĭ (Valea-), *vale*, se întinde de la N. comuneĭ Tăcuta, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ.

Cujbeni, *sat*, în com. Pipirigul, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamţu. E situat între ramura munţilor Petru-Vodă şi Cotnărelul, mărginîndu-se către E. cu satul Pluton şi spre N.-V. cu satele Tărăţeni şi Agăpeni.

Vatra satuluĭ are o întindere de 2 hect. şi 86 ariĭ, cu o populaţiune de 76 suflete, saŭ 15 familiĭ. Toţĭ sînt romînĭ, şi se în-

www.dacoromanica.ro

deletnicesc cu creşterea vitelor mai cu osebire, fiind-că terenurile sunt priincioase mai mult fineţelor de cît agriculturei. Din care pricină chiar, locuitorii sunt nevoiţi a-şi ţine angajate pămînturi pentru cultură în regiuni mai puţin muntoase, afară de raionul comunei Pipirigul.

In acest sat se află o moară pe apa pîrîiaşului Tărăţeni.

Sunt 15 contribuabili.

Vite sunt 920, dintre cari: 31 boi, 7 vaci, 800 oi, 15 cai, 25 rîmători, 35 juncі.

Cujbenilor (Dealul-), *deal*, în ramura munteluі Petru-Vodă, situat lîngă satul cu acelaşi nume, pe teritoriul comuneі Pipirigul, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamţu.

Cujbeşti, *lac*, în comuna Gura-Teghiі, cät. Ivăneşti, jud. Buzău. Are multă papură.

Cujbeul, *deal*, jud. Bacău, plasa Bistriţa-d.-j., de pe teritoriul comuneі Călugăra-Mare.

Cujbicul, *deal*, jud. Bacău, plasa Bistriţa-d.-j. de pe teritoriul comuneі Osebiţi-Mărgineni.

Cujmirul, *com. rur.*, în jud. Mehedinţi, pl. Cîmpul la distanţă de 57 kil. de oraşul Turnul-Severin, şi de 28 kil. de com. rur. Vînjul-Mare. Este situată pe loc şes, în albia rîuluі Drincea. Pe partea stîngă formează comună cu satul Aurora, mărginindu-se: la E. cu com. Braniştea; la S. cu com. Izimşa; la V. cu com. Vrata; şi la N. cu comuna Vînătoriі.

Are 400 contribuabili, cu 3500 locuitori, cari locuesc în 670 case.

Ocupaţiunea locuitorilor este agricultura şi creşterea vitelor.

Calitatea pămîntuluі este destul de bună. Ei posedă: 169 pluguri, 284 care cu boi, 41 căruţe cu cai şi 160 stupi.

In această comună a fost reşedinţa sub-prefectureі plăşeі Cîmpul, înainte de a fi întrunită cu pl. Blahniţa.

Posedă o biserică deservită de 2 preoţi şi 2 cîntăreţi; o şcoală cu un învăţător, frecuentată de 38 elevi; şi 9 cîrciumi.

Budgetul comuneі la venituri este de 11230 lei şi la cheltueli de 5136 lei.

Vite sunt: 1900 vite mari cornute, 112 cai, 1560 oi, 1230 rîmători şi 14 bivoli.

Prin această comună trec două şosele: şoseaua judeţeană Severin-Calafat şi cea comunală Braniştea-Vatra.

Comuna Cujmirul este udată de rîul Drincea, care la Branişte se uneşte cu pîrîul Oprişorul, trece pe marginea despre E. a comuneі spre Izimşa şi se varsă în Balta-Ascunsă de lîngă Salcea.

Cujniţa, *vale*, în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani, pe teritoriul comuneі urbane Baia-de-Aramă, numită şi Valea-Cuşniţelor; situată la poalele dealuluі numit Rîpele-Roşiі. A fost loc de cuşniţă pentru extragerea arameі, după cum se poate constata şi azi din marele depozit de zgură ce există aci.

Minele de la Baia-de-Aramă par a fi fost în cinci locuri şi anume:

a) Cuşniţele din Valea-Găineі, în care se extrăgea metalul de la Ocnele Joiţa şi împrejurimi;

b) Cuşniţile de la Zahana, în cari se extrăgea metalul de la Ocnele-Cornetuluі-Băeі şi cari sunt nedescoperite pănă astă-zi;

c) Cuşniţele de la Băroaia, care serveau la extragerea metaluluі din Ocnele Băroaia;

d) Cuşniţelul din locul numit Valea-Cuşniţelor, care servea la extragerea metaluluі din Ocnele din jurul său, nedescoperite pănă azi, fiind înfundate ca şi cele din Cornetul-Băeі;

e) Cuşniţelul care serveau la extragerea metaluluі din Ocnele Tehomiruluі, ale căruі răsuflători există şi pănă azi în Poiana-Tehomiruluі lîngă Groapa-Lupuluі, între hotarele satelor: Văeniі, Sohodolul şi Padeşul.

Cujniţa, *vale*, în com. rur. Peri, pl. Ocolul-d.-j., judeţul Mehedinţi.

Cula, *cătun*, al comuneі Jupîneşti, din pl. Gilortul, jud. Gorj.

Situat pe culmea dealuluі Negreni, spre E. de cät. Jupîneşti, şi la o distanţă de 2 kil., are o suprafaţă de 120 hect. din cari 45 hect. pădure, 35 hect. arabile, 30 hect. fineaţă, 5 hect. vie, şi 5 hectare livezi de pruni.

Are o populaţie de 22 familii, cu 120 suflete, din cari 18 contribuabili, toţi romîni.

Locuitorii posedă 5 pluguri, 11 care cu boi şi 45 vite mari cornute.

Comunicaţia se face printr'un drum ordinar ce trece prin centrul acestuі cătun şi scoboară în cät. Jupîneşti.

In el se mai află şi 3 fîntîni.

Cula, *moşie* nelocuită, pl. Dîmboviţa, jud. Ilfov. Face parte din com. rur. Leurdeni.

Se întinde pe o suprafaţă de 800 hect., din cari 25 rămîn sterpe, avînd şi o pădurice de 20 hect.

E proprietatea moştenitorilor luі Efrem Ghermani.

www.dacoromanica.ro

Cula-Dere, *vale*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul comuneĭ rurale Armutli. Se desface din poalele nord-vestice ale dealuluĭ Taslî-Bair, se îndreaptă spre S.-E., brăzdînd partea nordică a plăşeĭ şi pe cea sudică a comuneĭ. Traversează numaĭ păduriĭ, pe la poalele dealurilor Uzum-Bair şi Balar-Bair, şi după 4 kil. de mers, se împreună cu valea Cara-Cialîc, spre a se arunca în rîul Taiţa, pe dreapta lîngă Camberul.

Cula-luĭ-Papuc, *loc*, pe care a fost mănăstire, în dealul Stîrmina, pe malul Dunăreĭ şi teritoriul com. rur. Rogova, din pl. Blahniţa, judeţul Mehedinţi. E cunoscut bine de locuitoriĭ Batoţeni.

Cula-Neamţuluĭ, *mahala*, în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-s.; ţine de com. rur. Malovăţul.

Cula-Nemţilor, saŭ **Streaja-Inaltă**, *movilă*, pl. Jiul-d.-s., com. Poiana. E aşezată în vîrful dealuluĭ Chera, jud. Dolj, despre care se zice, după cum numele arată, că era punct de supraveghiare între valea Gilortuluĭ şi valea Jiuluĭ.

Culac-Alcea, *vale*, în judeţul Tulcea, plasa Istruluĭ, pe teritoriul comuneĭ rurale Tocsof, şi anume pe acel al cătunuluĭ Rîmnicul-d.-s. Işi ia naştere din poalele vestice ale dealuluĭ Caragea-Bair, se îndreaptă spre S., avînd o direcţie generală de la S.-E. la N.-V.; udă partea vestică a plăşeĭ şi nordică a comuneĭ, şi merge de se varsă în pîrîul Casimcea, pe stînga luĭ.

Culac-Bair, *deal*, în jud. Constanţa, pl. Mangalia, pe teritoriul comuneĭ rurale Cavaclar, şi anume al cătunuluĭ săŭ Merdevenli-Punar. E situat în partea nord-vestică a plăşeĭ şi cea estică a comuneĭ, are 128 m. înălţime, dominînd valea Musur-Culac şi satul Sofular. E acoperit numaĭ cu fineţe şi cîte-va semănăturĭ. Pe muchia luĭ se încrucişează maĭ multe drumurĭ, între carĭ Cavaclar-Sofular şi Cassîcci-Merdevenli-Punar.

Culac-Ceair, *vale*, în jud. Constanţa, pl. Mangalia, comuna Cavaclar. Se desface din dealul Cavaclar; are o direcţie de la S.-V. spre N.-E. şi se deschide în valea Mangaci, pe stînga, trecînd prin satul Cavaclar. Printr'însa merge şi drumul comunal Cialmargea-Cavaclar.

Culac-Cîzlar, *vale*, în judeţul Tulcea, pl. Babadag, pe teritorul com. rurale Alibei-Chioi şi anume pe acel al cătunuluĭ săŭ Accadîn. Se desface din poalele sudice ale dealuluĭ Cilicul, se îndreaptă spre S. într'o direcţie de la N. la S., brăzdînd partea vestică a plăşeĭ şi nordică a comuneĭ. E tăiată de drumul comunal Meidanchioi-Trestenic; curge prin păduriĭ şi livezĭ, şi după un curs de 3 kil. se deschide în Valea Chioserelic, maĭ sus de satul Accadîn.

Culac-Culac-Bair, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Babadag. pe teritoriul comuneĭ urbane Babadag. Se desface din dealul Stuparul, se întinde spre N. în o direcţie generală de la S.-E. spre N.-V., brăzdînd partea estică a plăşeĭ şi a comuneĭ. Se întinde dealungul văeĭ-Nucilor; se prelungeşte cu dealul Molfa. Pe la poalele-ĭ vestice merge drumul comunal Babadag-Jurilofca. Are 188 m., dominînd satul Visterna, aşezat la poalele luĭ estice. E acoperit numaĭ cu păduriĭ întinse, şi către poale are şi păşunĭ şi livezĭ.

Culac-Punar-Ceair, *vale*, în judeţul Constanţa, plasa Silistra-Nouă, pe teritoriul comuneĭ rurale Gărvan, şi anume acel al cătunuluĭ săŭ Gărvanul-Mare. Se desface din poalele nordice ale dealuluĭ Gărvan-Bair, se îndreaptă spre N., avînd o direcţiune generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea de S. a plăşeĭ şi cea sud-estică a comuneĭ. Puţin maĭ la vale de satul Gărvan se împreună cu valea Saila-Ceair sau maĭ bine cu valea Cuiu-Iuc-Uluĭ. O parte din drumul săŭ 3 kil., îl face prin păduriĭ, pe teritoriul bulgăresc al comuneĭ Gărvan. Pe dînsa merge şi un drum comunal Gărvan-Zarnicĭ în Bulgaria.

Culărea, *baltă*, spre S.-V. de satul Măcăreşti, pl. Braniştea, jud. Iaşi. E formată din vărsarea Prutuluĭ.

Culările, *deal*, în jud. Mehedinţi, comuna rurală Stăneşti, plasa Dumbrava.

Culcaţi, *moşie* nelocuită, a statuluĭ, în pl. Borcea, comuna Lupşani, jud. Ialomiţa. A fost pendinte de mănăstirea Nucetul.

Culcaţi, *moşie* nelocuită, a statuluĭ, în plasa Corcea, comuna Lupşani, Judeţul Ialomiţa. A fost pendinte de mănăstirea Răzvan.

Culcaţilor (Valea-), *vale*, în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, pe care este satul Lupşani. Se întinde spre N. cu numirea de

www.dacoromanica.ro

Dor Mărunt. Printr'însa trece calea ferată Bucureşti Feteşti.

Culcea, *deal,* la E. de comuna Călugareni, pl. Cricovul, jud. Prahova

Culelia, *sat,* în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, cătunul comuneĭ Tocsof. E situat în partea sudică a judeţuluĭ şi cea de N. a comuneĭ, pe malul stîng al pîrîuluĭ Rîmnic Der, şi la poalele dealuluĭ Rîmnic-Bair, precum şi la o d'stanţă de 6 kil. spre N.-V. de Tocsof, reşedinţa. Intinderea satuluĭ este de 42 hect.; populaţiunea, formată din Turcĭ şi Bulgarĭ, este de 23 familiĭ sau 124 suflete. Pămîntul e favorabil cerealelor; ocupaţiunea locuitorilor este agricultura şi creşterea vitelor.

Culeşa, *pîrîŭ,* în jud. Suceava. Izvoreşte de sub Pleşul şi anume din rîpa Borta-Draculuĭ, din jud. Neamţu; udă satul Poiana-Prisăceĭ, unde primeşte pe pîrîul Nistora, trece pe la S. de Drăgăneşti şi se varsă în Rîşca, din jos de satul Tonţi. Lungimea-ĭ totală e de 7500 m. Culeşa în localitate însemnează mămăligă, de unde culeşar=meleşteu=făcăleţ. Se spune că pe ţarmurile acestuĭ pîriu s'au făcut primele încercărĭ de cultură a porumbuluĭ p'aci.

Culeşa, *valea* pîrîuluĭ cu acelaşĭ nume, din jud. Suceava, com. Drăgăneşti; e strînsă între dealurile Todoreni şi Lebedea.

Culiceni, *sat,* pe moşia cu acelaşĭ nume, jud. Dorohoiu, comuna Tureatca, pl. Berhometele; are 87 fam. saŭ 350 sufl. Aşezările sătenilor sunt mai mult proaste, puţine au livezuĭ şi grădinĭ; iar casa moşieĭ este făcută de lemn şi teracotă; heĭurĭ proaste, cu mică livezue şi grădină de legume. Posedă o biserică cu hramul Acoperămîntul-Maiceĭ-Domnuluĭ; este de lemn, făcută în 1876. Stă închisă neavînd deserventĭ.

Calitatea pămînteluĭ, ca loc de pădure, în cea mai mare parte, este mediocră. Sătenii împroprietăriţĭ aŭ 143 hect. 21 ariĭ pămînt; iar proprietatea moşieĭ, 614 hect. 43 ariĭ cîmp, şi 286 hect. 44 ariĭ pădure, mai toată tînără. Iazurĭ sunt 2, între carĭ mai mare este acela numit al-Ţarineĭ.

Pe moşie trece pîrîul Molnicioara.

Drumurĭ mai principale sunt: acel de la Mihăileni la Herţa, şi acel ducător la Mamorniţa.

Hotarele sunt cu: Tureatca, Mogoşeşti, Dersca, Mihoreni, şi Tîrnauca.

Culiceni. Vezĭ Horodiştea, deal, jud. Dorohoiu, pl. Herţa, com. Tîrnauca.

Culmea, *colină,* ramificaţie din munţiĭ Istriţa, în judeţul Buzăŭ, com. Tisău, cătunul Sf. Gheorghe-Nou.

Culmea, *deal* al com. Ştefăneşti, din pl. Amaradia, jud. Gorj. Are direcţia N.-S.-V. E o prelungire a dealuluĭ Bîrzeiul-de-Gilort, care se termină în com. Ştefăneşti, şi e cuprins între Valea Gilortuluĭ la V. şi pîrîul Ungurelŭluĭ la E.

Culmea (Baia-de-Aramă), *deal,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani. Porneşte din muntele Vîrful-luĭ-Stan.

Culmea-Cheieĭ, *deal,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani, com. rur. Şovarna.

Culmea-Comarniculuĭ, *culmea* cea mai importantă din judeţul Argeş. Pleacă din muntele Negoiul, din plaiul Loviştea şi se prelungeşte printre rîurile Argeş şi Topologul cu vîrful Comarnic şi se continuă prin Culmea Clăbucetuluĭ şi Poiana-Lungă până în apropiere de Piteşti.

Culmea-Cozieĭ, *culme,* pleaca din muntele Budislav, din plaiul Loviştea, jud. Argeş. Are vîrfuirle Mazgava (2156 m.) Faţa-Sf. Ilie (2029 m.) şi mai la S., vîrful Cozieĭ (1677 m.) Această culme trimite numeroase ramurĭ spre Olt, formînd pe alocurea munţĭ înalţĭ carĭ se ridică de asupra albieĭ acestuĭ rîu. In partea de S. dealurile se mai răresc şi formează între ele, două şesurĭ întinse: Cîmpul-Burdea, între Vedea şi Teleorman şi Cîmpul Gavăn între Teleorman şi Drîmbovnic.

Culmea Dealuluĭ-Stejeretul (Mitul), *trup de pădure,* a statuluĭ, jud. Vîlcea, în întindere de 821 hect., formează împreună cu Muchea-Căprăreţul (450 hect.), şi Melcera (601 hect.) pădurea mănăstireni Frînceşti, situată în comuna Surpatele, plasa Oltul-d.-s.

Culmea-despre-Jiĭ, *deal,* în partea de V. a com. Groşerea, din pl. Gilortul, jud. Gorj.

Ea vine din spre N.-V., dirigindu-se spre S.-E. şi la extremitatea comuneĭ Groşerea face o întorsătură spre S., formînd un unghiŭ de 45°, cu creştetul spre S.-E., apoĭ formează culmea Gilortuluĭ, dirigindu-se în jos spre comuna Valea-luĭ-Cîine.

Pe coasta despre comuna Groşerea, este acoperită cu viĭ şi prunĭ, iar pe coamă cu pădure.

www.dacoromanica.ro

Culmea-din-dreapta-Jiului, *deal*, din plasa Jiului, în dreptul com. Strîmba, jud. Gorj. Incepe din spre N. de la comuna Urdari-de-Jos și se întinde spre S. prin comunele Gîrbovul, Murgești, până în apa Jiłțului-Mare; dincolo de aceasta însă continuă de alungul cursului Jiului, trecînd prin com. Turceni-de-Jos și se termină în apa Șușița intrînd în plasa Jiului, din județul Dolj.

In toată întinderea ei, pe coasta despre comune, este acoperită de vii și pruni, iar pe coamă cu pădure, a căreĭ esență de lemn este gorunul, cerul și fagul.

Culmea-din-stînga-Jiului, *deal*, jud. Gorj. Formează înălțimele țărmului stîng al Jiului, din pl. Jiului, începe de la S. de pîrîul Cioiana, unde acesta dă în Jiŭ, în dreptul com. Peșteana-d.-s., dirigindu-se spre S. până la cătunul Capul-Dealului al com. Brănești, aproape unde Gilortul dă în Jiŭ. Merge paralel cu șoseaua națională Filiași-Petroșani și pe lîngă comunele: Plopșorul, Izvoarele, Broșteni și Brănești.

Această culme, pe coasta despre Jiŭ și prin dreptul comunelor citate, este acoperită cu pruni și vii; iar pe coastă cu pădure.

Culmea-Făgărașului, culmea de munțĭ ce desparte județul Argeș de Transilvania. Ea ține de la Turnul-Roșu până la Colțul Vestei-Marĭ și prezintă maĭ multe vîrfurĭ, dintre care cele maĭ însemnate sunt: Bulțul, Prislopul, Sura-Budislav, Scara, Negoiul, Buteanul, Ciocanul și Vesteĭ-Marĭ.

Culmea-Fîntînei, *deal*, în jud. Mehedinți, plasa Ocolul-de-Jos, com. rur. Poroiana-Mare.

Aci se găsesc vase vechĭ romane și săgețĭ.

Culmea-Frumoasă, *deal* mare, ce pornește din muntele Frumosul, jud. Mehedinți, plaiul Cloșani. Se termină la locul numit Roata.

Culmea-Gilortului, *deal*, din plasa Gilortul, în partea despre V. a comuneĭ Fața-Valea-luĭ-Cîine și a cătunelor Valea-luĭ-Cîine și Pîrîŭ. Vine în prelungire despre N. și merge spre S, jud. Gorj.

Este acoperit pe coasta despre comună cu vii și pruni; iar pe creastă cu pădure.

Culmea-Husniței, *deal*, în jud. Mehedinți, pl. Ocolul-d.-s. Pornește din culmea Godeanului.

Culmea-Joițeĭ, *deal*, în jud. Argeșul, plaiul Loviștei. Se desface din muntele Pretina și se prelungește prin pl. Argeșului spre S. până la confluența rîului Vîlsanul cu Argeșul la căt. Merișani din pl. Pitești. Prezintă vîrfurile Lipitoarea (1964 m.), Joița (1060 m.) și Ghigul (1632 m.)

Culmea-Mărului, *deal*, în jud. Mehedinți, pl. Dumbrava. Ține de teritoriul com. rur. Piria.

Culmea-Motrului, *deal*, pe ambele laturĭ ale rîului Motru numită Culmea-Dreaptă și Culmea-Stîngă a Motrului, ce pornesc din plaiul Cloșani și continuă în pl. Motru-de-Sus și Jos, jud. Mehedinți.

Culmea-Neagră, *ramificațiune* a *munților* Vranceĭ, în direcțiunea de la S.-V. spre E.

Culmea-Ohambeĭ, *deal*, situat în partea de V. a comuneĭ Raci, din pl. Jiul, jud. Gorj. Ea vine din spre N. de la com. Ursoaia, jud. Mehedinți și merge spre S., terminîndu-se la extremitatea sudică a cătunului Baniul-d.-s., ce aparține comuneĭ Calapărul-d.-s.

Acoperită cu pădure, puțină vie și prunĭ.

Culmea-Porcului, *culme de deal*, în jud. Tutova, pl. Simila, com. Bogdana.

Culmea-Strîmbă, *deal*, în partea despre E. a comuneĭ Raci, din pl. Jiului, jud. Gorj. Vine asemenea despre N. și se dirige spre S., unindu-se cu acea care merge de la Strîmba spre Murgești. E acoperită cu pădure; calitatea lemnului este gorun, stejar și fag.

Aparține statului.

Culmea-Tămașului, *deal*, acoperit cu pădure seculară, în pl. Motru-d.-s., jud. Mehedinți.

Culmea-Zorileĭ, *deal*, între comuna rurală Poroiana-Mare și com. rur. Izvorelul, pl. Ocolul-d.-j., jud. Mehedinți. Se găsesc săgețĭ și vase romane în pămînt.

Culmeĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, județul Vălcea. Izvorește dintr'o culme de deal și se varsă în Lotrișorul, în raionul comuneĭ Călinești, plaiul Cozia.

Cultișoara, *localitate izolată*, în com. rur. Negomirul, pl. Văilor, jud. Mehedinți.

Cumătra, *cîmpie*, în com. rur. Ilovățul, plaiul Cerna, jud. Mehedinți.

Cumbia, *deal*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, comuna Dumi

www.dacoromanica.ro

reşti. Se desface din dealul Lăcusteni, brăzdează partea nordică a comuneĭ. E acoperit cu păduriĭ.

Cumci, *pădure,* jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul comuneĭ Bîrsăneşti.

Cumeara, *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Oraşul, com. Andreaşi, în partea de E. a comuneĭ. E acoperit cu păduriĭ.

Cumetreĭ (Vîrful-), vîrf principal în culmea Cîmpulungeanca, la hotar către jud. Buzău, în plaiul Rîmnicul, com. Valea-Sălcieĭ, jud. R.-Sărat. E acoperit cu păduriĭ întinse.

Cumpăratul, *munte,* com. Dragoslavele, plaiul Dîmboviţa, judeţul Muscel.

Cumpărătura, *loc* arabil, situat între valea Herătăuluĭ şi a Călmăţuiuluĭ, la N. de satul Griviţa, com. Călmăţuiul, pl. Bîrlad, jud. Tecuciŭ.

Cumpătul, *munte,* înalt de 1766 m. d'asupra niveluluĭ Mariĭ-Negre, spre N.-E. de com. Sinaia, jud. Prahova. De sub poalele luĭ izvoreşte Valea-Tufeĭ.

Acest munte, împreună cu Cutca, Clăbucetul-Tauruluĭ Rîşnoava şi Dosul-Cerbuluĭ, s'a vîndut la anul 1821 de Biv-vel Logofăt Crisoscoleŭ, d-neĭ D. Sachelarie, pe preţul de 2000 galbenĭ.

La anul 1844, Baronul Cristodor Sachelarie, proprietarul prin moştenire al munţilor cumpăraţĭ de d-na Sachelarie de la Logofătul Crisoscoleul, lăsînd în urma morţiĭ sale marĭ datoriĭ, aceştĭ munţĭ i-au cumpărat marele Ban Alexandru Filipescu, cu preţul de 5407 galbenĭ.

Impreună cu Iepi-Marĭ şi Jepi-Micĭ, Rîşnoava, Sorica şi Dutca, s'a cumpărat la 15 August 1882 de M. S. Regele Carol I, pe preţul de 400000 leĭ de la d-nul N. Creţulescu, care îĭ moştenise de la fratele său Scarlat care îĭ poseda prin cumpărătoare de la familia Filipescilor.

Cumpenile, *munte,* în com. Păltineni, jud. Buzău. E înconjurat la N., de pîrîul Nehoiaşul, la S. de pîrîul Nehoiul şi la E. de rîul Buzău. Are 1154 m. înălţime. E acoperit de fineţe şi păduriĭ. In poalele sale de S. sunt situate cătunele: Nehoiul, Fundul-Nehoiuluĭ, Albinari, Botele, Muscani şi Pîslari.

Cumpenile, *deal,* pe teritoriul satuluĭ Ghermăneşti, com. cu acelaş nume, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ în partea de V.

Cumpenile, *deal,* la N.-E. com. Slătinoara, plaiul Horezul, jud. Vălcea. E numit ast-fel fiind-că de aci porneşte cursul pîraelor spre E. şi V.

Cumpenile, *pădure* moşnenească în devălmăşie în com. Nehoiaşul. Formează împreună cu Gălmeica din muntele Monteorul, un corp de 162 hect. judeţul Buzău.

Cumpenilor (Vîrful-), *pădure* moşnenească, în devălmăşie în com. Păltineni, jud. Buzău. Are ca la 1000 hect. Parte a început a se tăia şi a se înlocui cu livezĭ şi curăturĭ.

Cuneşti, *sat,* în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, pendinte de com. Rasa. E situat pe malul stîng al braţuluĭ Botul, la 2 kil. spre V. de satul de reşedinţă, de care este despărţit prin satul Vaidomirul.

Populaţiunea satuluĭ constă din 87 familiĭ romînĭ, saŭ 488 locuitorĭ, cu 90 bărbaţĭ, 102 femeĭ şi 296 copiĭ.

Are o biserică deservită de 1 preot şi 1 dascăl.

Cungrea, *sat,* în jud. Argeş, pl. Oltul. Face parte din com. rur. Ciomăgeni, şi are o populaţie de 200 locuitorĭ. Posedă o biserică cu hramul Cuvioasa Paraschiva, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Cungrea, *sat,* face parte din comuna rurală Sîmbureşti, plasa Oltul-d.-s., jud. Olt. Are o populaţiune de 190 locuitorĭ. Şi-a luat numirea de la rîul Cungrea, ce-l udă prin centru.

Cungrea-Mare, *gîrlă.* Izvoreşte din jud. Argeş, se împreună cu văile Lăunele şi Sîmburul, intră în jud. Olt, pe teritoriul com. Ciomăgeşti şi curge către S.-V. Străbate com. Sîmbureşti pe teritorul căreia se încarcă pe dreapta cu pîraĭele Sîmburul şi Lăunele, iar pe stînga cu Dobra, care curge pe lîngă Piscul-Dobri şi Brănila. Intră pe teritoriul com. Dobroteasa, unde se maĭ încarcă cu maĭ multe vîlcele neînsemnate şi apoĭ trece în comuna Cîmpul-Mare, unde se varsă în Olt. Această gîrlă parcurge numaĭ în judeţul Olt o distanţă de peste 25 kil.

Cungrea-Mică, *gîrlă,* formată din pîraele Cerbul şi Leleasca carĭ se împreună la hotarul comuneĭ Oteşti-d.-s., pl. Oltul-d. s., jud. Olt. Are o direcţie de la N. spre S. După ce udă comunele Oteşti-d.-s. şi Oteşti-d.j., Urlueasca, Topana, Păroşi, Urşi, Vaĭ-de-Eĭ, Albeşti, Ivăneşti şi

www.dacoromanica.ro

Căzăneşti, se varsă în rîul Oltul. Această gîrlă, în timpul vereĭ, maĭ ales cînd e secetă, seacă, rămînînd numaĭ cîte-va bălţĭ.

Cunună (Dealul cu-), *deal*, în plasa şi judeţul Tulcea, pe teritoriul comuneĭ rurale Agi-Ghiol, una din prelungirile sudice ale dealuluĭ Agi-Ghiol. Se întinde spre S., avînd o direcţie generală de la N.-E. spre S.-V., brăzdînd partea sudică a plăşeĭ şi cea centrală a comuneĭ; la V. de satul Agi-Ghiol. Are 203 m. înălţime, dominînd satul, valea Tulcea şi drumul comunal Agi-Ghiol-Sabandgea. E stîncos şi acoperit cu tufărişurĭ, resturĭ din marile pădurĭ de odinioară; prelungirea sudică a luĭ, dealul Pietros, este acoperit cu păşunĭ şi fîneţe.

Cuparul, *com. rur.*, pl. Cobia, jud. Dîmboviţa, situată între dealurĭ şi pe văĭ, carĭ se numesc: Valea-Vlăduceasca şi Valea-Crevedia. Această comună se află la cîţĭ-va kil. spre E. de Găeşti, în apropriere de şoseaua judeţiană Tîrgovişte-Vlaşca şi pe malul stîng al pîrîuluĭ Potopul. Se compune din două cătune: Burduca şi Cuparul, cu o populaţie de 598 locuitorĭ romînĭ. Are 5 uliţe: Crevedia, Dobreşti, Valea-Silişteĭ, Valea-Giureĭ şi Crevedia-Mare. Sunt două bisericĭ în această comună. Ca industrie, este o moară de apă, iar producţiunea constă în porumb şi grîŭ.

Cupele, *cătun*, pendinte de com. Vînători - Marĭ, pl. Neajlovuluĭ, jud. Vlaşca.

Cupenul, *vălcea*, se naşte din Dealul-Tomeştilor, comuna Buzeşti, pl. Mijlocul, judeţul Olt. Curge către S.-V. şi se varsă în Vedea, pe stînga eĭ, în dreptul cătunuluĭ Corbul, situat pe dreapta.

Cuptoare (După-), *vale*, în com. Pănătăul, jud. Buzăŭ, căt. Sibiciul-d.-j.; se scurge în valea Pănătăuluĭ.

Cuptoarele, *movilă*, în judeţul Brăila. E situată la S.-E. de comuna Ciacîrul peste 2 kil. depărtare. A fost sat turcesc. S'a numit astfel pentru că aci se ardea căpriţă pentru a se scoate piatră.

Cuptorul-Mic, *vălcea*, comuna Dobroteasa, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. Se varsă în gîrla Leleasca.

Cuptoruş, *loc izolat*, în judeţul Muscel, com. Poenăreĭ, plaiul Nucşoara.

Curagăul, *deal*, spre V. de satul Comarna-d.-j., com. Poeni, pl. Codrul, jud. Iaşi.

Curagăul, *pîrîŭ*; izvoreşte din dealul cu acelaşĭ nume din comuna Poeni, pl. Codrul, jud. Iaşi, curge de la V. spre E. Se uneşte cu pîrîul Popritureĭ, şi se varsă în Pîrîul-Moreĭ, pe teritoriul satelor Comarna.

Curani, *trup de moşie* nelocuită, fostă a familieĭ Lapati. Azĭ întrupată cu moşia Petroşani a principeluĭ Dem. B. Ştirbeĭ, situată în judeţul Vlaşca, plasa Marginea.

Curatuluĭ (Dealul-), *deal*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Boghicea, spre E. de satul Boghicea.

Curăteşti, *sat*, jud. Ilfov. Face parte din com. rur. Tăriceni, pl. Olteniţa. E situat la S. de Tăriceni, pe malul drept al văieĭ Mostiştea.

Se întinde pe o suprafaţă de 4058 hect., cu o populaţie de 440 locuitorĭ.

Statuluĭ aparţin 3843 hect., din carĭ cultivă prin arendaşiĭ săĭ 1700 hect. (1000 sterpe, 1143 izlaz şi pădure). Locuitoriĭ aŭ 216 hect.

Posedă o biserică cu hramul Sf. Nicolae; o şcoală mixtă frecuentată de 20 elevĭ şi eleve, cu întreţinerea căreia judeţul şi comuna cheltuesc 1330 leĭ anual.

Numărul vitelor marĭ e de 335 şi al celor micĭ de 833.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ. Are o baltă.

Curăteşti, *trup de moşie*, nelocuit, pendinte de comuna Epureşti a statuluĭ, pl. Cîlnişteа, jud. Vlaşca.

Curăteşti, *pădure*, pl. Olteniţa, jud. Ilfov, de 500 hect. E proprietatea statuluĭ.

Curăteşti-Chirculeşti, *trup de moşie* nelocuit, comuna Stăneşti - Chirculeşti, plasa Călniştea, jud. Vlaşca.

Curătura. Vezĭ Păltinişul, deal, jud. Suceava.

Curătura, *ţarină* şi fîneţe, pe şesul Siretuluĭ, pe locul unde maĭ înainte se afla satul Dolhasca, jud. Suceava.

Curătura-luĭ-Ciolovic, *pădure*, judeţul Bacăŭ, pl. Munteluĭ, în com. Podurile. E proprietatea familieĭ Crupenski. Este foioasă (fag, stejar); e în întindere de 550 hect. şi e supusă regim luĭ silvic.

Curătura-Mănăstireĭ, *deal*, la

www.dacoromanica.ro

V. de satul Răchitoasa, plasa Stănişeşti, jud. Tecuci, lîngă Mănăstire.

Curătura-Strigoiului, *loc izolat*, comuna Modoia, plasa Cerna-d.-s., jud. Vîlcea.

Curăturile, *sat*, jud. Argeş, pl. Piteşti. Face parte din comuna rurală Moşoaia.

Curăturile, *sat*, spre S. de satul Ciurea, com. Ciurea, pl. Codrul, jud. Iaşi. E situat pe podişul şi coasta dealuluĭ Oiţa. Are o populaţiune de 33 familiĭ, saŭ 158 suflete, carĭ se ocupă cu agricultura şi cu creşterea vitelor, cu transportul lemnelor şi cultura viilor şi a livezilor.

Vite sunt 166 capete, din carĭ: 116 vite marĭ cornute, 20 caĭ şi 30 rîmătorĭ.

Curăturile, *sat*, face parte din comuna rurală Govora, plasa Ocolul, jud. Vîlcea. Are o populaţie de 98 locuitorĭ (52 bărbaţĭ şi 46 femeĭ).

Curăturile, *deal*, judeţul Vîlcea, prelungire a culmeĭ Bărbăteşti, care de la S. comuneĭ Bărbăteşti intră în regiunea dealurilor.

Curăturile, *pisc*, pe creasta şiruluĭ de dealurĭ ce brăzdează în lung şi lat com. Costeşti, jud. Vîlcea, plaiul Horezul. Acest şir de dealurĭ se prelungeşte pe toată partea de E. a com. în stînga rîuluĭ Costeşti.

Curăturile, *pisc*. Vezĭ Tîrsa, jud. Vîlcea.

Curăturile, *loc izolat*, com. Goleşti, jud. Muscel, pl. Podgoria.

Curăturile, *localitate*, în Ţoleşti, jud. Suceava, e bogată în fănaţurĭ.

Curăturile, *loc izolat*, jud. Vîlcea, pl. Cerna-de-Sus, com. Popeşti.

Curăturile, *loc de fîneţe*, jud. Vîlcea, pl. Ocolul, comuna Buneşti.

Curăturile, *mlaştină*, în partea de S.-V. în pădurea satuluĭ Orăşeni, jud. Botoşani, comuna Curteşti.

Curăturile, *poiană*, la N.-E. com. Şerbăneşti, jud. Vîlcea, plasa Mijlocul.

Curăturile, *ponoare*, în pădure spre V. de satul Orăşeni, jud. Botoşani, pl. Tîrgul, com. Curteşti.

Curăturilor (Pîrîul-). Vezĭ Păltinişul, jud. Suceava.

Curăturilor (Valea-), *vale*, jud. Vîlcea, plaiul Horezul, comuna Bodeşti.

Curăturiţa, *loc izolat*, jud. Vîlcea, plaiul Cozia, com. Olăneşti.

Curbanul, *ezer*, în jud. Brăila, lunca Dunăreĭ din com. Tichileşti, între privalul Porcul şi Filipoiul. Comunică cu Porcul printr'un mic prival în partea de V.

Curbanul, *prival*, jud. Brăila. Ese din ezerul Deciu şi e situat în stînga Filipoiuluĭ maĭ sus de privalul Porculuĭ.

Curbănuşul, *japse*, jud. Brăila. Ese din Deciu, dă în privalul Curbanul; împreună cu Porcul se varsă în stînga Filipoiuluĭ.

Curca, *pisc*, spre N. de com. Cornăţelul, plasa Oltul-de-Sus, jud. Olt.

Curcani, *com. rur.*, jud. Ilfov, pl. Olteniţa, situată la S.-E. de Bucureşti, pe malul stîng al rîuluĭ Argeş, unde balta Luica se varsă în acest rîŭ; e la 51 kil. depărtare de Bucureşti. Prin mijlocul com. trece şoseaua judeţiană Bucureşti-Olteniţa.

N'are nicĭ un cătun alipit.

Se întinde pe o suprafaţă de 3409 hect.; e proprietatea însuraţeilor. Are o populaţie de 790 locuitorĭ, carĭ trăesc în 159 case şi 28 bordee.

Comuna numără 201 contrib., cu un buget de 2879 leĭ la veniturĭ şi 2777 leĭ la cheltuelĭ. In anul 1885 eraŭ 158 contrib.

Posedă o biserică deservită de 2 preoţĭ şi o şcoală mixtă frecuentată de 18 elevĭ şi 3 eleve, cu întreţinerea căreia judeţul şi comuna cheltuesc 1530 leĭ anual.

Vite sunt: 507 (90 caĭ şi epe, 100 boĭ, 298 vacĭ şi viţeĭ, 4 taurĭ, 15 bivolĭ şi bivoliţe) şi al celor micĭ de 395 (95 porcĭ, şi 300 oĭ.

Dintre locuitorĭ, 142 sunt plugarĭ, 5 meseriaşĭ, 4 aŭ diferite profesiĭ.

Arătura se face cu 47 pluguri: 25 cu boĭ şi 22 cu caĭ. Locuitoriĭ aŭ 81 care şi căruţe.

Locuitorĭ împroprietăriţĭ 158.

Comerciul se face de 7 cîrciumarĭ.

Curcanul, *braţ* (prival), în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, insula Balta com. Dichiseni.

Curcă (Movila-luĭ-), *movilă* spre N. de com. Leul, jud. Romanaţi, pl. Ocolul. Face parte din un grup de movile aşezate în şir.

Curcă (Rîul-luĭ-), *pîrîŭ*, izvoreşte din satul Şipotele, jud.

www.dacoromanica.ro

Iaşi, pl. Bahluiŭ, şi se varsă în pîrîul Miletinul.

Curcă, (Pîrîul-luĭ-), *mic afluent* al pîrîuluĭ Boldeşti, com. Văscani, jud. Suceava.

Curcăneşti, *sub-divizie* a căt. Lunca-Frumoasă din com. Pîrscov, jud. Buzăŭ.

Curchea-Mare, *cariere de piatră*, în jud. Mehedinţi, plasa Ocolul-de-Sus, pe proprietatea statuluĭ Bresniţa.

Curchea-Mică, *carieră de piatră*, în jud. Mehedinţi, plasa Ocolul-de-Sus, pe proprietatea statuluĭ Bresniţa, în apropiere de Curchea-Mare.

Curcii (Drumul-), *drum*, ce pleacă din pădurea Orbuluĭ, com. Gherăseni, şi merge la Brădeanul, jud. Buzăŭ.

Curcubata, *munte*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnic, com. Bisoca, la hotarul judeţuluĭ spre Buzăŭ, lîngă rîul Rîmnic; e acoperit cu păduriĭ.

Curcubata, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnic, comuna Bisoca. Izvoreşte din muntele Curcubata, udă Vestul comuneĭ şi se varsă în Rîmnicul-Sărat.

Curcubeta-Mare, *munte*, cunoscut prin înălţimea şi stîncile din care e format, în com. Mînzăleşti, la N. de schitul Găvanul, jud. Buzăŭ. Poalele sale sunt îmbrăcate de braziĭ secularĭ, iar vîrful din stîncĭ goale şi inaccesibile.

Curcubeta-Mică, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Mînzăleşti, spre S.-V. de muntele Curcubeta Mare, de aceeaşĭ constituţiune şi frumuseţe. Are o lungă ramificaţie spre V., formată dintr'o vastă stîncă, numită: Piatra-Lungă.

Curcubeul, *sat*, face parte din com. rur. Balta-Doamneĭ, jud. Prahova, pl. Cîmpul.

Curcubeul, *ezer*, jud. Brăila; situat în ostrovul Iapa, la V. de ezerul Milea.

Curcudela, *baltă*, pe teritoriul moşieĭ Hăpăĭ, com. Vîrful-Cîmpuluĭ, pl. Berhometele, judeţul Dorohoiŭ.

Curcuiaţi, *sat* mic, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j., despărţire a cătunuluĭ Zoiţa, din com. Costieni-Marĭ.

Curcusul-Mare, *vîrf de deal*, în jud. şi pl. Tulcea, pe teritoriul com. rurale Beş-Tepe, şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Pîrlita, situat în partea centrală a plăşeĭ şi vestică a comuneĭ. Este unul din vîrfurile dealuluĭ Beili. Are o înălţime de 180 m., dominînd asupra satuluĭ Pîrlita şi văieĭ Curcusul-Mare. Este acoperit cu fineţe.

Curcusul-Mic, *deal*, vecin cu Curcusul-Mare, situat în partea centrală a plăşeĭ şi a judeţuluĭ Tulcea şi cea vestică a com. Beş-Tepe. Are o înălţime de 155 m., dominînd asupra drumuluĭ comunal Malcoci-Pîrlita.

Curcusuluĭ-Mare (Valea-), *vale*, în jud. şi pl. Tulcea, pe teritoriul comuneĭ rurale Beş-Tepe şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Pîrlita. Se desface din poalele nordice ale Dealuluĭ-Mare; se îndreaptă spre N. într'o direcţie generală de la S.-E. spre N.-V., brăzdînd partea centrală a plăşeĭ şi cea vestică a comuneĭ; curge pe la poalele Dealuluĭ-Beiliculuĭ şi se uneşte cu valea Sofular, spre a se vărsa în braţul Sf. Gheorghe, pe dreapta, maĭ sus de satul Pîrlita.

Curd-Liman, parte din *stufurile* satuluĭ Sfiştofca, pl. Sulina, judeţul Tulcea, pe malul drept al braţuluĭ Chilia.

Curdeli, *deal*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comuneĭ rurale Lipniţa, şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Coşlugea. Se desface din culmea Coşlugea; se îndreaptă spre E., avînd o direcţiune generală de la V. spre E., printre văile Gărvan şi Galiţa saŭ Scorci, brăzdînd astfel partea vestică a plăşeĭ şi cea sudică a comuneĭ. Are o înălţime de 122 m., şi este acoperit cu fineţe, păşunĭ şi cîţi-va arborĭ risipiţĭ, resturĭ din întinsele pădurĭ ce-l acopereaŭ odinioară. Pe la poalele luĭ nordice trece drumul judeţean Ese-Chioi-Lipniţa.

Cureaua, numire dată unuĭ *pîlc* de *pădure*, de pe moşia statuluĭ Pîclele şi Urlătorĭ, din jud. Buzăŭ, pădure care s'a alipit pădureĭ Pîclele-Banuluĭ.

Cureaua-cu-Pricină, *pădure*, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, comuna Drănicul, la marginea căreia se întinde com. Drănicul. Din dreptul acesteĭ pădurĭ începe hotarul de V. către moşia Domeniuluĭ Coroaneĭ Segîrcea.

Cureaua-din-Bogdăneşti, *moşie*, a statuluĭ, jud. Vîlcea, fostă pendinte de Episcopia Rîmnicul.

Cureaua-din-Bogdăneşti, *pă-*

www.dacoromanica.ro

dure, a statuluĭ, în întindere de 15 hect., pendinte de comuna Bogdănești, plaiul Cozia, jud. Vîlcea.

Cureaua-din-Creţeni, *pădure,* a statuluĭ, în întindere de 30 hect., pendinte de com. Creţești, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea.

Cureaua-din-Măldăreşti, *pădure,* a statuluĭ, în întindere de 8 hect., pendinte de com. Măldărești, plaiul Horezul, județul Vîlcea.

Cureaua-Roaba, *moşie,* a statuluĭ, jud. Dolj, plasa Balta, com. Valea-Stanciuluĭ, arendată, de la 1893—98, pe 10150 leĭ anual. Suprafața acesteĭ moșiĭ este de 250 hect. Din ea s'aŭ dat în loturĭ 627 hect.

Curecea, *mahala,* în com. rur. Izvorul-Bîrzeĭ, pl. Ocolul-d.-s., jud. Mehedinți.

Curecea, *cîmpie,* în com. rur. Izvorul-Bîrzeĭ, pl. Ocolul-d.-s., jud. Mehedinți.

Curecea, *deal,* în com. rur. Izvorul-Bîrzeĭ, plasa Ocolul-d.-s., jud. Mehedinți.

Curecea, *vale,* în com. rur. Izvorul-Bîrzeĭ, plasa Ocolul-d.-s., jud. Mehedinți.

Curechiştea, *sat,* în com. Grumăzești, plasa de Sus-Mijlocul, jud. Neamțu. Se maĭ numește și Curechiștea-d.-s.

Impreună cu locurile vecinașe ce-ĭ aparțin, are o întindere cam de 300 hect., cu o populațiune de 156 suflete, saŭ 40 familiĭ, 9 văduve, 6 nevolnicĭ, toțĭ Romînĭ, carĭ se îndeletnicesc cu agricultura și creșterea vitelor.

In acest sat se află o biserică, deservită de 1 preot și 2 eclesiarcĭ.

Sunt 26 contribuabilĭ.

Vite sunt 130, dintre carĭ: 24 boĭ, 15 vacĭ, 50 oĭ, 6 caĭ, 8 rîmătorĭ, 6 juncĭ, 5 junce și 11 viței.

Curechiştea, *trup de sat,* în comuna Petricani, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamțu. Se maĭ numește și Curechiștea-d.-j.

Curechiştea, *moşie,* în comuna Petricani, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamțu. Este proprietatea statuluĭ.

Curechiştea, *pădure,* pe cuprinsul moșieĭ cu acelașĭ nume, în com. Petricani, jud. Neamțu. Are o întindere cam de 100 hectare.

Curechiştea, *poeniță,* în pădurea Runcul, situată pe teritoriul comuneĭ Siliștea, pl. Bistrița, jud. Neamțu.

Curechiştea-de-Jos. Vezĭ Curechiștea, *sat,* în com. Petricani, jud. Neamțu.

Curechiştea-de-Sus. Vezĭ Curechiștea, *sat,* în com. Grumăzești, jud. Neamțu.

Curecul, *deal,* în com. rur. Balotești, pl. Ocolul-d.-s., județul Mehedinți.

Curelari, *vechie suburbie* a orașuluĭ Cîmpulung (1831), județul Muscel. Coprindea toată partea din jos de Bughea. In el intra și Ochești.

Cureloi, *prival,* care pleacă din canalul Vîlciul, de la hotarul nordic al comuneĭ Bertești-d.-j., și se unește cu privalul Vălciași.

Cureşti, *moşie* nelocuită, în jud. Ialomița, pl. Borcea, comuna Rasa, este proprietatea statuluĭ și înainte de secularizarea mănăstirilor închinate depindea de mănăstirea Glavacioaca. Are o suprafață de 650 hect.

Curiacul, *deal,* numit și Bobocul, la N. de com. Cîmpina, plasa Prahova, județul Prahova. Servă de pășune și loc de arătură.

Curiacul, *lac,* la N. de orașul Cîmpina, plaiul Prahova, județul Prahova. Acesta este lacul despre care vorbește Bolintineanu în romanul săŭ Elena și pe care îl descrie așa: «La marginea despre munțĭ a orașuluĭ (Cîmpina), pe muchia unuĭ deal înalt, trece o cale; sub acest mal este un lac limpede și liniștit, închis între două dealurĭ. Se crede că e de o adîncime fabuloasă. Fața laculuĭ este la cîțĭ-va stînjenĭ maĭ sus de platoul Prahoveĭ, etc.»

Curiganul, *loc izolat* și stînă de oĭ, în com. Padina, pe moșia Macoveiul, jud. Buzăŭ.

Curila, *deal,* în pl. Ocolul-d.-s., județul Mehedinți, pe teritoriul proprietățeĭ statuluĭ Piatra-Albă. Este acoperit cu viĭ și pădurĭ.

Curila, *pîrîŭ,* în jud. Mehedinți, plasa Ocolul-d.-s. Izvorește din poala dealuluĭ Curila și se varsă în Topolnița, pe partea stîngă.

Curita-Brătășanul, *vale,* jud. Ilfov, așezată la S. de cătunul Brătășani. Se varsă în valea Mostiștea. Pe coasta dealuluĭ este situat satul Brătășani, din comuna Călărețĭ-Șeinoaia, plasa Negoești.

Curiţa, *sat,* județul Bacăŭ, plasa

www.dacoromanica.ro

Trotuşul, al comuneĭ Caşinul, situat pe pîrîul Curiţa, la o depărtare de 3420 m. de satul Caşinul. Din acest cătun, în 1891, n'a urmat la şcoală nicĭ un copil, din ceĭ 53 în vîrstă de şcoală. Acest cătun, împreună cu un altul numit Lărguţa, forma o comună aparte: com. Curiţa. După 1874, cătunul Curiţa fu alipit de com. Caşinul. Are o biserică de lemn, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; are hramul Sf. Nicolae; se zice că în vechime ar fi fost schit de călugărĭ; este clădită de aproape 200 anĭ.

Are 121 familiĭ saŭ 495 suflete, în mare parte mocanĭ. Sunt 2 cîrciumĭ.

Vite sunt: 6 caĭ, 440 vite marĭ cornute, 83 porcĭ şi 21 capre.

Curiţa, *pîrîŭ*, jud. Bacăŭ, plasa Trotuşul, ce izvoreşte de sub poalele Măgureĭ, de la locul numit Poiana-Cîrlanuluĭ. Curge pe teritoriul comunelor Mănăstirea-Caşinul, Caşinul şi Bogdăneşti şi se varsă în pîrîul Caşinul, pe stînga, după ce se încarcă pe partea dreaptă cu pîrîiaşele Bluidişul, Sîrbul, Brăduleasca, Corbul şi Lărguţa, şi pe stînga cu apele Pîrîuluĭ-Sărat.

Curiţa, *vale*, judeţul Bacăŭ, pl. Trotuşul, formată de pîrîul cu acelaşĭ nume.

Curmătura, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-j., al com. Fundul-Răcăciuni, situat pe pîrîul cu acelaşĭ nume. Are 34 familiĭ saŭ 111 suflete.

Vite sunt: 29 vite marĭ cornute, 11 porcĭ şi 9 capre.

Curmătura, *cătun*, al com. Păltineni, jud. Buzăŭ, situat pe pîrîul Cătiaşul. Are 200 locuitorĭ şi 52 case.

Curmătura, *deal*, pe moşia Bălueni, com. Bălueni, pl. Tîrguluĭ, jud. Botoşani.

Curmătura, *colină*, în judeţul Buzăŭ, com. Mlăjetul, cătunul Stănila.

Curmătura, *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Boziorul, la E. de schitul Găvanele.

Curmătura, *movilă*, jud. Dolj, pl. Balta, com. Giurgiţa, de la care se spune că şĭ-ar fi luat numele satul Giurgiţa-Curmătura.

Curmătura, *deal*, în jud. Prahova, com. Gura-Vitioareĭ, pl. Teleajenuĭ; servă de păşune vitelor.

Curmătura, *munte*, în jud. Prahova, com. Drajna-d.-j., plasa Teleajenul, acoperit cu păduri seculare de fag şi brad. Are bo gate păşunĭ.

Curmătura, *vîrf*, al muntelui Runcul-Mădeiuluĭ, jud. Suceava.

Curmătura, *deal*, în jud. Vîlcea, comuna Mihăeşti, plasa Oltul-d.-s.

Curmătura, *loc şes*, lîngă Piatra-Cloşanuluĭ, pe unde trece poteca ce leagă satul Motrul-Mare cu satul Motrul-Mic, judeţul Mehedinţi, plaiul Cloşani, com. rur. Cloşani.

Curmătura, *loc izolat*, în com. Cocorăşti-Misli, plaiul Vărbilăul, jud. Prahova, între gîrla Doftăneţul şi Valea-Secĭĭ.

Curmătura, *pădure*, jud. Vasluiŭ, în partea de N.-E, a comuneĭ Poiana-Cîrnuluĭ, în hotar cu comuna Buciumi, din jud. Iaşi.

Curmătura, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, în întindere de 230 hect., pe moşia Muntele - Curmătura, comuna Rîmeşti, plaiul Horezul, judeţul Vîlcea.

Curmătura, *pîrîiaş*, jud. Bacău, pl. Bistriţa-d.-j., com. Fundul-Răcăciuni, care se varsă în pîrîiaşul Căprianul.

Curmătura, *pîrîiaş* format pe teritoriul comuneĭ Tulnici, pl. Vrancea, judeţul Putna. Se varsă în rîul Putna.

Curmătura, *pîrîŭ*, mic afluent al pîrîuluĭ Borca, jud. Suceava.

Curmătura, *pichet de graniţă*, în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani.

Curmătura-Bălăriei, *obîrşia* Budăceluluĭ, în jud. Suceava, com. Bogdăneşti.

Curmătura-Crasneĭ, *munte*, în partea de N. a comuneĭ Star-Chiojdul, pl. Teleajenul, judeţul Prahova, acoperit cu pădure şi izlaz.

Curmătura-Juga, *ruptura dealuluĭ* Curmăturile, de d'asupra satuluĭ Şoldăneşti, pe unde duce drumul la Spătăreşti, judeţul Suceava.

Curmătura-Lazaroĭ, *munte*, în jud. Neamţu, la hotarul Transilvanieĭ, situat între muntele Meleghavaş şi Arşiţa-Tărcuţiĭ, de care se desparte prin pîraiele Bolohănosul şi Foldtisztpatac.

Curmătura-luĭ-Cîrlig. Vezĭ Muchea-luĭ-Cîrlig, jud. Buzăŭ.

www.dacoromanica.ro

Curmătura - Mare, *tăetură a dealului* Harangiul, pe moşia Cătămăreşti, pl. Tîrguluĭ, com. Cocoreni, jud. Botoşani.

Curmătura-Mică, *tăetură a dealuĭ* Harangiul, pl. Tîrguluĭ, jud. Botoşani.

Curmătura-Muieruşul, *deal,* în jud. Bacău, plasa Tazlăul-d.-s., com. Comăneşti, de pe graniţă, de unde izvoreşte pîrîul Muierusul.

Curmătura - Olteţuluĭ, *munte,* în jud. Gorj, plaiul Novaci. E situat la N. com. Polovraci. Dintr'însul izvoreşte pîrîul Olteţul.

Curmătura-Pînteculuĭ, *munte,* jud. Neamţu, la hotarul Transilvanieĭ, situat între pîrîul Bistricioara şi afluentul său pîrîul Pîntecul şi piciorul de munte Chicerul (Chicserei).

Curmătura-Dealuluĭ, în com. Goleşti, pl. Rîurile, jud. Muscel.

Curmăturei (Malul-), *loc izolat,* com. Teişani, pl. Teleajenul, jud. Prahova.

Curmăturei (Valea-), *vale,* co muna Băjeşti, pl. Rîurile, jud. Muscel.

Curmătureni, *numire* ce se mai dă *moşieĭ* Cătiaşul, a moşnenilor din com. Păltineni, jud. Buzău.

Curmăturile, *deal,* pe moşia Almaşul, în com. Dobreni, plasa Piatra-Muntele, jud. Neamţu, situat în prelungirea dealuluĭ Tălăşmanul. Se mai numeşte şi Poiana-Curmăturile.

Curmăturilor (Dealul-), *deal,* cultivabil, de asupra satuluĭ Şoldăneşti, jud. Suceava.

Curmăturilor (Faţa-), *loc izolat,* jud. Prahova, pl. Teleajenul, com. Teişani.

Curmejişul (Conacul), *şes mare,* spre E. de com. Vlădila, jud. Romanaţi, pl. Ocolul.

Curpănul, *loc izolat,* jud. Muscel, pl. Rîul-Doamneĭ, comuna Dîrmoneşti.

Curpăşelul, *vîrf de munte,* jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Văsîeşti, în culmea Runcul-Stînelor.

Curpăşelul, *pădure,* de brazĭ, pinĭ, molifţĭ şi puţin stejar, proprietatea luĭ Gr. Ghica, jud. Bacău, pl. Munteluĭ, în com. Văsîeşti. Are o întindere de 100 hect. şi este supusă regimuluĭ silvic.

Curpăşelul, *vale,* jud. Bacău, pl. Munteluĭ, situată între satele Straja şi Asăul; are izvoare cu ape sărate.

Curpenul, *cătun,* al com. Vălariĭ din plaiul Vulcan, jud. Gorj, situat spre E. de comună şi pe malul stîng al apeĭ Şuşiţa. Are o suprafaţă de 68 hect, din carĭ 30 hect. arabile, 10 hect. vie, 28 hect. prunĭ, izlaz şi fineţe, şi o populaţie de 100 fam. cu 578 suflete, din carĭ 87 contribuabilĭ. Locuitoriĭ posedă 16 pluguri, 31 care cu boĭ şi vacĭ, 8 stupĭ, 81 vite marĭ cornute, 10 caĭ, 80 oĭ, 60 capre şi 50 rîmătorĭ.

Comunicaţia cu cătunele vecine se face prin drumurĭ de care.

In cătun sunt: 4 morĭ pe apa Şuşiţa, 4 puţurĭ şi 3 fîntînĭ.

Are o biserică zidită în 1830 şi acum deservită de un cîntăreţ şi de preotul de la Vălariĭ.

Curpenul, *cătun,* al com. Vălariĭ, din plaiul Vulcan, jud. Gorj, situat spre V. de comună şi pe malul drept al rîuluĭ Şuşiţa.

Are o suprafaţă de 94 hect., din carĭ 54 hect. arabile, 10 hect. vie, 30 hect. livezĭ cu prunĭ.

Are o populaţie de 90 fam., saŭ 270 sufl., dintre carĭ 78 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 18 pluguri, 32 care cu boĭ şi vacĭ, 6 stupĭ, 82 vite marĭ cornute, 10 caĭ, 120 oĭ, 65 capre şi 50 rîmătorĭ.

Comunicaţia cu cătunele vecine se face prin drum de care.

In cătun sunt: 3 morĭ pe apa Şuşiţeĭ, 3 puţurĭ şi 3 fîntînĭ.

Cătunul are 1 biserică, făcută în anul 1820 şi deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Curpenul, *mahala,* în jud. Mehedinţi, plasa Motrul-d.-s., com. rur. Govodarva.

Cursasca, *pîrîŭ.* Izvoreşte din Şipotul-luĭ-Filip, ce se află spre N. de satul Curseşti, jud. Vasluiŭ, pl. Racova, com. Curseşti. Curge spre S.; trece prin mijlocul satuluĭ Curseşti, despărţindu-l în două părţĭ, apoĭ se varsă în pîrîul Raşova.

Curseĭ (Valea-), *vale,* jud. Muscel, pl. Podgoria, comuna Ciulniţa.

Cursele, *munte,* în com. Goideşti, la înfurcătura Bîsceĭ-Marĭ cu Bîsca-Mică, jud. Buzău. Are 1276 metri înălţime. E acoperit cu pinĭ, bradĭ, fagĭ şi mesteacănĭ. Servă ca izlaz, unde pasc anual 300—400 oĭ, 350 vacĭ şi 60 caĭ. In partea de S. are frumoasa coastă Sulivăstru.

Cursele, *moşie,* în com. Goideşti, pe muntele Cursele, jud. Buzău, Are 1690 hect. pădure, fineaţă şi puţine curăturĭ. Este pro-

www.dacoromanica.ro

prietate moșnenească în devălmășie cu familia Borănescu.

Curseşti, *com. rur.,* la mijlocul pl. Racova, jud. Vasluiŭ, la o distanță de 27 kil. de orașul Vasluiŭ, și de 4 kil. de Pungești, reședința plășeĭ, așezată pe maĭ multe dealurĭ și viĭ.

E formată din satele: Curseşti-Răzeşi, Curseşti-Sofronie, Toporăşti, Hordila şi Rapşa, pe o suprafață de 2462 hect., din carĭ: 1033 hect. pădure şi 151 hect. loc de cultură, fînaț, imaș, ale proprietățeĭ, iar 1728 hect. ale locuitorilor. Vie se cultivă pe 28 hect. Are o populație de 400 fam. saŭ 1599 sufl., parte răzeșĭ și parte clăcașĭ, împroprietărițĭ după legea din 1864, ocupîndu-se cu agricultura şi creșterea vitelor, apoĭ cu cultura viilor şi livezilor.

In comună sunt treĭ bisericĭ, deservite de 3 preoțĭ și 4 cîntăreț, și 2 cîrciume. Comerțul se face de 4 romînĭ.

Budgetul e de 2034 leĭ, 84 banĭ la venitură şi de 2017 leĭ, 80 banĭ la cheltuelĭ.

Statul încasează 1194 leĭ de la 199 contribuabilĭ.

Vite: 667 vite marĭ cornute, 93 caĭ, 913 oĭ şi 195 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 53 pluguri, 116 care cu boĭ, 11 căruțe cu caĭ şi 80 stupĭ.

Curseşti, *deal,* în partea de N.-E. a com. Pungești, jud. Vasluiŭ, pl. Racova; desparte această comună de com. Rafaila şi Curseşti.

Curseşti-Răzeşi, *sat,* din com. Curseşti, jud. Vasluiŭ, pl. Racova. Şĭ-a luat numele de la pîrîul Cursasca ce trece prin sat. Are o poziţiune frumoasă, fiind aşezat pe dealul Curseşti.

Satul e despărțit în două de pîrîul Cursasca. Partea din stînga pîrîuluĭ se numește Curseşti-Răzeşi, iar partea din dreapta se numește Curseşti-Sofronie. Ambele părțĭ, de şi sunt la o depărtare cam de un kil. una de alta, formează însă un singur trup numit Curseşti.

Este reşedința com. Are o suprafață de 514 hect, din carĭ: 357 hect. pădure şi 21 hect. acoperite cu viĭ şi livezĭ, proprietatea răzeşilor. Populația este de 136 fam. saŭ 536 suflete.

Are o biserică, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreț, făcută la 1839 de obştea locuitorilor.

Vite sunt: 231 vite micĭ cornute, 100 oĭ, 35 caĭ şi 75 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 16 pluguri şi 36 care cu boĭ, 8 căruțe cu caĭ şi 50 stupĭ.

Curseşti-Sofroni, *sat,* jud. Vasluiŭ, despărțit de Curseşti-Răzeşi prin pîrîul Curseasca (v. Curseşti-Răzeşi), pe o suprafață de 617 hect., din care 125 hect. pădure şi 343 hect. loc de cultură, fînaț, imaș, ale proprietățeĭ cu 2 hect. vie. Populația este de 80 fam. saŭ 338 suflete.

Are o biserică deservită de 1 preot şi un eclesiarc; o cîrciumă.

Vite sunt: 120 vite marĭ cornute, 113 oĭ, 16 caĭ şi 20 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 7 pluguri cu boĭ, 15 care şi 3 căruțe cu caĭ.

Cursul-Apeĭ, *loc istoric,* unde Ştefan-cel-Mare a bătut pe Radu-cel-Frumos, în jud. R.-Sărat. Vezĭ partea istorică a jud. R.-Sărat.

Curt-Bair, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rurale Cerna. Este o prelungire Sud-Estică a dealuluĭ Priopcea. Se întinde spre S., avînd o direcțiune generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea centrală a plășeĭ şi cea Nord-Vestică a comuneĭ. Se prelungeşte spre S.-E. prin dealul Para-Bair, la ale căruĭ poale este aşezat satul Cerna. La E. curge valea Megina. Se ridică până la o înălțime de 300 m. E punct trigonometric de observație de rangul 3-lea. Stă în legătură cu dealurile Bujor şi Caracicula. De o parte şi de alta a luĭ merge drumul județean şi cel comunal Cerna-Greci. Este acoperit cu păşunĭ şi pe la poale cu semănăturĭ.

Curt-Balîc, *vale* însemnată, în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul comuneĭ Beidant şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Sari-Ghiol. Se numeşte şi Rîmnicul, Izvoreşte din dealul Caragea-Punar, şi poartă numele de Curt-Balîc dela izvor şi pînă în satul Rîmnicul, de unde ia numele de Rîmnicul.

Curt-Beĭ, *insulă,* în lacul Razelm, dependinte de comuna Jurilovca, pl. Babadag, jud. Tulcea. Este numită Curt-Lup, din cauza numeroşilor lupĭ ce se aflaŭ în insulă. Este acoperită cu verdeață. Are o lungime de 8—10 kil. şi o întindere de 75 hect. In capul săŭ Estic se află ruinele uneĭ cetățuie numită Bisericuța.

Curt-Culac, *vale,* în județul Constanța, plasa Medjidia, pe teritoriul comunelor rurale Mamut-Cuius şi Enige, cărora le serveşte şi ca hotar despărțitor. Pleacă din dealul Orta-Burun-Bair; se îndreaptă spre N., într'o direcție generală de la S. spre N., prin dealurile Caceamac-Orman-Bair pe dreapta, şi Buiuc-

www.dacoromanica.ro

Mezarlîc-Bair pe stînga; se deschide, după un drum de 4 kil., în valea Ghiordumgi-Orman, pe stînga, nu departe de ruinele satuluĭ Sapunar; e tăiată de drumul comunal Caceamac-Mamut-Cuius.

Curt-Orman, rămăşiţele uneĭ întinse *păduri,* ce acoperea odinioară o suprafaţă de 800 hect. în jud. Constanţa, plasa Silistra-Nouă, comuna Lipniţa, la E. de cătunul Coşlugea, şi din carĭ azĭ aŭ rămas numaĭ 100 hect. pe malul nordic al iezeruluĭ Oltina.

Curtaşul, *loc izolat* şi *tîrlă* în com. Săgata, jud. Buzăŭ.

Curte (Iazul-dela-), *iaz,* în comuna Cîrligi, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţul; se numeşte astfel din pricină că este situat înaintea porţeĭ caselor proprietăreştĭ; este alimentat de apele pîrîiaşuluĭ Dubărca.

Curte (Pîrîul-de-după-), *pîrîŭ,* în jud. Suceava, com. Stolniceni-Prăjesculuĭ. Afluent al Pîrîuluĭ-din-Bahnă.

Curtea, *sat,* face parte din com. rurală Dăeşti, plasa Oltul-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 208 locuitorĭ (137 bărbaţĭ şi 131 femeĭ); ca populaţie şcolară are 43 copiĭ (24 băeţĭ şi 19 fete).

Curtea, *lac,* jud. Dolj, pl. Ocolul, comuna Coşoveni-d.-s., aşezat în partea de V. a raionuluĭ satuluĭ. Lung de 140 st. şi lat de 20 st.

Curtea-de-Argeş, *oraş,* judeţul Argeş la 484 m. d'asupra niveluluĭ mărĭĭ, cu o populaţiune de 575 familiĭ saŭ 4000 suflete, locuind în 715 case. Situat pe malul stîng al rîuluĭ Argeş, la 28 kil. depărtare spre N. de Piteşti. Este scaunul Episcopieĭ Argeşuluĭ şi reşedinţa plăşeĭ Argeşuluĭ. Are un seminar cu 251 seminariştĭ; o şcoală primară de băeţĭ (168 şcolarĭ) şi una de fete (40 eleve); staţia finală a linieĭ ferate Piteşti-Curtea-de-Argeş, pusă în circulaţie în 1898; un biroŭ de poştă şi telegraf al căruĭ venit pe 1896—97 a fost de 7986 leĭ, 70 banĭ; o judecătorie de ocol şi un spital cu 20 paturĭ. Oraşul are 7 bisericĭ, dintre care una, Biserica-Domnească, cu hramul Sfînta Filotea, zidită, se zice, de Radu-Vodă-Negru, între aniĭ 1244—1264. Biserica-Domnească este unul din cele maĭ vechĭ monumente religioase. E construit în stil vechiŭ bizantin din piatră şi cărămidă netencuită. In interiorul biserieeĭ este zugrăvit ca ctitor Radu-Negru.

In această biserică se păstrează şi moaştele Sfinteĭ Filotea, făcătoarea de minunĭ. Tot aicĭ se pretinde că ar fi îngropat Radu-Negru. Biserica aceasta este deservită de 4 preoţĭ, 2 cîntăreţĭ şi 1 paracliser. Se întreţine din propriul săŭ fond. La marginea estică a oraşuluĭ, pe o înălţime care domină oraşul şi valea Argeşuluĭ sunt încă în picioare ruinele uneĭ capele catolice, făcută se zice de Radu-Vodă pentru Doamna sa, care era catolică. Ceva maĭ la N. de Curtea-de-Argeş, cam la vre-o 3 kil. este vestita mănăstire a Argeşuluĭ, unică în felul eĭ în toată Romînia. Curtea-de-Argeş are maĭ multe sate alipite cum: Busaga, Groapele, Mahalaua-Poşteĭ, Valea-Sasuluĭ şi Plopisi. Numără 514 contribuabilĭ. Budgetul comuneĭ la venitурĭ este de 36250 leĭ şi la cheltuelĭ de 35308 leĭ.

Numărul vitelor din această comună era la anul 1887 de 1909 vite marĭ, (1771 boĭ şi vacĭ, 121 caĭ şi 17 bivolĭ) şi de 2520 vite mărunte (1110 oĭ, 417 capre şi 993 rîmătorĭ).

Anual se ţin aicĭ două bîlciurĭ marĭ, la Sf. Pantelimon (27 Iulie) şi la Sf. Maria-Mare (15 August). Curtea-de-Argeş a fost întemeiată de Radu-Negru, care a avut aci a doua sa reşedinţă (după Cîmpul-Lung) între aniĭ 1244—1264. In Archivele Statuluĭ se găsesc maĭ multe chrisoave domneştĭ, datate din Curtea-de-Argeş, precum: de la Dan Basarab (1383), Mircea Basarab (1387), Dan Basarab (1421) şi altele.

Curtea-de-Argeş (Biserica-Episcopală-de la-), cel maĭ frumos monument de arhitectură bizantină din Romînia.

Biserica Curtea-de-Argeş a fost fondată între aniĭ 1512—1517 de către Neagoe-Voevod-Basarab, pe temelia vecheĭ Mitropoliĭ, şi primul eĭ Episcop a fost Iosif Sevastias.

Neagoe fiind foarte evlavios, ca fiu sufletesc al Patriarhuluĭ Nifon, a petrecut maĭ tot timpul vieţeĭ sale cu îngrijirea de lucrurĭ sfinte, cu înflorirea Bisericeĭ Romîne; aduse în ţară moaştele Patriarhuluĭ Nifon de la Muntele Athos, introducînd multe servicĭĭ religioase, după uzul Bisericeĭ Constantinopolitane. Cu Turcĭĭ, de şi se găsea în legăturile cele maĭ bune, sta însă gata pentru cazul cînd creştinĭĭ ar fi pornit războiŭ contra lor. La 1519 el trimise un sol la Papa Leon X, în Roma, ca să-ĭ ceară bine-cuvîntarea pentru el şi pentru fiiĭ săĭ, Teodosie şi Petre, şi să-l roage în numele săŭ şi al luĭ Ştefan-cel-Tînăr, Domnul Moldoveĭ, ca în alianţa

www.dacoromanica.ro

statelor creștine contra Turcilor, Papa să numere și cele două Principate Romîne, care așteaptă din zi în zi ocaziunea de a scutura jugul Turcesc.

Neagoe mută scaunul Mitropolieĭ de la Curtea-de-Argeș la Tîrgoviște, sfîrșind Mitropolia din acest oraș, care se începuse de Radu-cel-Mare. Tipări cărțĭ bisericești, între altele Evanghelia, cu o îngrijire deosebită. El cheltui sume marĭ de banĭ cu înfrumusețarea și înzestrarea sfintelor locașurĭ, nu numaĭ din Țara-Romînească, dar și din Moldova și Transilvania, a tutulor mănăstirelor grecești din muntele Athos, din Constatinopole, din Sinai, din Ierusalim; «în toate laturile, de la răsărit pănă la apus, și de la miază-zi pănă la miază-noapte, sfintele biserică le ajutora, și multă milă pretutindenĭ da, și maĭ vîrtos spre ceĭ ce se înstrăinaŭ prin pustiŭ, și prin peștere, și prin schiturĭ, fără de nicĭ o scumpete 'ĭ hrănea; și nu numaĭ către creștinĭ fu bun, ci și către păgînĭ.»

Dar monumentul destinat a-ĭ face pomenirea în secolĭ este Biserica de la Curtea-de-Argeș.

Numaĭ cînd citește cine-va învățăturile așa de folositoare și virtuoase scrise pentru fiul săŭ Teodosie, precum și inscripțiunile compuse de dînsul și săpate pre cele două lespezĭ din fațada vestică a Bisericeĭ, asemenea și documentele oficiale venite din timpul săŭ pănă la noĭ, poate înțelege în destul mărimea sentimentelor și ferbințeala Dumnezeiască ce hrănea un suflet plin de credință ca al luĭ.

Reproducem aci cele două inscripțiĭ din afară, despre partea dreaptă a intrăreĭ, traduse din slavonește, fiind de mare importanță:

Intîia inscripțiune. — «Cîțĭ cu Duhul luĭ Dumnezeŭ se povățuesc, sunt fiĭ aĭ luĭ Dumnczeŭ. Iată și cŭ robul Domnuluĭ Dumnezeuluĭ nostru Iisus Hristos, Ioan Neagoe Vocvod, adusu-mi-am amintc Domnia mea, cum că mulțĭ Impărațĭ întru împărăția aceasta s'aŭ sălășluit, ci puțini pe cea cerească împărățic o aŭ moștenit-o. De accea dar iată și eŭ nu numaĭ că m'am sîrguit a cîrmui această împărățic, ci și pe Domnul din tot sufletul a-l iubi împreună cu fapte bune. Drept accea, am cunoscut și noĭ, că ceĭ foștĭ înaintea noastră stăpînitorĭ, adică Impărați, accstea ascultîndu-le și cele pămîntcști binc întocmindu-le, pc cele cerești le-aŭ dobîndit, și ccle pămînteștĭ pămînteștilor le-aŭ lăsat, după glasul fericituluĭ prooroc, intre Impărați și Dumnczeescu părintc David: Fcricit bărbatul cc milueștc și în toată ziua de Domnul se îndulccștc; și iarăși: precum cu milostenie se curățește păcatelc. Aceste dar văzîndu-lc și noĭ, și dc dorință și de osîrdie fiind conduși catre sfintele și Dumnczeeștele biserică a le zidi, înălța și înfrumusețа precum le-aŭ făcut și înălțat și înfrumusețat aĭ noștri întru sfinți răposați moșĭ și strămoșĭ și saŭ făcut ctitorĭ, cinstitc bunc biserică, aŭ înălțat și înfrumusețat; asemenea și noĭ, urmînd lor, cu dorință, și osîrdic avînd către accst sfînt Dumnezecsc templu și locaș al Prea sfinteĭ curateĭ și prea binc cuvîntatcĭ Stăpînеĭ noastrc de Dumnezeŭ Născătoareĭ și pururea fecioareĭ Maria a prea cinstiteĭ Adormirĭ, pe care am găsit-o Domnia mca la Curtea-de-Argeș, dărîmată și neîntăritā, și prin darul Dumnezeesc și cu inspirația acesteĭ Prea cinstite Maiceĭ Domnuluĭ, s'aŭ deschis ochiĭ inimeĭ noastre și am hotărît acest maĭ sus pomenit templu de la temelie a-l zidi și a-l înălța, și a-l întări, și am dăruit sate și țiganĭ și bălțĭ cu pește și vămĭ și vase de aur și de argint și mărgăritar și pictre neprețuite. Drept aceea, după a noastră petrecanic, pc cine îșĭ va alege Domnul Dumnczeŭ să fie uns și urmaș și stăpîn al smeriteĭ Domnieĭ mele al toateĭ țărĭ Ungro-Romîne, pe acela îl conjurăm cu Domnul Dumnezeŭ, făcătorul ceruluĭ și al pămîntuluĭ și cu prea curata sa maică, și rugăm pe Dumnealuĭ: Mare singur stăpînitorulc și de Dumnezeŭ iubitule Domnule, și unsule, tc rugăm noĭ pentru acest noŭ zidit templu, pe care l'am înălțat în cinstea și slava Stăpînuluĭ Hristos, ca pe acesta să nu-l lașĭ să fie spre pustiere, ascultînd pe uniĭ răĭ grăitorĭ către tine, și să nu se atingă mîna ta de maĭ sus comorile și vasele să le iaĭ, ce încă bine și domnia-ta după putere să adaugĭ, pentru ca să nu fie spre bajocura limbelor străinc, și locuința animalelor și a păsărilor, și a grădinelor și a oamcnilor răĭ; ci fi către el milostiv și întocmitor și păzitor al monahilor locuitorĭ într'însul bine-făcător; ca să-ți fie și Domnieĭ-tale ctitoria desăvîrșită, precum și nouă, carĭ am trecut din această lume deșartă; pentru cà dacă vocște mîna ta să se atingă a lua, aducîndu-ți aminte să nu iaĭ, nu te veĭ încerca, ci dacă veĭ gîndi că le iaĭ de la Prea curata Maica Domnuluĭ nu veĭ lua; dar dacă veĭ voi și de la tine să dărucști după putere la templul acesta să fiĭ bine-cuvîntat de Domnul Dumnezeŭ, făcătorul ceruluĭ și al pămîntuluĭ, și de Prea curata Maica sa; pentru că eŭ, Domnule și unsule, după moartea mea nu aștept de la nimene pomenire să am, de cît de la domnia-ta, ĭar domnia-ta, să aĭ pomenire în împărăția ceruluĭ, undc cste bucuria netrecătoare și fericire fără de sfîrșit, care va să fie amin. Și iarăși amintim egumenilor și monahilor, aci sălășluitorĭ, că dacă cineva din boerĭ și din nobiliĭ va voi să aducă ale lor averĭ și vase, pentru ca să le ascundă în mănăstire, fie chiar și de orĭ-ce frică, atuncĭ egumenul și monahiĭ să nu le primească în mănăstire ca să nu fie averĭ străine în mănăstire, să nu cadă mănăstirea în nevoe. Iar egumenul și monahul, care va primi avere străină să o ascunză în mănăstire, să fie procliat și anathema».

A 2-a inscripțiune.—«Cu voia Tatăluĭ, și cu ajutorul Fiuluĭ, și cu săvîrșirea Sfîntuluĭ Duh, care în Treime cste slăvit Dumnezeŭ, de dorință și osîrdiă îndemnat, început-am acest sfînt templu al Prea-cuvîntateĭ noastre Stăpîne Născătoareĭ de Dumnezeŭ cinstiteĭ Adormirĭ, pe carc privind-o, și văzînd-o, și puțin înțelegînd din scripturilc Dumnezeeștĭ, ccea-ce grăește gura Stăpînuluĭ Dumnczeuluĭ nostru în Sfînta Evanghelie: «Dacă vom avea credință cît un grăunte de mușlar, se vor erta păcatcle noastre», dar nicĭ atîta nu s'a găsit în noĭ, precum se vorbește iarăși în sfînta Evanghelie: «Dacă cine-va va veni la mine—nu-l voiŭ alunga». Și iarăși zice Dumnezeescul Chrisostom: De aŭ lucrat cine-va din ceasul cel d'întîiŭ să-și primească astă-zĭ dreaptă plată; de aŭ venit cine-va după ceasul al treilea, mulțumind să prăznuiască; de aŭ ajuns ci-

www.dacoromanica.ro

nc-va după ceasul al șaselea—de nimica să nu se îndoiască, că de nimica nu se va păgubi, iar carc se va întîmpla la al noulca ceas să se apropie, de nimica tcmîndu-sc; de aŭ ajuns cine-va în ceasul al un-spre-zecelea să nu sc îngrozească de pcdeapsă; că iubitor ae oamenĭ fiind Stăpînul Christos, primcștc pe cel de pe urmă, ca și pc cel d'intîiŭ; odihncște pe ccl venit din ora un-sprezecca, ca și pe cel ce a lucrat din ccasul di'utîiŭ; și pc cel dc pe urmă miluește, și pe ccl di'ntîiŭ mîngîe, și aceluia plătește și accstuia dă, și lucrul cinstește, și îndemnarca o laudă. Pcntru aceasta dar, și voĭ, fraților mcĭ, accĭ carĭ v'ați ostenit în accst sfînt templu, orĭ dacă ați fost bogați, saŭ săracĭ, saŭ înșetați, saŭ flămînzĭ, saŭ văduvc, saŭ din slugile mele; să nu gîndiți în inimile voastre, că Stăpînul Christos nu va lua în seamă truda voastră, dar luați seama, precum zice sfînta mai sus zisă Scriptură: «Fiind-că stăpînul Christos estc iubitor de oamcnĭ, și primcștc ostcneala voastră», și veți intra în împărăția cerească. Și eŭ dar, robul Stăpînuluĭ meŭ Isus Christos, și a mumcĭ sale fără prihană, și de și prin multe păcatc sunt mînjit, precum nimcne altul din crcștinii de la Răsărit până la Apus; mă rog decĭ ție, prea Curată Maică a Domnuluĭ, pcntru ceĭ ce s'aŭ ostenit lucrînd Sfinteĭ tale case; dacă cine-va în credință crcștinească a fost și a lucrat cu multă ostcneală și cu sudoare și foame, și sete și supărare, și cu bătac de joc, și ocară, primește prea Sfîntă Stăpînă munca lor și roagă pentru eĭ pe cel născut din tine, ca să nu-ĭ rușincze în ziua judecăței, dar să-ĭ numere pc eĭ între ceĭ carĭ vor fi în partea dreaptă a scaunuluĭ Luĭ.

De oare-ce eŭ sunt ncgura păcatelor, și nicĭ un bine nu am făcut înaintea Ta Dumnezeule, nicĭ n'am ostcnit, nicĭ n'am flămînzit, nicĭ n'am însctat, și nicĭ o sudoare, și nicĭ o lacrămă n'am vărsat, ci în toate zilele vieței melc, în pace, și în îndestulare, și în toate bunurile accstei deșerte lumĭ am trăit, pcntru aceasta, dacă nu putuĭ să plătesc acestor lucrătorĭ ostenițĭ, saŭ din zgîrcenia mea, saŭ prin proprire, saŭ prin iubirea de argint, saŭ prin iubirea de aur, am fost orbit de păcat; prea bună ajutătoare, prea curată Stăpînă, primește ca răsplata lor dcsăvîrșită să le fie dată, și voĭ, frații meĭ, ertați-mă, și nu mă blestemați, și pe voĭ Domnul Dumnczeŭ vă va erta și prea Curata Maica Luĭ vă va milui; fiind-că n'am putut eŭ să vă daŭ, Domnul Dumnezeŭ și prea Curata luĭ Maică să vă dea, iar tu, prea Curată Maică a luĭ Dumnczcŭ carc eștĭ speranță, tuturor crcștinilor și pre mine nevrednicul și lipsitul de speranță cel născut în păcatc, viță stearpă și smochin fără rod, și cŭ sunt oaic rătăcită în pustiŭ, și nu sunt vrednic a mă numi fiŭ al tăŭ, fiind-că foartc sunt încărcat cu păcatc, ci tc milostivește prea Curată Stăpînă și primcștc-mă, nu ca pc ceĭ de maĭ sus scriși lucrătorĭ, carĭ s'aŭ ostenit, dar prccum și Sfînta Evanghelic scric: «Primcștc-mă parintc, ca și pc unul din Năimiții tăĭ»; așa primcștc și pe mine păcătosul robul tăŭ Ioan Ncagoe Voevod».

Biserica s'a sfîrșit la 1526, patru anĭ adică după moartea sa; el însă prevăzînd toate primenelele acelor vremĭ turburate, se grăbi a o tîrnosi în anul 1517, cînd era gata numaĭ partea arhitectonică a bisericeĭ, și, în interior, cîte-va picturĭ murale.

In ce privește construcțiunea, biserica arată o origină orientală. Modul de a tăia pietrele, de a le așeza cu rosturĭ, puțin cioplite, punînd între ele un strat foarte subțire de var curat neamestecat cu nisip, de a le lega cu scoabe de fier fixate prin plumb, de a dispune la diferite înălțimĭ în grosimea zidurilor, de la temeliĭ și până la vîrful turnurilor, grinzĭ îndoite de lemn; toate acestea sunt maĭ mult de cît suficiente, pentru a dovedi aceasta, dacă ne amintim maĭ cu seamă, că este vorba de un monument din secolul al XVI-lea, adică dintr'o epocă cînd aceste tradițiunĭ se părăsise de mult în Europa, care se găsea atuncĭ în plină renaștere.

Arhitectul bisericeĭ de la Argeș nu era numaĭ un arhitect meșter a concepe și a executa ornamentele cele maĭ complicate. El avea încă și o mare experiență ca constructor. După cum recunoaște însuși restauratorul opereĭ sale, d-nul Lecomte de Nouy, nu s'ar fi putut executa maĭ simplu și maĭ cu succes un plan ca cel dat arhitectuluĭ.

Este destul pentru a ne da seama despre acersta, de a cerceta planul bisericeĭ în punctul unde se ridică turnul cel mare, care stă pe patru unghiurĭ, fără sprijinul proptelelor din afară. Culegerea materialelor necesarie a trebuit să prezinte greutățĭ marĭ, din cauza lipseĭ de drumurĭ practicabile, și a lipseĭ mijloacelor de transport, pe care le avem la îndemînă astă-zĭ. Pentru cărămidă, lucrul era ușor; ea se făcea pe loc, pămîntul dînd materia primă, iar lemnul pentru a le arde, luîndu-se din pădurile vecine. Probă că fabricarea cărămideĭ era destul de înaintată, este varietatea modelurilor găsite în săpăturile întreprinse în jurul bisericeĭ de Argeș. Nu tot așa de ușor însă era cu piatra, care trebui să o aducă din depărtare de 95 kil., din carierele de la satul Albești, de lîngă Cîmpulung. Piatra este un calcar de coloare galbenă, de un granit stins, fin și omogen.

Intr'un hrisov de la Neagoe-Vodă, se arată că Domnul scutise de dăjdiĭ maĭ multe sate, carĭ transportase materialul de construcție pentru biserică. Marmora și mozaicul fură aduse din Turcia, cu corăbiĭ, pe Dunăre, până la Vidin, de unde apoĭ se căra la Argeș. Nimic, cum vedem, nu oprea pe aceĭ oamenĭ plinĭ de credință în lucrarea lor. Cîte sute, miĭ de care trebuiră, în timp de anĭ întregĭ, ca să transporte acea masă de piatră! Nimenĭ nu se dedea în lăturĭ dinaintea bucăților, ce cîntăreaŭ peste 2000 kgr., cum sunt

www.dacoromanica.ro

cele întrebuințate pentru construirea coloanelor din Narthrex și pentru turnurile cele mari.

Astă-zi chiar, o asemenea întreprindere s'ar considera ca prezintînd greutăți serioase și cheltueli enorme.

Cine însă să fi fost arhitectul, care a conceput planul unei zidiri așa de mărețe, și a executat-o cu atîta artă? După izvoare grecești acesta ar fi fost însuși principele Neagoe, care în tinerețea sa trăind la curtea Sultanului Selim, ca ostatic, ar fi învățat arhitectura. Sultanul l'ar fi însărcinat chiar să zidească o moschee în Constantinopole, și dînsul, fie singur, fie ajutat de architectul Manolli din Niacsia, ar fi reușit să o clădească așa de frumos, cu 999 ferestre și 336 minarete, în cît Sultanul, uimit de lucrare, ar fi încărcat pe Neagoe cu daruri, dîndu-i voe a aduce în Țara-Romînească materialele rămase, ca să le întrebuințeze în edificarea bisericei de la Argeș. Ori-ce valoare am fi înclinați să dăm acestor arătări, rămîne neîndoios că Neagoe a contribuit mult la conceperea planului arhitectonic, și că el se pricepea nu numai în arhitectură, dar și în făurărie; ca adevărat critic al arteĭ, el călătorise în țări străine, ca să observe capo-d'operile arhitectonice, și se înconjurase în țară de artiști de mare preț, arhitecți, pictori și făurari. Cronica contimporană ne spune că, între altele, Neagoe-Vodă bătut-a însuși cu cuișoare un măr de aur curat, împodobit cu mărgăritar și cu pietre scumpe, pe o icoană a sfîntului mucenic Gheorghe, din mănăstirea Nucet.

De sigur că el s'a servit cu mulți arhitecți și meșteri din Turcia, după cum încredințează și Paul de Aleppo: Se zice, ne spune dînsul, că nefiind marmoră în Țara-Romînească, Neagoe, spre a dobîndi acest material, întrebuință următorul meșteșug: El dobîndi de la împăratul turcesc un hatișerif spre a clădi o geamie în cetatea Bodom (Vidin), și cu acest mijloc el aduse din Turcia, pe rîul Dunărea, în corăbii, marmoră și piatră, pănă la acea localitate. In același timp el tocmi, ca pentru clădirea geamieĭ, arhitecți și alți meșteri săpători de piatră, și puse să lucreze la acea biserică, la a căreĭ înălțare el era stimulat de o inspirare divină. Probă că printre aceștĭ lucrători unii eraŭ Turcĭ este, că pe o cărămidă zidită tocmai în bolta turnuluĭ celuĭ mare, se citește în litere arabe cuvîntul Alah (Dumnezeŭ).

Pe lîngă artiștii din Orient, Neagoe a avut recurs și la meșteri făurari din Transilvania, Ungaria și chiar din Italia și Germania. Incă din anul 1516, Vladislav al II-lea regele Ungarieĭ, îĭ trimite aurarii trebuincioși, iar într'o scrisoare din Pitești (18 Decembrie, 1518), Neagoe se plînge Consiliuluĭ Municipal din Sibiŭ că, de și rămăsese mulțumit anul trecut cu argintarii Iohann și Celestin, — trimiși în Țara-Romînească, spre a-ĭ face niște cupe, — în urmă însă a mai pus la dispoziția luĭ Celestin o cătime de cel mai curat argint, cu sarcina de a-ĭ face o cădelniță după modelul turnuluĭ de la cetatea din Sibiŭ, căcĭ «noĭ am vizitat întreaga Ungarie, zice Neagoe, și turn mai frumos ca acela nicăiurea n'am văzut. După cît-va timp, sfîrșind numitul acel lucru al nostru, și aducîndu-l înaintea noastră, nicĭ de cum nu ne-a plăcut, fiind-că era o lucrare țigănească. Avem noĭ în țară destuĭ meșterĭ, carĭ ar fi putut să ne facă ceva mai frumos, de cum ne-a făcut acesta». Decĭ Celestin a cerut din noŭ argint, făgăduind că acum va lucra cum se cade și va isprăvi pănă la Paștĭ, pe garanția boerilor Valentin Pitar și Oprea Vistier, carĭ trebue să fie pedepsiți, de oarece el nu și-a împlinit făgăduința; de aceea Neagoe trimite la Sibiŭ pe însuși Valentin, invitînd Consiliul Municipal să ia o măsură energică în această privință.

Neagoe, sfințind biserica de la Argeș și întemeind mănăstirea. îĭ dete rangul de Arhimandrie ca și Tismeneĭ, hotărînd ca amîndouă aceste mănăstirĭ: «să fie într'un chip cinstite, și scaunele mai marĭ de cît toate mănăstirile ale țăreĭ Munteneștĭ pănă în vecĭ, că așa s'aŭ tocmit, și s'aŭ așezat, și s'aŭ legat cu mare blestem».

Primul Arhimandrit al Argeșuluĭ, Kir Iosif, fu blagoslovit de Patriarh a face liturghie cu bederniță (ipogonotă): «Așijdere și cîțĭ vor fi după el, tot așa să facă».

Iar mănăstirea o îngrădi Neagoe împrejur cu curte de zid, și înlăuntrul curțiĭ făcu multe chiliĭ calugărești, și o înfrumuseță cu tot felul de trebuințĭ, făcu trapezărie, și magherniță, magupie, și povarnă de olovină, pivniță și clopotniță înaltă, și puse clopote marĭ, cu de toate o împodobi și o făcu asemenea raiuluĭ luĭ Dumnezeŭ.

In această stare lăsă mănăstirea de Argeș fericitul întru pomenire Neagoe-Vodă, cînd la 25 Septembrie 1521 părăsi priveliștea lumeĭ aceștia, și se înmormîntă în lăuntrul bisericeĭ, punîndu-se de-asupra rămășițelor sale pămînteștĭ o lespede de

www.dacoromanica.ro

marmoră, compusă din două bucăți, legate între ele prin scoabe lipite cu plumb. Ea are săpată pe dînsa următoarea inscripțiune în limba slavonă:

«Răposat-aŭ robul luĭ Dumnezeŭ Ioan Neagoe Voevod și Domn a toateĭ Țăreĭ Ungro-Romînești și a părților Dunărene, în luna Septembrie, în 15 zile, în anul 7029, crugul luneĭ 15, temelia 18. Impărățit-aŭ 9 anĭ și jumătate. Și rog pe cel ce Dumnezeu va bine-voi a'l aduce după noĭ, să păstreze acest mic locaș de odihnă și casa oaselor mele, ca să fie nestricată».

La căpătîiul acestuĭ mormînt sunt alte treĭ maĭ micĭ, coperite de cîte treĭ lespezĭ de piatră de Cîmpul-Lung. Din inscripțiunile slavone după ele se vede că acolo aŭ fost îngropațĭ treĭ copiĭ a luĭ Neagoe-Vodă: Petru, mort în luna Martie 15; Ioan, mort în 27 Noembrie, și Angelina moartă în August 3 fără să arate aniĭ morțiĭ lor. De sigur însă că acești copiĭ aŭ murit, fiind încă în viață Neagoe Voevod.

Orĭ cît de turburate fură timpurile, ce urmară în Țara-Romînească, după moartea luĭ Neagoe-Vodă, se găsiră însă destuĭ domnĭ, ca să sprijine și încă să întărească mănăstirea de la Argeș. Ast-fel, în anul 1524, Vladislav Voevod dărui o căsărie pentru susținerea bolnavilor de la bolnița mănăstireĭ; Moise-Vodă, o moară în sus de Argeș și un pod în Pitești (1529); Vintilă-Vodă, moșia Fălcoiul (1535); un boer Dîrzu, moșia Tigveni (1528), etc. Acela însă care a avut o grijă deosebită pentru această mănăstire și a ținut să termine minunata biserică, a fost Radu-Vodă de la Afumați, împreună cu soția sa Ruxandra, fiica luĭ Neagoe-Vodă. După cum se citește în inscripțiunea de asupra ușeĭ de marmură la intrare, Neagoe începuse a zugrăvi interiorul și nu l'a sfîrșit. Radu-Vodă a terminat lucrarea în 1526, în zilele egumenuluĭ Gheorghe, după cum se arată în următoarea inscripțiune în slavonește:

«Intru Christos Dumnezeŭ, bine credinciosul și bine cinstitorul Ioan Neagoe Voevod, cu Dumnezeiască rîvnă și demnare, din temelie a înălțat sfîntul acest templu al Prea curateĭ Născătoareĭ de Dumnezeŭ, și neisprăvindu-l s'a dus spre vecînicele locașurĭ. Iar eŭ Ioan Radu Voevod cu mila luĭ Dumnezeŭ Domn, m'aŭ înălțat Domnul Dumnezeŭ pe scaun Domnesc, și aŭ năpădit Turciĭ cu multe greutățĭ și era să ia patria noastră, Țara-Romînească, și s'a ridicat Domnia mea și cu nobiliĭ, și multe războae apărînd, cîte odată fiind goniți, și cîte odată gonind pe vrăjmaș, pănă cînd puterea și ajutorul celuĭ de sus (biruința...) ne-a dat Domnul Dumnezeŭ. Și am ridicat Domnia mea ochiĭ ceĭ sufletești Dumnezeeștile biserică, pe carĭ le-am cercetat. Și am fost îndemnați de maĭca noastră, bine cinstitoare Doamna Despina, soția aceluĭ bine-cinstitor Neagoe Voevod, pentru această sfîntă biserică a mănăstireĭ Argeșuluĭ. Și am văzut Domnia mea Dumnezeeștele lor gîndirĭ și sîrguințe, rîvnit-am cu toată inima să o săvîrșesc și să ma numesc Ctitor acestuĭ Dumnezeesc templu. După porunca luĭ Neagoe Voevod și după voința luĭ, s'a zugrăvit chipul Domnieĭ mele aicĭ și cu prea iubita soție a Domnieĭ mele Doamna Ruxandra, fiica însĭși a acestor bine-cinstitorĭ Domnĭ Neagoe și Despina. Pomenește-ne pre noi, Prea sfîntă Născătoare de Dumnezeŭ, întru împărăția fiuluĭ Tăŭ, și ne învrednicește pre noĭ a sta la dreapta luĭ. Și s'a zugrăvit la anul 7035/1526 Septembrie, în 10 zile, cu mîna luĭ Dragomir Zugravul».

Radu nu numaĭ că întări daniile făcute mănăstireĭ de Neagoe-Vodă, ci încă le maĭ mări prin donațiunĭ de moșiĭ, scutirĭ de dăjdiĭ și acordărĭ de privilegiĭ. El dărui satele Corbi, Domnești, Trînșani, Dichisești cu morĭ și viĭ, Ștefănești, jumătate din satul Pitești, jumătate vama din orașul Pitești de peste tot hotarul, cum și alte miluirĭ nenumărate.

Se știe sfîrșitul tragic al acestuĭ viteaz Domn, care se cuvine a fi pus între eroiĭ ceĭ marĭ aĭ neamuluĭ Romîn, pentru că a cîștigat 20 de bătăliĭ numaĭ în doĭ anĭ, a desfășurat o stăruință vitejească în apărarea drepturilor țăreĭ, în minutele de cea maĭ grea primejdie, și a oprit cu brațul său de fĭer, ca țara să nu se facă pașalîc turcesc. Boeriĭ intrînd în înțelegerĭ cu fostul Domn Vladislav, ridicară oaste în ascuns pe capul luĭ Radu-Vodă și îl găsiră nepregătit de războĭ. Radu fugi împreună cu fiul său Pîrvu, banul Craioveĭ, însă fiind gonit de pe urmă, fu ajuns la Rîmnicul-Vîlceĭ. Aci el se închise în capela Sfîntuluĭ Grigorie de lîngă oraș, crezînd că dușmaniĭ luĭ, creștinĭ ca și dînsul, nu o să-l ucidă chiar în biserică; sălbatica lor mînie pîngări însă altarul sfînt, stropind cu sîngele Domnuluĭ și al copiluluĭ său, sfîntul pristol. Radu fu înmormîntat în Biserica Curteĭ-de-Argeș, alăturea cu socrul său, Neagoe Basarab (la 4 Ianuarie anul 1529). Aci i se vede mormîntul. Pe piatra mormîntală el este arătat călare cu buzduganul în mînă și cu mantia suflată de vînt, în minutul cînd se lupta în fruntea oștireĭ sale.

In ultimele deceniĭ al secoluluĭ al XVI-lea, mănăstirea Curtea-de-Argeș, ca și maĭ toate lavrele pămîntene, căzuse în mîna călugărilor străinĭ, care prin protecțiune și mită începînd de la egumeniĭ, călcaŭ în picioare daniile pioase și legămintele ctitorilor primitivĭ, pămîntenĭ și strîngeaŭ veniturile în folosul mănăstirilor greceștĭ din pămîntul otoman, lăsînd locașurile sfinte din țară în neîngrijire și dărăpănare. Din această stare de umilire voi

www.dacoromanica.ro

Mihaiŭ Viteazul în 1594 să scape şi mănăstirea de Argeş ca şi pe cele-l'alte devenite metoace dajnice străinătăţeĭ, cînd hotărî ca nicĭ un călugăr străin să nu se maĭ facă egumen, ci fie-care mănăstire să-şĭ aleagă egumenul său dintre ieromonahiĭ şi monahiĭ aflătorĭ într'însa. Eroul de la Călugăreni întări încă privelegiile mănăstireĭ Argeş, maĭ dîndu-ĭ şi dreptul de a judeca pe locuitoriĭ din Curtea-de-Argeş şi a lua vama oraşuluĭ. Aceste îmbunătăţirĭ fură zădărnicite în curînd, pentru că, în anul 1611, Bator Gabor, Domnul Ardealuluĭ, năvălind în ţară, s'aŭ tăbărît la scaunul Tîrgovişteĭ, şezînd aicea în ţară treĭ lunĭ, dînd voe oştilor de aŭ prădat toată ţara, şi toate mănăstirile cît n'aŭ rămas nimic în ţară, nicĭ altă dată n'aŭ maĭ fost aicea în ţară răutate şi jaf ca atuncea. «Insuşĭ obiectele şi vasele sfinte bisericilor şi mănăstirilor pusese fiara neînblînzită să le care în ţara luĭ, ce o umpluse de argintul şi aurul Ţăreĭ-Romîneştĭ». Bator, după cum ne spune o cronică săsească, a găsit în turnul cel mare al bisericeĭ Argeş o comoară de mare preţ, de sigur odoarele mănăstireştĭ, care fusese acolo ascunse. El luă chiar plumbul de pe acoperişul bisericeĭ, lăsînd-o ast-fel descoperită şi expusă la ploae şi ninsoare.

Pe lîngă aceste nenorocirĭ venite din afară, altă urgie se porni din noŭ asupra mănăstirilor pămîntene. Jugul veneticilor Grecĭ începuse să apese cu greŭ, maĭ cu seamă sub Domniile luĭ Radu Mihnea, Alexandru Coconul, Alexandru Iliaş şi Leon-Vodă, carĭ se înconjurară de oamenĭ crescuţĭ în Fanar, dîndu-le pe mîinĭ toate dregătoriele ţăreĭ. Atuncĭ sfintele locaşurĭ pămîntene se închinară iarăşĭ mănăstirelor din orient, administrîndu-se de oamenĭ străinĭ ţăreĭ: «Nu după lege sfîntă, ci cu neamul, cu limba, şi cu moravurile străine neamuluĭ nostru, adică Grecĭ, carĭ nicĭ că se îndurară nicĭ se leneviră în viaţa biruinţeĭ lor a strica şi desfiinţa obiceiurile cele bune şi bătrîne ale ţăreĭ, îndrăzniră a călca şi obiceiurile mănăstirilor şi pravila ctitorilor, Domnilor bătrînĭ ce aŭ fost legiuită». Pentru aceasta, Mateĭ Basarab, prin hrisovul din 27 Noembrie 1640, liberează şi mănăstirea Argeş de stăpînirea străină, redînd-o ţării.

Eacă cum se exprimă dînsul în stil strămoşesc:

«Drept aceea, noĭ ce sîntem maĭ sus zişĭ, Ioan Mateĭ Basarab Voevod, dinaintea adunăreĭ a toată ţara, cu sufletul şi cu voea a tot soboruluĭ, aşa am tocmit: cum că acele sfinte lavre domneştĭ, care le-aŭ închinat aceĭ Domnĭ şi Vlădicĭ străinĭ, pentru mită, fără de voie şi fără de ştire a neamuluĭ, le-aŭ supus metoace dajnice altor mănăstirĭ din ţara grecească, din Svet-Agora şi de pre aiurea, însă mănăstirile anume: Tismana, Argeşul, Cozia, Govora, Cotmeana, Ezerul, Gura-Motruluĭ, Brădetul, Dealul, Glavaciocul, Snagovul, Bistriţa, Mislea, Tînganul, Bolintinul, Potocul, Rîncăciovul, Valea, Menedecul şi altele, acelea toate să fie în pace de călugărĭ străinĭ, cărora li s'aŭ fost dat pentru mitele lor, şi să aibă a trăi Mănăstirile într'acea slobozenie, pe acea pravilă şi tocmeală, cum le-aŭ legiuit ziditorii şi ctitorii lor, şi să aibă a fi pre seama ţăriĭ cum aŭ fost din veac»

Darnic fiind cu toate mănăstirile pămîntene, Mateiu nu putea lăsa în ruină şi locaşul ctitoricesc al străbunuluĭ săŭ Neagoe; el îl înveli, îl reînoi şi îl înzestră cu multe moşiĭ şi daruri; zidi din noŭ clopotniţa şi chiliile arse de pe vremurĭ, şi scuti satele mănăstireĭ de orĭ-ce contribuţie, autorizînd prin poruncă pe egumenul mănăstireĭ, «ca orĭ cînd il vor maĭ supăra birariĭ pentru birul sătenilor de pe moşiile mănăstireştĭ, să le dea în cap să moară ca cîniĭ.»

Nicĭ 30 de anĭ nu trecuse de la reparaţiunea şi reînoirea făcută de Mateiŭ Basarab, şi temeliile bisericeĭ de la Argeş se aflaŭ stricate, ca şi scara, ba chiar pietrele construcţiuneĭ eraŭ mutate de la locul lor. Şerban-Vodă Cantacuzino trimise pe un boĭer al săŭ, Dona Pepano, împreună cu meşterĭ, ca să dreagă toată stricăciunea, întărind pietrele în tot chipul cu fier.

Din inscripţiunea în limba romînească, săpată pe chenarul din stînga uşeĭ de la intrarea bisericeĭ, ne arată că restauraţiunea s'a facut în anul 1682, şi că Domnul a maĭ adăugat la milele mănăstireĭ tot vinăriciul Domnesc din dealul Alimăneştilor (jud. Argeş).

Pănă la 1750 nu maĭ aflăm despre vre-o îmbunătăţire adusă clădireĭ, de şi mulţĭ Domnĭ se îngrijesc de avutul şi dresurile mănăstireĭ. Intre acestea este şi Constantin Brîncoveanu, care (în 1698) dă din noŭ călugărilor dreptul de judecată: «fără însă a judeca călugăriĭ saŭ a maĭ face închisorĭ prin mănăstize, ci să o vînză la vre un mirean onorabil, cum se va putea tocmi cu dînsul şi acela să judece».

In răzmeriţa de la 1786 89, biserica de la Argeş a trebuit să sufere şi să fie prădată de Turcĭ.

www.dacoromanica.ro

In prima jumătate a acestuĭ secol biserica luĭ Neagoe avu să sufere un şir de incendiĭ şi de stricăciunĭ. La anul 1838 un noŭ cutremur zgudui temeliele, mutînd multe pietre din locul lor, pentru care fu restaurată de Episcopul Ilarion (1828—1845); la 1866 arse Seminarul; la 1867, Aprilie 24, casele, clopotniţa şi paraclisul, şi în fine în acelaşĭ an, Decembrie 2, un foc mistui întreg interiorul bisericeĭ, şi împĭedică de atuncĭ de a se maĭ oficia într'însa serviciul divin.

Incă pe la anul 1863, pe cînd sta atît Mănăstirea cît şi Seminarul, s'a simţit trebuinţa uneĭ restaurărĭ radicale a bisesiceĭ. Arhitectul însărcinat cu studiarea şi pregătirea planurilor şi a devizelor, d. Bureli, a întocmit în cursul anuluĭ 1864 proectele necesare; dispoziţiunĭ de executare s'aŭ luat în anul următor, prevăzîndu-se costul lucrărilor pănă la un milion şi treĭ sute de miĭ leĭ vechĭ. Nimic însă nu s'a putut începe anul acela.

In anul 1867, A. S. Principele Domnitor, Carol I, în interesul viŭ pentru trecutul poporul romîn, vizită şi Episcopia de Argeş, observînd cu mare atenţiune atît biserica, cît şi ruinele ce atuncĭ o înconjuraŭ; îşĭ exprimă hotărîrea fermă de a a se reedifica Episcopia şi a se restaura definitiv biserica luĭ Neagoe-Vodă. O comisiune se numi îndată; în budget se prevăzu o sumă de 150000 leĭ vechĭ; aniĭ 1868 şi 1869 trecură în preparative; de la 1870—1874 se lucră numaĭ la reclădirea soclului cu piatră nouă, şi la înălţarea schelelor exterioare şi interioare; .lucrarea însă se făcea fără plan, fără studiĭ prealabile şi foarte încet, în cît distrugerea timpuluĭ era maĭ mare de cît efectele restaurăriĭ.

Atuncĭ se începu a se cugeta serios la monumentul de la Curtea-de-Argeş. Doĭ iluştri arhitecţĭ francezĭ, d-niĭ Viollet-le Duc şi Baudot, fură consultaţĭ, şi după recomandaţiunea ambilor, conducerea lucrărilor de restauraţiune se încredinţă d-luĭ A. Lecomte de Nouy, căruia datorim astă-zĭ restaurarea măreţuluĭ monument, îmbrăcat în toată splendoarea sa.

In 1875, lucrările de restaurare fură definitiv începute, ţinură 11 aniĭ, şi ast-fel restaurată, biserica Curtea-de-Argeş, a costat suma de 1501000 leĭ, împreună cu mobilierul şi vestmintele sacerdotale şi cu toate odoarele.

Această operă naţională, întreprinsă prin iniţiativa M. S. Regeluĭ Carol I, patronată de Augustiĭ Noştri Suveranĭ, a format obiectul celeĭ maĭ marĭ îngrijirĭ. Timpul va înscrie printre multele titlurĭ de recunoştinţă ale naţiuneĭ, şi terminarea monumentuluĭ de la Curtea-de-Argeş, atît de mult admirat de străbuniĭ noştri, carĭ credeaŭ că: «Potrivă nu are în toată lumea», şi strigau la vederea luĭ, plinĭ de admirare: «Fericit cel ce a făcut-o, fericiţĭ ceĭ ce aŭ lucrat-o, vrednicĭ sunt de laudă».

O frumoasă inscripţiune, săpată pe al patruiea chenar de pe faţada bisericeĭ, e destinată a lega pentru secolĭ numele acelora, carĭ cu cuvîntul şi cu fapta aŭ contribuit la reînălţarea celeĭ maĭ frumoase podoabe a Patrieĭ noastre, a căreia istorie o regăsim oglindită în însăşĭ istoria monumentuluĭ de la Curtea-de-Argeş.

Printre monumentele prea puţin cunoscute ale Europeĭ estice, ce ne aŭ lăsat secolul al-XVI-lea, Biserica Episcopală de la Curtea-de-Argeş este singurul poate întreg, de sigur cel maĭ curios, cel maĭ bogat şi unul din cele maĭ interesante.

Acest monument, aşa cum este astă-zĭ restaurat cu desăvîrşire, se înalţă strălucitor în mijlocul uneĭ curţĭ spaţioase, ce ocupă o suprafaţă de 10330 m. p., avînd împrejur un grilaj de fier lung peste tot de 400 metri.

Prin două porţĭ poate cinesa să între în această curte: Una la S., cînd vine pe drumul despre oraşul Curtea-de-Argeş; cea-l'altă, la E., în direcţiunea unde este zidit palatul episcopal.

La cele două unghiurĭ N.-E. şi S.-E. ale curţeĭ, se află cîte o mică clădire cu boltă, avînd în vîrf o cruce aurită; ele arată locul unde fusese odinioară două capele. Cea de la N.-E. era închinată Sfîntuluĭ Dimitrie; cea de la S.-E. Sfîntuluĭ Nicolae. Ele s'aŭ dărîmat în 1848, cu ocaziunea punereĭ temelielor Seminaruluĭ.

Imprejmuirea de astă-zĭ este pe marginea din afară a zidurilor, ce înconjuraŭ biserica şi alcătuiau împreună cu Mănăstirea Scaunul Episcopieĭ de Argeş. Edificiul în întregimea sa se compune din două părţĭ bine deosebite:

I. La V., o platformă de piatră cu treĭ trepte, avînd treĭ uşĭ de bronz bogat înpodobite. In mijlocul platformeĭ şi în axa bisericeĭ se află cerdăcelul (cantharul saŭ baptisterul), compus dintr'o mică boltă acoperită cu plumb şi susţinută de patru stîlpĭ de marmoră cu capiteluri fin sculptate. Platforma se prelungeşte de jur împrejurul bisericeĭ şi este înconjurată de o galerie frumoasă de piatră lucrată în florĭ pe o lungime de 128 m., coprinzînd 247 florĭ. Această dispoziţiune, unică în

www.dacoromanica.ro

felul ei, este foarte interesantă și merită a fi semnalată.

II. Biserica însăși, în care intri pe o scară de piatră cu 12 trepte, reprezentînd cele 12 seminții ale lui Izrael, se divide în trei părți, potrivit tradiției: Nartrhex, Corul și Altarul, despărțit de Cor prin Catapeteazmă.

Narthrexul, unde se află mormintele domnești ale ctitorilor, își primește lumina prin 16 ferestre înalte și foarte înguste, avînd fie-care fereastră 14 c.m. de lărgime, 2 m. de înălțime. Corul este luminat prin 6 ferestre de același fel, iar Altarul prin trei asemenea. Cele patru turle luminează iarăși prin 32 ferestre cu proporțiuni analoage. Afară de aceasta, 16 ochiuri cu geamuri colorate; fiind peste tot ferestre și rozete, 73 ochiuri și deschizături. Lungimea totală a edificiului, socotită de la platforma despre V. până la balustrada despre E., este de 45 m., 85 c. Lărgimea sa e de 20 m.

Corpul bisericei măsoară 26 m., 60 c. de lungime, pe 15 m., în lărgimea sa cea mai mare, luată pe Narthrex.

Înălțimea, de la suprafața curței și până la scaunul cruciei de la turla cea mare, este de 31 m. Luată înlăuntru, această înălțime de la pardoseala de mozaic până la cheia bolții, măsoară 25 m., 30 c. Turlele cele mici au înălțimea de 19 m.

Suprafața totală ocupată de Biserică este de 756 m. p.

Suprafața părților sculptate, zugrăvite și aurite, dă cifra însemnată de 687 m. p.

Părțile sculptate, frizele, ciubucele, cornicele, etc., înșirate unele după altele, ar face o lungime de mai bine de 1 kil.

Se pot număra pe monument mai mult de 150 motive diferite de ornamentațiune, 42 rozete mari și 48 mai mici, avînd fie-care din rozetele mici cîte o pasăre de bronz aurit.

Apele de ploaie se varsă pe 125 scurgători; în fine, monumentul este apărat de loviturile trăsnetului prin 35 vîrfuri de platină, puse în comunicațiune printr'o rețea de fire de aramă și prin două fringhii de același metal, cari sunt băgate în pămînt și merg până în fundul unui puț săpat la răsărit.

Toate acoperișurile sunt de plumb cu ornamente lucrate din ciocan. Caracterul arhitectului, înainte chiar de a intra în monument, urmează să-l cercetăm pe din afară și să-l vedem.

De la prima vedere, nu este greu a recunoaște origina cu totul orientală a bisericei.

O cercetare mai amănunțită ne permite a preciza mai bine lucrul.

Se observă diferite elemente combinate în chip armonic și capricios, care însă proced de la mai multe școli. Pe lîngă ornamente conzistînd din combinațiuni curat geometrice, care constituesc baza decorațiunei arabe și persane, cum se vede la cornicea cea mare cu colțuri supra-puse și scobite, la mai multe rozete și la diferite părți de la turla cea mare; putem observa motivele sculptate pe cerdăcel (canthar), precum și ciubucul cel mare în formă de frînghie, cari se datoresc unor artiști mai puțini meșteri în artă, așa de complicată a împletirelor arabe, de cît aceea cari au lucrat sculpturele, ce se pot vedea d'asupra ușei de la intrare, de exemplu, și cîte-va rozete.

Cadrele sau chenarele compuse din stîlpulețe sau ciubuce mici rotunde, care divid partea de jos a corpului bisericei, sub brîul cel mare sculptat, precum și arcaturile, ce se văd d'asupra acestuia, de asemenea și proporțiunele edificiului, care este prea înalt în raport cu lărgimea sa, toate ne conduc până în Armenia și în Georgia, ca să găsim acolo puncte de comparațiune.

Se știe că Armenii au fost tot-d'auna întrebuințați ca constructori la Constantinopol, în Turcia aziatică și Siria. Afară de asta, artiștii Greci, Arabi, Persani și Armeni, alergau din toate părțile în capitala Turciei, așa că Neagoe-Vodă, sau arhitectul însărcinat cu zidirea bisericei de la Argeș, a putut să aleagă printre dînșii pe cei mai meșteri și mai pricepuți.

Zugrăvirea și aurirea tuturor sculpturilor, restituite complect după datele cele mai precise, sunt de origină persană.

Temeliele bisericei sunt eșite afară din corpul clădirei, și sunt destul de adînci, dînd zidirei nu numai o bază tare și durabilă, dar și o privire impunătoare. Brîul cel mare, care încinge biserica toată, deosebește partea superioară de cea inferioară a exterioului. Acel brîu se compune din cinci brîuri mai mici sau vițe, din care unul e împodobit cu solzi, alte două cu foi împletite liber, și al patrulea cu colțișori. Din cauza înălțimei ușei, brîul se ridică la intrare, formînd un cadru drept unghiular.

Fațada despre apus are două despărțituri rectilinii, în care de o parte și de alta sunt două ferestre duble încadrate cu o bogată ornamentațiune sculpturală. De amîndouă părțile fiecărei ferestre se află cîte un cadru ornamentat, în care este săpat cîte o inscripțiune: Cele din dreapta intrărei sunt de

www.dacoromanica.ro

Neagoe-Vodă și scrisă în limba veche slavonă bisericească; cele din stînga, sunt romînește; prima de lîngă ușă datează din timpul luĭ Șerban-Vodă Cantacuzino (1682), cea de a doua, săpată în timpul Regeluĭ Carol I al Romînieĭ. La mijlocul fațadeĭ se află intrarea bisericeĭ; este de marmoră, de un caracter cu totul arab, cu bolțarĭ în colorĭ variate. Intrarea este închisă de o ușă cu două canaturĭ în bronz, lucrată după un model bizantin cu arabescurĭ fine.

D'asupra ușeĭ, în timpanul circular, este icoana, în mozaic, a Maiceĭ-Domnuluĭ cu mîinele ridicate sus, iar înainte-ĭ stă Domnul Christos. Fundul tablouluĭ este în mozaic și poleit cu aur.

Corul se compune din două abside tradiționale la N. și la S., unde se află așezate stranele de bronz în număr de 7 de fie-care parte; iar la E., absida centrală saŭ altarul închis prin catapeteazmă. In cor la dreapta este tronul regal, de bronz aurit și cu sticle colorate, ridicat pe două trepte; alăturea scaunul Episcopuluĭ de acelașĭ metal și ornamentațiĭ, avînd săpat pe răzămătoare simbolul celor patru Evangheliștĭ. La stînga coruluĭ este tronul Regineĭ și jețul unuĭ demnitar al Statuluĭ, de aceeașĭ lucrătură fină.

Altarul, cu totul rezervat Episcopuluĭ și preoților, are două firide laterale sculptate în piatră. In cea de N. numită «proscomidie», se prepară Sfintele Daruri și se păstrează diferite obiecte ale cultuluĭ, întrebuințate la slujba bisericească. In a doua de la S., închisă prin ușĭ de bronz «Diaconiconul», se păstrează veșmintele, vasele și alte lucruri scumpe. In jurul altaruluĭ se află o laviță de piatră, în mijlocul căreia în axa absideĭ, e așezat un jeț de piatră (Sintronul) pentru Episcop. Lîngă firida nordică este fîntîna de spălare, care conzistă dintr'un rezervoriŭ de bronz aurit, din care se scurge printr'un robinet apa trebuincioasă într'un basin de marmoră cu conductul destinat a duce apa direct în pămînt, după cerințele ritualuluĭ.

In mijlocul altaruluĭ se află pristolul saŭ Sfînta Masă, de marmoră albă de Carrara, încrustată cu 4 plăcĭ aurite, pe care sunt săpate chipurile celor 4 Evangheliștĭ. Sfînta Masă este așezată sub Ciboriul (cuvucliul) cu 4 stîlpĭ și cu cupolă ajurată și susținută cu 4 arcurĭ. El este de bronz aurit cu ornamente săpate saŭ lucrate din ciocan, și cu incrustațiunĭ de ochiurĭ de sticlă colorate.

Tîmpla saŭ catapeteazma se compune dintr'un soclu de marmoră albă, încrustat cu plăcĭ de cupru aurit și împodobite cu smalțurĭ și cu ochĭ de sticlă, cu stîlpușoare de onyx la baze și capiteluri aurite. D'asupra socluluĭ sunt cele două icoane împărătești: a luĭ Iisus Christos și a Maiceĭ-Domnuluĭ, lucrate în mozaic de Veneția, și colonada de onyx cu capitele aurite și zmălțuite.

După ce suĭ cele 12 trepte de piatră ale scăriĭ, cu margine sculptată și aurită pe fund albastru, care conduc la intrarea de marmoră și la ușa de bronz, intri în biserică; aci toată pardoseala e de mozaic cu diferite desemnurĭ armeano-bizantine. In fața coloanelor sunt treĭ trepte, pe care urcîndu-le ajungĭ la Narthrex.

Două-spre-zece coloane de piatră, a căror diametru variază, împodobite cu baze și capitele persane, sprijinesc tamburul (olanul cilindric) uneĭ cupole, care se înalță la 24 de metri de la pardoseală. Patru coloane sunt în părțile laterale, iar două sunt la V. și două la E.

Narthrexul, care are o dispoziție cu mult maĭ mare de cît la toate bisericele, este împărțit în patru părțĭ:

1: Intrarea înaintea coloanelor, avînd la extremitățile sale în stînga și dreapta cele două turnulețe cu 8 ferestre, înguste și străpunse în tambur; 2 și 3: Două nefe laterale, unde sunt așezate mormintele ctitorilor; și 4: Partea centrală coprinsă între colonada drept-unghiulară, care sprijinește turla mijlocie. Această turlă conzistă dintr'o clădire pătrată, ce se ridică peste coloane și arcurĭ; d'asupra eĭ, prin mijlocire de triunghiurĭ boltite (pedentivĭ), se înalță un tambur saŭ un olan cilindric, ca sprijinitor direct al bolțiĭ. Pe cele patru fețe ale zidurilor, d'asupra coloanelor, însă maĭ jos de arcurile ce primesc pedentiviĭ, se află 8 deschizăturĭ, a căror funcțiune pare a fi curat decorativă.

Ușa de marmoră, prin care intri în cor, așezată între cele două coloane centrale maĭ depărtate de cît cele-l'alte, este foarte curioasă; ea are bolțarĭ și amintește dispoziționea unor motive aproape identice cu ale Sirieĭ centrale și ale Egiptuluĭ. D'asupra acesteĭ ușĭ de marmoră se citesc următoarele versurĭ, pe carĭ marele poet al Romînilor, V. Alexandri, a compus pentru biserică:

Tu ce te lupțĭ în lume
Cu crîncena durere,
Tu ce din umbra neagră
Aspirĭ să vezĭ lumină;
In ăst locaș de pace
Găsi-veĭ mîngîere:
Altarul pune raze
Pe fruntea ce se închină.

www.dacoromanica.ro

încadrate frumos în bronz aurit cu sticle colorate. La mijloc, d'asupra ușeĭ împărătești, se ridică un fel de firidă, care încadrează crucificsul, Domnul Christos răstignit, avînd într'o parte pe Maica Domnuluĭ, iar în cea-l'altă pe Sf. Ioan. Aceste treĭ chipurĭ de aramă aurită, lucrată din ciocan au repoussé, saŭ pe un fund de mozaic. Restul catapetezmeĭ este în întregime de bronz aurit împodobit cu plăcĭ zmălțuite, cu marmore, cu mozaice și sticle colorate, fiind totul aplicat pe lemn, care în interiorul Altaruluĭ este sculptat și zugrăvit. Pe tîmplă, în dosul icoaneĭ Maiceĭ-Domnuluĭ, se citește văpsit cu negru: «Luați, mîncați, acesta este trupul meŭ»; iar în dosul icoaneĭ luĭ Iisus Christos: «Beți dintru acesta toți, acesta este sîngele mieŭ». Ușa împărătească de la mijloc are săpat, în față la stînga, pe bronz: Buna-Vestire, la dreapta, vizita Elizabeteĭ la Maica Domnuluĭ.

Cele două ușĭ laterale sunt de bronz, lucrate ca și restul tîmpleĭ. Această lucrare măreață de artă s'a făcut la Paris și a reclamat doĭ anĭ de lucru. Putem zice că este unică și fără pereche.

Picturile din lăuntrul bisericeĭ sunt toate nouă, făcute după modelul celor vechĭ. Ele acoperă o suprafață 2343 m. p. și conțin 865 figurĭ, executate în stilul vechiŭ bizantin. Merită deosebită luare aminte figura Mîntuitoruluĭ Pantrocrator, din cupola cea mare și mijlocie. El caută spre Vest, ținînd mîna dreaptă ridicată în semnul binecuvîntăreĭ, iar în stînga, poartă o Evanghelie închisă; este înconjurat cu o lumină de aur, pe care se citesc următoarele cuvinte:

«Domnul s'a uitat din cerurĭ la fiiĭ oamenilor, ca să vadă de este vre unul care să-l înțeleagă și să-l caute pre El, și toți l'aŭ arătat pe El»; iar în cupola mijlocie: «Vedeți, vedeți că Eŭ sunt Mîntuitorul lumeĭ, lumina cea adevărată, izvorul vieței, Fiiul luĭ Dumnezeŭ». In cupola din Altar se reprezintă Maica-Domnuluĭ cu Domnul Christos în brațe și cu inscripțiunea, «Bucură-te cea plină de darurĭ». Cupolele turnulețelor aŭ: cea de la N. pe Christos Emanuel, cea de la S. pe Sf. Maria. Maĭ însemnăm în altar tablourile: Coborîrea de pe Cruce, Invierea luĭ Christos, Duminica Mironosițelor și Duminica Tomeĭ; Liturgiha Apostolicească, figurile Sfinților Athanasie din Alexandria, Ioan Gură-de-Aur și Grigorie Teologul. In Cor: Patimele Domnuluĭ Christos, Liturghia îngerească, Sf. Maria, Sfîntul Ioan, Nestor, Dumitru, Gheorghe, Teodor Tiron, iar pe pendentivĭ, ceĭ 4 Evangheliștĭ. In Pronaos: Archangeliĭ Mihail și Gavril, Intrarea în Biserică și Nașterea Maiceĭ - Domnuluĭ. In fine, în Narthrex, portretele ctitoricești și ale altor Domnĭ Romînĭ, luate după cele vechĭ: Neagoe și Despina cu copiiĭ lor; Radu de la Afumați și soția sa Roxandra; Ioan Radu Negru și Doamna Ana; Ioan Teodosie Voevod și Ioan Mircea-cel-Bătrîn, în costum de cavaler medieval; Ioan Vladislav Voevod; Kneazul Lazăr și Doamna Milița, părinții Doamneĭ Despina, ținînd în mînĭ o Biserică cu 10 turle; Radu Voevod și Mircea; Alexandru Voevod și un copil al său; Vlad Voevod cel Tînăr și Ioan Vintilă Voevod; Ioan Petru-Vodă Cercel și fiul săŭ Marcu Voevod, avînd deasupra pe Christos-Pantrocator.

La dreapta ușeĭ de la intrare se află portretul M. S. Regeluĭ Carol I, în mantie regală, ținînd în mînă pergamentul restaurațiuneĭ Bisericeĭ, coroana de oțel stă pe un stîlp aurit; la un colț al tablouluĭ sunt armele Augusteĭ Sale familiĭ. La stînga se află portretul M. S. Regineĭ Elizabeta, Augusta noastră Suverană, înghenuche înaintea Prea Curateĭ Fecioare, absorbită într'o cugetare adîncă și cuvioasă, închină la picioarele Maiceĭ Mîntuitoruluĭ harpa alinătoare suferințelor pămînteștĭ, și pare că zice cu Psalmistul: «Doamne, cinstit'am Casa ta și locașul cinstireĭ Tale». De o parte și de alta a portretelor regale, se află la stînga portretul primuluĭ Episcop al Argeșuluĭ Iosef I, iar la dreapta, al Părinteluĭ Episcop Ghenadie II Argeșiul, maĭ tîrziŭ Mitropolit Primat.

Cerdăcelul din fața Bisericeĭ este destinat în special pentru oficiarea botezuluĭ, de unde îĭ vine și numele de Baptisterium. Asemeni capele alcătuiaŭ în construcțiunile vechĭ bizantine o parte esențială și o podoabă. Gonzales Clavijo, în discripțiunea ce face bisericeĭ Sf. Gheorghe din Constantinopole, zice: «Inaintea ușeĭ Bisericeĭ se află un frumos basin pentru botez, și d'asupra sa o cupolă susținută de 8 coloane de marmoră albă, și acoperită de multe figurĭ». Baptisteriul de la Argeș constă, după cum am văzut, dintr'o cupolă învelită cu plumb, pe patru coloane de marmoră din Constantinopole cu vărgĭ vinete, avînd capitelurile în stil arab, de marmoră de Carrara. In prejurul cupoleĭ se află o galerie de florĭ scobite în piatră. Timpanele arcurilor sunt cu sculpturĭ de un gen deosebit de al sculpturilor Bisericeĭ, intrînd

www.dacoromanica.ro

și păsărĭ prin motivele ornamentației. D'asupra timpanilor, cantarul e încins de un brîŭ cu sculpturĭ în formă de solzĭ. Cele patru arcurĭ de piatră sunt mărgenite în partea superioară de un ciubuc rotund cu florĭ sculptate și aurite, pe un fund verde; la timpane fundul e albastru și ornamentațiunea cu aur. Bolțarii se termină cu 11 florĭ ascuțite de fie-care parte. Pardoseala de mozaic prezintă ornamente bizantine în diverse colorĭ, avînd la mijloc cruce, formată din împletiturĭ încolăcite.

Odoare și mobilier. — Intre odoarele bisericeĭ, cel maĭ prețios, și care face admirațiunea tutulor, este un manuscript pe pergament conținînd cele 12 Evangheliĭ, ce se citesc în Joia mare în Săptămîna Patimilor, și Evangelia Invierei din Sîmbăta mare. Este scris întreg de M. S. Regina Elizabeta pe 50 paginĭ marĭ in folio; fie-care pagină este încadrată într'un chenar lat de 15 c. m. și alcătuit din motive diferite și combinate după inspirațiunea proprie: cînd florĭ de munte, rînduite cu gust, cînd seminție de paltin, cînd împletiturĭ de arabescurĭ și desemnurĭ luate din 'ornamentica romînească. Fundul fie-căreĭ pagine este deosebit colorat. Textul e scris cu aur saŭ cu argint, după cum convine maĭ bine tonuluĭ coloareĭ. Fie-care pagină din cele 50 este un ce în sine deosebit prin inițiale, prin decorațiunĭ și coloare, destăinuește o intenție artistică și bogată imaginațiune a regesculuĭ lor autor. Prima pagină poartă acest titlu: *Sfintele Evangeliĭ din Joea Patimilor.*

La mijloc este desemnată Sfînta Inviere, iar împrejur, în cîte un frumos cadru de floricele, se văd 4 scene din Patimele Mîntuitoruluĭ, și alte 4 din viața Maiceĭ Domnuluĭ. Pe pagina verso sunt zugrăvite 11 capete de îngerașĭ, care se aseamănă cu uniĭ din fericițiĭ adormițĭ aĭ familieĭ M. M. L. L. Sunt treĭ figurĭ sus și treĭ jos în cîte un cadru oval format din ghirlande de florĭ; iar de o parte și de alta a pagineĭ cîte un cadru rectiliniar, cel din stînga avînd două figurĭ cel din dreapta treĭ. Figura de la mijloc în grupul de sus este chiar dragul îngeraș al M. M. L. L. zmuls încă din pruncie, este Principesa Maria în chipul unuĭ copilaș cu fața candidă. El trage cu mănușița clopotul celeĭ de a doua Invierĭ; coarda clopopotuluĭ este împletită cu o ramură de florĭ. Următoarea inscripțiune de jur împrejur formează cadrul figureĭ:

Maria † 1874, ITTY. Christos a Inviat din morți.
La stînga: OTTO † 1862. Cu moarte pre moarte călcînd.
La dreapta: Hermann † 1877. Și celor din mormînturĭ.
Cadrul rectiliniar stînga, sus: Ecaterina † 1866.
Teresa † 1883
Christos A Inviat Din Morți Cu Moarte Pre Moarte.
Cadrul rectiliniar dreapta, sus: Sofia † 1869.
Maria † 1882
Frantz † Cristos.
A Inviat Din Morți cu Moarte Pre Moarte.
Grupul de jos:
La stînga: Maria † 1867 Călcînd, Și Celor Din Mormînturĭ.
La dreapta: Maria † 1863 Călcînd, Și Celor Din Mormînturĭ.
La mijloc: Stefania † 1850, Viață Dăruind.

Cîte un fluture se vede la cele patru colțurĭ alè cadruluĭ Principeseĭ Marieĭ, și la cele patru colțurĭ ale pagineĭ. In mijloc se citește, scris cu alb pe fund aurit pe 13 linĭi, următoarea frumoasă inscripțiune:

Lucrat-am această carte cu cele două-spre-zece Evangeliĭ ale Patimelor Domnuluĭ și Mîntuitoruluĭ Nostru Iisus Christos, pentru sînta și Dumnezeiasca Biserică a Episcopieĭ Curțeĭ-de-Argeș, întru amintirea Prea iubiteĭ și singureĭ mele copile Maria, care în Joia Patimelor a trecut la viața cea vecînică, și la al căreia căpătîiŭ am auzit citindu-se mîngîetoarele cuvinte ale Domnuluĭ.

Castelul Peleșuluĭ
In 27 August (8 Septembrie) 1886.

Acest neprețuit odor se va păstra de acum înainte alăturea cu icoana vechie, ce prima întemeietoare a sfîntuluĭ locaș de la Argeș a dăruit-o, și pe care icoană vedem pe Maica-Domnuluĭ ținînd în brațe corpul Divinuluĭ Mîntuitor, iar maĭ jos pe Doamna Despina a luĭ Neagoe Vodă ținînd pe un genunche pe fiul săŭ Teodosie mort și zice:

«Stăpînă! primește pe robul tăŭ Ioan Teodosie Voevod, și așează-l în împărăția Ta». Evanghelia este ferecată foarte frumos, după desemnele făcute de M. S. Regina și executate în zmalț. Pe ferecătura din față este în mijloc crucea triplă bizantină, al căreia fund e albastru presărat cu floricele roșiĭ și galbene. Marginele sunt o combinare de arabescurĭ din ornamentica Curțeĭ-de-Argeș; un fund de aur cu desemnul pătrat în coloare alternativ verde și albastru închis, al doilea fund în coloare, iar desemnul de aur. Pe cea-l'altă parte a ferecăturiĭ se observă pe fund verde un desemn de pe cusăturĭ naționale lucrat în zmalț; în mijloc, pe fund de aur cu litere albastru închis, sunt facsimilate după scrisoarea autografă a M. S. Regineĭ, cele șapte cuvinte de pe cruce ale Mîntuitoruluĭ:

Părinte! Iartă-le lor că nu știŭ ce fac!
Amin zic ție, astăzĭ împreună cu mine veĭ fi în raiŭ!
Mi-e sete!

www.dacoromanica.ro

Muere, iată fiul tău, fiule, iată muma ta!
Ili! Ili! Lima savahtani!
Părinte! în mînele tale încredinţez duhul meŭ!
Săvîrşitu-s'aŭ!

La dreapta în colţ, jos, este scris de-acurmezişul în aur peste margine: «Elisabetha, 1886».

Muchea ferecăturiĭ e lucrată în zale de aur împletit, după modelul vechilor Evangheliĭ romîneştĭ.

Incheietorile sunt şi ele lucrate în zmalţ.

Pomelnicul saŭ dipticul Mănăstireĭ Argeşul este scris cu multă îngrijire şi cu frumoase ornamente pe pergament de Doamna Maria G. Sturdza de la Miclăuşani, avînd în faţă însemnarea ctitorilor, iar în dos psalmul luĭ David:

«Milueşte-mă, Doamne, după marea mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale».....

Mobilierul se compune, din două sfeşnice marĭ cu cîte treĭ lumînărĭ, patru sfeşnice micĭ, masa pentru anaforă, două tetrapoade pentru cîntăreţĭ, stranele, tronul Regeluĭ, al Regineĭ şi al Episcopuluĭ, policandru, etc.

Sfinţirea bisericeĭ. — Sfinţirea bisericeĭ Episcopale de la Curtea-de-Argeş s'a făcut în ziua de 12 Octombrie 1886 în prezenţa MM. LL. Regeluĭ şi Regineĭ, cu o pompă neasemănată şi vrednică de monumentul cel maĭ strălucit al Regatuluĭ Romînieĭ.

Aceastră serbare religioasă a pus în mişcare miĭ de oamenĭ, carĭ se grăbiră a veni din toate unghiurile ţăreĭ, ca să vadă prea iubiţiĭ lor Suveranĭ deschizînd iarăşĭ drept-credincioşilor locaşul Dumnezeesc al luĭ Neagoe Voevod, din începutul secoluluĭ al XV-lea, şi să-l asculte vorbind despre tăria Bisericeĭ Romîne şi despre cuviosia strămoşilor lor.

După terminarea tuturor lucrărilor de restauraţiune, începute încă din anul 1875, şi după înzestrarea bisericeĭ cu tot mobilierul, odoarele şi vestmintele trebuincioase cultuluĭ; s'a decis ziua pentru săvîrşirea sfinţireĭ din noŭ a acesteĭ bisericĭ, în care încetase a se maĭ oficia serviciul divin din cauza foculuĭ întîmplat la anul 1867.

Sîmbătă la 11 Octombrie, la orele 7 de dimineaţă MM. LL. Regele şi Regina pornesc din Sinaia, pentru a se îndruma pentru Curtea-de-Argeş, însoţiţĭ fiind de maĭ mulţĭ miniştri şi demnitarĭ aĭ Statuluĭ. De la Chitila şi pănă la Piteşti gările eraŭ împodobite cu verdeaţă şi cu steaguri tricolore. Peste tot locul se vedeaŭ portretele Suveranilor, înconjurate de cununĭ de florĭ. Mulţime de ţăranĭ în haine de sărbătoare adunaţĭ pe la staţiĭ şi chiar în drum salutară cu căldură şi entuziazm pe Suveranĭ, care de la ferestrele vagonuluĭ mulţumeaŭ tuturor.

La staţiunele unde trenul Regal se oprea cîte-va minute, Eĭ eraŭ aşteptaţĭ de Prefecţiĭ judeţelor, Primariĭ comunelor, carĭ după obiceiŭ, ofereaŭ pîine şi sare Suveranilor, apoĭ corpul didactic, precum şi un însemnat număr de domnĭ şi doamne dintre notabilităţile judeţelor.

Pe la 4½ Augustiĭ Suveranĭ se aflaŭ, înaintea porţilor bisericeĭ Episcopale.

Aci, încă de la orele 2½ după amează, Episcopul Eparhieĭ de Argeş, Ghenadie, îmbrăcat în mantie şi omofor cu epitrahil, împreună cu maĭ mulţĭ Arhiereĭ, Arhimandriţĭ şi Stareţĭ, cu 12 diaconĭ şi maĭ mulţĭ preoţĭ, toţĭ îmbrăcaţĭ în noŭale vesminte sacerdotale şi urmaţĭ de numeroasă poporîme, plecară de la Biserica numită Bolniţa Episcopieĭ, în cîntece corale şi sunetul clopotelor, ducînd Episcopul Ghenadie sfîntul Disc cu sfintele moaşte pregătite spre a fi puse a doua-zi în stîlpul sîntuluĭ Pristol al bisericeĭ, precum şi cu sfintele moaşte ale sfinţilor Nifon, Sergiu, Vach şi ale sfinteĭ Taţiana. Această procesiune religioasă se întîlni la poarta bisericeĭ Episcopale cu sfintele moaşte ale sfinteĭ mucenice Filotea, adusă într'adins de la biserica Curtea Domnească din oraşul Curtea-de-Argeş. După intrarea amînduror procesiilor în biserică, sfintele moaşte ale sfinteĭ Filotea fură aşezate lîngă strana dreaptă, iar ale acelor-l'alţĭ sfinţĭ în stînga; sfintele moaşte însă, pregătite pentru sfînta Masă, se depuseră la sfînta proscomidie în Altar.

Indată după aceasta se începu slujba Vecernie, oficiindu-se de un Arhimandrit.

Pe cînd se cînta slava de la Stihirĭ, se vesti sosirea M. M. L. L. Regeluĭ şi Regineĭ. D-nii Miniştri, Corpul diplomatic, Arhitectul restaurator al monumentuluĭ cu ajutorul săŭ, doĭ Generalĭ, casa civilă şi militară a M. M. L. L., elevĭ seminaruluĭ şi o populaţiune numeroasă, întîmpinară pe M. M. L. L. Regele şi Regina la poarta catedrală.

Inalt P. S. S. Mitopolit al Moldoveĭ şi Suceveĭ, D. D. Iosif Naniescu, însoţit de toţĭ Inalţiĭ prelaţĭ aflaţĭ aci, aşteptaŭ la uşa bisericeĭ. M. M. L. L. sărutară Sf. Evanghelie şi Crucea prezentate de Episcopul Ghenadie. Corul vocal de la Domniţa-Bălaşa, întona sub direcţiunea maestruluĭ Bărcănescu, imnul regal, pe cînd

www.dacoromanica.ro

Majestăţile Lor intrau în biserică. M. S. Regele luă loc pe tronul său din dreapta; M. S. Regina, pe cel din stînga, iar Inaltul cler stînd în mijlocul bisericeĭ, întona cîntarea: «Lumină lină», şi se urmă serviciul Vecernieĭ, care pe la 4 1/4 se termină.

După terminarea acestuĭ serviciŭ, Augustiĭ Suveranĭ observară cu deamănuntul interiorul Bisericeĭ, admirînd simplicitatea măreaţă a planuluĭ, frumuseţea picturelor, strălucirea tîmpleĭ şi a mobilieruluĭ, cum şi efectul fericit de lumină care pătrunde în diferite moduri prin numeroasele ochiurĭ şi ferestre cu geamurĭ divers colorate. Majestăţile Lor aŭ exprimat în maĭ multe rînduri Inaltele Lor mulţumirĭ d-luĭ Arhitect A. Lecomte, pentru minunata operă datorită numaĭ talentuluĭ, stăruinţeĭ şi gustuluĭ său artistic.

După aceea, Majestăţile Lor bine-voiră a examina exteriorul bisericeĭ, a compara elementele, ce aŭ servit la reconstruirea cerdăceluluĭ (Cantaruluĭ) şi a balustradeĭ din prejurul edificiuluĭ. Pe la orele 5 p. m., Majestăţile Lor plecară în oraş în urările întregeĭ populaţiunĭ, care era înşirată de la porţile Episcopieĭ şi pănă la casele Primaruluĭ, unde se stabilise cuartierul Regal.

Aci, după ce se făcu prezentările cuvenite, seara, la orele 7, avu loc un prînz dat de Majestăţile Lor, la care luară parte: Inalt Prea Sfinţitul Mitropolit al Moldoveĭ, D-niĭ Miniştriĭ pelnipotenţiarĭ şi aĭ ţăreĭ, aflaţi acolo cu această ocaziune, maĭ mulţĭ demnitarĭ aĭ statuluĭ şi alte multe persoane de distincţiune, precum şi alte notabilităţi ale oraşuluĭ.

După prînz avu loc o retragere militară cu torţe şi muzicĭ, iar pe la orele 9, o manifestaţie populară cu muzica şi torţe aprinse.

M. S. Regina purta frumosul costum naţional, alb, cusut cu negru şi cu fir, care a devenit costumul regesc al Romînieĭ şi obiectul de mîndrie al femeeĭ Romîne. Tot în costum naţional eraŭ îmbrăcate toate Doamnele prezente, ca şi domnişoarele de onoare ale M. Sale Regineĭ.

Tot în acea zi de Sîmbătă, pe la orele 9 1/2 seara, la Episcopie a început serviciul de priveghere (Utrenie). In timpul serviciuluĭ, în curte se ferbeaŭ aromatele sfinţite pentru sfinţire.

Ast-fel se termină ziua de 11 Octombrie, care prin frumuseţea eĭ şi prin seninătatea ceruluĭ, revărsase în sufletul tuturor un izvor de plăcere şi bucurie, căcĭ le da speranţă şi pentru un timp şi maĭ frumos pe a doua zi, ziua cea mare a sfinţireĭ bisericeĭ. Ziua de Duminică, 12 Octombrie, era aşteptată cu nerăbdare de toţĭ aceia, carĭ se grăbise a veni la o serbătoare pioasă şi de vecinică amintire.

Toată noaptea, şi maĭ ales în dimineaţa zileĭ, numărul oaspeţilor crescu, carĭ veniţĭ în trăsurĭ, carĭ călărĭ, ceĭ maĭ mulţĭ pe jos, sătenĭ şi sătencele de prin văile şi muscelele Argeşuluĭ, Dîmboviţeĭ, Muscelaluĭ şi Rîmnicul-Vîlceĭ.

Incă din răvărsatul zorilor lumea căuta să ocupe locurĭ în întinsa curte din preajma bisericeĭ.

Ziua făgăduia a fi din cele maĭ frumoase. Soarele se înălţa plin de căldură şi de lumină, desbrăcînd cu încetul de haina luĭ mohorîtă, munţiĭ ceĭ învăluiţĭ în nor, şi făcînd să se desfăşoare înaintea ochilor panorama cea maĭ încîntătoare. In fund se ridica, în vestmîntu-ĭ de timpuriŭ ernatic, măreţul Neagul, moşneag de zăpadă, care îşĭ trage numele de la fericitul ctitor al Bisericeĭ de Argeş, de la Neagoe-Vodă. De o parte se înalţă muntele Păpuşa, de ceal'altă parte, munţiĭ Cozieĭ, iar în fundul frumoaseĭ văĭ se vedeaŭ cheile Argeşuluĭ, ce-şĭ duce pe un pat capricios şi aşternut cu bolovanĭ, cursul său torenţial. Călătorul se opreşte cu ochiĭ uimiţĭ în conturnele zăriĭ depărtate, iar biserica îĭ dă să cugete, aducîndu-ĭ răsunete de reînviere din vremile trecute, răsunete de viaţă din vremea prezentă.

Pe la orele 7 1/2 dimineaţa, armata se înşiră în curte, formînd un patrulater în jurul bisericeĭ. Afară din curte se aşează de asemenea armată. Grilajul curţeĭ era acoperit cu drapele tricolore. Un frumos arc de triumf se ridica la intrarea despre Curtea-de-Argeş, iar de la poartă pănă la uşa bisericeĭ era aşternut un covor pentru Majestăţile Lor.

Lumea se pornise în şiruri neîntrerupte despre oraş, despre muchea dealurilor, şi despre văile din preajma Sasuluĭ şi a Iaşuluĭ, a Danuluĭ şi a Albuluĭ, acoperind toată curtea, întreaga cîmpie încunjurătoare şi culmele din preajmă.

La orele 8, sunetul clopotuluĭ dete semnalul de pregătirea serviciuluĭ religios. In frumosul cerdăcel saŭ baptister din faţa bisericeĭ, Vicarul Episcopieĭ Rîmniculuĭ-Nouluĭ-Severin săvîrşi Sfinţirea apeĭ cea mică.

Pe la orele 8 3/4, 21 salve de tunuri anunţară pornirea Majestăţilor Lor de la cuartierul Regal, şi la orele 9 în sunetul

www.dacoromanica.ro

clopotelor, al muzicelor şi în aclamările mulţimeĭ, Augustiĭ Suveranĭ, sosiră înaintea porţiĭ Episcopieĭ, în trăsura de gală a curţiĭ Regale, trasă de 4 caĭ şi escortată de Prefectul de Argeş şi un escadron de călăraşi.

M.M. L.L. Regele şi Regina fură întîmpinaţi la poartă de doĭ Miniştri, doĭ Generalĭ, Arhitectul restaurator cu ajutorul său, de Comandantul trupelor de paradă şi de alte persoane de distincţiune. De o parte şi de alta a covoruluĭ aşternut, eraŭ înşiraţi clericiĭ îmbrăcaţi în sfintele odăjdiĭ.

La scara bisericeĭ pe platforma din faţă, Majestăţile Lor fură întîmpinate de toţi Miniştri ţăriĭ; de Corpul diplomatic; de Inalţiĭ demnitarĭ aĭ Statuluĭ şi de maĭ multe persoane notabile; iar la intrarea în biserica, de P. S. S. Episcopul eparhiot cu Crucea şi sfînta Evanghelie, de Inalt P. S. S. Mitropolit al Moldoveĭ şi de alţiĭ Episcopĭ şi Arhimandriţi şi de un numeros cler.

După ce Majestăţile Lor sărutară Crucea şi sfînta Evanghelie, intrară în biserică în cîntările coruluĭ. M. S. Regele fu condus la tronul său Regal de către P. S. S. Episcopul eparhiot şi de casa civilă şi militară, M. S. Regina, de către I. P. S. Mitropolit al Moldoveĭ şi de Domnişoarele de onoare.

Serviciul sfinţireĭ se oficiă de P. S. S. Episcopul Ghenadie, cu 4 Arhiereĭ, cu 4 Arhimandriţi, 12 diaconĭ, în azistenţa tutulor preoţilor din eparhia Argeşuluĭ şi a unuĭ număr însemnat de preoţĭ, veniţi de prin alte eparhiĭ. P.S.S. Episcopul oficiant înconjură maĭ întîiŭ sfînta Masă din Altar de treĭ orĭ, în cîntarea troparilor cuvenite; apoĭ ridicînd discul cu sfintele moaşte pe cap, şi fiind preces de preoţĭ şi clericĭ cu sfînta Evanghelie, sfintele chivote, cu ripide, steagurĭ şi felinare, eşi afară din biserică, urmat de M. M. L. L. Regele şi Regina, de persoanele oficiale şi de tot poporul.

Procesiunea ocoli biserica de treĭ orĭ în sunetul clopotelor. La fie care ocol se făcu cîte o stare înaintea faţadeĭ de la intrare, punîndu-se sfintele moaşte pe tetrapod şi citindu-se Apostolul, Evanghelia de încungiurare şi cîte o rugăciune de sfinţire. In tot timpul citireĭ acestora, Augustiĭ Suveranĭ, clerul, armata şi întregul popor staŭ în genunchĭ şi ascultaŭ în adîncă tăcere cuvintele Mîntuitoruluĭ şi frumuseţile rugăciuneĭ.

După a treia ocolire, P. S. S. Episcopul urcă treptele bisericeĭ împreună cu M. M. L. L. Regele şi Regina, şi cîţĭ-va din înalţiĭ prelaţi, şi zise rugăciunea intrăreĭ, pe cînd uşile bisericeĭ eraŭ închise.

In năuntru se afla un Arhimandrit cu doĭ diaconĭ ţinînd chivotele în mîinĭ. P. S. S. Episcopul Ghenadie pronunţă troparul din Psalmĭ: «Ridicaţĭ boerĭ porţile voastre şi vă ridicaţĭ porţile cele veşnice; şi va intra Impăratul Slaveĭ».

«Cine este acesta, Impăratul Slaveĭ?» întrebă clericul din năuntru.

«Domnul cel tare şi puternic, Domnul cel tare în războiŭ, Domnul Puterilor: Acesta este Impăratul Slaveĭ», răspunse P. S. Episcop.

Aceste întrebărĭ şi răspunsurĭ se repetiră de treĭ orĭ, după care apoĭ P. S. Episcop făcu treĭ crucĭ cu sfintele moaşte de asupra uşilor, care se deschiseră îndată. Toată lumea intrînd în regulă se aşeză iarăşĭ fie-care la locul său.

Acum începu punerea sfintelor moaşte în stîlpul sfîntuluĭ Pristol. Majestăţile Lor înconjurară în cîntările obicinuite, tabla de marmoră destinată a servi de Sfînta Masă, aşezînd maĭ întîiu sfintele moaşte cu aromatele de sfinţire.

Intr'un tub de metal masiv, M. S. Regina depuse Chrisovul pentru restauraţiunea bisericeĭ, scris întreg pe pergament de Augusta sa mînă, şi semnat de dînsa şi de M. S. Regele. Acest tub, depunîndu-se sub piatra Sfîntuluĭ Pristol, în aromatele de sfinţire, se acoperi cu o placă de metal.

Conţinutul Chrisovuluĭ de fundaţiune:

«Sfinţitu-s'a acest Dumnezeesc locaş, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, de către Prea Sfinţitul Episcop de Argeş Ghenadie, în al 20-lea aĭ al Domnireĭ Regeluĭ Carol I, faţă fiind Regele Carol, Regina Elisabeta şi o adunare numeroasă de creştinĭ din toate părţile Regatuluĭ, întru lauda şi mărirea luĭ Dumnezeŭ A-Tot-Puternicului, aparător ţareĭ aceşteia».

Curtea de Argeş, 12 Octombrie, 1886

Carol, Elisabeta.

Un alt exemplar, păstrat în Altarul bisericeĭ, poartă pe lîngă semnăturile Majestăţilor Lor, şi pe cele ale Miniştrilor ţăriĭ, ale Mitropolituluĭ Moldoveĭ, a treĭ Episcopĭ şi a altor demnitarĭ aĭ ţăriĭ.

Apoĭ începu spălarea sfinteĭ Mese. P. S. S. Episcopul oficiant, îmbrăcat cu o cămaşă de atlaz samaniu, bine-cuvîntă maĭ întîiŭ prin o rugăciune tainică apa caldă pentru spălare, cerînd asupra eĭ bine-cuvîntarea Iordanuluĭ. M.M. L.L. Regele şi Regina, încinşĭ cu cîte un şorţ alb de atlaz, şi cu cîte un calup de săpun în mînă, spălară

www.dacoromanica.ro

apoĭ tabla de marmoră turnîndu-Li-se apă de P. S. S. Episcopul de treĭ orĭ ca la botez, în numele Tatăluĭ și al Fiuluĭ și al Sfîntuluĭ Duh. După cea di'ntîiŭ spălare, Majestățile Lor, șterseră marmora, pe cînd se cînta psalmul: «Cît de iubite sunt locașurile Tale Doamne al puterilor». După aceasta urmă a doua spălare, în amintirea Golgoteĭ, spălată cu sîngele și apa ce cursese din coastele Mîntuitoruluĭ. P. S. S. Episcopul în semnul cruceĭ, turnă asupra meseĭ vin amestecat cu apă de trandafir, dîndu-ĭ sfințenie și bună mireazmă; cu acest liquid amestecat se stropi și antimisul la cîntarea psalmuluĭ al 50-lea: «Stropiță-mă-veĭ cu isop și mă voiŭ curăți».

După aceasta Majestățile Lor, cu cîte un burete în mînă, precum și d. Ministru al Cultelor și clericiĭ oficianțĭ, șterseră bine Sfînta masă, și P. S. S. Episcopul începu a o unge cu Sfîntul Mir. Intîiŭ a închipuit treĭ crucĭ de asupra Meseĭ, desemnînd locurile unde trebue să stea în timpul Sfînteĭ Liturghiĭ Evanghelia, Discul și Paharul; după aceea, cîte treĭ crucĭ pe fie care colț al meseĭ, ca ea să fie sfințită pretutindene, în fine treĭ crucĭ pe Antimis. La aceasta diaconul întipărind însemnătatea rituluĭ ce se oficia, la fie-care semn de cruce, atrăgea băgarea de seamă prin cuvintele: «Să luăm aminte», iar ierarhul închipuind scopul sfințireĭ și exprimînd entuziazmul ungereĭ spirituale, exclama: «Aliluia». Corul cînta: «Ce este maĭ bun, saŭ ce este maĭ frumos de cît să trăiască frațiĭ împreună». P. S. S. Episcopul a stropit asemenea cămașa de pînză albă și legată cu șnururĭ prin prejur, cu care se îmbrăcase Sfînta Masă, ținînd capătul șnuruluĭ cu care se încinse Sfînta Masă de treĭ orĭ, în așa chip, că semnul Cruceĭ este din toate patru părțile; iar corul cînta umilul psalm: «Pomenește Doamne pe David». După stropirea acesteĭ cămășĭ se aduse poala de stofă, de de asupra, cu Antimisul. Pe dînsa se așeză Evanghelia frumos scrisă cu aur și cu podoabe și iconițe de către M. S. Regina, și închinată Sfîntuluĭ Altar al biserieeĭ; asemenea Sfînta Cruce, Chivotul pentru păstrarea sfintelor Taine, cele două chivote-anaforniță și cele două sfeșnice. Cînd ast-fel Sfînta Masă era complect îmbrăcată cu toate podoabele eĭ, se cîntă psalmul: «Domnul s'a împărățit, întru podoabă s'a îmbrăcat»; urmă cădirea Sfînteĭ Mese și a Jertfelniculuĭ cu tot Altarul, cîntîndu-se psalmul: «Judecă-mă Doamne, fiind-că eŭ am umblat prin blîndețea mea, și în Domnul sperînd, nu voiŭ slăbi».

Cu aceasta, terminîndu-se sfințirea Pristoluluĭ, se făcu ungerea sfînteĭ biserieĭ cu sfîntul și marele Mir, M. M. L. L. Regele și Regina, d. Ministru al Cultelor și P. S. S. Episcopul Ghenadie, cu cîte o nuea acoperită în vîrf cu bumbac muiat în sfîntul Mir în cele patru părțĭ ale biserieeĭ: In centrul apsideĭ Altaruluĭ de asupra Sf. Proscomodiĭ și a Diaconiconuluĭ, în cele două apside ale coruluĭ, de asupra ușeĭ de la intrarea din Narthrex în cor, unde se citesc versurile mareluĭ nostru poet Alexandri:

Tu, ce ce te-lupți în lume
Cu crîncena durere,
Tu, ce din umbra neagră
Aspiri să vezi lumină;
In ăst locaș de pace
Gasi-veĭ mîngîere:
Altarul pune raze
Pe fruntea ce se închină.

De asemenea pe bisericile ctitoricești din tablourile luĭ Neagoe-Vodă și Despina, Radu de la Afumați și Roxandra, pe pereții N. și S. aĭ Narthrexuluĭ, în fine de asupra intrăreĭ biserieeĭ în Narthrex.

După terminarea ungereĭ cu Mir, M. M. L. L. Regele și Regina și d. Ministru al Cultelor, intrară iarăși în Altar, sărutară Crucea, Evanghelia și Sfîntul Pristol, mulțumind luĭ Dumnezeŭ pentru vărsarea neîntreruptă a haruluĭ Săŭ, iar P. S. S. Episcopul adresă cu glas tare ruga aceasta: «Ne rugăm Ție, stăpîne mult milostive, umple de mărire, de sfințenie și de dar jertvelnicul acesta; ca să prefacă jertfele acele fără de sînge, ce se aduc Ție într'însul, în prea curatul Trup și cinstit Sîngele mareluĭ Dumnezeŭ și Mîntuitoruluĭ nostru Iisus Christos, a unuia născut Fiul Tăŭ, spre mîntuirea a tot poporuluĭ și a nevredniciei noastre».

Majestățile Lor se retraseră din Altar, la tronurile Lor regale.

Se făcu apoi polihroniul pentru Majestățile Lor, de către P. S. Episcopul eparhiot, care zise: «Prea Inaltuluĭ și de Christos iubitoruluĭ Regeluĭ nostru Carol I și iubitoareĭ de Christos Regineĭ Elizabeta, dă-Le Doamne, zile bune, viață pacînică, sănătate, mîntuire, și întru toate bună sporire, iar asupra vrăjmașilor biruință, și-I păzește întru mulțĭ anĭ».

După aceea P. S. Episcopul oficiă Sfînta Liturghie cu 4 Arhiereĭ și 2 Arhimandriți îmbrăcați în sfintele odăjdiĭ. Serviciul ținu aproape treĭ ore în solemnitatea cea maĭ mare. Era

www.dacoromanica.ro

prima Liturghie făcută după sfințirea din nou a bisericeĭ, și strălucirea decoruluĭ, luminele zecilor de candelabre și candele, razele soareluĭ străbătînd prin ochiurile și ferestrele cu giamurĭ în variate colorĭ; corul minunat ale căruia cîntărĭ înduioșate răsunaŭ armonic prin cele patru bolțĭ ale turnurilor, religiozitatea cu care care Suveraniĭ și poporul Lor ascultaŭ serviciul Dumnezeesc, și fierbințeala cu care înălțaŭ rugăciunĭ către cel A-Tot-Puternic, totul umplea sufletul de o tainică admirare și adîncă pietate.

După terminarea Sfinteĭ Liturghiĭ, P. S. S. Episcopul de Argeș Ghenadie, îmbrăcat în veșmintele cele nouă sacerdotale, cu mitra de aur și pietre scumpe pe cap, și cu cîrja în mînă, eșind din Sfîntul Altar și oprindu-se între sfeșnicele cele marĭ împărățeștĭ în fața Suveranilor și a poporuluĭ, rosti o frumoasă și pioasă cuvîntare.

După aceea tot clerul și tot poporul eșiră din biserică, rămînînd în capul scăreĭ numaĭ M. M. L. L. Regele și Regina, pentru ca să fie de toțĭ văzuțĭ și de toțĭ ascultațĭ.

Pe cele 12 trepte ale scăreĭ eraŭ înșirațĭ: In dreapta M. S. Regeluĭ, Episcopul și Arhiereiĭ oficianțĭ; în stînga M. S. Regineĭ, I. P. S. S. Mitropolit al Moldoveĭ și P. P. S. S. Episcopĭ aĭ Dunăreĭ-de-Jos și Buzăuluĭ cu alțĭ clericĭ. In față, pe plat-formă, eraŭ Miniștriĭ țăriĭ, Corpul diplomatic, Inalțiĭ demnitarĭ aĭ statuluĭ, Oficeriĭ superiorĭ, persoanele oficiale și clerul, iar jos în curte, mulțimea adunată.

La aparițiunea Suveranilor începu să cînte imnul Regal și tot poporul se descoperi.

M. S. Regele, ținu un frumos și bine simțit discurs, și sfîrși zicînd din adîncul inimeĭ Sale: «Trăiască Romînia», pe cînd mîna sa dreaptă se ridica spre cer, ca să implore nemărginita bunătate a Dumnezeuluĭ celuĭ Sfînt, care a ocrotit mult încercatul de soartă neam Romînesc și a fost pururea îngrijitor și milosîrdnic păzitor.

Această cuvîntare, mișcînd pănă la lacrămĭ tot poporul, a fost dese-orĭ întreruptă cu strigărĭ de ura îndelung-prelungite, scoase din piepturile miilor de oameniĭ adunațĭ.

După cuvîntarea M. S. Regeluĭ și după cîntarea imnuluĭ, răspunse Ministrul Cultelor în cîte-va cuvinte elocinte și bine simțite.

După aceea poetul iubit al geniuluĭ romîn, acel care a scos din uitarea atîtor miĭ de anĭ cîntecul poporan, arhivul în care o națiune își depune trofeele eroilor săĭ, floarea simțirilor eĭ, cel care a fixat cel d'întăiŭ minunata și tînguioasa legendă a Meșteruluĭ Manole, V. Alexandri, citi oda sa la sfințirea Curțeĭ-de-Argeș, în urările tuturor și admirațiunea Suveranilor noștri.

Maĭ trebue să observăm că în tot timpul rostireĭ discursurilor și a poezieĭ un ușurel zăngănit de clopoțeĭ eolienĭ se auzea din cînd în cînd. Eraŭ clopoțeiĭ din ciocurile celor 48 de porumbeĭ aĭ luĭ Neagoe-Vodă ce staŭ înfipțĭ în piatră pe discurile ornate de d'asupra frumosuluĭ brîŭ, care încinge biserica în toată a eĭ întregime. După terminarea cuvîntărilor, se intonă din noŭ imnul Regal. M. S. Regele trecu în revistă trupele de paradă, care defilară în cea maĭ bună ordine pe d'inaintea Suveranilor. Apoĭ, în aclamațiunea entuziastă a poporîmeĭ, Majestățile Lor intrară în salonul Seminaruluĭ, unde un dejun aștepta peste 200 de persoane: Corpul diplomatic, Miniștriĭ, Clerul și din notabilitățile venite la serbare.

La acest dejun se ridicară cîteva toaste. Cît ținu dejunul Regal, mese întinse sub umbrare ospătară în curtea Seminaruluĭ maĭ multe miĭ de locuitorĭ, carĭ întinseră maĭ pe urmă hore și jocurĭ naționale.

Indată după dejun M. M. L. L. Regele și Regina, însoțițĭ de toțĭ invitațiĭ, intrară iarășĭ în biserică, ca să admire frumusețea interioruluĭ și să semneze albumul înființat pentru vizitatoriĭ monumentuluĭ. Apoĭ Majestățile Lor se reîntoarseră în oraș în aceeașĭ ordine urmată la sosire, cortegiul Regal mergînd la pas în aclamările mulțimeĭ.

Majestățile Lor vizitară și Biserica Domnească a luĭ Negru-Vodă din oraș, unica, poate, clădire bisericească maĭ veche în țară, care a urmat în planul săŭ stilul curat bizantin.

După biserică, Suveranii vizitară școlile, bine-voind a distribui elevilor tablourĭ cu istoricul și vederea Episcopieĭ de Argeș și cu portretele ctitorilor Neagoe-Vodă și Despina.

La orele 7 seara, avură loc două prînzurĭ, unul la cuartierul Regal și altul la Seminar.

La ambele prînzurĭ s'aŭ ținut maĭ multe toaste, la care aŭ luat parte Miniștriĭ țăriĭ, Miniștriĭ plenipotențiarĭ, maĭ mulțĭ demnitarĭ aĭ țăriĭ, Episcopiĭ, I. P. S. S. Mitropolitul Moldoveĭ și alte notabilități ale orașuluĭ.

După terminarea acestuĭ ospăț, toate persoanele ce luase parte, merseră la cuartierul Regal.

www.dacoromanica.ro

La orele 9 seara, avu loc o manifestaţie cu torţe şi muzică. Mulţimea de popor adunată dinaintea ferestrelor, unde se afla Majestăţile Lor, striga în nenumărate rînduri: Să trăiască Regele Carol I şi Regina Elizabeta! Augustii Suverani se arătară de mai multe ori la ferestre, ca să-şi exprime înaltele lor mulţumiri.

Pe un deal din faţa palatului se trase focuri de artificie.

La 10 ore noaptea Majestăţile Lor se retraseră în apartamentele Lor, iar oraşul reintră în liniştea-i obicinuită, după o zi atît de frumoasă şi plină de amintirile cele mai scumpe inimei şi sufletului.

A treia-zi Luni, fiind a se pune temelia Palatului episcopal, s'a oficiat mai întîiu în biserică, la orele 7 de dimineaţă, Sf. Liturghie pentru ctitorii vechi şi noi ai bisericei, de către P. S. S. Arhimandritul Hariton, azistat de 4 preoţi şi 2 diaconi, în prezenţa d-lui Ministru D. Sturdza şi a unui numeros public. După terminarea Sf. Liturghii, panachida s'a slujit de P. S. S. Episcopul Ghenadie, care a mers la cele trei morminte ctitoreşti din Narthrex şi a citit moliftele de dezlegare în sunetul clopotelor şi în cîntarea vecinicei pomeniri.

La orele 9 dimineaţa, M. M. L. L. Regele şi Regina veniră în trăsura Regală, trasă de 4 cai şi escortată de prefectul de Argeş şi de un escadron de călăraşi.

P. S. S. Episcopul Ghenadie, înconjurat de clerul oficiant, precum şi de toţi Inalţii Prelaţi, întîmpinară pe Suverani în curtea bisericei şi se îndreptară cu toţii spre locul unde avea să se pună temeliele noului construcţiuni.

Aci se afla preparată o masă acoperită cu o poală de stofă cu fir, şi cele trebuincioase pentru sfinţirea apei.

După ce se oficiă sfinţirea apei, Majestăţile Lor se coborîră la locul săpat pentru punerea temelieĭ, fiind încinşi cu cîte un şorţ de atlaz alb şi avînd în mîini cîte o mistrie de argint cu inscripţiuni pe dînsele.

Tubul în care se afla planul şi documentul pentru punerea temelieĭ, ca şi mai multe monede naţionale, fu aşezat de Suverani în locul pregătit pentru temelie. Peste el se puse o placă de metal, care se zidi şi tencui de Majestăţile Lor, de I. P. S. Mitropolit al Moldovei, de P.P. S.S. Episcopi ai Argeşului şi Buzăului şi de d. Ministru al Cultelor, în sunetul clopotelor şi al muziceĭ ce intona imnul naţional.

Documentul de fondaţiune s'a scris de Insăşi M. S. Regina şi are conţinutul următor:

«In numele Tatălui şi al Fiului şi al sfîntului Duh.

Eŭ, Carol I, Regele Romînieĭ, am aşezat această temelie a Palatului Episcopal de Argeş, a doua zi după sfinţirea din noŭ a Dumnezeeştiĭ bisericĭ a acesteĭ Episcopiĭ, în 13 Octombrie 1886; spre pomenirea Mea şi a prea iubiteĭ Mele soţii Elisaveta Regina, precum şi a întregului popor al Regatului Romîn».

După terminarea ceremonieĭ, Majestăţile Lor se întoarseră la cartierul Regal. Aci exprimară d-lui Primar Sterescu şi d-neĭ Sterescu Inalta Lor satisfacţiune pentru primirea călduroasă ce Li s'a făcut de către populaţiunea Argeşului, şi la orele 10 suindu-Se în o altă trăsură deschisă, trasă de 8 cai, părăsiră Curtea-de-Argeş, în aclamaţiunea întregeĭ populaţiuni, care-I însoţi pănă la barieră.

Majestăţile Lor în tot drumul pănă la Sinaia aŭ fost viŭ aclamate ca şi la venire.

Sfinţirea Curţeĭ-de-Argeş a fost o serbare complectă din toate punctele de vedere.

Simţimintele religioase, poetice şi artistice se găseaŭ puse toate în mişcare, pentru a fi iar toate pe deplin satisfăcute. Toţi, de la mic pănă la mare, carĭ aŭ luat parte la această serbare, aŭ fost pătrunşi de fericire.

Curtea-de-Jos, *trup de moşie*, nelocuit, pendinte de com. Frăsinetul, pl. Glavaciocul, judeţul Vlaşca, proprietatea d-luĭ N. Iuga. Are o suprafaţă de 429 hect.

Curtea-de-Sus, *trup de moşie* şi *cătun*, pendinte de com. Frăsinetul, pl. Glavaciocul, jud. Vlaşca, proprietate a bisericeĭ Sf. Nicolae din Prunt.

Are o suprafaţă de 420 hect.

Curteana, *cătun*, al comuneĭ Bărbăteşti, pl. Gilortul, jud. Gorj, la S. comuneĭ Comăneşti, situat pe deal şi la o depărtare cam la 10 kil. de căt. de reşedinţă, ceia-ce face ca administraţia acestuĭ cătun să se facă cu anevoinţă.

Are o suprafaţă cam de 360 hect., dintre carĭ 38 hect. arabile, 4 hect. vie, 7 hect. prunet şi 311 hect. pădure, tufăriş şi rîpe.

Pămîntul e puţin fertil.

Are o populaţie de 136 familiĭ, cu 609 suflete, din carĭ 109 contribuabilĭ. Locuitoriĭ sunt moşneni şi se ocupă cu agricultura şi creşterea vitelor; parte din oameni sunt învoiţi pe proprietatea din com. Pîrîul-Boia. Eĭ posedă: 15 pluguri, 43 care cu boi, 12 stupi, 169 vite mari cornute, 230 oi, 82 capre, 135 rîmători şi 20 cai.

Are o biserică deservită de preotul din com. Ţicleni.

www.dacoromanica.ro

In cătun sunt: 2 puţuri şi 8 izvoare acoperite.

Curteanca saŭ **Linia-din-Deal**, *sat*, cu 29 familiĭ, jud. Argeş, pl. Cotmeana; face parte din com. rur. Găujani.

Curtenescul, *lac*, în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, com. Jegălia.

Curteni, *com. rur.* în jud. Fălciŭ, pl. Crasna, în partea de V., situată pe o vale ce inclină spre N.-V., între comunele: Creţeşti la E., Vineţeşti la V., Olteneşti la S. şi Şişcani la S.-E.

Este formată din treĭ sate: Bălăneşti, Budeşti şi Curteni. Are o populaţie de 242 familiĭ, saŭ 985 suflete, din carĭ 210 contribuabilĭ.

Are o şcoală; 2 bisericĭ deservite de 2 preoţĭ şi 4 dascălĭ.

Vite marĭ cornute sunt 895, caĭ 81, oĭ 221 şi porcĭ 291.

Curteni, *sat*, în com. Curteni, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, situat pe valea dintre dealurile: Chiliile, Călugăriţa şi Beldimanul.

Locuitoriĭ sunt moşneni saŭ răzeşĭ, şi se ocupă cu agricultura, cultura viilor şi a livezilor şi cu cărăuşia.

Aicĭ este reşedinţa comuneĭ. Are o şcoală, înfiinţată în anul 1885, frecuentată de 33 elevĭ; o biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ, făcută la 1827 de obştea răzeşilor.

Curteni, *şes*, în partea de N.-V. a comuneĭ Curteni, plasa Crasna, jud. Fălciŭ, pe o suprafaţă cam de 15 hect., în mijlocul căreia se află o baltă.

Curteşti, *com. rur.*, în partea de V. şi S.-V. a plăşeĭ Tîrgul, jud. Botoşani. Se întinde pe dealurile de la S. şi V. de oraşul Botoşani, cu care este în vecinătate. Se compune din satele: Baisa, Balta-Arsă, Băiceni, Botoşanca, Curteşti, Manoleşti, Mănăstirea-Agafton, Mănăstirea-Doamneĭ, Raiul, Stăncesti şi Orăşeni. Are o suprafaţă de 6193 hect. şi o populaţie de 1054 familiĭ, saŭ 3671 suflete.

Teritoriul comuneĭ este deluros, de natură argilos, negru orĭ galben; întinderea locurilor cultivate e de 3600 hect.

Parte din teritoriul comuneĭ e acoperit cu pădurĭ.

Numărul vitelor e de 3384: 1420 boĭ şi vacĭ, 128 caĭ, 1414 oĭ, 422 porcĭ. Locuitoriĭ posedă 557 stupĭ cu albine.

Are 2 morĭ de apă şi 1 moară, situată la Raiul, care fabrică făină de grîŭ de bună calitate chiar pentru export.

In toată comuna sunt 18 comercianţĭ şi 57 meseriaşi carĭ se ocupă cu micĭ meseriĭ, ca ciubotăria, stoleria, etc. Comuna e străbătută de şoseaua naţională Botoşani-Hîrlăŭ în partea de E., iar în partea de S. de şoseaua Botoşani - Fălticeni, şi în cea de V. de şoseaua Botoşani-Burdujeni.

Budgetul comuneĭ are la veniturĭ 6905 leĭ, 47 banĭ şi la cheltueliĭ 6956 leĭ.

Sunt 7 bisericĭ şi 1 paraclis, deservite de 8 preoţĭ, 1 diacon şi 9 cîntăreţĭ. Se mai înseamnă mănăstirea Agafton, cu 124 călugăriţe. Sunt 4 şcolĭ mixte, conduse de 4 învăţătorĭ, — 2 plătiţĭ de stat şi 2 de judeţ, — şi frecuentate de 107 băeţĭ şi 16 fete. Numărul copiilor ajunşĭ în etate de şcoală e de 296.

Curteşti, *sat*, în com. Curteşti, în partea de S.-V. a oraşuluĭ şi jud. Botoşani, cu o suprafaţă de 885 hect. şi cu o populaţie de 83 familiĭ, saŭ 321 suflete.

Aicĭ e reşedinţa com. Curteşti. Are 1 biserică, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ. Este zidită la 1889 de d-na Natalia Boian, chiar pe mormîntul soţuluĭ săŭ Theodor Boian. Este o şcoală mixtă, condusă de 1 învăţător plătit de stat şi frecuentată de 16 băeţĭ şi 14 fete; o moară de apă pe pîrîul Droslenca.

Vite sunt: 94 boĭ şi vacĭ, 9 caĭ şi 11 rîmătoiĭ.

Aproape de bariera oraşuluĭ Botoşani, se află casele de vară a d-neĭ Natalia Boian, unde se află grădinĭ frumoase şi niştе izvoare şi havuzurĭ, unde se fac băĭ în timpul vereĭ.

Curtişoara, *com. rur.*, în partea de N. a plăşeĭ Ocolul, judeţul Gorj, situată parte pe loc şes, iar parte pe deal, la S. com. Cartiul şi Cîineni. E formată din 3 cătune: Curtişoara, Iezureni şi Turcineşti. Această comună, şĭ-ar fi luat, se zice, numirea de la o mică curte domnească ce a fost aşezată aci în vechime şi din ale căreĭ clădirĭ se mai văd încă şi astă-zĭ.

Are o suprafaţă de 2153 hect., din care 1000 hect. arabile, 680 fineţe, 4 hect. vie, 293 hect. pădure, 150 hectare izlaz şi 26 hect. vatra satuluĭ.

Pămîntul e productiv în tot felul de cereale, iar dealurile sunt acoperite cu viĭ şi diferiţĭ pomĭ roditorĭ.

Locuitoriĭ sunt parte moşneni, parte împroprietăriţĭ, şi se ocupă cu agricultura şi creşterea vitelor.

Are o populaţie de 217 familiĭ, saŭ 997 suflete. Sunt 180 contribuabilĭ. Locuitoriĭ posedă: 50 pluguri, 92 care cu boĭ, 738 vite marĭ cornute, 50 caĭ, 330

www.dacoromanica.ro

oĭ, 71 capre, 362 rîmătorĭ. Sunt 60 stupĭ cu albine.

Venitul com. este de 1016 leĭ, iar cheltuelile de 1000 leĭ.

Apele ce udă această com. sunt: Jiul, care desparte cătunul Turcinești de Curtișoara și Iezureni; pîrîul Iazul, care dă scurgere apelor laculuĭ Humele și se varsă în Jiŭ pe partea stîngă. Trecerea peste aceste ape se face prin treĭ poduri: 2 peste Jiŭ și 1 peste Iaz.

In această com., comunicația se face prin șoseaua națională T.-Jiul-Pietroșani, prin șoselele comunale, atît în cătunul Turcinești, cît și în Curtișoara; cea din Turcinești o pune în legătură cu comuna Cartiul, spre Buliga, iar cea din Curtișoara cu Cîineni.

In comună sunt 3 puțurĭ și 11 fîntînĭ.

Sunt 4 biserĭcĭ, din care 2 2 de zid și 2de lemn. Una din cele de zid e fondată la anul 1853; sunt deservite de 2 preoți, 2 cîntăreți și 2 paracliserĭ.

Curtișoara, *cătun*, al comuneĭ Curtișoara, situat la E. căt. de reședință Turcinești, pe loc șes, jud. Gorj, pl. Ocolul.

Are o suprafață cam de 1000 hect., din carĭ 400 hect. arabile, 300 hect. fîneață, 91 hect. izlaz, 200 hect. pădure, și 9 hect. vatra satuluĭ.

Are o populație de 70 fam., cu 300 sufl., din carĭ 56 contribuabilĭ.

Locuitorĭĭ posedă 20 pluguri, 36 care cu boĭ, 518 vite marĭ cornute, 33 caĭ, 100 oĭ, 275 rîmătorĭ, 21 capre, 50 stupĭ cu albine.

Are o biserică, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Curtișoara, *sat*, face parte din com. rur. Tesluiul, jud. Olt, pl. Oltul-d.-j., cu o populație de 738 locuitorĭ. Are o biserică, fondată la anul 1883.

In acest sat se găsesc sub pămînt ziduri în formă de curte cu maĭ multe despărțiturĭ și cotiturĭ și atît de marĭ că poate să încapă în ea, zic locuitorĭĭ, 4 văcărĭĭ (2600 vacĭ).

Tot aci e o piatră înaltă ca de 1 m. 25, cu 4 fețe late ca de 0. m. 25 și 0. m. 35, cu inscripțiune veche. Se presupune că acele ziduri ar fi fost curțĭ, de unde și numirea satuluĭ de Curtișoara.

Prin pămînt se maĭ găsesc multe oase de oamenĭ, chiar grămadă.

Curtișoara, *cătun*, al com. Știrbeiŭ, jud. Romanați, pl. Oltul-d.-s., situat în valea Dobrețul, la 20 kil. spre N. de Balș, pe un teren de o altitudine de 20 m. Are 300 locuitorĭ, formînd 80 familiĭ.

Are o biserică, cu hramul Sfinților Voevozĭ fondată în 1765 și acum deservită de 1 preot și 2 cîntăreți. Azĭ e un sat neînsemnat, dar în vechime fu un scaun domnesc.

Curtișoara, *deal*, lîngă satul cu același nume, pl. Olteț-Oltul-d.-s., jud. Romanați.

Curțeĭ (Dealul-), *dîmbușor*, în Ciumulești, jud. Suceava.

Curțeĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, izvorește din Dealul-Pietrărieĭ, com. Deleni, pl. Coșula, jud. Botoșani. Curge prin partea de N.-E. a satuluĭ Deleni, pe o coastă foarte inclinată. Se unește cu pîrîul Doamneĭ și formează pîrîul Josenilor, care se varsă în iazul Gurgueta, la N.-E. de Deleni.

Curu-Alceac-Bair, *deal*, în județul Constanța, plasa Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Hazarlîc, și anume pe acela al cătunuluĭ Cherim-Cuiusu, și pe acela al comuneĭ Cuzgun și în special pe teritoriul cătunuluĭ Urluia. Se desface din dealul Mulcer-Acceuci, se întinde spre N., avînd o direcțiune generală, de la S.-E. spre N.-E., brăzdînd partea estică a plășeĭ. Se ridică pănă la o înălțime de 184 m. cu vîrful Imail-Iuc. Se întinde printre valea Urluia și adiacenta sa Cuiu-Culac. Prin înălțimea sa domină aceste văĭ, satele Urluia și Cherim-Cuiusu, așezate la poalele sale orientale, și drumurile comunale ce le unește. Este acoperit numaĭ cu fînețe și pășunĭ, iar pe la poale cu prea puține semănăturĭ.

Curu-Bair, *deal*, în jud. Constanța, plășile Silistra-Nouă și Mangalia, pe teritoriul comunelor rurale Bairam-Dede (Silistra-Nouă) și Cara-Omer (pl. Mangalia). Se desface din dealul Bairam-Dede; se întinde spre S., avînd o direcție generală de la S.-V. spre S.-E. printre văile Afighinea și Sarapcea saŭ Calfa, brăzdînd partea sud-estică a plășeĭ Silistra-Nouă și cea nord-vestică a plășeĭ Mangalia. Are o înălțime de 168 m., dominînd văile de maĭ sus, satele Calfa, Sarapcea și drumurile comunale ce le unește și carĭ îĭ întretae muchea în diferite direcțiunĭ. Este acoperit cu întinse pășunĭ, fînețe și bogate semănăturĭ.

Curu-Bair, *vîrf* de *deal*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, com. Alibei-Chioi (căt. Accadîn). Este unul din piscurile cele maĭ marĭ ale dealuluĭ Carcaman-Bair. Este situat în partea vestică a plășeĭ și cea estică a com. Are o în-

www.dacoromanica.ro

nălţime de 242 m. Este punct trigonometric de ordinul al 3-lea, dominînd asupra satelor Accadîn şi Alibei-Chioi, aşezate la poalele sale. Este acoperit cu păduri.

Curu-Canara, *vale,* în judeţul Constanţa, pl. Silistra-Nouă. Se desface din poalele sud-estice ale dealuluĭ Belezlichi-Sîrti; taie hotarul judeţuluĭ Constanţa spre Bulgaria, puţin maĭ jos de pichetul No. 8; intră în judeţ şi mergînd spre N., într'o direcţiune generală de la S.-V. spre N.-E., printre dealurile Belezliki-Sîrtî şi Hagi-Durac-Sîrtî, brăzdînd partea vestică a plăşeĭ şi făcînd hotarul între comunele Almalîu şi Ese-Chioi, se varsă în iezerul Gîrliţa în partea sud-vestică. Malurile sale sunt pe alocurea pietroase şi acoperite cu păduri. Primeşte pe dreapta valea Hamazlî-Ceair.

Curu-Culac, *vale,* în jud. Constanţa, pl. Medjidia, pe teritoriul comuneĭ rurale Enige, şi anume pe acela al cătunelor Moleiora şi Arabagi. Se desface din dealul Adam-Clisi-Tarîfî-Bair, sub numele de valea Enige-Alceac. Se îndreaptă spre N., într'o direcţiune generală de la S.-E. spre N.-V., printre dealurile Giatrai-Bair şi Iusu-Funar-Bair, brăzdînd partea sudică a plăşeĭ şi cea nordică a comuneĭ. După un drum de 10 kil. se deschide în valea Ghiordurugi-Orman, pe stînga, în faţa ruinelor satuluĭ Ghiol-Başa. Malurile sale sunt înalte şi pe alocurea acoperite cu păduri. Printr'însa merge drumul comunal Enige-Rasova. E tăiată de valea judeţeană ce vine de la Ostrov prin Cuzgun la Medjidia.

Curu-Dere, *pîrîŭ,* în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul com. rur. Tocsof (şi anume pe al cătunuluĭ săŭ Rîmniculd.-s.). Izvoreşte din Dealul-de-Piatră. Se îndreaptă spre S., avînd o direcţiune de la N.-E. la S.-V., brăzdînd partea centrală a plăşeĭ şi nord-vestică a comuneĭ. Se varsă în pîrîul Rîmnicul-Dere, în dreptul satuluĭ Rîmnicul-d.-s.

Curu-Dere, *pîrîŭ,* în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul com. Casimcea, (şi anume al cătunelor sale Ceauş-Chioi şi Ali-Fachî). Izvoreşte din prelungirile sudice ale dealuluĭ Curu-Bair; se îndreaptă spre S., avînd o direcţiune generală de la N.-V. spre S.-E.; brăzdează partea vestică a comuneĭ şi a plăşeĭ; curge pe la poalele movileĭ Roşculeţul şi, după un curs de 3 kil., pe cîmpie întinsă, se aruncă în pîrîul Suflarul (saŭ Casimcea), pe partea dreaptă, la egală distanţă de satele Casimcea şi Ali-Fachî. Pe valea luĭ merge drumul comunal Casimcea-Calfa, spre judeţul Constanţa.

Curu-Orman, *sat,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, cät. comuneĭ Caranlîc, situat în partea centrală a plăşeĭ şi cea vestică a comuneĭ, la 6 kil. spre V. de cătunul de reşedinţă, Caranlîc. Este aşezat în valea Cîşla-Punar, fiind închis la S.-E. de către dealul Mezarlîc-Bair, cu vîrful săŭ Curu-Orman-Tepe, care are 142 m. înălţime, iar la V. de către pădurea Daun-Chioi-Orman, cu movila sa Daun-Chioi, care are 141 m. Suprafaţa sa este de 820 hect., dintre care 14 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ şi de grădiniĭ. Populaţiunea sa este de 21 familiĭ, cu 95 suflete, ocupîndu-se aproape numaĭ cu creşterea vitelor. Locuitoriĭ săĭ sunt în mare parte Romînĭ şi Bulgarĭ; sunt şi prea puţiniĭ Turcĭ. Casele aşezate regulat şi formînd uliţĭ drepte, sunt marĭ, curate şi frumoase; sunt dispuse în aşa mod că daŭ satuluĭ o formă alungită de la N. la S. Şoseaua judeţeană Ostrov-Medjidia trece prin partea nordică a satuluĭ. Un drum comunal pleacă spre S. la Ghiuvegea.

Curu-Orman, *pădure* mare şi frumoasă, jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Beilicul, şi anume pe acela al cät. săŭ Curu-Orman, de la care şi-a luat şi numele. Este situată în partea centrală a plăşeĭ şi cea de V. a com., pe pantele dealuluĭ Curu-Orman, la E. de balta Iort-Mac. Are 220 hect. întindere şi e compusă din fagĭ maĭ cu seamă.

Curu-Tepe, *vîrf de deal,* în jud. Constanţa, pl. Constanţa, pe teritoriul com. rur. Techir-Ghiol, şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Agigea. Este vîrf al dealuluĭ Agigea, situat la 1/2 kil. de satul Agigea, care este dominat de dînsul. Are 35 m. înălţime şi de pe el avem o frumoasă privelişte asupra Măriĭ, care nu e departe de el, asupra bălţeĭ Agigea, văeĭ şi satuluĭ Agigea.

Curudgea saŭ **Corugea**, *sat,* în jud. Constanţa, cät. com. Calfa, situat în partea estică a plăşeĭ şi cea sud-estică a com., la 9 kil. spre S. de cät. de reşedinţă Calfa. Este aşezat pe valea Mahometcea, pe malul stîng al pîrîuluĭ Mahometcea, fiind închis la N.-V. de dealul Turbencea-Bair, cu vîrful săŭ Hasi-Taşlîc, la S.-E. de dealul Dulgherul şi

www.dacoromanica.ro

la Est de dealul Turbencea. Este dominat de movila Turbencea, care are 252 metrii și care este la 1 3/4 spre S.-E. de sat. Suprafața sa este de 2687 hect. dintre care 17 hect. sunt ocupate numaĭ de vatra satuluĭ și grădinĭ. Populațiunea sa, compusă maĭ mult din Bulgarĭ și din Turcĭ, este de 105 familiĭ, saŭ 508 suflete, ocupîndu-se maĭ ales cu agricultura și prea puțin cu creșterea vitelor. Pămîntul produce porumb, grîŭ și meiŭ. Casele sunt destul de numeroase, nu tocmaĭ urîte, îngrijite și așezate pe lîngă drumurile comunale, care străbat satul în două direcțiunĭ cu totul opuse: de la N. la S., venind de la Calfa și apucînd spre Cartal-Seleuș și de la V. spre E., venind de la Mahometcea și ducînd la Casimcea (Tulcea).

Curueni-de-Jos, *cătun,* pendinte de com. Bălării, jud. Vlașca, pl. Călnișteа.

Curueni-de-Sus, *cătun*, pendinte de com. Bălării, jud. Vlașca, pl. Călnișteа.

Curuești, *sat,* cu 140 suflete, jud. Argeș, pl. Oltul; face parte din com. rur. Măcăi.

Curugea, *deal,* în ramura Oglinzilor, situat spre N. de Tîrgul-Neamțuluĭ, în jud. Neamțu, pl. Mijlocul-d.-s. Se leagă cu dealurile ce vin din com. Vînători și marginea jud. Suceava.

Curugea, *izvor* cu ape minerale, în grupa izvoarelor din cătunul Oglinzi, jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Răucești. Este situat în apropiere de Tg.-Neamțu, pe dealul cu același nume, la locul numit Curugea în fața Slatineĭ.

Apa izvoruluĭ e limpede, incoloră, cu un miros puțin pronunțat de hidrogen sulfurat; prezintă un gust sărat și prin evaporare lasă un depozit de sare.

Pănă în anul 1889, izvorul a fost astupat și interzis publiculuĭ, de și a fost cunoscută și întrebuințată apa sa.

Curugea, *pîrîiaș* cu apă minerală, ce izvorește din dealul cu a sa numire, jud. Neamțu, și se varsă în stînga pîrîuluĭ Neamțul. Se maĭ numește și Pîrîul-Corogenilor.

Curuia, *sat,* jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Breasta. Are o populațiune de 52 suflete; 29 bărbațĭ și 23 femeĭ. Locuesc în 15 case. Copiiĭ din acest sat nu pot urma la școala din satul Breasta, din cauza prea mareĭ depărtărĭ, 12 kil. Știŭ carte 3 locuitorĭ.

Curuia, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Breasta, aparținînd sătenilor.

Curul-Munteluĭ, (în Dionisie Fotino: **Curul-Pămîntuluĭ**), *munte,* în com. Chiojdul-din-Bîsca, jud. Buzăŭ. Face parte din catena Siriul. Se desface de la muntele Fețele-Siriuluĭ și continuă spre N., pănă la întîlnirea pîrîuluĭ Crăsnița cu rîul Buzăul. Proprietate a moșnenilor din Star-Chiojdul (Prahova). Fonciera însă se plătește în com. Nehoiașul. Înălțimea sa e de 1480 metri. Are o stînă și întinse păduri de brad; în poalele de N. e pichetul militar Crasna.

Curul-Roșu, *pîrîŭ,* jud. Prahova, izvorește de sub poalele munteluĭ Zagunul; se unește cu Valea-Neagră și cu izvorul Tîmpa, spre E. de mănăstirea Cheia, și împreună formează pîrîul Tîmpa, care se varsă în rîul Teleajenul, pe malul stîng, în raionul com. Măneciul-Ungureni, din pl. Teleajenul.

Curul-Roșu (Muntele-), *moșie* a statuluĭ, jud. Prahova, plasa Tîrgșorul, pendinte de schitul Cheia, care, pe periodul 1885/95, s'a arendat cu 1760 leĭ anual.

Curul-Roșu (Muntele-), *pădure* a statuluĭ, în intindere de 1000 hect., pendinte de com. Măneciul, jud. Prahova, plasa Teleajenul.

Curuluĭ (Bucele-), două *movile* alăturate în com. Tăbărești, căt. Gălbinașul, pe moșia Cîrlovoaia, jud. Buzăŭ.

Custura, *sat,* jud. R.-Sărat, pl. Grădiștea, căt. com. Grădiștea-d.-s. Are 30 hect. populate cu 20 fam., 127 suflete; sunt 30 contribuabilĭ; 8 persoane știŭ carte. Satul este așezat în partea de E. a com., pe rîul Buzăul.

Custura, *movilă,* în jud. Brăila, la 2 kil. spre S. de satul Urleasca. Servă de hotar între moșiile Schiaua și Urleasca. Se maĭ numește și Movila-Tăiatuluĭ.

Custura, *movilă,* în jud. Brăila, care acum 30 de anĭ era pe țărmul drept al rîuluĭ Buzăul, ca la 2 1/2 kil. spre N. de satul Suțești. Azĭ însă e distrusă de rîul Buzăul. Servea de hotar între moșia Cușturea din R.-Sărat și Suțești. In locul eĭ a rămas un moșoroiŭ pe țărmul stîng al rîuluĭ Buzăŭ.

Custura, vezĭ Dealul-Mare, plasa Stavnicul, jud. Iași.

www.dacoromanica.ro

Custura, *urme* de *subterane*, în com. Vărsătura, județul Putna, probabil din timpul năvălirilor barbare.

Cușnița, partea de S. a *bălței*, Potelul, în dreptul pichetelor Broasca și Mircioaica, și în dreptul com. Potelul, din pl. Balta-Oltul-d.-j., județul Romanați.

Cușturenl (Călnăul), *sat*, în jud. Ilfov; face parte din com. rur. Frumușani-Cușturenl, plasa Negoești.

Se întinde pe o suprafață de 930 hect, cu o populație de 455 locuitorĭ.

D-l Al. Lenș are 650 hect., din carĭ cultivă 522 (100 sterpe 25 izlaz, 3 vie). Locuitorii cultivă tot terenul.

Are 1 heleșteŭ și o mașină de treerat cu aburĭ.

Comerciul se face de 4 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 305 și al celor micĭ de 574.

Cutinețul-Mare, *lac*, în județul Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul comunei urbane Mahmudia, situat în parte nordică a plășeĭ și a comuneĭ, format de lacul Gorgova, cu care comunică prin lacul Cutinețul-Mic. Are forma unuĭ triunghiŭ, cu o întindere de 45 hect. Conține pește.

Cutinețul-Mic, *afluent* al Cutinețuluĭ-Mare, cu care comunică, și a căreĭ apă i-o devarsă în întinsul lac Gorgova. Are 30 hect. E înconjurat cu stuf.

Cutul, *sat*, în com. Vînători Dumbrava-Roșie, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu. E situat pe valea ce se întinde de a dreapta rîuluĭ Bistrița.

Terenurile sale se ridică în partea despre E, în platoul ce se continuă împreună cu lungul șes ce se întinde spre S. de muntele Pietricica, iar în partea despre V., se înalță în terase, formînd piscurile despre S. a ramureĭ muntele Cernegura.

Are o populațiune de 190 familiĭ, saŭ 829 suflete, dintre carĭ: 463 bărbați și 426 femeĭ; 435 necăsătoriți, 323 căsătoriți, 71 văduvĭ; știŭ carte 44 persoane, nu știŭ 785.

In acest sat se află: 3 bisericĭ, deservite de 2 preoți și 2 eclesiarhĭ; o școală; o moară de apă; reședința autorităților comunale.

Numărul contribuabililor: 200. Numărul vitelor: 1500 capete.

Cuțarideanca, *pădure*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, com. Perieți. Formează cu pădurea Perieteanca un trup de 525 hect. cu următoarele esențe: stejar, ulm, salcie, plop, anin și jugastru.

Cuțigna, *pîrîŭ*, izvorește din pădurea Poiana-cu-Cetatea, de pe dealul Bordea, din jud. Iași, trece prin comunele: Tăcuta, unde primește pîraĭele: Fundul-Tăcuteĭ și Larga; Mircești, unde primește Pîrîul-Rece; Dobrăvățul unde primește pîraiele Dobrovățul și Codăești și Vidroaia, apoĭ se varsă în pîrîul Vasluețul, în dreptul dealuluĭ Burghele lîngă șoseaua națională, jud. Vasluiŭ.

Cuuiu-Culac, *vale*, în județul Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comuneĭ urbane Cuzgun, și anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Cherim-Cuius. Se maĭ numește și Nastradin-Culac. Sub acest nume brăzdează partea estică a plășeĭ și aceea a comuneĭ. Incepe la poalele movileĭ Imail-Iuc și păstrează acest nume pănă în dreptul satuluĭ Urluia, de unde ia pe cel de Nastradin-Culac; este tăiată de un drum comunal ce duce de la Cara-Amat la Urluia.

Cuverca, *trup de sat*, din com. Timișești, plasa de Sus-Mijlocul, jud. Neamțu.

Cuza, *iaz*, în jud. Vasluiu, satul Tatomirești, comuna Drăgușeni, pl. Funduri. Are o întindere de 2 hect.

Cuza-Vodă, *com. rur.*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., spre N. de orașul Roman, pe malul stîng al rîuluĭ Siret. Este la o depărtare de 30 kil. 500 m. de orașul Roman și la 21 kil. 500 m. de reședința plășeĭ. E formată din satele Cuza-Vodă și Cogălniceanul, cu reședința comuneĭ în satul Cuza-Vodă. Are o populațiune de 193 familiĭ; sunt 184 contribuabilĭ și în total 790 locuitorĭ. Știŭ carte 38 persoane. Locuesc în 210 case. Sunt: 1006 vite marĭ cornute. Are o școală primară mixtă, care în anul 1886—87 a fost frecuentată de 18 elevĭ, din 32 înscrișĭ. Ține de circumscripția fiscală Heleștieni. Venitul anual este de 2963,70 leĭ și cheltuelile de 2708 leĭ.

Este legată cu orașul Roman prin șosea.

Cuza-Vodă, *sat*, în jud. Covurluĭ, com Slobozia-Conachi, pl. Siretul. Este format din însurățeĭ împroprietăriți pe moșia Statuluĭ, în 1879 (delimitarea definitivă terminată în 1885); numele îl poartă de la primul Domnitor al Romînieĭ-Unite, Alexandru I. Cuza, cel ce a împroprietărit pe țăranĭ la 1864.

Are o populațiune de 113 familiĭ, saŭ 637 suflete, carĭ lo-

www.dacoromanica.ro

cuesc în 116 case. Este foarte aproape (vr'o 50—60 metri) de Slobozia-Conachi şi, ca toate satele de curînd înfiinţate, este făcut după un plan sistematic şi frumos.

Cuza-Vodă, *sat,* în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Cuza-Vodă, spre Nord de oraşul Roman şi la o depărtare de 30½ kil. de el şi de 21 ½ kil. de reşedinţa plăşeĭ. Este aşezat pe malul stîng al rîuluĭ Siretul, pe o mică ridicătură. Este reşedinţa com. Cuza-Vodă. Are 114 capĭ de familie, saŭ 469 suflete, din carĭ 124 contrib., carĭ locuesc în 124 case. Ştiŭ carte 26 persoane.

Sunt 791 capete de vite marĭ.

Are o şcoală primară mixtă, care în anul 1886—87 a fost frecuentată de 18 elevĭ, din 32 înscrişĭ. Acest sat este înfiinţat în anul 1878, prin darea de pămînt la noiĭ însurăţeĭ, lîngă desfiinţatul sat Scheuleţi. Este legat cu oraşul Roman prin şosea.

Cuzalăul, *sat,* pe moşia cu acelaşĭ nume, com. Horodiştea, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ. Are 79 capĭ de familie, saŭ 332 suflete. E situat pe costişea dealuluĭ despre Prut. Această moşie din vechime era a parte, acum e lipită la moşia Horodiştea. Are o biserică, cu hramul Sf. Mihail şi Gavril, deservită de 1 preot, 2 cîntăreţĭ şi 1 pălămar; este mică şi vechie, făcută din bîrne, la 1783, de fostul proprietar Cuza.

Calitatea pămîntuluĭ în parte este bună. Săteniĭ împroprietăriţĭ aŭ 266 hect., 29 arĭ pămînt.

Drum principal este acel ce duce la calea judeţeană Rădăuţi-Darabani.

Cuzgun, *com. urb.,* judeţul Constanţa, pl. Silistra-Nouă.

Este aşezată în partea vestică a judeţuluĭ şi în cea estică a plăşeĭ, spre E. de orăşelul Ostrov, reşedinţa ocoluluĭ. Comunele învecinate cu dînsa sunt: Caranlîc, la 4 kil. spre S.-V.; Beilicul, la 6 kil. spre N.-V. (cătunele sale: Demircea la 3 kilom. N. şi Bac-Cuius la 4 kil. N.-E.); Aliman, la 9 kil. spre N.-E.; Mîrleanul, la 10 kil. spre N.; Enişenlia, la 12 kil. spre S.-E. (cătunele: Ciucur-Chioi, la 3 kilom. spre S.-V., Bazargian, la 4 kil. spre S., Cherim-Cuius la 8 kil. spre S.-E.); Rasova, la 27 kil. spre N.-E., în linie dreaptă.

Hotarul amănunţit al acesteĭ comune este următorul: Plecînd de la poalele vestice ale vîrfuluĭ Caraula de lîngă Valea-Beilicul, pe muchea dealuluĭ Cuzgun, hotarul se îndreaptă spre N.-E., coborînd dealul Cuzgun în valea Voinea-Mare, apoĭ spre S.-E. tăind valea Demircea şi trecînd pe la o egală depărtare de satul Demircea şi orăşelul Cuzgun, apoĭ spre N.-E., urcînd pe muchea dealuluĭ de maĭ sus, întîlnind şoseaua judeţeană Ostrov-Cuzgun-Medjidia, pe care o urmează în direcţiune estică pănă la vîrful Cuzgun; de aci o părăseşte, întîlnindu-se cu hotarul despărţitor între plăşile Silistra-Nouă şi Medjidia; merge împreună cu acest hotar tot în direcţie estică, maĭ întîiŭ spre S.-E.-E., coborînd dealul Echi-Iuiuc-Alceac, pe care era urcat, şi vîrful Cuzgun, taie valea Cara-Cialîc-Culac, trece pădurea Ciatal-Orman şi ajunge în valea Cara-Aci-Alcea, de aci o ia spre N.-E. coborînd această vale pănă dă iar de şoseaua judeţeană Ostrov-Cuzgun-Medjidia; o urmează puţin (1 kil.) în direcţie estică pănă dă în valea Baldărnac-Ceair (un alt nume al văeĭ Urluia, ce i se dă de la satul Urluia şi pănă în şoseaua judeţeană de maĭ sus); părăseşte şoseaua şi se îndreaptă spre S.-E., urcînd valea Baldărnac-Ceair (saŭ Urluia), pănă în dreptul satuluĭ Urluia, pe care-l lasă la stînga şi se dirige spre E.; taie valea Uzum-Culac şi se urcă pe muchea dealuluĭ Adam-Clissi-Bair, nu departe de ruinele monumentuluĭ Adam-Clissi (200 m. spre S.-V. de el); de aci, hotarul se îndreaptă spre S., maĭ întîiŭ în direcţiune sudică, pe muchea dealuluĭ de maĭ sus şi apoĭ spre S.-V., coborînd dealul, tăind valea Urluia, şi, părăsind hotarul plăşeĭ, se urcă pe dealul Curu-Alceac-Bair, în dreptul satuluĭ Urluia; din acest loc, hotarul se îndreaptă maĭ întîiŭ spre N.-V., coborînd dealul de maĭ sus, în valea Cuuiu-Culac (un alt nume al văeĭ Nastradin-Culac), apoĭ spre S.-V., pe la marginea pădureĭ Ciatal-Orman, pănă dă în valea Diudiuluc-Cucuciuc-Alcea, la poalele movileĭ Buluiciu; din acest loc hotarul se dirige spre V., păstrînd însă mereŭ direcţiunea N.-V.; urmează în continuŭ această vale prin pădurĭ, apoĭ valea Migeletul (prelungirea celeĭ precedente), pănă dă în valea Derinea-Ceair (un alt nume al văeĭ Beilicul, ce l păstrează de la satul Bazargian pănă în dreptul satuluĭ Caranlîc), la 1 kil. spre S.-V. de oraşul Cuzgun; urmează întru cît-va (1 ½ kil.) această vale, o părăseşte, taie şoseaua judeţeană Ostrov-Cuzgun, urcă dealul Cuzgun, lîngă vîrful Caraula, de unde am plecat. Forma luĭ e lunguiaţă, semănînd cu un dreptunghiŭ alungit; lungimea luĭ e de 40 kil., iar întinderea totală e de 5320 pogoane, saŭ 2548 hect., saŭ 25 ½ kil. p.

www.dacoromanica.ro

Se mărgineşte la N. cu comuna rurală Beilicul (şi anume cu cătunul Demircea şi Bac-Cuius) de care se desparte prin dealul Cuzgun şi pădurea Bac-Cuius şi cu comuna Enige (şi anume cătunul Polucci), de care se separă prin valea Cara-Aci-Alcea, şi şoseaua judeţeană Ostrov-Cuzgun-Medjidia; la E., tot cu com. Enige (şi anume cu cătunele: Iusu-Funar, Talaşman şi Adam-Clissi), de care se desparte prin valea Baldîrmac-Ceair şi dealul Adam-Clissi-Bair; la S., cu comuna rurală Hazarlîc, separîndu-se printr'o linie convenţională, şi cu com. Enişenlia, despărţindu-se prin văile Diudiuliuc-Cucuciuc-Alcea, Migeletul şi Derinea-Ceair, (saŭ Beilicul); la V. se mărgineşte cu com. rur. Caranlîc, de care se separă prin dealul Cuzgun.

Solul este destul de acidentat, maĭ cu deosebire în partea vestică. Dealurile maĭ însemnate, carĭ brăzdează teritoriul comuneĭ, sunt: Cuzgun (173 m.), la V., dominînd oraşul Cuzgun, acoperit cu tufărişurĭ şi livezĭ; Bac-Cuius (112 m.) şi Echi-Iuiuc-Alceac (181 m.), cu vîrful Cuzgun (182 m.), la N., dominînd oraşul Cuzgun şi satul Cara-Amat, acoperit cu pădurĭ livezĭ şi păşunĭ; Adam-Clissi-Bair (138 m.), la E., acoperit cu semănăturĭ şi fîneţe; Curu-Alceac-Bair (92 m.), la S.-E., acoperit cu fîneţe, domină satul Urluia; Cara-Amat (183 m.), acoperit cu pădurĭ, dominînd oraşul Cuzgun şi satul Cara-Amat. Movile sunt şase, cea maĭ mare parte naturale şi acoperite cu verdeaţă; printre ele însemnăm Caraula (181 m.) la N.-V., dominînd oraşul Cuzgun, satul Demircea şi valea Beilicul.

Cele maĭ însemnate văĭ sunt: Derinea-Ceair (saŭ Beilicul), în partea sud-vestică şi adiacenta sa Diudiuliuc-Cucuciuc-Alcea, prelungită pănă în valea Derinea cu numele de valea Migeletul, în partea de S.; ea se uneşte cu valea Ceair-Orman, ce trece prin satul Cara-Amat şi oraşul Cuzgun, şi, unită cu valea Iort-Culac, brăzdează mijlocul comuneĭ; acestea sunt singurele văĭ carĭ maĭ conţin oare-care apă; văile Voinea-Mare şi adiacenta sa, Demircea, la N.; valea Baldîrnac-Ceair (saŭ Urluia), ce trece prin satul Urluia, cu adiacentele sale: Cara-Cialic-Culac, Nastradin-Culac, Cara-Aci-Alcea pe stînga şi Uzum-Culac pe dreapta, brăzdează partea nord-estică şi estică a comuneĭ; unele din ele, de şi aŭ malurile acoperite cu pădurĭ, nu conţin apă.

Comuna se compune dintr'un oraş şi două sate. Oraşul Cuzgun, reşedinţa comuneĭ, este aşezat în partea vestică, pe ambele malurĭ ale văeĭ Ciair-Orman, la poalele estice ale dealuluĭ Cuzgun şi cele vestice ale dealuluĭ Cara-Amat. Casele de stil turcesc sunt aşezate pe 7 uliţĭ, ce se întretaie perpendicular; oraşul este înconjurat de un şanţ, ruinele unuĭ vechiŭ val roman. Cara-Amat, sat măricel, însă cu casele aşezate într'un mod neregulat, se află în partea estică a comuneĭ, la 4 kil. spre S.-E. de reşedinţă, pe ambele malurĭ ale văeĭ Ceair-Orman, la poalele estice ale dealuluĭ Cara-Amat. Urluia, sat mic, sărac, este aşezat în partea estică a comuneĭ pe ambele malurĭ ale văeĭ Urluia, la 7 kil. spre E. de reşedinţă, şi la poalele estice ale dealuluĭ Curu-Alcea-Bair.

Suprafaţa comuneĭ este de 2548 hect., din carĭ 23 hect. neproductive sunt ocupate de vatra oraşuluĭ Cuzgun şi a celor două sate Urluia şi Cara-Amat, şi 2525 hect. teren productiv; din acestea 200 hect. sunt ale statuluĭ şi proprietarilor, iar 2325 hect. ale locuitorilor.

Populaţiunea este amestecată. In anul 1896 ea număra 170 familiĭ, cu 965 suflete; din acestea avem: bărbaţĭ 503, femeĭ 462; necăsătoriţĭ 395, căsătoriţĭ 540, 30 văduvĭ; ştiŭ carte 50 persoane, nu ştiŭ 915; 955 Romînĭ, 10 străinĭ; ortodoxĭ 890, mahometanĭ 75; agricultorĭ 123, comercianţĭ 8; împroprietăriţĭ 139, neîmproprietăriţĭ 31.

Are 131 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 113 pluguri cu boĭ, 191 care şi căruţe, 76 grape de fier şi 2 maşinĭ de vînturat.

In comună sunt 7300 capete de vite, din carĭ: 322 caĭ, 1154 boĭ, 47 bivolĭ, 5138 oĭ, 52 capre şi 139 porcĭ.

Este 1 moară cu aburĭ şi 8 de vînt.

In comună sunt 8 comercianţĭ: 2 hangiĭ şi 6 cîrciumarĭ.

Budgetul comuneĭ la venitur̆ este de 19357 leĭ şi la cheltueli de 4617 leĭ.

Căĭ de comunicaţie sunt două: calea judeţeană Ostrov-Medjidia, ce trece prin orăşel; cea judeţeană ce duce la Mangalia, şi drumurĭ comunale ce unesc cătunele între ele şi cu satele învecinate.

Este o biserică, întreţinută de locuitorĭ, cu hramul Sf. Gheorghe, deservită de 1 preot şi 1 paracliser; o şcoală rurală mixtă, condusă de un învăţător şi frecuentată de 158 elevĭ înscrişĭ (din carĭ 80 băeţĭ şi 70 fete); maĭ este şi o şcoală străină.

Comuna s'a fondat prin secolul trecut; a servit ca bază

www.dacoromanica.ro

de operaţiunĭ în războiul de la 1821, între Ruşĭ şi Turcĭ.

Cuzoaia, *vĭĭ*, în com. Nicoreşti, între satele Nicoreşti şi Piscul-Corbuluĭ, jud. Tecuciŭ.

Cuzoaia, *vĭĭ*, în com. Nicoreşti, jud. Tecuciŭ între satele Nicoreşti şi Fîntînelele.

Cuzul-Mare, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, com. Baş-Chioi. Se desface din dealul Pietrosul, se întinde spre V., cu o direcţiune generală de la S.-E. la N.-V., brăzdînd partea centrală a plăşeĭ şi cea sudică a comuneĭ. Are 134 m., dominînd asupra satuluĭ Baş-Chioi, pîrîiaşuluĭ Taiţa şi drumuluĭ judeţean Babadag-Măcin. E acoperit cu fîneţe.

www.dacoromanica.ro

D

Dabău (Movila-luĭ-), *movilă,* aflătoare pe trupul moşieĭ Ceorici, com. Cudalbi, jud. Covurluiŭ, pl. Zimbrul, spre E. de satul Cudalbi.

Dacilor saŭ Tătarilor (Măgura-), *măgură,* jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Goeşti, pe lîngă carĭ sunt bucăţĭ marĭ de cărămidă.

Dactul, *cătun,* în jud. Argeş, pl. Cotmeana, pe rîul Teleorman; face parte din com. rur. Teleşti.

Dadalica, *pîrîiaş,* pe teritoriul com. Berbenceni, jud. Bacău, pl. Siretul-d.-s. Izvoreşte din locul cu acelaşĭ nume şi se varsă în pîrîul Odobul.

Dadalica, *loc cu izvoare,* pe teritoriul com. Berbenceni, jud. Bacău, pl. Siretul-d.-s.

Dadilor (Piscul-), *pisc,* judeţul Muscel, plaiul Nucşoara, com. Slănicul.

Dadilov, *com. rur.,* jud. Vlaşca, pl. Cîlnişteĭ, situată pe proprietatea statuluĭ Comana, pe coasta dreaptă a apeĭ Cîlnişteа, între Călugăreni şi Comana la E. judeţuluĭ. Este înconjurată jur-împrejur cu pădure

S'aŭ împroprietărit în 1864 167 locuitorĭ, carĭ aŭ luat 381 hect. S'aŭ maĭ împroprietărit în 1882, 25 însurăţeĭ, carĭ aŭ luat 130 hect.

In 1886 aŭ fost aci 268 familiĭ sau 1320 suflete.

Budgetul comunal în 1888 a fost de 2125 leĭ, 30 banĭ, la venituri şi de 2675 leĭ, 22 banĭ, la cheltuelĭ contrib. în acelaş an aŭ fost 299.

S'a arat în 1886 suprafaţa de 775 hect. Sunt 9 hect. vie.

Vite sunt: 710 boĭ şi vacĭ, 35 bivolĭ, 189 caĭ, 2356 oĭ, 15 capre, 144 rîmătorĭ şi 3 asinĭ.

Aci este o biserică cu hramul «Cuvioasa Paraschiva», zidită la 1882 şi deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Are o şcoală mixtă, cu 3 clase, condusă de o învăţătoare, şi la care, în anul 1888, aŭ urmat 40 băeţĭ şi 8 fete; cincĭ cîrciumĭ.

Este departe de staţia drumuluĭ de fer Comana de 10 kil., de şoseaua Giurgiŭ-Bucureşti, la Crucea de piatră, de 4 kil., de Giurgiŭ de 29 kil., iar de Ghimpaţi, reşedinţa plăşeĭ, de 23 kil.

Dadişa, *munte,* a căruia culme e un fel de platoŭ, peste care e un drum spre muntele Halăuca, din jud. Suceava. E acoperit cu crînguri şi fînaţurĭ.

Dadişa, *pîrîŭ,* jud. Suceava. Izvoreşte de sub muntele cu acest nume; udă comunele Boroaia şi Drăgăneşti, pe o lungime de peste 5 kil. şi se varsă în Ulia.

Dadişa, *valea* pîrîuluĭ cu acest nume, jud. Suceava.

Daduluĭ (Movila-), *movilă,* la S. de com. Vădastrul, din jud. Romanaţi; face parte dintr'un grup de măgure care se înşiră într'un lanţ paralel cu cursul Dunăreĭ.

Daduluĭ (Valea-), *vale,* în raionul com. Jupîneşti, jud. Muscel, pl. Rîul-Doamneĭ. Se varsă în rîul Doamna, pe malul drept, aproape de com. Dîrmoneşti.

Dadurile, *lac,* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, com. Borduşeni, situat în insula Balta.

Dagîţa, *com. rur.,* în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., spre E. de oraşul Roman şi la o depărtare de 24 kil. de el şi de 14 de

www.dacoromanica.ro

reședința plășeĭ, în extremitatea județuluĭ despre jud. Vasluiŭ. Este așezată pe un teritoriŭ deluros. E formată din satele Bălușești-Micĭ, Boatca, Ciurea, Crucea-Roșie, Dagîța, Holm, Mănăstirea, Piscul-Rusuluĭ și Vovriești, cu reședința com. în satul Dagîța. Are 437 fam., cu 2216 locuitorĭ din carĭ 59 știŭ carte. Locuesc în 555 case. Populația este romînă afară de 10 fam. de evreĭ.

Vite marĭ cornute sunt 1618. Are 5 bisericĭ toate de lemn.

Venitul anual al com. este de leĭ 8004,55, iar cheltuelile de leĭ 5332.

Dagîța, *sat,* în județul Roman, plasa Siretul-de-Sus, comuna Dagîța, spre E. și la 24 kil. de orașul Roman și la o depărtare de 14 kil. de reședința plășeĭ. Este așezat pe coasta de E. a dealuluĭ Inăricĭ și este unul din satele cele maĭ de E. a județuluĭ. Este reședința com. Dagîța. Are 72 capĭ de fam., 387 locuitorĭ, din carĭ 15 știu carte; 96 case. Populația este romînă afară de 2 fam. de evreĭ.

Vite marĭ cornute sunt 302. In sat e o moară cu aburĭ. Comunicațiunea cu orașul se face anevoe din lipsa de șosele.

Se numea maĭ înainte și Bludurești.

Dagîțeĭ (Lunca-). Vezĭ Dagîțeĭ (Șesul-).

Dagîțeĭ (Șesul-), *șes,* ce se întinde de la N. spre S. prin marginea de E. a jud. Roman, prin com. Dagîța și Băcești și se confundă cu șesul Bîrladuluĭ la tîrgușorul Băcești. Acest șes este mărginit la V. de dealul Inăricĭ, pe coasta căruia se află satul Dagîța, și la E. de dealul Fîlfiita, pe care se află satul Tasna (jud. Vasluiŭ). Este acoperit cu fînețe și supus adese-orĭ inundațiunilor. Se maĭ numește și Lunca-Dagîțeĭ.

Daia, *sat,* plasa Dumbrava-d.-s., com. Predești, jud. Dolj. Are 182 suflete, 98 bărbațĭ și 84 femeĭ, carĭ locuesc în 48 case. Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Predești ce este la o depărtare de 458 m. In anul 1893—1894 aŭ frecuentat școala 10 băețĭ, din 28 în vîrstă de școală. In sat este o biserică construită din bîrne.

Daia, *cătun,* al com. Costești, pl. Jiuluĭ, jud. Gorj, în partea despre N.-V. a com. și la 2 kil. depărtare de dînsa. E situat în valea Daia. Are o suprafață de 400 hect., din carĭ 150 hect. pădure, 210 hect. loc de cultură, fîneață și izlaz, 20 hect. viĭ și 20 hect. prunĭ, toate ale locuitorilor moșneni.

Are o populație de 70 familiĭ, saŭ 320 suflete, din carĭ 60 contribuabilĭ, ocupîndu-se pe lîngă munca cîmpuluĭ, cu rotăria și dogăria.

Locuitoriĭ posedă: 10 plugurĭ, 18 care cu boĭ și 1 căruță cu caĭ.

Vite sunt: 63 vite marĭ cornute, 9 caĭ, 70 oĭ, 104 capre și 18 rîmătorĭ.

Comunicația se face prin șoseaua comunală ce-l leagă la N. cu com. Piscurile, iar la S. cu comuna sa, Costești.

Daia, *cătun,* al com. Frumușei, pl. Gilortul, jud. Gorj. E situat pe Dealul-Negrenilor, în partea despre V. a cät. Frumușei.

Are o suprafață de 80 hect., din carĭ: 40 hect. pădure, 22 hect. arabile, 12 hect. fînețe, 2 hect. vie și 4 hect. livezĭ de prunĭ.

Locuitoriĭ sunt împroprietăriți după legea rurală din 1864. Are o populație de 20 familiĭ, saŭ 60 suflete, din carĭ 18 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 2 plugurĭ, 5 care cu boĭ, 35 vite marĭ cornute, 3 caĭ, 13 oĭ, 5 capre și 10 rîmătorĭ.

Comunicația în acest cătun se face printr'un drum de care.

Intr'acest cătun sunt 4 fîntînĭ.

Daia, *cătun,* pendinte de com. Daiția, pl. Marginea, jud. Vlașca. E situat pe coasta văĭeĭ Daia, pe proprietatea Frățești.

Locuitorĭ împroprietăriți în 1864 aŭ fost 99, carĭ au luat 267 hect.

Are o biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; 70 hect. 25 ariĭ vie cu embatic, al căruĭ vin se consumă la Giurgiu.

E departe de stația Băneasa, a linieĭ ferate Giurgiŭ-București, de 5 kil., de Giurgiu de 19 kil. și de București de 52 kil. Are în apropicre șoseaua națională Giurgiŭ-București.

In cătun sunt 2 cîrciumĭ.

In «Istoria Moldoveĭ și a Valahieĭ» tipărită la Iași la 1777, găsim că: «Calé a perdu son nom; on ne peut le distinguer que par la ville Taia (Daia) ou par le château Talche, qui sont placés tous deux entre Facke et Giurgèvo sur le Danube, dans le même espace où Calé existait du temps des Romains».

La 1418, Mahomet I, fiul luĭ Baiazet, după ce a invadat în Asia, trecu apoĭ în Romînia, luă Severinul și Calé despre care am vorbit, fortifică Giurgiul și puse o garnisonă numeroasă ca să împedice trecerea Dunărĭĭ. Mateiŭ-Basarab, cînd a organizat căpităniele în țară, așezase în Vlașca două căpitănii, una la Daia și alta la Odi-

www.dacoromanica.ro

voie. Aceste căpităniĭ şĭ-a avut reşedinţa în satul Daia, până la desfiinţarea căpităniilor de către fanarioţĭ.

In Valea-Miuluĭ este o fîntînă. Legenda zice că această fîntînă a fost făcută de Miul Haiducul, de la care îşĭ păstrează valea şi numirea de Valea-Miuluĭ.

Acest sat, pe la 1530, se chema Sarmăneşti.

La 1693, Constantin-Vodă era la Giurgiŭ în întîmpinarea luĭ Mustafa-Paşa, care adăsta venirea Hanuluĭ Tătăresc; i-a eşit înainte la Daia la 11 Iuniŭ, acel an.

Sub Mircea Basarab s'a înfiinţat aci una din cele 18 căpităniĭ, în care se împărţise Ţara-Romînească.

La 1773, ne spun fraţiĭ Tunusli, la Daia ar. fi fost metoc de călugărĭ; se pare că locul unde era situat acest metoc este în o vale la Viea-luĭ-Gogoaşe.

Daia, *deal,* în marginea de S. a com. Giurgioana, pl. Zeletinul, jud. Tecuciŭ.

Daia, *moşie* particulară, pl. Dumbrava-d.-s., com. Predeşti, jud. Dolj.

Daia, *vale,* pl. Jiul, jud. Gorj, pe care e situată com. Costeşti-Daia şi cătunele sale Costeşti şi Daia.

Această vale vine despre N. şi merge spre S.

Este formată din culmea dealuluĭ Aninoasa şi din culmea dealuluĭ Greci.

Daiaman-Bair, *vîrf de deal* şi *deal*, pl. Măcin, jud. Tulcea, pe teritoriul com. rur. Cerna. E situat în partea estică a plăşeĭ şi în cea nord-vestică a comuneĭ. Lasă spre V. dealul Megina, la S. dealul Raman-Bair. Din poalele sale de S.-V. izvoreşte valea Megina. Are o înălţime de 283 m. şi e punct trigonometric de observaţiune de rangul al 3-lea. Este acoperit parte cu păduriĭ, parte cu fîneţe şi păşunĭ. Prin înălţimea sa domină asupra văieĭ Megina şi asupra drumuluĭ comunal Cerna-Greci.

Daiţia, *com. rur.,* compusă din cătunele Daia şi Daiţia, plasa Marginea, jud. Vlaşca, ambele situate pe malurile Dunăreĭ, pe proprietatea statuluĭ Daia-Daiţia, pendinte odinioară de mănăstirile Căscioarele şi Cotroceni. Azĭ constitue ambele o singură proprietate, arendată anual pe preţul de 43000 leĭ.

La 1864, s'aŭ împroprietărit 102 locuitorĭ foştĭ clăcaşĭ, cărora li s'a dat 306 hect. La 1882 s'aŭ împroprietărit 50 însurăţeĭ, carĭ aŭ luat 282 hect. In total sunt 152 locuitorĭ clăcaşĭ care aŭ luat 588 hect.

Pe teritoriul comuneĭ este un petic de pădure de stejar de 250 hect., care depinde de ocolul silvic Giurgiŭ.

In 1887 se aflaŭ aci 206 contribuabilĭ din 1040 suflete.

Budgetul comuneĭ în 1887 era de 2524 leĭ la venituriĭ şi de 3089 leĭ la cheltueliĭ.

Sunt 2 biserici, una în Daia, alta în Daiţia; depind de parohia Daia; ele sunt deservite de 2 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ.

Depărtarea între aceste 2 cătune este de 2 1/2 kil.

Este o şcoală mixtă, cu 2 clase, condusă de o învăţătoare.

In comună, în 1888, se aflaŭ în Daia 50 caĭ şi în Daiţia 70; 450 boĭ în Daia şi 385 în Daiţia; 30 bivolĭ în Daia şi 50 în Daiţia; 580 oĭ în Daia şi 786 în Daiţia; 592 rîmătorĭ.

Prin această comună trece soseaua naţională Giurgiŭ-Bucureşti. Comuna este departe de Giurgiŭ de 22 kil., de Bucureşti de 50 kil., de staţiile Frăteşti şi Băneasa, ale linieĭ ferate Giurgiŭ-Bucureşti, de cîte 8 kil., iar de Stăneşti, reşedinţa plăşeĭ, de 16 kil.

In această comună sunt bălţĭ formate de Dunăre, bogate în peştĭ şi care, cînd vin apele Dunăreĭ marĭ, se întind sub viĭ până în marginea linieĭ ferate Giurgiŭ-Bucureşti.

Pe dealurile acesteĭ comune, cu ocazia săpăturilor construireĭ linieĭ ferate, s'a găsit schelete de animale antideluviane, din care o parte se află depuse la Gimnaziul din Giurgiu, şi o altă parte sunt în posesia d-luĭ inginer I. Cantacuzino.

Se află aci: o moară de foc cu 2 pietre; 5 cîrciumĭ; un han mare.

In această comună, la 1854, în timpul războiuluĭ dintre Ruşĭ şi Turcĭ, a fost o încăerare între ante-gardele turceştĭ şi cazaciĭ ruşĭ.

La 1878, pe vremea războiuluĭ Romîno-Ruso-Turc, o brigadă de cazacĭ a corpuluĭ de armată Skobeleff, s'a adăpostit în această comună.

Daiţia, *cătun,* pendinte de com. Daiţia, plasa Marginea, judeţul Vlaşca, situat pe coastele şi văile Daiţieĭ, pe şoseaua Giurgiŭ-Bucureşti.

Aparţinea, înainte de secularizare, mănăstireĭ Cotroceni; azĭ moşia este a statuluĭ şi se arendează împreună cu Daia.

Are o biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; depinde de parohia Daia.

Sunt 2 cîrciumĭ.

Viĭ sunt în suprafaţă de 70 hectare.

Dala-Chesen-Başî-Culac, *vale,*

www.dacoromanica.ro

în jud. Constanţa, pl. Hîrşova, com. Topologul. Se desface din ramurile occidentale ale dealuluĭ Periclic, îndreptîndu-se spre V., şi mărginită la S. de dealul Cara-Mişa-Tepe. Se deschide în valea Topolog-Derea, în dreptul satuluĭ Topologul-Romîn, după un curs de aproape 4 kil.

Dalaşma-Cula, *vale*, în judeţul Constanţa, pl. Hîrşova, comuna Ghizdăreşti. Ia naştere din vîrful Treĭ-Movile, îndreptîndu-se spre S. şi mergînd paralel cu Dunărea. La satul Tichileşti, unde se uneşte cu valea Tichileşti, care vine de la S., dă naştere văeĭ Cechirgea, care ia direcţia spre V. şi se deschide în Dunăre, în dreptul ostrovuluĭ Atîrnaţi.

Dalban, *poiană*, din pădurea Orzinele, com. Brătila, plasa Tazlăul-d.-j., jud. Bacău.

Daler, *insulă*, în braţul Chilia, formată de ramura principală Chilia, şi Braţul-Tătaruluĭ. E situată în jud Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. urbane Chilia-Veche. Are o formă lunguiaţă, o lungime de 2.5 kil. şi o întindere totală de 200 hect.; este aşezată în partea vestică a plăşeĭ şi a comuneĭ; este neproductivă fiind acoperită peste tot numaĭ cu stuf.

Dalîcla, *deal*, în judeţul Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul com. rur. Ciamurli-d.-s. Se desface din dealul Dolojan; se întinde spre E., avînd o direcţiune generală de la N.-V. spre S.-E.; brăzdează partea nordică a plăşeĭ şi pe cea vestică a com.; pe la poalele-ĭ estice curge pîrîul Ciamurli, şi merge drumul comunal Eschi-Baba-Ciamurli-d.-s. E de natură cam stîncoasă. Are o înălţime de 217 m. şi e punct trigonometric de observaţie de ordinul al 3-lea, dominînd asupra satuluĭ Ciamurli-d.-s. Este acoperit cu păşunĭ şi fîneţe.

Dalmaciul, *pădure*, pe teritoriul comuneĭ Cîmpurile, pl. Zăbrăuţi, jud. Putna. Întinderea eĭ, împreună cu pădurea Lărguţa, este de 800 de falcĭ. E proprietatea răzeşilor din comuna Cîmpurile.

Damachi, *tîrguşor*, în partea de N. a com. Hermeziul, jud. Iaşi, pl. Turia, situat pe platoul a căruia culme formează valea Prutuluĭ; se compune din cîteva dughene, în carĭ locuesc un mic număr de Evreĭ, număraţĭ în populaţia satuluĭ Zăboloteni-Sturzoaeĭ. Prin mijlocul tîrguşoruluĭ trece şoseaua judeţeană Iaşi-Botoşani. Are o şcoală, înfiinţată la anul 1867, frecuentată de 59 elevĭ. (V. Zăboloteni).

Damachi, *sat*, în centrul com. Movila-Ruptă, jud. Botoşani, pl. Ştefăneşti, aşezat pe ţărmul drept al Prutuluĭ, într'o înfundătură de deal; moşia are o suprafaţă de 1260 hect. şi o populaţiune de 74 fam., sau 312 sufl.

Vite sunt: 104 boĭ şi vacĭ, 14 caĭ, 300 oĭ şi 38 rîmătorĭ. Are o biserică, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; 2 morĭ de apă pe Prut.

Satul maĭ poartă numele şi de Movila-Ruptă; aicĭ e reşedinţa primărieĭ com. Movila-Ruptă.

Damaciul, *pîrîŭ*, jud. Putna, format pe teritoriul com. Suraia, satul Damaciul. Se varsă în Siret, după ce primeşte ca afluent gîrla Iezărelul.

Damian, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j. cu reşedinţa la Căciulăteşti. Situată pe şeşul Damian şi pe costişa Dealuluĭ-Pîrîuluĭ, la 49 kil. de Craiova.

Se învecineşte la N. cu com. Căciulăteşti, la E. şi S. cu moşia Coroaneĭ, Sadova, şi la V. cu com. Sadova. Limita linieĭ de N. începe de la aria proprietăţeĭ spre N., în linie dreaptă, pănă la Fîntîna-luĭ-Bancă; de aci apucă spre V., pe o distanţă ca de 1/3 hect., apoĭ merge în linie dreaptă pănă în şanţul com. unde se hotăreşte cu Sadova. Linia de V. începe dintre morile Racoviceanca şi Gîrnăreasa, merge în linie frîntă printre Sadova şi Damian, prin punctele Lubeniteşte (mică movilă), Drumul-Craioveĭ, Fîntîna-Bancă şi ese în punctul Şanţul. Limita de S. începe iar de la aria proprietăţeĭ, în linie dreaptă, de la E.-V., pe de asupra Dealuluĭ-Pîrîului, pănă la moara Racoviceanca.

Limita de E. începe de la punctul Şanţul, merge în linie frîntă pănă la aria proprietăţeĭ spre S.

Terenul com. este accidentat de Dealul-Pîrîuluĭ, înalt de 40—50 m., ce se leagă cu alte deluleţe ce au direcţiunea de la V.-E. Este o vale, Valea-Pîrîuluĭ. Un pîrîŭ: Pîrîul Damian, ce izvoreşte în com. Damian şi se varsă în Jiŭ, pe teritoriul com. Sadova şi se numeşte şi pîrîul Sadova.

Inainte coprindea şi cătunul Piscul care azĭ este comună aparte; acuma coprinde 2 cătune. Damian, cătun de reşedinţă, şi Rastul, spre N.-V. de Damian, la 5 kil. depărtare.

Reşedinţa com. era altă-dată în com. Sadova.

Are 3 biserici, dintre care două în Damian, una în bună

www.dacoromanica.ro

stare şi alta în ruină; şi una în Rastul. Cea în ruină s'a zidit la 1790 de obştea locuitorilor. Are în tinda din năuntru, de asupra uşeĭ, pe o tablă de piatră, următoarea inscripţiune:

«In numele tatăluĭ, şi al fiuluĭ şi al sfîntuluĭ duh. La anul 1790, ziditu-s'aŭ această Sfîntă şi Dumnezeiască biserică, unde se prăznueşte hramul Sfinţilor Apostolĭ Petru şi Pavel şi Sfinţiĭ fără de arginţi Cosma şi Damian, din temelie s'a zidit de obşte, de care vecinică să fie pomenirea lor; iar acum de mila şi ajutorul luĭ Dumnezeŭ, s'aŭ apucat şi înfrumuseţat cu zugrăveală şi alte lucruri ĭ-aŭ făcut ceĭ maĭ voioşĭ argaţi şi anume: Chir Nicola Ganeca, Sf. sa Popa Voicu, Popa Badea, Chir Ţecu Boegiŭ, Chir Marcu Lelca, Marin Măceşanu, 1833 August 8.

Zugrav: Marin, boer de neam ot Coşoveanu.«

Biserica actuală din Damian are în tindă în năuntru pe uşă, următoarea inscripţiune:

«A ceastă sfîntă şi Dumnezciasca biserica s'a început la anul 1851, Iulie 14 şi s'a savărşit în anul 1855, Octombrie 22. Cel d'întîiŭ ctitor a fost Ţecu Ganeca, aŭ ajutat la temelie până la ferestre; iar de aci în sus s'a făcut de obşte, în zilele P. S. S. Episcopul Calinic şi ale prea înaltuluĭ Domn Barbu Ştirbeiŭ.

Zugrav: Ghiţă Coşoveanu.»

Bisericele din Damian sunt făcute de zid. Azĭ ajută la reparaţie Administraţia Domeniuluĭ Coroaneĭ, ocolul V. In Rastul este o singură biserică de lemn. Bisericele sunt deservite de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ. Preoţiĭ aŭ leafă de 75 leĭ pe an şi dascăliĭ 40 leĭ pe an şi 34 pogoane, din care 12 de preot, şi 5 de cîntăreţ.

In comuna Damian este o şcoală mixtă, ce funcţionează din 1859; este întreţinută de stat şi de comună. Localul, avînd o sală de 72 m. p., este în bună stare şi construit de Administraţia Domeniuluĭ Coroaneĭ, care a cheltuit 12000 leĭ. Are 17 pogoane proprietate şi e condusă de o învăţătoare. A fost frecuentată de 34 băeţĭ, din carĭ 12 din Rastul, şi de 9 fete. In vîrstă de şcoală sunt 43 în Damian şi 20 în Rastul. Ştiŭ carte 31 în Damian şi 9 în Rastul.

Populaţia comuneĭ se urcă la 1008 suflete, din carĭ 628 în Damian (328 bărbaţĭ şi 300 femeĭ), şi 380 în Rastul (180 femeĭ şi 20 bărbaţĭ). După legea din 1864 sunt 108 locuitorĭ împămînteniţĭ şi după aceea din 1879 sunt 190 însuraţeĭ. Locuesc în 22 case şi 190 bordee în Damian şi 3 case şi 70 bordee în Rastul. Casele sunt parte de cărămidă, parte de bîrne şi parte de gard; iar bordeele sunt de lemn.

Suprafaţa teritoriuluĭ comuneĭ este de 556 hect., din carĭ 440 hect. pămînt arabil, 40 hect. izlaz, 16 hect. vie în com. Damian şi 60 hect. vie în com. Rastul. Moşia de pe teritoriul comuneĭ, aparţine Domeniuluĭ Coroaneĭ, Sadova.

Pe pîrîul Damian sunt două morĭ, dintre carĭ una se numeşte Găinăreasa; a doua este pe moşia Domeniuluĭ Coroaneĭ.

Intre cătunele Damian şi Rastul este o cale de comunicaţie naturală.

Locuitorii îşĭ desfac productele la Bechet, unde duc cereale, şi imp rtă băuturĭ spirtoase şi coloniale. Transportul se face cu carele cu boĭ pe şoseaua comunală Damian-Sadova, unde dă în şoseaua naţională Craiova-Bechet. Circiumĭ în Damian sunt 6 şi în Rastul, 1. Comercianţĭ sunt 7. Contribuabilĭ 226.

Budgetul comuneĭ este la venitură de 5685 leĭ, 34 banĭ şi la cheltuelĭ de 5474 leĭ, 77 b.

Vite: 140 vite marĭ cornute, 185 oĭ, 14 caĭ şi 36 porcĭ.

Damian, *sat,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Damian, şi reşedinţa primărieĭ. Are o populaţie de 628 suflete (328 bărbaţĭ şi 300 femeĭ), carĭ locuesc în 22 case şi 190 bordee, construite din lemn, iar casele din cărămidă şi bîrne.

In sat este o şcoală mixtă, care funcţionează din anul 1859, întreţinută de stat şi de comună. Localul este de zid, în bună stare şi construit de Administraţia Domeniuluĭ Coroaneĭ. Are 17 pogoane proprietate. In anul 1892 93 a fost frecuentată de 46 băeţĭ şi 9 fete, 34 băeţĭ şi 9 fete din Damian şi 12 băeţĭ din Rastul. In vîrstă de şcoală sunt 43 copiĭ. Ştiu carte 51 bărbaţĭ.

Sunt două biserici: una în ruină şi a doua în bună stare. Cea în ruină s'a zidit în anul 1790 de obştea locuitorilor. Are în tinda din năuntru, d'asupra uşeĭ, pe o tablă de piatră următoarea inscripţiune:

«In numele Tatalui şi al Fiuluĭ şi al Sfîntului Duh. La anul 1790 ziditu-s'aŭ această Sfînta şi Dumnczciască biserică, unde se prazuueşte hramul Sfinţilor Apostolĭ Petru şi Pavel şi Sfinţiĭ fără de argint Cosma si Damian, din temelie s'aŭ zidit de obşte, de care vecînica să fie pomenirea lor; iar acum din mila şi ajutorul luĭ Dumnczcŭ s'au apucat şi înfrumuseţat cu zugrăvcala şi alte lucruri, i-aŭ făcut ceĭ mai voioşĭ argaţi şi anume: Chir Nicola Ganeca, Sfinţia Sa Popa Voicu, Popa Badea, Chir Ţecu Boegiu, Chir Marcu Lelca, Marin Măceşanu. 1833, August 8. Zugrav Marin, boer de neam Ot. Coşoveanu.»

Biserica care este în bună stare are în tinda eĭ înăuntru pe uşă urmotoarea inscripţiune:

«Accastă Sfînta şi Dumnczeiască biscrică s'aŭ început la anul 1851, Iulie 14 şi s'au savîrş t în anul 1855, Oct. 12. Cel d'întîiu ctitor a fost Ţecu Ganeca, aŭ ajutat la temelie până la ferestre, iar de aci în sus s'aŭ făcut de obşte, în zilele P. S. S. Episcopul Calinic şi ale Prea înălţatului Domn Barbu Ştirbeiŭ.

Zugrav: Ghiţă Coşoveanu».

www.dacoromanica.ro

La reparaţia făcută, a contribuit Administraţia Domeniuluĭ Coroaneĭ, ocolul al V-lea.

In sat sunt 6 cîrciumĭ.

Damian, *pîrîŭ*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Damian. Izvoreşte pe teritoriul acesteĭ com. şi curge pe Valea-Pîrîuluĭ, cu direcţiunea de la E. spre V. In lungul acesteĭ comune se numeşte Pîrîul-Damian şi după ce intră pe teritoriul comuneĭ Sadova, din punctul numit Găinăreasa, se numeşte Pîrîul-Sadova. Se varsă în nişte smîrcurĭ, dincolo de dealul Bostanele, smîrcurĭ ce se scurg pe malul stîng al rîuluĭ Jiul. Are un pod pe dînsul, în comuna Sadova, la punctul numit Moara-Podul.

Damian, *şes*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Damian, pe care este aşezată comuna cu acelaşĭ nume.

Damuleţul-Mic, *pîrîŭ*, în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-s., com. rur. Malovăţul.

Damuri, alt *nume* al *comuneĭ* Potlogeni, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanaţi.

Dan, *deal*, la N. de cătunul Vacărea, com. Valea-Popeĭ, plasa Rîurile, jud. Muscel.

Dan, *fîntînă*, în cercul com. Butimanul, pl. Znagovul, judeţul Ilfov.

Dan, *localitate*, jud. Braila, pe vechiul drum Brăila-Focşani, pe lunca Siretuluĭ şi în com. Nazîrul, la 5 kil. spre S.-E. de satul Cotul-Lung.

Dan, *loc* acoperit cu vie, în coasta Motruluĭ, jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani, com. rur. Negoeşti, satul Padeşul.

Dan (Izvorul-luĭ-), *izvor*, în judeţul Buzăŭ, com. Beceni. Incepe din localitate şi se scurge în rîul Slănicul.

Dan (Piscul-luĭ-), *colină*, în judeţul Buzău, com. Rusiavăţul, căt. Tega. E acoperită de izlaz.

Dan (Valea-luĭ-), *vale*, în jud. Mehedinţi, pl. Văilor. com. rur. Slivileşti.

Dan (Valea-luĭ-), *vale*, judeţul Muscel, izvoreşte din pădurea Păcurarul, străbate căt. Vlădeşti-Pămîntenĭ, pl. Rîurile, şi se varsă în rîul Bratia, în raionul com. Vlădeşti, după ce primeşte ca afluent Valea-Badeĭ.

Dan (Valea-luĭ-), *vale*, în partea de V. a com. Mărgineni-d.-s., pl. Filipeşti, jud. Prahova.

Dan (Valea-luĭ-), *vale*, izvoreşte de sub poalele dealuluĭ Drăgăneasa, com. Valea Lungă, plaiul Prahova, jud. Prahova, şi se varsă în rîul Cricovul-Dulce. In ea se varsă văile: Lespezile, a-Lupuluĭ, Adînca, Valea-cu-Aninĭ, Podul-cu-Fagĭ, ş. a.

Dan (Valea-luĭ-), *vale*, comuna Turia, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt.

Dan (Valea-luĭ-), *vale*, în raionul comuneĭ Vasilaţi, pl. Olteţul-d.-j., jud. Vîlcea; se varsă în rîul Olteţul.

Dan şi Murgaş (Munţiĭ-), *proprietăţĭ* ale Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti, pendinte de schitul Cornetul, com. Robeşti, plaiul Cozia, jud. Vîlcea, în întindere de 1207 hect.

Dancaşul, *sat*, în com. Miroslava, pl. Stavnicul, jud. Iaşi, situat pe valea cu acelaşĭ nume, între coasta vestică a dealurilor Ezereni şi Dancaşul, cu o populaţie de 23 familiĭ saŭ 117 suflete.

Numărul vitelor e de 152 din carĭ: 114 vite marĭ cornute, 7 caĭ şi 31 rîmătorĭ.

Dancaşul, *deal*, formează valea cu acelaşĭ nume, la poalele căruia se află satul Danca, din com. Miroslava, pl. Stavnicul, jud. Iaşi.

Dancaşul, jud. Iaşi. Vezĭ Teleţul, *pîrîŭ*, com. Miroslava, pl. Stavnicul.

Dancaşul, *vale*, jud Iaşi. (Vezĭ Dancaşul, deal).

Dancăĭ (Valea-), *vale*, pe teritoriul comuneĭ Fileşti, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ.

Danciul, *com. rur.* şi *sat*, jud. Mehedinţi, pl. Blahniţa, la o distanţă de 38 kil de T.-Severin, iar de com. rur. Vînjul-Mare, de 27 kil. E situată pe cîmpie. Formează comună singură, avînd 148 contribuabilĭ, din 896 locuitorĭ, locuind în 164 case.

Loc. posedă: 40 pluguri, 90 care cu boĭ, şi 12 căruţe cu caĭ.

Budgetul comuneĭ la venituri este de 3913 leĭ, iar la cheltueli suma de 1979 leĭ.

Vite: 480 vite marĭ cornute, 1060 oĭ, 36 caĭ, 4 bivolĭ şi 416 rîmătorĭ.

Prin comuna Danciul trece şoseaua Scăpăul-Flămînda-Danciul-Gruia.

Pămîntul nisipos de aci este plantat de locuitorĭ cu salcîmĭ şi duzĭ.

In această com. sunt 2 fîntînĭ, a căror apă serveşte la întreţinerea eleştaelor cu peşte şi la udatul grădinelor cu zarzavaturĭ.

www.dacoromanica.ro

Danciul, *cătun*, în com. Suraia, pl. Bilieşti, jud. Putna. E situat la o parte de Siret şi este tăiat de 3 orĭ de pîr. cu acelaşĭ nume.

Are o populaţiune de 512 suflete, carĭ locuesc în 134 case. Are 1 biserică filială, cu hramul Adormirea.

Danciul, *sat*, face parte din comuna Coloneşti, pl. Stănişeşti, jud. Tecuciŭ. E situat în partea de E. a rîuluĭ Zeletinul, la o distanţă de 5 kil. 500 m. departe de reşedinţa comuneĭ.

Are o populaţie de 39 familiĭ, cu 135 suflete, locuind în 36 case. Sunt 35 contrib.

Locuitoriĭ sunt răzeşĭ.

Danciul, *munte*, la S. de muntele Şeţul, plaiul Nucşoara, jud. Muscel. Rîul Bratia-Mare udă la V. poalele sale.

Danciul, *deal*, în partea de N. şi N.-E. a comuneĭ Urşi, plasa Cerna-d.-s., jud. Vîlcea. S'a numit ast fel pentru-că în vechime a fost proprietatea unuĭ Barbu saŭ Ion Danciu.

Danciul, *pîrîŭ*, izvoreşte din dealul Zarea-Tutoveĭ, com. Coloneşti, pl. Stănişeşti, judeţul Tecuciŭ; trece prin satul cu acelaşĭ nume şi se varsă pe stînga Zeletinuluĭ, la S. de Satul-Noŭ, com. Coloneşti.

Danciuluĭ (Piscul-), *pisc*, jud. Vîlcea; vezĭ Dăroaia.

Danciuluí (Valea-), *vale*, com. Gura-Vitioareĭ, plaiul Teleajenul, jud. Prahova.

Danciuluĭ (Vîrful-), *colină*, în com. Blăjani, jud. Buzaŭ, între cătunele Blăjani şi Soreşti.

Dancul, *sat*, în com. Holboca, pl. Braniştea, jud. Iaşi, aşezat pe coasta dealurilor ce formează malul stîng al rîuluĭ Bahluiul, pe o suprafaţă de 174 hect., cu o populaţie de 36 familiĭ, saŭ 170 locuitorĭ. Este proprietatea comuneĭ Iaşi, cedată de stat pentru plata celor 10 milioane.

Numărul vitelor e de 550, din carĭ: 272 vite marĭ cornute, 223 oĭ, 17 caĭ şi 38 rîmătorĭ.

Dancul, *baltă*, formată de vărsăturile Prutuluĭ, în com. Folteşti, pl. Prutul, jud. Covurluiŭ.

Dancul, *pădure*, în comuna Buciumi, plasa Codrul, jud. Iaşi, pe o suprafaţă de 361 hect. A fost pendinte de mănăstirea Dancul.

Dancul, *vale*, numită şi Valea-Danculuĭ, în com. rur. Bala-d.-j., plaiul Cloşani, jud. Mehedinţi.

Danda, *deal*, în com. rur. Ordeşti, plaiul Cloşani, jud. Mehedinţi, cătun. Văeni.

Dandara, *cătun*, situat pe o vîlcea cu acelaşĭ nume, pendinte de com. Tîrnava-d.-j., pl. Cîlniştea, jud. Vlaşca, proprietate a statuluĭ. Se arendează cu trupul Comoara, pe preţul de 22400 leĭ anual. Inainte de secularizare, aparţinea de Mitropolie.

Aci, în 1864, s'a împroprietărit 148 locuitorĭ, dîndu-li-se 444 hectare.

Dandara, *vale*, în jud. Vlaşca, de la care şĭ-a luat numirea cătunul Dandara, care este situat pe dînsa.

Daneĭ (Valea-), *pîrîŭ*, pe teritoriul comuneĭ Stăoani-d.-j., pl. Zăbrăuţul, jud. Putna; izvoreşte din munţiĭ Străoanelor şi se varsă în Şuşiţa.

Dania, *moşie* particulară, judeţul Dolj, pl. Balta, com. Greceşti, în întindere de 2320 hect. aproximativ. Se maĭ numeşte şi Masa.

Danil (Cîşla-luĭ-Dumitru-), foastă *cîşlă*, saŭ loc pentru adăpostit vitele iarna, în judeţul Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul comuneĭ Sf. Gheorghe, situată în partea estică a plăşeĭ şi sudică a comuneĭ, pe grindul Trofincĭ-Vovilion, lîngă malul Măreĭ. Şi a luat numele de la cel care a fundat-o; astă-zĭ e transformată în cherhana (pescărie); în partea vestică stuful se întinde în depărtare.

Danilă (Dealul-luĭ-), *deal*, pe moşia Probota, jud. Suceava, acoperit de pădure de fag.

Danţurile, *munte*, în com. Broşteni, jud. Suceava.

Danul, *munte*, situat în partea de S.-V. a comuneĭ Robeşti, pl. Cozia, jud. Vîlcea. Aci se fabrică brînză.

Dara, *com. rur.*, în jud. Buzaŭ, plasa Sărăţeĭ, situată pe malul stîng al pîrîuluĭ Sărata, la o distanţă de Buzaŭ de 17 kil. Are forma unuĭ dreptunghiŭ, limitîndu-se la N. cu moşia Sforile-Muscelenilor (din com. Sărata). La E. începe din marginea căt. Atîrnaţi şi, pe hotarul moşieĭ Lahovari, merge pănă în moşia Stîlpul; la S. începe din hotarul moşieĭ Stîlpul şi o ia pe hotarul moşieĭ Bradul-Berca, pănă întîlneşte hotarul moşieĭ Buzoianca (Ulmeni), pe care se urcă la V., atingînd şi hotarul moşieĭ Coca, pănă dă în Sforile-Muscelenilor. Suprafaţa sa e de 1650 hect., din carĭ 840 arabile, 150 fîneaţă, 260 izlaz,

www.dacoromanica.ro

115 vie și 285 sterp. Afară de pămîntul locuitorilor are mai însemnată moșia Ulmeni saŭ Buzoianca. Terenul e șes, accidentat puțin în partea de N. prin dealurĭ acoperite de viĭ. Industria e reprezentată prin: fabrica de coniac Amanieux I. Naville et C-nie; o moară cu aburĭ și 2 stîne; iar comerțul prin desfacerea producțiunilor locale și prin transporturĭ, mai cu seamă de piatră, la gara Ulmeni. Căĭ de comunicație are calea ferată, șoseaua ce o parcurge, precum și șoseaua vecinală Șarînga-Ulmeni.

Vite sunt: 372 boĭ, 131 vacĭ, 92 viței, 3 bivolițe, 72 caĭ, 47 epe, 31 mînjĭ, 2200 oĭ, 1 asin și 270 rîmătorĭ. Sunt 15 stupĭ.

Comuna e formată din cătunele Ulmeni și Vîlcelele, avînd o populație de 1230 locuitorĭ, din care: 266 bărbațĭ însurațĭ, 32 neînsurațĭ, 7 văduvĭ, 321 băețĭ; 266 femeĭ măritate, 8 văduve, 330 fete. Case sunt 275. Străinĭ sunt: 7 francezĭ, 5 grecĭ și 2 italienĭ. Meseriașĭ sunt: 3 fierarĭ, 2 brutarĭ și 1 lemnar.

Comuna are 253 contrib. din carĭ 22 comercianțĭ Romînĭ și 2 străinĭ. Sunt 13 stabilimente comerciale.

Budgetul com. e de 4,585 leĭ.

In Dara este o școală, în cătunul Ulmeni, frecuentată de 46 elevĭ și 6 eleve. Carte știŭ 74 persoane. Are 2 bisericĭ, deservite de 2 preoțĭ, 2 cîntărețĭ și 2 paracliserĭ. Catedrala e Sf. Gheorghe. Cîrciumĭ sunt 10.

Dara (Muscelul-Dărĭĭ-de-Sus), *cătun.* al com. Șarînga, jud. Buzăŭ, cu 330 loc. și 77 case.

Dara saŭ Darul, *munte,* în comuna Corbi, plaiul Nucșoara, jud. Muscel, mai la limita jud. spre Transilvania.

Este proprietate a statuluĭ și se arendează cu munțiĭ de prin prejur.

De aci ese izvorul, care împreună cu cel din muntele Valea-Rea și cel din Bîndea, formează rîul Doamna.

Dara, *lac,* în jud. Ialomița, plasa Borcea, teritoriul com. Cacomeanca.

Dara, *vale,* în com. Dara, jud. Buzăŭ. Incepe din dealul Gruiul (com. Șarînga) și se scurge în pîrîul Sărata, în cătunul Ulmeni.

Dara-de-Jos, *vechie numire* a *cătun.* Ulmeni, din comuna Dara, jud. Buzăŭ.

Dara-de-Sus, *vechie numire* a *cătun.* Vălcelele, din com. Dara, jud. Buzăŭ.

Dara-Iuiuc, *vîrf de deal,* în jud. Constanța, pl. Mangalia, com. Tuzla; este vîrful cel mai de N. al dealuluĭ Taușan-Bair; are 57 m., cu care domină întreg satul Tuzla, care se află la un kil. spre E., aproape în întregime valea Cuciuc, Tuzla-Derea și, pe o mare suprafață, lacul Tuzla-Ghiol. A servit și ca punct trigonometric de observațiune.

Darabani, *com. rur.,* în jud. Dorohoiŭ, pl. Prutul-d.-j., formată din satele: Bagiurea, Cornești, Darabani satul, Darabani tîrgușorul, și Runcul-Odăeĭ, cu reședința primărieĭ în tîrgușorul Darabani. Are o populație de 1479 fam., saŭ 5674 sufl. Are 2 bisericĭ, deservite de 3 preoțĭ, 4 cîntărețĭ și 3 pălămarĭ; 2 școlĭ, conduse de 2 învățătorĭ și frecuentate de 130 elevĭ; 2001 hect. 82 arĭĭ pămînt sătesc; 6633 hect. 23 arĭĭ cîmp și 369 hect. 5 arĭĭ pădure a moșieĭ; 11 iazurĭ și 18½ pogoane vie.

Budgetul com. a fost în 1889/90 de leĭ 38553, 86 banĭ la veturĭ, și de leĭ 23453, 05 banĭ la cheltuelĭ; iar în 1890/91 de leĭ 22216 la venitурĭ și de leĭ 21379, banĭ 40 la cheltuelĭ.

Vite marĭ cornute sunt: 1673; sunt 3306 oĭ, 595 caĭ, și 779 rîmătorĭ. Locuitoriĭ posedă și 575 stupĭ cu albine.

Darabani, *tîrgușor,* pe moșia Darabani, com. cu același nume, jud. Dorohoiŭ, pl. Prutul-d.-j., cu 845 fam. saŭ 3369 sufl. din care aproape 500 fam. sunt Evreĭ. E la 29 kil. de Dorohoiŭ. Pe culmea plană a dealuluĭ Prutul se află centrul tîrguluĭ; iar pe costișă sunt mahalale; în total ocupă o suprafață de 215 hect. Așezările locuitorilor în mare parte sunt bune, mai multe din vălătucĭ, și puține de cărămizĭ. Centrul saŭ adevăratul tîrg este pe ambele laturĭ ale șoseleĭ județene, ce trece de la Rădăuți spre Dorohoiŭ, de-a-lungul tîrguluĭ. Casele înșirate de o parte și alta a șoseleĭ formează strada principală. Dughenele, atelierele și casele de locuit din această stradă, aŭ numaĭ simple ogrăzĭ și aparțin mai toate negustătorilor Evreĭ. Mahalalele sunt mai toate ocupate de Romînĭ, carĭ aŭ case bune, cele mai multe cu livezĭ și cu grădine.

Proprietarĭĭ moșieĭ aŭ o casă mare cu două rînduri, bine zidită, în formă de castel, cu grădină frumoasă cu florărie; livede cu fructiferĭ de diferite specĭĭ și grădină regulată de legume. Imprejurul caselor și grădineĭ se află un zid de piatră.

Pe frontespiciul palatuluĭ, de asupra balconuluĭ, stă în zid

www.dacoromanica.ro

piatra pe care sunt săpate armoriile familiei Balş: steaua de aur cu opt raze aşezată pe scutul în color roşu roş-albastru supra-pusă, ce stă peste o altă stelă mai mare aurită tot cu 8 raze, pusă pe un aşternut de hermelin, adumbrit de draperii în color vişiniŭ-purpur, peste care se află o coroană. Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 2 preoţi, 2 cîntăreţi; e un edificiŭ frumos şi bine zidit, cu un turn pe bolta principală. Este încunjurată de un zid de piatră, cu un turn de asupra porţei la intrare în ogradă; s'a fondat în anul 1840.

Toate acaretele, d'impreună cu biserica, sunt făcute de fostul proprietar Logofătul Teodor C. Balş.

Şcoala primară de băeţi, condusă de un învăţător şi frecuentată de 90 elevi, are local bun şi încăpător, făcut de comună în anul 1870. Şcoala de fete este condusă de o învăţătoare şi e frecuentată de 40 eleve. Comunitatea izraelită are 8 sinagoge şi 2 şcolĭ elementare.

Tîrgoveţiĭ se aplică la negoţul cerealelor şi a pădurilor; la comerţul feluritelor mărfurĭ; la diferite meseriĭ, precum şi la agricultură şi viticultură.

Atît tîrgul central cît şi mahalalele, aŭ strade cea mai mare parte fără nicĭ o aliniere, din care treĭ sunt prunduite. Iluminatul se face de 50 felinare cu lămpĭ de petrol.

In fie-care Duminică se face bîlciŭ a diferite obiecte de agricultură şi viticultură şi mică industrie rustică.

In privinţa frumuseţeĭ şi a buneĭ rase de vite, ce se adună de prin prejur la zile de tîrg, această localitate este privită a doua după Săveni; ea atrage cumpărătorĭ de pe la Bîrlad, Focşani, Brăila şi Ploeşti.

E un medic, o moaşă şi o farmacie.

Se află şi un biroŭ telegrafo-poştal, al căruĭ venit, pe 1897—97 a fost de leĭ 5358, banĭ 20.

Istoricul.— Acest tîrguşor s'a înfiinţat cam de pe la 1835, de răposatul marele Logofăt şi general Teodor C. Balş, proprietarul moşieĭ. El văzînd folosinţa ce poate aduce un aşa tîrguşor la sporirea veniturilor moşieĭ, şi găsind că poziţia e favorabilă fiind-că drumurile ce treceaŭ pe aicĭ eraŭ în comunicaţie cu Ştefăneşti, Rădăuţi şi cu satele din josul Prutuluĭ, şi acel ducător la Herţa şi Mamorniţa, aŭ pus stăruinţĭ şi a căpătat hrisovul sub No. 28, dat în Iaşi în 1837 Iunie 21, de Mihail Gr. Sturdza-Vodă, prin care-ĭ acordă dreptul înfiinţăreĭ tîrguluĭ cu 12 iarmaroace pe an şi ziua de tîrg Lunea, în fiecare săptămînă.

Prin construire de dughene, şi prin publicaţiile făcute pentru înlesnirea de traiŭ şi negoţ s'aŭ adunat Romînĭ, dar în mult mai mare număr Evreĭ, introduşĭ aicea de către evreul Leiba Gherşin Darabaner, destul de cunoscut ca vechiŭ orîndar al ratoşuluĭ ce se află pe acest loc construit la drumul mare.

Inlesnirile date de proprietarul moşieĭ; foloasele ce puteaŭ trage de la taberile de cărăuşĭ ce umblaŭ cu transporturĭ de diferite producte; cîrdurile de vite de negoţ ce treceaŭ în Bucovina şi carĭ toţĭ făceaŭ popas aicea; apoĭ apropierea de cursul Prutuluĭ, hotorîră pe mulţĭ Evreĭ a umplea tîrgul, aşa că la 16 Octombrie 1839, se şi făcu înscrisul de învoială între proprietar şi tîrgoveţĭ, prin care se statornici pe 25 de anĭ drepturile şi datoriile reciproce între ambele părţĭ, pe baza legeĭ bezmănuluĭ din codul Calimah.

Maĭ tîrziŭ tîrgul şi moşia aŭ aparţinut d-neĭ Smaranda Cimara; pe urmă d-luĭ Vasile Lascar, cu care se urmează (1898) tratative pentru răscumpărarea tîrguluĭ de către primăria locală.

Darabani, *sat*, pe moşia Darabani, com. cu acelaşĭ nume, pl. Prutul-de-Jos, jud. Dorohoiŭ, cu 166 familiĭ, 664 suflete. Are bună situaţie, cu plăcută privire pe podişul Prutuluĭ, ceva înclinat spre S.

Aşezările sătenilor sunt în mare parte bune, cu livezĭ şi grădinĭ.

Proprietatea acesteĭ întinse şi frumoase moşiĭ, a fost a d-neĭ Smaranda Cimara, fiica def. Mareluĭ Logofăt şi general T. C. Balş, şi a def. Logofetese Maria Balş, născută Bogdan; acum este a d-luĭ V. Lascăr.

Calitatea pămîntuluĭ este bună, favorabilă agriculturеĭ şi viticultureĭ.

Sătenii înproprietăriţĭ aŭ 555 hect. 21 ariĭ pămînt; iar proprietatea moşieĭ are 6402 hect. 68 ariĭ cîmp (afară de 216 hect. ocupate de tîrguşorul Darabani) şi 270 hect. pădure, tînără cu diferite esenţe, între carĭ predomină stejarul; această pădure aflată în treĭ locurĭ poartă treĭ numirĭ: Buleandra, Grozava şi Podriga.

Sunt treĭ livezĭ pe moşie cu diferite speciĭ de fructieriĭ, în suprafaţă de 7 1/2 hect.; şi pe lîngă fie-care livadă se află şi vie, care luată în totul, e de 18 1/2 pogoane. Iazurĭ sunt 11, din carĭ cele maĭ marĭ numite: Iazul-Turculuĭ, cu o suprafaţă de 42 hect.; al-Milanceĭ, de 22

www.dacoromanica.ro

hect.; şi Iepăria, de 22 hect., toate cu peşti buni şi raci.

Podriga şi Ieşanca sunt pîraiele principale cari trec pe moşie. Se găseşte pîeatră calcarică şi greziă în lespezi, pe malul Prutului şi se extrage numai pentru trebuinţa locală.

Drumuri însemnate sunt: calea judeţeană de la Rădăuţi prin Păltiniş; calea comunală ducătoare la Ştefăneşti pe deasupra Bivolului; aceea ce duce la Săveni, pe deasupra Mileanceĭ şi a Tătărăşenilor, iar de la Tătărăşeni pe la Balinţi la Botoşani; acel ce duce de la Dorohoiu pe la Gîrbeni şi Havîrna; acel ce duce la Dorohoiu pe la Hudeşti şi Lişna şi acel ce duce la Herţa şi Mamorniţa pe la Bagiurea, Baranca şi Orofteana.

Hotarele moşieĭ cu: Hudeşti, Conceşti, Ghitcăuţi, pe laturea sudică; Teioasa, Păltinişul, Bivolul, pe laturea nordică; Prutul şi o mică parte din Teioasa pe laturea estică; Milancea şi Cordăreni pe laturea vestică.

Localităţi însemnate sunt: Dealul-Ursului, Valea-Ieşancăi, Ponorul-Apelor, Izvorul-Boerului şi Rîpele-Ciorbenilor.

Numirea vechie a satului după documente, era Cîbîceni; iar actuala a căpătat-o în urmă după numele stăreĭ sociale a locuitorilor, cari aparţineau la căpitănia locală a corpului Darabanilor. Darabanii eraŭ corpul de armată pedestru şi permanent. Obligativitatea serviciului trecea de la tată la fiŭ în starea validă. Din acest corp se luaŭ străjile la Curtea Domnului, unde sta în tot-de-a-una un căpitan de darabani. Serviciul Darabanilor era distins la scaunul Domnieĭ, după cum arată şi Dimitrie Cantemir în «Descrierea Moldoveĭ».

Darabanul, *mic afluent* al Pîrîului-din-Bahnă, com. Stolniceni, judeţul Suceava.

Darciul, *lac*, în judeţul Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, com. Chioara. Are trestie, papură şi ţipirig, şi conţine apă numai cînd apele Dunăreĭ sunt în creştere.

Dargotă, *deal*, com. Titireciu, pl. Ocolul, jud. Vîlcea, în depărtare de 250 m., spre E., de vatra satuluĭ.

Daringă, *iaz*, în partea de N.-E. a moşieĭ şi a comuneĭ Todireni, pl. Jijia, jud. Botoşani.

Darî-Iuc, *movilă*, în jud. Constanţa, pl. Mangalia, com. Sarighiol, căt. Hagilar; este situată între văile Hagilar şi Ilanlîc, pe care le domină prin înălţimea sa, care este de 93 m. E acoperită cu verdeaţă.

Darul, *munte*, jud. Muscel. (Vezi Dara).

Dascălul, *sat*, judeţul Ilfov, pl. Dîmboviţa. Face parte din com. rurală Dascălul-Creaţa. E situat spre S.-E. de Vărăşti-d.-s., lîngă Valea-Mostiştea.

Are locuri smîrcoase. Populaţia luĭ e de 462 suflete.

Suprafaţa totală a satuluĭ e de 867 hect. Eforia Spitalelor din Bucureşti are 582 hect., din cari cultivă, prin arendaşiĭ săi, 372 hect. (10 izlaz, 200 pădure). Locuitorii aŭ 285 hect.

Posedă o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ, şi o şcoală mixtă, frecuentată de 13 elevi şi 3 eleve, cu întreţinerea căreia statul cheltueşte anual 1900 leĭ.

Localul şcoaleĭ s'a construit din fondurile judeţuluĭ, în anul 1886.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 290 şi al celor micĭ de 370.

Dascălul, *lac*, în com. Jupîneşti, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel, între Dealul-Cruceĭ şi Vatra-Satuluĭ.

Dascălul-Creaţa (Pitar-Moşu), *com. rur.*, jud. Ilfov, pl. Dîmboviţa, spre N. de Bucureşti. E situată aproape de unde izvoreşte valea Mostiştea, la 23 kil. depărtare de Bucureşti

Se compune din satele: Creaţa, Dascălul, Runcul, Vărăşti-d.-s., Vărăşti-d.-j., cu o populaţie de 1487 locuitori, cari locuesc în 318 case. Stă în legătură cu com. Afumaţi, printr'o şosea vecinală.

Suprafaţa totală a comuneĭ e de 2909 hect. Proprietariĭ aŭ 1840 hect., din cari cultivă 1130 (10 hect. izlaz, 700 pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul în întindere de 1069 hect.

In comună sunt 4 biserici (la Creaţa, Dascălul, Vărăşti-d.-s. şi Vărăşti-d.-j.), deservite de 3 preoţi şi 4 cîntăreţi. Are 2 şcoli: una în Dascălul şi alta în Creaţa; 1 moară cu aburi; 1 maşină de treierat; 1 heleşteu; 2 poduri stătătoare.

Comuna numără 273 contrib., şi are un buget de 5047 leĭ la venituri şi 5003 leĭ la cheltueli. In anul 1885 eraŭ 343 contribuabili.

Dintre locuitori, 342 sunt plugari, 6 aŭ diferite profesiuni. Ocupaţia lor de căpetenie e agricultura şi creşterea vitelor.

Arătura se face cu 201 pluguri: 140 cu boi şi 61 cu cai.

Locuitoriĭ aŭ 233 care şi căruţe: 183 cu boi şi 50 cu cai.

Comerciul se face de 5 cîrciumarĭ şi 1 hangiu.

www.dacoromanica.ro

Numărul vitelor mari e de 1024 (290 cai și epe, 382 boi, 217 vaci și viței, 21 tauri, 34 bivoli, 80 bivolițe) și al celor mici de 1991 (15 capre, 290 porci, 1686 oi).

Locuitori împroprietăriți sunt 223 și neîmproprietăriți, 131.

Dascăluluĭ (Piscul-), *deal,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Jijila. Este mai mult o prelungire orientală a culmei numită Dealurile-Pricopanului, saŭ ale-Măcinului; se întinde spre N., având o direcțiune generală de la S.-V. spre N.-E.; brăzdează partea nord-vestică a plășei, și pe cea sud-estică a comunei. Malurile sale se termină în pîrîul Jijila. Pe la poalele sale nordice curge valea Jijila și merge drumul comunal Jijila-Greci; pe muchie merge un alt drum comunal, Măcin-Văcăreni, ce trece culmea Pricopanului, printr'un frumos defileŭ. E acoperit cu puține păduri, fînețe și semănături.

Daşculuĭ (Piatra-), *numire* ce se mai dă *muntelui* Dintele, din com. Rușiavățul, jud. Buzăŭ.

Daşova, *cătun,* care formează partea de E. a orașului Corabia, din jud. Romanați. Situat pe marginea Dunărei. Aci țărmul Dunărei din partea noastră domină malul drept al Bulgarilor, și asta explică importanța militară a acestuĭ punct strategic în ultimul resbel din 1877-78. Altitudinea terenuluĭ d'asupra nivelului mărei este de 83 m. E o secțiune comercială, locuită de vre-o 100 familiĭ, din carĭ 7 Grecĭ, 10 Țigani și 5 Bulgarĭ. Din Daşova pleacă șoseaua spre Bechet, spre Izlaz, Caracal; tot de aci și linia ferată.

Daşova, *vale,* 4 kil. spre N. de com. Corabia, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați. Tae calea ferată și șoseaua Corabia-Caracal, acolo unde ele se întretae; trece pe lîngă com. Seliștioara și Gîrcovul și se termină în Dunăre la Teiul-Boajuluĭ.

Datcoiul, *moșie,* în comuna Tohani, jud. Buzăŭ, căt. Valea-Scheilor. Are 412 hect. fînețe și viĭ superioare pe colina Drăgaica.

Datcoiul-Băligel, *moșie,* în jud. Buzăŭ, comuna Tohani, cătunul Valea-Scheilor. Are 300 hect. viĭ, livezĭ, fîneață, precum și piatră de var. Pe dînsa se află băile Boboci. E proprietatea școaleĭ Crăciunescu din Mizil.

Datcul, *sfoară de moșie,* în jud. Buzăŭ, comuna Tisăul, cătunul Valea-Capreĭ. Are 30 hect., din care 15 arabile, 6 livezĭ, 6 fîneață și 3 sterp. Se ia împreună cu moșia Frăsineanca saŭ Datcul, din com. Năeni.

Datcul, *moșie*, jud. Buzăŭ, com. Năeni, proprietate moșnenească. Face împreună cu Frăsineanca și Proșca un corp de 180 hect., din care 100 pădure, restul viĭ, arături și fîneață.

Daulu-Chioi, *sat,* în jud. Constanța, pl. Mangalia, căt. comuneĭ Cara-Omer. E situat în partea meridională a plășeĭ și cea sud-estică a comuneĭ, la 5 kil. spre E. de căt. de reședință, Cara-Omer, pe valea Sîrtî, închis numaĭ în partea nord-estică de dealul Mezarlîc-Sîrtî și dominat de vîrful Valali, care are 102 m. Suprafața sa este de 780 hect., dintre care 45 sunt ocupate numaĭ de vatra satuluĭ și de grădiniĭ. Populațiunea sa, compusă numaĭ din Turcĭ și Tătarĭ, este de 133 familiĭ, cu 457 suflete; ocupațiunea eĭ principală este agricultura. De aci pleacă următoarele drumurĭ comunale: la Valali, Cheragi, Hazaplar, Cara-Omer, Canlî-Ciucur și în Bulgaria.

Daulu-Chioi-Ceair, *vale,* în județul Constanța, pl. Mangalia, com. Cheragi, căt. Valali. Se întinde de la S.-E. satuluĭ Daula-Chioi; trece prin satul Valali și se deschide în valea Acargea. Are o direcție generală de la V. către E. E situată în partea meridională a plășeĭ și cea sud-vestică a comuneĭ.

Daulu-Chioi-Culac, *vale,* în județul Constanța, pl. Mangalia, pe teritoriul com. rur. Cara-Omer, Se întinde între dealurile Coru-Sîrtî-Bair, Cara-Omer-Bair și Cara-Iuiuc, cu o direcțiune generală de la N.-V. către S.-E. Malurile sale sunt puțin înalte. Valea întreagă este dominată de vîrfurile Cheragi I (120 m.) și Ghiuvenli II (252 m.). E situată în partea meridională a plășeĭ și cea estică a comuneĭ.

Dautcea, *sat,* jud. Constanța. E așezat în partea sudică a plășeĭ Isaccea si cea estică a comuneĭ Orta-Chioi, de care depinde, la 2 kil. spre S.-E. de reședință, pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Dautcea, de la care și-a luat numele. Are o întindere de 80 hect. și o populație de 53 fam., saŭ 244 suflete. In apropiere se află dealul Consulul.

Dautcea, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul comuneĭ Orta-Chioi și pe al cătunuluĭ Dautcea. Se desface din dealul

www.dacoromanica.ro

Ghiobilche-Bair. Se întinde spre E., avînd o direcţiune generală de la N.-V. spre S.-E. şi brăzdînd partea de S. a plăşeĭ şi pe cea de S.-E. a comuneĭ. Este situat între pîrîul Dautcea (afluent al pîrîuluĭ Taiţa) şi valea Musafir-Culac (afluent al văeĭ Alibei-Chioi); lasă spre E. dealurile Cîz-Bair şi Dealul-Feteĭ. Intre el şi dealul Consulul, se întinde o vale, prin care merge drumul judeţean Baş-Chioi-Orta-Chioi. Pe muchiile sale merge drumul comunal Cineli-Dautcea. Din poalele sale sudice izvoresc pîraele: Emir-Asan-Culac şi Musafir-Culac, iar din cele nordice pîr. Dautcea. Vîrfurile luĭ ating 283 m., 279 m., 265 m. şi 260 m.; sunt puncte trigonometrice de observaţiune de rangul al 3-lea. E acoperit în cea maĭ mare parte cu păduriĭ.

Dautcea, *pîrîŭ,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Orta-Chioi şi pe al cătunuluĭ Dautcea. Izvoreşte din poalele de N.-E. ale dealuluĭ Ghiobilche-Bair; se îndreaptă spre E., avînd o direcţiune generală de la S.-V. spre N.-E.; curge pe la poalele nordice ale dealuluĭ Dautcea, de la care şĭ-a luat numele, şi, după 5 kil. de curs, se varsă în pîr. Taiţa, pe dreapta, lîngă moara luĭ Nicolaŭ. Către vărsarea sa locul e cam mlăştinos. E tăiat de drumul judeţean Orta-Chioi-Baş-Chioi şi dominat de piscul stîncos al dealuluĭ Consulul-Mic.

Dautlar-Buiuc-Dere, altă *numire* a *văeĭ* Ciacal-Dere, judeţul Constanţa. Sub acest nume pleacă din dealul Ceşme-Culac-Bair; curge apoĭ sub numele de Acargea-Ceair şi în fine sub cel de Ciacal-Dere. Sub întîiul nume brăzdează partea de S. a plăşeĭ Medjidia şi cea orientală a com. Mamut-Cuius, printre dealurile Acargea-Bair la V. şi E., tăind drumul comunal Mamut-Cuius, Endec-Cara-Chioi.

Dautlar-Dere, *numirea* pe care o poartă valea Odagi-Culac la locul unde se deschide în valea Vaivasin-Dere, judeţul Constanţa. Are o direcţiune generală de la S. către N. şi merge printre dealurile Odagi-Bair şi Acargea-Bair, fiind dominată de vîrful Idres-Chernos (127 m.). Brăzdează, ca şi precedenta, partea estică a comuneĭ Mamut-Cuius, şi cea sudică a plăşeĭ Medjidia.

Dava. Vezĭ Petro-Dava, judeţul Neamţu.

David, *sat,* în jud. Roman, pl. Moldova, com. Văleni, spre N.-V. de satul Văleni. Are 34 familiĭ, saŭ 135 suflete, din carĭ 32 contribuabilĭ, carĭ locuesc în 33 case. Această populaţie este maĭ toată compusă din Ungurĭ (30 familiĭ, cu 100 suflete). Are o biserică catolică de lemn. Se numea maĭ înainte şi Scheia.

David, *deal,* prelungire a dealuluĭ Gorgan, ce înconjoară satul Albeşti, pl. Crasna, judeţul Fălciŭ.

David, *movilă,* în pl. Ialomiţa-Balta, judeţul Ialomiţa. E situată pe muchea coasteĭ Bărăganuluĭ, între satele Copuzul şi Crăsani.

David, *movilă,* în pl. Ialomiţa-Balta, jud. Ialomiţa. E situată pe Bărăganul, spre V. şi în apropiere de satul Ciulniţa.

David, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul cătunuluĭ Hancearca, comuna rurală Balabancea. Se desface din vîrful Almalia (370 m.); se întinde spre E., avînd o direcţiune generală de la E. spre V., formînd un semi-cerc; brăzdează partea sudică a plăşeĭ şi pe cea vestică a comuneĭ; lasă spre E. prelungirea numită Dealul-Hancearca. Din poalele sale sudice izvoreşte valea Acar-Cula, iar din cele nordice valea Sarap-Dere şi afluentul săŭ valea David, carĭ din pricina luĭ aŭ maluri cam rîpoase. Pe la poalele vestice şi pe valea Sarap-Dere merge şi drumul comunal Cerna-Hancearca. Are o înălţime de 346 m.; e punct trigonometric de observaţiune de rangul I-iŭ, dominînd asupra satelor Hancearca, Geaferca-Rusă şi asupra pîrîuluĭ Taiţa. Este acoperit maĭ numaĭ cu păduriĭ; poalele sale estice sunt acoperite cu păşunĭ şi semănăturĭ.

David, *pîrîŭ,* ce curge prin jud Roman, pl. Fundul, com. Brăteşti. Se varsă în pîrîul Brăteasca, pe dreapta.

David, *pîrîŭ,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul cătunuluĭ Hancearca, com. rur. Balabancea. Ia naştere din poalele nordice ale dealuluĭ David, se îndreaptă spre N., avînd o direcţiune generală de la S. spre N.; brăzdează partea sudică a plăşeĭ şi pe cea vestică a com. Cursul săŭ este cam repede. Curge numaĭ prin păduriĭ, şi după 1 1/2 kil., se varsă în pîrîul Sarap-Dere, pe dreapta, nu departe de izvorul acestuia. E tăiat de drumul comunal Cerna-Hancearca.

David (Grindul-luĭ-), *grind* saŭ loc ridicat, de asupra stufuluĭ înconjurător, în jud. Tulcea, pl.

www.dacoromanica.ro

Sulina, pe teritoriul cătunuluĭ Letea, com. rur. Satul-Nou. E situat în partea vestică a plășeĭ, și în cea sud-vestică a comuneĭ. Se desface din grîndul Letea. Are o formă lunguiață. Comunică cu Grindul-cu-Păr. Intinderea-ĭ e de 30 hect. E neproductiv, fiind acoperit cu nisip. E tăiat de un drum comunal, ce duce de la satul Letea, la malul brațuluĭ Sulina.

David (Poiana-luĭ-), *poiană*, pe moșia Almașul, în jud. Neamțul, pl. Piatra-Muntele, com. Dobreni. E cunoscută pentru fînețele ce se cultivă aicĭ.

Davideasca, *moșie*, în jud. Buzău, com. Simileasca, căt. Spătarul. Parte a fost dată la locuitorĭ în 1864 (64 hect.), iar restul (27 hect.) a rămas proprietaruluĭ. Are 16 hect. pădure și 11 hect. fînață și izlaz.

Davideasca, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, în jud. Muscel, pl. Argeșelul, com. Davidești. Are o întindere de 300 hect. și e compusă din stejar, fag, carpen, jugastru, plop și alun.

Davideni, *sat*, în com. Păstrăveni, jud. Neamțu, pl. Mijlocul-d.-s. E așezat pe șesul ce se întinde către vestul rîuluĭ Moldova, la 3 kil. depărtare de acest rîu. Se mărginește la N. cu Spiești și Păstrăveni; la E. cu satul Verșești, din jud. Roman, de care se desparte prin rîul Moldova; la V., cu Urecheni și Rădeni (moșiĭ); la S., cu satul Țibucani-d.-s., și Țibucani-d.-j.

Are o populațiune de 160 suflete, toțĭ Romînĭ, carĭ se îndeletnicesc cu agricultura și creșterea vitelor, iar în timpul verel și cu pescuitul.

Dintre locuitorĭĭ împroprietăriță în 1864, care aveaŭ boĭ, sunt 101 carĭ aŭ primit cîte 3 1/2 fălcĭ de pămînt (din 4 fălcĭ cît li se cuvenea după lege), iar 37 (clăcașĭ cu palmele), cîte 200 prăjinĭ.

Posedă o biserică de piatră, foarte vechie, care fiind stricată de o furtună, s'a reparat acum vr'o 40 de anĭ în urmă, cu cheltuiala Domniței Sasca și cu osteneala unuĭ călugăr anume Ioil. Biserica e deservită de 1 preot și 2 eclesiarcĭ. Sunt: 2 morĭ cu cîte o piatră, pe apa pîrîiașuluĭ ce vine despre Țibucani; 2 fierării.

Aci se fac două iarmaroace: unul la 27 Iulie (Sf. Pantelimon), și altul la 29 August (Tăerea Capuluĭ Sf. Ioan).

Numărul vitelor se urcă la 200 de capete.

Davidești, *com. rur.*, jud. Muscel, pl. Argeșelul. E situată la S. de Cîmpulung, pe malul drept al rîuluĭ Argeșelul. De aci până la Cîmpulung, sunt vr'o 30 de kil., iar până la subprefectură și judecătoriă, 5 kil., dacă comunicația se face pe Valea-Țițeștilor. Cu trăsura sunt 10 kil., pentru că șoseaua ocolește prin comunele Racoviță, Țițești și Livezeni.

Forma comuneĭ e lungăreață. Se întinde și pe o parte și pe alta a șoseleĭ care o leagă cu Conțești și Voroveni. Patru șosele comunale străbat com. în diferite direcțiunĭ.

Se mărginește la V. cu com. Țițești, la N. cu com. Voroveni, la S. cu com. Conțești și la E. cu apa Cîrcinovuluĭ.

N'are nicĭ un cătun alipit.

Populația com. este de 810 locuitorĭ (416 bărbațĭ și 394 femeĭ) formînd 201 familiĭ, carĭ locuesc în 193 case.

Afară de agricultură, locuitorĭĭ se maĭ ocupă cu rotăria, cojocăriă, cizmăria și boiangeria. Produsul munceĭ îl desfac în județele Olt și Teleorman, la tîrgurile: Glavaciocul, Drăgănești, Mavrodinul, etc.

In comună se cultivă 40 stupĭ cu albine; iar gîndacĭĭ de mătase daŭ până la 80 kil. gogoșĭ. Porumbul se cultivă pe 175 hect. Prunele produc în termen mijlociŭ 6440 decalitri țuică pe an.

Vite sunt: 250 boĭ, 116 vacĭ, 65 viteĭ, 13 caĭ, 9 epe, 340 capre, 12 țapĭ, 146 rîmătorĭ și 29 oĭ.

Comuna se întinde pe 81 hectare. Numără 200 contribuabilĭ. Are un budget, care pe anul 1889 90, prezinta la venitură suma de 1399 leĭ și la cheltuelĭ 1242 leĭ. In anul 1855 eraŭ 146 contribuabilĭ.

La 400 metri depărtare de comună, (în partea de E.) trece rîul Argeșelul, în care se varsă văile: Codeșeluluĭ, Pătululuĭ, Stoian, Verdenilor, Carameților, Țiganilor, Budeĭ și Bătătureĭ, toate pe teritoriul comuneĭ Davidești.

In jurul săŭ sunt locurĭ arabile, livezĭ de fînețe și livezĭ de prunĭ. Spre E. și V. are două culmĭ de dealurĭ, carĭ domină Valea-Argeșeluluĭ, ramurĭ din Carpați numite: Dealul-Satuluĭ-de-Răsărit și Dealul-Satuluĭ-de-Apus, acoperite cu pădurĭ de tufanĭ.

Afară de acestea maĭ sunt: Dealul-Fîntînelelor, între Valea-Fîntînelelor și Valea-Vaceĭ și Dealul-Mălaiuluĭ între Valea Vaceĭ și apa Cîrcinovul.

Locuitorĭĭ sunt moșnenĭ din moșĭ-strămoșĭ, afară de vr'o 30, carĭ s'aŭ împroprietărit după legea rurală din 1864, tot pe proprietățile moșnenilor.

www.dacoromanica.ro

Are 2 biserici: una cu hramul Sf. Impărați, tîrnosită la anul 1874, la construcția căreia a contribuit mult d. Const. Hagi-Nicolaŭ, și care se întreține din dania ctitoruluĭ prin maĭ multe zapise de creanță și pămînt; a doua, zidită de enoriașĭ la anul 1771 și reparată la 1832, cu hramul Inălțarea-Domnuluĭ și care se întreține din dania făcută de răposatul Manole Popa Ene, cedîndu-ĭ maĭ multe petece de pămînt moștenesc. Ambele sunt deservite de 3 preoțĭ și 4 dascălĭ.

Școala datează din timpul luĭ Al. Ghica. Pentru că vechiul local se ruinase, la anul 1870 s'a zidit alt local din contribuțiunile locuitorilor. Școala se frecuentă regulat de 50 băeți și 17 fete, din numărul de 80 copiĭ cu etate de la 6 până la 12 anĭ. Cu întreținerea școaleĭ statul cheltuește anual 1404 leĭ. Comuna contribue pentru școală cu cîte 400 leĭ anual și pentru cult cu 160 leĭ.

Știŭ carte 184 bărbați și 34 femeĭ.

Davideşti, *sat*, în partea de S. a comuneĭ Rusca, plasa Prutul; județul Fălciŭ, așezat pe valea pîrîuluĭ Nemțeni. Are o suprafață cam de 70 hect. și o populație de 33 fam., saŭ 184 sufl., din carĭ 34 contribuabilĭ.

Locuitorĭĭ sunt răzeșĭ vechĭ.

Are o biserică făcută la 1820.

Davideşti, *sat*, face parte din com. rur. Spineni, jud. Olt, pl. Vedea-d.-j.

Are o populațiune de 300 locuitorĭ. Aci e o biserică tîrnosită în zilele luĭ Constantin Voevod, de Stan Ereŭ, Vlada Erița, Mihaiŭ Sandu, etc.

Davideştilor (Mahalaua-), *mahala*, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Drănicu.

Davidoaeĭ (Dealul-), *deal*, jud. Dorohoiŭ. Incepe de pe moșia cu acelașĭ nume, com. Corlăteni, pl. Coșula. Se întinde spre S. până de asupra satuluĭ Podul-Stamateĭ, com. Borzești.

Davidoaia, *sat*, pe moșia Vlădeni, jud. Dorohoiŭ, pl. Coșula, com. Corlăteni. Din vechime era trup a parte. Are o populațiune de 17 fam. saŭ 68 sufl. și o bună situație. Sătenĭĭ împroprietăriți aŭ 42 hect. pămînt.

Dăbuleni, *com. rur.*, în S.-V. plășeĭ Balta-Oltul-de-Jos, județul Romanați, așezată pe un loc întins și șes, străbătut de o vale, prin care curge un pîrîŭ, lîngă balta Glodul, în apropiere de Dunăre și balta Potelul, și lîngă hotarul județuluĭ Dolj. Se compune din satul Dăbuleni, din despărțirile Broasca și Ciungul. Se învecinește spre V. cu com. Călărași (Dolj) și e la o depărtare de 38 kil. de Caracal și de 31 kil. de Corabia. Are: (1886) 783 contribuabilĭ: 1173 fam.; o populație în total de 4712 locuitorĭ, din carĭ 2358 bărbați și 2354 femeĭ, 136 persoane știŭ carte.

Budgetul com. pe 1886/87 a fost de leĭ 11150 la venitурĭ și de 10555 leĭ la cheltuelĭ.

Locuitorĭĭ se disting printr'un port special, iar casele lor sunt parte bordee și parte de zid.

Are 7 morĭ pe apă, 13 stabilimente comerciale. Pe proprietatea com. se fac 2 bîlciurĭ: unul, la Dumineca Floriilor, ține 5 zile și e înființat de la 1867; al doilea, la 9 Septembrie, ține 5 zile și e înființat de la 1867. Aci se face comerț cu vite marĭ și micĭ, cu cereale, lumînărĭ și tot felul de articole ale industrieĭ domestice.

In Dăbuleni este o școală de băeți și una de fete, ambele de gradul I, conduse de 2 învățătorĭ și frecuentate de 135 elevĭ (90 băeți și 45 fete), din 230 copiĭ (50 băeți și 80 fete) în vîrstă de școală. Are 3 biserici: Sf. Nicolae (1842), Sf. Gheorghe (1817) și Sf. Gheorghe din Ciungul (1850), deservite de 5 preoți și 6 cîntăreți.

Dăbuleni era stație de caĭ de poștă, pe vremea cînd exista acest serviciŭ la noĭ în țară, la drumul vechiŭ de la T.-Măgurele la Calafat (9 poște); avea 16 caĭ de poștă și făcea stațiune la mijloc între poștele Ostroveni și Gura Padineĭ.

Dădeşti, *sat*, în partea S. a com. Băiceni, jud. Iași, pl. Bahluiul, situat pe valea pîrîuluĭ Bahluețul. Are o suprafață de 1000 hect. și o populație de 50 fam. saŭ 259 locuitorĭ Romînĭ, carĭ se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor. Are o biserică zidită din piatră; e deservită de un preot.

Numărul vitelor e de 616 capete, din carĭ: 178 vite marĭ cornute, 54 caĭ, 314 oĭ și 70 rîmătorĭ.

Dădeşti, *sat*, face parte din com. Vultureni, pl. Berheciul, jud. Tecuciŭ. E situat pe coasta dealuluĭ cu acelașĭ nume, departe de Vultureni de 5 kil. și 340 m. Are o populație de 56 fam., saŭ 246 sufl., locuind în 51 case.

Teritoriul cătunuluĭ este de 307 hect.

Locuitorĭĭ, foștĭ clăcașĭ, aŭ fost împroprietăriți la 1864. Eĭ stăpînesc 117 hect., iar proprietarĭĭ, d. Gh. Demetriade și d-na Maria Ciucă, aŭ 190 hect.

www.dacoromanica.ro

Dădeşti, *băltoagă*, în suprafaţă de 40 prăjinĭ, în com. Ruginoasa, jud. Suceava.

Dădeşti, *rîpă*, ce se află în satul cu acelaşĭ nume, com. Vultureni, jud. Tecuciŭ.

Dăeni, *com. rur.*, în jud. Constanţa, pl. Hîrşova.

Este situată în partea N.-V. a jud., la o depărtare de 102 kil. spre N.-V. de oraşul Constanţa, capitala jud., şi în partea septentrională a plăşeĭ, la 26 kil. spre N.-E. de orăşelul Hîrşova, reşedinţa plăşeĭ. Alte com. învecinate cu Dăeni sunt: Ostrovul la 8 kil. spre N., Gîrlici, la 6 kil. spre S.; Urumbei, la 12 kil. spre E.; Eni-Sarai, la 14 kil. spre S.-E.

Hotarul amănunţit al com. este următorul: Plecînd de pe malul drept al Dunăreĭ (şi anume Canalul-Măcinuluĭ), la 4 kil. spre S.-V. de satul Dăeni, hotarul se îndreaptă spre N.-E., urmînd malul drept al canaluluĭ-Măcinuluĭ, pănă la locul unde face o cotitură în dreptul Movileĭ-Popeĭ; de aci o ia puţin spre S., urcînd gîrla Băroiul, pănă unde se deschide Valea-Moşuluĭ; de aci se îndreaptă spre E. şi S.-E., tăind şoseaua judeţeană Ostrovul-Hîrşova, urcă Valea-Moşuluĭ, se ridică pe Dealul-Moşuluĭ, pănă pe muchea dealuluĭ Cairaculuĭ, de unde se îndreaptă spre S. şi S.-S.-V., coborînd de pe dealul Cairac, scoborînd puţin valea Mezetuluĭ taie apoĭ Valea-Stanciĭ, şi urcă muchea Dealuluĭ-Stanciĭ, pe care o ţine cît-va timp pănă se coboară apoĭ lîngă valea Nămăleşti, de unde o ia spre V. şi N.-V.-V., taie Valea-Stanciĭ-Seacă, urcă şi scoboară Dealul-Stanciĭ, urmează valea Berteşti, taie din noŭ drumul judeţean Ostrov-Hîrşova, privalul Băroiŭ în partea cea maĭ largă a luĭ; se îndreaptă apoĭ spre N.-V., traversînd d'a curmezişul o insulă coprinsă între privalul Băroiul şi Dunăre, trece pe lîngă o pădurice de sălciĭ, pe care o lasă afară din hotar şi ajunge pe malul drept al Canaluluĭ-Măcinuluĭ, de unde am plecat. Forma hotaruluĭ este aceea a unuĭ trapez neregulat, cu baza întoarsă spre Dunăre; lungimea perimetruluĭ este cam de 40 kil.; iar întinderea întreg teritoriuluĭ este de 89 kil.

Se mărgineşte la N. cu comuna urbană Ostrov, despărţindu-se prin gîrla Băroiul, Valea-Moşuluĭ şi dealul Cairacul; la E. cu com. rur. Urumbei, de care se separă prin dealul Cairacul, Valea-Mezetuluĭ şi muchea Dealuluĭ-Stanciĭ; la S. cu com. Girlici, separîndu-se prin valea Berteşti şi prin o linie convenţională; la V. cu jud. Brăila, de care desparte prin Dunăre (Canalul-Măcinuluĭ).

Solul este accidentat în general, afară de o mică porţiune la V., coprinsă între Dunăre şi canalul Băroiul, formată din 5 insuleţe de diferite mărimĭ, din carĭ două acoperite cu pădure de sălciĭ, şi o altă parte foarte accidentată, constînd din văĭ înalte şi rîpoase între carĭ e aşezat satul Dăeni. Cele maĭ însemnate dealurĭ sunt: Dealul-Moşuluĭ (117 m.), la N.; Cairacul (110 m.), la N.-E.; Dealul-Stanciĭ (143 m.), la E.; Mezetul (89 m.), la E.; Dealul-Stanciĭ (120 m.), la S.-E.; Dealul-Viilor (74 m.), la S.; toate sunt acoperite cu fineţe, semănăturĭ şi viĭ. Movile sunt în număr de vre-o 25, între carĭ maĭ însemnate sunt: Movila-Enicerilor (118 m.) şi movila Ciuroboaia (120 m.) la S.-E. comuneĭ; celel'alte sunt de deosebite mărimĭ şi răspîndite în diferite direcţiunĭ; parte sunt naturale, parte artificiale, făcute în timpurile din urmă spre pază şi spre orientare.

Văile nu sunt numeroase; printre ele însemnăm: Valea-Moşuluĭ, la N.; Valea-Mezetuluĭ, la E.; Valea-Stanciĭ-Seacă şi Nămăleşti la S.-E., valea Berteşti la S. şi S.-V., şi vre-o 12 micĭ văĭ ce se găsesc în interioriul satuluĭ Dăeni.

Apele, carĭ udă comuna sunt: Dunărea-Veche saŭ Canalul-Măcinuluĭ, la V., formînd insuliţa Tofanari; privalul Băroiul, tot la V., trecînd şi pe lîngă satul Dăeni, în partea. de V.; gîrla Veriga, ce uneşte Dunărea cu privalul Băroiul; pîrîul numit Valea-Viilor de la Pînga, prin N. comuneĭ, pîrîul numit Valea-Viilor, saŭ Topîrsciul, şi, pe la începutul săŭ, Valea-Stupineĭ, prin centrul comuneĭ; văile de maĭ sus aŭ maluri înalte şi rîpoase pe alocurea.

Este formată dintr'un singur cătun., Dăeni, reşedinţa, aşezat pe malul drept al privaluluĭ Băroiul, între văile adîncĭ şi rîpoase: Valea-Viilor şi Pînga, ce se deschid în privalul Băroiul.

Suprafaţa totală a comuneĭ este de 8924 hect., din carĭ 383 hect. ocupate de vatra satuluĭ, cu 355 case, iar restul de 8541 hect. împărţit între Stat cu proprietarĭ; aceştia posedă 2541 hect., iar locuitoriĭ stăpînesc 600 hect.

Populaţiunea sa este de 351 familiĭ, cu 1654 suflete, împărţită cum urmează: 848 bărbaţĭ, 806 femeĭ, din carĭ 945 necăsătoriţĭ, 638 căsătoriţĭ, 67 văduvĭ, 4 divorţaţĭ; 202 ştiŭ carte, 1452 nu ştiŭ; din aceştia sunt 1648 cetăţenĭ Romînĭ, 6 supuşĭ străinĭ; 1637 ortodoxĭ, 17 ma-

www.dacoromanica.ro

homedanĭ; 324 agricultorĭ și meseriașĭ, 2 cu profesiĭ libere, 4 comercianțĭ și 5 industriașĭ.

Contribuabilĭ sunt 335.

In ceea-ce privește întinderea și felul terenurilor, cele 8924 hect. ale comuneĭ se divid astfel: 445 hect. teren neproductiv (din care 533 hect. ocupate de vatra satuluĭ și 62 hectare bălțĭ, mlaștinĭ, etc.); 8519 hect. teren productiv (din care 2479 hect. ocupate de stat cu proprietariĭ, 6000 hect. ale locuitorilor). Terenul productiv coprinde: 3700 hect. teren cultivabil (aparținînd locuitorilor): 4421 hect. teren izlaz (din care 2479 hect. ocupate de stat cu proprietariĭ și 1942 hect. ale locuitorilor); 300 hect. teren pădurĭ, aparținînd locuitorilor.

Sunt 324 plugarĭ, carĭ aŭ 221 pluguri, 271 care și căruțe, 5 mașinĭ de secerat și 10 grape de fier.

Sunt în comună 12400 capete de vite, maĭ cu seamă oĭ, boĭ și porcĭ.

Locuitoriĭ se ocupă și cu pescuitul.

In comună este 1 moară cu aburĭ și 14 morĭ de vînt.

Comerciul este activ și se face prin orășelul Hîrșova, la 26 kil. spre S.-V., de către 5 comercianțĭ (dintre carĭ 3 cîrciumarĭ) și constă în import de coloniale și manufactură și în export de cereale, vite (oĭ cu produsele lor).

Budgetul se ridică la 11911 leĭ la venitur̆ și la 5306 leĭ la cheltuelĭ.

Căĭ de comunicație sunt: pe bălțĭ și gîrle cu luntrele; calea județeană Hîrșova-Măcin ce trece prin comună; maĭ sunt apoĭ drumurĭ comunale la Ostrov, Făgărașul, Calfa și Gîrlici.

Este o biserică, cu hramul S-ta Paraschiva, zidită și întreținută de locuitorĭ; are 10 hect. de la stat, și e deservită de 1 preot, 1 paracliser și 1 cîntăreț.

Are o școală rurală mixtă; condusă de 1 învățător și o învățătoare, frecuentată de 97 elevĭ înscrișĭ, din carĭ 77 băețĭ și 20 fete.

Dăeni, *insulă*, în Dunăre, jud. Constanța, plasa Hîrșova, pe teritoriul com. rur. Dăeni, de la care și-a luat numele. Este așezată în partea vestică a plășeĭ și cea nord-vestică a comuneĭ. Este formată de Dunăre și un braț al săŭ, numit Veriga-Dăenilor, care udă comuna la V. Insula are o formă lunguiață, eliptică, o lungime de 5 kil. și o lărgime medie de 1 kil. Intinderea sa totală este de aproape 400 hect. Malurile eĭ sunt în general joase, ceea ce face că adesea este inundată de Dunăre. Este acoperită cu sălcĭ și răchițĭ și pe icĭ pe colo cu pășunĭ.

Dăești, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-s. E compusă din 4 cătune: Vechia, Curți, Valea-Caselor și Saioci. Pămîntul, pe care se află această comună, a fost al unuia Stoica, care l'a făcut danie schituluĭ Dintr'un-Lemn.

Este situată pe valea rîuluĭ Luncavățul, între dealurile: Firijba, Cotoșmanul și Cărămizile, la 34 kil. departe de capitala județuluĭ și la 25 kil. de a plășeĭ. Toată comuna, cu izlaz, cu tot, are o întindere de 585 hect.

Are o populație de 150 familiĭ, saŭ 684 suflete (339 bărbațĭ și 345 femeĭ), în care intră și 2 familiĭ de Țigani. Locuesc în 154 case.

Sunt 140 contribuabilĭ.

In comună e o biserică fondată în anul 1879 de locuitorĭ.

Locuitoriĭ se ocupă cu olăria, trăistăria și puțin cu dulgheria și rotăria. Eĭ desfac produsele munceĭ lor la: Slăviteștĭ, Lădeștĭ și Broșteni.

Vite sunt: 18 caĭ, 262 boĭ, 226 vacĭ, 67 oĭ și 294 porcĭ.

Pe rîul Luncavățul, în raionul com., sunt 2 morĭ de măcinat.

Sunt 116 locuitorĭ împroprietăriți la 1864 cu 453 hect. arabile în moșia Dăești a statuluĭ și pe moșia d-lor Elenca și Fevronia Vlădescu.

In Dealul-Cărămizilor, ce aparține acesteĭ comune, se văd fărîmăturĭ de cărămidă.

Școala datează aci de la anul 1864. Clădirea e proprietatea comuneĭ. E frecuentată de 15 elevĭ, din numărul de 91 (46 băețĭ și 45 fete) în vîrstă de școală. Știŭ carte 114 bărbațĭ și 4 femeĭ. Cu întreținerea școaleĭ, statul cheltuește anual 1512 l.

Șoseaua Cotoșmanul și Horezul înlesnește comunicația între comunele: Dăești, Șirineasa, Roești și Popești.

Veniturile com. Dăești se urcă la 1171 leĭ anual și cheltuelile la 1132 leĭ.

E brăzdată de dealul Cotoșmanul cu piscul numit Țeapa, Dealul-Cărămizilor, Firijba, și udată de văile: Meielor, Vîlculuĭ, Caselor și Cernișoara.

Se mărginește cu comuna Popești la N., Șirineasa la S., Frănceștĭ la E., Modoia și Roești la V.

Dăești, *sat*, cu 381 suflete, jud. Argeș, pl. Loviștea; face parte din com. rur. Băboești. Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 2 preoțĭ și 1 cîntăreț.

Dăești, *sat*, face parte din com. rur. Prundeni, plasa Oltul-d.-j., jud. Vîlcea.

www.dacoromanica.ro

Dăeşti (Dăeşti-Băboeşti), *moşie*, jud. Argeş, pl. Loviştea, proprietatea statuluĭ. Are o arendă anuală (1880—85) de leĭ 2500 şi o întindere de 2407 pog., din carĭ 2000 pog. pădure.

Dăeşti (Meeni), *moşie* a statuluĭ, pendinte de schitul Dintr'un-Lemn, jud. Vîlcea, care s'a arendat pe periodul 1885—95 cu 1800 leĭ anual.

Dăeşti, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 1428 hect., situată în com. Popeşti, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea, şi formată din trupurile: Firijba, (375 hect.), Valea-Marculuĭ şi Valea-Caluluĭ (700 hect.), Băieasa-Schitul (325 hect.) şi Brătăşanca (28 hect.).

Dăgănia, *loc izolat*, în jurul comuneĭ Oteşani, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Dăiĭ (Măgura-), *măgură*, la Estul com. Ţigăneşti, jud. Teleorman.

Dăineşti, *loc izolat*, com. Vrăneşti, pl. Podgoria, jud. Muscel.

Dălbăneasa, *carieră de pietriş*, în com. Fîrţăneşti, pl. Prutul, jud. Covurluiŭ.

Dăleşti, *deal*, situat la V. de satul Ţigăneşti, com. Godineşti, pl. Berheciŭ, jud. Tecuciŭ.

Dălhăteasa, *pîrîŭ*, izvoreşte de sub muntele Gargheta, pe teritoriul com. Păuleşti, pl. Vrancea, jud. Putna şi se varsă în Cozia.

Dălhăuţul, *sat*, în jud. R.-Sărat, plasa Oraşuluĭ, com. Bonţeşti. E aşezat spre N. de căt. de reşedinţă, Bonţeşti, pe pîr. Dălhăuţul, la 1 kil. 700 m. spre N. Are o întindere de 1500 hect, cu o populaţiune de 139 familiĭ, saŭ 588 suflete, din carĭ 123 contribuabilĭ. Ştiŭ carte 78 persoane. Are o biserică, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Dălhăuţul, *schit*, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ, com. Bonţeşti, căt. Dălhăuţul. E situat pe un deal înconjurat de pădurĭ, cale de 3 ore de Focşani şi R.-Sărat. A fost făcut în 1625, din lemn, şi s'a prefăcut pănă acum de 3 orĭ. Biserica de astă-zĭ e de zid, fondată la 1820 de stareţul Dionisie Arhimandritul, după cum ne arată pisania:

> Această biserică cu hramul Izvorul-Tămăduireĭ, este zidită din temelie de stareţul Dionisie Arhimandritul, cu banii săĭ şi cu ajutorul creştinilor pioşĭ; în zilele stareţuluĭ acesta s'a făcut mai multe îmbunătăţirĭ în mănăstire, multe chiliĭ, multe obiecte de argint...

Schitul se administrează de un stareţ, ajutat de un consiliŭ economic şi un duhovnic; monahĭ sunt 24, din carĭ mulţĭ sunt bătrînĭ şi infirmĭ.

Dălhăuţul, *moşie*, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ, com. Bonţeşti, căt. Dălhăuţul, Pe ea se află pădurea Dălhăuţul.

Dălhăuţul, *pădure*, în jud. R.-Sărat, plasa Oraşuluĭ, comuna Bonţeşti, cătunul Dălhăuţul, pe moşia Dălhăuţul; ţine de circumscripţia VII-a silvică, ocolul Plăineşti. Are 1310 hect. întindere, din carĭ 80 ale statuluĭ şi 1280 ale proprietăţeĭ particulare. Esenţe: gîrniţă, fag, plop, alun.

Dălhăuţul, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ, com. Bonţeşti. Izvoreşte din Dealul-Capreĭ, udă Nordul comuneĭ, trece prin căt. Dălhăuţul şi se varsă în rîul Milcovul, maĭ jos de căt. Slobozia (com. Cîmpineanca).

Dămăcuşa, *sat*, face parte din com. Podul-Turculuĭ, jud. Tecuciŭ. E situat pe coasta dealuluĭ cu acelaşĭ nume, 500 m. departe de Podul-Turculuĭ, în partea de N., pe malul stîng al Zeletinuluĭ.

Are o populaţie de 54 familiĭ, saŭ 175 suflete, carĭ locuesc în 50 case. Sunt în sat 3 familiĭ de Evreĭ.

In marginea satuluĭ se află o grădinărie.

Copiiĭ urmează la şcoala din com. Podul-Turculuĭ.

Dămăcuşa, *deal*, situat în raionul com. Podul-Turculuĭ, jud. Tecuciŭ, la E. Pe coasta acestuĭ deal se află situat satul cu acelaşĭ nume.

Dămăroaia, *sat*, pl. Dîmboviţa, jud. Ilfov. Face parte din com. rur. Băneasa-Herăstrăŭ. Este situat la S. de Băneasa, pe malul drept al rîuluĭ Colentina, într'un golf ce-l formează acest rîŭ spre N. de Ţurloaia.

Are, împreună cu Băneasa şi Grefoaicele, 571 locuitorĭ.

Suprafaţa totală a satuluĭ e de 677 hect., din carĭ proprietarul, d. Const. I. Stoicescu, are 417 hect. şi locuitoriĭ 260 hect. S'aŭ rezervat 55 hect. izlaz şi 12 hect. pădure.

In cercul comuneĭ e 1 moară cu apă; 2 maşinĭ de treerat; 1 pod şi 1 heleşteŭ.

Dămideni, *sat*, în partea de S.-E. a comuneĭ Ostopceni, plasa Stefăneşti, jud. Botoşani, aşezat pe coastă rîpoasă, în dreapta Prutuluĭ. Are o populaţie de 84 familiĭ saŭ 226 suflete. Pe moşie, lîngă Prut, se află o pădure de salcie şi o moară de apă.

www.dacoromanica.ro

Are o biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţi.

Numărul vitelor e de 509: 100 boi şi vaci, 20 cai, 309 oi, 80 porci. Locuitorii posedă 50 stupi cu albine.

Dămieneşti, *com. rur.*, în jud. Roman, pl. Fundul, spre S. de oraşul Roman şi la o depărtare de 25 kil. de el. Este formată din satele: Călugăreni, Dămieneşti, sat, Dămieneşti, tîrguşor, şi Pădureni, cu reşedinţa com. în tîrguşorul Dămieneşti. Are 320 familii saŭ 1233 locuitori, cari locuiesc în 322 case. Are 262 contribuabili. Ştiŭ carte 109 persoane. Populaţia este compusă în cea mai mare parte din Romîni, pe lîngă cari mai sunt şi 47 familii de Evrei şi 78 familii (299 locuitori) de Ungurĭ. Are 2 biserici de lemn: una ortodoxă şi una catolică; o şcoală primară mixtă, care în anul şcolar 1886—87 a fost frecuentată de 30 elevi (24 băeţi şi 6 fete din 42 înscrişi (30 băeţi şi 12 fete). Are 997 vite mari cornute. Venitul anual al com. este de 4853 lei şi cheltuelile de 4621 lei. Ţine de circumscripţiunea fiscală Bătrîneşti. Este legată cu oraşul Roman prin şosea.

Dămieneşti, *tîrguşor*, în judeţul Roman, pl. Fundul, com. Dămieneşti, pe pîrîul Creţoaia şi la 25 kil. de oraşul Roman. Este aşezat la poalele dealuluĭ Creţoaia. Are 193 familii, saŭ 766 locuitori, cari locuesc în 201 case. Are 166 contribuabili. Ştiŭ carte 98 persoane. Populaţia este compusă din Romîni şi din 45 familii Evrei. Are un oficiŭ poştal şi telegrafic înfiinţat la 1 Septembrie 1895, al căruĭ venit pe 1896—97 a fost de lei 2856, bani 85. Aci este reşedinţa pl. Fundul şi a com. Dămieneşti. Se află o judecătorie de ocol. Acest tîrguşor fiind cel mai mare centru din partea de jos a judeţuluĭ Roman, face comerciŭ cu cereale şi mai cu seamă cu vite. El este al treilea centru comercial din judeţ. Face iarmaroc în toate Duminicele dar mai cu seamă în Duminicele din timpul ierneĭ şi primăvereĭ. Este legat cu oraşul Roman prin şosea.

Dămieneşti, *sat*, în jud. Roman, plasa Fundul, com. Dămieneşti, lîngă tîrguşorul cu acelaşĭ nume şi spre N. de el, pe pîrîul Creţoaia.

Are o biserică de lemn.

Dămilenile, *sat*, pe moşia cu acelaşĭ nume, com. Ibăneşti, plasa Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ, divizat în Dămileni Cristea şi Dămileni-Miclescu.

Proprietatea acesteĭ moşiĭ din vechime a fost a mănăstireĭ Dragomirna din Bucovina; pe atuncĭ se numea Dănuleni. De la 1785, cînd s'a vîndut bunurile mănăstireştĭ din Bucovina, deveni proprietate privată; astă-zĭ partea din sus a satuluĭ cu moşiea este a erezilor def. C. Corbu; are o populaţie de 130 familiĭ, saŭ 355 suflete; iar partea din jos, a erezilor def. Miclescu, are o populaţie de 160 familiĭ, saŭ 467 suflete.

Aşezările sătenilor în partea de sus a satuluĭ sunt bune; iar proprietarul are casă de zid, cu 2 rînduri şi heiurile necesare, livadă mare de fructieri; 2 pogoane vie şi grădină de legume. Pe partea de jos a Miclescului e casă de zid cu un rînd, avînd heiurĭ, livadă, grădină şi puţină vie.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 pălămar; este de lemn şi tencuită; e refăcută de sătenĭ în 1856.

Sătenii împroprietăriţĭ aŭ $369^1/_2$ hect. pămînt; iar proprietariĭ 1518 hect. cîmp şi 486 hect. pădure.

Iazurĭ sunt 2, din carĭ unul numit al Cristişoruluĭ şi altul al Găinăriţeĭ.

Pîrîul principal ce trece prin moşie e Başeul.

Drumurĭ sunt: acel de la Herţa la Săveni, şi acele către Darabani.

Hotarele cu: Cristineşti, Herţa, Liveni şi Suharăul.

Dămileni-Cristea. Vezĭ Dămileni, *sat*, com. Ibăneşti, pl. Prutul-de Sus, jud. Dorohoiŭ.

Dămileni-Micleşti. Vezĭ Dămileni *sat*, com. Ibăneşti, pl. Prutul-de-Sus, jud. Dorohoiu.

Dămoşiţa, saŭ **Domoşiţa**, *pîrîŭ*, pe teritoriul plăşeĭ Răcăciuni, jud. Putna. Izvoreşte din Fundul-Dealuluĭ, prin 3 izvoare: Bărlogul, Frăsinetul şi Pîrîul-Negru, ale căror ape se strîng la un loc şi formează la Gura-Bosietuluĭ, pîrîul Domoşiţa; trece pe la Angheleşti şi mai sus de Rugineşti se pierde în prund, lăsînd numai valea, care merge pînă în rîul Trotuşul.

Dămţeni, *sat*, face parte din comuna rurală Berbeşti, pl. Olteţul-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 436 locuitori (220 bărbaţi, 216 femeĭ). Aci e o biserică fondată la anul 1854.

E udat de văile Repedea şi Strîmba, care se varsă în rîul Tîrîia.

Dănăilă, *sat*, face parte din com. Buda, jud. Tecuciŭ, situat la o distanţă de 3 kil. şi 100 m. departe de cătunul de reşedinţă,

www.dacoromanica.ro

în partea de V., pe malul drept al Zeletinului.

Are o populaţie de 48 fam., saŭ 181 sufl., locuind în 55 case. Sunt 39 contribuabilĭ.

Satul are o suprafaţă de 217 hect. şi 15 arĭi. Locuitorĭi cultivă tot terenul.

Vechimea acestuĭ sat se crede a fi de peste 200 anĭ. Locuitorĭi sunt răzeşĭ.

Dănăilă, *pîrîŭ*, în com. Buda, jud. Tecuciŭ. Are direcţie V.-E. şi se varsă în Zeletin, în faţa acestuĭ sat.

Dănăileşti, *sfoară de moşie*, în căt. Lipia, jud. Buzăŭ, făcînd parte din corpul Mircesti.

Dănceşti, *deal*, începe din Pădurea-Ţigăneştilor, continuă spre S. în raionul com. Ţigăneşti, jud. Tecuciŭ, pl. Nicoreşti.

Dănceşti, *vale*, începe din Pădurea-Ţigăneştilor, merge în direcţie N.-S., în raionul com. Ţigăneşti, jud. Tecuciŭ, pl. Nicoreşti.

Dănciuleşti, *sat*, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Zăicoiul, situat la 400 m. de căt. de reşedinţă. Are 205 sufl.: 101 bărbaţĭ şi 104 femeĭ. Locuesc în 72 case. Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din satul Zăicoiul, ce este la 2 kil. depărtare. In anul şcolar 1892/93 aŭ frecuentat şcoala 2 băeţĭ. Cu vîrstă de şcoală sunt 21 băeţĭ şi 20 fete. Ştiŭ carte 13 bărbaţĭ şi 1 femee. Satul este udat de pîrîul Ploscuţa; iar terenul e accidentat de dealul Dănciuleşti.

Dănciuleşti saŭ **Sterea**, *căt.*, din com. Babele, jud. Vlaşca, pl. Neajlovul.

Dănciuleşti, *deal*, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Zăicoiul, ce se lasă din dealul Rădineşti, com. Rădineşti, jud. Gorj; străbate satul Dănciuleşti şi merge pe limita com. Băceşti, jud. Gorj.

Dănciuleşti, *moşie*, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Zăicoiul.

Dăneasa, *com. rur.*, jud. Olt, pl. Jiul-d.-j., situată sub coasta dealuluĭ Oltul şi lîngă gîrla Jiul, la distanţă de 38 kil. de capitala jud. şi la 4 kil. de reşedinţa plăşeĭ.

Se compune din 2 căt.: Dăneasa şi Berendeiul-Noŭ, cu o populaţiune de 958 locuitorĭ, din carĭ 213 contribuabilĭ. Locuesc în 105 case şi 96 bordee.

Locuitorĭi sunt Romînĭ şi se ocupă cu agricultura şi creşterea vitelor. Sunt 5 meşteşugarĭ, carĭ se ocupă cu fierăria, cojocăria şi cismăria. Eĭ desfac productele cîmpuluĭ pe pieţele de la Slatina, Turnu-Măgurele, Caracal, Roşiori şi pe la gările din apropiere. Moşia e parte (Dăneasa) proprietate a statuluĭ şi parte (Berendeiul-Noŭ) particulară. D-l D. A. Berendeiŭ posedă 200 hect. arabile şi 40 hect. de pădure. Statul posedă pădurea Călugărească, cu lemne de stejar de o grosime de la 80 cm.—1 m. 25. Comuna a devenit proprietară pe 18 pogoane de la locuitorĭ. Locuitorĭi împroprietăriţĭ după legea rurală sunt 68, posedînd 243 hect.; iar după legea însurăţeilor din 1879 sunt 45, posedînd 239 hect. Viile ocupă o suprafaţă de 230,50 hect. Tot teritoriul com. coprinde o suprafaţă de 1262 hect.

Vite sunt: 59 caĭ, 20 epe, 174 boĭ, 41 vacĭ, 109 bivolĭ, 1217 oĭ şi 200 rîmătorĭ.

Are 2 bisericĭ: cea din Dăneasa, zidită la anul 1861 şi reparată la 1888 şi cea din Berendeĭ, fondată la anul 1743. Ele sunt deservite de cîte un preot şi un cîntăreţ.

Ştiŭ carte 36 bărbaţĭ şi 3 femeĭ. In această com. se fabrică în termen de mijloc 460 hectol. ţuică de drojdiĭ şi tescovină; viile produc 9471 hectol. vin.

Comerciul se face de 5 cîrciumarĭ.

Budgetul com. se urcă la suma de 2970 leĭ la venitурĭ, şi la suma de 2753 la cheltuelĭ, afară de fondul drumurilor, care se cifrează cu 580 leĭ.

Dăneasa se leagă la N. cu Drăgăneşti şi la S. cu Dudul, prin şoseaua judeţeană Slatina-Turnul-Măgurele.

Dealurĭ are numaĭ spre E. Din Dealul-Oltuluĭ, acoperit cu viĭ, se întinde Boianul pănă în Jiul, la comuna Crăciunei-de-Sus. In acest deal, la 4 kil. spre S. de com. se află o tăietură numită Rusca-luĭ-Toader prin care trece o altă şosea judeţeană: Caracal-Roşiori-de-Vede numită tot şoseaua Rusca-luĭ-Toader. Vîlcele la V. pe valea Oltuluĭ sunt: Zătoriul şi Smeoacea, care vine numaĭ în timp de ploĭ şi zăpezĭ şi se varsă în Jiŭ.

Dăneasa, *cătun*, face parte din com. cu acelaşĭ nume, jud. Olt, pl. Jiul-d.-j., situată sub coasta dealuluĭ, pe malul stîng al Oltuluĭ. Este reşedinţa com. şi are o populaţiune de 622 locuitorĭ, din carĭ 71 sunt împroprietăriţĭ după legea rurală.

Vite sunt: 125 boĭ, 800 oĭ şi 120 rîmătorĭ. Aci se află o biserică zidită la 1861, reparată la 1888 şi deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ, plătiţĭ de locuitorĭ şi din budgetul com.

Dăneasa, *deal*, în raionul com.

www.dacoromanica.ro

Dăneasa, jud. Olt, pl. Jiul-d.-j., pe care se cultivă 230 hect. 50 arĭ vie.

Dăneasa, *moșie* a statuluĭ, jud. Olt, foastă pendinte de mănăstirea Clocociovul, care pe periodul 1886—96 s'a arendat cu 11710 leĭ anual. Arenda însă s'a scăzut în urmă la 8249, din cauza unor viĭ rescumpărate.

Dăneasa, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 450 hect., pendinte de com. Dăneasa, jud. Olt, pl. Jiul-d.-j.

Dăneseĭ (Valea-), *vale,* spre E. comuneĭ Brezoiul, plaiul Cozia, jud. Vîlcea.

Dănești, *com. rur.,* în partea de S. a comuneĭ Șasa, din plasa Ocolul, jud. Gorj, situată pe șes, pe o suprafață cam de 977 hect., din carĭ 257 hect. arabile, 394 hect. pădure, 18 hect. vie, 230 hect. fînețe și 78 hect. izlaz; din aceste hect., 346 sunt ale proprietareĭ, D-na Tell, și 631 ale locuitorilor. Se compune din cătunele Dănești și Văcarea.

Are o populație de 213 familiĭ, cu 782 suflete, toțĭ Romînĭ, din care 179 contrib.

Locuitorĭ posedă 30 pluguri, 84 care, cu boĭ și vacĭ, 2 căruțe cu caĭ, 40 stupĭ albine, 114 vite marĭ cornute, 508 oĭ, 27 caĭ, 340 rîmătorĭ.

Budgetul comuneĭ e de 1246 leĭ și 75 banĭ la venituri, iar la cheltuelĭ de 1195 leĭ și 49 banĭ.

Prin această comună trece apa Slaștiŭ ce vine din ploĭ.

Comunicația în această comună se face prin șoselele vecinale T.-Jiu-Șasa și prin șosele comunale.

In comună găsim: 1 puț și 28 fîntînĭ.

Are 1 școală frecuentată de 25 elevĭ, din 30 înscrișĭ; are 2 bisericĭ, fondate în 1816 și 1826; și deservite de 2 preoțĭ și 2 cîntărețĭ.

Dănești, *com. rur.,* în centrul plășeĭ Mijlocul, jud. Vasluiŭ, la distanță de 30 kil. de orașul Vasluiŭ și de 8 kil. de Codăești, reședința plășeĭ, situată pe continuarea terenuluĭ a treĭ dealurĭ cu văile și podișele lor, ce se întind de la N. spre S., de alungul com. și numite: Dealul-Șurăneștilor și Dealul Gherghelĭuluĭ, spre E.; Dealul-Rîșcanilor, al Bereseĭ și al-Golieĭ, spre V. și dealul Dănești prin mijlocul comuneĭ. E formată din satele: Dănești-Răzeșĭ, Dănești-Golia și Ciorîța, ce se întind pe o suprafață de 1859 hect., din carĭ: 71 hect. pădure și 1073 hect. loc de cultură, fînaț și imaș ale proprietățeĭ, iar 715 hect. ale locuitorilor cu 20 hect. vie. Are o populație de 242 familiĭ, saŭ 560 suflete, din carĭ 28 Evreĭ.

Sunt aci: o școală; 2 bisericĭ, deservite de 1 preot și 3 eclesiarhĭ; un iaz; 4 crîșme. Comerciul se face de 3 Romînĭ.

Budgetul comuneĭ e de 1875 leĭ la venitурĭ; de 1871 leĭ și 4 banĭ la cheltuelĭ.

Numărul vitelor e de 512: 151 vite marĭ cornute, 260 oĭ, 79 caĭ și 22 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 33 pluguri, 66 care cu boĭ; 2 pluguri și 5 căruțe cu caĭ, precum și 150 stupĭ cu albine.

Dănești, *cătun,* reședință a comuneĭ cu acelașĭ nume, din pl. Ocolul, jud. Gorj.

Situat pe șes, are o suprafață cam de 445 hect., din care 120 hect. arabile, 94 hect. pădure, 3 hect. vie, 150 hect. fînețe, 78 hect. izlaz.

Populația este de 107 familiĭ, saŭ 374 suflete, din carĭ 90 contribuabilĭ. Locuitoriĭ posedă: 20 pluguri, 50 care cu boĭ și vacĭ, 1 căruță cu caĭ, 30 stupĭ, 294 vite marĭ cornute, 298 oĭ, 16 caĭ și 210 rîmătorĭ.

In cătun este un puț și 14 fîntînĭ.

Are o biserică, făcută în 1826 de locuitorĭ, deservită de un preot și un cîntăreț.

Dănești, *sat,* în com. Girovul, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu, situat între satele Doina și Dochia. Are o populație de 334 suflete, saŭ 78 familiĭ, carĭ trăesc în 87 de case; această populație se împarte ast-fel: 171 bărbațĭ, 163 femeĭ; 149 necăsătoriță, 155 căsătoriță, 29 văduve, un divorțat; știŭ carte 27 persoane.

Numirea vechie a satuluĭ: Mitocul-Maicelor.

Dănești, *numire vechie* a *comuneĭ* Păulești, plasa Tîrgșorul, jud. Prahova.

Dănești, *schit,* lîngă satul cu a sa numire, jud. Neamțu; odinioară a fost populat de călugărițe, din care pricină însușĭ satul se numea și Mitocul-Maicelor.

Dănești, *deal,* în partea de N. a comuneĭ Hurdugi, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ, pe capătul căruia este așezat o parte a satuluĭ Hurdugi.

Dănești, *loc,* în partea de N.-E. a comuneĭ Ivănești, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ, în hotar cu comuna Hurdugi.

Aicĭ ar fi fost din vechime un sat, ale căruia urme se văd și astă-zĭ.

Dănești, *moșie,* la S.-V. comuneĭ

www.dacoromanica.ro

Ioneşti-Berleşti, jud. Brăila. Are o întindere de 490 hect.

Dăneşti, *trup de moşie,* stăpînit de parte din răzăşiĭ com. Oancea, pl. Prutul, jud. Covurluiŭ.

Dăneşti, *moşie,* pe teritoriul comuneĭ Grumăzoaia, plasa Mijlocul, judeţul Fălciŭ, spre S. de satul Grumăzoaia. A fost din vechime pe această moşie un sat cu numirea de Dăneşti; locul unde a existat biserica se cunoaşte şi astă-zĭ pe coasta despre E. a dealuluĭ, la distanţă de 500 m. de satul Grumăzoaia.

Dăneşti, *moşie,* situată la 12 kil. departe de oraşul Piatra, în com. Girovul, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu. A fost proprietatea statuluĭ şi s'a vîndut de veciĭ uneĭ societăţĭ economice din oraş cu suma de 145700 leĭ, din care s'a răspuns a 4-a parte şi restul se plăteşte în rate semestriale în timp de 24 de anĭ, începător de la 1 Aprilie 1883.

Are o întindere de 309 hect. 61 ariĭ (217 fălcĭ), loc de arătură şi fîneţe de calitate bună, avînd două morĭ de apă pe pîrîul Cracăul cu topliţe, case de locuinţă, hambare şi coşare pentru producte.

Arenda anuală se urcă la suma de 10500 leĭ.

Dăneşti-Golieĭ, *sat,* din com. Dăneşti, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ, spre S. de satul Dăneşti-Răzeşĭ (cu care formează un trup şi la care s'a comptat întinderea, populaţiunea şi numărul vitelor). Se află situat pe coasta Dealuluĭ-Golieĭ spre N.-V. de satul Ciorîţa. Şi-a luat numele de Dăneşti-Golieĭ, pentru că doĭ bătrînĭ răzeşĭ neavînd succesorĭ l'aŭ dat danie mănăstireĭ Golia din Iaşi.

Această parte acum este proprietatea D-luĭ A. S. Miclescu, iar partea din susul satuluĭ Dăneşti-Răzeşĭ, numită Fundătura, e proprietatea D-luĭ Gh. Racoviţă.

Dăneşti-Răzeşĭ, *sat,* în partea de N. a com. Dăneşti, jud. Vasluiŭ, pl. Mijlocul. Formează un trup cu satul Dăneşti-Golieĭ. E situat pe limba Dealuluĭ-Dăneştilor, şi pe coastele dealurilor: la E. al-Bisericeĭ, şi la V. al-Brehnaceĭ. E udat de două pîrae; cel din partea vestică se numeşte Pîrîul-Fundătureĭ şi cel din partea estică Pîrîul-din-Hucĭ.

Teritoriul pendinte de sat se întinde pe o suprafaţă de 1430 hect., din carĭ: 42 hect. pădure şi 673 hect. loc de cultură, fînaţ şi imaş, sunt ale proprietăţeĭ, iar 715 hect. sunt ale locuitorilor răzeşĭ. Pe locul loc. se află 20 hect. vie şi 8 hect. pădure. Are o populaţie de 180 fam. saŭ 886 sufl., din carĭ 20 Evreĭ şi 3 Ţigani; se ocupă în genere cu agricultura, creşterea vitelor, cu cultura viilor şi a livezilor.

Aicĭ se află o şcoală înfiinţată la 1866, frecuentată de 34 elevĭ; o biserică deservită de 1 preot şi 3 cîntăreţĭ, zidită cam pe la 1826; 4 cîrciumĭ.

Vite sunt: 186 vite marĭ cornute, 73 caĭ, 260 oĭ şi 20 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 30 pluguri şi 60 care cu boĭ; 2 pluguri şi 2 căruţe cu caĭ. Sunt 150 stupĭ.

Dăneştilor (Dealul-), *deal.* Vezĭ Răşcanilor (Dealul-), jud. Vasluiŭ, pl. Mijlocul, com. Bereasa.

Dăneştilor (Dealul-), *deal.* Vezĭ Şurăneştilor (Dealul-), jud. Vasluiŭ, pl. Mijlocul, comuna Dăneşti.

Dăneţi, *sat,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Locusteni, cu reşedinţa primărieĭ. Are 1000 sufl.: 514 bărbaţĭ şi 486 femeĭ. Locuesc în 32 case de zid şi 435 bordee săpate în pămînt. In sat sunt două şcoliĭ: una de băeţĭ şi alta de fete, amîndouă sub acelaşĭ acoperiş. Sunt conduse de un singur învăţător.

Şcoala de băeţĭ funcţionează din 1838; este întreţinută de stat şi de com., care a cheltuit 8880 leĭ cu construirea localuluĭ, ce este de zid, şi în bună stare. In anul şcolar 1892 93 a fost frecuentată de 75 elevĭ din Dăneţi, 21 din Braniştea, şi 5 din Locusteni. Cu vîrstă de şcoală sunt 218 copiĭ. Ştiŭ carte 73 bărbaţĭ şi 5 femeĭ.

In sat sunt 2 bisericĭ: una, fondată de Florea Popa Nicolae cu alţĭ sătenĭ şi terminată la 1835, serbează hramul Sf. Ioan şi alta, fondată la 1832 de Tuţă Durăŭ şi alţĭ locuitorĭ, are hramul Sf. Nicolae. Amîndouă sunt de zid. In sat sunt 6 fierarĭ şi 8 cîrciumarĭ.

Dăneţi, *moşie particulară,* jud. Dolj, pl. Jiul-d. j., com. Locusteni, satul Dăneţi, aparţinînd moşnenilor.

Dăngeni, *com. rur.,* situată în partea de N.-E. a plăşeĭ Jijia, jud. Botoşani, la 28 kil. de oraşul Botoşani. E formată din satele: Bivolari, Buhăceni, Buneni-Florĭĭ, Buneni-Stihiĭ, Coşteni, Dăngeni, Iacobeni-Noĭ, Iacobeni-Vechĭ şi Strahotinul.

Teritoriul com. e deluros, de natură argilos şi are o suprafaţă de 7209 hect. cu o populaţie de 400 fam. saŭ 1669 suflete.

www.dacoromanica.ro

Locuitorii se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor, afară de 10 comercianți și 12 meseriași; sunt toți Romîni.

Intinderea locurilor cultivabile e de 6008 hect. Păduri în întindere de 194 hect., compuse din rînduri mici, cari unele se exploatează.

Vite: 1563 boi și vaci, 352 cai, 4269 oi, 169 rîmători.

Sunt 3 iazuri și 2 mori de aburi.

Comuna e străbătută de calea ferată Dorohoiu-Iași pe Jijia.

Budgetul e de 7796 lei, 96 bani la venituri și 7212 lei, 89 bani la cheltueli.

Are trei biserici, deservite de 3 preoți și 6 cîntăreți; 1 școală mixtă, condusă de 1 învățător și frecuentată de 27 băeți și 4 fete.

Dăngeşti, *sat*, jud. Argeș, pl. Loviștea, cu 305 locuitori; face parte din com. rur. Dăngești-Rădăcinești. In apropiere de acest sat sunt niște ruine vechi. Satul are o biserică, cu hramul Buna-Vestire, deservită de un preot și un cîntăreț.

Dăngeşti, *moșie*, jud. Argeș, pl. Loviștea, com. Rădăcinești, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile din București, pendinte de schitul Fedeleșoiul. Are o întindere de 7586 pog. și arendate anual cu 1600 lei.

Dăngeşti - Rădăcineşti, *com. rur.*, spre granița Ardealului, jud. Argeș, pl. Loviștea, la 12 kil. de comuna rurală Șuici (reședința subprefecturei) și la 60 kil. de Pitești. Se compune din satele Dăngești, (305 locuitori) și Rădăcinești (480 locuitori), peste tot 785 locuitori, mai toți moșneni, răzeși. In com. sunt 2 biserici și o școală primară rurală. Budgetul com. pe anul 1882/83 a fost de 1054 lei, 48 bani la venituri și de 1027 lei la cheltueli.

După o publicațiune oficială (1887) această com. numără 139 contribuabili și are un budget de 1925 lei la venituri și de 1672 la cheltueli.

Numărul vitelor a fost în anul 1887 de 445 capete vite mari (430 boi și vaci, 15 cai) și de 1010 vite mărunte (800 oi, 70 capre și 140 rîmători).

Dănicei, *com. rur.*, jud. Argeș, pl. Oltul, la 32 kil. de com. Tigveni (reședința subprefecturei) și la 19 kil. de Pitești. Se compune din 4 cât.: Bădeni, (30 fam.), Văcărești, (17 fam.), Dănicei, (50 fam.) și Valea-Crucilor (20 fam.), peste tot 117 fam. (din care 2 fam. Țigani) cu 812 sufl. In com. sunt 2 biserici și o școală primară rurală.

Budgetul com. pe anul 1882/83 a fost de 981 lei, 54 bani la venituri și de 925 lei la cheltueli.

După o publicație oficială (1887), această comună numără 122 contribuabili și are un budget de 1548 lei la venituri și de 1456 lei la cheltueli.

Numărul vitelor a fost în 1887 de 182 capete vite mari (159 boi și vaci, 17 cai și 6 bivoli) și de 211 vite mărunte (143 oi, 15 capre și 53 rîmători).

Dănicei, *cătun*, jud. Argeș, pl. Oltului, pendinte de com. rur. Dănicei. Are 50 familii și o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Dănilă, *pădure*, pe dealul cu același nume, jud. Suceava.

Dănilă, *poiană* de 150 m. p., în pădurea și pe dealul cu același nume, jud. Suceava.

Dănoaia, *deal*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Chiojdeni; se desface din Dealul-Cătăuțului și brăzdează partea de S. a comunei. E acoperit cu pășuni.

Dănuleni, *numire vechie a satului* Dămileni, com. Ibănești, plasa Prutul-d.-s., jud. Dorohoiu.

Dănulești, *com. rur.*, în județul R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, la poalele Dealului-Dănulești.

Și-a luat numele de la o familie de moșneni, Dănulești, ce au avut aceste locuri.

Este așezată în partea de V. a județului, la 18 kil. spre N.-V. de orașul R.-Sărat și în Estul plaiului, la 7 kil. spre S.-E. de comuna Dumitrești, reședința lui. Comune învecinate sunt: Dedulești, la 7 kil.; Pardoși, la 11 kil. și Slobozia la 14 kil.

Se mărginește la S. cu com. Dumitrești, despărțită prin dealul Turculețul; la V. cu Buda, despărțită prin Rîmnicul; la S. cu Dedulești, despărțită prin Rîmnicul, și la E. cu Slobozia, despărțită prin dealurile: Jinului și Coțatculuî.

Este brăzdată la N. de dealurile: Turculețul, Căpățîna și Streaja; la E. de dealurile: Pleșești, Jinurul, al-Cornului și Tăgăriciul; la V. de dealurile: Dănulești, Piscul-Brezii și Piscul-Gemeni.

Rîurile cari o udă sunt: R.-Sărat la V., de la N.-V. la S.-E. și afluenții săi: Matca, Bădila, Căprăria și Mocanca, la S. Sunt 27 puțuri și 26 fîntîni.

Cătunele cari o compun sunt: Dănulești, reședința, în mijloc, Mucești, la V. și Pleșești la E.

Suprafața comunei e de 2182 hect., din cari 58 hect. vatra

www.dacoromanica.ro

comunei, 1820 hect. ale locuitorilor şi 304 hect. ale proprietăţii private.

Populaţia este de 344 familii, saŭ 1330 suflete (650 bărbaţi şi 680 femei), din carî 688 căsătoriţi, 617 necăsătoriţi şi 35 văduvi. Ştiŭ carte 171 persoane.

Biserici sunt 3: una în cât. Pleşeşti, cu hramul S-ţii Voevozi şi Sf. Dumitru, fondată în 1762, August 20, de locuitorii fraţii Necolaĭ, Ioan şi Stan Stoian, deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser; a doua în cât. Mucești, cu hramul Cuvioasa-Paraschiva, vechie, zidită tot de locuitorî şi reparată în 1862, deservită de 1 preot, 1 dascăl şi 1 paracliser; a treia în cât. Dănuleşti, cu hramul Adormirea-Maicei-Domnului şi Sf. Nicolae, zidită tot de loc., deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser; bisericele n'aŭ venituri şi sunt îngrijite de comună.

Are o şcoală de băeţi, fondată în 1854 de loc., condusă de un învăţător. In 1892—1893 a fost freçuentată de 31 elevi.

Calitatea pămîntului este mediocră, acesta fiind cam pietros şi cu multe văi. In ce priveşte cultura pămîntului, comuna are 272 hect. arabile, 1700 hect. pădure, 44 hect. imaş şi 166 hect. vii.

Locuitorii aŭ 100 pluguri şi 2 mori pe apă.

Vite sunt 3513 capete, din carî: 502 boi, 541 vaci, 20 cai, 25 epe, 1820 oi, 102 capre şi 603 rîmători.

In com. sunt: 4 băcănii, 6 cîrciumi, 1 potcovărie şi 3 măcelării. Comerciul este activ, constînd în importul de coloniale, instrumente de agricultură şi în exportul de vinuri, producte şi lemnării. Transportul se face prin staţia Sihlea, la 12 kil. spre E.

Căile de comunicaţie sunt: drumul ce pleacă din R.-Sărat, trece prin Jideni, Dănuleşti, Dumitreşti, la Buda, la Deduleşti-Bădeni-Sgîrciţi şi la Slobozia-Tîmboeşti.

Veniturile com. sunt de 3992 lei anual şi cheltuelile de 3935 lei.

Sunt 347 contribuabili.

Dănuleşti, *sat*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, cătunul com. Dănuleşti şi reşedinţa ei. Şi-a luat numele de la o familie de răzeşi, numită Dănuleşti.

E aşezat în partea de V. a comunei, la poalele dealului Dănuleşti, pe pîrîul Căprioara. Are o întindere de 19 hectare cu o populaţie de 72 familii, saŭ 302 suflete, din carî 76 contribuabili. Ştiŭ carte 19 persoane.

Are o biserică, deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser; o şcoală comunală.

Dănuleşti, *deal*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Dănuleşti; se desface din dealul Turculeţul; se întinde printre rîul R.-Sărat şi afluentul săŭ pîrîul Căprăria, în partea de V. a comunei. E acoperit cu păduri şi păşuni.

Dănuleşti, *pădure*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Dănuleşti, cătunul Dănuleşti. Face parte din circumscripţia VII-a silvică, ocolul Băbeni. E situată în partea de V. a comunei, pe Dealul-Dănuleştilor. Are o întindere de 2350 hect., din carî 350 hect. ale statului şi 2000 hectare proprietate particulară. Esenţe: fag, jugastru, brad şi carpen.

Dărăscul, *munte*, în jud. Mehedinţi, plaiul Cerna; se mai numeşte şi muntele Daranin.

Dărăşti (Brăniştari), *com. rur.*, pl. Sabarul, jud. Ilfov. E situată la S. de Bucureşti, pe malul stîng al rîului Argeşul, la 14 kil. departe de Bucureşti. Se mai numeşte Dărăşti-de-Ilfov, spre a se deosebi de Dărăşti-din-Vlaşca, de care se desparte prin rîul Argeşul.

Se compune din satele: Asan, Filipeşti şi Mitropolia, cu o populaţie de 1650 locuitori, carî trăesc în 358 case.

Se întinde pe o suprafaţă de 1029 hect. Fraţii Ghermani, Fraţii Laptev şi d-l G. D. Economu aŭ 338 hect. şi locuitorii 691 hect. Proprietarii cultivă 315 hect. (5 izlaz, 18 pădure); locuitorii cultivă 497 hect. (154 izlaz şi 40 vie).

Sunt 331 contribuabili.

Budgetul comunei are la venituri lei 4166 şi la cheltueli 4074 lei.

In com. sunt două biserici: una în satul Asan şi a doua în satul Filipeşti; 1 şcoală mixtă; 2 poverni; 4 poduri stătătoare.

Numărul vitelor mari e de 872 (144 cai şi epe, 462 boi, 199 vaci şi viţei, 17 tauri, 40 bivoliţe) şi al celor mici de 658 (73 porci, 695 oi).

Arătura se face cu 282 pluguri: 227 cu boi şi 55 cu cai. Locuitorii aŭ 286 care şi căruţe: 227 cu boi şi 59 cu cai.

Locuitori împroprietăriţi sunt 250 şi neîmproprietăriţi 143.

Comerciul se face de 6 cîrciumari şi 5 hangii. S'aŭ stabilit în com. 6 străini.

Intre Dărăşti-de-Ilfov şi Dărăşti-de-Vlaşca este un pod pe vase, peste rîul Argeş.

Dărăşti, *com. rur.*, în jud. Vlaşca, compusă din cătunele: Dărăşti-Mărcuţa saŭ Pîslari saŭ aï Mănăstirei, din Dărăşti-d.-s. saŭ aï Dragomanului, şi din Dărăşti-d.-j. saŭ Paplica.

www.dacoromanica.ro

Toate cătunele sunt situate alăturĭ unul de altul pe coasta dreaptă a rîuluĭ Argeșul, la extremitatea N.-N.-E. a județuluĭ, învecinîndu-se cu Ilfovul.

Are o populație de 318 familiĭ, saŭ 1144 suflete, din carĭ 280 contribuabilĭ.

Venitul comuneĭ pe anul 1886 a fost de 8417 leĭ și cheltuelile de 5525 leĭ.

In comună sunt 2 bisericĭ, deservite de 1 preot și 3 cîntărețĭ; face part din parohia Dărăști-d.-s.

Are o școală comunală mixtă cu 5 clase, în bună stare, frecuentată de 30 băeți și 2 fete.

In 1888 eraŭ în comună 513 hect. 50 arĭĭ cultivate cu vie, carĭ aŭ produs vin bun și mult; cea maĭ mare parte din el se consumă în București.

In Dărăști, la 1888, eraŭ 640 boĭ și vacĭ, 65 caĭ, 400 porcĭ, 1020 oĭ și 80 rîmătorĭ.

Locuitorĭĭ acesteĭ comune se ocupă maĭ mult cu grădinăria; de aci se aduce în București marĭ cantități de cartofĭ, varză, ceapă și tot felul de zarzavat.

Este un han mare, care servea de stațiune birjarilor ce făceaŭ drumul Giurgiu-București înainte de a se face șoseaua pe la Copăceni; sunt 3 cîrciumĭ.

Localul primărieĭ este de zid și în bună stare.

Depărtarea acesteĭ comune de București este de 21 kil., de Giurgiŭ de 49 kil., iar de Ghimpați, reședința plășeĭ Cîlnișteа, jud. Vlașca, de 24 kil.

Peste rîul Argeșul este un pod pe vase stătător.

Din această com. pleacă o șosea vecinală, care duce la șoseaua Giurgiŭ-București.

Dărăști-de-Jos saŭ aĭ luĭ **Paplica**, *cătun,* pendinte de com. Dărăști, pl. Cîlnișteа, jud. Vlașca. E situat pe coasta dreaptă a rîuluĭ Argeșul, la extremitatea S. a comuneĭ, și la 900 m. de rîul Argeșul. Aparține moștenitorilor Paplica. Are o suprafață de 640 hect.

In 1864 s'a dat la 84 locuitorĭ, foștĭ clăcașĭ, suprafața de 230 hect.

Moșia aduce un venit anual de 10000 leĭ.

In cătun este o biserică de zid în bună stare, situată pe piscul dealuluĭ Argeșul. Serbează hramul Sf. Nicolae și este deservită de 1 preot și 2 dascălĭ.

Dărăști-de-Sus saŭ aĭ **Dragomanuluĭ**, *cătun,* pendinte de com. Dărăști, pl. Cîlnișteа, jud. Vlașca. E situat pe partea dreaptă a rîuluĭ Argeșul. Moșia este proprietate a moștenitorilor Maca. Se zice a Dragomanuluĭ, după numirea vechiuluĭ proprietar, care era tîlmaciŭ saŭ dragoman la consulatul Grecesc.

Are o suprafață de 686 hect.

La 1864 s'a dat la 92 locuitorĭ, foștĭ clăcașĭ, suprafața de 261 hect., rămînînd 425 hect.

Are un venit anual de leĭ 9000.

In cät. este școala comunală; han; pod peste Argeș; zalhana; case ale proprietățeĭ. Aci locuitorĭĭ se ocupă cu industria conservelor de carne uscată, precum: șuncă, cîrnați și pastramă.

Dărăști-Mănăstireĭ, saŭ **Pîslari**, saŭ aĭ **Mărcuțeĭ**, *cătun,* pendinte de com. Dărăști, pl. Cîlnișteа, jud. Vlașca. E situat pe malul drept al rîuluĭ Argeșul. Moșia a fost proprietatea statuluĭ, depindea înainte de secularizare de mănăstirea Mărcuța.

Are o suprafață de 586 hect.

In 1864 s'a dat la 68 locuitorĭ, foștĭ clăcașĭ, suprafața de 180 hect., rămînînd proprietățeĭ 406 hect.

Are un venit anual de 8600 l.

In cătun este o biserică de zid, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ.

Locuitorĭĭ se ocupă maĭ mult cu viile și cu grădinăria. Sunt 513 hect. 50 arĭĭ vie.

Dărdălușuluĭ (Dealul-), *colină,* în jud. Buzăŭ, com. Beceni, cătunul Oilești; are vĭĭ și izlaz.

Dărdoaia, *deal,* în com. rur. Podul-Grosuluĭ, pl. Dumbrava, jud. Mehedinți.

Dărĭĭ (Muscelul-), *cătun,* al com. Gura-Sărățiĭ, jud. Buzăŭ. Are 300 loc., carĭ locuesc în 59 case.

Dărĭĭ (Muscelul-), *deal,* în com. Gura-Sărățiĭ, jud. Buzăŭ. Are vre-o 100 hect., vĭĭ și livezĭ; e avut în piatră de construcțiunĭ de o țesătură dură.

Dărîmată (Piatra-), *loc izolat* și punct de hotar al comuneĭ Breaza, jud. Buzăŭ, în apropiere de rîul Nișcovul.

Dărîmați, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., cät. com. Zgîrciți, reședința plășeĭ. I s'a dat acest nume de la împrejurarea că, dărîmîndu-se pămîntul în cät. Fîntîna-Turculuĭ, loc. aŭ venit de s'aŭ stabilit aci. Este așezat în partea de N. a com., la 500 m. spre N. de cät. de reședință, Zgîrciți. Are o întindere de 50 hect., cu o populație de 105 familiĭ, saŭ 377 suflete, din carĭ 96 contribuabilĭ; 14 știŭ carte. Are o biserică, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser.

Dărjovul, *pîrîŭ,* jud. Olt. Vezĭ Goța.

www.dacoromanica.ro

Dărmăneasca, *sat,* în pl. Munteluĭ, jud. Bacău; e secţie a satuluĭ Lapoşul şi e situat pe pîrîul cu acelaşĭ nume.

Dărmăneşti, *com. rur.,* pl. Munteluĭ, jud. Bacău. E aşezată pe ambele maluri ale Trotuşuluĭ şi pe valea Uzuluĭ. Se compune din 5 cătune: Dărmăneşti, reşedinţa, la confluenţa celor 2 rîurĭ; Lapoşul, cu secţia Dărmăneasca, d'a dreapta Trotuşuluĭ; Plopul şi Păgubeni, d'a stînga; Poiana-Uzuluĭ, pe cursul superior al Uzuluĭ.

In aceste locurĭ a venit Iliaş-Vodă la 1434, cu ajutor de la regele Vladislav, ca să răstoarne pe fratele său Ştefan-Vodă, dar fiind bătut de acesta, s'a retras în fugă peste hotar.

In Condica Liuzilor se găsesc: Plopul, a mănăstireĭ Tazlăul (Neamţu) şi Dărmăneşti a schituluĭ Dărmăneşti (Lapoş ?). In Statistica din 1878 o găsim compusă din 5 cătune ca şi acum.

Teritoriul comunal se mărgineşte la E. cu al comunelor Podurile şi Berzunţul, la S. cu al comuneĭ Dofteana, la V. cu Transilvania şi la N. cu al comunelor Comăneşti şi Văsieşti.

Comuna este udată de rîurile Uzunul şi Trotuşul, şi străbătută de culmea Lapoşul, precum şi de munţiĭ Basaca, Plopul, Hîjma, Pîinea, Chinul, Farcul-Mare, Farcul-Mic şi Nemira. Pe la izvoarele Uzuluĭ, în munţiĭ de pe graniţă, spre Austro-Ungaria, se află o trecătoare.

Are o şcoală mixtă, care funcţionează din 1864 în satul Dărmăneşti, întreţinută de stat, într'un local bun, în valoare de 3000 leĭ, construită din bîrne, de comună, cu 19 prăjinĭ pămînt în vatra satuluĭ. In anul 1891, şcoala a fost frecuentată de 41 copiĭ, printre care şi o fată.

Sunt 5 biserică ortodoxe: 2 în satul Dărmăneşti, una în Poiana-Uzuluĭ, una în Plopul şi una în Lapoş, deservite de 2 preoţĭ şi 9 cîntăreţĭ, şi o biserică catolică în satul Dărmăneşti, deservită de un preot. Sunt 22 cîrciumĭ.

Populaţiunea numără 918 familiĭ saŭ 3968 suflete: bărbaţĭ 2018, femeĭ 1905. După naţionalitate se împart: 3747 Romînĭ, 2 Bulgarĭ 4 Germanĭ şi 215 Ungurĭ, dintre carĭ 3940 de protecţiune romînă, 2 austriacă, 20 ungară, 4 germană şi 2 bulgară. După felul ocupaţiuneĭ sunt: 1568 agricultorĭ, 150 meseriaşĭ, 45 industriaşĭ, 155 comercianţĭ, 50 cu profesiunĭ libere, 450 muncitorĭ şi 250 servitorĭ. Ştiŭ carte 151 persoane. Sunt 731 contrib.

După legea rurală din 1864 s'aŭ dat, la 570 locuitorĭ, 1935 fălcĭ pămînt în împroprietărire.

Teritoriul comuneĭ are o întindere de 29220 hect. Numaĭ pădurile ocupă 18000 hect.

Pămînturile de cultură aŭ fost în 1891 în întindere de 2579 hect.

Proprietarĭ: Principele Al. B. Ştirbeiŭ are o moşie de 7084 fălcĭ ce-ĭ dă un venit anual de aproape 40000 leĭ; Eug. Ghica are o moşie de 7000 fălcĭ, cu un venit de aproape 10000 leĭ; Statul are moşiile Plopul şi Lapoşul, cu o întintindere aproximativ de 3300 fălcĭ. Principele Ştirbeiŭ are aci un castel cu o poziţiune frumoasă pe deal. In jurul castelului s'a făcut un parc şi pe o parte s'a plantat viţă. Din grădină se poate imediat intra în pădure, pe unde treci spre a te urca pe munţiĭ ceĭ maĭ înalţĭ, precum sunt Nemirele şi altele.

Ca ruine vechĭ sunt ale desfiinţatuluĭ schit Lapoşul, de pe moşia statuluĭ cu acest nume.

In această comună se află: o fabrică de cherestea cu aburĭ, 3 ferestraie de apă, 5 morĭ, 2 dîrste şi 12 piue de bătut sumane, neperfecţionate.

Tot aci se găseşte, în valea Uzuluĭ, pe moşia statuluĭ Lapoşul, cărbunĭ de pămînt (lignită).

Viile ocupă o suprafaţă de 10 hect., care, în 1890, aŭ dat 7.60 hect. vin negru şi 15.20 hect. vin alb. Viia lucrătoare are 15 hect.

Animale sunt (1890): 197 caĭ, 2496 vite cornute, 557 porcĭ, 299 capre şi 3665 oĭ, care, în 1891, aŭ dat 46 kg. lînă ţigae, 5207 kg. lînă ţurcană, 93 kg. lînă amestecată şi 280 lînă miţă.

Stupĭ de albine sunt 340; în 1890, aŭ dat 170 kg. miere şi 84 kg. ceară.

Budgetul, pe exerciţiul 1891—92, avea la venitură leĭ 32256, banĭ 80 şi la cheltueli 24577 leĭ, 22 banĭ.

Teritoriul comuneĭ este străbătut de calea judeţeană Ocna-Comăneşti-Palanca, şi de cea vecinală Dărmăneşti - Poteca - Uzuluĭ.

Distanţele: la Bacău, capitala districtuluĭ, 61 kil.; la Moineşti, reşedinţa plăşeĭ, 14 kil.; la com. Berzunţul, 27 kil.; la comuna Dofteana, 5 kil.; la com. Comăneşti, 9 kil. şi la comuna Văsieşti, 11 kil.

Dărmăneşti, *sat,* reşedinţa comuneĭ Dărmăneşti, pl. Munteluĭ, jud. Bacău. E situat de alungul maluluĭ stîng al pîrîuluĭ Uzul, nu departe de vărsarea luĭ în Trotuş. De acest sat ţine căt. Brătuleşti. Are o şcoală mixtă, la care aŭ urmat, în 1891,

www.dacoromanica.ro

din acest cătun, 25 copiĭ, din 295 în vîrstă de școală. Are două biserici ortodoxe; una clădită la 1797 de boerul Const. Ghica, iar, la 1845 restaurată de locuitorĭ, cu ajutorul Catincăĭ N. Ghica; și alta clădită la 1808 de locuitorĭ; bisericile sunt deservite de 1 preot și 4 cîntăreți; de asemenea se află o biserică catolică zidită la 1813 de locuitorĭ.

Cîrciumĭ sunt 17.

Se găsește o fabrică de cherestea cu aburĭ, 3 ferestraie de apă și 3 morĭ.

Populația numără 2723 suflete, cu 618 capĭ de familie.

Animale sunt: 135 caĭ, 1786 vite cornute, 402 porcĭ și 252 capre.

Dărmănești, *com. rur.*, jud. Muscel, pl. Rîul-Doamneĭ, la S.-V. de Cîmpulung, situată pe malul stîng al rîuluĭ Doamna, la 37 kil. depărtare de acest oraș.

Are o populație de 1380 locuitorĭ.

Știŭ carte 36 persone.

Se compune din 6 cătune: Caracal, Dărmănești, Tămășești, Valea-Nandriĭ, Valea-Riziĭ și Zăhărești. Budgetul comuneĭ la venitурĭ e de 1422 leĭ și la cheltueli de 1368 leĭ. In toată comuna sunt 194 contribuabilĭ.

Școala s'a înființat la anul 1890. Este frecuentată de 45 băeți, din numărul de 82 băeți și 45 fete în vîrstă de școală.

Are 2 biserici deservite de 2 preoți și 2 dascălĭ.

Dărmănești, *com. rur.*, pl. Filipești, jud. Prahova.

Este situată între rîurile Prahova și Prahovița, la 18 kil. departe de capitala județuluĭ și la 6 kil. de a plășeĭ.

Se compune din 3 cătune: Brătășanca - Ungureni, Dărmănești și Iezeni, avînd o populație de 1896 locuitorĭ (917 bărbați și 978 femeĭ), în care intră 11 familiĭ de Țigani, și 46 familiĭ de Bulgarĭ, carĭ se ocupă cu grădinăria.

Capĭ de familie sunt 512, contribuabilĭ, 416 și case de locuit, 413.

In comună sunt 2 biserici: una în Dărmănești și a doua în Brătășanca, deservite de douĭ preoți.

Locuitoriĭ se ocupă cu olăria, dulgheria, rotăria, trăistăria și cu munca cîmpuluĭ. Numărul meșteșugarilor este de 212: 120 olarĭ, 25 dulgherĭ, 9 zidarĭ, 4 rotarĭ, 54 trăistarĭ. Eĭ desfac produsul munceĭ lor la orașele: Ploești, Tîrgoviște, Alexandria, București și Zimnicea.

In raionul comuneĭ, pe iazul Budeasca, a căruĭ apă se desparte din rîul Prahova, sunt 3 morĭ de măcinat.

Locuitoriĭ s'aŭ împroprietărit la 1864 pe treĭ moșiĭ: 242 pe moșia Dîrmăneasca, cu 857 hect.; 7 pe moșia Crețuleasca, cu 21 hect.; 30 pe moșia Brătășanca, cu 90 hect.

Vite sunt: 256 caĭ, 105 epe, 181 vacĭ, 14 bivolĭ, 37 capre, 1513 oĭ, 509 porcĭ și 486 boĭ.

Școala există în comună de la anul 1868. Localul e proprietatea comuneĭ. E frecuentată de 75 băeți și 2 fete, din numărul de 255 copiĭ (130 băeți, 125 fete) cu vîrsta de școală. Cu întreținerea personaluluĭ se cheltuește anual 1566 leĭ.

Știŭ carte 338 bărbați și 28 femeĭ.

Toată comuna cu terenul proprietarilor are 3222 hect.

Comerciul se exercită în comună de 10 cîrciumarĭ.

Budgetul prezintă la venitурĭ suma de 6976 leĭ și la cheltueli suma de leĭ 6402 leĭ anual.

Prin Dărmănești trece șoseaua dintre Ploești și Tîrgoviște.

E brăzdată de 5 movile, dintre carĭ maĭ însemnate sunt: a-Staiculuĭ și Movila-Neamțuluĭ; sunt toate așezate în partea de E. a comuneĭ.

In partea de V. a com., pe malul drept al rîuluĭ Prahovița, este vechia cetate numită Tîrgul-Frumos cetate, făcută — se zice — de Tătarĭ și unde s'a găsit multă zidărie și oseminte.

Este udată de rîurile Prahova și Prahovița și de Vălceaualuĭ-Ciulete. In raza acesteĭ comune, în apropiere de satul Brătășanca, este un frumos pod de fier peste rîul Prahova, al șoseleĭ județene Ploești-Tîrgoviște, pus în circulație în 1898.

Se mărginește cu comunele: Mărgineni-d.-s., Vlădeni, Aricești și Haimanalele.

Dărmănești, *sat*, și reședința com. rur. Dărmănești, jud. Muscel.

Dărmănești, *sat*, face parte din com. rur. Dărmănești, jud. Prahova, pl. Filipești. Aci e o biserică cu următoarea inscripție:

Această sfîntă și Dumnezeească biserică s'a făcut din milostenie și s'a isprăvit de zugrăvit în zilele Prea Înălțatuluĭ Domn Alexandru Ghica Voevod, la leatul 1833, 7 Noembrie.

Dărmănești, *sat*, în com. Gîrcina, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu, așezat pe valea ce se cuprinde între muntele Cozia și dealul Balaurul, la 2 kil. depărtare de orașul Piatra, mărginîndu-se către N. cu satul Gîrcina.

Are o populație de 86 familiĭ, cu 372 suflete, din carĭ: 190 bărbați, 182 femeĭ; 183 necăsătoriți, 145 căsătoriți, 43 văduvĭ, un divorțat; 36 știŭ carte,

www.dacoromanica.ro

1519 nu știŭ. Sătenii se îndeletnicesc mai cuseamă cu agricultura.

In acest sat se află: o velniță (fabrică de spirt), cu capital de 100.000 lei, 51 lucrători, producînd anual 309.134 litri; două mori; o biserică de lemn, vechie, în care după descriere, se păstrează o icoană a Maicei-Domnului, ce s'a purtat de un boier în bătălia de la Pultava; iar în partea dreaptă a drumului județean Piatra-Neamțu se află o clădire mare, vechie, după cum spun bătrînii de pe timpul lui Ștefan-cel-Mare.

In cronica lui, Gr. Ureche spune că: «luni, în săptămîna albă, anul 6942 (1434, Februarie 1), la Dărmănești, s'aŭ bătut fiii lui Alexandru-cel-Bun, Ștefan și Elia, și a învins cel d'întăiŭ pe fratele săŭ Elia», dar nu numește ținutul; așa că nu putem afirma cu siguranță dacă localitatea numită e aceasta, ori Dărmănești din jud. Bacăŭ. Ceĭ mai mulți însă atribuesc acest fapt istoric localității din acest județ.

Dărmănești, *moșie,* com. Dărmănești, pl. Munteluĭ, jud. Bacăŭ; proprietatea familieĭ Al. Știrbeiŭ.

Dărmănești, *moșie,* în cuprinsul com. Gîrcina, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu. A fost proprietatea Postelniculuĭ H. Dărmănescu.

Dărmănești, *pădure,* com. Dărmănești, pl. Munteluĭ, jud. Bacăŭ, în care predomină fagul și bradul, proprietatea familieĭ Al. Știrbeiŭ. E în întindere de 7000 hect. aproximativ și este supusă regimuluĭ silvic.

Dărmănești, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, jud. Muscel, pl. Rîul-Doamneĭ, în întindere de aproape 1000 hect., avînd ca esențe fag și ștejar.

Dărmocsa, în județul Vlașca, petec de *pădure,* pe proprietatea Glavaciocul; ține de com. Ferbinți și de ocolul silvic Cîrtojani.

Dăroaia, Neagota, Ciocănelul, Colțul, Văraticele și Sanda, *diferite numiri* ce se daŭ *dealuluĭ* care, plecînd dela N., din munții Scărișoara, se prelungește spre S. și pe partea de V. a comuneĭ Costești, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Acest șir de dealuri merge spre S. pănă la confluența rîuluĭ Romani cu Bistrița. Pe el sunt multe piscuri acoperite cu păduri și poeni, precum și o mulțime de văi cari îl brăzdează.

Văile sunt:

Valea Țuțuruluĭ ce izvorește din dealul Dăroaia, merge spre E. și se varsă tot în dreapta rîuluĭ Bistrița.

Valea-Badeĭ, Valea-luĭ-Băcilă și Ponorul, cari izvorăsc din Dealul-Sandeĭ, merg spre S.-E. și se varsă tot în dreapta rîuluĭ Bistrița.

Piscurile de pe aceste dealuri, mergînd de la N. spre S. sunt: Dăroaia, al-Danciuluĭ, al-Colțuluĭ, al-Dosuluĭ, Mărul-Mistreț și Momocul.

Cîmpiile de pe coama și poalele acestuĭ șir de dealuĭ sunt: Dăroaia, Miriștea, Coti, Neagota, Călinele, a-Dălurenilor, a-Mocanuluĭ, a-Colțuluĭ, Văraticele, a-Crucilor, a-Mîegeĭ, a-Cîrneĭ, Dorocioaia, a-Băcileĭ și Rovine.

Dăroilor (Piscul-), *pisc,* com. Romani, pl. Horezul, jud. Vîlcea.

Dăroiul, *sat,* face parte din comuna rurală Dăjești, pl. Oltul-de-Sus, jud. Olt.

Dărvași, *măgură,* situată în pl. Marginea, jud. Vlașca, pe proprietatea Asan-Aga saŭ Costieni. (Vezi istoricul acesteĭ măgure la Asan-Aga saŭ Costieni).

Dăscălești, *sat,* în jud. R.-Sărat pl. Grădiștea, căt. com. Nicolești; și-a luat numele de la moșia Dăscălești; e așezat în partea de E. a comuneĭ, pe malul drept al rîuluĭ R.-Sărat, la 1200 m. de cătunul de reședință, spre E. Nicolești; are o întindere de 15 hect., cu o populație de 150 familiĭ, ce cuprind 685 suflete, din cari 130 contribuabiliĭ; știŭ carte 38 locuitori. Are o biserică.

Dăscălești, *sub-divizie* a *cătunuluĭ* Aldeni, din com. Aldeni, jud. Buzăŭ. Are 70 familiĭ cu 230 suflete. Aci se ține un bîlciŭ anual de oare-care importanță.

Dăscălești, *numire,* ce se mai dă com. rur. Aldeni, jud. Buzaŭ.

Dăscălești, *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Aldeni, despărțită în două trupuri: unul de 420 hect., numit Aldeni, iar altul, Dăscălești, propriŭ zișĭ, de 200 hect., din care 50 hect. pădure, restul arături, îzlaz, etc.

Dăscălești, *tîrlă,* la N. com. Surdila-Găiseanca, pe malul Buzeeluluĭ-Sec, jud. Brăila. Are o suprafață de 5 hect., cu 11 case, locuite de 14 fam., saŭ 50 sufl.

Vite sunt: 50 caĭ, 90 vite cornute, 80 oĭ și 19 rîmători.

Dăscălița (Poiana-), *izvor de ape*

www.dacoromanica.ro

minerale, în grupa izvoarelor de la Tîrgul-Neamţu şi Oglinzi, jud. Neamţu. Este situat într'o pădure, la o înălţime de 350 m. Locuitorii numesc apa aceasta La-Apa-Puturoasă.

Apa din izvor este turbure, cu un miros de hidrogen sulfurat, foarte pronunţat; la gust este foarte sărată şi conţine gaze.

Dăsnăţuiul, *deal,* jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Vela, pe care este situat satul Sabarul.

Dăsnăţuiul, *şes,* jud. Dolj, pl. Băileşti, com. Plosca, pe care se întinde com. Plosca.

Dăsnăţuiul, *rîu.* Izvoreşte din Dealul-Negru, judeţul Mehedinţi, ramificaţiune a culmei Frumoase, aproape de izvorul rîului Drincea. Intră pe teritoriul judeţului Dolj, prin pl. Dumbrava-d.-j. Curge în această plasă cu direcţiunea de la V.-E., până ce pătrunde în plasa Jiul-d.-m., unde din dreptul comunei Ciutura se îndreptează spre S. Formează puţin limita între pl. Jiul-d.-m. şi plasa Băileşti. Din dreptul com. Plosca, pl. Băileşti, se îndreptează spre E. de se varsă în balta Nedeia în dreptul com. Cîrna. Curge prin valea numită Dăsnăţuiul şi printre două şiruri de dealuri: Dealul-Guardiniţa-Radovan în stînga, care desparte basinul acestui rîu de basinul rîului Jiul şi Dealul-Cerbului cu continuaţiunea sa Dealul-Doridor în dreapta Dăsnăţuiului, care-l şi desparte de basinul rîului Drincea.

In pl. Dumbrava-d.-j., udă comuna Călugărei, cu direcţiunea de la V.-E. Are aci două poduri stătătoare, unul în partea de E. şi altul în partea de V. a com. Din dreptul acestei comune primeşte pe dreapta Pîrîul-Udrii.

Udă com. Gubancea de la E. spre V., în dreptul căreia are 3 poduri şi un vad. Primeşte pîrîul Pietriceaua pe stînga, încărcat la rîndul lui cu pîrîul Făgeţelul.

Udă com. Vela, trecînd prin partea de S. Are un pod peste dînsul la Rîpa-Roşie.

Eşind de pe teritoriul com. Vela, intră în com. Sălcuţa, pe care o udă prin partea de V.-N. face mai multe ondulaţiuni spre E. şi apoi se lasă spre S. Are şi aci un pod.

Pătrunde pe teritoriul com. Tăncăpău pe care o udă cu direcţiunea de la V.-N.-E. Din dreptul acestei com. pătrunde în pl. Jiul-d.-m., intrînd în comuna Ciutura, pe care o udă prin partea de V.-S.-E. Primeşte pe stînga pîrîul Ciuturica, la Podul-Bisericei.

Primeşte în această com. pe stînga pîrîul Dăsnăţuiul-Mic.

Pătrunde pe teritoriul com. Vîrvorul, de unde se îndreptează direct spre S., păstrînd această direcţiune până aproape de vărsare.

Se încarcă pe stînga cu pîrîul Purceaua, în dreptul moarei lui Ion-Stan-Toma, satul Fîntînelele (com. Vîrvorul).

La eşirea din com. Vîrvorul pătrunde pe teritoriul com. Lipovul, pe care o udă prin partea de V. cu direcţia de la N.-S. Desparte această comună de com. Intorsura, pe care o udă prin partea de E. cu direcţiunea de la N.-S. Primeşte pe dreapta afluenţii: Jivanul, Bănăguiul şi Valea-Rea, care se varsă în dreptul satului Radovan, pe stînga. Aceste rîuri îi vin din com. Intorsura. La eşirea din această com. udă com. Cerătul, din dreapta căreia formează limita despărţitoare între plăşile Băileşti şi Jiul-d.-m. Din S. com. Cerătul, încetează de a mai uda plasa Jiul-d.-m. şi pătrunde în plasa Balta, formînd hotarul de V. către pl. Băileşti. Cea d'ntîiu com. ce udă este com. Giurgiţa, în dreptul căreia are mai multe poduri şi pe care o desparte de com. Urzicuţa, pl. Băileşti. Din această com. primeşte pîrîul Urzicuţa, pe dreapta.

Pătrunde în com. Bîrca, de unde se încarcă pe stînga cu pîrîul Bîrca, apoi trece în com. Goicea-Mică, pe care o udă în partea de V., cu direcţiunea de la N.-S. Desparte această com. de com. Plosca şi Bistreţul. Are aci 2 vaduri şi trei poduri.

Intră în com. Goicea-Mare, în dreptul căreia are 4 vaduri de moară şi 2 poduri.

Pătrunde pe teritoriul com. Plosca, pl. Băileşti, pe care o desparte de com. Cîrna, pl. Balta. Udă com. Plosca prin partea de E., de unde apoi se îndreptează spre E., spre a se vărsa în Balta-Popei sau Nedeiul.

Dăsnăţuiul se revarsă primăvara, dar nu cauzează pierderi locuitorilor de prin prejur.

Dăsnăţuiul, *vale,* jud. Mehedinţi şi jud. Dolj, plăşile Dumbrava-d.-j., Jiul-d.-m. Balta şi Băileşti, prin care curge rîul Dăsnăţuiul. Se mai chiamă numai în jud. Dolj şi Valea-Mare

Dăsnăţuiul-Mic, *pîrîu,* jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Tăncănău, afluent pe stînga al rîului Dăsnăţuiul.

De-Casă (Valea-), *vale,* izvoreşte din raionul com. Păuşeşti-Măglaşi, jud. Vîlcea, pl. Cozia, şi se varsă în rîul Rîmnic, tot

www.dacoromanica.ro

în raionul com. Păușești-Măglași.

Deagul, *com. rur.*, ce-i mai zice și Deagurile, jud. Argeș, pl. Gălășești, la 5 kil. de com. rur. Costești (reședința subprefecturei) și la 48 kil. de Pitești. Se compune din 4 cătune: Spălăței, cu 50 fam., Goleasca, cu 90 fam., Găinești, cu 50 fam., Deagul-d.-s. și Deagul-d.-j., cu 116 fam. In tot sunt 200 fam., din care 12 fam. de Țigani, cu 1182 sufl. In com. sunt 2 biserici, o școală primară rurală, case proprietărești cu grădină, etc.

Budgetul comunei pe anul 1882/83 a fost de 3482 lei 50 bani la venituri și de 3392 lei la cheltueli.

După o publicație oficială (1887) această com. numără 241 contribuabili și are un budget de 2960 lei la venituri și de 2734 lei la cheltueli.

Numărul vitelor a fost în anul 1887 de 1063 capete mari (1000 boi și vaci, 50 cai, 5 bivoli, 8 asini) și de 3428 vite mărunte (3118 oi, 30 capre și 280 rîmători).

Deagul-de-Jos, *sat*, cu 400 suflete, din jud. Argeș, pl. Gălășești; face parte din com. rur. Deagul saŭ Deagurile. Are o biserică cu hramul Adormirea, deservită de un preot și un cîntăreț.

Deagul-de-Sus, *sat*, cu 200 suflete, din jud. Argeș, pl. Gălășești; face parte din com. rur. Deagul saŭ Deagurile. Are o biserică, cu hramul Toți-Sfinții, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Deagurile. Vezi Deagul, jud. Argeș.

Dealul, *plasă*, în jud. Dîmbovița. Și-a luat numele de la dealurile cu vii ce o brăzdează de la N. spre S. Această plasa până la 1883 își avea reședința în Tîrgoviște; dar de atunci s'a unit cu plasa Dîmbovița, și formează o singură plasă cu numele Dealul-Dîmbovița. Este situată în mijlocul județului și se învecinește spre E. cu jud. Prahova, spre V. cu jud. Muscel, spre N. cu plaiul unit Ialomița-Dîmbovița; spre S. cu plasa Ialomița și Cobia și cu pl. Bolintinul numai într'un punct la com. Ghinești. Clima acestei plăși este dulce și sănătoasă; pămîntul ei este fertil și acoperit de dealuri cu vii, văi și păduri, precum și cîmpii întinse.

Dealurile mai principale din această pl. sunt: Dealurile Ocniței și ale Gorgotei, numite: Rusețul Scoarța, Plaiul Salinelor-Vechi, Blejul, și văile: Valea-Gorgotii, Valea-Dulce, Linia și Sărătura; Dealurile din Gura-Ocniței, numite: Dealul-Crucilor și Dealul-Fîntînei; Dealurile Răzvaduluĭ, numite: Fețile-Zarafuluĭ, Călugăreasca, Valea-luĭ-Socol și altele; Dealurile Mănăstirei-Dealul și Viforîta; Dealurile Aninoasei, numite: Cornetul, Ogrăzile și Fețele; Dealurile Doicești-lor: numite Boltoșul, Valea-Braduluĭ, Daria și Iuzi; Dealurile Bucșianilor, numite: Conțeasca, Cruțul și Săpunarul. Mai toate aceste dealuri și văi produc vinuri, fructe și mai ales prune, din care se face țuică. Dealuri acoperite cu păduri și izlazuri mai sunt la comunele: Șotînga, Gîndești, Priboiul, Tătărani, Mănești, Boțești, Ludești, Butoiul și altele; iar cîmpii și șesuri întinse sunt la comunele: Colanul, Văcărești, Lazurile, Cazaci, Hăbeni, Săcueni și Comișani.

Plasa Dealul-Dîmbovița este una din cele mai întinse ale județuluĭ. Este udată de mai multe rîuri și anume: Dîmbovița și Ialomița; apoi de pîraele: Valea-Boțestilor. Glîmbocelul, Potopul cu afluenții săi: Valea-Butoiuluĭ, Valea-Cobieĭ, Valea-Șuții, și altele; după aceea Ilfovul, Slănicul, Pîrscovul și Crivățul. Această pl. produce în părțile sale cîmpoase tot felul de cereale: grîŭ, porumb, orz și altele; produce vin, țuică și tot felul de fructe; cărbuni de pămînt la Șotînga, păcură la Ocnița. Sunt fabrici de gaz la Tîrgoviște și Colanul; mori de apă și de aburi în diferite comune; fabrici de oale și coșuri de richită la Dragomirești, etc. Pentru comerciŭ, Tîrgoviștea se află în mijlocul acestor plăși, unde se vînd și se cumpără tot felul de articole. Din Tîrgoviște pleacă în diferite părți ale plășeĭ Dealul-Dîmbovița mai multe șosele comunale, județene și naționale.

Această plasă cuprinde 31 comune rurale: Șotînga, Colanul, Ocnița, Gura-Ocniței, Răzvadul, Văcărești, Hăbeni, Adînca, Aninoasa, Bucșani, Cazaci, Comișani, Doicești, Lazurile, Raciul, Săcueni, Viforîta, Bogați, Botești, Butoiul, Cîndești, Dragomirești, Glîmbocata, Hulubești, Lucieni, Ludești, Mănești, Priboiul, Tătărani, Valea-Caselor și Mircea-Vodă, avînd peste tot o populațiune de 47415 locuitori. In această plasă este o judecătorie de ocol cu reședința în Tîrgoviște; însă își întinde competența numai asupra afacerilor din oraș și din plasa Dealul, căci locuitorii din plasa Dîmbovița țin de judecătoria din Găești a plășeĭ Cobia.

In această plasă sunt mai multe biserici și 5 mănăstiri: Viforîta, Dealul, Gorgota, Nucetul și Butoiul. Școale sunt

www.dacoromanica.ro

prin toate comunele de mai sus. La Nucet este herghelia statului. Aci, la 1821, Turcii bătură pe Grecii lui Ipsilante în două rînduri. In Dragomireşti se află şi azi ruine din marele fabric ale lui Băleanu, fabrici de spirt, de lumînări, de săpun, de postav şi de tăbăcărie. In Doiceşti sunt ruine de palate vechi. La Hulubeşti şi Comişani aŭ fost lupte între Turci şi Romîni (1495 — 1599). La Heleştaele-Domneşti, cari sunt în raionul comunei Cazaci, Vlad-Ţepeş a tras în ţeapă la 1462 armata turcească şi pe comandantul lor Hamza-Paşa, care intrase în ţară ca să-l scoată din domnie.

Dealul, *plasă* desfiinţată, din judeţul Muscel, care coprindea pe la începutul secol. al XVIII-lea toate comunele de la Valea-Mare (lîngă Piteşti) până la Călineşti (astă-zi pl. Podgoria).

Dealul, *sat.* (Vezi Cristeşti, *sat,* com. Cristeşti, pl. Coşula, jud. Botoşani).

Dealul, *sat.* (Vezi Buda, *sat,* com. Zvorăştea, pl. Berhometele, judeţul Dorohoiŭ).

Dealul, *cătun.* (Vezi Cotnari, *sat,* pl. Bahluiul, jud. Iaşi). Are o populaţie de 60 familii, saŭ 249 suflete.

Vite sunt 417 capete, din cari: 103 vite mari cornute, 28 cai, 220 oi şi 68 rîmători.

Dealul, *parte* din *satul* Sireţelul, jud. Suceava.

Dealul, *mahala,* în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-s.; ţine de com. rur. Bresniţa.

Dealul, *mănăstire,* jud. Dîmboviţa. E situată la 4 kil. de Tîrgovişte, spre N.-E., pe un deal cu o poziţie frumoasă şi înconjurată cu vii. In această mănăstire a fost instalată şcoala de sub-oficeri, care s'a mutat de aci la Bistriţa. Tot aci a fost sub gardă un convoiŭ de 800 prizonieri Turci mai multe luni în urma războiului de la 77/78.

Se păstrează în mănăstire un sicriŭ cu două craniuri, unul capul lui Radu-cel-Mare, care a fondat această mănăstire şi al doilea capul lui Mihaiŭ-Viteazul.

Prin secolul al XV-lea, în Ţara-Romînească eraŭ două partide de boeri, cari trăiaŭ în cea mai înverşunată duşmănie, din cauză că fie-care voia să pună mîna pe domnie. Aceste partide după numele capilor lor se numeaŭ partida Dăneştilor şi Drăculeştilor. Pe la anul 1446, Dăneşti cu ajutorul Ungurilor ucise chiar în mijlocul Tîrgovişteĭ, capitala ţăreĭ, pe atunci, pe Domnul ţăreĭ Vlad-Dracul dimpreună cu fiul săŭ Nicolae şi ast fel ocupară Dăneşti tronul ţăreĭ. Ceĭ doi Drăculeşti, victima ureĭ şi a duşmănieĭ, se înmormîntară pe culmea dealuluĭ într'o poziţie frumoasă, unde este astă-zi Mănăstirea-Dealul, se ridică apoi aci o mică capelă de lemn, care mult timp s'a numit Gropniţa-Drăculeştilor.

La anul 1499, Radu-al-V-lea-cel-Mare, din familia Drăculeştilor, privind de mai multe ori, din palatele sale domneşti din Tîrgovişte, locul de pe deal, unde zăceaŭ oasele scumpe ale moşilor săi, însărcină pe Oncea Corbul, unul dintre ceĭ mai credincioşi demnitari aĭ săi, ca să ridice o mănăstire măreaţă pe acest deal scump familieĭ sale. Mănăstirea-Dealul se termină şi se tîrnosi la 1500, în prezenţa Domnilor şi a mai marilor ţăreĭ, dîndu-i-se hramul Sf. Nicolae, servind la acest înalt oficiŭ divin Patriarhul Nifon şi Mitropolitul Macarie. Mănăstirea-Dealul a fost reparată de Bibescu-Vodă pe la 1844, cînd a făcut şi o şosea cu aleiŭ de teĭ din Tîrgovişte până la Mănăstire.

Astă-zi în mănăstirea Dealul este un mare depoŭ de arme.

Dealul, *mahala,* în jud. Mehedinţi, plasa Dumbrava; ţine de com. rur. Bălţaţi.

Dealul, *mahala,* com. rur. Slăveşti, pl. Olteţul-d.-s., jud. Suceava.

Dealul, *deal,* jud. Covurluiŭ, între pîraele Covurluiuluĭ şi Suhuluiuluĭ, care atinge com. Măstăcani numaĭ cu o parte din coasta sa despre E., formînd valea şi şesul pîrîuluĭ Covurluiŭ.

Dealul, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, în raionul comuneĭ Rucărul, plaiul Dîmboviţa, judeţul Muscel.

Dealul, *trup* din *pădurea* statuluĭ, în raionul com. Barcea, pl. Bîrlad, jud. Tecuciŭ.

Dealul, *deal,* jud. Muscel, proprietatea com. Domneşti, din care curge Pîrîul-Ţiganuluĭ, Valea-luĭ-Ilie, Pîrîul-cel-Mare, valea Bercoia şi Valea-luĭ-Gheorghe. Acest deal se află spre V. comuneĭ şi are pămînt nisipos în mare parte, răŭ de hrană. E acoperit în mare parte cu anin şi mesteacăn. Pe icĭ pe colea se văd rîpĭ şi surpăturĭ.

Dealul-Afînata, *loc de vie,* în întindere de 3 hect. 6354 m. p. E situat în com. Rusăneşti, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea. A fost

www.dacoromanica.ro

pendinte de Episcopia Rîmnicul. S'a vîndut de vecĭ.

Dealul-Almajuluĭ, *deal,* lîngă com. cu acelaşĭ nume, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s. Pe acest deal este un punct trigonometric, aşezat de statul major austriac (1854) cu ocazia facerĭĭ hărţiĭ ţărĭĭ.

Dealul-Babelor, *deal.* (Vezĭ Babele).

Dealul-Bagna, *pădurice* a statuluĭ, în întindere de 40 hect., pendinte de com. Goleşti, pl. Rîurile, jud. Muscel.

Dealul-Balaban, *deal,* în com. rur. Glogova, plaiul Cloşani, judeţul Mehedinţi.

Dealul-Bălceşti, *cătun,* jud. Argeş, pl. Topologul, pendinte de com. rur. Corbi-Măngureni saŭ Corbi-din-Vale. Are o populaţie de 92 locuitorĭ; o biserică cu hramul Intrarea-în-Biserică, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Dealul-Bălţeĭ, *deal,* se prelungeşte de la N. la S. de-a lungul comunelor: Berezeni şi Bozia, pl. Prutul, jud. Fălciŭ, numit ast-fel de la balta Berezeni, ce se află pe şesul Prutuluĭ, şi în lungul căreia se întinde. Pe culmea acestuĭ deal, în partea de N., se află o movilă.

Dealul-Bătrîn, *deal,* în com. rur. Lupşea, plasa Motrul-d.-s., jud. Mehedinţi.

Dealul-Berbeculuĭ.V. Coarnele-Berbeculuĭ, *deal,* jud. Neamţu.

Dealul-Beşlegeĭ, *deal,* pe teritoriul com. Răducăneni, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ.

Dealul-Bisericeĭ, *sat,* cu 73 locuitorĭ, jud. Argeş, pl. Piteşti; face parte din com. rur. Cocul-Popeşti.

Dealul-Bisericeĭ, *sat,* face parte din com. rur. Rîjleţul-Vieroş, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Are o populaţiune de 120 locuitorĭ.

Aci e o biserică, fondată la anul 1830 de logofătul Anghel Ceauşescu, cu soţia sa Dumitra şi alţĭ locuitorĭ maĭ de frunte din comună.

Dealul-Bisericeĭ, *mahala,* com. rur. Tereuja, pl. Olteţul-d.-s., jud. Vîlcea.

Dealul-Bisericeĭ, *deal,* numit ast-fel de la biserica ce se află pe el, în partea de N. a satuluĭ Bozia, com. Bozia, pl. Prutul, jud. Fălciŭ. Pe platoul acestuĭ deal se află aşezat şi satul Bozia.

Dealul-Bîrladuluĭ, *deal,* în jud. Fălciŭ. Se întinde din hotarul jud. Vasluiŭ, între rîul Bîrlad şi pîrîul Crasna, pe teritoriul com. Tîrziĭ, pl. Crasna, pe o suprafaţă cam de 286 hect. Capătul luĭ despre S. se numeşte Gheba.

Dealul-Boeresc, *deal,* în com. rur. Lupşea, plasa Motrul-d.-s., jud. Mehedinţi.

Dealul-Borliĭ. Vezĭ Borli.

Dealul-Boroneşti, *sat,* jud. Argeş, pl. Argeşul, pendinte de com. rur. Valea-Danuluĭ. Are 70 familiĭ, saŭ 147 locuitorĭ; îĭ maĭ zice şi Borobăneşti.

Dealul-Bouluĭ, *sat,* cu 100 loc., jud. Argeş, pl. Piteşti; face parte din com. rur. Cocul-Popeşti.

Dealul-Braduluĭ, *com. rur.,* jud. Argeş, pl. Piteşti, la 23 kil. de com. rur. Băscovu-Flesci, reşedinţa sub-prefecturel şi la 24 kil. de Piteşti. Se compune din satele: Degeraţi (200 loc.); Pepeleşti (180 loc.) şi Rosogeşti (190 loc.), peste tot 570 loc.

In comună este o biserică de lemn, făcută de locuitoriĭ moşneni, cu hramul Cuvioasa-Paraschiva, deservită de 2 preoţĭ şi 1 cîntăreţ; o şcoală prim. rur.

După o publicaţie oficială (1887), această com. numără 81 contrib. şi are un budget de 1427 leĭ la venitурĭ şi de 1152 leĭ la cheltuelĭ.

Vite marĭ eraŭ în 1887 426 capete (400 boĭ şi vacĭ, 26 caĭ) şi 972 vite mărunte (850 oĭ, 2 capre şi 120 rîmătorĭ).

Dealul-Brăneşti, *deal,* în com. rur. Glogova, plaiul Cloşani, judeţul Mehedinţi.

Dealul-Buda, *deal,* în com. rur. Glogova, plaiul Cloşani, jud. Mehedinţi.

Dealul-Caseĭ, *deal,* în com. rur. Miculeşti, pl. Văilor, jud. Mehedinţi.

Dealul-Caselor, *deal,* în com. rur. Lupşea, plasa Motrul-d.-s., jud. Mehedinţi.

Dealul-Călugăruluĭ, *deal,* în com. rur. Mătăsari, pl. Văilor, jud. Mehedinţi.

Dealul-Călugăruluĭ, *deal,* în com. rur. Miculeşti, jud. Mehedinţi, pl. Viilor.

Dealul-Cărbuneluĭ, *pădure,* a statuluĭ, în întindere de 175 hect. com. Stăneşti, jud. Muscel, pl. Nucşoara.

Dealul-cel-Mare, *deal,* şi locu-

www.dacoromanica.ro

inţă izolată, la E. de com. Stîlpeni, jud. Muscel, pl. Rîurile, de unde izvoreşte pîrîul Ogrezile.

Dealul-Cerbuluĭ, *deal,* cu vii, în jud. Mehedinţi, pl. Blahniţa. Ţine de com. rur. Batoţi. Conţine marmoră albă, foarte frumoasă.

Dealul-Cetăţuia, *vîrf de deal,* jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., com. Gioseni. E situat la E. satuluĭ Horgeşti şi numit ast-fel fiindcă se crede a fi fost pe dînsul o vechĭe cetate.

Dealul-Cetăţuieĭ, *culme de deal,* jud. Olt. Vezĭ Cetăţuia.

Dealul-Chiciora, *deal,* cu pădure, în jud. Mehedinţi, plaiul Cerna; ţine de com. rur. Marga.

Dealul-Ciocîndieĭ, *deal,* în com. rur. Miculeşti, jud. Mehedinţi, pl. Văilor.

Dealul-Ciungilor, *pădure,* jud. Bacău, plasa Tăzlăul-d.-j., com. Bîrsăneşti, proprietatea căpitanuluĭ Şeptilicĭ. Este foioasă (fag, stejar). Are o întindere de 115 hect., şi este supusă regimuluĭ silvic.

Dealul-Cîsmănegeĭ, *deal,* în jud. Mehedinţi, com. rur. Miculeşti, plasa Văilor.

Dealul-Coasteĭ, *deal,* în com. rur. Crainici, jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani.

Dealul-Coasteĭ. Vezĭ Costeşti, jud. Suceava.

Dealul-Comorilor, *deal,* cu pădure, pe teritoriul moşieĭ Hliboca, jud. Dorohoiu, pl. Prutul-d.-s., com. Pomîrla. Pe vîrful luĭ se văd niştе gropĭ, despre care tradiţia populară spune că din vechime s'ar fi scos din ele multe scule preţioase şi o mare comoară.

Dealul-Corbuluĭ, mică *pădurice,* în întindere de 20 hect. a statuluĭ, pendinte de com. Goleşti, jud. Muscel, pl. Rîurile.

Dealul-Corbuluĭ, *vîrf de deal,* jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., com. Milești. Face parte din ridicăturile care despart pîrîul Răcătăuĭ, de Siret.

Dealul-Cornilor, *deal,* pe care se află aşezat satul Corni-Unguri; este o ramificare a dealuluĭ Lohan, ce se întinde pe partea de S. de la E. la V. pe teritoriul com. Epureni, jud. Fălciu, pl. Prutul. Şĭ-a luat numirea de la pădurea de cornĭ ce se află pe el.

Dealul-Cornişorul, *deal,* în comuna rur. Glogova, jud. Mehedinţi, pl. Cloşani.

Dealul-Coteni, *deal* mic, jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., com. Tămaşi; se ridică la N. de satul cu acelaşĭ nume. In partea culminantă a acestuĭ deal se află un becĭu, numit Beciul-Tătăresc saŭ Urieşesc, unde legenda spune că-şĭ păstraŭ Tătarĭĭ averile.

Dealul-Cotmeniţiĭ, *cătun,* din jud. Argeş, pl. Piteşti, pendinte de com. rur. Drăganul-Băscovel. Are 32 fam.

Dealul-Croiceĭ, *deal,* în com. rur. Mătăsari, jud. Mehedinţi, pl. Văilor.

Dealul-Croicilor, *deal,* în jud. Mehedinţi, pl. Văilor, comuna rur. Miculeşti.

Dealul-Croitorilor, *deal,* în comuna rur. Şuşiţa, jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-j.

Dealul-Cruceĭ, *deal,* începe din Podişul-Hucilor, de pe moşia Vlădeni, jud. Dorohoiu, pl. Coşula, com. Corlăteni, şi se prelungeşte de asupra Jijieĭ, la moara de lîngă sat.

Dealul-Cruceĭ, *deal,* jud. Vălcea, pl. Ocolul, com. Vlădeşti.

Dealul-cu-Cetate, *deal,* în jud. şi pl. Tulcea, com. Moru-Ghiol, căt. Dunăvăţul-d.-s.; se desface din dealul Moru-Ghiol; se intinde spre E., brăzdînd partea N.-E. a plăşeĭ şi pe cea Estică a comuneĭ; pe la poalele nordice merge calea comunală Moru-Ghiol-Dunăvăţul; la cele S. este aşezat satul-Dunăvăţul-d.-s; vîrful Dunăvăţul are 52 m. S'a numit aşa, din cauza a 3 ruine de lagăre romane, situate la nord şi cunoscute de locuitorĭ sub numele de Cetate.

Dealul-cu-Gruiul, *suhat.* Vezĭ Corbi, proprietate a statuluĭ, jud. Muscel.

Dealul-cu-Monument, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul cătunuluĭ Gărvan, comuna rur. Văcăreni. Se desface din Dealul-Cărărilor, anume din vîrful dealuluĭ Pietrosul (162 m.); se întinde spre N., avînd o direcţiune generală de la S.-E. spre N.-V., brăzdînd partea nordică a plăşeĭ şi a comuneĭ; în partea Vestică are vîrful numit Bugeacul (86 m.), la picioarele căruia se află un mic monument, ridicat cu ocazia debarcăreĭ trupelor ruseştĭ în războiul din 1877 — 1878; se întinde printre balta Jijileĭ şi scurgerea sa Gîrla-Lăţimeĭ; atît la poa-

www.dacoromanica.ro

lele estice cît şi la cele vestice se află două micĭ bande de nisip, pe carĭ merg două drumurĭ vecinale, Jijila-Azaclîu şi Garvan-Azaclîu; are o înălţime de 87 m.; e punct trigonometric de ordinea a 3-a; domină asupra satuluĭ Gărvan, aşezat la poalele sale; este acoperit cu semănăturĭ şi fîneţe.

Dealul-cu-Perĭ, *deal*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Fratoşiţiţa; are o înălţime de aproape 92 m.

Dealul-cu-Viile, *deal*, la V. şi în marginea com. Teleşti, jud. Gorj, pl. Ocolul. Se prelungeşte de la N. spre S. pe o întindere de aproape 2 kil. Este acoperit cu viĭ şi e proprietatea comuneĭ Teleşti.

Dealul-Cuca, *sat*. Vezĭ Cuca.

Dealul-Cucului, *sat*. Vezĭ Căzăneşti.

Dealul-de-Est, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 225 hect., aparţinînd com. Stăneşti, jud. Muscel, plaiul Nucşoara.

Dealul-de-Est, *pădure*, proprietate a statuluĭ, în întindere de 500 hect., com. Corbişori, plaiul Nucşoara, jud. Muscel. Formează împreună cu pădurea Dealul-de-Vest (244 hect.) şi Zăvoiul de lîngă rîul Doamna (12 hect.), pădurea Corbişori, avînd toată o suprafaţă de 750 hect.

Dealul-de-Est, *pădure*. Vezĭ Dealul-de-Vest, com. Dobreşti, jud. Muscel.

Dealul-de-Jos, *deal*, cu viĭ, în jud. Mehedinţi, com. rur. Retejul, pl. Cloşani; produce vin bun.

Dealul-de-Jos. Vezĭ Dealul-de-Sus, comuna Bălileşti, judeţul Muscel.

Dealul-de-Mijloc, *deal*, numit ast-fel pentru că se prelungeşte între alte două dealurĭ, pe teritoriul comuneĭ Rusca, plasa Prutul, jud. Fălciŭ.

Dealul-de-Rudina, *cătun*, în comuna rurală Dîlma, judeţul Mehedinţi, plaiul Cerna.

Dealul-de-sub-Vîrful-Pietreĭ, *deal*, la N. de com. Apostolache, pl. Podgoria, jud. Prahova, în direcţie de la V. la E. Pe el se cultivă vie.

Dealul-de-Sus, *deal*, în judeţul Mehedinţi, com. rur. Retezul, plaiul Cloşani. Este acoperit cu viĭ carĭ daŭ un vin bun.

Dealul-de-Sus şi **Dealul-de-Jos**, *două serĭ de dealurĭ* la V. de com. Bălileşti, pl. Rîurile, jud. Muscel. Una merge către V., prelungire a culmeĭ de munţĭ şi dealurĭ ce trece printre rîul Doamneĭ de o parte şi rîul Bratia de alta; alta către E., prelungire a culmeĭ de munţĭ şi dealurĭ ce merge pe de o parte printre rîul Braţia, iar pe de alta printre rîul Bughea şi Rîul-Tîrguluĭ. Această din urmă serie se termină în comuna Bălileşti printr'o cîmpie întinsă, avînd un pămînt cît se poate de propriŭ pentru agricultură. Cea-l'altă serie de V. merge maĭ departe către S., prin comuna Băjeşti şi se termină în com. Piscani, pe la poalele căreia trece rîul Bratia unit cu Rîul-Tîrguluĭ.

Ambele dealurĭ sunt acoperite cu o mulţime de păduriĭ.

Dealul-de-Vest, *pădure*, proprietate a statuluĭ, în întindere de 750 hect., com. Dobreşti, pl. Podgoria, jud. Muscel. Impreună cu Dealul-de-Est, care are o suprafaţă de 500 hect., formează pădurea Furesti.

Dealul-de-Vest, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 500 hect., pendinte de com. Aninoasa, pl. Rîurile, jud. Muscel.

Dealul-de-Vest, *pădure*. Vezĭ Dealul-de-Est, com. Corbişori, jud. Muscel.

Dealul-despre-Butora, *ramificaţie* a dealuluĭ dintre pîraele Covurluiul şi Suhuluiul, din comuna Măstăcani, plasa Prutul, jud. Covurluiŭ.

Dealul-Dianca, *sat*, jud. Bacăŭ, plasa Tazlăul-de-sus, al cătunuluĭ Leontineşti, situat pe podişul Dianca, la o depărtare de 200 m. de satul Leontineşti (şcoală). Din acest cătun aŭ urmat la şcoală 14 copiĭ, în anul 1891, din 33 în vîrstă de şcoală.

Are o biserică ortodoxă, clădită de locuitorĭ, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Are o populaţie de 45 familiĭ saŭ 114 suflete.

Animale se numără: 14 caĭ, 92 vite cornute şi 47 porcĭ.

Dealul-Dieneţul, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., al comuneĭ Pîncesti. Se află situat între pîrîul Pogleţul şi pîrîul Dieneţul, la o depărtare de 1800 m. de satul Pîncesti. Are 44 fam. saŭ 149 sufl. Vite sunt: 14 caĭ, 108 vite cornute, 65 porcĭ şi 14 capre.

La marginea satuluĭ sunt movile găunoase şi şanţufĭ care fac parte din întăririle de la Gătişeşti, numite Apărătoarea.

Dealul-Doamneĭ, *deal*, pe teri-

www.dacoromanica.ro

toriul satuluĭ Orofteana-de-Jos, com. Orofteana, pl. Herța, județul Dorohoiŭ.

Dealul-Dochiciuluĭ, *deal,* acoperit cu pădure și poenĭ, d'asupra orașuluĭ Baia-de-Aramă, din județul Mehedinți, plaiul Cloșani. In interiorul acestuĭ deal se află cărbunĭ de pămînt. Peste Dealul-Dochiciuluĭ trece o potecă de picioare și caĭ ce duce de la Baia-de-Aramă, prin Ponoare, la Baia-de-Sus și spre Turnul-Severin.

Acest deal este punct de observațiune, predominînd cu vederea sa, asupra localităților vecine și maĭ cu seamă spre jud. Gorj.

Dealul-drept-al-Plapceĭ, *deal,* jud. Olt. Vezĭ Pietrișul.

Dealul-Drochieĭ, *deal,* pe teritoriul com. Gugești, pl. Crasna jud. Fălciŭ.

Dealul-Dumbrăveĭ, *deal,* în suprafață cam de 356 hect., în partea de S. a comuneĭ Tîrzi, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, la S. de dealurile: Prisaca și Dealul-Dobreĭ, în hotarul com. Corni.

Dealul-Făcălețești, *cătun,* din jud. Argeș, pl. Pitești, pendinte de com. rur. Cocul-Popești; are 100 locuitorĭ.

Dealul-Florilor, *deal,* în jud. Mehedinți, com. rur. Lupșea, pl. Motrul-d.-s.

Dealul-Frumos, *numire vechie* a *comuneĭ* Pleașa, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Dealul-Fundoaeĭ, *deal,* se întinde între Prut și satul Crăiniceni, com. Horodiștea, plasa Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Dealul-Gîrsuluĭ, *deal,* pe teritoriul com. Tămășeni, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ. Legenda zice că numirea-ĭ vine de la un om numit Gîrsan, care, fugind de frica Turcilor, a fost prins pe acest deal unde i s'ar fi tăiat capul.

Dealul-Glodului, *pădure,* com. Bîrsănești, pl. Tazlăul-d.-s., jud. Bacăŭ. E în întindere de 270 hect. și este supusă regimuluĭ silvic. Predomină stejarul și fagul. Proprietarĭ sunt: Razu (cu 215 hect.) și Verdeanu (cu 55 hect.)

Dealul-Gorguluĭ, *deal,* în partea de S. a com. Bazga, plasa Podoleni, jud. Fălciŭ, numit ast-fel de la un vechiŭ proprietar, Gorgu. Dealul e acoperit cu pădure, viĭ și livezĭ.

Dealul-Grebenul. Vezĭ Grebenul.

Dealul-Greculuĭ, *deal,* ramificare a dealuluĭ Lohan, județul Fălciŭ. Se întinde de la V. la E., pe teritoriul com. Epureni, pl. Prutul, între văile Ivan și-a Greculuĭ, terminîndu-se la Gura-Văeĭ în șesul Prutuluĭ.

Dealul-Grigoresculuĭ, *deal,* în jud. Mehedinți, com. rur. Miculești, pl. Văilor.

Dealul-Gruiuluĭ, *sat,* pe apa Vedeĭ; face parte din com. rur. Alunișul, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Are o populațiune de 157 loc.

Are o biserică.

Locuitoriĭ acestuĭ cătun sunt moșnenĭ.

Dealul-Guguluĭ. Vezĭ Gugul, *deal,* com. Botești, pl. Crasna, jud. Fălciŭ.

Dealul-Ionești, *loc,* pe teritoriul com. Măgirești, pl. Munteluĭ, jud. Bacăŭ.

Dealul-Inalt, *munte,* spre N. de satul Slătioara, jud. Suceava.

Dealul-Jicneĭ, *deal,* se întinde din hotarul moșieĭ Zvorîștea, și se termină pe teritoriul satuluĭ și com. Zamostia, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Dealul-Jitianuluĭ, *deal,* în jud. Mehedinți, plaiul Cerna; ține de teritoriul com. rur. Silištea, cătunul Turtaba. Intr'una din ramurile acestuĭ deal, despre comuna Izvernea, numită dealul-Izmenelor, Poieana-Belitinuluĭ, s'a găsit o comoară de banĭ, o ladă mare de lemn, care era plină cu banĭ de aur din timpul luĭ Ludovic, regele Ungarieĭ. Pe lîngă banĭ, s'aŭ găsit și cîteva arme, săbiĭ și alte scule de valoare.

Pentru împărțirea acesteĭ comorĭ a fost proces înaintea tribunaluluĭ de Mehedinți.

Dealul-Lat, *munte,* în comuna Neagra-Șaruluĭ, jud. Suceava.

Dealul-Lat, *munte,* acoperit de finațurĭ, în com. Bogdănești, jud. Suceava.

Dealul-Launele, *sat,* cu 150 locuitorĭ, jud. Argeș, pl. Oltuluĭ; face parte din com. rur. Dobrești.

Dealul-Launeluĭ, *sat,* din jud. Argeș, pl. Oltuluĭ, pendinte de com. rur. Scheiŭ.

Dealal-Leuluĭ, *cătun,* aparținînd comuneĭ Băcești, din pl. Gilortul, jud. Gorj. E situat pe dealul cu acelașĭ nume, în partea de E. a cătunuluĭ Băcești.

Are o suprafață de 242 hect.,

www.dacoromanica.ro

din care 70 hect. pădure, 80 hect. arabile, 75 hect. fînețe, 7 hect. vie, 10 hect. livezi de pruni.

Are o populație de 44 familii, saŭ 130 suflete, dintre carĭ 40 contribuabilĭ, toți Romînĭ, ocupîndu-se cu agricultura și creșterea vitelor.

Locuitoriĭ sunt maĭ toți moșneni și posedă: 10 pluguri, 25 care cu boĭ, 80 vite marĭ cornute, 3 caĭ, 160 oĭ, 8 capre și 80 rîmătorĭ.

Comunicația în acest cătun se face prin drumurĭ ordinare și prin șoseaua vecinală, care leagă cătunul de reședință și cu jud. Dolj.

In cătun se maĭ găsesc 1 puț și 3 fîntînĭ.

Dealul-Licăreților, *față de deal*, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, com. rur. Negoești, satul Padeșului. E acoperită cu viĭ, pruni, merĭ, perĭ și alți pomĭ fructiferĭ.

Dealul-luĭ-Agape. Vezĭ Agape *deal*, com. Oțeleni, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ.

Dealul-luĭ-Bălan, *deal*, la V. de satul Răchitoasa, com. cu acelașĭ nume, jud. Tecuciŭ.

Dealul-luĭ-Bobe, *deal*, acoperit cu viĭ, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani; ține de com. rur. Negoești, satul Padeșul.

Dealul-luĭ-Frate, *munte*, al comuneĭ Vălari, din plaiul Vulcan, județul Gorj, situat spre N. de comună. Pe acest munte se află numaĭ pădure de fag.

Dealul-luĭ-Frate, saŭ **Vălari**, *pichet militar*. Se află construit pe dealul cu acelașĭ nume, construcție de lemn compusă din o cazarmă și o bucătărie. Poteca, ce se priveghează de acest pichet, intră în țară pe la Muncelul-Mare, ia direcția sudică pănă în Vălari; trecînd Gruha-Mare, Lesurile, Vai-de-Eĭ. Patrularea între Dealul-luĭ-Frate și Muncel, se face pe poteca ce trece pe la coama plaiuluĭ Vălari, pe dealurile Boteĭ și Muncelul-Mic, unde se află și pichetul. Poteca poate fi străbătută și de patrupede încărcate. întreținerea e anevoioasă.

Dealul-luĭ-Gaspar, *deal*, în județul Mehedinți, com. rur. Miculești, pl. Văilor.

Dealul-luĭ-Ghica, *deal*, în jud. Mehedinți, com. rur. Șușița, pl. Motrul-d.-s.

Dealul-luĭ-Ivan, *ramificare a dealuluĭ* Lohan, ce se întinde de la V. spre E., pe teritoriul comuneĭ Epureni, pl. Prutul, jud. Fălciŭ și care se termină la unghiul format de confluența pîraielor Cîrța și Bălcoaeĭ, pe locul numit Benta, avînd pe dreapta valea cu Pîrîul-Bîlcoaeĭ, iară pe stînga valea cu Pîrîul-luĭ-Ivan.

Dealul-luĭ-Ivan, *deal*, în com. rur. Miculești, pl. Văilor, jud. Mehedinți.

Dealul-luĭ-Micu, *deal*, în com. rur. Crainici, plaiul Cloșani, județul Mehedinți.

Dealul-luĭ-Moisă, *deal*, pe teritoriul com. Jegălia, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ.

Dealul-luĭ-Oțel, *deal*. V. Oțelul, *deal*, com. Oțeleni, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ.

Dealul-luĭ-Trocan, *deal*, în comuna rur. Glogova, plaiul Cloșani, jud. Mehedinți.

Dealul-lui-Vlad, *pisc*, pe culmea Cîinenilor, jud. Vîlcea.

Dealul-Luminelor. Vezĭ Luminele.

Dealul-Lung, *com. rur.*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, pe malul drept al rîuluĭ Rîmna.

Și-a luat numele de la culmea cu acelașĭ nume.

Este așezată în partea nordică a județuluĭ, la 40 kil. spre N.-V. de orașul R.-Sărat, și în cea de N. a plaiuluĭ, la 12 kil. spre N.-E. de com. Dumitrești, reședința plaiuluĭ. Comune învecinate sunt: Lacul-luĭ-Băban, la 3 kil.; Odobasca, la 7 kil.; Bondești, la 10 kil.

Se mărginește la N. cu com. Odobasca; la E. cu căt. Podul-Laculuĭ (al com. Odobasca), de care se desparte prin dealul Măgura; la N. cu Lacul-luĭ-Băban; la V. cu Dumitrești, despărțit prin dealul Peleticul.

Este o comună din regiunea dealurilor. E brăzdată la N. de Dealul-Petrenilor; la V. de Dealul-Lung, Peleticul și Tinosul; la E. de Dealul-Măgura.

Rîurile, carĭ o udă sunt: Rîmna la E. și afluențiĭ săĭ Peleticul unit cu Tinosul și Strîmba; Valea-Roșca, la V.; Valea-Neagră, la N. Sunt în com. 4 puțurĭ și 22 fîntînĭ.

Cătunele carĭ compun com. sunt: Peleticul, reședința, la V.; Plopul, la N.-E.; Rașca, la N.-V.; Tinosul și Șotănari, la S.-V.

Suprafața comuneĭ este de 4813 hect., din carĭ: 833 hect. ale locuitorilor, (180 hect. vatra comuneĭ) și 3930 ale proprietățiĭ private.

Populația comuneĭ este de 212 familiĭ, saŭ 898 suflete;

www.dacoromanica.ro

425 bărbaţi şi 473 femeĭ; 173 căsătoriţĭ, 678 necăsătoriţĭ, 47 văduvĭ.

Ştiŭ carte 5 persoane.

Biserică sunt 2: una cu hramul Ioan Botezătorul, zidită în 1833 de Enache Costescu şi Sandu Simon, unde sunt zugrăviţi; a doua cu hramul Sf. Nicolae, fondată de locuitorĭ; ambele biserică sunt deservite de 1 preot şi 1 cîntăreţ. Ele sunt întreţinute de comună.

Este o şcoală mixtă, fondată în anul 1888 de comună, condusă de un învăţător şi frecuentată de 28 elevĭ.

Calitatea pămîntuluĭ este maĭ mult muntoasă. In ce priveşte cultura pămîntuluĭ, com. are: 260 hect. arabile, 250 hect. imaş, 3530 hect. pădure, 10 1/2 hect. viĭ, 400 hect. fîneţe, 362 hect. neproductiv.

Locuitoriĭ posedă: 40 pluguri; 2327 capete de vite, din carĭ: 467 boĭ, 212 vacĭ, 12 caĭ, 34 epe, 1410 oĭ şi 192 rîmătorĭ. Transportul se face prin staţia Cotesti, la 15 kil. spre E. In com. sunt: 2 băcăniĭ, 2 cîrciumĭ, 1 povarnă şi 1 dogărie.

Căĭ de comunicaţie sunt drumurile vecinale: spre Dumitreşti; spre Andreaşi; spre Broşteni; spre Odobasca; spre Cotesti; spre gara Cotesti; spre Laculuĭ-Băban-Dragosloveni-Plăineşti-R.-Sărat.

Budgetul comuneĭ are la venituri leĭ 2581, banĭ 93 şi la cheltuelĭ 2372 leĭ, 11 banĭ.

Sunt 212 contribuabilĭ.

Dealul-Lung, *cătun,* jud. Argeş, pl. Piteşti, pendinte de comuna rur. Moşoaia.

Dealul-Lung, *sat,* jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, cătunul com. Dealul-Lung. Se maĭ numeşte şi Plopul.

Dealul-Lung, *culme,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, comuna Dealul-Lung. Se desface din culmea Alunuluĭ; se întinde printre rîul Rîmna şi pîrîul Valea-Raşca; brăzdează partea vestică a comuneĭ; e acoperit cu păşunĭ şi verdeaţă.

Dealul-Lupoaieĭ, *deal,* în com. rur. Crainici, plaiul Cloşani, judeţul Mehedinţi.

Dealul-Lupuluĭ, *deal,* în com. rur. Glogova, plaiul Cloşani, judeţul Mehedinţi.

Dealul-Maluluĭ, *deal,* în com. rur. Miculeşti, pl. Văilor, jud. Mehedinţi.

Dealul-Mare, *sat,* jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Moineşti. E aşezat pe dealul cu acelaşĭ nume. Face trup cu sătuleţul Gherţoiŭ. Are o populaţie de 39 familiĭ, saŭ 170 suflete.

Locuitoriĭ se ocupă cu căraŭşia şi cu exploatarea păcureĭ.

Vite sunt: 7 caĭ, 69 vite cornute, 22 oĭ şi 35 porcĭ.

Dealul-Mare, *sat,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani; ţine de com. rur. Baia-de-Aramă.

Dealul-Mare, *sat,* în jud. Tutova, pl. Tîrgul, com. Fruntişeni, lîngă oraşul Bîrlad şi la E. de dînsul. Are o populaţie de 169 locuitorĭ, carĭ locuesc în 40 case. Ştiu carte 29 persoane.

E aşezat pe coasta unuĭ deal, cu vederea spre oraş.

Dealul-Mare, *sat,* face parte din com. rur. Guşoeni, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 176 locuitorĭ (90 bărbaţĭ şi 86 femeĭ).

Dealul-Mare, *mahala,* în com. rur. Albuleşti, plasa Dumbrava, jud. Mehedinţi.

Dealul-Mare, *cîmpie,* în com. rur. Albuleşti, plasa Dumbrava, jud. Mehedinţi.

Dealul-Mare, *deal,* pe teritoriul com. Căiuţul, pl. Trotuşul, jud. Bacăŭ.

Dealul-Mare, *deal,* com. Boteşti, pl. Siretul-d.-j., jud. Bacăŭ. E acoperit de pădurĭ. Pe coasta luĭ estică e aşezat satul Boteşti.

Dealul-Mare, *deal,* pl. Siretul-d.-j., jud. Bacău; e mărginaş al com. Năneşti, spre jud. Tecuciŭ.

Dealul-Mare, *deal,* com. Moineşti, pl. Munteluĭ, jud. Bacăŭ. E situat la S.-V. de podişul Moineştilor. Are multe băĭ de păcură.

Dealul-Mare, *deal,* pe teritoriul com. Drăgugeşti, plasa Tazlăul-d.-j., jud. Bacăŭ. E situat de-a stînga Tazlăuluĭ-Mare.

Dealul-Mare, *deal,* situat în pădure, în partea de S. a com. Slobozia-Secătura, pl. Coşula, jud. Botoşani. Din acest deal se scoate multă piatră pentru şosele.

Dealul-Mare, *deal,* în com. Poiana-Lungă, pl. Siretul, jud. Botoşani; se întinde pe teritoriul comuneĭ Chioscovata.

Dealul-Mare, *deal,* în com. Gorbăneşti, pl. Miletinul, jud. Botoşani. Se întinde la N.-E. de satul Vînători, pe moşia statutuluĭ Gorbăneşti, de unde trece spre E. în comuna Şoldăneşti. Peste acest deal trece calea judeţeană Botoşani-Ştefăneşti.

www.dacoromanica.ro

Dealul-Mare, *deal*, în Codriĭ-Delenilor, la hotarul moşieĭ Deleni, jud. Botoşani, com. Tudora, numit ast-fel de la înălţimea sa care predomină toate dealurile din împrejurimĭ. E de natură pietroasă.

Dealul-Mare, *deal*, în jud. Constanţa, pl. Medjidia, com. Rasova. Se întinde de la N. V. către S.-E. paralel şi printre valea Caramancea şi dealul Ormanul-Lung. Are o înălţime maximă de 154 m., pe care o atinge în vîrful săŭ Movila-Săpată. Este acoperit cu fîneţe, iar pe poale cu semănăturĭ.

Dealul-Mare, *deal*, în jud. Dolj, pl. Balta, com. Nedeia. Are 15 m. înălţime.

Dealul-Mare, *deal*, în cuprinsul com. Zeicoiŭ, pl. Amaradia, judeţul Dolj. Are o întindere de 360 m.

Dealul-Mare, *deal*. Vezĭ Horodiştea, *deal*, com. Tîrnauca, pl. Herţa, jud. Dorohoiŭ.

Dealul-Mare, *deal*, pe teritoriul satuluĭ Hilişeul-Curt, com. Hilişeul, pl. Coşula, jud. Dorohoiŭ.

Dealul-Mare, *coamă*, la E. comuneĭ Cărpinişul, plaiul Novaci, jud. Gorj. Incepe de la obîrşia plaiuluĭ şi se termină la Codrişor.

Dealul-Mare, *deal*, începe de la Poeneĭe-Oanceĭ (judeţul Roman), maĭ în jos de Tîrgul-Frumos (jud. Iaşi), înconjoară toată partea de S. a jud. Iaşi de unde se ramifică în judeţele Vasluiŭ şi Fălciŭ. Se întinde de la N.-V. la S.-E., pe partea dreaptă a pîrîuluĭ Bahlueţul, până la confluenţa sa cu rîul Bahluiul în tîrguşorul Podul-Iloaeĭ, iar de acolo pe dreapta rîuluĭ Bahluiul. Se întinde prin plăşile Cîrlitura şi Stavnicul; prin comunele: Buznea, Brăeşti şi Sîrca cu piscurile: Treĭ-Părale, Sneamănul şi Bobeica şi cu culmele şi podişele: Brezila, Gorganul, Capul-Stratuluĭ, Şepte-Ceniĭ, Crucea, Ulucile, Bocniţa, Nisipăria, Pîrîul, Panghelina, Imaşul, Budancea, Sărăturile, Goeşti, Aria-Veche, Şipotele şi Frăteni; prin comunele: Sineşti, Popeşti şi Păuşeşti, cu piscurile: Izvorul, Căprăria, Cantocul, Ponoară, Sepături, Chetrosul, Podobiţa şi Piscul-Ganeĭ; prin comunele din plasa Stavnicul: Cucuteni, Voineşti, Mironeasa, Mogoşeşti cu piscurile şi culmile: Chicluiul, Custura, Berească, Piscul-Gudreĭ, al-Comorilor, al-Mănăstireĭ, Butnăriţa, al-Prisăceĭ şi Bordea.

Dealul-Mare, *deal*, în jud. Mehedinţi, plasa Dumbrava, com. rur. Guardiniţa.

Dealul-Mare, *deal*, acoperit numaĭ cu păduriĭ, în judeţul Mehedinţi, plasa Ocolul-d.-s, pe teritoriul com. rur. Bistriţa. Din poala acestuĭ deal îşĭ ia sorginte pîrîul Bistriţa.

Dealul-Mare, *deal*, în jud. Mehedinţi, pl. Cloşani, com. rur. Crainici.

Dealul-Mare, *deal*, în jud. Mehedinţi, pl. Cloşani, pe care este aşezat satul Dealul-Mare, ce ţine de com. urbană Baia de-Aramă. In acest deal se găseşte lignită.

Dealul-Mare, *deal*, în jud. Mehedinţi, pl. Cloşani; ţine de com. rur. Glogova.

Dealul-Mare, *deal*, la E. de com. Valea-Popeĭ, jud. Muscel, pl. Rîurile.

Dealul-Mare, *munte*, acoperit cu păduriĭ de brad, în com. Filioara, jud. Neamţu, pl. Mijlocul-d.-s. Este situat lîngă mănăstirea Agapia.

Dealul-Mare, *deal*, în com. Gîrcina, jud. Neamţu, pl. Piatra Muntele. E situat pe hotarul moşieĭ Almaşul.

Dealul-Mare, *deal*, la V. de com. Gura-Bouluĭ, jud. Olt, pl. Vedea-d.-s., în lungime de 4 kil., pe care se cultivă tot felul de cereale.

Dealul-Mare, *deal*, situat între Putna şi Şuşiţa, jud. Putna. E acoperit cu păduriĭ şi aparţine com. Străoani-d.-j., Străoani-d.-s. şi Crucea-d.-s. La picioarele luĭ sunt întinsele viĭ de la Crucea-d.-j., Panciul şi Crucea-d.-s.

Dealul-Mare, *deal*, în com. Pleşeşti, jud. Suceava.

Dealul-Mare, *deal*, în jud. Tutova, pl. Tîrgul, com. Trinţuşeni, pe care este aşezat satul Dealul-Mare. Are viĭ.

Dealul-Mare, la V. de satele: Ungureni, Marginea şi Pietroasa, pe coasta căruia sunt aşezate satele cu acelaşi nume, în raionul com. Găiceana, jud. Tecuciŭ, pl. Berheciul.

Dealul-Mare, *deal*, pleacă de la N., din com. Coşeşti, jud. Vasluiŭ, pl. Racova, până pe teritoriul com. Ivăneşti.

Dealul-Mare, *deal*. Vezĭ Ipatele, com. rur., din pl. Funduri, jud. Vasluiŭ.

Dealul-Mare, *deal*, la V. com. Dejoiul, jud. Vîlcea, pl. Cerna-

www.dacoromanica.ro

d.-j. Acest deal în toată întinderea luĭ s'a scufundat în anul 1874, din cauza multor izvoare sub-pămîntene.

Dealul-Mare, *grind*, pe platoul din com. Ulmul, la S. satuluĭ Ulmul, jud. Brăila.

Dealul-Mare, *loc izolat*, jud. Tecuciŭ, situat la E. de satul Călmățuiul. Se întinde pănă în valea Brehoaia, com. Călmățuiul.

Dealul-Mare, *pădure* foioasă în comuna Petrești, jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j. Are o întindere de 400 hect. și aparține moștenitorilor luĭ Al. Vidrașcu.

Dealul-Mare, *pădure* foioasă, com. Botești, jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j. Proprietarĭ sunt fraților Lecca (380 hect.) și răzeșiĭ din Botești (246 hect.)

Dealul-Mare, *pădure*, situată pe teritoriul com. Mărășești, plasa Bilieștĭ, jud. Putna. E în întindere de 500 fălcĭ și aparține loc. răzeșĭ din com. Mărășești.

Dealul-Mare, *pădure*, situată pe teritoriul com. Cîmpurile, jud. Putna, pl. Zăbrăuți. E în întindere de 40 fălcĭ și aparține loc. răzeșĭ din com. Cîmpurile.

Dealul-Mare, *pădure*, jud. Vîlcea. Vezĭ Coasta-Lungă.

Dealul-Mare, *podgorie*, jud. Prahova. Coprinde o grupă însemnată de dealurĭ marĭ și micĭ cu viĭ, azĭ aproape toate filoxerate, carĭ produceaŭ mult vin și bun.

Dealul-Mare, *podiș*, pe teritoriul com. Călugăra-Mare, jud. Bacău, plasa Bistrița-d.-j. Este format din dealurile Sănislăul și Hedeșca.

Dealul-Mare (Măgura-din-), *măgură*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Perișorul.

Dealul-Mazîlilor. Vezĭ Gălășești, jud. Bacău.

Dealul Mănăstireĭ, *vîrf de deal*, com. Luncani, jud. Bacău, pl. Tăzlăul-d.-s., pe dreapta Bistriței; e acoperit cu viĭ.

Dealul-Mănăstireĭ saŭ **al-Schituluĭ**, *vîrf de deal*, jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-s., situat la V. de satul Racila din com. Gîrleni; acolo s'aŭ găsit urme de zidire, care se crede că aŭ fost ale unuĭ schit de călugărĭ, ars și distrus de Tătarĭ.

Dealul-Mărului, *sat* mic, compus numaĭ din cîte-va case, în jud. Roman, plasa Siretul-d.-s., com. Gădinți, pe dealul cu acelașĭ nume, pe șoseaua Roman-Băcești. Se maĭ numește și Fagul.

Dealul-Mărului, *deal*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., situat între satele: Gădinți, Poenari, Pîngești și Avereștĭ. Este înalt și acoperit cu pădurĭ. Peste el trece șoseaua Roman-Vasluiŭ.

Dealul-Mic, *deal*, în com. rur. Mătăsariĭ jud. Mehedinți, pl. Văilor.

Dealul-Meilor, *deal*, în jud. Mehedinți, com. rur. Șușița, plasa Motrul-d.-j.

Dealul-Misci-Ungureni, *cătun* din jud. Argeș, pl. Oltuluĭ; face parte din com. rur. Galicea-Flămînda.

Dealul-Mogoșanilor, *deal*, în jud. Mehedinți, com. rur. Șușița, pl. Motrul-d.-j.

Dealul-Moriĭ, *deal*, în jud. Constanța, pl. Mangalia, com. Cara-Omer, cătunul Cerchez-Chiol; nu este de cît ultima ramificațiune S.-E. a dealuluĭ Docuzaci; are o direcțiune generală de la N.-V. la S.-E., mergînd printre văile Docuzaci și Cerchez-Chioi și printre satele cu acelașĭ nume ca și văile; are o înălțime medie de 160 metri și este acoperit cu verdeață și pe poale cu semănăturĭ.

Dealul-Moriĭ, *deal*, se întinde pe moșia Broscăuți, trece spre S. și se termină în partea de V. a satuluĭ și com. Corlăteni, jud. Dorohoiŭ, pl. Coșula.

Dealul-Moriĭ, *deal*, pe teritoriul com. Gugeștĭ, jud. Fălciŭ, pl. Crasna.

Dealul-Moriĭ, *deal*, în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-j., com. rur. Șușița.

Dealul-Morilor, *deal*, numit astfel după morile de vînt ce se află pe el, jud. Fălciŭ, pl. Mijlocul. Este acoperit de viile și livezile locuitorilor satuluĭ Stoicești, comuna cu acelașĭ nume.

Dealul-Morilor, *deal*, numit astfel după morile de vînt ce se află pe culmea luĭ. Se întinde pe teritoriul com. Dodești, județul Fălciŭ, pl. Mijlocul.

Dealul-Morilor, *deal*, în jud. Mehedinți, pl. Dumbrava, com. rur. Guardinița.

Dealul-Mormîntuluĭ, *deal*, în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-j., com. rur, Cîrceni.

Dealul-Moșuluĭ, *localitate*, în jud. Putna, com. Soveja; conține sare.

www.dacoromanica.ro

Dealul-Motruluĭ, *deal*, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, com. rur. Glogova.

Dealul-Murgeĭ, *deal*, în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-s., com. rur. Lupșea.

Dealul-Muteĭ, *deal*, în jud. Mehedinți, pl. Cloșani, com. rur. Glogova.

Dealul-Negru, *deal*, acoperit cu păduri seculare, din jud. Argeș, pl. Topologul, care desparte Valea-Topologuluĭ de Valea-Oltuluĭ. Peste acest deal era drumul mare de la Pitești la Rîmnicul-Vîlceĭ, acum vr'o 25 de anĭ. Incă și astă-zĭ pe aci se face comunicația între aceste 2 orașe, drumul fiind mult maĭ scurt de cît pe la Curtea-de-Argeș, prin care se face un ocol de peste 30 kil.

Dealul-Noŭ, *com. rur.*, județul Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j., situată pe deal, nu departe de malul drept al Bistriței și pe valea Turluiuluĭ, afluente al Tazlăuluĭ-Mare. Turluiul se încarcă cu apele Răchitișuluĭ și cu cele după valea Tomanuluĭ.

Ridicătura cea maĭ importantă este dealul Chetricica (Petricica).

Comuna se compune din 6 cătune: Dealul-Noŭ reședință, Petricica, pe deal, Tazul, Bărzulești, Coman, Găidariul, în vale, Sărata și Talpa. In Statistica din 1874, o găsim alcătuită numaĭ din 4 cătune: Coman, Dealul-Noŭ, Slobozia-Comanuluĭ și Turluiul. Relativ la această comună găsim în «Chestionarul Archeologic» de la Academie (1873) următoarele: «Pe un vîrf de deal se află o cetățue veche inconjurată cu un șanț; aicĭ se apăraŭ Romîniĭ în contra Tătarilor. In față se află o movilă, unde s'aŭ găsit fel de fel de arme ruginite. Se maĭ spune că înainte cu vre-o sută de anĭ se scotea sare de aci. Pe locul numit «Silištea», se zice că ar fi fost o mănăstire de călugărĭ, fondată de Stefan-cel-Mare».

Teritoriul comuneĭ se mărginește la E. cu țarina orașuluĭ Bacăŭ și cu teritoriul comuneĭ Letea, la S. cu teritoriul comunelor Valea-Seacă și Sănduleni, la V. cu al comunelor Nadișa și Boșoteni, la N. cu al comuneĭ Liuzi-Călugăra.

In comună sunt 2 biericĭ ortodoxe și 3 catolice.

Populația este de 406 familiĭ, saŭ 1517 suflete: 910 Romînĭ, 600 Ungurĭ, 6 Armenĭ și un Izraelit, toțĭ de protecțiune romînă. Locuesc în 400 case. In comună sunt: 780 agricultorĭ, 6 profesiunĭ libere, 10 muncitorĭ și 10 servitorĭ.

Știŭ carte 17 persoane.

Sunt 5 cîrciumĭ.

Contribuabilĭ se numără 297.

In 1865 s'aŭ împroprietărit 200 locuitorĭ, cărora li s'aŭ împărțit 740 fălcĭ și 40 prăjinĭ.

Viile cuprind 51.89 hectare, care aŭ dat, în 1890, 27.37 hectol. vin negru și 1550.40 hectol. vin alb. Viea lucrătoare ocupă o întindere de 84 hect.

Pădurile ocupă o întindere de 557 hect., printre care sunt: Doamna, Coman și Găidaruli.

Teritoriul comuneĭ este de 1668 hect.

Proprietatea maĭ mare aparține d-neĭ Emma Miclescu; are o întindere de 436 hect., dînd un venit anual de 12000 leĭ.

Maĭ aŭ moșiĭ: Atistide Furnarachi, cu un venit de 5000 leĭ anual; urmașiĭ luĭ G. Sion, carĭ aŭ 114 hect. si un venit de 3600 leĭ, și alțiĭ.

Vite sunt: 64 caĭ, 734 vite cornute, 264 porcĭ, 21 capre și 1326 oĭ.

Stupĭ de albine sunt 124.

Minerale ca: gips (ipsos) de foarte bună calitate se găsește pe proprietatea Miclescu, la Doamna; iar ape minerale cuprinzînd sare, iod și sulf, se găsesc la băile din secția Sărata.

Se zice că aci, la Sărata, eraŭ ocnele Moldoveĭ în vechime, și că, surpîndu-se orĭ găsindu-se cele de la Tîrgul-Ocneĭ, acestea aŭ fost părăsite. Azĭ se maĭ văd încă icĭ și colo puțurĭ foarte adînci, despre care sătenĭĭ cred că n'aŭ fund, și care de sigur indică o vechie exploatare de sare.

Budgetul comuneĭ, pe exercițiul 1891—92, avea la venitурĭ leĭ 5940, banĭ 1, și la cheltuielĭ leĭ 2119, banĭ 8.

Distanțele: la orașul Bacăŭ 9 kil.; spre Valea-Seacă (stație de drum de fer și reședința plășeĭ), 23 kil.; spre Liuzĭĭ-Călugăra, 4 kil.; spre Letea, 14 kil.

Această comună este unită printr'o cale comunală cu șoseaua județeană Bacăŭ-Tîrgul-Ocna și cu Liuzi-Călugăra, printr'una vicinală.

Dealul-Noŭ saŭ **Dealul-Sărĭĭ**, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-de-Jos, al comuneĭ rurale cu acelașĭ nume. Este așezat la poalele dealuluĭ și pe Valea-Sărățiĭ, cuprinzînd secția Talpa și băile Sărata. Aci se află 2 biericĭ: una ortodoxă, zidită în 1800 de către locuitorĭ și deservită de 1 preot și 2 dascălĭ; iar alta catolică, zidită la 1873 de către enoriașiĭ săĭ. Maĭ are 2 cîrciumĭ. Capĭ de familie sunt 174, saŭ 637 suflete, în mare parte Ungurĭ. Animale se găsesc: 18 caĭ, 249 vite cornute,

www.dacoromanica.ro

134 porcĭ şi 18 capre. Acest sat se numea, pe la 1830, (Condica Liuzilor), Dealul-Noŭ-Răzeşĭ. Aci se scotea în vremurile trecute sare; se văd şi astăzĭ gurele ocnelor vechĭ.

Dealul-Noŭ, *deal,* jud. Bacău, pl. Bistriţa-d.-j., situat la Sudul oraşuluĭ Bacău, pe teritoriul comuneĭ Dealul-Noŭ. Intr'o vale din această ridicătură, cu direcţiunea N.-V.—S.-E. se află izvoare de apă foarte sărată, care înghiaţă numaĭ la temperaturĭ foarte scăzute, din cauza cantităţeĭ marĭ de sare ce conţin. Apa din unul din aceste izvoare, era întrebuinţată de multă vreme pe timpul erneĭ, de către pompierii din Bacău, ce o păstrau în anumite rezervoriĭ înconjurate cu gunoiŭ.

Dealul-Nuculuĭ, *deal,* jud. Fălciŭ, numit ast-fel de la nişte copacĭ de nuc ce se află plantaţĭ pe el. Se află pe teritoriul satuluĭ Bozia, com. cu acelaşĭ nume, pl. Prutul. Se întinde între Dealul-Bisericeĭ şi dealul Saca, spre V. de sat. Pe prelungirea acestuia din urmă în partea de S., se află movila numită Cetăţuia.

Dealul-Odăeĭ, *deal,* jud. Dorohoiŭ, începe de pe moşia Dumeni, trece pe a Corlătenilor, com. Corlăteni, pl. Coşula, până aproape de rîul Jijia; de acolo se întoarce către E. şi se termină de-asupra satuluĭ Vlădeni din această comună.

Dealul-Ofuluĭ. Vezĭ Ofu, *deal,* com. Bazga, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ.

Dealul-Oraşuluĭ. Vezĭ Oraşul.

Dealul-Paharniculuĭ, *deal,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cerna, din com. rur. Seliştea.

Este punct bun de observaţiune.

Dealul-Păduroiul, *sat,* cu 60 familiĭ, saŭ 300 suflete, din jud. Argeş, pl. Piteşti; face parte din com. rur. Păduroiŭ; are o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, deservită de 2 preoţĭ, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser.

Dealul-Părului, *fîntînă,* în oraşul Craiova, jud. Dolj.

Dealul-Părului, *deal,* în partea de E. a com. Ivăneşti, pl. Prutul, jud. Fălciŭ.

Dealul-Perilor, *loc* de fîneţe, în pădurea statuluĭ Hîrtieşti, plasa Argeşelul, jud. Muscel.

Dealul-Perjuluĭ, *sat,* face parte din com. Onceşti, pl. Stănicești, jud. Tecuciŭ. E situat pe coasta dealuluĭ cu acelaşĭ nume. Cade în centrul comuneĭ. Aci e şi reşedinţa comuneĭ Onceşti.

Are o populaţie de 68 familiĭ, saŭ 202 suflete, carĭ locuesc în 63 case.

Locuitoriĭ sunt vechĭ răzeşĭ şi stăpînesc tot teritoriul, care este de 493 hect.

In sat, pe dealul de la V., se află 3 morĭ de vînt.

Dealul-Pietreĭ, *deal,* în mijlocul com. Deleni, jud. Botoşani, nu departe de desfiinţatul sat Lacurile; e de natură pietroasă.

In acest deal se găseşte o peşteră săpată în stîncă, pe care astă-zĭ locuitoriĭ o numesc Bolta-Hoţilor. Legenda spune că aci locuiaŭ, în vechime, nişte sihastri, şi că aŭ fost ucişĭ de hoţĭ, carĭ le-aŭ luat şi locul.

Dealul maĭ poartă şi numele de Piatra Şoimuluĭ. Că a fost locuinţe omeneştĭ, în această peşteră, se dovedeşte din săpăturile făcute înăuntru, precum: mese de piatră, paturĭ, cuptoare, toate săpate în piatră; pe pereţĭ se pot vedea nişte inscripţiunĭ nedescifrabile.

Eşirea e maĭ periculoasă de cît intrarea.

Dealul-Pietreĭ, *pădure,* proprietate a statuluĭ, în întindere de 50 hect., pendinte de com. Bădeni-Ungureni, jud. Muscel.

Dealul-Pietricica, *deal,* în com. rur. Glogova, plaiul Cloşani, judeţul Mehedinţi.

Dealul-Pietriş, *deal,* jud. Vîlcea, pl. Olteţul-d.-j., com. Teţoiul.

Dealul-Piscani, *pădure,* proprietate a statuluĭ, în întindere de 250 hect., com. Piscani, plasa Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel.

Dealul-Piticuluĭ, *deal,* în com. rur. Miculeşti, pl. Văilor, jud. Mehedinţi.

Dealul-Pivniţeĭ, *deal,* jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., com. Bîrsăneşti, la poalele căruia se află groapa numită Pivniţa-Uriaşilor, de la care şĭ-a luat şi numele.

Dealul-Ploştineĭ, *deal,* în com. rur. Miculeşti, pl. Văilor, jud. Mehedinţi.

Dealul-Poeniĭ, *localitate,* judeţul Putna, com. Spineşti. E situată lîngă pîrîul Bighianul. Conţine sare.

Dealul-Porculuĭ, *podiş,* jud. Suceava, întinzîndu-se din dealul Burduhosul, com. Brădăţelul şi până în hotarul com. Mălini. E udat de pîrîul Brădăţelul şi

www.dacoromanica.ro

acoperit cu pădure de stejar amestecată cu mesteacăn, carpen şi icĭ-colea cu cîte un brad şi avînd şi cîte-va poene.

Dealul-Priba, *deal*, în com. rur. Glogova, plaiul Cloşani, judeţul Mehedinţi.

Dealul-Prutuluĭ, *deal*, ramificaţiune a dealuluĭ Lohan, jud. Fălciŭ, plasa Prutul; se întinde de la V. la E., pe partea de N. a teritoriuluĭ satuluĭ Epureni, terminîndu-se în şesul Prutuluĭ.

Dealul-Rogozi. V. Rogozi.

Dealul-Roşu, *parte* din *pădurea* moşieĭ Storeşti, jud. Botoşani, pl. Coşula, com. Storeşti; se întinde pe dealul Ţencuşa.

Dealul-Rotarilor, *deal*, în com. rur. Şuşiţa, pl. Motrul-d.-j., jud. Mehedinţi.

Dealul-Runculuĭ, *deal*, în com. rur. Mătăsari, pl. Văilor, jud. Mehedinţi.

Dealul-Satuluĭ, *deal*, jud. Dorohoiŭ, pl. Prutul-d.-j., com. Horodiştea; se întinde în formă de promontoriŭ în rîul Prutul.

Dealul-Satuluĭ, *deal*. (V. Chicerea, *deal*, com. Zăpodeni, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ).

Dealul-Săceĭ, *deal*, jud. Fălciŭ, plasa Prutul, numit ast-fel din cauza lipseĭ de izvoare de apă. Se prelungeşte de la N. la S., pe teritoriul comunelor: Berezeni şi Bozia.

Dealul-Săracilor, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, com. Gorganul, pl. Podgoria, jud. Muscel. Are 255 hect. împreună cu trupurile: Mălina, Urlucea şi Gorganul. Esenţe: stejar, fag şi carpen.

Dealul-Săracilor, *pădure*, proprietate a statuluĭ, pe moşia Gorgani, pl. Podgoria, jud. Muscel, pendinte de mănăstirea Răncăciovul, în întindere de 500 hect.

Dealul-Sărăţeĭ, *deal*, în jud. Fălciŭ. Se prelungeşte de la N. spre S., din com. Lunca-Banuluĭ. Brăzdează de-a-lungul partea de V. a com. Vetrişoaia, pl. Prutul, în linie paralelă cu pîrîul Sărata, ce desparte com. Vetrişoaia de com. Rînceni.

Acest deal, care în prelungirea sa lasă micĭ ramificărĭ, poartă numirea, în partea de N.-V. a com. Vetrişoaia, de Humăria, pentru că pămîntul este humos. Maĭ în jos, aproape de centru, se numeşte Zăvoiul, numire luată de la o pădure mare ce cu vr'o sută de anĭ în urmă se afla pe el şi care s'a tăiat.

De la centru maĭ spre S. acest deal al Sărăţeĭ maĭ poartă numirea de Telegraf, de la linia telegrafică Huşi-Fălciŭ ce trece pe coasta sa; iar partea de S. se numeşte Sărata, după numirea pîrîuluĭ Sărata.

Pe lungimea culmeĭ acestuĭ deal sunt treĭ movile care poartă numirile localităţilor unde se află aşezate şi anume: Movila-de-la-Humărie, Movila-de-la-Zăvoiul şi Movila-Telegrafuluĭ.

Spre S.-E., la poalele dealuluĭ Sărata, în şesul din ţarină, se află Movila-Popeĭ.

Pe podişul şi laturile dealuluĭ se întinde ţarina locuitorilor şi a proprietăţeĭ până în valea pîrîuluĭ Sărata.

Dealul-Schituluĭ (Flămînda), *sat*, în jud. Argeş, pl. Oltuluĭ; face parte din com. rur. Galicea-Flămînda.

Dealul-Schituluĭ. Vezĭ Dealul-Mănăstireĭ, jud. Bacăŭ.

Dealul - Schituluĭ, *deal*. Vezĭ Schitul, deal, jud. Fălciŭ, pl. Crasna, com. Boţeşti.

Dealul-Schituluĭ, *deal*, în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani; ţine de com. Ordeşti.

Dealul-Schituluĭ, *cătun.*, din jud. Argeş, pl. Oltuluĭ; face parte din com. rur. Lăunele-d.-j.

Dealul-Scroafeĭ, *cătun*, cu 200 locuitorĭ în jud. Argeş, pl. Piteşti, pendinte de com. rur. Răchitele-d.-s.

Dealul-Scroafeĭ, *cătun*, cu 67 locuitorĭ, din jud. Argeş, pl. Piteşti, pendinte de com. rur. Răchitele-d.-j.

Dealul-Scurtuluĭ, *deal*, în jud. Mehedinţi, com rur. Şuşiţa, din pl. Motrul-d.-j.

Dealul-Spireĭ, *staţie de dr. d.f.*, jud. Ilfov, pl. Dîmboviţa, com. Bucureşti, pe linia Bucureşti-Filaret, pusă în circulaţie la 13 Decemb. 1872. Se află între staţiile Cotroceni (1.3 kil.) şi Filaret (2.8 kil.) Înălţimea de asupra niveluluĭ măreĭ de $80^{m}.53$. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 184.189 leĭ, 56 banĭ.

Dealul-Stîng (Dealul-Plapceĭ), *deal*, format pe malul stîng al gîrleĭ Plapcea, jud. Olt. Pe muchea luĭ sunt situate com. Valea-Merilor şi Sineşti, din pl. Mijlocul. Are direcţiunea V.-E. paralel cu firul apeĭ, pe o distanţă de 8 kil. E tăiat de vălcelele Lupeasca şi Şoimul, ce trec prin Valea-Merilor.

Dealul-Sterpeĭ, *deal*, în judeţul

www.dacoromanica.ro

Mehedinți, com. rur. Mătăsari, pl. Văilor.

Dealul-Surbeĭ, *deal*, în jud. Mehedinți, com. rur. Cîrceni, pl. Motrul-d.-j.

Dealul-Tepe, *deal*, în jud. Constanța, pl. Hîrșova, com. Șiriul. E situat în partea S.-E. a plășeĭ și a com. Se întinde de a lungul și pe la S. văeĭ Ceatal-Orman, făcînd să aibă acest mal rîpos și pe alocurea chiar stîncos, din cauza constituțiuneĭ sale. Are direcțiunea N.-E., cu o înălțime maximă de 185 metri, tocmaĭ la centru și care scade cu cît mergem spre V. saŭ spre E. Este acoperit cu pășunĭ și prea puține semănăturĭ.

Dealul-Tînăr, *deal*, în jud. Mehedinți, com. rur. Lupșea, pl. Motrul-d.-s.

Dealul-Tîrguluĭ, *deal*, jud. Gorj, aparținînd orașuluĭ T.-Jiul, situat spre V. de oraș și pe țărmul drept al Jiuluĭ, E o prelungire a Dealuluĭ-Bătrîn. Pe el sunt plantate viile și livezile orășenilor.

Dealul-Tolcești, *sat*, face parte din com. rur. Rîjlețul-Vieroș, jud. Olt, pl. Vedea-d.-s. Are o populațiune de 81 locuitorĭ.

Dealul-Tomiceĭ, *deal*, în jud. Mehedinți, com. rur. Glogova, plaiul Cloșani.

Dealul-Tutunaruluĭ, *deal*, în jud. Mehedinți, com. rur. Glogova, pl. Cloșani.

Dealul-Țiganceĭ, *deal*, pe teritoriul com. Gugești, jud. Fălciul, plasa Crasna.

Dealul-Țîțeĭ, *deal*, în jud. Mehedinți, com. rur. Glogova, pl. Cloșani.

Dealul-Țurluianuluĭ, *pădure*, jud. Bacăŭ, plasa Tazlăul-d.-s., com. Bucșești. Esențe: fagĭ și stejarĭ. Aparține colonelului Iarca.

Dealul-Untuluĭ, *deal*, în jud. Mehedinți, com. rur. Glogova, plaiul Cloșani.

Dealul-Urleĭ, *deal*, jud. Dorohoiŭ, cel maĭ înalt din localitate, pe a căruia culme este pus unul din principalele semne geodezice ale acestuĭ județ.

Dealul-Ursoaeĭ, *deal*, în partea de V. a com. Dodești, județul Fălciŭ, pl. Mijlocul.

Numirea dealuluĭ este legendară. Se zice că pe cînd eraŭ codri marĭ, s'a prăpășit o ursoaică care a alăptat un copil născut și lepădat.

Dealul-Ursoaeĭ, *deal*, pe teritoriul com. Bazga, jud. Fălciŭ, pl. Podoleni. Se zice că din vechime cînd era codru în această localitate s'ar fi găsit o ursoaică cu puĭ, de la care a rămas și numele dealuluĭ.

Dealul-Ursuluĭ, *deal*, în jud. Fălciŭ, pl. Podoleni, spre S.-V. de satul Gura-Bohotinuluĭ. Este prelungirea dealuluĭ Voloia. Aci se află straturĭ groase de aramă—piatră.

Dealul-Ursuluĭ, *deal*, în jud, Mehedinți, com. rur. Miculești. plasa Văilor.

Dealul-Văratic, *mahala*, alipită com. Băcești, jud. Gorj, pl. Gilortul.

E situată pe dealul cu acelașĭ nume și spre V. de cat. Dealul-Leuluĭ. Are o suprafață de 82 hect. din care 30 hect. pădure, 20 hect. arabile, 25 hect. fînețe, 3 hect. vie, și 4 hect. livezĭ de prunĭ.

Are o populație de 14 fam., saŭ 60 sufl., din carĭ 10 contribuabilĭ.

Vite sunt: 20 vite marĭ cornute, 1 cal, 44 oĭ, 3 capre și 23 rîmătorĭ.

Dealul-Velnițeĭ, *deal*, pe teritoriul comuneĭ Tîrzi, pl. Crasna, jud. Fălciŭ. Are o întindere cam de 85 hect. La poalele luĭ nordice se formează Valea Cășoteștilor

Dealul-Vieĭ, *deal*, pe moșiea Jurești, com. Zlătunoaia, pl. Miletinul, jud. Botoșani.

Dealul-Vieĭ, *deal*, pe teritoriul satuluĭ Orofteana-d.-j., comuna Orofteana, pl. Herța, județul Dorohoiŭ.

Dealul-Vieĭ, parte de sus a *dealuluĭ* Drăgușeni, pe care stă parte din satul Drăgușeni, jud. Suceava.

Dealul-Vieĭ, *deal*, la V. de satul Răchitoasa, plasa Stănișești, jud. Tecuciŭ.

Dealul-Vieĭ. Vezĭ Tîrsa, județul Vîlcea.

Dealul-Viilor, *sat*, jud. Argeș, pl. Pitești, pendinte de com. rur. Hîrțești-Zmeura. Are o populație de 63 familiĭ.

Dealul-Viilor, *cătun*, din jud. Argeș, pl. Pitești; face parte din com. rur. Samara.

Dealul-Viilor, *deal*, încunjoară toată partea de E. a comuneĭ Bășești, plasa Mijlocul, județul Fălciŭ. Numit ast-fel de la viile

www.dacoromanica.ro

şi livezile cu carĭ este înbrăcat. In partea nord-sudică a dealuluĭ, aproape de sat, se ridică o mică culme, acoperită cu pomĭ fructiferĭ şi unde, în timpurile maĭ vechĭ, proprietariĭ ţineaŭ prisecĭ, pentru care şi locul se numeşte «La Livezĭ» saŭ «Priseci». Spre N. de livezĭ se află localitatea numită Dealul-Tătaruluĭ, fiind că în vechime s'aŭ găsit aicĭ urme de locuinţe Tătăreştĭ. Tot în partea de N. se află localităţĭ acoperite cu păduri numite: Drumul-luĭ-Angheluţă, Pocnele-luĭ-Capră, Lacul-Porculuĭ şi Copacul-cu-Icoane. Spre E. de acest deal se află Valea-Boţeĭ, acoperită cu pădure spre N., iar spre S. cu loc de cultură pentru cereale.

Dealul-Viilor, *deal*, în partea de V. a comuneĭ Dodeşti, pl. Mijlocul, jud. Tecuciŭ. I s'a dat această numire pentru că pe el se află viile sătenilor din satul şi comuna Dodeşti.

Dealul-Viilor, *deal*, pe teritorul comuneĭ Stoişeşti, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ. Este acoperit cu viĭ şi livezĭ.

Dealul-Viilor, *deal*, în jud. Mehedinţi, com. rur. Miculeşti, pl. Văilor.

Dealul-Viişoarele, *deal*, în comuna rurală Crainici, plaiul Cloşani, jud. Mehedinţi.

Dealul-Zăstreniĭ, *deal*, în com. rur. Miculeşti, pl. Văilor, jud. Mehedinţi.

Dealul-Zghiabuluĭ, *deal*, în judeţul Mehedinţi, com. rur. Miculeşti, pl. Văilor.

Dealul-Zgureĭ, *deal*, numit astfel de la pădurea Zgura, jud. Fălciŭ. Se prelungeşte între comunele: Oţeleni, din pl. Mijlocul şi Olteneşti, din pl. Crasna.

Dealuluĭ (Capul-) (Măguricea), *colină*, în com. Mlăjetul, căt. Stănila, jud. Buzăŭ. E acoperită de izlaz, fineaţă şi puţină pădure.

Dealuluĭ (Capul-), *colină*, în com. Boziorul, căt. Văvălugi, jud. Buzăŭ. E acoperită de izlaz şi pădure.

Dealuluĭ (Capul-), *pădure*, în jud. Buzăŭ, com. Boziorul, cătunul Văvălugi. Are vre-o 40 hect. întindere. Se află pe proprietatea statuluĭ Stînca-Leuluĭ.

Dealuluĭ (Izvorul-) (Izvorul-Bisericeĭ), *izvor*, în com. Zărneşti-de-Cîlnău, jud. Buzăŭ. Incepe în localitate şi se scurge in rîul Cîlnăul.

Dealuluĭ (Pîrîul-), *afluent* al Siretuluĭ, în com. Lespezi, jud. Suceava.

Dealuluĭ (Valea-), *deal*, în com. Tohani, căt. Gura-Vaduluĭ, jud. Buzăŭ; e acoperit de viĭ.

Dealuluĭ (Valea-). Vezĭ Porcilor (Dealul-), jud. Vîlcea.

Dealuluĭ-Cruceĭ (Valea-), *vale*, se întinde spre E. de satul Dumeşti, com. Dumeşti, plasa Funduri, jud. Vasluiŭ.

Dealuluĭ-Mare (Valea-), *vale*, în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul comuneĭ rurale Potiul. Se desface din poalele vestice ale dealuluĭ Movila-Mare; se întinde spre V., avînd o direcţie generală de la S.-E. spre N.-V., brăzdînd partea centrală a plăşeĭ şi a comuneĭ; taie drumul comunal Potiul-Inan-Ceşure, şi, după un drum de 3 kil., se deschide în valea pîrîuluĭ Potiu, pe dreapta, ceva maĭ sus de satul Potiul.

Deasa, *deal*, se întinde de la N. la S., pe partea de E. a comuneĭ Rusca, plasa Prutul, judeţul Fălciŭ.

Deasa, *deal*, acoperit cu pădurĭ, pe moşia Bîrcul, com. Siliştea, pl. Bistriţa, jud. Neamţu.

Deasă (Valea-), *pădure*, în jud. Buzăŭ, com. Brăeşti, căt. Pinul, pe moşia statuluĭ Vatra-Schituluĭ-Pinul. Face, împreună cu pădurea Dealul-Pinuluĭ, un corp de 260 hect.

Debruţa, *sat*, în judeţul Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, comuna Vînători-Neamţuluĭ. E aşezat pe partea stîngă a pîr. Neamţul.

Deca, *deal*, se întinde de la N.-E. de satul Huşeni, com. Ivăneşti, plasa Racoviţa, judeţul Vasluiŭ.

Decindea saŭ **Pădureţi**, *loc*, pendinte de com. Leiceşti, plaiul Nucşoara, jud. Muscel. E acoperit în parte cu pădure de diferite esenţe, iar parte este pămînt arabil.

Decindea, *locuinţă izolată*, jud. Ilfov, pl. Znagov, pe malul stîng al rîuluĭ Ciorogîrla, în faţa satuluĭ Ciocăneşti.

Decindeşti, *vechie numire*, a *moşieĭ* Căpăţîneşti, com. Mărăcineni, jud. Buzăŭ.

Deciul saŭ **Cîmpul-Deciuluĭ**, *cîmp*, în jud. Mehedinţi, plasa Blahniţa; ţine parte de comuna rur. Balta-Verde şi parte de co-

www.dacoromanica.ro

muna rur. Izvoarele; se află pe marginea Dunărei.

Dedebalî, *ruinele* unuĭ *sat* cu acelaşĭ nume, în jud. Constanţa, pl. Medjidia, pe teritoriul com. Enigè şi pe al cät. Iusuf-Punar. Sunt situate în partea V. a plăşeĭ şi cea N.-V. a com., la 3 kil. spre V. de satul Iusuf-Punar, pe malul drept al văeĭ Urluia, la poalele sudice ale dealuluĭ Uzun-Culac-Bair şi lîngă şoseaua judeţeană Ostrov-Cuzgun. Acest sat a fost odinioară înfloritor, ceea ĭ-a atras asupră-ĭ lăcomia Turcilor, aşa că locuitoriĭ de frică s'aŭ răspîndit prin alte sate, lăsîndu-şĭ aci tot avutul. De aceia azĭ numaĭ dărîmăturile arată unde a fost odinioară satul.

Dedesupt, *loc izolat*, în raionul comuneĭ Bodeşti, plaiul Horezul, jud. Vîlcea, în întindere de 3 hect. 750 m. p. Statul l'a vîndut de veci.

Dedeştilor (Mahalaua-), *mahala*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com. Drănicul.

Dedoviţa, *com. rur.*, în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul, la distanţă de 11 kil. de oraşul T.-Severin, iar de Malovăţul, comună rurală, de 12 kil. E situată pe deal şi formează comună cu cătunele: Mormanul, Poroina-Mică şi Valea-Copceĭ. Are o populaţie de 750 locuitoriĭ, din cariĭ 127 contribuabiliĭ, cariĭ locuesc în 165 case.

Locuitoriĭ posedă: 19 pluguriĭ, 64 care cu boĭ, 8 căruţe cu caĭ; 94 stupĭ.

In comună sunt 2 biserici, deservite de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Budgetul comuneĭ are la venituriĭ leĭ 2157 şi la cheltueliĭ 1032 leĭ.

Vite: 385 vite mariĭ cornute, 14 caĭ, 300 oĭ şi 296 rîmătoriĭ.

Are o şosea comunală, care o leagă cu şoselele Severinuluĭ.

Relieful soluluĭ se înseamnă prin: dealul Peptani, Culmea-Zăgăĭ, Lunca-Băranuluĭ şi Culmea-Comorăştilor, care are o poziţie înaltă.

Deduleasca, *sfoară de moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Vintileanca, cät. Găgeni-d.-s. Are 18 hect. fîneaţă şi arătură.

Deduleşti (Deduleşti-Slobozia), *com. rur.*, pl. Ianca, jud. Brăila. Se află pe muchie, în apropiere de r. Buzăŭ, la o distanţă de 1 kil. Se mărgineşte la N. cu Suteşti; la E. cu Ianca; la S. cu Filipeşti şi la V. cu hotarul moşieĭ Vişani de peste Buzăŭ. Suprafaţa comuneĭ e de 600 hect., cu o populaţie de 212 familiĭ, saŭ 954 suflete, din cariĭ 187 contribuabiliĭ. Ştiŭ carte 64 persoane.

Venitul comuneĭ e de 4796 leĭ şi cheltuelile de 4113 leĭ.

Sunt 4 debite de tutun şi 7 cîrciumĭ.

Locuitoriĭ împroprietăriţĭ după legea din 1864 sunt 95; neîmproprietăriţĭ, 64.

Vite mariĭ cornute sunt 1234 (666 boĭ, 400 vacĭ, 6 tauriĭ, 162 viţeĭ); sunt 432 caĭ, 1632 oĭ şi 354 rîmătoriĭ.

In comună e o biserică cu hramul Dumineca-Sfinţilor, zidită la 1860 de locuitoriĭ, deservită de 1 preot, 2 cîntăreţĭ şi 1 paracliser.

Drumuriĭ: la Suteşti, spre N., 10 kil.; la Ianca, spre E., 7 kil.; la Filipeşti, spre S., prin cät. Bagdat, 8 kil.; la Brăila, 48 kil. In com. sunt 3 strade.

Vechea comună a fost întemeiată, se zice, la 1810, pe malul drept al Buzăuluĭ, spre E. de com. actuală, unde se văd încă mormintele. Din cauza revărsăriĭ Buzăuluĭ, acum 25 de aniĭ, s'a mutat unde se află azĭ.

Deduleşti, saŭ **Dediuleşti**, *com. rur.*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., pe pîrîul Rîmnicul. Se maĭ numea şi Vatra-Schituluĭ-Deduleşti, fiind-că aparţinea acesteĭ mănăstiriĭ.

E situată în partea de V. a judeţuluĭ, la 15 kil. spre N.-V. de oraşul R.-Sărat, şi în partea E. a plăşeĭ, la 11 kil. spre N.-V. de com. Zgîrciţi, reşedinţa plăşeĭ. Comune învecinate sunt: Băbeni, la 4 kil.; Buda, la 5 kil.; Dănuleşti şi Dumitreşti, la 7 kil. şi Pardoşi la 8 kil.

Se mărgineşte la E. cu Jideni, despărţită prin rîul Rîmnicul; la V. cu Pardoşi, despărţit prin dealul Buda; la N. cu Buda, despărţită prin Dealul-Deduleştilor; la S. cu Băbeni.

E brăzdată la V. de dealul Baba; la N. de Dealul-Deduleştilor; la S. de dealul Băbeanca.

Rîul R.-Sărat o udă de la N.-V. la E. şi afluentul săŭ Valea-Deduleştilor, unit cu Izvorul-Babeĭ, la V.; Căprăria, Bădila şi Mocanca o udă la N.; maĭ sunt în com. 22 puţuriĭ; 48 fîntînĭ şi 3 lacuriĭ.

Suprafaţa comuneĭ e de 3000 hect., din cariĭ: 100 hect. vatra comuneĭ, 547 hect. ale locuitorilor, 226 hect. ale statuluĭ şi 91 hect. ale proprietăţeĭ private.

Are o populaţie de 269 familiĭ, saŭ 1007 suflete: 501 bărbaţĭ, 506 femeĭ; 410 căsătoriţĭ, 528 necăsătoriţĭ şi 71 văduvĭ.

Ştiŭ carte 92 persoane.

Are o biserică, cu hramul Pogorîrea-Sf.-Duh, zidită în 1792 de Arhimandritul Iacob; e întreţinută de stat, deservită de 2 preoţĭ, 2 cîntăreţĭ şi 1 paracliser

www.dacoromanica.ro

Este o şcoală de băeţi, în casele mănăstireĭ Deduleşti, fondată, în 1874, de comună, şi frecuentată de 36 elevĭ.

Comuna are: 213 hect. arabile, 400 hect. imaş, 2100 hect. pădure, 25 hect. viĭ, 125 hect. fineţe şi 41 hect. neproductiv.

Locuitoriĭ aŭ 51 pluguri.

Vite sunt 1078 capete, din carĭ: 388 boĭ, 75 vacĭ, 19 caĭ, 19 epe, 325 oĭ, 96 capre şi 136 rîmătorĭ.

In comună sunt: 1 cojocărie; 1 potcovărie; 3 măcelării; 27 rotării; 3 morĭ; o pivă; 15 cazane de fabricat ţuică.

Transportul se face prin gara oraşuluĭ Rîmnicul-Sărat, la 14 kil. spre S.-E. Sunt 10 comercianţi, din carĭ 4 băcanĭ şi 6 cîrciumarĭ.

Căile de comunicaţie sunt: 1. şoseaua judeţeană R.-Jitia, ce trece prin comună; 2. spre Pardoşi-Valea-Raţeĭ; 3. spre Dănuleşti; 4. spre Jideni; 5. spre Grebăŭ.

Comuna are 201 contribuabilĭ. Veniturile sunt de 3684 leĭ, 41 banĭ, iar cheltuelile sunt de 2953 leĭ, 88 banĭ.

In timpul războiuluĭ Ruso-Turc din anul 1834, trupele ruseştĭ aŭ stat o iarnă aci.

Deduleşti (Deduleşti-din-Deal şi Deduleşti-din-Vale), *sat*, în jud. Argeş, pl. Topologul: face parte din com. rur. Deduleşti-Vărzari. Are 400 locuitorĭ şi două biserici, una cu hramul Cuvioasa-Paraschiva şi alta cu hramul S-ta-Treime; sunt deservite de cîte un preot şi un cîntăreţ.

Deduleşti, *sat*, jud. Brăila, pe muchea de pe ţărmul drept al Buzăuluĭ, la N.-V. com. Deduleşti şi ca la 48 kil. spre V. de Brăila, numit ast-fel după numele săteanuluĭ Dedulescu. Acest sat era aşezat pe lunca Buzăuluĭ, pe malul rîuluĭ, ca la 500 m. de unde este astă-zĭ, dar la 1873, din cauza înecurilor s'a strămutat pe muchea platouluĭ. In locul vechiuluĭ sat este casa proprietăţeĭ, cu o grădină mare, dar şi această casă este aproape surpată de apa Buzăuluĭ, care trece pe la spatele eĭ.

Are o suprafaţă de 42 hect., avînd 97 case şi 3 cîrciumĭ. Are o şcoală întreţinută de comună şi judeţ şi frecuentată de 31 elevĭ; o biserică, deservită de 1 preot, 1 dascăl şi 1 paracliser. Populaţia satuluĭ este de 430 loc. Vite sunt: 530 vite cornute, 230 caĭ, 360 oĭ şi 25 rîmătorĭ.

Deduleşti, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., cătunul de reşedinţă al com. Deduleşti.

Deduleşti, *staţie de dr. d. f.*, jud. Brăila, pl. Vădeni, com. Deduleşti, pe linia Buzău-Galaţi, pusă în circulaţie la 13 Sept. 1872. Se află între staţiile Făureĭ (10 kil.) şi Ianca (10.2 kil.). Înălţimea de asupra nivelului măreĭ de $34^{m}{,}74$. Venitul acesteĭ staţiĭ, pe anul 1896, a fost de 22.337 leĭ, 25 banĭ.

Deduleşti, *schit*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., comuna Deduleşti. Este zidit din anul 1792 de Iacob Archimandritul, ale căruĭ osăminte se află îngropate în această mănăstire. Pisania eĭ este următoarea:

«Această sfîntă biserică cc se numeşte Mănăstirca Dedulcşti şi se prăznueşte şi se cinsteşte hramul Sfintcĭ Troiţe, aŭ fost zidita, din înccput pc la lcatul 7128 (1620 dc la naşterea luĭ Christos), dc un răposat, Dediul Dcdulesccanu, şi după vremĭ s'a daramat; apoĭ, accasta, care sc vede în fiinţă, este zidită de răposatul arhimandrit Iacob Arhimandritul Dedulesceanu, pe la leatul 1792 de la Christos; dîndu-ĭ şi patru icoane marĭ împărăteştĭ; apoĭ aflîndu-mă eu Stolnic Dedulesceanu s'aŭ zugrăvit şi s'aŭ înfrumuseţat de mine, adică am făcut clopotniţe de asupra cu crucĭ frumoase, am învelit-o cu şindrila, şi s'aŭ înfrumuseţat de mine, adică am făcut căddlniţa şi candele de argint şi sfînt Potirul cu toate ale sale de argint, trcĭ rînduri de odajdiĭ dc stofă şi toate cclc-l'altc podoabe, dupa cnm se vede sprc a mea pomenire şi a părinţilor meĭ, leat 1834.»

A fost închinată la mănăstirile Rumeolitice; era obligată să ţină şi cerşetorĭ; azĭ a rămas numaĭ ca biserică de mir şi serveşte locuitorilor din comuna Deduleşti. Este deservită de 1 preot îngrijitor. Până a nu fi secularizată, avea marĭ averĭ, între altele moşia Deduleşti, iar într'însa şedea un egumen şi 8 servitorĭ bisericeştĭ. Azĭ e îngrijită de stat.

Deduleşti, *moşie*, pendinte de com. cu acelaşĭ nume, jud. Brăila, pl. Ianca, proprietate a moşt. C. Creţulescu, cu o suprafaţă de 607 hect.

Deduleşti, *moşie*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Deduleşti. Pe ea se află pădurea Deduleşti. Intinderea totală e de 1500 hect.

Deduleşti, *pădure*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul d.-s., com. Deduleşti, numită ast-fel de la moşia cu acelaşĭ nume. Are o întindere de 2000 hect. Esenţele principale sunt: fag, jugastru, gorun, brad şi carpen.

Deduleşti (Heleşteul-Schituluĭ-), *lac*, în jud. R.-Sărat, plasa Rîmnicul-d.-s., com. Deduleşti, făcut încă cînd exista încă schitul de călugărĭ. Are o întindere de treĭ prăjinĭ pătrate.

www.dacoromanica.ro

Deduleşti (Vatra-Schituluĭ-), *numire vechie* a *com.* Deduleşti, cînd făcea parte din averile schituluĭ cu acelaşĭ nume, jud. R.-Sărat.

Deduleşti-Vărzari, *com. rur.*, pe apa Topologuluĭ, jud. Argeş, pl. Topologul, la 21 kil. de com. rur. Tigveni (reşedinţa subprefecturei) şi la 20 kil. de Piteşti. Se compune din 4 sate: Deduleşti (400 locuitorĭ), Luminele (526 locuitorĭ), Morăreşti (304 locuitorĭ) şi Vărzari (400 locuitorĭ), peste tot 1630 locuitorĭ. In com. sunt cinci bisericĭ şi o şcoală primară rurală.

Locuitoriĭ sunt în mare parte moşnenĭ. Budgetul com. pe anul 1882/83 a fost de 2234 leĭ, 82 banĭ la venitурĭ şi de 2159 leĭ la cheltuelĭ.

După o publicaţiune oficială (1887), această com. numără 266 contribuabilĭ şi are un budget de 3876 leĭ la venitурĭ şi de 3510 leĭ la cheltuelĭ.

Numărul vitelor a fost în anul 1887 de 972 capete vite marĭ (949 boĭ şi vacĭ, 23 caĭ) şi de 731 vite mărunte (336 oĭ, 15 capre şi 380 rîmătorĭ).

Deduleştilor (Dealul-), *deal*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Deduleşti. Se desface din Dealul-Babeĭ şi se întinde printre rîul Rîmnicul-Sărat şi afluentul său pîrîul Valea-Dedulescilor, brăzdînd partea de V. şi N. a com. Este acoperit cu întinse şi frumoase pădurĭ.

Deduleştilor (Valea-), *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, com. Deduleşti. Udă partea de V. a com., curge de la V. la E. şi se varsă, după un curs de 10 kil., în rîul Rîmnicul-Sărat, pe partea dreaptă a luĭ, trecînd prin cătunul de reşedinţă, Deduleşti.

Deduleştilor (Valea-), *vale*, în com. Vintilă-Vodă, căt. Bodineşti, jud. Buzăŭ. E acoperit de pădure.

Deduluĭ (Ciuciurul-), *sorginte de apă minerală* în com. Ruşiavăţul, jud. Buzăŭ.

Deduluĭ (Valea-), *izvor*, în com. Ruşiavăţul, jud. Buzăŭ. Incepe din muntele Dintele şi din Faţa-Plopuluĭ, apoĭ reunindu-se, se scurge în valea Ruşiavăţul.

Degeraţi, *com. rur.* în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-j., la o distanţă de 30 kil. de oraşul T.-Severin, iar de com. rur. Strehaia, de 27 kil. E situată pe valea Cerveniţeĭ. Formează comună cu cătunele: Linia-Boerească şi Albina, mărginindu-se la E. cu com. Lumnicul şi Cernea; spre N., cu com. Prunişori; spre V., cu com. Peri şi Severineşti; iar la N., cu com. Ercea.

Are o populaţiune de 740 locuitorĭ, cu 112 contribuabilĭ, locuind în 150 case. Ocupaţiunea locuitorilor este agricultura şi creşterea vitelor. Se mai ocupă şi cu transportul lemnelor din pădurile vecine la gara Prunişori ce este în apropiere.

Eĭ posedă: 26 pluguri, 50 care cu boĭ, 3 căruţe cu caĭ şi 100 stupĭ de albine.

Are: o biserică deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţi; o şcoală condusă de un învăţător şi frecuentată de 30 elevĭ.

Budgetul com. coprinde la venitурĭ suma de 572 leĭ, iar la cheltuelĭ suma de 521 leĭ.

Vite sunt: 450 vite marĭ cornute, 12 caĭ, 50 oĭ şi 400 rîmătorĭ.

Prin com. Degeraţi trece şoseaua Prunişori-Degeraţi-Lumnic-Ruptura-Voloiac.

De însemnat în com. Degeraţi este: Apa-Roşie care este apă minerală; apa Cerneviţa pe care se află morĭ; Pîrîul-Deseragilor, Culmea-Deseragilor, Dealul-Lumniculuĭ şi Dealul-Albineĭ.

Ca loc istoric în dealul Albina, spre N., între hotarul Prutuluĭ şi Degeraţi există o ridicătură de pămînt care poartă numele de Metereză. De la această ridicătură de pămînt, pleacă o linie dreaptă de drum vechiŭ peste satul Degeraţi până în dealul Comoreşti; pe o distanţă cam de 3 kil.

In această com. sunt ruinele uneĭ bisericĭ foarte vechĭ, lîngă care se află şi vila Buzoiceanu, construită într'un frumos stil elveţian; astăzĭ este proprietatea Primărieĭ urbeĭ Turnu-Severin.

Degeraţi, *cătun*, din jud. Argeş, pl. Piteşti, pendinte de com. rur. Dealul-Braduluĭ.

In acest sat este reşedinţa primărieĭ comuneĭ. Are 200 locuitorĭ şi o biserică de lemn.

Degeraţi, *sat*, face parte din comuna rur. Parepa, jud. Prahova, pl. Cîmpul. Are o populaţiune de 328 locuitorĭ (172 bărbaţĭ, 156 femeĭ). Aci e o biserică, fondată la anul 1892 cu ajutorul Meşteruluĭ Anghel din Ploeşti, P. S. Aurelian, şi G. Gr. Cantacuzino.

Degeraţi, *loc izolat*, com. Slănicul, jud. Prahova, plasa Vărbilăul.

Degeraţi, *moşie*, a statuluĭ, jud. Prahova, pl. Cricovul, foastă pendinte, înainte de secularizare, de m-rea Mărgineni. La 1871 se arenda cu 13000 leĭ anual şi a fost ipotecată împreună cu alte 380 moşiĭ ale statuluĭ pentru asigurarea împrumutuluĭ do-

www.dacoromanica.ro

menial de 78 milioane leĭ, contractat în 1871.

Degeraţi, *trup de pădure*, a statuluĭ, în întindere de 62 hect., care împreună cu trupurile: Drumul-Băicoiuluĭ (67 hect.), Găgeanca (106 hect.) şi Gura-Cumetriĭ, formează pădurea Misleanca saŭ Găgeni-Mislea, jud. Prahova.

Degereţeanca, *moşie*, în jud. Prahova, care face limită spre judeţul Buzăŭ, despre com. Baba-Ana, din jud. Buzăŭ.

Dejeşti, *com. rur.*, jud. Olt, pl. Oltul-d.-s. Are 4 cătune: Dejeşti, Doneşti, Dăroiul şi Vulpeşti. Este situată pe maĭ multe văĭ, care se varsă în Geamăna, spre N. de Slatina, la hotarul jud. Oltul cu jud. Argeş. Are o populaţie de 1199 locuitorĭ (din care puţinĭ ştiu carte), cu 323 contribuabilĭ. Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura, cultura vieĭ şi a prunilor. 208 locuitorĭ s'aŭ împroprietărit după legea rurală pe moşia Dejeşti, cînd li s'aŭ dat 724 hect.

Spre V. de com. este Măgura-Rusuluĭ, un fel de cetăţue, lungă de 100 metri şi lată cam de 10 m., zidită din cărămidă măruntă.

In Dejeşti sunt 2 bisericĭ, deservite de 2 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ.

Vite sunt: 100 boĭ, 300 vacĭ 20 caĭ, 400 oĭ, 200 porcĭ. Pămîntul e delos şi puţin productiv.

Dejeşti, *sat*, face parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt.

Dejeşti, *deal*, în raionul com. Dejeşti, jud. Olt, pl. Oltul-d.-s., pe care se cultivă 13 hect. vie.

Dejoiul, *com. rur.*, plasa Cerna-d.-j., jud. Vîlcea, compusă din mahalalele: Bogeni, Mijlocul şi Şotani.

Este situată pe valea Dejoiul şi pe malurile rîuluĭ Cerna, la 40 kil. departe de capitala jud. şi la 15 kil de a plăşeĭ.

Are o populaţie de 630 locuitorĭ (330 bărbaţĭ şi 300 femeĭ), în care intră şi 3 familiĭ de Ţigani; sunt în total 182 familiĭ, care locuesc în 205 case. Sunt 131 contribuabilĭ.

In comună e o biserică. Nu se cunoaşte anul fondăreĭ şi ctitoriĭ, căcĭ lipseşte orĭ-ce inscripţie. S'a reparat la 1881.

Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura. Puţinĭ sunt lemnarĭ. Eĭ desfac produsul munceĭ la Drăgăşani şi Craiova. Vite sunt: 12 caĭ, 40 boĭ, 200 vacĭ, 50 capre, 280 oĭ şi 350 porcĭ.

Toţĭ locuitoriĭ sunt moşneni.

In raionul comuneĭ este dealul numit Dealul-Mare, care la 1874 s'a surpat în toată întinderea luĭ, din cauza multor izvoare subterane.

Ştiŭ carte 40 persoane.

Tot hotarul comuneĭ are o întindere de 300 hect. arabile, în care intră şi izlazul.

Veniturile şi cheltuelile com. sunt în sumă de 800 leĭ anual.

E brăzdată de dealurile: Dealul-Mare, Dealul-Cerneĭ, pe care se găsesc viĭ, şi e udată de văile: Geamăna, Valea-Satuluĭ, Cerna, Bărbuceanca.

Se mărgineşte cu comunele Dozeşti, Nisipi şi Stăneşti.

Dejoiul, *deal*, în raionul comuneĭ Dejoiul, pl. Cerna-d.-j., judeţul Vîlcea, pe care se cultivă 38 hect. vie.

Dejoiul, *pădure particulară*, supusă regimuluĭ silvic, com. Dejoiul, pl. Cerna-d.-j. jud. Vîlcea.

Dejul, *pîrîiaş*, pe teritoriul comuneĭ Negrileşti, pl. Vrancea, jud. Putna. Izvoreşte de sub muntele Soveja, trece pe la deal de satul Negrileşti şi se varsă în Putna, între satele Negrileşti şi Tulnici. Dejul, în sus, are apă sărată. Primeşte ca afluenţi: Pîrîul-Negruluĭ şi Pîrîul-Ursuluĭ.

De-la-Cruce, *pădure*, pe teritoriul comuneĭ Vlădeşti, plasa Rîurile, jud. Muscel, din coasta căreia izvoreşte Valea-Mică, care străbate cătunul Vlădeşti-d.-s. şi se varsă în rîul Bratia.

De-la-Deal-de-Vii, *deal*, judeţul Dolj, pl. Băileşti, com. Coveiul, pe lîngă care trece limita de N. către com. Boureni.

De-la-Frasin, *poiană*, pe valea rîuluĭ Teleajenul, comuna Măneciul-Ungureni, pl. Teleajenul, jud. Prahova.

De-la-Merchez, *deal*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comuneĭ rurale Oltina. Se maĭ numeşte şi Dealul-de-dea-supra-Cîşleĭ şi se întinde de-alungul şi pe la E. laculuĭ Oltina, începînd de la movila Iortmac şi ţinînd pănă la dealul Ciacal, cu o direcţiune generală de la S.-V. către N.-E. Are o înălţime medie de 140 m. şi este acoperit cu tufăriş.

De-la-Odaie (Iazul-), *iaz*, pe teritoriul satuluĭ Andrieşeni, com. Epureni, pl. Turia, jud. Iaşi. E format din pîraiele: Gotca, Cara-Gheorghe şi Bulhacul.

De-la-Pridvale, *poiană*, pe valea rîuluĭ Teleajenul, comuna Măneciul-Ungureni, plaiul Teleajenul, jud. Prahova.

www.dacoromanica.ro

De-la-Răchiță (Iazul-), *iaz*, pe teritoriul satului Glăvănești, com. Epureni, pl. Turia, jud. Iași. E format din pîraiele: Ciocanul și Puturosul.

De-la-Varnițe, *poiană*, pe valea rîului Teleajenul, com Măneciul-Ungureni, plaiul Teleajenul, jud. Prahova.

Delanțul, *deal*, acoperit cu pădure secular, în jud. Mehedinți; plaiul Cerna, com. rur. Balta.

Delcelul, *mahala*, în orașul Roșiori, jud. Teleorman. Se află în partea despre Dealul-Bratcovului. Partea situată în vale se numește Broscăria.

Delciul, *mahala*, în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-j.; ține de com. rur. Socolești.

Delea, *tîrlă*, în balta com. Gropeni, jud. Brăila, pe malul stîng al privaluluĭ Arimăneasa, între acest prival și Gingărășoaia.

Deleanca, altă *numire a moșieĭ* statuluĭ Jegălia, înainte numită Brînzeni, în plasa Borcea, jud. Ialomița, pendinte de comunele: Petroiul, Gîldăul și Jegălia. Are o suprafață de 23000 hectare. Numirea de Deleanca o poartă fiind-că înainte de secularizare aparținea Mănăstiriĭ-Dealuluĭ.

Deleanul. Vezĭ Vatra-Schituluĭ-Deleni.

Deleanul, *deal*, în com. Bobulești, pl. Ștefănești, jud. Botoșani. Pe acest deal se zice că aŭ fost așezată o tabără turcească în timpul unuĭ rezbel cu Rușiĭ; urme de șanțurĭ se văd și astă-zĭ.

Deleanul, *munte*, de la Moroeni în sus, plaiul Dîmbovița, jud. Dîmbovița. Vezĭ Brîndușele.

Deleanul, *deal*, în pl. Orașuluĭ, jud. R.-Sărat, extremitatea Culmeĭ-Scorușuluĭ. Are o înălțime cam de 700 m. Ramificațiunile sale sunt dealurile: Hoja, Priveghiŭ, al-Capreĭ, Teiușul, spre N. prin comunele Broșteni și Vîrteștĭ; dealurile Piciorul-Nuculuĭ și Cucul la S. prin com., Odobasca; Dealul-Perișoruluĭ la E. prin comunele Bonțești și Blidare. Din el izvorăsc pîraiele Valea-Rea, Pitulușiĭ, Drejiĭ, Seacă, Faraoanele, Pietroasa și Dălhăuți, afluenți aĭ rîuluĭ Milcov; Valea-Medra și Mahriul, afluențiĭ rîuluĭ Rîmna. El se află la hotarul basinurilor Rîmneĭ și Milcovuluĭ, precum și la hotarul plășilor Orașul și Marginea-d.-s. Este acoperit cu fînețe întinse, semănăturĭ și viĭ.

Deleĭ (Măgura-), *măgură*, între com. Vădastra și Brastavățul, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați.

Deleleul, *munte*, în com. Bogdănești, jud. Suceava. E acoperit de pădure de brad, molift și fag.

Deleni, *com. rur.*, situată la S. plășeĭ Coșula, județul Botoșani, în vecinătate cu Hîrlaul, la 45 kil. de Botoșani și formată din satele: Deleni, Macsut, Pîrcovaci și Slobozia, toate așezate pe moșia Deleni.

Comuna se întinde pe maĭ multe dealurĭ și văĭ, carĭ în partea de V. sunt acoperite cu codri secularĭ.

Priveliștea măreață ce înfățișează dealul Pietrăria, de natură pietroasă, care se ridică în centrul comuneĭ și prin înălțimea sa predomină toate vîrfurile de prin prejur, satele Deleni, Macsut, Slobozia și Pîrcovaci, așezate pe coastele de S., S.-E. și E. a acestuĭ deal, împodobite cu grădinĭ și livezĭ de pomĭ fructiferĭ, arborĭ de pădure, șoselele și drumurile cele maĭ multe petruite de natură, face ca această regiune să aibă o poziție pitorească.

Teritorul com. e foarte accidentat, iar natura soluluĭ variază în pămînt negru, galben, pietros și nisipos.

Cel maĭ înalt deal e Pietrăria, în centrul comuneĭ, apoĭ Cetățuia și Dealul-Mare, în pădure, spre V.; Holmul, Lupăria și Gurgueta, spre E.

Prin comună curg maĭ multe pîraie, micĭ: Bahluiul prin partea de V. a comuneĭ, prin pădure, primește pîraiele: Tisa, Pîrcovacĭ, Adîncata, Văcărița, Răcosul și Humosul în dreapta, iar Măgioara și Recea în stînga, apoĭ Pîrîul-Doamneĭ, al-Josenilor, Jugani, Neaun, Velnița-Veche, Modruz și Dodolea, carĭ curg prin și pe lîngă satul Deleni și prin văile de la N.-E. com. Are 2 iazurĭ marĭ: Gurgueta și Strîmbul, din care se scoate mult pește, care se consumă în localitate.

Suprafata comuneĭ e de 18646 hect., din carĭ 17291 hect. ale proprietarilor marĭ și 1355 hect. ale locuitorilor improprietăriți la 1865. Această comună e una din cele maĭ marĭ în întindere din jud. Botoșani.

Populațiunea e de 600 familiĭ, saŭ 2745 suflete, carĭ locuesc în 589 case; sunt 574 contribuabilĭ; locuitoriĭ sunt Romînĭ, afară de o ceată de Țigani și de cîte-va familiĭ de Evreĭ. Ocupațiunea lor e agricultura, creșterea vitelor, pietrăria, lemnăria, iar țiganiĭ sunt fierarĭ, lăutarĭ, etc.

Toată partea de V. și S.-V.

www.dacoromanica.ro

este acoperită de codri vechĭ pe o întindere de 10000 hect.; lemnul ce predomină este stejarul, carpenul, fagul, jugastrul, teiul, paltinul, etc. şi se exploteză în cantităţĭ marĭ.

Sunt 27 hect. viĭ.

Numărul vitelor e de 5733: 1849 boĭ şi vacĭ, 11 bivolĭ, 198 caĭ, 3400 oĭ, 275 porcĭ. Locuitoriĭ posedă şi 500 stupĭ cu albine, carĭ produc maĭ mult de 1000 kgr. miere şi 680 kgr. ceară.

In comună sunt 5 morĭ de apă şi 1 de aburĭ, 1 fabrică de spirt, care produce vre-o 40000 litri pe an.

In dealul Pĭetrăria, în partea de S.-V., se află renumitele cariere de piatră de moară, care se fabrică pe loc, şi carĭ se transportă în ţară şi chiar peste hotare, producînd un venit de peste 50000 leĭ pe an.

Exploatarea se face din timpurĭ foarte vechĭ. Maĭ sunt şi alte cariere, de unde se scoate piatră de zid, şosele, etc.

Comunicaţia se face pe şoseaua naţională, care trece pe la E. de Deleni; apoĭ, prin Hîrlăŭ, pe şoseaua vecinală Hîrlăŭ-Dolhasca prin Pîrcovaci; şi şoselele comunale Hîrlăŭ-Macsut-Deleni-Slobozia şi Feredieni; apoĭ, şoseaua caselor Ghica la şoseaua naţională.

Comerciul se face cu Hîrlăul, Tîrgul-Frumos şi Botoşani. Sunt în comună 6 cîrciumĭ, 5 comercianţĭ şi 8 meseriaşĭ.

Budgetul comuneĭ e de 6135 leĭ la venitурĭ şi 6088 leĭ, 80 banĭ la cheltuelĭ.

Are 4 bisericĭ, deservite de 3 preoţĭ, 3 cîntăreţĭ şi 1 paracliser; maĭ sunt 2 bisericĭ în părăsire şi aproape în ruină. Este 1 şcoală mixtă, frecuentată de 50 băeţĭ. Sunt 136 copiĭ înscrişĭ pe listé.

Deleni, *com. rur.*, în partea de N. a plăşeĭ Mijlocul, jud. Fălciŭ, mărginită la N. cu com. Oţeleni; la S. cu com. Guşiţei; la E. cu com. Bărboşi şi la V. cu com. Hoceni, de care se desparte prin pîrîul Bujorul. E formată din satele: Deleni, Golăşei şi Tălaba. Se întinde pe o suprafaţă cam de 1033 hect. şi are o populaţie de 291 familiĭ saŭ 956 suflete. Are 3 bisericĭ şi o şcoală.

Budgetul e de 2948 leĭ şi 35 banĭ la venitурĭ şi de 2946 leĭ şi 90 banĭ la cheltuelĭ. Sunt 303 contribuabilĭ.

Vite marĭ cornute sunt 656, oĭ 324, caĭ 61 şi porcĭ 117.

Deleni, *com. rur.*, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt, compusă din 2 cătune: Deleni şi Cherleşti.

Este situată pe malul Oltuluĭ, la 6 kil. departe de capitala judeţuluĭ şi la 4 kil. de a plăşeĭ. Are o populaţiune de 487 locuitorĭ (235 bărbaţĭ, 252 femeĭ), 22 familiĭ de Ţiganĭ, carĭ se ocupă cu agricultura şi cu fierăria. Capĭ de familie sunt 117; contribuabilĭ 120; case de locuit, 110.

In comună e o biserică, fondată la 1802, de Toma Deleanu şi soţia sa Joiţa, reparată la 1862, deservită de 1 preot. Astă-zĭ este închisă, din cauză că s'a ruinat.

Afară de agricultură, parte din locuitorĭ se maĭ ocupă cu dulgheria. Produsul munceĭ îl desfac la Slatina. Eĭ aŭ: 25 caĭ şi epe, 140 boĭ, 250 vacĭ, 600 oĭ, 100 porcĭ; 40 stupĭ cu albine.

S'aŭ împroprietărit 96 locuitorĭ în 1864, cînd li s'aŭ dat 254 hect. pe moşia familieĭ Deleanu.

Ştiŭ carte 18 persoane.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Veniturile şi cheltuelile com. se urcă la 2144 leĭ, 1 banĭ.

Prin Deleni trece şoseaua judeţeană Slatina-Casa-Veche.

E udată de văile Recea şi Racovăţul, de vîlceaua Bălăşoiul, a-Ceşmeliĭ, Surduiul şĭ Plopul.

Deleni, *com. rur.*, din jud. Vasluiŭ, plasa Crasna, formată din satul numit Deleni.

Se află la S.-E. judeţuluĭ, la 14 1/2 kil. de oraşul Vasluiŭ şi 43 kil. de Codăeşti, reşedinţa plăşeĭ, situat pe un platoŭ întins, avînd o poziţiune pitorească.

In faţa satuluĭ despre V. se arată Dealul-Mănăstireĭ.

Satul se împarte în două părţĭ numite: mahalaua din jos, sub denumirea de Burgheleşti şi Cîrceoaneĭ, despărţite prin pîrîul Gurgea şi mahalaua din sus, sub denumirile: Bilahoiul, Blăniţeşti, Gherghina şi Movila, întinzîndu-se pe o suprafaţă de 2574 hect., din carĭ pe 1700 hect. se face cultură de cereale, pe 300 hect. se cultivă viĭ şi livezĭ, iar restul e rezervat pentru imaşe şi vatra satuluĭ. Are o populaţie de 863 familiĭ, saŭ 3006 suflete, din carĭ 19 familiĭ străinĭ. Căsătoriţĭ sunt 559. Ştiŭ carte 190 de persoane

Maioritatea locuitorilor e formată din Romînĭ, răzeşĭ, carĭ se ocupă cu agricultura, cu creşterea vitelor şi cu cultura albinelor. Sunt în com. 352 stupĭ.

In acest sat sunt 2 bisericĭ şi 1 schit. O biserică se află între mahalaua de sus şi cea din jos, făcută de preoţiĭ Vasile şi Gheorghe Focşa, la 1586; cea-l'altă biserică se află la S. satuluĭ; este zidită de la 1840 de d-nul Dahnovicĭ. Schitul numit Schitul-Deleni, este la depărtare de 1 kil. de sat; e înconjurat cu viĭ, livezĭ şi fîneţe,

www.dacoromanica.ro

pe o întindere de aproape 13 hectare, proprietatea schitului. Acest schit e făcut tot de preoții Vasile și Gh. Focșa, la anul 1580 și a servit până la 1866 ca loc de rugăciune pentru maice.

In sat este o scoală, situată în mahalaua de jos, înființată la 1862, și acum frecuentată de 48 elevi.

Sunt 10 mori de vînt și 1 cu aburi; 7 cîrciume și iazuri. Comerciul se face de către 7 Romîni și 20 Evrei.

Budgetul comunei e de 3790 lei la venituri și 3413 lei 30 bani la cheltueli.

Numărul vitelor e de 3163: 516 vite mari cornute, 1460 oi, 10 capre, 127 cai și 1050 rîmători.

Locuitorii posedă: 115 pluguri cu boi, 150 care și 32 căruțe cu cai.

In apropiere de această comună se află șoseaua Vasluiu-Docolina.

Deleni, *sat*, jud. Bacău, plasa Tazlăul-d.-j., com. Drăgugești, situat pe Dealul-Delenilor, la depărtare de 2 kil. de satul Helegiu (școală). In 1891, au urmat la școala, din acest cătun, 6 băieți, din 102 copii în vîrstă de școală. Are o biserică clădită de locuitori la 1763, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți. Cîrciumi sunt 3.

Are o populație de 291 familii, sau 1033 suflete.

Vite sunt: 7 cai, 453 vite cornute, 95 porci și 79 capre.

Deleni, *sat*, jud. Bacău, pl. Trotușul, făcînd trup cu satul Bogdănești, din comuna cu același nume.

Deleni, *sat*, situat pe coasta de S.-E. a dealului Pietrăria, în centrul comunei Deleni, jud. Botoșani.

Moșia Deleni, de 18646 hectare, este împărțită în două între frații Ghica: o parte numită Deleni, cu satele Deleni și Slobozia, în partea de N.-E. și alta, numită Macsut, cu satele Macsut și Pîrcovaci, la S.

Partea numită Deleni are o întindere de 12582 hect., din cari 11725 hect. ale proprietarului și 857 ale locuitorilor.

Satul Deleni are o populație de 425 familii, sau 1691 locuitori, cari se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor și mulți cu stoleria și pietrăria.

Partea de V. a moșiei e acoperită cu pădure; partea de E. e ocupată cu semănături, fînețe și imașuri; sunt 7 hect. vii.

Aci se găsește o importantă carieră de piatră de moară oolit; această carieră furnisează o escelentă piatră de moară aproape pentru întreaga Basarabia și Moldova.

Vite sunt: 390 boi și vaci, 150 cai, 1350 oi; sunt 100 stupi cu albine.

Satul e străbătut de șoseaua comunală Hîrlău-Deleni-Feredieni.

Are 1 biserică deservită de 2 preoți și 1 cîntăreț, apoi spre N.-V. în codru, este vechia biserică de la schitul Lacurile în părăsire; 1 școală mixtă condusă de 1 învățător plătit de stat frecuentată de 50 școlari; 1 fabrică de spirt; 5 mori de apă.

Despre biserica din Deleni se zice că temelia-i ar fi pus-o Stefan Voevod și că în urmă s'a construit de familia Ghiculeștilor. Legenda atribue acestui sat o vechime de peste 400 ani, însă se zice că era așezat mai spre E., aproape de iazul Gurgueta, pe văile Iugani și Tulburea, pe unde trece șleahul mare Hîrlău-Botoșani; satul se numia Iugani și Tulburea. Moșia se zice că era dată de Ștefan-cel-Mare răzeșilor; aceștia aveau moșioarele lor cu capetele spre E. și V.; iar în locul satului de astă-zi, Deleni, erau codri și, în mijloc, o mănăstire de călugări, ale căreia urme se presupun a fi în partea de S.-E. In Iugani există numai o biserică de lemn.

Cum s'a desființat satul Iugani și Tulburea și cînd s'au înființat actualul sat Deleni, nu se poate ști; ceea ce poate fi probabil, e că desele năvăliri ale armatelor străine în țară și mai cu seamă situația acestui sat în șleahul mare îl expunea tuturor atacurilor, așa că locuitorii cu timpul au putut fi siliți a se retrage mai în codru, împrejurul mănăstirei, și a întemeia satul de astă-zi, apărat de invaziuni.

Cu vremea, călugării s'au retras spre pădure și au întemeiat schitul Lacurile, spre N.-V. de Deleni. Biserica din sat e reedificată de Toderașco Cantacuzino, cum arată inscripția de asupra pridvorului bisericei:

«Această sfîntă biserică, a Prea curatei Fecioare, Adormirea, a făcut-o Toderașco Cantacuzino, vel visternic, leat 7177 (1669); iar de iznoavă le-au făcut Iordache Cantacuzino, vel vornic, leat 7230 (1722)».

Numele satului se poate explica de la vorbele «oamenii din deal» sau Deleni, de oare-ce satul ocupa partea de sus a dealului Pietrăria. Se zice că, cum au dispărut vechii răzeși, un boier le ar fi cumpărat parte din moșioare, iar parte le-ar fi luat cu sila.

Ca urme de sate vechi se mai înseamnă Lacurile, la N. de schitul Lacurile. Acest sat a fost desființat la 1865, cu ocazia înproprietăririi țăranilor, cari par-

www.dacoromanica.ro

te s'aŭ aşezat în Deleni, parte în cele-l'alte sate.

Satul Sîngeap, spre V. de Percovacĭ, desfiinţat la 1865 odată cu Lacurile şi aĭ căruĭ locuitorĭ ceĭ maĭ mulţĭ s'aŭ aşezat în Pîrcovaci.

In partea de N. a satuluĭ Deleni se află un izvor, numit Izvorul-Doamneĭ, din care curge pîrîul numit Şipoţelul-Doamneĭ.

In luna luĭ Iunie, anul 1730, Grigore Ghica Vodă logodeşte pe fiul săŭ Scarlat cu fiica luĭ Iordache Cantacuzino, vel spătar, fiind faţă şi Chiru Nichifor Mitropolitul, şi aŭ făcut petreceriĭ şi mese la Deleni, ţinutul Hîrlăuluĭ maĭ multe zile, nu numaĭ boieriĭ, ci toată slujitorimea.

De la Deleni aŭ mers Grigore-Vodă la Hîrlăŭ, de aŭ văzut casele domneştĭ, apoĭ la Cotnari, unde aŭ făcut iarăşĭ mese cu boieriĭ, apoĭ s'aŭ întors la Iaşi, la scaun.

In toamna anuluĭ 1738, Grigore Ghica-Vodă, întorcîndu-se de la Orheiŭ, unde fusese trimis din ordinul Sultanuluĭ, să ridice puştile ce le îngropase Ruşiĭ şi să le ducă la Tigine, n'aŭ maĭ venit la Iaşi, că mureaŭ de ciumă, ci aŭ trecut la sat la Deleni în ţinutul Hîrlăŭ, la Vornicul Iordache Cantacuzino-Deleanul, şi aŭ şezut acolo, pănă în ziua întîiŭ de Decembrie, cînd înţelegînd că s'a maĭ potolit focul ciumeĭ, s'aŭ întors la Iaşi, la scaun.

Deleni, *sat*, în centrul comuneĭ cu acelaşĭ nume, judeţul Fălciŭ, plasa Mijlocul. E aşezat pe costişea şi podişul dealuluĭ Deleni, pe o suprafaţă de 929 hect., cu o populaţie de 252 fam., 791 sufl., din carĭ 275 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ sunt vechĭ răzeşĭ şi după povestirea bătrînilor se zice că eĭ se trag din treĭ văduve, şi anume: Mala, Mălina şi Maruşca, ale căror bărbaţĭ muriseră într'un războiŭ de al luĭ Ştefan-cel-Mare, precum şi din şoseaua numită Micşuna a căruia parte de moşie se numeşte şi astă-zĭ Micşuneşti.

Satul este înconjurat de văĭ şi livezĭ.

Aci este reşedinţa comuneĭ. Are o şcoală înfiinţată în anul 1871, frecuentată de 20 elevĭ; două biserici, deservite de 2 preoţĭ şi 2 dascălĭ. O biserică, ce se află în mahalaua din sus a satuluĭ, este făcută în anul 1812, după cum se vede din inscripţia aflată de asupra bisericeĭ; a doua biserică, aflată în mahalaua de jos a satuluĭ, este făcută în 1836, în locul alteĭ bisericuţe, fost schit de maice, şi care a fost făcută de către un bătrîn răzeş, numit Bădrosul, din a căruia familie sunt şi astă-zĭ urmaşĭ.

Deleni, *nume* ce purta în vechime *com.* Coşoveni-d.-j., jud. Olt, pl. Ocolul, com. Coşoveni-d.-j.

Deleni, *sat*, jud. Ilfov, pl. Sabarul, face parte din com. rur. Stoeneşti-Palanga. Este situat la N. de Stoeneşti, în apropiere de ţărmul drept al rîuluĭ Ciorogîrla. La N.-E. are o culme de deal care trece pe lîngă satul Icoana.

Se întinde pe o suprafaţă de 200 hect., cu o populaţie de 339 locuitorĭ, carĭ se ocupă cu agricultura şi creşterea vitelor. Tot terenul aparţine locuitorilor.

Are o biserică cu hramul Buna Vestire, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ. Comerciul se face de 2 hangiĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 255 şi al celor micĭ de 449.

Deleni, *sat*, în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-j.; ţine de com. rur. Coşovăţul-de-Motru; are 24 case.

Deleni, *trup de sat*, în com. Humuleşti, jud. Neamţu, plasa de Sus-Mijlocul.

Deleni, *fost sat*, în com. Mărgineni, jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul.

Deleni, *sat*, com. rur. cu acelaşĭ nume, jud. Olt, pl. Oltul-d.-j.

Deleni, *sat*, din com. Giurgeşti, jud. Suceava, numit ast-fel după poziţiunea sa. S'a înfiinţat cu ocazia împroprietăririĭ de la 1864. Are o populaţie de 17 fam., saŭ 52 sufl. (25 bărbaţĭ şi 27 femeĭ), din carĭ 17 contribuabilĭ. Vatra satuluĭ ocupă 3 fălcĭ.

Moşia, proprietate a d-luĭ I. Ciuleĭ, are o întindere de 407 fălcĭ, din carĭ 60 fălcĭ cultivabile, 330 fălcĭ pădure, 10 fălcĭ fînaţ şi restul neproductiv. Imposprietăriţĭ la 1864 sunt: 5 pălmaşĭ şi 10 codaşĭ, stăpînind 22 fălcĭ. Biserica şi şcoala din Giurgeşti servesc şi acestuĭ sat. Drum principal e acela ce duce la Giurgeşti (3 kil.)

Deleni, *sat*, face parte din com. Burdusaci, jud. Tecuciŭ, plasa Stănişeşti. E situat la N. com., 2 kil. depărtare de com. de reşedinţă, între Dealul-Băluşuluĭ şi Dealul-Tochilelor.

Are o populaţie de 8 fam., saŭ 32 sufl. Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Este legat printr'un drum de satul Burdusaci. In partea de V. curge pîrîul cu acelaşĭ nume.

Teritoriul căt. este de 34 hect.

www.dacoromanica.ro

Deleni, *sat*, face parte din com. Vultureni, jud. Tecuciŭ, pl. Berheciu. E situat pe deal.

Are o populaţie de 9 fam. saŭ 25 sufl., locuind în 5 case.

Deleni, *sat*, în jud. Vasluiŭ, pl. Crasna, com. Ciorteşti, între satele Ciorteşti şi Pribeşti. E situat pe Dealul-Vieĭ, şi e străbătut de pîr. Bahna, în partea de N.

Are o suprafaţă de 1610 hect., din carĭ 180 hect. ale locuitorilor clăcaşĭ, iar 1430 hect. proprietatea d-luĭ Eugeniŭ Ghica. Are o pop. de 63 fam., saŭ 379 sufl., din care 1 fam. de Evreĭ, cu 6 sufl., şi 2 fam. de Ţiganĭ cu 8 sufl.

Aicĭ sunt 2 cîrciumĭ.

Vite sunt: 197 vite marĭ cornute, 20 caĭ, 500 oĭ, 2 bivolĭ, 10 capre şi 50 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 26 pluguri şi care cu boĭ, 1 plug şi 4 căruţe cu caĭ.

Deleni, *mahala*, în partea de E. a satuluĭ Oprişeşti, com. cu acelaşĭ nume, jud. Tecuciŭ.

Deleni, *mahala*, jud. Tecuciŭ la E. satuluĭ Homocea, cu 65 case şi bordee, populată numaĭ de Ţiganĭ carĭ fac linguri, coveţe, fuse, etc. în timpul erneĭ şi vara se ocupă cu agricultura.

Deleni, *mănăstire*, jud. Olt, situată pe valea Oltuluĭ, cale de vr'o 2 ore de la Slatina, spre N. Drumul nu e tocmaĭ practicabil pentru trăsurĭ, de oarece mănăstirea se află aşezată de asupra uneĭ văĭ închise de dealurile piezişe din faţa Oltuluĭ.

Mănăstirea Deleni, întemeiată de familia Deleanu, era dintr'un început aşezată tocmaĭ jos, pe malul Oltuluĭ, dar surpîndu-se malul, ea s'a dărîmat, în cît abia se maĭ cunoaşte locul unde a fost.

La anul 1880, s'a scos din Olt piatra pe care se află săpată pisania vechie, o piatră de 2 m. în lungime şi 1 1/2 în lăţime, care se află răzămată de zidul bisericeĭ nouă. Lăsată fiind afară, piatra s'a umplut de muşchiŭ în cît pisania nu se poate citi; aceasta pare a fi în limba Romînească şi de pe timpul luĭ Mateiŭ Basarab.

O altă piatră, frumos sculptată, se află pusă drept scară la intrarea bisericeĭ, iar alte treĭ bucăţĭ sunt puse drept pervaz la uşa de intrare. Toate aceste pĭetre sunt lucrate cu gust, întocmaĭ ca cele de la Mănăstirea-Dealul şi de la Curtea-de-Argeş.

Biserica cea nouă, mică şi fără valoare artistică, a fost zidită în timpul maĭ noŭ de mănăstirea Stănişoara, sub a căreĭ ascultare a fost ca metoh. Zugrăveala, de alt-fel primitivă, e stricată de fum. Intre ctitori sunt: Postelnicul Grigore Deleanu şi Jupîn Drăguşin, vel Paharnic.

Casele din jurul bisericeĭ sunt cu totul ruinate, iar mănăstirea s'a redus la biserică de mir şi pentru întreţinerea cultuluĭ divin se înscrie anual în budgetul statuluĭ o sumă de 1070 leĭ.

Deleni, *deal*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Coşoveni-d.-j.

Deleni. Vezĭ Almaşul-Birnici, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Almajul.

Deleni, *deal*, pe care se află aşezat satul Deleni, din comuna cu acelaşĭ nume, jud. Fălciŭ, pl. Mijlocul. Şĭ-a luat numirea, se zice, de la un căpitan de oştenĭ al luĭ Ştefan-cel-Mare, anume Tofin Deleanul, care ar fi avut în stăpînire acest deal.

Deleni, *deal*, în raionul com. Deleni, jud. Olt, pl. Oltul-d.-j., pe care se cultivă 10 hect., 75 ariĭ vie.

Deleni, *locuinţă izolată*, jud. Ilfov, pl. Znagov.

Deleni, *platoŭ*, pe care e aşezată cea maĭ mare parte a satuluĭ Deleni, din com. Ciorteşti, pl. Crasna, jud Vasluiŭ.

Deleni, *pîrîŭ*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Drăgugeşti, careşĭ are obîrşia în dealul Măgura şi se varsă de a stînga în Tazlăul-Mare.

Deleni, *pîrîŭ*, jud. Fălciŭ, izvoreşte din partea de S. a com. Bohotinul, pl. Podoleni; curge prin sat unde se şi varsă în pîrîul Fundătura.

Deleni, *pîrîŭ*, jud. Tecuciŭ, izvoreşte din dealul cu acelaşĭ nume, merge în direcţia N.-V.; se uneşte cu Stucheni; trece prin partea de E. a satuluĭ Deleni, comuna Burdusaci şi prin satul Burdusaci; în urmă se varsă în Zeletin, faţă cu pîrîul Gunoaia.

Deleni, *silişte*, jud. Bacăŭ, plasa Tazlăul-d.-j., com. Drăgugeşti. Era sat cu biserica, situat la S.-E. de com. Bătrînii povestesc că acest sat ar fi fost pustiit de Tătarĭ.

Deleni, *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Niculeşti. Incepe din localitate şi se scurge în rîul Slănic.

Delenilor (Codrii-), *codri*, în comuna Deleni, pl. Coşula, jud. Botoşani. Se întind în partea de V. a moşieĭ Deleni, pe o suprafaţă forte onduloasă şi pe o întindere de 10000 hect. Se compun din arborĭ marĭ, foarte vechĭ şi deşĭ, în care predomină

www.dacoromanica.ro

stejarul, carpenul, jugastrul, teiul, fagul, ulmul, paltinul, etc.

Sunt codrĭ ceĭ maĭ întinşĭ din judeţul Botoşani, şi în carĭ se află o mulţime de animale sălbatice pentru vînat, precum: porcĭ sălbaticĭ, capre, lupĭ, vulpĭ, jderĭ, epurĭ, etc.

Sunt proprietatea fraţilor Grigore şi Constantin Ghica. Se exploatează pe o mare întindere.

In partea de V., în codri, se află Piatra-Şoimuluĭ, un loc înalt şi pietros, de unde se poate vedea în depărtărĭ marĭ.

Delenilor (Dealul-), *deal,* jud. Bacău, plasa Tazlăul-d.-j., com. Drăgugeşti, care face parte din şira dealurilor ce despart Siretul de Tazlăul-Mare.

Delenilor (Dealul-), *deal,* situat în partea de N. a com. Fîntînelele, jud. Botoşani. Incepe din hotarul ce desparte moşia Hancea de moşia Băloşeni şi se continuă pe moşiile Băneşti şi Fîntînelele. Din acest deal izvoresc pîraiele: Cişmeleĭ, Gîrla-Moriĭ şi Gîrla-Rîmnicelor, carĭ udă moşiile Băloşeni şi Fîntînelele şi se varsă în Siret prin iazul Văduleţul.

Delenilor (Dealul-), *deal,* începe din gura văeĭ pîrîuluĭ Butnariul; se întinde spre S. prin com. Deleni, pl. Crasna, judeţul Vasluiŭ, şi se prelungeşte în direcţiunea rîuluĭ Bîrlad; alte ramificărĭ trec în jud. Tutova; pe întinsul platou al acestuĭ deal format din vîrfurile dealurilor Bolboca, Pietrăria, Deleni, Zizinca, Ciunta şi Făgădăul e aşezată com. Deleni.

Delenilor (Muchea-), *colină* şi *punct de hotar,* între comunele: Beciul, Beceni şi Gura-Dimieneĭ, jud. Buzău.

Deleşti, *sat* şi reşedinţa comuneĭ Chetreşti, pl. Stemnicul, jud. Vasluiŭ, situat pe valea dintre dealurile Comisul şi Băltag, pe o întindere de 1272 hect. şi cu o populaţie de 13 familiĭ, saŭ 375 suflete, din carĭ 1 familie de Evreĭ, cu 6 suflete.

Are o şcoală, înfiinţată în anul 1879 şi frecuentată de 23 elevi, precum şi o biserică făcută la 1806 de Gr. Hrisoverghi, fostul proprietar.

Moşia Deleşti e proprietatea statuluĭ. Pe ea sunt împroprietăriţĭ locuitoriĭ din: Deleşti, Albeşti, Răduleşti şi prea puţinĭ din Chetreşti.

Numărul vitelor e de 570: 254 vite marĭ cornute, 210 oĭ, 32 caĭ, 50 rîmătorĭ, 12 capre şi 12 bivolĭ.

Delii - Boeri, (vezĭ Costineşti), *sat,* com. Costineşti, pl. Tîrgul, jud. Botoşani.

Deliuruci, saŭ Deleursi, *sat,* în jud. Constanţa, pl. Mangalia, cătunul comuneĭ Cheragi, situat în partea meridională a plăşeĭ şi cea estică a comuneĭ, la 2 kil. spre E. de cătunul de reşedinţă, Cheragi. Este aşezat pe valea Cheragi, închis fiind la N. de dealul Casimcea, iar la S. de dealul Deliuruci. Are o suprafaţă de 1023 hect., dintre care 4 hect. sunt ocupate numaĭ de vatra satuluĭ şi de grădinĭ. Populaţiunea sa este de 34 familiĭ saŭ 163 suflete, ocupîndu-se maĭ mult cu creşterea vitelor. Şoseaua judeţeană Mangalia-Cara-Omer trece prin sat, străbătîndu-l în toată lungimea de la E. către V. Un drum comunal pleacă spre N. şi duce la Hazaplar.

Deliuruci, *deal,* în judeţul Constanţa, pl. Mangalia, pe teritoriul comuneĭ rurale Cheragi, şi anume pe acela al cătunuluĭ saŭ Deliuruci. Se întinde pe la S. satuluĭ Deliuruci şi de alungul văeĭ Cheragi, de la V. către E. Are o înălţime maximă de 70 m., şi este de natură stîncoasă şi rîpoasă, ceea-ce face ca valea Cheragi prin aceste locurĭ să aibă malul saŭ meridional înalt şi stîncos. Vîrful saŭ cel maĭ înalt este Deliuruci-Iuc (70 m.)

Deliuruci-Iuc, *vîrf de deal,* în jud. Constanţa, pl. Mangalia, com. Cheragi, vîrful cel maĭ înalt al dealuluĭ Deliuruci, avînd o înălţime de 70 m., acoperit cu verdeaţă şi dominînd satul Deliuruci în întregime.

Delniţa. Vezĭ Sărasca-Matiţa.

Delniţa, *moşie,* pe care s'aŭ împroprietărit la 1864 parte din locuitoriĭ comuneĭ Păcureţi, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Delta-Dunăreĭ, *deltă,* care coprinde tot spaţiul din triunghiul format de cele 2 braţe ale Dunăreĭ, de la punctul Ciatal şi până la ţărmul Măriĭ, în jud. Tulcea. Se mărgineşte la N. cu braţul Chilia, la E. cu Marea şi la S. cu braţele Tulcea, Sf. Gheorghe şi Dranova. Suprafaţa sa este de 3500 kil. p., în care se cuprinde şi teritoriul coprins între braţele Sf. Gheorghe, Dunavăţul, şi Razelm. Cele treĭ vîrfurĭ ale acestuĭ triunghiŭ sunt: Ciatal, gura Chilieĭ şi gura Portiţeĭ.

Esceptînd malurile braţelor Sf. Gheorghe şi Chilia, tot spaţiul coprins de Deltă, este supus numeroaselor inundaţiunĭ periodice; pămîntul este acoperit cu stuf şi sălciĭ, brăzdat de numeroase lacurĭ întinse şi gîrle, între carĭ maĭ însemnate

www.dacoromanica.ro

sunt gîrlele: Tătarul, Pardina, Alboca-Suhat, Iacob-Suhat, Şondul, Marchel şi Litcovul şi lacurile: Gorgova, Fortuna, Tătarul Roşul, Matiţa, Babina, Velichi-Merhei, Malul-Merhei, Puiul, Puiuleţul, Lumina, Roşul, Roşculeţul, Dranov şi Razelm. Intinderea lor totală este de 350 kil. (35000 hectare), adică a 10-a parte din întreaga suprafaţă a delteĭ Danubiene.

Solul este compus dintr'un aluvian fin pulverizat şi lipsit de orĭ-ce piatră, prund saŭ nisip granulos. Spre Ciatal-Ismail are 19 picioare asupra nivelului Mărĭĭ, la gura braţului St. Gheorghe are 8 picioare, la gura braţului Chilieĭ se găsesc maĭ multe înălţimĭ de nisip cu o înălţime de 40—50 picioare; iar restul delteĭ are puţine maluri care să întreacă cu 2 picioare nivelul Mărĭĭ; totuşĭ în interiorul eĭ se găsesc întinderĭ marĭ de pămînt, ce se ridică d'asupra stufuluĭ; pe aceste întinderĭ, numite grinduri, oamenĭĭ îşĭ fac sate şi le utilizează fie pentru păşunatul vitelor, fie pentru agricultură; pe unul din ele, se află o frumoasă pădure de stejarĭ, numită Cara-Orman. Aceste grinduri sunt: Chilia-Veche, Stipocul, Periprava, Sfistofca, Satul-Nou, Letea şi Cara-Orman.

O mulţime de insule plutitoare formate de rădăcinĭ de stuf, detaşate în blocurĭ marĭ de la vreun mal, se văd în lacurile Delteĭ; unele din ele chiar sunt locuite de pescarĭ, unde eĭ aŭ coliba şi grădiniţa lor de legume; aceste insule numite plaiurĭ îşĭ schimbă poziţiunea lor după capriciul vîntuluĭ.

Delta, lipsită de basinurĭ artificiale spre a conţine apele, este mlăştinoasă şi peste tot inundată la fie-care creştere şi debordare a Dunăreĭ; numaĭ extremităţile celor treĭ braţe sunt maĭ puţin afectate de variaţiunea volumuluĭ apelor.

Populaţiunea din Deltă se ridică la maĭ bine de 15000 suflete, afară de oraşele Chilia-Veche şi Sulina, răspîndită în satele următoare: Satul-Noŭ, cu cătunul Pardina, Pătlăgeanca, Ciatal-Chioi şi Pardina, Cara-Orman cu căt. Uzlina, Sfistofca cu căt. Periprava, Satul-Noŭ, cu cătunul Letea şi Sf. Gheorghe (saŭ Cadîrlez pe turceşte). Elementul principal este cel rusesc, care se ocupă cu pescăria în bălţĭ şi Dunăre, avînd numeroase cherhanale (pescărĭĭ); Greciĭ se ocupă cu agricultura şi grădinăria.

In anul 1874 o societate germană a solicitat guvernuluĭ otoman dreptul de a stabili în Deltă o colonie de nemţĭ de maĭ multe zeciĭ de miĭ de familiĭ, obligîndu-se a face cu spesele sale basinele şi canalurile trebuincioase, şi a transforma Delta într'o imensă grădină potajeră; din motive politice Poarta a refuzat; dar ocupată fiind Dobrogea de Romînia, guvernul a lăsat o colonie olandeză de a defrişa pe cît e posibil teritoriul eĭ, şi a da agriculturei cît maĭ mult pămînt.

La anul 1856 o comisiune europeană, compusă din reprezentaţiĭ celor 7 marĭ puterĭ, semnatarĭ aĭ tractatuluĭ de pace de la Paris, s'a constituit cu scop de a ameliora şi îmbunătăţi intrarea gurelor Dunăreĭ pentru intrarea de marĭ bastimente şi ridicarea comerciuluĭ internaţional. Această comisiune, după ce a studiat cele treĭ braţe principale ale acestuĭ fluviŭ, s'a decis a face lucrărĭ provizoriĭ la îmbucătura braţuluĭ Sulina, de oare-ce acest canal, prezinta avantagie şi înlesnirĭ imediat cerute de navigaţiunea fluviuluĭ, lăsînd ca în urmă să se facă lucrărĭ definitive pentru îmbunătăţire şi maĭ avantagioase pe unul din cele-l'alte două braţe principale, cheltuelile făcute aŭ redus starea financiară a acesteĭ comisiunĭ în imposibilitatea de a maĭ întreprinde lucrările definitive, proectate a se face la braţul Sf. Gheorghe, aşa că ceea ce s'a făcut la Sulina, a rămas definitiv, cu toate că întreţinerea acelor lucrărĭ absoarbe cheltuelĭ enorme pe fie-care an din casa comisiuneĭ.

După calculile făcute de Sir Charles Hartley, actualul şef inginer al comisiuneĭ europene, lucrările de îmbunătăţire la braţul Sf. Gheorghe ar fi costat 17000000 leĭ, pe cînd cele făcute provizoriŭ la Sulina aŭ costat peste 21000000 francĭ.

Astăzĭ s'a corectat cursul braţuluĭ Sulina, la locul unde mersul eĭ aseamănă cu litera M, şi lacul Obretin aflîndu-se în prima parte spre V., s'a construit un canal care trecînd prin lacul Obretin, a scurtat distanţa cu 5 mile (8 1/2 kil.) Comisiunea dunăreană a proectat şi tăierea unuĭ canal între ramurile estice ale formeĭ maĭ sus numite, şi în direcţiunea oraşuluĭ Sulina; maĭ prescurtînd ast-fel drumul încă cu 4 1/2 mile (8 kil.) în total 9 1/2 mile (16 1/2 kil.) ceea ce este considerabil pentru comerciŭ, astă-zĭ cînd perfecţionarea mijloacelor de iuţeală a corăbiilor şi vapoarelor, fie prin inventarea a maşinĭ nuoă de locomoţiunĭ, fie prin tăierĭ de canale, este una din condiţiunile înaintareĭ comerciuluĭ. Facerea poduluĭ de la Feteşti-Cernavoda a dat o mică lovitură comerciuluĭ pe braţul Sulina, căcĭ productele se transportă maĭ iute pe calea ferată până la

www.dacoromanica.ro

Constanța, ca de aci să fie luate de corăbiĭ și duse în diferitele țărĭ ale Europeĭ.

Delujan, *munte*, în com. Broșteni, jud. Suceava.

Delureni, fost *sat*, în jud. Dolj, plasa Amaradia, comuna Negoești.

Delureni, *sat*, face parte din com. rur. Mereni, jud. Olt, pl. Vedea-d.-s. Este situat la N. de comună, pe un deal, între gîrla Eiul și gîrlișoara Turcul. Are o populație de 280 locuitorĭ.

Aci e o biserică vechie de lemn, fără inscripțiune; din arătările enoriașilor se crede a fi facută cam de 100 de anĭ.

Delureni, *mahala*, com. Recea, jud. Vîlcea, plaiul Horezul.

Delureni, *vîrf de deal*, jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j., com. Răcăciuni, pe vîrful căruia se văd urme de cetate, și prin prejur șanțurĭ de apărare. Aceste întăriri sînt în fața celor de la Apărătoarea.

Delurenilor (Cîmpia-), *cîmpie*. Vezĭ Dăroaia, jud. Vîlcea.

Deluşelul, *deal* și *loc izolat*, la N.-V. com. Brezoiul, jud. Vîlcea, pl. Cozia, la o distanță de 2 kil. de vatra satuluĭ.

Deluşelul, *deal*, la E. com. Popești, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea. Poalele sale de E. le udă gîrla Firijba. Are direcția N.-S.

Deluşelul, *trup de pădure* al statuluĭ, în întindere de 35 hect., formînd împreună cu trupul Mangul, pădurea Dobriceni, situată în com. Bărbătești, jud. Vîlcea, plaiul Horezul.

Demecican-Cula'-Ceair, *vale*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul romînesc cît și pe cel bulgăresc al comuneĭ rurale Garvan și anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Cuiugiuc; se desface din poalele nordice ale dealuluĭ Garvan-Bair; se îndreaptă spre N. maĭ întîiŭ, apoĭ spre V., avînd o direcție generală de la S.-E. spre N.-V.; brăzdînd partea sudică a plășeĭ și a comuneĭ, taie hotarul spre Bulgaria, pe la S.-V. de satul Garvan, și după un drum de 4 kil., se deschide în valea Nursus-Ceair, pe dreapta, lîngă vîrful Garvan; formează, împreună cu valea Cuiugiuc-Ceair, valea Nursus-Ceair; o parte din cursul săŭ și-l face prin pădurĭ.

Demen-Culac, *vale*, în județul Constanța, plasa Medjidia, pe teritoriul comuneĭ rur. Cochirleni, și anume pe acela al cătunului Ivanes; se desface din dealul Perdea-Culac-Bair, îndreptîndu-se spre V., cu o direcție de la N.-E. către S.-V., și mergînd printre dealurile Amzali-Bair și Ghenis-Bair; după un drum de 4 1/2 kil., se deschide în valea Peștera-Ceair pe partea dreaptă; brăzdează așa dar partea centrală a plășeĭ și cea sudică a comuneĭ, pe la E. săŭ trece drumul Ivanes-Medjidia.

Demircea, *sat*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, cătun. com. Hairam-Chioi, situat în partea meridională a plășeĭ și cea estică a comuneĭ, la 2 1/2 kil. spre S.-E. de cătunul de reședință, Hairam-Chioi. Este așezat pe valea Demircea, închis de la V. de către dealul Demircea, cu vîrful săŭ Demircea-Iuc, care are o înălțime de 171 metri și este dominat de către vîrful Tașli-Iuiuc, care se află la 2 kil. spre E. de sat și care are o înălțime de 178 metri. Suprafața sa este 1454 hect., dintre care 8 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ. Populațiunea sa, compusă maĭ toată din Turcĭ și Bulgarĭ, este de 32 fam., saŭ 123 sufl., ocupîndu-se cu creșterea vitelor în primul rînd și apoĭ cu agricultura. Casele sale, în număr destul de mare, și la o oare-care distanță unele de altele, sunt răspîndite pe vale, pe o întindere destul de mare. Forma satuluĭ este lunguiață de la N. către S., după configurația văeĭ.

Drumurĭ comunale vin de la Hairam-Chioi, de la Schender de la Bairam-Dede, de la Cial-Margea, și de la Docuzaci.

Demircea, *sat*, în jud. Constanța, plasa Silistra-Nouă, cătunul comuneĭ Beilicul; sat mic, cu case nu tocmaĭ bine zidite și așezate pe două uliță, ce se întretaie în unghiŭ drept. Este așezat în partea de E. a plășeĭ și a com., la 4 kil. spre E. de reședință, pe ambele malurĭ ale văeĭ Demircea, la poalele estice ale dealuluĭ Cuzgun și la cele vestice ale dealuluĭ Bac-Cuius.

Teritoriul săŭ se mărginește la N. cu com. Mîrleanul, la E. cu cătunul Bac-Cuius, la S. cu com. urbană Cuzgun și la V. cu cătunul de reședință Beilicul; sate învecinate sunt: Beilicul, Bac-Cuius, Mîrleanu, și Cuzgun.

Solul săŭ e accidentat; la N.-V., avem dealul Demircea (126 m.) și la S. și S.-V., dealul Cuzgun (173 m.), acoperit cu fînețe și tufărișurĭ.

Văĭ sunt: Demircea, prin mijloc și prin sat; Voinea-Mare, adiacenta celeĭ precedente, la S.-V.; Mîrleanu, la N. și N.-E.

Are o suprafață de 871 hect.,

www.dacoromanica.ro

din care 60 hect. ocupate de vatra și grădinele satuluĭ.

Populațiunea este de 22 fam. saŭ 86 sufl., ocupîndu-se cu creșterea vitelor.

Are o biserică.

Demircea, *deal*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Beilicul (și anume pe acela al cătunului săŭ Demircea), al com. Caranlîc și al com. urbane Cuzgun. Este coprins între văile Urluia, Beilicul și Demircea. Se întinde de la V. spre E. maĭ în toate direcțiunile. Linia principală este de la S.-V. spre N.-E. și brăzdează partea N.-E. a plășeĭ, pe cea vestică a com. urbane Cuzgun, pe cea centrală și sudică a com. rur. Beilicul, și pe cea nordică a com. rur. Caranlîc. Dintr'însul pleacă valea Voinea-Mare. Se ridică pănă la o înălțime de 179 m. în vîrful Caranlîc, dominînd văile de maĭ sus, satul Demircea, orașul Cuzgun, drumurile comunale Beilicul-Cuzgun, Beilicul-Caranlîc și cel județean Ostrov - Cuzgun. Este acoperit cu puține pădurĭ și tufărișurĭ și maĭ mult, cu pășunĭ și fînețe.

Demircea-Ceair, *vale*, în jud. Constanța, plasa Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Beilicul, se desface din poalele estice ale dealuluĭ Demircea; se îndreaptă spre N. maĭ întîiŭ, pănă la satul Demircea, apoĭ spre V., avînd o direcțiune generală de la S.-E. spre N.-V., brăzdînd partea N.-E. a plășeĭ și pe cea centrală a comuneĭ; după un drum de 7 kil. se deschide în balta Beilicul, aproape de deschiderea văeĭ Beilicul; malurile sunt pe alocurea înalte și pietroase; printr'însa merge un drum comunal: Beilicul-Demircea-Cuzgun și altul: Mîrleanu-Cuzgun.

Denchi, *pîrîiaș*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., care șerpuește pe la V. comuneĭ Săcueni și se scurge în pîrîul Valea-Mare.

Denimieziĭ (Vîrful-), *munte*, în com. Pîrscovul, căt. Bădila, jud. Buzăŭ, avînd forma unuĭ semicerc; culminează la N. în Vîrful-Dinteluĭ; poartă și numele de Rotunda; e acoperit cu fînețe și pădure.

Denis-Tepe, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul comuneĭ rurale Congaz și anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Hagilar, situat în partea centrală a plășeĭ și sud-vestică a com. Este de natură pietroasă, acoperit în partea superioară cu tufărișurĭ, și pe la poale cu fînețe. Are 266 m. și e punct trigonometric de I-iul ordin, dominînd asupra satelor Hagilar, Congaz, Armutlia, Satul-Noŭ, Camber, asupra văilor Taița și Telița, asupra șoseliĭ naționale Tulcea-Babadag-Constanța. Numele săŭ turcesc înseamnă Dealul-Măriĭ, (denis=mare), pentru că odată Marea îĭ scălda poalele; chiar astă-zĭ se vede pe vîrful luĭ un cîrlig mare de fier, de care se zice că ancoraŭ vasele, cînd veneaŭ în aceste locurĭ.

Denisi. Vezĭ Agadse-Denisi, jud. Neamțu.

Dențeni, *deal*, pe teritoriul comuneĭ Drănceni, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, prelungit între satele Vărăria și Albești. In hotarul despre S. cu com. Rîșești se află o movilă numită Andreiŭ.

Deolnic-Bair, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul comuneĭ rurale Ciamurli-d.-s., și anume pe acela al cătunuluĭ Camena. Se desface din dealul Secarul; se întinde spre E., într'o direcție generală de la N.-V. spre S.-E., de alungul pîrîuluĭ Camena, brăzdînd partea nordică a plășeĭ și a comuneĭ; lasă spre E. dealul Bechir-Ceair; la poalele sudice este așezat satul Camena; are 192 m., dominînd asupra satuluĭ și văeĭ Camena, și asupra satuluĭ Slava-Rusească; este acoperit cu pădurĭ și fînețe.

Deparați, *cătun*, în jud. și plasa Teleormanuluĭ, formînd o comună cu Hîrlești; portă numirea oficială de Deparați-Hîrlești.

Are o populațiune de 390 suflete, din carĭ 92 contribuabilĭ.

Deparați, *moșie*, situată în com. Deparați-Hîrlești, jud. și pl. Teleormanuluĭ. Este proprietatea d-luĭ A. Vetra. Are o întindere de 600 hect., în carĭ intră și pădurea de pe moșie.

Deparați-Hîrlești, *com. rur.*, în județul și pl. Teleorman, situată pe partea dreaptă a rîuluĭ Teleorman, în vale. Are două cătune: Hîrlești și Deparați, așezate într'o pozițiune pitorească, înconjurată de dealurĭ, pădurĭ seculare și străbătută de cursul rîuluĭ Teleorman și de al pîrîuluĭ Teleormănelul. Amîndouă cătunele sunt situate la un loc și nu sunt despărțite prin nicĭ un semn între ele. La marginea de S. a cătunuluĭ Deparați se varsă pîrîul Teleormănelul în Teleorman.

Distanța de la Roșiori este de 30 kil; de la reședința județuluĭ, de 68 kil. și de la Alexandria, de 41 kil.

Suprafața comuneĭ, dimpreună

www.dacoromanica.ro

cu a moşiilor de pe dînsa, este de aproape 2000 hect. Din acestea, 750 hect. pămînt arabil şi 600 hect. pădure, aparţin fraţilor Nicolaevicĭ din Serbia, iar 600 hect. pămînt şi puţină pădure d-luĭ Anton Vetra. Pămîntul este prea puţin deluros; cea maĭ mare parte este şes, şi productiv faţă cu al comunelor de prin prejur; pădurea este de stejar.

Pe aci s'a cultivat pănă în anul 1872 însemnate cantităţi de tutunurĭ.

Populaţiunea comuneĭ este de 1626 suflete, din carĭ 239 contribuabilĭ.

Numărul vitelor este de 4166 capete: 295 caĭ, 756 vacĭ şi boĭ, 2878 oĭ şi 232 porcĭ.

Pe apa Teleormanuluĭ sunt două morĭ de măcinat, una pe moşia Hîrleşti şi cea-l'altă pe Deparaţi, la vărsătura Teleormănelului în Teleorman.

Are o şcoală, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 36 elevĭ, în acelaşĭ local cu primăria; două biserici, una în cătunul Deparaţi, şi alta în cătunul Hîrleşti, deservite de 2 preoţĭ şi 3 cîntăreţĭ.

Drumurĭ de comunicaţie are: spre cătunul Netoţi-d.-s., la S. şi spre comuna Lada la N., pe şosele vecinale. Cea din urmă trece prin pădurea Hîrleştilor.

Comuna Deparaţi este una din cele maĭ vechĭ ale judeţuluĭ. După împărţirea administrativă din secolul trecut, figura în pl. Teleormanul-d.-j. Maĭ în urmă a făcut parte din pl. care s'a numit a Teleormanuluĭ.

Aci s'a născut poetul Al. Depărăţeanu, şi de peisagiile dimprejur s'a inspirat cînd a scris frumoasa idilă «Vara la Ţară».

Depusa, *moşie,* în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, com. Belitori. E situată pe valea Urluiuluĭ. La N. acesteĭ moşiĭ se găsesc cîte-va măgurĭ carĭ formează hotarul moşieĭ spre comuna Belitori: Măgura-cu-Moţ şi Măgura-Scăunaşuluĭ; maĭ spre E. este Movila-Cornişorilor şi la limita dintre moşia Belitori cu Peretul şi cu Depusa se află movila Băşicuţa-Flocoasă, căreia i se atribue oare-care importanţă istorică.

Pe timpul războaielor Domnilor noştri cu năvălitoriĭ ce veneaŭ despre Dunăre, această măgură servea ca punct de observaţiune, de unde se dedea alarma, aprinzîndu-se focurĭ.

Derdi, *afluent* al Borceĭ, jud. Suceava.

Dere-Chioi, *sat,* în jud. Constanţa, pl. Mangalia, cät. com. Cara-Omer. E situat în partea S.-V. a plăşeĭ şi a comuneĭ, la 10 kil. spre S.-V. de cät. de reşedinţă, Cara-Omer. E aşezat pe valea Cerchez-Chioi şi este închis la E. de dealurile: Bair-Mezarlîc şi Dere-Chioi şi la V. de Dealul-Moriĭ. Suprafaţa sa este de 115 hect., din carĭ 3 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ şi de grădinĭ. Are o populaţie de 4 familiĭ, saŭ 18 sufl.

Dere-Chioi, *vîrf de deal,* la hotarul plăşilor Medjidia şi Constanţa, jud. Constanţa. E vîrful cel maĭ înalt al dealuluĭ Bilarlar, avînd 108 m. înălţime. A servit ca punct trigonometric de observaţiune de rangul al III-lea. E acoperit cu verdeaţă.

Dere-Chioi, *deal,* în jud. Constanţa, pl. Medjidia, com. Tortoman. E situat în partea E. a plăşeĭ şi a com. şi cea S.-E. a satuluĭ Derin-Chioi. Are o direcţiune generală de la S.-V. către N.-E. şi se întinde de-alungul văeĭ Dere-Chioi.

Dere-Chioi, *vale,* în jud. Constanţa, pl. Medjidia, pe teritoriul com. Tortoman. Este provenită din unirea maĭ multor văĭ, şi anume: Valea-Hotaruluĭ, Valea-Lungă şi Valea-Dana-Chioi-Ceair. Trece prin satul Derin-Chioi, mergînd printre dealurile Bilarlar şi Dere-Chioi. Prin mijlocul săŭ merge drumul comunal Carol I-Derin-Chioi-Tortoman.

Dere-Chioi-Bair, *deal,* în jud. Constanţa, pl. Mangalia, pe teritoriul com. Mangalia şi pe al cät. Dere-Chioi. Este o continuare a dealuluĭ Bair-Mezarlîc şi este îndreptat spre S., urmînd direcţiunea de la N. către S.; la V. acestuĭ deal se întinde valea Cerchez-Chioi, iar din poalele sale E. se desface dealul Bair-Iuiuc; brăzdează partea S. a comuneĭ şi a plăşeĭ şi cea E. a cătunuluĭ; este acoperit cu păşunĭ.

Dere-Chioi-Ceair, *vale,* în jud. Constanţa, pl. Mangalia, com. Mangalia; acest nume se dă uneĭ părţĭ din Valea-Cîşleĭ. Intreaga vale are forma uneĭ liniĭ frînte şi merge printre dealurile Sarî-Bair, Albi-Chioi şi Manuzlî-Bair spre V. şi Mezarlîc şi Albi-Chioi la E., urmînd direcţia generală de la N. spre S. Este tăiată de o mulţime de drumurĭ, carĭ duc la Calfa-Chioi, la Mamuzlî şi la Cerchez-Chioi.

Derea-Ceair, *vale,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, com. Lipniţa; îşĭ ia naştere din movila Caragea şi se îndreaptă spre N., pentru a merge să se deschidă în balta Ciamurli, după un drum de abia de 2 kil.

www.dacoromanica.ro

Derin-Chioi, *sat,* în jud. Constanţa, pl. Medjidia, căt. com. Tortoman. E situat în partea N.-V. a plăşeĭ şi cea E. a comuneĭ, la 4 kil. spre E. de cătunul de reşedinţă, Tortoman. Este aşezat în fundul văeĭ Dere-Chioi, tocmaĭ la mijlocul eĭ şi este închis din partea N.-V. de dealul Bilarlar cu vîrful său Dere-Chioi (108 m.), iar din partea S.-E. de dealul Dere-Chioi. Suprafaţa sa este de 3656 hect., din carĭ 8 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ şi de grădinĭ. Populaţiunea sa compusă maĭ numaĭ din Romînĭ transilvăneni, aşa numiţĭ Mocanĭ, este de 18 familiĭ, saŭ 87 suflete, ocupîndu-se exclusiv cu creşterea vitelor. Case sunt puţine, însă marĭ şi regulat aşezate. Drumul comunal Tortoman-Dana-Chioi (Carol I) trece prin acest sat, pe la partea sa nordică, iar drumul Bilarlar (Dorobanţul)-Medjidia trece prin partea vestică a satuluĭ; un alt drum comunal pleacă spre S. la Docuzol.

Derinea-Ceair, alt *nume* al *văeĭ* Beilicul, nume pe care îl poartă de la satul Bazargian şi pănă aproape de vărsarea sa în balta Beilicul, judeţul Constanţa, pl. Silistra-Nouă. Sub acest nume brăzdează partea estică a plăşeĭ, pe cea sudică a comuneĭ Beilicul şi pe cea nordică a com. Caranlîc; malurile sale sunt acoperite de tufărişurĭ; merge printre dealurile Aspalîc, Hasan-Orman de o parte şi Demircea de altă parte; prin ea maĭ merge şi drumul judeţean Ostrov-Cuzgun, şi cel comunal Beilicul-Caranlîc.

Dermen-Bair, *deal,* în judeţul Constanţa, pl. Mangalia, pe teritoriul com. rur. Tuzla; se întinde de la valea Arnăut-Bostan-Dere pănă la movila Tuzla, maĭ spre N. de comuna Tuzla; are forma unuĭ semi-cerc; poalele sale estice se întind pănă la Mare, iar cele vestice se împreună cu ale dealuluĭ Taušan-Bair. Nu este tocmaĭ înalt, dar predomină Marea, com. Tuzla şi drumurile ce duc de la Tuzla la Perveleĭ şi la Buiuc-Tatlîgeac.

Dermen-Ceair, *vale,* în judeţul Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comunelor rurale Lipniţa, Garvan şi Ghiuvegea; este formată din două văĭ secundare, ce se desfac din poalele nordice ale dealuluĭ Uzun-Bair, de pe teritoriul comuneĭ Cranova din Bulgaria; se unesc sub numele de valea Canara-Ceair; tae hotarul spre Dobrogea, pe la E. de pichetul No. 12; de aci ia numele de Satis-Chioi-Ceair, pănă în dreptul comuneĭ Ghiuvegea, de unde ia pe acela de Dermen-Ceair, pănă la deschiderea sa în balta Iortmac, în partea sudică a eĭ, pe unde trece drumul judeţean Ostrov-Cuzgun; are o lungime de peste 15 kil.; malurile sale sunt în general înalte şi stîncoase, din cauza dealurilor carĭ o strîng de aproape şi anume Veli-Chioi-Bair şi Dermen-Sîrt la V., Siran-Culac-Bair şi Capus-Chioi-Bair la E.; păduri întinse se află pe malurile sale. Văile ce sunt adiacente acesteĭ văĭ sunt micĭ şi neînsemnate; printr'însa merge drumul comunal ce duce de la Lipniţa la Cranova şi Bulgaria; un altul o tae pe la hotarul spre Dobrogea, mergînd de la Veli-Chioi la Para-Chioi; valea chiar este un drum deschis şi important pentru a intra în Bulgaria.

Dermen-Iuiuc, *movilă,* în judeţul Constanţa, plasa Silistra-Nouă, pe teritoriul com. Enişenli, pe culmea dealuluĭ Ghiol-Ghelic-Bair; are o înălţime de 187 m. şi domină cătunul Enişenli, cătunul Nastradin şi valea Gheren-Ceair; este acoperit cu păşunĭ şi servă ca punct trigonometric.

Dermen-Sîrtî, *deal,* în judeţul Constanţa, plasa Silistra-Nouă, com. Garvan, căt. Veli-Chioi; se desface din dealul Sîrt-Iol-Bair; se întinde spre E., într'o direcţie de la N.-V. spre S.-E., printre văile Ciali-Ceair şi Satis-Chioi-Ceair; la poalele sale de S. este aşezat satul Veli-Chioi; are 158 m. înălţime, dominînd văile de maĭ sus şi satul Veli-Chioi; e acoperit cu tufărişurĭ şi pădurĭ ca Saia-Coru-Orman şi tăiat de drumurĭ comunale ce duc de la Veli-Chioi la Lipniţa şi Para-Chioi.

Dermen-Sîrtî, *deal,* în judeţul Constanţa, plasa Silistra-Nouă, com. Dobromirul, căt. Dobromirul-din-Deal; se întinde de la satul Dobromirul-din-Deal spre S. şi se continuă în Bulgaria; brăzdează partea sudică a plăşeĭ şi a comuneĭ, mergînd printre valea Caralmus-Uzun-Culas, care e la E. şi dealul Irasli-Bair, care este la E.; are 160 m. înălţime şi domină satele Dobromirul-din-Deal şi drumurile care pleacă de aci şi intră în Bulgaria.

Dermengiuluĭ (Dealul-), *deal,* în jud. Constanţa, pl. Medjidia, com. urb. Cernavoda; se desface din dealul Cernavoda şi se sfîrşeşte în Valea-Turculuĭ, urmînd direcţia de la N.-V. către S.-E.; are o înălţime de 108 m. şi domină comuna Cernavoda şi lacul Ramazan, pre-

www.dacoromanica.ro

cum şi drumul Cernavoda-Dev-cea; este aşezat în partea vestică a plăşeĭ şi cea de N. a comuneĭ; este acoperit cu păşuni şi fîneţurĭ întinse.

Derment-Sîrtî, *cîmpie*, depresiune între dealurile Greci şi Piatra-Rîioasă, în jud. Tulcea, plasa Măcin, comuna Greci. Este străbătută în toate lungimea de apa Calistrieĭ. Are o întindere de vre-o 200 hect. E acoperită cu fineţe şi puţine semănăturĭ.

Derniţă (Izvoarele-de-la-). Această numire o poartă maĭ multe izvoare de pe moşia Odobeasca, din com. Muţi, jud. Teleorman. Le maĭ zice şi Spafiul.

Dersca, *com. rur.*, în partea de N. a pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ, formată din satele: Căndeşti, Dersca, Pîrîul-Negru, Viţcani şi Vlădeni, cu reşedinţa primărieĭ în Dersca. Are o populaţiune de 775 fam., saŭ 2274 sufl. Sunt 6 bisericĭ, deservite de 5 preoţĭ, 7 cîntăreţĭ şi 6 pălămarĭ; 2 şcolĭ conduse de 2 învăţătorĭ şi frecuentate de 115 elevĭ; 2187 hectare, 54 arĭĭ pămînt sătesc; 3789 hect. 59 arĭĭ cîmp şi 2577 hectare 95 arĭĭ pădure, ale proprietăţilor marĭ din comună; 3 iazurĭ şi 4 pogoane de vie.

Budgetul comuneĭ, pe anul 1890/91, a fost la venitурĭ de leĭ 6584, şi la cheltueli de leĭ 6280. In 1889/90 a fost la venitурĭ de leĭ 7500 şi la cheltueli de leĭ 6984.

Vite marĭ cornute sunt 1245, oĭ 1860, capre 10, caĭ 171, rîmătorĭ 220. Locuitoriĭ posedă 366 stupĭ.

Dersca, *sat*, pe moşia cu acelaşĭ nume, jud. Dorohoiŭ, pl. Berhometele, cu 488 fam., saŭ 1284 sufl. E aşezat pe podiş ceva inclinat, între dealurile Pietrişul şi Breazul.

Locuinţele sătenilor sunt bune cu livezuĭ şi grădine. Proprietarul moşieĭ are casă de zid, cu heiurĭ necesare; livadă cu fructierĭ aleşĭ; grădină cu florĭ şi pentru legume.

Proprietatea moşieĭ a fost din vechime a Mănăstireĭ Homoruluĭ din Bucovina, pănă la 1785 cînd s'a vîndut.

Are o biserică, cu hramul Sf. Mihail şi Gavril deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 pălămar; este de zid şi încăpătoare; s'a fundat în anul 1810 de fostul proprietar P. Cazimir, apoĭ reparată şi de alţĭ proprietarĭ aĭ moşieĭ: P. Mavroeni şi Iosif Uhrinovschi. In jurul bisericeĭ se află o livadă frumoasă. Are o şcoală, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 60 elevĭ.

Calitatea pămîntuluĭ este maĭ peste tot bună.

Sătenii împroprietăriţĭ aŭ 1108 hect. 16 arĭĭ loc, iar proprietarul moşieĭ are 1589 hect. 74 arĭĭ cîmp şi 1575 hect. 41 arĭĭ pădure mare, parte bătrînă.

Moşia are acareturĭ bune, precum: magazine de păstrat productele; grajdurĭ de ernat vitele; velniţă mare cu toate necesarele şi un ratoş cu duhgeană în mijlocul satuluĭ.

Iazurĭ sunt 3, de mică întindere, între care maĭ mare e acela numit Beizadela, în suprafaţă de 2 hect. 51 arĭĭ cu soiŭ frumos de peşte. Vie este pe o întindere de 4 pogoane.

Pîraele ce trec pe moşie sunt: Buhaiul, Buhăeşul şi Prelipca.

Piatra pentru zidărie se află în masă mare de stîncă, pe văile şi dealurile acoperite cu pădure; lespezĭ pentru pavat şi pentru zidit fîntînĭ, se găsesc pe pîrîul Buhaiul; iar prund şi nisip pentru şosele în cătime abundentă, pe dealulurile Pietrişul şi Breazul.

Drum principal este calea judeţeană Dorohoiŭ-Mihăileni.

Hotarele moşieĭ sunt cu: Buhaiul, Lozna, Căndeşti, Viţcani, Pîrîul-Negru, Tureatca şi Hilişeŭ.

Locurĭ însemnate sunt: Siliştea-Vechĭe, Movilele-Breazuluĭ, Breazna, Palanca, Şanţul-Mare şi Şanţul-Lung.

Dervent, *vîrf de deal*, în judeţul Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comuneĭ rurale Gîrliţa, şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Galiţa, situat în partea de N. a plăşeĭ şi a comuneĭ; este punctul culminant al Dealuluĭ-Draca; are o înălţime de 125 m.; fost punct trigonometric de observaţie, gradul al 3-lea; printr'însul trece hotarul dintre comunele Gîrliţa şi Cîlnia; poalele sale spre Dunăre, de care e despărţit printr'o distanţă de 1 kil., sunt înalte şi rîpoase; asemenea şi cele ce se termină pe malul văeĭ Licina; este acoperit numaĭ cu verdeaţă; prin înălţimea sa domină Dunărea pe o bună întindere, ostrovul numit Pacuiul-luĭ-Soare, valea Licina şi două drumurĭ comunale ce merg pe la poalele sale nordice şi sudice: Bugeac-Mîrleanu, Galiţa-Cîlnia.

Dervent, *gîrlă*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comuneĭ rurale Bugeacul; se desface din partea vestică a iezeruluĭ Gîrliţa; se întinde spre N., avînd o direcţiune generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea nordică a plăşeĭ şi estică a comuneĭ, făcîndu-ĭ chiar hotarul către comuna Gîrliţa; se deschide, după un curs de $2^1/_2$ kil., în Dunăre, pe dreapta, în

www.dacoromanica.ro

dreptul ostrovului Pacuiul-luĭ-Soare; malurile sunt cam înalte şi rîpoase, din cauza pămîntuluĭ aluvionar, moale, ce străbate; stabileşte comunicaţia între Dunăre şi iezerul Gîrliţa, iezer care primeşte plinul apelor Dunăreĭ, apărînd ast-fel locurile înconjurătoare de inundaţie.

Dervent, *pichet*, jud. Dolj, plasa Cîmpul, com. Ciuperceni.

Dervent, *pichet de frontieră*, pe Dunăre, în jud. Ialomiţa, plasa Borcea, drept satul Roseţi-Volnaşi; îĭ zice şi Cioroiul.

Dervent-Tepe, *vîrf de deal*, în jud. Tulcea, pl. Tulcea, pe teritoriul comuneĭ rurale Malcoci, situat în partea nordică a plăşeĭ şi cea estică a comuneĭ; este unul din vîrfurile vestice ale Dealuluĭ-Pîrliteĭ; are 116 m. înălţime şi e punct trigonometric de ordinul al 3-lea, dominînd asupra satuluĭ Malcoci şi văeĭ Gofular; pe la poalele luĭ trec drumurile comunale de la Puslava şi Malcoci spre Sarighiol şi Pîrlita; acoperit cu verdeaţă.

De Sus-Mijlocul (Plasa-), *plasă unită*, din plăşile: de Sus (prescurtare din numirea Bistriţa-de-Sus) şi Mijloc, din ludeţul Neamţu.

Plasa de Sus cuprindea comunele: Bălţăteşti, Filioara, Humuleşti, Pipirigul, Vînători, Răucești, Timişeşti, Păstrăveni, Boişte, (acum desfiinţată), Petricani, Grumăzeşti şi comuna urbană Tîrgul-Neamţuluĭ; iar pl. Mijlocul: Ţibucani (desfiinţată acum), Uscaţi, Dragomireşti, Talpa, Bărgăoani, Bozieni şi Budeşti-Ghicăĭ. (Vezĭ Mijlocul, plasă).

Desa, *com. rur.*, jud. Dolj, plasa Cîmpul. E situată pe loc şes, la 92 kil. S.-V. departe de Craiova, la 16 kil. de Calafat şi la 9 kil. S.-V. de Poiana, reşedinţa comuneĭ.

Se învecineşte la N. cu com. Poiana şi Tunari, la S. cu Dunărea, la E. cu com. Piscul, iar la V. cu căt. Ciuperceni-Noĭ (Rahova). Limita de N. desparte pămînturile locuitorilor împămînteniţĭ la 1864 din Desa, de al acelor din com. Poiana şi Tunari. Limita de S. este formată de Dunăre. In dreptul hotaruluĭ Desa (Piscul) se află satul Ursoaia din Bulgaria. Limita de E. merge între moşiile Piscul şi Desa, iar cea de V. între delimitările Desenilor şi ale locuitorilor din cătunul Ciuperceni-Noĭ.

Terenul comuneĭ este şes, nu prezintă de cît cîte-va movile: Măgura-luĭ-Chiot, spre spre V.; Inşiratele, spre N.; Măgura-luĭ-Cască şi a luĭ Caragea, spre S.; Măgura-Viilor, Buzatul, Tapă, Netomenia şi Nedelcu, spre V.; Măgura-Mare, la S.

In comuna Desa ca şi în vecina sa Piscul, se găsesc o mulţime de lacurĭ şi bălţĭ, ast-fel se numără: Uturinul, pe marginea de N. a comuneĭ, are o suprafaţă de 18 hect. Lacul Bali, la N.-V., în mărime de 3 hect. Lacul Scocul, spre S., de 2 hect. Lacul Ochiul, la S., de 10 hect. Lacul Sebazul, de 6 hect. Maĭ toate aceste bălţĭ şi lacurĭ sunt pline cu peştĭ.

Acum 140 de anĭ, com. era locuită de cîţĭ-va pescarĭ, carĭ, din cauza războaĭelor, se mutaŭ cînd în Bulgaria, cînd iar treceaŭ la noĭ. Iar de la acea dată, se stabiliră în com. Desa. La anul 1873, din cauza bălţilor şi a nisipurilor, comuna s'a mutat cu 3 kil. maĭ spre N., cînd s'a pus cu adevărat temelia satuluĭ şi a comuneĭ Desa. Com. are 4 strade cu direcţiunea V.-E., iar două în direcţiunea N.-S. Stradele sunt drepte şi regulate.

Lîngă această comună s'a dat, în anul 1597, o însemnată bătălie între Romînĭ, sub Mihaiŭ-Viteazul, şi Turcĭ. In timpul războiuluĭ Romîno-Ruso-Turc, în lunile Iunie-Iulie 1877, se aflaŭ staţionate aci, escadronul Dolj şi escadronul mixt al regimentuluĭ 1-iŭ de călăraşĭ, escadroanele Argeş, Vîlcea, Muscel, din regimentul al 2-lea de călăraşĭ.

In comună se află biserica Sf. Nicolae, zidită la anul 1860 de către principele Mihail Obrenovicĭ şi care e rămasă pe locul vechiŭ al comuneĭ. E deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ. Pe lîngă pămîntul prevăzut de lege, biserica maĭ are o proprietate de 17 pog., dăruite de fondatorul eĭ.

Se văd aci două drumurĭ vechĭ, unul pe limita de E., iar altul pe cea de V.; ambele duc la Dunăre pănă în faţa comuneĭ Arţer-Palanca (Arcer). Tot în Desa, în faţa comuneĭ Arcer, se văd şi azĭ urmele uneĭ cetăţĭ, ce datează din timpul Romanilor.

In cătunul Desa se află o şcoală mixtă ce funcţionează din 1873 şi care este întreţinută de stat. Localul de zid, a fost construit de comună, şi se află în bună stare. Este condusă de 1 învăţător. In anul şcolar 1892—93, aŭ frecuentat şcoala 54 băeţĭ şi 4 fete. Sunt în vîrstă de şcoală 142 băeţĭ şi 121 fete. Ştiŭ carte 103 bărbaţĭ şi 17 femeĭ.

Totalul populaţiuneĭ este de 1788 suflete, din carĭ, 929 bărbaţĭ şi 859 femeĭ.

După legea rurală din 1864 sunt 225 împămînteniţĭ.

www.dacoromanica.ro

Suprafaţa teritoriuluĭ comunal este de 890 hect., din care 683 hect. arabile, 98 fîneţe, 79 hect. izlaz, lac şi teren sterp, 30 pădure.

Moşia de pe teritoriul com. se numeşte Desa; are o suprafaţă de 1750 hect., cu un venit de 105260 leĭ. Azĭ aparţine Societăţeĭ «Naţionala»; iar în trecut aparţinea principeluĭ Miloş Obrenovicĭ. Se seamănă pe pămîntul acesteĭ moşiĭ, grîŭ, porumb, orz, ovăz şi rapiţă.

In dreptul comuneĭ, se află pe Dunăre, ostroavele: Acalia şi Caluda. Pe primul este pădurea cu acelaşĭ nume, cu o suprafaţă de 65 hect. Pe al doilea se află pădurea Caluda, cu o suprafaţă de 90 hect. Ambele sunt compuse din plopĭ şi sălciĭ.

Pădurea-Gospodaruluĭ, pe moşia Desa, la marginea Dunăreĭ, are o suprafaţă de 85 hect. acoperite cu tufanĭ.

Zăvoaie de plopĭ şi sălciĭ sunt pe o suprafaţă de 72 hect. Pentru a împĭedica formarea dunelor, s'aŭ plantat d'asupra nisipurilor mobile, salcîmĭ, pe întinderĭ deosebite, în total pe 1500 hectare.

Pădurile aparţineaŭ înainte baronuluĭ Ivan de Baichy; azĭ, cele din ostroave aparţin statuluĭ, iar restul Societăţeĭ «Naţionala». Pădurile sunt compuse din tufanĭ, sălciĭ, salcîmĭ şi plopĭ, dar predomină salcîmul.

Viile ocupă o întindere de 102 hect.; produc vin roşu de calitate mijlocie şi se găsesc pe delimitările locuitorilor cărora aparţin.

Pe proprietatea bisericeĭ se află o baltă, numită Balta-Neagră, care cuprinde carbonat de sodă, sulfure şi iod în mare cantitate.

In comună se fabrică în cazane, rachiŭ din tescovină. Pe moşia Desa se găsesc 11 stîne, unde se fabrică brînză ordinară.

Treĭ morĭ cu vite se găsesc tot pe moşia Desa.

Se găsesc în comună 3 meseriaşĭ şi anume: 2 cizmarĭ şi 1 rotar.

Sunt 4 cîrciumĭ cu prăvăliĭ şi 3 prăvăliĭ deosebite.

Locuitorĭ îşĭ desfac productele, parte în comună, parte la Calafat, unde se duc cu carele şi cu căruţele. In schimbul grînelor, importă: bumbac, ghete, etc.

Comuna Desa este străbătută de căĭ comunale ce duc la Dunăre, precum şi la comunele vecine.

Budgetul pe 1893—94 a fost de 3945 leĭ şi 87 banĭ la veniturĭ şi de 3709 leĭ şi 66 banĭ la cheltuelĭ.

Animale sunt: 453 vite cornute, 240 oĭ şi 17 caĭ.

Desa, *sat*, jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Desa, cu reşedinţa primărieĭ.

Desa, *lac*, situat la S. comuneĭ cu acelaşĭ nume, jud. Dolj, pl. Cîmpul, în apropiere de Dunăre. Apele laculuĭ conţin diferite substanţe minerale.

Desa, *măgură*, lîngă satul cu acelaşĭ nume, judeţul Dolj, plasa Cîmpul.

Desa, *moşie*, jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Desa, de 3400 pog., cu venitul anual de 105260 leĭ. Aparţine Societăţeĭ «Naţionala» şi înainte era a principeluĭ Miloş Obrenovicĭ. (V. Desa, c. r.)

Desa, *vale*, în judeţul Vlaşca, ce începe din Vişina, merge prin moşia Petreşti-de-Jos şi dă în apa Neajlovuluĭ, la Petreşti-de-Mijloc.

Desăgei, *cătine*, situate la S.-E. de ĭezerul Bobocul, judeţul Brăila.

Desăguţele, *movilă*, jud. Brăila, la 7 kil. spre V. de satul Vizirul, aproape de hotarul de V. al moşieĭ Liscoteanca.

Desăguţul, *ĭezer*, jud. Brăila, în cotul ce face Dunărea-Veche la Blasova, din com. Chiscani; comunică la N. cu ĭezerele Orzea şi Bălaia.

Dăsculţanilor (Dealul-), *movilă*, jud. Dolj, pl. Băileşti, comuna Afumaţi.

Deseragi, *deal*, în com. rur. Degeraţi, jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-j.

Deseragi, *pîrîŭ*, în comuna rur. Degeraţi, jud. Mehedinţi, plasa Ocolul-d -j.; contribue la formarea rîuluĭ Cerveniţa.

Desnăţuiul, *pîrîŭ*, în jud. Mehedinţi, pl. Dumbrava; izvoreşte din poala dealuluĭ Guardeniţa, se compune din Desnăţuiul-Mare şi Desnăţuiul-Mic; trece prin com. rur. Cleanovul şi se varsă în Jiŭ.

Desnăţuiul-Mare, *pîrîŭ*. Vezĭ com. rur. Bălăciţa.

Desnăţuiul-Mic, *pîrîŭ*. Vezĭ comuna rur. Bălăciţa.

Despărţire (La-), *pichet de graniţă*, pe Dunăre, în Sudul băltţeĭ Potelul, lîngă Grindul-Creţiĭ; e al 4-lea din Romanaţi, începînd de la hotarul judeţuluĭ Dolj.

Despi, *izvor*, jud. Muscel, pl. Rîul-Doamneĭ, com. Mircesti. Locuitorĭĭ cred că apa acestuĭ izvor este bună pentru boale, maĭ a-

www.dacoromanica.ro

les pentru friguri; de aceea o consideră ca apă de leac.

Despina, *movilă*, pe teritoriul satului Suhără il, com. cu acelaşi nume, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiu.

Despina, *deal*, în partea de S.-E. a văei cu acelaşi nume, jud. Tecuciu, pl. Nicoreşti, com. Ţepul.

Despina, *vale*, în partea de V. a com. Mărgineni-d.-s., judeţul Prahova, pl. Filipeşti.

Despina, *vale*, pe teritoriul com. Ţepul, jud. Tecuciu, pl. Nicoreşti. Are direcţia de la N.-V. spre S.-E. Această vale spre V. se numeşte Grigoriu, iar spre E. Ipoteşti.

Despre-Apus, *şir de dealuri*, com. Valea-Lungă, jud. şi pl. Prahova. Acest şir se împarte în mai multe şiruri, cari aŭ direcţiune spre S.-E. către această comună şi spre S.-V. către comunele: Vîrfurile şi Valea-Lungă, din jud. Dîmboviţa.

Cele mai însemnate vîrfuri sunt: Prăvăciorul, Rîpa-Şoimului, Rîpa-Corbului, Omul-Mort, Faţa-Pietrei şi Vîrful-Viei.

Despre-Apus, *deal*, în partea de V. a apei Cungrea-Mică, jud. Olt, pl. Oltul-d.-s., com. Oteşti-d.-s.; are o lungime de 3 kil.

Despre-Apus, *deal*, pe teritoriul com. Merleşti, jud. Olt, pl. Siul-d.-s. Formează malul drept al văiei Iminogul. Are direcţiunea N.-S.

Despre-Buzău, *plaiu*, în desfiinţatul judeţ Săcueni, alipit la judeţul Buzău, cu reşedinţa în com. Sibiciul-d.-s.

Despre-Răsărit, *deal*, cu direcţia spre S., în com. Valea-Lungă, jud. şi pl. Prahova, avînd ca vîrfuri principale: Drăgăneasa, Vîrtejile, Lacul-Roşu, Calul şi Strigoiul. Acest şir de dealuri se împarte în mai multe şiruri mai mici, cari aŭ direcţiunele unele către S.-V. în această comună şi altele spre S.-E. către comuna Prahoviţa.

Cele mai însemnate vîrfuri ale şirurilor, sunt: Piscul-Boierilor, Călugărul, Hiretul, Ghionoiul, Telpeşoaia, Ciolpani şi altele. Toate aceste şiruri de dealuri sunt acoperite cu păduri, printre cari se află şi păşuni pentru vite.

Despre-Răsărit, *deal*, în partea de E. a apei Cungrea-Mică, jud. Olt, pl. Oltul-d.-s., com. Oteşti-d.-s.; are o lungime de 2 kil.

Despre-Răsărit, *deal*, pe teritoriul com. Merleşti, jud. Olt, pl. Siul-d.-s. Formează malul stîng al văei Iminoguluĭ. E acoperit cu semănaturi, păduri şi livezi. Are direcţiunea de la N. la S.

Despre-Schit, *pădure*, jud. Ilfov. Vezi Ciolpani-Ţigăneşti.

Despre-Zăvoiu, *pădure*, jud. Ilfov. Vezi Ciolpani-Ţigăneşti.

Deşiraţi, *cătun*, pendinte de comuna Scorţarul-Noŭ, jud. Brăila, pl. Vădeni. E situat la S. de com., la 3 kil. depărtare.

Populaţia sa e de 92 fam., saŭ 408 sufl.; 39 persoane ştiŭ carte, 369 nu ştiŭ. Vite: 80 boi, 150 vaci, 80 viţei, 150 cai, şi 200 oi. Aci e o moară de aburi.

Deşiraţi, *moşie*, pendinte de com. Scorţarul-Noŭ, jud. Brăila, pl. Vădeni. E parte proprietatea Eforiei Spitalelor Civile, în întindere de 2600 hect., aducînd un venit de 28000 lei şi parte a d-lui V. Custov, de 600 hect., cu un venit de 7000 lei.

Deşiul, *pîrîu*, în jud. Gorj, pl. Gilortul, ce ia naştere din dealul Icleanul, curge de la N. spre S., trece prin comunele Vladimirul şi pe lîngă cătunul Blînduleşti şi se varsă în Gilort, la comuna Andreeşti.

Acest pîrîu se formează din ploi şi izvoare; seacă în timpul verei prin căldurile cele mari; lărgimea lui variază între 1—5 metri; ţărmurile-i sunt rîpoase şi înalte pe unele locuri, iar pe cea mai mare parte a întinderei lui, n'are de cît o matcă fără ţărmuri pronunţate.

Deşiul, *vale*, formată de pîrîul cu acelaşi nume, jud. Gorj. Incepe din com. Licuriciul, plasa Gilortul şi se termină între dealurile: Culmea-Gilortului şi Culmea-Icleanul. Pe această vale se află situate comuna Vladimirul şi cătunul Blînduleşti, pendinte de comuna Andreeşti.

Deşlî-Caira, *deal*, în jud. şi pl. Tulcea, com. Cataloi, căt. Enikioi; se desface din dealul Uzum-Bair; se întinde spre E., într'o direcţie generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea sudică a plăşei şi cea estică a comunei; e de natură pietroasă şi are un vîrf de 174 m., dominînd asupra drumului comunal Eni-Chioi-Malcoci; este acoperit cu fîneţe.

Deşloaica, *pădure*, de 275 hect., jud. Ilfov, pl. Znagovul, com. Butimaşul, căt. Sterianul-d.-s. Proprietatea d-nei Ana Vlahuţi,

www.dacoromanica.ro

numită ast-fel după numele fostuluĭ proprietar Deşliu. Este pădure neagră. Lemnele ce se găsesc într'însa sunt: tufă, carpen, alun, jugastru, teiŭ, ulm, plop, arţar, etc.; predomină însă tufa.

Această pădure are o întindere de 275 hect. şi aparţine de cătun. Sterianul d.-s., com. Butimanul, pl. Snagovul.

Deşloaica, *pîrîŭ*, Izvoreşte din jud. Dîmboviţa, intră în jud. Ilfov, trece prin pădurea Deşloaica şi udă satele Crevedia-d.-s. şi Cocani.

Detunatele, *pîrîŭ*, în com. rur. Negomirul, jud. Mehedinţi, pl. Văilor.

Detunatele, *vale*, în com. rur. Negomirul, jud. Mehedinţi, pl. Văilor.

Detunatul, *pădure*, situată în pl. Balta, jud. Brăila. Se mărgineşte la V. cu Moşia-Mare, despărţită prin veriga Detunatul, la S.-V. şi N. cu Dunărea-Măcinuluĭ. Are o suprafaţă de 120 hect., acoperită cu salcie.

Detunatul, *prival*, jud. Brăila, începe din Dunărea-Veche şi se uneşte spre V. cu privalul Săpatul. In apropiere de dînsul şi de Dunăre era Pichetul No. 10 de dorobanţĭ, cînd Dunărea-Veche era graniţă. In timpul începereĭ războiuluĭ cu Turcĭĭ, Cercheziĭ aŭ măcelărit 7 dorobanţĭ, făcînd multe prădărĭ prin cătunele din bălţĭ: Stoeneşti, Iapa, Agaua şi altele.

Detunatul, *viroagă*, jud. Brăila, începe din capul despre N. al ostrovuluĭ Cistia şi dă în Dunărea-Veche, la Salcia, hotar între Balta-Pîrliteĭ şi Balta-Viziruluĭ.

Devcea, saŭ **Ghiocea**, *sat*, în jud. Constanţa, pl. Medjidia, cătunul comuneĭ Tortoman. E situat în partea nordică a plăşeĭ şi cea vestică a comuneĭ, la 3 kil. spre S.-V. de cătunul de reşedinţă, Tortoman. Este aşezat pe valea Geaba-Culac şi închis în partea nordică de dealul Geabac Bair cu vîrful săŭ Tortoman (106 m.); la S., de dealul Oba-Bair, cu vîrful săŭ Maiacli-Oba, care are 126 metri; iar în partea S.-E., de dealul Devcea-Bair, cu vîrful săŭ Devcea-Sud (102 m.). Suprafaţa sa este de 1470 hect., din care 23 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ şi grădinĭ. Populaţiunea sa, formată aproape numaĭ din Turcĭ şi Tătarĭ, este de 46 fam., saŭ 299 sufl., care se ocupă cu agricultura, pămîntul producînd pe un picior egal tot felul de cereale. Casele sunt în general măricele – ceea-ce arată bogăţia locuitorilor din acest sat, în raport cu a celor-l'alţĭ — însă sunt aşezate neregulat. Şoseaua judeţeană Cernavoda-Tortoman trece prin partea de N. a satuluĭ. De aci maĭ pleacă drumurĭ comunale pe la satele învecinate. La Taşpunar pleacă 2 drumurĭ: (unul trece pe la ruinele Geabaculuĭ; altul pleacă la Panaghir şi altul la Cilibi-Chioi.

Devcea-Bair, *deal*, în jud. Constanţa, pl. Medjidia, pe teritoriul com. Tortoman şi anume pe acela al cătunelor sale Celibi-Chioi şi Devcea. Este situat la o egală distanţă de cele două sate şi la hotarul lor. Are forma unuĭ arc de cerc cu concavitatea către N. (către Devcea) şi cu convexitatea către S. (către Cilibi-Chioi). Are o înălţime maximă de 104 metri şi ca vîrf maĭ însemnat Devcea-Sud (102 metri).

Devcea-Est, *vîrf de deal*, în judeţul Constanţa, pl. Medjidia, com. Tortoman; este vîrful cel maĭ înalt al dealuluĭ Cilibi-Chioi-Bair; are 105 m. înălţime. Este la E. satuluĭ cu acelaşĭ nume şi la S. de Tortoman. A fost punct trigonometric de observaţiune de rangul al III-lea.

Devcea-Nord, *vîrf de deal* şi *punct trigonometric de observaţiune* de rangul al III-lea, în jud. Constanţa, plasa Medjidia, com. Taş-Punar. Are 114 m. înălţime şi este cel maĭ înalt vîrf al dealuluĭ Cable-Bair. Este situat la N. de satul Devcea şi la S. de Taş-Punar.

Devcea-Sud, *vîrf de deal*, în judeţul Constanţa, pl. Medjidia, pe teritoriul com. Tortoman. Are 102 m. înălţime şi este unul din vîrfurile însemnate ale dealuluĭ Devcea-Bair. E situat la N. de satul Cilibi-Chioi şi la S. de Devcea.

Devcea-Vest, *vîrf de deal*, în jud. Constanţa, pl. Medjidia, pe teritoriul com. urb. Cernavoda. Este vîrful cel maĭ înalt al Dealuluĭ-Turculuĭ, pe care se află. Are 121 m. înălţime şi a servit ca punct de observaţiune de rangul al III-lea. Este situat la E. de Cernavoda şi la V. de Devcea.

Deveselul, *com. rur.*, jud. Mehedinţi, pl. Blahniţa, la 31 kil. de oraşul T.-Severin, şi la 21 kil. de com. rur. Vînjul-Mare. Este formată din mahalalele: Hogeştilor, Pîrvăneştilor, Ţeroieştilor şi Tudoreştilor. Pe unele locurĭ, aceste mahalale, maĭ iaŭ numirea de Cluciul şi Linia saŭ Catalîcul.

Are o populaţie de 1860 locuitorĭ, din carĭ 280 contribuabilĭ; locuesc în 350 case.

www.dacoromanica.ro

Locuitorii posedă: 40 pluguri, 61 care cu boi şi 22 căruţe cu cai.

Are o biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţi; o şcoală, condusă de un învăţător şi frecuentată de 20 elevi.

Budgetul comunei are la venituri 3794 lei şi la cheltueli 3147 lei.

Vite sunt: 727 vite mari cornute, 68 cai, 800 oi şi 689 rîmători.

Prin com. Deveselul, trece şoseaua vecinală Ţigăneşti-Scăpăul şi două şosele comunale: Crivina-Deveselul şi Deveselul-Gogoşi.

E udată de Pîrîul-Teporeştilor. Pe teritoriul ei se află pădurea Bungetul, Plaiul-Bobului şi Legiuirile.

De com. Deveselul mai ţine şi cătunul Vraucea, format din noŭ, cu 214 însurăţei împroprietăriţi.

Acest cătun este aşezat spre V., pe un platoŭ în marginea Dunării, între pichetele Văiuga şi Bîrloaga.

Comuna Deveselul mai înainte a fost pe locul numit Cerul, nume care l'a şi purtat pănă mai tîrziŭ. Cauza strămutării aci a fost lipsa de apă.

Deveselul, *com. rur.*, jud. Romanaţi, pl. Ocolul, formată din satele: Deveselul (405 locuitori) şi Comanca (400 locuitori). E situată la 6 kil. spre S. de Caracal, pe şoseaua Caracal-Corabia şi în apropriere de calea ferată. Se învecineşte la V. cu com. Redea şi la S. cu com. Vlădila. Altitudinea terenuluĭ d'asupra nivelului mării este de 132 metri.

Are 210 familii, saŭ 805 suflete, din cari 80 Sîrbi şi 10 Ţigani, iar restul Romîni; sunt 407 bărbaţi şi 398 femei: 390 căsătoriţi şi 415 necăsătoriţi.

Ştiŭ carte 42 persoane; nu ştiŭ 763.

Budgetul comunei pe anul 1886—87 a fost de 3464 lei la venituri şi 3392 la cheltueli.

Are 151 contribuabili.

Vite mari aŭ fost în 1887, 660, vite mici cornute 145 şi porci 1011.

Are 9 stabilimente comerciale; o şcoală primară, condusă de un învăţător şi frecuentată de 17 elevi, din 57 în vîrstă de şcoală. Sunt 3 biserici: Sf. Nicolae (1842) în Deveselul, Sf. Nicolae (1815) în Comanca şi Sf. Nicolae-de-la-Schit, deservite de 3 preoţi şi 6 cîntăreţi.

In cuprinsul comunei se află la S. două măgure şi spre N. încă mai multe măgure de diferite forme. Pe aci se observă şi urmele drumului roman de la Romula la Malva.

Deveselul, *proprietate*, în jud. Mehedinţi, pl. Blahniţa, com. rur. Deveselul.

Deveselul-Străini, *sat.* Vezi Mileni.

Dezrobiţi, *sat*, jud. Bacăŭ, plasa Trotuşul, făcînd trup cu satul Mănăstirea-Caşinul.

Dezrobiţi, saŭ **Valea-Mănăstirei**, *sat*, face parte din comuna rurală Ţiţeşti, pl. Rîul-Doamnei, jud. Muscel. Şi-a luat numele de la Ţiganii, ce astă-zi îl locuesc şi cari aŭ fost robi ai mănăstirei Valea.

Are o populaţie de 98 locuitori (48 bărbaţi şi 50 femei), formînd 20 familii.

Locuitorii Ţigani se ocupă cu fierăria şi mulţi sunt lăutari. Prin mijlocul satului trece gîrla Valea-Mănăstirei.

In acest cătun se află mănăstirea Valea, fondată de Ion Radu Voevod Paisie, la anul 7042 (1534) şi zugrăvită de Mircea Voevod Ciobanul, la 7056 (1548).

Dezrobiţi, *sat*, face parte din com. rur. Manăstireni, pl. Oltu-de-Sus, jud. Vîlcea. Are o populaţie de 462 locuitori (201 bărbaţi, 261 femei).

Dezrobiţi, *parte* din *satul* Romani, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Diaconeşti, *sub-divizie* a *cătunului* Roşcoiul, din com. Gura-Teghii, jud. Buzăŭ.

Diaconeşti, *sat*, plaiul Ialomiţa-Dîmboviţa, cät. com. Şerbăneşti-Podurile, jud. Dîmboviţa. I se zice de locuitori şi Diconeşti.

Diaconeşti, *sat*, jud. Dolj, plasa Amaradia, com. Zăicoiul, situat la 1 kil. de cät. de reşedinţă. E brăzdat de Dealul-Muerii. Are 192 suflete, 87 bărbaţi şi 105 femei. Locuesc în 36 case. Copiii din sat urmează la şcoala mixtă din satul Zăicoiul.

Diaconeşti, *sat*, face parte din com. rur. Cetăţeni-din-Vale, plaiul Dîmboviţa, jud. Muscel.

Diaconeşti, *sat*, face parte din com. rur. Rîjleţul-Govora, plasa Vedea-d.-s., judeţul Olt. Are o populaţie de 100 locuitori.

Diaconeşti, *sat*, face parte din com. rur. Obislavu, pl. Olteţul-de-Sus, jud. Vîlcea. Are o populaţiune de 182 locuitori (89 bărbaţi, 93 femei).

Diaconeşti, *mahala*, în comuna rurală Greci, plasa Motrul-d.-j., jud. Mehedinţi.

Diaconeşti, *moşie* particulară, ju-

www.dacoromanica.ro

deţul Dolj, pl. Amaradia, com. Zăicoiul, satul Diaconeşti.

Diaconi, *sat*, face parte din comuna Poiana, pl. Nicoreşti, judeţul Tecuciŭ. E aşezat pe loc şes, în partea de E. a comuneĭ, la o distanţă de 400 m. departe de reşedinţa eĭ.

Are o populaţie de 124 familiĭ, saŭ 520 suflete, locuind în 125 case; sunt 112 contribuabiliĭ.

In sat se află: 129 boĭ, 57 vacĭ, 14 caĭ, 16 iepe, 3 armăsariĭ, 156 oĭ şi 3 capre. Locuitoriĭ posedă: 19 hect. pădure, 8 hect. vie, 5 stupĭ, 36 pluguriĭ, 3 cazane pentru facerea rachiuluĭ din tescovină şi din prune.

In sat se află o biserică, cu hramul Sfinţiĭ-Voevozĭ, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; este de zid; datează de pe la 1842, cînd a fost făcută de locuitoriĭ în locul alteia maĭ vechĭ.

Acest sat maĭ poartă şi numele de Roşia.

Locul unde este satul, aparţinea mănăstireĭ Răchitoasa.

Diaconiţeĭ (Vîrful-), *colină*, în jud. Buzăŭ, căt. com. Pănătăul, acoperită de livede şi puţină vie.

Diaconuluĭ (Balta-), *lac*, în suprafaţă de 180 m. p., în com. Dolhasca, jud. Suceava.

Diaconuluĭ (Piscul-), *pisc*, la E. de com. Valea-Popeĭ, plasa Rîurile, jud. Muscel.

Diaconuluĭ (Piscul-), *pisc*, la S.-E. de com, Podeni-Vechĭ, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Diana, *sursă cu apă minerală*, în valea rîuluĭ Olăneşti, jud. Vîlcea, avînd aceeaşĭ compoziţie ca şi sursa Vulcanul, cu deosebire că iodurile alcaline sunt maĭ concentrate.

Dianul, *sat*, face parte din com. rur. Stoeşti, plaiul Horezul, judeţul Vîlcea. Are o populaţie de 822 locuitorĭ (440 bărbaţĭ, 382 femeĭ). Cade în partea de E. a comuneĭ, pe valea rîuluĭ Cernişoara. Aci e o biserică reparată la 1890 şi avînd ca ctitorĭ pe toţĭ locuitoriĭ.

Dianul, *deal*, între com. Măldăreşti, Mădulari şi căt. Dianul, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Dichili-Taş-Alceac-Dere, *vale*, în jud. Tulcea, pl. Istrul, com. Casimcea, căt. Cuciuc-Chioi; se desface din poalele sudice ale dealuluĭ Saxancula; se îndreaptă spre S., cu o direcţie de la N.-E. spre S.-V., dealungul dealuluĭ Suci-Tepe-Bair şi Cuciuc-Chioi-Bair, brăzdînd partea vestică a plăşeĭ şi cea sudestică a comuneĭ; după 9 kil. de drum, se deschide în valea pîrîuluĭ Casimcea, lîngă satul Cuciuc-Chioi; pe valea-ĭ merge drumul comunal Cuciuc-Chioi-Cail-Dere.

Dichiliş-Taş-Bair-Sîrtî, *deal*, în jud. Constanţa, pl. Medjidia, com. Cocargea, întinzîndu-se pe la V. satuluĭ Cocargea şi printre văile Iai-Ceair şi Ceatîrîc-Ceair; are o înălţime maximă de 142 m., pe care o atinge în vîrful săŭ Cocargea; la S., se prelungeşte cu dealul Iusus-Tarîîî-Bair, iar la N. cu dealul Diordingi-Orman; este acoperit cu păşunĭ şi pe poale cu semănăturĭ.

Dichi-Taş-Dere, *vale*, în jud. Constanţa, pl. Medjidia, pe teritoriul comuneĭ Mamut-Cuius; merge spre N., curgînd printre dealurile Bei-Aslan-Bair şi Cara-Dede-Bair şi apoĭ se deschide în valea Acargea-Dere saŭ Dautlar-Buiuc-Dere, după un drum de aproape 6 kil., avînd o direcţie generală de la S.-E. către N.

Dichil-Taşî, *deal*, în jud. Constanţa, plasa Mangalia, pe teritoriul comuneĭ Enghezul; este prelungirea spre N. a dealuluĭ Bair-Cara-Suluc; are o înălţime medie de 130 m. şi este acoperit în cea maĭ mare parte cu păşune, iar pe poale cu semănăturĭ; este tăiat de drumurile comunale Enghez-Biuiuc-Ghiuvenli şi Enghez-Cuciuc-Casîcci.

Dichiseni, *com. rur.*, în judeţul Ialomiţa, plasa Borcea, situată spre E. de oraşul Călăraşi, între comunele Roseţi-Volnaşi şi Şocariciul.

Teritoriul comuneĭ, în suprafaţă de 10000 hect. se întinde din Dunăre spre N., prin insula Balta şi cîmpul Bărăganul, pănă în apropiere de calea ferată Bucureşti-Feteşti. Coprinde două moşiĭ: Dichiseni, proprietate a statuluĭ, fost pendinte de Episcopia Buzăŭ, şi fost arendată pe periodul 1883—1893, cu suma de 36550 leĭ şi pe periodul 1893—1898, cu suma de 108050 leĭ; Coslogeni, proprietate a statuluĭ, trup din moşia Trăneşeani, din care parte s'a vîndut în loturĭ şi 250 hect. s'a plantat cu salcîmĭ, iar restul s'a arendat, pe periodul 1893—1898, cu suma de 55100 leĭ.

După legea rurală din 1864, s'aŭ împroprietărit 121 locuitorĭ; după legea rurală din 1878, s'aŭ maĭ împroprietărit 78 locuitorĭ, se maĭ găsesc fără proprietăţĭ 110 locuitorĭ.

www.dacoromanica.ro

Se compune din satele: Dichiseni, Coslogeni şi Satnoeni şi din cătunele (tîrlele): Mandacbe şi Putineiul. Reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale este în Dichiseni.

Are o populaţie de 258 familii, saŭ 1181 suflete, din carĭ 602 bărbaţĭ şi 578 femeĭ; 1123 Romînĭ şi 58 Bulgarĭ; 312 agricultorĭ, 3 comercianţĭ, avînd 5 profesiunĭ libere, 58 muncitorĭ şi 13 servitorĭ. Ştiŭ carte 126 persoane.

Sunt 151 contribuabilĭ.

Vite sunt: 300 caĭ, 650 boĭ, 2500 oĭ, 45 capre, 4 bivolĭ, 4 asinĭ şi 250 porcĭ.

Budgetul comuneĭ pe 1887—1888 era de 4076 leĭ la venitură şi de 4514 leĭ la cheltueli.

Are 1 şcoală mixtă, frecuentată de 59 elevĭ şi 6 eleve, condusă de 1 învăţător, retribuit de stat şi comună. Şcoala are local propriŭ.

Sunt treĭ bisericĭ, cîte una în fie-care sat, deservite de 3 preoţĭ şi 4 dascălĭ.

Dichiseni, *sat*, în jud. Ialomiţa, plasa Borcea, pendinte de comuna cu acelaşĭ nume, situat pe malul stîng al Borceĭ, la 15 kil. spre E. de oraşul Călăraşi. Pe partea de N. a satuluĭ trece drumul ce duce de la Călăraşi în satele despre ţărmul Borceĭ.

Are o şcoală mixtă, condusă de 1 învăţător.

Este o biserică, construită din zid, în 1874, deservită de un preot şi 2 dascălĭ.

Populaţiunea satuluĭ este de 68 familiĭ.

Vite sunt: 100 caĭ, 200 boĭ, 1250 oĭ, 35 capre, 2 asinĭ şi 120 porcĭ.

Dichiul, *munte*, jud. Dîmboviţa, plaiul Ialomiţa-Dîmboviţa, în sus de Moroeni, cum mergĭ pe matca Ialomiţeĭ în dreapta. Este acoperit de pădurĭ.

Dicileşti, *moşie*, a moşnenilor din com. Rădoeşti, jud. Teleorman. Moşia lor fiind maĭ mare şi împărţită, numaĭ o parte poartă această numire.

Dicu-Ochiuz, *vălcea*, se varsă în Cungrea-Mică, în raionul comuneĭ Păroşi, pl. Oltul-d.-s., judeţul Olt.

Dicul, *mahala*, com. Diculeşti, pl. Olteţul-d.-j., jud Vîlcea.

Dicul, *vălcea*, care se formează pe teritoriul comuneĭ Bălţaţi, pl. Mijlocul, jud. Olt. Curge de la E. către V. şi se varsă în Plapcea-Mare, pe stînga eĭ.

Diculeşti, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Olteţul-d.-j., compusă din 2 cătune: Budeşti şi Diculeşti.

Este situată pe Valea-Olteţuluĭ, la 60 kil. departe de capitala judeţuluĭ şi la 20 kil. de a plăşeĭ.

Are o populaţie de 135 familiĭ, saŭ 658 suflete (334 bărbaţĭ, 324 femeĭ); sunt 120 contribuabilĭ; 145 case.

In comună sunt 2 bisericĭ; una în căt. Budeşti, fondată la 1825 de slugerul Alexandru Diculescu şi reparată de Vasile Racotă; a doua în căt. Diculeşti, fondată de săteanul Dicu. Bisericile sunt dotate cu pămînt de ctitorĭi lor.

Cea maĭ mare parte din locuitorĭ se ocupă cu agricultura; parte din eĭ se ocupă cu facerea de pălărĭi de paie, cojocăria, dulgheria şi tîmplăria. Eĭ desfac produsul munceĭ lor la Craiova, Tîrgul-Horezul şi Bălceşti, localitatea maĭ apropiată.

Vite sunt: 30 caĭ, 50 boĭ, 40 vacĭ, 150 capre, 400 oĭ. Locuitorĭi din cătunul Budeşti s'aŭ împroprietărit la 1864 pe moşia def. Vasile Racotă; ceĭ-l'alţĭ sunt moşnenĭ.

Şcoala datează în comună de 50 anĭ. Clădirea e proprietatea comuneĭ. Se frecuentă de 17 copiĭ (15 băeţĭ şi 2 fete), din numărul de 83 copiĭ (51 băeţĭ şi 42 fete), în vîrstă de şcoală. Ştiŭ carte 40 băeţĭ şi 9 femeĭ. Cu întreţinerea scoaleĭ statul cheltueşte anual 1188 leĭ.

Vatra satuluĭ are 125 hect., iar toată com., 750 hect., cu izlaz, vîlcele, tufişurĭ şi rîpĭ.

Şoseaua comunală înlesneşte comunicaţia între com. Băbeni, la N. şi Făureşti la S.

Veniturile şi cheltuelile com. se urcă la 1215 leĭ anual.

Se mărgineşte la N. cu com. Băbeni, la S. cu Făureşti, la V. cu Goruneşti şi Bălăceşti şi la E. cu comuna Uşurei.

E brăzdată de dealurile: Fotolescu, Ciochiţeĭ, Ţărişeni şi Călugărul, şi udată de văile: Imoroasa, Surcelul, Biserieeĭ şi Tămăsoaia, carĭ traversează comuna dela N.-E. spre S.-V. şi se varsă în Olteţ.

Rîul Olteţul formează în raionul acesteĭ comune două bălţĭ marĭ.

Diculeşti, *cătun*, al com. Pănătăul, alipit de com. Sibiciul-d.-j., jud. Buzăŭ. Are 60 locuitorĭ şi 15 case.

Diculeşti, *sat*, face parte din comuna rur. cu acelaşĭ nume, judeţul Vîlcea, pl. Olteţul-d.-j. Are o populaţiune de 263 locuitorĭ (134 bărbaţĭ şi 129 femeĭ). Cade în partea de S. a comuneĭ. Aci e reşedinţa com. şi şcoala, care e frecuentată de 11 copiĭ, din numărul de 42 în vîrstă de şcoală.

Diculeşti, *mahala*, în jud. Me-

www.dacoromanica.ro

hedinţi, pl. Văilor, com. rur. Horăşti.

Diculeşti, *deal,* în raionul com. Diculeşti, jud. Vîlcea, pl. Olteţul-d.-j., pe care se cultivă 54 hect. vie.

Dicul, *sat,* jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Risipiţi.

Diculuĭ (Valea-), *vale,* comuna Buneşti, jud. Vîlcea, pl. Ocolul.

Dideşti, *com. rur.,* în jud. Teleorman, la extremitatea despre V.-E. a pl. Tîrguluĭ, situată pe valea Tecuciuluĭ, în mijlocul unghiuluĭ format din împreunarea pîrîuluĭ Tecuciul cu rîul Vedea.

Are alipit un cătun Ştirbiţi, situat la o distanţă de 4 kil. în Valea-Veziĭ pe partea stîngă spre comuna Cucueţi, pe şoseaua judeţeană Roşiori-Strîmbeni.

Satul Dideşti, situat maĭ pe deal, e înconjurat din toate părţile de pădure.

Teritoriul com. este străbătut de diferite vălcele, cum şi de apele Veziĭ şi ale Tecuciuluĭ; diferite izvoare curg de pe dealurĭ, formînd viroage în maĭ multe locurĭ.

Suprafaţa comuneĭ cu moşia şi pădurile statuluĭ, este de 2525 hect. Din aceste 1756 hect. sunt numaĭ pădure bătrînă, avînd maĭ mult stejar şi lemne de construcţiune, în grosime pănă la 1 m. în diametru.

Locuitoriĭ împroprietăriţiĭ dimpreună cu însurăţeiĭ, sunt în număr de 134, din care 100 în satul Dideşti cu 400 hect., 25 în cătunul Ştirbiţi cu 175 hect. şi 9 însurăţeĭ împroprietăriţiĭ la anul 1879 pe 50 hect. Se află aci şi $^1/_2$ hect. vie şi $^3/_4$ livezĭ cu prunĭ.

Populaţia comuneĭ este de 200 fam., saŭ 1003 sufl., din carĭ 190 contribuabilĭ. In cătunul Ştirbiţi sunt 200 sufl. şi 47 contribuabilĭ.

Ştirbiţi, fiind aşezat în partea stîngă a rîuluĭ Vedea, la 4 kil. de comuna Dideşti urma după situaţia luĭ topografică să fie alipit la comuna Cucueţi.

Numărul vitelor din comună este de 2356 capete, din carĭ 568 vite marĭ cornute, 147 caĭ, 7 măgarĭ, 1440 oĭ şi 194 rîmătorĭ.

Budgetul comuneĭ este de leĭ 4339,19 la venitурĭ şi de leĭ 4126,43 la cheltuelĭ.

Are o şcoală mixtă, frecuentată de 19 elevĭ. Are o moară pe apa Vedeĭ, în dreptul cătunuluĭ Stirbiţi, la punctul numit Uidumacul.

Drept biserică serveşte fosta mănăstire Schitul-Dideşti, zidită pe timpul luĭ Neagoe-Vodă Basarab, puţin în urma zidireĭ Curţeĭ-de-Argeş. E deservită de 2 preoţĭ, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser.

Se leagă cu com. Dobroteşti, printr'o şosea vecinală care dă în şoseaua judeţeană Roşiori-Strîmbeni, în lungime de 3 kil.; cu comunele Merişani şi Socetul, tot prin şosele vecinale.

Satul Dideşti este unul din cele maĭ vechĭ din judeţ. După vechimea mănăstireĭ se poate înţelege şi vechimea satuluĭ. In secolul trecut făcea parte din plasa Mijlocul; de atuncĭ încoace face parte din a Tîrguluĭ; mănăstirea era considerată numaĭ ca metoh. In istoria luĭ Dionisie Fotino găsim acest metoh trecut sub numirea de Dădieţi.

Dideşti, *moşie* a statuluĭ, în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, numită şi Vatra-Schituluĭ-Dideşti.

Didileşti, *deal,* situat la N. com. Ciuperceni, jud. Gorj, pl. Ocolul. Are o suprafaţă cam de 170 hect., acoperită cu pădure, proprietate a locuitorilor com. Ciuperceni.

Dieacoi, *deal,* jud. Bacăŭ, plasa Tazlăul-d.-s., de pe teritoriul comuneĭ Băşeşti.

Dieanca saŭ Dealul-Dieanca. Vezĭ acest ultim cuvînt, judeţul Bacăŭ.

Dieanca, *pîrîiaş,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Leontineşti, care se scurge de a dreapta Tazlăuluĭ-Sărat.

Dieanca, *podiş,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Leontineşti, care face parte din dealurile ce despart Pîrîul-Cernuluĭ de Tazlăul-Sărat.

Diecheni, *sat,* face parte din comuna Bucești, jud. Tecuciŭ, pl. Bîrlad. E situat pe ambele laturĭ ale şoseleĭ naţionale Iveşti-Hanul-Conachi, la 1 kil. departe de reşedinţa com., care este în Bucești.

Are o populaţiune de 19 familiĭ, împroprietăriţĭ pe moşia statuluĭ la 1864 şi la 1881.

Satul vechiŭ era pe vale între Bîrlad şi gîrla Bîrloviţa.

Diecheni, *moşie,* proprietate a statuluĭ, com. Bucești, jud. Tecuciŭ. Are o suprafaţă de 631 hect. Aparţinea mănăstireĭ Nicoriţa. Se întinde din şoseaua naţională pănă în nisipurĭ spre E.

Dienci, *com. rur.,* jud. Olt, pl. Oltul-d.-s. E situată pe vîlcelele Văcăreasca şi Drăghia. Are o populaţiune de 832 locuitorĭ, în care intră 24 locuitorĭ Ţiganĭ. E compusă dintr'un singur sat, Dienci.

www.dacoromanica.ro

Pămîntul său e mai mult şes şi produce cereale şi vin. Livezile de pruni ocupă aproape 75 hect.

Afară de agricultură, locuitorii se ocupă, mai ales iarna, cu dulgheria; sunt 3 cojocării, 4 croitorii, 2 dogării şi 6 rotării.

Locuitorii în număr de 144, s'au împroprietărit la anul 1864, pe 529 hect.

In com. e o biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţi. La 1 Februarie 1896 s'a înfiinţat aci o şcoală. Este frecuentată de 70 elevi (68 băeţi şi 2 fete). Statul cheltueşte cu ea anual 756 lei.

N'are alte şosele de cît cele din interiorul ei.

Se învecineşte la S. cu com. Cîmpul-Mare, la N. cu Dobroteasa, la E. cu Oteşti-d.-s.

Dienci, *deal*, în raionul comunei Dienci, jud. Olt, pl. Oltul-d.-s., pe care se cultivă 70 hect. vie.

Dieneţul, *sat*, al com. Păuceşti, pl. Siretul-d.-j., jud. Bacău. Se află situat pe pîrîul cu acelaşi nume, la o depărtare de 1200 m. de staţia Păuceşti. Are o biserică zidită la 1873, de Toader Bulgarul şi 1 cîrciumă. Populaţia este de 110 familii sau 383 sufl. Vite sunt: 181 vite mari cornute, 24 cai, 12 capre şi 59 rîmători.

Dieneţul, *deal*, jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., situat în com. Păuceşti, în partea despre hotarul spre judeţul Tecuciu. Pe acest deal, se află urmele unor întăriturĭ vechĭ, numite Apărătoarea.

Dieneţul sau **Petreşti** sau **Dineţul**, *pîrîu*, jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j. Izvoreşte pe teritoriul com. Năneşti, la Fundul-Vladnic, apoi trece în com. Petreşti, curgînd în Valea-Petreştilor, unde se îngroaşe cu pîrîiaşele Fundul-Văii şi Socii, şi în fine prin com. Păuceşti, unde se scurge în Siret, pe malul său stîng, mai sus de satul Dieneţul.

Digul, *ridicătură de pămînt*, jud. Brăila, făcută în 1884 din cauza inundăreĭ Siretuluĭ, pe malul drept al rîuluĭ la N. com. Cotul-Lung, pl. Văleni. Digul are lungime de 10 kil.

Dihamul sau **Baiul**, *munte*, care se întinde prin mijlocul com. Predeal, plaiul Peleşul, jud. Prahova. E situat între Valea-Moraruluĭ, Clăbucetul-Baiuluĭ şi muntele Tîr Berbeculuĭ. Este cunoscut pentru pădurile de fag, pentru nenumăratele sale stîne de oĭ, pentru bogatele sale păşunĭ şi locurile de fîneţe.

Acest munte a fost dăruit bisericeĭ romîneştĭ din Rîşnov (orăşel lîngă Braşov, în Transilvania) de fraţiĭ Udrişte şi Toma Postelnicu, la Aprilie, 1550. Actul de danie hotărăşte ca:

Locuitorii Rîşnovuluĭ să aibă dreptul d'a trimite vitele lor la paşune în munte, neîmpedicaţi de nimenĭ, întocmaĭ cum s'au folosit şi părinţiĭ lor, iar din banii dupe vite să se îndestulească biserica Romînească d'acolo din Rîşnov cu cele de lipsă: lumînări, tămîie, unt-de-lemn, căcĭ aşa este orînduit chiar de părinţiĭ donatorilor.

Hrisovul acesta se păstrează în original în arhiva bisericeĭ Rîşnovuluĭ; este întărit de toţĭ domniĭ Ţăreĭ, purtînd şi iscălitura proprie a luĭ Mihaiŭ-Viteazul (1595); este scris în slavoneşte, iar pe Romîneşte este tradus de Barac, tatăl răposatuluĭ protopop al Braşovuluĭ.

Din cele coprinse în acest document reiese fără îndoială că dania a fost de fapt făcută cu mult mai înainte de anul 1550. D-l Gheorghe Proca, profesor din Rîşnov crede că Dihamul a fost dăruit bisericeĭ din acel orăşel, de părinţiĭ fraţilor Udriştĭ, cam pe la anul 1485, data cînd s'a construit din material solid biserica veche d'acolo.

Dihamul, *pădure* particulară, jud. Prahova. Vezĭ Raiul-Saşilor.

Diiul, *drum vechiŭ*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com. Segîrcea.

Diiuluĭ sau **al-Vidinuluĭ**, (**Drumul-**), *drum vechiŭ*, jud. Dolj, pl. Băileşti, com. Urzicuţa; vine din spre E. şi trece spre S. de comună.

Dijcadael-Bair, *deal* în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. Cîrjelari, şi pe acela al cătunuluĭ Hasanlar. E situat în partea S.-E. a plăşeĭ şi a comuneĭ. Lasă spre V. dealul Hasanlar şi spre E. Cuciuc-Cara. Din el izvoreşte valea Domus-Culac. Se ridică pănă la 306 m., punct trigonometric de rangul al 2-lea, dominînd asupra văeĭ şi satuluĭ Hasanlar. Pe muchie e pleşuv, pe pante e acoperit cu păşunĭ şi livezĭ.

Dima, *deal*, jud. Muscel, plasa Rîul-Doamneĭ, com. Racoviţa.

Dima, *lac*, în jud. Ialomiţa, plasa Borcea, insula Balta, pe teritoriul com. Gîldăul.

Dima (Braniştea-luĭ-), *pîlc* din *pădurea* statuluĭ, de pe moşia Băseşti, plasa Călmăţuiuluĭ, jud. Teleorman.

Dimache, *sat*, jud. Ilfov, plasa Dîmboviţa; face parte din com. rur. Fundeni-Gherasi. Este situat la E. de Fundeni şi are locurĭ smîrcoase.

www.dacoromanica.ro

Se întinde pe o suprafață de 355 hect. proprietatea D-luĭ N. I. Gherasi, din carĭ cultivă 255 hect. (100 pădure).

Populația luĭ e de 92 loc.

Numărul vitelor marĭ e de 91 și al celor micĭ de 141.

Dimache, *locuință izolată*, jud. Ilfov, pl. Dîmbovița, com. Fundeni-Gherasi.

Dimașilor (Dealul-), *deal*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Valea-Sălcieĭ. Se desface din Dealul-Cîlnăuluĭ. Brăzdează partea de N. a comuneĭ. Este acoperit cu pădurĭ.

Dimăcheni, *com. rur.*, în jud. Dorohoiŭ, în partea de N.-E. a pl. Coșula, formată din satele: Dimăcheni și Mateleni, cu reședința primărieĭ în Dimăcheni. Are o populație de 274 familiĭ saŭ 940 suflete; 2 bisericĭ, deservite de 1 preot, 2 cîntărețĭ, 2 pălămarĭ; o școală, condusă de 1 învățător și frecuentată de 54 elevĭ; 739 hect. pămînt sătesc; 3237 hect. 20 ar. cîmp și 114 hect. 58 ar. pădure ale proprietarilor moșieĭ; 21 iazurĭ și 12 pogoane vie.

Budgetul comuneĭ a fost, în anul 1890—91, de leĭ 3567 la venitурĭ, și de leĭ 3455 la cheltuelĭ.

Vite marĭ cornute sunt 1007, oĭ 1886, caĭ 210 și porcĭ 358.

Sunt 110 stupĭ.

Dimăcheni, *sat*, pe moșia cu acelașĭ nume, județul Dorohoiŭ, plasa Coșula, com. Dimăcheni. Are 200 fam., saŭ 775 suflete. Așezările sătenilor sunt în mare parte bune, cu livezĭ și grădinĭ. Proprietarul moșieĭ are casă mare cu două rînduri, bine zidită și cu heiurile necesare.

Proprietatea moșieĭ este a d-neĭ Elenca Docan, născută Dimache.

Biserica, cu patronul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, deservită de 1 preot, 2 cîntărețĭ și 1 pălămar; este mare, bine zidită și frumos înzestrată cu necesariile oficiuluĭ divin. Inscripția ce are de asupra întrăreĭ spune:

Acest sft. locaș se presupune a fi zidit de Isac Balica Hatman, iar acum la 1842, s'a zidit clopotnița din temelie de Voniccasa Profira Dimache, născută Miclescu.

Are o școală, condusă de un învățător, și frecuentată de 54 elevĭ; localul este făcut de Ioan Docan, în 1869.

Calitatea pămîntuluĭ este bună și fertilă. Sătenĭĭ împroprietărițĭ aŭ 581 hect. 47 ar. pămînt; iar proprietarul moșieĭ are 2143 hect. 99 ar. cîmp și 42 hect. 97 ar. pădure. Pe moșie se află acarete bune pentru păstrarea recolteĭ. Sunt 16 iazurĭ carĭ produc: stuh, peștĭ și racĭ; între toate maĭ mare este acel al-luĭ-Dimache, în întindere de 4 hect. 29 ar.

Se maĭ află o livadă întinsă cu multĭ și diferițĭ fructierĭ și vie în întindere de 8 pogoane.

Apele ce trec pe moșie sunt: rîul Jijia ce curge pe la hotar, și pîraiele Arăndelul și Humeni, începătoare de pe moșie.

Drumurĭ principale: acel de la Dorohoiŭ ce trece prin sat și duce la Podul-Stamateĭ și la Nicșeni; acel de la Miclăușeni și Dumeni ce vine prin Corlăteni și se desparte în 2 ramurĭ, unul ducînd la Botoșani și cu alta la Leorda.

Hotarele sunt cu: Corlăteni, Văculești, Brăești, Teișoara, Nicșeni și Mateĭeni.

Curtea boerească, se zice că e refăcută pe urmele vechĭ ale caselor Hatmanuluĭ Balica, care deveniră Domnești dimpreună cu moșia, prin decapitarea Hatmanuluĭ, în urma războiuluĭ de la Cornul-luĭ-Sas, cînd i s'a confiscat de Domnie toată averea.

Biserica se zice că iarăși este foarte din vechime urzită acolo; din povestirile bătrînilor, reese că ea a fost făcută de Ștefan-Vodă, atuncĭ cînd și moșia era Domnească; dar prin grele înprejurărĭ ce aŭ urmat s'a stricat, și apoĭ după ce deveni proprietar moșieĭ Hatmanul Balica, acesta a refăcut-o dinpreună cu Curțile-Domnești, carĭ se aflaŭ în ruină.

Locurĭ însemnate sunt: Iazul-Domnesc și Movila-Bortoasă.

In satul Dimăcheni s'a ținut în anul 1773 (7181) sfatul boĭerilor contra luĭ Ștefan Petriceico-Vodă.

Dimăcheni, *iaz*, jud. Dorohoiu. Vezĭ Dimăcheni, sat.

Dimeĭ (Valea-), *vale*, jud. Tecuciŭ, com. cu acelașĭ nume. E situată la E. de tîrgul Stănișești. Are direcție de la N.-E. spre S.-V., terminîndu-se în Valea-Dobrotforuluĭ.

Dimiana (Floreasca), *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Gura-Dimieniĭ, avînd peste 1000 hect., din care 200 arabile, 150 pădure, 350 izlaz, 100 fîneață, 64 livede și restul sterp.

Dimiana (Floreasca), *pădure*, pe moșia Dimiana, jud. Buzăŭ, com. Gura-Dimieniĭ, despărțită în 4 sforĭ: Fundul-luĭ-Georghe, Făgetul, Dosul-Dimieniĭ și Homocioaĭa, avînd împreună 150 hect.

Dimiana, *vale*, în județul Buzăŭ, com. Gura-Dimieniĭ. Își ia naștere de la Licoĭ, apoĭ se unește cu izvorul Valea-Homocioaia și unite, merg de se varsă în rîul

www.dacoromanica.ro

Slănic, prin mijlocul com. Dimiana. In timp de ploae vine mare și cu multă violență.

Dimieni, *sat*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de comuna Ograda. Este situat pe malul stîng al rîuluĭ Ialomița, la un kilometru spre V. de satul de reședință.

Populațiunea este de 75 familiĭ de Romînĭ, 3 familiĭ de Țigani, 1 familie de Grecĭ și 1 familie de Bulgarĭ.

Aicĭ este o biserică, la care deservește preotul din Ograda.

Vite sunt: 124 caĭ, 45 boĭ, 210 oĭ și 150 porcĭ.

Dimieni, *sat*, face parte din com. rur. Tunari-Dimieni, jud. Ilfov, pl. Dîmbovița. Este situat la N. de Tunari. La E. locul e băltos.

Se întinde pe o suprafață de 727 hec. cu o populație de 321 locuitorĭ.

D-l G. D. Vernescu are 505 hect., din carĭ cultivă 468 (8 sterpe, 25 izlaz, 4 pădure). Locuitoriĭ aŭ 122 hect. și le cultivă pe toate.

Are: o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; 1 moară cu aburĭ; 1 mașină de treerat; 1 heleșteŭ.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ și 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 149 și al celor micĭ de 823.

Dimieni, *pădure*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pe teritoriul comuneĭ Ograda, pe țărmul stîng al rîuluĭ Ialomița. Are o suprafață de 60 hect. Esențe: stejar, ulm, salcie și plop.

Dimieniĭ (Dosul-), *pădure*, în jud. Buzău, com. Gura-Dimieniĭ; formează una din cele 4 sforĭ ale pădureĭ Dimiana; are 32 hectare.

Dimieniĭ (Gura-), *com. rur.*, în jud. Buzău, plaiul Slănicul. E situată pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Slănicul, la o distanță de 34 kil. 760 m. de Buzăŭ. Limitele sale sunt: La N., începe din plaiul Băligoși și se lasă pe izvorul Valea-Mare, pănă în rîul Slănicul (la Catrinoiu), trece Slănicul (pe la Iordache Gelea) și se urcă pe muchie în sus pănă în pădurea Iordăchioaia, de unde, în linie dreaptă peste plaiŭ, trece pănă în Muche (C. Mărgărițești, jud. Rîmnicul-Sărat); la E., începînd din muchea Mărgărițești, merge pe hotarul moșieĭ Licoi pănă în muchea izvorul Valea-Vaciĭ; la S., începînd din muchea Văeĭ-Vaciĭ, se lasă pe muchea Văeĭ-Crînguluĭ și apoĭ pe această vale în rîul Slănicul; trece apoĭ rîul Slănicul în dreptul izvorul Bodea și merge urcîndu-se pe Bodea pănă în muchea Văeĭ-Corbuluĭ; la V., începe din Valea-Corbuluĭ, pe al căreia mal merge pănă la Fagĭ, în apropiere de vîrful Băligoși. Suprafața sa este de 1825 hect., din care 637 arabile, 197 pădure, 145 fîneață, 712 izlaz, 16 livezĭ, 6 vie și 112 sterp. Pe lîngă pămîntul posedat de locuitorĭ, proprietățĭ maĭ însemnate are: Dimiana saŭ Florește. Terenul e accidentat, fiind propriŭ numaĭ cultureĭ porumbuluĭ, sunt apoĭ livezĭ, fînețe, etc. Din punct de vedere geologic e de o deosebită importanță Valea-Dimieniĭ. Industrie și comerț n'are. Morĭ sunt 2 pe rîul Slănicul. Căĭ de comunicație are șoseaua Săpoca-Lopătarĭ.

Vite are: 270 boĭ, 326 vacĭ, 52 viței, 4 caĭ, 10 epe, 4 mînjĭ, 2050 oĭ, 121 porcĭ și 11 capre. Sunt 100 stupĭ cu albine.

Comuna e formată din cătunele: Cociobeștĭ, Dimiana, Dogari și Florești. Populația sa e de 1500 locuitorĭ. Case de locuit sunt 221.

Meseriașĭ sunt: 2 fierarĭ și 1 boiangiŭ.

Contribuabilĭ sunt 168. Stabilimente comerciale 6.

Budgetul comuneĭ e de 1421, leĭ anual.

Carte știŭ 17 locuitorĭ.

Are 1 biserică, cu hramul Sf. Ioan Botezătorul, deservită de 2 preoți și 2 cîntărețĭ.

Cîrciumĭ sunt 3. Satul Gura-Dimieniĭ există din vechime.

Dimieniĭ (Gura-), *cătun* de reședință al com. Gura-Dimieniĭ, jud. Buzău. Are 730 locuitorĭ și 108 case.

Dimieniĭ (Muchea-), *colină*, în jud. Buzău, com. Gura-Dimieniĭ, avînd culminația: Vîrful-Dimieniĭ; e goală; petriș și izlaz.

Dimitrești, *sat*, în jud. Ialomița, plasa Ialomița-Balta, pendinte de comuna Murginca. Este situat pe malul de N. al laculuĭ Strachina și la 5 kil. spre V. de satul de reședință.

Are o populațiune de 45 familiĭ de Romînĭ și 4 familiĭ de Țigani.

Vite sunt: 200 boĭ, 100 caĭ, 800 oĭ și 100 porcĭ.

Dimitrie (Sfîntul-). Vezĭ Smirodava.

Dimoiul, *sat*, jud. Dîmbovița, plasa Dealul-Dîmbovița, cătun. com. Colanul.

Dimonul, *deal*, la V. comuneĭ Săscioara, plasa Mijlocul, jud. Vîlcea, care servește de hotar între această com. și comuna Văleni.

Dimul, *deal*, jud. Muscel, com. Corbișori, din plaiul Nucșoara.

www.dacoromanica.ro

Dimuleasa, *prival*, jud. Brăila. Incepe din malul drept al Dunăreĭ, de la jumătatea ostrovuluĭ Coada-Lupuluĭ, curge spre N.-E. în Filipoiŭ, în partea stîngă, aproape de cherhanaua Şerban. Are o lungime de 12—15 kil. şi o lăţime de 3—4 m.

Dimuleşti, *sat*, face parte din com. rurală Mădulari, jud. Vîlcea plasa Cerna-d.-j. Are o populaţie de 210 locuitorĭ, 108 bărbaţĭ şi 102 femeĭ.

Dimuleşti, *sub-divizie* a *comuneĭ* Berca, com. Pîclele, jud. Buzăŭ.

Din-Dreapta şi din Stînga Cungrişoareĭ, (Dealurile-), *dealurĭ*, pe carĭ este situată comuna Păroşi, plasa Oltul-d.-s. jud. Olt. Direcţia lor e de la N. la S. Aŭ o lungime de 2 kil., pe care se cultivă viţă, cereale, sunt sădiţĭ pruniĭ, iar parte rămîn ca păşune de vite.

Din-Mijloc, (Movila-), *movilă*, în jud. Buzăŭ, com. Cotul-Ciorii, pe moşia Ciorani.

Din-Pruniĭ-Zamfireĭ, (Gîrla-), *pîrîŭ*, izvoreşte din dealurile Piscanilor, com. Piscani, plasa Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel; trece pe la N. comuneĭ şi se varsă în Rîul-Doamneĭ.

Dincani, *sat*, face parte din com. rurală Fata, jud. Olt, pl. Vedea-d.-s. Are o populaţiune de 350 locuitorĭ. Aci e o biserică zidită la anul 1846, de Badea Tudorache şi soţia sa Ioana.

Dincolo-de-Silişte (Dealul-de-), *deal*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Satul-Noŭ şi anume pe al cătunuluĭ de reşedinţă Satul-Noŭ. Se desface din Dealul-de-la-Cetate; se întinde spre E., avînd o direcţiune generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea nordică a plăşiĭ şi a com. Comuna Satul-Noŭ este aşezată la poalele sale de S. Ultimele sale ramificaţiĭ estice se termină pe malul vestic al laculuĭ Oltina, făcîndu-l înalt şi cam rîpos. Are 84 m. înălţime. Este de natură humoasă. Este acoperit cu fîneţe şi semănăturĭ. Pe muchea luĭ merge un drum comunal Pîrjoaia-Satul-Noŭ.

Dinga, *sat*, în jud. Tutova, plasa Simila, com. Orgoeşti, spre E. de satul Orgoeşti, în partea de N.-E. a jud., aşezat pe vîrful unuĭ deal. Are 108 loc. (din carĭ 7 ştiŭ carte) şi 40 case.

Dinghiliul, *cătun*, pendinte de com. Scorţarul-Vechiŭ, jud. Brăila, pl. Vădeni, situat la S.-V., la 8 kil. de com. Populaţia sa e de 17 familiĭ, saŭ 77 suflete.

Dinghiliul, *movilă*, jud. Brăila. situată la V. de căt. cu acelaşi nume, la o distanţă de 6 kil. de com. Scorţarul-Vechiŭ. Ofiţeriĭ statuluĭ-major austriac cînd aŭ făcut harta ţăreĭ aŭ construit pe dînsa un observator. Movila are o înălţime de 20—30 m.

Dinghiliul, *deal*, în jurul laculuĭ Lutul-Alb, com. Scorţarul-Vechiŭ, plasa Vădeni, jud. Brăila.

Dinişorul, *pădure*, pendinte de com. Berteşti-d.-j., plasa Balta, jud. Brăila. Se mărgineşte la E. şi N. cu cîmpia, la V. cu Vîlciul, la S. cu pădurea particulară Berteşti. Suprafaţa sa e de 4 hect., acoperite cu salcie.

Dinişorul, *tîrlă*, pe malul drept al canaluluĭ Vîlciul, la hotarul de N. a com. Berteşti-d.-j, jud. Brăila.

Dinoaia, *pădure* de stejar, în com. Văscani, jud. Suceava.

Dintele (Piatra-Daşculuĭ), *culminaţie* a munteluĭ-Vîrful-de-Est, jud. Buzăŭ. E punct trigonometric. Face hotar între plaiurile Pîrscov şi Buzăŭ. De pe dînsul se desfăşură una din cele maĭ frumoase priveliştĭ. Coastele sale sunt acoperite de pădurĭ.

Dintele-din-Mijloc, *munte*, acoperit cu pădure, în com. Salcia, plasa Podgoria, jud. Prahova.

Dintele-Runculuĭ, *munte*, în com. Cislăul, jud. Buzăŭ. Vezĭ Runcul.

Dintre-Dealurĭ, *fîntînă*, în com. Băjeşti, pl. Rîurile, jud. Muscel.

Dintre-Poenĭ, *loc izolat*, la Est de comuna Stîlpeni, plasa Rîurile, jud. Muscel, de unde izvoreşte Pîrîul-Ogrezeleĭ.

Dintre-Sirie, *poiană*, în partea de N. a com. Star-Chiojdul, pl. Teleajenul, jud. Prahova, situată la confluenţa pîrîuluĭ Şiriul cu pîrîul Siriaşul. Serveşte de izlaz pentru vitele locuitorilor.

Dintr'un-Lemn, (Mănăstirea-), *mănăstire*, jud. Vîlcea, aşezată pe valea rîuluĭ Otăsăul, aproape de rîŭ, la 3 ore depărtare de Rîmnicul-Vîlcea.

Această mănăstire, după cum se vede pe pisaniile bisericeĭ, s'ar fi întemeiat de Mateiŭ-Vodă Basarab. Ea a existat însă cu mult maĭ înainte, de oare-ce Mihnea-Vodă Turcitul îĭ făcuse o danie la 1579. Biserica zidită de la început din cărămidă netencuită, după cum se pare, a pierdut mult din stilul eĭ prin desele reparaţiunĭ. Cea din urmă reparaţiune a fost făcută la anul 1841.

www.dacoromanica.ro

Legenda spune că această mănăstire s'a zidit în cinstea icoaneĭ Maiceĭ-Domnuluĭ, făcătoare de minunĭ, găsită într'un stejar, în care loc se află azĭ biserica.

La cimitirul mănăstireĭ se află o biserică de lemn, de la anul 1814, care merită o deosebită atențiune. Mănăstirea se întreține de stat și se administrează de o stariță ajutată de un consiliŭ economic și de altul spiritual. Monahele sunt în număr de 27 bătrîne.

Dințiĭ-Runculuĭ, *localitate*, în partea de S.-E. a com. Salcia, jud. Prahova, pl. Podgoria. E acoperită cu pădure.

Dinu (Dealul-luĭ-), *deal*, în com. Dozești, jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-j. Străbate comuna de la N. spre S. Rîul Gemineaua udă poalele sale de E. și Geamăna pe cele de V.

Dinu (Valea-luĭ-Moș-), *vale*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, com. Cochirleni. Se desface din Movila-Mare; se îndreaptă spre V., urmînd direcțiunea de la N.-E. către S.-V. și se deschide în stuful Ivranes, după un drum de 2 kil.; la E. se află dealul Uzum-Amet; e tăiat de Valul-luĭ-Traian pe la N. și de drumul Ivranes-Cochirleni pe la S.; este situată în partea vestică a plășeĭ și cea sud-vestică a com. Este acoperită cu pășunĭ și stufișurĭ.

Dinul (Moșu-), *movilă*, situată la S.-E. de com. Rușețul, județul Brăila, la 2½ kil. de com. Rușețul.

Dinul, *munte*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Bisoca. E așezat la hotarul județuluĭ către districtul Buzăŭ și între comunele Bisoca și Jitia. Este acoperit numaĭ cu pădurĭ. Se desface din dealul Ulmușorul, face puțin hotarul județuluĭ, merge spre E. și lasă spre E. culmea Cătățul, printre rîul Rîmnicul-Sărat și afluentul săŭ, pîrîul Cătățul, și spre N. Culmea-Cîlnăuluĭ, printre rîul Cîlnăul și afluenții Rîmniculuĭ-Sărat, despărțind basinele lor.

Dinuleasa, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, jud. Muscel, plasa Podgoria, com. Glîmbocelul, avînd împreună cu trupurile Goleasca, Băneasa, Gîlceasca, Tomeasca, Gherăsoaia, Chiriceasca și Ghițeasca, o întindere de 1350 hect. acoperită cu stejar, carpen, jugastru, și plop.

Dinuță (Aria-luĭ-), *pichet*, în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ. Vezĭ Aria-luĭ-Dinuță.

Diocheți, *com. rur.*, în pl. Șușița, jud. Putna.

Este așezată pe un deal ce este despărțit de Dealul-Cruceĭ prin pîrîul Zăbrăuțul.

Distanța comuneĭ de reședința supreFecturei Mărășești e de 3 kil., iar de capitala județuluĭ de 31 kil.

Comuna Diocheți se compune din cătunele: Diocheți (unde e și reședința primărieĭ comuneĭ) Bolotești și Sperieți.

Populațiunea com., după cel din urmă recensămînt, e de 297 fam. saŭ 1071 sufl. (552 bărbațĭ, 519 femeĭ). Această populațiune se împarte ast-fel: 381 neînsurațĭ, 594 însurațĭ și 96 văduvĭ; 1057 Romînĭ, 4 Ruși și 10 de diferite naționalitățĭ; 1057 ortodoxĭ, 4 catolicĭ și 10 mozaicĭ; 315 agricultorĭ, 8 meseriașĭ, 5 comercianțĭ, 8 avînd profesiunĭ libere, 41 muncitorĭ și 32 servitorĭ.

Știŭ carte 116 persoane (103 bărbațĭ, 13 femeĭ).

Numărul caselor de locuit e de 302.

Are o biserică parohială, cu hramul Cuvioasa-Paraschiva, în cătunul Diocheți și una filială în satul Sperieți, cu hramul Sf. Ioan.

Copiĭ cu vîrstă de școală sunt 133, din carĭ urmează numaĭ 14 la școala din com. Movilița.

Budgetul comuneĭ pe anul financiar 1893/94 a fost de leĭ 4311,94 la venitурĭ și de leĭ 4302,44 la cheltuelĭ.

Vite sunt: 2001, din care: 561 boĭ, 146 vacĭ, 153 caĭ, 1000 oĭ, 139 capre și 207 rîmătorĭ.

In anul 1893, cultura viței a fost pe 11352 hect., producînd 25000 leĭ.

In comună sunt: 1 antreprenor de accize, 4 fierarĭ, 2 morarĭ, 1 cîrciumar, 1 rotar, 39 fabricĭ de rachiŭ, 1 brutar, 2 lemnarĭ și 3 comercianțĭ diferițĭ.

Diocheți, *sat*, în com. Drăgușeni, jud. Covurluiŭ, pl. Zimbrul, așezat pe valea și dealul Diocheți, în partea vestică a reședințeĭ comunale. Are o populațiune de 184 fam. saŭ 843 locuitorĭ. Pănă la 1 Martie 1886. Diocheți formaŭ comună a parte.

In mijlocul acestuĭ sat se află o rîpă, numită Rîpa-Gălățenilor, nume ce se susține că i-ar veni din timpurile vechĭ cînd, de frica Turcilor și a Tătarilor, mulțĭ gălățenĭ îșĭ găsiaŭ aicea loc de scăpare.

Diocheți, *moșie* particulară, de 1510 hect., jud. Covurluiŭ, pl. Zimbrul, com. Drăgușeni.

Diocheților (Dealul-), *deal*, în cuprinsul com. Drăgușeni, jud. Covurluiŭ, pl. Zimbrul.

www.dacoromanica.ro

Diocheţilor (Valea-), *vale,* corespondentă a dealuluĭ cu acelaşĭ nume, jud. Covurluiŭ.

Dionisie (Peştera-luĭ-), *peşteră,* în jud. Buzăŭ, com. Boziorul, în apropiere de fostul schit Sf. Gheorghe, săpată în vîrful uneĭ ramificaţiĭ a munteluĭ Crucea-Spătaruluĭ, constînd dintr'o stîncă ascuţită şi anevoioasă de suit. Tradiţia o atribue unuĭ pustnic, Dionisie Turcătorul, care a săpat-o şi a locuit într'însa.

Diordingi-Orman, *deal,* în jud. Constanţa, pl. Medjidia, pe teritoriul com. Cocargea şi Enigea, cu o direcţiune generală de la E. către V., mergînd paralel şi pe la S. văeĭ Diordingi-Orman, al căruĭ mal sudic îl formează pe o întindere de 3 1/2 kil. Are o înălţime medie de 130 metri. Este acoperit pe o parte, şi anume pe cea vestică, de păşunĭ; iar pe cea estică de păduре, numită ca şi dealul. Din acest deal, spre S., se desface dealul Dechilitaş-Bair-Sîrtî.

Diordingi-Orman, *pădure,* în jud. Constanţa, plasa Medjidia, com. Cocargea. Acoperă toată jumătatea de E. a dealuluĭ cu acelaşĭ nume. Este compusă din ulmĭ şi maĭ ales din fagĭ.

Diordingi-Orman, *vale,* judeţul Constanţa, în plasa Medjidia, pe teritoriul comunelor Enigea şi Cocargea. Se întinde pe de o parte printre dealurile Rabagi, Giatri-Bair, Diordingi-Orman şi Buiuc-Mezarlîc-Bair; iar pe de altă, printre dealurile Ceşme, Canlî şi Piribeĭ. Din spre N. primeşte valea Ceşme-Cula, iar din spre S., valea Ioi-Ceair, (care trece prin satul Cocargea). Direcţiunea sa maĭ întîiŭ e de la N.-V. către S. E. şi apoĭ către E. Satul Molceova se află situat în partea N.-V. a acesteĭ văĭ, iar drumul comunal Molceova-Cocargea o străbate aproape în întregime.

Dioşti, *com. rur.*, în jud. Romanaţi, plasa Ocolul, formată din satul cu acelaşĭ nume, aşezat pe un teren şes, argilos şi fertil. Este dispus pe treĭ liniĭ. Se învecineşte la V. cu Vijuleşti şi la N., cu Drăghiceni. Se află la 11 kil. spre V. de Caracal, pe şoseaua Caracal-Craiova. Păduriĭ şi crînguriĭ înconjoară satul la N. şi S.

Are 333 familiĭ, saŭ 1379 suflete, din carĭ 248 contribuabilĭ; sunt 682 bărbaţĭ şi 697 femeĭ; 581 căsătoriţĭ, 792 necăsătoriţĭ; 122 persoane ştiŭ carte şi 1257 nu ştiŭ.

Budgetul comuneĭ pe anul 1886—87 a fost de 4730 leĭ la venituriĭ şi 4692 leĭ la cheltueliĭ. Vite marĭ sunt 996, vite micĭ 1664 şi porcĭ 702.

In comună este o şcoală primară, condusă de un învăţător şi frecuentată de 70 elevĭ (60 băeţĭ şi 10 fete) din 100 copiĭ (60 băeţĭ şi 40 fete) în vîrstă de şcoală.

Are 2 biserici: Sf. Nicolae (1868) şi S-ţiĭ Voevozĭ (1877), deservite de 3 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ.

In cuprinsul com. se află: măgura Diostenilor, măgura Hîrca, a-Beşicuţeĭ, locul Motea unde spun bătrîniĭ că a fost o biserică, şi Dealul-Nucilor, unde, se zice că a fost maĭ de mult sat, şi unde s'aŭ găsit banĭ vechĭ şi spărturĭ de oale.

Distrail, *deal,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Caranlîc. Se desface din dealul Para-Chioi. Se întinde spre N., avînd o direcţiune generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea de E., a plăşeĭ şi cea de S.-V. a comuneĭ. Se întinde d'alungul văeĭ Ceşme-Culac. Din el se desface dealul Ciatal-Orman. Are o înălţime de 172 m., dominînd satul Caranlîc, valea Ceşme-Culac, drumul com. Para-Chioi-Caranlîc. Este acoperit cu păduriĭ şi fîneţe.

Dişca, *localitate izolată,* în jud. Buzăŭ, com. Gura-Nişcovuluĭ, căt. Cîrlomăneşti; aci e un mic deal din care ĭes o mulţime de izvoare cu apă bună de băut.

Dişteĭ (Valea-), *vale,* seacă şi nisipoasă, în jud. Buzăŭ, com. Gura-Nişcovuluĭ, căt. Cîrlomăneşti.

Ditcovul, *vale,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, com. Greci; izvoreşte din poalele vestice ale dealuluĭ Coşlug; se îndreaptă spre S., în direcţia N.-E. spre S.-V.; străbate cîmpia Derment-Sîrta, brăzdînd partea răsăriteană a plăşeĭ şi a comuneĭ, şi, după un drum de 3 km., se aruncă în Apa-Calistrieĭ, pe stînga, maĭ sus de satul Greci.

Diţă-Tătarul (Valea-luĭ-), *şes,* puţin deprimat, în jud. Buzăŭ, com. Glodeanul-Sărat, pe moşia Glodeanul. Acoperit cu semănăturĭ.

Diteĭ (Lacul-), *lac,* în judeţul R.-Sărat, pl. Marginea-de-Sus, com. Lacul-luĭ-Băban, în partea de V. a comuneĭ, pe dealul Constandoiul. Conţine caracudă măruntă, ce se vinde şi se consumă în localitate.

Diţeĭ (Movila-), *movilă,* în jud. Buzăŭ, com Glodeanul-Cîrlig, cătunul Cazota, numită ast-fel

www.dacoromanica.ro

după Diţă-Mocanul, care îşï avea tîrla aci.

Diţeï (Valea-), *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Beceni, cătunul Ocea. Incepe din localitate şi se scurge în Valea-Ociï.

Diţeşti, *com. rur.*, jud. Prahova, pl. Filipeşti. Această comună datează din timpul luï Mihaiŭ-Viteazul şi s'a înfiinţat — spune legenda — din soldaţiï acestuï viteaz domn, la reîntoarcerea lor din Transilvania.

Este situată pe loc şes, sub poalele dealuluï Roşioara şi pe ambele malurï ale pîrîuluï Roşioara, la 26 kil. departe de capitala judeţuluï şi la 4 kil. de reşedinţa plăşeï.

Toată suprafaţa comuneï e de 1420 hect.

La început această comună a fost situată pe Dealul-Piscuriï.

Se compune din 2 cătune: Diţeşti şi Roşioara, avînd o populaţie de 364 familiï, saŭ 1466 suflete, din carï: 734 bărbaţï şi 732 femeï, în care intră şi 153 familiï de Ţiganï. Locuesc în 330 case.

Sunt 260 contribuabilï.

In comună e o biserică, fondată la anul 1882 de locuitoriï satuluï, prin contribuţiunï benevole; e deservită de un preot.

Afară de agricultură, 80 locuitorï se mai ocupă cu dulgheria, zidăria, rotăria, iar Ţiganiï sunt lăutarï, rudarï şi fierarï.

S'aŭ împroprietărit 255 locuitorï, după legea rurală din 1864, pe moşiile d-lor C. Filipescu şi Maior Mişu, cînd li s'aŭ dat 380 hectare pămînt. Produsul munceï îl desfac la oraşul Ploeşti.

Vite sunt: 21 caï, 16 epe, 190 boï, 123 vacï, 119 viţeï, 676 oï şi 258 porcï.

In raionul comuneï este o moară cu aburï.

Are o şcoală, frecuentată de 113 copiï (107 băeţï şi 6 fete), cu vîrsta de şcoală. Cu întreţinerea personaluluï se cheltueşte anual 1728 leï.

Ştiŭ carte 42 bărbaţï şi 4 femeï.

In fundul văieï Cervenia, pe proprietatea d-neï Maria C. Filipescu, se găsesc mulţime de cărbunï de pămînt. Pănă acum 3 anï aŭ fost aci carierï de cărbunï, dar din diferite împrejurărï azï nu se maï exploatează.

Pămîntul e prielnic la toată cultura. Dintre pomï roditorï sunt: 1650 merï, 900 perï, 315 duzï, 50 cireşï, 1008 nucï şi 50025 prunï.

Comerciul se exercită în comună de 5 cîrciumarï.

Budgetul comuneï la venituri este de 3155 leï şi la cheltueli de 2749 leï anual.

Patru şosele înlesnesc comunicaţia: spre E., cu Tîrgul-Filipeşti; spre N., cu Filipeşti-de-Pădure; spre V., cu Moreni şi spre S. cu Mărgineni-de-Jos.

Spre N. de comună se întind dealurile: Zidurile, Lamba, Cioclești, Cocoanele, Bartosul, Cătuneanul, Măgura şi Piscuriï-luï-Văcălie, toate cu direcţia către S. şi E. Poenï sunt: Pietrarul, Morăreasa, Călimanul, Seaca şi Dumbrava. Pe dealurï sunt plantate viï, prunï, nucï şi merï; parte din ele servă şi de păşune vitelor, fiind distruse de filoxeră.

Prin centru e udată de pîrîul Roşioara, iar pe la E. de rîul Proviţa (Prahoviţa), afară de văicelele: Cervenia, Valea-Neaguluï, Valea-de-sub-Măgură, Valea-Popeï, Valea-luï-Mihaiŭ, Valea-Pripon, Tăbălanul şi Şovăita.

Se mărgineşte cu comunele: Filipeşti-de-Tîrg, Filipeşti-de-Pădure, Moreni şi Mărgineni-de-Jos.

Diţeşti, *deal*, com. Diţeşti, plasa Filipeşti, jud. Prahova, pe care se cultivă 36 hect. vie.

Diţoilor (Vălceaua-), *vălcea*, izvoreşte de la V. de com. Mereni, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt şi se varsă în gîrla Eiul, pe ţărmul drept, tot în raionul comuneï Mereni.

Diţoiul, *vale*. Vezï Bodi, judeţul Vîlcea.

Diucul, *deal*, în jud. Constanţa, pl. Medjidia, pe teritoriul com. rur. Rasova, şi anume pe acela al cătunuluï săŭ Vlah-Chioi; face parte din culmea Vlah-Bair; se desface din această culme de la vîrful numit Vlah-Chioi; se îndreaptă spre S., avînd o direcţiune generală de la N.-E. spre S.-V., brăzdînd partea vestică a plăşeï şi cea sud-vestică a plăşeï şi a cătunuluï. Se sfîrşeşte pe malul estic al bălţiï Sarpul (o parte sudică a bălţiï Vederoasa). Este stîncos, ceeace face că malurile bălţiï Sarpul să fie înalte şi pietroase. Se ridică pănă la o înălţine de 130 m., dominînd ast-fel balta Sarpul, valea Polucheï-Ceair şi drumul comunal Aliman-Rasova; este acoperit cu tufărişurï, ce sunt niştе resturï din întinsele păduri de odinioară, şi cu fineţe.

Diudiul, *sat nou*, înfiinţat la 1879, făcînd un trup cu satul Heciul, jud. Suceava.

Diudiul, fost *sat*, pe moşia Heciul, jud. Suceava.

Diudiul, *deal*, pe care se afla fostul sat cu acest nume, jud. Suceava.

www.dacoromanica.ro

Diudiul, *deal,* în com. Dolheşti, jud. Suceava, acoperit de pădure de fag.

Diudiul, *pîrîŭ,* în com. Dolheşti, afluent al Şomuzuluĭ-Mare, jud. Suceava.

Diudiul, *fîntînă,* jud. Suceava, în locul pe care a fost vatra desfiinţatuluĭ sat cu acelaşĭ nume.

Diudiul, *pîrîiaş,* judeţul Suceava format din izvorul fîntîneĭ cu acelaşĭ nume, care pe şesul Siretuluĭ se pierde.

Divanul-Ursuluĭ, *deal,* în partea de N. a comuneĭ Bordeni, pl. Prahova, jud. Prahova; e acoperit cu pădure.

Dîlbanul, *munte,* la N.-E. com. Novaci, plaiul Novaci, judeţul Gorj, pe partea stîngă a rîuluĭ Gilortul, între Rînca, Pietrele, Păpuşa şi Paltinul.

Dîlboca, *mahala,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cerna, com. rur. Dîlbociţa.

Dîlbociţa, *com. rur.* şi *sat,* în jud. Mehedinţi, la 30 kil. de oraşul Severin. Are o populaţie de 756 locuitorĭ, din carĭ 126 contribuabilĭ. Locuesc în 132 case.

Ocupaţiunea locuitorilor este agricultura, creşterea vitelor şi fabricarea varuluĭ. Locuitoriĭ posedă: 18 pluguri, 76 care cu boĭ, 6 căruţe cu caĭ; 160 stupi.

Prin comuna Dîlbociţa trece şoseaua comunală Ilovăţul-Dîlbociţa.

Are o biserică deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Budgetul este la venitur̆ de 773 leĭ şi la cheltuelĭ de 627 leĭ.

Vite sunt: 456 vite marĭ cornute, 18 caĭ, 400 oĭ, 500 capre şi 290 rîmătorĭ.

Dîlga, *sat,* în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com. Calopărul. Are 439 suflete, 225 bărbaţĭ şi 214 femeĭ. Locuesc în 81 case şi 31 bordee. Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din satul Calopărul, ce este la 1 kil. 200 m. depărtare. In anul şcolar 1892—93 aŭ frecuentat şcoala 8 băeţĭ. Cu vîrstă de şcoală sunt 21 copiĭ. Ştiŭ carte 6 loc.

Dîlga, *japşe,* jud. Brăila, între privalul Dimuleasa şi lezerul Peştele; servă de hotar între com. Ciacîrul şi Vizirul.

Dîlga, *moşie,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com. Calopărul, satul Dîlga; aparţine bisericeĭ Sf. Treime din Craiova.

Dîlga, *pădure,* în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com. Calopărul, satul Dîlga, a Domeniuluĭ Coroaneĭ Segîrcea. Inainte aparţinea Statuluĭ. Este amenajată. Esenţe: stejar, cer şi gîrniţă, aceasta predominînd. Intinderea pădureĭ este de 1100 pog.

Dîlga, *pădure,* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, com. Marsilieni; are o suprafaţă de 100 hect. cu esenţele: stejar, ulm şi anin.

Dîlga, *pîrîŭ,* în jud. Dolj, plasa Jiul-d.-mj., com. Calopărul, satul Dîlga, ce izvoreşte pe teritoriul comuneĭ, curge cu direcţiunea de la V. spre E. şi se varsă pe malul drept al rîuluĭ Jiul. Are un podeţ pe dînsul în satul Dîlga. Curge prin valea Dîlga.

Dîlga, *vale,* în jud. Dolj, plasa Jiul-d.-mj., com. Calopărul, pe care este situată com. şi prin care curge pîrîul Dîlga.

Dîlga-Mare, *staţie a căeĭ ferate* Bucureştĭ-Feteşti, pusă în circulaţie la 17 Dec. 1886, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, teritorul com. Marsilieni, la 9 kil. spre S. de satul Marsilieni; la 15 kil., de staţia Lehliu; la 11 kil. de staţia Ghimpaţi şi la 85, de Bucureşti.

Venitul acesteĭ staţiĭ pe 1896 a fost de leĭ 121926,10. Inălţimea d'asupra niveluluĭ mărĭĭ de 45,07 m.

Dîlga-Mare, *numire* ce se mai dă *satuluĭ* Marsilieni.

Dîlga-Mică, *sat,* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de com. Marsilieni. Este situat pe ţărmul drept, la 2 kil. de rîul Ialomiţa şi sub coasta cîmpuluĭ Bărăganul. De satul de reşedinţă este la o depărtare de un kil. spre E.

Are 28 familiĭ.

Vite sunt: 120 boĭ, 91 caĭ, 609 oĭ şi 80 porcĭ.

Dîlgov (Valea-), *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ; se desface din Dealul-Perişoruluĭ; brăzdează partea de V. a comunelor Bonţeşti, Blidare şi Coteşti; se întinde d'alungul pîrîuluĭ Valea-Dîlgov. Este acoperit cu viĭ şi semănăturĭ.

Dîlgov (Valea-), *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ; izvoreşte din Dealul-Perişoruluĭ; merge d'alungul dealuluĭ Valea-Dîlgov; udă comunele Costeşti în partea de S. şi se varsă în rîul Rîmnicul, ceva mai sus de cătunul Ceardac, al com. Goleşti.

Dîlma, *com. rur.* şi *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Cloşani, la distanţă de 48 kil. de oraşul Turnu-Severin, iar de Baia-de-Aramă, reşedinţa plaiuluĭ, de 20 kil. E situată pe dealurĭ. Formează com. cu cătunele: Runcşorul, Dealul-

www.dacoromanica.ro

de-Rudina și Simsca. Are o populație de 700 locuitorĭ, din carĭ 110 contribuabilĭ. Locuesc în 136 case.

Locuitoriĭ posedă: 8 pluguri, 14 care cu boĭ, 1 căruță cu caĭ; 89 stupĭ cu albine.

Are o biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ; o școală, condusă de 1 învățător, frecuentată de 30 elevĭ.

Budgetul comuneĭ la venitur̆ĭ este leĭ 511, iar la cheltuelĭ de 272 leĭ.

Numărul vitelor în această com. este de 1539 : 360 vite marĭ cornute, 19 caĭ, 400 oĭ, 500 capre și 260 rîmătorĭ.

Atît com. Dîlma, cît și cătunele sale, sunt legate de com. Șovarna-d.-s. și Rudina prin șosele comunale.

Cele maĭ principale dealurĭ din această com. sunt: Jidovina, Tarnița, Vîrful-Popiĭ și Vîrful-Vîlculeștilor.

Ca loc istoric în această com. este pe Dealul-Vîlculeștilor, Vîrful-Popiĭ, pentru că aci se află niște urme de zidărĭ vechĭ în pămînt, unde s'a găsit monede și pietre cu inscripțiunĭ, din care una a fost luată și pusă în temelia bisericeĭ din această comună și conservată până în anul 1892, Aprilie, cînd pentru importanța inscripțiuneĭ ce purta, a fost ridicată și trimisă Muzeuluĭ, unde se conservă astăzĭ.

Dîlma, *catenă de munți*, jud. Buzău, care se ramifică în comunele: Boziorul, Odăile, Cănești, Policiori, Pîclele, Tîrcovul și Trestia, servind adesea și ca hotar între dînsele și culminînd în maĭ multe vîrfurĭ, toate cunoscute sub numele de Dîlma. E avută în sare.

Dîlma, *culminație* a munteluĭ Dîlma, în jud. Buzău, com. Boziorul, căt. Corneanu. Conține multă sare.

Dîlma, *culminație* a munteluĭ Dîlma, în jud. Buzău, com. Tîrcovul. E punct trigonometric. Din vîrful său se vede orașul Brăila.

Dîlma, *ramificație* a munteluĭ Dîlma, în jud. Buzău, com. Trestia. Sub poalele sale a fost situat maĭ înainte satul Trestia, de unde apoĭ s'a mutat pe locul unde se află astă-zĭ.

Dîlma, *colină*, în jud. Buzău, com. Tisăul, căt. Valea-Rea, între pădurea Bradul și Bădeni.

Dîlma, (Gruiul-Muerilor), *deal*, în jud. Gorj, com. Schela, plaiul Vulcan. E situat spre N. com. Pe acest deal se află numaĭ păduriĭ de fagĭ.

Numirea de Gruiul-Muerilor o are din vechime.

Dîlma, *culme a coasteĭ* Bărăganuluĭ, în jud. Ialomița, plasa Ialomița-Balta, pe teritoriul com. Hagieni. Este situată spre E. de satul Gura-Jegălia.

Dîlma, *pădure*, în jud. Buzău, com. Boziorul; are 23 hect.; face un corp cu Corneanul și Posobeasca.

Dîlma, *pădure*, în jud. Buzău, com. Odăile; are 120 hect.; e proprietate moștenească în devălmășie cu casa Heraru.

Dîlma, *pădure*, în jud. Buzău, com. Trestia; are 50 hect.

Dîlmeĭ (Gogoșul-), *culminație a colineĭ* Dîlma, jud. Buzău, com. Tisăul.

Dîmboaieĭ (Valea-), *vale*, jud. Tecuciu; desparte satele: Corni-d.-s., Corni-d.-j., direcție în V.-E.

Dîmboiu, *deal*, care se întinde în direcție N.-V. de la Tătărești la Corni-d.-s, în partea de V. în raionul com. Corni, plasa Berheciu, jud. Tecuciu.

Dîmbova, *cătun*, jud. Gorj, pl. Ocolul, comuna Cărbești, în partea stîngă a Jiuluĭ și spre S.-V. de com. sa. Numirea o are de la pîrîul Dîmbova, ce o udă d'alungul și care se varsă în Jiu.

E situat pe o culme de deal, ramificație din partea de V. a dealuluĭ Bran și aproape de șoseaua națională Filiași-Pietroșani.

Are o suprafață de 200 hect., din carĭ 30 hect. pădure, 40 hect. arabile.

Locuitoriĭ posedă: 10 plugurĭ, 30 care cu boĭ, 180 vite marĭ cornute, 12 caĭ, 87 oĭ și capre și 100 porcĭ.

Comunicația în acest cătun se face prin șoseaua comunală, care o pune în legătură cu comuna sa, și prin șoseaua națională.

Are 1 biserică de lemn, fondată de locuitorĭ, în anul 1792, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Dîmbova, *pîrîu*, jud. Gorj. Izvorește din Dealul-luĭ-Bran, din coasta despre V. Curge, spre S.-V., udă cătunul Dîmbova și se varsă în Jiu, la Podul-Poeneĭ, pendinte de com. Rovinari. Ca mijloc de trecere peste dînsul, e podul de lemn dintre cătunele Cărbești și Talvești, întreținut de comună.

Dîmboviceanca, *moșie*, în jud. Buzău, com. Găgeni-Vintileanca, căt. Săhăzeni.

www.dacoromanica.ro

Dîmboviceanul, *veche numire* a *satului* Lata, jud. Ialomiţa, plasa Ialomiţa-Balta.

Dîmboviceanul, *pădure*, în jud. Ialomiţa, plasa Ialomiţa-Balta, lîngă satul Pribegi.

Dîmbovicioara, *sat*, jud. Dîmboviţa, plasa Bolintinul, căt. com. Titu.

Dîmbovicioara, *loc izolat*, jud. Muscel, în apropiere de peştera Dîmbovicioara.

Gura Peşterei se află la 861,2 metri d'asupra Mării-Negre şi 774,2 m. d'asupra Bucureştilor.

Dîmbovicioara, *peşteră*, jud. Muscel, pe rîul Dîmbovicioara, la hotarul despre Transilvania. Este mult vizitată în timpul verei. In întrul ei omul întîmpină stalactite în forma strugureluĭ şi alte forme de o albeaţă exemplară.

Drumul dela Rucăr la Peşteră se face numaĭ pe apa acestuĭ rîŭ. De o parte şi de alta a acestui rîŭ sunt nişte munţĭ înalţĭ de piatră cenuşie, fără nicĭ o înclinare spre apă şi acoperiţĭ cu brazĭ.

In apropiere de Peşteră calea se îngustează.

Dîmbovicioara, *rîuşor*, jud. Muscel; izvoreşte dela hotar, din apropiere de Piatra-luĭ-Craiŭ şi se varsă în rîul Dîmboviţa, spre N.-E. de Rucăr, ca la 3 kil.

Dîmboviţa, *judeţ*, care şi-a luat numele după rîul Dîmboviţa, ce-l udă de la N.-V. spre S.-E., trecînd aproape prin centrul judeţuluĭ. Judeţul Dîmboviţa se află situat în partea muntoasă a ţăreĭ romîneştĭ între 29°,48′ şi între 23°,37′ longitudine estică, socotit după meridianul Parisuluĭ; şi între 44°,30′ şi între 45°,28, latitudine nordică. Judeţul Dîmboviţa se învecineşte spre E. cu jud. Prahova, de care se desparte spre N.-E. cu munţiĭ Omul şi Caraimanul, piscurĭ ale Bucegiuluĭ, maĭ jos cu munţiĭ Furnica, Păduchiosul, Pleşu, Pleşuva, Gurguiatul, Secătura, Poiana-Lupuluĭ, Măgura, Sultanul şi alţiĭ; spre E. şi spre S.-E. servă de hotar între Prahova şi Dîmboviţa o mică distanţă pîrîul Cricovul-Dulce. La V. se învecineşte cu jud. Muscel, de care se desparte o mare parte prin munţiĭ Meterezul, Muchia-Leota, Marginea-Domnească, Plăişorul, Valea-Brebul şi alţiĭ; la N. se învecineşte cu Transilvania, despărţindu-se prin culmea Carpaţilor; la S.-V. se învecineşte cu jud. Argeşul, la S. cu jud. Vlaşca şi la S.-E. cu jud. Ilfovul, ne avînd cu aceste din urmă treĭ judeţe maĭ micĭ un hotar natural, afară de o mică parte din Argeş, care desparte pe Dîmboviţa de judeţul Vlaşca. Judeţul Dîmboviţa are o suprafaţă de 365.220 hect. pămînt. Clima sa este variată, dar sănătoasă. Vara de şi în partea cîmpoasă a judeţuluĭ este multă căldură, la munte însă clima este temperată, aşa că în toate verile munţiĭ acestuĭ judeţ sunt vizitaţĭ de multă lume. Pămîntul este fertil, creşte tot felul de animale, şi produce vegetale şi minerale. Jud. Dîmboviţa este maĭ mult de jumătate muntos şi deluros; principaliĭ munţĭ însă se pot numi de la com. Moroeni în sus. Intre aceştia ceĭ maĭ însemnaţĭ sunt:

a) Munţiĭ dela Moroeni în sus, cum mergĭ pe matca Ialomiţeĭ la dreapta spre E.: Plaiul-Domnesc, Priporul, Gîlma-Ialomiţeĭ în dreptul Priporuluĭ în partea de V. Brînduşi, Orzea, Marginea-Cîrliguluĭ, Surlele, Dichiul; în dreptul acestor din urmă doĭ munţĭ (Surle şi Dichiul) se află muntele Păduchiosul, care este cam limită între jud. Dîmboviţa şi Prahova, şi care se pogoară cu poalele luĭ până în apa numită Izvorul, afluent al Prahoveĭ, care curge ca şi Prahova chiar prin com. Sinaia. Tot pe partea estică a judeţuluĭ maĭ sunt munţiĭ: Oboarele, numit şi Pietroşiţa, care este maĭ sus la N. şi nu trebue confundat cu com. Pietroşiţa; Nucetul, Blana, Lapticul şi Cocora se află muntele Furnica, care este între Prahova şi Dîmboviţa. In Vîrful Obîrşieĭ se află Omul, care este un pisc al Bucegiuluĭ.

b) Munţiĭ pe partea stîngă a Ialomiţeĭ, mergînd dela Moroeni în sus: Piscul-cu-Brazi, Mugurele şi Raciul; între aceştĭ din urmă doĭ munţĭ este rîuleţul Valea-Raciul; Cufuritul şi Răteiul, între care se află pîrîul Cufuritul; Lespezi, între Lespezi şi Răteiul este pîrîul Brăteiul. Pe cîte trele aceste ape, adică pe Valea-Raciuluĭ, Cufuritul şi Brăteiul sunt ferestrae de tăiat scîndurĭ; Zănoaga, Lucăcilă, Deleanul, Plaiul-Mirceĭ, Tătarul, Padina, Colţi, Bătrîna şi Doamnele. — Bătrîna şi Doamnele se învecinesc cu Obîrşia, aĭ căror proprietarĭ sunt din Transilvania. In vîrful Padineĭ este vama numită Strunga, trecătoare în Transilvania la vama austro-ungară Guţanu. Sub muntele Bătrîna este mănăstirea Peştera-Obîrşeĭ subt o deschizătură naturală, lungă ca de 150 metri şi care deschizătură merge din ce în ce descrescînd până ajunge aşa de mică, în cît abia ese un izvor. In această peşteră, la 20 paşĭ de mănăstire, este o cruce, de la care nu se poate merge maĭ departe, fiind întunerec.

www.dacoromanica.ro

c) Munții apusani, saŭ ceĭ apropiați de Muscel: Orlea, Vaça, Rătuneiul, pe unde se zice că a trecut Radu-Negru cu trăsura; Marginea-Domnească, munte între Orlea și Vaca; Leaota, unul din munții ceĭ maĭ marĭ aĭ județuluĭ, care înclină jumătate spre Rucăr, jud. Muscel și jumătate spre rîul Ialomița, jud. Dîmbovița; Mitărcia, Șutila, Dudele-Marĭ și Dudele-Micĭ. Aceștĭ doĭ din urmă formează unghiul dintre Leoata, județul Muscel, Transilvania și munții de lîngă rîul Ialomița, eĭ ocupă punctul despre N.-V. al jud. Dîmbovița. Ca trecătoare, afară de Strunga maĭ sunt în jud. Dîmbovița și potecele: Strunga-Mică și Sînt-Ilie, Podul-cu-Florile este un platou frumos plan orizontal pe vîrful Zănoageĭ, înconjurat de jur-împrejur de colți de piatră foarte înalți și unde se zice că ar fi fost niște Doamne refugiate, pe carĭ urmărindu-le și aflîndu-le aci Tătariĭ, ele n'aŭ voit a se preda și s'aŭ aruncat în prăpastie. — Vîrful-cu-Dor se află în Vîrful munteluĭ Oboarele. Acest Vîrf-cu-Dor este plin de florĭ frumoase în timpul vereĭ și are priveliște spre Prahova și Ploești. Județul Dîmbovița are mulțime de munți, dealurĭ și piscurĭ și dela Moroeni în jos; însă de maĭ puțină importanță. Județul Dîmbovița este udat de o mulțime de rîurĭ, precum: Dîmbovița cu afluenții săĭ Valea-Lungă, Valea-Tisei, Valea-Bărbulețului, Rîul-Alb, Ilfov, Colintina și Ilfovățul, Ialomița cu afluenții saĭ Ialomicioara (estică), Valea-Lupuluĭ, Bizdidelul, Răzvădeanca, Slănicul, Pascovul, Crivățul și Cricovul, în stînga, Ialomicioara (vestică) sau Valea-Rîmniculuĭ, care se zice și Valea-Vaceĭ, Vîlcana și altele, în dreapta; Argeșul cu afluenții saĭ Neajlovul în dreapta și Sabarul în stînga, format din Ciorogîrla și Răstoaca, iar aceasta din Valea-Cobia, Valea-Șuța și Potopul, care și el este format din maĭ multe pîraĭe. Din suma de 365220 hect., suprafața totală a județuluĭ, 268573 hect. este numaĭ pămînt arabil, 52259 hect. este pădure; iar 44388 hect. coprinde satele, cătunele, orașele, rîpile, muchile, albiile rîurilor, bălțile, stîncile și toate locurile nearabile și fără pădurĭ. Pădurile cele maĭ însemnate din județ sunt: în plaiul Ialomița: 9680 hect. pe munții Blana, Piscul-Braziĭ, Măgurile, Brîndușile, Cocora, Dichiul, Plaiul-Domnesc, Lăpticul, Plaiul-Mirceĭ, Nucetul, Oboare, Surle, Zănoaga și alțiĭ; 2000 hect. la com. Valea-Lungă; 770 hectare la Glodeni, 250 la Poduri; în plaiul Dîmbovița: 1350 hect. pe munții Mitarcea și Pietrele-Albe, 2500 hect. pe munții Colibași la marginea de N.-V. a jud., 1750 hect. la com. Izvoarele, 350 hect. la Runcul, 550 hect. Scheiul-Episcopieĭ, 600 Scheiul Sf. Ion, 750 hect. Vîlcana-d.-j., 1450 Vîlcana-d.-s.; în pl. Dîmbovița: 3500 hect. la comuna Butoiul, 1175 la Căpriorul și Tătărani, 721 hect. la Gheboeni, 3230 hect. la Ludecĭ, 1022 hect. la Mănești, 380 hect. la Priboiul, 1450 la Rîncăciavul, 175 hect. la Valea-Caselor; în pl. Dealul: 867 hect. la Adînca, 254 hect. la Cazaci, 282 la Doicești, 400 hect. la Hăbeni, 500 hect. pădurea Iuda, moșia Racovița, 4300 hect. la Ocnița, 250 hect. la Gura-Ocnițeĭ, 860 hect., la Răzvadul, 850 la Lătînga; în plasa Cobia: 500 hect. la Valea-Mare, 180 hect. la Mătăsarul, 270 la Dragodana, 700 hect. la Petrești, 200 hect. la Petroaia, 1710 hect. la Șuța-Seacă, 639 hectare la Ulieștĭ; în pl. Bolintinul, afară de Mărunțișul și Găiseni, maĭ nu există pădurĭ; în pl. Ialomița: 1050 hect la Bolovani, 50 hect. la Podul-Bărbieruluĭ, 50 la Cornățel, 250 la Frasinul, 52 la Ghergani, 800 la Mărcești, 100 la Mavrodin, 750 la Vizurești, 117 hect. la Boanga și altele.

Județul Dîmbovița, maĭ în toate comunele plaiurilor unite Dîmbovița-Ialomița și a plășilor unite Dealul-Dîmbovița, produce mulțime de prune, din care se fabrică țuică de o bună calitate și în cantități enorme, ceea ce face ca acest județ să fie între cele d'întîiu ale țăreĭ maĭ abondente în țuică. Vinurĭ produce acest județ în dealurile: Doicești, Aninoasa, Viforîta, Răzvadul, Bucșani și altele.

Animale se cresc în acest județ, caĭ, boĭ, vacĭ, oĭ, și maĭ cu seamă capre multe maĭ prin toate com. plaiurilor și plășilor unite, adică în partea de N. și din centrul județuluĭ, de aceea și marca județuluĭ, este o căprioară, căcĭ în vechime se găseau prin acest județ și capre sălbatice.

Minerale se află: sare, la com. Ocnița, Bezdeadul, Brănești, și Glodeni; pucioasă, la com. Șerbănești - Podurile, Bezdeadul, Glodeni, Pietroșița, Vîrfurile și Vișinești; puțurĭ de păcură la Glodeni, Colibași, Vîlcana, Ocnița și Vișinești; cărbunĭ de pămînt la Șotînga două mine în exploatare, la Glodeni, la Moroeni în pădurea statuluĭ din muntele Brîndușele; gips, în marĭ cantități la Pucioasa și Vîlcana; pietre de moară, la Pietrarĭ; var, la Brănești, Izvoarele, Runcul, Țîța, Vișinești, Vîlcana-Pandeli, Săcueni, Buciani, Comișani și altele.

Afară de industria domestică, se află în județ o mare fabrică de praf de pușcă, unica fabrică a

www.dacoromanica.ro

țăreĭ de felul acesta, care este în partea de N. de Tîrgoviște, pe malul stîng al Ialomițeĭ, pe șoseaua națională Tîrgoviște-Pucioasa-Transilvania și unită cu o cale ferată cu Tîrgoviște. Această fabrică este în cătunul Lăculețele, com. Glodeni, plaiul Ialomița. Afară de aceasta se maĭ află: o fabrică de sforĭ și frînghiĭ în com. Gura-Foaeĭ; treĭ fabricĭ de făină și griș cîte una prin Găești, Bolovani (comuna Cornetul) și două în Tîrgoviște; cincĭ fabricĭ de spirt, una în Gheboaia, una în Boteni, una în Bolovani și două în Tîrgoviște; 12 morĭ de aburĭ, prin diferite comune; 127 morĭ de apă; 7 pive; o dîrstă pentru baterea țesăturilor de lînă; 1 ferăstrău de tăiat scîndurĭ în Mănești, unul în Bățești, unul în Brănești, cincĭ în Moroeni, cîte-va în Runcul, cîte-va pe rîurile: Cufuritul, Brateiul și Valea-Raciuluĭ și în alte locurĭ; fabricĭ de oale și fel de fel de vase de pămînt la Drăgăești și la Dragomirești; fabricĭ de coșurĭ de răchită la Dragomirești, de unde se duce la diferite bîlciurĭ ale țăreĭ; rotărie, în Tătărani și alte comune; o mulțime de velnițe de fabricat țuică prin diferite comune, vr'o 12 fabricĭ de gaz în Tîrgoviște și com. Colanul; maĭ multe morĭ de apă în Tîrgoviște și altele; costume naționale se face la Rîul-Alb, la Pietrari, la Pietroșița și altele; țesăturĭ de lînă, precum: scoarțe, velințe, păturĭ, plocate și altele să fac la Moroeni, Pietrari, Rîul-Alb și altele. Comerciul este activ în jud. Dîmbovița. Ca centre de desfacere prin vînzare și cumpărare sunt în județ treĭ tîrgurĭ, saŭ orașe: Tîrgoviștea, care este și capitala județuluĭ, Găești și Potlogi-Urbani. Pentru producte maĭ este gara Titu unde este mare schelă de desfacerea cerealelor. Apoĭ maĭ sunt tîrgurile rurale: Cornățelul și Găești la Sf. Măria saŭ 8 Septembrie. Voinești la 8 Noembrie; Pietrari la 7 Ianuarie; Voinești la Floriĭ, Băleni la 24 Iunie; Pietrari și Pătroaia la 20 Iunie; Găești și Brănești la 20 Iulie, Podurile la 27 Iulie și la 6 August.

Căĭ de comunicație în Dîmbovița sunt: calea ferată București-Pitești-Vîrciorova cu gările: Ghergani în pl. Ialomița, Titu în Bolintinul și Găești în Cobia; calea ferată Titu-Tîrgoviște prelungită acum pănă la Lăculețele cu gările: Nucetul, Văcărești, Tîrgoviște și Lăculețele, toate în pl. Dealul; șoseaua națională București-Pitești ce trece prin comunele: Bîldana, Lunguleți, Cornetul, Titu, Găești, Băduleștì și merge la Pitești; șoseaua națională București-Tîrgoviște-Transilvania ce trece prin comunele: Bîldana, Ghergani, Conțești, Mircea-Vodă, Ulmi, Tîrgoviște, Doicești, Lăculețe, Gura-Bezdeluluĭ, Poduri, Moțoeni, Țița și de aci prin Petroșița, Moroeni și pe albia Ialomicioareĭ (Estice), pe sub poalele munteluĭ Păduchiosul la Sinaia; șoseaua județeană Tîrgoviște-Butimanul ce trece prin comunele: Lazurile, Comișani. Hăbeni, Bălani, Dobra, Bilciurești și Cojasca, de unde se desparte în două: una spre S. trecînd prin Butimanul în jud. Ilfov și alta spre E., trecînd rîul Ialomița la comuna Cătunul și apoĭ prin căt. Ochiul-Bouluĭ intră în jud. Prahova; șoseaua județeană Tîrgoviște-Găești-Vlașca, care trece prin comunele: Lucieni, Șuța-Seacă, Piciorul-de-Munte, Dragodna, Găești, Ionești, Greci, Petrești, Ragul, Petrești d.-j. și apoĭ intră în Vlașca; șoseaua județiană Tîrg.-Cîmpulung, care trece prin comunele: Dragomirești, Gheboeni, Izvoarele, Voinești, Gemenea și apoi intră în Muscel, șoseaua județiană Tîrgoviște-Ploești, care trece prin comunele: Răzvad, Săcueni, Adînca și intră în Prahova. Afară de aceste șosele marĭ, maĭ sunt altele prin județ ce leagă o comună cu alta. Județul Dîmbovița pănă la 1883 se împărțea în 5 plășĭ și două plaiurĭ, adică: plaiul Dîmbovița, plaiul Ialomița, pl. Dîmbovița, pl. Dealul, pl. Cobia, Bolintinul și pl. Ialomița; de atuncĭ s'aŭ unit plaiurile, numindu-se plaiul Ialomița-Dîmbovița cu reședința în com. Șerbănești-Podurile, s'au unit plășile din centru Dîmbovița și Dealul, numindu-se Dealul-Dîmbovița cu reședința în Dragomirești, iar cele-l'alte aŭ rămas tot ca înainte: pl. Cobia, cu reședința în Găești, pl. Bolintinul cu reședința în Titu și pl. Ialomița cu reședința în Bilciurești.

In tot județul sunt 116 com. rur. și 3 urbane, adică 51 com. rur. și una urb. în pl. Dealul-Dîmbovița, 23 com. rur. în plaiul Dîmbovița-Ialomița, 23 comune rurale și una urbană în plasa Bolintinul și 19 com. rur. în pl. Ialomița. In tot județul Dîmbovița este o populație de 178248 suflete, adică: 7000 în Tîrgoviște, capitala jud., 47415 în pl. Dealul-Dîmbovița, 35864 în plaiul Dîmbovița-Ialomița, 31336 în pl. Cobia, 30564 în pl. Bolintinul și 26069 în pl. Ialomița. In Tîrgoviște este un tribunal și în județ cincĭ judecătoriĭ de ocol: o judecătorie de ocol peste plaiurĭ cu reședința în Șerbănești-Podurile, o judecătorie de ocol peste orașul Tîrgoviște

www.dacoromanica.ro

și plasa Dealul, cu reședința în Tîrgoviște, o judecătorie de ocol peste plășile Dîmbovița și Cobia cu reședința în Găești, o judecătorie de ocol peste plasa Bolintinul cu reședința în Titu și o judecătorie de ocol peste pl. Ialomița cu reședința în Bilciurești.

In județul Dîmbovița sunt 240 biserici în funcție prin diferite comune și cătune, apoĭ încă 24 biserici în Tîrgovșite, din care 5 sunt în ruină. Afară de acestea maĭ sunt și 12 mănăstirĭ și anume: Dealul, Viforîta, Gargota, Nucetul, Fusea, Bunea, Butoiul, Cobia, Pătroaia, Bîldana, Găiseni și Peștera saŭ Obîrșia. Preste toate aceste biserici și mănăstirĭ este un protopop cu reședința în Tîrgoviște și maĭ mulțĭ proestoșĭ prin județ. In Dîmbovița sunt: un gimnaziŭ și 3 școlĭ primare de băețĭ și de fete (în Tîrgoviște), o școală primară de băețĭ și una de fete în Găești, cîte o școală de fete prin comunele: Titu, Potlogi, Bilciurești, Pietroșița, Șerbănești și Bezdeadul. Pe lîngă acestea maĭ sunt școlĭ maĭ în toate comunele rurale.

Dîmbovița, *plasă,* în jud. Dîmbovița. Și-a luat numele de la rîul Dîmbovița. La 1883 s'a unit cu plasa Dealul, formînd o singură plasă, numită Dealul-Dîmbovița cu reședința în Dragomirești.

Dîmbovița, *plaiŭ,* jud. Dîmbovița, numit ast-fel de la rîul Dîmbovița. Avea de reședință Pietrari și altă-dată Brănești și de la 1883 s'a unit cu plaiul Ialomița, avînd reședința în comuna Șerbănești-Podurile, unde sunt și băile Pucioasa.

Dîmbovița, *plaiŭ,* jud. Muscel, contopit cu plaiul Nucșoara de la 1 Aprilie 1882, de la care dată formează un singur plaiŭ cu plaiul Nucșoara, avînd reședința subprefecturei în comuna urbană Cîmpulung.

Acest plaiŭ coprinde partea de N.-E. a județuluĭ Muscel.

Se mărginește la N. cu Transilvania, de care se desparte prin culmea munților Carpați; la E. cu jud. Dîmbovița, avînd de limită naturală în această parte șirul munților Dîmboviței, ce merge paralel cu acest rîŭ; la S. cu plasa Argeșelul, despărțindu-se de dînsa printr'o linie care, începînd de la Dîmbovița (cam din dreptul satuluĭ Gemenea) străbate plaiurile pe din jos de comuna Mățăul pănă în Rîul-Tîrguluĭ la Cîmpulung; iar spre V. se mărginește cu plaiul Nucșoara, avînd de hotar culmea dealuluĭ Măgura, ce formează pănă în Cîmpulung chiar linia de despărțire a apelor celor două plaiurĭ.

Forma plaiuluĭ e dreptunghiulară.

Numele-ĭ vine de la rîul Dîmbovița, care-l udă.

Impărțirea administrativă.— Plaiul Dîmbovița se compune din 41 sate, carĭ formează 15 com. rurale: Lerești, Voinești, Valea-Mare, Nămăești, Dragoslavele, Rucărul, Bădeni-Ungureni, Bădeni-Pămînteni, Cetățeni-din-Deal, Cetățeni-din-Vale, Lăicăĭ, Micloșani, Pucheni, Văleni și Mățăul. Reședința plaiuluĭ, unit cu plaiul Nucșoara, este în Cîmpulung.

Vechea împărțire a plaiuluĭ Dîmbovița. Plaiul Dîmbovița în secolul al XVIII-lea avea tot întinderea de azĭ, afară de satele Rucărul și Dragoslavele, carĭ eraŭ atuncĭ ale plășeĭ Argeșelul-de-Sus, după chiar cererea acestor sate la Guvern: ca să scape de sub privigherea vătafuluĭ de plaiŭ, care le controla pichetele pe unde treceaŭ eĭ, într'ascuns obiectele felurite de exportare oprite de guvern.

Infățișarea generală a soluluĭ este variată și adese de o priveliște încîntătoare. Dealurile, spre Nord de mărimĭ uimitoare, și cu forme diferite, iaŭ spre Sud direcțiunĭ maĭ lămurite, parte maĭ dulcĭ, forme maĭ rotunde, pierzînd chiar pădurile cîte o dată și prefăcîndu-se în muscele, pe a căror înălțime, stîncile chelbașe, înlătură monotonia aspectuluĭ și atrag cu drag privirile călătoruluĭ.

Văile, la început strîmte și întunecoase, se desfac treptat-treptat și dacă ele n'ar fi atît de numeroase ca din fie-ce loc să se vadă 2—3, deschizîndu-șĭ gurile în valea principală, frumusețea loculuĭ n'ar fi atît de fermecătoare.

Culmea principală a Carpaților, în dreptul plaiuluĭ Dîmbovița, are la început direcțiunea de la V. la E., cu vîrfurile cele maĭ principale Comisul și Tămașul, apoĭ schimbînd brusc direcțiunea spre S.-E. merge ast-fel pănă din jos de vîrful Piatra-luĭ-Craiŭ, la Piscul Sf. Ilie, unde se îndreptează iarășĭ spre N.-E., formînd în această parte hotar județuluĭ Dîmbovița.

Ramificațiunile pincipale, carĭ traversează plaiul de la N. la S., sunt patru, închizînd între dînsele cele treĭ văĭ, pe carĭ sunt așezate toate comunele acestuĭ plaiŭ.

Acestea sunt:

1. Munțiĭ Dîmboviteĭ cu vîrfurile: Prislopul, Roșul, Algîiul, Runcul, Priseaca, sunt de o mărime impunătoare, pe coaste păduroșĭ, iar pe culme cu pășunĭ

www.dacoromanica.ro

ce nutresc numeroase turme de vite. Ei încep din munții Carpați, despărțindu-se prin Valea-Ghimbavului, și continuă, în lungul rîului Dîmbovița, direcțiunea acestora spre Sud.

2. Șirul de înălțimi muntoase ce formează linia de despărțire între apa Dîmboviței și Argeșelul. Aceste înălțimi sunt: muntele Păpușa, al cărui vîrf întrece toate vecinătățile, Draxinul, Mâra, Țefeleica, Preajma, Muntișorul, Căpitanul, Plăișorul, Pravățul, Altămușul și Mateiașul, cu vîrful Sturul saŭ Piatra-Nămăeștilor. O mie de metri poate să fie diferința de ridicătură între Vîrful-Sturului și văile vecine. Călătoriile la el sunt dorite de toți vizitatorii acestor locuri. In apropiere de dînsul este Peștera-Mateiașului, a cărei adîncime uimitoare nu este cercetată de cît de corbii și îndrăzneții vulturi.

3. Munții Grădișteanu, Găinațul-Mare, Găinațul-Mic, Dobriașul-Mare, Dobriașul-Mic, Piscul-Caluluĭ, Moșoroaele-Mari și Moșoroaele-Micĭ, Strîmtul, Clăbucetul, Chiciora, Coasta-Mănăstirei-Nămăești, Dealul-Șelarilor, Dealul-Cucului și Dealul-Mățăului, constitue, de la Păpușa, șirul despărțitor între apa Argeșeluluĭ și Rîul-Tîrgului.

4. Oticul, Iezerul, Zănoaga, Boldul, Pojorîta și Măgura spre V. plaiului, în paralel cu Rîul-Tîrgului, nu aŭ vîrfuri remarcabile, afară de Iezerul, cu lacul Iezerul, a cărui adîncime a determinat pe ciobani să zică că e o răsuflătoare a mărei.

Hidrografia. Din arătarea șirurilor ce străbat plaiul Dîmbovița, s'a lămurit că trei sunt rîurile principale ce udă plaiul: rîul Dîmbovița, Argeșelul și Rîul-Tîrgului.

Dîmbovița, izvorînd din muntele Oticul, curge la început în direcțiune de E. pănă la muntele Tamașul, apoi se întoarce către S. primind de afluenți pe Dîmbovicioara, Valea-Cheii, Ghimbavul, Valea-Caselor, Bădeanca, Valea-Cetățuei, Valea-Largă, toate pe partea stîngă; iar Rîușorul, Valea-Pravățului, Stoenească și Valea-Vălenilor pe partea dreaptă.

Vrednică de văzut este Valea-Dîmbovicioarei, care, strînsă între două înălțimi pietroase de o lungime rară, se desface tocmai mai spre N., unde este peștera Dîmbovicioarei. Rîul Dîmbovița, părăsind plaiul Dîmbovița, la satul Lăicăi, trece în județul Dîmbovița.

Rîul Argeșelul, izvorînd din muntele Găinațul-Mare, sub Păpușa, curge în direcțiunea de S., udă com. Nămăești, trecînd pe la E. de com. Valea-Mare, apoi ese din plaiul Dîmbovița la comuna Mățăul spre a uda com. Boteni din pl. Argeșelul. El primește de afluenți în plaiul Dîmbovița pe Valea-Cîrstei, pe partea dreaptă și Topolița-Mateiașului pe partea stîngă, ambele în hotarul comunei Nămăești.

Rîul-Tîrgului izvorește din muntele Iezerul aflat la S. de Oticul, și nu primește afluenți de cît, aproape de izvor, pe Cuca din Păpușa, cîș.igînd o mărime ce întrece de două ori pe aceia a rîului Argeșelul. El udă com. Lerești și Voinești și trece apoi în plaiul Nucșoara, udînd orașul Cîmpulung.

Păstrăvi, mrene, sglăvoci, cuțitoi, verdeți, latițe și țipari sunt speciile de pești ce populează apele acestor rîuri.

Căile de comunicație. Plaiul Dîmbovița este străbătut de la S. spre V. de calea națională Pitești-Cîmpulung-Brașov, care trece prin comunele Valea-Mare, Dragoslavele și Rucărul.

De la Rucăr pănă la Granița, șoseaua se desfășură pe o lungime de 17 kil. șerpuind aci prin fundul văilor, colo prin traseuri adînci ce numai dinamita a putut să sape, învîrtindu-se în zigzag pe la poalele munteluĭ Sasul și pănă în vîrful luĭ, peste tot susținută de parapete enorme de piatră și străbătînd peizagiile cele mai încîntătoare.

Această șosea, cea mai frumoasă a țărei, lucrare măreață, s'a terminat în anul 1891, Maiŭ, și a fost vizitată de M. M. L. L. Regele Regina și Principele Moștenitor la 3 Iunie 1891. S'a decis ca în parapetul șoseleĭ să se zidească o piatră comemorativă reamintind vizita M. M. L. L.

De la Sud spre Nord, acest plaiŭ mai este străbătut de șoseaua județiană Tîrgoviște-Cîmpulung, care la com. Bădeni-Pămînteni se bifurcă, o ramură mergînd la com. Dragoslavele, iar cea-l'altă dă la Mateiaș în șoseaua națională Pitești-Frontieră.

Afară de acestea sunt mai multe șosele comunale și vicinale, cari înlesnesc comunicația între sate.

Ocupațiunea locuitorilor. Pămîntul arabil în plaiul Dîmbovița fiind lipsit de intinderea și fertilitatea necesară unei culturi întinse, care să constitue un izvor de bogăție, ocupația principală a locuitorilor este comerțul cu scînduri, cu lemne, cu vite, cu var și brînzeturi. Scîndurile de diferite mărimi se fabrică în herăstraele (numite în alte părți ale țărei joagăre) aflate pe Rîul-Tîrgului, și pe rîurile Argeșelul, Dîmbovița, Rîușorul, Ghimbavul și Bădeanca.

www.dacoromanica.ro

Femeile se ocupă cu țesătura pînzeturilor, a dimiilor și cu lucrarea de costume naționale.

In Rucăr și Dragoslavele, mai toți locuitorii se îndeletnicesc cu fabricarea scîndurilor; în Rucăr se mai cresc și vite multe.

Caşcavalurile și brînza de Rucăr sunt renumite.

In Nămăești se ocupă cu lemnăria și facerea varului din piatră calcaroasă adusă din muntele Mateiașul.

In Lerești și Voinești, cu creșterea vitelor, scîndurăria și munca la fabrica de hîrtie Ioanid, aflată pe Rîul-Tîrgului, în raionul Cîmpulunguluĭ și în vecinătate de comuna Voinești.

In Valea-Mare cu exportarea de scînduri și lemne și cu fabricarea de țuică.

In Mățău, cu fabricarea de țuică și creșterea vitelor. Aci locuitorii cresc un soiu de cai mici la corp, dar foarte iuți și puternici.

In cele-l'alte com. de pe lîngă rîul Dîmbovița, locuitorii se ocupă cu fabricarea de țuică și cu transportarea de scînduri la Tîrgoviște.

In Cîmpulung, locuitorii din mahalaua Scheiul, în partea de N., se îndeletnicesc cu fabricarea de doniți; iar ceĭ-l'alți, de la V., cu facerea de oale.

Vitele în număr mai mare sunt oile, vacile, caii și caprele.

Arenda anuală a unui pogon de fînețe pentru nutrirea acestor vite, variază între 10 — 30 lei; iar prețul de vînzare veșnică se schimbă între 200 — 400 lei.

Gîndacii de mătase nu se cresc de cît în cîte-va comune, însă îngrijirea albinelor tot constituește ocupațiunea de predilecție a fruntașilor sătenĭ.

Cultul. Locuitorii'și păstrează neclintite credința și obiceiurile practicelor religioase. Bisericile sunt vizitate sărbătorile de un număr mare de bărbați și femeĭ. Multe sate aŭ cîte două biserici sau doĭ preoți. Așa, Lerești are o biserică cu 2 preoți; Voinești, 2 biserici cu 2 preoți; Valea-Mare, 1 biserică cu 2 preoți; Nămăești, 2 biserici cu 2 preoți; și o monastire cu 2 preoți; Dragoslavele, 2 biserici cu 3 preoți; Rucăr, 3 biserici cu 3 preoți; Mățăul, 4 biserici; Bădeni-Pămînteni, 3 biserici cu 3 preoți, etc.

In total, plaiul Dîmbovița are 28 biserici deservite de 28 preoți și 36 dascălĭ.

Instrucțiunea publică. In fiecare comună din plaiul Dîmbovița este cîte o școală mixtă cu cîte un învățător, excepțiune făcînd numaĭ Rucărul unde se găsește 1 școală de băeți cu 3 învățători și 1 școală de fete cu 2 învățătoare; Dragoslavele și Bădeni-Pămînteni, cu cîte 1 școală de băeți și 1 de fete.

In acest plaiŭ funcționează 18 școale rurale (13 mixte, 2 de băeți și 3 de fete), conduse de 21 învățători, cu întreținerea cărora statul cheltuește anual 28.242 leĭ.

Școalele sunt frecuentate de elevĭ în mod regulat. In anul școlar 1883—84, numărul elevilor din aceste școlĭ se ridica la 593 elevĭ și 55 eleve.

Știŭ carte 112 bărbați și 33 femeĭ.

Cînd se fac semănăturile. In plaiurile-unite nu se fac semănăturĭ de toamnă. Semănăturile de primă-vară, a grîuluĭ, orzuluĭ și ovăzuluĭ se încep de obiceiŭ în lunile Aprilie și Maiŭ.

Porumbul se seamănă în Aprilie și Maiu.

Secerișul grîuluĭ, orzuluĭ și ovăzuluĭ se face de ordinar în luna Iulie; iar culesul porumbuluĭ începe dela 14 Septembre. Livezĭ artificiale nu se seamănă.

Mașinĭ și unelte agricole. In anul 1888, aŭ existat în plaiul Dîmbovița-Nucșoara următoarele mașinĭ și unelte agricole: 1 mașină de treerat cu manej, 1 mașină de vînturat, 3 mașinĭ de bătut porumbul cu manivelă, 912 pluguri de lemn saŭ țărănești, 55 pluguri de fer saŭ nemțești, 31 scarificătoare, 2 grape de fier, 54 morĭ cu apă.

Populațiunea. Locuitorii comunelor din plaiul Dîmbovița se estimă la suma de 19732 suflete, aparținînd la 3740 familiĭ, toți de naționalitate curat romînească.

Mișcarea populației plaiului Dîmbovița-Nucșoara pe anul 1889. In acest an s'aŭ făcut în plaiul Dîmbovița-Nucșoara 263 căsătoriĭ, s'aŭ născut 1220 copiĭ și aŭ murit 754 bărbați și femeĭ.

S'aŭ căsătorit (după etate): 84 bărbați (dela 18—25 anĭ), 129 (dela 25—35 anĭ), 29 (de la 35—45 anĭ), 21 (dela 45—60 anĭ); 42 femeĭ (dela 15—18 anĭ), 168 (dela 18—25 anĭ), 36 (dela 25—35 anĭ), 14 (dela 35—45 anĭ) și 3 (dela 45—60 anĭ.

S'aŭ născut (după sex): 626 băeți și 594 fete; legitimĭ: 573 băeți și 547 fete; naturalĭ: 53 băeți și 47 fete. Aŭ murit: 392 bărbați și 283 femeĭ.

Plaiul Dîmbovița în anul 1856. In acest an găsim că plaiul Dîmbovița are 95 munți, carĭ daŭ un venit anual de 53420 leĭ; 87 herăstrae cu venit anual 32429 leĭ; 29 morĭ cu venit anual 7850 leĭ; 5 dîrste cu venit 1230 leĭ, 4 piue cu venit 460 leĭ; 18 povernĭ cu venit 13490 leĭ.

Populația plaiuluĭ se urca la 11293 locuitorĭ, din carĭ 6041

www.dacoromanica.ro

bărbați, 5252 femei, cu 2634 familii.

Avea 23 sate, 27 biserici, 45 preoți, 3 diaconi, 25 boeri de neam, 13 mazîli, 2262 contribuabili romîni, cari plăteaŭ anual 20188 lei și 91 țigani contribuabili cari plăteaŭ 4550 lei anual pentru proprietățile locuite și nelocuite și contribuția drumurilor.

Dîmbovița, *rîŭ.* Din vîrful Iezera, (2407 m.), care aparține munților Făgăraș, din lanțul Carpaților, ia naștere rîul Dîmbovița, afluentul cel mai principal al Argeșului. Importanța acestuĭ rîŭ reese din aceea că udă capitala țăreĭ și că pe o parte din valea sa trece șoseaua-națională Cîmpulung-Brașov. Acest rîŭ ia naștere din 2 pîrloage, se îndreaptă în general spre N. cu neînsemnate schimbări de direcțiĭ, impuse de ramificațiile munților înalți, cari mărginesc valea acestuĭ rîŭ; după ce curge pe 6 kil., se îndreaptă spre E. și după ce trece la N. de muntele Peceneagul, ia direcția S.-E. până în dreptul munteluĭ Cascul.

La N. de acest munte, Dîmbovița primește pe dreapta apele care se scurg din muntele Dracsinul în direcția de la V. la E. prin valea numită Dracsinul; iar la S. de muntele Cascu, apele cari se scurg din muntele Păpușa, tot în direcția de la V.-E. prin valea numită Cascu; după ce Dîmbovița a primit apele acestor văĭ, ia direcția spre S. și primește pe stînga apele, care plecînd din Piatraluĭ-Craiŭ, curg de la N. la S.-V., prin valea Tomășelul.

De la confluența sa cu acest pîrîŭ valea începe a se lărgi atingînd în unele părți 150 m. Tot pe stînga Dîmbovița primește apele care curg tot din Piatraluĭ-Craiŭ prin valea luĭ Inanul, iar maĭ la S. acelea care curg prin valea Speriatul.

De la această confluență, valea începe a fi locuită; pe stînga se găsesc cătunele: Podul-Dîmbovițeĭ; la S. de aceste cătune apele se restrîng din noŭ într'un defileŭ format din munțiĭ: Plaicul, Măgura și Posada. Ramificațiile acestuĭ din urmă munte silesc apele Dîmbovițeĭ a-și schimba direcția către E., iar după ce ocolește muntele Posada se îndreaptă din noŭ către S., de aci se deschide o vale largă unde are loc confluența cu Dîmbovicioara; localitatea poartă numele de Podul-Dîmbovițeĭ. În acest loc șoseaua națională, care urcă valea Dîmbovițeĭ de la Dragoslavele, o părăsește pentru a urma pe aceea a Dîmbovicioareĭ, întretăindu-se spre frontieră.

Dîmbovicioara, afluent pe stînga, ia naștere din muntele Petricica, curge de la N. la S., trecînd pe lîngă localitatea numită Peștera-Dîmbovicioareĭ, ia direcția spre S.-E., apa sa este mărită cu acele ale văilor Izvorul, Moci și Oreții.

Valea Dîmbovițeĭ, la confluența eĭ cu Dîmbovicioara, este deschisă, dar se restrînge din noŭ între culmea Posada și muntele Dumbrava la S., căreia primește și apele rîuluĭ Dumbrava, mărit cu Gura-Văieĭ, care curge prin Valea-Ristava. La confluența cu acest pîrîŭ, Dîmbovița se îndreaptă spre V., trece pe lîngă satul Rucăr, de unde ia direcția spre S. De la Rucăr, valea deschizîndu-se, lărgimea sa atinge 600 m. în unele părți; între Lunca-Gherleĭ și Slobozia, pe 1 ½ kil., lărgimea văieĭ se reduce din noŭ la un defileŭ. La S. de satul Stoenești, pe partea dreaptă, Dîmbovița primește pîrîul Stoenești, de mică importanță ca volum de apă, însă important prin aceea că pe valea luĭ trece șoseaua care unește Valea-Dîmbovițeĭ cu aceea a Argeșuluĭ și în urmă cu a Rîuluĭ-Tîrguluĭ.

La N. de satul Bădeni, Dîmbovița primește pe partea stîngă pîrîul Radivca care ese din vîrful Leoteĭ, curge de la N. la S.-V. și a căruĭ vale în partea de N. poartă numele de valea Cîmpadia; la S. de confluența acestuĭ rîŭ, ramificațiunile culmelor Tefeloaga și Leoteĭ, care mărginesc valea Dîmbovițeĭ, se apropie de ele așa, în cît reduce din noŭ valea la un defileŭ până la confluența cu Valea-Largă.

Prin Valea-Largă se scurg în direcția N.-S.-V. apele care ies din culmea Leoteĭ; confluența are loc la N. de Miclăușani.

De aci valea începe a se lărgi din ce în ce, iar la Izvoare atinge 2 ½ kil., unde are loc confluența eĭ cu Rîul-Alb, care adună apele văilor Strîmba, Cîmpina și Bărbulețul. Un alt afluent pe partea dreaptă, e pîrîul Tătărani care se unește cu Dîmbovița la Căprioara. Direcția generală a văiĭ Dîmbovițeĭ de la Rucăr și până la Rîncăciovul este aceea de la N. către S., cu oare-care înclinare spre E. De la Rîncăciovul direcția Dîmbovițeĭ se schimbă spre E. până la N. de Luchieni-din-Deal, de unde își reia din noŭ direcția sa generală de S.-E.

Această direcție a sa se schimbă în unele părți, accentuîndu-se spre E. saŭ spre S., schimbări însă pe micĭ direcțiĭ, fiind maĭ mult coturĭ.

Pe stînga sa Dîmbovița, la Nucet, primește apele pîrîuluĭ

www.dacoromanica.ro

Noroioasa. Un alt afluent tot pe stînga sa, cu un curs mai lung, este Ilfovul, care izvorește de lîngă Colanul, la S. de Tîrgoviște; curge în direcția S.-E., trecînd pe la Brătești-d.-s., Bolovani-Mari, Balteiul la V. de Ghergani, pe la S. Tărtășești-d.-j., unde în mijlocul unui Zăvoiu apele sale se răspîndesc și se unesc cu ale Dîmboviței între Brezoaia-Cămărașului și Cosoba. Afluentul său însă mai principal ca volum de apă și ca lungime este Colentina. Acest pîriu ia naștere din pădurea Călugărească, direcția sa este paralelă cu a Dîmboviței, udă Ghimpați, Vizurești, Ciocănești, Buftea și Chitila, iar la N. de București, albia sa se lărgește în unele părți, în cît formează lacuri, care toate au însă o scurgere în valea Colentinei; după ce trece pe la Băneasa, Herăstrău, Fundeni, Pantelimon și Cernica se unește cu Dîmbovița la Căldărari. Acest afluent al Dîmboviței primește și el la rîndul său apele văiei Mihuleanca. Tot pe această parte apele din pădurea Cernica se scurg pe valea Tînganul în Dîmbovița.

La Frunzinești, Dîmbovița primește tot pe stînga apele văiei Pasărea. Pe partea dreaptă de la localitatea Lunguleț, un canal ia o parte din apele Dîmboviței pentru a le uni cu pîrîul Ciorogîrla, care curge în apropiere de Dîmbovița și care se varsă în Sabarul, la Bragadiru. Afară de acest afluent, Dîmbovița mai este alimentată prin mici scurgeri de apă, însă făr' de importanță. Dîmbovița, încărcată cu afluenții, pe care i-am numit mai sus, urmînd direcția sa de S.-E., se varsă în rîul Argeș, la V. de satul Budești.

Valea Dîmboviței începe a fi locuită de la confluența-i cu valea Speriatul, la S. căreia, pe malul stîng, se găsesc situate la o mică distanță unul lîngă altul două cătune cu numele de Podul-Dîmboviței.

Primul sat mai mare este Podul-Dîmboviței, situat pe partea stîngă la confluența Dîmbovicioarei cu Dîmbovița și tot pe partea stîngă din acest punct se zăresc ruinele unei cetăți numită Cetatea-Neamțului. Defileul dintre Podul-Dîmboviței și Rucăr poartă numele de defileul Posada și peste culmea Posadei trece șoseaua națională Cîmpulung-Brașov. La eșirea din defileul Posada, pe malul drept al Dîmboviței, se găsește situat satul Rucăr, pe unde trece șoseaua națională. Mai la S. de acest sat se găsește Lunca-Gîrlei, pe malul drept, după care pe malul stîng se găsește Slobozia. In fața Sloboziei, pe culmea care pleacă din Piatra-Nămăeștilor, se găsește satul Frunților, iar la S., tot pe malul drept, satul Stoenești. Pe malul stîng, la S. de Stoenești, Dîmbovița udă Bădeni și Cotenești.

De la Stoenești și pînă la Cetățeni, Dîmbovița trece printr'un nou defileu, unde sunt de remarcat, pe malul stîng, ruinele unei biserici părăsite și a unei cetățui, care poartă numele de Cetățuia-lui-Negru-Vodă. La eșirea din acest defileu se găsește com. Cetățeni, compusă din două cătune, din care cele de pe malul stîng poartă numele de Cetățeni-din-Vale, iar cele de pe malul drept Cetățeni-din-Deal. Mai la S., pe malul stîng, se găsește Diaconești iar în fața acestuia Padermani. Dîmbovița udă mai la S. Lăicăi, Miclăușani pe stînga, Văleni și Capul-Coastei, pe dreapta la S. de care se găsește com. Gemeni, situată pe ambele maluri, Gîndești-din-Vale, pe malul drept, Voinești pe stînga, Drăgodănești și Sturdzeni pe dreapta, Izvoarele pe stînga, la confluența sa cu Pîrîul-Alb. De aci, malul drept e mai populat, căci găsim în această parte satele Preboiul, Tătărani, Căprioara, Mănești și Drăgăești-Pămînteni, pe cînd pe malul stîng nu se află de cît Geboani în fața Căprioarei și Drăgăești-Ungureni, în fața celor Pămînteni. La S. de acestea, pe malul stîng al Dîmboviței, se găsește Dragomirești, după care Dîmbovița udă: Rîncăciovul, Luceni-Ungureni, ambele comune situate pe ambele maluri; Luceni-Pămînteni și Văcărești-din-Deal, iar pe malul drept Luceni și Ciurari. La S. de Ciurari, tot pe malul drept, care este mai înalt, se găsește comuna Persici-Mari. Pe malul stîng al Dîmboviței, la confluența cu pîrîul Noroioasa se află Nucetul; în urmă Dîmbovița udă pe stînga satele: Bănești, Bestiloaia, Moara-Nouă, Adunați, Bolovani, Crîngași, Conțești-de-Sus și de-Jos, Moara-Slobozieî, Cosoba, Popești, Dragomirești-din-Vale, Rudeni, Sîrbi, Giulești, Țigănia, Ciurelul; iar pe dreapta: Cănești-d.-s., Podul-Riziî, Săbiești, Băleni, Răiculești, Lunguleț, Brezoaia-Cluceruluî, al-Brăiloaicei, al-Cămărașului, Bucșănească, Joița, Arcuda, Bîcu, Dragomirești-din-Deal, Chiajna și Dudul-Roșu. După-ce Dîmbovița a trecut prin aceste localități, din care de remarcat sunt: 1. Lunguleț, de unde începe șanțul care unește Dîmbovița cu Ciorogîrla. 2. Joița, Arcuda și Bîcu, de unde se alimentează București cu apă de băut prin ajutorul filtrelor. 3. Chiajna, care se găsește la li-

www.dacoromanica.ro

mita regiunei fortificate a Bucureștilor,— Dîmbovița udă după aceea Capitala țărei, unde albia ei este canalizată, începînd de la Grozăvești și până la Vitan; de aci Dîmbovița, a cărui vale atinge în unele părți 1 ½ — 2 kil., trece pe la: Cioplea, Dudești, Cățelul, Căldărari, Cernica, Tînganul, Păroaia, Plătărești, Cucuiați, Lămotești, Vasilați și Budești pe stînga, iar pe dreapta: Văcărești, Popești-Conduratului, Leordeni, Băbești, Glina, Băláceanca, Orasca, Gălbinașul, Pîrlita, Buciumeni și Gruiul.

Dîmbovița, care intră în regiunea fortificată la Chiajna, și după ce a trecut pe lîngă forturile Leordeni și Cățelul, ese din această regiune și se îndreaptă spre Budești, unde se varsă în Argeș.

Munții din care ia naștere rîul Dîmboviței poartă numele de Munții-Făgărașului, din lanțul Carpaților. Vîrful din care își are sorgintea, se găsește situat pe culmea Meșului și din acest punct pleacă mai multe culmi, care despart văile diferiților afluenți ai Argeșului; aceste culmi poartă numele de: Popăul, Nanu și Ezera. Pe stînga Dîmboviței, de la sorgintea și până la confluența ei cu Dîmbovicioara, se găsește culmea Meșului, care pleacă din lanțul Carpaților, din vîrful Berevoiasca spre S. Vîrfurile mai însemnate de la S. spre N., sunt: Cremenea, Oiticul-Mic și Oiticul-Mare.

După aceea Dîmbovița se apropie de lanțul principal al Carpaților, pe care se găsesc vîrfurile: Ciocanul, Piscul, Tomasul și Piatra-lui-Craiu. Din Piatra-lui-Craiu pleacă o culme stîncoasă, pe care se găsesc vîrfurile: Pietricica, Păltinetul și Berile, și care se termină cu culmea Plaicul, la confluența sa cu Dîmbovicioara.

Tot din lanțul principal al Carpaților, la N. de Piatra-lui-Craiu, se găsește culmea Tomășelul. Pe malul drept se găsește Muntele-Găinei, în fața munteluĭ Oiticul, Peceneagul în fața Ciocanuluĭ-Pisculuĭ. Din Păpușa, care se găsește la extremitatea din spre E. a culmeĭ Ezera, pleacă spre S. culmea cea mai importantă a văiei Dîmboviței de pe această parte și anume culmea Tefeloageĭ care desparte valea Dîmboviței de aceea a Argeșuluĭ.

Această culme trimete în spre valea Dîmboviței diferite ramificațiuni, carĭ poartă numele de Cascul, Boteanul, Drăgulănelul, Măgura și Posada. Pe culmea Tefeloageĭ se găsesc vîrfurile: Moara, Tefeloaga, Prăjina, Vîrful-Căpitanuluĭ, Piatra-Nămășteștilor, Vîrful-Dîmboviței, Volnelul și Demetrul, de unde începe seria dealurilor.

Dealul care urmează mai de aproape malul drept al Dîmboviței poartă diferite numirĭ și anume: în dreptul Vălenilor, Dealul-Hîrtopĭ, la extremitatea căruia, la S., se găsește Vîrful-Hadopcin, din care pleacă de-a-lungul Dîmboviței, Malul-Corbuluĭ și cu Dealul-Sîmpuluĭ se termină culmea Tefeloageĭ. Celel'alte dealurĭ carĭ se mai găsesc pe malul drept al acestuĭ rîŭ, nu sunt de o mare importanță și poartă numirile localităților de prin prejur.

Ultimele ramificațiĭ ale culmeĭ Tefeloageĭ daŭ direcție văiei Dîmboviței și diferiților afluenți, îndreptîndu-se cea întîiŭ spre S.-E., iar ceĭ-l'alțĭ spre S.-V.

Pe partea stîngă, după Piatra-luĭ-Craiŭ, pe lanțul Carpaților, se găsesc vîrfurile: Groapa, Păltinișul, etc.

La S. de aceste vîrfurĭ, culmile care pleacă, poartă numele de Potărnicul și Oretul.

Din vîrful Sîntileĭ al lanțuluĭ Carpaților, pleacă culmea Dîmbava, la a cărei extremitate se găsește vîrful Dîmbava, care formează împreună cŭ culmea Posada, defileul cu acest nume.

Din vîrful linia, care aparține tot lanțuluĭ Carpaților, pleacă spre S. principala culme de pe stînga Dîmboviței, anume culmea Leoteĭ, importantă prin aceea că desparte basinul Dîmboviței de al Ialomiței, sau al Argeșuluĭ, de al Ialomiței.

Din vîrful Metereni, care aparține acesteĭ culmĭ, pleacă în spre Dîmbovița o serie de culmi, al căror nod principal e Muntele-Roșu și din care mai multe ramurĭ se duc spre V. și S.-V. până în malul Dîmboviței. Pe aceste ramurĭ se găsesc vîrfurile: Piatra-Prislop, Cristiana, la N. de Dragoslavele; Malul-Corbuluĭ, la S. de Dragoslavele; Vîrful-Albescu, Muntele-Albescu, Muntele-Roșu, Vîrful-Algiru și Prisaca, de-a lungul pîrîuluĭ Radifca. Pe culmea Leoteĭ se găsesc: Vîrful-Leoteĭ, Vîrful-Vaceĭ, Gruiul-Ursuluĭ, Margine-a-Domnilor, Găvana, Pleișoara și Pucheni. Din Gruiul-Ursuluĭ pleacă o culme pe stînga pîrîuluĭ Radifca, pe care sunt vîrfurile Orzicul și Purcăroaia. Din Găvana pleacă o mică culme, pe care se găsesc vîrfurile: Gărvanul și Pleșa-Popeĭ și pe care se găsește Cetățuia-luĭ-Negru-Vodă. Din Pleișoara pleacă culmea Ploiscioara, care se termină în spre Dîmbovița cu Pleșea-Mică, Pleșea-Mintileștilor și Vîrful-Cărbunari.

Din vîrful Pucheni se despart treĭ culmĭ: 1. Culmea-Miclăușani, între Valea-Bărbuleț-uluĭ și Valea-Largă, pe care se

www.dacoromanica.ro

găseşte Vîrful-Chelieĭ şi care se termină cu Dealul-Floriĭ; 2. Culmea Padina, între valea Bărbuleţul şi valea Pîrîuluĭ-Alb, pe care se găsesc vîrfurile Bărbuleţ şi Jacoleŭ, iar a 3-a culmea, care desparte afluenţiĭ Dîmboviţeĭ de aĭ Ialomiţeĭ şi care poartă numele de Culmea-Leoteĭ propriŭ zisă. Pe această culme, în partea Dîmboviţeĭ, se găsesc: dealul Loicul, Vulcan, vîrful Petrarul, Mateescu, etc. Din aceste dealurĭ pleacă maĭ multe ramurĭ micĭ, numite: Plaiul-Mogoĭ, Plaiul-Neiuluĭ, Plaiul-Gloduluĭ, etc. Ultima ramificaţiune se numeşte Mersina, care se termină la N.-V. Tîrgovişteĭ şi pe acest mal se maĭ găsesc dealurĭ de mică importanţă până la confluenţa cu Argeşul, dealurĭ care poartă numirile localităţilor vecine.

Peste rîul Dîmboviţa, în jud. Dîmboviţa, sunt şapte marĭ podurĭ stătătoare, adică: unul în com. Gemenea pe şoseaua judeţeană Tîrgovişte-Cîmpulung, făcut de armată în urma campanieĭ din 1877—78; unul în com. Lucieni, pe şoseaua judeţeană Tîrgovişte-Vlaşca, făcut de judeţ; unul în com. Bolovani, numit Podul-luĭ-Petrache, dar care acum este cu totul distrus, făcut de proprietarul moşieĭ, pe şoseaua vecino-comunală Cornăţelul-Bolovani-Braniştea-Titu; două podurĭ la comuna Lunguleţi, pe şoseaua naţională Bucureşti-Piteşti; în fine alte două podurĭ marĭ de fier: unul, lîngă căt. Beşteloaia, la calea ferată Tîrgovişte-Titu şi altul, la căt. Boteni pe calea ferată Bucureşti-Vîrciorova.

Lungimea cursuluĭ acestuĭ rîu este de 250 kil., din carĭ 75 kil. face în jud. Muscel, (până la Gemenea din judeţul Dîmboviţa).

Cursul său în judeţul Muscel este forte repede şi adîncimea sa (la S. de cătunul Stoeneşti) în timpiĭ ordinarĭ, este de 0,90, iar lăţimea mijlocie de 20 m.

Albia Dîmboviţeĭ conţine pietre şi bolovanĭ marĭ în tot parcursul său prin judeţul Muscel, iar de la Gemenea, limita acestuĭ judeţ cu jud. Dîmboviţa, începe pietrişul şi maĭ la vale nisipul.

La Rucăr, pe lîngă care trece rîul Dîmboviţa, albia eĭ se află la o înălţime de 579 m. d'asupra Bucureştilor şi până la Bucureşti descinde la ceva maĭ jos de 87 m. Înălţimea albieĭ sale aci descinde cu 486 metri, adică cu o clină medie de 4 mm. pe m.

Dîmboviţa e cuvînt slav şi însemnează *foaie de stejar.*

Fraţiĭ Tunusli, în a lor *Istorie a Ţăriĭ Romîneşti,* (1806) spun că «aurul se exploatează din nisipul rîurilor: Oltul, Topologul, Argeşul şi *Dîmboviţa,* de către Ţiganiĭ domneştĭ numiţĭ rudarĭ».

Dîmboviţa a inspirat D-luĭ Winterhalder, acum vr'o 50 de anĭ, o poezie, al cărui cunoscut refren a devenit în curînd foarte popular:

«Dîmboviţa apă dulce
Cine bea, nu se maĭ duce.»

(Vezĭ amănunte dezvoltătoare la articolul *Bucureşti,* § Hidrografia).

Dîmboviţa, *trup* de *moşie,* din proprietatea statuluĭ Stoboreşti-Barza, jud. Teleorman.

Dîmboviţa-Mostiştea, *plasă,* în judeţul Ilfov. Ocupă partea din centrul şi E. judeţuluĭ şi se mărgineşte la E. cu jud. Ialomiţa, la V. cu pl. Sabarul, la N. cu pl. Znagovul şi la S. cu plasa Negoeşti.

De la 1 Aprilie 1882, s'a alipit la pl. Dîmboviţa şi plasa Mostiştea, cu reşedinţa subprefectureĭ în Pantelimon. Până la această dată, pl Dîmboviţa se mărginea la E. cu partea din pl. Negoeşti şi pl. Mostiştea, la N. şi V. cu pl. Znagovuluĭ, la S. cu pl. Sabarul.

Plasa Dîmboviţa-Mostiştea este udată în partea de S.-V. şi în centru de rîul Dîmboviţa, care intră în această plasă pe la Văcăreşti (S.-E. de Bucureşti) şi iese pe la satul Cucueţi, intrînd în plasa Negoeşti; de pîrîul Colentina, care-şĭ ia naştere din apropiere de comuna Bolovani, jud. Dîmboviţa şi de valea Pasărea, care izvorăşte din plasa Znagovuluĭ (Vezĭ Pasărea, pîrîu).

Intinderea totală a plăşilor unite este de 276124 pogoane (138063 hect.), din carĭ statul şi proprietariĭ aŭ 202494 pogoane (101248 hect.) şi locuitoriĭ din plasă 73632 pogoane (36816 hect.).

Statul şi proprietariĭ cultivă 70837 hect. (4586 rămîn sterpe, 5778 izlaz, 1169 cultura vieĭ şi 18878 pădure).

Locuitoriĭ cultivă 33952 hect. (570 rămîn sterpe, 1998 izlaz, 296 cultura viţeĭ).

Populaţia plăşilor unite este de 50369 suflete (12818 bărbaţĭ, 12969 femeĭ, 12855 băeţĭ, 11727 fete), din carĭ 349 streinĭ (172 bărbaţĭ, 75 femeĭ, 52 băeţĭ şi 50 fete).

Toţĭ aceştĭ locuitorĭ trăesc în 11077 case şi 58 bordeie.

10540 locuitorĭ se ocupă cu plugăria, 363 sunt cîrciumarĭ, 98 industriaşĭ, 1989 aŭ diferite profesiunĭ.

Sunt 9309 contribuabilĭ; căsătoriţĭ sunt 11391, fruntaşĭ 3603, mijlocaşĭ 4226, cu mîinile 5161, împroprietăriţĭ 6697 şi neîmproprietăriţĭ 6293.

www.dacoromanica.ro

In toată plasa Dîmboviţa şi Mostiştea sunt 100 de biserici, deservite de 125 preoţi; 55 şcoale rurale, freceuntate de 1244 elevi şi eleve, cu întreţinerea cărora s'a cheltuit de stat, judeţ şi comune 111015 leï anual.

In plăşile-unite sunt 10 morï cu aburï, 26 morï cu apă, 2 povernï, 2 zalhanale, 58 poduri stătătoare şi 46 maşinï de trierat cu aburï.

Numărul vitelor marï şi micï se împarte ast-fel: 11812 caï şi epe, 189 armăsarï, 15795 boï, 7436 vacï, 3200 viţeï, 473 taurï, 788 bivolï, 2283 bivoliţe, 962 capre, 8990 porcï, 68697 oï.

Comerciul se face de 53 hangii şi 312 cîrciumarï.

Arătura se face cu 6037 pluguri: 4176 cu boï şi 1861 cu caï.

Locuitoriï aŭ 7834 care şi căruţe: 5101 cu boï şi 2733 cu caï.

In coprinsul plăşeï sunt 84 heleştae şi 1 baltă.

Această plasă şi-a luat numele de la rîul Dîmboviţa care o udă în partea de S.-E. şi de la pîrîul Mostiştea.

Producţiunea eï este identică cu a celor-l'alte plăşï ale judeţuluï, cu deosebire că pe valea Dîmboviţeï se cultivă mult zarzavaturile, pămîntul fiind foarte priincios acestuï fel de cultură. Pomiï roditorï daŭ tot felul de poame.

Reşedinţa sub-prefectureï plăşeï Dîmboviţa este în com. Pantelimon. Pl. Dîmboviţa singură are 83 căt., carï formează 21 comune rurale şi anume: Afumaţi, Bobeşti - Bălăceanca, Brăneşti, Băneasa-Herăstrău, Cernica-Căldărarul, Colintina-Fundeni, Cucueţi-Plătăreşti, Dascălul-Creaţa, Dudeşti - Cioplea, Frunzineşti, Fundeni-Gherasi, Leurdeni, Moara-Domnească, Otopeni, Pantelimon-Dobroeşti, Popeşti - Conduratu, Piteasca-Pasărea, Ştefăneşti-Lipovăţul, Ştubeiul-Orăşti, Tanganul şi Tunari-Dimieni.

Căile de comunicaţie carï înlesnesc transportul în această plasă sunt: calea ferată Bucureşti-Călăraşi care o străbate de la V. spre E. şi trece pe la Băneasa şi Brăneşti; calea judeţeană Bucureşti-Olteniţa care o taie puţin la S.; calea judeţeană Bucureşti-Brăila, care o străbate de la V. spre E., trecînd prin comunele Pantelimon, Tămădăul şi Jilava; calea naţională la Ploeşti care o străbate la N. şi aproape serveşte de limită între pl. Dîmboviţa şi pl. Znagovuluï; calea la Ferbinţi şi alte diferite căï vecinal-comunale, carï împreună cu drumurile naturale servesc de transport oamenilor, productelor, vitelor, etc.

La Pantelimon este reşedinţa plăşeï, a mediculuï de arondisment. Aci este un oficiŭ telegrafic, care face şi serviciul poşteï rurale.

Tot aci se află un spital întreţinut de Eforia spitalelor civile din Bucureşti.

Dîmboviţeï (Pîrîul-), *afluente* al Rîşcuţeï, în com. Bogdăneşti, jud. Suceava.

Dîmbovnicul, *pîrîŭ*, jud. Argeş, izvoreşte în plasa Gălăseşti pe care o udă tot largul eï şi se varsă în rîul Neajlovul.

Dîmbroca (Chiona), *cătun*, al com. Scurteşti, jud. Buzăŭ, format din însurăţeï; are 130 locuitorï şi 34 case.

Dîmbroca, *cătun*, al com Săgeata jud. Buzăŭ, cu 20 locuitorï şi 5 case.

Dîmbroca, *vechie numire* a *cătunuluï* Murgescu, din com. Săgeata, jud. Buzăŭ.

Dîmbroca, *moşie* a statuluï, în jud. Buzăŭ, com. Scurteşti, formată din treï trupurï: Spiridoneanca, Stăneşti şi Costeasca, reunite şi arendate la început sub numele de Dîmbroca; vînzîndu-se, s'a desfăcut în 2 corpurï: Dîmbroca, care depindea de Episcopie, cu o suprafaţă de 1350 hect., din care 681 s'a dat însurăţeilor, sub numele de Spiridoneanca, iar Dîmbroca propriŭ zisă, de 675 hect., s'a vîndut de o parte.

Dîmbroca, *moşie* a statuluï, în jud. Buzăŭ, com. Scurteşti, pendinte de schitul Găvanele; are 60 hect., date însurăţeilor.

Dîmbroca, *numire* ce se mai dă *moşieï* Spiridoneanca, din com. Scurteşti, jud. Buzăŭ.

Dîmbroca, *mică pădure* a statuluï, în jud. Buzăŭ, com. Scurteşti, căt. Stăneşti, pe moşia Spiridoneanca; are 18 hect., acum date însurăţeilor.

Dîmbul, *sat*, face parte din com. rur. Ţintea, plasa Filipeşti, jud. Prahova.

Dîmbul, *rîuleţ*, jud. Prahova, izvorăşte din partea de N. a comuneï Băicoiul, trece pe lîngă comunele: Ţînteni, Păuleşti, Strîmbeni - Blejoiŭ şi Ploeştiori, udă partea de N.-E. a oraşuluï Ploeşti şi com. Corlăteşti, iar la com. Rîfovul, plasa Crivina, se varsă în rîul Teleajenul, în dreptul cătunuluï Antofiloaia.

In timpul secetos apa îï scade foarte mult şi une-orï se perde cu desăvîrşire. Abia maï curge puţin pe la Zalhanaua-

www.dacoromanica.ro

Veche şi aceasta graţie izvoarelor din suburbia Tabacĭ.

Altă-dată, apa acestuĭ rîuleţ era maĭ abondentă, avea chiar peştĭ; dela un timp încoace, însă nu se ştie din ce împrejurărĭ, apa sa este în mică cantitate.

In oraşul Ploeşti, spre N., pe malul Dîmboviţeĭ, în partea numită şi azĭ Mahalaua Sîrbească, s'a aşezat colonia Bulgărească, ce forma orăşelul Berearca (Vezĭ Tîrgşoreanca).

Această mahala şi azĭ are aspectul eĭ oriental. Casele sunt acoperite cu olane de pămînt şi stradele sunt strîmte.

Dînceni, *sat*, face parte din com. Giurgioana, pl. Zeletinuluĭ, jud. Tecucĭ. E situat pe coasta dealuluĭ cu acelaş nume, la V. de Podul-Turculuĭ, departe de reşedinţa com. de 4 kil. 400 metri.

Are o populaţie de 58 familiĭ cu 211 suflete.

Copiĭ în vîrstă de şcoală sunt 30 (16 băeţĭ şi 14 fete).

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

In acest sat a fost o biserică, zidită la 1856 cu cheltueala mănăstireĭ Soveja, fiind-că moşia Dinceni aparţinea acesteĭ mănăstirĭ. Construcţia însă fiind slabă s'a dărîmat în anul 1860. Astăzĭ nu se maĭ cunoaşte de cît locul, şi o parte din odoarele bisericeĭ se găsesc într'un hambar, la un locuitor din sat.

Locuitoriĭ sunt: parte mocanĭ de la munte, parte Sîrbĭ.

Dînceni, *moşie*, proprietatea statuluĭ, cu o suprafaţă de 140 hect., în raionul com. Giurgioana, jud. Tecuciŭ, înainte aparţinea mănăstireĭ Soveja, din jud. Putna.

Dînceni, *rîpă* şi *pîrîu*, jud. Tecuciu. Străbate satul Dînceni, curge de la V. spre E. Este format numaĭ din izvoare şi se varsă în partea dreaptă a Zeletinuluĭ, în raionul comuneĭ Giurgioana, plasa Zeletinuluĭ.

Dîngani (Gîrla-), *pîrîaş*, jud. Bacăŭ, plasa Munteluĭ, de pe teritoriul com. Măgireşti, care se scurge în pîrîul Stăneasca.

Dîngaţi, *pîrîŭ*, jud. Vîlcea, izvorăşte de la N.-E. com. Bărbăteşti, plasa Horezul, şi se varsă în rîul Otăsăul, pe ţărmul stîng, tot în com. Bărbăteşti.

Dîngeni, *sat*, situat în centrul comuneĭ Dîngeni, plasa Jijia, jud. Botoşani pe ţărmul stîng al Jijieĭ şi străbătut de Pîrîul-Banuluĭ. Moşia are o întindere de 1327 hect. şi o populaţie de 88 familiĭ saŭ 477 suflete, locuitorĭ Romînĭ.

In acest sat este 1 biserică, cu 1 preot şi 2 cîntăreţĭ şi 1 şcoală mixtă cu 1 învăţător plătit de stat, 24 băeţĭ şi 4 fete. Aice este reşedinţa comuneĭ Dîngeni.

Are 11 hect., pădure; 1 moară de abur; 1 cîrciumă. Sunt 4 meseriaşĭ.

Numărul vitelor e de aproape o mie: 255 boĭ şi vacĭ, 55 caĭ, 655 oĭ, 34 porcĭ. Loc. posedă 120 stupĭ cu albine.

Dîngeni, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. Botoşanĭ, plasa Jijia, com. Dîngeni, pe linia Dorohoiŭ-Iaşi, pusă în circulaţie la 1 Iunie 1896. Se află între staţiile Rusești (10.8 kil.) şi Ungureni (11.3 kil). Înălţimea d'asupra nivelului mării de 79 m. 12.

Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 64851 leĭ, 15 banĭ.

Dîngeni, *moşie* nelocuită, plasa Dîmboviţa, jud. Ilfov, face parte din comuna rurală Ştefăneşti-Lipovăţul.

Se întinde pe o suprafaţă de 120 hect., proprietatea statuluĭ, din carĭ 10 hect. pădure. S'a arendat pe periodul 1886—96, cu 7194 leĭ anual, împreună cu trupul Runcul.

Dîrcioaia, *mahala*, în jud. Mehedinţĭ, plasa Motrul-d.-j., com. rurală Gîzeşti.

Dîrjani şi Rumurile, *păduri* particulare, supuse regimuluĭ silvic, aflate pe moşia Genuneni, com. Genuneni, jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-s.

Dîrjanul, *deal*, în partea de N. şi N.-E. a com. Urşi, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea.

Dîrjanul, *deal*. la Sud. com. Genuneni, pl. Oltul-d.-s., judeţul Vîlcea. Acest deal separă com. Genuneni de com. Urşi.

Dîrjeni, *sat*, în partea de E. a com. Cucuteni, pl. Stavnicul, jud. Iaşĭ, situat pe coasta dealuluĭ cu asemenea numire. Are o populaţie de 22 familiĭ saŭ 106 suflete; o biserică ruinată, făcută la 1742 de fostul proprietar Moisi-Cocoranul.

Satul face parte din trupul moşieĭ Cucuteni.

Numărul vitelor e de 165 cap. din carĭ: 106 vite marĭ cornute, 12 caĭ şi 47 rîmătorĭ.

Dîrjeni, *deal*, pe coasta căruia e situat satul Dîrjeni, com. Cucuteni, pl. Stavnicul, jud Iaşĭ.

Dîrjila, *pîrîŭ*, în plaiul Rîmnicul, com. Chiojdeni, jud. R.-Sărat. Izvorăşte din Dealul-Cîlnăuluĭ, udă partea de S. a comuneĭ, şi se varsă în rîul R.-Sărat,

www.dacoromanica.ro

la V. de cătunul Chiojdeniĭ-Micĭ. Cursul său este repede şi periculos în timpul toamneĭ şi primăvereĭ, cînd se topesc zăpezile.

Dîrloacă, *sat*, în com. Bîrgăoani, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamţu, aşezat pe podişele ce se întind între iazul Bălăneşti la N., satele Bălăneşti şi Ghilăeşti cătră V., satul Vlădiceni spre E.

Are o întindere cam de 430 hect., cu o populaţiune de 38 familiĭ, saŭ 153 suflete, din care 13 vădane, 2 nevolnicĭ. Locuitoriĭ sunt toţĭ Romînĭ de baştină şi se ocupă cu agricultura şi creşterea vitelor.

Numărul contribuabililor: 50.

Numărul vitelor se urcă la 169 capete, din carĭ: 26 boĭ, 48 vacĭ, 30 oĭ, 20 porcĭ, 10 caĭ şi 15 juncĭ.

Dîrloiul, *pîrîŭ*, în jud. Suceava. Izvorăşte de sub muntele Vulturul, udă com. Dorna pe o lungime de peste 2 kil. şi se varsă în Neagra-Şaruluĭ.

Dîrminoaia, *deal*, la S. com. Izvorul, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Pe el se cultivă pruni, viĭ, sunt păşunĭ de vite şi pădure.

Dîrminoaia, *vălcea*, udă poalele dealuluĭ cu acelaşĭ nume, com. Izvorul, pl. Vedea-d.-s., judeţul Olt.

Dîrmonul, *pisc*, com. Dobroteasa, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt.

Dîrmoxa, *sat*, numit şi Odocheni, pe moşia răzăşească şi în com. Dorna, jud. Suceava. Işĭ trage numele de la un fel de arbore cu frunza lată numit dîrmox. Aşezat între pîraele Negrişoara şi Toplicioara şi pe poalele munteluĭ Buza-Toplicioareĭ, numără numaĭ 14 case populate cu tot atătea familiĭ saŭ 52 suflete, din carĭ 17 bărbaţĭ şi 15 femeĭ. Contribuabilĭ sunt 14. Casele sunt foarte risipite. Drumurĭ principale sunt la Panaci (16 kil.) şi la Păltiniş (10 kil.).

Dîrmoxa, *pîrîŭ*, în jud. Suceava, afluent al Negrişoareĭ.

Dîrnoi-liman, mic *lac*, jud. Tulcea, în plasa Sulina, pe teritoriul com. rur. Şviştofca, şi anume pe acela al cătunuluĭ Periprava, situat în partea nordică a plăşiĭ şi a comuneĭ; e format de vre-o revărsare anterioară a braţuluĭ Chilia, cu care azĭ nu maĭ comunică, căcĭ este maĭ de tot uscat şi acoperit cu stuf; este situat pe grindul Hasmacul-Mare, înconjurat cu nisip; în partea Nord-Estică e aşezat satul Periprava şi drumul comunal Periprava Şviştofca; numele de liman = adăpost, îl are din împrejurarea că servea ca refugiŭ bărcilor de pescarĭ, ce eraŭ surprinse de vînt în largul braţuluĭ Chilia.

Dîrnoiul, mic *braţ* al ramureĭ principale a Dunăreĭ, Sf. Gheorghe; se desface din el la 1 kil. maĭ jos de punctul trigonometric Carasuat, din jud. Tulcea; se îndreaptă maĭ întîiŭ spre S., apoĭ spre răsărit, avînd o direcţiune generală de la N.-V. spre S.-E.; este aflător în pl. Tulcea, pe teritoriul com. rur. Bes-Tepe şi brăzdează partea N. a plăşiĭ şi cea centrală a com.; se varsă iar în Dunăre, ceva maĭ sus de ruinele cetăţiĭ Bisericuţa; are o lungime de 4 kil., şi închide, între ea şi Dunăre, insula numită Latoca, de 250 hect. întindere şi acoperită cu stuf; la mijlocul eĭ, pe dreapta, primeşte valea Beş-Tepe; pe ambele malurĭ ale sale creşte stuf; nu departe se ridică impunătoarele dealurĭ ale Beş-Tepeluĭ; conţine foarte puţin peşte.

Dîrnova, *deal*, numit şi Dealul-Dîrnoveĭ, în com. rur. Rudina, plaiul Cloşani, jud. Mehedinţi.

Dîrsteĭ (Malul-), *munte*, în com. Pănătăul, cătunul Sibiciul-d.-j., jud. Buzăŭ. Are piatră de construcţiunĭ, precum: trepte, rîşniţe, etc.

Dîrsteĭ (Malul-), *colină*, în com. Mărunţişul, cătunul Zăhareşti, jud. Buzăŭ; servă ca punct de hotar.

Dîrţuluĭ (Moara-), *moară*, pe pîrîul Şerişorul-Mare, din com. Şarul-Dorniĭ, jud. Suceava.

Dîrvari, *sat*, jud. Ilfov, pl. Mostiştea; face parte din com. rur. Tămădăul-Dîrvari. Este situat la N. de Tămădăul-d.-s., pe malul stîng al văieĭ Mostiştea. Pe la E. trece Drumul-Sărieĭ, iar la S. şoseaua judeţeană Bucureşti-Brăila.

Se întinde pe o suprafaţă de 1850 hect., cu o populaţie de 393 locuitorĭ.

D-l C. Vispescu şi moştenitoriĭ Mora aŭ 1690 hect. şi locuitoriĭ 160 hect.

Proprietariĭ cultivă 1340 hect.; restul este pădure. Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; 1 moară cu apă, 1 maşină de treerat cu aburĭ şi 1 heleşteŭ. Comerciul se face de 1 cîrciumar şi 1 hangiu.

Numărul vitelor marĭ e de 378 şi al celor micĭ de 889.

Dîrvari, *sat*, judeţul Ilfov, pl. Sa-

www.dacoromanica.ro

barul; face parte din com. rur. Ciorogîrla-Dîrvari. Este situat la E. de Bucureşti, între rîul Ciorogîrla şi rîul Răstoaca.

Se întinde pe o suprafaţă de 1011 hect., cu o populaţie de 680 locuitorĭ.

D-l I. Niculescu Dorobanţu are 747 hect. şi locuitorii 264 hectare.

Proprietarul cultivă 550 hect. (7 sterpe, 50 izlaz, 150 pădure). Locuitorii cultivă 239 hect. (23 sterpe şi restul vie).

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ, şi o şcoală mixtă, frecuentată de 8 elevĭ şi o elevă, cu întreţinerea căreia judeţul şi comuna cheltuesc 1160 leĭ. Localul s'a construit de d-l I. Niculescu Dorobanţu.

In raionul comuneĭ maĭ este 1 maşină de treerat cu aburĭ şi 1 pod stătător.

Numărul vitelor marĭ e de 237 şi al celor micĭ de 321.

Dîrvari, *sat*, face parte din comuna rurală Colegiul, pl. Cricovul, jud. Prahova.

Are o populaţie de 217 locuitorii (105 bărbaţĭ, 112 femeĭ).

Aci e o biserică cu următoarea inscripţie:

Acest sfînt şi Dumnezeesc lăcaş s'a ridicat din temelie de d-luĭ Petre Bojoagea, la leatu 1824, spre pomenire şi slavă şi la anul 1870 s'a reparat prin ajutórul maĭ multor voitorĭ de milostenie. Se maĭ adaogă de pomenire şi d-l Dimitrie Sturdza, care a venit în ajutor la acest sfînt lăcaş cu îndemnarea şi osîrdia d-luĭ Ghiţă Gheorghiu, spre pomenire.

Dîrvari. Vezĭ Tîntava-Banuluĭ, pl. Sabarul, jud. Ilfov.

Dîrvari, *pîrîŭ*, judeţul Iaşi, izvorăşte de pe coasta nordică a dealuluĭ Copoul, curge prin valea cu asemenea numire, se întinde spre E. între dealurile Copoul şi Nărzăşti, pănă ce dă pe valea şi în pîrîul Zahorna, formînd ast-fel hotarul natural între com. Tăuteşti şi Copoul.

Dîrvari, *vălcea*, jud.. Iaşi. Vezĭ Zahorna, *vale*, din com. Tăuteşti, pl. Copoul.

Dîrvari-de-Jos, *com. rur.* şi *sat*, în jud. Mehedinţi, pl. Cîmpul, aşezată la distanţă de 66 kil. de oraşul Severin. Comuna e formată dintr'un singur sat, avînd 2 mahalale numite: Mahalaua-d.-s. şi Mahalaua-d.-j. Are o populaţie de 1000 locuitorĭ, carĭ locuesc în 280 case.

Sunt 216 contribuabilĭ.

Ocupaţiunea locuitorilor este agricultura şi creşterea vitelor. Calitatea pămîntuluĭ este bună

Locuitorii posedă: 69 pluguri, 128 care cu boĭ, 16 căruţe cu caĭ; 20 stupĭ cu albine.

Are o biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 50 elevĭ; o cîrciumă.

Budgetul comuneĭ la venitурĭ este de 2503 leĭ, iar la cheltueliĭ de 1536 leĭ.

Numărul vitelor în această comună este de 2630: 860 vite marĭ cornute, 1150 oĭ, 69 caĭ şi 560 rîmătorĭ.

Prin com. Dîrvari-d.-j. trece şoseaua ce vine de la Oprişor şi merge în Dolj.

Are o şosea comunală care o leagă de com. Dîrvari-d.-j.

De remarcat aci, ca punct istoric, este o cetăţue, la N.-E. de com., despre care se spune că ar fi făcută de Tătarĭ; de asemenea, Siliştea, un loc şes, de care se spune că aci s'ar fi robit un sat întreg de către Turcĭ şi că s'ar fi dus locuitorii toţĭ peste Dunăre.

Dîrvari-de-Sus, *sat*, în judeţul Mehedinţi, pl. Cîmpul, numit astă-zĭ Gemeni. Vezĭ com. rur. Gemeni.

Dîrvăreşti, *mahala*, din comuna rurală Foleşti-d.-s., plaiul Horezul, jud. Vîlcea. Cade în partea de N. a comuneĭ, lîngă rîul Bistriţa. Copiĭ în vîrstă de şcoală urmează la şcoala din mahalaua Dosul, care e la distanţă de 1 1/2 kil.

Dîrza, *sat*, jud. Ilfov, plasa Znagovuluĭ; face parte din com rurală Crevedia. Este situat la S. E. de cătunul Crevedia-d.-j. Este în legătură cu Poenari-Niculescu printr'un drum care străbate Pădurea-Vlăsieĭ de la S. spre N.

Dîrza era împărţită înainte în 3 trupurĭ: Dîrza-Dîrzenceni, Dîrza-luĭ-Cantacuzin şi Dîrza-Rădulesculuĭ. Se crede că numele satuluĭ vine de la Dîrzani, familie vechie în Ţeara Romînească. Unul dintre membriĭ acesteĭ familiĭ a scris Memoriul revoluţiuneĭ de la 1821, la care a asistat ca martor ocular; acest memoriu s'a publicat în Trompeta Carpaţilor dela 1868, în numerile 647 şi următoriĭ.

Are o biserică, cu hramul Duminica tutulor Sfinţilor, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Suprafaţa totală a satuluĭ e de 320 hect., din carĭ proprietarul, D-l Dr. I. M. Valentineanu şi D-na Manda Dîrzanca, aŭ 157 hect. şi locuitorii 163 hect.

Populaţia luĭ e de 372 suflete. Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Dîrzeanu, *fîntînă*, în jud. Ilfov, în raionul căt. Păscăneasca, plasa Snagov, com. Butimanul, plasa Znagovuluĭ, numită ast-fel dela Stan Dîrzeanu, care a avut şi

www.dacoromanica.ro

moşia numită azĭ Polizoaica ce aparţine de Poenariĭ Vulpeşti, care moşie, acel Dîrzean se zice că a vîndut-o pe o baniţă de meiŭ.

Dîrzeĭ saŭ **a Heleşteuluĭ, (Valea-)**, *vale*, în jud. Vlaşca; face hotar între Letca-Vechĭe şi Prunarul şi dă în valea Călniştea, în proprietatea Naipul.

Dîrzuluĭ (Valea-), *vale*, în cuprinsul teritoriuluĭ com. Cuca, pl. Siretuluĭ, jud. Covurluĭ; se întinde pănă în dreptul pădureĭ Cotrosul.

Djuvara, *vie*, în marginea de V. a satuluĭ Cazasul, jud. Brăila.

Doabra, *loc izolat*, com Brezoiul, plaiul Cozia, jud. Vîlcea. .

Doabra, *vale*, la N. com. Brezoiul, plasa Cozia, jud. Vîlcea. Se varsă în rîul Lotrul, pe malul stîng, tot în raionul com. Brezoiul.

Doaga, *cătun*, în jud. Putna, com. Ciuşlea, plasa Şuşiţa. Este situat între Pomiĭ-Străjesculuĭ şi Siretul, maĭ aproape de cel d'întîŭ de cît de cel din urmă.

Are o populaţiune de 139 suflete, carĭ locuesc în 39 case.

Doaga, *pîrîŭ*, izvorăşte de sub dealul Doaga şi se varsă în pîrăul Lipova, comuna Doagele, plasa Racova, jud. Vasluiŭ.

Doaga-Vasiliŭ, *sat*, în partea de S. a com. Doagele, pl. Racova, jud. Vasluiŭ, situat pe coasta dealuluĭ cu asemenea numire. (In privinţa numeluĭ, v. Doaga-Şonţuluĭ). Suprafaţa sa e de 747 hect., din carĭ 461 hect. pădure şi 264 hect. loc de cultură, fînaţ, imaş, sunt ale proprietăţeĭ, iar 22 hect. sunt ale locuitorilor, o populaţie de 50 familiĭ saŭ 266 suflete.

Numărul vitelor e de 176: 101 vite marĭ cornute, 3 capre, 14 caĭ, 33 oĭ şi 25 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 3 pluguri şi 10 care cu boĭ, 2 pluguri şi 6 căruţe cu caĭ.

Doaga-Şonţuluĭ, *sat*, în partea de E. a com. Doagele, plasa Racova, jud. Vasluiŭ. E situat pe coasta dealuluĭ cu asemenea numire. Şĭ'a luat numele, se zice, dela nişte dogarĭ ungurĭ carĭ stabilindu-se în pădurile din această localitate, lucraŭ la doage de vase; iar numele de Şonţu de la numele unuĭ proprietar.

Are o suprafaţă de 550 hect., din carĭ 22 hect. pădure şi 338 hect. loc de cultură, fînaţ, imaş, sunt ale proprietăţeĭ, iar 190 hect. sunt ale locuitorilor. Are o populaţie de 157 familiĭ saŭ 416 suflete.

Are o biserică, deservită de 1 preot; o moară de apă; 1 crîşmă; un iaz.

Numărul vitelor e de 600: 237 vite marĭ cornute, 264 oĭ, 12 capre, 21 caĭ şi 66 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 15 pluguri şi 42 care cu boĭ, 1 plug şi 7 căruţe cu caĭ, precum şi 62 stupĭ cu albine.

Doage (Piscul-de-la-), *colină*, în jud. Buzăŭ, com. şi căt. Grăjdana; e parte goală şi parte acoperită cu pădure.

Doagele, *com. rur.*, în partea de S.-V. a plăşeĭ Racova, jud. Vasluiŭ, la o distanţă de 41 kil. de oraşul Vasluiŭ, şi la 3 kil. de Pungeşti, reşedinţa plăşeĭ. E situată pe dealurile ce se înalţă de-a dreapta pîrîuluĭ Racova.

E formată din satele Lipova-Mănăstireĭ, (Valea-Hogeĭ), Porcăreţul, Doaga-Şonţul şi Doaga Vasiliŭ, pe o întindere de 2676 hect., din carĭ 928 hect. pădure şi 1032 loc de cultură, fînaţ, imaş sunt ale proprietăţeĭ, iar 716 hect., pe carĭ sunt 12 hect. vie, ale locuitorilor.

Are o populaţie de 442 fam. saŭ 1441 suflete, din carĭ 21 străinĭ.

Are 3 bisericĭ, deservite de 2 preoţĭ şi 2 eclisiarcĭ; o şcoală întreţinută de comună; o moară cu vaporĭ; 1 iaz; 3 cîrciumĭ. Comerciul se face de 4 Romînĭ şi 1 străin.

Budgetul e de 2648 leĭ 75 banĭ la venitурĭ şi de 2524 leĭ 60 banĭ la cheltuelĭ.

Statul incasează 948 leĭ de la 158 contribuabilĭ.

Vite sunt: 809 vite marĭ cornute, 1405 oĭ, 28 capre, 72 caĭ şi 148 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 28 pluguri şi 108 care cu boĭ, 3 pluguri şi 26 căruţe cu caĭ, precum şi 237 stupĭ cu albine.

Doagele, *numire* ce se dă atît *com.* cît şi *moşieĭ* Dobreşti, jud. Teleorman. Moşia se împarte în două, după poziţiunea în care se află, în Doagele-d.-s. şi Doagele-d.-j.

Doamna, *com. rur.*, în judeţul Neamţu, pl. Piatra-Muntele, la 4 kil. de oraşul Piatra, aşezată de-a lungul văeĭ rîuluĭ Bistriţa, pe podişele şi dealurile ce se întind paralele cu rîul.

Se mărgineşte la N. cu com. Gîrcina, de care se desparte prin creştetul ramurilor munţilor Bistriţa, Simion, Cîrloman şi o parte a munteluĭ Çozla; la S. şi E., se mărgineşte cu com. urbană Piatra, de care se desparte prin pîrîul Borzogheanul şi rîul Bistriţa; la S., se mărgineşte cu com. Vînători-Dum-

www.dacoromanica.ro

brava-Roşie, de care se desparte prin limită convenţională; la V., se mărgineşte cu com. Păngăraţi, de care se desparte prin ramura munţilor Viişoara, Bisericani, cum şi cu com. Vadurile, de care se desparte prin rîul Bistriţa.

Pe teritoriul com. se află mai mulţi munţi însemnaţi precum: Bîtca-Doamnei, Schitul-Cărbunoasa, Capriana şi alţii.

Terenurile sale sunt în parte argiloase, conţinînd în mare parte formaţiunea silifieră; dealurile ce se întind de a stînga rîuluĭ Bistriţa sunt goale, pleşuve, rămînînd acoperite cu păduri numaĭ cele ce se ridică maĭ spre nordul acestora, cum şi acele ce se întind către dreapta rîuluĭ.

Este formată din satele: Doamna, Cindia, Mănăstirea-Bistriţa, Sărata-Văraticuluĭ şi Viişoara, cu o suprafaţă cam de 4000 hect. (coprinzîndu-se şi localităţile Cazaci). Are o populaţie de 381 fam. saŭ 1362 sufl. din carĭ 667 bărbaţi, 695 femeĭ; 677 necăsătoriţi, 584 căsătoriţi, 98 văduvĭ, 3 divorţaţi, 51 nevolnicĭ; 6 fam. de Evreĭ, 1 fam. de Ungurĭ.

Ştiŭ carte 128 persoane.

Dintre locuitoriĭ împroprietăriţi în 1864, sunt astă-zĭ: 99 care stăpînesc înşi-şĭ locurile lor, 7 ca urmaşĭ. Dintre ceĭ împroprietăriţi în 1878, sunt astă-zĭ: 48 carĭ stăpînesc înşişĭ locurile lor, 13 ca urmaşĭ şi 32 care de şi însuraţi şi cultivatorĭ de pămînt, n'aŭ însă nicĭ un fel de proprietate, precum nicĭ putinţa de a moşteni după urma părinţilor lor legiuiţi.

Sătenii se ocupă cu agricultura şi creşterea vitelor; străiniĭ, cu industria şi speculaţiunea.

Imaşul (suhatul) are o întindere de 360 hect. şi nutreşte un număr de 2007 capete de vite, dintre carĭ: 240 boĭ, 200 vacĭ, 980 oĭ, 32 caĭ, 200 rîmătorĭ şi 242 vite micĭ cornute.

In această comună se află: 4 biserici şi 1 paraclis (una în stare bună şi 3 ruinate), între carĭ se numără şi mănăstirea Bistriţeĭ, cu 8 deserventi: 1 archimandrit, 2 călugărĭ, 2 preoţi şi 3 dascălĭ, plătiţi cu 2232 leĭ subvenţiunea din partea statuluĭ şi 727 leĭ 32 banĭ din partea comuneĭ. Este o şcoală, condusă de 1 învăţător plătit de către stat; 1 piuă pentru făcutul sucmanelor şi a postavurilor; 5 morĭ de apă; o vărărie; 3 ferestrae pentru fasonatul lemnelor de brad; o olărie; 3 schele pentru staţionarea plutelor pe malul Bistriţeĭ; 2 fierării; o fabrică de scrobeală; o fabrică de săpun.

Budgetul com. e de 6269 leĭ la venitur̆ şi de 6075 leĭ şi 47 banĭ la cheltuelĭ.

Numărul contribuabilor: 225.

Comunicaţiunea cu satele vecine se face prin şoseaua mixtă Piatra-Prisăcani, care străbate com. prin mijlocul eĭ; printr'un drum ce duce din şoseaua precedentă (dintre kil. 61—62), la mănăstirea Bistriţeĭ; printr'un drum ce duce paralel cu malul drept al rîuluĭ Bistriţa, precum şi prin alte drumurĭ carĭ leagă diversele localităţĭ mărginaşe.

Doamna, *sat,* în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Doamna, situat pe malul rîuluĭ Bistriţa, la 2 kil. depărtare de oraşul Piatra. Se maĭ numeşte şi Bîtca-Doamnei.

Are o populaţiune de 32 familiĭ saŭ 104 sufl., dintre carĭ: 51 bărbaţi, 53 femeĭ; 43 necăsătoriţi, 54 căsătoriţi; 7 văduvĭ, 7 nevolnicĭ. Sătenii sunt toţi Romînĭ, şi se ocupă cu munca cîmpuluĭ.

Numărul contribuabilor: 32.

In acest sat se află o moară pe apa Bistriţeĭ.

Vite sunt 89 capete: 10 boĭ, 15 vacĭ, 30 oĭ, 2 caĭ, 20 rîmătorĭ şi 20 juncĭ.

Doamna, *cîmpie,* în jud. Mehedinţi, pl. Cîmpul, com. rur. Dobra.

Doamna, *colină,* în com. Finţeşti, jud. Buzăŭ. E acoperită cu viĭ. In poale are o sorginte de apă minerală.

Doamna, *loc izolat,* jud. Ilfov, pl. Znagovul.

Doamna, *moşie,* în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. cu acelaşi nume. Se află aşezată între Petro-Dava, proprietăţile urbeĭ Piatra şi moşia Sărata. Este proprietatea erezilor defunctului Trassivulo Leventi. Are sat. Venitul anual se socoteşte de la 10—11000 leĭ.

Doamna, *rîŭ,* izvoreşte din plaiul Nucşora, jud. Muscel şi este format din două izvoare: unul vine din muntele Valea-Rea, curge de aci ca la 30 m. spre S. după care formează o cascadă ca de 35—45 m., care atrage admiraţiunea tutulor vizitatorilor. Apa în căderea eĭ face un vuet îngrozitor. Locurile de prin prejur sunt foarte sălbatice şi cu greŭ de străbătut din cauza inclinaţiunilor terenuluĭ.

Un alt izvor ĭese din muntele Bîndea şi se uneşte, în muntele Nisipi, cu cel din Valea-Rea, formînd rîul Doamna. Se maĭ vorbeşte şi de un alt izvor maĭ neînsemnat, care se află în muntele Dara.

Ast-fel format, acest rîŭ se scurge pe lîngă munţiĭ Nisipi,

www.dacoromanica.ro

Furfuescu, cotind spre V. pe lîngă Măliţa, Valea-Lungă, Movrea, Basa, Lespezile, Clăbucetul şi apoĭ îşĭ continuă drumul udînd comunele: Nucşoara, Corbi, Poenărei, Corbişori, Stăneşti, Domneşti, Petroşani şi Bădeşti şi intră în plasa Rîurile udînd comunele: Retevoeşti, Lăiceşti, Coşeşti, Dărmăneşti, Piscani, Colibaşi, Ciumeşti şi Mărăcineni, vărsîndu-se în rîul Argeş, la N. şi foarte aproape de oraşul Piteşti.

Valea acestuĭ rîŭ are o şosea ce merge pănă la comuna Nucşoara şi care aproape în totalitatea eĭ, este pĭetruită.

Rîul Doamna primeşte Rîul-Tîrguluĭ, la com. Colibaşi, plasa Argeşelul, şi împreună cu afluenţiĭ săĭ curge după razele unuĭ evantaliŭ, în şesurĭ a căror lărgime variază de la 1—2 kil. în partea inferioară a cursuluĭ lor.

Afluenţiĭ rîuluĭ Doamna sunt torenţioşĭ şi constituesc în timpul ploilor saŭ al topireĭ zăpezilor obstacole foarte serioase. Se crede că rîul Doamna şĭ-a luat numele de la o doamnă din familia Basarabilor, care a făcut, la com. Corbiĭ, o mică bisericuţă într'o peşteră, care biserică există şi astă-zĭ sub numele de Biserica - Zghiabuluĭ.

Doamna, *pîrîiaş*, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Doamna. Izvoreşte din ramura munţilor cu acelaşĭ nume, la locul unde acea ramură se uneşte cu ramura munteluĭ Mălăeşti. Curge spre E. de Bîtca şi se varsă în rîul Bistriţa, în faţa satuluĭ Mănăstirea-Bistriţeĭ.

Doamna, *cascadă*, jud. Muscel. Vezĭ Valea-Rea, munte.

Doamna (Pe-), *livede*, în judeţul Muscel, pl. Dîmboviţa, com. Ceţeni-din-Deal.

Domneĭ (Bîtca-), *sat*, judeţul Neamţu. Vezĭ Bîtca-Doamneĭ.

Doamneĭ (Bîtca-). Vezĭ Bîtca-Doamneĭ, deal, în ramura Cozleĭ jud. Neamţu.

Doamneĭ (Bîtca-). Vezĭ Bîtca-Doamneĭ, munte, în ramura Cernegura, jud. Neamţu.

Doamneĭ (Dealul-), *deal*, jud. Iaşi. Se întinde de la V. spre E., din jos de dealul Parmuva, pe malul drept al şesuluĭ Bahluiuluĭ, pănă în satul Osoiul, unde formînd un pisc în forma ouluĭ, numit Piscul-Ouluĭ, face hotarul la E. între teritoriul satuluĭ Tomeşti, pl. Codrul şi satul Chipireşti; coastele luĭ sunt acoperite de viĭ şi livezĭ iar o mică parte cu pădure; pe poala de N.-E. trece şoseaua naţională Iaşi-Ţuţora, iar pe cea de S., şoseaua judeţeană Iaşi-Fălciŭ.

Doamneĭ (Fîntîna-), *loc cu o fîntînă*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Rîpile, de pe teritoriul satuluĭ Borzeşti; se crede că fîntîna a fost făcută cu cheltuiala mumeĭ luĭ Ştefan-cel-Mare.

Doamneĭ (Gîrla-), *pîrîŭ*, jud. Bacăŭ; pl. Tazlăul-d.-j., com. Rîpile, trece prin satul Borzeşti şi se varsă de a dreapta Trotuşuluĭ, la Vadul-Tătaruluĭ.

Doamneĭ (Gura-). Vezĭ Gura-Doamneĭ, jud. Neamţu.

Doamneĭ (Iazul-), *iaz*, pe teritoriul satuluĭ Fîntînelele, com. Şipotele, pl. Bahluiul, jud. Iaşi.

Doamneĭ (Munţiĭ-), *ramură de munţĭ*, în com. Doamna, plasa Piatra-Muntele, judeţul Neamţu. Stă în legătură cu munţiĭ Cernegura din a căreia ramură face parte.

Păturile ce intră în formaţiunea acestor munţĭ aŭ înclinaţiunea generală către S.-V. şi sunt aşa de încreţite şi aşa de tare încîlcite, în cît îngreuează foarte mult studiul lor. Se observă însă chiar de la capătul podului de peste rîul Bistriţa, care uneşte oraşul Piatra cu com. Doamna, că nu se maĭ văd de loc adevăratele depozite menelitice, ci numaĭ alternanţe de Bonarokwa cu lezpezĭ cu impresiunĭ numeroase de peştĭ şi bolovanĭ foarte marĭ de conglomerate, ce zac împrăştiate pe povîrnişul munteluĭ. Aceştĭ bolovanĭ nu sunt rotunziţĭ de ape, ci numaĭ puţin atacaţĭ de agenţiĭ atmosfericĭ, şi sunt neapărat căzuţĭ din vîrful munteluĭ. Conglomeratele sunt din zona inferioară a formaţiunĭĭ cu sare şi sunt în prelungirea celor ce formează baza munteluĭ Cozla, precum şi a celor din faţa satuluĭ Văleni. Maĭ încolo, şi chiar în malul Bistriţeĭ, se văd marnele salifere superiore, ceea ce întăreşte şi maĭ mult ideea, că în susul munteluĭ, orĭ chiar acolo, dar acoperite de terenurĭ quaternare şi vegetaţiune, trebue să fie conglomeratele zăcînd în straturĭ.

Nu departe de gura Pîrîuluĭ-Doamneĭ se văd greziurile depozitelor Sztrolka cu infiltraţiunĭ de spath, frumos cristalizat în romboedri; urme dese de plante carbonizate se găsesc în aceste greziurĭ şi resturile sunt uneorĭ sub formă de lentile. Bancurile de greziŭ sunt vrîstate cu păturĭ subţirĭ de conglomerate compuse din boabe de coloare verzie (caracteristice eocenuluĭ).

www.dacoromanica.ro

In susul Pîrîuluĭ-Doamneĭ se constată din noŭ prezenţa formaţiuniĭ cu sare, formînd totalitatea munţilor din stînga şi din dreapta pîrîuluĭ. Lezpezile de mare eraŭ acoperite une-orĭ pe amîndouă feţele cu o pulbere gălbie, în care se constată prezenţa pĭetreĭ acre; aceste marne aŭ o coloare neagră pronunţată, datorită infiltraţiuneĭ de bitumen; în adevăr, încălzind bucăţĭ de marne, se capătă miros de bitumen şi marna se face albăstrie. Depozitele de Sztrolka se văd şi în albia Pîrîuluĭ-Doamneĭ.

In Munţiĭ-Doamneĭ despre stînga Bistriţeĭ, carĭ vin în prelungirea ramureĭ munteluĭ Cozla, se observă formaţiunea cu sare, dar nu şi sistema cu conglomerate, după cum se observă în muntele Cozla.

Munţiĭ-Doamneĭ sunt la acelaşĭ nivel de culme cu toţĭ munţiĭ ramureĭ Cernegureĭ.

Doamneĭ (Munţiĭ-), *ramură de munţĭ*, situată pe hotarul com. Buhalniţa, Hangul şi Bălţăteşti, în plasa Piatra-Muntele, judeţul Neamţu.

Doamneĭ (Pădurea-), *pădure*, jud. Bacăŭ, plasa Bistriţa-d.-j., com. Dealul-Noŭ, cu o întindere de 286 hect., aparţinînd familieĭ Miclescu. Are arborĭ foioşĭ.

Doamneĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, jud. Botoşani, izvoreşte din locul Izvorul-Doamneĭ, udă partea de N. a satuluĭ Deleni, com. Deleni, şi unindu-se cu Pîrîul-Curţiĭ, formează Pîrîul-Josenilor şi se varsă în iazul Gurgueta, la N.-E. de Deleni.

Doamneĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, între com. Poroschia şi Ţigăneşti, din pl. Marginea, jud. Teleorman. Izvoreşte din dealurile Văĭeĭ-Nanovuluĭ, luînd direcţiunea spre com. Ţigăneşti şi, după ce trece şoseaua judeţeană Alexandria-Zimnicea, se varsă în Pîrîul-Nanovuluĭ, ale căruĭ ape se scurg şi ele în rîul Vedea.

Doamneĭ (Satul-), *sat*, comuna Curteşti, pl. Tîrgul, jud. Botoşani. Vezĭ Mănăstirea-Doamneĭ.

Doamneĭ (Valea-), *vale*, com. Cetăţeni-din-Deal, plaiul Dîmboviţa, jud. Muscel.

Doamneĭ (Valea-). Vezĭ Văleniĭ-Doamneĭ, jud. Neamţu.

Doamnele, *munte*, jud. Dîmboviţa, vecin cu Bătrîna şi Obîrşia, aĭ căror proprietarĭ sunt în Transilvania.

Doamnele, *munte*, în jud. Muscel, în faţa Cetăţuieĭ luĭ Negru-Vodă, spre V., numit ast-fel de la locuinţa Doamneĭ Ana, soţia luĭ Negru-Voevod şi a familieĭ domneştĭ, pe aceste culmĭ.

Din acest drum se deschideaŭ alte două drumurĭ pe culmea munţilor: unul mergea drept în albia Dîmboviţeĭ şi altul în muntele Sf. Ilie. Se crede că aceste drumurĭ, astăzĭ astupate, erau împĭetrite.

In acest munte se văd două lespezĭ de piatră în formă de basin, carĭ serveaŭ, spune legenda, de scăldătoare luĭ Negru-Vodă şi soţieĭ sale, după vechea datină romînă. Puţin maĭ sus se văd două urme de picior, săpate în piatră,— urmele încălţămînteĭ luĭ Negru-Vodă şi a doamneĭ Ana, după cum spune tradiţia.

Doamnele, *munte*, la N. de comuna Comarnicul, pl. Peleşul, jud. Prahova, de la poalele căr[illegible]ia izvoresc văile Conciul ş Oraţiele, carĭ se varsă în rîu Prahova, pe malul stîng. Este proprietatea Eforieĭ Spitalelor Civile.

Doamnele (Muntele-), *pădure particulară*, supusă regimuluĭ silvic încă din anul 1883, pe moşia Muntele-Doamnele, pendinte de com. Comarnicul, plaiul Peleşul, jud. Prahova.

Doana, *loc izolat*, sub malul Oltuluĭ, lîngă vĭĭ, la E. de com. Comani, pl. Siul-d.-j., jud. Olt, de unde începe a izvorî pîrîul Siul.

Doanda, *vălcea*, com. Ciorteşti, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea.

Doarme-Răŭ, *şes*, lîngă Miletin, în partea de E. a comuneĭ Uriceni, pl. Coşula, judeţul Botoşani.

Doba, *com. rur.*, în N.-E. plăşeĭ Olteţul-Oltul-d.-s, jud. Romanaţi, situată lîngă Olt, unde ţărmul drept al acestuĭ fluvĭŭ are 132 m. 76 altitudine d'asupra nivelului mărĭĭ, la 18 kil. departe de Balş şi la 40 kil. de Caracal, în apropiere de şoseaua şi linia ferată Caracal-R.-Vîlcea. Este formată din satul cu acelaşĭ nume şi Schitul-Doba. Maĭ înainte (1882) satul Doba a format o com. cu Colibaşul.

Are o populaţie de 252 familiĭ, saŭ 983 suflete, din carĭ 406 bărbaţĭ şi 577 femeĭ; 441 căsătoriţĭ şi 542 necăsătoriţĭ.

Ştiŭ carte 22 persoane; iar 963 nu ştiŭ.

Sunt 194 contribuabilĭ.

Budgetul comuneĭ pe 1886—87 a fost de 2078 leĭ la venitурĭ şi de 2000 leĭ la cheltueliĭ.

Locuitorii se ocupă cu agricultura şi creşterea vitelor.

www.dacoromanica.ro

Vite mari sunt 514, vite mici 900 și porci 200.

Are 4 cîrciumi și 2 biserici: Buna-Vestire (1836) și cea de la Schit, Intrarea-în-Biserică (1814), făcută de Ierom. Climent; sunt deservite de 2 preoți și 4 cîntăreți.

Doba (Schitul-), *cătun*, în spre N. com. Doba, pl. Olteţul-Oltul d.-s., jud. Romanați. E situat în valea Dobrina.

Dobana, *baltă*, în jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Poiana.

Dobîrceni, *com. rur.*, jud. Botoșani, situată în partea de V. a plășei Ștefănești, pe un teritoriu deluros și compusă din satele Cișmășești și Dobîrceni. Este udată de pîrîul Corogea care trece prin mijlocul comunei și de pîrîul Muguța, prin partea de E. Are și 6 iazuri.

Suprafața com. e de 3183 hect., din care 2717 hect. ale proprietarilor mari și 466 hect. ale locuitorilor. Are o populație de 291 familii, saŭ 1001 suflete, care locuesc în 200 case. Sunt 186 contribuabili, toți locuitori Romîni, cari se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor.

Intinderea locurilor cultivate în 1890, a fost de 1787 hect.

Pe teritoriul com. se află 471 hect. păduri, formate mai mult de stejar, care se exploatează.

Vii sunt 5 hect.

Locuitorii posedă: 402 boi și vaci, 51 cai, 360 oi, 222 porci; 200 stupi cu albine. In această com. se află 1 moară cu 2 pietre.

Budgetul com. e de 4030 lei la venituri și 4009 lei, 70 bani la cheltueli.

Are 2 biserici, deservite de 2 preoți și 3 cîntăreți; 1 școală mixtă cu 1 învățător, frecuentată de 30 băeți și 2 fete.

Dobîrceni, *sat*, în partea de S. a com. Dobîrceni, jud. Botoșani, pl. Ștefănești, așezat pe un deal înclinat spre N.

Intinderea moșiei e de 2043 hect., din cari 1716 hect. ale proprietarului și 327 ale locuitorilor. Teritoriul e ocupat cu semănături și parte cu pădure.

Locurile cultivate aŭ o întindere de 1071 hect.

Pădurile aŭ o întindere de 429 hect.; viile aŭ 5 hect.

Numărul vitelor e de 679: 269 boi și vaci, 35 cai, 250 oi, 125 rîmători.

Sunt 200 stupi.

In acest sat e reședința com. Dobîrceni. Are o populație de 223 familii, saŭ 749 suflete, cari locuesc în 140 case. Are 1 biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; 1 școală mixtă, înființată la 1879, condusă de 1 învățător plătit de Stat; frecuentată de 30 băeți și 2 fete.

Dobîrceni, *sat*, în partea de E. a com. Munteni-d.-j., pl. Crasna, jud. Vasluiŭ. E situat pe coasta și valea dealului Dobîrceni, pe o suprafață de 472 hect., din cari pe 34 hect. sunt vii. Are o populație de 162 familii, saŭ 344 suflete Romîni, ocupîndu-se cu agricultura, creșterea vitelor și cu cultura viei.

Are o biserică, făcută din bîrne, de obștia locuitorilor, biserică a căreia vechime se zice a fi de mai bine de 200 ani, și la care acum deservește un preot și 1 eclesiarc.

Numărul vitelor e de 652: 249 vite mari cornute, 296 oi, 26 capre, 2 cai și 79 rîmători.

Locuitorii posedă: 37 pluguri și 74 care cu boi.

Dobîrceni, *deal*, spre N.-V. de satul Dobîrceni, din com. Munteni-d.-j., pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, pe coasta căruia e așezată o parte a satului.

Dobîrceni, *iaz*, în satul Dobîrceni, com. Dobîrceni, județul Botoșani.

Dobîrceni, *pîrîŭ*, pe teritorul căt. Munteni-d.-j., pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, numit ast-fel de la valea Dobîrceni. Izvorește din fundul văiei de sub dealul Dobîrceni, curge prin mijlocul satului în spre S.; trece în com. Mînjești; și se varsă în pîrîul Crasna, ce desparte com. Munteni-d.-j. de jud. Fălciŭ.

Dobîrceni, *podiș*, spre V. de satul Dobîrceni, din com. Munteni-d.-j., pl. Crasna, jud. Vasluiŭ.

Dobîrceni, *vale*, se întinde la E. de satul Munteni-d.-j., spre Dobîrceni, com. Munteni-d.-j., pl. Crasna, jud. Vasluiŭ.

Dobîrceni-Răzeși, *sat*, în partea de N. a com. Mînjești, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, alăturea cu satul Dobîrceni, din com. Munteni-d.-j. Are o suprafață de 150 hectare și o populație de 30 familii, saŭ 150 suflete.

Numărul vitelor e de 138: 66 vite mari cornute, 50 oi și 22 rîmători.

Locuitorii posedă: 6 pluguri și 10 care cu boi.

Dobîrcenilor (Pădurea-), *pădure*, de ștejar, în partea de V. a com. Dobîrceni, jud. Botoșani; are o întindere de 300 hect.

Dobja, *deal*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Sagna, spre E. de satul Sagna.

Doblea, *cătun*, din jud. și plasa Argeșului, pendinte de com. rur. Cerbureni-Iașul.

www.dacoromanica.ro

Doboca, *vîrf de munte*. Vezĭ Coarnele, jud. Bacău.

Doboș, jud. Iași. Vezĭ Parmuva, deal, com. Tomești, pl. Codrul.

Doboșani, *numire*, ce se mai dă *cătunului* Vulturești-d.-s., plasa Argeșului, jud. Muscel.

Dobra, *com. rur.* și *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Cîmpul, la distanță de 49 kil. de orașul T.-Severin. Satul Dobra formează com. cu Cosanda și Ostrovul, mărginindu-se la E. cu com. Bălăcița-de-Dumbrava; la S. cu com. Vlădaia; la V. cu com. Almăjelul, și la N. cu com. Slașoma. Are peste 1000 loc. carĭ stau în 196 case. Ocupațiunea locuitorilor este numaĭ agricultura și creșterea vitelor, calitatea pămîntuluĭ fiind bună. Eĭ posedă: 62 pluguri, 120 care cu boĭ și 18 căruțe cu caĭ.

In com. este: o biserică deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ; o școală cu 1 învățător, frecuentată de 28 elevĭ.

Budgetul com. coprinde: la venitur suma de leĭ 2862, iar la cheltuelĭ suma de 2086 leĭ.

Numărul vitelor este de 1951: 780 vite marĭ cornute, 45 caĭ, 600 oĭ, 40 bivolĭ și 486 rîmătorĭ.

Prin această com. trece șoseaua Corlățelul-Almăjelul-Bălăcița saŭ Bîcleșul-Guardenița-Bălăcița-Dobra.

De notat în această comună sunt: Cîmpul-Dobreĭ, Coada-de-Pădure, Lacul-Roșu, Seracoavele, Dona și Seștul; valea Bîrna-Dobreĭ; Dealul-Plinicioareĭ; Fața-Inaltă, Pădina, dealurile: Ostrovuluĭ, Cosandăĭ, Bândălăuluĭ și Bîrneĭ.

Prin pădurea Dobreĭ de lîngă com. Dobra, trece Valul-luĭ-Traian, pe partea de S. a com.; vine despre Dealul-Almăjeluluĭ și despre Pădina-Mică, trecînd spre Bălăcița-Guardenița-Cleanovul în Dolj, unde continuă, străbătînd jud. Dolj spre jud. Romanați, cunoscîndu-i-se urma sub numele, pe unele locurĭ, de Brazda-luĭ-Iorgovan, iar pe altele de Drumul-luĭ-Traian.

Dobra, *com. rurală*, jud. Dîmbovița, plasa Ialomița. E situată la S.-E. de Tîrgoviște, pe malul drept al Ialomițeĭ, pe șoseaua județeană Tîrgoviște-Butimanul și pe o cîmpie întinsă. Are o populație de 860 locuitorĭ. Cîmpiile acesteĭ comune produc cereale multe; sunt pășunĭ întinse, și pădurĭ în apropiere. In comună este o biserică și o școală comunală.

Se învecinește spre E. cu comuna Gheboaia de care se desparte prin Ialomița, spre V. cu Cornățelul, spre N. cu Băleni și spre S. Bilciurești.

Dobra, *cîmpie*, în jud. Mehedinți, plasa Dumbrava, com. rurală Slașoma.

Dobra, *munte*, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, înalt de 1923 metri de asupra nivelului Mărĭi-Negre. Este la granița țăreĭ, despre Banatul-Temișianeĭ.

Dobra, *deal*, în jud. Mehedinți, plasa Cîmpul, com. rur. Dobra.

Dobra, *pisc*, spre E. de com. Sîmburești, plasa Oltul-d.-s., jud. Olt, cu o lungime de vr'o 800 metri și cu direcția dela V. spre E. Pe parte din el se cultivă cereale, pe parte sunt pășunĭ, și parte este păduros.

Dobra, *deal*, jud. Bacău, com. Bîrsănești, plasa Tazlăul-d.-j. pe lîngă pîrîiașul Căraclaŭ, ceva mai sus de Lazăr, lîngă care se află silișteși unde s'aŭ găsit hîrburĭ și mai multe pietre înfipte în pămînt, urme de biserică și o piatră mare cu o vechie inscripție. Această piatră nu mai există astăzĭ, fiind luată de locuitorĭ. Locul unde a fost biserica se chiamă Țintirim, iar satul s'ar fi numit Dumirești.

Dobra, *vîrf de munte*, cea mai înaltă creastă a munteluĭ Dobra, numit și Vîrful-Dobreĭ, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, com. rurală Cloșani.

Dobra, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, pendinte de com. Nenciulești, plasa Cerna-d.-j., jud. Vîlcea.

Dobra, *pîrîu*, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, comuna rurală Cloșani; izvorește din muntele Dobra și se varsă în apa Cerna.

Dobra, *vale*, în jud. Mehedinți, pl. Dumbrava, com. rur. Slașoma.

Dobra, *vale*, în jud. Mehedinți, pl. Cîmpul, com. rur. Dobra.

Dobra (Muntele-), *pădure particulară*, supusă regimuluĭ silvic, cu o suprafață de 2000 hect., situată în com Brezoiul, plaiul Cozia, jud. Vîlcea.

Dobraia, *deal*, acoperit cu pădurĭ și livezĭ, în partea de S. a comuneĭ Mihăești, plasa Rîurile, jud. Muscel.

Dobrana, *locuință izolată*, com. Poenărei, plaiul Nucșoara, jud. Muscel.

Dobrana, *vale*, jud. Bacău, pl. Siretul-d.-s., de pe teritoriul comunei Filipeni.

Dobre (Insula-luĭ-Moș-), *in-*

www.dacoromanica.ro

șulă, în Dunăre, brațul cel vechiŭ. E situată în partea vestică a plășiĭ Măcin, și în cea sud-vestică a comuneĭ Turcoaia, jud. Tulcea. Are o formă lunguiață; o lungime de 1500 metri, o lățime medie de 700 metri, o întindere totală de 80 hect. Este joasă, cu malurile la nivelul apeĭ; în mare parte este inundată cînd vin apele mariĭ; este acoperită cu pădurĭ de sălciĭ.

Dobre (Movila-luĭ-), *movilă*, jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Frecățeĭ. Este naturală, acoperită cu verdeață. E unul din vîrfurile estice ale dealuluĭ Calicul, de unde pleacă dealul Cataloi. E situată în partea estică a plășeĭ și sud-estică a comuneĭ. Are 116 m., dominînd asupra satuluĭ Frecățeĭ, văeĭ Telița și asupra drumuluĭ comunal Frecățeĭ-Cataloi și Frecățeĭ-Hagilar.

Dobre (Privalul-luĭ-), *prival*, jud. Brăila, începe din partea stîngă a jepseĭ Iapa și dă în partea S.-V. a ĭezeruluĭ Dobre.

Dobrea, *vale*, care desparte cătunul Sterianul-d.-j., de Linia-Păltineanu, jud. Ilfov, pl. Znagovul.

Dobreanul, *pîrîŭ*, izvorește de sub dealul Bodești, com. Bodești, jud. Vasluiŭ, pl. Mijlocul. Curge spre V. și se varsă în pîrîul Rebricea, maĭ în jos de satul Scînteia, după ce primește afluențĭ pîrăĭele: Furniceasa, Mîrzoaia și Bodești.

Dobreasca, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, jud. Muscel, pl. Podgoria, com. Dobrești, în întindere de 1500 hect.

Dobreĭ (Dealul), *deal*, în jud. Suceava, com. Mălini.

Dobreĭ (Dealul-), *deal*, în jud. Suceava, com. Brădățelul.

Dobrele, *iezer*, jud. Brăila, între canalul Cremenea și Vîlciul, la hotarul de N. a com. Berteștid.-j. Se unește cu canalul Mănușoaia prin privalul Vîntoaia.

Dobrele, *iezere*, jud. Brăila, în jud. Brăila, situate în ostrovul Iapa, la E. de iezerul Jăgara. Intr'însele dă Privalul-luĭ-Dobre.

Dobreni, *com. rur.*, în județul Neamțu, pl. Piatra-Muntele, așezată pe șesurile ce se întind din dreapta spre pîrîul Cracăul pănă în creștetul dealurilor Balaurul și Cuejdiul, ocupînd toată zarea muntoasă în spre N., pănă pe culmele ce se întind către S. de mănăstirea Horaița.

Forma terenurilor acesteĭ comune e din cele maĭ curioase; e de jur împrejur cercuită printr'un lanț de munțĭ-dealurĭ, care, începînd din dreptul satuluĭ Malul, se continuă spre V. pănă în marginea satuluĭ Sărata, și apoĭ spre N.-V. pănă la izvorul pîrîiașuluĭ Muncelul (fundătura despre com. Crăcăoani și Buhalnița), iar de aci se recurbează spre N. și apoĭ începe spre E.-S. pănă în marginea satuluĭ Dobreni, alcătuind un oval prin mijlocul căruia, din fundacul de la izvorul Muncelului, la o egală distanță între cele două laturĭ, se întinde o altă șiră de munțĭ pănă în dreptul satuluĭ Almaș; așa că privind din înălțime ni se reprezintă ca un *ot* chirilic, așezat invers și aplecat spre dreapta.

Se mărginește la N. cu com. Bodești-Precisteĭ și com. Crăcăoani, com. Buhalnița și întregul teritoriŭ al com. Gîrcina; la S. și E. cu com. Căciulești și com. Cirligi.

Este formată din satele: Dobreni, Cășăria, Malul, Măscătești, Almașul, Negrești și Poiana-Almașuluĭ, avînd o suprafață de 6019 hect. (4209 fălcĭ), și o pop. de 733 fam., saŭ 2874 sufl., carĭ locuesc în 680 case; sunt 1395 bărbațĭ, 1469 femeĭ, 1551 necăsătorițĭ, 1070 căsătorițĭ, 229 văduvĭ (din carĭ 206 vădane), 43 nevolnicĭ, 14 divorțațĭ; 600 băĭețĭ, 598 fete; 12 Evreĭ. Știŭ carte 170 persoane, nu știŭ 2694.

Dintre locuitoriĭ împroprietărițĭ în 1864, sunt astă-zĭ 80 carĭ stăpînesc înșiși locurile lor; 274 ca urmașĭ; 80 neavînd nicĭ un fel de proprietate și nicĭ putința de a moșteni după urma părinților lor legiuițĭ.

Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura și exploatarea pădurilor; solul, relativ, este producător și se cultivă pe o ŭtindere de 1553 hect.

Imașurile aŭ o tindere de 143 hect. și nutresc 2585 capete de vite.

In această com. se află: 7 biserici (3 făcute de sătenĭ și 4 de particularĭ), deservite de 6 preoțĭ și 8 eclesiarcĭ; 3 școlĭ, frecuentate de 179 elevĭ; 5 morĭ pentru măcinat; 5 herăstrae pentru tăiatul și fasonatul lemnelor; 3 fierărĭĭ; 2 butnărĭĭ; 3 rotărĭĭ; o vărărie; o olărie; doĭ caretașĭ, 1 cojocar și 1 țesător.

Budgetul com. e de 9586 leĭ, 26 banĭ la venitурĭ și de 8329 leĭ, 25 banĭ la cheltuelĭ.

Contribuabilĭ sunt 436.

Comunicațiunea cu satele vecine se face prin: șoseaua județeană Piatra-Neamțu, care începe din creștetul dealuluĭ Balaurul (cantonul Sărata, venind din oraș) și parcurge com. pe o întindere maĭ bine de 5 kil.; prin șoseaua județeană Dobreni-Moinești, care merge paralel

www.dacoromanica.ro

cu pîrîul Cracăul; prin șoseaua comunală care începe din dreptul kil. 7 al șoseleĭ Piatra-Neamțu și străbate prin drumurile naturale: Dobreni, Negrești, Poenele.

Dobreni, *sat*, face parte din comuna rur. Dobreni-Cîmpurelul, jud. Ilfov, pl. Sabarul. Este situat la S. de București, pe malul stîng al rîuluĭ Sabarul. Aci este reședința primărieĭ.

In această com. s'a născut Constantin Șerban Basarab, poreclit Cîrnul, fiul natural al luĭ Radu-Vodă Șerban, care a domnit de la 1654—1658, și era cunoscut sub numele de Serdarul Constantin din Dobreni.

Se întinde pe o suprafață de 2614 hect., avînd o populație de 1092 locuitorĭ.

Familia răposatuluĭ D. Gr. Ghica are 2258 hect. și locuitorii 356 he

Proprietarul cultivă 1860 hectare (102 sterpe, 126 izlaz, 130 pădure și 36 vie).

Locuitorii cultivă 220 hect. (14 sterpe, 86 izlaz și 36 vie).

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală rurală, frecuentată de 28 elevĭ și 2 eleve, cu întreținerea căreia jud. și com. cheltuesc 1440 leĭ anual. Aci maĭ este o moară de apă; 1 heleșteu; 2 poduri stătătoare.

Comerciul se face de 7 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 715 și al celor micĭ de 1162.

Nu se știe cu preciziune anul înființăreĭ acesteĭ comune, dar după inscripția bisericeĭ, pe care o reproducem aci, se constată că această biserică și multe alte case de zid, s'aŭ făcut din temelie de jupîn Constantin Șerban Voevod. De aci ar rezulta că această comună s'a înființat de aproape 300 de anĭ.

Biserica are 2 inscripțiĭ: una săpată în piatră de asupra ușeĭ și alta în biserică. Cea de deasupra ușeĭ are următoarea inscripțiune:

Cu bună voie a tatăluĭ și cu ajutorul fiuluĭ și cu stăruința Sf. Duh s'aŭ ridicat sfîntă, cinstită și Dumnezeiască biserică pre hramul Adormirea Precesteĭ (nedescifrabil) în zilele prea înălțatuluĭ Ion Voevod Vel Serdaru, și s'aŭ făcut din temelie de jupîn Constantin Vel Serdaru sin Ion Șerban Voevod, a jupîneseĭ Bălașa (leatu 7154).

Inscripția de pe piatra din biserică are următoarea coprindere:

Cu mila luĭ Dumnezeŭ și cu ajutorul Precestiĭ, creștinul și luminatul Domn Ion Constantin Șerban Voevod, pus'am și așezat această cinstită piatră pe cinstita groapă a prețioaseĭ maiceĭ mele și s'a prestevit în zilele luĭ Ion Mateiŭ Voevod, August 7, din veleatul 7160 și s'aŭ pus această pîeatră în zilelele luĭ Ion Constantin Șerban Voevod la leatul 7164.

Cătunul Dobreni este așezat pe un mic deluț ce se pierde în întinsul cîmpieĭ.

Dobreni, *sat*, jud. Neamțu, situat la 9 kil. 700 m. de orașul Piatra, pe ultimele inclinațiunĭ des pre S. ale dealurilor Ceuca și Prohalul, în unghiul format de curbătura și intersecția șoseleĭ Piatra-Neamțu cu șoseaua Dobreni-Moinești.

Se mărginește spre S. cu satele Malul, Căsăria și Sărata, de care se desparte prin cursul pîrîuluĭ Almașul; iar spre N. cu satele Negrești și Bodești-Precisteĭ, de care se desparte atît prin extremitățile dealurilor sale, cît și prin limite convenționale.

Suprafața terenurilor sale e de 1859 hect. (1300 fălcĭ, socotindu-se întru aceasta și întinderea satuluĭ Căsăria și Măscătești). Are o populațiune de 219 familiĭ, saŭ 705 suflete, carĭ locuesc în 19 case; sunt 376 bărbațĭ, 409 femeĭ; 426 necăsătorțĭ, 297 căsătoriți, 55 văduvĭ, 7 divorțațĭ și 6 nevolnicĭ; 7 Evreĭ. Știŭ carte 91 persoane, 694 nu știŭ.

In sat se află o biserică de zid, deservită de 2 preoți și 2 eclesiarcĭ; o școală, frecuentată de 63 elevĭ; 2 morĭ (din care una cu 2 pietre), 2 fierării, o rotărie.

Numărul vitelor se urcă la 669 capete, din carĭ: 125 boĭ, 90 vacĭ, 350 oĭ, 22 caĭ, 30 rîmătorĭ, 19 juncĭ, 30 viteĭ și 3 taurĭ pentru prăsire.

Dobreni, *cătun*, face parte din com. Slobozia-Trăsnitul, plasa Teleormanuluĭ, jud. Teleorman. Este așezat pe șoseaua județeană, la marginea com. Tătărești-d.-s., de care nu e despărțit prin vre-un semn sau distanță; este maĭ mult o mahala a acesteĭ comune. Are 25 contribuabilĭ. La N. acestuĭ cătun se află măgura numită Măgura-Dobrenilor.

Dobreni, *sat*, în jud. și pl. Tutova, com. Plopana. Are 222 locuitorĭ, carĭ locuesc în 43 case. E numită și Valea-Dobreni.

Dobreni, *movilă*, jud. Ilfov, pl. Sabarul, lîngă com. Bragadirul.

Dobreni, *moșie*, cu părțĭ, în jud. Neamțu, com. Dobreni, pl. Piatra-Muntele. E așezată între moșiile Sărata, Ciriteĭ, Cîrligi, Negrești, Almașul, Bodești-Precisteĭ. Este proprietatea d-luĭ Leon Emanoil Bogdan, și aduce un venit anual de 26520 leĭ; posedă treĭ morĭ și casele de locuit.

Dobreni-Cîmpurelul, *com. rur.*, pl. Sabarul, jud. Ilfov, situată

www.dacoromanica.ro

între rîul Argeşul şi rîul Sabarul, spre S. de Bucureşti, la 21 kil. Stă în legătură cu Vărăşti, Străini-Dobreni şi Berceni, prin şosele vecinale.

Se compune din satele: Cîmpurelul şi Dobreni. Are o populaţie de 1597 locuitorĭ, carĭ trăesc în 260 case şi 49 bordeie.

Se întinde pe o suprafaţă de 3125 hect. Familia răposatuluĭ D. Gr. Ghica are 2533 hect. şi locuitoriĭ 592 hect. Proprietarul cultivă 2072 hect. (103 sterpe, 140 izlaz, 55 vie, 163 pădure). Locuitoriĭ cultivă 366 hect. (22 sterpe, 145 izlaz şi 59 vie).

Sunt 307 contribuabilĭ.

Budgetul e de 4886 leĭ la venitурĭ şi de 4652 leĭ la chelt.

In comună sunt 2 bisericĭ (în fie-care cătun cîte una); 1 şcoală mixtă; 1 moară de apă; 5 heleştaie; 6 poduri stătătoare.

Numărul vitelor marĭ e de 1083 (100 caĭ şi epe, 340 boĭ, 301 vacĭ şi viţeĭ, 36 taurĭ, 9 bivolĭ şi 207 bivoliţe) şi al celor micĭ de 1728 (21 capre, 137 porcĭ şi 1570 oĭ).

Dintre locuitorĭ, 269 sunt plugarĭ, 111 aŭ diferite profesiunĭ.

Arătura se face cu 205 pluguri, 193 cu boĭ şi 12 cu caĭ.

Locuitoriĭ aŭ 260 care şi căruţe, 219 cu boĭ şi 41 cu caĭ.

Improprietăriţĭ sunt 152 locuitorĭ şi neîmproprietăriţĭ 238.

Comerciul se face de 10 cîrciumarĭ.

Dobrescu, *sat*, face parte din com. rur. Zătreni, plasa Mijlocul, jud. Vîlcea. Are o populaţie de 156 locuitorĭ (84 bărbaţĭ şi 72 femeĭ).

Dobrescu, *pisc*, ce se lasă din Dealul-Olteţuluĭ, în partea de E. a com. Zătreni, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea.

Dobreşti, *com. rur.*, jud. Argeş, pl. Oltul, la 29 kil. de comuna rurală Tigveni (reşedinţa subprefecturеĭ) şi la 17 kil. de Piteşti. Se compune din 3 cătune: Dealul-Launele (150 locuitorĭ), Drăgoleşti (277 locuitorĭ) şi Dobreşti (250 locuitorĭ); peste tot sunt 767 locuitorĭ.

Are 2 bisericĭ (în Dobreşti şi în Drăgoleşti) şi o şcoală primară rurală.

Se află între com. Scheiul, la N., Launele-de-S. la E., Dănicei la S. şi Stoileşti la V.

Budgetul comuneĭ pe anul 1882—83 a fost de 1504 leĭ, 25 banĭ la venitурĭ şi de 1358 leĭ, la cheltuelĭ.

După o publicaţiune oficială (1887) această comună număra 127 contribuabilĭ şi avea un budget de 3876 leĭ la venitурĭ şi de 3510 leĭ la cheltuelĭ.

Numărul vitelor era în 1887 de 306 vite marĭ (300 boĭ şi vacĭ, 6 caĭ) şi de 270 vite mărunte (150 oĭ, 20 capre şi 10 rîmătorĭ).

In com. Dobreşti se face anual un bîlciŭ la Inălţarea-Domnuluĭ. Biserica din Dobreşti este făcută la 1833 de un Hagi Nicolae Momularu.

Dobreşti, *com. rur.*, jud. Muscel, pl. Podgoria, situată la S.-E. de Cîmpulung, 65 kil. departe de acest oraş, pe ambele malurĭ ale gîrleĭ Cîrcinovul.

Se compune din 3 cătune: Haiteşti, Cerceĭ şi Fureşti, cu reşedinţa în Hăiteşti.

Are o populaţie de 1052 locuitorĭ, (527 bărbaţĭ şi 525 femeĭ) cu 238 familiĭ, carĭ trăiesc în 254 case.

Sunt 220 contribuabilĭ.

Vite: 1048 vite marĭ cornute, 814 capre, 916 oĭ, 415 porcĭ şi 56 caĭ.

Budgetul com. în 1889—90 era la venitурĭ de 1680 leĭ şi la cheltuelĭ de 1470 leĭ.

Prin mijlocul comuneĭ, care are o formă lunguiaţă, trece gîrla Cîrcinovul, în care se varsă, pe malul drept: Valea-Mărăcineluĭ, a-Dragneĭ, a-Cetăţeĭ şi a-Siliştеĭ; iar pe stînga: Gîrla-Grecilor, Valea-Orjanca şi Floarea. Peste aceste văĭ sunt podeţe de lemn; iar la S. de cătunul Fureşti, peste Cîrcinovul, este un pod mare de lemn, în lungime de 30 m.

In com. sunt 5 morĭ saŭ făcae, carĭ umblă numaĭ cînd plouă saŭ în timpul topireĭ zăpeziĭ.

Comuna are întinse livezĭ şi păduri, compuse din stejarĭ, fagĭ, carpenĭ, aluniĭ, teĭ, plopĭ, paltinĭ, jugastri şi alte speciĭ în maĭ mică cantitate.

Locuitoriĭ sunt parte moşneni, parte împroprietăriţĭ după legea din 1864, parte fără pămînt. Celor împroprietăriţĭ li s'aŭ dat locurĭ, în diferite categoriĭ, pe cele două trupurĭ ale statuluĭ, carĭ ţin de mănăstirile Rîncăciovul şi Nămăeşti şi pe propietăţile d-luĭ Pandele Crăsnaru şi d-neĭ Ruxandra Coridali.

In partea de N. a comuneĭ se ridică un deal, numit Piscul-Cornetuluĭ, unde se văd nişte cărămizĭ şi urme de zid şi unde se zice că ar fi fost un monument tătăresc.

Tot în raionul acesteĭ comune este locul numit Piscul-Turculuĭ.

In comună sunt 3 bisericĭ (în fie-care cătun cîte una). Cea de la Hăiteşti, situată la poalele pisculuĭ Cornetul, a fost schit de călugăriţe. Şcoala, cu întreţinerea căreia statul cheltueşte anual 1296 leĭ, se frecuentă de 35 elevĭ şi 5 eleve.

Dobreşti, *sat*, cu 250 locuitorĭ, jud. Argeş, plasa Oltuluĭ; face

www.dacoromanica.ro

parte din com. rurală cu aceeaşĭ numire. Are o biserică cu hramul Sf. Nicolae, deservită de un preot şi un cîntăreţ.

Dobreşti, *sat*, jud. Dolj, plasa Jiul-d.-j., com. Căciulăteşti. Are 300 suflete, 160 bărbaţĭ şi 140 femeĭ. Locuesc în 13 case şi 84 bordee. In sat este o şcoală mixtă, ce funcţionează din 1860, întreţinută de Stat. Localul, construit de zid, este în bună stare. In anul şcolar 1892—93 a fost frecuentată de 21 copiĭ: 16 băeţĭ şi 15 fete din satul Roaba, 7 băeţĭ din satul Căciulăteşti şi 9 băeţĭ şi o fată din satul Dobreşti, în total 38 şcolarĭ, 32 băeţĭ şi 6 fete. In sat este o biserică, fondată la 1847 de Iacov Grigore şi Toma Dobrescu. Cîrciumĭ sunt 2.

Dobreşti, *nume* ce purta în vechime *com. rur.* Căciulăteşti, jud. Dolj, plasa Jiul-d.-j.

Dobreşti, *moşie*, jud. Argeş, pl. Oltul, com. Dobreşti, cu o întindere de 1400 pogoane, din care 800 pog. pădure. E proprietatea Statuluĭ. Inainte de secularizare era pendinte de Episcopia de Rîmnic.

Dobreşti, *moşie*, jud. Dolj, plasa Jiu-d.-j., com. Căciulăteşti, pe care sunt cete de moşneni.

Dobreşti, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, jud. Muscel, plasa Podgoria, com. Dobreşti, în întindere de 500 hect. Esenţe: fag, stejar, carpen, plop, mesteacăn, frasin, jugastru şi anin.

Dobreşti, *vale*, jud. I'rahova, plasa Filipeşti, com. Moreni.

Dobretul, *deal*, jud. Vîlcea, plasa Olteţul-d.-j., com. Ghioroiul.

Dobreţul, *cătun*, la 4 kil. spre V. de com. Ştirbeiŭ, în N.-V. plăşeĭ Olteţul-Otul-d.-s., jud. Romanaţi, situat în valea cu acelaşĭ nume, la 20 kil. departe de Balş, pe un teren cu o altitudine de 200 metri d'asupra niveluluĭ măriĭ. Are 64 fam., saŭ 300 loc.

Dobreţul, *vale*, lîngă cătunul cu acelaşĭ nume, jud. Romanaţi, comuna Ştirbeiŭ; se termină în valea rîuluĭ Frăţila.

Dobriana, *şiră de dealurĭ*, jud. Bacăŭ, plasa Siretul-d.-s., com. Filipeni, dintre pîrîul Berheciŭ şi pîrîiaşul Dunavăţul. Incepe în com. Oţeleşti şi desparte comuna Mărăşti de com. Filipeni şi apoĭ trece în com. Onceşti, jud. Tecuciŭ.

Dobrina, *pădure*, jud. Bacăŭ, plasa Siretul-d.-s., comuna Filipeni, cu o întindere de vre-o 12 hect.

Dobrina, *pîrîiaş*, judeţul Bacăŭ, plasa Siretul-d.-s., comuna Filipeni. Izvoreşte din dealul cu acelaşĭ nume şi se varsă în Dunăvăţ.

Dobrina, *silişte*, jud. Bacăŭ, plasa Siretul-d.-s, com. Filipeni, aşezată pe dealul Dobrina.

Dobriaşul, *pisc*, în jud. Muscel, de 1300 metri, pe un masiv îngust, între Rîul-Tîrguluĭ şi rîul Argeşelul. Acest masiv se termină aproape de confluenţa rîuluĭ Argeşelul cu Rîul-Tîrguluĭ şi prezintă o şea largă la S. de Nămăeşti prin care trece şoseaua naţională Cîmpulung-Frontieră.

Dobriaşul, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, jud. Muscel, pe muntele Dobriaşul, com. Lereşti, plaiul Dîmboviţa, în întindere aproximativă de 1000 hectare, compusă maĭ cu seamă din fag. Se învecineşte la N. cu Moşoroaiele, la S. cu Strîmtul, la E. cu rîul Argeşelul şi la V. cu Rîul-Tîrguluĭ.

Dobriaşul-Mare, *munte*, între comunele Nămăeşti şi Lereşti, plaiul Dîmboviţa, jud. Muscel. Aci sunt multe stîne.

Dobriaşul-Mic, *munte*, la S. de Dobriaşul-Mare, com. Lereşti, plaiul Dîmboviţa, jud. Muscel.

Dobrica saŭ **Pietroasa**, *trup de pădure*, a statuluĭ, jud. Vîlcea, în întindere de 300 hect., care, împreună cu trupul Urzica, formează pădurea Budoiul, com. Sinesti, plasa Olteţul-d.-s.

Dobricea, *mahala*, com. Tereuja, plasa Olteţul-d.-s., jud. Vîlcea.

Dobricea, *mahala*, face parte din comuna rurală Băeşti, plasa Olteţul-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 406 locuitorĭ.

Aci e o biserică vechĭe de lemn, unde se află şi cimitirul comuneĭ, care biserică, după spusele bătrînilor, se crede a fi făcută de acum vr'o 200 de anĭ. Dobricea este situată în centrul comuneĭ şi este udată de pîrîul Dobricea şi de Valea-Găletarilor şi de a-luĭ-Iordache. Aci e reşedinţa com. şi şcoala, care e frecuentată de 75 copiĭ.

Dobricea, *pîrîŭ*, jud. Vîlcea, izvoreşte din Dealul-Sineştilor, trece prin centrul comuneĭ Băeşti, plasa Olteţul-d.-s. Primeşte ca afluenţĭ, pe partea stîngă, văile Turbureĭ, Berzeĭ şi Martologuluĭ, iar pe dreapta văile Hotaruluĭ şi Vieĭ şi apoĭ se varsă în rîul Olteţul.

Dobricea, Iezerul şi **Bojeni**,

www.dacoromanica.ro

păduri particulare, supuse regimului silvic, comuna Sineşti, plasa Olteţul-d.-s., jud. Vîlcea.

Dobriceni, *com. rur.*, în Nordul plăşeĭ Olteţul-Oltul-d.-s., judeţul Romanaţi. Este formată din satele: Dobriceni, 200 locuitorĭ, Preoteşti, 150 locuitorĭ şi Mărcuşul, 201 locuitorĭ. E situată aproape de hotarul judeţuluĭ, pe terenul drept al Olteţuluĭ, unde nişte dealurĭ detaşate din dealul Frăţila aŭ o înălţime de 241 metri d'asupra niveluluĭ măriĭ. Cătunul Mărcuşul e maĭ la N., pe terenul stîng al Olteţuluĭ, şi are 151 metri altitudine. Com. Dobriceni este la 53 kil. depărtare de Caracal şi la 21 kil. de Balş.

Are 161 capĭ de fam.; o populaţie de 551 de locuitorĭ, din carĭ: 304 bărbaţĭ, 247 femeĭ, 273 căsătoriţĭ şi 282 necăsăt. Ştiŭ carte 14 persoane şi 534 nu ştiŭ. Sunt 134 contribuabilĭ. Budgetul comuneĭ pe 1886/87 a fost de 1219 leĭ la venitурĭ şi de 1198 leĭ la cheltuelĭ. Vite marĭ sunt 278; vite micĭ, 641 şi porcĭ, 131.

Sunt 3 bisericĭ: Cuvioasa Paraschiva, în Dobriceni, clădită la 1764 de Ieromonahul Anastasie şi prefăcută de Tudose Dinescu; S-ta Treime, în Preoţeşti; Intrarea-în-Biserică, cu 2 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ.

Dobriceni, *com. rur.*, în judeţul Vîlcea, pl. Ocolul, compusă din 2 cătune: Bucureşti şi Dobriceni. Este situată pe gîrla Dobriceni, dealul Grueri şi dealul Bărăgan, la 22 kil. departe de capitala jud. şi la 10 kil. de Olăneşti, reşedinţa plăşeĭ.

Are o populaţie de 1103 loc. (542 bărbaţĭ şi 561 femeĭ), în care intră şi 20 familiĭ de Ţiganĭ. Capĭ de fam. sunt 324; contrib. 230; case de locuit 293.

In comună sunt treĭ bisericĭ (două în Dobriceni şi una în Budăreşti).

Meseriaşĭ sunt: 8 dulgherĭ, 3 tîmplarĭ, 2 rotarĭ şi 2 olarĭ. Eĭ desfac produsele munceĭ lor la tîrgul săptămînal din R.-Vîlcea.

Vite sunt: 162 caĭ, 140 boĭ, 295 vacĭ, 25 capre şi 250 oĭ.

Pe gîrla Dobriceni, în raionul com., sunt 3 morĭ. Locuitoriĭ, în număr de 241, s'aŭ împroprietărit pe moşia Dobriceni, la anul 1864, cînd li s'aŭ dat 692 hect. Şcoala există în comună de 50 anĭ. Clădirea e vechie, proprietatea com. Se frecuentă de 14 copiĭ (12 băeţĭ şi 2 fete), din numărul de 105 copiĭ în vîrstă de şcoală (57 băeţĭ şi 48 fete). Ştiŭ carte 82 bărbaţĭ şi 2 femeĭ. Cu întreţinerea şcoaleĭ statul cheltueşte anual 1188 leĭ.

Sunt 35 stupĭ cu albine. Toată com., cu izlaz cu tot, are 1095 hect., din carĭ vatra satuluĭ are 379 hectare.

Se fabrică aci pănă la 6000 decalitri ţuică anual.

O şosea comunală înlesneşte comunicaţia între com. Dobriceni Bărbăteşti, Cacova şi Stoeneşti. Sunt şi alte drumurĭ prin comună.

Veniturile comuneĭ se urcă la 1161 leĭ şi cheltuelile la 1125 leĭ anual.

E brăzdată de dealurile: Cacova şi Grueri spre E., Bărăganul, Mălini şi Huidu spre N., Pîrloagele, Drogul şi Dobriceni spre V. şi e udată de văile: Pucioasa, Găina, Sărata, Valea-Rea, Stroeşti şi Frumuşiţa. Ca piscurĭ ale dealurilor sunt: Cetăţuia, Bărăganul, Mălini, Drogul, Piscul dela Bunget şi Croitorescu.

In interiorul com. este locul numit Pucioasa de la Gîrbăneşti, 5 izvoare cu apă minerală, iar spre E. de Dobriceni se află două clocote de apă care miroase a cocleală şi a smoală. Locul acesteĭ ape se numeşte Fierbea.

Tot spre E. de Dobriceni, puţin maĭ spre N., se află alte ape de pucioasă, neagră-cenuşie. Locul acestor izvoare se numeşte Fierbea-luĭ-Stan-Pasărea.

Puţin maĭ spre V. de aceste izvoare, se află alte două izvoare de pucioasă, şi lîngă unul dintr'însele este un nămol negru, care cînd se bagă în apă, îĭ dă maĭ multe colorĭ: galben, roşu, albastru, cenuşiŭ. Acest nămol are un miros de catran saŭ smoală.

Spre V. de com. Dobriceni se află sare la suprafaţa pămîntuluĭ, de unde chiar iese apă sărată.

Se mărgineste cu com. Cacova, Stoeneşti, Bodeşti, Bărbăteşti şi Cheia.

Dobriceni, *sat*, face parte din com. rur. Dobriceni, pl. Ocolul, jud. Vîlcea. Are o populaţie de 991 locuitorĭ (488 bărbaţĭ şi 503 femeĭ). Aci e reşedinţa comuneĭ şi a şcoaleĭ. Are 2 bisericĭ: una cu hramul Cuvioasa Paraschiva, fondată din temelie de Preda Postelnicul la anul 1802 şi a doua cu hramul Sf. Nicolae, zidită din temelie la 1860 de locuitoriĭ satuluĭ şi reparată, la anul 1881. Maĭ e în com. o biserică ruinată.

Şcoala se frecuentă de 14 copiĭ (12 băeţĭ şi 2 fete), din numărul de 100 (55 băeţĭ şi 45 fete). Şcoala are 3 hect. pămînt.

Dobriceni, *sat*, face parte din com. rur. Laloşul, pl. Olteţul-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 337 locuitorĭ. Cade în partea de V. a comuneĭ, şi-l udă rîul Olteţul. E la distanţă de $2^{1}/_{2}$ kil. de cătunul Laloşul, unde e şcoala, care e frecuentată de 31 copiĭ.

www.dacoromanica.ro

Dobriceni, *fost schit*, în jud. Vîlcea, com. cu acelaşĭ nume, pl. Ocolul. Se văd numaĭ ruinele luĭ. Era metoh al mănăstireĭ Arnota. Este aşezat în lunca Dobriceni. Pisania acestuĭ schit s'a transportat la una din bisericile comuneĭ.

Dobriceni, *deal*, în raionul com. Dobriceni, pl. Ocolul, jud. Vîlcea, pe care se cultivă 2 hect., 50 ariĭ vie.

Dobriceni, *deal*, la V. comuneĭ Dobriceni, plasa Ocolul, jud. Vîlcea.

Dobriceni, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 425 hect., situată în jud. Vîlcea, în com. Bărbăteşti, pl. Horezul, şi formată din trupurile: Deluşelul (35 hect.) şi Mangul (390 hect.)

Dobriceni, *rîŭ*, în jud. Vîlcea, izvoreşte din poalele munteluĭ Piciorul-Motruluĭ, se uneşte la com. Stoeneşti cu rîul Cacova şi ia numele de Govora. Trece prin com. Titireciŭ, Govora, Mihăeşti, şi, de la com. Bîrseşti, ia numele de Bîrsescu. Lărgimea albieĭ rîuluĭ unit variază de la 10—15 metri.

Dobriceni, *gîrlă*, izvoreşte din pădurea Lisa, trece prin centrul com. Dobriceni, pl. Ocolul, jud. Vîlcea şi se varsă în Olt.

Dobriceni (Vatra - Mănăstireĭ-), *moşie* a statuluĭ, judeţul Vîlcea, fostă pendinte de mănăstirea Arnota, care, pe periodul 1885—95, s'a arendat cu 3020 leĭ anual.

Dobridor, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Cîmpul, la 57 kil. S.-V. de Craiova şi la 31 kil. de reşedinţa plăşeĭ, Calafat.

Este aşezată pe loc şes, pe albia şi malurile a două vălcele: Coţobăţul şi Moţăţeiul; una din aceste vălcele vine de la N. comuneĭ Risipiţi, din locul numit Coţobăţul, dintre Dobridor şi Risipiţi. Această vale ia pe urmă drumul spre S.-E., pe o lungime de 400 m.; de aci merge spre S., traversînd comuna prin mijloc şi ese din com. prin S.-E., trecînd în com. Moţăţei, unde are direcţiunea spre E. Ceal'altă vălcea vine din V. satuluĭ Dobridor, merge spre E., pe marginea de S. a comuneĭ şi la eşirea sa din comună se întîlneşte cu aceea care vine de la N.; ambele se unesc pentru a forma o singură vale ce trece în Moţăţei. Comuna este situată în albia şi pe malurile acestor vălcele, dar maĭ mult în unghiul şesuluĭ coprins între ele.

Se învecineşte la N. cu com. Risipiţi; la S.-E. cu com. Moţăţei; la V. cu com. Fîntîna-Banuluĭ şi cu com. Cetatea. Limita de N. începe din punctul numit Fîntîna-Naltă, din V.; merge prin vălceaua numită Coţobăţul şi ajunge în viĭ, lîngă Moţăţei, în punctul numit Măgura-Crînguluĭ; de unde, spre S.-V., trece prin vălceaua Moţăţeiuluĭ şi ajunge la Măgura-Ovreiuluĭ; de aci apucă spre S., unde se întîlneşte cu moşia Fîntîna-Banuluĭ, merge pe lîngă ea, maĭ departe pe lîngă Cetate, pănă ajunge iar la Fîntîna-Naltă.

Cele maĭ însemnate măguriĭ sunt: Măgura-Cerînguluĭ, Măgura-Mare, Măgura-Ovreiuluĭ, Măgura-Lată, Măgura-luĭ-Andreiŭ, Măgura-Lemnelor, Măgura-Ţecăi, Măgura-luĭ-Găină, etc.

Comuna este udată de micul pîrîŭ Coţobăţul, formîndu-se numaĭ cînd plouă mult şi repede; el vine din N. comuneĭ, din zmîrcul Coţobăţuluĭ; curge pe valea cu acelaşĭ nume şi se pierde în com. Moţăţei.

In com. sunt 20 de fîntînĭ.

Legenda spune că com. Dobridor e fondată de aproape 250 de anĭ; e compusă dintr'un singur cătun, care e şi reşedinţa comuneĭ.

Are o biserică zidită din cărămidă, acoperită cu tinichea şi care e deservită de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, care funcţionează din anul 1863 şi e condusă de un învăţător. In anul 1892—93 a fost frecuentată de 103 băeţĭ şi 7 fete, din numărul de 255 copiĭ în vîrstă de şcoală.

Ştiŭ carte 200 persoane.

Populaţia comuneĭ e de 1520 locuitorĭ, din carĭ 800 bărbaţĭ şi 720 femeĭ. După legea rurală din 1864, sunt împămînteniţĭ 48 loc. numaĭ cu locurĭ de muncă şi 22 cu locurĭ de casă. După legea din 1879 sunt 7 însurăţeĭ.

Sunt 334 case şi 20 boidee.

Suprafaţa comuneĭ este de 4800 pog., din carĭ: pămînt arabil 4103 pog., fîneaţă 25 pog., lac şi teren sterp 2 pog.; viĭ 270 pog.; vatra satuluĭ 400 pog.

Moşia Dobridor aparţine locuitorilor moşneniĭ şi clăcaşĭ, împărţiţĭ pe moşie.

Maĭ toţĭ locuitoriĭ sunt moşneniĭ.

Viile aparţin tot moşnenilor, pe al căror pămînt se găsesc.

In com. sunt 6 cizmarĭ şi 1 dogar.

Vite marĭ cornute sunt 300; oĭ, 71; caĭ, 10.

Locuitoriĭ îşĭ desfac productele lor la schela Cetatea, transportîndu-le cu carele.

Sunt 6 cîrciumĭ; 15 comercianţĭ de grîne.

Comuna este străbătută prin centru de o cale comunală-vecinală pe o lungime de $2^1/_2$ kil.,

www.dacoromanica.ro

care o pune în legătură la N. cu Risipiţi, la S.-E. cu Moţăţei, la S.-V. cu Fîntîna-Banului, iar la V. cu Cetatea.

Sunt 440 de contribuabili.

Veniturile comunei pe anul 1892—93 aŭ fost de 2844.34 lei şi cheltuelile de 2842.73 lei.

In apropiere de sat sunt nişte ruine de biserică vechie şi acele ale unui foişor turcesc.

Dobrieneşti, *sat*, face parte din com. rur. Urşi, jud. Olt, plasa Oltul-d.-s. Are o populaţie de 318 locuitori. Este situat pe dealul Dobrieneşti.

Dobrieneşti, *deal*, spre S.-E. de com. Urşi, jud. Olt, pl. Oltul-d.-s., cu direcţia către S. Pe el se cultivă tot felul de cereale şi serveşte şi de izlaz.

Dobrii (Movila-), *movilă*, în com. Luciul, jud. Buzău.

Dobrii (Valea-), *moşie*, în com. Mizil, jud. Buzău; are 200 hect. arabile.

Dobrii (Valea-), *izvor*, în com. Finţeşti, jud. Buzău; începe din munţii Strihani, se uneşte cu Valea-Crînguluĭ şi se scurge în Istău.

Dobrii (Valea-), *vale*, în com. Jugăreni, jud. Buzău, acoperită de fîneaţă. In timp de ploae, apa, care se adună în albia sa, se scurge în valea Finţeasca.

Dobrileşti, *cătun*, al com. Gura-Sărăţii, jud. Buzău, cu 240 locuitori şi 67 case.

Dobrin (Lacul-luĭ-), *munte*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul. Se desface din muntele Bisoca, brăzdează partea de V. a com. Este acoperit cu păduri întinse.

Dobrin (Lacul-luĭ-), *lac*, în judeţul R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Bisoca. E aşezat pe dealul cu acelaşĭ nume; e proprietate particulară şi are o întindere de 1/2 (pogon); conţine ştiucă, caracudă, ce se vinde în localitate.

Dobrin (Lacul-luĭ-), *loc izolat*, în com. Mînzăleşti, jud. Buzău, pe malul drept al pîrîuluĭ Recea şi în poalele munteluĭ Martinul. Aci se află stabilit un pichet militar de iarnă: Laculuĭ-Dobrin. In timpul vereĭ soldaţiĭ trec la pichetul Giurgiu.

Dobrin (Pîrîul-luĭ-), *pîrîiaş*, în com. Bădeni-Pămînteni, jud. Muscel, plaiul Dîmboviţa.

Poporul crede că această apă e bună de leac.

Dobrina, *staţie de dr. d. f.*, jud. Fălciu, pl. Crasna, com. Huşi, pe linia Crasna-Huşi, pusă în circulaţie la 25 Iulie, 1888. Se află între staţiile Creţeşti (6.9 kil.) şi Huşi (5.4). Inălţimea de asupra nivelului mării 234^{m}.95. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 7.677 l., 30 b.

Dobrina, *loc cu pădure*, în marginea oraşuluĭ Huşi, la distanţă cam de 5 kil. Este proprietatea statuluĭ. Aicĭ se află o staţie de cale ferată.

Dobrina, *pîrîiaş*, jud. Neamţu. Izvoreşte din ramura sudică a munteluĭ Procov (aproape de mănăstirea cu acelaşĭ nume), se uneşte cu pîrîul Dobriţa, curge spre teritoriul comuneĭ Pipirig, plasa de Sus-Mijlocul, şi se varsă pe partea stîngă a pîrîuluĭ Ozana, puţin maĭ în sus de faţa pîrîuluĭ Domesnicul şi aproape de kil. 17 al drumuluĭ judeţian Pipirig-Neamţu.

Dobrincă, *deal*, străbate spre S. teritorul com. Laza, jud. Vasluiŭ, pl. Racova.

Dobrineşti, *sat*, face parte din com. Nicoreşti, jud. Tecuciŭ. E situat pe malul drept al pîrîuluĭ Căcaina şi pe coasta dealuluĭ, în legătură cu tîrgul Nicoreşti.

Are o populaţie de 96 fam., saŭ 327 sufl. Copiĭ în vîrstă de şcoală sunt 39 (18 băeţi şi 21 fete).

Aicĭ se află 2 biserici, una cu hramul Sf. Gheorghe, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ, şi a doua, cu hramul Cuvioasa-Paraschiva, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Cea d'întîiŭ e zidită la 1840 de Ioniţă Ghelţ. Inainte tot pe acest loc a fost alta de bîrne, făcută de Ştefan Ghelţu. Are 8 pogoane de pămînt arabil. A doua e zidită de la 1845, de Arghir Guzgă şi Constantin Cap-Mare.

Dobrişan, *prival*, judeţul Brăila, care pleacă din Dunărea-Vapoarelor de la hotarul de S. al comuneĭ Ciacîrul, merge paralel cu Dunărea pe ţărmul stîng, pănă ce dă în privalul Zălogul.

Dobriţa, *com. rur.* şi *sat*, în jud. Gorj, plaiul Vulcan, spre N.-V. de com. Leleşti, şi la depărtare de 15 kil. de oraşul T.-Jiŭ, în direcţiune N.-V. Comuna e formată dintr'un singur sat.

E situată pe coaste şi are o întindere de 500 hect. din carĭ 140 hect. arabile, 158 hect. pădure şi tufăriş, 150 hect. fîneţe, 52 hect. vie şi livezĭ cu pruni. Din întinderea totală, 120 hect. sunt ale d-neĭ Economu din T.-Jiŭ, cele-l'alte sunt ale locuitorilor.

Are o populaţie de 293 fam.,

www.dacoromanica.ro

saŭ 1220 sufl., din carĭ 272 contribuabilĭ, toţĭ Romînĭ, posedînd 60 pluguri, 40 care cu boĭ şi vacĭ, 4 căruţe cu caĭ, 60 stupĭ, 840 vite marĭ cornute, 3200 oĭ, 989 capre, 73 caĭ şi 437 rîmătorĭ.

Venitul com. este de leĭ 1156, iar cheltuelile de leĭ 1140, 21 banĭ.

Comunicaţia se face pe şoseaua comunală Dobriţa-Runcul.

In comună sunt 40 de fîntînĭ.

Are 1 şcoală, frecuentată de 34 elevĭ, din 45 înscrişĭ; 2 bisericĭ, una de lemn făcută la anul 1834, alta de zid făcută la anul 1879; sunt deservite de 2 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ.

Dobriţa, *coastă,* aparţinînd com. Dobriţa, spre N.-E., în jud. Gorj, plaiul Vulcan. Pe această coastă sunt viile locuitorilor.

Dobriţa, *prival,* jud. Brăila, între canalul Vîlciul şi Dunărea-Vechie. Pleacă din Vîlciŭ, de la hotarul de S. al com. Vizirul, merge la N. paralel cu Vîlciul, traversează com. Ciacîrul şi se uneşte cu privalul Lata, din com. Gropeni.

Dobriţa, *pîrîiaş,* jud. Neamţu. Vezĭ Dobrina, pîrîŭ.

Dobroeşti (Furtuna), *sat,* în jud. Ilfov, pl. Dîmboviţa; face parte din com. rur. Pantelimonul-Dobroeşti. Cade spre V. de Pantelimon, pe malul drept al rîuluĭ Colintina. Locul e jos şi pămîntul smîrcos.

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ şi o şcoală primară rur. mixtă, frecuentată de 9 elevĭ şi eleve, cu întreţinerea căreia comuna cheltueşte 1760 leĭ anual.

Suprafaţa satuluĭ e de 661 hect. Populaţia e de 535 suflete.

Proprietarul, d-l D. Procopie, are 300 hect, din carĭ rezervă 20 hect. pentru izlaz. Locuitorĭĭ aŭ 361 hect. (11 hect. izlaz).

Comerciul se face de 4 cîrciumarĭ.

Are 1 pod stătător.

Dobroaia (Baba-). Vezĭ Babeĭ-Dobroaia (Izvorul-), *izvor,* jud. Buzăŭ.

Dobroaia (Vîrful-Babeĭ-), *colină,* în com. Cislăul, căt. Scărişoara, jud. Buzăŭ.

Dobreanca, *moşie,* în com. Meteleul, cătunul Arcani, jud. Buzăŭ. Are 780 hect. arătură şi izlaz de oĭ.

Dobrogostea, *cătun,* în pl. Tîrguluĭ, jud. Teleorman; ţine de com. Olteni. Are o populaţiune de 265 suflete, din carĭ 53 contribuabilĭ.

Dobrogostea-Gălăteni, *trup* din moşia Dobrogostea, din jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, com. Olteni, în partea despre limita jud. Vlaşca.

Dobrogostea-Negovani, *com. rur.,* pe rîul Argeş, jud. Argeş, pl. Piteşti, la 5 kil. de com. rur. Bîscovul-Fleşti, (reşedinţa suprefecturei) şi la 13 kil. de Piteşti. Se compune din cătunele: Dobrogostea, 432 loc.; Căpăţineşti, 291 locuitorĭ şi Schiaiŭ, 274 locuitorĭ; peste tot 997 loc., din carĭ 45 locuitorĭ Ţiganĭ. In cătun sunt: 2 bisericĭ, deservite de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală primară rurală; 7 cîrciumĭ. Budgetul com. pe anul 1882 — 83 a fost de 1683 leĭ la venitурĭ şi de 1593 leĭ la cheltuelĭ.

După o publicaţie oficială (1887) această comună numără 114 contribuabilĭ şi are un budget de 2934 leĭ la venitурĭ şi 2157 leĭ la cheltuelĭ.

Numărul vitelor era în anul 1887 de 447 capete vite marĭ (423 boĭ şi vacĭ, 24 caĭ) şi de 283 vite mărunte (35 oĭ, 133 capre şi 115 rîmătorĭ).

Dobrogostea, *cătun,* din judeţul Argeş, pl. Piteşti, pendinte de com. rur. Dobrogostea-Negovani. Are 55 familiĭ, cu 432 suflete. In cătun e o biserică, cu hramul Sf. Ingerĭ, deservită de un preot şi un cîntăreţ.

Dobrogostea, *cătun,* în com. Gălăteni-Moşteni, pl. Glavociocul, jud. Vlaşca.

Dobromirul, *com. rur.,* din jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă.

Este situată în partea de V. a jud., la 86 kil. spre S.-V. de oraşul Constanţa, capitala districtuluĭ, şi în partea de S. a plăşeĭ, la 35 kil. spre S.-E. de orăşelul Ostrov, reşedinţa ocoluluĭ. Com. învecinate sunt: Hazarlîc, la 6 kil. spre E.; Enişenlia, la 6 kil. spre E.; Para-Chioi, la 7 kil. spre N.-V.; Ghiuvegea, la 8 kil. spre N.-V.; Caranlîc, la 8 kil. spre N.

Hotarul amănunţit al com. este următorul: Plecînd de pe hotarul Dobrogeĭ către Bulgaria de la pichetul hotarnic No. 18, el se îndreaptă spre N., într'o direcţiune de la S.-E. spre N.-V., maĭ întîiŭ spre N., pe la poalele dealuluĭ Irasli-Bair, apoĭ spre V., tăind valea Medmedi-Culac, iar spre N., tot pe la poalele dealuluĭ Irasli-Bair, în urmă spre V., urmînd pe muchia dealuluĭ

www.dacoromanica.ro

de mai sus, de unde se îndreaptă spre N. pe muchiile dealurilor Irasli-Bair, Teche-Chioi-Bair, printre satele Teche-Chioi și Dobromir, Sitina-Bair, taie valea Teche-Chioi-Ceair și șoseaua județeană Lipnița-Enișenlia, de unde se îndreaptă spre N.-V. peste dealurile Mezarlic-Bair, Chiuciuc-Hagi-Sîrtî, taie valea Babuci-culac, urcă muchia dealuluĭ Baș-Punar-Sîrtî, trece pe la N. de vîrful Bazîrgian; de aci hotarul ia o direcție de la N.-E. spre S.-V., mai întîiŭ spre S. coborînd dealul Baș-Punar, taie din noŭ valea Babuci-Culac, se dirige apoĭ spre S.-V. urcînd și scoborînd dealurile Sînîr-Bair și Asbama-Sîrtî, tăind din noŭ șoseaua județeană Lipnița-Enișenlia, valea Cuiugiuc-Culac, pădurea Asadîc-Orman, trece pe lîngă vîrful Dobromir și se oprește pe muchia dealuluĭ Uzun-Mese-Sîrtî; de aci se îndreaptă spre S., pe muchia dealuluĭ Sînîr-Iol-Bair, îl coboară, îndreptîndu-se spre E., în valea Teche-Chioĭ-Ciair, de aci o ia iar spre S. pe la poalele dealuluĭ Echenli-Orman-Bair, urcă dealul Cara-Buus-Orman, a căreĭ muchie o urmărește pănă dă în hotarul Dobrogeĭ spre Bulgaria lîngă pichetul No. 23, de aci se îndreaptă spre E. în o direcțiune de la S.-V. spre N.-E., urmînd mereŭ hotarul de mai sus, tăind valea Cara-Buus-Uzun-Culac, urcă și coboară dealul Dermen-Sîrtî, taie valea Dermen-Ceair, urcă dealul Irasli-Bair, pănă dincolo de pichetul No. 25 (în punctul 18) și am ajuns de unde am plecat. Forma hotaruluĭ este aceea a unuĭ triunghiŭ ascuțit cu baza îndreptată spre S. pe hotarul Dobrogeĭ spre Bulgaria; lungimea luĭ e de 32 kil., iar întinderea totală a teritoriuluĭ coprins într'însul este de 7220 pogoane, saŭ 3764 hect., saŭ 37 kil. pătr. Teritoriul săŭ se întinde și în Bulgaria pe o suprafață de 112 hectare, în schimb însă și teritoriul com. Terescondul din Bulgaria se întinde în Dobrogea romînească, pe o întindere de 87 hect.

Se mărginește la N. cu com. rurale Caranlîc și Parachioĭ, de care se desparte prin dealurile Aslanca-Sîrtî și Sînîr-Bair, la E. cu com. rur. Enișenlia (cătunele Ciucur-Chioĭ și Teche-Chioĭ), despărțindu-se prin dealurile Baș-Punar-Sîrtî, Chiuciuc-Hagi-Sîrtî, Mezarlîc-Bair, Sîtîrca-Bair, Teche-Chioĭ-Bair și cu com. Hazarlîc, despărțindu-se prin dealul Irasli-Bair la S. cu Bulgaria (com. Terescondul), separată prin hotarul Dobrogeĭ către Bulgaria, iar la V. cu com. rur. Regep-Cuius (cătunul Teche-Deresi), de care se desparte prin dealurile Caralmus - Orman, Echenli - Orman-Bair și Sînîriol-Bair.

Relieful soluluĭ este în general accidentat. Dealurile carĭ brăzdează teritoriul com. sunt: Baș-Punar-Sîrtî cu vîrful Bazîrgian (187 m.) la N.; Sînîr-Bair, Asbama-Bair, pe carĭ se găsește pădurea Asadic-Orman cu vîrful Dobromir-din-Vale (200 m.), la N.-V.; Sîmîl-Iol-Bair (60 m.) la V.; Cara-Buus-Orman (210 m.) la S.-V., Seche-Chioĭ-Bair (110 m.), Situca-Bair (120 m.) la E., Mezarlîc-Bair (109 m.), Chiuciuc-Hagi-Sîrtî (79 m.) la N.-E.; toate aceste dealurĭ sunt așezate pe hotar; în interiorul com. avem Sari-Iol-Bair (212 m.) la N. de satul Dobromir-din-Vale, Orta-Burun și Dobromir, pe care se află pădurea Oltuc-Orman (92 m.) la S.-V. de acelașĭ sat; Gheorgheni-Orman-Bair (115 m.) la S.-E. de acelașĭ sat; Echenli Orman-Bair la V., Dermen-Sîrtî la S. și Irasli-Bair (136 m.) la E. de satul Dobromir-din-Deal. Toate dealurile sunt acoperite cu tufărișurĭ, arborĭ izolațĭ, resturĭ din întinsele pădurĭ de odinioară ce acopereaŭ aceste locurĭ și distruse fie prin incendiĭ din timpul războaĭelor, fiind exploatarea nesistematică. Movilele sunt puține, mai toate artificiale, servind probabil de puncte de observație; sunt acoperite cu verdeață.

Văile principale sunt: Teche-Chioi-Ceair, care vine din Bulgaria sub numele de Cara-Muus-Uzun-Culac, nume pe care îl păstrează pănă la satul Dobromir-din-Deal, de aci ia numele de Iuchasi - Mahala - Ceair pănă la satul Dobromir-din-Vale și de aci încolo pănă la deschiderea sa în valea Ghenu-Ceair, (saŭ Urluia); are ca adiacente pe dreapta valea Dermen-Ceair, ce trece prin satul Dobromir-din-Deal și Dobromir, ce trece prin satul Dobromir-din-Vale.

Cătunele, carĭ compun com., sunt: Dobromirul-din-Vale, reședința, așezată în parte nordică a comuneĭ, pe ambele malurĭ ale văilor Teche-Chioi-Ceair și Dobromirul, la locul de unire, la poalele de S. ale dealurilor Sari-Iol-Bair și Chiuciuc-Hagi-Sîrtî, la cele vestice ale dealuluĭ Teche-Chioi-Bair și la cele nordice ale dealurilor Dobromirul și Gheorgheni-Orman-Bair. Satul ocupă o mare întindere; casele sunt unele risipite, altele aliniate, înconjurate cu grădinĭ potagere, pe 5—6 ulițĭ interioare; e înconjurat de dealurĭ și pădurĭ și are un aspect plăcut. Dobromirul-din-Deal, așezat în partea sudică a comuneĭ, la 3 kil. spre S. de cătunul de reședință. pe ambele malurĭ ale văilor Cara-Muus - Uzun - Culac și Dermen-Ceair, la locul lor de unire, la poalele estice ale dealuluĭ Echenli-Orman-Bair, la cele sudice ale

www.dacoromanica.ro

dealuluĭ Dermen-Sîrtî, la cele vestice ale dealuluĭ Inaslî-Bair, la cele sudice ale dealuluĭ Gheorgheni-Orman-Bair, are o formă alungită și casele micĭ și răspîndite în două direcțiunĭ, de la S. la N. și de la S.-V. spre N.-E.

Populațiunea, în anul 1896, era de 212 familiĭ, saŭ 1025 suflete, din carĭ 529 bărbațĭ, 496 femeĭ; 606 necăsătoriță, 404 căsătoriță, 15 văduvĭ; 1025 cetățenĭ Romînĭ; 731 ortodoxĭ, 289 mahomedanĭ, 5 lipovenĭ; 529 agricultorĭ și meseriașĭ; 8 cîrciumarĭ.

Contribuabilĭ sunt 223.

In ceea-ce privește întinderea și felul terenurilor, cele 3764 hect. ale comuneĭ se divid astfel: 150 hect. teren neproductiv (ocupat de vetrele celor două sate); 3614 hect. teren productiv (din care 830 hect. ale statuluĭ cu proprietariĭ și 2784 hect. ale locuitorilor); din acesta: 2627 hect. teren cultivat (din care 230 hect. ale statuluĭ cu proprietariĭ, și 2397 hect. ale locuitorilor); 180 hect. teren necultivat, (180 hect. ale locuitorilor); 15 hect. teren izlaz (15 hect. ale locuitorilor); 786 hect. teren pădurĭ (din care 600 hect. ale statuluĭ cu proprietariĭ și 186 hect. ale locuitorilor).

Locuitoriĭ aŭ: 100 pluguri, 250 care și căruțe, 1 mașină cu aburĭ de treerat, 4 mașinĭ de secerat.

Vite sunt 4200 capete.

Sunt 6 morĭ de vînt.

Budgetul comuneĭ este de 6038 leĭ la venitură și 3187 leĭ la cheltuelĭ.

Căĭ de comunicație sunt: calea județeană Ostrov-Cuzgun și trece pe la N. de sate, și drumurĭ comunale la Cuzgun, Teche-Chioi, Asarlîc, Regep-Cuius.

Sunt 3 geamiĭ cu 2 hogĭ.

Este o școală rurală mixtă, înființată și întreținută de stat, avînd și 10 hect. pămînt, condusă de un învățător și frecuentată de 158 elevĭ (80 băeță și 78 fete).

Dobromirul-din-Deal, *sat*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, cătunul comuneĭ Dobromirul, situat în partea sudică a plășeĭ și a comuneĭ, la 3 kil., spre S., de cătunul Dobromirul-din-Vale, reședința, pe văile Dermen-Sîrtî și Cara-Muus-Uzun-Culac (saŭ Teche-Chioi-Ceair) și înconjurat de dealurile Echenli-Orman, Dermen-Sîrtî, Irasli-Bair și Gheorgheni-Orman-Bair. Are o formă alungită, cu casele așezate pe două uliță, ce se taie transversal.

Intinderea luĭ e de 1617 hectare, din carĭ 82 hect. ocupate de vatra și grădinile satuluĭ.

Populațiunea totală e de 88 familiĭ, saŭ 300 sufl. Locuitoriĭ se ocupă cu creșterea vitelor și tăierea lemnelor.

Dobromirul-din-Vale, *sat*, în județul Constanța, pl. Silistra-Nouă, cătunul de reședință al comuneĭ Dobromirul.

E situat în partea sudică a plășeĭ și cea nordică a comuneĭ, pe văile Teche-Chioi-Ceair și Dobromirul, la întîlnirea lor și înconjurat de dealurile Sari-Iol-Bair, Chiuciuc-Hagi-Sîrtî, Aslama-Sîrtî, Dobromirul, Sitma-Bair și Gheorgheni-Orman-Bair. Are o formă patrunghiulară; casele sunt bine zidite, înconjurate cu grădinițe și așezate pe cincĭ-șase uliță.

Intinderea teritoriuluĭ săŭ e de 2147 hect., din carĭ 90 hect. ocupate de vatra și grădinile satuluĭ.

Populația totală este de 200 familiĭ saŭ 634 suflete. Loc. se ocupă cu creșterea vitelor.

Dobronăuți, *sat*, numit și **Hapîĭ**, pe moșia cu acelașĭ nume, comuna Vîrful-Cîmpuluĭ, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ, care, dimpreună cu sătișoarele: Mesteacănul, Lunca și Satul-Mare, are o populație de 264 familiĭ, saŭ 1085 suflete.

Așăzările sătenilor în parte sunt bune, cu livezĭ și grădinĭ.

Proprietatea moșieĭ este a d-luĭ Dimitrie P. Moruzzi, iar din vechime a fost a mănăstireĭ Dragomirna din Bucovina, pănă la 1785, cînd s'a vîndut.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot, 2 cîntărețĭ și 1 paracliser; este mică, făcută din lemn în anul 1799 de Nichitelea. Calitatea pămîntuluĭ este cam slabă, iar o mică parte cleioasă. Sătenĭĭ împroprietăriță aŭ 590 hect. 6 ar. pămînt; iar proprietarul moșieĭ 243 hect. 73 arĭ cîmp și 15 hect. 93 ar. pădure.

Pîrîul principal ce trece pe moșie este Meredeaul saŭ Bahna.

Se găsește piatră pentru zidărie, din care se extrage anual peste 300 picioare.

Drum principal este calea națională Mihăileni-Botoșani.

Hotarele moșieĭ sunt cu: Vîrful-Cîmpuluĭ, Talpa, Zamostia, Prelipea, Horlăceni și Lozna.

Dobroneagul, *munte*, la N. de com. Nucșoara, jud. Muscel.

Dobroșești (Bărboși), *sat*, județul Ilfov, pl. Znagovul; face parte din com. rur. Lipia-Bojdani. Este situat la S.-V. de Gruiul, în partea de E. a bălțeĭ Znagovul, pe un loc cu desăvîrșire șes. E vîrît într'un golf, pe care-l formează balta Znagovul.

www.dacoromanica.ro

Are o biserică, cu hramul Buna-Vestire, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți.

Populația lui e de 433 sufl.

Suprafața totală a satului e de 1250 hect., din carî 974 aparțin statului și 276 locuitorilor. Statul cultivă prin arendașii săi 552 hect. (4 rămîn sterpe, 30 izlaz, 388 pădure). Locuitorii cultivă tot terenul.

Comerciul se face de 2 cîrciumarî.

Numărul vitelor marî e de 240 și al celor micî de 304.

Dobrosloveni, *com. rur.*, județul Romanați, plasa Ocolul, formată din satele: Dobriceni, cu 475 locuitorî și Potopinul, cu 307 loc. E situată pe apa Tesluiului și pe șoseaua Caracal-R.-Vîlcea, la 7 kil. spre N. de Caracal, în apropiere de gara Romula. Cătunul Potopinul e la 2 kil. mai la N. de Dobrosloveni.

Are o populație de 174 familiî, saŭ 782 suflete, din carî 200 Țigani; sunt 404 bărb., 378 fem.; 366 căsătoriți și 416 necăsătoriți. Știŭ carte 37, nu știŭ 745.

Sunt 185 de contribuabilî.

Budgetul comunei pe 1886/87 a fost de 2181 leî la venitură și 2158 leî la cheltuelî.

Are o școală primară, cu un învățător, frecuentată de 17 băeți, din 24 copiî, 19 băeți și 5 fete, în vîrstă de școală. Are 5 cîrciume. In com. sunt 2 bisericî: S-tul Nicolae, zidit în 1847, în Dobrosloveni și S-tul Grigore, zidită în 1867, în Potopinul; sunt deservite de 2 preoți și 4 cîntăreți.

Ca clădirî mai însemnate sunt casele proprietărești, și ca rămășițe de construcțiî vechî, urme din drumul roman, care de la Romula ducea la Apulum și care se observă în hotarul cătunului Potopinul.

Dobrosloveşti, *sat*, în partea despre E. a comuneî Bîrzești, jud. Vasluiŭ, plasa Stemnicul, situat în înfundătura formată de dealurile Plopul și Făunoaia, cu ramificarea Moreî.

Numirea de Dobrosloveşti, se spune că-ĭ este dată din timpul proprietaruluî Ioniță Cuza Stolnicul, fost și Ispravnic pe la 1776, la ținutul Vasluiŭ. Mai înainte satul se numea Bălănești.

Se zice că satul s'a format între aniî 1700—1755 cu locuitorî veniți din Ardeal, în urma uneî foamete marî, pricinuită prin devastarea productelor de grindină.

Are o întindere de 1017 hect. și o populație de 52 familiî, saŭ 268 suflete, locuitorî Romînî, carî, pe lîngă agricultură și creșterea vitelor, se mai ocupă și cu cultura albinelor.

Numărul vitelor e de 187: 95 vite marî cornute, 80 oî, 4 caî și 8 rîmătorî.

Dobrota, *sat*, face parte din com. rurală Udrești, jud. Prahova, plasa Podgoria. Are o populație de 457 locuitorî, din carî 281 bărbați și 176 femeî. In sat e o biserică.

Dobrota, *deal*, com. Udrești, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Dobrota, *japse*, jud. Brăila, merge spre N. printre ezerele Ghișani și Glăvănețile-Romînești, Ciulini-Micî și Baba-Alecu și dă în Camnița, în partea dreaptă.

Dobrota, *pîrîŭ*, în jud. Mehedinți, pl. Cloșani, com. rur. Cloșani. Izvorește din ramurile munteluî Culmea-Cerneî, și, la locul numit Buza-Plaiuluî, se împreună cu pîrîul Capra, formînd de aci în jos o singură apă, cunoscută sub numele de Motrul-Sec, care se ascunde în apropiere de satul Motrul-Sec, la locul numit Vînturișul.

Dobrota, *vălcea*, la V. de com. Părosi, jud Olt, plasa Oltul-d.-s.

Se varsă în gîrla Leleasca, tot în raionul comuneî Părosi.

Dobroteasa, *com. rur.*, plasa Oltul-d.-s. jud. Olt, compusă din 4 cătune: Dobroteasa, Crăciunești, Murgești și Leleasca.

Este situată pe valea rîuluî Cungrea-Mare și pe dealul Leleasca, la 41 kil. departe de capitala județuluî și la 5 kil. de a plășeî.

Are o populațiune de 338 familiî, saŭ 1639 suflete, din carî 815 bărbați, 824 femeî. Sunt 329 contribuabilî. In această com. sunt 327 case de locuit și 4 bordeie.

Sunt 3 bisericî: la Leleasca, Dobroteasa și Murgești; sunt deservite de 4 preoți.

Locuitorii se ocupă numai cu agricultura; 7 dintre eî mai sunt cizmarî; 2 olarî; 11, dulgherî. Produsul munceî îl desfac la Slatina, Pitești și Rîmnicul-Vîlcea.

Un număr de 181 locuitorî s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moșiile D-lor I. Tărtășescu, I. Olănescu, I. C. Brătianu, frații Murgeștî, D. Locusteanu și T. Galița, cînd li s'aŭ dat 950 hect. Eî aŭ 46 caî și epe, 260 boî, 320 vacî, 690 oî, 39 capre și 489 porcî.

Comuna cu izlaz, vatra satuluî și pădure, are 3314 hect.

Pe rîul Cungrea-Mare, în raionul comuneî, sunt 4 morî de măcinat, carî funcționează numai toamna și primă-vara, cînd apele vin marî.

Școala există în această comună de 35 anî. Știŭ carte

www.dacoromanica.ro

300 băeţĭ şi 17 fete. Copiĭ în vîrstă de şcoală sunt 205: 111 băeţĭ şi 94 fete, din carĭ urmează 18, 16 băeţĭ şi 2 fete. Cu întreţinerea şcoaleĭ, satul cheltueşte anual 1080 leĭ.

In termen mijlociŭ se fabrică anual în comună peste 4200 de litri vin şi 1800 de litri ţuică.

Comerciul se face de 4 cîrciumarĭ.

Veniturile comuneĭ se urcă la 4279 leĭ şi cheltuelile la 4193 leĭ.

Dobroteasa se leagă prin şosele vicinale la V. cu comuna Cîmpul-Mare; alte două ramurĭ o leagă cu Sîmbureşti şi Păroşi.

Comuna e brăzdată de dealul Domneşti şi Leleasca, cu direcţia dela N. la S. şi de piscurile: Corbul, Ciobanul, Fîntîneaua, Groşerea, Pluteni, Tuica, Dîrmonul, Toasca, Nica şi Taca. Parte din aceste dealurĭ sunt acoperite cu păduri; pe parte se cultivă diferite cereale.

Este udată de gîrlele: Cungrea-Mare, Cerbul şi Leleasca, şi de vălcelele: Dîrmonul, Toasca, Tătărăscul Cuptorul-Mic, Cu-Aracĭ, Coada-Frasinuluĭ, Rudarea, Şarba, Brănila, Ciobanul şi Bibica.

Se mărgineşte cu comunele: Sîmbureşti, Dienci, Cîmpul-Mare, Urşi, Păroşi şi Drăgoeşti.

Dobroteasa, *sat,* face parte din comuna rurală cu acelaşĭ nume, judeţul Olt, plasa Oltul-d.-s. Are o populaţie de 482 locuitorĭ. Aci e o biserică de lemn aproape ruinată şi fără inscripţie. Se zice că s'a fondat pe la anul 1740. S'a mutat şi reparat de enoriaşĭ pe locul unde se află astă-zĭ.

Dobroteasa, *numire* ce s'a dat în vechime *comuneĭ* Ceptura, plasa Cricovul, jud. Prahova.

Dobroteasa, *deal,* în raionul com. Dobroteasa, plasa Oltul-d.-s., jud. Olt, pe care se cultivă 20 hect. vie.

Dobroteasa, *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j., com. Slobozia-Galbenul, în partea de V. a comuneĭ. E acoperit cu semănăturĭ. Este malul cel stîng al pîrîuluĭ Galbenul (o parte din pîrîul Boul), care e destul de înalt.

Dobroteşti, *com. rur.,* în V. plăşeĭ Balta-Oltul-d.-j., judeţul Romanaţi. Este formată din Dobroteşti saŭ Piciorogi (1200 loc.), Nisipurĭ (363 loc.) şi Vieri (50 loc.). E situată pe un teren şes şi nisipos, la hotarul judeţuluĭ, pe drumul Caracal-Bechet, la 24 kil. de Caracal şi la 35 kil. de Corabia. Altitudinea terenuluĭ d'asupra nivelului mărĭĭ este de 110 m.

Are o populaţie de 439 fam., saŭ 1613 suflete, 833 bărbaţĭ şi 770 femeĭ; 784 sunt căsătoriţĭ şi 829 necăsătoriţĭ. Ştiu carte 149 persoane, nu ştiŭ 1467.

Sunt 350 contribuabilĭ.

Budgetul comuneĭ, pe 1886—87, a fost de 3530 leĭ la venitурĭ şi de 3476 leĭ la cheltuelĭ.

Vite marĭ sunt 1440, vite micĭ, 1410 şi porcĭ, 741.

Sunt 3 cîrciumĭ; o şcoală primară, condusă de un învăţător şi frecuentată de 34 elevĭ, din numărul de 100 copiĭ (80 băeţĭ şi 20 fete) în vîrstă de şcoală; 3 bisericĭ: Sf. Nicolae (1859) în Dobroteşti, Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ în Nisipurĭ şi una ruinată în Vieri, deservite de 3 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ.

Dobroteşti, *com. rur.,* în jud. Teleorman, pl. Teleormanuluĭ, pe Valea-Tecuciuluĭ. Poartă numirea şi de Doagele şi în vechime îĭ zicea Bobocești. Pîrîul Tecuciul o străbate în toată lungimea. Este aşezat lîngă şoseaua Roşiori-Strîmbeni.

Se mărgineşte la E. cu comunele Zimbreasca şi Beuca; la S. cu Merişani; la V. cu com. Ghimpeţeni şi cătr. Atîrnaţi şi la N. cu com. Tecuciŭ-Calinderu.

Are o populaţie de 649 familiĭ, saŭ 3105 suflete, din carĭ 645 contribuabilĭ.

Intinderea comuneĭ, dimpreună cu moşiile aflate pe dînsa, este aproape de 5670 hect., din carĭ 1800 hectare aparţin d-neĭ A. D. Berendeiŭ şi 2900 hect. aparţine d-luĭ Dimache Polimeride.

Sunt împroprietăriţĭ 376 locuitorĭ, pe 990 hect.

Pe moşiile Doagele se află păduri de tufan pe o întindere de 320 hect.

Numărul vitelor este de 3792 capete, dintre carĭ: 677 vite marĭ cornute, 134 caĭ, 2876 oĭ şi capre şi 114 porcĭ.

Budgetul com. este de 9350 leĭ la venitурĭ şi de 8436 leĭ la cheltuelĭ.

Are o şcoală, frecuentată de 38 elevĭ; o biserică, deservită de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ; o moară cu aburĭ şi un heleşteŭ al proprietăţeĭ.

Doagele se leagă cu comuna Merişani şi cu comuna Tecuciŭ-Calinderu prin şosele vecinale, iar pe de altă parte la E., cu şoseaua judeţeană Roşiori-Bălaci-Ştrîmbeni.

La 24 Iunie (Drăgaica) şi la Duminica-Tomiĭ se face aci bîlciŭ.

Dobroteşti-Sîrbeni, saŭ **Brăniştari-de-Sus.** Vezĭ Brăniştari-d.-s., jud. Vlaşca.

www.dacoromanica.ro

Dobrotforul, *pîrîŭ,* jud. Tecuciŭ; izvoreşte din pădurea Şandrul, pe moşia satuluĭ Slobozia-Panu, com. Stăniseşti; trece prin Stăniseşti şi străbate satele: Belciuneasa şi Beneşti; merge în direcţie de la N. spre S.-E.; se împreună cu pîrîul Pojorîta la Gura-Crăeştilor; de aci merge spre E. şi se varsă în Zelĕtin, la Gura-Ţepoaeĭ (com. Motoşeni).

Dobrotforul, *deal,* în jud. Tecuciŭ, pl. Stăniseşti, com. Buda. Acest deal este continuarea dealuluĭ ce vine din jud. Bacău; străbate comuna Coloneşti. Formează pe o întindere de 10 kil. marginea între com. Coloneşti şi Buda. Culmea acestuĭ deal este acoperită cu viĭ şi poartă diferite numirĭ, după localităţile pe carĭ le străbate.

Dobrotinetul, *com. rur.,* judeţul Olt, plasa Oltul-d.-j., compusă din 4 cătune: Cătunul-d.-s., Pietrişul, Linia şi Proaspeţi. Are o populaţie de 359 familiĭ, saŭ 1544 suflete, din carĭ 15 familiĭ de Ţigani. Sunt 270 contrib. In com. sunt 293 case de locuit.

Este situată pe dealul şi valea Oltuluĭ, la 16 kil. departe de capitala judeţuluĭ şi la 1 ½ kil. de reşedinţa plăşeĭ.

In raionul comuneĭ sunt 2 biserici: una în Cătunul-d.-s., fondată la anul 1639 de Mateiŭ-Vodă Basarab; maĭ are ctitorĭ pe Ioan Munteanu, Florea Dragomirescu şi alţiĭ; a doua biserică e în Cătunul-din-Vale; s'a reparat la 1857 de către Dr. Ernest de la Pomeray şi preotul Ilie Negoescu; sunt deservite de 2 preoţĭ plătiţĭ din budgetul comuneĭ.

Locuitorii, afară de agricultură, se maĭ ocupă şi cu dulgheria, tîmplăria, butăria, croitoria şi altele. Eĭ desfac produsul munceĭ lor la Slatina.

Vite sunt: 26 caĭ, 34 epe, 386 boĭ, 114 vacĭ, 1779 oĭ şi 345 porcĭ.

La 1864 s'aŭ împroprietărit 288 locuitorĭ pe moşiile d-lor Maior Munteanu, Dr. G. Polizu, Dr. Ernest de la Pomeray şi pe moşia statuluĭ Proaspeţi-Cireaşovul, dînduli-se 799 hect.

Comuna Dobrotinul, cu izlaz cu tot, are 1733 hect.

Şcoala există în com. de vr'o 30 de anĭ; clădirea e proprietatea comuneĭ. E frecuentată de 14 copiĭ, din numărul de 219 în vîrstă de şcoală. Cu întreţinerea eĭ statul cheltueşte 1512 leĭ.

Ştiŭ carte 86 persoane.

Stupĭ cu albine sunt 96.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ.

In satul Dobrotinetul se ţine un bîlciŭ anual în ziua de 21 Maiŭ.

Veniturile şi cheltuelile com., după ultimul budget, se ridică la suma de 2697 leĭ.

Prin comună trece şoseaua judeţeană Slatina-Casa-Vechiă, ce înlesneşte comunicaţia cu comunele: Slatina, Tesluiul, Comăniţa, Deleni, Dumitreşti şi Casa-Vechiă.

Este brăzdată de dealurile Oltuluĭ şi Şireĭ, cu piscurile: Murgoiul, Bîrna şi Băducă, care cad spre V. de comună, avînd o lungime de aproape 7 kil. Pe parte din ele se cultivă viĭ, carĭ daŭ un vin bun, iar parte servesc ca izlaz pentru păşunatul vitelor.

Oltul şi Valea-Şireĭ udă com.

In slaveneşte Dobrotinetul însemnează *pămînt bun.*

Dobrotinetul, *deal,* în jud. Olt, raionul comuneĭ Dobrotinetul, pl. Oltul-d.-j., pe care se cultivă 85 hect. vie.

Dobroţi, *cătun,* pe rîul Argeş, în jud. şi pl. Argeşelul. Are 354 locuitorĭ şi face parte din com. rur. Albeşti-Brăteşti. Are o biserică cu hramul Intrarea-în-Biserică, deservită de un preot şi un cîntăreţ.

Dobrovăţul, *com. rur.,* în partea de N. a plăşeĭ Crasna, jud. Vasluiŭ, la distanţă de 43 kil. de oraşul Vasluiŭ, de 11 kil. de Codăeşti, reşedinţa plăşeĭ şi de 22 kil. de oraşul Iaşi, situată în marginea judeţuluĭ, pe culmea dealurilor şi a văilor ce se desfac din dealul Bordea, la hotar între jud. Iaşi şi Vasluiŭ.

Este formată din satele: Dobrovăţul-Moldoveni, Dobrovăţul-Ruşi şi Dumasca, pe o întindere de 8952 hect., din carĭ 5028 hect. pădure şi 1265 hect. loc de cultură, fînaţ, imaş, proprietatea Domeniuluĭ Coroaneĭ, iar 2660 hect. sunt ale locuitorilor împroprietăriţĭ.

Această moşie a fost a mănăstireĭ Dobrovăţul, după a căreia secularizare deveni proprietatea statuluĭ şi apoĭ a Domeniuluĭ-Coroaneĭ.

Are o populaţie de 796 fam., saŭ 2777 suflete, în care sunt 100 Lipoveni, 200 Ţigani şi 61 Evreĭ. Ştiŭ carte 146 persoane.

Locuitorii se ocupă cu agricultura ce se face pe o întindere de 1315 hect., părţile lor, şi 658 hect. partea proprietăţeĭ; eĭ se maĭ îndeletnicesc cu cultura vieĭ şi a livezilor pe o întindere de 140 hectare, cu tăiatul lemnelor din pădurĭ şi cu transportul lor pe la oraşe.

In această comună sunt 2 biserici şi o mănăstire, deservite de 3 preoţĭ şi 6 cîntăreţĭ; o biserică lipovenească; o şcoală; o moară de apă; 8 cîrciumĭ. Comerciul se face de 16 persoane.

www.dacoromanica.ro

Budgetul e de 7544 leĭ la ven. și de 6919 l. 93 b. la chelt.

Sunt 367 contribuabilĭ.

Numărul vitelor e de 3720: 1244 vite marĭ cornute, 1300 oĭ, 390 caĭ și 787 rîmătorĭ.

Locuitorĭĭ posedă: 155 pluguri și 270 care cu boĭ, 28 pluguri și 57 căruțe cu boĭ.

In această comună se află penitenciarul cu același nume.

Dobrovățul (Mănăstirea-), *mănăstire,* în marginea de N. a satuluĭ Dobrovățul-Ruși, com. Dobrovățul, pl. Crasna, județul Vasluiŭ, fundată de Ștefan-cel-Mare. Clădirea eĭ s'a început la anul 1503 și s'a terminat în 1504, iar zugrăveala din lăuntru s'a făcut sub domnia luĭ Petru Rareș.

Această mănăstire a fost închinată mănăstireĭ Zografuluĭ din Sfîntul Munte, de către Vasile-Vodă și a fost stăpînită de călugărĭĭ grecĭ cu opt moșiĭ, iar după secularizare a devenit proprietatea statuluĭ. In casele din jurul acesteĭ mănăstirĭ se află penitenciarul Dobrovățuluĭ, înființat la 1864 de M. Cogîlniceanu, fost atuncĭ ministru de interne. Acest penitenciar servește de închisoare pentru condemnațiĭ corecționalĭ.

Dobrovățul, *moșie,* (jud. Vasluiŭ, pl. Crasna), proprietatea statuluĭ. Înainte de secularizare era pendinte de mănăstirea Dobrovățul. La anul 1871 avea o arendă de 34000 leĭ și a fost ipotecată împreună cu alte 380 proprietățĭ ale statuluĭ pentru asigurarea împrumutuluĭ domenial de 78000000 leĭ, efectuat în anul 1871. Pe periodul 1880—85, arenda acesteĭ moșiĭ a scăzut la 30000 leĭ pe an. Pe moșia Dobrovățul se află și o pădure în întindere aproximativă de 3000 pogoane.

Dobrovățul, *penitenciar,* județul Vasluiŭ, plasa Crasna, în mănăstirea cu același nume.

Penitenciarul Dobrovățu s'a înființat la 1864 de D. Cogălniceanu, ca ministru de Interne. Servește pentru condamnațĭ corecționalĭ. Situația acesteĭ închisorĭ era la Aprilie 1886, următoarea: se aflaŭ în tot 232 de condamnațĭ, din carĭ 222 corecționalĭ și numaĭ 10 la reclusiune. Un număr de 106 condamnațĭ exercitaŭ în închisoare diferite meșteșugurĭ. Pentru administrația penitenciaruluĭ de la Dobrovăț este înscrisă în budgetul ministeruluĭ de Interne o sumă anuală (1886—87) de 4480 leĭ.

In acest penitenciar a fost internat și a murit (1869) nenorocitul Iancu Fălcoianu, fostul director la acea epocă a Poștelor și Telegrafelor.

Dobrovățul, *pîrîŭ,* izvorește de sub dealul Bîrnova, jud. Iași, trece pe teritoriul comuneĭ Dobrovățul, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, intră în com. Codăești, și după ce trece prin șesul pe care e așezat și satul Codăești, se varsă în pîrîul Cuțigna și apoĭ împreună în Vasluеț, după ce primește pîraiele: Pietrosul, Humăria, Coloneața și Dumasca.

Dobrovățul, *vale,* în județul Vasluiŭ, comuna Dobrovățul, plasa Crasna. Are forma lungăreață și îngustă. Incepe de sub satul Slobozia, din com. Ciurea, jud. Iași și merge pănă în pîrîul Vasluеțul, aproape de Movilaluĭ-Burcel. Prin mijlocul acesteĭ văĭ curge pîrîul Dobrovățul.

Dobrovățul-Moldoveni, *sat,* în partea de E. a com. Dobrovățul, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ; se numește Moldoveni, pentru a se deosebi de satul Dobrovățul-Ruși, care e colonizat cu Ruteni, încă din timpul luĭ Ștefan-cel-Mare.

E situat pe coasta de V. a dealuluĭ Dobrovățul, pe o suprafață de 4293 hect., din carĭ 2574 hect. pădure și 572 hect. loc de cultură, imaș, fîneață, ale proprietățeĭ Domeniuluĭ Coroaneĭ, iar 1147 hect. sunt ale locuitorilor. Are o populație de 300 familiĭ, saŭ 1285 suflete, din carĭ 31 suflete Evreĭ și 50 Țigani.

Aicĭ este reședința com.; o școală cu localul eĭ propriŭ, înființată la 1865, frecuentată de 48 elevĭ; o biserică de lemn, construită în 1825 de un călugăr numit Pahomie, deservită de un preot și un eclesiarc. Sunt 2 crîșme.

Numărul vitelor e de 1145: 492 vite marĭ cornute, 250 oĭ, 135 caĭ și 268 rîmătorĭ.

Locuitorĭĭ posedă: 70 pluguri și 12 care cu boĭ; 10 pluguri și 20 căruțe cu caĭ. Stupĭ cu albine sunt 215.

Dobrovățul-Ruși, *sat,* în partea de V. a com. Dobrovățul, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ; și-a luat numele de la o colonie de mazurĭ rusnacĭ, stabilițĭ aci, se zice, încă din timpul luĭ Ștefan-cel-Mare.

E așezat pe coasta Dealuluĭ-Rușilor, pe o suprafață de 4126 hect., din carĭ 693 hect. loc de cultură, fînaț, imaș și 2453 hect. pădure, proprietatea Domeniuluĭ Coroaneĭ, iar 980 hect. ale locuitorilor. Satul are o populație de 185 familiĭ, saŭ 900 suflete, din carĭ 25 Evreĭ și 56 Țigani.

In partea nordică se află mănăstirea Dobrovățul, deservită de 1 preot și 3 dascălĭ. In cur-

www.dacoromanica.ro

tea sa se află penitenciarul corecțional. In apropiere este o moară cu patru pietre. In sat sunt 4 cîrciume.

Numărul vitelor e de 1338: 430 vite mari cornute, 497 oĭ, 154 caĭ și 257 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 60 pluguri și 100 care cu boĭ, 10 pluguri și 15 căruțe cu caĭ; 22 stupi cu albine.

Dobroveşti, *fost sat*, în județul Mehedinți, plaiul Cloșani, com. urb. Baia-de-Aramă, lîngă Dealul-Spinenilor.

Dobroveşti, *hotar de moșie*, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, com. urb. Baia-de-Aramă.

Dobrul, *munte*, jud. Bacău, pl. Trotoșul, com. Tîrgul-Trotuș, din dreapta Trotușuluĭ, situat lîngă mănăstirea Păltinișul.

Dobrul, *pădure*, pe moșia Tătărești-d.-s., jud. Teleorman, situată spre N. acesteĭ moșiĭ, la hotarul despre județul Argeș. Are o întindere de 372 hect. Esențe: cer, gîrniță și tufan.

Dobrul saŭ **Cerbul**, *pîrîiaș*, jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Tîrgul-Trotuș, care se încarcă cu pîrîiașul Balta-Porculuĭ și apoĭ se scurge în dreapta Slăniculuĭ, la villa Munteanu.

Dobrul, *vale*, jud. Bacău, plasa Trotușul, com. Tîrgul-Trotușul, care începe la șipotul pîrîuluĭ Dobrul și se întinde pănă la villa Munteanu, la poalele munteluĭ Cerbul.

Dobruleşti, *localitate*, în județul Suceava, com. Cristești. (Vezĭ Boureni).

Dobrunul, *com. rur.*, în S. pl. Oltețul-Oltul-d.-s, jud. Romanați, formată din satele: Dobrunul (400 locuitorĭ) și Chiliĭ (250 locuitorĭ). E situată pe valea și pe terenul drept al Oltețuluĭ, în fața com. Pîrscoveni și Șopîrlița, la 18 kil. departe de Caracal și la 13 de Balș. Altitudinea terenuluĭ d'asupra nivelului mariĭ este de 144 m. Are o populație de 152 familiĭ, saŭ 605 suflete; 305 bărbați și 300 femeĭ; 277 căsătoriți și 328 necăsătoriți. Știu carte 31, nu știŭ 574. Sunt 125 contribuabilĭ. Budgetul com. este de 2214 leĭ la venit și de 2269 la cheltuelĭ. In sat sunt 250 duzĭ pentru creșterea gîndacilor de mătase.

Vite marĭ sunt 846; vite micĭ 794 și porcĭ 170. Este o biserică, Sf. Nicolae (1845), deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; sunt 2 cîrciumĭ.

In coprinsul com., Brazda-luĭ-Novac se scoboară pe o muchie de deal, chiar în mijlocul com., apoĭ apucă spre Șopîrlița. Sub un pisc de deal, în marginea Oltețuluĭ, se află rămase zidurĭ de case și o biserică. Se povestește că s'ar fi găsit aci în vechime talere de argint, cuțite, inele cu pietre scumpe, brățărĭ de aur și boabe de mărgăritar. Despre zidurĭ și biserică se spune că aŭ fost clădite de Ghinea Vistierul, zis și Ciucală, pe timpul luĭ Mateiŭ Vodă.

Dobruşa, *sat*, face parte din com. rur. Zlătareĭ, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populație de 537 locuitorĭ, 270 bărbați și 267 femeĭ, iar ca populație școlară are 52 copiĭ, 30 băeți și 22 fete. Aci e schitul Dobrușa.

Dobruşa, *sat*, face parte din com. rur. Ștefănești, pl. Oltul-d.-j. jud. Vîlcea. Are o populație de 445 locuitorĭ, 238 bărbați și 207 femeĭ. E la distanță de 1 kilometru de cătunul unde se află școala comuneĭ. Copiĭ în vîrstă de școală sunt 54. Aci e o biserică de lemn, fără inscripție, făcută de locuitorĭ, cam de vr'o 100 anĭ, după cum afirmă ceĭ bătrînĭ.

Dobruşa, *fost schit*, pe valea Dobrușa, lîngă com. Voicești, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea, fondat, după cum se zice, de Ceauș Duțu, la anul 1800.

Dobruşa, *deal*, în jud. Vîlcea, com. Ștefănești, pl. Oltul-d.-j.

Dobruşa, *deal*, cu direcția N.-S. în com. Zlătareĭ, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea; e plantat cu viĭ.

Dobruşa, *pădure* a statuluĭ, în jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-j., în întindere de 76 hect. Impreună cu trupurile: Verdea (20 hect.), Zlătareĭ (216 hect.), Părășești (885 hect.), Gușoeni (180 hect.), Mitrofani (125 hect.) și Noropița (22 hect.), ține de com. Drăgășani, Ștefănești și Creței.

Dobruşa, *pîrîiaș*, în partea de V. a com. Sutești, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea.

Dobruşa, *vale*, trece prin căt. Dobrușa, com. Ștefănești, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea. Izvorește din pădurile com. Fumureni și merge de se varsă în rîul Oltul.

Dobruţuluĭ (Pădurea-), *pădure*, în jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Tîrgul-Trotuș, de pe moșia Slănic.

Dobruţuluĭ (Piscul-), *vîrf de munte*, în jud. Bacău, pl. Trotușul, de pe teritoriul com. Tîrgul-Trotuș.

www.dacoromanica.ro

Docani, *sat*, în județul Tutova. pl. Tîrgul, spre S.-E. pe pîrîul Docan. Formează singur o comună (com. Docani). Are 601 locuitorĭ, din carĭ 45 ştiŭ carte. Contrib. sunt 92. Sunt 145 case. In cuprinsul com. sunt grădinării. Se cultivă viea pe o întindere de 48 hect., din carĭ 15,50 nelucrătoare; iar livezile cu prune numaĭ pe o suprafață de 75 ariĭ.

Comerciul se face de 7 persoane în 12 stabilimente comerciale (din carĭ 4 cîrciumĭ). Are o şcoală primară de băeţĭ; 2 bisericĭ. Veniturile sunt de 3413,04 leĭ anual.

Docanul, *pîrîŭ*, ce curge prin pl. Tîrgul, com. Docani, jud. Tutova; izvorește din com. Brădeşti, curge spre S. şi se varsă în pîrîul Jeravățul de a dreapta.

Docăneasa, *sat*, în jud. Tutova, pl. Tîrgul, com. Vindereĭ, spre S.-E. de satul Vindereĭ. Are 346 locuitorĭ (din carĭ 8 ştiŭ carte) şi 56 case.

Docăneşti, *numire*, ce purta înainte de 1864, un *sat* aşezat pe malul stîng al rîuluĭ Siretul, lîngă satul Iucşeşti-d.-s., județul Roman, şi care sat a fost desființat de proprietarul luĭ de atuncĭ, ca să nu dea locuitorilor pămînt după legea rurală.

Dochia, *com. rur.*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, înființată acum cîțĭ-va anĭ în urmă, în virtutea legeĭ din 1864. Este aşezată pe podişele cuprinse către E. pîrîuluĭ Cracăul, pînă în dealurile Mărginenilor şi ale Tatomireştilor, între com. Girovul la N.-V.-S., com. Mărgineni la S.-E., com. Budeşti-Ghicăĭ, Bărgăoani şi Şerbeşti, la N.

Este formată din satele: Dochia şi Bălușești, şi are o populațiune de 280 familiĭ, saŭ 1257 suflete, carĭ trăesc în 298 case; sunt 573 bărbaţĭ, 585 femeĭ; 576 necăsătoriţĭ, 490 căsătoriţĭ, 86 văduvĭ, 5 divorțaţĭ; 261 băieţĭ, 273 fete; 7 străinĭ. Ştiŭ carte 116, nu ştiŭ 1041.

Dintre locuitoriĭ împroprietăriţĭ în 1878 sunt astăzĭ: 225 carĭ stăpînesc înşişĭ locurile lor; 57 ca urmaşĭ; 13 locurĭ părăsite; 39 locurĭ ocupate de către alţiĭ, 15 locurĭ rămase pe seama com.

Solul se cultivă pe o întindere de 909 hect., 50 ariĭ.

Imaşul are o întindere de 170 hect. şi nutreşte un număr de 1456 capete de vite.

In comună sunt 2 bisericĭ (una în ruină), deservite de 1 preot şi 1 eclesiarc, plătiţĭ din fondurile comuneĭ; o şcoală. De asemenea 3 fierării; 4 cojocării; 1 croitorie, 3 stolerii, 3 rotării; 1 dogărie, 2 cizmării; 1 rogojinărie.

Budgetul com. e de 5284 leĭ, 74 banĭ la venitурĭ şi 5096 leĭ, 81 banĭ la cheltuelĭ.

Comunicațiunea cu satele vecine se face prin: şoseaua comunală, care începe din satul Roznov, trece prin satul Dochia, şi se pune în legătură cu şoseaua județiană Piatra-Bozieni, între al 15—16 kil.; prin un drum, care începînd de lîngă satul Dochia (şoseaua precedentă), traversează soseaua Piatra-Bozieni între kil. 12—13 şi unește cu şoseaua Şerbeşti; prin uu drum care începînd din satul Dochia, duce prin satul Bălușești la satul Itrinești (com. Mărgineni), etc.; prin un drum, din soseaua Dobreni-Moinești între kil. 12—13, precum şi prin alte drumurĭ naturale ce leagă diversele localităţĭ limitrofe.

Dochia, *sat*, în com. Dochia, județul Neamțu, pl. Piatra-Muntele. E situat la 16 kil. depărtare de oraşul Piatra, între satul Bălușești, Dănești şi Bahna.

Are o populație de 260 fam., saŭ 1054 sufl., carĭ locuesc în 273 case. Această populație se împarte astfel: 520 necăsătoriţĭ, 454 căsătoriţĭ, 75 văduve, 5 divorțaţĭ; 522 bărbaţĭ, 533 femeĭ. Ştiŭ carte 104 persoane, nu ştiŭ 950.

Locuitoriĭ sunt toţĭ Romînĭ, împroprietăriţĭ la 1878.

In acest sat se află: o biserică; o şcoală frecuentată de 38 elevĭ.

Dochia, *stîncă*, reprezentînd o figură omenească, în grupa munteluĭ Ceahlăul.

Iată cum descrie G. Asachi în «Itinerariul Carpaţilor», această localitate:

Trecînd Pîrîul-Sîrbenilor, după un ceas ajungĭ la Bîtca numită Piciorul-Sihastruluĭ şi în urmă la Pîrîul-Alb, care curge într'o vale îngustă, în al căreia mijloc se înalță chipul antic al Dochieĭ. Din această strîmtoare suflă un vînt puternic şi, după cum zice balada, plutesc în aer o mulțime de vulturĭ, carĭ es din stîncele învecinate, numite Stratul saŭ Tabăra-Vulturilor.

Numele cel faimos al acestuĭ loc aŭ îndemnat a se zidi aicĭ un schit, care a fost până la 1704; dar în ziua de Paştĭ, pe cînd se serba în biserică sf. înviere, un munte de omăt desfăcîndu-se din vîrful Pionuluĭ, a îngropat schitul cu toţĭ sihaştri şi a prefăcut forma acestuĭ loc.

O icoană ce a scăpat din acea catastrofă a însemnat locul fostuluĭ schit şi, maĭ în urmă, a pricinuit facerea schituluĭ Ceribucul.

La acea întîmplare, chipul Do-

www.dacoromanica.ro

chieĭ, de și era stîncă puternică, a suferit o simțitoare stricăciune; partea de sus care înfățișa capul, umeriĭ și sînul, s'aŭ spart și se vede zăcînd în oare-care depărtare. Această masă compusă din aglomerații (pietricele între ele închegate), putea să fie partea feței și a părului. Trunchiul și coapsele figuriĭ sunt de stîncă îndesată de bazalt; prundișul adunat între părțile ce închipueaŭ fluerele, abia lasă un deșert, de-a putea trece un om; pe acolo curge Pîrîul-Alb, de unde își are a sa obîrșie, precum zice și Cantemir. Alte pietre, de asemenea aglomeratice, ce închipuesc oile Dochieĭ, zac împrejurul acestuĭ chip, iar alăturea se află, singuratică, altă piatră îndestul de mare care se numește Vulturul-luĭ-Traian, căruia, după zicerea tradițiuneĭ, i-ar fi încredințat acest împărat paza Dochieĭ.

Dochia, *stîncă*, jud. Neamțu. E situată în localitatea numită Petro-Dava.

Dochieĭ (Lunca-), *cătun*, în comuna Cornățelul, jud. Neamțu, pl. Răcăciuni.

Este așezat pe lunca Trotușuluĭ, la $^1/_2$ ceas depărtare de cătunul Cornățelul.

Are o populație de 166 sufl., carĭ locuesc în 30 case. Are o biserică filială, cu hramul Sf. Nicolae (parohia Cornățelul). Copiĭ cu vîrstă de școală sunt 15 (8 băeți și 7 fete).

Docolina, *tîrgușor*, în partea de V. a com. Albești, jud. Fălciŭ, pl. Crasna, așezat pe șes lîngă șoseaua națională Vasluiŭ-Bîrlad.

Puțin maĭ în jos de tîrgușor se află un pod mare de piatră peste apa rîuluĭ Bîrlad, c ns-truit pe 5 arcurĭ în timpul Domnieĭ luĭ Mihail Grigore Sturdza.

Aicĭ la Docolina, ne spune cronicarul Grigore Ureche, a urmat un războiŭ între Crețu Potcoavă și Petru Schiopul, în anul 1578, pentru domnia țăreĭ.

Docuzaci, *sat*, în jud. Constanța, plasa Mangalia, cătunul com. Cara-Omer, situat în partea sud-vestică a plășeĭ și a comuneĭ, la 14 kil. spre V. de cătunul de reședință Cara Omer, fiind satul cel maĭ de la marginea sud-vestică a comuneĭ. Este așezat pe marea vale Docuzaci și este închis de dealul Docuzaci în partea sud-vestică și de Dealul-Moriĭ în partea de E. Este dominat de vîrful Docuzaci, care este la 2 kil. spre S.-V. și care are o înălțime de 193 metri.

Suprafața sa este de 440 hect., dintre carĭ 14 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ.

Populațiunea sa, compusă maĭ toată din Bulgarĭ, fiind la hotar, este de 63 fam., cu 220 sufl. Drumul comunal Hairam-Chioĭ-Dere-Chioi trece pe la S.-V. satuluĭ, fără să dea prin sat; însă este un alt drum de la Hairam-Chioi la Docuzaci, care trece prin Demircea și un altul de la Dere-Chioi la Docuzaci, care trece prin Cerchez-Chioĭ. Alte drumurĭ pleacă la Mamuzlî, la Calfa-Chioi și la Cial-Margea.

Docuzol, *sat*, în jud. Constanța plasa Medjidia, cătunul com. Alacapî. E situat în partea N. a plășeĭ și cea N.-V. a com., la 9 kil. maĭ spre N.-V. de cătunul de reședință Alacapî. Este așezat pe valea Docuzol, pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Docuzol, închis fiind de dealul Docuzol-Bair din partea estică și fiind dominat de vîrful Chiostel II, care se află la 1 kil. spre S. de sat, și care are o înălțime de 58 metri. La N. satuluĭ, la 500 metri afară din sat, se află Cîșla-luĭ-Căciulă; iar la N.-E. satuluĭ, și la marginea luĭ se află Cîșla-luĭ-Manasie-Jecu.

Suprafața satuluĭ este de 4624 hect., dintre care 24 hect. sunt ocupate de grădinĭ și de vatră.

Populațiunea, maĭ toată turcească, este de 140 familiĭ cu 774 suflete. Casele sale sunt în general marĭ și regulat așezate, ceea-ce face ca ulițele sale să fie toate drepte. Șoseaua județeană Medjidia-Carol I-Dana-Chioi trece prin partea vestică a satuluĭ și prin Cîșla-luĭ-Căciulă; iar drumul comunal Chiostel-Tortoman tae satul în două părțiĭ, aproape egale; alte drumurĭ comunale maĭ pleacă la N. spre Bilarlar (Dorobanțul); la N.-E. către Cara-Murat și la V. către Panaghir.

Docuzol, *vîrf de deal*, în jud. Constanța, plasa Medjidia, com. Tortoman, vîrful cel maĭ înalt al dealuluĭ Docuzol-Bair, avînd 103 metri înălțime; a fost și punct trigonometric de observațiune de rangul al II-lea; este acoperit cu verdeață.

Docuzol, *pîrîŭ*, în jud. Constanța, plasa Medjidia, com. Alacapî, cătunul Docuzol. Izvorește de la N. satuluĭ Docuzol, dintre Cîșla-luĭ-Căciulă și Cîșla-luĭ-Manasie-Jecu; trece prin mijlocul satuluĭ și se varsă, după un drum de $3^1/_2$ kil., în balta Cara-Su. Malurile sale sunt cam băltoase, cu atît maĭ mult cu cît se apropie de Cara-Su.

Docuzol-Bair, *deal*, în jud. Constanța, plasa Medjidia, comunele

www.dacoromanica.ro

Tortoman şi Alacapî; are o direcţiune de la S.-V. către N.-E., mergînd printre văile Celibichioi-Ceair şi Dere-Chioi pe de o parte şi Cilibi-Chioi şi Docuzol-Ceair pe de altă parte. Are o înălţime maximă de 103 metri, pe care o atinge în vîrful său Docuzonul. Este acoperit cu păşune şi pe poale cu semănăturî.

Docuzol-Bair, *deal,* în judeţul Constanţa, plasa Medjidia com. Alacapî; se întinde cu o direcţiune de la N.-E. către S.-V. printre satele şi văile Docuzol şi Chiostel. Are o înălţime maximă de 82 m. şi vîrfurî principale pe Chiostel II cu 58 m. şi Acbalcic-Uba (59 m.), primul la extremitatea sudică şi secundul la cea-l'altă extremitate. Este acoperit cu păşunî şi semănăturî.

Docuzol-Bair, *vale,* în judeţul Constanţa, pl. Medjidia, com. Alacapî; se desface din ramificaţiunile orientale ale dealuluî Dere-Chioi, îndreptîndu-se către S., merge printre cele două dealurî Docuzol-Bair, trece prin satul Docuzol şi se deschide în balta Cara-Su. Prin mijlocul său curge pîrîul Docuzol.

Dodea, *deal,* se întinde pe teritoriul satuluî Chetreşti, comuna Chetreşti, plasa Stemnicul, jud. Vasluiŭ.

Dodeiul, *vălcea,* izvoreşte de la S.-V. com. Oteşti-d.-s., pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, şi se varsă în Cungrea-Mică, pe ţărmul drept, tot în raionul comuneî Oteşti-d.-s.

Dodeni, *loc izolat,* jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Bicazul. E situat pe dreapta rîuluî Bistriţa, lîngă pîrîul cu acelaşî nume.

Dodeni, *pîrîiaş,* jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Bicazul; izvoreşte din colinele estice ale munţilor Neaguluî (grupa furciturilor, detaşare a sistemuluî stîncos Ceahlăul); curge în direcţiune estică pănă în dreptul loculuî izolat cu acelaşî nume, unde, traversînd şoseaua mixtă Piatra-Bicaz Prisăcani, între kil. 82—83, se varsă pe partea dreaptă a rîuluî Bistriţa.

Dodeşti, *com. rur.,* în partea de S. a plăşeî Mijlocul, jud. Fălciŭ, formată numaî din satul Dodeşti. Are o populaţie de 280 familiî, saŭ 1180 suflete, din carî 280 contribuabilî.

Locuitoriî sunt răzeşî.

In satul Dodeşti se află: primăria; o şcoală, înfiinţată la anul 1868, frecuentată de 68 elevî; o biserică, făcută la 1825, deservită de 1 preot şi 2 dascălî.

Prin mijlocul satuluî trece pîrîul Dodeşti. Teritoriul comuneî e brăzdat de 3 dealurî principale.

Vite marî cornute sunt 482; caî, 34; oî, 519 şi porcî, 289.

Dodeşti, *sat.* (Vezî Dodeşti, comună, plasa Mijlocul, judeţul Fălciŭ).

Dodeşti, *pîrîŭ,* pe valea căruia se află satul Dodeşti, judeţul Fălciŭ, pl. Mijlocul, com. Dodeşti.

Dodiţeşti, *numire* ce se maî dă *satuluî* Oniceni, din jud. Roman, pl. Fundul.

Dodolea, *deal,* jud. Botoşani, la E. de valea Dodolea, pe moşia şi com. Deleni, pl. Coşula.

Dodolea, *iaz,* în valea Dodolea, jud. Botoşani, com. Deleni, pl. Coşula.

Dodolea, *vale,* pe moşia Deleni, în partea de N.-E. a com. Deleni, pl. Coşula, jud. Botoşani, între dealurile: Capreî, Dodolea şi Struna.

Dodul, *numele vechiŭ* al *schitului* Rarăul, jud. Suceava.

Dodul, *băltiţă,* formată din vărsăturile Prutuluî, pe teritoriul com. Măstăcani, pl. Prutul, jud. Covurluiŭ.

Dodul, *munte,* jud. Suceava. Vezî Rarăul.

Doerani, *sat,* în jud. Constanţa, pl. Hîrşova, căt. com. Topologul. E situat în partea orientală a plăşeî şi cea meridională a comuneî, la 2½ kil. spre S. de căt. de reşedinţă Topologul. Este aşezat pe valea Hagi-Omer-Dere, pe ambele malurî ale pîrîuluî Hagi-Omer, maî mult pe malul drept de cît pe cel stîng. La sudul său se întinde pădurea Tausan-Orman saŭ Pădurea Epurilor. Este închis la N. de dealul Caramişa-Tepe şi la S. de dealul Mişelic-Bair. Suprafaţa sa este de 1779 hect., dintre carî 79 hect. sunt ocupate de vatra satuluî şi de grădinî.

Populaţiunea sa, compusă numaî din Turcî şi Tătarî, este de 147 familiî, saŭ 667 suflete. Casele sunt marî şi aşezate regulat pe malurile pîrîuluî, carî sunt înalte şi rîpoase. Şoseaua judeţeană Hîrşova-Babadag trece pe la sudul satuluî; un drum pleacă spre N. la Topolog.

Doerani, *movilă,* în jud. Constanţa, pl. Hîrşova, com. Calfa, căt. Doerani.

www.dacoromanica.ro

E situat aproape de hotarul județuluĭ Tulcea. Are o înălțime de 392 m; fost punct trigonometric de observațiune de rangul al II-lea. Este acoperit cu verdeață. E situat în partea de N.-E. a plășeĭ și a comuneĭ și la 2 kil. spre N.-E. de satul cu același nume.

Doerani, alt *nume* al *pîrîuluĭ* Hagi-Omer, jud. Constanța, pl. Hîrșova, com. Calfa, căt. Doerani.

Izvorește din poalele meridionale ale dealuluĭ Periclic (jud. Tulcea), cu numele de Hagi-Omer; se îndreaptă maĭ întîiŭ spre S., apoĭ spre V., avînd o direcțiune generală de la N.-E. spre S.-V.; trece prin satul Hagi-Omer, apoĭ intră în jud. Constanța, com. Calfa; trece prin satul Doerani, de unde își schimbă și numele, luînd pe al satuluĭ; curge printre dealurile Cara-Mișe-Tepe și Mișelic-Bair și, după un curs de 6 kil., se varsă în pîr. Ciordere, ceva maĭ sus de satul Calfa. Pe valea luĭ merge drumul comunal Hagi-Omer-Doerani-Calfa. Malurile sale sunt înalte și pietroase, din cauza natureĭ dealurilor ale căror poale le udă.

Doftana, *com. rur.*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul. E așezată pe valea Trotușuluĭ și pe Doftana și se compune din 4 cătune: Doftana, reședința la confluența celor două rîurĭ; Bogata, de a dreapta Trotușuluĭ; Larga și Cucuieți, de-a stînga luĭ.

In Condica Liuzilor (1812) se găsește trecută Doftana răzășească; iar în Statistica din 1878, se află compusă tot din cele 4 cătune de maĭ sus.

Teritoriul com. se mărginește la N. cu al com. Dărmănești, despărțindu-se de el prin pîrîul Măscașiul, la E., cu al com. Bîrsănești (satul Brătești și cu Tîrgul-Ocna) la S. cu com. Tîrgul-Ocna și la V., cu Transilvania.

In dreptul acesteĭ com. sunt în munțiĭ Carpați, vîrfurile Nemira, Țiganca și Șandru. Din aceasta din urmă se lasă spre Uzul și Doftana, culmĭ de munțĭ cu vîrfurile Ursoaia, Oușorul, Drăcoaia și Bălălăul dincolo de Trotuș. Uzul și o mulțime de pîraĭe udă teritoriul comuneĭ.

Are o școală mixtă, care funcționează din 1865, în satul Doftana, întreținută de stat într'un local bun, construită din bîrne, de comună, cu 15 prăjinĭ pămînt în vatra satuluĭ. In anul 1891, școala a fost frecuentată de 47 copiĭ, printre carĭ 12 fete.

Sunt 4 biserică ortodoxe: 2 în Doftana, 1 în Cucuieți și 1 în Larga, deservite de 3 preoți și 6 cîntăreți, și 2 biserică catolice: 1 în Doftana și alta în Bogata cu un singur preot.

Sunt 640 case de locuit; 18 cîrciumĭ.

Populația e de 654 fam., saŭ 2848 sufl.: 1417 bărbați, 1421 femeĭ; 2554 Romînĭ și 294 Ungurĭ; 2810 de protecțiune română și 38 ungară; 1040 agricultorĭ, 19 meseriașĭ, 20 industriașĭ, 9 comercianțĭ, 21 profesiunĭ libere, 42 muncitorĭ și 22 servitorĭ. Știŭ carte 147 persoane, nu știŭ 2701.

Contribuabilĭ, după noul recensămînt, sunt 533. După legea rurală din 1864, la 273 locuitorĭ s'aŭ dat 1289 fălcĭ și 40 prăjinĭ pămînt în împroprietărire.

Teritoriul com. are o întindere aproximativă de 24381 hect. Pădurile (Doftana, Larga, Ciobănașul) ocupă aproape 20000 hect.

Proprietarĭ marĭ: N. N. Ghica are o moșie de 12730 hect., ce dă un venit anual de 36500 leĭ și G. N. Ghica, o moșie de 9790 hect., ce dă un venit de 16900 leĭ pe an.

In comună se găsesc: o fabrică de cherestea cu aburĭ, a d-lor Niculescu și Miteanu, maĭ multe ferăstraie de apă și o fabrică de gaz.

Viile sunt pe o suprafață de 9 hect. Viea lucrătoare ocupă $^3/_4$ hect.

Animale sunt: 115 caĭ, 1790 vite cornute, 530 capre, 1425 oĭ și 544 porcĭ.

Budgetul comuneĭ pe exercițiul 1891—92 avea, la venitурĭ leĭ 12223, banĭ 14 și la cheltuelĭ leĭ 11749, banĭ 62.

Teritoriul comuneĭ este străbătut de calea județeană Tîrgul-Ocna-Moinești și de calea vecinală care duce la poteca Uzunuluĭ.

Distanțele: la Bacăŭ, capitala districtuluĭ, 66 kil.; la Moinești 19 kil.; la Tîrgul-Ocna, reședința plășeĭ, 8 kil. și la com. Dărmănești, 5 kil.

Doftana, *sat*, jud. Bacăŭ, plasa Trotușul și reședința comuneĭ cu același nume; situat în valea pîrîuluĭ Dofteaneĭ, aproape de gura acestuĭ rîŭ în Trotuș. Are o școală mixtă; 2 bisericĭ, din care una vechie, clădită de locuitorĭ la 1788, și alta clădită la 1889, de locuitorĭ, cu ajutorul Primărieĭ și a proprietaruluĭ N. Ghica; aceasta din urmă e deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; este și o biserică catolică, înălțată de locuitorĭ la 1861. Are o populație de 366 familiĭ, saŭ 1670 suflete.

Vite sunt: 74 caĭ, 988 vite cornute, 375 capre și 360 porcĭ.

Pe teritoriul acestuĭ cătun se găsesc: o fabrică de cherestea cu aburĭ; 4 herăstraie de apă; o fabrică de gaz. Pămîntul a-

www.dacoromanica.ro

bundă în păcură, mai cu seamă în văile Năneasa și Păcuricea.

Doftana, *moșie,* jud. Bacău, pl. Trotușul, comuna Doftana, a d-luĭ N. Ghica. (Vezĭ Comănești, moșie).

Doftana, *pădure* de brad, jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Doftana, proprietatea d-luĭ N. Ghica. Are o întindere de peste 8000 hect. și este supusă regimuluĭ silvic.

Doftana saŭ **Doftana-Mare,** *pîrîŭ,* jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Doftana, care își are obîrșia în muntele Țiganca; curge de la V. spre E. și se varsă în Trotușul, după ce trece prin satul cu acelașĭ nume. El se încarcă cu pîrîiașele: Doftenița, Săceĭ și Năneasa.

Doftana, *munte,* în jud. Prahova, pe hotarul despre Transilvania.

Doftana, *salină,* jud. Prahova, plaiul Prahova, com. Telega, legată cu linia Ploești-Predeal prin ramura Cîmpina-Doftana, lungă de 6 kil. Se află la 43 kil. depărtare de Ploești. Asupra calităței săreĭ dăm aci tabloul de analiza făcută de Dr. Bernard Lendway, în anul 1881 adăugînd că sarea de la Doftana este mai vînătă și mai consistentă ca cea de la Slănic, și prin urmare mai căutată pentru vite.

	Superioară	Ordinară
Clorur de sod.	99.378	97.020
Clorur de mag.	0.002	0.008
Sulfat de calce	0.234	0.745
Sulfat de sodă	0.310	0.965
Apă hygroscopică și comb.	0.074	0.106
Corp. insolub. Silico-Argil.	—	1.140
Total	99.998	99.984

Afară de acestea se mai găsesc urme de protoxyd de fier, stroțiană, brom și hydrocarbure

Vechea exploatare a acestor saline era identică cu cea de la Slănic.

Această salină s'a deschis la începutul anuluĭ 1885. Inainte, exploatarea săreĭ se fă cea în vechile ocne de la Telega, carĭ aŭ fost părăsite definitiv în anul 1872, cînd s'a mutat cu totul exploatarea la Doftana. Mina este formată din două galeriĭ, din carĭ una cu direcția spre N.-E. numită Galeria Carol, și cea de a doua perpendiculară pe mijlocul acesteia, cu numele Galeria Elisabeta.

Lungimea acestor galeriĭ este de 126 m. pentru Galeria Carol și de 75 m. pentru Galeria Elisabeta și vor prezenta în definitiv o suprafață de exploatare de 9600 m. pătrațĭ.

Galeriile comunică cu exteriorul prin un puț cu scărĭ și prin două puțurĭ de extracțiune.

In scop de a se întinde mai mult cîmpul de exploatare al acesteĭ saline, s'a început în Februarie 1884 deschiderea a două galeriĭ nouă, cu tavanul la acelașĭ nivel ca al galeriilor existente: una poartă numele Galeria Rosetti, și cea-l'altă Galeria Brătianu.

La salina Doftana, sarea se taie în general mai regulat ca la Slănic, unde, fiind mai friabilă, se obține cea mai mare parte în bucățĭ neregulate, sfărîmîndu-se adesea-orĭ în bucățele micĭ, numite gogele, în momentul cînd se operează deslipirea brazdeĭ de stîncă și divizarea eĭ în bucățĭ.

La Doftana există la suprafață două planurĭ înclinate, unul de 50 m. lungime și altul de 20 m. care conduc vagonetele cu sare de la puțurile de extracțiune pănă la magazia cheiuluĭ de încărcare.

Tona de sare bucățĭ și mărunță în sacĭ, se vinde, la Doftana, cu 70 leĭ. Tona de sare luată de la depozite, fie în bucățĭ saŭ măcinată, în sacĭ, 95 leĭ.

Pentru exportațiune în Rusia Serbia și Bulgaria, prețul este redus la 40—50 leĭ tona.

In anĭ 1881/85 s'a extras de la Doftana.

In 1881—82, 35.204.599 kgr.,
în 1882—83, 41.026.391 kgr.,
în 1883—84, 39.409.977 kgr.,
în 1884—85, 29.958.076 kgr.

Doftana, *rîŭ,* jud. Prahova. Izvorește din munțiĭ Transilvanieĭ, curge de la N. spre S., trece prin centrul com. Teșila, plasa Peleșul, unde se încarcă cu văile: Prislopul, Rusul, Florea, Brădetul, Negrașul, Crîngul, Mogoșoaia, Ciopîrceni, Hermeneasa, Gîlma, Cărăbanul, Ghimpoasa și Petrișor, apoĭ udă partea de V. a com. Brebul, unde primește de afluente apa Valea-Rea; trece pe teritoriul com. Telega, pe lîngă minele de sare de la Doftana și, la S de orașul Cîmpina, se varsă în rîul Prahova, pe țărmul stîng.

Cursul săŭ e repede și zgomotos. Albia sa conține nisip, pietriș și bolovanĭ. Face marĭ stricăciunĭ, mai ales cînd vine mare.

Apa sa e limpede și nu e mai adîncă, în timpĭ normalĭ, de 0.75 m.

Pe rîul Doftana, la com. Bănești, se află un mare și frumos pod de piatră cioplită, pe șoseaua Ploești-Cîmpina.

Doftana, *stație de dr. d. f.,* jud. și pl. Prahova, com. Telega, pe linia Cîmpîna-Doftana, pusă în circulație la 21 Noembr., 1883.

www.dacoromanica.ro

Se află la 5.2 kil. de Cîmpina staţie finală, la 101 kil. de Bucureşti şi la 41 kil. de Ploeşti. Linia Cîmpina-Doftana deserveşte excluziv salinele de la Doftana (în apropiere de vechile saline de la Telega). Înălţimea de asupra nivelului mării de 415^{m}·10. Venitul acestei staţii pe 1896, a fost de 258818 l., 64 b.

Doftăneţul, *proprietate* a Eforiei Spitalelor Civile din Bucureşti, foastă pendinte de mănăstirea Poiana, jud. şi pl. Prahova, com. Scorţeni, în întindere de 266 hect., din carĭ 160 hect. suprafaţă împădurită şi 106 hectare pămînt cultivabil şi fîneţe. Moşia, arendată pe periodul 1888/93, n'a produs de cît 770 leĭ anual.

Doftăneţul, *pădure*, în jud. şi pl. Prahova, proprietate a Eforiei Spitalelor Civile din Bucureşti, în întindere de 150 hect., care pe periodul 1889/91 s'a arendat cu 2070 leĭ anual.

Doftăneţul, *pîrîiaş*, curge din căt. Buştenari, jud. şi pl. Prahova, com. Telega, şi după ce primeşte de afluenţĭ: Valea-Nuculuĭ, Valea-Ursuluĭ, Valea-luĭ-Unchiaş-Andreiŭ, Olari şi Valea-Mandeĭ, merge de se varsă în gîrla Mislea, în raionul com. Cocoreşti-Mislea.

Doftăneţul, *vale*, în com. Bordeni, pl. şi jud. Prahova.

Doftăneţul-Mare, se numea *satul* Bordeni-Marĭ, din com. Bordeni, ce aparţine de pl. Filipeşti, iar azĭ de plaiul Prahova, jud. Prahova.

Doftăneţul-Mic, *vechie numire* a *satuluĭ* Bordeni-Micĭ, comuna Bordeni, pl. şi jud. Prahova.

Doftăniţa, *pîrîŭ*, jud. Prahova, izvoreşte din muntele Măceşul şi se varsă în Doftana.

Dofteniţa saŭ **Doftana-Mică**, *pîrîiaş*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-de-Sus, com. Doftana. Izvoreşte din muntele Nemira şi se varsă d'a stînga în Doftana.

Dogari, *cătun*, al comuneĭ Gura-Dimieniĭ, jud. Buzăŭ, cu 160 locuitorĭ, locuind în 36 case.

Dogari, *sat*, jud. Dîmboviţa, pl. Cobia, căt. com. Ulieşti.

Dogari, *sat*, face parte din com. rur. Ciomăgeşti, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. Are o populaţie de 180 locuitorĭ.

Dogari, *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Vintilă-Vodă, căt. Sîrbeşti. Are izlaz şi tufăriş.

Dogarilor (Izvorul-), *izvor*, în jud. Buzăŭ, com. Cislăul, căt. Scărişoara. Incepe din muntele Scărişoara, înconjoară partea de S.-E. a cetăţeĭ Doamna-Neaga, se uneşte cu Valea-Ziduluĭ, şi Izvorul-Rece, apoĭ se scurge în Cricovul.

Dogarul, *vîrful dealuluĭ* Bobiceşti, com. Opăriţi, pl. Teleajenul, jud. Prahova.

Dogarul, *deal*, la N. com. Mădulari, plasa Horezul, judeţul Vîlcea.

Dogarul, *stînă*, jud. Brăila, pe muchia platoului ĭ din comuna Scorţarul-Noŭ. Are 10 locuitorĭ; eĭ aŭ 2 caĭ, 2 vite cornute şi 1200 oĭ.

Dogarul, *pîrîŭ*, jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-s., com. Racova, care se scurge în Bistriţa, pe malul săŭ stîng, trecînd prin satul Gura-Văiĭ.

Dogaruluĭ (Muchia-), *muchie de deal*, com. Berevoeşti - Pămînteşti, plaiul Nucşoara, jud. Muscel. Pe la poalele sale de E. curge pîrîul Valea-Satuluĭ.

Dogaruluĭ (Valea-), *vale*, izvoreşte din partea de N.-V. a comuneĭ Comarnicul, plaiul Peleşul, jud. Prahova. Curge de la V. spre E. şi se varsă în rîul Prahova, pe ţărmul drept, tot în raionul com. Comarnicul.

Dogăreşti, *loc izolat* şi *vale*, în jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-j., com. Glăvile. Se varsă în rîul Peşteana, pe teritoriul acesteĭ comune.

Dogoreala, *lac*, în jud. Ialomiţa, plasa Ialomiţa-Balta, în insula Balta, com. Borduşeani.

Dohare, *iaz*, jud. Fălciŭ, plasa Mijlocul, com. Oţeleni.

Dohmanul, *deal rîpos*, judeţul Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Tîrgul-Trotuş, situat lîngă satul Viişoara, d'a stînga Trotuşuluĭ.

Dohotariul, *deal*, judeţul Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., de pe hotarul com. Bereşti.

Dohotariul, *pîrîŭ*, afluent al pîr. Suha-Mică, jud. Suceava.

Dohotariul, *pîrîŭ*, afluent al pîrîuluĭ Sabasa, jud. Suceava.

Dohotăria, *deal*, în ramura Negreştilor, situat spre S. de mănăstirea Horaiţa, în com. Dobreni, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu. Este acoperit cu pădurĭ de stejar.

www.dacoromanica.ro

Dohotăria, *pîrîiaș*, jud. Bacău, pl. Trotușul, comuna Bogdana, care ese din locul numit Coasta-Murgeĭ și se varsă în pîrîul Bogdana.

Dohotăria, *pîrîiaș*, ce izvorește din dealul cu același nume, comuna Dobreni, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu; se varsă în pîrîul Negrești.

Doĭ-Leĭ, *vîrf de deal*, ce se află între comunele Cozia și Bazga, pl. Podoleni, jud. Fălciu. Aicĭ se afla din vechime o crîșmă, unde călătoriĭ răsuflaŭ caiĭ după suișul greŭ al dealuluĭ. Astăzĭ se face pe dînsul cultură de cereale, iară cîrciuma nu maĭ e în ființă.

Doĭ-Leĭ, *pîrîiaș*, jud. Suceava, mic afluent al Topliței, din comuna Bogdănești.

Doĭ-Lei (La-), *loc izolat*, în jud. Roman, plasa Moldova, com. Cîrligul, pe șoseaua județeană Roman-Pîeatra, situat la extremitatea jud. și la o depărtare de 15 kil. 500 m. de orașul Roman.

Doĭ-Perĭ, *pîrîŭ*, jud. Iași; izvorește de sub dealul Hlincea, curge spre N. prin podgoria cu asemenea numire din com. Galata și se varsă în pîrîul Repedea, com. Buciumi.

Doĭ-Perĭ, *podgorie*, pe teritorul satuluĭ Hlincea, com. Galata, plasa Codru, jud. Iași; produce vinurĭ bune.

Doica, *poiană*, spre S.-E. de com. Fumureni, plasa Oltul-d.-jos, jud. Vîlcea.

Doiceasca (Nărteasca), *numire* dată uneĭ *părțĭ* din *pădurea* satuluĭ Bradul-cu-Sforile, din com. Tisăul, jud. Buzău Are ca 150 hect.

Doicești, *com. rur.*, pl. Dealul-Dîmbovița, jud. Dîmbovița. E situată la cincĭ kil. spre N. de Tîrgoviște, în apropiere de șoseaua națională Tîrgoviște-Pucioasa-Transilvania și în poalele dealurilor cu viĭ, carĭ sunt spre E. de comună și carĭ se numesc: Boltașul, Valea-Braduluĭ, Daria și Iuzi. Comuna Doicești este pe malul stîng al Ialomiței și se compune din patru cătune: Doicești, Dolani, Săteni și Gușoiul și are o populație de 1628 locuitorĭ, Romînĭ. Această com. produce vin, prune, din care se face țuică, porumb, cînepă, etc. Doicești se învecinește spre E. cu com. Glodeni din plaiul Ialomița și Aninoasa din plasa Dealul, despărțindu se de Glodeni prin dealurĭ, văĭ și pădure; spre V. se învecinește cu com. Șotînga, de care se desparte prin Ialomița; spre N., cu Vîlcana-Pandeli, despărțindu-se tot prin Ialomița și spre S., cu Tîrgoviștea, despărțindu-se prin cîmpie și pîrîul Ialomița. In această comună se află ruine marĭ de palate și cetățue. Pădurile ce sunt în raionul acesteĭ comune, coprind ca la 28700 ariĭ.

Are o școală, cu un învățător plătit de stat.

Doicești, *stație de dr.-d.-f.*, jud. Dîmbovița, plasa Dealul-Dîmbovița, com. Doicești, pe linia Tîrgoviște-Pucioasa, pusă în circulație la 1 Ianuarie 1890. Se află între stațiile Tîrgoviște (9.9 kil.) și Lăculețe (3.5kil.) Inălțimea d'asupra niveluluĭ mărĭĭ de 324^{m}. 77. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 60.086 leĭ, 15 banĭ

Doina, *sat*, în jud. Neamțu, plasa Piatra-Muntele, com. Girovul. E situat în drumul șoseleĭ Dobreni-Moinești, la al 12-lea kil., între satele Botești și Dănești.

Are o populațiune de 68 familiĭ, saŭ 287 suflete, carĭ trăesc în 75 de case; această populație repartizată pe categorii, dă: după sex, 138 bărbațĭ, 149 femeĭ; după starea civilă: 153 necăsătoriță, 119 căsătoriță, 5 văduvĭ; în raport cu instrucțiunea: 27 știŭ carte, 307 nu știŭ. Locuitoriĭ se îndeletnicesc cu agricultura.

Acest sat este noŭ format prin împroprietăririle din 1878 făcute însurățeilor. Are o școală frecuentată de 38 elevĭ.

Doina, *iaz*, în jud. Botoșani, valea Doina, moșia Răuseni, com. Comîndărești.

Doina, *vale*, pe moșia Răuseni, în partea de S.-V. com. Comîndărești, plasa Jijia, jud. Botoșani.

Dolama, *cîmpie*, în jud. Tulcea, plasa Istruluĭ, pe teritoriul com. rurale Ciamurli-d.-s. și anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Testemelul, situată în partea N.-V. a comuneĭ și a plășeĭ; are o întindere de 150 hect.; este acoperită cu livezĭ de prunĭ; în partea estică are și puțină pădure; este străbătută de drumul com. Baș-Punar-Testemel.

Dolani, *sat*, plasa Dealul, com. Doicești, jud. Dîmbovița.

Dolani, *deal*, com. Colțești, pl. Olțețul-d.-s, jud. Vîlcea.

Dolca, *pîrîŭ*, jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Mănăstirea-Cașinul. Se încarcă cu pîrîiașele Prisaca și al-Pietricelelor și se varsă în pîrîul Cașinul.

www.dacoromanica.ro

Dolceşti, *cătun*, reşedinţa com. Mosceleşti, plasa Gilortul, jud. Gorj. E situat pe şes, la N. comuneĭ Săuleşti, pe malul drept al Gilortuluĭ. Are o suprafaţă de 411 hect., din carĭ 150 hect. pădure, 150 hect. arabile, 100 hect. fîneţe, 4 hect. vie, 4 hect. livezĭ de pruni şi 1 hect. izlaz; o populaţie de 80 familiĭ, saŭ 318 suflete, din carĭ 70 contribuabilĭ, toţĭ Romînĭ, ocupîndu-se cu agricultura şi cu creşterea vitelor.

Locuitoriĭ sunt împroprietăriţĭ după legea rurală din 1864, şi posedă: 15 pluguri, 30 care cu boĭ, 1 căruţă cu caĭ, 150 vite marĭ cornute, 6 caĭ, 350 oĭ, 30 capre şi 60 rîmătorĭ.

Comunicaţia se face prin şoseaua judeţiană Tîrgul-Jiŭ-Dolj şi prin 2 şosele comunale.

In cătun sunt 3 puţurĭ şi 6 fîntînĭ.

Doletul, *movilă*, în jud. Brăila, situată la V. com. Ciacîrul, 2—3 kil. depărtare.

Dolgopol, *numire vechie a oraşuluĭ* Cîmpulung, jud. Muscel.

Dolhasca, *com. rur.*, judeţul Suceava, situată în partea nordică a plăşeĭ Siretul-d. s. şi la 24 kil. de Fălticeni. Se mărgineşte la E. cu com. Lespezi şi Tudora, din jud. Botoşani, la V. cu com. Dolheşti şi Tătăruşi, la S. cu com. Lespezi şi la N. cu com. Dolheşti şi Tudora, despărţindu-se de toate părţile prin semne convenţionale. Are forma unuĭ exagon neregulat. E compusă din satele: Dolhasca, Gulia (Schitul), Probota şi Buda, cu reşedinţa în satul Dolhasca. Are o populaţie de 1263 familiĭ, saŭ 4406 sufl., 2197 bărbaţĭ şi 2209 femeĭ, din carĭ 125 izraeliţĭ. Contribuabilĭ sunt 838. Are 4 biserică, cîte una în fie-care sat, deservite de 6 preoţĭ şi 11 cîntăreţĭ; 3 şcoale rur. mixte, frecuentate de 133 şcolarĭ, din 234 băeţĭ şi 228 fete cu etatea de şcoală.

Budgetul com., pe anul financiar 1892—1893, a fost de leĭ 21918,48.

Vite sunt: 89 caĭ, 69 mînjĭ, 8 armăsarĭ, 187 epe, 463 boĭ, 743 vacĭ, 4150 oĭ şi 791 porcĭ.

Altitudinea com. d'asupra nivelului mării variază între 325—335 metri.

E udată de rîul Siret şi de pîraĭele: Şomuzul-Mare, Păltinosul, Proboteĭ, Pietrosul, Pîrîul-luĭ-Pulpă, Pietrosul-Budeĭ, Rîmnicul, Siliştea, Turbata, Turbăţica, Vămeni, Poiana, etc.

Moşia e proprietatea Statuluĭ, fostă a M-reĭ Probota. Suprafaţa eĭ e de 5100 fălcĭ, din care 2460 fălcĭ pădure. Statul are 4165.8380 hectare pădure, 2105 fălcĭ cultivabile şi restul neproductiv.

Locuitoriĭ împroprietăriţĭ la 1864 şi 1879 sunt: 472 fruntaşĭ, 530 pălmaşĭ şi 149 codaşĭ, stăpînind 2622 fălcĭ şi 38 prj.

Maĭ însemnat în comună e M-rea Probota.

Dolhasca, *sat*, jud. Suceava, pe moşia şi în com. cu acelaşĭ nume. Aşternut pe şesul Siretuluĭ şi valea Şomuzuluĭ-Mare, e împărţit în mahalalele: Vămeni, Vîntuleşti, Cotul-Moriĭ, Săudeni şi Ciuchinari.

Are o populaţie de 460 familiĭ, saŭ 1717 suflete: 895 bărbaţĭ şi 922 femeĭ, din carĭ 60 străinĭ.

Contribuabilĭ sunt 320; case de locuit, 403.

Vatra satuluĭ ocupă 130 fălcĭ. Moşia, proprietatea Statuluĭ fostă a M-reĭ Probota, are întinderea de 1643 fălcĭ, din care 600 cultivabile, 720 pădure, (Statul are 1362 hect. pădure), 100 fălcĭ fînaţ şi restul neproductiv.

Improprietăriţĭ la 1864 şi 1879 sunt 173 fruntaşĭ, 187 pălmaşĭ şi 63 codaşĭ, stăpînind 1161 fălcĭ şi 37 prj.

Are o biserică, cu hramul Invierea, zidită de sătenĭ, la 1877, deservită de 3 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ şi împroprietărită la 1864 cu 25 fălcĭ şi 40 prj.; o şcoală rur. mixtă, condusă de un învăţător plătit de stat, înfiinţată la 1866, frequentată de 75 şcolarĭ, împroprietărită, la 1879, cu 6 fălcĭ 40 prj.

Drumurile principale sunt: la Lespezi (8 kil.), la Gulia (1500 m.), la Dolheşti-Micĭ (4000 m.) şi la Poiana-Răhtivanuluĭ (5 kil.).

Satul Dolhasca n'a fost totd'a-una unde se află astă-zĭ. In vechime, se zice, era peste Siret, pe locul numit acum Livadă şi Silişte, şi se numea Ilieşti. Pe locul ce ocupă azĭ eraŭ pădurĭ marĭ de stejar şi ulm, arborĭ de carĭ se găsesc şi acum, aproape pietrificaţĭ, cu lemnul negru ca abanosul şi bun pentru mobile. Fie din cauza albieĭ neregulate şi inundaţieĭ la care era expus satul, fie din alte împrejurărĭ, satul Ilieşti se mută pe ţărmul drept al rîuluĭ şi anume pe Dealul-Vieĭ. După cît-va timp, ne maĭ convenindu-le poziţiunea, de pe Dealul Vieĭ se scoborîră pe vale, unde sunt acum. La început, toate casele aŭ fost făcute din lemnul de pe loc. Maĭ înainte de 1864, singur satul Dolhasca forma o comună. La 1864, Buda şi Gulia se alipiră la Dolhasca şi în 1870 se uni şi Probota. Din budgetul, ce se păstrează în arhiva primărieĭ, se vede că primariĭ de Dolhasca, Gulia şi Probota eraŭ plătiţĭ fie-care cu cîte 3 galbenĭ pe an.

www.dacoromanica.ro

La 1803, «Dolhasca-Buda, a caseĭ Banuluĭ Iordache Cananăŭ, împreună cu liuziĭ Serdaruluĭ Anastasie, număraŭ 387 liuzĭ, plătind 4448 leĭ bir anual, fiind şi 10 scutiţi». La liuziĭ birniciĭ se adăugeaŭ, «breslaşiĭ ot tam 10 liuzĭ cu 140 leĭ bir pe an».

La 1821, Turciĭ trec prin Dolhasca, dar nu-ĭ pricinueşte niciĭ o stricăciune, graţie mijlocireĭ ce a făcut-o un oare-care Monsieur Diubsche către maĭ marele celor 150 Turcĭ din Botoşani.

Moşia Dolhasca, cu trupul Buda, avea maĭ înainte o întindere cu mult maĭ mare, dar s'aŭ tot înstrăinat bucăţĭ.

Dolhasca saŭ **Buda**, *moşie*, judeţul Suceava, plasa Siretuluĭ, proprietatea statuluĭ, fost pendinte înainte de secularizare de mănăstirea Probota; avea (1871) o arendă anuală de 39400 leĭ şi a fost una din cele 381 proprietăţĭ ale statuluĭ ipotecate pentru împrumutul dominial de 78 de milioane leĭ contractat în anul 1871. Pe această moşie se află şi o pădure de vr'o 600 pogoane. Pe periodul 1880/85, arenda acesteĭ moşiĭ a scăzut la 32200 leĭ anual. (După izvoare ofic.).

Dolhasca, *staţie de dr.-de-f.*, jud. Suceava, plasa Siretul, com. Dolhasca, pe linia Paşcani-Burdujeni, pusă în circulaţie la 15 Decembrie 1869. Se află între staţiile Lezpezi (10.3 kil.) şi Liteni (11.6 kil.) Este şi staţie finală a linieĭ Dolhasca-Fălticeni. Inălţimea d'asupra niveluluĭ măriĭ de 214.65 m.

Venitul acesteĭ staţiĭ, pe anul 1896, a fost de 37620 leĭ, 67 baniĭ.

Dolheni, *sat*, în jud. Fălciŭ, comuna Idriciul, pl. Crasna; este formată din două cătune: Dolheni-de-Jos şi Dolheni-de Sus, cu distanţă între ele de 500 m. Satul e situat pe coasta de V. a dealuluĭ Dolheni. Are o populaţie de 60 fam., saŭ 200 sufl.

Locuitoriĭ sunt răzeşĭ. Are o biserică, refăcută în anul 1857, deservită de un preot.

In partea de N.-E. a satuluĭ, pe dealul Dolheni, a fost o biserică, numită Mănăstirea, care în anul 1856, a fost strămutată în Basarabia rusească, la satul Hăsnăşeni.

Dolheni, *deal*, în partea de E. a comuneĭ Idriciul, pl. Crasna, jud. Fălciŭ; se prelungeşte între satele: Dolheni, Idriciul şi Tîlhăreşti, avînd 2 piscurĭ: Intinul şi Brăhariul.

Dolheşti, *com. rur.*, în partea de N. a pl. Crasna, jud. Fălciŭ. Are situaţia accidentată. E mărginită la N. cu com. Moşna; la S., cu Brădiceşti; la E., cu Cozmeşti şi la V., cu jud. Vasluiŭ. Este formată din satele: Dolheşti şi Pietrişul, pe o suprafaţă cam de 902 hect. Are o populaţie de 440 familiĭ, saŭ 1500 suflete.

Sunt 270 contribuabilĭ.

Are două bisericĭ; o şcoală.

Este udată de pîrîul Dolheşti şi traversată de şoseaua judeţeană, ce se leagă cu judeţul Vasluiŭ.

Budgetul comuneĭ este la venituri de 2865 leĭ, şi la cheltueli de 2789 leĭ.

Vite sunt: 450 vite maĭ cornute, 576 oĭ, 33 capre, 118 caĭ şi 121 porcĭ.

Dolheşti, *com. rur.*, situată spre S.-E. pl. Şomuzul, jud. Suceava, la o depărtare de 16 kil. de Făliiceni. Se învecineşte la E. cu com. Tudora din judeţul Botoşani, despărţindu-se prin rîul Siret; la V., cu com. Preuteşti şi Uideşti, avînd ca hotar pîrîul Boura şi semne convenţionale, la S., cu comuna Dolhasca şi Tătăruşi, prin pîrîul Valea-Poieniĭ şi la N., cu Preuteşti şi Valea-Gloduluĭ, despărţită prin semne convenţionale. Are forma unuĭ paralelogram, ale căruĭ unghiuriĭ obtuze sunt expuse spre S.-E. şi N.-V. Se compune din satele Dolheşti-Mariĭ, Dolheşti-Micĭ şi Poiana-Răhtivanuluĭ, cu reşedinţa în cel d'întîiŭ.

Are o populaţie de 825 familiĭ, ce numără 3286 suflete, (1634 bărbaţĭ şi 1652 femeĭ); din cariĭ 92 Izraeliţĭ. Sunt 783 contribuabilĭ. Are cîte o biserică în fie-care sat, deservite de 3 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ; 2 şcoale rurale mixte, frecuentate de 90 elevĭ, din 209 băeţĭ şi 199 fete în vîrstă de şcoală.

Budgetul comuneĭ, pe anul 1892—1893, are la venituriĭ leĭ 8722 şi la cheltueliĭ 8380,68 leĭ.

Vite sunt: 222 caĭ, 492 boĭ, 669 vacĭ, 1998 oĭ, 36 capre şi 961 porcĭ.

Are cam aceeaşĭ altitudine ca şi Dolhasca.

E udată de Siret şi de pîraĭele: Şomuzul-Mare cu afluenţiĭ săĭ: Butnăraşul, Harbuzul, Diudiul, Buta, Platoniţa şi Podişorul.

Moşia Dolheşti e proprietatea statuluĭ, fostă a mănăstireĭ Probota, iar Poiana-Răhtivanuluĭ e proprietatea familieĭ Răhtivanul.

Suprafaţa comuneĭ e de 3706 fălcĭ, din cariĭ 1631 fălcĭ pădure (statul are 2507 hect. şi 9020 ariĭ), 1996 cultivabile şi restul neproductiv. Improprietăriţĭ la 1846 sunt: 137 pălmaşĭ şi 286 codaşĭ, stăpînind 1120 fălcĭ.

Dolheşti, *sat*, în com. cu acelaşĭ

www.dacoromanica.ro

nume, pl. Crasna, jud. Fălciŭ. E situat pe valea pîrîuluĭ Dolheşti, ce curge printre două dealurĭ, unul spre V. de sat numit Dealul-Raţeĭ ce continuă spre N. în formă de cîmpie arabilă sub numirea de Valea-luĭ-Crăciun, iar spre S., cu întinse imaşe, fînaţe, viĭ şi livezĭ, sub numirea de Dealul-Rusuluĭ; şi unul în partea de E. a satuluĭ numit Dealul-Moreĭ, pe care se face cultură de cereale, maĭ cu seamă în partea nordică, pentru care s'a numit de ceĭ bătrînĭ Dealul-Plaiuluĭ. La capătul acestuĭ deal spre N.-V., unde se împreună cu Valea-luĭ-Crăciun, se formează dealul Căprărieĭ, în hotarul Ciorteştilor, din jud. Vasluiŭ. Acest deal, se zice, şi-a luat numirea de la un bătrîn răzaş numit Căprior, pentru că era porţiunea sa din răzăşie.

Din legătura Văieĭ-luĭ-Crăciun cu Dealuĭ-Plaiuluĭ se întinde între ele Dealul-Ulmuluĭ, numit după un bătrîn arbore de ulm ce stă în picioare pe culmea luĭ. Din Dealul-Plaiuluĭ, în direcţia nord-estică se întinde o cîmpie pe valea întinsă a Crăsniţeĭ acoperită cu dumbrăvĭ şi fînaţe de ale răzăşilor; iar de la poalele acesteĭ văĭ se ridică Dealul-Crasneĭ, pe ale căruĭ culmĭ se află şoseaua judeţeană ce trece de la Huşi la Budăioasa-Iaşi, şi care servă de hotar între moşia Crasna şi Dolheşti.

Printre aceste dealurĭ curg pîraiele: Căprărieĭ, ce izvoreşte din dealul cu acelaşĭ nume; Valea-luĭ-Crăciun, cu sorgintea de la o fîntînă din fundul văĭeĭ. Ambele pîraie unite trec prin satul Dolheşti, formînd pîrîul Dolheşti; Crăsniţa, izvoreşte din fundul văĭeĭ Crăsniţa, curge pe lîngă Dealul-Crasneĭ şi se varsă în pîrîul Crasna.

Se zice, că din vechime această moşie forma un trup cu moşiile Crăsniţa şi Brădiceşti, sub denumirea de Crasna, care fiind loc domnesc, s'ar fi dăruit de Ştefan-Vodă cel-Mare unuĭ viteaz ostaş al săŭ cu numele de Crasnaş, de la care s'a numit şi locul de Crasna. După moartea-ĭ aŭ rămas moştenitorĭ doĭ fiĭ şi o fiică, carĭ împărţind moşia între eĭ, a luat unul partea Crăsniţeĭ, şi ceĭ-l'alţĭ doĭ părţile Brădiceşti şi Dolheşti. Partea de moşie Crăsniţa, ce se află pe teritoriul judeţuluĭ Vasluiŭ, trecu din mînă în mînă pănă la 1882, cînd proprietarul St. Rosetti o vîndu cu 32000 galbenĭ d-luĭ D. Vidraşcu, actual proprietar. Cele-l'alte două părţĭ din moşia Crasneĭ, Brădiceşti şi Dolheşti, deveniră moşiĭ răzăşeştĭ.

Cu înfiinţarea schituluĭ Brădiceşti, moşia Brădiceşti deveni prin danie şi cumpărăturĭ, a schituluĭ, şi după secularizare, a statuluĭ, iar Dolheşti remase tot moşie răzăşească.

Moşia are o suprafaţă cam de 758 hect. şi o populaţie de 260 familiĭ, saŭ 900 suflete, din carĭ 150 contribuabilĭ.

Este reşedinţa comuneĭ. Are o şcoala, înfiinţată în anul 1867, frecuentată de 30 elevĭ; o biserică vechie, făcută în anul 1740, deservită de un preot şi doĭ dascălĭ.

Locuitorĭĭ sunt răzeşĭ. Eĭ se ocupă, pe lîngă agricultură, şi cu cultura viilor şi a livezilor.

Prin mijlocul satuluĭ curge pîrîul Dolheşti şi trece şoseaua judeţeană, ce se leagă de jud. Vasluiŭ.

Dolheşti, *sat*, în com. Pipirigul, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamţu, aşezat pe valea pîrîuluĭ Ozana, între ramurile munţilor: Cotnărelul, Petru-Vodă, Dolheşti, Grugenilor, mărginindu-se cu satul Plotunul (aşezat în susul pîrîuluĭ Ozana) şi cu satul Pipirigul (aşezat către gura pîrîuluĭ cu acelaşĭ nume, maĭ în josul Ozaneĭ).

Vatra satuluĭ are o întindere de 28 hect. 60 ariĭ, cu o populaţie de 104 familiĭ, saŭ 463 suflete.

Terenurile fiind de natură muntoasă, locuitoriĭ sunt nevoiţĭ a-şĭ angaja pămînturĭ pentru cultură în afară de raionul comuneĭ Pipirigul.

In acest sat se află: 1 moară cu o piatră; 1 herăstrăŭ sistematic purtat prin ajutorul apeĭ; o piuă. In împrejurime se întinde pădurea statuluĭ Pipirigul.

Sunt 104 contribuabilĭ.

Numărul vitelor este de 1300 capete, din carĭ: 120 boĭ, 93 vacĭ, 900 oĭ, 20 caĭ, 60 rîmătorĭ şi 100 vite micĭ cornute.

Dolheşti, *ramură de munţi*, ce face legătură între ramura Petru-Vodă cu Domesnicul, formează hotarul între com. Pipirigul şi com. Călugăreni, jud, Neamţu.

Dolheşti, *iaz*, în suprafaţă de 15 fălcĭ, format de Şomuzul-Mare-lîngă satul Dolheşti-Marĭ, jud. Suceava. Acum e acoperit de stuf şi în mare parte nămolit. Apa sa pune în mişcare o moară cu treĭ pietre, aducînd 3000 leĭ venit anual.

Dolheşti, *pîrîŭ*, izvoreşte de pe teritoriul comuneĭ Dolheşti, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, trece prin satul cu acelaşĭ nume şi se varsă în pîrîul Crasna.

Dolheşti-Marĭ, *sat*, judeţul Suceava, pe moşia şi în com. cu acelaşĭ nume, aşezat pe ţărmurile Şomuzuluĭ-Mare.

www.dacoromanica.ro

Are o populaţie de 414 familiĭ, saŭ 1932 suflete (916 bărbaţĭ şi 1015 femeĭ), din carĭ 71 Izraeliţĭ. Locuesc în 451 case.

Sunt 426 contribuabilĭ

Vatra satuluĭ ocupă 41 fălcĭ.

Moşia, proprietatea statuluĭ, fostă a mănăstireĭ Probota, e în întindere de 3333 fălcĭ, din carĭ 1722 cultivabile, 1532 pădure şi restul neproductiv. Improprietăriţĭ la 1864 sunt: 84 pălmaşĭ şi 170 codaşĭ, stăpînind 668 fălcĭ

Drumurĭ principale sunt: la Dolheşti-Micĭ (4 kil.) şi la Preuteşti (8 kil.)

Are o biserică, cu hramul Sf. Paraschiva, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ, şi împroprietărită cu 17 fălcĭ.

A fost zidită înainte de 1470 de tatăl luĭ Şendrea, Hatmanul luĭ Ştefan-cel-Mare.

Tradiţia spune că maĭ înainte ar fi fost biserică săsească. In biserică sunt 3 morminte: unul al tatăluĭ luĭ Şendrea, al doilea, al Hatmanuluĭ şi al treilea, al unuĭ fiŭ al acestuia. Două aŭ inscripţiĭ slavone, iar piatra de pe al treilea a fost luată, de cine, cînd şi ce s'a făcut nu se ştie. In pomelnic se pomeneşte Alexandru şi Şendrea. Odăjdiĭ saŭ alte odoare vechĭ nu se găsesc. O singură icoană a Maiceĭ Domnuluĭ se aseamănă mult cu cele de la mormintele luĭ Petru-Rareş din mănăstirea Probota.

Satul are o şcoală rurală mixtă, condusă de un învăţător, plătit de stat, înfiinţată la 1864 şi frecuentată de 50 şcolarĭ, din 91 băĭeţĭ şi 119 fete, în vîrstă de şcoală.

In sat este o moară a moşieĭ.

La 1803 «Dolheşti a mănăstireĭ Probota, avea 13 liuzĭ, plătind 2432 leĭ bir pe an.

Dolheşti-Micĭ, saŭ **Gioseni**, *sat*, pe moşia şi în com. Dolheşti, jud. Suceava. E aşezat pe Şomuzul-Mare. Are 343 familiĭ, saŭ 1052 suflete (516 bărbaţĭ şi 536 femeĭ), din carĭ 16 Izraeliţĭ. Contribuabilĭ sunt 287. Case de locuit 282. Vatra satuluĭ ocupă 23 fălcĭ. Improprietăriţĭ la 1864 sunt: 45 pălmaşĭ şi 99 codaşĭ, stăpînind 374 fălcĭ.

Are: o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, zidită la 1833 de locuitorĭ, împroprietărită la 1864 cu 17 fălcĭ, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală primară mixtă, condusă de un învăţător, plătit de stat, înfiinţată la 1891; e frecuentată de 40 elevĭ, din 74 băeţĭ şi 47 fete în vîrstă de şcoală.

In sat este o moară a statuluĭ pe apa Şomuzuluĭ-Mare.

Dolia, *sat*, pe moşia Boroaia, comuna Mălini, jud. Suceava. E aşezat pe ţărmurile pîrîuluĭ de la care şi-a luat numele. Are o populaţie de 19 familiĭ, saŭ 62 suflete, din carĭ 12 contribuabilĭ; locuesc în 15 case. Vatra satuluĭ ocupă 7 fălcĭ.

Improprietăriţĭ la 1864 sunt: 5 pălmaşĭ şi 1 codaş, stăpînind 22 fălcĭ şi 40 prj.

Biserica din Pluton şi şcoala din Pipirig, jud. Neamţu, servă şi acestuĭ sat.

Drumurĭ principale sunt: la Pipirig (5 kil.) şi la Mălini (31 kil.).

Dolia, *pîrîŭ*, jud. Suceava; străbate sătişorul cu acelaşĭ nume; trece în jud. Neamţu şi se varsă în pîr. Neamţu.

Dolia, *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Zîrneşti-de-Cîlnăŭ, întinzîndu-se şi în com. Fundeni. Puncte culminante sunt: Ulmiĭ-Vernesculuĭ şi Odaia-Vernesculuĭ, unde se şi face strîngerea recoltelor de pe moşia Turburească, în lungul căreia se întinde această vale.

Dolina, *vale*, între dealurile Dolina şi Găureana, com. Costineşti, plasa Tîrgul, jud. Botoşani.

Dolina, *sat*, în partea de N.-V. a com. Costineşti, pl. Tîrgul, jud. Botoşani, pe valea şi pîr. Sicna. Are o suprafaţă de 1465 hect. şi o populaţie de 100 familiĭ, saŭ 440 suflete.

Are o biserică, deservită de 1 cîntăreţ. In sat sunt 2 morĭ de apă la iazurĭ şi una cu aburĭ.

Vite sunt: 297 boĭ şi vacĭ, 67 caĭ, 1214 oĭ, 8 capre şi 131 mascurĭ; 6 stupĭ.

Sunt 3 cîrciumĭ, 3 comercianţĭ şi 6 meseriaşĭ.

Dolina, *pîrîŭ*, începe de pe teritoriul moşieĭ Văculeşti, com. cu acelaşĭ nume, pl. Coşula, judeţul Dorohoiŭ, şi se varsă în pîr. Strahova.

Dolina, *deal*, în partea de S.-V. a comuneĭ Dracşani, pl. Miletinul, jud. Botoşani.

Dolina, *deal*, jud. Botoşani, pl. Tîrgul, com. Costineşti.

Dolina, *pădure*, jud. Botoşani, pl. Tîrgul, com. Costineşti, în întidere de 430 hect.; pe dealul Vasilincea, în partea de V. a moşieĭ Dolina.

Dolina, *pîrîŭ*, trece prin mijlocul satuluĭ Dolina, com. Costineşti, jud. Botoşani, şi se varsă în pîrîul Sicna.

Are o biserică (mănăstire) de zid; o şcoală primară mixtă, care în 1886—87 a fost frecuentată de 33 elevĭ, din 72 în-

www.dacoromanica.ro

scrişĭ. Şcoala a fost înfiinţată înainte de 1844 de egumenul mănăstireĭ Doljeşti, Arhimandritul Veniamin Rosetti, devenit în 1844 Februarie 3, Episcop de Roman.

Sunt 414 capete de vite.

Este legat cu oraşul Roman prin şosea. Acest sat exista înainte de 24 Martie 1615, un document care poartă această dată, ne vorbeşte despre dînsul.

Dolile, *ramură de munţi*, jud. Neamţu; se întinde din jud. Suceava spre marginea com. Pipirig, legîndu-se cu grupa munţilor Cotnărelul în spre E. de satul Băboeşti.

Dolile, *pîrîiaş*, ce izvoreşte din nodul ramureĭ de munţĭ cu acelaşĭ nume şi munţiĭ Cotnărelul, jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul; curge pe hotarul com. Pipirig şi se varsă în pîr. Pipirig, aproape de obîrşia acestuia.

Doljescul, *iaz*, pe teritoriul satuluĭ cu acelaşĭ nume, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ, în suprafaţă de 17 hect., 19 ariĭ.

Doljeşti, *com. rur.*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., spre N.-E. de oraşul Roman, la 16 kil. de reşedinţa plăşeĭ. Este aşezată pe malul stîng al rîuluĭ Siretul. E formată din satele: Buhoanca, Burueneşti, Boljeşti, Rădiul şi Rotunda, cu reşedinţa comuneĭ în satul Doljeşti. Are o populaţie de 620 familiĭ, saŭ 2769 suflete, din carĭ 700 contribuabilĭ; 651 case de locuit. Populaţiunea este maĭ mult de jumătate Ungurĭ.

Are 3 bisericĭ, din carĭ 1 catolică; o şcoală primară mixtă, care în 1886—87, a fost frecuentată de 33 elevĭ din 72 înscrişĭ. Ţine de circumscripţia fiscală Sagna.

Sunt 2200 capete de vite marĭ.

Veniturile comuneĭ sunt de 5771 leĭ şi cheltuelile de 5228 leĭ.

Este legat cu oraşul Roman prin şosea.

Doljeşti, *sat*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Doljeşti, spre N.-E. de oraşul Roman, la 16 kil. şi de 8 kil. de reşedinţa plăşeĭ, pe malul stîng al rîuluĭ Siretul. Are o populaţie de 146 capĭ de familie, saŭ 622 suflete, din carĭ 153 contribuabilĭ; locuesc în 145 case. Ştiŭ carte 27 persoane.

Doljeşti, *foastă mănăstire* de călugărĭ, iar acum biserică de mir, în marginea de S. a sat. cu acelaşĭ nume, jud. Roman. Această biserică are împrejur o livadă mare, Aicĭ, pe la anul 1844, Februarie 2, era egumen Archimandritul Veniamin Rosetti, care la această dată a fost ales Episcop al Romanuluĭ, în locul luĭ Meletie, permutat ca Mitropolit la Iaşi.

Doljeşti, *moşie*, a statuluĭ, în jud. Roman, plasa Siretul-d.-s., com. Doljeşti, arendată în 1887 cu 13090 leĭ.

Doljeşti, *pădure*, proprietatea statuluĭ, în jud. Roman, plasa Siretul-d.-s., com. Doljeşti, în întindere de 76 hect.

Doljul, *judeţ*, situat în partea de S.-V. a Olteniеĭ.

Numele de Dolj pe care-l poartă judeţul, însemnează Jiul de jos, (psl. dol, vale, groapă), în opoziţiune cu Gorjul, adică Jiul de sus, saŭ Jiul de munte (psl. gora, munte).

Limitele. — Judeţul Dolj se mărgineşte în partea de N. cu jud. Gorj, la S. şi V. cu fluviul Dunărea, la V. cu jud. Mehedinţi şi la E. cu jud. Vîlcea şi Romanaţi.

Limita de N., începînd din dreptul comuneĭ Văleni, merge spre S.-V. pănă în dreptul com. Poiana, plasa Jiul-de-Sus, este o linie convenţională ce tae Dealul-Mueriĭ, rîul Plosca (Zăicoiŭ), rîul Amaradia, com. Căpreni, Dealul Icleanul, plasa Jiul-de-Sus şi se termină în dreptul comuneĭ Poiana, de unde începe hotarul natural format de rîul Gilortul, cu direcţiunea aproape direct spre S. pănă la vărsarea sa pe malul stîng al rîuluĭ Jiul, în dreptul comuneĭ Ţînţăreni, unde se termină limita de N. către jud. Gorj şi de unde începe hotarul de V. către jud. Mehedinţi.

Limita de V. este o linie convenţională, care începe din dreptul comuneĭ Ţînţăreni, merge spre S.-V. pînă în Valea-luĭ-Petru tăind apa Motruluĭ. De aci se întoarce spre S. pînă la com. Gogoşiul, pl. Doljul-de-Sus, tăind valea rîuluĭ Obedeanca. Din com. Gogoşiul merge spre V., tăind dealurile Guardinţa, Radovan, precum şi rîul Desnăţiul, coprins între aceste două şiruri de dealurĭ. Apoĭ se întoarce spre S. pănă în Dunăre (Cetatea), urmînd pe o mică întindere costişa de V. a dealuluĭ Cerbul.

Limita de S. şi V. începînd din dreptul com. Cetatea, hotarul natural, hotar politic faţă de Bulgaria, către V. şi S., este format de fluviul Dunărea, descrie un arc de cerc cu deschizătura spre V. pănă în dreptul scheleĭ Arcer-Palanca, de unde ia direcţiunea direct spre E. pănă la pichetul Călăraşi, formînd în tot cursul descris,

www.dacoromanica.ro

hotarul politic al acestuĭ judeţ către Bulgaria.

Limita de E.: *a*) către judeţul Vîlcea, începe din dreptul com. Văleni şi merge cu direcţiunea de N.-V.—S.-E. tăind rîul Frăţilă şi se termină la com. Bulzeşti; *b*) către jud. Romanaţi, începe de la com. Bulzeşti, merge spre S.-E., taie apa Frăţilă şi apa Geamartaluiul, urmează puţin coama dealuluĭ Balşiul, descrie o mare curbă cu convexitatea spre V.; tăind rîul Tăsluiul şi calea ferată Craiova-Balşiul până la com. Ghindeni, plasa Ocolul, de unde iar se întoarce spre S.-E, până în dreptul pichetuluĭ Călăraşi.

Topografia. — Forma judeţuluĭ este aceea a unuĭ sector de cerc, al căruĭ arc, cu deschizătura spre N., îl formează Dunărea şi ale căreĭ raze le formează două liniĭ, care plecînd una de la Cetatea şi alta din dreptul pichetuluĭ Călăraşi, s'ar întîlni la com. Văleni.

Lungimea cea maĭ mare a jud. este în direcţiunea N.-E. către S.-V. de la nordul com. Zăicoiu, în dreptul com. Văleni, până la Dunăre, în dreptul oraşuluĭ bulgăresc Arcer-Palanca, vre-o 135 kil.

Lărgimea cea maĭ mare o atinge jud. din dreptul insuleĭ Bogdan până la satul Călăraşi, o distanţă de vre-o 100 kil.

Configuraţiunea şi aspectul topografic ce ne prezintă jud. Dolj, este al unor trepte de amfiteatru care se ridică gradat de la Dunăre, formînd două terasse; cea de S.-E. formată de o vastă cîmpie şi cea de N.-V. ce face parte din regiunea dealurilor, şi fiind-că se obicinueşte a se împărţi solul Romînieĭ în treĭ regiunĭ: a munţilor, cea maĭ înaltă N., a şesuluĭ ce ocupă partea de S. şi regiunea dealurilor ce ocupă mijlocul dintre cele 2 regiunĭ expuse, se poate zice că jud. Dolj se întinde cu 2 treiinĭ din suprafaţa sa în regiunea şeasă, iar a treia parte din solul săŭ ţine de regiunea colinelor saŭ a dealurilor, ce ocupă N.-V. districtuluĭ.

Orografia. — Din punctul de vedere al înclinaţiuneĭ terenuluĭ, considerînd jud. Dolj, avem a ne ocupa: *a)* de regiunea deluroasă din N.-V. şi *b)* de regiunea cîmpiilor, care se termină în Dunăre cu graniţa.

Intre culmile Carpaţilor şi şesul Dunărean, se află o fîşie mare de teren accidentată, ce poartă numile de regiunea dealurilor.

In jud. Dolj, dealurile pătrund de la N. şi V. şi se întind, avînd direcţia generală de la N.-V. şi N. către S.-E. şi S. până la o linie care pornind de la com. Calafat, ar trece prin N. plăşeĭ Băileşti, prin S. plăşeĭ Jiul-de-Mijloc şi prin N. plăşeĭ Jiul-de-Jos. Ceea ce caracterizează regiunea dealurilor este: 1) că înălţimea lor medie nu trece peste 250 m.; 2) că rîurile carĭ în regiunea munţilor conţin în fundul albiilor lor bolovanĭ de dimensiunĭ marĭ, îndată c ajung în regiunea dealurilor (Dolj) îşĭ micşorează iuţeala curentuluĭ, aşa că apele lor nu maĭ pot transporta de cît pietriş, care se micşorează din ce în ce pe măsură ce rîurile ajung în regiunea şesuluĭ, aşa că la intrarea în această din urmă regiune, pietrişul dispare şi este înlocuit cu nisip extras din rîul Jiul la vărsarea sa în Dunăre, unde chiar este în formaţiune o mică deltă. Excepţie fac rîurile, carĭ, izvorînd din regiunea dealurilor, nu străbat de cît terenurĭ nisipo-argiloase; în albia acestor rîurĭ este numaĭ nisip (rîul Dăsnăţuiul); 3) Văile rîurilor sunt largĭ, productive, populate şi viabile; 4) Că avem coame de dealurĭ marĭ carĭ separă apele rîuluĭ Jiul (Dolj) de ale rîuluĭ Olt, prelungirĭ din culmea Zănoaga.

Culmile prineipale din regiunea dealurilor sunt continuaţiunĭ ale munţilor din jud. Mehedinţi şi Gorj. Parte din ele sunt în dreapta Jiuluĭ şi între acestea putem cita Dealul-Cerbuluĭ, care se lasă din culmea Godeanuluĭ (Mehedinţi).

Din Dealul-Cerbuluĭ se ramifică spre S.-E. maĭ multe şiruri de dealurĭ, carĭ despart între ele maĭ mulţĭ afluenţĭ micĭ din dreapta rîuluĭ Jiul şi dintre carĭ maĭ însemnat este dealul Guardiniţa-Radovanu. Din Dealul-Negru (Mehedinţi), se lasă în jud. Dolj, Dealul Smadoviţa-Ţiuleni, între rîul Sfîrcea şi Obedeanul, aflat în dreapta rîuluĭ Jiul şi dealul Bălţaţi-Vărari, între rîul Sfîrcea pe de o parte, Motrul şi Jiul pe de altă parte.

In stînga rîuluĭ Jiul putem cita: 1. Dealul Icleanul, continuaţie a dealurilor Andreeşti şi Prigorici, culmea Zănoaga. Dealul Icleanul se continuă prin Dealul-Chicioareĭ şi Dealul-Mare între afluenţiĭ din dreapta rîuluĭ Amaradia şi ceĭ din stînga rîuluĭ Jiul. 2. Dealul-Mueriĭ, continuaţiune din culmea Zănoaga (Gorj), care cu prelungirile sale: dealurile Floreşti şi Prisaca, despart basinul Jiuluĭ de afluenţiĭ din dreapta rîuluĭ Olt.

Culmile secundare ce se lasă din Dealul-Mueriĭ sunt: Dealul Rădineşti (Gorj) continuat cu Dealul-Măgurilor, Piscul şi Scroafa, despărţind pîrîul Ploscuţa de pîrîul Scroafa, dealul Adîncata, dealul Stejaruluĭ, dealul Cerătul, dealul Dănciuleşti şi

www.dacoromanica.ro

dealul Leul. Toate sunt acoperite cu vii, fînețe și păduri, și aŭ o înălțime aproximativă de 120 m.

Dealul-Murgașiului și Dealul-Geamartaluiul ce strîng între ele valea rîuluĭ Geamartaluiul.

Dealul-Blindaruluĭ, Nistoiuluĭ, Golumbuluĭ, Glava, aproape de malul stîng al rîuluĭ Plosca, unde o ciocnire între Tătarĭ și Romînĭ avu loc.

Dealul-Inalt, Dealul-Brădeștilor, Bîncaciul, pe care se află poiana Bîncaciul.

Dealul-Bulzești, Dealul-Capreĭ, Dealul-Rupturile cu 150 m. înălțime. Velești, cu 400 m. Piscul-Staiculuĭ, 200 m. Piscul-Cireșuluĭ de 100 m. Dealul-Răcărenilor, Dealul - Vălcănești lor, Cioroiul, Dealul-Odoleni.

Din dealul Icleanul se lasă dealurile Baloșani cu piscurile: Dogariul-Spireĭ și Gîgîiul-Grînolea. Inalțimea lor aproximativă e cam de 600 m.

Dealul-Bouluĭ, Boușoruluĭ, Mureĭ, cu piscurile Lupoĭ, Caluluĭ, Nalt, Tarnița, Fărcașuluĭ și Piscul-Corbuluĭ. Inălțimea lor aproximativă este de 100 m.

Dealul Chera, pe vîrful căruia se află o movilă numită Cula-Nemților saŭ Streaja-Inaltă, punct de supraveghere între valea Gilortuluĭ și valea rîuluĭ Jiul, Dealul-Cioaca saŭ Racovița, Dealul-Cîrnești lor, Dealul - Pisculuĭ 600 m., Dealul-Draculuĭ.

Din dealul Poroina (Mehedinți), se lasă în jud. Dolj, dealurile: Leurdoasa, Macrea, Teascul, Argetoaia, Sălciilor, Cernăteștilor, Mînzatuluĭ, Trieste-niculuĭ, continuat cu Dealul-Bucuruluĭ.

Dealul - Mănăstiricea, Gogu, Somaralul-Mic, Somaralul-Mare și Voița, Sîrsca, Beloțul și alte micĭ dealurĭ de puțină însemnătate. Fața Moșna, Dealul-Troian, Piscul luĭ-Cinghir.

Din Dealul-Cerbuluĭ se lasă Dealul-Gurguești, înalt de aproximativ 100 m.; Dealul-Caraula spre S.-E., iar direct spre Dunăre se lasă din Dealul-Cerbuluĭ, Dealul-Dobridor, care urmează de aproape malul stîng al Dunăreĭ pănă aproape de Calafat.

Văile sunt strînse între șirurile dealurilor de maĭ sus Ele sunt continuațiunĭ ale văilor din jud. Mehedinți și Gorj, fiind maĭ înguste, maĭ adîncĭ și cu inclinațiunea repede în regiunile muntoase și la trecerea lor în regiunea dealurilor (Dolj), sunt maĭ largĭ, cu pereții maĭ puțin înclinați și maĭ puțin înalțĭ.

Printre cele maĭ însemnate sunt: valea inferioară a rîuluĭ Motru, valea Gilortuluĭ, ambele pe limita de N. a județuluĭ, valea Jiuluĭ, care din ce în ce se lărgește pănă ajunge în regiunea șesurilor. Valea rîuluĭ Amaradia, precum Plosca și celel'alte văĭ ce măresc cursul Jiuluĭ.

Regiunea șeasă se întinde în S. județuluĭ de a lungul Dunăreĭ. Această regiune se mărginește spre S. de o fîșie de pămînturĭ joase, băltoase, mlăștinoase și cu o inclinațiune de abia simțită. Această fîșie formează terassa Danubiană. Ea întreagă forma în vechime albia Dunăreĭ în epoca geologică deluviană; dar Dunărea rozînd cu încetul țărmul drept și depunînd mereŭ nămol pe cel stîng, s'a depărtat spre S., lăsînd la N. această terassă. Prin acest fenomen se poate explica depărtarea de țărm a maĭ multor din porturile noastre.

In spațiul coprins între Dunăre, Bechet, Ghidiciul, Biana și Ciuperceni, se întind adevărate dune de nisip, a căror întindere și năvălire aŭ fost împiedicate prin plantarea pădurilor de salcîmĭ. Cele maĭ însemnate șesurĭ ale jud. Dolj sunt: șesul rîuluĭ Jiul și șesul rîuluĭ Dăsnățuiul.

Pădurile în cîmpie sunt puține; străbați întinderĭ marĭ fără a întîlni vre-un arbore în cîmpia nesfîrșită, care lipsită de adăpost, este expusă vînturilor violente. Vara, seceta este foarte mare din cauza lipseĭ de pădurĭ care să atragă ploaia. Azĭ s'a recunoscut greșala ce s'a făcut, distrugîndu-se pădurile și de aceea se fac plantațiunĭ sistematice.

In regiunea șesurilor observăm că pămîntul este presărat de movile marĭ și micĭ, înșirate în grupe de 3, 4, 5, 6 și maĭ multe. Asupra acestor accidente artificiale ale terenuluĭ de toate formele și dimensiunile, despre carĭ istoria nu ne spune maĭ nimic, circulă maĭ multe versiunĭ:

1. Unele ar fi fost înființate cu scopul de a servi ca puncte de observațiune în timpul nenumăratelor războaie petrecute aci.

2. Altele aŭ fost morminte omenești din epoca cînd se inhuma saŭ se incinera cadavrele.

3. Altele aŭ fost presărate de popoarele barbare, ce s'aŭ succedat în aceste regiunĭ, pentru a le servi de călăuză la reîntoarcere. Multe din ele sunt de dată maĭ recentă ridicate în memoria unor evenimente marĭ, cum bătăliĭ; iar altele sunt hotare între moșiĭ. Maĭ principale sunt: Cula-Nemților saŭ Streaja-Inaltă, pe vîrful dealuluĭ Chera. Șanțul, Siliștea, Găinăreasa, Balta-Verde, Măgura-Ostriĭ cu diametru de 22 metri și înălțime de 5 metri; Găinoasa, Tîrnava, Turtita, Inalta, a luĭ Picioruș, Măg.-Măgurele, Creme

www.dacoromanica.ro

nea, Ciuta, Caravanul, Turculuĭ, Mare, cu Dor, Lupuluĭ, Măg.-Văieĭ, Rusteanca, Cărbunelul, Coteiul, Zăvelca, Coteiașul, Cîrsteĭ, Popiciul, Strîmtura, Epureanul, Căpraruluĭ, luĭ-Chiot, Inșiratele, luĭ-Caragea, Viilor, Nestomenia, Cerînguluĭ, Ovreiuluĭ, Lată, Caraintina, luĭ-Guliman, cu Cercul-Turculuĭ, Stanca, Popiĭ, Țiganuluĭ, Fetelor, Movila-luĭ-Stamat, 2 movile: Inșiratele, Trăsniteĭ, Hoțuluĭ, Ghebaciul, Cerbuluĭ, Cazacilor, Piatra și Gura-Pietroaseĭ.

In jud. Dolj, regiunea șesuluĭ, constitue partea cea maĭ joasă a soluluĭ și se deosebește de a dealurilor, căcĭ suprafața sa ne prezintă un plan înclinat spre Dunăre.

Hidrografia. — Județul Dolj este udat de maĭ multe rîurĭ marĭ și micĭ, carĭ străbat în toate direcțiunile, întreținumiditatea și fertilitatea soluluĭ.

Cursul cel maĭ principal al acestuĭ județ este fluviul Dunărea, care îl udă prin partea de S.-V., începînd de la com. Cetatea până la pichetul Călărași, despărțind acest județ de Bulgaria.

Jiul care intră în acest județ prin com. Țînțerani, curge prin valea Jiuluĭ coprinsă între prelungirile dealuluĭ Icleanul, pe stînga și Băltați-Vărari pe malul drept, cam până în dreptul com. Brădești, de unde malul său drept începe a fi mărginit de ramificațiunĭ ale dealuluĭ Smadovița-Țiuleni.

De la intrarea sa pe teritoriul acestuĭ județ, parcurge în direcțiunea N.-V.-S.-E., străbate pl. Jiul-d.-s., formează puțin limita de E. a plășeĭ Dumbrava-d.-s. cu pl. Ocolul, merge cu această direcțiune până la orașul Craiova, de unde intră în regiunea șesuluĭ Jiuluĭ, formînd limita despărțitoare între plășile Ocolul și Jiul-d.-j., pe stînga și Jiul-d.-mjl. și Balta, pe dreapta.

In regiunea șesuluĭ are direcțiunea direct spre S. până la vărsarea sa în Dunăre, în dreptul insuleĭ Copanița, în fața căreia este în formațiune o mică deltă.

Inainte de 1879, Jiul, din dreptul com. Comoșteni, se îndrepta spre S.-E., vărsîndu-se la Bechet. Această schimbare a cursuluĭ său a provenit din cauza nămoluluĭ tîrît de el, precum și a nisipuluĭ tîrît de vînturile cele marĭ, carĭ aŭ contribuit la formațiunea dunelor.

In dreptul com. Zăvalul formează o cascadă înaltă de 2 m.

Afluențiĭ pe stînga Jiuluĭ în pl. Jiul-d.-s. sunt: Gilortul ce formează puțin limita de V. către jud. Gorj, de la com. Poiana până la com. Țînțăreni; Valea-Bîrloguluĭ ce vine din com. Tatomirești, unit cu Valea-Rea, se varsă în Jiul, pe hotarul com. Brădești; Almăjelul, ce-ĭ vine din com. Brădești; Almajiul, din com. Almajiul; Amaradia, ce se varsă în stînga Jiuluĭ, la satul Troaca, com. Cernelele; Popoveni, ce-ĭ vine din com. Balta-Verde; Lumașiul, din com. Malul-Mare; Siliștea, din com. Secuiul; Giorocul, din Adunați-de-Giormane; Predești, din com. Căciulătești; Sadova, din com. cu acelașĭ nume.

Afluențiĭ pe dreapta Jiuluĭ sunt: Motrul care-șĭ are îmbucătura sa pe teritoriul acestuĭ județ, vărsîndu-se la Gura-Motruluĭ; Racovița și Almăjelul din com. Filiași; Brebeșuluĭ, pîrîŭ, din com. Argetoaia; Fratostița din com. Fratostița; Salcia din com. Scăești și Salcia; Sfîrcea, vine din Mehedinți, curge la V.-E. și se varsă maĭ jos de com. Brădești; Obedeanca, unită pe dreapta cu Breasta, se varsă în fața com. Breasta; Leamna se varsă lîngă com. Bucovățul; Hoțuluĭ, Prodila, ce vine din com. Podari și Drănicul, din com. Drănicul.

In regiunea șeasă, Jiul curge printr'o vale largă de la 3—6 kil. Pe această vale se găsește mult pietriș. Toată valea rîuluĭ Jiul este străbătută de numeroase șosele, naționale, județene și comunale, unind între ele localitățile situate pe aceeașĭ vale saŭ pe diferite văĭ.

De la Craiova și până la pasul Lainicĭ, o șosea județeană și alta comunală, urmează fie care mal al rîuluĭ.

Intre Craiova și Filiași șoseaua județeană este însoțită și de o porțiune din calea ferată Craiova-Turnul-Severin.

Valea rîuluĭ Jiul este productivă și populată. Ea este coprinsă între două malurĭ înalte, din care cel maĭ înalt este țărmul stîng.

Al doilea curs e Dăsnățuiul, curs independent, ce se varsă în balta Nedeia, izvorește din Dealul-Negru (Mehedinți), intră în Dolj, prin plasa Dumbrava-d.-j. Curge spre E. până la comuna Ciutura, de unde se îndreptează spre S. până la vărsarea sa în balta Nedeia, în dreptul com. Cîrna. Se încarcă pe stînga cu pîraiele: Dăsnățuiul-Mic, Pietriceaua, Ciutura, Purceaua.

Pe dreapta cu pîraiele; Jivanul, Bănăguiul și Valea-Rea, carĭ se varsă în dreptul satuluĭ Radovan.

Partea de N.-E. a județuluĭ ține de basinul Oltuluĭ și anume de sub-afluențiĭ săĭ: Geamartaluiul unit pe stînga cu Frățila, precum și de rîul Tăsluiul, ce aparțin acestuĭ județ numaĭ prin cursul lor superior.

De alungul terasseĭ danubiane

www.dacoromanica.ro

se găsesc o mulțime de lacurĭ formate din revărsările Dunărei carĭ comunică între ele și chiar cu Dunărea prin numeroase brațe.

Printre acestea se numără lacurile:

Maglavit, Cetatea, Uturin, Golenți, Moreni, Tunari, Ciuperceni, Săratul, Gogonețul, Salcia, Mancinița, Oveasele, Șchiopul, Topilele-Marĭ, Topilele-Micĭ, luĭ-Guță, luĭ-Dumitru-Stoian, Buicliul, Radeĭ, Murta-Strîmbă, Idegla, Tinoasa, Lunga, Lungulița, Gloniceanul, Rotundeĭ, Desa, Poiana, Piscul, Rastul, Bistrețul saŭ Călugărul, Păricari, Cialaciul, Curtea, Lungul, Alești și Înșiratele.

Bălțĭ sunt: Nedeia, Branișteа, Măcești, Giormanele, Balta-Verde, Popiĭ, Rațeĭ, Reneĭ, Sadova, Tinosul, Ograda, Gîrlele, Șerca, Scheaua, Alești, Gîldaele, Nicola, Corbuluĭ, Dumbrăvița, Craiovița, în partea de apus a Craioveĭ. După o tradițiune locală despre dînsa, se vorbește că în vechime forma o mahala a orașuluĭ Craiova. Dar prin vreun cutremur saŭ altă pricină, s'a scufundat pămîntul cu locuitoriĭ împreună cu o biserică; Cioriciul, Sandul, Vîrcanul, Secuiul, Mandeĭ, Gloduțul și Ruptura.

Multe din bălțile jud. Dolj sunt formate de revărsările rîuluĭ Jiul. Intr'însul se varsă: balta Bîzdîna, Jitia, Popiĭ, Ochiul, ce aduc apele bălților Strîmba, Metița, Lunga, Prestina, Jițul, Răscrucĭ, Lungile și Săratele.

Insulele județuluĭ, de a lungul Dunărei, sunt:

Cetatea, în fața com. Cetatea; Golul și Golenți, în dreptul satuluĭ Golenți, com. Maglavit; In dependența, Calafat saŭ Ostrovul-Mare, în fața orașuluĭ Calafat; Bogdan, în dreptul com. Ciuperceni; Canapa, ce-va maĭ jos; Acalia, în dreptul com. Dessa și Caluda, maĭ jos; Chichinetele și Galoana, în dreptul com. Rastul; Gătanul, în dreptul Bistrețuluĭ; Copanița, în fața Gighereĭ. In dreptul acesteĭ insule se varsă rîul Jiul. Apoĭ: Păpădia, Carabula, Prundog, Lom și Coșova.

Jiul, prin cotiturile sale îșĭ împarte de multe orĭ apele, formînd maĭ multe insule neînsemnate, printre care insula Gîngiova, în dreptul com. Gîngiova, pl. Balta.

Geologia.—Pămîntul jud. Dolj este format din terenurĭ din epocele terțiară și quaternară. Maĭ tot N. săŭ este format din terenurĭ terțiare pe cînd centrul și S. sunt formate din terenurĭ quaternare. Sistemul pliocen formează toate colinele și dealurile din regiunea de N. a județuluĭ și se prelungesc pănă maĭ jos de Craiova.

Rocele predominătoare ale acestuĭ sistem sunt: argiluri de diferite colorĭ pure saŭ cu concrețiunĭ calcare, marge, nisipurĭ fine și ordinare, pietrișurĭ și greziĭ.

Terenurile quaternare formează regiunea întreagă a șesuluĭ și o parte din a dealurilor, carĭ nu se află de cît pe coastele unor văĭ și al cîtor-va cîmpiĭ. Din acestea fac parte aluviunile rîurilor și prundurilor de gîrle.

Ca depozite aluviale sunt prundișurile de pietriș, nisip și argiluri aduse de apele rîurilor, maĭ ales cînd vin marĭ, depunîndu-le pe terenul peste care se revarsă.

Terenurile quaternare aŭ o grosime de 10 m. și sunt însemnate cariere în malul Dunărei. Materialurile din aceste cariere servă nu numaĭ pentru trebuințele locale, dar se transportă cu șeicele, marĭ cantități de pietriș la Bechet, la Izlaz, (Romanați) pentru așternutul șoselelor.

Ape minerale se găsesc la Breasta, la localitatea numită Treĭ-Fîntînĭ, de lîngă Craiova. Pentru adunarea apelor ferugi-noase, s'aŭ construit aci 3 fîntînĭ, de unde și numele localitățeĭ. In com. Desa se găsește Balta-Neagră ce conține mare cantitate de iod, asemenea și la Gighera, pl. Balta.

Clima.—Clima jud. Dolj, este temperată, dulce și sănătoasă. Vara este foarte cald și iarna foarte frig. Diferența între vară și iarnă este mare; iar trecerea de la un anotimp la altul se face brusc.

Temperatura medie anuală este de 12°.

Vara arșițele sunt înfricoșate, tunete, fulgere, grindine, vîrtejurĭ, vijeliĭ și furtunĭ; iarna însă în timpul gerurilor marĭ, îngheață toate rîurile, chiar și Dună rea.

Primă-Vara și toamna sunt anotimpurile cele maĭ frumoase și maĭ plăcute.

Vînturile ca în toată Romînia sunt: Crivățul ce suflă de la N.-E. din cauză că țara este desvelită și lipsită de păduri în acea direcțiune. Austrul vînt cald din V. Băltărețul căldicel suflă din spre Marea-Neagră și aduce ploĭ. Zefirul, vînt dulce, lin și plăcut, bate foarte rar; direcția luĭ este de S.

Înălțimea principalelor localități, din acest județ, de asupra nivelului Mării-Negre, este următoarea:

Craiova*)	135,85 m.
Calafat	85,00 »
Filiași*)	125,80 »
Bechet	65,00 »
Sadova	100,00 »
Cîrcea*)	209,84 »
Velești*)	195,03 »
Isalnița*)	110,90 »

www.dacoromanica.ro

Coţofeni*) . . . 137,58 m.
Răcari*) . . 129,06 »

(La localităţile însemnate cu un asteric*) s'a dat înălţimea la care se află staţiunile căilor ferate).

Populaţia. — Judeţul Dolj, are o populaţie de 82713 familiĭ saŭ 302385 suflete, din carĭ: 156214 bărbaţĭ şi 146171 femeĭ; neînsuraţĭ 81179 bărbaţĭ, 71486 femeĭ; însuraţĭ 67765 bărbaţĭ, 67765 femeĭ; văduvĭ 6220 bărbaţĭ, 7514 femeĭ; divorţaţĭ 193 bărbaţĭ, 263 femeĭ; 294308 Romînĭ; 878 Sîrbĭ; 720 Grecĭ; 38 Turcĭ; 1390 Bulgarĭ; 1141 Germanĭ; 35 Prusienĭ; 24 Ruşĭ; 520 Ungurĭ; 97 Francezĭ; 318 Italienĭ; 43 Belgienĭ; 12 Elveţienĭ; 5 Englejĭ; de alte naţionalităţĭ 2856; 297343 ortodoxĭ; 1804 catolicĭ; 372 protestanţĭ; 2821 mozaicĭ; 38 mahomedanĭ; 2 armenĭ; 5 liberĭ-cugetătorĭ; 199110 agricultorĭ; 3306 meseriaşĭ; 3006 comercianţĭ; 257 industriaşĭ; 3445 profesiunĭ libere; 13645 muncitorĭ; 5266 servitorĭ.

Ştiŭ carte 30123 bărbaţĭ şi 7008 femeĭ; nu ştiŭ, 126091 bărbaţĭ, şi 139163 femeĭ.

Producţiunea solului.—Judeţul Dolj are o întindere de 637069 hect., din carĭ s'a cultivat în anul agricol 1890—91: 292033 hect., plus 18298 hect. viĭ, rămînînd restul teritoriuluĭ ocupat de păduri, izlazurĭ, lacurĭ bălţĭ, etc.

Pămîntul judeţuluĭ Dolj este foarte productiv, maĭ ales valea Jiuluĭ, care produce în abundenţă tot felul de cereale. Puţine locurĭ sunt improprĭĭ agriculturei, din cauza existenţeĭ bălţilor. Acestea însă produc trestie şi papură şi locuitorĭĭ comunelor învecinate se ocupă cu facerea rogojinelor. Terenul nisipos de pe marginea Dunărĭĭ, între Ciuperceni şi Bechet, a fost făcut productiv în unele părţĭ, prin plantarea de salcîmĭ. Prin căderea frunzelor acestor pomĭ, solul începe încetul cu încetul să devie fertil.

La Ciuperceni s'aŭ maĭ plantat în nisip butucĭ de viţe indigene din toate varietăţile, în scop de a se studia caracterele ampelografice.

Insulele sunt acoperite de răchiţĭ şi aninĭ, însă maioritatea e formată de prundişurĭ acoperite cu iarbă şi pe alocurea cu răchiţĭ.

Bălţile judeţuluĭ, maĭ cu seamă cele de lîngă Dunăre, daŭ o mare cantitate de peşte.

Pădurile ocupă o mare parte a teritoriuluĭ judeţuluĭ: numaĭ terassa danubiană e lipsită cu totul de pădurĭ afară de malurile Dunărĭĭ ocupată în multe părţĭ cu pădurĭ de plopĭ, răchită, aninĭ şi sălciĭ şi nu produc maĭ nimic.

Statul posedă în jud. Dolj 53 pădurĭ, cu o suprafaţă aproximativă de 36563 hect. La 1 Aprilie 1892 se aflaŭ în exploatare din pădurile statuluĭ 317 hect. 6990 m. p., aducînd un venit anual de leĭ 215605,55.

Viĭ sunt sădite pe o întindere de 18298 hect., care produc o cantitate de: 175113 hectolitri de vin negru şi 46250 hectolitri vin alb.

Rachiŭ de prune se produce anual 1840 hectol., rachiŭ de vin 544 hectol. Tescovină şi drojdiĭ se produce 32778 hectol.

Stupĭ cu albine sunt 4194, carĭ aŭ produs: 7742 kgr. miere şi 2075 kgr. ceară.

Cultura cerealelor e foarte întinsă. In anul agricol 1890—91 s'aŭ cultivat 292033 hect.

In anul 1888 se găseaŭ în judeţul Dolj următorele maşinĭ şi unelte agricole: 20 maşinĭ de semănat, 63 de secerat şi de cosit, 134 de treerat, 127 cu aburĭ şi 7 cu manej, 753 de vînturat, 213 de bătut porumb, 62 cu aburĭ şi 151 cu manivelă, 1665 pluguri de lemn, 26898 pluguri de fer, 98 scarificatoare şi cultivatoare, 246 grape de fĭer, 317 tăvăluguri, 588 moşoroitoare de fĭer, 1347 moşoroitoare de lemn saŭ rariţe, 4 greble pentru strîns fînul, mişcate de vite şi 216 trioare saŭ maşinĭ de ales sămînţa.

După agricultură, creşterea vitelor constitue bogăţia cea maĭ mare a judeţuluĭ. In această privinţă, Doljul e cel d'intîiŭ judeţ din Oltenia, şi chiar din întreaga Romînia.

Numărul capetelor de vite, a fost în anul 1990 de 511545 din care: 47776 caĭ, 183 măgarĭ şi măgăriţe, 40 catîrĭ şi catîre, 135184 vite corn., 261891 oĭ, 8731 capre şi 57740 porcĭ.

Una din ramurile de producţiune ale jud. Dolj, folositoare traiuluĭ locuitorilor, este industria. Ea ocupă parte din locuitorĭ, carĭ lucrează în diferite stabilimente industriale.

Sunt 70 morĭ cu aburĭ pentru măcinatul făineĭ, 164 morĭ de apă, 1 de vînt şi 385 de animale; 1 fabrică de tăbăcărie la Bucovăţ pentru trebuinţele armateĭ; alte 2 fabricĭ de pielărie la Craiova, cu maşinĭ perfecţionate, 1 fabrică de fringhiĭ a societăţeĭ «Viitorul», maĭ multe fabricĭ de lumînărĭ şi de săpun, velniţe de fabricat rachiŭ, etc. Afară de acestea, industria casnică se înseamnă prin diferitele ţesăturĭ din bumbac, cînepă şi lînă, din care se fac pînze, ţoale, sumanĭ, etc.

Căĭ de comunicaţie.—Comunicaţia în judeţ e înlesnită prin următoarele drumuri:

1. *Calea-ferată.*—Linia ferată

www.dacoromanica.ro

Bucureşti-Vîrciorova, intră în judeţul Dolj pe la Pieleşti, trecînd podul peste Tesluiŭ (lung de 15 m.), de unde se îndreptează spre Craiova. De aci se coboară în valea Amaradieĭ, trecînd-o peste un pod lung de 110 m., pleacă spre Răcari şi Filiaşi, de unde o apucă spre V., intrînd în judeţul Mehedinţi. Linia ferată Craiova-Calafat, merge paralel cu şoseaua judeţeană, trecînd pe la Segarcea şi Băileşti. De la Filiaşi pleacă o ramură spre N., către Tîrgul-Jiuluĭ, şi ese din judeţ în apropierea Poianeĭ.

2. *Şosele naţionale.*—Şoseaua naţională Slatina-Vîrciorova, după ce trece Olteţul, peste un pod de lemn, lung de 64 m., intră în judeţul Dolj, tăind dealurile Balşuluĭ şi Prisaca. Apoĭ descinde la Craiova, trece Amaradia pe un pod de lemn, urcă nişte picioare de dealurĭ la Coţofeni şi Valea-Rea, trece Jiul (pe un pod de lemn de 114 m.) şi pădurea Filiaşi, după care intră în judeţul Mehedinţi.

Şoseaua Craiova-Caracal, lungă de 54 kil. şi largă de 9 m., pleacă din partea de E. a Craioveĭ, prin bariera numită a Caracaluluĭ, trece pe la Pieleşti şi intră în judeţul Romanaţi, la kilometrul al 19-lea. Şoseaua Craiova-Ghelmegioaia, trece Jiul pe la Breasta, pe un pod lung de 164 m., intră în valea rîuluĭ Obedeanul, trecînd pe la Rasnic, Cernăteşti şi Ţiu, după care intră în judeţul Mehedinţi.

3. *Şosele mixte.*—De la Filiaşi, din şoseaua naţională Craiova-T.-Severin, pleacă o ramură de şosea spre N. spre a se lega cu T.-Jiul. Şoseaua, lungă de 60 kil., urmează valea Gilortuluĭ, pe care îl trece de 4 orĭ pe podurĭ de lemn, apoĭ se întoarce prin Copăcioasa spre T.-Jiul.

Ca o continuare a şoseleĭ judeţene Craiova-Calafat, pleacă din acest din urmă oraş o şosea spre T.-Severin, lungă de 96 kil. Trece prin Cetatea, apoĭ, peste rîul Drincea, străbate pădurea Bucuri, trece prin Hinova, urcă dealul Stărmina, şi apoĭ urmează ţărmul stîng al Dunăriĭ până la T.-Severin. Pe vremea diligenţelor, drumul de la Calafat la T.-Severin se făcea pe această şosea; iar la Fîntîna-Banuluĭ era întîia poştă, din cele 5 cîte se aflaŭ pe acest drum.

4. *Şosele judeţene.* — Oraşul Craiova e un centru însemnat de comunicaţiune, căcĭ afară de calea ferată şi şoselele naţionale, maĭ pleacă de aci următoarele şosele judeţene: Craiova-Calafat, trece Jiul pe un pod lung de 280 m., urcă dealul Podari, străbate vale Dăsnăţuiuluĭ, unde trece rîul pe pod; taĭe apoĭ dealul Radovan, străbate pădurea Mărăcinele şi se îndreptează spre Calafat. Lungimea acesteĭ şosele e de 75 kil. Şoseaua Craiova-Cetate, trece Jiul pe un pod de 137 m. lungime şi se îndreptează spre Cetatea, trecînd pe la Terpeziţa şi Vîrtopul. Are o lungime de 70 kil. Şoseaua Craiova-Amaradia, ese din Craiova, urmează paralel valea Amaradieĭ până la Căpreni de unde ese din judeţul Dolj. Şoseaua Craiova-Bistreţul trece prin Segarcea şi Cerătul, urcă dealul din dreapta Jiuluĭ, trece Desnăţuiul şi balta Bistreţul pe pod de lemn. Are o lungime de 65 kil. O altă şosea leagă Craiova cu Bechetul.

5. *Şosele comunale.*—Maĭ multe şosele comunale leagă diferitele comune între dînsele înlesnind astfel comunicaţia. Vom menţiona numaĭ, ca maĭ importante prin lungimea lor, şoseaua Calafat-Bechet, care trece prin Ghidiciŭ, Rastul, Nedeia şi Zăvalul, trece Jiul pe pod umblător, străbate pădurea Sadova şi ajunge la Bechet. O altă şosea, plecînd din Breasta, uneşte această comună cu Carpenul şi trecînd pe la Pleşoiŭ, Căciulatul şi Moşna, etc.

6. *Navigaţia.* — In jud Dolj sunt porturile: Cetatea, Calafat, Bechet, vizitate de bastimente cu pînze şi aburĭ şi de vaoparele de poştă pe Dunăre, care transportă pasageriĭ.

Impărţirea administrativă.— In anul 1815, sub Vodă Ioan Caragea, judeţul Dolj se sub-împărţea în 10 plăşĭ, avînd 146 sate:

1. Plasa Cîmpuluĭ cu 15 s.
2. » Bălţiĭ-de-Sus » 8 »
3. » Bălţiĭ-de-Jos » 14 »
4. » Dumbrava-d.-j. » 14 »
5. » Dumbrava-d.-s. » 14 »
6. » Jiuluĭ-de-Jos » 17 »
7. » Jiuluĭ-de-Sus » 13 »
8. » Hamrez.-d.-j, » 24 »
9. » Hamrez.-d.-s. » 19 »
10. » Gilortuluĭ » 11 »

La 1872, găsim judeţul împărţit în 7 plăşĭ:

1. Plasa Amaradia cu reşedinţa în Goeşti.
2. Plasa Balta cu reşed. în Bărca
3. » Cîmpul » » » Calafat
4. » Dumbrava » » Terpeziţa.
5. Plasa Jiul-d.-j. cu reş. în Sadova
6. » Jiul-d.-s. » » » Coţofeni-din-Faţă.
7. Plasa Ocolul cu reş. în Craiova.

La anul 1882, unindu-se plăşile Amaradia cu Ocolul (avînd subprefectura în Melineşti) şi Jiul-de-Sus cu Dumbrava (avînd subprefectura în Filiaşi), judeţul fu ast-fel sub-împărţit în 5 plăşĭ.

Prin legea votată în 8 şi 19 Maiŭ 1892, şi sancţionată la 4 Octombrie acelaşĭ an, judeţul

www.dacoromanica.ro

fu împărțit în 10 plăși, după cum urmează.

1. *Amaradia,* cu 18 comune rurale și 90 sate. Reședința subprefecturii în cătunul Drumul-Mare (com. Melinești).

2. *Balta,* cu 16 comune rurale și 20 sate. Reședința subprefecturii în com. Măceșul-d.-s.

3. *Băileşti,* cu 15 comune rurale și 20 sate. Reședința subprefecturii în com. Băilești.

4. *Cîmpul,* cu 14 comune rurale, 20 sate si 1 comună urbană. Reședința sub-prefecturii în com. urbană Calafat.

5. *Dumbrava-de-Sus,* cu 17 comune rurale și 43 sate. Reședința subprefecturii în cătunul Sopotul (com. Sopotul).

6. *Dumbrava-de-Jos,* cu 16 comune rurale și 27 sate. Reședința subprefecturii în com. Vîrtopul.

7. *Jiul-de-Sus,* cu 16 comune rurale și 58 sate. Reședința subprefecturii în com. Filiași.

8. *Jiul-de-Mijloc,* cu 14 comune rurale și 37 sate. Reședința subprefecturei în comuna Segarcea.

9. *Jiul-de-Jos,* cu 13 com. rur. și 27 sate. Reședința subprefecturei în cătunul Dobrești (com. Căciulătești).

10. *Ocolul,* cu 16 com. rur., 1 com. urbană și 46 sate. Reședința subprefecturei în Craiova.

Administrația.—Puterea executivă a jud. e încredințată unui prefect, ce'și are reședința în Craiova, avînd ca ajutoare la administrarea plășilor, 10 subprefecți și 157 primari cu ajutoarele lor, pentru administrarea comunelor.

Pichetele sunt niște puncte de graniță înșiruite pe lîngă Dunăre la o egală distanță unele de altele. Aci dorobanții păzesc limitele țărei. Unele din ele sunt construite în formă de bordee, pe părțile cele mai ridicate ale terenului, spre a nu fi invadate de apă cînd Dunărea vine mare.

Incepînd de la hotarul jud. Mehedinți ele sunt: Schela-Veche, Bogdan, Rîiosul, Canapa, Gighera, Călărași.

Poșta și telegraful. — Poșta datează de la Alexandru Ipsilanti. Atunci se făcea cu niște cărucioare proaste; cu încetul însă, acest serviciu s'a îmbunătățit; s'a introdus serviciul poștelor rurale, deligențele și transportul scrisorilor și pachetelor pe căile ferate.

In jud. Dolj, sunt 6 birouri telegrafo-poștale avînd și serviciu de telefon și anume la: Craiova, Calafat, Filiași, Cetatea și Bucovăț.

Comerciul. — Comerciul jud. Dolj constă în exportul producțiunilor sale și în special, al cerealelor și al vinurilor sale; pe de altă parte, în importul obiectelor depro venienţă străină. Desfacerea productelor pentru străinătate se face în porturile Calafat și Bechet; pentru productul intern, prima piață comercială a jud. e Craiova. Mai multe tîrguri și iarmaroace anuale înlesnesc asemenea desfacerea productelor. La porturi, și cu deosebire la Calafat, se face un comerciu întins cu cereale.

Marca județului Dolj este un pește, din cauză că, din numeroasele bălți situate în acest județ, se scot cantități mari de pește. Jiul și cele-l'alte rîuri ale județului produc în deosebi scobari și mrene.

Portul. — Portul locuitorilor este național; dar el se deosebește foarte mult de la localitate la localitate. In unele părți portul este așa de fix, în cît se poate spune numai după exterior din ce parte a Doljului este un locuitor. Dar ca tip general putem da următoarele notițe:

In timpul erneĭ bărbații poartă căciuli negre de oaie, cojoace, mînecare (un fel de mintene vătuite), haine (șubă lungă cu guler înflorit cu ibrișin) și cioareci (ițari) din dimie albă, epin, gea, (un fel de manta lungă tot din dimie de lînă însă negrită, fără mînecĭ, cu glugă desfăcută și lăsată pe spate, numită chepeneag — glugă); această epingea este întrebuințată numai cînd ninge și plouă; în picioare poartă ciorapi sau obiele de lînă, cizme sau pantofi și opinci. In timpul verii: pălării de paie, de pîslă și căciuli (cei mai bătrîni poartă căciula oltenească, largă la fund și strîmtă la gură), cămăși lungi și izmene de pînză de bumbac sau de tort țesut cu bumbac, flanele de lînă lucrată în casă.

Femeile poartă pe cap broboadă sau maramă, fruntare și cîrpe (învelitori) de bumbac subțire sau de borangic, cămăși de bumbac, fuste de arniciu și zăvelci de lînă (alese ori vărgate); acesta este portul în timp de vară, cînd mai toate femeile umblă cu picioarele goale. In timp de iarnă portul este același, cu deosebire că îmbrăcămintea este mai groasă și cu adăogire de: flanele lucrate în casă, mînecare, scurteici, ciorapi, ghete ori pantofi.

Atît vara cît și iarna, ca cingătoare, bărbații poartă o curea lată de care atîrnă cuțitul și punga, iar femeile, bete, ori brîu lat de lînă.

Notițe istorice. — Să cercetăm, pe cît se va putea, de cine a fost locuit pămîntul Doljului în decursul timpurilor și rolul ce a jucat Banatul Craioveĭ în istoria noastră națională.

www.dacoromanica.ro

In vremile cele mai vechĭ, despre care istoria ne-a lăsat vre-o amintire acest pămînt a fost străbătut de Sciţĭ, popor nomad de rasă arică.

Puţin timp, după eĭ aflăm aci pe Geţĭ, înainte de anul 334, înainte de Chr., popor de origină tracică, originarĭ probabil din munţiĭ Rodope (Peninsula Balcanică).

Odată cu Geţiĭ trecuseră Dunărea Daciĭ, popor înrudit cu Geţiĭ, carĭ s'aşezară în Transilvania. Aceştia, în urma uneĭ răscoale, pun mîna pe putere şi daŭ numele de Dacia, regatuluĭ înfiinţat de Geţĭ la N. Dunăreĭ.

In curînd Dacia cade sub stăpînirea romană şi împăratul Traian, învingătorul luĭ Decebal, trece în al 2-lea resbel dacic, prin Oltenia. El face să se construiască un pod peste Dunăre, pe la locul unde se află astă-zĭ Turnul-Severin, apoĭ pune mîna pe Drubetis, oraş aşezat aci, apucă peste Amutria, oraş dac, aşezat pe malurile Motruluĭ, afluent al Jiuluĭ şi merge drept spre Olt, la un loc pe care Romaniĭ îl numiră Pons-Aluti de la un pod ce s'a aflat peste acest rîŭ. Apucînd de aci, valea Oltuluĭ, armata romană poposeşte într'un loc care maĭ tîrziŭ îl găsim purtînd numele de Castra-Traiană, ajunge după aceea la Arutela, pe malul rîuluĭ Lotru, afluent al Oltuluĭ, şi trece pasul Turnuluĭ-Roşu, în Transilvania.

Dacia este colonizată şi avem dar Doljul locuit de colonĭ Romanĭ, de la 106 până la 207. Din acest moment s'a aşezat pătura din care se născu poporul de azĭ romîn.

La anul 270 începe năvălirea popoarelor barbare carĭ s'aŭ perindat în aceste locurĭ şi carĭ sunt următoarele: Goţiĭ, Huniĭ, Gepiziĭ, eĭ aŭ distrus vieaţa de stat a coloniştilor; însă nu aŭ putut, distruge în sufletul lor, sentimentul nobileĭ origine.

După aceştia vin Slaviĭ, carĭ aŭ o înrîurire maĭ mare asupra poporuluĭ, de oare-ce, Doljul e judeţ de cîmpie şi se ştie că Slaviĭ s'aŭ aşezat maĭ mult la vale; ca dovadă de aşezarea Slavilor în aceste locurĭ, avem şi terminologia geografică a judeţuluĭ. Insuşĭ cuvîntul Dolj este slavonesc din Dolny, de jos şi Jiul; adică Jiul de jos.

După aceştia năvălesc în vechia Dacie: Unguri, Pecenegĭ, Cumanĭ şi Tătarĭ. Din aceştia Cumaniĭ sunt carĭ aŭ trăit maĭ de aproape alăturĭ de poporul Olteniеĭ.

In aceeaşĭ vreme, în care Craĭ-Ioan se afla în Dolj (vezĭ origina numeluĭ Craiova), o parte a Olteniеĭ, Vîlcea încăpuse în mîinele unuĭ conte german Conrad, numit de romînĭ Domnişorul; tot atuncĭ, adică la anul 1232, apare pentru prima oară, un maghiar Luca, cu titlul de ban al Severinuluĭ.

Peste 7 anĭ, la anul 1240, vedem pe un al II-lea ban unguresc, de Severin, numit Ostlu. De la acesta ne-a rămas suveniri topografice, în regiunea occidentală a Olteniеĭ: districtul Gorj şi Mehedinţi, valea şi munţiĭ Oslea.

Care parte anume a aparţinut Ungurilor, nu se ştie; orĭ cum ar fi însă, numirile topografice ne daŭ dreptul de a crede că între aniĭ 1230—1240, Unguriĭ vor fi izbutit să apuce vre-o fâşie de pămînt din Gorj şi Mehedinţi, botezînd-o banat al Severinuluĭ, în speranţa uneĭ cotropirĭ ulterioare.

In 1240, se întîmplă a patra năvălire, sosesc Mongoliĭ (Tătariĭ), carĭ până atuncĭ nu se atinsese încă de latura Olteană. Dar în timpul acestor evenimente, unde să fi fost Romînii? Cronicarul persan Fazel-Ullah-Resid, care a descris-o la începutul secoluluĭ al XIII-lea după fîntînĭ oficiale contimporane, din arhivul Sultanuluĭ Mehmed-Cazan, ne spune că hanul mongolic Orda, intrînd în ţara Oltuluĭ, i-a eşit înainte Basarab-Ban (Bazaran-Ban), dar a fost bătut.

Decĭ, în aceste zile furtunoase, strîmtoraţĭ din toate direcţiunile, Romînĭĭ din Oltenia n'aŭ fugit şi n'aŭ pĭerit, ci aŭ stat neclintiţĭ sub banul lor naţional din dinastia Basarabilor, până ce barbariĭ s'aŭ retras şi atuncĭ eşiţĭ din vizuinele munţilor şi revărsaţĭ din noŭ pe cîmpie, Olteniĭ s'aŭ apucat a povesti cu «fost-aŭ fost» cele întîmplate. Această epocă teribilă ne e fecundă în tradiţiunĭ.

Incă o probă cum că pămîntul Olteniеĭ era locuit în secolul al XIII-lea de Valachĭ, ne-o dă o diplomă a regeluĭ Ungarieĭ Bela al IV-lea, din 1247, prin care el dărueşte cavalerilor Ioniţĭ din Ierusalim, pămînturile aşezate peste munţĭ, în Valahia.

In acest document se pomenesc cinci micĭ sate, din carĭ treĭ sunt arătate anume ca împoporate cu Romînĭ. Regele, anume concede cavalerilor toată ţara Severinuluĭ, împreună cu cnezatele luĭ Ioan şi Farcaş până la rîul Olt, precum şi ţara numită Lytiea (a Lotruluĭ) exceptînd din această donaţie ţara Voevoduluĭ Valah, Lyrtiea, care o lasă Valahilor, precum o avusese până acum. Acest stat a luĭ Lyrtiea era acelaşĭ cu a luĭ Basarab-Ban, care împiedicase pe Tătarĭ de a trece în

www.dacoromanica.ro

Oltenia. Poate că era el însuși, și fiind din familia Basarabilor, fusese numit de Unguri în documentul de la 1247 cu numele său propriu, iar de cronicarul persian, cu titlul și numele familiei.

Mai tîrziu întîlnim tot în aceste părți pe voevodul Liteanul (probabil același cu Lyrtiea) și cu Basarab-Ban, care se revoltă împreună cu fratele său Barbat, contra Regelui Ungariei, Vladimir Cumanul. Se vede deci că dintre statele urzite pe teritorul muntean, nici unul n'avea puterea și virtutea celui de peste Olt.

Cînd însă veni dincolo de munți marele voevod al Făgărașului, Radu-Negru Basarab, cu toată boierimea ce era mai înainte peste Olt (majores terrai, din documentul de la 1247) s'au sculat cu toții de au venit la Radu-Negru Vodă, închinîndu-se să fie sub porunca lui și numai el să fie peste toți stăpînitor, *(cron. anon.* în «Mag. ist.», IV, pag. 232).

Șincai, de altă parte zice: Radu-Vodă Negrul era Vodă în Ardeal și Herțog pe Amlaș și Făgăraș și au pogorît la țara Romînească pe apa Dîmboviței la Cîmpulung, unde s'au făcut curți și mănăstire la acest an. Venit-au și Basarab, Banul Craioveĭ și s'au supus lui. Și au stăpînit numitul Domn toată țara Romînească cu cele cinci județe ale Craioveĭ pănă în Dunăre.

Această închinare de bună voe a capului acelei regiuni către Domnul de peste munți, a căreia amintire s'a păstrat de tradiția munteană, este adeverită prin poziția de mai tîrziu a banului Olteniei.

Este cunoscut că pe cînd în Moldova rangul boierieĭ banului era mic, venind după paharnic, în Muntenia banul Craioveĭ, era cea mai înaltă boierie, îndată după Domn și cu mult mai presus de toți ceĭ-l'alți dregători ai curții.

Banul Craioveĭ avea chiar, în deosebire de ceĭ-l'alți boieri, o putere teritorială care se întindea tocmai asupra celor cinci județe de peste Olt.

Baltazar Valter, în descrierea faptelor lui Mihai-Viteazul, spune despre banul de Craiova, că este prefectul acestui mare ținut al țăreĭ romînești. El trage toate veniturile de peste an, ale aceleĭ însemnate părți de țară.

Afară de acestea, atît la primirea demnității seale din vechi așezate, cît și pentru apărarea marginilor țăreĭ, întreține 200 cazaci și mai mulți presiziari romîni.

De asemenea ne spune și raportul unui misionar catolic din anul 1688 că: după principe este banul, dregătoria lui este să șază la Craiova, are dreptul de a judeca în cauzele criminale și în oare-cari civile, ca și principele, însă de la Poarta-de-Fier pănă la Olt. El făcea divan ca și Domnul din București, avea sub el un logofăt III de Divan, pentru pricinele din'ăuntrul, ca logofătul de taină din București, avea un polcovnic de oraș (ca Aga din București) pentru paza ulițelor și a focului și pentru narturi, adică fixarea prețului lucrurilor vînzătoare, Ici-Başa pentru petițiunile celor ce aveau procese, un Armaș II, pentru pușcăria de acolo un portar III, pentru ospitalitatea Turcilor ce veneau ca să întîlnescă pe Banul și alți logofeți de divan.

Cînd se întîmpla că el se afla în București judeca acasă la sine, pe lîngă aceasta avea și deosebit pecetea cu care sigila hotărîrile judecăților și ordinele volniciilor.

Aceste drepturi excepționale ale banului de Craiova, păstrate pănă adînc în timpurile mai noi, ne arată că autoritatea lui avea un caracter teritorial, că era un vasal al domnului Munteniei. O asemenea poziție a banului în sînul statului Romîn (muntean) nu se poate însă explica, de cît prin anexarea aceleĭ regiuni către corpul mai mare de care ea se alipi.

Fiind-că nici un izvor nu ne arată că Banatul-Olteniei ar fi fost cucerit după descălicare, suntem siliți să primim de adevărate spusele tradițiuneĭ, care ne arată acest ducat închinîndu-se de bună-voe descălecătoruluĭ statului muntean.

Cum se face însă, că banul Basarab să fi primit fără împotrivire supremația principeluĭ venit de peste munți, cînd Liteanu se opuse uneĭ forțe superioare, nu ne explică de cît dorința uneĭ întăriri a poporului, consolidarea libertățeĭ și apoi, legăturile de rudenie ce existau între banii Craioveĭ și noul Domn descălecat.

Intr'adevăr, Radu-Negru era și el din familia Basarabilor și el este numit în documentele Ungurilor, Tugomir Basarab.

Sub Alexandru Basarab avem o invaziune în Oltenia a lui Ștefan Dușan, țarul Sîrbilor el înaintînd cu repeziciune, reuși de a coprinde Craiova; peste puțin a fost gonit de Alexandru Basarab, urmînd apoi o reconciliațiune între Sîrbi și Munteni, întărită printr'o căsătorie, prin care banatul era înapoiat Munteniei.

Rolul jucat de Craiova în această împrejurare, dovedește că nu era un oraș fără însemnătate.

www.dacoromanica.ro

Sub Mircea-cel-Mare, pe la sfîrşitul secoluluĭ al XIV-lea, Turcii aŭ cucerit Vidinul începînd a năvăli în Oltenia. In această bătălie a pierit eroul favorit al Slavilor meridionalĭ, celebrul Marcu Crăişorul.

Lupta s'a dat la Rovine (cuvîntul însemnează loc băltos) ce se află lîngă Craiova. Această ilustră victorie a căreĭ strălucire, se revarsă asupra Craioveĭ, avusese loc la 17 Maiŭ, 1395.

In timpul lupteĭ pentru Domnie dintre Drăculeşti şi Basarabeşti, între 1418/56, Basarabeşti folosindu-se de nemulţumirea Olteniei se fac apărătoriĭ drepturilor eĭ, nu însă pentru a încerca iar o dezbinare a ambelor jumătăţĭ, ci pentru a încăleca cea maĭ mică pe cea maĭ mare, impunînd pe boieriĭ săĭ ca Domnĭ aĭ întregeĭ ţărĭ.

De aci începe o luptă crîncenă şi încăpăţînată între două marĭ partide de boierĭ, carĭ voiaŭ să aibă pe tron, reprezentanţiĭ intereselor lor. Am putea zice că acea luptă îşĭ are originea, încă de la suirea luĭ Mircea-cel-Mare în scaun care îl obţinuse prin uciderea fratelui săŭ Dan, fost după toate probalităţile mare ban de Craiova şi a căror urmaşĭ Basarabeşti se menţin pănă tîrziŭ în acel ducat, maĭ curînd vasal de cît încorporat în statul Muntean.

Ca probă a luptelor dintre partide avem un document şi anume biografia Patriarchuluĭ Nifon, unde ni se spune că la moartea luĭ Radu-Vodă, se iscă între boierĭ ceartă pe care să pună domn; de unde se vede, că eraŭ cel puţin două partide carĭ susţineaŭ candidaţĭ deosebiţĭ, din care aceia ce susţineaŭ pe Mihnea eşi învingătoare.

Se înţelege de la sine, că Domnul uneĭ partide, punînd mîna pe putere, trebuia să persecute pe partizaniĭ rivaluluĭ săŭ. Acest partid persecutat era neamul Basarabilor, căcĭ, spune tot biografia, «iară pre un neam care era maĭ ales şi maĭ temător de Dumnezeŭ, căruia îĭ era numele de moşie Banoveţi, adică Basarabeşti, i-a muncit cu felurite felurĭ de muncĭ pe uniĭ i-a şi omorît».

Acest nume de Banoveţi, care zice că le era de moşie, arată că Basarabeşti eraŭ din banatul Craioveĭ, unde păstrase încă scaunul, pe cînd o ramură de a lor se suise şi stătuse în răstimpurĭ şi pe tronul Munteniei.

In acest timp partida Basarabească, în frunte cu Barbu Craiovescul şi Neagoe-Basarab pribegesc în ţara turcească, făcînd jalbă la împărat de răutăţile luĭ Mihnea.

Cu toate că Mihnea este răsturnat prin răscoala Basarabeştilor, tronul îl ocupă un Dracul, anume Vlăduţ.

La 1512 însă, se sue pe tron Neagoe-Basarab, fiul Pîrvuluĭ Vornicul, nepot de frate Banuluĭ Barbu Craiovescul, care acesta însuşĭ era fiul bătrînuluĭ Pîrvul.

Pe timpul luĭ Vladislav (Vlad VIII, 1524—26) boieriĭ olteni şi maĭ ales însemnata familie a Pîrvuleştilor se preface a-l primi, de o cam dată, dar duşmănindu-l pe ascuns, purtarea lor împinge pe Domn să scoată pe acea familie din Banatul Craioveĭ, spre a desrădăcina opoziţia din cuibul de peste Olt.

Pîrvu atuncĭ se răscoală şi alungă pe Vladislav. Tot partida boĭerilor de peste Olt sprijineşte venirea la tron a luĭ Moise.

Sub Radu al IV-lea vedem că Toma, Banul Craioveĭ, este tăiat din ordin domnesc. Aceste certurĭ provoacă amestecul puterilor străine la tronul Munteniei şi sub această apăsare uri aşă se desface şi se permută tot maĭ mult jocul partidelor.

Mircea al III-lea (1546—1555) ridicat în tron în urma resturnăreĭ unuĭ Domn înrudit şi din aceeaşĭ partidă cu el, nu încetează de a duşmăni pe Basarabeşti şi partida lor, boieriĭ Olteniei; cel d'întîiŭ lucru pe care îl face, după aşezarea luĭ în scaun, este de a tăia pe Coadă-Vornicul, pe Drăgan-Stolnicul, pe Stroia-Spătarul, pe Vintilă-Comisul şi alţiĭ necunoscuţĭ, muncindu-ĭ întîiŭ pentru avere.

Boĭeriĭ ce scăpară de moarte, fugiră în ţara Ungurilor, unde strîngînd oaste, ce aŭ putut, şi stăruind doĭ anĭ, aŭ avut războiŭ cu Mircea la Periş şi aŭ biruit Mircea-Vodă, pierzînd Udriste Năsturel şi Teodosie Banul. Din aceştĭ de pe urmă boierĭ carĭ cad în luptă, se cunoaşte că avea a face cu familia Basarabească, căcĭ neamul Năstureilor era înrudit cu Mateiŭ-Basarab, iar Teodosie, numit Banul, ne arată că era vorba de boieriĭ din Craiova.

Prigonirea făcută de Mircea se îndreaptă decĭ, în contra neamuluĭ Basarabesc şi sîngele răspîndit de el se explică numaĭ prin caracterul săŭ cel crud. Cruzimea luĭ de astă-dată avea motive politice; încercarea də a zdrobi vechia partidă din Oltenia, duşmana seculară a familieĭ Drăculeştilor. Pe la 1592 sub Alexandru al III-lea, Mihaiŭ fiul luĭ Pătraşcu-cel-Bun, ajunge la Bănia Craioveĭ, cedată luĭ, de moşul săŭ Iane.

In timpul acesta Iane, intriga la Poartă în favorul rudenieĭ sale spre a-ĭ da scaunul Domnieĭ. Mihaiŭ în acest timp pre-

www.dacoromanica.ro

gătea spiritele în țară pentru primirea stăpînirei sale. De și așezat el — neam al Drăculeștilor — în vechiul scaun al familiei Basarabilor, — Banatul Craioveĭ, — în sînul boĭerimeĭ ce apărase altă-dată cu atîta îndărătnicie dreptul aceleĭ linii a familieĭ domnitoare, totuși reușesc a-și crea o puternică partidă care în ascuns dorea suirea luĭ în scaunul Munteniei, știind că aceste două marĭ partide de familie Basarabești și Drăculești se desfăcuseră cu timpul sub apăsarea turcească, în cît ele pĭerduseră conștiința interesuluĭ teritorial, ce altă-dată le desbinase.

De aceea nu este extra-ordinar sprijinirea luĭ Mihaiŭ de boĭerimea olteană, cu atît maĭ mult, că el apăra Oltenia pe cît putea de jafurile și despoĭerile la care expusă Muntenia-Mare.

După bătălia de la Teleajen, din 20 Octombrie 1600, Mihaiŭ, bătut fuge spre Craiova, pentru a pune Oltul între el și aceĭ ce-l urmăreaŭ.

Căderile repetate ale Domnuluĭ treziseră iar uneltirile boĭerilor protivnicĭ. Cînd ajunge în Craiova, descopere aci o conspirație care tindea la răsturnarea luĭ. Coprins de o furie cumplită, el aprinde toate casele boĭerilor răzvrătitorĭ și-ĭ ucide pe toțĭ, răzbunînd în sîngele lor, toate suferințele cu carĭ soarta îl adăpa.

In anul 1688, suindu-se pe tron Constantin Brîncoveanul, cu ajutor turcesc, Bălăceanu stărue pe lîngă generalul Häusler, ca să-l treacă cu armata luĭ în Muntenia, sperînd că de frică, Domnul va fugi peste Dunăre. Häusler trece pe la Cerneți și vine la Craiova.

In anul 1718, Iulie 21, în urma tractatuluĭ de la Pasarovitz, Banatul Craioveĭ fu dat Austrieĭ, însă el nu șezu mult sub Austriacĭ, căcĭ în urma păceĭ de la Belgrad, 1739, Austriacĭĭ fiind bătuțĭ de Turcĭ, pĭerd iarăși Oltenia și această parte de țară este din noŭ alipită, către Muntenia. Austriacĭĭ, carĭ la început eraŭ atît de mult iubițĭ de Muntenĭ, nemulțumesc la culme populația din Oltenia și o fac să se convingă că era tot așa de răŭ sub domnia Austriacilor, ca și sub cea Turcească.

In anul 1761, în urma cererilor și pretențiunilor, fără de cuvînt, ale Turcilor de pe lîngă Dunăre, adresîndu-se fără întrerupere către Banul Craioveĭ ca către un epitrop al Domnuluĭ, aŭ făcut ca să 'nu se maĭ trimită nicĭ un ban la Craiova, ci un simplu boĭer cu titlu de Caimacan, precum s'a întîmplat pănă în ultimiĭ timpĭ.

Acest caimacan se bucura de toate prerogativele, de toate veniturile și foloasele Băniei; ca leafă avea 300 leĭ pe lună și venitul numit răsura, adică cîte o para de leŭ din veniturile Domnieĭ.

Caimacanul avea în totul venit peste 100000 leĭ, iar dacă se bucura de favoarea Domnuluĭ, capăta aproape îndoit.

Ispravnicĭĭ celor cincĭ județe ale banuluĭ atîrnaŭ de-a dreptul de Domn și aveaŭ misiunea de a aduna dările generale. Banul cel mare, cel de al doilea după Domn și după Mitropolit, ține președinția în divan. La toate prezentațiunile, el poartă căciulă de samur și contăș. Semnul dregătorieĭ sale este hasganul, adică un toiag cu baga și sidef, pe care-l poartă chiar înaintea Domnuluĭ. El azista și la camera numită a Veliților împreună cu Mitropolitul, cu Vornicĭĭ, cu Logofețiĭ și cu ceĭ-l'alțĭ boĭerĭ marĭ.

In timpul Domnilor fanarioțĭ, cu toate înegririle istoricilor noștri, vedem că sub ceĭ maĭ mulțĭ, funcționarĭĭ Craioveĭ, eraŭ boĭerĭ pămînteni; așa sub Caragea, caimacanul Craioveĭ, era Enache Hrisoscoleŭ pănă la 8 Iunie 1783, iar de la această dată, Vodă rînduește ban pe Dumitrache Ghica, «ca toate trebile părțeĭ loculuĭ, cîte după obiceiŭ se cuvine la dregătoria d-sale, să se caute prin D-luĭ.» Bănia dar, nu era desființată cu desăvîrșire, ea răinăsese o dregătorie onorifică. Acest lucru se poate vedea maĭ bine din listele boĭerilor carĭ compun divanul Craioveĭ și criminalionul de Craiova.

Venind Mihaiu Șuțu la Domnie, vedem că rînduește în scurt timp la Craiova, unul după altul caimacanĭ, întîiŭ pe paharnicul Romaneli, în 3 Septembrie 1783 și apoĭ, pe Enache Hrisoscoleu la 17 ale aceleași luni.

Pe timpul domnieĭ luĭ Caragea, importantul oraș Craiova, fusese robit în favoarea unor credincioșĭ aĭ săĭ. Craioveniĭ însă se luptară cu energie pentru a redobîndi libertatea vechie a orașuluĭ.

Caragea văzînd această luptă, revocase hrisovul de robie al orașuluĭ, prin o carte către divanul Craioveĭ. Venind după aceasta Mihaiŭ Șuțu, semnă în 23 Septembrie 1783, un hrisov de recunoaștere a libertățeĭ orașuluĭ, însă nu maĭ puțin ordonă caimacanuluĭ să nu permiță nicĭ unuĭ boier craiovean a veni la București, de cît după prealabila învoire. Era speriat Domnul de energia desfășurată de dînșiĭ puțin maĭ înainte. Avem de la Mihaiŭ Șuțu două pitacurĭ, care ne arată că Domnul luase

www.dacoromanica.ro

măsurĭ de edilitate, cu referinţă la Craiova. Ele sunt: pitacul prin care se constitue venitur̆i pentru pavarea oraşuluĭ şi un altul relativ la apa de băut. Pe timpul domnieĭ luĭ Mavrogheni, aflăm nume străine ca banĭ aĭ Craioveĭ; aşa în Martie 1787 a numit pe Alexandru Serache (?) biv-vel postelnic, care fu înlocuit în 27 Noembrie 1787, cu Tudorache Dibuoglu (?); restul funcţionarilor însă eraŭ boierĭ pămînteni. In timpul războiuluĭ dintre Austriacĭ şi Turcĭ, oştirea austriacă care răzbise în judeţul Jiuluĭ, intrase în relaţiunĭ secrete cu unĭĭ boierĭ din Craiova. Mavrogheni, care era aliatul porţeĭ, hăineşte pe neaşteptate pe Hagi Stan Jianul postelnic şi pe fiiul săŭ Gheorghe, precum şi pe pitarul Nicolae Topliceanu, şi eĭ aŭ fugit în tabăra austriacă.

Domnul dete divanuluĭ de Craiova ordine de sequestrare a averilor acelor hainĭ, apoĭ dă o proclamaţie către toţĭ boierĭĭ şi locuitorĭĭ Craioveĭ, în 24 Martie 1788. Cu toate acestea, Turcĭĭ fiind bătuţĭ la 8 Noembrie (stil noŭ), principele Hohenlohe, comandantul armateĭ austriace, îşĭ deschide calea spre Craiova. Alt detaşament austriac sub colonelul Kray, se îndreaptă prin pasul care duce la Cîmpulung, în marş repede, spre Craiova. La 8 Noembrie (stil noŭ) se găseşte la Işalniţa (2 ore departe de Craiova). Boĭerĭĭ din Craiova eşiră împreună cu mulţĭ locuitorĭ din oraş, întru întîmpinarea coloneluluĭ Kray şi-l introduseră eĭ singurĭ în oraş, punînd la dispoziţia Austriacilor proviziunile necesare şi primindu-ĭ cu marĭ manifestărĭ de bucurie. Despre intrarea Austriacilor în Craiova scrie şi Dionisie Eclisiarhul. Pasagiul din cronică sună ast-fel: «Nemţiĭ aŭ sosit şi aŭ intrat în oraş cu pace, eşindu-le înainte boĭerĭĭ, schimbaţĭ în haine boĭereştĭ şi întîmpinîndu-ĭ cu rugăciune i-aŭ poftit de aŭ venit la episcopĭ eşindu-le înainte cu litania bisericească, adică preoţĭ cu Sfînta Evanghelie şi cu Sf. Cruce în privdorul biserice, unde Oberster Kray cu oficerĭĭ luĭ (care acest Oberster era venit înaintea oştilor cu piota pedestrimeĭ şi cu volintirĭĭ) şi sărutînd sfintele icoane, aŭ intrat în biserică toţĭ cîntîndu li-se axion, zicîndu-se de diaconĭ, citind pentru biruinţa impotrivnicilor, pomenind pe împăratul Iosif şi li s'aŭ făcut masă mare în episcopie de către boĭerĭ, ospătîndu-ĭ bine. Maĭ vîrtos boĭerĭĭ Bibescu fiind unul din eĭ la Nemţĭ, pe carele îndată l'aŭ făcut ispravnic. Apoĭ aŭ sosit şi generalĭĭ cu multă oaste călărime».

După spargerea tabereĭ Romîno-Turce de la Porceni, prinţul de Hohenlohe îşĭ stabili cartierul de iarnă la Craiova, în 26 Octombrie, 1789.

Suferi ocupaţiunea austriacă sub administraţiunea prinţuluĭ de Coburg până la încheierea păceĭ de la Şistov, din 5 August, 1791. Una din condiţiunile acesteĭ păcĭ, fu evacuarea Munteniei până în 30 zile de la ratificarea păceĭ. Oltenia nu scăpă a fi din noŭ încorporată la Austria, de cît graţie intervenţiuneĭ Angliei, Olandeĭ şi a Prusieĭ. Ocupaţiunea austriacă dură însă şi peste timpul hotărît în tractat.

«Neaua căzută în munţiĭ vecinĭ Banatuluĭ, întîrziară restituţiunea miceĭ Valachiĭ».

De şi ţara era ocupată de o parte din armata austriacă sub comanda comiteluĭ de Mitrovski, Şuţu numit pentru a doua oară, veni în Septembrie, 1791. Ţara fu predată definitiv de reprezentanţiĭ luĭ Mitrovski (comitele Strasoldo, locotenent-colonel şi cavalerul Caballini Ehrenberg) în primirea reprezentanţilor nouluĭ Domn Şuţu, cu actul din 9 Septembrie (st. n.), 1791.

Mihaiŭ Şuţu numeşte îndată caimacan al Craioveĭ pe o rudă a sa, biv-vel Spătarul Costache Şuţu. Apoĭ dă o proclamaţiune Craiovenilor. In ea, Domnitorul spune că ocupaţiunea austriacă încetează în 28 August şi că caimacanul Craioveĭ are a primi de la excelenţa sa, comitele Mitrovski, judeţele oltene sub oblăduirea Domnitoruluĭ ţăreĭ. Avem de la Mihaiŭ Şuţu pitacul de rînduire a boĭerilor divăneştĭ, care conţine numaĭ nume de boĭerĭ romînĭ ca: Ştirbeiŭ, Stan, Jianu, Glogovanu, Brăiloiŭ, etc.; apoĭ un pitac de rînduire în bănia luĭ Filipescu, boĭerilor carĭ se bucură de mare vază în faţa Domnuluĭ.

Pe timpul Domnieĭ luĭ Alexandru Moruzzi, vedem că funcţiunea de caimacan este dată de obiceiŭ boĭerilor grecĭ, marele ban însă, este tot-d'a-una un boĭer pămîntean. Aşa aflăm în această înaltă dregătorie pe Enăchiţă Văcărescu, în 1796. Avem de la Moruzzi maĭ multe acte referitoare la numirĭ de dascălĭ la şcoalele din Craiova, precum şi numirĭ de doctorĭ; cu toate acestea, boĭerimea din Oltenia nu e mulţumită cu Domnia luĭ.

Aflăm o mişcare de opoziţiune în Craiova în contra luĭ Moruzzi, încă din Decembrie, 1793.

Rezvrătitorĭĭ boĭerĭ fură urmăriţĭ de agenţiĭ Domnitoruluĭ, dar după intervenţiunea caimacanuluĭ, Domnitorul îĭ iartă. Această indulgenţă însă şĭ-a avut efectul

www.dacoromanica.ro

aşteptat. Tot în 1793, aflăm 3 boïerï din Oltenia pe: Scarlat Milcoveanul, Nicolae Gigîrtu şi Mincu Vulturescu, carï cutează a arăta Domnitoruluï că abuzurile administraţiuneï din Oltenia, sunt atît de marï, în cît provoacă răzvrătirea Oltenilor. Ceï treï opozanţï însă sunt surghiuniţï, de divanurile luï Moruzzi, la mănăstirea Arnota.

In 1795, Muntenia este prădată cumplit de Pazvantoglu; acesta era un hoţ turc vestit, care apucase Domnia Vidinuluï, se întărise acolo şi se declarase neatîrnat de împărăţia turcă.

Domniï ţăreï: Moruzzi, Ipsilanti, Hangerliu, Şuţul, cer unul după altul ajutor de la poartă contra luï Pazvantoglu. Armatele turceştï, venite în ajutor, se unesc cu hordele luï Pazvantoglu, intră în Muntenia şi daŭ foc Craioveï, la anul 1801.

In 1821 Tudor Vladimirescu aruncă o lumină vie asupra Olteniei. El, de şi născut în Gorj, (satul Vladimir) copilăria şi-a petrecut-o în Craiova.

Nu găsim necesar a ne întinde asupra Revoluţiuneï din 1821, cînd toată Romînia de la Carpaţi până la Dunăre resuna de numele luï Tudor.

Craioveanul păstrează şi azï un cult Bravuluï Tudorin.

In sfîrşit, în ultimul războiu — pe care Romînïï aliaţï aï Ruşilor îl purtară cu Turcïï — pămîntul Doljuluï fu încă o dată teatrul glorioaselor noastre lupte.

După declararea de neutralitate a Romînieï faţă de războiul Ruso-Turc, Turcïï privind aceasta ca o atitudine ostilă lor, din partea Romînieï, încep a bombarda oraşul Calafat. La aceasta, Romînïï aŭ răspuns victorios, arzînd vapoarele turceştï aflate în port şi maï multe case din Vidin. In urma măsurilor violente a Turcilor, Romînia declară şi ea războiu, şi după ce daŭ Ruşilor în primire poziţiunile ce apărase până acum (fortificaţiï, podul de la Barboşi, poziţiunile de la Giurgiu şi Olteniţa), îşï îndesiră forţele în zona din dreapta Oltuluï, care tocmaï era expusă la atacurile inamiculuï.

Osman-Paşa, singurul comandant turc, care s'a distins în tot cursul acestuï războiu, voia să treacă de la Vidin cu vre-o 60000 ostaşï pe teritoriul romîn, între Cetatea şi Calafat şi să mute ast-fel teatrul luptelor în ţara noastră.

Carol I, înţelegînd gîndul Turculuï, luă toate măsurile de apărare, veni singur să inspecteze trupele (14—17 Maiu) şi lucrările defensive şi ca să arate vrăjmaşuluï cît de bine este fortificat Calafatul se aşează cu statul săŭ major în bateria «Carol» şi ordonă bombardarea Vidinuluï.

Cel d'întîiu obuz al Turcilor nemeri tocmaï această baterie şi era cît pe aci să lovească pe Domnitor.

Alte cincï obuze marï maï venirä din care treï din ele se sparserä chiar în lăuntrul bateriei. După o oră de canonadă, focul încetă din amîndouă părţile. Cîte-va săptămînï după aceea, la 9 Iunie, Vidinul era de patru părţï în flacărï, înteţite de artileria noastră.

Dolniceni (vezï Brăteni), *sat*, comuna Brăteni, plasa Ştefăneşti, jud. Botoşani.

Dolniceni, *iaz*, în partea de N.-V. a com. Brăteni, pl. Ştefăneşti, jud. Botoşani, pe moşia Brăteni; are o suprafaţă de 12 hectare.

Dolojan, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Istruluï, pe teritoriul comuneï rurale Ciamurli-d.-s.; se desface din dealul Ciamurli; se întinde spre S., avînd o direcţie generală de la N. spre S.; brăzdează partea nordică a plăşeï şi centrală a comuneï; se prelungeşte spre S. cu dealul Solugean şi dealul Durale.

Are o înălţime de 210 m. şi e punct trigonometric de observaţie de rangul al 3-lea, dominînd asupra satuluï Eschi-Baba şi a drumuluï comunal Ciamurli-Eschi-Baba ce-l taie; este acoperit cu puţină pădure şi păşunï.

Dolojan (Valea-), *vale*, în jud. Tulcea, pl. Istruluï, pe teritoriul comuneï rurale Ciamurli-d.-s. (şi anume pe acela al cătunuluï săŭ Eschi-Baba); se desface din poalele sudice ale dealuluï Ciamurli: se întinde spre S., într'o direcţie de la N. la S., printre dealurile Sarî-Meşelic şi Dolojan; taie drumul comunal Eschi-Baba, şi, după 7 kil., sub numele de valea Calaigi, se deschide în valea pîrîuluï Beidaut, pe stînga, maï sus de satul Beidaut.

Dolojman (Capul-), *vîrf* al dealuluï cu acelaşï nume, în jud. Tulcea, pl. Babadag, com. Caraman-Chioi, lîngă lacul Razelm. E stîncos, măsurînd 44 metri. Are în faţă-ï ruinele bisericuţeï din insula Curt-Bei. Este primejdios pentru pescariï din Jurilofca, căcï lîngă el se fac ochiurï multe şi vîntul pe aci suflă puternic.

Dolojman-Bair, *deal*, în judeţul Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Caraman-Chioi; este o prelungire sud-estică a dealuluï Caraman-Chioi; se des-

www.dacoromanica.ro

face din dealul Sufat; poalele sale se scaldă în cele două lacurĭ, Razelm şi Golovița, terminîndu-se brusc în Razelm, prin capul cu acelaşĭ nume; are 58 m. înălțime, şi e punct trigonometric de ordinul al 3-lea; este acoperit cu verdeață.

Dolu-Facî, *sat*, în jud. şi plasa Constanța, căt. com. Cicracci, situat în partea centrală a comuneĭ şi a plăşeĭ, la 2 1/2 kil. spre N. de căt. de reşedință, Cicracci, pe valea Dolu-Facî şi în apropierea laculuĭ Taşăul. Are o suprafață de 120 hect., dintre care 9 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ şi de grădinĭ. Populațiunea sa este de 15 familiĭ, saŭ 43 locuitorĭ, ocupîndu-se cu pescăria şi cu agricultura. Maioritatea locuitorilor o formează Turciĭ. Printre sat şi lac trecea şoseaua națională județeană Constanța-Babadag; acum însă s'a schimbat traseul eĭ şi trece prin partea vestică a satuluĭ. Alte drumurĭ comunale maĭ pleacă la Taşăŭ, la Cara-Murat.

Dolu-Facî, *movilă*, în județul şi plasa Constanța, com. Cicracci, situată la o egală distanță de satele Dolu-Facî şi Cicracci, dominîndu-le, avînd înălțimea de 103 m.; este vîrful cel maĭ înalt al dealuluĭ Cicracci şi este acoperită cu verdeață.

Dolu-Facî, *vale*, în jud. şi pl. Constanța, pe teritoriul comuneĭ rurale Cicracci, şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Dolu-Facî. Are o direcțiune de la V. către N.-E. Trece prin satul Dolu-Facî şi se deschide în lacul Tasăul. Şoseaua națională județeană o taie drept pe la mijloc.

Dolu-Facî-Bair, *deal*, în jud. şi pl. Constanța, pe teritoriul comuneĭ Pazarlî; are o direcțiune de la V. spre E. şi o înălțime medie de 110 m.; este situat în partea sud-estică a comuneĭ şi cam centrală a plăşeĭ.

Domeniul-Brăileĭ, *proprietate a statuluĭ*, de la 1828, județul Brăila şi care maĭ înainte forma Raiaua Brăileĭ. Coprinde comunele: Chiscani, Silistrarul, Tichileşti, Tudor-Vladimirescu, Văděni, Ciacîrul, Gropeni; parte din comunele: Cazasul, Osmanul şi Vizirul; şanalul Dunăreĭ, de la punctul Ibişi pănă la gura Siretuluĭ şi Balta din malul Dunăreĭ, în dreptul Viziruluĭ, în linie dreaptă prin Ibişi, privalul Schioaca, Iezerul-Peştiĭ; zăvalul Mucuroaia şi privalul Boul, pănă în Dunărea-Vechie. Suprafața sa la cîmp este de 45500 hect. şi la baltă de 56710 hect.; în total decî are 102,210 hect. Venitul anual: 757115 leĭ.

Domeniul-Coroaneĭ, *moşie*, județul Neamțu, care cuprinde: pădurea Ața, arendată anual cu 21000 leĭ, avînd instalate 16 herăstrae şi o maşină cu aburĭ; pădurile Smida şi Măgura, arendate anual cu 30000 leĭ, avînd 16 herăstraie şi 1 circular.

Domeniul-Giurgiuluĭ, *moşie*, proprietate a statuluĭ, situată în jud. Vlaşca, pl. Marginea, compusă din comunele: Brăniştari, Oinacul, Turbatul, Slobozia, Malul şi Gostinul, cu cătunele lor. Acest domeniŭ este situat în valea Dunăreĭ, începînd în partea de V., de la hotarul moşieĭ Parapani şi merge în jos pănă la Gostinul-Băneseĭ, pe o lungime de peste 25 kil. In ce priveşte lățimea, se întinde din marginea Dunăreĭ, adică marginea izlazuluĭ oraşuluĭ Giurgiu şi merge pănă sub dealurile Dunăreĭ, din jos de Frățeşti, Onceasca şi Vieri.

Are o suprafață totală de 20904 hectare.

In 1864, s'a dat, la 942 locuitorĭ, foştĭ clăcaşĭ, 3754 hect. In 1882, s'a dat, la 192 locuitorĭ însurățeĭ, 1300 hect. In total s'a dat o suprafață de 5054 hect. S'a destinat a se instrăina 7000 hectare.

Venitul anual este de 205000 leĭ. Pe acest domeniŭ sunt maĭ multe bălțĭ, viroage, carĭ se fac din vărsătura Dunăreĭ şi care ocupă o suprafață de 2500 hect. Cele maĭ principale sunt: Balta-Găujan, Gîrla-Mare, ambele venind din sus şi dînd în gîrla Comarinul, din jos de Malul; viroaga Sfredelul ce vine din sus, de la Dunăre şi dă în Marotinul; lacurile Comani, Mahîrul, Malul; viroaga Coasteleĭ ce vine din Vaĭdeeĭ şi dă în Dunăre.

Sunt mulțime de ostroave, dintre care cele maĭ principale sunt: Ostroavele Stîrcea Mocanul, Regalul, Dinuluĭ, Batinul toate pe Dunăre. Pirgosul, al-Dinuluĭ, Calbotinul, în dreptul satuluĭ Malul; apoĭ Borunul, Mocanul, în faţa Giurgiuluĭ; Marotinul, în dreptul satuluĭ Braniştea-d.-j.; Lungul, în dreptul Gostinuluĭ-d.-j.; Cioroiul, Rămădanul şi alte micĭ ostroave ce se fac zilnic după venirea apelor Dunăreĭ.

Pe acest domeniŭ se află şi Veriga, canal ce vine din sus de oraş şi dă în Dunăre, despărțind Rămădanul de Cioroiŭ.

Sunt multe păduri şi anume: Măgura-de-Nisip, în suprafață de 22 hect.; Zotunul şi Cama, de 78 hect.; Rămădanul, de 200 hectare; Borunul, de 26 hect.; Stîrcea, de 250 hect.; Mocanul

www.dacoromanica.ro

de 300 hect.; Regalul, de 50 hect.; Dinul, de 150 hect.; Batinul, de 340 hect.; Braniștea, de 60 hect.; Bălănoaia, de 50 hect.; Guțiul, de 65 hect.; Turbatul, de 80 hect.; Grindul, de 148 hect. și Băsicuțele, de 249 hectare.

In total întinderea pădurilor este de 2068 hect. Cea mai mare parte din această suprafață este acoperită cu pădure de salcie.

Pe acest domeniŭ trec toate șoselele ce pleacă din Giurgiŭ; ast-fel avem: începînd de la V. către E., șoseaua ce duce la port la Zmîrda; șoseaua București-Giurgiu, șoseaua Ghizdarul, șoseaua Paraipani; drumurile de fer ce duc la București și cel ce duce la Zmîrda.

Sunt două morĭ de foc, o pepinieră de arborĭ făcută în 1865 de Minister spre a servi la plantațiunile care se proectase a se face la acea epocă.

Locuitorĭi aŭ pluguri de fier, și mașinĭ de treerat.

Vite aflate pe acest domeniŭ în 1888 aŭ fost: 2730 vacĭ și boĭ, 1545 bivolĭ și bivolițe, 1750 caĭ, 3640 oĭ, 8400 porcĭ.

Locuitorĭi de pe aci pescuesc în bălțile din Dunăre pentru trebuințele zilnice. Arendașul domeniuluĭ scoate mult pește pe care îl sară și îl vinde la București și în alte orașe.

La 1546, sub Mircea-Vodă Ciobanul, s'a făcut cea d'întîia regulare a hotarelor acestuĭ domeniŭ, ne spun frațiĭ Tunusli în Istoria Țăreĭ, la pag. 137. Atunci era reprezentat de banul Băleanu, de la care a și rămas numele drumuluĭ care limitează acest domeniŭ de cele-l'alte moșiĭ de sub dealul Dunăreĭ.

Ion Antonie-Vodă, ne spun tot frațiĭ Tunusli, la pag. 98, a regulat hotarele domeniuluĭ Giurgiŭ, «fiind pace, boĭerĭĭ Țăreĭ: Gheorghe Băleanu, logofătul Radu Crețulescu, spătarul Ștefan Cantacuzino, în înțelegere și cu Husseim Selim-Aga, din partea Porțeĭ și cu cadiul Giurgiuluĭ și Rușiaveĭ, aŭ ales hotarele Giurgiuluĭ de cele alte moșiĭ; ast-fel aŭ început de la moșia Radu-Vodă, Paraipani și Răceni, ce vin din partea de sus a Giurgiuluĭ, de la malul Dunăreĭ, în dreptul moșieĭ Odivoaie, unde s'a pus piatră, de acolo drept în movila ce se chema a luĭ Mihaiŭ-Vodă, și de acolo în vale, la Drumul-Banuluĭ la capetele moșielor numite Stănești și Sărmănești, până la Ștubeiul aproape de lac, și de acolo la Dunăre la gura apeĭ ce se zice Comasca, unde s'a pus piatra pe malul Dunăreĭ».

La 1831, domeniul Giurgiŭ trecu din posesia Turcieĭ și se da statuluĭ Romîn, conform tractatuluĭ de la Adrianopole, din 1828. Comisiunea însărcinată cu fixarea limitelor acestuĭ domeniŭ despre marginea orașuluĭ Giurgiŭ, cît și despre cele-l'alte vecinătățĭ se compunea din boerĭĭ Țăreĭ și anume: Logofătul Nistor, Vornicul Filip Linge, Aga Const. Băleanu, Paharnicul Ianache Hafta, Grigore Racoviță și căpitanul rusesc Mihail Verrayon, avînd ca secretar al Comisieĭ pe Alexandru Geanoglu-Lesviodax, comisia prezidată fiind de consilierul de stat Andreiŭ Pisan.

Pe acest domeniŭ eraŭ, la 1828, satele Vaideeĭ, Mustafiția, Selima, Groapa-Hogiĭ, Zmîrda, Pîrliți, Nazirul și o vie frumoasă ce se chema Cadam-Geana (Sufletul Cadîneĭ).

La satul Slobozia s'a găsit o cetate romană, ne spune Cezar Boliac în scrierea sa «Călătoriĭ Archeologice».

La Slobozia, aŭ fost, la 1828, 1854 și 1878, cînd aŭ urmat războaiele între Turcĭ și Rușĭ așezate bateriĭ, pentru bombardarea Rusciuculuĭ. Azĭ se văd încă urmele acelor bateriĭ.

Domesnicul, *ramură de munțĭ*, situată în prelungirea munteluĭ Hangul, județul Neamțu. Străbate partea N. a com. Hangul, pl. Piatra-Muntele, servind de hotar com. Călugureni; intră pe cuprinsul pl. de Sus-Mijlocul, desfășurîndu-se în mai multe ramurĭ, dintre carĭ: una trecînd pe cuprinsul com. Pipirig, se leagă cu munțiĭ din împrejurimile satuluĭ Dolhești și prin aceștia cu muntele Petru-Vodă; alta, trecînd pe cuprinsul com. Vînători-Neamțul, se desface iarăși: într'o ramură care se ridică între pîrîul Domesnicul și pîrîul Carpenul (afluențiĭ pe dreapta aĭ Ozaneĭ), alta către E. se leagă cu Măgura Fundul-Romîneseĭ și munțiĭ Sihleĭ și aĭ Văraticuluĭ.

Domesnicul, *pădure*, în județul Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, este proprietatea statuluĭ care o arendează anual cu 2426 leĭ, 71 banĭ.

Domesnicul, *pîrîaș*, în com. Pipirigul, jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul. Izvorește din ramurile septentrionale ale munteluĭ Domesnicul. Curge în direcțiune N.-E., până la locul numit Crîșma-Domesniculuĭ, unde se și varsă pe partea dreaptă a Ozaneĭ, între kil. 15—16 al șoseleĭ județene Neamțu-Pipirigul.

Dominicul, *prival*, jud. Brăila. E situat la E. de cătunul Ochiul-Bouluĭ.

Domirești-Bărăști, *pădure*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, ce ține de ocolul silvic Băbeni.

www.dacoromanica.ro

Domneasca, *numire* dată în vechime *părţii de S. a oraşuluĭ* Buzăŭ, jud. Buzăŭ. Era maĭ mult izlaz.

Domneasca, *delişor*, pe teritoriul satuluĭ Iazul-Noŭ, jud. Iaşi, pl. Bahluiul, com. Şipotele; la poalele luĭ se află iazul cu acelaşi nume.

Domneasca, *iaz*, în Valea-Domnească, în partea de S. a moşieĭ Răuseni, jud. Botoşani, comuna Comîndăreşti; are o suprafaţă de 5 hect.; e bogat în peşte.

Domneasca, *parte* din stînga Jijieĭ, din *moşia* Răuseni, jud. Iaşi, com. Comîndăreşti, plasa Jijia, numită ast-fel de la proprietara cea maĭ veche, Bogdăneasa, care, se zice, era din familie domnească.

Domneasca, *altă parte* din *moşia* Răuseni, jud. Botoşani, comuna Comîndăreşti, în partea de S. a moşieĭ Oneşti, com. Şipotele, jud. Iaşi, din care moşie s'a deslipit prin danie şi s'a alipit la Răuseni.

Domneasca, *două trupurĭ de moşiĭ*, în jud. Ialomiţa, pl. Cîmpuluĭ, com. Bărcăneşti. Are o suprafaţă de 1850 hect., din carĭ 300 hect. pădure şi izlaz. Statul percepe foncieră suma de 4019 leĭ, 40 banĭ.

Domneasca, *moşie*, jud. Tecuciŭ. E situată la E. de satul Matca. Este proprietatea răzeşilor din acest sat, vîndută de Calimach. Este străbătută de Valea-Oneasca, din com. Matca, pl. Nicoreşti.

Domneasca, *pădure*, în partea de N.-V. a com. Flămînzi, pl. Coşula, judeţul Botoşani; se întinde pe Dealul-Mĭeleĭ şi alte ramurĭ ce pleacă din Ţencuşa, are o suprafaţă de 1287 hect. şi se exploatează sistematic.

Domneasca, *vale*, în partea de S. a moşieĭ Răuseni, com. Comîndăreşti, jud. Botoşani.

Domneasca, *lac*, în jud. Constanţa, pl. Medjidia, pe teritoriul com. Seimeni şi anume pe acela al cătunuluĭ Seimeni-Marĭ, deşi este la marginea satuluĭ Seimeni-Micĭ. Are o suprafaţă de aproape 80 hect. Comunică cu Dunărea printr'un mic braţ; de asemenea comunică şi cu lacul Domneasca-Mică, care se află situat la E. săŭ. Este situat pe valea Siliştea, dominat de către S. de dealul In-Izlaz. Dintr'însul se extrage peşte în cantitate destul de mare şi de o calitate foarte bună.

Domneasca-Mică, *lac*, în judeţul Constanţa, plasa Medjidia, comuna Seimeni, cătunul Seimeni-Marĭ. Este situat pe valea Siliştea, dominat la N. de dealul In-Izlaz. Are o suprafaţă de 70 hect. şi comunică cu Dunărea prin lacul Domneasca-Mare.

Domnească (Balta-), *baltă*, jud. Suceava, în suprafaţă de 416 m. p., în marginea de V. a satuluĭ Lunca, din com. Păşcani. Tradiţia spune că în ea s'ar fi înecat o Doamnă pe timpurile de restrişte ale Ţăreĭ.

Domneşti, *com. rur.* şi *sat*, jud. Muscel, plaiul Nucşoara, la V. de Cîmpulung, 21 kil. departe de acest oraş, pe drumul cel maĭ scurt, şi 23 kil. pe drumul şoseluit, care trece prin comunele Slănicul, Berevoeşti şi Grădiştea.

Numele l'ar fi primit de la rîul Doamna, saŭ după cum se spune aci, de la un castel domnesc, în care sta de multe orĭ Domnul Radu-Negru. Intr'adevăr în partea de E. a satuluĭ se află o colină măreaţă; pe ea se văd pietre, cărămizĭ vechĭ şi chiar se cunosc temeliile unor case vechĭ. Loculuĭ aceluia i s'a zis Domnie, iar satuluĭ ce s'a format împrejur Domneşti. Se crede că aci ar fi fost odinioară scaunul domnieĭ. N'are nicĭ un cătun alipit, pe lîngă cel de reşedinţă.

Este situată pe rîul Doamna şi se mărgineşte la E. şi V. cu două muscele: cel d'întîiŭ o desparte de comuna Slănicul, iar cel de al doilea de com. Muşeteşti, din jud. Argeş. Spre N. se mărgineşte cu com. Stăneşti şi la E. cu com. Pietroşani.

Are o populaţie de 350—400 fam., care locuesc pe o întindere de 40 hect., numărîndu-se numaĭ vatra satuluĭ.

Pămîntul săŭ produce porumb, secară, grîŭ şi multă cînepă. Pomiĭ daŭ din destul roade. Compoziţia pămîntuluĭ pe dealurĭ este pietroasă şi nisipoasă, iar pe şesurĭ pămîntul este negru, galben şi argilos.

Locuitoriĭ lucrează lemnul şi în special bradul. Din el se fac scînduri, doage, şindrilă şi şiţă. Lemnul îl aduc din munţiĭ Drăghina, Căpăţîna, Lespezile şi Leota.

Femeile fac multe ţesăturĭ din cînepă, precum felurite pînzeturĭ şi procoave; maĭ lucrează cu deosebită artă bumbacul, costume naţionale, precum: marame, cămăşĭ, fote, mese, şervete, etc. Din lînă fac: dimie, aba, velinţe, chilimurĭ, ţoale, plocade şi săricĭ.

Ca meseriaşĭ în com. sunt: dulgherĭ, olarĭ, cojocarĭ şi frîn-

www.dacoromanica.ro

ghierĭ. Produsul munceĭ îl desfac ast-fel: lemnăria la Pitești; diferite țesăturĭ la Cîmpulung, Curtea-de-Argeș, Rîureni; vitele la Pitești, Cîmpulung, Rîureni, și fructele la București și Pitești.

Porumbul se cultivă pe o întindere de 168 hect. Prunele produc cam 5000 decalitri țuică pe an.

Prin mijlocul satuluĭ se încrucișează 2 drumurĭ: unul de la S. la V. și care duce de la Pitești la frontiera Țăreĭ, în Carpați și altul de la E. la V. unind Cîmpulungul cu Curtea-de-Argeș.

In partea de E. a com., peste rîul Doamna, este un pod, numit Podul-cel-Mare, făcut de județ în unire cu comuna. Pe lîngă rîŭ sunt așezate 2 morĭ, 2 piue pentru îngroșatul dimieĭ, herăstrae, la carĭ se taie scîndurĭ, și maĭ multe povernĭ pentru fabricarea rachiuluĭ.

Comuna Domnești este udată de văile: Țiganuluĭ, Ilie, Pîrîul-cel-Mare, Bercoaia și Valea-luĭ-Gheorghe, văĭ carĭ devin furioase în timpul ploaeĭ și fac marĭ stricăciunĭ la proprietățile locuitorilor.

Locuitoriĭ aŭ 713 hect.; vatra satuluĭ este de 40 hect. Din acestea, 3 părțĭ sunt bune de arat și 2 părțĭ izlaz.

Comuna numără 249 contribuabilĭ.

In anul 1889—1890, bugetul comuneĭ prezinta la venitурĭ suma de leĭ 3442,19 și la cheltuelĭ leĭ 3219,55. In anul 1886 budgetul comuneĭ avea la venitурĭ 2554 leĭ și la cheltuelĭ 2545 leĭ.

Sunt 2 bisericĭ, deservite de 4 preoțĭ, 2 cîntărețĭ și 2 paracliserĭ. Biserica-din-jos, cu hramul Buna-Vestire, este catedrală. Comuna Domnești a fost vizitată de M. S. Regele Carol la anĭ 1873, 1875 și 1878.

Com. Domnești are o școală condusă de 2 învățătorĭ, frecuentată de 100 elevĭ și 19 eleve, din numărul de 214 copiĭ în vîrstă de școală. Cu întreținerea școaleĭ, statul cheltuește anual 2484 leĭ. Com. contribue pentru școală cu 241 leĭ anual și pentru cult cu 330 leĭ.

Are un local de școală frumos (cu 2 caturĭ și 10 încăperĭ). Pe lîngă cele-l'alte studiĭ obligatoriĭ, copiiĭ învață aci creșterea gîndacilor de mătase. Școala are o bibliotecă bogată, operă a inițiativeĭ private, luate de învățătoriĭ județuluĭ, bibliotecă care are maĭ multe miĭ de volume, dăruite de autorĭ și alte persoane.

Știŭ carte 191 bărbațĭ și 28 femeĭ.

Bătrîniĭ spun că, acum 80 anĭ, în locul unde este astă-zĭ comuna Domnești, nu erau de cît cîte-va case ascunse în întunericul pădurilor. Incetul cu încetul s a populat de locuitoriĭ de prin satele: Breaza, Voivodina, Netotul și Sîmbăta, din Ardeal.

In munțiĭ comuneĭ Domnești se fabrică renumitul cașcaval, pus în comerț sub numele de Crema-Negulicĭ. Acest cașcaval se exportă mult.

Vacile ce produc laptele întrebuințat la fabricarea cremeĭ sunt de rasă pur elvețiană și daŭ zilnic 8—12 litri de lapte. Fabrica s'a înființat în anul 1882.

Domnești, *com. rur.*, formată din satul și tîrgul cu acelașĭ nume, pl. Șușița, jud. Putna.

Comuna Domnești este situată pe malul Siretuluĭ, satul fiind la o depărtare de 5 minute spre E. de tîrg.

Distanța comuneĭ, de reședința sub-prefectureĭ e de 8 kil., iar de capitala județuluĭ e de 32 kil.

Populațiunea comuneĭ după cel din urmă recensămînt, e de 253 familiĭ, saŭ 982 suflete (468 bărbațĭ, 514 femeĭ). Această populațiune se împarte ast-fel: 533 neînsurațĭ (241 bărbațĭ, 292 femeĭ), 302 însurațĭ, 146 văduvĭ (75 bărbațĭ, 71 femeĭ) și 1 divorțat (bărbat); 830 Romînĭ, 1 Grec, 7 Bulgarĭ, 50 Ungurĭ, 7 Rușĭ, 1 Italian și 86 de diferite naționalități; 798 ortodoxĭ, 51 catolicĭ, 86 mozaicĭ și 47 Armenĭ; 234 agricultorĭ, 8 meseriașĭ, 33 comercianțĭ, 11 avînd profesiunĭ libere și 15 servitorĭ.

Știŭ carte 117 persoane (78 bărbațĭ, 39 femeĭ).

Numărul caselor de locuit e de 234.

Are o biserică parohială, cu hramul Sf. Impărațĭ, în tîrgul Domnești și una filială, cu hramul Adormirea, în satul Domnești. Comuna vine în ajutorul bisericeĭ cu 900 leĭ anual.

Instrucțiunea publică se predă într'o școală mixtă, construită de comună și frecuentată de 32 copiĭ (26 băieți, 6 fete), din 91 copiĭ în vîrstă de școală. Comuna Domnești vine în ajutorul școaleĭ cu 936 leĭ anual.

Sunt 209 contribuabilĭ.

Budgetul comuneĭ pe anul financiar 1893—94 a fost următorul: la venitурĭ 6063,47 leĭ și la cheltuelĭ de 5985,92 leĭ.

Numărul cultivatorilor trece de 150.

Instrumentele agricole de carĭ dispun cultivatoriĭ comuneĭ sunt: 3 mașinĭ de treerat cu aburĭ, 1 de bătut porumb cu aburĭ, 20 plugurĭ de lemn, 24 de fier, 3 tăvălugurĭ, 1 moară de apă și 2 mașinĭ de vînturat.

www.dacoromanica.ro

Vite sunt 953, din carĭ: 351 boĭ, 272 vacĭ, 162 caĭ, 78 oĭ, 15 capre și 153 porcĭ.

In anul 1893 se aflaŭ în comună 391 stupĭ de albine.

Industria și comerțul sunt reprezentate prin: 9 cărciumarĭ, 4 băcanĭ, 3 magazine de mărunțișurĭ, 1 de manufactură, 3 brutarĭ, 1 comerciant de cereale, 1 stoler, 4 fierarĭ, 1 comerciant de fructe, 2 mecanicĭ, 3 fabricanțĭ de rachiŭ, 2 rotarĭ, 1 croitor, 4 cizmarĭ și 13 diverșĭ comercianțĭ.

Domnești, *sat*, în com. cu același nume, plasa Șușița, jud. Putna. Este așezat pe malul Siretuluĭ, la o depărtare de 5 minute spre E. de tîrgul cu același nume.

Are o populațiune de 523 suflete, carĭ locuesc în 163 case. Are o biserică filială, cu hramul Adormirea. Copiĭ cu vîrstă de școală sunt 46 (27 băĭețĭ, 19 fete), din carĭ urmează 16 (băĭețĭ) la școala din tîrgul Domnești.

Prin Domnești trece gîrla scoasă din Trotuș, pentru a pune în mișcare o moară cu 2 pietre, care este lîngă velniță, o construcțiune mare de piatră.

In satul Domnești este o biserică veche făcută de Dabija-Vodă, în genul arhitecturei celeĭ făcute de logofătul Tăutul, tot pe malul Siretuluĭ, la Bălinești, în județul Dorohoiŭ. Aci, Dabija-Vodă a avut palate domnești, de unde a rămas și numele de Domnești, ce-l poartă satul. Lîngă biserică sunt doĭ molitvĭ marĭ și o grădină în care se văd ruinele unor zidurĭ vechĭ. Aproape de acestea este și locul numit și până astă-zĭ Cetatea, unde de bună seamă a fost odată vr'o cetate. In acest sat s'a refugiat, în anul 1683, Domnul Moldoveĭ, Duca-Vodă, ginerele Doamneĭ Dabijoaia, cînd Petriceicu-Vodă, cu ajutorul Polonilor, se făcu stăpîn pe scaunul Moldoveĭ. La Domnești, în ziua de Crăciun, a fost surprins Duca-Vodă, pe cînd ședea la masă și pe cînd oștile-ĭ eraŭ risipite, de Petriceicu-Vodă, însoțit de nepotul sĕŭ Vasilie Buenski. Duca-Vodă e prins și dus în Polonia. Acest fapt e istorisit de Nicolae Costin (Letop. II², 29—30); de Neculcea (Letop. II² 218—221); de Nicolae Muste (Letop. III² 21—22 și 81—83); de Amira (Letop. III² 107); de Cantemir (Historia Osmanici, Lib. IV, cap. 1, No. 85—88) și în fine de Șincaĭ (Hron. Rom. III², 212). Pe la mijlocul veaculuĭ al 18-lea satul aparținea logofătuluĭ Ilie Catargiŭ. Acesta l'aŭ dat zestre comisuluĭ Grigorie Razu. Un urmaș al acestuia, Vornicul Razu, întemeiă în 1843 tîrgul Domnești, cu sătenii din vechia comună Domnești, în baza autorizațiuneĭ dată prin hrisovul domnesc No. 536, din 8 Decembrie, același an.

Domnești, *tîrgușor*, în comuna cu același nume, plasa Șușița, jud. Putna. Este situat pe ambele laturĭ ale căieĭ naționale București-Iași, pe malul Siretuluĭ.

Are o populațiuae de 998 suflete, carĭ locuesc în 234 case. Are o biserică parohială, cu hramul S-țiĭ Împărațĭ; o școală mixtă, clădită de comună, care e frecuentată de 36 copiĭ (26 băeți, 6 fete). Numărul copiilor cu vîrsta de școală e de 45 (24 băĭețĭ, 21 fete). Comuna cheltuește cu școala 936 leĭ anual.

Domnești, *parohie*, formată din satul și tîrgul cu același nume, plasa Șușița, jud. Putna. Are 2 biserici, una parohială cu hramul S-țiĭ Împărațĭ, în tîrgul Domnești, și alta filială, cu hramul Adormirea, în satul Domnești. Comuna cheltuește cu biserica 900 leĭ anual.

Domnești, *pădure*, situată pe teritoriul com. cu același nume, jud. Putna, în întindere de 400 fălcĭ și aparținînd com. Domnești, Coțofănești, Angheleștĭ și Păulești. E proprietatea prințuluĭ Ruspoli.

Domnești, *fort*, în jurul Bucureștilor, jud. Ilfov.

Domnești, *pichet*, pe Dunăre, No. 15, jud. Ilfov.

Domnești-Aleși. Vezĭ Țegheșiul.

Domnești-Călțuna, *com. rur.*, jud. Ilfov, pl. Sabarul. E situată spre V. de București, lîngă rîul Ciorogîrla, la 15 kil. de București.

Se compune din satele: Ciutați, Domnești-d.-j., Domnești-Sîrbi, Domnești-Călțuna și Olteni. Are o populație de 1805 suflete, carĭ locuesc în 365 case și 3 bordeie.

Are o suprafață de 1351 hect. D-niĭ G. Mavrache, Dr. A. Fotino și D. Frangulea, aŭ 800 hect. și locuitoriĭ 551 hect.

Proprietariĭ cultivă 680 hect. (15 sterpe și 105 pădure). Locuitoriĭ cultivă 523 hect.; restul e vie.

Sunt 350 contribuabilĭ.

Budgetul comuneĭ e de 5796 leĭ la venitурĭ și de 5441 leĭ la cheltuelĭ.

In comună sunt 2 biserici: una la Domnești-d.-j. și a doua în Domnești-Călțuna; o școală mixtă; 1 mașină de treerat; 6 poduri stătătoare.

Numărul vitelor marĭ e de 760 (88 caĭ și epe, 553 boĭ, 70 vacĭ și viței, 14 taurĭ, 15 bivo-

www.dacoromanica.ro

liţe), şi al celor micĭ de 2107 (4 capre, 2007 oĭ şi 96 porcĭ).

Arătura se face cu 248 pluguri cu boĭ. Locuitoriĭ aŭ 237 care şi căruţe: 248 cu boĭ şi 9 cu caĭ.

Dintre locuitorĭ, 408 sunt plugarĭ, 21 aŭ diferite profesiunĭ.

Comerciul se face de 8 cîrciumarĭ.

Domneşti-Călţuna(Caribolul), *sat*, foastă proprietate mănăstirească. Face parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, jud. Ilfov, pl. Sabarul. Este situat spre V. de Domneşti-d.-j., între rîul Ciorogîrla şi rîul Răstoaca.

Are o întindere de 457 hect. (împreună cu căt. Olteni) şi o populaţie de 136 locuitorĭ.

Proprietarul, d. D. Frangulea, are 265 hect. şi locuitoriĭ 125 hect. (25 hect. pădure).

Are: o şcoală frecuentată de 42 elevĭ şi 3 eleve, cu întreţinerea căreia statul şi comuna cheltuesc 1790 leĭ anual; o biserică, făcută de locuitorĭ, cu hramul Sf. Treime, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; 1 pod.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 151 şi al celor micĭ de 235.

Domneşti-de-Jos (Cojeşti), *sat*, face parte din com. rur. Domneşti-Călţuna, jud. Ilfov, pl. Sabarul. Este situat spre V. de Bucureşti, pe malul stîng al rîuluĭ Ciorogîrla. A fost proprietetea luĭ Vodă-Caragea.

Se întinde pe o suprafaţă de 824 hect. (împreună cu Domneşti-Sîrbi), din carĭ dr. Fotino are 500 hect., locuitoriĭ din Domneşti-de-Jos aŭ 148 hectare, iar ceĭ din Domneşti-Sîrbi, 176 hect. Proprietarul cultivă 420 hect. (80 pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Populaţia satuluĭ e de 420 suflete.

Aci este reşedinţa subprefectureĭ plăşeĭ Sabarul şi a primărieĭ. Are o biserică, cu hramul Izvorul Tămăduireĭ, deservită de 3 preoţĭ şi 3 cîntăreţĭ (făcută de Vodă-Caragea); o şcoală mixtă, frecuentată de 16 elevĭ şi 2 eleve, cu întreţinerea căreia statul cheltueşte 1080 leĭ anual. Localul şcoaleĭ, proprietatea comuneĭ, e la un loc cu primăria.

Numărul vitelor marĭ e de 173 şi al celor micĭ de 480.

In sat este 1 maşină de treerat cu aburĭ şi 2 poduri stătătoare.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Domneşti-de-Sus, *com. rur.*, judeţul Ilfov, pl. Sabarul. E situată la V. de Bucureşti, între rîul Răstoaca şi rîul Argeşul, la 16 kil. de Bucureşti.

Este formată din satele: Domneşti-de-Sus şi Ţegheşiul, cu o populaţiune de 1412 sufl., carĭ locuesc în 292 case.

Se întinde pe o suprafaţă de 2021 hect. D. G. Mavrache are 1300 hect. şi locuitoriĭ 721 hectare. Proprietarul cultivă 1210 hect. (50 izlaz, 40 pădure). Locuitoriĭ cultivă 667 hect. (50 sterpe şi 4 vie).

Sunt 295 contribuabilĭ.

Budgetul com. e de 3817 leĭ la venituri şi de 3775 leĭ la cheltuelĭ.

In com. este o biserică (la Domneşti-de-Sus); o şcoală mixtă; 1 moară cu apă; 2 maşinĭ de treerat cu aburĭ; 2 poduri stătătoare.

Numărul vitelor marĭ e de 811 (160 caĭ şi epe, 5 armăsarĭ, 393 boĭ, 213 vacĭ şi viţeĭ, 31 taurĭ, 9 bivoliţe) şi al celor micĭ de 969 (203 porcĭ, 766 oĭ).

Comerciul se face de 6 cîrciumarĭ şi 1 hangiŭ.

Dintre locuitorĭ, 298 sunt plugarĭ, 24 aŭ diferite profesiunĭ.

Arătura se face cu 207 pluguri: 133 cu boĭ şi 74 cu caĭ. Locuitoriĭ aŭ 207 care şi căruţe: 132 cu boĭ şi 75 cu caĭ.

Locuitorĭ împroprietăriţĭ: 180.

S'aŭ stabilit în comună 23 străinĭ.

Domneşti-de-Sus(Băleni-Motrogani), *sat*, face parte din com. cu acelaşĭ nume, jud. Ilfov, pl. Sabarul. Cade spre V. de Bucureşti, pe malul stîng al rîuluĭ Răstoaca.

Se întinde pe o suprafaţă de 1870 hect., cu o populaţie de 993 locuitorĭ, carĭ se ocupă cu agricultura şi creşterea vitelor. Din teritoriul satuluĭ, 1300 hectare aparţin d-luĭ G. Mavrache şi 570 locuitorilor. Proprietarul cultivă 1210 hect. (50 izlaz, 40 pădure). Locuitoriĭ cultivă 530 hect. (37 rămîn sterpe şi 3 vie).

Are o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, deservită de 2 preoţĭ şi 3 cîntăreţĭ şi o şcoală mixtă, frecuentată de 21 elevĭ şi 8 eleve, cu întreţinerea căreia statul şi comuna cheltuesc anual 1720 leĭ. Localul şcoaleĭ s'a construit de judeţ. In raionul com. sunt: 1 moară cu apă; 2 maşinĭ de treerat; 2 poduri stătătoare.

Comerciul se face de 4 cîrciumarĭ şi 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 640 şi al celor micĭ de 735.

S'aŭ stabilit în sat 16 străinĭ.

Domneşti-Sîrbĭ (Sîrbi-de-Jos), *sat*, face parte din com. rur. Domneşti-Călţuna, jud. Ilfov, pl. Sabarul. Este situat la S. de Domneşti-de-Jos, pe malul stîng a rîuluĭ Ciorogîrla.

Se întinde pe o suprafaţă de

www.dacoromanica.ro

824 hect. (împreună cu Domneşti-de-Jos), din carĭ dr. A. Fotino are 500 hect.; locuitoriĭ din Domneşti-de-Jos aŭ 148 hectare, iar ceĭ din Domneşti-Sîrbi, 176 hect. Proprietarul cultivă 420 hect. (80 pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul, rezervînd 21 hect. pentru cultura vieĭ.

Populaţia satuluĭ e de 651 locuitorĭ, din carĭ 195 fam. Bulgarĭ.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ. Este în raionul satuluĭ 1 pod, pe rîul Ciorogîrla.

Numărul vitelor marĭ e de 248 şi al celor micĭ de 1050.

Domnia, *numire* dată uneĭ întinse *părţi* de *pămînt*, din com. Lipia şi Mereĭ, jud. Buzăŭ, carĭ constituia în vechime moşia Moceşti, proprietate a luĭ Udrea biv-vel-Armaşul, Enache Banul şi a cetelor de moşneni: Drăgoteşti, Mircesti, Smedeşti şi Arcăneşti, pe care Udrea a vîndut-o luĭ Mihaiŭ-Voevod pentru scaunul Domnieĭ, plătindu i-o cu banĭ din visteria Ţăreĭ şi aşa a devenit sat domnesc. La anul 1618, sub Gavril Movilă-Voevod, locuitoriĭ, regretînd vînzarea, aŭ venit şi şĭ aŭ rescumpărat moşia. Gavril Voevod, pe de o parte a înapoiat ţăranilor proprietatea cu preţul de 60000 aspri gata, sumă cu care fusese cumpărată de Mihaiŭ, iar pe de alta a pus aceştĭ banĭ în visteria Ţăreĭ. Totuşĭ, Doamna Ilina, fata luĭ Pătraşcu-Vodă şi nepoata luĭ Mihaiŭ-Vodă, dărueşte această moşie mănăstireĭ Comana. Sub Constantin Cîrnul, Daniel, Egumenul mănăstireĭ Comana, chiamă în judecată pe ţăraniĭ, carĭ stăpîneaŭ moşia, împreună cu dealul şi viile, ca să le-o ia, în puterea actuluĭ de danie făcut de Ilina. Constantin Şerban respinge cererea luĭ Daniel şi decide ca această moşie să rîmîie de vecĭ a ţăranilor şi feciorilor. Astă-zĭ, moşia se stăpîneşte de descedenţiĭ luĭ Udrea Armaşul, iar partea luĭ Enache Banul, trecută maĭ întîiŭ la descedenţiĭ săĭ: Enache şi Pîrvan Vistierul, tot de locuitorĭ, toţĭ moşnenĭ acum în com. Lipia. Din aceste împrejurărĭ se maĭ păstrează încă numele de Domnia (satul domnesc), dată uneĭ părţĭ din moşia Moceşti. Moceşti este azĭ divizată în maĭ multe sforĭ şi aparţine la diferite cete de moşnenĭ.

Domnia, *platoŭ*, jud. Buzăŭ, comuna Gura-Sărăţeĭ, cătunul Izvorul-Dulce pe care se vede încă o mulţime de ruine. Tradiţia este că aci ar fi fost în vechime oraşul Buzăŭ; o altă legendă spune că aci aŭ fost locuinţe domneştĭ, ceea ce pare maĭ mult probabil, fiind-că în poalele sale se află Valea-Beizadelelor şi treĭ puţurĭ cu colacĭ de piatră, fără inscripţie, numite Puţul-Beizadelelor. In apropiere se văd ruine de biserică, cunoscute sub numele: Schitul-luĭ-Negoiţă.

Domnia, *deal*, în jud. Buzăŭ, com. Gura-Sărăţeĭ, cătunul Izvorul-Dulce, acoperit cu 45 hect. viĭ şi puţină arătură.

Domnie (La-), *loc izolat*, în partea de E. a com. Domneşti, jud. Muscel, pl. Nucşoara, pe o colină măreaţă.

Aci se văd pietre, cărămizĭ vechĭ şi chiar se cunosc temeliile unor case vechĭ. Se presupune că aci a fost un castel în care sta maĭ de multe orĭ Domnul Radu-Negru.

Domnişorul, *deal*, jud. Tecuciŭ, la E. de satul Crăeşti, continuare a dealuluĭ Bobeica; merge în direcţie N.-S., pănă în Apărătură.

Domniţa *com. rur.*, în jud. R.-Sărat, plasa Grădiştea, pe malul stîng al rîuluĭ Buzăul.

Este aşezată în partea de S. a comuneĭ, la 44 kil. spre E. de oraşul R.-Sărat şi în partea sudică a plăşeĭ, la 15 kil. spre E. de comuna Gradiştea-d.-s., reşedinţa plăşeĭ; comunele învecinate sunt: Racoviţa, la 6 kil.; Vîlcele la 18 kil.; Gulianca, la 19 kil.

Se mărgineşte la N. cu Gulianca, la V. cu Vîlcele şi Racoviţeni, la S. cu Suţeşti şi Scorţarul (jud. Brăila), de care se desparte prin rîul Buzăul.

Rîul Buzăul o udă la S., de la S.-V. la N.-E; maĭ sunt în comună 21 puţurĭ de 6—12 m. adîncime.

Cătunele, carĭ o compun sunt: Domniţa, reşedinţa, la E., Piscul, la S.-E., Ciupercarĭ, la S.-V., Corbeni, la N.-V.

Suprafaţa este de 10120 hect., din carĭ 420 hect. vatra com., 2300 hect. ale locuitorilor, 7500 ale proprietăţiĭ private.

Populaţia com. este de 385 familiĭ, cu 1615 suflete; 785 bărbaţĭ, 830 femeĭ: 724 căsătoriţĭ, 868 necăsătoriţĭ, 23 văduvĭ, ştiŭ carte 380.

Sunt 3 biserici: una, în cătunul Domniţa, zidită în 1845 de archiereul Timofteĭ, cu hramul Sf. Ştefan, are 17 pogoane pămînt şi e deservită de 2 preoţĭ şi 1 cîntăreţ; a doua, în cătunul Piscul, cu hramul Sf. Dumitru, zidită în 1889, de M. S. Regele Carol I; are 17 pogoane pămînt, şi e deservită de 1 preot. Sunt 2 şcolĭ, una în Domniţa, şi alta în Piscul, fundate între aniĭ 1883—88, conduse de

www.dacoromanica.ro

2 învățătorĭ și frecuentate de 106 elevĭ, din carĭ 11 fete.

Comerciul e activ și constă în importul de manufacturĭ, băuturĭ, fierării, coloniale și în exportul cerealelor și vitelor. Transportul productelor se face prin gara Ianca (jud. Brăila), la 20 kil. spre S.-E. Sunt 23 comercianțĭ, din carĭ 9 cîrciumarĭ.

Căĭ de comunicație sunt drumurile vecinale: spre Racoviță-Balta-Albă; spre Boldul-Rîmn.-Sărat; spre Vălcele-Nicolești; spre Gulianca-Măicănești; spre Sutești și Scorțari (jud. Brăila).

Sunt 370 contribuabilĭ.

Veniturile com. sunt de 7567 leĭ, 67 banĭ și cheltuelile de 6349 leĭ, 62 banĭ.

Domnița, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Gradiștea, căt. de reședință al com. Domnița.

Este așezat în mijlocul comuneĭ, pe rîul Buzăul, în stînga luĭ. Are o întindere cam de 90 hect. și o populație de 130 familiĭ, saŭ 540 suflete, din carĭ 140 contribuabilĭ.

Știŭ carte 162 persoane.

Are o biserică, deservită de 2 preoțĭ și 1 cîntăreț; o școală comunală.

Domnița, *vîrf de deal,* jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., com. Oțelești. E situat d'a stînga pîrîuluĭ Berheciul.

Domnița, *movilă,* în partea de S.-V. a com. Sutești, jud. Brăila, pe muchia de pe malul Buzăuluĭ, aproape de sătișorul Grigorești și la 5 kil. spre S.-V. de satul Sutești.

Domnița, *numire* dată uneĭ *părțĭ* din *moșia* ce aparținea Epitropieĭ Sf. Spiridon din Iași, situată în com. Cozmești. pl. Nicorești, jud. Tecuciŭ.

Domnița-Bălașa, *insulă,* în Dunăre, în fața pichetuluĭ Blana, jud. Romanați.

Domnița-Maria, *sat,* jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., al com. Letea, situat la S. de orașul Bacăŭ, de-a lungul șoseleĭ spre Adjud, la 3 kil. de școala din satul Letea și la 7 kil. de cea din satul Chișata. Satul există de la împărțirea pămînturilor la însurățeĭ.

Are o populație de 94 familiĭ, saŭ 290 suflete; 6 cîrciumĭ.

Vite sunt: 9 caĭ, 203 vite marĭ cornute, 2 capre și 54 rîmătorĭ.

Satul este noŭ, înființat la 1880—81.

Domnița-Maria, *sursă de apă minerală,* pe valea Răpuroasă, jud. Vîlcea, avînd ca substanțe fixe: chlorur de sodiŭ, hyposulfit de sodă și de calce (predominant), sulfat de calce și de magnezie, iodure și bromure alcaline (sensibil), sulfat de magnezie (în mare cantitate) silicat de aluminium, fosfate (urme).

Domniței (Dealul-), *deal,* face hotarul dintre satul Movilèni, jud. Iași, pl. Copoul și satul Lițcani, com. Cucuteni, pl. Stavnicul. E bogat în pășune, fînațe.

Domniței (Dealul-), saŭ **Zarea-Domniței**, *deal,* la E. de satul Dealul-Perjuluĭ, com. Oncești, pl. Stănisești, jud. Tecuciŭ.

Domnițeni, *sat,* în jud. R.-Sărat, plasa Grădiștea, căt. com. Domnița. E așezat lîngă căt. de reședință, fiind numaĭ o diviziune a luĭ.

Domoclețul, *fostă mahala,* în județul Mehedinți, plaiul Cerna, la poalele munteluĭ Domocleț.ul.

Domogletul, *deal,* în com. rur. Gîrbovățul, jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-s.

Domogletul, *deal,* în com. rur. Băsești, jud. Mehedinți, plaiul Cerna.

Domostia, *pîrîŭ,* jud. Putna, pe teritoriul comunelor Angheleștì și Rugineștì. Se formează din Pîrîiașul-Negru și scursurile dealurilor Bărlogul și Frăsinetul, a căror pîraie se strîng la un loc în gura Bosietuluĭ și formează apa Domostia.

Acest pîrîŭ vine cu apă multă pănă din susul Rugineștilor și apoĭ se pierde în prund, lăsînd numaĭ valea care merge pănă în Trotuș, în gura Domostieĭ.

Domoșeni, numit și **Manoleasa-Prut**, *sat,* jud. Dorohoiu, pl. Bașeul, com. Manoleasa, format din sătișoarele: Domoșeni-Hriței și Domoșeni-Manole. E situat pe laturea Volovățuluĭ. Are o populație de 34 familiĭ, saŭ 141 suflete.

Așezările locuitorilor sunt în parte bune, cu livezĭ și grădinĭ.

Proprietatea moșieĭ este a Epitr. Spit. Sf. Spiridon, din Iași.

Locuitoriĭ împroprietăriț.ĭ aŭ 122 hect., 61 ariĭ pămînt, iar proprietatea 930 hect. 93 ariĭ cîmp și 1 hect., 43 ariĭ pădure de lozie pe malul Prutuluĭ. Iazurĭ sunt 3, din carĭ cel maĭ mare este al Manoleseĭ, în întindere de 15 hect., pe cursul Volovățuluĭ.

In sat este o livadă și 3 pogoane vie.

Pîraiele ce trec pe moșie sunt: Novacul, Volovățul și rîul Prutul, pe hotar.

Drum principal este cel de

www.dacoromanica.ro

la Rădăuțĭ care duce la Ștefănești. Hotarele moșieĭ sunt cu: Prutul, Hrițeni, Zahoreni, Borolea, Domoșeni-Crupenschi și Șerpenița.

Domoșeni-Crupenschi, *sat*, județul Dorohoiŭ. (Vezĭ Flondora, sat, com. Manoleasa, pl. Bașeul).

Domoșeni-Hrițeni, *sat*, jud. Dorohoiŭ. (Vezĭ Domoșeni, sat, com. Manoleasa, pl. Bașeul).

Domoșeni-Manoli, *sat*, jud. Dorohoiŭ. (Vezĭ Domoșeni, sat, com. Manoleasa, pl. Bașeul).

Domus-Culac, *vale*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Cîrjelari și pe acela al cătun. Ac-Punar. Se desface din dealul Dijcaduel-Bair. Se îndreaptă spre N., avînd o direcție generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea E. a plășeĭ și pe cea N. a comuneĭ. Are maluri înalte, 2 kil. lungime și se deschide în valea Iaila, maĭ jos de satul Iaila.

Dona, (Belcicov, Stavropoleanca), *sat*, face parte din com. rur. Suhatul, jud. Ilfov, pl. Negoești. Este situat la N.-E. de Suhatul și e înconjurat la E. de locurĭ smîrcoase, iar la N. și S. de păduri.

Are numaĭ 15 locuitorĭ. Se întinde pe o suprafață de 400 hect., proprietate a d-luĭ T. H. Velciŭ. In raionul satuluĭ e o pădure de 75 hect.

Dona, *mahala*, com. Zgubea, pl. Oltețul-d.-s., jud. Vîlcea.

Donca, *cătun*, al com. Izbiceni, la E. plășeĭ Balta-Oltul-d.-j., județul Romanați. E situat lîngă Olt, între satele Tia-Mare și Izbiceni, la 14 kil. spre N.-E. de Corabia, și la 28 kil. de Caracal. Are 125 familiĭ, saŭ 658 suflete, Romînĭ.

Doncești, *vale*, în com. Măstăcani, pl. Prutul, jud. Covurluiŭ, formată de Dealul-despre-Butora.

Donciul, *movilă*, la 1 1/2 kil. spre S.-E. de satul Ulmul, județul Brăila.

Donciul, *deal*, în partea de E. a com. Tanacul, plasa Crasna, jud. Vasluiŭ. Se întinde pănă la satul Vinețești, în județul Fălciŭ.

Donciul, *pădure*. Vezĭ Bărboși, jud. Brăila.

Donești, *sat*, face parte din com. rur. Dejești, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt.

Donești, *deal*, brăzdează comuna Dobroteasa, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, de la N. la S. și are o lungime de 3 kil. Pe o parte din acest deal se cultivă grîŭ și porumb, iar parte este acoperit cu pădure.

Doni, *lac*, în jud. R.-Sărat, plasa Orașuluĭ, com. Bonțești, așezat în partea de V. a com., lîngă cătunul de reședință. Conține caracudă și albișoară, ce se consumă în localitate.

Doni (La-Moșia-luĭ-), *han*, în jud. R.-Sărat, plasa Grădiștead.-s., lîngă cătunul Balta-Albă, pe drumul spre Balta-Albă, și pe malul estic al laculuĭ Balta-Albă; numele îl are de la proprietarul vornic Doni, care era foarte avut și avea o mulțime de moșiĭ în județul R.-Sărat.

Doni (Zidul-luĭ-), *ruine*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., comuna Hîngulești. Vezĭ Zidul-luĭ-Doni.

Donici. Vezĭ Socea-Donici, jud. Neamțu.

Donița, *munte*, în com. Broșteni, jud. Suceava.

Donițoara, *loc izolat*, jud. Ilfov, pl. Negoești, com. Vasilați-Popești.

Donțul, *deal*, la N. de comuna Șirineasa, pl. Olt il-d.-s., jud. Vîlcea.

Dop (Valea-luĭ-), *gîrliță*, izvorește din văile com. Filipești-de-Pădure, pl. Filipești, județul Prahova; trece prin fînețe, făcînd maĭ multe zigzagurĭ; curge spre S. și se varsă în gîrla Roșioara.

Dopicea, *pîrîŭ*, udă com. Tătulești, pl. Vedea-d.-j., jud. Olt, de la V. la E. și se varsă în rîul Vedea, în raionul comuneĭ Tătulești.

Dopul-Fîntîneĭ, *foastă mahala*, în jud. Mehedinți, pl. Cîmpul, com. rur. Pristolul.

Dorasca, *pădure*, la E. de satul Dorăști, jud. Tecuciŭ, proprietatea statuluĭ, avînd o suprafață de 300 fălcĭ.

Dorăști, *sat*, face parte din comuna Barcea, jud. Tecuciŭ. E situat pe ambele laturĭ ale șoseleĭ naționale Tecuciŭ-Ivești, la o depărtare de 1 kil. de comuna de reședință.

Are o populație de 40 familiĭ, saŭ 163 suflete, carĭ locuesc în 39 case.

Comerciul îl fac în acest sat 3 cîrciumarĭ.

www.dacoromanica.ro

Ca meseriași sunt 2 fierari și 1 cizmar.

Știu carte 9 bărbați.

Teritoriul satului este de 800 hect., din care locuitorii stăpînesc numai 300 hect.

Satul este înființat între anii 1880—81, pe moșia statului Dorasca, cu locuitori împroprietăriți din satele: Bucești, Liești, Movileni și Umbrărești.

Dorăști, *moșie,* proprietatea statului, în com. Barcea, jud. Tecuciu. Are 800 hect. pămînt arabil, care aduce un venit de 10000 lei. Pe această moșie este satul cu același nume.

Această moșie aparținea unei bătrîne, numită Rada, care a făcut-o danie mănăstirei Răchitoasa.

Dorăști, *pămînt arabil,* în jud. Tecuciu, ce se întinde din șoseaua națională comuna Barcea, pănă în hotarul comunei Cudalbi (jud. Covurlui).

Dordei, *deal,* jud. Dolj, pl. Jiul-de-Jos, com. Piscul, pe lîngă care trece limita de V. a com. către proprietatea Domeniului Coroanei.

Dorharsca, *deal,* jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., de pe teritoriul com. Ardeoani.

Dormărunt, *com. rur.,* în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, situată pe cîmpia Bărăganului. Este com. cea mai despre S.-V. a plășei.

Teritoriul comunei are o suprafață de 5775 hect. și se limitează la N. și E. cu comuna Borduselul, la V. cu comuna Lehliu și la S. cu com. Lupșani. Coprinde trei moșii: Persica-Merlari, proprietate a Eforiei Spitalelor Civile, din București, cu o suprafață de 3100 hectare și arendată cu suma de 41640 lei; Sighireanu, proprietate particulară, cu 2500 hect. și Drăghicească, proprietate particulară, cu 175 hect.

După legea rurală din 1864, s'au împroprietărit 78 locuitori; neîmproprietăriți se mai află 179 locuitori.

Se compune din satele: Dormărunt, Sighireanu, Grindul-Petrei, Pelinul, Minea și Drăghicească, avînd reședința primăriei și a judecătoriei comunale în satul Dormărunt.

După recensămîntul făcut în 1890, populația comunei era de 326 familii, saŭ 1313 suflete: 635 bărbați și 678 femei; 1292 Romîni, 5 Greci, 2 Germani, 4 Unguri, 2 Turci și 8 de alte naționalități; 1297 creștini ortodoxi, 2 catolici, 12 protestanți și 2 mahometani; 384 agricultori, 12 meseriași, 9 comercianți, 8 având profesiuni libere, 4 muncitori și 6 servitori.

Știu carte 175 persoane.

Sunt 253 contribuabili.

S'a cultivat în 1892: 757 hect. cu grîu, 470 hect. cu orz, 20 hect. cu ovăz, 72 hect. cu secară, 470 hect. cu porumb, 190 hect. cu meiu, 350 hect. cu fasole, 8 hect. cu rapiță; 5 hect. eraŭ fînește, 30 hect. bostănării și un hect. pometuri.

Vite sunt: 6036 boi, 36 bivoli, 802 cai, 125 capre, 4010 oi, 310 rîmători și 7 asini.

Comuna în 1887 – 1888 avea 6446 lei la venituri și 6959 lei la cheltueli

In Dormărunt sunt 2 școli: una de fete, frecuentată de 17 eleve și condusă de o învățătoare, retribuită de comună, și una de băieți, cu 33 elevi și condusă de un învățător retribuit, de stat și comună.

Este o biserică, deservită de un preot și doi dascăli.

Teritoriul comunei este străbătut de la V. spre E. de calea ferată București-Fetești.

Dormărunt, *sat,* în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de com. cu același nume. E situat pe amîndouă coastele văiei Dormărunt, la 1 kil. spre N. de calea ferată București-Fetești.

Aici este reședința primăriei.

Are o școală de băieți și una de fete, cu un învățător și o învățătoare; o biserică, deservită de 1 preot și 2 dascăli.

Dormărunt, *vale,* în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pe coastele căreia se află satul cu același nume.

Adîncimea văiei este mică, iar lungimea ei este de 11 kil. In partea de N. poartă numele de Beilicul, iar în partea de S. este în comunicație cu Valea-Culcaților.

Peste această vale trece calea ferată București-Fetești.

Dorna, *com. rur.,* jud. Suceava, situată în partea N.-V. a plășei Muntele, spre V. și la 110 kil. de Fălticeni. Se mărginește: la E., cu comuna Broșteni, despărțindu-se prin coama munților: Călugăruluĭ, Bogolinului, Pietrosul, Ciungii, Prislopul, Gruiul, Obcina-Șandruluĭ, Bîda și Obcioara; la S., cu com. Șarul-Dornei, despărțită prin pîrîul Vălcelele și muntele Ursăria; la V. și N., cu Bucovina, despărțită prin hotarul Țărei, pîrîul Neagra-Șarului și Bistrița. Are forma unuĭ triunghiŭ drept-unghiŭ. Se compune din satele: Gura-Negrei, Dozănești, Ortoaia, Rusca, Sunători, Zugreni și Dîrmona, cu reședința în Cozănești.

Numele de Dorna e slav, însemnînd *sus.*

Are o populație de 536 fa-

www.dacoromanica.ro

milii, saŭ 1932 suflete (972 bărbaţi şi 960 femeĭ), din carĭ 131 Izraeliţi.

Contribuabilĭ sunt 571.

Are 4 biserici, o şcoală rurală mixtă de băieţi şi una de fete.

Budgetul comuneĭ, pe anul 1892—1893, avea la venituri 5848 leĭ şi la cheltueli 5817.65 leĭ.

Vite sunt: 368 caĭ, 587 boĭ, 1024 vacĭ, 3089 oĭ, 267 capre şi 204 rîmătorĭ.

Altitudinea comuneĭ de la nivelul mării atinge în vîrful Pietrosuluĭ 1704 m.

E udată de Bistriţa şi de pîraĭele: Vălcele, Pîrîul-Rece, Arinul, Arinaşul, Cozăneşti, Ortoaia, Rusca, Osoiul, Sunători, Secul, Neagra-Şaruluĭ, Negrişoara şi Toplicioara.

Ceĭ maĭ însemnaţi munţi aĭ comuneĭ sunt: Buza-Bogolinuluĭ, Pietrosul (1704 m.), Scrînciobul, Ciungi, Prislopul, Vîrful-Stegeĭ, Şandrul, Vîrful-Bîdeĭ (1400 m.), Busuiocul, Obcioara, Vîrful-Şaruluĭ, Dealul-Călugăruluĭ, Palmeşul (1253 m.), Prislopul, Hasca, Colăcelul, Corhana, Piciorul-Ortoaieĭ, Dealul-Cozăneştilor, al-Gogoşenilor, aluĭ-Monac, Bîtca-Ţăranului, Vulturul, Ulmul (1156 m.), Piscul, Bucinişul, Călimănelul, Ialogiţa, Mihăileţul, Tunzăria, Rusul şi Buza-Toplicioareĭ

Pădurile ce îmbrăcaŭ altă-dată munţiĭ, aceĭ codri nestrăbătuţi de brad, molift şi tisă, aŭ fost tăiate şi în mare parte desfiinţate fără milă. Tisă nu se maĭ găseşte. Ea a fost întrebuinţată la cue pentru acoperit case cu draniţă.

Moşia e răzăşească. Suprafaţa teritorială a comuneĭ e de 10248 hect., din carĭ 2845 hect. fînaţ.

Nicĭ un fel de cultură nu se face aci; de altmintrelĭ n'are timp aci să se coacă. Locuitoriĭ se ocupă cu plutăria şi creşterea vitelor. Eĭ îşĭ aduc alimentele de prin tîrgurĭ, ceĭ maĭ mulţĭ pe caĭ în desagĭ, formînd un fel de caravane, avînd caiĭ legaţiĭ uniĭ de alţiĭ de coadă. Cîte-va zile îĭ trebue Dorneanuluĭ ca să-şĭ aducă proviziĭ din Fălticeni saŭ Piatra.

Locurile maĭ însemnate în comună sunt: Piatra-Stănoaeĭ, Piatra-luĭ-Lazăr, Colţul-Acreĭ şi Comoara. Maĭ sunt 5 izvoare cu apă minerală, din care treĭ burcuturĭ (apă feruginoasă, alcalină): unul pe Pîrîul Arinuluĭ, la 3000 m. în sus de la gura sa. (Acesta a fost analizat de d-nul Dr. Bernad), al doilea, pe Osoiul, în căt. Rusca şi aproape de malul Bistriţeĭ numit «Burcutul-Ţîrcovniculuĭ» (asemenea analizat de acelaşĭ), al treilea, un mic izvor la Gura-Arinuluĭ; iar ultimele două la gura pîrîuluĭ Rusca foarte abondente în apă sulfuroasă.

Din trecutul Dorneĭ. Maĭ naînte de răpirea Bucovineĭ, toate satele ce ţin de comuna Dorna formaŭ o singură comună cu Dorna Bucovineană, tîrguşor în care se afla şi reşedinţa comuneĭ. Tot teritoriul era o singură răzăşie dată de Ştefan-Vodă-cel-Mare în împrejurările următoare zice tradiţia: Vodă pornise spre Ardeal, pe valea Moldoveĭ, dar la Vamă, (cel maĭ vechiŭ sat din cîte sunt în împrejurimĭ unde se crede că se vămuiaŭ toate mărfurile venite din Ardeal şi Ungaria), se opri cu oştirea, neputînd înainta, de oarece drumul înainte nu era de cît o cărare îngustă şi foarte nepracticabilă. Aci, la Vamă, Ştefan-Vodă puse un stîlp, ce se vede şi astă-zĭ. Pe atuncĭ în Cîmpulung nu eraŭ de cît cîte-va case şi de acolo spre Dorna cale de o zi nu maĭ întîlneaĭ locuinţă omenească, ci numaĭ codri posomorîţĭ, păduri fecioare. Unde e acum Tîrgul-Dorna, între ape, (la gura Dorneĭ în Bistriţa) se afla o singură gospodărie, casă bună, grajd, etc., proprietăţĭ ale unuĭ oare-care Gheorghiţă, hoţ vestit şi rafinat şi vînător neaoş. Acesta croi şi lărgi cărarea ce lega locuinţa luĭ cu tîrguşoarele de prin prejur. El prăda la depărtărĭ marĭ şi ast-fel nicĭ o dată nu fu prins. Drumul trecînd pe dinaintea caseĭ luĭ, orĭce călător, boĭer saŭ ţăran, de la vlădică până la opincă, trăgea la dînsul, unde era foarte bine primit şi în deplină siguranţă că nu i se va întîmpla nimic. Celor maĭ distinşĭ dintre mosafiriĭ săĭ le dădea călăuze devotate care să-ĭ călăuzească şi să-ĭ apere de orĭ-ce primejdiĭ. Ast-fel reuşi el să se facă foarte cunoscut. Neavînd copiĭ cu prima-ĭ soţie, Gheorghiţă, cu învoirea eĭ, îşĭ maĭ luă o femee cu care avuse treĭ băieţĭ: pe Gheorghe, Ioniţă şi Grigore. Pentru această faptă, cum şi pentru o prădăciune întîmplată pe drum, dar nedovedită, Gheorghiţă fu ridicat şi dus, spre a fi judecat de divan şi Mitropolit, la Suceava. Incărcat de fel de fel de blănurĭ, intră în Suceava, unde ceĭ cărora le acordase ospitalitate, reuşesc nu numaĭ să-l îndreptăţească către Vodă, ci îl prezentară ca pe un mare bine-făcător. Vodă drept recompensă, îĭ dărui tot locul şi pădurile cunoscute numaĭ luĭ şi ast-fel se înfiinţă răzăşia Dorneĭ.

Hrisovul luĭ Ştefan-Vodă se păstră până la răpirea Bucovineĭ, de cînd nu se ştie ce s'a făcut. Ceĭ treĭ fiĭ aĭ luĭ Gheorghiţă întemeĭară: Gheorghe, satul Gheorghiţeni de peste Bis-

www.dacoromanica.ro

triţa, Ioniţă, poreclit Tărîţă şi Ciocîrlan, înfiinţă satul Gura Negreĭ; iar Grigore ramase în locul tătîne-său şi se deda cu tîlhăria, fiind fórte cutezător. Acesta de mic era ruşinos, nu îndrăznea să se ducă pe la pomene, dar pîndea pe ceĭ de seama luĭ şi le fura colaciĭ, numiţĭ cozanĭ. Oamenii îl porecliră atunci Grigore Cozan. Cozan, urmărit pentru tîlhăriile luĭ, fuge pe cea d'întîiŭ plută pe Bistriţă cu familia sa şi scoboară la Cruce, sat descălicat de el; iar urmaşiĭ săĭ, după un timp oarecare vin şi pun începutul satuluĭ Cozăneşti.

La 1776, din vechea Dornă, se înfiinţează două comune: Dorna-Vatra, dincolo, şi Dorna-Gura-Negreĭ dincoace. Maĭ tîrziŭ, înmulţindu-se locuitoriĭ, prin deslipire, se formează com. Şarul-Dorniĭ, din care nu sunt de cît cîte-va zeci de anĭ de cînd se desfăcu comuna Neagra-Şaruluĭ. Ast-fel din vechia răzăşie sunt acum patru comune mariĭ. Dorna-Vatra şi ale noastre: Dorna: Şarul şi Neagra, a căror populaţie a sporit mult prin refugiarea aci a multor Romînĭ din Ardeal şi Bucovina.

Nesupăraţĭ de nimenĭ, stăpînirĭ răzăşiĭ moşia până pe la 1800, cînd Dorneniĭ revoltaţĭ contra unor Evreĭ, ucid, în cîrciuma satuluĭ de la Gura-Negreĭ, pe 9 dintre eĭ. Daţĭ in judecată, Vodă Alex. Ipsilante le ceru uricele moşiilor lor, pe carĭ învinovăţiţiĭ neavîndu-le, Vodă le confiscă moşia şi, prin hrisovul din August 1800, o făcu danie fiuluĭ său. (Hrisovul e în stăpînirea preotuluĭ Gh. Ortoan din Dorna, împreună cu toate actele răzăşieĭ).

După Ipsilante, moşia trecu prin vre o treĭ mînĭ până ce încăpu în acele ale familieĭ Balş. Urmară judecăţĭ peste judecăţĭ. Mulţĭ dintre răzăşĭ aŭ pĭerit în închisorile Iaşuluĭ.

Ast-fel se petrec lucrurile până pe timpul luĭ Mihail Sturdza, care la judecată se hotăreşte ca răzăşiĭ să-şĭ răscumpere moşia de la Balş pe preţul de 12000 galbenĭ, plătiţĭ în treĭ cîşturĭ şi cu condiţiunea că, de nu vor fi în stare să plătească la timp, Balş să-şĭ ia moşia şi să le înapoeze baniĭ ce va fi primit, fără dobîndă. Plătiră o rată, dar cînd fu la a doua nu maĭ avură Dorneniĭ de unde face baniĭ. Vodă îĭ chemă şi le propuse să le dea 4000 galbenĭ, însă cu condiţie ca, dăruindule această sumă, Măria-Sa să aibă dreptul a esploata, fără niciŭ o plată, orĭ-ce mină ar găsi pe moşie, să-ĭ se dea locurĭ pentru instalat fabricĭ şi tot combustibilul de care ar avea nevoe. De voe, de nevoe, se împăcară Dorneniĭ. Pe timpul revoluţieĭ de la 1848, Vodă Sturza fu învinovăţit între altele, că, sub pretextul de a ajuta pe Dorneni, căută a pune mîna pe moşia lor. Silit fiind, M. Sturdza, rupe actul de învoială ce avea de la Dorneni şi partizaniĭ săĭ publicară următoarea îndreptăţire:

«Art. 23. — Despre pricina Dorneĭ.

«La clevetirea despre răşluire de acturĭ însemnătoare din rele, pîrîtoriĭ pomenesc de pricina Dorneĭ. Pentru a se încredinţa cine-va de adevăr, nu are de cît a lua seama la împrejurările atingătoare de această pricină.

«Satele Dorniĭ în munţiĭ Carpaţi sunt locuite maĭ bine de treĭ miĭ suflete, carĭ din vreme nepovestită bucurîndu-se în pace de această proprietate, aŭ fost dezbrăcaţĭ de dînsa de către Domnul Const. Ipsilante la 1800, puind a sa stăpînire pe aceste sate, sub pricinuire că se afla o domenie cuvenită Ţăreĭ, Domnul Ipsilante a făcut-o danie fiuluĭ său; maĭ pe urmă această moşie, prin deosebite tocmele, aŭ trecut cu preţ de 80000 leĭ în stăpînirea familieĭ Bălşeştĭ, care, sub toate ocîrmuirile ce s'aŭ petrecut în Moldova, în curgere de 30 anĭ, aŭ cerut în zadar stăpînirea eĭ, din pricina statorniceĭ împotriviriĭ a locuitorilor acelor părţĭ, care bizuindu-se într'o stăpînire necurmată de multe veacurĭ şi în poziţia lor prin munţĭ şi potece nestrăbătute s'aŭ ţinut în stăpînirea proprietăţiĭ lor; iar îndată după numirea Domnuluĭ, fraţiĭ Bălşeştĭ aŭ cerut întrebuinţarea puteriĭ înarmate pentru a scoate din stăpînire pe aceste 3000 suflete şi tot cu acest prilej eĭ aŭ pus înaintea Domnuluĭ ca să primească acele moşiĭ cu preţ de 6000 galbenĭ; însă Domnul aŭ depărtat o asemenea propoziţie, avînd în vedere neputinţa în carĭ s'aŭ aflat toate ocîrmuirile de maĭ nainte, de a dezbrăca 3000 suflete în favorul uneĭ singure familiĭ, precum şi pribegirea acelor 3000 suflete în Bucovina, care se află pe marginea acesteĭ proprietăţĭ. In urmare dar, Înălţimea sa aŭ rînduit prin cererea ambelor părţĭ o comisie, îndemnînd pe răzăşĭ a-şĭ alege vechilĭ şi toată această gîlcevire care se lănţue de 30 anĭ, s'aŭ curmat printr'o învoire cu bună primire, în puterea căreia 12000 de galbenĭ se dă familieĭ Bălşeştĭ, de către locuitoriĭ Dorniĭ, pentru ca să fie stinsă orĭ-ce pretenţie în sarcina lor. După această alcătuire, bieţiĭ locuitorĭ ne-avînd de unde plăti cea întîiŭ vadea la împlinirea eĭ în sumă de 4000 de galbenĭ, Domnul aŭ plătit spre înlesnirea unuĭ

www.dacoromanica.ro

norod nenorocit această sumă de la sine, fără vre-o dobîndă şi în singurul scop a slobozenieĭ lor. Din această sumă, care s'a numărat fraţilor Bălşeştĭ, Domnul, pănă în ceasul acesta are a primi peste 2000 de galbenĭ de la răzăşĭ».

In socoteala celor 2000 galbenĭ despre care se spune că Domnul ĭ-a primit de la răzăşĭ, Vodă a luat peste 1000 de plute din cel maĭ ales lemn.

Pentru ultima rată de 4000 galbenĭ, răzăşiĭ vîndură, luĭ Conachi, Dealul-Omuluĭ, munte care acum face parte din trupul moşieĭ Broşteni.

Impărţeala moşieĭ între răzăşĭ s'a făcut de inginerul francez Chefneux.

Constantin Şerban (în lupta cu Ghica), respins fiind de Tătarĭ, trece în Ardeal, de unde, cu moartea luĭ Racoczi, care cade în bătălia de la Sibiŭ (22 Maiŭ 1660), pĭerzînd sprijinul săŭ din Transilvania, ese din Ardeal cu 800 oamenĭ, lefegiĭ tot într'ales ...şi... a luat poteca peste munţĭ pe la Dorna şi a eşit pe la Cîmpulung.»

Incă din a doua domnie a luĭ Nicolae Mavrocordat în Moldova (1711—1716), Nemţiĭ încep, operaţia ce deveni maĭ tîrziŭ atît de fatală Moldoveĭ, a înaintărĭĭ pajurilor împărăteştĭ asupra hotarelor turceştĭ, răşluind o parte din Moldova pe la graniţa Dorneĭ. Nicolae Mavrocordat protestează cu energie contra încălcărilor Austrieĭ şi o sileşte la sfîrşit să se retragă, ameninţînd-o cu războiŭ din partea Turcieĭ.

Prin testamentul luĭ Gheorghe Lupaşcu Hîjdăŭ, din 1732, Noembrie în 7, se lasă în munţĭ satul Buneni şi o parte din Dorna, fiuluĭ săŭ Nicolae.

Gheorghe Lupaşcu Hîjdăŭ, este strămoşul filologuluĭ nostru d. B. P. Hasdeu, şi testamentul săŭ a fost dăruit Archiveĭ Statuluĭ de către domnia-sa.

La 1803, Dorna-Şarul şi Păltinişul, a Domnuluĭ Alexandru Ipsilante, avea 175 liuzĭ, plătind 3184 leĭ bir pe an.

Intr'o anafora din 1813, Iunie 22, întărită de Scarlat Calimah, la 1 Octombrie, în pricina moşieĭ Dorna de la munte cu Lugofătul Const. Balş, se aduce ca dovadă o carte de la Ioan Necolae-Vodă.

In comunele Dorneĭ, pe la 1863, se aflaŭ peste 80 Turcĭ, carĭ se ocupaŭ cu exploatarea pădurilor. Aceştia eraŭ stăpînĭ pe avutul şi vĭeaţa Dornenilor. Ispravnicul de pe atuncĭ, N. Canta, primind maĭ multe jalbe de la răzăşĭ de modul cum îĭ tratează Turciĭ carĭ le stricaŭ bunele moravurĭ, a stăruit la Bucureştĭ şi cu putere Domnească a venit să-ĭ scoată din Dorna.

El chemă pe toţĭ Turciĭ la Zăstava unde era compania de dorobanţĭ şi post vamal, sub pretext că voeşte să-ĭ răfuiască şi să le scoată datoriile de pe la oamenĭ. Strînşĭ acolo, soldaţiĭ pun mîna pe eĭ, îĭ leagă şi astfel încătuşaţĭ îĭ duseră la Fălticeni.

Pentru a scăpa răzăşiĭ de datoria ce aveaŭ către dînşiĭ, aŭ dat orîndele din Dorna pe opt anĭ, carĭ banĭ s'aŭ dat Turcilor.

Dorna, *punct vamal* de trecere de la Dorna-Gura-Negreĭ, din jud. Suceava, în Dorna-Vatra din Bucovina.

Dorneĭ (Movila-), *movilă,* pe podişul Lungeĭ, jud. Iaşi, pl. Bahluiul, com. Belceşti. Această movilă, precum şi altele ce se văd, foarte dese, pe d'asupra podişelor acesteĭ comune, la distanţe neregulate, se zice că ar fi făcute din timpurile vechĭ, servind pe atuncĭ ca puncte de observaţie, pentru a se putea da de ştire locuitorilor de prin sate, despre apropierea barbarilor năvălitorĭ în ţară, carĭ de multe orĭ se ridicaŭ spre Hîrlăŭ şi Suceava, capitala Ţăreĭ. Străjerĭĭ de pe ele, la asemene întîmplărĭ, aprindeaŭ şomoioace de fîn care le legaŭ în vîrful prăjinelor, şi lumina foculuĭ comunica de la o movilă la alta; la acest semn, locuitoriĭ părăseaŭ satele şi se ascundeaŭ prin pădurĭ, iar oşteniĭ Moldoveni plecaŭ în frunte cu Domnul lor de la Suceava, întru întîmpinarea năvălitorilor.

Dorneĭ (Şarul-). Vezĭ Şarul-Dorneĭ.

Dorneni, *mahala,* în partea de E. a satuluĭ Ghilăveşti, jud. Tecuciŭ, com. Găiceana. Se numeşte ast-fel pentru că locuitoriĭ eĭ sunt veniţĭ din Dorna.

Dorneşti, *sat,* în com. Podoleni, pl. Bistriţa, jud. Neamţu. E aşezat în unghiul văeĭ pîrîuluĭ Plopeşti, între podişele Negriţeştilor de o parte şi dealurile Orbiculuĭ de alta. Se mărgineşte la S.-V. cu satul Podoleni, la S.-E. cu satul Zbereşti-d.-s. (din com. Costişa), la N.-E. cu Orbicul, de care se desparte prin dealurile cu acelaşĭ nume. Se maĭ numeşte şi Durneşti.

Are o populaţie de 120 locuitorĭ.

Sunt 70 contribuabilĭ.

In sat se află: 2 morĭ; 2 rotarĭ şi 1 fĭerar.

Numărul vitelor se urcă la 300 de capete.

www.dacoromanica.ro

Dorneşti, *deal,* jud. Neamţu, situat între satul cu acelaşĭ nume şi Zbereşti-d.-s. Se detaşează din ramura dealurilor Orbiculuĭ, pe teritoriul comuneĭ Podoleni, pl. Bistriţa.

Donicioaeĭ (Iazul-), *iaz,* în suprafaţă de 4 hect. 30 ariĭ, pe teritoriul satuluĭ Dumeni, com. Cordăreni, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ.

Dorobanţi, *sat,* în partea de S. a com. Costeşti, pl. Tîrgul, jud. Botoşani, pe valea Sicna. Este înfiinţat la 1870, pe moşia statuluĭ Nicşeni, cu noiĭ împroprietăriţĭ. Are o populaţie de 169 familiĭ, saŭ 638 suflete; 1 şcoală mixtă, condusă de 1 învăţător, plătit de stat şi frecuentată de 37 băieţĭ; o cîrciumă.

Vite sunt: 230 boĭ şi vacĭ, 52 caĭ, 475 oĭ, 160 mascurĭ. Stupĭ cu albine, 89.

Sunt 2 comercianţĭ şi 3 meseriaşĭ în sat.

Dorobanţi, *cătun,* al com. Breaza, jud. Buzăŭ; are 170 locuitorĭ şi 37 case.

Dorobanţilor (Valea-), *vale,* jud. Prahova, com. Teişani, plaiul Teleajenul.

Dorobanţul, *com. rur.,* în jud. Teleorman, pl. Călmăţuiuluĭ, pe Valea-Călmăţuiuluĭ.

Comuna Dorobanţul e situată numaĭ în vale, înconjurată de toate părţile de dealurĭ şi străbătută de pîrîul Călmăţuiuluĭ.

Suprafaţa comuneĭ, cu a moşieĭ de pe dînsa, a statuluĭ, este de 3465 hect. Locuitoriĭ împroprietăriţĭ sunt în număr de 649 pe 1008 hect.; pădurea de pe moşia statuluĭ are o întindere de 500 hect.

Pe dealul numit Ciocîrlia, despre S.-E comuneĭ, sunt sădite viile statuluĭ carĭ produc vinurĭ bune şi ocupă o întindere de 305 hect. şi 500 ariĭ. Ele aŭ fost date în embatic şi apoĭ rescumpărate de locuitorĭ.

Populaţia este de 280 familiĭ, saŭ 1289 suflete, din carĭ 234 contribuabilĭ.

Numărul vitelor din comună este de 3717 capete, din carĭ: 219 caĭ, 810 vite cornute marĭ, 2273 vite cornute micĭ şi 415 porcĭ.

Budgetul comuneĭ este de leĭ 8294,39 la venitурĭ şi de leĭ 6615,47 la cheltuelĭ.

Are o şcoală, frecuentată de 29 elevĭ; o biserică, deservită de 2 preoţĭ şi un cîntăreţ. Pe apa Călmăţuiuluĭ este o moară de măcinat.

Comunicaţia se face la N. cu com. Crîngeni şi Vodă-Carol la S., iar la S.-V. cu Mîndra, pe şosele vecinale.

Pe dealurile dimprejurul comuneĭ sunt o mulţime de măguri, ale căror numirĭ îşĭ găsesc toate explicaţiile în legendele culese din gura locuitorilor; astfel este: Măgura-Ţaneĭ, înaltă de 15/50, Tarabega şi Măgura-luĭ-Şearpe înaltă de 10 m. cu 40 m. ocolul. Aceste măgurĭ sunt înşirate în direcţiunea spre Dunăre.

Satul Dorobanţul este unul din cele maĭ vechĭ. Se vede menţionat prin diferite hrisoave şi documente. Pănă la anul 1836 a ţinut de judeţul Olt, făcînd parte din pl. Margineĭ. In nomenclatura com., subt domnia luĭ Constantin Mavrocordat ca şi maĭ în urmă, îl găsim trecut subt numirea de Dorobanţi.

Dorobanţul (Bilarlar), *sat,* în jud. şi pl. Constanţa, căt. com. Carol I. E situat în partea de V. a plăşeĭ şi a comuneĭ, la 4 kil. spre N.-V. de cătunul de reşedinţă, Carol I, pe valea Mangalia-Dere, fiind închis la V. de dealul Bilarlar şi la S. de dealuĭ Paspala-Bair, cu vîrful săŭ Paspala-Iuc (137 m.).

Suprafaţa sa este de 7094 hect., dintre care 184 hectare sunt ocupate de către grădinĭ şi de vatra satuluĭ; iar restul este acoperit cu fîneţe şi cultivat.

Populaţiunea sa e compusă din Romînĭ, Turcĭ şi Bulgarĭ, însă maioritatea este formată de Romînĭ. Sunt 158 familiĭ, saŭ 663 suflete. Uniĭ Romînĭ şi-aŭ clădit casele afară din sat, maĭ spre S. şi aŭ format acolo un cuartier aparte, care cu timpul se măreşte. Drumurĭ comunale pleacă multe, care la rîndul lor se maĭ împart în diferite ramurĭ ducînd pe la satele învecinate: Carol I, Pazarli, Ghelingec, Chior-Ceşme, Tortoman, Docuzol şi altele.

Dorobanţul, *deal,* numit şi dealul-luĭ-Rafael, în com. rur. Busul, pl. Dumbrava, jud. Mehedinţi.

Dorobanţul, *moşie* a statuluĭ, în judeţul Teleorman, plasa Călmăţuiul. Făcea parte din averile mănăstireştĭ şi ţinea de mănăstirea Clocociovul. Din corpul acesteĭ moşiĭ s'a vîndut, înainte de 1880, o mare parte, pe care s'a format comuna Vodă-Carol. Restul moşieĭ încă este destinat a fi vîndut în loturĭ locuitorilor.

Dorobanţul, *pădure* a statuluĭ, situată pe moşia cu acelaşĭ nume, jud. Teleorman.

Dorobanţul, *un cot al Siretuluĭ,* din dreptul satuluĭ Barboşi, din jud. Covurluiŭ, unde a fost un

www.dacoromanica.ro

pichet, cînd țările erau separate.

Dorobanțul, *pîrîu*, în comuna rurală Busul, plasa Dumbrava, județul Mehedinți.

Dorobanțul, *vale*, în com. rur. Busul, pl. Dumbrava, jud. Mehedinți.

Dorobanțului (Crucea-), *poiană*, în pădurea Rătești, din comuna Rătești, jud. Buzău. Și-a luat numele de la o cruce ce se află acolo.

Dorobanțului (Izvorul-), *izvor*, în com. Pătîrlage, jud. Buzău; începe de sub muntele Vîrful-Vieĭ și se scurge în Vîrful-Musceluluĭ.

Dorobanțului (Valea-), *vale*, în jud. Vlașca, pe proprietatea Călineasca. Își varsă apele în rîul Călnișteа.

Dorobănțești. Vezĭ Condrea saŭ Fotache, jud. Prahova.

Dorobănția, *numire*, ce poartă *partea* despre N. a *satului* Bîrla, jud. Teleorman. Această numire datează de pe timpul domnieĭ luĭ Mihaiŭ-Viteazul.

Dorocioaia, *cîmpie*, jud. Vîlcea (Vezĭ Dăroaia).

Doroftea, *munte*, din șira Oituzuluĭ, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, situat spre N. V. de satul Hîrja.

Dorofteiŭ, *sat*, face parte din comuna Vultureni, pl. Berheciŭ, jud. Tecuciŭ. E situat pe valea Meleșcanilor, la o distanță de 2 kil. și 900 m. de Vultureni și la E. comuneĭ.

Teritoriul satuluĭ este de 275 hect. Locuitoriĭ, foștĭ clăcașĭ, stăpînesc 25 hectare, iar proprietarul, d-l Cuza, stăpînește 250 hect.

Are o populație de 10 familiĭ, saŭ 44 suflete.

Dorohoiana, *vale*, pe moșia Șendriceni, plasa Coșula, jud. Dorohoiŭ.

Dorohoianul, *deal*, pe moșia Șendriceni, comuna Șendriceni, plasa Coșula, jud. Dorohoiŭ.

Dorohoiul, *județ*.

Istoricul. Acest județ are un istoric maĭ interesant de cît al altora, pentru multele nenorociriĭ ce aŭ suferit în toată a luĭ întindere, la deosebite epoce; și pentru prefacerile dese în hotarele și întinderea sa, chiar în timpurile maĭ nouă.

In privința suferințelor sale se pot cita: Intrarea Polonilor conduși de Hatmanul Camenski la 1509, carĭ aprind satele și tîrgurile; pradă și omoară pănă la Botoșani, spre a-și răzbuna de năvălirea făcută de Moldovenĭ în Polonia, sub Bogdan-Ștefan-Vodă, care a fost plin de mînie contra Regeluĭ pentru că a refuzat să-ĭ dea de soție pe sora sa Elisabeta.

Năvălirea Tătarilor sub Bet-Gherei-Sultan, în mulțime de ceambururĭ la 1510 și 1513, carĭ pradă și jefuesc, omoară și robesc, aprind sate și tîrgurĭ, pănă din sus de tîrgul Dorohoiŭ.

Venirea Tătarilor de la Crîm, sub Calga-Sultan, la 1650, spre a pedepsi pe Vasile Lupu-Vodă; eĭ trecură prin: Iași, Hîrlăŭ, Botoșani, Dorohoiŭ, Suceava, Cernăuți și Hotin; — aprind și distrug tot ce întîmpină; pradă și jefuesc; omoară și robesc, fără distingere de clasă, etate și sex, lăsînd pustiul în urma lor, golind cîmpurile și satele de sătenĭ, de cîrdurĭ de turme și de herghelиĭ.

Aducerea Tătarilor în 1675 de Dimitrie Cantacuzino-Vodă, spre a se putea apăra de Petriceĭco-Vodă, care venea cu trupe Polone spre a-l detrona; Tătariĭ s'aŭ dedat la prădare și uciderĭ, aducînd marĭ nenorociriĭ în multe părțĭ ale țăreĭ; dar maĭ cu deosebire în jud. Dorohoiŭ, lăsînd după eĭ multe silișteа și pustiirĭ.

In privința prefacerilor de hotare și întindere, se citează maĭ cu deosebire:

Luarea Cetățeĭ Hotinuluĭ sub stăpînirea Turcilor, sub pretext de a le servi de apărare contra Polonilor și Rușilor, așezînd în ea mare garnizoană cu un pașă, pe la 1713, în timpul domnieĭ luĭ Nicolaĭ Mavrocordat, cînd se rășluiră multe sate și moșiĭ din prejur, formînd Raiaua-Hotinuluĭ.

Luarea Bucovineĭ sub stăpînirea Austriacilor, pretextînd înlesnirea comunicațieĭ lor, dintre Galiția și Transilvania, în baza tractatuluĭ din 7 Maiŭ 1777, conform Convenției din 1775 Aprilie 25, format de Impărăteasă Maria Tereza cu Sultanul Abdul-Hamid și pusă în aplicare de facto la 2 Iunie 1777, de Generalul Baron-de-Enzenberg, făcînd serbarea omagială. Apoĭ la 12 Oct. 1777, se rășlui din jud. Suceveĭ partea principală; jud. Cernăuțuluĭ tot; din jud. Herțeĭ mare parte și din județul Dorohoiŭ o bună parte.

Luarea Basarabieĭ sub stăpînirea Rușilor, sub pretextul despăgubireĭ de războiul urmat în baza tractatuluĭ dintre Rusia și Turcia, făcut la București în 16 Maiŭ 1813, cînd se produseră iarășĭ prefaceriĭ. Luările arătate, ce făcură ca unele județe

www.dacoromanica.ro

să devină micĭ și foarte neregulate, provocară, prin aplicarea Regulamentuluĭ Organic la 1832, a se face nouă arondisare a județelor Moldoveĭ; cînd jud. Dorohoiŭ fiind între jud. Hîrlăuluĭ și jud. Herțeĭ, acest de pe urmă, găsindu-se de tot mic, după luarea Bucovineĭ, se lipi cătră jud. Dorohoiŭ; — acesta fiind-că se întindea mult în jos, de cuprindea și tîrgul Stefănești, se răslui o parte din el, ce se lipi la jud. Hîrlăŭ, din care apoĭ se formă jud. Botoșani, ce nu exista, desființîndu-se astfel județele Hîrlăuluĭ și Herțeĭ, de odată cu al Cîrligăturei.

Limite. Teritoriul este mărginit cu Bucovina, Basarabia și cu jud. Botoșani. Despărțirea luĭ de limitrofele arătate se face: Despre Bucovina, începînd de de-asupra Adîncateĭ ș'a Mitoculuĭ-Dragomirneĭ, unde face colț cu jud. Botoșanĭ; ie zarea dealuluĭ pe șanțul anume făcut și la vale pe costișe pănă în malul Siretuluĭ la Verpolea, de unde apucă pe cursul luĭ în jos pănă la Talpa, unde este vărsătura Molniță, cu care formează un cot mare Bucovina, în trupul Moldoveĭ; de acolo pe malul Molniței în sus la Mihăileni, și alăturea cu acest tîrg; trece pe lîngă: Sinăuți, Sueni, Mihoreni, pădurea Budeĭ, apoĭ pe coama dealuluĭ pănă la Lucavița, pe șanțul ce este anume făcut, de unde dă în cursul Mamornițeĭ și pe matca acestuĭ pîrîŭ pînă la vărsătura luĭ în Prut. Despre Basarabia, prin cursul Prutuluĭ începînd de la Cotul-Sanihăuluĭ, unde face colț cu Bucovina și în jos pe marginea moșiilor: Molnița, Pilipăuți, · Oroftiana, Hudești, Darabani, Teioasa, Păltinișul, Ivancăuți, Rădăuți, Miorcani, Miculinți, Crasnaleuca, Ghireni-Curt, Mitocul, Liveniĭ-Mitropolieĭ, Șerpeneța, Manoleasa, Hrițeni și Boldișorul, unde cu jud. Botoșani face colț.

Despre jud. Botoșani, prin linia începătoare de la Prut de pe moșiea Boldișorul, ia pe hotarul moșielor Volovățul și Borolea, trece pîrîul Bașeuluĭ la Hănești, apoĭ pe hotarul acestuia și al Vlăsineștilor, pănă la Plopeni-Jianul; de acolo pe hotarul moșielor: Borzești, Tăutești, și Vlădeni, pe malul Jijieĭ, ce o trece la Călugăreni; ia hotarul Mateĭenilor, Dimăchenilor, Găurenciĭ, Popeniĭ-Vîrnav, Brăeștiĭ cătră Bucecea, apoĭ malul Siretuluĭ și pe hotarul: Ibăneștilor, Ionășenilor, Vîrful-Cîmpuluĭ, trece Valea-Suceveĭ, apucă la Burdujeni și se urcă la deal pe la Adîncata la Mitocul-Dragomirneĭ, avînd pe această latură, din jud. Botoșani moșiele: Movila-Ruptă, Brăteni, Epureni, Dîngeni, Ungureni, Călugăreni, Costești, Cotîrgaci, Pitulășani, Bucecea și Burdujeni.

Teritorul, după prefacerile suferite, ajunse a fi în formă cu totul neregulată, care nu se poate asemăna cu nicĭ o figură bine determinată, avînd linia cea maĭ lungă de la Mamornița la Bold, și cea maĭ scurtă de la Bagiura la Podul-Stamateĭ.

De și acest jud. se află în partea cea maĭ de sus a Moldoveĭ, aproape de regiunea muntoasă a Carpaților Bucovineĭ, a căror ramurĭ se prelungesc în șiruri deluroase, totuși este bună și favorabilă agriculturei și viticulturei.

Intinderea. — Teritoriul județuluĭ este de 210850 fălcĭ, saŭ 301979 hect. și 37 ariĭ; saŭ 596720 pogoane.

Teritoriul acesta se afla împărțit, la 1872, în 181 proprietățĭ particulare marĭ; 32 micĭ și 30 ale Statuluĭ.

Din toată întinderea arătată, 28644 hect. sunt ale statuluĭ; 71610 hect. ale locuitorilor foștĭ clăcașĭ; iar restul al particularilor.

După întrebuințare sunt: 85932 hect. pămînt de cultură; 71610 hect. fînațe; 85932 hect. imaș; 214 hect. 83 ariĭ vie; 4296 hect. 60 ariĭ grădinĭ; 39338 hect. 95 ariĭ pădure; iar restul sărăturĭ, rîpĭ și drumurĭ.

Din acest pămînt se cultivă o treime ne cultivate sunt aproape două treimĭ și acoperite cu pădure este a 8-a parte

Orografia. Suprafața jud. se împarte în regiunea cîmpeană, care cuprinde plășile: Bașeŭ, cu Prutul-d.-j. în totalitate; iar pl. Coșula cu Prutul-d.-s. în parte; și regiunea pădureană ce cuprinde plășile: Berhometele cu Herța maĭ în totalitate; iar plășile: Coșula cu Prutul-d.-s. în parte.

Dealurile. Ele sunt continuarea și ramificarea în mare parte a acelor ce vin din Bucovina, carĭ de la poalele Carpaților purcedĭ id în coame, apucă spre cîmpiĭ, și după o întindere maĭ mult saŭ maĭ puțin lungă, se desfac în șiruri. Acestea, trecînd cîmpiĭ Bucovineĭ, intră în Romînia, se întind în acest județ între rîurile: Prutul, Siretul și Suceava, avînd intrarea pe la Mitocul-Dragomirna și pe la Mihoreni. Șirul ce se introduce pe la Mitocul-Dragomirna, continuă direcția în jos, între Siret și Suceava, maĭ mult pe laturea dreaptă a Siretuluĭ. Șirul ce se introduce pe la Mihoreni, urmează în aceeași înălțime pănă la Culiceni, de unde se ramifică spre Siret și Prut. Ramura din direcția Siretuluĭ trece pe de asu-

www.dacoromanica.ro

pra: Tîrnăuceĭ, pe la Dersca, Lozna, Ionășeni, pănă la Goroveiŭ, avînd pe partea sa dreaptă șesul Siretuluĭ; de acolo se desparte în doĭ cracĭ, din care unul continuă către Siret pe de asupra Prășteștilor; iar altul pe de asupra Brăeștilor către Jijia. Ramura din direcția Prutuluĭ trece pe la: Tîrnăuca Herța, Ibănești, Cristești și Dămileni, de unde se desface în două culmĭ, din carĭ: una merge pe lîngă Prut, pe la Orofteana, Hudești, Concești și Păltiniș; iar una merge pe Jijiea pe la Suharău, Liveni, Corlăteni și Vlădeni, în jos. Din culmea de pe lîngă Prut, de la Concești și de la Păltiniș, se desparte culmile dintre pîraiele: Bașeul, Podiga, Bodeasa și Vovățul, carĭ merg în jos cam paralel cu Prutul pănă la Boldișor; aci curmîndu-se, lasă liberă trecerea Prutuluĭ, și apoĭ, de la malul stîng continuă în Basarabia pănă către Nistru. Această curmătură are, pe ambele malurĭ ale rîuluĭ, stîncĭ de piatră granitoasă, ce formează baza dealuluĭ.

Dintre toate aceste dealurĭ, se înalță maĭ pre sus piscurile: Măgura, de lîngă Ibănești; Lipovanul, de lîngă Adîncata; Geamănul, de pe Bordea și Urlea de pe Darabani, pe carĭ sunt puse piramidele geodezice.

Movilele sunt maĭ mult ridicăturĭ făcute prin munca omuluĭ la deosebite epoce, cu diferite destinațiĭ; sunt de diferite mărimĭ și se află în diferite locurĭ. Maĭ principale în acest județ sunt: Despina de pe Suhărău, Frîncul și Ursul de pe Ștubeieni.

Văile existente între diferitele culmĭ de dealurĭ, sunt adîncăturĭ întinse prin care șĭ-aŭ cursul pîraĭele; înavuțesc producțiile agricole și formează iazurĭ cu peștĭ și racĭ. Cele maĭ principale sunt: Valea-Caluluĭ, Valea-Mare, Valea-Buhaiuluĭ, Valea-Ibăneseĭ, Valea-Podrigăĭ, Valea-Volovățuluĭ și Valea-Ghireni.

Dintre *șesurile* rîurilor și ale pîraielor, ce curg pe teritoriul acestuĭ județ, maĭ principale sunt: Șesul Prutuluĭ numaĭ de pe partea dreaptă a rîuluĭ, cu aspect încîntător și teren fertil, din loc în loc precurmat de poalele unor dealurĭ pănă la marginea apeĭ și cu frumoasele sale luncĭ cu plopĭ, răchițĭ și lozie.

Șesul-Siretuluĭ, pe ambele malurĭ ale rîuluĭ, este frumos și cu destulă fertilitate. Șesul Jijieĭ pe ambele laturĭ ale rîuluĭ, are destulă întindere; e maĭ frumos de cît al Siretuluĭ și destul de fertil. Șesul Bașeuluĭ, maĭ restrîns, este renumit prin bunătatea fînețelor și a producțiuneĭ grîuluĭ.

Pădurĭ sunt multe și cu variate esențe de arborĭ:

Cele maĭ principale sunt: Acelea ce acoper dealurile de la Mihoreni pănă la Herța și Orofteana; acele ce acoper dealurile despre Prut pe la Dămileni, Comănești, Suharău, Hudești și Conțești. Acele ce acoper dealurile dintre Siret și Jijia, de pe Tureatca, Pîrîul-Negru, Dersca, Vîrful-Cîmpuluĭ, Lozna, Ionășeni, partea despre Siret și despre Hilișeul, Pomîrla, Buhaiul, Șendriceni, Cobîla, Saucenița, Văculești, Goroveiul și Brăești partea despre Jijia. Pe lîngă acestea maĭ sunt pe diferite moșiĭ multe rediurĭ și dealurĭ; multe luncĭ și dumbrăvĭ la șesurĭ și pe malurile Prutuluĭ și ale Siretuluĭ.

Cele maĭ principale *ape*, după mărime, sunt: Prutul, numit de Ptolomeŭ *Herasus*, de Herodot *Piretos*, iar de Const. Porfirogenitul *Broutos*; izvorește din Carpațiĭ Galițieĭ lîngă tîrgul Văscăuți; intră în Romînia pe la Cotul-Boianuluĭ, face prin curgerea luĭ hotarul dintre Romînia și Basarabia în acest județ, pănă la satul Boldișor, de unde trece pe marginea jud. Botoșani și în jos parcură laturea țăreĭ pănă dincolo de Galați, vărsîndu se în Dunăre, către Reni.

Siretul, numit din vechime *Halup*, de Ptolomeŭ *Ierasos*; de Amial *Gerasus*; de Const. Porfirogenitul *Siretros*; izvorește din Carpațiĭ Bucovineĭ, lîngă satul Pursucheiŭ; intră în Romînia pe la Vespolea, trece prin o parte a județuluĭ, pănă ce, lîngă Hănțescul-din-Deal, intră în jud. Botoșani, apoĭ curge în jos pănă din sus de Galați, unde, la Bărboși, se varsă în Dunăre. De și acest rîŭ este maĭ mic de cît Prutul, dar ar putea fi navigabil dacă i s'ar regula cursul după trebuință.

Jijia izvorește din pădurea moșieĭ Hilișeul-Curt, curge în Iezer și trece prin el, formînd un curent ce se poate remarca, fiind destul de vizibil; apoĭ eșind curge maĭ prin mijlocul județuluĭ pănă la Plopeni-Jianu, de unde intră în jud. Botoșani și curge în jos, păstrîndu-șĭ cursul cam paralel cu Prutul, pănă ce dă în jud. Fălciuluĭ la Scoposeni, unde se varsă în Prut. Acest rîŭ, de și une-orĭ este foarte redus în timpurĭ secetoase, are un șes fertil, care dă minunate finațe.

Bașeul, pîrîŭ, izvorește din pădurea de pe Cristinești, com. Ibănești, pl. Prutul-de-Sus, se scurge în jos pe la Hudești, Havîrna, Știubeieni, Vlăsinești pănă la Hănești, de unde intră în jud. Botoșani, urmîndu-șĭ cursul pănă ce se varsă în Jijia,

www.dacoromanica.ro

la Ostopceni, jud. Botoșani. De și nu este mare, dar este repede în tot-d'a-una; formează, în cursul său, frumoase și mari iazuri, cu pești și raci.

Ibăneasa, izvorește din pădurea de pe Ibănești mai din sus de sat, curge în jos pe la Liveni, Cordăreni, Vorniceni, până se varsă în Jijia la Epureni, jud. Botoșani.

Volovățul, incepe de sub satul Păltiniș, curge în jos peste mai multe moșii, formînd bune iazuri până se varsă în Prut la Boldișor, laturea din jos.

Podriga, izvorește din poalele pădurei de pe Conțești, laturea despre Darabani, se scoboară în jos pe la Mileanca și Drăgușeni până ce se varsă în Bașeu, din sus de tîrgul Săveni.

Bodeasa, își are începutul pe moșia Puțureni, din un hîrtop; curge peste cîte-va moșii în jos, până se varsă în Bașeu pe moșiea Sîrbi.

Ghirenil, începe de pe Miorcani de la Balta-Lată și se varsă în Prut, pe Mitoc, în laturea din jos a satului.

Molnița, izvorește din pădurea de pe Mogoșești, se varsă în Siret pe moșia Talpa din sus de sat, după ce a desemnat în o bună distanță hotarul despre Bucovina.

Mamornița, începe din pădurea de pe Lucavița, se varsă în Prut pe Cotul-Sinihăul, după ce a desemnat parte din hotarul despre Bucovina.

Cele mai principale ape stătătoare sau *bălți* sunt următoarele:

Dorohoiul (Iezerul): lac. (Vezi acest cuvînt).

Mănăstireanul, iaz, pe moșia Ștubeieni, de 315 hect. întindere; format pe cursul pîrîului Bașeul, cu pești și raci.

Roznovanul, iaz, pe moșia Ștubeieni, de 315 hect., 10 ar. întindere, format de cursul Bașeului.

Hanul, iaz, pe moșia Hănești; de 214 hect., 82 ar. întindere, format pe cursul Bașeului, cu pești și raci.

Al-Ursului, iaz, pe moșia Plopeni-Jianul, de 71 hect., 61 ar. întindere, format de cursul Ibăneșei, cu pești, raci și chișcari.

Al-Mișolinei, iaz, pe moșia Tătărășani, de 68 hect., 50 ar. întindere, format pe cursul Bașeului, cu pești și raci frumoși.

Al-Bălicăi, iaz, pe moșiea Brăești, de 60 hect., 15 ar. întindere, format pe cursul Ciobalei, cu pești și raci buni.

Velniceriul, iaz, pe Odaia-Bosia, de 57 hect., 29 ar. întindere pe cursul Ibănești cu pești, raci și chișcari.

Al-Ghicăi, iaz, pe Havîrna, de 49 hect., 97 ar. întindere, pe cursul Bașeului, cu pești și raci mulți și frumoși.

Cal-Alb, iaz, pe Hudeștii-Mari, de 45 hect., 50 ar. întindere, pe cursul Bașeului.

Flondora, iaz, pe Flondora de 42 hect., 97 ar. întindere, pe cursul Volovățului, cu pești, raci și chișcari.

Al-Turculuĭ, iaz, pe Darabani de 41 hect., 50 ar. întindere, format pe cursul Ieșancăi.

Al-Racilor, iaz, pe Vorniceni de 35 hect., 81 ar. întindere, pe cursul Ibăneșei, cu pești, raci și chișcari.

Al-Ciolaculuĭ, iaz, pe Adășăni, de 31 hect., 40 ar. întindere, pe cursul Volovățului,

Al-Fălcienilor, iaz pe Corlăteni, de 28 hect., 64 ar. întindere, pe Putreda, cu pești și raci.

Al-Axintoaei, iaz, pe Hudeștii-Mari, de 27 hect., 20 ar. întindere, pe pîrîul Bașeul, cu raci și pești.

Al-Borcei, iaz, pe Vlădeni, de 25 hect., 80 ar. întindere, cu pești, raci și chișcari.

Al-Podrigăi, iaz, pe Drăgușani de 22 hect., 25 ar. întindere, pe cursul Podrigăi, cu pești și raci.

Al-Mileancăi, iaz, pe Darabani, de 21 hect., 49 ar. întindere, pe Eșanca.

Al-Draguleĭ, iaz, pe Ibăneasa cu 21 hect., 9 ar. întindere, avînd pești și raci.

Solul. In acest județ, partea cîmpeană, în totalitate, este de calitate bună și fertilă, afară de puținele părți ce sunt mai proaste, din cauza ponoarelor și a sărăturilor. In compoziția pămîntuluĭ bun, pe lîngă elementele organice, intră ca părți principale: nisipul și lutul; iar varul este așa de rar și în așa mică cantitate că mai nicĭ se observă. Nisipul orĭ lutul nicăiurĭ nu predomnește, dar intră în compozițiune în diferite locurĭ, cu felurite proporțiunĭ; de aceea unele pămînturĭ sunt ușoare, moĭ și uscăcioase, avînd nisip în mai mare cîtime; altele grele, vîrtoase și umede, avînd lut în mai mare cîtime. Părțile slabe se găsesc pe culmile și parte din coastele dealurilor, din valea Siretuluĭ despre cîmp, avînd aicĭ table de nisip, aicĭ de prund; pe regiunile păduroase, golite în totul de codri, numite chiar locurĭ pădurene; iar părțile cele sterile pe unele micĭ locurĭ de pe malurile Prutuluĭ și ale Siretuluĭ, acoperite în totul cu nisip, orĭ cu prund.

Aplicarea mareĭ maiorități a populațiuneĭ, fiind la agricultură și viticultură, în care pămîntul ocupă rolul principal, este natural că cît se face mai multă întrebuințare de dînsul, cu atît devine mai căutat și cu atît prețul se urcă. Așa acuma

www.dacoromanica.ro

prețul unei fălci loc de arat, și al celei de fînaț este de 20—60 lei posesia anuală și de 200—400 în proprietate; a locurilor de pășunat (imaș) este 12—25 lei în posesie și 180—300 în proprietate; iar al loculuĭ cu pădure în exploatare este de 200 300 lei falcea și care variază în raport cu mărimea, calitatea, esența arborilor și a localităței.

Clima este temperată și sănătoasă în general, dar înclinată spre răceală, fiind-că Carpații Bucovinei sunt la o mică distanță. Temperatura este adesea variată, așa: vara se întîmplă călduri une-orĭ pănă la arșiță, după carĭ vine ploaia cu fulgere și trăsnete, aducînd atîta răceală, că unele plante sufăr, iar oamenii trebue să recurgă la îmbrăcăminte groasă. Iarna gerul înghiață tot; rîurile și pîraiele devin un pod solid de trecere a orĭ-ce greutățĭ. Seceta și sloata sunt foarte ne regulate, înlocuindu-se pe neașteptate una pe alta. Aceste repezĭ schimbărĭ se observă maĭ cu seamă de la împuținarea pădurilor. Pe cît în orĭ-ce an vîntul Crivăț, aduce sporirea răceleĭ, pe atît vîntul vestic aduce sporirea căldureĭ.

Productele ale acestuĭ județ sunt produsele maĭ multor ramurĭ ale economieĭ rustice, între carĭ maĭ principale agricultura și creșterea vitelor, apoĭ horticultura și vinicultura, apicultura, sericicultura, pisciicultura, silvicultura și pietrăriile.

Agricultura ce se căuta cu destulă grijă în vechime, se făcea în proporțiune restrînsă, în terenurĭ alese pentru aceasta. De la epoca lipseĭ ivită în unele state ale Europeĭ, devenind cerealele în prețurĭ foarte urcate, cultivatoriĭ, ademeniți de cîștig, aŭ început a spori cu repeziciune lucrarea agriculturei în detrimentul creștereĭ vitelor. Cu așa mod agricultura luă o întinsă desvoltare, în cît azĭ ocupă locul întîiŭ în producțiunea acestuĭ județ. Spre asigurarea folosinței, bunii cultivatorĭ introduseră analizărĭ sistematice pentru semințe, arăturĭ și îngrășarea locurilor stocite, întrebuințînd unelte și mașine agricole perfecționate.

Intre marii proprietarĭ și cultivatorĭ ce s'aŭ distins prin aplicarea și impulsia dată la sistemul maĭ raționabil de exploatare, se pot privi: Prințul Alex. Cost. Moruzzi pe Zvorîștea; Adam Haretu pe Văculești; Ioan Docan pe Dimăcheni; Const. Terenti pe Broscăuți; N. V. Pilat pe Miorcani și Hănești; Alex. Văsescu pe Coțușca; Anton Goilav pe Havîrna; Mih. Mișolu pe Mileanca; Iosif Uhrinovski pe Dersca și Vlăsinești.

Pe lîngă acestea, împroprietărirea clăcașilor sătenĭ, făcută în baza legeĭ din 1864, spori mult la dezvoltarea agricolă, aplicîndu-se mare parte dintr'înșiĭ serios la lucrarea cîmpurilor lor.

Creșterea vitelor cam lăsată la o parte un șir de anĭ, decăzu din locul ce ocupa odinioară; dar în timpurile maĭ nouă, inteligența bunilor cultivatorĭ, aŭ redeșteptat-o și i-aŭ dat multă desvoltare prin buna creștere și întreținerea animalelor și prin ameliorarea raselor. Prințul A. C. Moruzzi, Generalul Iordache Lățescu Boldur, Logofătul Anastasie Bașotă, Postelnicul Alecu Ventura, Stroici, Mișolu și Gherghel, marii cultivatorĭ Terenti, Goilav, Haretu, Uhrinovski și alțiĭ, aŭ pus stăruință și cheltuială în efectuarea ameliorăreĭ. Pentru rasa bovină, s'aŭ adus taurĭ și vacĭ, soĭurĭ alese și convenabile țăreĭ noastre, din Șvițera, Olanda și Anglia, carĭ puse în contact cu vechea rasă bucșană din localitate, aŭ dat rezultate bune. Pentru rasa ovină se aduse berbecĭ și oĭ de Spania, Crimeia și Transilvania, carĭ puse în contact cu vechile rase locale: țigăĭ, stogomane și țurcane, au dat frumoase soiurĭ.

Pentru rasa cavalină aŭ adus armasarĭ arabĭ și englejĭ; țepe angleze, austriace și ruse, care puse în contact cu vechea rasă locală aŭ dat soĭurĭ cu bune calităței de tărie, de talie și caracter, lesne deprinzătoare în aplicarea ce li se face. Pentru rasa porcină aŭ adus gerĭ și scroafe, din Anglia, Polonia, Ungaria și Rusia, soiurile cele maĭ alese, carĭ puse în contact ca rasa locală creață și bleagă, aŭ dat exemplare minunate.

In anul 1890 aŭ fost vite în întreg județul Dorohoiŭ: Vite marĭ cornute 54200, oĭ 108036, capre 409, caĭ 11133, porcĭ 24954.

Horticultura și *Vinicultura*. Cele maĭ renumite viĭ și pometurĭ sunt la: Brăești, Coțușca, Darabani, Dersca, Dimăcheni, Dorohoiŭ, Hănțești, Hilișeŭ, Hudești, Mihăileni, Mileanca, Mitoc, Pomîrla și Zvorîștea.

Sericicultura. In anul 1888—89, s'aŭ aflat în județ 7319 stupĭ și anume:

1121 în plasa Bașeul,
1590 în plasa Berhometele,
597 în plasa Coșula,
1416 în plasa Herța,
1522 în plasa Prutul-de-Jos,
1073 în plasa Prutul-de-Sus.

Producțiunea *mineralelor* este mărginită numaĭ în piatră, greziă, calcarică, silicioasă și gipevasă, ce se găsește în diferite părțĭ pe unele moșiĭ, dar maĭ principale sunt:

www.dacoromanica.ro

Cariera de pe Tîrnăuca, unde din mărimea blocurilor stîncoase, se estrage piatră greziă pentru construcțiĭ și ornamentărĭ, în diferite mărimĭ. De asemenea o mulțime de bolovanĭ de pĭeatră calcarică ce dă bună calitate și mare cantitate de var.

Cariera de pe Ivăncăuți, din care odinioară se estrăgea gips în cătime însemnată, bucățĭ de taliă în diferite mărimĭ, pentru ornamente și alte trebuințe la clădirĭ.

Industria. Pe lîngă fabricile de rachiŭ (velnițe) și de făină (morĭ), maĭ sunt micĭ ateliere de: olărie, săpunărie, lumînărie, dubălărie, blănărie, croitorie, ciubotărie, fĭerărie, stolerie, etc. prin tîrgurĭ; iar dulgheria, butnăria, rotăria, cojocăria și fierăria prin sate; multe din femeĭ se ocupă și cu țesăturĭ de ștergare, pînzeturĭ bune, sumane, iței și brîie frumoase; apoĭ lăicere și scoarțe, alese după felurite modele. Ramura țesăturilor din urmă, în un timp începu a lua o frumoasă dezvoltare, prin stăruința și aplicarea maĭ multor proprietărese marĭ.

Fabricile maĭ principale existente sunt:

Moara mecanică din Dorohoiŭ, a d-lor Ilie Herșcu Zoller și Compania, zidire mare și încăpătoare, cu toate atenansele necesare, bine formate, mașinăria patentată complectă, după cel maĭ noŭ sistem perfecționat — locomobilă cu putere de 180 caĭ, care aplicînd-o la 120 puterĭ, macină pe fie-care săptămînă 1000 mĭerțe, saŭ 2155 hectol. grîŭ în făină până la cea maĭ fină calitate, întrebuințînd 100 stînj. cubicĭ de lemne la foc. Are 9 valurĭ de la gros la fin și 4 pĭetre franceze pentru grîŭ și una pentru păpușoĭ, plus 2 pĭetre pentru zibruit.

Tot stabilimentul așa cum să găsește astă-zĭ în starea lucrătoare însumează un capital de peste 500.000 leĭ.

Moara mecanică din Mihăileni a erezilor reposatuluĭ S. Schlesinger și Moara mecanică de pe Rădăuți a D-lor fraților Ioan și Gheorghe N. Pilat, ambele cu ziduri și atenanse necesare bune, dar cu mult maĭ micĭ și inferioare în organizm și mașinărie, așa: cea d'intîia are locomobilă cu putere de 40 caĭ și cea a doua cu putere de 24 caĭ, cu valurĭ și pĭetre în raportul încăpereĭ și a puterei motrice, în cît cea din urmă macină 400 mĭerțe, saŭ 862 hectolitri grîŭ pe săptămînă în făină piclă și calitate fină cu 10 stînj. cubicĭ lemne.

Moara de apă de la Tătărășeni a D-lor Iancu și Mateĭ frații Rosetti și moara de apă de pe Ștubeieni a D-luĭ Kogălniceanu, ambele la iazurile de pe cursul Bașeuluĭ, bine construite după sistemul cel maĭ perfect actual cu pietrele și valurile în raport cu mărimea construcțiuneĭ; cea d'întîia cu 4 pietre și 2 valurĭ pentru grîŭ, măcinînd 400 mĭerțe saŭ 862 kilolitri, grîŭ în făină piclă pe an, — și una piatră pentru păpușoĭ ce macină la 1200 mĭerțe, saŭ 2586 kilolitri, iar cea de a doua cu 2 pietre, 1 val pentru grîŭ măcinînd 2500 mĭerțe în făină piclă și 1 piatră pentru măcinat păpușoĭ, măcinînd 9500 mĭerțe pe an.

Dubălăria din Dorohoiŭ și dubălăria din Mihăileni, în carĭ se lucrează piele de vite marĭ, după vechiul sistem; cea întîia 400—600 pe an și cea de a doua 200—450 pe an, întrebuințate în țară.

Velnița de pe Hudești, cu încăperile necesare de zid bine făcute, mașinăria de aburĭ sistematică, care poate produce în 24 ore cîtimea de spirt în tărie de 32 grade Wagner, la temperatura de 14 gr. Reamur, din grîŭ, — are local de a pune la îngrășat până la 500 boĭ. Velnița de pe Ibănești, velnița de pe Zvorîște, velnița de pe Vîrful-Cîmpuluĭ, velnița de pe Tureatca, velnița de pe Tîrnăuca, velnița de pe Dersca și velnița de pe Hănțești, toate cu încăperile necesare, mașinăriile de aburĭ și grajdurĭ pentru îngrășatul boilor, bine formate, dar una de cît alta maĭ mică și inferioară în producția de spirt, în ce privește, de cît acea de pe Hudești.

Fabricele acestea de și produc lunar până la 209½ vedre saŭ 318570 litrurĭ spirt, după tabloul statistic din 1882, dar nu aŭ nicĭ una vr'o mașină de rafinat.

Comunicația. Drumurile șoseluite sunt prea puține în acest județ și cea maĭ mare parte sunt în starea lor naturală.

Cele maĭ principale drumurĭ în 1889 aŭ fost:

Mihăileni-Botoșani, începînd de la hotarul Bucovineĭ; trecătoarea Mihăileni-Sinăuți, parcură tîrgul acesta, trece în jos pe la: Talpa, Vîrful-Cîmpuluĭ și prin Bucecea, se duce la Botoșani. Acesta este cel maĭ bun, de și este cel maĭ vechiŭ șoseluit,—din timpul luĭ Mih. Gr. Sturdza-Vodă, fiind cale națională.

Mihăileni-Dorohoiŭ, începător de la drumul sus arătat, din direcția satuluĭ Pîrîul-Negru, apucă spre N. pe din jos de acest sat, peste dealul Derscăĭ, pe la Podul-Lozneĭ, prin pădurea de pe Buhaiŭ și prin a-

www.dacoromanica.ro

cest sat se duce la Dorohoiŭ. Acesta este șoseluit fiind cale județeană. Se întreține binișor.

Mihăileni-Herța, începător din laturea nordică a tîrguluĭ acesta, trece pe la Tureatca, Culiceni, Fundoaia și prin Tîrnăuca se duce la Herța.

Mihăileni-Mamornița, începător de la drumul sus arătat de pe Tureatca, pe la Mihoreni, Mogoșești, Buda și pe la Godinești orĭ pe la Lucavița, se duce la Mamornița

Mamornița - Herța, începător din hotarul Bucovineĭ de la trecătoarea Mamornița-Tureni, parcură tîrgul acesta, trece pe la Hîrbova și Cotul-Sanihăŭ se duce la Herța. Acesta este cale județiană.

Mamornița-Darabani, începător de la drumul sus arătat, din direcția satuluĭ Molnița, pe drumul ce duce la trecătoarea Molnița-Noua-Suliță și prin satele: Molnița, Filipești și Orofteana, pe la Baranca-Hudeștilor la Darabani. Este și una din liniile maĭ principale pentru transporturile din plășile: Bașeŭ, Prutul-de-Sus și Prutul-de-Jos.

Herța-Darabani, începător din marginea E.-N. a tîrguluĭ, pe lîngă satul Movila, pe laturea pîrîuluĭ Herțușca, pănă în direcția satuluĭ Pilipăuți, de unde urmează drumul Mamornița-Darabani.

Herța-Dorohoiŭ, începător din marginea estică a tîrguluĭ pe valea Herțușcăĭ, trece culmea dealuluĭ din laturea Nordică, apucă spre Ibănești și prin acest sat se duce la Dorohoiŭ.

Darabani-Rădăuți, începător din marginea Estică a Darabanilor, merge prin satul Păltinișul, pe lîngă Ivăncăuți, Horodiștea și Iznovățul la Rădăuți, prin carĭ trece pănă la hotarul Basarabieĭ, la trecătoarea Rădăuți-Lipcani. Este cale județeană.

Darabani-Ștefănești, începător din drumul sus arătat de lîngă Fîntîna-Pălărieruluĭ, din matca Valeĭ, și ia direcția spre N.-E. de la șosea, trece pîrîul Eșanca, pe podul de piatră a luĭ Moloeca, apucă muchea dealuluĭ, pe de asupra satuluĭ Bivolul-Lățescu și pe la Codreni, Ratoșul-Șoarec de pe Nichiteni, pe la Avrămeui se duce la Ștefănești.

Darabani - Săveni, începător din șoseaua Rădăuțuluĭ sus arătată, maĭ de la deal de unde apucă drumul la Ștefănești, ia către E. pe moșia Darabani, trece valea și pîrîul Podriga, pe podul de piatră a luĭ Balș, pe la crîșma Singurică de pe Conțești; o ia la dreapta pe ratoșul de pe Mileanca și înainte pe deasupra Tătărășanilor, tot muchea dealuluĭ în jos la valea Podrigăĭ, unde se trece acest pîrîŭ, pe sub mahalaua tîrguluĭ și intră în Săveni.

Darabani-Dorohoiŭ, se poate merge saŭ pe drumul Săvenilor, pănă la crîșma Singurică de pe Conțești, și alăturea cu ea tot înainte pe lîngă Gîrbeni, la valea Bașeuluĭ, unde se trece acest pîrîŭ pe ïezetura și podul de la iazul Ghicăĭ de pe Havîrna și pe lîngă acest sat, pe la Liveni-Sofianu, pe lîngă Rădiul Trestieni se duce la Dorohoiŭ; saŭ se ia direcția prin marginea din sus a Darabanilor la satul Hudești; apoĭ prin acest sat și prin Lișna la rădiul Trestieneĭ, dă în drumul sus arătat și merge la Dorohoiŭ.

Darabani-Botoșani, începător din drumul Săvenilor sus arătat, de la crîșma Singurică, din dreptul satuluĭ Tătărășani, ia dreapta alăturĭ cu acest sat și trecînd valea și pîrîul Bașeŭ la satul Balinți, apucă spre rădiul Vornicenilor, la Podul-Stamateĭ, unde trece Jijia și pe moșia Călugăreni, se duce la Botoșani.

Rădăuți-Săveni, începător din marginea S. a tîrguluĭ, către Miorcani, se ia direcția și de la Indiciŭ, se apucă la dreapta drumul pe la Coțușca, Nichiteni și Ichimeni, și merge la Săveni.

Rădăuți-Ștefănești, luînd drumul la Săveni, se continuă tot în jos de la Indiciul pentru Săveni, sus arătat, pe lîngă satul Miorcani, pe de asupra satuluĭ Ghereni-Tăutul, pe lîngă Mitoc Liveni-Mitropolieĭ, și Boldișor, de unde trece în jud. Botoșani și continuă în jos cam paralel cu Prutul, la Ștefănești.

Rădăuți-Dorohoiŭ, începător din marginea Sudică a tîrguluĭ, merge pe lîngă coșerele stăpînești de pe această moșie, prin satul Bivolul și Mileanca; apoĭ pe la Gîrbeni și Havîrna, la Liveni-Sofianu se duce la Dorohoiŭ.

Rădăuți-Botoșani, se urmează drumul Dorohoiului pănă după Mihăileni, apoĭ se apucă drumul Darabani-Săveni, pănă la Tătărășani și de acolo drumul Darabani - Botoșani.

Săveni-Ștefănești, trecînd podul de peste Bașeŭ, la marginea tîrguluĭ, se apucă îndată la Vlăsinești, de unde se trece la Hănești și pe la ratoșul Apostoluluĭ de pe Brăteni, trece în jud. Botoșani și merge tot în jos la Ștefănești.

Săveni-Botoșani, de la podul de pe Bașeŭ, se ține drept înainte pe hotarul de pe Vlăsinești și Știubeïeni, prin satul Plopeni-Jianul, la Ungurenĭ-Romanuluĭ; apoĭ pe la Săpoeni, în jud. Botoșani, se continuă pănă la Botoșani.

www.dacoromanica.ro

Săveni-Dorohoiŭ, cum se trece podul Basĕului, ia la dreapta direcția în sus prin satele Chișcăreni și Ștubeieni; trece valea și pîrăul Ibăneasa și alăturĭ cu satul Vorniceni și pe la marginea din sus a pădurei Cordărenilor, trece Valea Putredeĭ; apoĭ pe lîngă Cătunelul-Căcaina, se coboară la Jijia, trece pe podul din marginea Broscăuților și prin acest sat merge la Dorohoiŭ.

Săveni-Herța, se merge pe drumul Dorohoiului pănă la ratoșul Cordărenilor, de aicĭ apucă cătră ratoșul Liveni-Sofian, și alăturĭ cu acest ratoș, tot în sus pe la ratoșul Uriĕșului, prin satul Cristinești, pădurea Dămileni, Ibănești, Herța, pănă în drumul Herța-Dorohoiŭ; pe care apoĭ se merge la Herța.

Dorohoiŭ-Botoșani, se merge pe drumul Leordeĭ pănă pe moșia Saucenița, din jos de Fîntîna Saraculuĭ, de aicĭ se ia la stînga cătră rădiul Ciobalaeĭ de pe Văculești, și în jos pe la ratoșul Brăeștilor și acel al Cotîrgacilor, se coboară în valea Urechioaeĭ și trecînd aicĭ pîrăul Sihna, se urcă la drumul Mihăileni-Botoșani, pe care se merge pînă la tîrgul Botoșanĭ.

Dorohoiŭ-Leorda, se urmează în jos din marginea tîrgului pe deasupra satelor Saucenița și Văculești, prin satul Brăești, pe deasupra Prăștestilor, și a Dolineĭ, și pe valea Leordeĭ, pănă la drumul ferat Leorda-Dorohaiŭ. Este cale județeană.

Dorohoiŭ-Vîrful-Cîmpuluĭ, de la drumul Leordeĭ, din dreptul Saucenițeĭ, se apucă la vale și prin acest sat se trece la deal prin pădurea Goroveiŭ-Văculești-Saucenița, pănă ce iese la cîmp; se dă în drumul Mihăilenilor-Botoșani și se continuă pe acel drum.

Trecătorile peste frontieră din acest județ în statele limitrofe, pe unde se fac exporturile și unde se află birourĭ vamale sînt: Mihăileni-Sinăuți, Mamornița-Țureni și Molnița-Noua-Suliță, ca sucursală a Mamornițeĭ, de curînd deschisă pentru Bucovina și Rădăuți-Lipcani, pentru Basarabia.

Populația. Maioritatea numerică a populațieĭ este formată de Romînĭ; după aceea vin Rusnacĭĭ, parte rămașĭ din timpurile vechilor războaie; iar parte venițĭ maĭ încoace din Galiția și Podolia; apoĭ sunt Evreiĭ. Pe lîngă aceștia viu Țiganiĭ din timpurile învechite venițĭ în țară, dar de la a lor emancipare se răresc, amestecîndu-se printre Romînĭ, cătră cari se maĭ adaugă: Armenĭ, Grecĭ, Lipovenĭ, Nemțĭ, Polonezĭ, Ungurĭ, Francezĭ și alte națiunĭ. Romînĭĭ, Rusnacĭĭ, Țiganiĭ, Armeniĭ, Greciĭ și Lipoveniĭ, se aplică în cea maĭ mare parte la agricultură și creșterea vitelor iar minoritatea la: arte, meseriĭ și comerț. Ne-Romînĭĭ și maĭ ales Evreiĭ, ocupă meseriile și toate ramurile de comerț.

Numărul populațieĭ din acest județ, după recensimîntul făcut în 1885, se arată a fi de 45781 familiĭ, împărțite astfel: 5173 în pl. Basĕul, 5877 în pl. Berhometele, 3843, în pl. Coșula, 3623 în pl. Herța, 5524 în pl. Prutu-d.-j., 4871 în plasa Prutu-d.-s., 14500 în urbea Dorohoiŭ, 1180 în urbea Herța, 1260 în urbea Mihăileni, 20 în mănăstirea Goroveiŭ.

Mișcarea populațieĭ, după tablourile anuluĭ 1889 pentru acest județ, este aceasta:

Căsătoriĭ 1170; ruralĭ 1059, 1100, din carĭ: ortodocșĭ armenĭ 1, evreĭ 40; — și urbanĭ 70 din carĭ: ort. 45, evreĭ 25; și anume în Dorohoiŭ: ortod. 14, evreĭ 12. In Herța: ort. 11, evreĭ 11. In Mihăileni: ortodocșĭ 10, evreĭ 2.

Nașterĭ 6361: ruralĭ 5672, din carĭ: ortodoxĭ 5292, catol. 1, armenĭ. 4, evreĭ 375. — Urbanĭ 689, din carĭ: ortod. 223, cat. 10, evreĭ 456 și anume: în Dorohoiŭ, ort. 154, cat. 1, evreĭ 229; în Herța, ort. 27, evreĭ 27; în Mihăileni, ortod. 42, catol. 9 evreĭ 129.

Morțĭ 3822; ruralĭ 3296, din carĭ: ortod. 3109, catolicĭ 6, arm. 3, evreĭ 172. — Urbanĭ 526, din carĭ: ortod. 263, cat. 5. evreĭ 258 și anume: în Dorohoiu, ort. 186, evreĭ 147. In Herța: ort. 25, cat. 1, evreĭ 52; In Mihăileni: ort. 52, cat. 4, evreĭ 59.

Populația, după statistica formată cu ocasia recensimîntuluĭ în anul 1890, este următoarea:

După sex: 62815 bărbațĭ și 56091 femeĭ, total 118996 suflete, trăitoare în comunele rurale; și 7872 bărbațĭ, 8270 femeĭ, total 16142 suflete, trăitoare în comunele urbane.

In total, populațiunea județuluĭ este de 135048 suflete.

După starea civilă, populațiunea rurală se împarte astfel:

Necăsătoriți 62821; căsătoriți 49942; văduvĭ 5999; divorțați 144.

In privința instrucțiuneĭ: 7857 știŭ carte; 111049 nu știŭ.

In privința cultuluĭ: 110879 ortodoxĭ; 539 catolicĭ; 20 protestanți; 188 grigorienĭ; 53 lipovenĭ; 7227 mozaicĭ.

După naționalități: 110699 Romînĭ; 7226 Izraeliți; 111 Rușĭ; 53 Lipovenĭ; 168 Armenĭ; 7 Grecĭ; 589 Nemțĭ; 26 Polonĭ; 7 Ungurĭ.

După starea civilă, populațiunea urbană din toate tîrgurile: necăsătoriți 9796; căsăto-

www.dacoromanica.ro

riți 5645; văduvi 666; divorțați 35.

In privința instrucțiuniĭ: 3253 știŭ carte; 12889 nu știŭ.

In privința cultuluĭ: 6425 ortodoxĭ; 678 catolicĭ; 17 protestanți; 11 grigorienĭ; 30 lipovenĭ; 8971 mozaicĭ.

După naționalități: 6075 Romînĭ; 8981 Izraeliți; 312 Ruși; 30 Lipovenĭ; 17 Armenĭ; 19 Grecĭ; 707 Nemți; 1 Italian.

Bisericile sunt în sarcina comunelor, afară de prea puține pe seama proprietarilor pentru întreținerea serviciuluĭ și conservarea edificiuluĭ.

Din zisele cauze multe sunt în stare deteriorată și unele căzute în ruină.

Conducerea cleruluĭ din întregul județ, ce depinde de Chiriarhia Mitropolituluĭ de Iași, se face de Protoereŭ, cu reședința în Dorohoiŭ, capitala județuluĭ, ajutat de 6 sub-protoereĭ, cîte unul de fie-care plasă cu reședința în: Darabani, Mihăileni, Pomîrla, Săveni, Tîrnauca și Văculești.

Bisericĭ, actualmente, sunt 159 incluziv mănăstirea Goroveiŭ, din carĭ: 12 închise prin reaua lor stare; 23 vacante prin lipsa lor de preoți și restul 124 oficiante. Personalul clerical este de: 1 Arhimandrit la mănăst. Goroveiŭ; 1 protoereŭ; 120 preoți; 4 diaconi; 211 cîntăreți și 136 pălămarĭ, în carĭ se cuprind și călugăriĭ de la mănăstirea Goroveiŭ.

Mănăstirĭ în acest județ aŭ fost numaĭ două, adică: Goroveiŭ și Mogoșești, ambele pentru bărbați.

Școala. Hatmanul Anastasie Bașotă la 1838, înființă și întreținu, pe moșia sa Pomîrla, școală pentru sătenĭ, care în curînd deveni populată de copiĭ.

Marele Logofăt Theodor Balș la 1841, înființă și întreținu, pe moșia sa Darabani, o școală unde copiiĭ din localitate și de pe aiurea, învățaŭ carte.

Nicolaĭ Cristescu, originar din urba Roman la 1847 înființase cu restrînsele sale mijloace, în tîrgul Mihăileni, întîia școală sistematică. Spre asigurarea eĭ, dădu o casă nouă bine zidită și încăpătoare, cu expresa condițiune prin actul de danie: A nu se întrebuința vre o dată la altă destinație, de cât numaĭ pentru local de școală. Pentru înlesnirea tinerimeĭ nevoeșă, de a se folosi de această instituție, a hotărît moșiea sa Sinăuți-Grigorceĭ, prin actul din 15 Aprilie, legalizat de Curtea întăriturilor din Iași la 25 Aprilie și publicat în «Monitorul Oficial» No. 104, din 1862, cuprinzător: «In puterea legeĭ (§ 1,258, 1,262, 1,272 Cod. Civ. Calim.) și în consecința dorințelor mele, de a contribui la înflorirea și sporirea școalelor naționale, Eŭ trec în favorul Ministeruluĭ de Culte și Instrucțiune, toate drepturile ce le am pentru partea din moșia Sinăuțiĭ din acest județ (Dorohoiŭ), cumpărată cu actul formal de la D. Vasile Grigorcea din Bucovina. Ministrul în drepturile mele, va trage în folosul școalelor, arătata parte de moșie și orĭ ce va maĭ rezulta din acele drepturĭ. Doresc ca venitul acestuĭ fond să se întrebuințeze pentru întreținerea și înlesnirea elevilor sărac, ce frequentează școala din Mihăileni, a căreia începere li-am dat tot eŭ».

Pentru acest fond a urmat proces din care a rezultat un capital pecuniar de 1,210 galbenĭ (14,510 leĭ), care în conformitatea legeĭ comunale din 1864, Ministerul de Interne, cu oficia No. 6366, din 17 Aprilie 1875, a dat acestĭ banĭ în dispoziția primărieĭ locale, care acum a sporit acest fond; și din venitul de 2,000 de leĭ anual, se înlesnesc elevĭĭ sărac din Mihăileni, spre a putea urma cursul la Școala Cristescu, dîndu-se și burse acelor ce se disting, spre a-șĭ urma cursul la Gimnaziu, iar prisosul se capitalizează.

Generalul Iordache Costache Lățescu-Boldur, la 1853, dispune înființarea și întreținerea pe moșia sa Hudeștiĭ, a uneĭ școale cu 4 clase și de muzică vocală eclesiastică; lăsînd a se clădi încăperile și dînd 300 galb. anual, pentru spesele de întreținere.

In decursul timpuluĭ, prin aplicarea Regulamentuluĭ Organic de la 1834 încoace, a dispozițiilor legeĭ din 1864, ce declară Instrucția Publică liberă, obligatorie și gratuită și prin stimulentele Guvernuluĭ, școalele se înmulțiră așa, că acum în acest județ, sunt: 49 școlĭ rurale primare, cu atîția învățătorĭ și cu 3,009 elevĭ de ambele sexe, adică: 45 școlĭ pentru băieți și 4 școlĭ pentru fete, toate întreținute de comune și subvenționate de Stat.

In comunele urbane sunt: 6 școlĭ primare cu 10 profesorĭ și 486 elevĭ de ambele sexe; adică 3 pentru băieți și 3 pentru fete, întreținute cu spesele comunelor și ale Statuluĭ.

Un gimnaziŭ real în urbea Dorohoiŭ pentru 4 clase, cu 8 profesorĭ și 49 elevĭ.

Un liceŭ clasic de 8 clase în satul Pomîrla, departe o oară cu trăsura de la Dorohoiŭ, numit Institutul Anastasie Bașotă. Acest institut, înființat la 1869, după testam. răposatuluĭ Logofăt Anastasie Bașotă, transcris de trib. Dorohoiŭ, sub

www.dacoromanica.ro

No. 55; este condus de un director, după programul Ministeruluĭ și prescrierile testamentuluĭ; are: 14 profesorĭ, 40 elevĭ internĭ și 30 externĭ. Instalația luĭ este în vechea curte a răposatuluĭ fondator, la care s'aŭ adăugit încăperile necesare; înzestrat cu mobilier pentru școală și internat. Poziția localităței este plăcută, cu vederĭ întinse; aerul e curat și are grădinĭ cu arborĭ fructiferĭ și legume împrejur. Intreținerea se face cu jumătatea venituluĭ fondurilor lăsate de răposat, din care adesea rezultă bune economiĭ.

Două școlĭ profesionale în Dorohoiu: una pentru croitorie și una pentru ciubotărie, avînd învățătorĭ maiștri absolvenți din școalele respective din Iași.

Serviciul sanitar. Spitalele sunt în Romînia de lung timp înființate, pe lîngă unele mănăstirĭ și biserici în număr restrîns; dar prin progresele urmate s'aŭ sporit numărul acestor stabilimente bine-făcătoare suferinzilor sărmanĭ, în cît acum fie-care județ are cîte-va în diferite localităței.

De și în acest județ există 2 mănăstirĭ: Goroveiŭ și Mogoșești, dar în actele celeĭ întîiŭ nu se găsește vr'o lămurire c'a existat lîngă ea așa institut, ci numaĭ o bolniță simplă pentru îngrijirea alienaților spre vindecare prin postire și multe rugăciunĭ la Sf. Ioan Botezătorul, a căruĭ icoană făcătoare de minunĭ, se află în biserica mănăstireĭ. Iar în actele celeĭ a doua, de și se găsesc dispunerile fondatoruluĭ pentru întreținerea uneĭ bolnițe (spital), dar n'apucară a se forma cît a existat mănăstirea.

Ast-fel județul acesta rămase lipsit de asemenea folositoare institute. Dar la 1850, după stăruințele urmate, Epitropia Spitalelor Sf. Spiridon din Iași, cu venitul a 3000 galbenĭ lăsați de reposata venerabila Catinca Ghica, pentru a se face spital în tîrgul Herța, a dispus înființarea unuĭ asemenea stabiliment cu 10 crivate, în zisa urbe.

Epitropia Sf. Spiridon, neputînd susține în Herța un spital cu venitul fonduluĭ Ghiculeștĭ, îl desființă la I-iŭ Iuliŭ 1858 și lipi și acele 10 crivate la spitalul din orașul Botoșani unde funcționează și azĭ; iar județul Dorohoiŭ remasă eară fără un stabiliment de căutarea bolnavilor.

In decursul timpuluĭ se înființară 4 spitale.

In orașul Dorohoiŭ se află un spital sistematic.

Alt spital se află în Tîrnăuca, înființat după dispositiunele filantropice ale răposateĭ Maria Potlog, proprietara moșieĭ Tîrnăuca, luate prin testamentul din 6 Noembrie 1838, legalizat de Divanul Intărițurilor de la I-iŭ Martie 1858, sub No. 686; prin testament ea lasă ereditar pe Alecu Sturdza, fiul mareluĭ Visternic Alexandru Sturdza, îl obligă pe sine și urmașiĭ săĭ prin art. 4 al zisuluĭ testament, de a înființa un spital în satul Tîrnăuca sub titlul: Spitalul familieĭ Potlog. Incăperile luĭ sunt de zid, lîngă biserica Sfîntul Dimitrie și are 12 crivate pentru bolnavĭ.

Spitalul din Mihăileni, s'a înființat la I-iŭ Maiŭ 1878. Spitalul acesta cu 12 crivate, sub conducerea mediculuĭ de oraș, cu personalul necesar serviciuluĭ, are datĭ anual spre întreținere: 1200 leĭ de la urbea Mihăileni; 1400 de la casa județuluĭ și 2400 de la comunele pl. Berhometele; în termen mediŭ primește în cura sa 130 bărbațĭ și 62 femeĭ în 1885.

Spitalul din Săveni, a atras multă bine-cuvîntare cu formarea luĭ, în localitățile aceste depărtate de reședința jud. și a orĭce centre cu institute sanitare. Acest spital este înființat la 1 August 1879, cu 12 odăĭ și toate necesariile; e condus de medicul arondismentuluĭ, ajutat de medicul comuneĭ Săveni, cu personalul trebuincios serviciuluĭ, avînd anual 7800 leĭ spre întreținere, datĭ de casa județeană. Aŭ fost primițĭ în cura sa 152 bărbațĭ și 60 femeĭ, în 1895.

Administrația întreguluĭ județ se făcea în vechime de părcălabĭ și staroștĭ, cu atribuțiĭ multiple; de la un timp, de căpitanĭ cu atribuțiĭ maĭ restrînse; dar de sub Const. Mavrocordat-Vodă de ispravnicĭ, cîte unul de județ și în unele cîte două, cu 2 boĭerĭ orînduițĭ pentru procesele civile și împlinirea dărilor. Sub Regulamentul Organic, din 1834, se stabili cîte un singur Ispravnic, cu atribuțiĭ curat administrative; iar după constituția din anul 1866 se face: în județ de Prefect cu concursul Comitetuluĭ Permanent, compus din 3 membri delegațĭ de consiliul județean, format din 24 membri electivĭ și carĭ, sub un Președinte ales dintre dînșiĭ, se întrunesc de două orĭ pe an, în sesiune ordinară.

Reședința plășilor este în capitala fie-căreĭ plășĭ, iar de la unirea plășilor, făcută în 1882 luna Aprilie, reședințele sunt urbele: Herța, pentru plășile Herța și Prutul-de-Sus; Mihăileni, pentru plășile Berhometele și Coșula; Săveni, pentru plășile Bașeul și Prutul de Jos.

www.dacoromanica.ro

Finance. In cursul anului financiar 1895—96, statul, pe seama sa, în acest județ, percepu suma de 2357289 lei și plăti pentru întreținerea serviciilor ce-l privesc, suma de 668265 lei; restul de 1688663 îl trase la Casieria Centrală.

Județul pe comptul caseĭ sale percepu din veniturile ordinare și extra-ordinare suma de 231947 lei; din veniturile drumurilor suma de 52787 lei și făcu plățile serviciilor ce-l privesc, în sumă de 201973 lei și în sumă de 47454 lei pentru drumurĭ.

Comunele urbane pe comptul caselor lor percepură din veniturile ordinare suma de 288410 lei; din veniturile drumurilor, suma de 43345 lei și din care plătindu-se cheltuelile a rămas un excedent de 3568 leĭ.

Comunele rurale pe comptul caselor lor percepură din veniturile ordinare suma de 330384 lei; din veniturile drumurilor, suma de leĭ 66590, din carĭ plătindu-se cheltuelile budgetare ce le priveaŭ, aŭ dat încă un excedent de 72977 leĭ.

Marca acestuĭ județ este un rac întins pe un scut, și înconjurat cu insigniile suveranității.

Tradiția spune că această marcă a provenit județuluĭ, de la mulțimea, frumusețea și bunul gust al racilor ce se află în Iezer și în alte ape ale județuluĭ, iar maĭ cu osebire în acele de pe cursul Bașeuluĭ.

Capitala, saŭ reședința județuluĭ, este acum urbea Dorohoiŭ, dar maĭ înainte a fost și în alte tîrgurĭ ale județuluĭ. Din vechime reședința se afla în tîrgul Herța, de unde sub domnia luĭ Ioan Sandu Sturdza-Vodă, s'a strămutat în Dorohoiŭ, unde a stat pănă la 1837, cînd în Domnia luĭ Mihail Grigore Sturdza-Vodă, s'a strămutat în urbea Mihăileni, unde a stat pănă la 1850; iar în domnia luĭ Grigore Alexandru Ghica-Vodă s'a readus în Dorohoiŭ.

Teritoriul acestuĭ județ este împărțit după administrația luĭ în șase plășĭ și anume: Bașeul, Berhometele, Coșula, Herța, Prutul-de-Jos și Prutul-de-Sus. Această împărțire este făcută prin aplicarea regulamentuluĭ de la 1834; dar e cam neregulată și produce greutățĭ; căcĭ pre cît unele plășĭ sunt micĭ pre atîta altele sunt marĭ.

Comunele urbane din județ sunt următoarele: Dorohoiŭ, în pl. Coșula; Herța, în pl. Herța și Mihăileni, în pl. Berhometele.

Tîrgurile din județ sunt: Darabani, în pl. Prutul-de-Jos; Mamornița, în pl. Herța; Rădăuțĭ, în pl. Prutul-de-Jos și Săveni, în pl. Bașeuluĭ.

Dorohoiul, *oraș,* și capitala județuluĭ Dorohoiŭ, este unul din cele maĭ vechĭ orașe ale țăreĭ. Fondația sa nu se arată prin acte saŭ istorie, cînd și cum s'a făcut, mărginindu-se tradiția a ne spune că este foarte vechiŭ.

Stradele sunt îndestulătoare pentru circulație, din carĭ maĭ principale, ceva maĭ regulate și șoseluite sunt: Ghițăloaeĭ, Doctoruluĭ, Reședințeĭ, Telegrafuluĭ, Broscăuților, Trestianeĭ; pe lîngă carĭ este și strada principală, ce-ĭ cale județeană și întretae tîrgul în lung de la bariera Botoșani la bariera Mihăileni. Restul stradelor sunt în stare naturală și după cum întîmplările le-aŭ dat direcțiunea.

Iluminatul stradelor se face de 260 fînare cu lampe pentru petroleŭ.

Populația, este de 14500 locuitorĭ, din carĭ 7000 de diferite riturĭ și naționalitățĭ, între caĭ maioritatea este de Romînĭ și 7500 de națiune și religiune mozaică.

După recensimîntul din anul 1890 sunt după sex: bărbațĭ 4637, femeĭ 4676, total 9313; după starea civilă: necăsătoriți 5848, căsătoriți 3246, văduvĭ 190, divorțațĭ 29, total 9313; după instrucțiune: știŭ carte 1884, nu știŭ 7429.

După cult: ortodoxĭ 4483, catolicĭ 448, protestanți 17, grigorienĭ 11, lipovenĭ 22, mozaicĭ 4432; după naționalitățĭ: Romînĭ 4152, Izraeliți 4332, Rușĭ 312, Lipovenĭ 22, Armenĭ 17, Nemți 447, Italienĭ 1.

Ocupațiile la carĭ se dedaŭ locuitoriĭ sunt: profesiunele libere; comerțul în diferite ramurĭ, industria în diferite specialitățĭ; iar la mare parte agricultura și creșterea vitelor.

Creștiniĭ aŭ două Biserici cu 4 preoți, 1 diacon, 4 cîntăreți și 4 pălămarĭ. Bisericile sunt: una mică cu patronul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ, făcute din bîrne de stejar, zidită de maĭ mulți enoriași din această mahala. Inscripția săpată deasupra ușeĭ, în lemn, puțin descifrabilă, arată că este făcută în anul 1779, Aprilie 12, sub Domnul Const. Dimitrie Moruzzi-Vodă.

Una mare, cu patronul Sf. Nicolae, e și catedrala actuală; zidită solid cu turn pe bolta principală. Inscripția săpată în piatra din peretele de afară la ușa de intrare — în limba slavonă, tradusă în romînește arată:

«Blagovestivul și de Christos iubito-«rul, Io Stefan-Voevod, cu mila luĭ D-«zeŭ, Domnul țăreĭ Moldoveĭ, fiŭ al luĭ «Bogdan-Voevod, am zidit acest templu «cu patronul mareluĭ Ierarh și făcător «de minunĭ Nicolaĭ, și s'a săvîrșit în a-«nul de la zidirea lumeĭ 7003 [1494],

www.dacoromanica.ro

«luna Oct. în 15 zile, iar Domnieĭ noas-«tre, al 30-le curgător».

Ambele biserici sunt întreținute de casa comunală a urbeĭ Dorohoiŭ. Evreiĭ aŭ două sinagoge marĭ; zece școlĭ de rugăciunĭ; șase belferiĭ pentru copiiĭ maĭ marĭ de 10 anĭ; 8 belferiĭ pentru copiiĭ maĭ micĭ, în carĭ deprind limba și dogmele religieĭ mozaice. Evreiĭ întreținși un feredeŭ cu micvele de scăldare. Intreținerea acestora se face din cotizațiile comunității izraelite locale.

In Dorohoiŭ se află: reședința Prefectureĭ și a Consiliuluĭ Județean, a Tribunaluluĭ și a Judecătorieĭ de ocol; a Casieriei Generale și a percepției de circumscripție; a corpuluĭ tecnic; este scaunul Protoereuluĭ, a Mediculuĭ-Primar, a Consiliuluĭ de Higienă și al Veterinaruluĭ județean; are un biroŭ Telegrafo-Postal cu serviciŭ limitat pentru telegraf, un stabiliment penitenciar. Administrația în comună se face de Primar, cu 2 ajutoare și cu concursul Consiliuluĭ comunal și al personaluluĭ necesar de serviciŭ. Ordinea publică se menține de: un polițaiŭ cu 3 comisarĭ, 3 sub-comisarĭ și 32 sergenți cu șeful lor. Apărarea de incendiŭ o face trupa pompierilor de 12 soldați, conduși de un sergent-major, avînd instrumentele trebuincioase și un foișor de lemn înalt, pentru permanenta observare.

Sănătatea publică se îngrijește de: un medic comunal, cu două moașe titulare; un veterinar și un vaccinator comunalĭ; afară de persoanele de asemene profesiune cu liberă practică.

Ca stabiliment sanitar este un spital civil cu 60 crivate pentru bărbați și femeĭ.

Școlĭ se află: Un gimnaziŭ real cu 4 clase sub denumirea Grigorie-Alex-Ghica-Vodă. Una școală primară cu 4 clase pentru fete, unde se învață și felurite cusăturĭ, împletiturĭ și broderiĭ. Două micĭ școale profesionale, una de croitorie și alta de ciubotărie. Toate aceste întreținute de: Stat, Județ și comună.

Un stabiliment de băĭ sistematic.

Stabilimente industriale și comerciale sunt: o farmacie complectă; o tipografie bine asortată; o fabrică pentru apă-gazoasă; o cofetărie și dulcețărie; o moară mare de aburĭ după cel maĭ noŭ și maĭ perfect sistem; patru morĭ de caĭ, două dubălariĭ de producție ordinară; o lumînărărie; maĭ multe ateliere de: stolerie, rotărie, butnărie, caretășie, lăcătușărie, ferărie, hamurărie, tinichigerie, căldărărie, croitorie, ciubotărie, blănărie, cojocărie etc. maĭ multe magazine de coloniale, manufacturiale; băuturĭ spirtoase, depourĭ de făinăriĭ, ferăriĭ, lemnăriĭ etc.

Alimentarea cu victualiĭ, alte proviziĭ și diferite obiecte necesare, se face zilnic: în piața reședinței, unde se adună cu legume, lăptăriĭ, păsărĭ, fructe și alte victuale; septămînal, în piața vitelor, unde se adună în fie-care Marți, ce-ĭ ziuă de tîrg, obiecte de proviziĭ, de furaj, de cherestea, producțiĭ animale și felurite vite bune; anual în șesul iarmaroculuĭ de lîngă Jijia și Buhaiŭ, unde se face frumoasă adunare de la 12 la 24 Iunie, de vite albe, caĭ, producte și industriale locale, multă cantitate de manufactură și diferite specialități de pe la alte tîrgurĭ.

Alimentarea cu apă se face din fîntînĭ, căcĭ cișmeaua la care se aduce apa pe olane de la un bun izvor, nu dă apă în cantitatea ce se credea. Apa în cele maĭ multe fîntînĭ este sălcie; puține aŭ apă bună; cea maĭ bună este aceia din șipotul luĭ Gheorge Ciorneĭ; bună în calitate se maĭ poate avea de la șipotul de sub dealul Ezeruluĭ, ce înlesnește facerea apeĭ gazoase.

Eșirele și întrările tîrguluĭ se fac pe la barierile: Botoșanilor, Ghițeloaeĭ, Mihăileni, Trestianeĭ și Broscăuților.

Inmormîntările se fac la 2 cimitire creștine și 1 izraelit.

Vitele de hrană și de muncă a tîrgoveților, aŭ pășunatul pe toloaca din jurul tîrguluĭ, ne supus acum la vr'o taxă. Această toloacă dată în vechime de Domnitor pentru trebuințele tîrgoveților, se asigură că era cu mult maĭ mare de cît e acum, dar că s'ar fi rășluit în diferite părți și nu s'aŭ putut urmări despresurările, căcĭ semnele de hotare fiind descrise prin hrisovul păstrat în Evanghelia furată din biserică, nu se maĭ știŭ.

De remarcat în Dorohoiŭ este Bis. sf. Nicolaie, făcută de Ștefan-cel-Mare-Voevod, înainte de victoria repurtată asupra Polonilor, pe cîmpurile Siretuluĭ la Vîrful-Cîmpuluĭ și Ionășeni. De și a fost bogat înzestrată, cu odoare, pentru serviciul divin și cu avere pentru întreținere, înprejurările și lăcomia ĭ aŭ răpit averea și prețioasele înzestrărĭ ctitorești. Prin minune s'aŭ fost păstrat din odoare o Evanghelie, scrisă pe pergament și bine legată cu argint, în care era pusă copia formală, iar după alțiĭ chiar originalul hrisovuluĭ, de la Domnitorul fondator, pentru terenul tîrguluĭ ș'al toloaceĭ luĭ, dar și aceasta s'a furat cu

www.dacoromanica.ro

alte lucruri din biserică în 1850. Vestminte Sacerdotale vechi n'are; cele actuale conţin un rînd complect de stofă scumpă, pentru preot şi diacon, date la 1819 de Ion Dimitrie Arbore, Dorofteĭ Monahul şi Elisabeta Monahia; aduse de la Moscva spre a lor pomenire, după inscripţia greacă de pe ele.

Catapiteazma bisericeĭ este foarte veche. Pereţiĭ din lăuntru sunt zugrăviţi cu chipurile sfinţilor şi tablouri din istoria sacră; iar din dreapta uşeĭ, în faţa către altar sunt portretele: Domnitoruluĭ Ştefan-cel-Mare-Voevod, în haine luxoase (asemene celuĭ de la biserica sf. Nicolaĭ din Iaşi); a soţieĭ sale, Doamna Maria, şi ale fiilor luĭ: Bogdan şi Petru Voevozi şi a nepotuluĭ său Ştefan. Exteriorul edificiuluĭ în cea maĭ mare parte are pereţii netencuiţi, lucraţi din pĭeatră de Italia, cioplită şi din cărămizi marĭ, din carĭ parte zmălţuite. In galerie două rînduri, sunt lăsate locuri pentru chipurile sfinţilor, pe unde se spune c'aŭ fost zugrăvite; de asemenea se află şi medalioane de teracotă zmălţuite galben şi verde, cu diferite embleme pe ele, în relief. Biserica de şi solid zidită, dar în decursul secolelor şi prin neîngrijire, arată acum necesitate de a fi restaurată, în stilul său primitiv, fără cea maĭ mică alterare, păstrîndu-se formele vechi.

Casele Domneştĭ, unde sta Domnitorul cînd venea şi unde era reşedinţa Mareluĭ Vornic al Ţărei de Sus, după spusa tradiţieĭ se distruse prin mîinĭ vandalice şi zidurile ce maĭ rămase şi parte din fundamente de pĭeatră se acoperiră de pămînt mult timp. La 1849, Iconomul Ionică din Botoşani, stăpînul unor case făcute pe aceste locuri, punînd la arat în grădină, plugul se opri în o pĭatră; scoţîndu-se aceasta, dădu de altele şi aşa să găsi o cavitate zidită. Autoritatea locală, în vederea vecheĭ credinţe, că acolo ar fi comorĭ domneştĭ, rîndui 6 slujitorĭ, ca, cu locuitorii sătenĭ, sub privigherea delegatuluĭ prefectorial, să facă săpăturĭ amănunte. La diferite adîncimĭ se găsiră: părţĭ de pereţĭ, beciurĭ boltite şi pavate, uşĭ de pĭeatră masivă, dar nicĭ o inscripţie saŭ părţĭ de metal, ci numaĭ o masă de marmoră. Pĭeatra rămasă din ziduri parte s'a vîndut, parte s'a întrebuinţat la fondamentul actualeĭ clopotniţe; iar masa de marmoră s'a trimes la Muzeul de antichităţĭ din Iaşĭ.

Dorohoiul, *staţie de dr. d.f.*, jud. Dorohoiŭ, pl. Berhometele, com. Dorohoiŭ, pe linia Leorda-Dorohoiŭ, pusă în circulaţie la 15 Dec., 1888. Se află la 10 kil. de Văculeşti staţie finală. Înălţimea d'asupra niveluluĭ mării de 150m.49. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 3516604 leĭ, 77 banĭ.

Dorohoiul (Lacul-). (Vezĭ Iezerul saŭ Lacul-Dorohoiu).

Dorojan, *cătun*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de comuna Cosîmbeşti.

Dorostei, *deal*. (Vezĭ Rădiul, deal, com. Bîrleşti, pl. Bahluiul, jud. Iaşi).

Dorostei, *pîrîŭ*, izvorăşte de sub dealul Rădiul, jud. Iaşi, pl. Bahluiul, com. Bîrleşti; formează iazurile: Buhuşoaia şi Dorostei şi, din jos de Erbiceni, se varsă în stînga rîuluĭ Bahluiul.

Doroşanilor (Valea-), *vale*, jud. Bacăŭ, pl. Tăzlăul-d.-j., com. Boteşti, de pe teritoriul satuluĭ Viforani, dintre dealurile Bomiţa şi Nacovei.

Doroşcani, *sat*, din com. Popeşti, pl. Cîrligătura, jud. Iaşi, aşezat pe dealul Doroşcani. Acest sat s'a strămutat aicĭ cam pe la 1792, de la locul numit Dudăul, din cauza mlaştinilor. Are o populaţie de 89 familiĭ saŭ 451 locuitorĭ; o biserică, făcută la 1785 de cătră Teodor Balş, deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ şi un eclesiarh. Satul se află pe moşia Popeşti.

Numărul vitelor e de 891 capete, din carĭ: 234 vite marĭ cornute, 31 caĭ, 543 oĭ şi 83 rîmătorĭ.

Doroşcani, *deal*, pe culmea căruia e situat satul Doroşcani, com. Popeşti, pl. Cîrligătura, jud. Iaşi.

Doroşcani, *pîrîŭ*; se formează din mijlocul satuluĭ Doroşcani, com. Popeşti, pl. Cîrligătura, jud. Iaşi şi se varsă în iazul Dudăul.

Doroteuluĭ (Vîrful-), *colină*, în jud. Buzăŭ, com. şi căt. Lapoşul, în apropiere de muntele Fîntîna-Hoţilor.

Doruchi-Dere, *vale* mică, în jud. Tulcea, plasa Babadag pe teritoriul comuneĭ Babadag; se deschide din poalele sudice ale dealuluĭ Iachni-Bair; se întinde spre S., în direcţia de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea centrală a plăşeĭ şi a comuneĭ; merge de-alungul poalelor de E. ale dealuluĭ Caragridi-Bair; taie drumul comunal Babadag-Slava-Cercheză, şi, după 2 kil., se deschide în valea pîrîuluĭ Babadag, pe stînga, lîngă oraşul Babadag.

www.dacoromanica.ro

Doruluĭ (Dealul-), *deal*, în jud. R. Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Buda; se desface din culmea Cătauțuluĭ; se întinde printre rîul R.-Sărat și afluentul său pîrîul Schitul, brăzdînd partea de N. a comuneĭ; este acoperit cu păduriĭ.

Doruluĭ (Vîrful-), *vîrf de deal*, în partea de N.-V. a com. Gornetul-Cuib, pl. Podgoria, jud. Prahova. Este acoperit cu pădure.

Doruluĭ (Vîrful-), *pisc*, la N. com. Mădulari, pl. Horezul, jud. Vîlcea.

Doseni, *mahala*, în com. rur. Strîmtul, pl. Văilor, jud: Mehedinți.

Dospinești, *sat*, al com. Săucești, jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-s., situat pe malul stîng al Siretuluĭ, la o depărtare de 6400 m. de satul Săucești. Sunt 30 familie saŭ 123 suflete. Se numără: 5 caĭ, 142 vite cornute și 14 porcĭ.

Dosul, *sat*, face parte din com. rur. Vlădești, pl. Ocolul, jud. Vîlcea. Este situat la V. de Vlădești. Are o populație de 540 locuitorĭ. Copiĭ în vîrstă de școală sunt 85 (51 b. 34 f.). Prin centru e udat de rîul Rîmnicul și de la N. spre S. de Valea-Pluteĭ, care se varsă aci în Rîmnic. La N. și la S. e acoperit de pădurile statuluĭ, iar prin centru sunt locurile arabile.

Dosul, *mahala*, în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-j.; ține de com. rur. Bresnița.

Dosul, *mahala*, din com. rur. Foleștĭ-d.-s., pl. Horezul, jud. Vîlcea. Are o populație școlară de 46 copiĭ (22 b., 24 f.), din carĭ urmează 12 băieți. Cade în centrul comuneĭ pe linia Băbeni-Tîrgul-Horezul.

Dosul, *deal*, situat în partea de S. V. a cătunului Cuibul, com. Gornetul-Cuib, plasa Podgoria, jud. Prahova. Este acoperit cu viĭ, livezĭ și izlaz. Și-a luat numirea dela poziținea sa dosnică, nefiind în fața soareluĭ. Până la 1866 a fost acoperit cu păduriĭ seculare.

Dosul, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, aflată pe moșia Gradiștea, com. Gradiștea, plasa Oltețul-d.-sus, jud. Vîlcea.

Dosul, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, pendinte de com Călimănești, plasa Cozia, jud. Vîlcea.

Dosul, *trup de pădure* a statuluĭ, jud. Vîlcea. Impreună cu Muntele-Netedul și Măgura-Albul, are 1625 hect. pădure și formează pădurea Costești, situată în com. Costești, plasa Horezul, împreună cu trupurile Padina-Seacă, Alunul și Păraele.

Dosul, *vale*, izvorăște din partea de S.-E. a dealuluĭ Berivoaia, com. Gornetul-Cuib, pl. Podgoria, jud. Prahova, și se varsă în pîrîul Sărățelul, tot în raionul com. Gornetul-Cuib.

Dosul-Albiilor, *pădure*, jud. Bacău, plasa Tazlăul-d.-j., în com. Bărsănești, proprietatea luĭ N. Broșteanu. Este populată de fagĭ și mesteacănĭ. Are o întindere de 20 hect. și este supusă regimuluĭ silvic.

Dosul-Arșițeĭ, *munte*, pe teritorul moșieĭ Borca, în comuna Mădeiul, jud. Suceava.

Dosul-Babeșuluĭ, *pîrîŭ*, izvorăște din munțiĭ Bratocea; se unește cu pîrîul Cheia și, împreună, se varsă în rîul Teleajenul, pe malul drept, puțin maĭ jos de mănăstirea Cheia, în raionul com. Măneciul-Ungureni, plaiul Teleajeanul, jud. Prahova.

Dosul-Belieĭ, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din anul 1883, pe moșia Breaza, plaiul Prahova, jud. Prahova.

Dosul-Bratieĭ, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, comuna Albești, plaiul Dîmbovița, județul Muscel, în întindere de 500 hect. cu un masiv întrerupt și neregulat din cauza tăerilor neregulate din trecut, avînd ca esențe principale: fag, plop și mesteacăn.

Se învecinește la N. cu pîrîul Secătureĭ, la S. cu pădurea Strigoaia, la E. cu Albești și la V. cu statul.

Dosul-Călugăruluĭ, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 135 hect., pe proprietatea Cîrstănești, com. Oteșani, pl. Horezul, jud. Vîlcea.

Dosul-Chirileĭ, *pădure*, jud. Prahova. Vezĭ Dragomirescu.

Dosul-cu-Morile, *moșie* a statuluĭ, situată în com. Vlădești, pl. Ocolul, jud. Vîlcea, fostă pendinte de Episcopia Rîmniculuĭ; s'a arendat pe periodul 88—93 cu 3420 leĭ anual din această arendă s'a scăzut, de la 1 Aprilie 1891, leĭ 1106 anual, pentru trupul Lespezile, în întindere de 65 hect. și 4697 m. p. vîndut de vecĭ la locuitorĭ.

Dosul-cu-Morile, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 185 hect.,

www.dacoromanica.ro

situată în com. Păușești-Măglași, plaiul Cozia, jud. Vîlcea, și formată din trupurile: Urzicari (110 hect.) și Mosoroasa (75 hect.).

Dosul-Curteĭ (Cîrligul-Inalt), *loc izolat,* la 7 kil. spre S.-E. com. Brezoiul, pl. Cozia, jud. Vîlcea.

Dosul-Făcăenilor, *deal,* spre S.-V. de com. Măneciul-Ungureni, plaiul Teleajenul, jud. Prahova.

Dosul-Mare, *deal,* în com. rur. Albulești, pl. Dumbrava, jud. Mehedinți.

Dosul-Mare, *deal,* în com. rur. Bîltanele, pl. Motrul-de-jos, jud. Mehedinți.

Dosul-Mare, *loc,* jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Melinești, unde pîrîul Muerișul se varsă în rîul Amaradia.

Dosul-Măgureĭ, *pădure,* județul Neamțu, din trupul moșieĭ: Pipiriguluĭ și Cantonul-Domnesniculuĭ; este prop. statuluĭ.

Dosul-Mituleștilor, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, pendinte de com. Pojogi, plasa Cerna-d.-s., jud. Vîlcea.

Dosul-Moliviilor, *loc izolat,* la N.-V. de comuna Bătrîni, plaiul Teleajenul, jud. Prahova.

Dosul-Munteluĭ, *munte,* în jud. Suceava, com. Mădeiul, pe moșia Borca.

Dosul-Pietroșițeĭ (Muntele-), *pădure* particulară, cu o suprafață de 200 hect., supusă regimuluĭ silvic, com. Brezoiul, pl. Cozia, jud. Vîlcea.

Dosul-Pristoluluĭ, *crîng,* în com. rur. Pristolul, pl. Cîmpul, jud. Mehedinți.

Dosul-Popeĭ, *loc,* com. rur. Pădina-Mică, pl. Dumbrava, jud. Mehedinți, pe unde trece Brazdaluĭ-Iorgovan.

Dosul-Raculuĭ, *pădure,* în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-j.; ține de com. rur. Miluta.

Dosul-Rîuluĭ, *sat,* din jud. Argeș, pl. Oltuluĭ, pendinte de com. rur. Stoiceni-Pleșoiŭ.

Dosul-Rusieĭ, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 15 hect., pe proprietatea Cîrstănești, com. Otești, pl. Horezul, jud. Vîlcea.

Dosul-Saculuĭ, *lac,* în comuna rurală Imoasa, plasa Motrul-de-Sus, jud. Mehedinți.

Dosul-Sandeĭ, *cătun,* al comuneĭ Gropșani, la V. pl. Olteț-Oltul-d.-s., jud. Romanați, situat pe niște dealurĭ cu 185 m. d'asupra niveluluĭ mareĭ. Are 133 locuitorĭ.

Dosul-Sandeĭ, *moșie* a statuluĭ, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Breasta, arendată de la 1887—97 cu 320 leĭ anual. Are pădure pe dînsa.

Dosul-Sandeĭ (Zăvoiul-), *pădure* a statuluĭ, pe teritoriul com. Breasta, pl. Dumbrava-d.-s., jud. Dolj. Face parte din ocolul Bucovățul, circumscripția XVII silvică. Intinderea eĭ e de vr'o 20 hect. Este compusă din plopĭ și sălciĭ.

Dosul-Ursuluĭ, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, pe moșia Dosul-Ursuluĭ, com. Lerești, plaiul Dîmbovița, jud. Muscel, în întindere aproximativă de 350 hect. cu un masiv des și compus din fag, plop și mesteacăn și, spre vîrf, puțin molift. Este situată în regiune muntoasă, cu pante repezĭ. Se mărginește la N. cu Zănoaga, la S. cu Bojorîta, la E. cu Rîul-Tîrguluĭ și la V. cu Boldul.

Dosul-Valea-Chilieĭ. Vezĭ Trupurile-de-Pădure, jud. Muscel.

Dosul-Vulturilor, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 20 hect. pe proprietatea Cîrstănești, comuna Oteșani, plasa Horezul, jud. Vîlcea.

Dosuluĭ (Dealul-), *deal,* județul Dolj, plasa Dumbrava-d.-s., comuna Cernățești, la S. comuneĭ. Se desparte de Dealul-Caluluĭ prin Valea-Seacă saŭ Valea-Cernățeștilor.

Dosuluĭ (Dealul-), *deal,* în comuna Golești, plasa Rîurile, județul Muscel.

Dosuluĭ (Piscul-), *pisc,* pe creasta șiruluĭ de dealurĭ ce brăzdează în lung și lat com. Costești, pl. Horezul, jud. Vîlcea. Acest șir de dealurĭ se prelungește pe toată partea de E. a comuneĭ, în stînga rîuluĭ Costești.

Dosuluĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ,* județul Vîlcea; izvorește din spre dealurile comuneĭ Olănești; se împreună cu pîrîul Vîlceaua, în raionul comuneĭ Muereasca-de-Sus, plaiul Cozia, și se varsă în rîul Muereasca.

Dosuluí (Valea-), *vale,* com. Olănești, plaiul Cozia, jud. Vîlcea. Această vale se varsă în rîul Olănești, pe teritoriul comuneĭ Olănești.

www.dacoromanica.ro

Dosuluĭ (Vălceaua-), *vălcea*, județul Vîlcea. Vezĭ Porcilor, deal, continuare a munților Arnota și Buila.

Dosurile, *sat*, face parte din comuna rurală Valea-Călugărească, pl. Cricovul, jud. Prahova.

Dosurile, *pîrîiaș*, jud. Neamțu, ce izvorește din Dealul-Dohotăria, com. Dobreni, pl. Piatra-Muntele; trece prin valea unuĭ vechiu și desființat iaz și, unindu-se cu pîrîiașul Călugărița, se varsă în pîrîul Almașul.

Doșelul, *ramură de munți*, jud. Neamțu, ce se întinde perpendicular pe ramura munteluĭ Tarcăul, în direcțiune V.-E., pe teritoriul comuneĭ Calul-Iapa, printre pîrîul Calul, ce curge pe sub coastele sale despre N. și pîrîul Iapa despre S.

Posedă în formațiunea păturilor: marne salifere, calcar și depozite maĭ vechĭ eocenice, cum sunt depozitele greziunilor de Sztaolka.

Aicea sunt multe vărăriĭ; varul scos din bolovaniĭ de calcar compact și curat, de coloare cenușie, este superior celuĭ făcut din bancurile de calcar argilos, ce vin așezate maĭ către baza munteluĭ. Asemenea din această șiră de munțĭ se scot pietre pentru construcție.

Dotărie (Pe-), *poiană*, în cătun. Slobozia, com. Bădeni-Ungureni, plaiul Dîmbovița, jud. Muscel.

Dotărieĭ (Dealul-), *deal*, la V. de com. Poenarĭ, jud. Muscel, plaiul Nucșoara. E situat între jud. Muscel și jud. Argeș.

Două-Cîrciumĭ, *loc izolat*, în apropiere de gara Buda, jud. Prahova, pl. Cîmpul. Aci se face în fie-care an de două orĭ tîrgurĭ, la ambele sfinte Măriĭ, (15 August și 8 Septembrie).

S'a numit Două-Cîrciumĭ de la cele două hanurĭ, așezate în cîmp, față în față, și în jurul cărora se țin obișnuitele tîrgurĭ.

Inainte vreme aci era stație de caĭ de poștă, între Ploești și Cîmpina (cu 16 caĭ de rînd) și a existat pănă la 10 Iunie 1878, cînd s'a pus în circulație linia ferată Ploești-Predeal.

Două-Maĭ, *sat*, în jud. Constanța, pl. Mangalia, cătun. com. urb. Mangalia. Este situat în partea S. a plășeĭ și cea N. a comuneĭ, la 12 kil. spre N. de reședință, la poalele meridionale ale dealuluĭ Tatlîgeac, nu departe de malul Măreĭ, lîngă șoseaua județeană Constanța-Mangalia. Are o întindere de 115 hect., din carĭ 15 hect. ocupate de vatra satuluĭ, cu 29 case.

Populațiunea sa este de 29 familiĭ cu 90 sufl., toțĭ Romînĭ, ocupîndu-se cu agricultura și creșterea vitelor.

Două-Movile (Dealul-la-), *deal*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Satul-Noŭ, și anume pe acela al cătunuluĭ sĕŭ Pîrjoaia; se desface din satul Coșlugea; se întinde spre E., într'o direcțiune generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea N. a plășeĭ și a comuneĭ; și-a luat numele de la două movile naturale, ce se găsesc pe muchia luĭ, una lîngă satul Pîrjoaia, de 142 m., dominîndu-l, alta spre E. prelungirea numită Dealul-de-la-Cetate; ramificațiile sale de N. se termină pe malul dobrogean al Dunărĭĭ, făcîndu-l înalt și rîpos, pe alocurea și stîncos; este acoperit cu fînețe, semănăturĭ și la poale cu tuferișurĭ; pe muchia sa merge drumurile comunale Pîrjoaia-Oltina și Pîrjoaia-Satul-Noŭ.

Dovinca, *lac mic*, în jud. Tulcea, pl. Sulina, com. rur. Satul-Noŭ, cătunul Letea, situat în partea centrală a plășiĭ și V. a com. Este format de lacul Matița și înconjurat cu stuf de toate părțile. Are 35 hect. întindere, produce puțin pește.

Dovlecelului (Valea-), *vale*, în jud. Constanța, pl. Hîrșova, com. Groapa-Ciobanuluĭ, cătun. Cadi-Cîșla; se desface din poalele Estice ale dealuluĭ Eschi-Sarai; se îndreaptă spre spre V. și, după un drum de 2½ kil., merge de se deschide în lacul Hazarlîc-Ghiol, curge printre dealurile Hazarlîc și Eschi-Sarai pe de o parte și Cadi-Cîșla pe cea-l'altă parte; este situată în partea N. a com. și a cat. și la partea V. a plășeĭ; este tăiată de șoseaua județeană Eschi-Sarai-Hîrșova.

Dozești, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-j., compusă din 7 cătune: Cățetul, Cuci, Jugravi, și Fărtățești.

E situată pe valea Geamănă, la 60 kil. departe de capitala județuluĭ și la 17—20 kil. de a plășeĭ.

Are o populație de 555 familiĭ sau 2104 locuitorĭ (1071 bărbați și 1033 femeĭ), în care intră și 4 familiĭ de Țigani.

Contribuabilĭ sunt 420. Case de locuit 551.

In comună sunt 7 bisericĭ. Locuitoriĭ se ocupă parte cu agricultura, parte cu alte meșteșugurĭ.

Vite sunt: 38 caĭ, 296 boĭ, 488 vacĭ, 245 viteĭ, 81 capre, 985 oĭ și 581 porcĭ.

Locuitoriĭ sunt moșneni; 35

www.dacoromanica.ro

s'aŭ împroprietărit la 1864, când li s'aŭ dat 70 hect. din moșia d-luĭ V. Giulescu și din a Ruginoșilor.

Școala datează în comună dela 1857. Clădirea e proprietatea comuneĭ. Se frecuentă de 4 copiĭ, din numărul de 251 (136 băeți și 115 fete). Știŭ carte 171 bărbați și 3 femeĭ. Cu întreținerea școaleĭ statul cheltuesce anual 1242 leĭ.

Vatra satuluĭ, cu izlaz cu tot, are 300 hect. pământ.

Țuică se fabrică până la 2500 decalitri anual.

Veniturile comuneĭ se urcă la 5356 leĭ anual și cheltuelile la 5354 leĭ.

Locurile din jurul com. sunt: Gemineaua, Omorîcea și Giulești. E brăzdată de: Dealul-luĭ-Din, Cățetul, Omorîcea, Piscul-Cruceĭ, Piscul-Rangăĭ, (fostă proprietate din vechime a unuĭ turc Ranga); Valea-luĭ-Spătar. Rîul Cerna formează partea de E. a comuneĭ Dozești.

Dozești, *sat,* face parte din com. rurală Dozești, jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-j. Are o populație de 239 loc. (127 bărbați și 112 femeĭ). Cade cam în centrul comuneĭ, lîngă rîul Geamăna. Are o biserică rezidită de enoriașĭ la anul 1875. Copiĭ în vîrstă de școală sunt 167 (88 băeți și 79 fete).

Dozești, *deal,* în jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-j., com. Dozești, pe care se cultivă 179 hect. vie.

Dozești, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, aparținînd de com. Dozești, pl. Cerna-d. j., jud. Vîlcea.

Drac (Cap-de-), *insulă,* în jud. Tulcea, plasa Sulina, pe teritoriul comuneĭ urbane Chilia-Vechie; un alt nume al ostrovuluĭ Tatarul (vezĭ acest nume).

Draca, *deal,* în jud. Constanța, plasa Silistra-Nouă, pe teritoriul comunelor rurale Cîlnia și Gîrlița, servindu-le chiar ca hotar despărțitor; se desface din ramificațiile nord-vestice ale dealuluĭ Canli-Dere, se întinde spre Nord, avînd o direcțiune generală de la S.-E. spre N.-V., brăzdînd partea nordică a plășiĭ, cea vestică a comuneĭ Cîlnia și cea nord-estică a comuneĭ Gîrlița. Se întinde printre Dunăre și valea Licina, afluenta sa. Se ridică până la o înălțime de 130 m. Vîrful Dervent măsoară 125 m.; ondulațiunile sale, ce merge spre Dunăre, fac acesteia malul înalt și rîpos, precum și pe acel al văiĭ Licina. Pe la poale este acoperit cu păduriĭ, iar pe muchie și coaste cu tuferișuriĭ și finețe. Este tăiat de două drumuriĭ comunale: Bugeac-Cîlnia, care în parte se află la poalele sale orientale, și Galița-Cîlnia.

Dracea, *comună rurală,* pe valea Călmățuiuluĭ, jud. Teleorman. Are două cătune: Părăgina și Zlata. Comuna Dracea este situată în vale, pe loc șes, iar cătunele sunt pe partea stîngă a Călmățuiuluĭ. Cât. Zlata este la N.-V. comuneĭ, la o depărtare de 2 1/2 kil. și Părăgina la N., la depărtare foarte mică unele de altele.

Se învecinește la E. cu com. Ologi, la N. cu moșia Putineiul, la S. cu domeniul Statuluĭ Turnul și la V. cu moșia Statuluĭ Segarcea și cu o mică parte din moșia Lița.

Teritoriul comuneĭ are o suprafață de 3000 hect. Locuitoriĭ improprietăriți sunt 114, pe o întindere de 525 hect.: în cătunul Părăgina, 55 locuitoriĭ pe 268 hect., iar în cătunul Zlata, 46 locuitoriĭ pe 218 hect. Viile locuitorilor ocupă o întindere de 91 1/4 hect.

Lîngă casele proprietățiĭ se află un eleșteŭ cu pește și o livede cu pruniĭ ca de 2 pogoane.

Pământul este de o fertilitate excepțională.

Populația comuneĭ cu a cătunelor este de 485 familiĭ saŭ 1890 suflete, din carĭ 267 contribuabilĭ.

Numărul vitelor din comună și cătune este de 5464 capete: vite corn. marĭ 1157, caĭ 272, vite corn. micĭ 3123, porcĭ 489.

Producțiunea agricolă pe anul 1892 a fost de: 9581 hect. grîŭ și 2678 porumb.

Budgetul comuneĭ este de leĭ 3622.18 la venituri și de leĭ 3585.92 la cheltuelĭ.

Are: o școală, întreținută de stat și frecuentată de 28 elevĭ; două biserici, una în Dracea, deservită de 3 preoți și 2 cîntăreți, și a doua în cătunul Zlata, deservită de un preot și 2 cîntăreți.

Are două morĭ, una cu aburĭ și alta pe apa Călmățuiuluĭ.

Comuna Dracea se leagă cu calea națională Turnul-Alexandria prin o șoasea vecinală; cu comunele Ologi și Putineiul asemenea se leagă prin șosele vecinale. Din calea națională Turnu-Alexandria, la S. com. Dracea, s'a construit o ramură de șosea vecinală care trece prin sat, apucă spre cătunul Ulmeni pentru a ajunge la comuna Mavrodin. Această șosea este începută din anul 1873 și traseul eĭ urmează vechiul drum al Mavrodinuluĭ.

Pe la extremitatea de Vest a moșieĭ Dracea, trece vechiul val al luĭ Trajan, numit de locuitoriĭ Troianul, și care, ve-

www.dacoromanica.ro

nind de la Dunăre, se îndreptează pe aci spre com. Putineiul.

Cătunul Zlata, care s'a alipit în 1882 la com. Dracea, făcea parte mai înainte din comuna Ologi.

In timpul rezbeluluĭ din 1877, Impăratul Rusieĭ îșĭ stabilise cartierul în această comună, chiar în locuința proprietățiĭ.

Dracea-Albă, *pîrîiaș*, format pe teritoriul com. Răcoasa, jud. Putna; se varsă în Șușița.

Dracea-Mare, *pîrîiaș*, format pe teritoriul com. Cîmpurile, jud. Putna; se varsă în Șușița.

Dracea-Mică, *pîrîiaș*, format pe teritoriul com. Cîmpurile, jud. Putna; se varsă în Șușița.

Dracilor (Iazul-), *iaz*, în com. Todireni, moșia Todireni, pl. Jijia, jud. Botoșani.

Dracsenul, *lac* mic, la V. satuluĭ Gura-Gîrluțiĭ din com. Bertești-d.-j., jud. Brăila.

Dracsini, *sat*, pe coastă de deal, în dreapta laculuĭ Dracșani, în partea de Nord-Vest a com. Dracșani, pl. Miletinul, jud. Botoșani, și pe moșia Dracșani, cu o suprafață de 2072 hect., pămînt atît al locuitorilor cît și al proprietaruluĭ și o populație de 250 familiĭ saŭ 1000 suflete, din carĭ 245 contribuabilĭ.

Are o biserică, deservită de un preot și 2 cîntăreți și 1 școală mixtă, condusă de 1 învățător și frecuentată de 80 școlarĭ.

Numărul vitelor este de 1275: 412 boĭ și vacĭ, 87 caĭ, 610 oĭ, 166 mascurĭ.

Sunt 20 stupĭ cu albine.

Se află 2 cîrciume, 3 comercianți și 2 meseriași.

Se zice că pe locul unde se află satul eraŭ păduriĭ, că într'o poiană s'ar fi stabilit cîte-va familiĭ de peste Prut și din Bucovina, sunt vre-o 200 anĭ. In urma năvălireĭ Turcilor asupra unuĭ mic sătișor ce era în stînga laculuĭ Dracșani, numit Seliștea, pe locul numit astă-zĭ Lipoveni, locuitoriĭ ar fi fugit în dreapta laculuĭ, în poiana unde se stabilise cîțĭ-va. Se spune că Turciĭ ar fi prins și tăiat în biserică pe parte din oameniĭ din Seliște. Maĭ tîrziŭ un preot, Andreĭ, ar fi mutat bisericuța de lemn din Seliștea pe locul Dracsinilor, carĭ pe atuncĭ se numea Bejinari, adică oameni scăpațĭ cu fuga. Locuitoriĭ uneĭ alte localităț Cioreni aŭ venit încă aicĭ și aŭ mărit satul.

Cu ocazia împroprietăririeĭ locuitorilor, la 1864, s'aŭ maĭ adaos vre-o 20 familiĭ ce locuiaŭ într'o poiană numită Tăetura, unde era și o velniță, care s'a desființat.

Ca dovezĭ că a existat satul Seliștea în vechime sunt una cruce cu inscripția rusească și o carte scrisă rusește aduse de la vechia biserică din Silișite.

Dracsini, *deal*, în satul Dracsini, com. Dracșani, jud. Botoșani.

Dracșani, *comună rurală*, în partea de Sud a plășiĭ Tîrgul-Miletin, jud. Botoșani. Se întinde pe valea Sicneĭ, pe a pîrîuluĭ Ursoaia și pe dealurile din dreapta și din stînga Sicneĭ, pe un teritoriu deluros și acoperit cu păduriĭ. Este la o depărtare de 24 kil. de orașul Botoșani. Se compune din satele: Cerchejeni, Dracșani, Dracsini, Sulițoaia și Zlătunoaia-Mică. Are o suprafață de 7304 hect. și o populație de 720 familiĭ saŭ 2880 suflete, din carĭ 701 cotribuabilĭ.

Pămîntul e maĭ mult argilos, negru saŭ galben; locurile de cultură aŭ o întindere de 3200 hect.

In partea de Sud și Vest, teritoriul comuneĭ e acoperit cu păduriĭ, asemenea și în partea de Nord; aŭ suprafață de 4000 hect. și se exploatează pe o scară întinsă.

In centrul comuneĭ și spre Vest de tîrgul Sulița, este lacul Dracșani, care are o suprafață de 1360 hect. și o lungime de peste 5 kil.; este bogat în pește, stuh și papură; aduce un venit de peste 4000 leĭ anual; prin lacul Dracșani curge pîrîul Sicna, la eșirea căruia se află 1 moară de apă sistem noŭ.

Numărul vitelor e de 5018: 1431 boĭ și vacĭ, 235 caĭ, 465 porcĭ, 2198 oĭ, 689 mascurĭ.

Sunt 132 stupĭ cu albine.

Comuna este străbătută de calea vecinală comunală Sulița-Talpa și de calea Dracșan-Copălăŭ.

Budgetul comuneĭ are 7667 leĭ 79 banĭ la venitурĭ și 7444 leĭ 55 banĭ la cheltuelĭ.

Sunt 3 bisericĭ, deservite de 3 preoțĭ și 5 cîntăreți; 2 școlĭ mixte, conduse de 2 învățătorĭ și frecuentate de 120 școlarĭ.

Dracșani, *sat*, în partea de S. a com. Dracșani, pl. Miletinul, jud. Botoșani, așezat pe coastă de deal și în dreapta laculuĭ Dracșani.

Moșia este a prințuluĭ Grig. M. Sturdza și are o suprafață de 2466 hect., în care intră și partea locuitorilor. Are o populație de 240 familiĭ saŭ 960 suflete.

Partea de S.-V. e acoperită cu pădure în întindere de 1300 hect.

In lungul văieĭ Sicna se întinde lacul Dracșani, bogat în ape, pește și stuh.

www.dacoromanica.ro

In Dracșani e reședința primărieĭ com. Dracșani. Are 1 biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți.

Vite sunt: 267 boĭ și vacĭ, 146 caĭ, 695 oĭ, 6 bivolĭ și 496 mascurĭ.

Sunt 50 de stupĭ cu albine.

In sat se află 1 cărciumă; 1 comerciant și 1 meseriaș.

La Dracșani, în ținutul Hîrlăului, a urmat bătălie între Turcĭ sub comanda luĭ Schender-Pașa, carĭ susțineaŭ în domnie pe Radul-Vodă și Leșiĭ și Cazacĭĭ, sub comanda luĭ Coretchi, carĭ susțineaŭ pe Doamna luĭ Ieremia Movilă. Aŭ învins Turcĭĭ, prinzînd pe Doamna și familia sa și pe Coretchi, pe carĭ i-aŭ dus în robie la Constantinopole.

Aicĭ, spune cronicarul, fu pĭerderea caseĭ luĭ Ieremia Movilă.

Dracșani, *lac*, pe moșia Dracșani, jud. Botoșani, pl. Miletinul, com. Dracșani. Se întinde pe valea Sicna, pe o suprafață de 1360 hect. Are 1 moară de apă.

Pe apele sale trăesc, în timpul vereĭ, o mulțime de păsărĭ aquatice, între carĭ de multe orĭ și lebede, apoĭ nenumărate rațe, gîște sălbatice, becațe, lișițe, pescarĭ, bîtlanĭ, etc.

Se pescuește de maĭ multe orĭ pe an în valoare de 14000 leĭ. Se găsește în el maĭ cu seamă: crap, caras, știucă, lin, mreană, etc.

Dracșeni, *sat*, în partea de N.-V. a com. Șurănești, jud. Vasluiŭ, pl. Mijlocul, situat pe valea și pe coastele a treĭ dealurĭ, ramificărĭ ale dealuluĭ Dracșeni.

Are o suprafață de 1437 hect., din carĭ: 210 hect. pădure și 919 hect. loc de cultură, fînaț, imaș, ale proprietățeĭ, iar 207 hect., cu 3 hect. vie, sunt ale locuitorilor. Are o populație de 106 familiĭ, saŭ 495 suflete.

Are o biserică deservită de 1 preot și 1 cîntăreț, făcută la 1868, în locul alteĭ bisericĭ; o moară cu aburĭ; 1 iaz; două cîrciumĭ.

Numărul vitelor e de 653: 253 vite marĭ cornute, 2 bivolĭ, 315 oĭ, 2 capre, 29 caĭ și 52 rîmătorĭ.

Locuitorĭĭ posedă: 18 pluguri și 19 care cu boĭ, 4 pluguri și 4 căruțe cu caĭ.

Sunt 20 stupĭ.

Dracul, *platoŭ*, situat la E., pe teritoriul com. Perieți, pl. Siuld.-s., jud. Olt și pe malul drept al văleceĭ Oblegului.

Dracul, saŭ **Valea-Rea**, *vălcea*, se formează la N. pe teritorul com. Optași, pl. Mijlocul, jud. Olt; curge către S.-E. și, tăind satul Optași, se varsă în Vedea, pe dreapta eĭ.

Draculuĭ (Dealul-), *deal*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Bralostița, la N. com.

Draculuĭ (Dealul-Văiĭ-), *deal*, în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, com. Odobasca. Se desface din culmea Scorușuluĭ; brăzdează partea de N.-V. a comuneĭ; se întinde dealungul pîrîuluĭ Valea-Draculuĭ; se termină în rîul Rîmna. Ingustimile și văile sale sunt periculoase, maĭ ales cînd plouă. Este acoperit cu pășunĭ.

Draculuĭ (Ghenunea-), *ochiŭ*, în albia rîuluĭ Bîsca-Mare, între munțiĭ Piatra-Arsă și Cursele, jud. Buzăŭ, com. Goidești. Din ambiĭ munțĭ, înaintînd cîte o stîncă în albia Bîștiĭ, o îngustează foarte mult și-ĭ oprește rapiditatea. Scăpînd dintre stîncĭ, apa a săpat în jos, pe o lungime de 20 metri, luînd o adîncime de 10 metri și cu un curs foarte lin. Pe malul drept e o sorginte sulfuroasă cu miros puternic, care se scurge în Ghenune. E avută în pește. Aci se pescuește păstrăviĭ ceĭ maĭ marĭ.

Draculuĭ (Fîntîna-), *loc izolat*, în jud. Buzăŭ, com. Nișcovul, pe malul drept al rîuluĭ Nișcovul, numit ast-fel pentru că aci rîul Nișcov dispare cu totul sub malurĭ nisipoase și se dirige, după cum se crede, pe sub pămînt, spre com. Lipia, unde începe să apară sub forme de viroage, din care își ia acolo naștere rîul Călmățuiul.

Draculuĭ (Fîntîna-), *vale*, în jud. Buzău, com. Nișcovul, căt. Săseni-Vechĭ.

Draculuĭ (Iazul-), *iaz*, pe moșia Hudești, com. Hudești, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ.

Draculuĭ (Piscul-), *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Beceni, căt. Mărgăriți. Izlaz și sterp.

Draculuĭ (Piscul-), *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Măgura, acoperită de pădure.

Draculuĭ (Piscul-), *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Gura-Teghii, continuație din muntele Podul-Grecilor. Izlaz de vite.

Draculuĭ (Pîrîul-), *pîrîiaș*, jud. Neamțu. Vezĭ Calul, pîrîŭ.

Draculuĭ (Poarta-), *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, com. Broșteni. Izvorește din dealul Scorușul; udă partea de S. a comuneĭ, și merge de se aruncă în pîrîul Valea-Rea.

www.dacoromanica.ro

Draculuĭ (Rîpa-), *rîpă* mare, în jud. Buzău, com. Măgura.

Draculuĭ (Şeaua-), *muntè*, în jud. Buzău, com. Calvini, situat pe hotarul jud. Prahova, unde se şi întind maĭ mult ramificaţiile sale.

Draculuĭ (Valea-), *deal*, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ, com. Broşteni. Se desface din culmea Scoruşuluĭ; brăzdează partea de S. a comuneĭ; se întinde de-alungul pîrîuluĭ Poarta-Draculuĭ, şi se sfîrşeşte în pîrîul Valea-Rea. Este acoperit numaĭ cu păşunĭ.

Draculuĭ (Valea-), *localitate*, în Carpaţi, jud. Prahova, pl. Teleajenul, între muntele Clăbucetul şi Vîrful-luĭ-Craiu, străbătută de rîul Teleajenul. Pe coasta dreaptă a acesteĭ văĭ se zăresc micĭ bucăţĭ dintr'un drum vechiu, pavat cu bolovanĭ de prund, urmele uneĭ căĭ, ce conducea în Ardeal.

Draculuĭ (Valea-), *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ, com. Odobasca. Izvoreşte din culmea Scoruşuluĭ; udă comuna în partea de N., de la N., la S., şi după un curs repede şi prăpăstios, merge de se aruncă în rîul Rîmna, pe partea dreaptă a luĭ, maĭ sus de căt. Odobasca.

Draculuĭ (Valea-), *vale*, în jud. Buzău, com. Măgura; se scurge în rîul Buzău.

Draculuĭ (Valea-), (Valea-Rea), *izvor*, în jud. Buzău, com. Beceni, căt. Mărgăriţi; se scurge în rîul Slănic.

Draculuĭ (Valea-), *vale*, în jud. Buzău, com. Zilişteanca; începe din Dealul-Cheeĭ; se uneşte cu Valea-Cheeĭ şi dă în rîul Cîlnăul, la Tătărani.

Draculuĭ (Valea-), *vale*, în com. Gura-Teghiĭ, căt. Argăsăleşti, jud. Buzău; începe de la muntele Podul-Grecilor şi se scurge în Bîsca-Mare, la Malul-Vînăt.

Draculuĭ (Valea-), *vale*. Izvoreşte de pe teritoriul com. Muşeteşti, jud. Argeş, trece pe la S. de com. Poenărei, plaiul Nucşoara, jud. Muscel, şi se varsă în rîul Doamna în dreptul com. Corbişori, jud. Muscel. Se numeşte ast-fel, poate, pentru că face marĭ stricăciunĭ.

Draculuĭ (Valea-), *vale*, jud. Teleorman; trece prin căt. Netoţi-d.-S., de la V. spre E., pănă în muchea dealuluĭ despre lunca Teleormanuluĭ; aci se înjugă cu Valea-Cesculuĭ, în dreptul com. Gărăgăul.

Draculuĭ (Valea-), *vale*, începe de la com. Cruşovul, trece printre com. Tia-Mare şi Potlogeni din jud. Romanaţi, şi se termină în valea Oltuluĭ.

Draculuĭ (Vălceaua-), *vălcea*, jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-j., com. Mitrofani în apropiere de Drăgăşani.

Draculuĭ (Vîrful-), *culminaţie*, a plaiurilor munteluĭ Podul-Grecilor, din jud. Buzău, com. Gura-Teghiĭ, în partea de S.-E.

Draga, *pîrîŭ*, ce curge prin jud. Roman, pl. Moldova, com. Mogoşeşti. Işĭ ia naştere dintr'o mulţime de izvoare, situate într'o înfundătură de deal, în satul Muncelul-d.-s. Curge de la V. spre E. şi se varsă în rîul Siretul, la S. de satul Mogoşeşti.

Draganul, *munte*, jud. Muscel, plaiul Dîmboviţa, la N. de com. Rucărul, situat între rîul Dîmboviţa şi rîul Rîuşorul, care se varsă în Dîmboviţa, din jos de com. Rucărul.

Dragavei, *insulă*, în Dunăre, cu 90 pog. pădure, în E. bălţeĭ Potelul, în dreptul pichetuluĭ cu acelaşĭ nume, din jud. Romanaţi.

Dragavei, *pichet* de graniţă, pe Dunăre, jud. Romanaţi, spre E. de balta Potelul şi al IX. începînd de la hotarul Doljuluĭ.

Dragna, *munte*, jud. Muscel, plaiul Dîmboviţa, com. Rucărul.

Dragna, *loc izolat*, pe teritoriul jud. Olt, pl. Siul-d.-j., com. Drăgăneşti, unde altă-dată a existat o pădure cu acest nume. Azĭ nu sunt aci de cît locurĭ arabile.

Dragna, *trup de moşie*, a Statuluĭ, jud. Olt. (Vezĭ Drăgăneşti-cu-Trupurile).

Dragna, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, pe muntele Dragna, proprietate a d-luĭ Ioan Bojan, în întindere de 400 hect., pendinte de com. Rucărul, jud. Muscel.

Are ca esenţe dominante: fag şi molift spre vîrf. Etatea eĭ variază de la 20—40 anĭ.

Dragna, *vălcea*, situată pe teritoriul jud. Olt, pl. Siul-d.-j., com. Comani, numită ast-fel, se zice, după numele unuĭ cioban, care păzea oile pe aci şi de la care şi-ar fi luat numele şi com. Drăgăneşti.

Dragna, *vălcea*, jud. Prahova, plaiul Vărbilăul, com. Vîlcăneşti.

www.dacoromanica.ro

Dragna, *vale*, la S. com. Drăgăşani, plasa Oltul-d.-j., judeţul Vîlcea.

Dragneĭ, *nume*, ce poartă din vechime *moşia* din com. Gubancea, pl. Dumbrava-d.-j., jud. Dolj, şi sub care se cunoaşte şi azĭ. Aparţine statuluĭ, care a dat-o în loturĭ locuitorilor. Dintre loturĭ, 18 sunt de 5 hect., iar 1, de $4^1/_2$ hect. Se găseşte pe dînsa şi pădure.

Dragneĭ Pădurea-), *pădure*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Gubancea. Aparţine statuluĭ. Are o întindere de $25^1/_2$ hect. Se găseşte pe moşia Dragneĭ care e dată în loturĭ. Lemnele care o compun sunt: cerul şi gîrniţa.

Dragneĭ (Valea-), *vale*, în raionul com. Dobreşti, pl. Podgoria, jud. Muscel, care, după ce udă partea de N. a com., se varsă în gîrla Cîrcinovul.

Dragodana, *com. rur.*, pl. Cobia, jud. Dîmboviţa, situată spre S. de Tîrgovişte, pe şoseaua Tîrgovişte-Găeşti-Vlaşca, în apropiere de Găeşti şi de apa rîuluĭ Potopul şi la 27 kil. de capitala judeţuluĭ. Dragodana este aşezată pe vale şi se compune din patru cătune: Cătunul-Păuneĭ, Meri, Moara-Popiĭ şi Dragodana, cu o populaţie de 886 locuitorĭ romînĭ. In com. sunt două biserici. Dragodana se învecineşte: la E. cu com. Cuparul, la V. cu com. Găeşti, la N. cu com. Piciorul-de-Munte şi la S. cu com. Cojocarul, legîndu-se cu Găeşti şi Piciorul de Munte prin şoseaua judeţeană, iar cu celelalte prin şosele comunale şi vecinale.

Pe teritoriul acesteĭ comune se produce cel maĭ bun tutun din ţară.

Dragodăneşti, *sat*, pl. Dîmboviţa-Dealul, căt. com. Cîndeşti, jud. Dîmboviţa. Are o şcoală.

Dragomăneşti, *sat*, în jud. şi pl. Tutova, com. Micești, pe pîrîul Studineţul, spre N.-V. de satul Micești. Are 97 locuitorĭ (din carĭ 5 ştiŭ carte) şi 26 case.

Dragomăneşti. Vezĭ Sărăţeniĭ-d.-s., jud. Tutova.

Dragomir, *sat*, al com. Berzunţul, pl. Tazlăul-d.-j., jud. Bacău, situat pe pîrîiaşul cu acelaşĭ nume. Cîrciumĭ sunt 2. Sunt 127 familiĭ, saŭ 449 suflete. Animale sunt: 13 caĭ, 240 vite cornute, 27 porcĭ şi 20 capre.

Dragomir, *munte*, al com Dobriţa, plaiul Vulcan, jud. Gorj, situat spre N.-V. de com.; este acoperit cu 4 hect. pădure de fag şi alte lemne.

Dragomir, *lac*, pe teritoriul com. Mărunţeĭ, pl. Siul-d.-s., jud. Olt. E situat la E. de com., lîngă Măgura numită Gura-Bouluĭ.

In timpurĭ de secetă seacă, fiind formată numaĭ din adunarea apelor, carĭ nu găsesc loc de scurgere.

Dragomir, *poiană*, la N. com. Bunești, pl. Ocolul, jud. Vîlcea.

Dragomir, *pîrîiaş*, jud. Bacău, plasa Tazlăul-d.-j., comuna Berzunţul; izvoreşte din muntele Bulihariul; după ce, la cătunul Scariga, primeşte pîrîiaşul Berzunţul-Negru, se varsă în Berzunţul-Mare.

Dragomir, *prival*, jud. Brăila; uneşte Benghiul cu Orzea şi Dunărea-Vechie.

Dragomir (Izvorul-luĭ-), *pichet de graniţă*, judeţul Mehedinţi, plaiul Cloşani.

Dragomir (Măgura-luĭ-), jud. Teleorman, la N. com. Slobozia-Mîndra.

Dragomir (Valea-luĭ-), (Valea Dragomiruluĭ), *cătun*, al com. Policiori, judeţul Buzăŭ, cu 180 locuitorĭ şi 41 case.

Dragomir (Valea-luĭ-), *moşie*, în com. Policiori, cătunul Valea-Dragomiruluĭ, jud. Buzăŭ. Are 920 hect., din care 260 pădure, restul arăturĭ (aproape 100 hect.), izlaz (75), apoĭ livede, viĭ etc.

Dragomir (Valea-luĭ-), *vale*, com. Gura-Vitioareĭ, pl. Teleajenul, jud. Prahova.

Dragomira, *pîrîiaş*, format pe teritoriul com. Soveja, judeţul Putna; se varsă în Şuşiţa.

Dragomira, *vale*, jud. Gorj, în com. Fărcăşeşti, din pl. Jiuluĭ, situată spre S.-E. com. Incepe din hotarul com. Valea-cu-Apă; merge spre S.-V. şi se termină în Valea-Maluluĭ, în dreptul văeĭ Bourelul, din jud. Mehedinţi.

Dragomira, *vale*, începe din partea de N. a com. Teişani, pl. Teleajenul, jud. Prahova, curge de la N.-V. spre S.-E. şi, după ce primeşte de afluenţĭ: Valea-Cruceĭ şi Valea-Bîrzeĭ, se varsă în rîul Teleajenul, la E. de com. Teişani. La confluenţa văieĭ luĭ Dragomir cu Teleajenul se află urmele uneĭ ocne saŭ băĭ de sare.

Se spune că aceste băĭ ar fi fost proprietatea locuitorilor şi că le-ar fi arendat cu zeciuială. Cînd aŭ fost exploatate nu se ştie pozitiv; se crede însă că pe la sfîrşitul veaculuĭ XV-lea. Din cauza dărilor prea grele, aŭ

www.dacoromanica.ro

fost vîndute de vr'o 50 locuitorĭ din Teişani luĭ Aga Mateiŭ, împreună cu cele treĭ trupurĭ de moşie ce aveaŭ atuncĭ în stăpînire.

Dragomireasa, *deal*, de pe teritoriul com. Scorţeni, pl. Tazlăul-d.-s., jud. Bacăŭ.

Dragomireasa, *pîrîiaş*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., com. Scorţeni; se varsă în Pîrîul-Bouluĭ.

Dragomireĭ (Valea-), *vale*, izvoreşte din raionul com. Ogretinul, pl. Teleajenul, jud. Prahova, şi, după ce se uneşte cu Valea-Poduluĭ, se varsă în gîrla Ogretinul, tot în raionul comuneĭ Ogretinul.

Dragomirescu, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, în întindere de 170 hect., proprietatea luĭ Stan Dragomirescu, pendinte de com. Chiojdeanca, pl. Podgoria, jud. Prahova, avînd cantoanele: Praiul-Bisericeĭ, de 50 hect., Faţa-Vieĭ. de 50 hect., Dosul-Chirileĭ, de 30 hect., şi Scărişoara, de 40 hect.

Dragomireşti, *com. rur.*, jud. Dîmboviţa, pl. Dealul-Dîmboviţa, situată spre V. la 8 kil. de Tîrgovişte, pe malul stîng al rîuluĭ Dîmboviţa, pe loc şes şi în apropiere de şoseaua jud. Tîrgovişte-Cîmpulung. Dragomireşti se compune din două cătune tot cu numele de Dragomireşti, avînd o populaţie de 980 suflete. In Dragomireşti sunt treĭ uliţe: uliţa Olarilor, uliţa Ungurenilor şi uliţa Ţigănieĭ. Dragomireşti este reşedinţa sub-prefectureĭ pl. Dealul-Dîmboviţa. Aci este o biserică şi o şcoală. Cea maĭ mare parte din locuitorĭ se ocupă cu olăria şi cu fabricarea coşurilor de richită, carĭ se transpoartă la diferite tîrgurĭ ale ţăreĭ. Solul comuneĭ produce porumb, grîŭ şi ovăz; iar parte este acoperit cu pădure. In Dragomireşti sunt ruine din marea fabrică a răposatuluĭ Băleanu, unde se fabrica spirt, lumînărĭ de stearină, tăbăcărie şi săpun. Dragomireşti se învecineşte spre E. cu Tîrgovişte, de care se desparte prin pădurea Viişoara; la V. cu com. Butoiul şi Ludeşti, de care se desparte prin rîul Dîmboviţa şi pădurea Coroeasca; spre N. cu Mănesti şi spre S. cu Lucieni.

Dragomireşti, *com. rur.*, în judeţul Neamţu, plasa de Sus-Mijlocul, situată pe podişele ce se cuprind între dealurile Uscaţi, Mastacănul, Socii, mărginindu-se la E. cu com. Talpa şi Bîrgăoani, de care se desparte prin dealurile Uscaţi, Bornişul şi Mastacănul; la S., cu com. Bîrgăoani şi Şerbeşti, de care se desparte prin limite convenţionale.

Este formată din satele: Dragomireşti, Unghiul, Tîmpeşti, Mastacănul, Bornişul (Arămoaia) şi Negoeşti, cu o populaţie de 400 familiĭ saŭ 1419 suflete, din carĭ: 691 bărbaţĭ, 728 femeĭ; 877 necăsătoriţi, 540 căsătoriţĭ, 99 văduvĭ, 3 divorţaţĭ; 364 băeţĭ, 369 fete; 32 străinĭ.

Stiu carte 151 persoane, nu ştiŭ 1268.

Dintre locuitoriĭ împroprietăriţĭ în 1864, sunt astă-zĭ 28 carĭ stăpînesc înşişĭ locurile lor; 45 ca urmaşĭ; 1 loc ocupat de alţiĭ, 1 loc părăsit şi ocupat de comună; 80 de inşĭ, carĭ de şi însuraţĭ şi cultivatorĭ de pămînt nu aŭ nicĭ o proprietate.

Agricultura se face pe o întindere pe 1029 hect. 83 ariĭ.

Imaşul saŭ suhatul, are o întindere de 9 hect. 12 ariĭ şi nutreşte un număr de 1730 capete de vite.

In comună sunt 4 bisericĭ, cu 8 deserventĭ, plătiţĭ din fondurile comunale, — venitul fonciar al pămînturilor bisericeştĭ se urcă la suma de 486 leĭ; o şcoală, cu un învăţător plătit de stat; 3 morĭ de apă; 5 rotarĭ; 3 fĭerarĭ.

Budgetul comuneĭ e de 3313 leĭ, 10 banĭ la venitурĭ şi de 3310 leĭ, 50 banĭ la cheltuelĭ.

Comunicaţia se face cu satele vecine prin: şoseaua judeţeană ce vine de la satul Girovul spre satul Uscaţi; prin şoseaua care purcede din precedenta, între kil. 22—23 şi duce prin satele Dragomireşti - Bornişul - Crăeşti (com. Talpa); prin drumul care începe din şoseaua Girovul-Uscaţi, între kil. 17—18 şi duce prin satele Mastacănul-Bornişul-Hlăpeşti-Talpa, iar o ramură către S. prin satul Ghigoeşti (com. Şerbeşti), unindu-se cu şos. Piatra-Bozieni, între kil. 16—17; precum şi prin alte drumurĭ naturale carĭ leagă diversele localităţĭ limitrofe.

Dragomireşti, *sat*, în com. Dragomireşti, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamţu, situat în drumul şoseleĭ judeţene Girovul - Tupilaţi, la 23 kil. 400 depărtare de oraşul Piatra.

Are o populaţie de 292 familiĭ.

In sat se află reşedinţa comuneĭ; 1 biserică, deservită de un preot şi 2 dascălĭ; o şcoală, frecuentată de 83 elevĭ.

Numărul vitelor se urca la 824 capete.

Dragomireşti, *trup de sat*, în com. Cîrligi, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu.

Dragomireşti, *numire* ce se da

www.dacoromanica.ro

unuĭ *vechiŭ sat,* ce era situat maĭ în jos de oraşul Roman, jud. Roman, probabil pe actuala moşie a statuluĭ Pînceşti-Dragomireşti, poate chiar satuluĭ Cotul-Vameşuluĭ de astă-zĭ. Nişte documente vechĭ: unul de la 1458, Aprilie 20, şi altul de la 1488, Aprilie 12, date de Ştefan-cel-Mare, vorbesc de acest sat, cînd Vodă îl reîntăreşte danie Mitropolieĭ Romanuluĭ făcută încă de moşul său Alexandru-cel-Bun. In acele documente se zice că el era din jos de tîrgul Romanuluĭ şi avea pod umblător pe Moldova. Poziţia se potriveşte foarte bine numaĭ satuluĭ Cotul-Vameşuluĭ saŭ unuĭ altul ce ar fi fost lîngă el, şi de la care a rămas numele moşieĭ, de Dragomireşti.

Dragomireşti, *ponoare,* pe moşia Leorda, com. Costineşti, pl. Tîrgul, jud. Botoşani.

Dragomireşti-Boereşti, *sat,* în jud. Tutova, pl. Tutova, com. Dragomireşti-Răzeşĭ.

Dragomireşti-din-Deal, *sat,* face parte din com. rur. Popeşti-Dragomireşti, pl. Znagovul, jud. Ilfov. Este situat la S.-E. de Săbăreni, pe malul drept al rîuluĭ Dîmboviţa. La S. trece şoseaua judeţeană Bucureşti-Piteşti.

Se întinde pe o suprafaţă de 1203 hect., cu o populaţie de 666 locuitorĭ.

D-l G. Dragomirescu are 830 hect. şi locuitoriĭ 373 hect.

Proprietarul cultivă 350 hect. (75 sterpe, 180 izlaz, 225 pădure).

Locuitoriĭ cultivă tot terenul, afară de vr'o 14 hect. carĭ rămîn sterpe.

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală mixtă, frecuentată de 35 elevĭ şi 4 eleve, cu întreţinerea căreia comuna cheltueşte anual 1677 leĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 410 şi al celor micĭ de 921.

Comerciul se face de 4 cîrciumarĭ.

Dragomireşti-din-Vale, *sat,* face parte din comuna rurală Popeşti-Dragomireşti, pl. Znagovul, jud. Ilfov. Este situat la S.-E. de Săbăreni, pe malul stîng al rîuluĭ Dîmboviţa. In apropiere, rîul Ilfovăţul se varsă în rîul Dîmboviţa.

Se întinde pe o suprafaţă de 699 hect., cu o populaţie de 504 locuitorĭ.

D-l Br. Davril are 420 hect. şi locuitoriĭ 279 hect. Proprietarul cultivă 340 hect. (4 sterpe, 36 izlaz, 40 pădure), iar locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Are o biserică, cu hramul Adormirea; deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; 1 moară cu apă; 1 pod stătător.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 290 şi al celor micĭ de 746.

Dragomireşti-Răzăşi, *comună rurală* şi *sat,* în jud. Tutova, plasa Tutova, pe malul stîng al pîrîuluĭ Tutova, în partea de N.-V. a jud., la confluenţa pîrîuluĭ Lipova cu Tutova. Are 784 locuitorĭ (din carĭ 65 ştiŭ carte), locuind în 201 case, (socotită şi populaţia satuluĭ Dragomireşti-Boereşti). Formează o comună (com. Dragomireşti), cu cătr.: Dragomireşti-Boereşti, Belzeni şi Poiana-Pĭetreĭ. Sunt în toată comuna 1081 locuitorĭ (din carĭ 71 ştiŭ carte), 280 contribuabilĭ şi 281 case. Viea ocupă în această com. 63 hect. din carĭ 18 nelucrătoare; iar pruniĭ o suprafaţă de 1,75 hect. Comerciul se face de 7 persoane (din carĭ 5 Romînĭ şi 2 Evreĭ), în 7 stabilimente comerciale, din carĭ 5 cîrciumĭ.

Prin această comună trece drumul judeţean Bîrlad-Bacăŭ.

Are o şcoală primară de băeţĭ şi o biserică.

Dragomiruluĭ (Valea-), *pădure,* în jud. Buzăŭ, com. Policiori, avînd 260 hect. şi despărţită în treĭ sforĭ: Dragomirul, Gurgueşti şi Stupina.

Dragoslavele, *com. rur.,* judeţul Muscel, plaiul Dîmboviţa, situată la N.-E. de Cîmpulung, pe rîul Dîmboviţa, la 18 kil. depărtare de acest oraş şi la 5 kil. de Rucăr. I se maĭ zice şi Schela-Dragoslavele.

Are o populaţie de 250 familiĭ, saŭ 1104 suflete, din carĭ 37 locuitorĭ Ţigani.

In comună sunt 2 bisericĭ, una zidită de Grigore-Vodă Ghica, la anul 1660 şi reparată în maĭ multe rînduriĭ; e deservită de 3 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ.

In această com. se lucrează numeroase şi frumoase plocade, carĭ sunt renumite în comerţ.

Tradiţia popurană zice că în vremea de demult ar fi emigrat mulţĭ sătenĭ de aci şi aŭ format un sat în Moldova (Putna), sub numele de Dragosloveni.

Adevărul este că în comuna rurală Soveja, pl. Zăbrăuţi, judeţul Putna, sunt două sate: Dragosloveni şi Rucăreni şi este probabil că Mateiŭ-Vodă Basarab, cînd a zidit în Moldova mănăstirea Soveja (1645), a adus lucrătorĭ şi salahorĭ din Dragoslavele şi din Rucăr, carĭ, în urmă, rămînînd în acele locurĭ, aŭ format satele Dragosloveni şi Rucăreni. Această versiune ni se pare verosimilă, şi

www.dacoromanica.ro

se acordă și cu tradiția poporană păstrată până acum în satele Dragoslavele și Rucărul, din județul Muscel.

Dragoslovenii sunt de origină din Hațeg.

Comuna Dragoslavele este înzestrată cu un frumos local de școală, construit de curînd, condusă de un învățător și o învățătoare. Școala se frecuentă de 71 elevi și 40 eleve, din numărul de 107 băeți și 101 fete în etate de școală. Cu întreținerea școalei statul cheltuește anual 1080 lei. Școala de fete se întreține din fondurile comunei.

Știu carte 200 bărbați și 43 femei.

Comuna Dragoslavele se mărginește la N. cu com. Rucărul, la S. cu com. Bădeni-Ungureni, la E. cu Muntele-Roșu și la V. cu com. Lerești. Are o poziție frumoasă, ceea ce atrage în timpul verei mulți vizitatori.

Prin mijlocul comunei trece șoseaua națională Cîmpulung-Frontieră.

Locuitorii comunei sunt moșneni și se ocupă în special cu scîndurăria. Parte din ei, cei mai săraci, în timpul verei, părăsesc satul spre a merge aiurea după muncă, pămîntul lor fiind cu totul restrîns și produsul lui insuficient pentru a le procura existența. Stupii cu albine dau 186 kilgr. miere și 124 kilgr. ceară. Porumbul se cultivă pe 48 hect.

Pe la Dragoslavele, Carol al XII-lea, Regele Suediei, a trecut în Ardeal, la anul 1712.

Sunt 237 contribuabili. Media veniturilor ordinare pe cei trei ani din urmă este de 3700 lei și a cheltuelilor pe anul 1889—90, de 3676 lei. Comuna contribue pentru școală cu 300 lei anual și pentru cult cu 500 lei.

Dragoslavele pe la începutul secolului făcea parte din plasa Argeșelul-de-Sus, după chiar cererea sătenilor la guvern.

Comuna Dragoslavele se află la 640,2 m. d'asupra Mării-Negre și 553,2 m. d'asupra Bucureștilor.

Tradiția spune, că moșii Dragoslăvenilor sunt Țigani rudari veniți din Hațeg și că făceau copăi, măturî și altele. Constantin Basarab Cîrnul, la anul 1658, le-a dăruit mai mulți munți.

In marginea de S. a satului se vede o cruce din timpul lui Mihaiu Viteazul, inscripție în limba sîrbească.

Dragosloveni, *com. rur.*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., pe malul stîng al rîului Rîmna.

Este așezată în partea de mijloc a jud., la 23 kil., spre N., de orașul R.-Sărat, și în partea de N. a plășii, la 2 kil., spre V., de com. Plăinești, reședința plășii. Com. învecinate sunt: Bordești, la 5 kil., Popești și Tîmboești, la 8 kil., Sihlea, la 9 kil., Urechești, la 10 kil.

Se mărginește la E. cu com. Plăinești, despărțită prin șoseaua națională, la V. cu com. Lacul-lui-Baban și Bordești, la S. tot cu com. Plăinești, la N. cu com. Popești și Urechești.

Este o com. din regiunea dealurilor, fiind brăzdată la N. de ramificațiile dealurilor Măgura și Urechești.

Rîul Rîmna o udă la S. de la N.-V. la S.-E.; sunt în com. 18 puțuri (cu o adîncime de 12 — 44 m.) și 2 fîntîni (1—3 m. ad.)

Cătunele cari o compun sunt: Dragosloveni, reședința, la E., și Terchești, la V.

Suprafața com. este de 626 hect., din cari 186 hect. vatra com., 300 hect. ale locuitorilor, 140 hect. ale particularilor.

Populația com. este de 243 familii, cu 1071 suflete, 543 bărbați, 528 femei; 243 căsătoriți, 755 necăsătoriți, 73 văduvi; 206 știu carte; 4 străini, restul romîni ortodoxi.

Sunt 2 biserici: una în cât. Dragosloveni, cu hramul Sfinții Apostoli Petru și Pavel, fundată de niște boeri Sihleni, nu se știe cînd, căci n'are inscripție; are 180 lei venit și e deservită de 1 preot, 1 dascăl și 1 paracliser; cât. Terchești, cu hramul sfinții Apostoli Petru și Pavel, zidită de frații Vasile și Theodor Pițigoiu și Ștefan Andreescu; are 130 lei venit anual, și e deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser.

Com. are 2 școli mixte: una în cât. Dragosloveni, fundată de Stat în anul 1873; alta în cât. Terchești, fundată în 1890 de com.; au 2 învățători și sunt frecuentate de 69 elevi (1892—93).

Calitatea pămîntului este mediocră, terenul fiind deluros, argilos și calcaros; în ce privește cultura pămîntului, com. are: 266 hect. arabile, 60 hect. pădure, 300 hect. vii.

Vite sunt 483 capete, din care: 160 boi, 37 vaci, 60 cai, 8 epe și 218 rîmători.

In com. sunt 3 potcovari; 1 plăpămar; 7 tîmplari; 6 măcelari.

Se fabrică rachiu în 46 poverne. Comerțul e activ și constă în importul de instrumente agricole, haine gata, și în exportul vinului și rachiului; transportul se face prin gara Gugești, la 3 kil. spre E. Sunt 75 comercianți (4 străini), din cari 9 băcani și 10 cîrciumari.

Căile de comunicație sunt: calea ferată; calea națională de la Rîmnic la Focșani; drumul spre Plăinești; spre Lacul-lui-Baban și Dealul-Lung; spre Po-

www.dacoromanica.ro

peşti şi Urecheşti; spre Slobozia-R.-Sărat.

Sunt 280 contribuabilĭ.

Veniturile şi cheltuelile sunt de 3400 leĭ anual.

Dragosloveni, *cătun*, în com. Soveja, plasa Zăbrăuţul, judeţul Putna.

Este situat în fundul Şuşiţeĭ, între munţĭ şi despărţit de Rucăreni, printr'un deal unde curge pîrîul Dragomir.

Are o populaţie de 1180 suflete, carĭ locuesc în 280 case. Are o şcoală mixtă, zidită de comună şi frecuentată de 15 copiĭ (13 băeţĭ şi 2 fete), din 162 în vîrstă de şcoală. (V. com. Dragoslavele din Muscel).

Dragosloveni, *sat*, în judeţul R.-Sărat, plasa Marginea-d.-s., cătunul de reşedinţă al com. Dragosloveni, aşezat în partea despre E. a comuneĭ, pe malul stîng al rîuluĭ Rîmna. Are o întindere de 80 hect., cu o populaţie de 136 familiĭ, saŭ 555 suflete, din carĭ 160 contrib. 113 ştiŭ carte; sunt 3 străinĭ. Are o biserică şi o şcoală, a comuneĭ.

Dragoş, *munte*, la N. de Cîmpulung, între rîul Bughea şi rîul Bratia-Mică, jud. Muscel.

Dragoteasa, *deal*, în com. rur. Izvorul-Aneştilor, pl. Ocolul-d.-j., jud. Mehedinţi.

Dragoteştii-de-Jos, *sat*, în jud. Mehedinţi, pl. Văilor, cu 150 case; este reşedinţa com. rur. Dragomireşti.

Dragoteştii-de-Sus, *sat*, în pl. Văilor, jud. Mehedinţi. Formează comună cu Dragoteşti-d.-j., sub numele de Dragoteşti. Are 100 de case.

Dragoţilor (Drumul-), *drum* vechiŭ, părăsit, ce ducea din satul Roata-d.-j. în satul Crevedia-Sf. Gheorghe, jud. Vlaşca.

Dragova, *canal*, jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-s., făcut de locuitoriĭ comuneĭ Valea-luĭ-Ion, ca o ramură a Gîrleĭ-Moriĭ, pentru ca aceasta să nu inundeze, în timpurile ploioase.

Dragoviţa, *ogaş*, în com. rur. Cireşul, plaiul Cerna, jud. Mehedinţi.

Dragul, *pîrîiaş*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., com. Tămaşi, care se varsă în pîrîul Tămaşi.

Dragulea, *deal*, pe moşia Ibăneşti, com. Ibăneşti, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ.

Dragulea, *iaz*, cu o suprafaţă de 21 hect. 49 ariĭ, pe teritoriul satuluĭ Ibăneşti, com. cu acelaşĭ nume, plasa Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ.

Draguleĭ (Valea-), *vale*, pe moşia Ibăneşti, comuna Ibăneşti, plasa Prutul-d.-s., judeţul Dorohoiŭ.

Draguluĭ (Gîtul-), *braţ*, în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, teritoriul comuneĭ Vărăşti, comunică cu lacul Mostiştea.

Draguluĭ (Poiana-), *poiană*, situată la S.-E. comuneĭ Surpatele, pl. Oltul-d.-s., judeţul Vîlcea, la poalele dealuluĭ Căinesti.

Dragva, *ramură de dealurĭ*, în jud. Neamţu, ce se detaşează din dealul Căţinul, în direcţiune N.-S., paralel cu pîrîul Tazlăul, pănă în dreptul satuluĭ Frumoasa. Serveşte de hotar între com. Tazlăul şi com. Rădiul, Sociĭ şi în partea Cîndeştilor.

Dragva, *pîrîiaş*, jud. Neamţu. Izvoreşte dintre ramurile Dragva şi Iurcani, în punctul unde aceste dealurĭ fac intersecţiune. Curge în direcţiune S.-E. prin frumoasa vale-podiş numită Poiana-Lingurarilor, unde primeşte din dreapta pîrîul Lingurari. Străbate teritoriul comuneĭ Socea, udînd satul Vădurerele, în apropierea căruia se varsă, pe partea dreaptă a pîrîuluĭ Rădiul.

Drahneĭ (Cîmpia-), *cîmpie*, jud. Vîlcea. Vezĭ Tîrsa.

Draja, *loc arabil*, în jud. Tecuciŭ, în raionul com. Găiceana.

Drajna, *gîrlă*, jud. Prahova. Izvoreşte din Carpaţi, din muntele Craiul, trece prin comunele: Ceraşul, Drajna-d.-s. şi Drajna-d.-j., şi se varsă în rîul Teleajenul, la extremitatea nordică a oraşuluĭ Văleni-de-Munte. Face însemnate zig-zagurĭ la Moara-după-Vale, Rîpa-Corbuluĭ, Burduşeĭ, Moara Mihaiŭ Popescu, Rîpa Stan Bratu şi la Plăişani.

Drajna şi-a luat numirea de la cuvîntul slavon *draj*, ce însemnează repede, energic, pentru că această gîrlă are un curs foarte repede şi cînd vine mare distruge tot ce întîlneşte în caleĭ: maluri, morĭ, case, grădinĭ, etc.

Pe albia gîrleĭ Drajna se găseşte multă piatră de construcţie şi calcară, din care se fabrică var alb gras, foarte bun. Pănă acum luaŭ piatră de var de aci şi locuitoriĭ din comunele Şirma şi Tăriceni. Acum moşnenii Tăricenĭ nu maĭ vînd piatra, ci fabrică varul, arzîndu-l mult maĭ bine ca ceĭ de la

www.dacoromanica.ro

Şirma, cu lemne din pădurile lor. Pe fie-care an se fabrică în comună o jumătate milion kilog. var alb gras, de cea mai bună calitate.

Drajna-de-Jos, *com. rur.*, plaiul Teleajenul, jud. Prahova.

Poziţiunea acesteĭ comune e plăcută. La N. are un deal, ce vine de la N. şi se termină în centrul comuneĭ prin Piscul-Domnuluĭ; la S.-E. un alt deal ce o desparte de comuna Predealul; la V. apele cristaline ale rîuluĭ Teleajenul, care o despart de comunele: Homorîciul, Teişani, Olteni şi Văleni-de-Munte.

E situată pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Drajna şi pe malul stîng al rîuluĭ Teleajenul, la 31 kil. departe de capitala judeţuluĭ.

Se compune din 4 cătune: Drajna-d.-j., Făgetul, Podurile şi Chiriţeşti. Are o populaţie de 508 familiĭ saŭ 2277 suflete (1127 bărbaţĭ şi 1150 femeĭ), carĭ locuesc în 587 case.

In comună sunt 2 bisericĭ deservite de 2 preoţĭ.

Afară de agricultură, şi aceasta prea puţin, din cauza terenuluĭ impropriŭ cultureĭ, locuitoriĭ se mai ocupă cu pomicultura, fabricarea varuluĭ şi a ţuiceĭ. Maioritatea locuitorilor merg în judeţele de cîmp, Ialomiţa şi Brăila, şi lucrează cu braţele, unde sunt angajaţĭ cu acte agricole la proprietarĭ.

In căt. Drajna-d.-j. sunt 2 morĭ pe rîul Teleajenul şi 1, tot de apă, pe pîrîul Drajna, în căt. Făgeţelul. Pe rîul Teleajenul, între cele 2 morĭ, este şi o pivă.

Locuitoriĭ, în număr de 323, s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moşia D-neĭ Maria Filipescu, fiica decedatuluĭ Alexandru N. Filipescu, proprietarul moşieĭ Drajna, cînd li s'aŭ dat 1312 hect. pămînt. Eĭ aŭ 786 boĭ, 311 vacĭ, 44 caĭ, 384 porcĭ şi 1763 oĭ.

Şcoala datează în comună de la 1870; dar regulat funcţionează din anul 1880. Localul e proprietatea comuneĭ, oferit de D-l Nicolae Butoiŭ. In anual şcolar 1892—1893 s'a frecuentat de 70 băeţĭ, din numărul de 384 copiĭ (187 băeţĭ şi 197 fete), cu vîrsta de şcoală. Intreţinerea personaluluĭ costă anual 1404 leĭ.

Ştiŭ carte 165 bărbaţĭ şi 17 femeĭ.

Ca locurĭ însemnate în comună sunt: Valea-Stăneştilor, unde se zice că a fost un sat. Aci se văd gropĭ, fragmente de cărămidă, hîrburĭ şi pietre. Locuitoriĭ acestuĭ sat erau moşneni, şi se zice că şi-aŭ vîndut toată moşia proprietaruluĭ de atuncĭ al Drajneĭ, iar eĭ saŭ retras în com. Drajna-d.-s., unde aveaŭ altă moşie.

Tot aci mai este Vîrful-luĭ-Craiŭ, pe vîrful căruia se găsesc puţine ruine ale uneĭ zidirĭ vechĭ şi Valea-Draculuĭ, între muntele Clăbucetul şi Vîrful-luĭ-Craiŭ, pe unde a trecut o veche şi frumoasă cale pavată, ce ducea în Ardeal.

Comuna se întinde pe o suprafaţă de 2651 hect. dintre care: 1312 hect. ale locuitorilor, foştĭ clăcaşĭ şi 1339 hect. ale D-neĭ Elena Creţulescu.

In această comună sunt 34 velniţe, în carĭ se fabrică, în aniĭ roditorĭ, 1160 hectil. ţuică, după 121 hect. livezĭ de prunĭ.

Sunt 97 stupĭ de albine.

Pe malul stîng al rîuluĭ Teleajenul se găsesc două localităţĭ cu sare: una mai sus de Valea-Stăneştilor, numită Nuciĭ-luĭ-Baltag şi alta mai la vale de Valea-Stăneştilor, numită Ilieşti. In ambele aceste localităţĭ sunt stîncĭ de sare acoperite cu un mic strat de pămînt. Sunt păzite de doĭ paznicĭ plătiţĭ de stat.

Pămîntul nu e tocmaĭ prielnic cultureĭ. Terenul cultivabil produce în termen mijlociŭ: 688 hectol. grîŭ, 2916 hectol. cînepă, 6000 kilgr. fasole.

Comerciul se exercită în comună de 3 cîrciumarĭ.

Veniturile şi cheltuelile comuneĭ se balansează cu 3538 leĭ anual.

Sunt 308 contribuabilĭ.

Pe malul drept al pîrîuluĭ Drajna, pe coasta dealuluĭ Piscul-Domnuluĭ, prin partea cea maĭ populată a comuneĭ, trece şoseaua judeţeană Văleni-Poseşti-Buzăŭ. O altă cale se desparte din şoseaua judeţeană, din faţa bisericeĭ Sf. Alexandru, şi trece spre N., prin cîmpia Stăneştilor, Valea-Stăneştilor, căt. Făgetul, apa Drajna şi intră în com. Drajna-d.-s. Această cale nu e şoseluită.

Comuna e brăzdată de 2 dealurĭ: Dealul de la N., avînd 4 piscurĭ însemnate: Vîrful-Cetăţeleĭ, Piatra, Piscul-luĭ-Bîrsan, Piscul-Domnuluĭ; Dealul de la S.-E., avînd ca vîrfurĭ: Scafele, Piţigoiul şi Vîrful-Perilor. Toate aceste servă de păşune. Intre Piscul-Domnuluĭ şi rîul Teleajenul se află Cîmpia-Stăneştilor, acoperită cu semănăturĭ.

In faţa bisericeĭ Sf. Alexandru este o mică movilă; alta se află mai spre S. şi alte două pe Cîmpia-Stăneştilor, care — se afirmă — ar fi datînd din timpul Tătarilor.

Tot de această comună mai ţin şi munţiĭ: Vîrful-luĭ-Craiŭ, parte din Clăbucet, Piciorul-

www.dacoromanica.ro

Draculuĭ, Curmătura, Bocîrnea, Gămălia, Tătarul, parte din Zăganul, Plaiul-Chiojduluĭ, Schiaul şi pănă în frontiera Austrieĭ. Aceştĭ munţĭ sunt acoperiţĭ cu păduri seculare de fagĭ şi brazĭ şi aŭ păşunĭ bogate. Nutresc oile şi vacile de la 6 stînĭ şi 5 suhaturĭ.

In com. Drajna-d.-j., pe cînd trăia boierul Alexandru Filipescu, proprietar, se afla o mare şi bogată bibliotecă şi un palat al săŭ cu maĭ multe turnurĭ, ce slujeaŭ de ascunzătorĭ în timp de răzmiriţe. Parte din acele turnurĭ s'aŭ dărîmat din cauza cutremurului de la 1802, iar parte sunt acum restaurate.

E udată de rîul Teleajenul, pîrîul Drajna şi văile: Turburea, Valea-Stăneştilor şi a Zălogilor.

In raionul com. Drajna-d.-j., în cât. Făgeţelul, sunt 2 lacurĭ: unul în apropiere de pîrîul Drajna, cu o suprafaţă de 400 m. p. în care se găseşte multă caracudă; cel-l'alt maĭ sus, mult maĭ mic şi maĭ adînc, acoperit cu stuf.

Drajna-de-Jos, *sat*, face parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, plaiul Teleajen, jud. Prahova. Are o populaţie de 1670 locuitorĭ (817 b. şi 853 f.) Este reşedinţa comuneĭ.

Aci e şcoala şi cele două biserică ale comuneĭ. Una din aceste două biserică, cu patronul Sf. Alexandru, situată pe cîmp, la capul aleelor de nucĭ, s'a construit la anul 1844 cu spesele decedatuluĭ Alexandru N. Filipescu, fost proprietar al acesteĭ moşiĭ. Are un frumos aspect exterior, iar ca interior se deosebeşte de alte biserică, de oare-ce n'are sfinţĭ zugrăviţĭ pe pereţĭ, ci numaĭ cîte-va icoane. In faţă, d'asupra uşeĭ, se află următoarea inscripţie:

«Acest sfînt templu s'a zidit în onoarea unuia în Treime Dumnezeŭ şi lauda cuviosuluĭ eĭ patron Alexandru, cu cheltuiala de Dumnezeŭ zelosuluĭ proprietar Mare Logofăt Alexandru N. Filipescu în anul 1844.

«MDCCCXLIV»

Această biserică are o clopotniţă cu 3 clopote, situată la spatele bisericeĭ, în dosul altaruluĭ. Atît exteriorul cît şi interiorul o face să se asemene mult cu bisericile catolice.

A doua biserică, cu patronul Sf. Nicolae, este construită din anul 1879.

In raionul satuluĭ sunt vechile case boereştĭ ale familieĭ Filipescu-Drăjneanu, acum restaurate.

Drajna-de-Sus, *com. rur.*, jud. Prahova, plaiul Teleajenul.

Şi-a luat numele de la gîrla Drajna, ce o străbate în tot lungul săŭ, de la N.-N.-V. spre S.-S.-E. Această apă s'a numit ast-fel de la cuvîntul slav «draj», care însemnează repede, energic.

Asupra înfiinţăreĭ acesteĭ com. legenda spune următoarele: In vremea de demult, pe cînd nicĭ nu eraŭ Romînĭĭ p'aicĭ, în această vale strîmtă, dar aşezată bine a fost un sat dac, mare şi frumos.

Cînd a venit Traian, Impăratul, cu soldaţiĭ săĭ a bătut pe Dacĭ şi le-a luat ţara, atuncĭ satul Dacilor din acest loc a atras mult băgarea de seamă a generalilor Impărăteştĭ, carĭ aŭ găsit cu cale şi aŭ şi făcut în acest loc, pe dealul «Grădiştea», un lagăr mare şi statornic, cu cazarme şi întăriturĭ numaĭ de zid de cărămidă. Imprejurul lagăruluĭ s'a format un orăşel bogat. Aci maĭ tîrziŭ aŭ venit limbĭ păgîne despre Soare-răsare şi aŭ dărîmat cetatea până în 'rasul pămîntuluĭ, iar lumea s'a pribegit de frica robiciunilor. După nistovirea vîrtejuluĭ păgîn s'aŭ retras aicĭ numaĭ două din familiile pribegite: Pînteştiĭ şi Bolîneştiĭ, aĭ căror strănepoţĭ populează astă-zĭ com. Drajna-d.-s. şi Ogretinul.

Este situată pe văile apelor Drajna şi Ogretinul, între dealurile: Leurdeanul, Cetăţeaua şi Scafele, la 35 kil. departe de Ploeşti, capitala jud. şi la 7 kil. de Văleni, reşedinţa plaiuluĭ.

Dela început, comuna a fost situată pe acest loc; dar în locul unde odinioară era centrul satuluĭ, cu măreţul lagăr, acum sunt holde cu porumb, grîŭ şi ovăz; pe unde eraŭ atuncĭ viĭ frumoase, acum sunt pădurĭ, în carĭ se găsesc icĭ şi colea tulpinĭ de aguridă.

Comuna Drajna-d.-s. n'are nicĭ un cătun alipit. Inainte de anul 1864, comuna vecină Cătunul, ţinea de com. Drajna-d.-s., pe teritoriul căreia s'aŭ şi împroprietărit, asemenea şi cât. Podurile şi Sfoara-Grădiştea, carĭ acum ţin de Drajna-d.-j.

Cătunele Făgetul şi Podurile, ce ţin de Drajna-d.-j., sunt aşa aproape de Drajna-d.-s., în cît formează o singură grupă de locuinţe, pe cînd de Drajna-d.-j. sunt separate prin distanţe de 3—8 kil. Aceste cătune ţin de secţiunea şcoaleĭ din Drajna-d.-s. şi locuitoriĭ lor sunt enoriaşĭ aĭ bisericiĭ Pînteşti din Drajna-d.-s.

Are o populaţie de 232 familiĭ, saŭ 1020 suflete (517 bărbaţĭ, 503 femeĭ); sunt 154 contribuabilĭ; 226 case de locuit, iar 13 nelocuite.

In comună sunt 2 biserică: Biserica-Pîntestilor, cu hramul sf. Voevozĭ şi sf. Nicolae si-

www.dacoromanica.ro

tuată sub poalele dealuluĭ Sila, pe malul drept al Drajneĭ, construită la anul 1852 cu spesele decedatuluĭ Negoiță Pîntea și reparată în anul 1893.

Biserica Bolînceștilor, cu hramul Cuvioasa Paraschiva și Sf. Ioan, situată aproape de ruinele Grădiștea pe malul stîng al apeĭ Drajna; s'a construit de locuitorĭ la anul 1872.

Ambele bisericĭ sunt, actualmente, deservite de 2 preoțĭ, 2 cîntărețĭ, și 2 paracliserĭ.

Pe lîngă agricultură, pomicultură și creșterea vitelor, locuitoriĭ se maĭ ocupă cu fabricarea varuluĭ alb, și a rachiuluĭ de prune; cu dulgheria, zidăria, rotăria, cărăușia, etc. Sunt: 8 vărarĭ, 25 fabricanțĭ de țuică, 10 dulgherĭ-tîmplarĭ, 5 zidarĭ, 8 rotarĭ, 60 chirigiĭ, și restul sunt muncitorĭ agricolĭ, carĭ muncesc cu contracte agricole în cîmpiile Brăileĭ și Ialomițeĭ, și chiar în ale Prahoveĭ.

Maioritatea locuitorilor sunt moșnenĭ; 18 s'aŭ împroprietărit la anul 1864, pe moșia decedatuluĭ Moise Pănculescu, și li s'aŭ dat 44 hect. pămînt. Mulțĭ locuitorĭ din com.: Drajna-d.-j., Cătunul și Homorîciul s'aŭ împroprietărit la 1864, tot pe teritoriul acesteĭ comune.

Locuitoriĭ aŭ: 14 caĭ și ĭepe, 242 boĭ, 144 vacĭ, 850 oĭ (osebit de cele strînse în fie-care an pentru a se tăia toamna la zalhanale).

Fructele pomilor roditorĭ le desfac la orașul Bucureștĭ, unde se găsesc maĭ mulțĭ precupețĭ din această comună. Țuica o vînd angrosiștilor din Văleni-de-Munte și Ploești și aceștia o desfac în Ploești și Bucureștĭ; varul alb-gras îl desfac în Bucureștĭ maĭ cu seamă; vitele marĭ, pastrama dela zalhanale, seul și pieile le desfac în Ploești. Dulgheriĭ, zidariĭ și rotariĭ lucrează aicĭ și în com. vecine, cînd sunt chemațĭ.

In raionul com. sunt 3 zalhanale, 9 morĭ de apă și o pivă, pe apa Drajneĭ.

Școala funcționează regulat în comună dela 1881. Localul e proprietatea învățătoruluĭ D. Bazilescu. S'a frecuentat în anul trecut de 82 băețĭ și 8 fete, din numărul de 139 copiĭ (74 bărbațĭ, 65 fete), cu vîrsta de școală. Cu întreținerea personaluluĭ se cheltuește anual 1404 leĭ. Știŭ carte 165 bărbațĭ și 15 femeĭ.

In centrul com. Drajna-d.-s., pe coama dealuluĭ Grădiștea, între apele Drajna și Ogretinul, se găsesc urme din ruinele unuĭ castru Roman, cu formă pătrată și în suprafață de peste 20 hect.

Acest castru are o poziținne strategică, pus în răspîntia a treĭ văĭ însemnate, și încins cu piscurĭ, ca: Cetățeaua, Piscul-Domnuluĭ, Sila, Scafele, Leurdeanul, Mircea, Roșul, Chilia, La-Cruce, Piatra, etc.

Ruinele fiind pe coama și pantele dealuluĭ, lesne s'aŭ prăpădit, pe cînd dacă ar fi fost pe vale saŭ șes, s'ar fi conservat maĭ bine, sub protecția straturilor suprapuse ale soluluĭ.

Unele din cărămizĭ întregĭ rupte, ce rar se maĭ găsesc, poartă inscripția: LEG. I. ITAL.; altele LEG. V. MAC.; altele LEG. XI C. P. F. iar altele CO. COM. Ceia ce însemnează: Legiunea I Italică, Legiunea V Macedonică, Legiunea XI Claudia Pia Eidelis și Cohorta Commagenilor.

Din aceste inscripțiunĭ reiese, după cum a dovedit d. Tocilescu, că Țara-Romînească la E. de Olt făcea parte din provincia romană Moezia Inferioară, de oare-ce cîte și trele legiunile indicate aveaŭ garnizona lor în această provincie. Rîul Olt forma limita între Dacia și Moezia Inferioară.

In aceste ruinĭ se maĭ găsesc fărîmăturĭ fără inscripțiĭ, precum: cărămizĭ groase ce aŭ servit la zidirĭ și pardoselĭ; cărămizĭ-țigle, lampioane de lut, coade și hîrburĭ de vase, globulețe de cărămidă saŭ de pămînt ars de mărimea unuĭ măr; bolovanĭ de prund formațĭ din argilă împănată cu micĭ pietricele; bolovanĭ albĭ rupțĭ din vre-o stîncă calcaroasă; pietre poroase de mal; bucățĭ de sticlă; frînturĭ de săgețĭ mîncate de rugină; frînturĭ de cuțite în forma unuĭ cosor, săbiĭ dace transformate în rugină, etc.

Se maĭ găsesc din cînd în cînd prin țărînă și monede romane vechĭ.

Patru monede din cele găsite pănă acum aŭ fost în posesiunea d-luĭ D. Bazilescu, învățătorul școaleĭ: una de bronz cu efigia luĭ Nero; una de argint din timpul Republiceĭ Romane; una tot de argint cu tipul luĭ Traian și una asemenea de argint, cu un tip necunoscut, lipsind inscripția. Pe cele treĭ d'întîiŭ le-a oferit Muzeuluĭ Național de Antichităților.

Căile, prin care acest castru comunica cu cele-l'alte părțĭ ale Dacieĭ eraŭ: 1. Calea spre V., care trecea prin Făget și desființatul sat Stănești și se lega la gura Teișanilor cu marea șosea împietrită, care, se zice—după spusele bătrînilor—a trecut prin comunele: Boldești, Măgurelele, Scăioși, Gura-Vitioareĭ, Văleni-de-Munte, Homorîciŭ, Izvoarele, Măneciul-Pămînteni, Măneciul-Ungureni, cătunele: Valea-Largă și Plăețul, apoĭ de aci se îndrepta pe al-

www.dacoromanica.ro

bia Telejeneluluĭ, pe Valea-Draculuĭ în sus și trecea în Transilvania pe la Poiana-Feteĭ.

Pe această cale, numită de popor Drumul-Tătarilor, a comunicat acest castru cu celelalte cetățĭ din Dacia-Superioară și cu cele din Dacia-Meridională.

2. Calea spre S. mergea pe albia apeĭ Drajna până la Văleni-de-Munte, unde se întîlnea cu șoseaua indicată maĭ sus.

3. Calea spre E. mergea prin albia Ogretinuluĭ prin pasul Nucșoara, prin Poseștĭ, Tîrlești, Bîsca, etc.

In anul 1888, luna Aprilie, a venit în Drajna-de-Sus, d. Grigore Tocilescu, Directorul Muzeuluĭ Național de Antichităț, a făcut studiĭ și a confirmat ccle spuse aci. In prezența d-sale s'a făcut o mică săpătură în coama dealuluĭ, la mijlocul ruinelor, și, la cîțĭ-va decimetri sub solul arabil, s'a dat de interiorul uneĭ camere cu stîlpĭ de cărămizĭ, puse pe lat și unite prin ciment. Stîlpiĭ aveaŭ înălțimea ca de un metru, și se aflaŭ la o egală distanță unul de altul; cărămizile de formă pătrată, cu laturea ca de o palmă și cu aceeașĭ inscripție: LEG. V MAC. De sigur e vorba de un hypocaust.

Intre stîlpĭ s'a găsit: cenușe, cărbunĭ, cojĭ de melcĭ marĭ, oase de animale, un corn și un dinte mare. De o parte și de alta a stîlpilor se aflaŭ cîte 2 stîlpĭ de olane, trîntițĭ jos.

D'asupra acesteĭ camere, cu cîte-va zile maĭ înainte, se găsise de proprietarul loculuĭ, 4 cărămizĭ foarte marĭ, în formă pătrată, cu o greutate de 40 kgr. fie-care. La cîțĭ-va pașĭ spre S., la o mică adîncime, s'a maĭ găsit un fragment din pardoseala uneĭ case, alcătuită din cărămizĭ ornate cu dungulețe paralele fără inscripțiĭ și așternute orizontal pe pămînt.

Din 1888, nu s'a maĭ făcut alte săpăturĭ și din an în an indiciile ruinelor se pierd. Prin arăturĭ și săpăturĭ anuale se scot de cultivatorĭ una cîte una puținele cărămizĭ ce se maĭ găsesc și se duc la casele lor, unde le întrebuințează la construcțiunĭ. Cu timpul — și nu e mult până atuncĭ — nu se va maĭ găsi nimic.

Făcîndu-se săpăturĭ sistematice, probabil că multe se vor putea descoperi asupra acestuĭ castru, cunoscut azĭ sub numele slavon de Gradiștea (oraș întărit).

Suprafața totală a com. Drajna-de-Sus până la anul 1864 a fost de 1500 hect., dar scăzîndu-se pămîntul dat clăcașilor, ce acum sunt alipițĭ la comunele vecine: Drajna-de-Jos, Cătunul și Homorîciul, rămîne ca suprafață numaĭ 1250 hect.

Cantitatea anuală medie de țuică, ce se fabrică în comună este de 500 hect.

Carierĭ de piatră nu sunt în comună, dar albia saŭ prundul gîrleĭ Drajna, se poate socoti ca cea maĭ bogată carieră cu piatră de construcție (lespezĭ) și piatră (gogonĭ) calcară, din care se fabrică cel maĭ bun var alb gras.

Mine de sare nu sunt, dar locurĭ sărate sunt pe panta stîngă a Teleajenuluĭ, în fața Ocnelor Romane, unde este și un mic vîlcel cu apă sărată numit Sărățelul.

Din cauză că lipsesc duziĭ, gîndacĭ de mătase se cultivă prea puțin; stupĭ cu albine sunt 122.

Numaĭ 315 hect. din teritoriul com. e prielnic la toată cultura. Dintre pomĭ roditorĭ sunt: 1500 merĭ, 500 perĭ, 20 duzĭ, 400 cireșĭ, 1000 nucĭ 25000 prunĭ, 200 persicĭ, etc. Livezile de fînețe produc anual în termen mediŭ 250 care de fîn, a 1000 kgr. de car.

Comerciul se exercită în comună de 8 cîrciumarĭ.

Budgetul comuneĭ pe anul 1893—94 are la venitурĭ 2633 leĭ și la cheltueliĭ 2600 leĭ.

Șosele maĭ principale sunt: șoseaua județeană Văleni-Poseștĭ; șoseaua vecinală Drajna-Cerașul, legată cu cea județeană prin punctul Gradiștea; șoseaua vecinală Drajna-Ogretinul, ce intră în comuna Ogretinul prin punctul Moinari, și alte drumurĭ de puțină importanță.

Comuna e brăzdată de treĭ dealurĭ: *a)* Dealul de la N. E. ce începe din creasta Carpaților, din muntele Craiul și se lasă spre S. printre gîrlele Drajna, și Ogretinul, terminîndu-se la confluența acestor ape prin Muchea-luĭ-Pîrpală. Acest deal are următoarele piscurĭ însemnate: Piatra-Lungă, Leurdeanul, Piscul-luĭ-Ciocan, Chilia, Piscul-Trăsnit, Gradiștea și Muchea-luĭ-Pîrpală.

b) Dealul de la V. și S.-V. ce începe tot din muntele Craiul și se lasă spre S., printre gîrlele Drajna și Teleajenul, terminîndu-se la confluența acestor ape, cu Piscul-Domeniuluĭ, în com. Drajna-de-Jos, avînd ca piscurĭ: Cetățeaua, La-Cruce, La-Piatră și Piscul-Domeniuluĭ.

c) Dealul de la S. și S.-E., numit Ciocracul, cu piscurile: Scafele și Malul-de-Răsună.

Poenĭ sunt: Proșcanul, Pe-Vale, Vaduri, Chilia, Groapa-Oaneĭ, Groapa-Largă, Groapa-Cornuluĭ și Poiana.

Surpăturĭ marĭ are una, numită Sila și două șanțurĭ: Hula, maĭ principală, între Gradiștea și Muchea-luĭ-Pîrpală.

www.dacoromanica.ro

Dealurile *a* și *b* aŭ direcțiunea N.-S., iar dealul *c* direcțiunea E.-N.-E. spre V.-S.-V. Dealurile sunt acoperite în cea mai mare parte cu păduri tinere de fag, stejar, plop, anin, etc., și restul cu fînețe, semănături și livezi de pruni.

Comuna e udată de rîurile: Teleajenul, Drajna, și Ogretinul și de vălcelele: Dragomirei, Valea-cu Jugastri, Valea-Podurilor, Groapa-Oii, Proscanul, Pe-Vale, Groapa-Chiliilor, Groapa-Oanei, Groapa-Largă, Groapa Cornului, Groapa-Cetățelei, Fundul-Poenei, Sila, Voichița, Podoreanca, Apa-Dulce și Sărățelul.

Se mărginește cu comunele: Ogretinul, Cerașul, Izvoarele, Homorîciul, Teișani și Vălenide-Munte.

Drambovnicul, *rîŭ*, ce începe din jud. Argeșul și intră în Vlașca pe la satul Fierbinți, apoi scoboară prin satele; Șelari, Drăghinești, Gratia, Cîrtojani, Roata, Uești-Goleștĭ și dă în Neajlov la satul Vadul-Lat. Primește în mersul lŭi apa Jirnovul, în dreptul satului Gratia.

Dranov, *lac* mare, în jud. Tulcea, pl. Tulcea, pe teritoriul com. rur. Morughiol (și anume pe acela al cătunului săŭ Dunăvățul-de-Sus); este situat în partea E. a plășei și cea sud-estică a comunei între iezerul Razelm, Mare și gîrla Dunăvățul de care e alimentat prin 4 gîrlĭ mai micĭ: Pietuațul, Semnațul, Drațatca și Cernețul; a fost format orĭ de vre-o revărsare anterioară a brațului St. Gheorghe, saŭ după o altă explicare, ar fi rămășița apelor Mării, care odinioară venea pe aci, dar cu care ne mai comunicînd de mult, și fiind în continuŭ alimentată de Dunăre prin brațul Dunăvățul, și-a schimbat încetul cu încetul calitatea apelor, devenite cu timpul dulcĭ; este înconjurat de toate părțile cu stuf; se scurge în iezerul Razelm prin gîrla Dranov; are o întindere de peste 800 hect.; conține pește de cea mai bună calitate și în mare cantitate și al căruĭ venit însemnat aparține statuluĭ; pe malul săŭ estic se află una din cele mai însemnate pescăriĭ.

Dranov, *gîrlă*, jud. Tulcea prin care lacul Dranov se scurge în iezerul Razelm; pornește din extremitatea sud-vestică a Dranovuluĭ; se îndreaptă spre V., într'o direcție generală de la N.-E. spre S.-V.; face mai multe cotituri, și, după o lungime de 4 kil., se termină în Razelm, spre E; pe malul eĭ stîng merge și hotarul plășilor Tulcea și Sulina; la gura eĭ este un catun de pescarĭ, cu același nume.

Dranov, *grind*, sau loc ridicat d'asupra stufuluĭ înconjurător, în jud. Tulcea plasa Sulina, pe teritoriul comuneĭ rurale St. Gheorghe Kadîrlez, în partea sudică a plășiĭ și cea sud-vestică a comuneĭ, nu departe de malul Mării; are o formă lunguiață; este o continuație a Grindului-cu-Trestiĭ; are o întindere de 40 hect., neproductive, fiind acoperite cu nisip.

Dranov, *cherhanea saŭ pescărie* însemnată în jud. Tulcea, plasa Tulcea, pe teritoriul com. rur. Moru-Ghiol (și anume pe acela al cătunului săŭ Dunăvățul-de-Jos), în partea sud-estică a pl. și a comuneĭ, așezată pe malul estic al mareluĭ lac Dranov, de la care 'și-a luat și numele.

Dranov, *punct trigonometric* de observație, de rangul I-iŭ, în jud. Tulcea, pl. Tulcea, com. Moru-Ghiol, cătunul Dunăvățul-de-Sus, în partea sud-estică a plășeĭ și a comuneĭ, pe malul estic al laculuĭ Dranov, lîngă pescăria cu același nume; are 1 m. înălțime și domină stufăriile dimprejur.

Dranov-Copac, *punct trigonometric* de observație, în com. St. Gheorghe, pl. Sulina, jud. Tulcea, în partea vestică a plășeĭ și a comuneĭ, lîngă gîrla Cernetul.

Dranovățul, *com. rur.*, în E. plășeĭ Oltețul-Oltul-de-Sus, jud. Romanați, formată din satele Dranovățul (1000 locuit.), Segarcea (560 locuit), Izvorul (225 locuit.) și Grădiștea (200 locuit.), situată în dreptul Slatineĭ, pe apa Dranovățul, nu departe de Olt, 17 kil. departe de Balș și 35 kil. spre N. de Caracal, pe un teren cu o altitudine de 195 m. d'asupra nivelului mariĭ, pe Dealul-Secilor. Com. Dranovățul e în apropiere de gara Arcești.

Are 516 familiĭ, sau 1985 suflete, din carĭ: 1046 bărbați și 936 femeĭ; 802 căsătoriți și 1183 necăsătoriți.

Sunt 362 contribuabilĭ.

Știŭ carte 59 persoane, nu știŭ 1926.

Bugetul comuneĭ pe 1886/87 a fost de 5212 leĭ la venituri și 5168 leĭ la cheltuelĭ. Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor.

Vite marĭ sunt 1471, vite micĭ 2709 și porcĭ 730.

Are o școală primară, condusă de un învățător, frecuentată de 16 băeți, din 46 copiĭ (29 b. și 17 f.) în stare a o urma; 3 biserici: Sf. Nicolae (1881) în Dranovățul, Sf. Grigore, în Izvorul

www.dacoromanica.ro

(1861) și Sf. Dumitrul în Grădiștea, deservite de 3 preoți și 6 cîntăreți. Sunt 7 cîrciumi.

Dranovățul, *moșie* a statului, în jud. Romanați, cu o arendă anuală de 26200 lei pe 1887/88.

Dranovului (Gura-), *sat*, saŭ mai bine zis, adunătură de cîteva colibe de pescari, situate în com. Moru-Ghiol, plasa Tulcea, jud. Tulcea, cătunul Dunăvățul-de-Jos, pe malul estic al lacului Razelm, la gura gîrlei Dranov; locuitorii în număr de 15 familii, cu 35 suflete, sunt Ruși, și se ocupă numai cu pescăria, atît din lacul Razelm, cît și din lacul și gîrla Dranov.

Dravarschi, *movilă*, pe teritoriul com. rur. Casap-Chioi, pl. Istrului, jud. Tulcea; este unul din vîrfurile dealului Cara-Burum; este situată în partea estică a pl. și cea centrală a comunei; are o înălțime de 84 m., și este punct trigonometric de observație de rangul al 3-lea, dominînd asupra pîrîului și satului Casap-Chioi; pe la poalele-i trece drumul comunal Hamamgi-Casap-Chioi; este acoperită cu verdeață.

Draxinul, *munte*, plaiul Dîmboviței, jud. Muscel, ce formează linia de despărțire între rîul Dîmboviței și Argeșelul, împreună cu munții: Măra, Preajma, Țefelega, Muntișorul, Căpitanul, Plăișorul, Pravățul, Altămușul și Mateiașul.

Draxinul, *pădure*, supusă regimului silvic, în raionul comunei Rucărul, plaiul Dîmboviței, jud. Muscel.

Drăceni, *sat*, pe Domeniul Coroanei, comuna Mălini, județul Suceava, al căruia început a fost pus de niște Țigani, robi ai mănăstirei Slatina, a cărora insubordonanță le-a atras porecla de draci din Drăceni. Este așezat pe țărmurile pîrîului Suha-Mică.

Are o populație de 351 familii saŭ 1277 suflete (627 bărbați și 650 femei), din cari 20 Izraeliți.

Sunt 280 contribuabili.

Are o suprafață de 296 fălci. Improprietăriți la 1864 și 1881 sunt 6 fruntași, 106 pălmași și 143 codași, stăpînind 778 fălci și 40 prăjini.

Drumuri principale sunt: la Mălini (6 kil.), și la Găinești (6500 m.)

Are o biserică, cu hramul Sf. Voevozi, zidită la anul 1858, din venitul moșiei Mălini, sub privegherea Mitropolitului Calinic Miclescu și a Arhimandritului Teodorit. Ctitorii bisericei sunt: Monahul Pahomie, Ruxanda Doamna, Bogdan VV. Petru V.V., Ionașcu V.V., Constantin V.V., Teofana, Maria, Anastasia, Ștefan, toți membri ai familiei lui Lăpușneanu, pe lîngă cari mai figurează în pomelnic și Mitropolitul Calinic și Arhimandritul Teodorit. Este deservită de un preot și doi cîntăreți.

Are o școală rurală mixtă, condusă de un învățător plătit de stat, înființată la 1890, frecuentată de 100 școlari, din 82 băeți și 60 fete cu vîrstă de școală. Școala e împroprietărită cu șase fălci în 1881, avînd local propriu în cele mai bune condițiuni didactice și igienice, clădit și înzestrat, cu atenanse, atelier, mobilier, aparate și bibliotecă, de Administrația Domeniului Coroanei.

Drăcești, *fost sat*, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Adîncata, astă-zi silișteе.

Drăcești, *moșie*, în comuna Zlotești, plasa Teleormanului, județul Teleorman.

Drăcești, *vale*, începe din apropiere de com. Slobozia-Trăsnitul, județul Teleorman; la puțină depărtare se formează într'însa un pîrîiaș, care curge pe o întinsură pănă în preajma comunei Zlotești.

Drăcii (Valea-), *vale*, în com. Trestia, jud. Buzăŭ; începe din ramificațiile munteluĭ Dîlma și se scurge în Valea-Glodurilor; apoi ambele se scurg în Valea-Posobeștilor.

Drăcinul, *ostrov*, pe Dunăre, județul Dolj, plasa Jiul-d.-j., comuna Bechet; este acoperit de pădure în întindere de 100 hectare.

Drăcinul-cu-Băltărețul, *pădure* a statului jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Țiul. Se găsește pe moșia statului Băltărețul-cu-Poiana-Dracina. Are o întindere de 170 hect. Felul arborilor ce se găsesc, sunt: jugastru, ulmi, frasini, aluni, carpeni și arțari. Predomină însă cerul și gîrnița.

Drăcoaia, *cătun*. Vezi Valea-Caselor, jud. Vasluiŭ.

Drăcoaia, saŭ **Drăcoasa**, *munte*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Dofteana, situat d'a stînga Trotușului și înbrăcat cu păduri.

Drăcoaia, *deal*. Vezi Podul-Lat, deal, în com. Lipova, pl. Racova, jud. Vasluiŭ.

Drăcoaia, *loc izolat*, com. Alu-

www.dacoromanica.ro

nul, plasa Olteţul-d.-s., judeţul Vîlcea.

Drăcoaia, *pîrîŭ*, străbate teritoriul com. Lipova, pl. Racova, jud. Vasluiŭ; curge de la S. spre N. şi se varsă în pîrîul Lipova.

Drăcoaia, *vale*, se întinde spre S. de Valea-Caselor, com. Lipova, pl. Racova, jud. Vasluiŭ.

Drăcoaica, *baltă*, jud. Dolj, pl. Balta, com. Măceşul-d.-j., ce comunică cu Dunărea prin gîrla Irimaşuluĭ.

Drăcoasa. Vezĭ Drăcoaia, *munte*, jud. Bacăŭ.

Drăcoiul, saŭ **Drăcosul**, *deal*, jud. Bacăŭ, plasa Tazlăul-d.-j., com. Berzunţi, care face parte din şira dealurilor dintre Tîrgul-Mare şi Trotuş.

Drăcoiul, *pîrîŭ*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Agăşul; curge pe teritoriul satuluĭ Agăşul şi se varsă în Trotuş, pe stînga sa.

Drăcoiul, *pîrîaş*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., de pe teritoriul com. Băsăşti, care se scurge în pîrîul Ludaşi.

Drăcosul. Vezĭ Drăcoiul, *deal*, jud. Bacăŭ.

Drăcosul, *pîrîaş*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Luncani, care curge pe teritoriul satuluĭ Luncani. Işĭ are obîrşia la locul numit Chicera şi se varsă în Trebişul.

Drăcsana, *baltă*, în jud. Dolj, pl. Jiul-de-Jos, com. Grindeni, cu suprafaţă de 2 pogoane.

Drăcsani, *ostrov*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Grindeni, cu pădure în întindere de 18 hectare.

Drăcşăneasa, *colină*, în comuna Beceni, jud. Buzău. E acoperită de pădure.

Drăcşăneasa, *izvor*, în judeţul Buzăŭ, căt. comuneĭ Beceni. Se scurge în Valea-Ociĭ.

Drăcşăneasa, *pădure*, în com. Beceni, jud. Buzăŭ, proprietate moşnenească; are 16 hect.; se subdivide în: Gura-Beciuluĭ, Lacul-luĭ-Tănase şi Titila.

Drăcşeni, *pîrîiaş*, jud. Tutova, ce curge prin satele: Drăcşeni-Noĭ şi Drăcşeni-Vechĭ, de la N. spre S. şi apoĭ se uneşte cu pîrîul Studineţul.

Drăcşeni-Noĭ, *sat*, în com. Corodeşti, jud. şi pl. Tutova, pe pîrîul Studineţul, spre N. de satul Corodeşti.

Drăcşeni-Vechĭ, *sat*, în com. Corodeşti, jud. şi pl. Tutova, pe pîrîul Studineţul şi spre N. de satul Corodeşti. Are din preună cu satul Drăcşeni-Noĭ, 181 locuitorĭ (din carĭ 24 ştiŭ carte) şi 44 case.

Drăculeşti, saŭ **Ţolica**, *sătişor*, în com. Măstăcani, pl. Prutul, jud. Covurluiŭ, în partea de E. şi la depărtare de 2 kil. de reşedinţa comunală. Are vr'o 10 case şi 18 suflete.

Drăculeşti, *moşie* particulară, de 1716 hect., în com. Măstăcani, pl. Prutul, jud. Covurluiŭ. Pămîntul acesteĭ moşiĭ se împarte astfel: 1001 hect. arabile, 35 viĭ, 100 fîneaţă, 43 bălţĭ şi stufărie, 140 imaş, 394 pădure şi 3 vatra satuluĭ cu acelaşĭ nume.

Drăcuşul, *pisc*, com. Livezile, pl. Jiul-de-Mijloc, jud. Dolj.

Drăcuşuluĭ (Valea-), *vale*, în com. Moldoveni, pl. Cîmpuluĭ, jud. Ialomiţa.

Drăgaica, *vechie numire* a *căt.* Bănceasca, din com. Simileasca, jud. Buzăŭ. Aci s'a ţinut pănă la anul 1864 tîrgul Drăgaiceĭ.

Drăgaica, *movilă*, jud. Brăila, situată în apropierea satuluĭ Stăncuţa, ca la 400 metri, spre S.-V.

Drăgaica, *movilă*, în com. Simileasca, căt. Bănceasca, jud. Buzăŭ.

Drăgaica, *movilă*, în com. Caragele, jud. Buzăŭ, în apropiere de Movila-Turculuĭ.

Drăgaica, *colină*, în com. Tohani, căt. Valea-Scheilor, jud. Buzăŭ, între Dealul-Jugureni şi Vîrful-Uţeĭ. Din poalele sale izvoresc apele minerale de la Boboci. Are viĭ renumite. In vechime se ţinea aci tîrgul Drăgaica, care s'a mutat acum lîngă Mizil.

Drăgaica, *movilă*, în jud. şi pl. Ialomiţa-Balta, situată d'asupra coasteĭ Bărăganuluĭ, în dreptul satuluĭ Cosîmbeşti.

Drăgaica, *pisc*, în com. Gornetul-Cricov, pl. Cricov, jud. Prahova, numit ast-fel, pentru-că la poalele luĭ sunt întinse livezĭ de prunĭ şi fîn, de unde oameniĭ, carĭ merg la tîrgul Drăgaica, îşĭ cosesc nutreţul necesar pentru acest drum.

Drăgaica, *movilă*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., la hotarul eĭ către pl. Marginea-d.-s.,

www.dacoromanica.ro

în partea de V. a com. Mărtinești, lîngă Crîngul-Negoescului. Azĭ tinde a dispare fiind necontenit arată de locuitorĭ.

Drăgaica, *măgură*, în com. Piatra, jud. Teleorman.

Drăgaica, *rîpă*, între Crăiniceni și satul Homocea, com. cu acelaș nume, pl. Berheciŭ, jud. Tecuciŭ.

Drăgaica, *loc izolat*, lîngă orașul Mizil, iud. Buzăŭ, unde se ține tîrgul Drăgaica, în ziua de 29 Iunie. E o mică continuație a tîrgului din Buzăŭ.

Drăgaica, *pădure* secularĕ, în com. rur. Slașoma, din pl. Dumbrava, jud. Mehedinți.

Drăgaica, *tîrg* renumit, în marginea de S. a orașuluĭ Buzăŭ, jud. Buzăŭ. Incepe la 18 Iunie și ține pănă la 24 Iunie. La început, servea numaĭ pentru desfacerea lîneĭ, ce se tundea după numeroasele oĭ ce veneaŭ în munțiĭ Buzăuluĭ, unde se maĭ aducea lînă și din județele vecine; după puțin timp a devenit și tîrg de vite și maĭ cu seamă de caĭ, ce se cumpărau de agricultorĭ pentru treeratul grîuluĭ. Printr'un hrisov al luĭ Constantin Moruzzi, din 1793, August 19, se specifică comerțul ce se făcea, pe timp de 2 zile (22—24 Iunie) și dreptul percepereĭ de taxe, cuvenit numaĭ Episcopieĭ. De la 1802 pănă la 1823, din cauza nesiguranțeĭ, adesea se suspenda saŭ se făcea în diferite puncte ale județuluĭ. In timpiĭ maĭ din urmă s'a mutat definitiv după moșia Bănceasca (com. Simileasca) pe moșia orașuluĭ (anul 1864), unde se ține și astă-zĭ. Apogeul săŭ a fost pănă la 1871. Cu înființarea căilor ferate, a început să decază din ce în ce.

Drăgaici (Măgura-), *măgură*, așezată în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rurale Mîrleanu, și anume în partea nord-estică a plășeĭ și cea de N. a comuneĭ, la 2 kil. spre N. de satul Mîrleanu; este așezat pe muchea uneĭ ramificațiunĭ vestice al dealuluĭ Zbreia, la $1\frac{1}{2}$ kil. departe de malul dobrogean al Dunăreĭ; are o înălțime de 108 m.; a fost punct trigonometric de observație de rangul al 2-lea și prin înălțimea sa domină apele Dunăreĭ pe o bună întindere, ostrovul de pietriș, satul și balta Mîrleanu, valea Cara-Su, și drumul comunal Mîrleanul-Rasova; este deci un punct strategic important; este acoperită cu verdeață și este artificială.

Drăgaicii, (Movila-), *movilă*, în județul Constanța, plasa Hîrșova, pe teritoriul comuneĭ rurale Topalul, la 3 kil. spre N de cătunul Topalul; este așezat în partea vestică a plășeĭ și în partea nord-vestică a comuneĭ; este așezată pe o ramificațiune a dealuluĭ Topalul, între văile Cechirgea și Picioarele-Cechirgeleĭ, la un kil.de malul Dunăreĭ și anume de brațul Veriga; are o înălțime de 102 m. și a fost punct trigonometric de rangul al 2-lea; prin înălțimea sa domină brațul Veriga, cele două văĭ între care se află, precum și drumul ce duce de la Topalul la Ghizdărești; este artificială și acoperită cu pășunĭ.

Drăgaiciĭ (Movila-), *deal*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Racoviteni; se desface din dealul Hîrboca, brăzdează partea vestică a comuneĭ; se termină în pîrîul Cîlnăul; este acoperit cu pădurĭ și pășunĭ.

Drăgan (Poiana-Bouluĭ-), *sat*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Bisoca; și-a luat numele de la muntele la poalele căruia este așezat în partea de S. a comuneĭ, la hotarul județuluĭ către districtul Buzăŭ; are poziție frumoasă, înconjurat de munțiĭ înalțiĭ, acoperițiĭ cu pădurĭ seculare; întinderea și populația sunt socotite în acelea ale cătunuluĭ de reședință Bisoca.

Drăganeĭ (Valea-), *vale*, pe teritoriul comuneĭ Berevoești-Ungureni, plaiul Nucșoara, județul Muscel; se varsă în rîul Bratia.

Drăgani-Brăiasca. Vezĭ Brăiasca-Drăgani, moșie a statuluĭ, din jud. Vîlcea.

Drăganul, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-j., compusă din 2 cătune: Drăganul și Tortoești. Este situată pe rîul Cerna, valea Beica și Drăganul și dealurile Tortoești și Drăganul, la 60 kil. departe de capitala județuluĭ și la 25 kil. de a plășeĭ. E brăzdată de dealurile: Tortoești și Drăganul, și e udată de văile Beica și Drăganu. Se mărginește cu comunele: Măciuca, Gușoeni, Mărgineni și Rusănești.

Are o populație de 238 familiĭ, saŭ 1005 suflete (490 bărbați și 515 femeĭ), în care intră și 6 familiĭ de Țigani; locuesc în 240 case.

Sunt 182 contribuabilĭ.

In comună sunt 2 bisericĭ: una de zid, în cătunul Tortoești, fondată la anul 1802 de Popa Constantin, cu fraților și nepoțiĭ luĭ și alta de lemn.

Vite sunt: 15 caĭ, 70 boĭ, 110 vacĭ, 20 capre, 160 oĭ și 60 porcĭ.

www.dacoromanica.ro

Locuitorii sunt moșneni și se ocupă cu munca cîmpului; numai 5 s'au împroprietărit la 1864 pe moșia statului Drăganul, cînd li s'au dat 14 hect. pămînt.

Pe valea Drăganul, în raionul com., e o moară de măcinat.

Veniturile și cheltuelile com. se urcă la 2000 lei anual.

Drăganul, *cătun,* în județul Argeș, plasa Pitești, pendinte de com. rur. Drăganul-Băscovel. Are 89 familii. Mai înainte aici era stație de cai de poște pe drumul cel vechiu de la Pitești la Rîmnicul-Vîlcei, între poștele Pitești și Topologul.

Are o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, deservită de un preot și un cîntăreț.

Drăganul, *sat,* face parte din comuna rurală Drăganul, plasa Cerna-d.-j., județul Vîlcea.

Drăganul, *mahala,* în com. rur. Tîmna, pl. Ocolul-d.-j., județul Mehedinți.

Drăganul, *mahala,* în com. rur. Busul, pl. Dumbrava, jud. Mehedinți.

Drăganul, *movilă,* la 1 1/2 kil. spre S.-E. de satul Rușețul, pe muchea platoului de lîngă Drumul-Oilor, jud. Brăila.

Drăganul, *munte,* în com. Vintilă-Vodă, jud. Buzău, acoperit de pădurea statului.

Drăganul, *deal,* se întinde de la N. spre S.-E., pe teritoriul comunei Gugești, plasa Crasna, județul Fălciu; pe coasta lui despre E. se află situat o parte a satului Gugești.

Drăganul, *deal,* în comuna rurală Strîmtul, plasa Văilor, județul Mehedinți.

Drăganul, *deal,* în comuna rurală Costeni-Covrigi, din plasa Văilor, jud. Mehedinți.

Drăganul, *deal,* situat între satul Mastacănul și satul Șovoaia, în cuprinsul com. Mastacănul, pl. Bistrița, jud. Neamțu.

Drăganul, *munte,* în com. Bisoca, plaiul Rîmnicul, jud. R.-Sărat; se desface din muntele Bisoca; este așezat la hotarul jud. către districtul Buzău, brăzdînd partea de S. a comunei; este acoperit cu păduri și pășuni; vara se fac aci stîne de oi.

Drăganul, *deal,* com. Mărgineni, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea.

Drăganul, *deal,* în raionul com. Drăganul, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea, pe care se cultivă 54 hect. și 50 arii vie.

Drăganul, *deal,* la E. com. Drăganul, plasa Cerna-d.-jos, jud. Vîlcea, numit ast-fel dela numele unui bandit. Valea Drăganul udă poalele sale s'apoi se varsă în rîul Cerna.

Drăganul, *pădure,* în com. rur. Secul, pl. Dumbrava, jud. Mehedinți.

Drăganul, *trup de pădure* a statului, în întindere de 100 hect., care, împreună cu Brăiasca-Rusinești, formează pădurea Brăiasca-Drăganul, com. Mărgineni, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea.

Drăganul, *braț,* (prival), în plasa Borcea, teritoriul com. Călărași-Vechi, jud. Ialomița.

Drăganul, *pîrîu,* în com. rur. Pluta, plasa Motrul-d.-j., jud. Mehedinți, se varsă în rîul Motrul.

Drăganul, *pîrîiaș,* format pe teritoriul com. Paltinul, jud. Putna; se varsă în Zăbala.

Drăganul, *pîrîu,* în com. Bisoca, plaiul Rîmnicul, jud. R.-Sărat; izvorește din vîrful Drăganul, udă partea de S. a com., trece prin cătunul Poiana-Boului-lui-Drăgan, și după un curs mic dar repede, se aruncă în pîrîul Peceneaga, afluente al rîului Slănic din Buzău.

Drăganul, *podiș.* Vezi Chicerea, deal, din com. Zăpodeni, plasa Racova, jud. Vasluiu.

Drăganul, *vale,* în com. rur. Strîmtul, pl. Văilor, jud. Mehedinți.

Drăganul, *vale,* în com. rur. Costeni-Covrigi, din pl. Văilor, jud. Mehedinți.

Drăganul-Bascovel, *com. rur.* pe apa Bascovului, jud. Argeș, pl. Pitești, la 13 kil. de com. rur. Bașcovul-Fleștii, reședința subprefecturei și la 5 kil. de Pitești. Se compune din 8 cătune, adică: Drăganul-Olteniĭ, 89 fam., Bogești, 41 fam., Tărsești, 28 fam., Bocești, 34 fam., Mănești, 41 fam., Dumbrăvești, 34 fam., Bascovelul, 28 fam. și Dealul-Cotmeniței, 32 fam.; peste tot 327 fam., cu 1537 suflete (din care 3 fam. de Țigani). In com. sunt 2 biserici, una în Drăganul și alta în Bascovel, deservite de doi preoți, doi cîntăreți și un paracliser; o școală primară rurală.

Bugdetul com. pe anul 1882—83 a fost de 1152 lei, 11 bani la venituri și de 1016 lei, 10 bani la cheltueli.

După o publicațiune oficială

www.dacoromanica.ro

(1887), această com. număra 298 contribuabili și avea un budget de 3608 leĭ la venituri și de 2638 leĭ la cheltueli.

Numărul vitelor era în anul 1887 de 888 capete vite mari (856 boĭ și vacĭ, 32 caĭ) și 897 vite mărunte (374 oĭ, 104 capre și 419 rîmătorĭ).

Drăganul-Olteniĭ. Vezĭ Drăganul.

Drăgăești-Pămînteni, *sat,* pl. Dîmbovița-Dealul, cătun. al comuneĭ Mănești, jud. Dîmbovița.

Drăgăești-Ungureni, *cătun,* al com. Mănești, jud. Dîmbovița.

Drăgăiceĭ (Movila-), *movilă,* în jud. Buzău, com. Vadul-Sorești, făcînd tot de o dată hotar despre moșia Zoița din Rîmnicul-Sărat.

Drăgăicești, (Drăgăici), *cătun,* al com. Breaza, jud. Buzău, cu 120 locuitorĭ și 30 case.

Drăgăici, *cătun,* jud. Buzău. Vezĭ Drăgăicești.

Drăgălina, *deal,* care formează valea pe care e situat satul Vorovești, com. Miroslava, plasa Stavnicul, jud. Iași.

Drăgăneasa, *sat,* face parte din com. rur. Provița-d.-j., pl. Prahova, jud. Prahova. Are o pop. de 530 loc. (255 b., 275 f.)

Drăgăneasa, *vîrf de deal,* com. Valea-Lungă, plaiul Prahova, jud. Prahova.

Aci se găsesc izvoare de apă sărată. Altă-dată de aci se extrăgea însemnate cantități de țițeiu.

Drăgăneasa, *pisc,* în partea de S. și V. a com. Provița-d.-s., pl. Prahova, jud. Prahova. Pe acest pisc crește tufăriș de pădure, iar pe alocurea este acoperit cu iarbă pentru pășune.

Drăgăneasa, *deal,* la E. com. Bunești, pl. Ocolul, jud. Vîlcea.

Drăgăneasa-Racotă, *moșie,* a statuluĭ, pe care, la 1864, s'aŭ împroprietărit locuitoriĭ din com. Provița-d.-j., plaiul Prahova, județul Prahova.

Drăgăneasca, *cîmpie,* în raionul com. Răzvadul, jud. Dîmbovița

Drăgăneasca, *moșie,* a statuluĭ, jud. Olt, fostă pendinte de Mitropolia din București, care pe periodul 1886—96 s'a arendat cu 802 leĭ anual.

Drăgănescul, *munte,* plaiul Dîmbovița, jud. Muscel. D'aci rîul Dîmbovița, care udă poalele sale, ia direcția spre S., după ce trece printre picioarele vîrfurilor: Tămașul, Cascul, Tămășelul și Piscul-Turcilor.

Drăgănescul, *baltă* cu izvoare, la S. de cătun. Drăgănescul, pl. Sabarul, jud. Ilfov, acoperită cu trestie și rogoz.

Drăgănești, *com. rur.,* județul Prahova, plasa Cîmpul.

Este situată pe malul stîng al rîuluĭ Prahova, la 30 kil. departe de capitala județuluĭ. Aci e reședința plășeĭ Cîmpul.

Se compune din 3 cătune: Drăgănești, Meri și Baraictarul-Brebul, avînd o populațiune de 1672 locuitorĭ (844 bărbați și 828 femeĭ), în plus 15 fam. de Țigani, carĭ se ocupă cu agricultura și fierăria.

Sunt 420 fam.; 315 contribuabilĭ; 322 case.

In com. sunt treĭ biserici: una în Baraictarul și două în cătunul de reședință. Dintre aceste două, una s'a fondat la anul 1667, după cum se constată din următoarea inscripțiune:

Această Dumnezeiască biserică, ridicată din temelie o aŭ zidit'o până în săvîrșit și aŭ înfrumusețat'o și cu osteneala cinstituluĭ și de bună rudă dumnealuĭ Șerban Cantacuzino, Vel Postelnicul. Acum în zilele luminatuluĭ Rad Leon Voevod. Intru pomenire veșnică a dumnealuĭ și părinților, fiind ispravnic Neagoe Vătaf, leatul 7175 (1667).

A doua biserică este capela fraților Xenocrat, cu inscripția:

Intru slava, cinstea și lauda Prea sfinteĭ și de viață făcătoare Treimĭ. Această sfîntă și cinstită ortodoxă biserică, la care se prăznuește hramul Sfinților Impărațĭ Constantin și Elena, al sfîntuluĭ Erarh Nicolae și al sfîntuluĭ Mucenic Mina, s'a ridicat din temelie și osteneală a Fraților Xenocrat Teodor, Atanasie și Constantin și de sora d-lor, Anastasia Xenocrat, proprietarĭ fiind aĭ moșieĭ Drăgănești din districtul Prahova, spre a se proslăvi Domnuluĭ Dumnezeŭ și Mîntuitorul Isus Christos și spre a numiților ciitorĭ sufletească și veșnică pomenire și a părinților lor. Incepîndu-se zidirea din temelie la anul 1857, fiind Caimacanul țăreĭ M. S. Prințul Alexandru Dimitrie Ghica, cu blagoslovenia P. S. S. Mitropolitul D. Nifon, și s'aŭ săvîrșit în zilele Prea Inălțatuluĭ Nostru Prinț Domnitor Principatelor-Unite Moldavia și Valahia Alexandru Ioan I, la anul 1860, luna Octombrie.

S'aŭ împroprietărit pe moșia Drăgănești, la anul 1864, 177 locuitorĭ, dîndu-li-se 679 hect. și 36 hect. pe moșia Baraictarul-Brebu. Locuitoriĭ aŭ 378 caĭ și ĭepe, 387 vacĭ, 592 boĭ, 59 bivolĭ, 5357 oĭ și 652 porcĭ.

In raionul com., pe apa Vîtnăul e o pivă și o moară.

Școala există în com. de la 1869. Localul e proprietatea comuneĭ. S'a frecuentat în 1892 de 54 copiĭ, din numărul de 326 copiĭ (172 băeți, 154 fete);

www.dacoromanica.ro

cu vîrsta de școală. Cu întreținerea personalului, statul cheltuește anual 1566 lei.

Știu carte 107 bărbați și 7 femei.

Toată suprafața com. e de 4500 hect.

Comerciul se exercită în comună de 8 cîrciumari.

Venitul comunei este de 13133 lei și cheltuelile de 11749 lei, anual.

Șosele vecinale îi înlesnesc comunicația cu comunele Cornurile, Hătcărăul și Baraictarul-Brebu.

Teritoriul com. e brăzdat de 5 movile, cari au servit drept barieri, după cum se zice, în vremea invaziunelor Ungurești. Pe ele se cultivă diferite cereale.

E udată de rîurile: Prahova, Cricovul-Sărat și Vîtnăul.

Se mărginește la N. cu com. Cornurile, la S. cu com. Hătcărăul, la V. cu com. Gherghița, și la E. cu diferite movile, a căror poale le udă pîrîul Cricovul-Sărat.

Drăgănești, *com. rur.*, jud. Olt, pl. Siul-de-Jos. E situată pe valea Oltului și pe malul stîng al Jiului, la o distanță de 35 kil. de capitala județului. E reședința plășei. Se compune din tîrgulețul Drăgănești și satul Peretul, cu care formează o comună din anul 1885. Altitudinea ei de asupra nivelului mării este de aproape 120 m. Are o populațiune de 3022 locuitori (1422 bărbați și 1600 femei). Sunt 700 fam.; 993 contribuabili; 365 case și 445 bordeie.

Populațiunea acestei com. se compune din 2933 Romîni, 50 Țigani, 12 Bulgari, 15 Unguri, 5 Italieni, 3 Sîrbi și 4 Greci.

Meseriași sunt: 12 fierari, 3 rotari, 7 dogari, 5 brutari, 5 cărămidari, 7 zidari și tîmplari, 3 tinichigii. Ei desfac produsul muncei lor în comună și la orașul Caracal.

Moșia e parte proprietatea statului și parte particulară. Statul posedă: Drăgănești cu trupurile (Dragna, Corbul și Bărbosul); Drăgănești-Mărunței și Drăgănească, care se arendează în parte; 389 locuitori s'au împroprietărit după legea rurală cu 1350 hect. Viile din Dealul-Drăgăneștilor (din care cele mai multe sunt pe proprietatea statului) ocupă o suprafață de 420 hectare.

Pămîntul de cultură. e destul de fertil și produce în abundență cereale. Viile, a căror cultură e destul de întinsă dau un vin de bună calitate mult căutat în județele Argeș, Muscel și Teleorman.

Vite sunt: 150 cai, 60 epe, 1200 boi, 52 vaci, 30 bivoli, 2042 oi și 101 porci.

In comună sunt: 2 mori de aburi și una pe apa Oltului; 2 brutării; 1 fabrică de lumînări de ceară; 1 zalhana, situată pe apa Siul, și alte stabilimente ale comercianților și ateliere ale industriașilor.

Comerțul se face aci de 11 cîrciumari. Se ține tîrg de 3 ori pe an: la 27 Iulie (Pantelimon), la 14 Septembrie (Cîrstov) și la 14 Octombrie (Vinerea-Mare). Dintre toate com. jud., afară de Comani, Drăgănești prezintă un plan mai regulat: strade largi, aliniate și șoseluite, case construite mai bine. Multe strade sunt iluminate în timpul nopței.

Drăgănești e reședința pl. Siul-d.-j. și a judecătoriei ocolului Șerbănești. Aci se află o stație telegrafo-poștală; un medic de arondisment; o moașă. Judecătoria și telegraful s'au înființat la anul 1883.

In com. se află 3 biserici, din cari una ruinată și 2 în funcțiune, deservite de 4 preoți și 8 cîntăreți și paracliseri.

Școala e înființată de la 1864. In anul 1892 s'a clădit un local model, sistematic, spațios și higienic, din fondurile com.

E frequentată de 185 elevi (168 băeți, 17 fete), din numărul de 137 copii (169 băeți, 68 fete), în vîrstă de școală. Cu întreținerea ei statul cheltuește anual 4212 lei. Știu carte 258 bărbați și 95 femei.

Veniturile com. (pe anul 1892—93) au fost de 26450 lei și cheltuelile de 25565 lei.

Tot teritoriul com. se întinde pe o suprafață de 3600 hect.

Comuna e străbătută drept prin mijloc de șoseaua județeană Slatina-Turnul-Măgurele, care o leagă la N. cu com. Comani, la 4 kil. și la S. cu Dăneasa, la 4 kil. Alte două șosele vecinale o leagă la E. cu Stoicănești (11 kil.) și la N. E. cu Șerbănești.

La E., în direcțiunea N. S., pe o distanță de 4 kil. se întinde vestitul deal al Drăgăneștilor, acoperit cu vii, de la care începe cîmpia Boianul, pe care la S. E. sunt semănate vr'o 5 măguri, din cari 3 mai mari și două mai mici. Se crede că toate sunt artificiale. De aceea și dealul, în această parte, se numește Dealul-Măgurelor, cum și o surpătură, pe care locuitorii comunică la țarinele lor, se chiamă tot Rusca-Măgurelor.

La V., comuna e închisă de gîrla Siul, formată din ploi, zăpezi, izvoare și mlaștini, aproape permanente pe valea aceasta, și cari sunt cauza frigurilor palustre, de care sufăr cea mare parte din loc., mai ales vara.

www.dacoromanica.ro

Intre Olt și Siul sunt zăvoaiele statuluĭ, pe o suprafață de aproape 200 hect.

Pe apa Oltuluĭ sunt întinse maĭ multe poduri pe vase, carĭ înlesnesc comunicația cu Caracalul, capitala județuluĭ Romanați.

Drăgănești, *com. rur.*, jud. Suceava, situată la S.-V. pl. Moldova-d.-j., la 21 kil. de Fălticeni. Se mărginește la E. cu com. Uidești și Drăgușeni, de carĭ se desparte prin rîul Moldova; la S., cu com. Drăgușeni și Răucești, din jud. Neamțu (prin semne convențională); la V., cu com. Răucești și Vînătoriĭ-Neamțuluĭ (prin semne convențională), pî rîul Brustura și creasta munteteluĭ Pleșul. E formată din satele: Drăgănești, Pănurești, Orțești, Giulești, Tonți, Șoĭmărești, Brusturi, Săvești, Poiana-Prisăceĭ și Cornilești, cu reședința în satul de la care și-a luat numele.

Are o populație de 957 familiĭ, saŭ 3614 suflete (1795 bărbați și 1819 femeĭ), din carĭ 72 Izraeliți. Are 8 biserici și 3 școlĭ rurale mixte.

Vite sunt: 562 boĭ, 518 vacĭ, 510 viței, 252 caĭ, 2300 oĭ și 382 porcĭ.

Sunt 682 stupĭ.

Budgetul comuneĭ pe 1892 — 1893 are la venit 7716.17 leĭ și la cheltueliĭ 6993.28 leĭ.

Forma teritorială a comuneĭ este un poligon neregulat, tinzînd spre rotunzime, înclinat de la N.-V. spre S.-E. din Pleșul spre Moldova). Altitudinea comuneĭ de la nivelul mărieĭ atinge, pe Creasta-Pleșuluĭ, 900 m.

E udată de Moldova (6800 m.) și de pîraele: Rîșca (7300 m.), Ulia (2750 m.), Tîrzia (800 m.) Culeșa (7500 m.), Brustura (9000 m.), Pîrîuțul (2900 m.) și Pîrîul-Lăzeĭ, și de iazurile Agioglu și al Săveștilor. Dealurile principale sunt: Frasinul, Brusturi, Moțocul, Țiganul, Pîrlita, Nistora, Pietrosul și Lebedea.

In com. sunt 3 morĭ, aducînd un venit anual de 4500 — 5000 leĭ.

Moșia e împărțită între 4 speciĭ de proprietarĭ: Statul, proprietarĭ marĭ, răzășĭ și împroprietăriți.

Suprafața teritorială a com. e de 7215 hect., din carĭ 4448 cultivabile, 2000 hect. pădure, 310 hect. fînaț, restul imaș și prundiș. Pădurile sunt de fag, brad, mesteacăn, plop și stejar.

Improprietăriți la 1866 sunt 181 fruntașĭ, 308 pălmașĭ și 124 codașĭ, stăpînind 1509 fălcĭ.

La locul numit Movilele-de la-Cornilești, se spune că a avut loc un războiŭ și că morțiĭ s'aŭ îngropat sub cele treĭ movile. Sub poalele munților se află fîntîne de o apă sărată abondentă.

Drăgănești, *com. rur.*, în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, în mijlocul plășeĭ; poartă numirea și de Drăgănești-Țigănia; parte din ea se maĭ numește și Satul-Noŭ.

Este situată pe platoul dealurilor carĭ înconjoară valea Zbîrgleaza, la E.; are 2 cătune: Țigănia, pe malul stîng al rîuluĭ Vedea, la o depărtare de 2 kil. unul de altul; al doilea cătun. e Adunați, tot în partea despre E. a comuneĭ, la depărtare de 1 kil., pe loc șes.

Se învecinește la N. cu com. Muți, pe valea Zbîrgleziĭ; la S.-V. cu orașul Roșiori-de-Vede; la S. cu com. Meri-Goala; la E. cu com. Antonești și la V. cu com. Scrioștea și linia ferată Costești-Măgurele. In partea despre V. este udată de apa Zbîrgleziĭ. Prin pădurea Țigănia șerpuesc pîrae și viroage, dintre carĭ cea maĭ importantă este aceea numită Rotundul, iar maĭ la S. trece rîul Vedea pe la extremitatea comuneĭ.

Intinderea comuneĭ este de 2700 hect. aproximativ. Este situată pe proprietatea statuluĭ Țigănia-Drăgănești. Pădurea statuluĭ se împarte în maĭ multe trupurĭ, din carĭ cele maĭ principale sunt Căprăriile și Pojorîtele. Intinderea totală a pădurilor statuluĭ este de 1500 hect., iar pămîntul arabil dat în exploatare este de 500 hect. Pădurea are arborĭ groșĭ pentru construcțiune; de aci s'a luat materialul lemnos întrebuințat la construcțiunea linieĭ ferate Costești-Măgurele.

Locuitoriĭ împroprietăriți pe această moșie sunt în număr de 175, pe 768 hectare și anume: 87 locuitorĭ în comuna Drăgănești, cu 408 hectare, 20 în cătunul Țigănia, cu 70 hectare și 48 în cătunul Atîrnați, cu 290 hectare; 13 hectare sunt viĭ.

Populațiunea com. și a cătunelor este de 300 familiĭ, saŭ 1184 suflete.

Sunt 367 contribuabilĭ.

Numărul vitelor este de 3530 capete, din carĭ 619 vite cornute marĭ, 154 caĭ, 2516 oĭ și 241 porcĭ.

Budgetul comuneĭ este de leĭ 2847, banĭ 66 la venituri și de leĭ 2686, banĭ 61 la cheltueliĭ.

Are o școală întreținută de stat, cu un număr de 38 elevĭ; o biserică, deservită de 2 preoți și 2 cîntăreți.

Căile de comunicațiune sunt: spre com. Sfințești, la depărtare de 5 kil.; spre com. Meri-Goala, la 4 kil. și spre com. Drăgșenei, la 5 kil., pe șosele vecinale.

Imprejurul acesteĭ com. s'aŭ făcut importante descoperiri archeologice, atît de răposatul

www.dacoromanica.ro

Cezar Boliac, cît şi în urmă de d. Gr. Tocilescu. In măgurile situate la S. com., s'aŭ găsit săgeţĭ, topoare cu două tăişurĭ, cum şi produse de ceramică vechie. Una din aceste măgurĭ are o înălţime de 10 m. şi o lărgime de 80 m.; cea de a doua are 8 m. înălţime şi 60 m. circumferinţă. Pe aceste măgurĭ situate în pădure, aŭ crescut arborĭ bătrînĭ.

La marginea căt. Ţigănia, pe lîngă soseaua Roşiori-Ciolăneşti, în vale, se văd ruinele bisericeĭ care purta altă-dată numele de Schitul-Drăgăneşti.

Drăgăneşti, *com. rur.*, în jud. Vlaşca, pl. Cîlniştea; proprietatea d-lor Alex., Jacob şi I. Lahovari, situată pe valea Cîlniştea. Suprafaţa totală a moşieĭ e de 4370 hect.

In 1864 s'a dat la 500 loc. foştĭ clăcaşĭ suprafaţa de 950 hect.

Are pădure de tufă 800 hect. Venitul anual e de 60.000 leĭ.

In 1887 s'a arat şi cultivat 3200 hect.

Venitul comunal pe anul 1886 a fost 6397 leĭ, iar cheltuelile de 4936 leĭ; pe anul 1887 venitul a fost de 7616 leĭ, iar cheltuelile de 5810 leĭ; pe anul 1888 venitul a fost de 6105 leĭ, 55 banĭ, iar cheltuelile de 6060 leĭ, 86 banĭ.

In 1887 se aflaŭ aci 370 contribuabilĭ. Populaţia este de 550 familiĭ, saŭ 1815 suflete.

In această com. este o biserică vechie şi alta făcută la 1857 de proprietarul acesteĭ moşiĭ, N. Lahovari, biserică căreia i s'a dat hramul Sf. Nicolae; este acum deservită de 3 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ, şi constitue parohia Drăgăneşti.

In com. se află o şcoală mixtă cu 6 clase; localul e de zid în bună stare; este condusă de un învăţător. In 1888 a fost frecentată de 35 băieţĭ şi 4 fete, din numărul de 99 băieţĭ şi 81 fete în vîrstă de şcoală.

Prin această com. trece drumul Bucureşti-Alexandria şi drumul Giurgiŭ-Piteşti. Şoseaua naţională între Bucureşti-Alexandria, trece de asemenea prin sat.

Aci este o moară cu aburĭ; o fabrică de spirt.

Vite: 620 boĭ şi vacĭ, 22 bivolĭ, 500 caĭ, 1015 oĭ, 12 capre, 1130 rîmătorĭ şi 7 asinĭ.

Se fac 3 bîlciurĭ cu obor şi anume: la 25 Martie, la 4 Iunie şi la 14 Octombrie.

Este departe de Giurgiu de 38 kil., de Ghimpaţi, reşedinţa plăşeĭ, de 18 kil., iar de Bucureşti, de 58 kil.

Aci este un han mare, case bune pentru arendaşĭ, cu pătule şi magaziĭ îndestulătoare.

In josul satuluĭ este un heleşteŭ provenit din apele ce se scurg din valea Drăgăneşti.

Istoria ne spune că la satul Drăgăneşti, la 1693, Const.-Vodă s'a întîlnit cu generalul rus Häusler.

Drăgăneşti, *sat*, cu 20 suflete, jud. Argeş, pl. Loviştea; face parte din com. rur. Racoviţa.

Drăgăneşti, *cătun*, din jud. Argeş, pl. Topologuluĭ, pendinte de com. rur. Goleşti; are o biserică, cu hramul sf. Gheorghe, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Drăgăneşti, *sat*, în partea de N. a com. Şipotele, pl. Bahluiul, jud. Iaşi, situat pe dealul Drăgăneşti, în dreapta rîuluĭ Jijia şi avînd o populaţie de 41 familiĭ, saŭ 169 suflete şi o biserică, fondată la 1850 de d-na Elena Secara. Această biserică e aproape ruinată.

Numărul vitelor e de 780 capete, din carĭ: 220 vite marĭ cornute, 35 caĭ, 515 oĭ şi 10 rîmătorĭ.

Drăgăneşti, *sat*, face parte din com. rur. Drăgăneşti, pl. Cîmpul, jud. Prahova.

Drăgăneşti, *sat*, face parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, pl. Siul-d.-j., jud. Olt. E situat pe vale, între Siul şi Dealul-Oltuluĭ. S'a numit aşa de la Dealul-Drăgăneştilor. E reşedinţa com. Are 3 bisericĭ: una, mică, ruinată, închisă, zidită în zilele Domnuluĭ Ion Dimitrie Grigore Ghica-Voevod; a doua, cu hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ, Sf. Petru şi Pavel, şi Sf. Nicolae care s'a prefăcut, de d-niĭ Petrache Manolescu şi alţiĭ, la anul 1864; şi a treia, cu hramul sf. Voevozĭ, care s'a zidit la anul 1830, în zilele luĭ Nicolae Pavlovicĭ de către Neagoe Preotul, Ioana Preoteasa şi alţiĭ.

Drăgăneşti, *sat*, în com. cu acelaşĭ nume, jud. Suceava. E aşezat pe ţărmul stîng al pîrîuluĭ Culeşa, la vărsarea luĭ în Rîşca. Are o populaţie de 126 fam., saŭ 462 sufl. (233 bărbaţĭ şi 229 femeĭ), din carĭ: 246 necăsătoriţĭ, 180 căsătoriţĭ şi 36 văduvĭ.

Ştiŭ carte 37 persoane.

Vatra satuluĭ ocupă 10 fălcĭ. Improprietăriţĭ la 1864 sunt 64 loc., stăpînind 203 fălcĭ şi 20 prj. Insuraţeĭ sunt 52, stăpînind 104 fălcĭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Voevozĭ, clădită din lemn la anul 1848, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală rurală mixtă, condusă de un învăţător plătit de stat. Infiinţată maĭ în-

www.dacoromanica.ro

tîiŭ în Orţeşti, la 1860, a fost mutată aci la 1865. E frecuentată de 49 elevĭ şi împroprietărită cu 60 fălcĭ.

Drumurile principale sunt: la Brusturi (3800 m.), la Boroaia (5 kil.), la Poiana-Prisăcii (3 kil.) şi la Săveşti (5 kil.).

Primul proprietar al moşieĭ se zice că ar fi fost un oarecare Drăgan saŭ Dragoş. Maĭ spun bătrînii că moşia Drăgăneşti a fost răzăşească, dar a fost trecută către mănăstirea Neamţuluĭ în împrejurările următoare: Un preot trimis de starițul mănăstireĭ spre Mitropolie, a fost omorît aci. Vodă dădu ca daune mănăstireĭ o parte din moşia răzeşilor. Tradiţia maĭ spune că singurul moştenitor al luĭ Drăgan, primul proprietar, închină partea sa de răzeşie mănăstireĭ Neamţu. Călugării s'aŭ tot întins, răşluind din răzăşiile învecinate de la Mitoc (azĭ curtea posesieĭ) şi pănă în pîrîul Brustura.

Multă vreme urmară judecăţi şi la urmă bănuind călugării că vor fi rămaşĭ, aŭ mutat satul din deal, de pe malul stîng al pîrîuluĭ Brustura, unde se află astăzi. Urmele desfiinţatuluĭ sat se cunosc încă. Aceasta — zice-se — s'ar fi întîmplat numaĭ cu un veac în urmă.

Drăgăneşti, *sat*, face parte din com. Barcea, jud. Tecuciŭ. E aşezat pe partea stîngă a rîuluĭ Bîrlad, loc şes, la o distanţă de 3 kil. departe de reşedinţa comuneĭ. Se află la 3 kil. de Tecuciŭ.

Are o populaţie de 170 fam., saŭ 495 sufl., locuind în 126 case şi 15 bordeĭe.

Comerţul îl fac 9 cîrciumarĭ. Ştiŭ carte 17 bărbaţĭ şi 3 femeĭ. Industriaşĭ sunt: 1 fierar şi 4 lemnarĭ.

Are o şcoală mixtă, condusă de o învăţătoare. Şcoala e frecuentată de 19 elevĭ (9 băeţi şi 10 fete).

In partea de N. a satuluĭ se află 2 podurĭ peste Bîrlad; unul al căeĭ ferate şi altul al şoseleĭ naţionale. Tot aicĭ se află şi un iaz sistematic, cu moară.

Are o biserică zidită de Domnitorul Moldoveĭ Mihail Sturdza. S'a reparat în 1866. După legea rurală are 8 fălcĭ de pămînt arabil. Locuitoriĭ clăcaşĭ aŭ fost împroprietăriţĭ la 1864 şi stăpînesc 620 hect., iar principesa Gorciacov are 4380 hect.

Inainte de acest sat a fost un altul spre N. sub numele de Răstoaca, pe malul Bîrladuluĭ, la locul care astăzĭ se numeşte Malul-Alb.

Drăgăneşti, *deal*, pe care e situat satul Drăgăneşti, jud. Iaşi, pl. Bahluiul, com. Şipotele.

Drăgăneşti, *deal*, în raionul comuneĭ Drăgăneşti, jud. Olt, pl. Siul-d.-j., pe care se cultivă 420 hect. vie.

Drăgăneşti, cu trupurile Dragna, Corbul şi Bărbosul, *moşie* a statuluĭ, jud. Olt, fostă pendinte de biserica Sărindari din Bucureşti, care, pe periodul 1889/94, s'a arendat cu 6900 leĭ anual.

Drăgăneşti, *moşie*, în com. Barcea, jud. Tecuciŭ. Are o suprafaţă de 900 hect. pămînt arabil. Aparţine principeseĭ Maria Gorciacov; înainte aparţinea Domnitoruluĭ Mihail Sturdza.

Drăgăneşti, *moşie*, a statuluĭ, în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, cunoscută sub numele de Ţigănia-Drăgăneşti; făcea parte, înainte de secularizare, din moşiile închinate mănăstireĭ Văcăreşti, împreună cu pădurea de pe dînsa.

Drăgăneşti, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 100 hect., pendinte de com. Mircesti, jud. Olt, pl. Vedea-d.-j.

Drăgăneşti, *pădure*, situată în com. Barcea, la N.-V. de satul cu acelaşĭ nume, jud. Tecuciŭ. Are o suprafaţă de 2937 hect., acoperite cu lemne de stejar şi ulm. Aparţine principeseĭ Maria Gorciacov. Impreună cu moşia aduce un venit anual de 70,000 leĭ.

Drăgăneşti, *pădure*, a statuluĭ, pe moşia cu acelaşĭ nume, jud. Teleorman. Se compune din maĭ multe trupurĭ, carĭ poartă diferite numirĭ: Pojorîtele, Căprăriile şi Ţigănia.

Drăgăneşti, *vale*, satul Drăgăneşti, din com. Şipotele, jud. Iaşi, pl. Bahluiul.

Drăgăneşti, *vîlcea*, com. Proviţa-d.-j., jud. şi pl. Prahova, care se varsă în rîul Proviţa, tot în raionul com. Proviţa-d.-j. din care izvoreşte, şi după ce primeşte de afluente Vălceaua-Cerbuluĭ.

Drăgăneşti, *vale*, jud. Vîlcea, ce trece prin satul Drăgăneşti, în care se află eleşteul satuluĭ Drăgăneşti.

Drăgăneşti-Mărunţeĭ, *moşie* a statuluĭ, jud. Olt, fostă pendinte de Mitropolia din Bucureşti şi care, pe periodul 1884/94, s'a arendat cu 29281 leĭ anual.

Drăgăneşti-Mărunţeĭ, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 200 hect., pendinte de com. Drăgăneşti, jud. Olt, pl. Siul-d.-j.,

www.dacoromanica.ro

formată din trupurile: Mitropolia (160 hect.) și Zăvoaele-Mărunțeĭ (100 hect.).

Drăgăneștilor (Valea-), *vale*, com. Vrănești, jud. Muscel, pl. Podgoria.

Drăgănoĭ, *sub-divizie* a *cât.* Mlăcile, din com. Sibiciul-d.-s., jud. Buzău.

Drăgășani, *comună urbană*, jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-j. E situată pe malul drept al rîuluĭ Olt.

Se mărginește cu comunele: Călina la N., Voicești la S., rîul Olt la E. și Dealul-Oltuluĭ la V. Are cincĭ cătune: Drăgășani, Grivița, Bărsanu, Panduri și Momotești, cu o populație de 3930 locuitorĭ (1921 bărbațĭ și 2009 femeĭ), în care intră și 35 familiĭ de Țigani, 6 Evreĭ, 7 Bulgarĭ, 2 Grecĭ și 10 Germani. Contribuabilĭ sunt 751.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură și viticultură, se mai ocupă cu comerciul.

Se găsește în Drăgășani: 1 mașină de semănat, 3 de secerat, 1 de treerat cu aburĭ, 3 de vînturat, 1 de bătut porumb cu aburĭ, 2 cu manivelă, 91 pluguri de fier, 4 grape de fier, 2 moșoroitoare de lemn saŭ rariță și 2 triore; o moară cu aburĭ.

In Drăgășani se fac anual 5 bîlciurĭ, afară de tîrgul săptămînal de Joĭ, adică: la Florii, Sf. Petru, 15 August, 14 Septembrie și 26 Octombrie. De la aceste bîlciurĭ comuna percepe 3700 leĭ anual.

In comună este o școală de băeți, condusă de 4 institutorĭ și o școală de fete, condusă de 2 institutoare, pentru plata cărora statul a înscris în budgetul săŭ, pe anul financiar 1892—93, suma de 21689 leĭ (adică 15140 pentru școala de băeți și 6549 pentru fete). In anul 1891, școalele aŭ fost frecuentate de 229 băeți și 82 fete, din numărul de 514 copiĭ în vîrstă de școală.

Localul școaleĭ e o clădire frumoasă și costă pe comună, din fondurile căreia s'a construit, 44580 leĭ. Aci mai este și o școală de meseriĭ, școală de dogărie.

Defunctul Costache Niculescu a lăsat comuneĭ Drăgășani un fond de 100000 leĭ, din venitul căruia să se întreție pe lîngă școala primară un dormitor cu 10 elevĭ.

Știŭ carte 500 bărbațĭ și 150 femeĭ.

Principalele strade ale orașuluĭ sunt: Calea Traian, care trece prin centrul orașuluĭ, str. Săreĭ, str. Martirilor și str. Carol I-iŭ, care unește Calea Traian cu strada Săreĭ.

Lîngă vechiul cimitir este monumentul ridicat de colonia greacă din Romînia, în memoria Mavrofforilor căzuți în luptă la 1821.

Veniturile comuneĭ pe anul financiar 1891—92 aŭ fost de 7166327 leĭ și cheltuelile de 6102355 leĭ.

In Drăgășani e un biroŭ telegrafo-poștal înființat în anul 1872, al căruĭ venit pe anul 1896—97 a fost de leĭ 13668, banĭ 70, o farmacie, judecătoria de pace a ocoluluĭ, reședința plășilor Oltul-Olteț-ul-d.-j. și a spitaluluĭ întreținut de județ, care are 15 paturĭ, cu un medic primar al spitaluluĭ, un sub-chirurg-econom. Cu întreținerea personaluluĭ se cheltuește anual 7800 leĭ; iar cu hrana bolnavilor, iluminatul spitaluluĭ, medicamente, cumpărare de instrumente, încălzit, chiria localuluĭ și mobilier, se cheltuește anual pănă la 9391 leĭ. Orașul Drăgășani subvenționează acest spital cu 3500 leĭ anual.

In comună sunt cincĭ bisericĭ (în fie-care cătun cîte una), dintre care maĭ demne de a fi menționate sunt cele din Drăgășani și Bîrsanu. Prima, cu hramul Maica Domnuluĭ, fondată la anul 1793, în timpul luĭ Alecsandru Moruzzi Voevod, fiind Episcop Nectarie, ctitorĭ Dima-Iereu, Constantin Vătafu și alțiĭ și reparată la 1870 și 1891; a doua, cu hramul Sf. Ilie, s'a fondat la anul 1834, avînd ca ctitorĭ pe Dumitru Ciocan, Gălbinuș și alțiĭ.

Vite sunt: 114 caĭ și epe, 598 boĭ, 282 vacĭ, 12 bivolĭ, 1171 oĭ și berbecĭ și 667 porcĭ.

In raionul comuneĭ, pe rîul Oltul, sunt maĭ multe morĭ.

Parte din locuitorĭ sunt moșneni, parte aŭ pămînt dat la 1864.

Șoseaua națională Traian străbate comuna de la N. la S., înlesnind comunicația tutulor comunelor de la Rîul-Vaduluĭ pănă la Corabia; leagă Țara cu Transilvania și Bulgaria.

Vezĭ Drăgășani, podgorie.

Drăgășani, *moșie*, a statuluĭ, fostă pendinte de Episcopia Rîmnicul, plasa Oltul-d.-j., jud. Vîlcea, care s'a arendat cu trupurile ce-ĭ aparțin, afară de viile rescumpărate și părțile vîndute, cu 25089 leĭ anual, pe periodul 1888—93.

Drăgășani, *podgorie*, situată în pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea.

Ministerul Agricultureĭ, în dorința de a lua la timp măsurile priincioase pentru încurajarea și dezvoltarea viticultureĭ la noĭ în țară, a adresat în acest scop către capiĭ județelor o circulară însoțită de un cestionar, cu privire la descrierea fizică, cul-

www.dacoromanica.ro

tură și economică a viilor noastre. Prefectul județului Vîlcea, spre a putea obține rezultate și mai satisfăcătoare, a instituit o comisiune vinicolă, compusă din primarii comunelor cu vii, proprietarii și cultivatorii de vii, bărbați competinți în această ramură de avuție națională, cari aŭ trimis Ministeruluĭ Agriculturei informațiunile cerute, din care extragem următoarele:

Viile se sădesc aci de peste 1000 anĭ; ele ocupă o suprafață de 6653 hectare.

Sunt situate pe dealurĭ, cari aŭ o înălțime de 200—600 m.

Sunt expuse în direcția de E. și S.

Solul viilor de aci în general este clisos, nisipos și pietros. El este propriŭ și bun numaĭ pentru vii. Este uscat din cauză că terenul este înalt și scurgerea apelor se face cu înlesnire.

Aci viile nu se îngroapă, ci se lasă pe arac și iarna. Arăcitul vieĭ se face o dată cu tăiatul și legatul punților la Martie. Araciĭ țin până la 20 anĭ.

Strugurii în pămînturĭ pietroase se coc maĭ de timpuriŭ și sunt maĭ dulcĭ; iar în cele clisoase maĭ tîrziŭ și strugurii sunt maĭ apoșĭ.

Vinurile din aceste localități se pot conserva maĭ multe deceniĭ.

Pe Dealul-Drăgășanilor se produc următoarele soiurĭ de strugurĭ: gordan, braghină, strugure negru romînesc, bordeaux, coarnă, cîrlogancă, zis și crîmpoșie, tămîioasă, etc.

Un pogon de vie produce până la 100 decalitri vin; tescovina de la un pogon dă până la 10 decalitri.

Cea maĭ mare parte din vinul de la Drăgășani se transportă la București, Craiova, Caracal, etc.

Prețul de mijloc al vinurilor, cînd vînzarea se face pe loc, este ast-fel: cele maĭ bune până la 5 leĭ decalitru, de mijloc 3.50 și cele ordinare 2—2.50 decalitru.

Vinurile destinate pentru transport, fie pe uscat fie pe apă, pot rezista fără a suferi vre-o stricăciune și fără a pierde din calitatea lor. Ca la 5000 hect. vie sunt supuse la dijmă. Invoiala variază de la 10—20%.

In genere, toată populațiunea din această regiune, se ocupă cu viea și cu agricultura. In ce privește starea economică a vinicultorilor, ea depinde de producțiunea anilor.

Mijlocia venituluĭ net anual pe hect. este de aproape 300 leĭ.

Treapta de cultură a vinicultorilor este primitivă.

Producțiunea vinuluĭ în aniĭ buniĭ e de: 190600 hectol., din care 187000 hectol. vin alb și 3600 hectol. vin negru.

Drăgășani, *stație de dr. d. f.*, jud. Vîlcea, pl. Oltul-Olteț-d.-j., com. Drăgășani, pe linia Piatra-Drăgășani, pusă în circulație la 13 Dec. 1886. Se află între stațiile Strejești (11.8 kil.) și Zăvideni (10.2 kil.) Înălțimea d'asupra nivelului mării de 165m.14. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 246424 leĭ, 94 banĭ.

Drăgești, *sat*, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Negri, pe malul stîng al rîuluĭ Siret, la N. de satul Negri și la o depărtare de 2 kil. de el și de 3 kil. de gara Galbeni. Are 59 familiĭ, saŭ 262 suflete, din carĭ 63 contribuabilĭ. Știŭ carte 12 persoane. Locuesc în 67 case.

Vite sunt 173 capete.

Are o biserică de lemn; un pod stătător pe rîul Siret, peste care trece șoseaua județeană ce duce de la tîrgușorul Dămienești la gara Galbeni. Acest sat datează, după cum ne arată documentele, încă d'inainte de 11 Martie 1563. Tot documentele ne spun că aci a fost din vechime un schit.

Drăgești, *sat*, face parte din com. Condrăcheștĭ, jud. Tecuciŭ. E situat în partea de V. a comuneĭ, pe ambele laturĭ ale Văiĭ-Oiĭ, la o distanță de 3 kil. și 340 m. departe de reședința comuneĭ și este străbătut de pîrîul Drăgești, care se unește la S. cu Gherdana. Are o populație de 100 familiĭ, saŭ 375 suflete, carĭ locuesc în 93 case.

Teritoriul cătunuluĭ este de 815 hect. Locuitoriĭ sunt împroprietăriți la 1864.

Are o biserică, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, făcută de locuitorĭ la 1770, din lemn și cu temelia de piatră. S'a reparat de două orĭ. Are 8 fălcĭ de pămînt date la 1864. Satul comunică cu satele vecine prin șoseaua ce vine din Florești și trece la Corcasca.

Drăgești, *sat*, jud. Vasluiŭ. Se numea din vechime Răcești, se află în partea despre S.-V. a comuneĭ Borăști, pl. Fundurile. E situat parte pe șesul Poiana-Braduluĭ, și parte pe Dealul-Măruluĭ, printre care trece pîrîul Șocovățul, pe o întindere de 863 hect. Are o populație de 50 familiĭ, saŭ 174 suflete, între carĭ 9 Evreĭ.

Are o biserică făcută la anul 1731.

Numărul vitelor e de 521: 138 vite marĭ cornute, 340 oĭ, 23 caĭ și 20 rîmătorĭ.

Drăgeștilor (Valea-), *vale*, în

www.dacoromanica.ro

satul Drăgeşti, com. Condrăcheşti, jud. Tecuciŭ. Această vale se maĭ numeşte şi Valea-Oiĭ.

Drăgeşti, *sat*, cu 54 case, în plaiul Cerna, jud. Mehedinţi. E situat pe un platoŭ frumos; ţine de com. rur. Seliştea.

Drăgeşti, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., cătunul comuneĭ Băbeni, aşezat în partea de S. a comuneĭ, pe malul drept al rîuluĭ Rîmnicul-Sărat, la 2 kil. spre S. de cătunul de reşedinţă, Cubeni. Are o întindere cam de 370 hect., cu o populaţiune de 66 familiĭ, saŭ 283 suflete, din carĭ 40 contribuabilĭ. Ştiŭ carte 10 persoane. Are o biserică, deservită de un preot şi 2 cîntăreţĭ.

Drăghescul, *pădure*, în com. Vlădeşti, pl. Rîurile, jud. Muscel, din coasta căreia izvoreşte Valea-cu-Meri, care se varsă în rîul Bratia.

Drăghia, *izvor*, în com. Tisăul, căt. Valea-Rea, jud. Buzăŭ; ese din colina Dîlma şi se scurge în Nişcovul sub numele de Valea-Poduluĭ, nume, sub care e cunoscut după ce trece pe sub podul de pe şosea.

Drăghia, *movilă*, în com. Glodeanul-Sărat, jud. Buzăŭ.

Drăghia, *izvor*, în com. şi căt. Pîclele, jud. Buzăŭ. Incepe din moşia Pîclele-Banuluĭ, ocoleşte pe la spate mănăstirea Beuca şi după ce primeşte izvorul Murătoarea, se scurge în rîul Buzăŭ.

Drăghiceasca, *sat*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de comuna Dormărunt. E situat spre V., la 1 kil. de satul de reşedinţă.

Drăghiceni, *com. rur.*, jud. Romanaţi, pl. Ocolul. Se compune din satele Drăghiceni (600 loc.), Grozăveşti (300 loc.) şi Liiceni (262 loc.). E situată pe coasta de N. a dealuluĭ ce mărgineşte valea rîuşoruluĭ Caracal, la 8 kil. spre V. de Caracal. Altitudinea terenuluĭ de asupra niveluluĭ măriĭ este de 120 m. Are o populaţiune de 325 fam., saŭ 1162 sufl.: 595 bărbaţĭ, 577 femeĭ; 585 căsăt., 577 necăsăt.

.Sunt 528 contribuabilĭ.

Ştiŭ carte 27 persoane.

Budgetul com. pe 1886—87 a fost de 3633 leĭ la venitурĭ şi de 3625 leĭ la cheltuelĭ.

Locuitorĭĭ se ocupă cu agricultura şi creşterea vitelor.

Vite marĭ sunt 1068, vite micĭ 973 şi porcĭ 144.

In com. sunt 4 cîrciumĭ.

Are 3 bisericĭ, Sf. Nicolae (1883) în Drăghiceni, Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ (1882) în Liiceni şi Sf. Gheorghe (1882) în Grozăveşti, deservite de 3 preoţĭ şi 6 cîntăreţĭ. Aci sunt pe fie-ce an 2 bîlciurĭ, la Sf. Pantelimon şi Inălţare.

Drăghiceşti, *cătun*, din jud. Argeş, pl. Piteşti, pendinte de com. rur. Săpata-de.-s.

Drăghiceşti, *sat*, face parte din com. rurală Gorganul, pl. Podgoria, jud. Muscel. Cade în partea de S. a com. Rîul-Argeşul, care-l desparte de jud. Argeş, îl udă la S. iar rîul Rîncăciovul, îl udă prin centru.

Populaţia satuluĭ e de 509 locuitorĭ (250 bărb. şi 259 fem.)

Numele se presupune a-ĭ veni de la un popă, Drăghicĭ, care pe la anul 1690, a făcut biserica de lemn ce există şi azĭ.

Drăghiceni. Vezĭ Ghidigeni, jud. Tutova.

Drăghicenilor (Valea-), *vale*, ce trece prin satul Cacaleţi-Gogoşari, şi dă în valea Burnazuluĭ, în pl. Marginea, jud. Vlaşca.

Drăghicĭ (Petrovicĭ), *pădure*, în com. Cărpiniştea, pe hotarul despre com. Brăeşti, jud. Buzăŭ.

Drăghicĭ (Lacul-luĭ-), în com. Meri-Goala, din pl. Tîrguluĭ, jud. Teleorman

Drăghicĭ, (Movila-luĭ-), *movilă* de hotar, în capul de V. al com. Perieţi, pl. Siul-d.-s., jud. Olt; servă spre a limita atît com. Perieţi de Coteana la S. V. cît şi a separa făşia de moşie a d-luĭ Grigore Vasiliu, de a d-luĭ Găbunea, din căt. Mierleşti-d.-s.

Drăghicĭ (Movila-luĭ-), *măgură* spre E. de com. Diosci, din jud. Romanaţi.

Drăghicĭ (Muchea-luĭ-). Vezĭ Ţînţăreni, jud. Buzăŭ.

Drăghiciul, *com. rur.*, pl. Rîurile, jud. Muscel, la S. de Cîmpulung, situată pe ambele malurĭ ale gîrleĭ Drăghiciul. D'aci până la Cîmpulung sunt 21 kil., iar până la subprefectură 9 kil. N'are nicĭ un cătun alipit şi se mărgineşte la N. cu comuna Jugurul, la S. cu comuna Mihăeşti, la V. cu comuna Goleşti şi la E. cu comuna Hîrtieşti.

Are o populaţie de 1001 suflete (494 bărbaţĭ, 507 femeĭ), locuesc în 240 case.

Locuitorĭĭ se ocupă cu agricultura, fabricarea varuluĭ (în marĭ cantităţĭ) şi fabricarea ţuiceĭ. Ei desfac ţuica, a căreĭ producţie în timpurĭ bune trece

www.dacoromanica.ro

peste 60000 vedre, la Piteşti, Roşiori, Caracal, Corabia şi Turnul-Măgurele.

Cîţi-va locuitorĭ aŭ stupĭ de albine. Ceara se vinde la Piteşti şi Cîmpulung.

Vite sunt: 680 boĭ, 968 vacĭ, 400 capre, 30 caĭ.

Gîrla Drăghiciul udă comuna în tot lungul său. In comună sunt livezĭ întinse de prunĭ. Locuitoriĭ sunt moşnenĭ; 34 din eĭ s'aŭ împroprietărit după legea din 1864.

Sunt 210 contribuabilĭ.

Budgetul comuneĭ este la venitурĭ de leĭ 2290 şi la cheltuelĭ de 1824 leĭ, în care sumă intră leĭ 45 ce se cheltuesc cu şcoala şi 110 leĭ pentru biserică.

Aci era o fabrică de scaune, pusă în mişcare prin apă, a d-luĭ Anast. I. Chirvasi. Astă-zi nu maĭ funcţionează.

In comună sunt ca la 2000 hect. pămînt; iar impozitul fonciar se plăteşte pentru 700 hect., căcĭ restul e pădure.

O şosea vecinală o pune în comunicaţie cu comunale Hîrtieşti şi Mihăeşti.

Are o biserică, rezidită la anul 1854 de locuitoriĭ comuneĭ în locul uneĭ vechĭ bisericĭ. Această biserică este deservită de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ.

Şcoala, cu întreţinerea căreia statul cheltueşte anual 1242 leĭ, este frecuentată de 66 elevĭ şi 6 eleve, din 92 copiĭ cu vîrsta între 6—12 anĭ. Actualul local de şcoală s'a zidit la anul 1884.

Ştiŭ carte în comună 169 bărbaţĭ şi 20 femeĭ.

Drăghiciul, *deal* cultivabil, în com. Ruginoasa, jud. Suceava, conţinînd cariere de piatră.

Drăghiciul, *pădure* supusă regimuluĭ silvic, com. Drăghiciul, judeţul Muscel, în întindere de 400 hectare. Se învecineşte la Nord cu proprietatea statuluĭ, la Sud cu Văcarea, la Est cu com. Lucieni, la Vest cu vatra satuluĭ Drăghiciul.

Drăghiciul, *gîrlă*, izvorăşte din com. Măţăul, plaiul Dîmboviţa, jud. Muscel, trece prin comuna Jugurul unde poartă numele de Valea-Jugurul, prin comuna Drăghiciul, şi se varsă în Rîul-Tîrguluĭ la comuna Mihăeşti.

Drăghiciul, *vale* ce vine din proprietatea Ciochina şi dă în valea Şirivaşuluĭ, apoĭ în valea Şerbanuluĭ, ce desparte proprietatea Gogoşari-Vechĭ, din pl. Marginea, jud. Vlaşca.

Drăghiciuluĭ (Dealul-), *deal*, la Nord de cătunul Văcarea, com. Valea-Popeĭ, plasa Rîurile, jud. Muscel.

Drăghineasca, *sat*, jud. Argeş, plasa Gălăeşti; face parte din comună rurală Răscăeţiĭ - Drăghineasca.

Drăghinăĭ (Plaiul-), *plaiŭ*, la Vest de comuna Vlădeşti, pl. Rîurile, jud. Muscel.

Drăghineĭ (Valea-), *vale*, izvoreşte din coasta Pădurea-Tăiată, numită Tăetura-Mazîluluĭ, străbate cătunul Vlădeşti-d.-s., pl. Rîurile, jud. Muscel şi se varsă în rîul Bratia, aproape de un herăstrău vechiŭ al d luĭ I. Arsenescu.

Drăghineşti saŭ **Gratia-Drăghineşti**, *cătun*, pendinte de com. Gratia-Mare, plasa Glavaciocul, jud. Vlaşca, situat pe ambele laturĭ ale văeĭ Drîmbovniculuĭ

Suprafaţa moşiĭ împreună cu Gratia este de 3532 hect.

S'a dat în 1864, la ambele sate, pentru 380 loc., 1100 hect.

Are pădure de stejar în suprafaţă de 200 hect.

Venitul anual împreună cu Gratia este de 22000 leĭ.

Aci este o biserică de zid făcută de locuitorĭ; depinde de parohia Gratia; este deservită de un preot şi 2 cîntăreţĭ.

Sunt 148 contribuabilĭ.

Vite sunt: 342 boĭ şi vacĭ, 35 bivolĭ, 24 caĭ, 1042 oĭ şi capre şi 190 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ acestuĭ cătun sunt Sîrbĭ; port chiar acum costumul lor. Se ocupă cu grădinăria, din produsele careia se îndestulează maĭ toate comunele din plăşile Neajlovul şi Glavaciocul.

Prin acest sat e şoseaua judeţeană ce vine de la Vătaş şi scoboară pe valea Drîmbovnicul către Obedeni. Drăghineşti sunt departe de Giurgiu de 62 kil., iar de Bucureşti, de 44 kil.

Drăgila, *poiană*, jud. Dolj, pl. Balta, com. Gîngiova, prin care trece limita de E. a com. către rîul Jiul.

Drăgoaia, *sat*, jud. Dolj, plasa Dumbrava-de-Jos, com. Tăncănăul, grămadă, cu 281 suflete, 144 bărbaţĭ şi 137 femeĭ. Locuesc în 49 case şi bordee. Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din satul Tăncănăul, ce este la 6500 m. depărtare. In anul şcolar 1892-93 aŭ frecuentat şcoala 5 băeţĭ. Cu vîrsta de şcoală sunt 41 copiĭ.

Ştiŭ carte 18 loc. In sat este o cîrciumă.

Drăgoaia, *fost sat*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-de-jos, comuna Sălcuţa.

www.dacoromanica.ro

Drăgoaia, *moșie*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-de-jos, com. Tăncănăul, satul Drăgoaia.

Drăgociul, *pădure*, pe moșia Siliștea, din pl. Teleorman, jud. Teleorman.

Drăgociul, *pîrîiaș*, trece pe lîngă cătunul Cățelești și com. Surdulești, din jud. Teleorman, pl. Teleorman, taie șoseaua județeană și se varsă în pîrîul Burdea.

Drăgociul, *vălcea*, începe de pe Cîmpia-Burdeĭ; aproape de comuna Miroși, județul Teleorman, se formează într'însa pîrîul cu același nume.

Drăgoeasa, *sat*, pe moșia și în com. răzășească Șarul-Dorneĭ, jud. Suceava, înșirat pe pîrîul cu acest nume, numără 76 case, populate de 83 familiĭ, cu 245 suflete (120 bărbați și 125 femeĭ). Are 76 contribuabilĭ.

Are o biserică de lemn, cu patronul Sf. Arhanghelĭ, deservită de preotul din Păltiniș și de 2 cîntăreți. Improprietărită cu 8 fălcĭ pămînt. Școala din Panacĭ, departe de 8 kil., servă și acestuĭ sat.

Drăgoeasa-Mare, *pîrîŭ*, în com. Șarul-Dorneĭ, județul Suceava, afluent al pîrîuluĭ Tomnaticul. Are de tributar pe Drăgoeasa-Mică.

Drăgoeasa-Mică, mic *afluent* al pîrîuluĭ Drăgoeasa-Mare, județul Suceava.

Drăgoeasca, *cătun* (tîrlă), în com. Căzănești, plasa Ialomița-Balta, jud. Ialomița.

Drăgoeni, *cătun*, al com. Petrești-de-Vărsăturĭ, din plasa Ocolul, jud. Gorj. E situat pe loc șes și în partea de E. a comuneĭ de reședință.

Are o suprafață de 1380 hect., din carĭ 400 hect. arabile, 930 hect. fînețe, 44 hect. izlaz și pădure și 6 hectare vatra satuluĭ.

Are o populație de 42 familiĭ, cu 272 suflete, toțĭ ocupîndu-se cu agricultura și creșterea vitelor.

Locuitoriĭ posedă 20 plugurĭ, 40 care cu boĭ, 111 vite marĭ cornute, 6 caĭ, 176 oĭ și 25 rîmătorĭ. Sunt 50 stupĭ.

Este legat de comună prin șosele comunale.

Drăgoescul, *pisc*, com. Orlești, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea.

Drăgoeseĭ (Dealul-), *munte*, d'asupra satuluĭ cu acest nume, jud. Suceava.

Drăgoești, *com. rur.*, situată în centrul pl. Novaci, jud. Gorj, și sub poalele plaiurilor Drăgoești, Alimanul și Gîrjobul; e formată din treĭ cătune: Drăgoești, unde e și reședința, Hotini și Ungureni, la E. com. Mușetești.

Are o suprafață de 10500 hect., din carĭ 119 hect. arabile, 295 hect. livezĭ, 9015 pădure și izlaz în plaiu și în munte, proprietate a statuluĭ și a locuitorilor, 4 hect. pomet și 27 hect. vatra satuluĭ, a schituluĭ Crasna, cimitirelor și alte.

Are o populație de 720 suflete, formînd 180 familiĭ, din carĭ 140 contribuabilĭ, toțĭ romînĭ. Locuitoriĭ posedă 39 plugurĭ, 69 care cu boĭ, 2 căruțe cu caĭ, 499 vite marĭ cornute, 73 caĭ, 2518 oĭ, 262 rîmătorĭ, 35 măgarĭ și 120 capre.

Comuna are un venit de 1200 leĭ, iar cheltuelile sunt în sumă de leĭ 1000.

Apele ce udă această com. sunt: Sănătorea, Scurta și Valea-Mare saŭ Apa-Drăgoeștilor, care, unindu-se toate împreună în com. Turbați, formează o singură apă numită Sănătorea, care se varsă în Blahnița, la cât. Hăești, din com. Bobul, plasa Amaradia; izvoarele lor vin din platourile Alimanul și Drăgoești.

Comunicația prin com. se face: printr'o șosea comunală și prin drumurĭ ordinare; două din aceste drumurĭ pleacă din Drăgoești și urcă în munte: cel care pleacă din cât. Drăgoești, merge pe acest plaiŭ și se unește iar cu drumul Hîrșenilor, mai jos de pichetul Urma-Bouluĭ.

In comună se găsesc: 3 puțurĭ și 6 fîntînĭ.

Comuna are un spital rural; 1 școală, situată în schitul Crasna, frecuentată de 40 elevĭ și 1 elevă, din 48 înscrișĭ; 3 bisericĭ și 1 schit; bisericile sunt deservite de 1 preot, 3 cîntărețĭ și 1 paracliser; sunt destul de vechĭ; una e fondată în anul 1705.

Schitul poartă numirea de Schitul Crasna, fiind-că, înainte de 1875, a ținut, împreună cu cătunul Ungureni, de comuna Crasna. Acest schit e fondat de Dimitrie Filișianul biv-Vel Pitar, în zilele luĭ Mateiu Basarab-Voevod, la anul 7145 de la zidirea lumeĭ, saŭ 1637, de la Christos. Acest schit a rămas nezugrăvit multă vreme pănă în zilele luĭ Constantin Brîncoveanu, fiind egumen la această mănăstire Kyr Vartolomeu ot Drăgoești, care, luînd blagoslovenie de la sfinția sa Părintele Episcop Kyr Grigorie și umblînd cu carte de milă pe la locuitorĭ și neguțătorĭ, a zugrăvit-o după cum se vede astă-zĭ. Fondul cel principal al acestuĭ schit dat de fondator este proprietatea Devese-

www.dacoromanica.ro

lul, din județul Mehedinți, cum și Vatra-Schitului Crasna-Ungureni, din județul Gorj.

Drăgoești, *cătun*, alipit comunei Brădiceni, situat pe șes și în partea de S. a com. sale din plaiul Vulcan, jud. Gorj. Se zice că numele i s'a dat de la un preot, numit Dragotă.

Are o suprafață de 500 hect., din cari 115 hect. pădure, 150 hect. arabile, 110 hect. fînețe, 70 hect. izlaz, 40 hect. vii și 15 hect. livezi de pruni.

Locuitorii sunt moșneni.

Are o populație de 117 familii, din cari 4 familii de țigani, cu 551 suflete. Sunt 90 de contribuabili.

Locuitorii posedă 35 pluguri, 70 care cu boi și vaci, 290 vite mari cornute, 15 cai, 55 oi, 500 capre și 355 rîmători.

Cătunul este udat de pîrîul Bîlta.

Comunicația se face prin șoseaua comunală, ce vine de la N. spre S. și care, la 1 kil. de cătun spre S., se ramifică în două: o parte trecînd rîul Bistrița prin vad și legîndu-se cu șoseaua comunală, Telești, iar cea-l'altă parte trecînd pîrîul Bîlta pe pod de lemn, și legîndu-se cu șoseaua județeană T.-Jiul-Severin, la kil. No. 14.

In cătun se găsesc: 2 mori pe apă, 5 puțuri și 3 fîntîni.

Cătunul are 1 biserică de lemn, fondată la anul 1853 și deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Drăgoești, *cătun*, reședință a comunei Drăgoești, jud. Gorj; de dînsul mai ține o mică mahala, numită Oprișești.

Are o întindere de 400 hect., din cari 40 hect. arabile, 70 hect. fînețe, 3879 hect. pădure, izlaz, vie și pomet.

Are o populație de 308 suflete, saŭ 75 familii, din cari 64 contribuabili, toți romîni, ocupîndu-se cu agricultura, creșterea vitelor și lemnăria.

Locuitorii posedă 20 pluguri, 40 care cu boi, 2 căruțe cu cai, 200 vite mari cornute, 30 cai, 800 oi, 70 capre și 130 rîmători.

In cătun e o moară pe apa Sănătorea, 2 puțuri și 2 fîntîni.

Cătunul are 2 biserici, deservite de 1 preot și 1 cîntăreț.

Drăgoești, *parte* din *com.* Capul-Pisculuĭ, plasa Rîurile, județul Muscel.

Drăgoești, *pădure*, în județul Ilfov, plasa Mostiștea, așezată pe șoseaua care pune în comunicație cătun. Drăgoești-d.-s. cu Drăgoești-d.-j.

Drăgoești, *moșie*, plasa Znagov, jud. Ilfov, proprietatea statului, fostă pendinte de mănăstirea Znagov. Impreună cu alte 380 proprietăți a fost ipotecată, pentru asigurarea împrumutului domenial de 78 milioane lei, contractat la 1871, cînd se arenda cu 34000 lei. Pe periodul dela 1883—93 arenda a scăzut la 24050 lei anual.

Drăgoești, *loc izolat* și *stînă de oi*, pe moșia Macoveiul, din comuna Padina, județul Buzăŭ.

Drăgoești-Biținele, *com. rur.*, jud. Ilfov, pl. Mostiștea, situată la N.-E. de București, 44 kil. departe de acest oraș. In partea de N. și S. are dealuri frumoase. La V. e pădurea Biținele.

Se compune din satele: Bițina-Ungureni, Bițina-Pămînteni, Chiroiul-Ungureni, Chiroiul-Pămînteni, Drăgoești-d.-s., Drăgoești-d.-j., Drăgoești-Znagov, cu o populație de 1996 locuitori, cari trăiesc în 382 case și 16 bordeie.

Se întinde pe o suprafață de 6366 hect. Statul, d. I. Iorgulescu, Ar. Papazoglu, Hr. Costescu, aŭ 4400 hect. și locuitorii aŭ 1966 hect. Proprietarii cultivă 3173 hect. (655 sterpe, 480 izlaz, 92 pădure). Locuitorii cultivă tot terenul, rezervînd pentru izlaz 123 hect.

Sunt 393 contribuabili.

Budgetul comunei e la venituri de 5445 lei, iar la cheltueli de 5434 lei.

In comună sunt 4 biserici, deservite de 4 preoți (la Bițina-Pămînteni, Chiroiul-Pămînteni, Drăgoești-d.-s. și Drăgoești-d.-j.); 2 școale mixte; 5 mașini de treierat cu aburi; 1 moară cu aburi; 4 heleștaie și 4 poduri stătătoare.

Vite mari sunt 2150: 722 cai și epe, 2 armăsari, 636 boi, 733 vaci și viței, 21 tauri, 9 bivoli, 27 bivolițe, și al celor mici de 3878: 12 capre, 2822 oi, 1044 porci.

Dintre locuitori, 429 sunt plugari, 2 meseriași, 48 aŭ diferite profesii.

Arătura se face cu 205 pluguri: 143 cu boi, 62 cu cai. Locuitorii au 364 care și căruțe: 142 cu boi, 222 cu cai.

Comerciul se face de 17 cîrciumari. S'aŭ stabilit în comună 12 străini.

Drăgoești-de-Jos, *sat*, face parte din com. rur. Drăgoești-Biținele, pl. Mostiștea, jud. Ilfov.

Suprafața totală a satului e de 662 hect., cu o populație de 299 locuitori, Romîni, cari se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor.

D-l Hr. Costescu are 550 hect. și locuitorii 112 hect. Proprietarul cultivă 375 hect. (100

www.dacoromanica.ro

sterpe, 75 izlaz). Locuitorii rezervă pentru izlaz 20 hect.

Are o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; o școală mixtă, frecuentată de 10 elevi și 2 eleve, cu întreținerea căreia statul și com. cheltuesc anual 2104 lei. Localul, e oferit de preotul Zamfirescu. Mai are 1 moară cu aburi, 1 mașină de treerat, 1 heleșteu și 1 pod stătător.

Comerciul se face de 4 cîrciumari. Stabiliți aci sunt 4 străini.

Numărul vitelor mari e de 390 și al celor mici de 456.

Drăgoești-de-Jos, *sat,* face parte din com. rur. Geamăna, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. Aci este o biserică, construită la anul 1850 de d-l Colonel Ioan Solomon.

Drăgoești-de-Sus, *sat,* face parte din com. rur. Drăgoești-Biținele, pl. Mostiștea, jud. Ilfov. Cade spre S.-E. de Biținа-Pămînteni. Intre cât. Drăgoești-de-Sus și Drăgoești-de-Jos este lacul Drăgoești, așezat chiar pe șoseaua vecinală care pune în comunicație aceste sate. Suprafața totală a satuluĭ e de 838 hect., cu o populație de 267 locuitorĭ.

D-l Ar. Papazoglu are 600 hect. și locuitoriĭ, 238 hect.

Proprietarul cultivă 400 hect. (65 sterpe, 100 izlaz, 35 pădure). Locuitoriĭ cultivă tot pămîntul, rezervînd pentru izlaz 17 hect.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; 1 heleșteu; 1 pod stătător.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor mari e de 310 și al celor mici de 536.

Drăgoești-de-Sus, *sat,* face parte din com. rur. Geamăna, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. Aci e o biserică vechie. Nu se știe de cine s'a fondat; s'a reparat la anul 1769 de jupîn Ioan sin Iordache Bocșănescu.

Drăgoești-Znagov, *sat,* face parte din com. rur. Drăgoești-Biținele, pl. Mostiștea, județul Ilfov.

Suprafața totală a satuluĭ e de 1725 hect., cu 367 locuitorĭ.

Statul are 900 hect. și locuitoriĭ 825 hect. Statul cultivă prin arendașiĭ săĭ 790 hect. (50 sterpe, 60 izlaz). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Are o mașină de treerat cu aburi. S'au stabilit aci 4 străini.

Comerciul se face de 4 cîrciumari.

Numărul vitelor mari e de 380 și al celor mici de 519.

Drăgoicea, *pădure* bătrînă, în com. rur. Corzul, pl. Dumbrava, jud. Mehedinți.

Drăgoicea, *pîrîŭ,* în com. rur. Guardenița, pl. Dumbrava, jud. Mehedinți.

Drăgoiul, *sat,* face parte din comuna rurală Olanul, pl. Oltul, jud. Argeș. Este situat pe rîul Oltul și are o populație de 30 familiĭ. Are o biserică, cu hramul Sf. Voevozĭ, deservită de un preot și un cîntăreț.

Drăgoiul saŭ Olanul, *moșie,* proprietate a statuluĭ, jud. Argeș, pl. Oltul, com. Olanul. Era pendinte de schitul Surpatele înaintea secularizărilĭ. Arenda anuală pe periodul 1883—86 a fost de 1000 leĭ. Aceată moșie a fost ipotecată la 1887 pentru asigurarea emisiunilĭ ipotecare în sumă de 26 milioane leĭ, conform legeĭ din 1877.

Drăgoiul, *movilă,* lîngă balta Petelul și Orlea, din jud. Romanați.

Drăgoiul, *loc izolat,* com. Otești, plaiul Horezul, județul Vîlcea.

Drăgoiul (Zăvoiul-), *pădurice.* Vezĭ Colibași-Vierosul, județul Muscel.

Drăgolești, *cătun,* în jud. Argeș, pl. Argeșuluĭ; face parte din com. rur. Bascovele. Are 24 familiĭ, sau 150 suflete.

Drăgolești, *cătun,* din jud. Argeș, pl. Oltuluĭ; face parte din com. rur. Dobrești. Are 277 locuitorĭ, o biserică vechie, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de un preot și un cîntăreț.

Drăgostina, *baltă,* formată din vărsarea rîuluĭ Jijia; se află în partea de S.-E. a satuluĭ Bosia, pl. Braniștea, jud. Iași; conține mult stuf și papură; are pești și racĭ.

Drăgoșinul, *cătun,* al com. Gropșani, pl. Olteț-Oltul d.-s., jud. Romanați, la confluența rîului Frăția cu Geamartaluiul. Are 30 locuitorĭ.

Drăgoteasa, *vechie numire* a *moșieĭ* Zărneasca, din jud. Buzăŭ, com. Zărnești-de-Cîlnăŭ.

Drăgoteasca, *sfoară de moșie* moșnenească; face parte din trupul Mircești, com. Lipia, jud. Buzăŭ.

Drăgoteni, *afluent* al pîrîuluĭ Bahlueț-Rece, în jud. Suceava, com. Văscani.

www.dacoromanica.ro

Drăgoteşti, *com. rur.* şi *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Văilor, la o distanţă de 67 kil. de oraşul T.-Severin. Formează comună cu Drăgoteşti-d.-s. şi Buhorelul. Reşedinţa comuneĭ este în satul Drăgoteşti-d.-j. Este situată pe două văĭ, deosebite prin culmea Drăgoteştilor şi se mărgineşte: la E. cu jud. Gorj şi com. Negomirul; la S. cu com. Corăbiile; la V. cu com. Cozmăneşti şi la N. cu com. Mătăsari.

Are 12 mahalale şi anume: In Drăgoteşti-d.-j.: Linia, Izvorul, Goşescul, Găvanele, Popeşti, Toporîstoiul.

In satul Drăgoteşti-d.-s.: Păsăroiul, Berbeniceni şi Stăneşti.

In satul Bohorelul: Bohorelul şi Valea-Maluluĭ.

Are o populaţiune de 1400 sufl., locuind în 300 case.

Sunt 250 contribuabilĭ.

Ocupaţiunea locuitorilor este agricultura şi creşterea vitelor. Calitatea pămîntuluĭ este parte bună, parte de mijloc.

Locuitorii posedă: 40 pluguri, 65 care cu boĭ, 9 căruţe cu caĭ şi 100 stupĭ.

Are 3 biserici, deservite de 1 preot şi 3 cîntăreţĭ; o şcoală, condusă de un învăţător şi frecuentată de 21 elevĭ; o cîrciumă.

Numărul vitelor în această comună este de 1596: 600 vite marĭ cornute, 500 oĭ, 26 caĭ şi 470 rîmătorĭ.

Budgetul com. e de 1853 leĭ la venituri şi de 1190 leĭ la cheltuelĭ.

Prin comuna Drăgoteşti trece şoseaua Mătăsari-Drăgoteşti-Corăbiile.

Dealurĭ maĭ principale din această comună sunt:

Dealul-Jiuluĭ, Culmea-Drăgoteşti, culmea Cozmăneşti, dealul Buhorelul, Dealul-Bălanilor, unde, în ziua de Duminica Tomeĭ, se adună lume din maĭ multe comune; Dealul-Mare, deal înalt şi punct bun de observaţiune, căcĭ din vîrful luĭ se poate vedea oraşul Tîrgul-Jiul şi la o mare distanţă, în diferite direcţiunĭ. Văĭ maĭ principale sunt: Valea-Drăgoteştilor, Valea-Buhorelul şi Valea-Maluluĭ.

Pîraĭe principale carĭ curg prin această comună sunt: Jilţul-Buhoreluluĭ şi Jilţul-Drăgoteştilor, care este maĭ mare şi pe care se află şi morĭ de măcinat.

In această comună se află şi cîte-va heleştae cu peşte.

Ca locurĭ de remarcat în această comună sunt: o ridicătură mare de pămînt numită Tarniţa, unde se găsesc oale marĭ romane. Este între hotarul Drăgoteştilor şi comuna Cozmăneştilor; Rîpa-Şoimuluĭ, pe hotarul din Dealul-Buhorelul numită şi Jidoviĭ. Aci, se zice, a locuit un uriaş şi la Tarniţă altul; se găsesc la Rîpa-Şoimuluĭ vase vechĭ romane ca şi la movila Tarniţa.

Rîpa-Şoimuluĭ—spune legenda—se numeşte astfel pentru că aci se afla un şoim în timpul domnieĭ luĭ Vlad Ţepeş, aĭ căruĭ puĭ se luaŭ în fie-care an şi se trimiteaŭ Domnuluĭ; pentru îngrijirea acestuĭ şoim, Vlad Ţepeş scutise pe locuitoriĭ comunelor vecine de toate dările către stat şi îĭ obligase prin hrisov domnesc la îngrijirea luĭ.

Intîmplarea a fost însă, că şoimul repezindu-se să prindă o pasăre, s'a lovit de stejarul uneĭ ariĭ şi a murit. Domnul s'a supărat pe locuitorĭ, le-a impus dărĭ grele, din cauza neîngrijireĭ de şoim şi le-a luat proprietatea, pe care o posedă şi astăzĭ statul în com. rur. Negomirul.

Din această comună se zice că s'a răsculat postelnicul Udrişte, ale căruĭ fapte sunt cunoscute de istorie.

Drăgoteşti, *com. rur.,* în N. plăşeĭ Ocolul, judeţul Romanaţi, formată din satele: Drăgoteşti, (225 loc.) şi Argintoaia (Argintoianca, 226 loc.) situată lîngă Tesluiŭ, la 24 kil. spre N.-V. de Caracal. Altitudinea terenuluĭ de asupra niveluluĭ mărieĭ este de 170 m. Are o populaţiune de 138 fam., saŭ 537 sufl. (273 bărbaţĭ, 264 femeĭ; 285 căsăt. şi 322 necăsăt.).

Sunt 109 contribuabilĭ.

Ştiŭ carte 7 persoane.

Budgetul com. este de 2027 leĭ la venituri şi de 2026 leĭ la cheltuelĭ.

Vite marĭ sunt 570, vite micĭ 314 şi rîmătorĭ 697.

In com. sunt 3 cîrciumĭ.

Are 2 biserici, una cu hramul Sf. Nicolae (1845) în Drăgoteşti, şi alta cu hramul Adormirea-Maiciĭ-Domnuluĭ, (1845) în Argintoaia, deservite de 2 preoţĭ şi 3 cîntăreţĭ.

Drăgoteşti, *sat,* jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-j.; ţine de com. rur. Fîntîna-Domnească. Are o populaţiune de 570 sufl., locuind în 74 case.

Drăgoteşti, *deal,* jud. Fălciŭ, în suprafaţă de 333 hect. Se întinde din hotarul com. Olteneşti, sub această numire, printre pîraĭele Crasna şi Lohanul, pe teritoriul com. Tîrziĭ, pl. Crasna şi continuă pănă aproape de confluenţa acestor pîraĭe sub numirea de Lohan.

Drăgoteşti, *deal,* jud. Mehedinţi, pl. Văilor, com. rur. Drăgoteşti, numit şi Culmea-Drăgoteştilor.

Drăgoteşti, *vale,* în com. rur. Drăgoteşti, pl. Văilor, jud. Mehedinţi.

Drăgoteşti (Dealul-), *deal,* în

www.dacoromanica.ro

partea de V. a dealuluĭ Cracatița și paralel cu dînsul; trece prin com. Mînjești, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ; coasta despre V. a acestuĭ deal se numește Costișa-Satuluĭ, pentru că se află în fața satuluĭ Mînjești.

Drăgșani, *cătun*, în jud. și pl. Teleorman, pendinte de com. Drăgșenei. Populația luĭ e de 485 suflete, din carĭ 71 contribuabilĭ.

Drăgșani e sat vechiŭ. Il vedem figurînd în nomenclatura satelor pe la jumătatea secoluluĭ trecut, sub numirea de Drăgușani. Era dat la plasa, care se numea și pe atuncĭ tot a-Tîrguluĭ.

Maĭ în urmă a format o singură comună cu cătunul Drăgșenei, unde este reședința, la care s'a maĭ alipit și com. Muți, cu cătunul Odobeasca.

Drăgșani, *moșie*, în pl. Tîrguluĭ, jud. Teleorman; proprietate a decedatuluĭ maior I. Vlădoianu, donată Eforieĭ Spitalelor Civile. Are pe dînsa și pădurea numită Laia.

Drăgșenei, *com. rur.*, în partea de N. a pl. Tîrguluĭ, jud. Teleorman; este limitrofă cu pl. Teleormanul. Se compune din patru cătune: Drăgșenei (reședința), Drăgșani, Muți și Odobeasca.

Pănă la 1885, com. Muți și căt. Odobeasca formaŭ o singură com.; ele aŭ fost alipite de com. Drăgșenei, care avea pănă atuncĭ numaĭ căt. Drăgșani.

Comuna și cătunele eĭ sunt așezate ast-fel: Drăgșenei, Drăgșani și Odobeasca pe dealul despre V. al văĭeĭ și pîrîuluĭ Zbîrgleaza. Căt. Muți se află situat pe partea opusă, despre E. acesteĭ văĭ. Căt. Drăgșenei e foarte aproape de căt. Drăgșani, iar de la Drăgșani la Odobeasca este o distanță de 4 kil. Acesta din urmă e foarte apropiat de căt. Muți și nu departe de valea Zbîrglezeĭ.

In valea Zbîrglezeĭ, la diferite puncte ale acesteĭ com., afluează diferite pîrîiașe și izvoare de ape de prin vîlcele, carĭ toate intră în pîrîul maĭ mare al Burdeĭ. Pîrîiașul Hodorogul care izvorește de la N.-E. com. Zîmbreasca, din pl. Teleormanuluĭ, se scurge în Burdea la N.-E. com. Drăgșenei. Pîrîiașul Drăgșenelul izvorește de la E. com. Merișani, se varsă tot în Zbîrgleaza, între căt. Drăgșani și com. Drăgșenei, servind de hotar moșiilor Dideștĭ, Drăgșenei și Beuca.

Coprinsul întreg al com. Drăgșenei se mărginește la N. cu moșia Beuca din pl. Teleormanuluĭ; la S., cu moșia Papa și parte din com. Butculești; la E., cu moșiile Săceni, Butculești și Sfințești, situate aproape paralel cu Drăgșenei, pe valea Tinoasa; la V., cu părțĭ din teritoriul com. Dideștĭ și Cucuieți.

Terenul ocupat de com. Drăgșenei cu cătunele eĭ, împreună cu moșiile aflătoare pe dînsa, trece de 2500 hect., afară de terenul cuvenit locuitorilor după legea rurală. Sunt și moștenĭ în această comună, în căt. Muți maĭ cu deosebire.

Improprietăriții de la 1864, posedă 851 hect. și anume: In Drăgșenei, 130 locuitorĭ, cu 455 hect.; în Drăgșani, 69 locuitorĭ, cu 250 hect.; în Muți, 5 locuitorĭ, cu 22 hect. și în Odobeasca, 39 locuitorĭ, cu 140 hect. Moștenĭĭ din căt. Muți aŭ, pe lîngă pămînturile lor arabile, și cîte o fașe de pădure în luncă. Maĭ sunt în com. și căt. 13 hect. viĭ și 6 hect. livezĭ de prunĭ.

Terenul acesteĭ com. este priincios sămănăturilor de tot felul.

Populațiunea întregeĭ comune este de 454 familiĭ, saŭ 1856 suflete, dintre carĭ 367 contribuabilĭ.

Pe cătune, populațiunea se împarte ast-fel: în Drăgșenei, 848 suflete, 158 contribuabilĭ; în Drăgșani, 500 suflete, cu 94 contribuabilĭ; în Muți, 205 suflete și 63 contribuabilĭ și în Odobeasca, 296 suflete și 52 contribuabilĭ.

Numărul vitelor din comună este de 7383 capete, din carĭ: 837 vite marĭ corn., 239 caĭ, 72 măgarĭ, 5896 oĭ și 339 porcĭ.

Budgetul com. este de leĭ 7752 la venitur̆ĭ și de 7235 leĭ, 16 banĭ la cheltuelĭ.

Școală este numaĭ în cătunu Drăgșenei, condusă de un învățător și avînd 30 elevĭ. Sunt 4 bisericĭ, în fie-care căt. cîte una. Cea din căt. Odobeasca este ruinată și nicĭ nu se maĭ oficiază într'însa. Cele-l'alte 3 funcționează și sunt deservite de cîte 1 preot și 1 cîntăreț.

Căĭ de comunicațiune are: la E. spre com. Săceni și de aci la Ciurari; la S. prin căt. Muți la Drăgănești și Roșiori; la V. prin căt. Odobeasca la Cucuieți și la N. de la Drăgșenei la com. și gara Beuca, din pl. Teleormanuluĭ.

Prin această com. și cătunul Muți trece vechiul drum al Ciolăneștilor, pe care comunică toțĭ locuitoriĭ din centrul și de la extremitățile județuluĭ pentru a trece apoĭ pe drumul Craioveĭ saŭ al Olaculuĭ.

Formațiunea actuală a com. a trecut prin diferite faze. In secolul trecut numaĭ Drăgșani era sat maĭ mare. Căt. Muți și Odobeasca eraŭ sate micĭ de moșnenĭ. Căt. Drăgșenei s'a format maĭ în urmă, iar căt. O-

www.dacoromanica.ro

dobeasca a purtat numele de Fălănica, cum se vede trecut şi pe unele hărţï ale statuluï-major austriac.

La 1885 s'a întrunit com. Muţi-Odobeasca cu Drăgşenei, stabilindu-se aci şi reşedinţa comuneï.

Locuitoriï din căt. Muţi şi Odobeasca sunt moşteni băştinaşï şi se disting de aï celor-l'alte cătune prin traiul şi obiceiurile lor.

Drăgşenelul, *pîrîiaş*, ce trece prin căt. Drăgşani şi comuna Drăgşenei, judeţul Teleorman, pl. Tîrguluï. Incepe de la E. com. Merişani şi se varsă în pîrîul Burdea, între căt. Drăgşenei şi com. Drăgşani, după ce primeşte apele maï multor izvoare.

Serveşte ca hotar natural moşiilor Dideşti, Drăgşani şi Beuca.

Drăgugeanul, *pîrîiaş*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., com. Drăgugeşti, care curge pe teritoriusatuluï Helegiul şi se scurge în pîrîul Helegiul.

Drăgugeşti, *com. rur.*, jud. Bacău, plasa Tazlăul-d.-j., situată de-alungul maluluï stîng al Tazlăuluï-Mare. Se compune din treï cătune: Drăgugeşti, Helegiul, reşedinţa, ambele pe valea Tazlăuluï-Mare şi Deleni, pe Dealul-Delenilor.

Teritoriul său se mărgineşte la N. cu al com. Tîrgul-Valea-Rea; la V. cu al com. Bărsăneşti; la S. cu al com. Brătila şi la E. cu al comunelor: Cleja şi Fundul-Răcăciuni.

Este udat de rîul Tazlăul-Mare, care o desparte de com. Bărsăneşti şi pîraiele Helegiul şi Deleni, şi brăzdat de dealurile: Şandrul, Peştera, Măgura, Măgura-Drăgugeştilor, Arşiţa, Priporul, Ciungi, Helegiul şi al-Delenilor.

Are o şcoală mixtă, care funcţionează din 1865 în satul Helegiul, întreţinută de stat, într'un local, construit din vălătucï de comună, sub un acoperiş cu primăria. In anul 1891 şcoala a fost frecuentată de 22 copiï, din carï 3 fete.

Biserică sunt 3: în fie-care cătun cîte una, deservite de 3 preoţï şi 4 cîntăreţï; sunt 698 case de locuit; rare în căt. Drăgugeşti, dese în cele-l'alte; sunt 8 cîrciumï.

Are o populaţie de 704 familiï, saŭ 2445 sufl.; 1219 bărb. şi 1226 fem.; 1858 agricultorï, 26 meseriaşï, 45 comercianţï şi 61 avînd profesiunï libere.

Ştiŭ carte 61 persoane.

Contribuabilï, după noul recensămînt, sunt 477.

Totalul pămînturilor de cultură este de 1022.25 hect.

Teritoriul comuneï are o întindere de 2000 hect. Pădurile ocupă aproape 400 hect. Pămîntul este împărţit între vechiï răzeşï, al căror hrisov de proprietate datează din 1590.

Viile sunt pe o întindere de 69 hect. Viea lucrătoare are 66¼ hect.

Vite sunt: 37 caï, 1069 vite marï cornute, 238 porcï, 263 capre şi 1052 oï.

Budgetul com. pe exerciţiul 1891—92 are la venituri leï 13949, banï 80 şi la cheltuelï leï 3053, banï 5.

Comuna este străbătută de calea naţională Bacău-Orăşa. Distanţele: la Bacău, capitala districtuluï, 38 kil.; la Tîrgul-Ocna, 12 kil.; la com. Cleja, 52 kil; la com. Fundul-Răcăciuni, 37 kil.; la com. Bărsăneşti, 8 kil.; la com. Brătila, 3 kil. şi la com. Tîrgul-Valea-Rea, reşedinţa plăşeï, 17 kil.

Drăgugeşti, *sat*, al comuneï cu acelaşï nume, pl. Tazlăul-d.-j., jud. Bacău, situat pe pîrîul Helegiul, la o depărtare de 1800 m. de satul Helegiul (şcoala). In anul 1891, din acest cătun, aŭ urmat la şcoală 5 băieţï şi 2 fete, din 100 copiï în vîrstă de şcoală. Are o populaţie de 257 familiï, saŭ 922 suflete. Are o biserică, clădită la 1790 şi reparată la 1883, deservită de un preot şi un cîntăreţ. Cîrciumï sunt 2.

Vite sunt: 22 caï, 373 vite marï cornute, 87 porcï şi 184 capre.

Drăguleşti, *numire* ce se maï dă la o *parte* din *com.* Dumitreşti, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt.

Drăguleşti, *vale*, în com. şi căt. Pîclele, pe moşia Pîclele-Banu, luï, jud. Buzău.

Drăguleştilor (Piscul-), *pisc*, com. Berbeşti, pl. Olteţul-d.-s., jud. Vîlcea.

Drăgulina, *colină*, în com. Valea-Muscelului, căt. Malul-Alb, jud. Buzău.

Drăgulina, *deal*. Vezï Schitul, deal, com. Boţeşti, pl. Crasna, jud. Fălciŭ.

Drăgulineşti, *vechie numire* a *com.* Valea-Muscelului, jud. Buzău.

Drăguneï (Coada-), *loc izolat* şi hotar al moşieï Gemenile, jud. Buzău, com. Amarul.

Drăguneï (Movila-), *movilă*, în jud. Buzău, com. Amarul, căt. Movileanca.

Drăguneï (Valea-), *viroagă*, în com. Amarul şi Baba-Ana, jud.

www.dacoromanica.ro

Buzău, avînd mai mult smîrc și păpuriș,; își ia naștere din vărsăturile Năenceĭ; cînd e mare, se scurge în lacul Amarul.

Drăgunoiul, *iaz.* Vezĭ Rogoza-Bujor, com. Oțeleni, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ.

Drăgușani, *com. rur.*, în pl. Răcăciuni, jud. Putna.

Comuna Drăgușani este situată peste deal de la Orbeni, în valea, prin care se scurge pîrîul cu același nume.

Distanța comuneĭ de subprefectura plășeĭ e de 26 kil., iar de capitala județuluĭ e de 70 kil.

Marginele acesteĭ com. sunt: la N., Parava; la S. Orbeni; la E., rîul Siret, care-l desparte de județul Tecuciŭ; iar la V., comuna Gropile din județul Bacăŭ, de care se desparte prin dealul Bălănelul.

Populațiunea comuneĭ, după cel din urmă recensămînt, e de 231 familiĭ, saŭ 789 suflete (408 bărbațĭ, 381 femeĭ).

Această populațiune se împarte ast-fel: 394 neînsurațĭ (220 bărbațĭ, 174 femeĭ), 330 însurațĭ și 63 văduvĭ (22 bărbațĭ, 41 femeĭ); 723 Romînĭ și 63 de diferite naționalitățĭ; 723 ortodoxĭ, 3 catolicĭ și 60 mozaicĭ; 241 agricultorĭ, 21 meseriașĭ, 5 comercianțĭ, 8 cu profesiunĭ liberale și 15 servitorĭ.

Știŭ carte 72 persoane (64 bărbațĭ și 8 femeĭ).

Numărul caselor de locuit: 274.

Are o biserică parohială, cu hramul S-țiĭ Voevozĭ. Comuna cheltuește cu biserica 60 leĭ anual.

Budgetul comuneĭ pe anul financiar 1893/94 a fost la venițurĭ de 3129.09 leĭ și la cheltueliĭ de 1127.25 leĭ.

Sunt 190 contribuabilĭ.

Numărul cultivatorilor a fost în același an de 108.

In com. sunt: 25 pluguri de lemn, 86 de fier; 3 morĭ de apă.

Vite sunt: 565, din carĭ: 78 boĭ, 160 vacĭ, 22 caĭ, 40 oĭ, 41 capre și 224 porcĭ.

Viile s'aŭ cultivat în 1893 pe un teren de 192 hect., și aŭ produs 960 hectolitri vin în valoare de 20000 leĭ.

Sunt 3 cîrciumarĭ, 2 băcanĭ, 1 pescar, 2 comercianțĭ de fructe, 6 fabricanțĭ de rachiŭ, 2 fierarĭ, 2 rotarĭ și 6 stolerĭ.

Drăgușani, *cătun*, în jud. Putna, plasa Răcăciuni, comuna cu același nume. Este așezat peste deal de la Orbeni, în valea prin care curge pîrîul cu același nume.

Drăgușani (Holmul), *sat*, în partea de N.-V. a com. Drăgușani, jud. Vasluiŭ, pl. Funduri, numit astfel de la dealul Holmul, care-l desparte de satul Tatomirești. E așezat între dealurile Holmul la E.; Șendreni, la V.; Scheia la N., Anina, la S. Se întinde pe o suprafață de 1144 hect. Are o populație de 153 familiĭ, saŭ 765 suflete. Aicĭ este reședința comuneĭ. Are o școală înființată în anul 1880, frecuentată de 20 elevĭ; o biserică, deservită de 1 preot și 1 eclesiarh.

Satul acesta e strămutat de fostul proprietar Teodor Răscanu, de lîngă satul Scheia, unde se găsesc și astă-zĭ două pietre îngropate în pămînt, semn că acolo a fost biserică.

Drăgușani, *parohie*, în jud. Putna, plasa Răcăciuni, comuna cu același nume. Are o biserică parohială, cu hramul S-țiĭ Voevozĭ. Comuna cheltuește cu biserica 60 leĭ anual.

Drăgușani, *pădure*, situată pe teritoriul comuneĭ cu același nume, jud. Putna, pl. Răcăciuni. Are o întindere de 580 fălcĭ și aparține locuitorilor răzașĭ aĭ comuneĭ.

Drăgușani, *pîrîŭ*, pe teritoriul comuneĭ cu același nume, plasa Răcăciuni, jud. Putna; izvorește din muntele Bălănelul și se varsă în Siret.

Drăgușeni, *com. rur.*, în jud. Covurluiŭ, pl. Zimbrul, la depărtare de 72 kil de Galați, în regiunea N.-V. a jud. Covurluiŭ. Se hotărește la N. cu com. Bursucani; la E., cu Jorăști și Crăești; la S., cu Zmulți și la V., cu com. Fundeanul (jud. Tutova). Această comună e udată de un braț al pîrîuluĭ Suhuluiul, care izvorește chiar de pe teritoriul săŭ. Pămîntul e mai mult șes; sunt numaĭ două dealurĭ și văĭ maĭ principale: aĭ Bursucanilor și aĭ Diocheților.

Comuna Drăgușeni e formată din treĭ cătune: Tîrgul-Drăgușeni, Diocheți și Ghinghești; cele două dintîiŭ separate între ele numaĭ cu 200 metri de distanță, iar a treia la depărtare spre N. cu vr'o 5 kil. Pe lîngă aceste sate, maĭ este, în apropiere de Ghinghești, și un grupuleț izolat de cîte-va stîne, numit Tălpăloaea.

Are o populațiune de 387 familiĭ, saŭ 1557 suflete, 772 bărbațĭ și 785 femeĭ. Sunt 268 contribuabilĭ. Știŭ carte 229 persoane, nu știŭ 1328.

Locuitoriĭ acesteĭ comune sunt Romînĭ, foștĭ clăcașĭ împroprietăriți, afară de ceĭ din Tîrgul-Drăgușeni, carĭ sunt maĭ mult micĭ negustorĭ și meseriașĭ Evreĭ. Numărul Evreilor e de 46 familiĭ, cu 269 suflete.

Solul com. Drăgușeni este argilo-nisipos. Suprafața terito-

www.dacoromanica.ro

riului este de 2548 hect., din carĭ 1875 aparțin proprietățeĭ marĭ și 673 celeĭ micĭ. Sunt aicĭ două proprietățĭ marĭ: Diocheți și Drăgușeni.

Numărul vitelor e de 1234 capete, din carĭ: 468 boĭ, 2 taurĭ, 264 vacĭ, 56 juncanĭ, 35 junce, 35 mînzațĭ, 38 mînzate, 46 viței, 74 caĭ, 26 epe, 4 armăsarĭ, 5 noatinĭ, 146 oĭ, 2 berbecĭ, 59 capre, 71 mascurĭ.

In com. sunt 11 crîșme, 10 prăvăliĭ de manufactură, 5 băcănĭ, 2 pitarĭ, 2 căsăpiĭ și 1 fabrică cu prăvălie de lumînărĭ de ceară. In fie-care săptămînă se face tîrg. Meșteșugarĭ sunt: 6 croitorĭ, 6 ciobotarĭ, 2 saidicarĭ, 2 mindirigiĭ, 1 armurier, 1 boiangiŭ și 1 stoler, iar în sat sunt cîți-va rotarĭ și lemnarĭ; morĭ cu aburĭ sunt 4.

Sunt 30 stupĭ.

Veniturile comunale se ridică la 5577 leĭ, iar cheltuelile la 5239 leĭ.

Bisericĭ sunt două: Sf. Ioan-Botezătorul în Drăgușeni, vechie de vr'o 100 anĭ și a doua, Sf. Gheorghe, în Diocheți, de vr'o 120 anĭ, ruinată și închisă; bisericile aŭ 17 fălcĭ pămînt; întreaga comună Drăgușeni formează o parohie cu catredala Sf. Ioan, deservită de un preot paroh și 3 cîntărețĭ.

Sunt două școlĭ: una de băeți și una de fete; cea de băeți frecuentată de 40 elevĭ din 50 înscrișĭ, cea de fete e frecuentată de 40 eleve, din 55 înscrise; școala de fete de aicĭ e cea mai frecuentată din tot județul.

Drăgușeni, *com. rur.*, în partea de N.-E. a plășeĭ Fundurile, jud. Vasluiŭ, la distanță de 36 kil. de orașul Vasluiŭ și de 9 kil. de Negrești, reședința plășeĭ. E așezată pe mai multe dealurĭ și văĭ, între comunele Boroșești, Ipatele, Scheia și Parpanița.

E formată din satele: Drăgușeni (Holmul), Crăciunești, Talomirești și Scheia-d.-j., pe lîngă care se mai adaugă și cătunele: Măcreși, Gura-Văieĭ și Pîrîeni; Se întinde pe o suprafață de 6292 hect., din carĭ 429 hect. pădure și 7 hect. vie, iar 745 hect. sunt ale locuitorilor.

Are o populație de 333 familiĭ, saŭ 1528 suflete.

Sunt 2 bisericĭ, deservite de 2 preoți și 2 cîntărețĭ; o școală; 2 morĭ, una de aburĭ și una de apă; 3 iazurĭ; 2 crîșme. Comerciul se face de 9 Romînĭ și 7 străinĭ.

Animale sunt: 610 vite marĭ cornute, 105 caĭ, 6 catîrĭ, 736 oĭ, 12 capre și 175 rîmătorĭ.

Budgetul comuneĭ e de 2404 leĭ 75 banĭ la venitură și 2392 leĭ 69 banĭ la cheltuelĭ.

Sunt 206 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 87 pluguri și 174 care cu boĭ, 20 pluguri și 40 căruțe cu caĭ; 30 stupĭ cu albine.

Drăgușeni (Tîrgul-), *orășel*, reședința comuneĭ Drăgușeni și a pl. Zimbrul, județul Covurluiŭ. E populat cu 125 familiĭ, saŭ 567 suflete, (dintre carĭ 46 familiĭ, saŭ 269 suflete de Izraeliți). Are o biserică și 2 școlĭ.

Drăgușeni, *com. rur.*, jud. Dorohoiŭ, pl. Bașeul, formată din satele: Drăgușeni, Ichimeni, Nichiteni și Podriga, cu reședința primărieĭ în Drăgușeni. Are o populație de 468 familiĭ, sau 1887 suflete.

Are 3 bisericĭ, deservite de 1 preot, 3 cîntărețĭ și 3 pălămarĭ; o școală, condusă de un învățător și frecuentată de 40 elevĭ; 946 hect. 7 ariĭ pămînt săesc; 6831 hect. 57 ariĭ cîmp al proprietățeĭ moșieĭ; 12 iazurĭ și 10 pogoane vie.

Budgetul comuneĭ a fost în 1889—90 de leĭ 5778, banĭ 72 la venitură și de leĭ 5677, banĭ 45 la cheltuelĭ.

Vite marĭ cornute sunt 1381; oĭ 4922, caĭ 332, porcĭ 328.

Sunt 50 stupĭ cu albine.

Drăgușeni, *com. rur.*, jud. Suceava, în partea sudică a plășiĭ Moldova-d.-j., și la 27 kil. de Fălticeni. Se învecinește la E. cu comuna Tătărușĭ; la V. cu comuna Răucești, din județul Neamțu; la S. cu com. Cristești și la N. cu com. Uidești, despărțindu-se prin semne convenționale.

Are forma aproape drept-unghiulară, înclinată spre șesul Moldoveĭ. E compusă din satele: Drăgușeni, Lunca, Broșteni și Sîrbi, cu reședința în satul de la care și-a luat numele. E populată cu 644 familiĭ, saŭ 2575 suflete (1276 bărbați și 1299 femeĭ), din care 136 Izraeliți.

Sunt 455 contribuabilĭ.

Are 4 bisericĭ, deservite de 3 preoți și 7 cîntărețĭ; o școală rurală mixtă, frecuentată de 50 elevĭ. In toată comuna sunt 111 băeți și 105 fete în vîrstă de școală.

Budgetul comuneĭ, pe anul 1892—93, are la venituri 6670 leĭ și la cheltuelĭ, 6615 leĭ.

Vite sunt: 257 caĭ, 874 boĭ, 640 vacĭ, 3267 oĭ, 160 capre, și 275 porcĭ.

Altitudinea comuneĭ de la nivelul mărĭĭ variază între 325—345 m. E udată de Moldova (6 kil.) și de pîraiele Rișca (1500 m.), Hatia (2 kil.) și altele precum și de treĭ iazurĭ: Picla, Stroiești și Broșteni.

Suprafața comuneĭ este de

www.dacoromanica.ro

3574 hect., din carĭ 2295 cultivabile, 600 pădure, 300 fînaț și restul prundiș și loc sterp și neproductiv.

Improprietăriț la 1864 sunt: 10 fruntașĭ, 140 pălmașĭ și 71 codașĭ, stăpînind 846 fălcĭ.

Drumurile principale sunt: la Ciumulești (13 kil.), la Cristești (7 kil.), la Forăști (3600 m.), la Tătărușĭ (11 kil.) și la Sîrbeni (5 kil.).

In com. Drăgușeni se află o fabrică de spirt a proprietățiĭ, fabricînd între 47—55 miĭ litri spirt pe an.

La 1803 «Drăgușeni a Banuluĭ Costache Lazu, cu loc de mijloc, număra 63 liuzĭ, plătind 1028 leĭ bir anual, fiind și 10 liuzĭ de ceĭ fără bir, la carĭ se maĭ adăogaŭ breslașĭ ot tam 17 liuzĭ cu 140 leĭ bir pe an».

Intr'un hrisov din 1814, Iunie 28, de la Calimah-Vodă, întăritor stăpînirиĭ luĭ Ioan Lazu asupra moșiilor de la ținutul Sucevеĭ Negrilești (astă-zĭ necunoscut) și parte din Drăgușeni, se citează următoarele acte: Suret din 7028 (1520), Iulie 15, carte din 7231 (1723), Martie 5, carte din 7256 (1748), Dec. 28, carte din 1763, Aprilie 4 și o anafora din 1813, Maiŭ 25.

Intr'o altă carte de judecată din acelașĭ an (1814), Iulie 15, pentru împresurarea moșiilor Drăgușeni și Zăvoeni (poate moara Zavuluĭ) de pe Moldova, din ținutul Sucevеĭ, ce sunt a Banuluĭ Costache Lazu, și a fratеluĭ săŭ Ioan, despre moșiile Căbujeĭ, a Banuluĭ Const. Cantacuzino și Stoești, a mănăstireĭ Slatina, se aduc ca dovezĭ două ispisoace din 7028 (1520), Iulie 15 și o carte din 1813, Nov. 10. («Uricar» de T. Codrescu, vol. VI, pag. 211 și 298). Satele Căbuja și Stoești încă sunt astă-zĭ. (V. satul Drăgușeni).

Drăgușeni, *sat*, format din 2 mahalale, pe moșia cu acelașĭ nume, com. Drăgușeni, pl. Bașeul, jud. Dorohoiŭ. Are o populație de 246 fam., saŭ 914 sufl.

Proprietatea moșieĭ este: partea Drăgușeni-d.-j., a erezilor def. T. Pisoschi; iar partea Drăgușeni-de-Sus, a erezilor def. Anastase Fătu.

Are 2 bisericĭ, deservite de 1 preot, 2 cîntăreț și 2 pălămarĭ. Una pe partea de jos a satuluĭ cu hramul Sf. Gheorghe, în care se oficiază, este de zid și spațioasă, făcută în 1857 de fostul proprietar Gh. Codrescu; a doua în partea de sus a satuluĭ, cu hramul Sf. Nicolae, este închisă fiind în ruină.

Are o școală, condusă de un învățător și frecuentată de 40 elevĭ.

Sătenii împroprietăriț aŭ 529 hect. 20 arĭ pămînt, iar stăpînii moșieĭ 3520 hect., 66 arĭ și anume: 1088 hect., 47 arĭ partea de jos și 1432 hect., 20 arĭ partea de sus. Iazurĭ sunt 5, din carĭ acel numit al Podrigăĭ este în suprafață de 22 hect., 92 arĭ. Livada este de 2 hect., 87 arĭ și viea, de 4 pogoane.

Pîrîul principal ce trece pe moșie este Podriga.

Drum este cel ce duce la Săveni.

Hotarele cu: Podriga, Nichiteni, Ichimeni și Știubeieni.

In vechime proprietatea acesteĭ moșiĭ era a luĭ Drăgușan, Mare Spătar și Consilier Domnesc; aceasta se vede din hrisovul din 17 Martie 1729; apoĭ a devenit a mănăstireĭ Putna din Bucovina, ce o stăpîni până la 1785, cînd se vîndu.

Familia Fătu este vechie și originară răzeșă din satul Orțești, dupre cum se vede din hrisovul luĭ Ilieș Petru-Vodă, din 2 Martie 1548.

Drăgușeni, *sat*, numit în parte și Căbuja, pe moșia și în com. cu acelașĭ nume, jud. Suceava. Așezat pe țărmul stîng al Moldoveĭ și pe dealurile Vieĭ și Drăgușeni.

Are o populațiune de 335 fam. saŭ 1300 sufl. (629 bărbațĭ și 671 femeĭ) din carĭ 90 străinĭ. Sunt 250 contribuabilĭ. Case de locuit sunt 291. Vatra satuluĭ ocupă 85 fălcĭ.

Improprietăriț la 1864 sunt 10 fruntașĭ, 149 pălmașĭ și 71 codașĭ, stăpînind 846 fălcĭ.

Are 2 bisericĭ: una cu hramul Sf. Spiridon, clădită de lemn de stejar de Const. Bașotă și Manolache Lazu; a doua cu hramul Sf. Voevozĭ, e adusă de 50—60 anĭ din desființatul sat Săcueni. Fie-care biserică e deservită de cîte 1 preot și 2 cîntăreț.

Este aci o școală rurală mixtă, condusă de un învățător, plătit de stat, înființată la 1865, frecuentată de 50 elevĭ.

Spun bătrînii că pe la începutul acestuĭ veac nu eraŭ în Drăgușeni de cît 10—15 case. In ce privește pe proprietariĭ străvechĭ, nu se maĭ pomenește de cît de unul Drăgan, zis Dragoș și Drăgușin; un altul, maĭ încoa, a fost Cantacuzin, apoĭ Alexandru Calimah și posesorul săŭ, Mateiŭ Strat, care făcu velnița, și Nicolae Drosu.

Sătenii spun că, pe timpul luĭ Mihail Sturdza-Vodă, prințul A. Calimah cumpără moșioara Drăgușeni cu sătișorul de pe ea. Incet, încet, cumpărînd dînsul și cele-l'alte sforĭ de moșiĭ: Codrul, Căbuja, Stroești cu satul Rîpile și parte din Preotești din jud. Neamțu, cuprinse pe răzeșiĭ din Săcueni la mijloc și, ca să-ĭ poată desmoșteni, înșelă pe cel ce ținea hrisoavele, le luă și distruse și a-

www.dacoromanica.ro

poĭ îșĭ puse robiĭ și serviĭ de stricară casele și satul răzășesc. Ast-fel, satul Drăgușeni de astăzĭ e format de urmașiĭ locuitorilor desființatelor sate: Căbuja, Codrul și Săcueni. Și acum se cunosc urmele satuluĭ Săcueni sub numele de Livada-Săcuenilor.

Drăgușeni (Dealul-), *deal*, pe care stă o parte din satul cu acelașĭ nume, jud. Suceava.

Drăgușeni, *moșie* particulară, de 600 hect., în jud. Covurluiŭ, pl. Zimbrul, com. cu acelașĭ nume.

Drăgușeni, *pădure*, jud. Suceava, în întindere de 600 hect., de diverse esențe, pe moșia cu acelașĭ nume.

Drăguțaia, *deal*, al munteluĭ Monteorul (lanțul Alunișul), jud. Putna, pl. Vrancea.

Drăguțoiul, *pîrîŭ*, ce udă com. Nerejul, pl. Vrancea, jud. Putna.

Drăguțești, *sat*, jud. Argeș, pl. Oltuluĭ; face parte din com. rur. Drăguțești-Săpunari. Satul are 300 locuitorĭ și o biserică cu hramul Sf. Nicolae, deservită de un preot, un cîntăreț și un paracliser.

Drăguțești, *cătun*, al com. Iași, jud. Gorj, pl. Ocolul. E situat la S. com., pe șes. Are o suprafață cam de 1450 hect., din care 800 hect. arabile, 450 hect. pădure și 200 hect. fînețe și izlaz.

Are o populație de 50 fam., saŭ 200 sufl., din carĭ 39 contribuabilĭ.

Locuitorĭĭ posedă: 30 pluguri, 40 care cu boĭ, 1 căruță cu caĭ.

Vite: 220 vite marĭ cornute, 40 oĭ, 14 caĭ și 150 rîmătorĭ.

E udat de rîul Jiul, și situat pe țărmul luĭ cel stîng.

Comunicația se face prin șoseaua națională Filiași-Pietroșani, care-l străbate.

Are o biserică, făcută în 1828 și deservită de preotul din comuna Iași.

Drăguțești-Săpunari, *com. rur.*, pe apa Vedea, jud. Argeș, pl. Oltuluĭ, la 26 kil. de com. rur. Tigveni (reședința subprefectureĭ) și la 9 kil. de Pitești. Se compune din 7 cătune: Bouleni (125 loc.), Codrești (75 loc.), Costești (50 loc.), Gheordunești, (100 loc.), Spiridonești (100 loc.), Drăguțești-Săpunari (300 loc.) și Cotmeana (500 loc.). Peste tot 1250 loc., din carĭ 550 loc. Țigani. In com. sunt: 3 biserici, din care una mănăstirea Cotmeana fondată de Mircea-Vodă la 1389; o școală primară rurală.

Budgetul com. pe 1882/83 a fost de 1053 leĭ, 28 banĭ la venitурĭ și de 1022 leĭ la cheltuelĭ.

După o publicațiune oficială (1887), această comună numără 237 contribuabilĭ și are un budget de 3720 leĭ la venitурĭ și de 3058 leĭ la cheltuelĭ.

Numărul vitelor a fost în anul 1887 de 668 vite marĭ (620 boĭ și vacĭ, 48 caĭ) și de 995 vite micĭ (484 oĭ, 117 capre și 394 rîmătorĭ).

Drăjnița, *izvor* cu *apă minerală*, jud. Prahova, care conține clorure, sulfate și carbonate alcaline. Apele coprind în litru următoarele proporțiunĭ.

Clor . . .	0.0460
Acid sulfuric . . .	0.0861
Calce	0.1400
Magnezie . . .	0.0330

Materiile solide coprinse într'un litru de apă din Valea-Drăjnița sunt 100.088.

Drăjnuța, *poiană*, în jud. Prahova, plaiul Teleajenul, com. Cerașul; servă de pășune.

Drămești, *trup de sat*, în com. Uscați, plasa de Sus Mijlocul, jud. Neamțu.

Drănicul, *com. rur.*, din Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, la 35 kil. departe de Craiova și la 11 kil. de reședința plășeĭ Segîrcea.

Situată pe valea Drăniculuĭ și la V., pe marginea uneĭ pădurĭ numită pădurea Drănicul și Cureaua-cu-Pricina.

Se învecinește la V. cu com. Segîrcea, la E. cu apa Jiuluĭ, la N. cu com. Foișorul, la S. cu com. Padea.

Limita linieĭ de N. începe din moșia Domeniuluĭ Coroaneĭ Segîrcea, trece peste Valea-cu-Teiŭ, peste Piscul-cu-Teiŭ și se termină în apa Jiuluĭ.

Limita linieĭ de S. începe tot din moșia Domeniuluĭ Segîrcea, din dreptul Cruceĭ-de-Piatră, trece pe valea Zegorenilor și dealul Scumpierilor și se termină în apa Jiuluĭ.

Limita linieĭ de V., formată de moșia Domeniuluĭ Coroaneĭ Segîrcea, începe de la colțul pădureĭ Cureaua-cu-Pricina despre N., merge spre S. pe lîngă Crucea-de-Piatră, pănă în moșia comuneĭ Padea, unde se termină.

Limita linieĭ de E. este formată de apa Jiuluĭ.

Terenul comuneĭ este accidentat de dealurile: Dealul-Ciobotiĭ, cu o înălțime de 25 m., dealul Puturoși; Dealul-Crivineĭ cu piscurile: Piscul-cu-Teiŭ, cu văile Crivineĭ, Zegorenilor și Valea Puturoși.

Înălțimea dealurilor variază între 15—20 m.

Comuna este udată de Jiŭ, care primește, pe teritoriul acesteĭ comune, pîrîul Drănicul

www.dacoromanica.ro

ce trece prin balta numită Aleșteul.

Bălțile ce udă comuna sunt: Balta Aleșteul și balta numită a-Crivineĭ din Valea-Crivineĭ, pe o mică întindere. Pe pămîntul arabil se află balta numită Poiana-cu-Periĭ.

Comuna se compune dintr'un singur cătun, numit Drănicul.

Cătunul Drănicul cuprinde mahalalele următoare:

Mahalaua Codricilor, Mahalaua-de-sub-Coastă, Mahalaua Delenilor, Mahalaua Voineștilor, Mahalaua Drumul-Cîmpuluĭ, Mahalaua Luteștilor, Mahalaua Dedeștilor, Mahalaua Drumul-Padea, Mahalaua Davideștilor.

In comună se află o biserică fondată la anul 1838 de locuitorĭ și reparată din noŭ, tot de locuitorĭ, la anul 1883. Biserica este de zid, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ. Are o proprietate de 17 pogoane arabile. E deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ.

Este o școală mixtă, ce funcționează din 1885, condusă de un învățător. Localul de zid este cedat comuneĭ pe timp nehotărît. In anul școlar 1892—93 a fost frecuentată de 55 băieți și 2 fete; în vîrstă de școală sunt 125 băieți și 105 fete.

Știŭ carte 50 bărbați.

Populația comuneĭ este de 1323 suflete, din carĭ 702 bărbați și 621 femeĭ. După legea rurală din 1864 sunt 140 împămînteniți; iar după cea din 1879 sunt 31 însurățeĭ.

In comună sunt 250 case și 50 bordee. Casele sunt făcute de zid; bordeele sunt săpate în pămînt.

Suprafața comuneĭ este de 1436 hect., din carĭ 552 hect. pămînt arabil, 700 hect. pădure, 100 hect. fîneață, 84 hect. viĭ.

Moșia Drănicul cu o suprafață de 552 hect., cu un venit de 80000 leĭ, aparține d-luĭ C. N. Mihail; pe dînsa se seamănă grîŭ, porumb, orz, meiŭ, linte și fasole.

Pădurea Drănicul cu o suprafață de 700 hect., din care 300 pogoane sunt amenajate, aparține D-luĭ C. N. Mihail. Esențe: cer și gîrniță.

Fînețele, de 100 hect., aparțin proprietaruluĭ.

Viile, de 84 hect., aparțin locuitorilor împămînteniți la 1864.

Cariere de piatră se găsesc pe rîpa Crivineĭ, pe proprietatea d-luĭ C. N. Mihail, de unde se scoate piatră de construcție.

In comuna Drănicul se găsesc cazane, în care se fabrică rachiŭ, din drojdia vinuluĭ.

Morĭ micĭ sunt două, unde locuitorii își macina porumbul; parte din loc. se duc la morile de aburĭ de pe moșiile vecine, Padea și Foișorul.

Stîne sunt treĭ pe moșia Drănicul.

In comună sunt 2 cizmarĭ; 2 fĭerarĭ; 3 cîrciumarĭ și 7 comercianți. Productele le duc la schela Copanița la Dunăre, la Bistrețul și la Bechet.

Drănicul este străbătut de o cale vecinală, lungă în comună de 3 kil., ce duce la comuna Padea. O cale comunala vecinală tot de 3 kil. duce la com. Segîrcea.

O cale naturală duce de la sat la Jiŭ pe o lungime de ½ kil.

Venitul comuneĭ pe exercițiul 1893—94 a fost de leĭ 1877,67 la venitur̆ și de leĭ 1426,18 la cheltuelĭ.

Vite cornute sunt 1400, oĭ 1230, caĭ 89.

Drănicul, *sat*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com. Drănicul, cu reședința primărieĭ.

Drănicul, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com. Drănicul, aparținînd D-luĭ C. N. Mihail. Are o întindere de 3000 pog. și aduce un venit anual de 80000 leĭ. Pe dînsa se găsește și pădure, asemenea și cariere de piatră în rîpa Crivineĭ.

Drănicul, *pădure* particulara, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj, com. Drănicul, în întindere de 700 hect., din care 300 hect. sunt amenajate. Se găsește pe proprietatea Drănicul și aparține D-luĭ C. N. Mihail. Esențe: cer și gîrniță.

Drănicul, *vale*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com. Drănicul, pe care se află așezată comuna.

Drăniței, *pîrîiaș* mic, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Bistricioara; izvorește din muntele Grințieșul-Mic și se varsă pe partea stîngă a pîr. Bistricioara, la 1½ kil. depărtare de satul Bistricioara.

Drăslăvățul, *pîrîŭ*, jud. Fălciu; ia naștere dintre viile din prejurul orașuluĭ Huși, și, împreunîndu-se cu pîraĭele: Ochiul, Șchitul și Zavati, formează pîrîul Broșteni.

Drăsleuca, *pîrîŭ*, jud. Botoșani, izvorește din iazul Loești, com. Cucoreni, trece prin com. Cucoreni și Dracșani și se varsă în lacul Dracșani.

Drăsleuca, *vale*, jud. Botoșani, prin care curge pîrîul Drăsleuca.

Drehuța, *deal*, jud. Suceava, acoperit de pădure de fag, pe moșiile Sireților și Stolniceni-Costandache.

Drehuța (Valea-), *poiană*, în

www.dacoromanica.ro

pădurea moșieĭ Stolniceni-Costandache, jud. Suceava.

Drencea, *deal*, spre V. de satul Hoiești, jud. Iași, pl. Cîrligătura, com. Tăușești.

Dreptul, *trup de sat*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Galul.

Dreptuluĭ (Dealul-), *deal*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Galul; se află în prelungirea dealuluĭ Fagul, din ramura Razimuluĭ.

Dreptuluĭ (Gura-), *sat*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Galul, situat la V. satuluĭ Galul, pe stînga rîuluĭ Bistrița, în spre hotarul jud. Suceava, pe coprinsul moșieĭ Munțiĭ și Galul.

Are o întindere cam de 254 hect. 25 ariĭ, cu o populațiune de 50 familiĭ, sau 190 suflete.

Terenurile din împrejurimea acestuĭ sat sunt muntoase și acoperite cu pădurĭ. Locuitoriĭ se ocupă cu plutăria și creșterea vitelor.

Contribuabilĭ sunt 50.

In acest sat se află: 1 biserică, deservită de 1 preot și 2 eclesiarcĭ; o piuă pentru făcutul sucmanelor; o moară pentru măcinat; 4 rotăriĭ; 1 herestrău sistematic purtat prin ajutorul apeĭ, pentru tăierea și fasonarea arborilor.

Numărul vitelor se urcă la 488 capete, dintre carĭ: 30 boĭ, 40 vacĭ, 317 oĭ, 7 caĭ, 67 rîmătorĭ și 27 juncĭ.

Dreptuluĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, ce izvorește din ramura munteluĭ Plopuluĭ, în partea septentrională a pisculuĭ munteluĭ Steja, teritoriul com. Călugăreni, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu. Curge printre ramura Zahorneĭ și a Plopuluĭ, pănă la vărsarea sa pe partea dreaptă a rîuluĭ Bistrița, în fața satuluĭ Gura-Dreptuluĭ, din com. Galul.

Dreptuluĭ (Pîrîul-), *pîrîaș*, ce izvorește din muntele Reazim, com. Galul, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu; se varsă pe stînga rîuluĭ Bistrița, în fața satuluĭ Săvinești.

Dretele, *pisc de munte*, în com. Dorna, jud. Suceava.

Dretele, *pîrîŭ*, afluent al Arinuluĭ, jud. Suceava.

Dricul, *platoŭ*, în partea de N.-E. a orașuluĭ Hușĭ, jud. Fălciu. Servește de imaș al vitelor tîrgoveților. Aci se face mare bîlciŭ în ziua de 14 Septembrie a fie-căruĭ an.

Dridul, *moșie*, jud. Ilfov, plasa Znagov, proprietatea statuluĭ, fostă pendinte de M-rea Dealuluĭ, lîngă Tîrgoviște. A fost ipotecată la anul 1871, împreună cu alte 380 moșiĭ, pentru asigurarea împrumutuluĭ de 78 milioane leĭ, cînd se arenda cu 83100 leĭ anual. La 1880—85 arenda a scăzut la 60300 leĭ; iar pe periodul 1885—95 s'a arendat cu 124000 leĭ anual.

Dridul, (Stupinele), *moșie*, jud. Ilfov, pl. Znagov, proprietatea statuluĭ, fostă pendinte de M-rea Znagov. La anul 1871 a fost ipotecată pentru asigurarea împrumutuluĭ domenial, cînd se arenda cu 11400 leĭ anual. Pe periodul dela 1879—84 arenda a scăzut la 8188 leĭ.

Dridul-Dealuluĭ. Vezĭ Dridul-Movila, *sat*, jud. Ilfov.

Dridul-Movila, (Cioflec, Dridul-Dealuluĭ), *sat;* face parte din com. rur. Dridul-Sărindarele, pl. Mostiștea jud. Ilfov. Este situat la N. E. de București, la împreunarea rîuluĭ Prahova cu rîul Ialomița. Numele și-l trage de la o mare movilă ce este în apropiere de rîul Ialomița. Această movilă servea, pe cît se vede, ca hotar despărțitor, la N., între județul Ilfov și Prahova.

Populația luĭ e de 958 locuitorĭ. Aci este reședința primărieĭ.

Se întinde pe o suprafață de 3000 hect, din carĭ statul are 2337 hect. și locuitorĭ 663 hect. Statul cultivă prin arendașiĭ săĭ 1562 hect. (75 izlaz, 700 pădure). Locuitoriĭ din terenul lor rezervă pentru izlaz 28 hect.

Are o biserică, cu hramul Sf. Treime, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ; o școală de băețĭ și una de fete, frecuentate de 30 elevĭ și 10 eleve, cu întreținerea cărora statul, județul și comuna cheltuesc anual 4362 leĭ. Localul s'a construit de jud. în anul 1878.

In raionul satuluĭ maĭ e 1 moară cu aburĭ; 1 baltă.

Numărul vitelor marĭ e de 709 și al celor micĭ de 1945.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ și 1 hangiŭ. S'aŭ stabilit în sat 2 străinĭ.

Dridul-Movila, *pădure*, jud. Ilfov, pl. Mostiștea. Are 285 hect. proprietatea statuluĭ, formată din trupurile: Pădurea-din Deal (250 hect.) Zăvoiul-Negușoia (15 hect.) și Zăvoiul-Cătunul-Moriĭ (20 hect).

Dridul-Sărindarele, *com. rur.*, jud. Ilfov, pl. Mostiștea, situată la N. E. de București, la vărsarea rîuluĭ Prahova în rîul Ialomița, 45 kil. departe de București. Stă în legătură cu com. Fierbinți prin o sosea vecinală.

www.dacoromanica.ro

Se compune din satele: Dridul-Movila, Dridul-Znagov, Moviliţa, Sărindarul-d.-s. şi Sărindarul-d.-j., cu o populaţie de 2677 locuitorĭ, carĭ trăesc în 625 case.

Se întinde pe o suprafaţă de 8200 hect. Proprietariĭ au 5708 hect., din carĭ cultivă 4803 hect. (205 izlaz şi 700 pădure). Locuitoriĭ au 2492 hect., din carĭ cultivă 2369 hect. restul izlaz.

Sunt 476 contribuabilĭ.

Bugetul com. este de 7898 leĭ la venitурĭ şi de 7882 leĭ la cheltuelĭ.

In comună sunt 3 bisericĭ: (la Dridul-Movila, Dridul-Znagov, Sărindarul-d.-j.); 1 şcoală mixtă; 1 moară cu aburĭ; 1 maşină de treerat; 1 baltă.

Numărul vitelor marĭ e de 2252 (730 caĭ şi epe, 35 armăsarĭ, 905 boĭ, 547 vacĭ şi viţeĭ, 35 bivolĭ şi bivoliţe) şi al celor micĭ de 6280 (100 capre, 480 porcĭ, 5700 oĭ).

Dintre locuitorĭ, 629 sunt plugarĭ, 8 meseriaşĭ, 7 aŭ diferite profesiĭ.

Arătura se face cu 333 pluguri: 151 cu boĭ, 182 cu caĭ. Locuitoriĭ aŭ 510 care şi căruţe: 267 cu boĭ, 243 cu caĭ.

Comerciul se face de 13 cîrciumarĭ şi 3 hangiĭ.

Dridul-Znagov, *sat,* face parte din com. rur. Dridul-Sărindarele, pl. Mostiştea, jud. Ilfov. Este situat pe ţărmul stîng al rîuluĭ Ialomiţa. Rîul Prahova udă partea de N. a acestuĭ sat. Are o poziţie plăcută, pus pe culmea unuĭ frumos deluşor. Aci se văd niştе ruine vechĭ.

Are o suprafaţă de 550 hect., din carĭ statul şi însurăţeiĭ aŭ 288 hect. şi locuitoriĭ 262 hect. Statul şi însurăţeiĭ cultivă 265 hect., rezervînd 23 hect. pentru fînеţe. Restul locuitorilor cultivă 232 hect. oprind 30 hect. pentru izlaz.

Are o biserică, cu hramul Cuvioasa-Paraschiva, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ. Populaţia luĭ e de 278 locuitorĭ.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 321 şi al celor micĭ de 976.

Drigul-Pisculuĭ, *movilă,* jud. Dolj, pl. Balta, com. Gîngiova, de unde începe limita de E. a comuneĭ.

Drincea, *com. rur.,* în jud. Mehedinţi, plasa Cîmpul, la distanţă de 52 kil. de Severin. E situată pe albia rîuluĭ Drincea, formează comună cu satul Cearîngul, care altă dată era reşedinţa comuneĭ.

Are 1300 locuitorĭ (200 contribuabilĭ), carĭ locuesc în 260 case.

Locuitoriĭ posedă: 45 pluguri, 95 care cu boĭ, 16 căruţe cu caĭ.

Are 2 bisericĭ, deservite de 1 preot şi 3 cîntăreţĭ.

Budgetul comuneĭ are la venitурĭ leĭ 2026 şi la cheltuelĭ leĭ 980.

Numărul vitelor în această comună este de 2219: 740 vite marĭ cornute, 830 oĭ, 49 caĭ şi 600 rîmătorĭ.

In această comună sunt dealurĭ acoperite cu viĭ, carĭ daŭ renumitul vin de Drincea. Prin comună trece şoseaua Drincea-Oprişor, ce vine de la Punghina.

Drincea, *pîrîŭ,* în jud. Mehedinţi, pl. Cîmpul; izvoreşte din hotarul com. rur. Căiuţul, din pl. Ocolul-d.-j.; curge prin com. rur. Podul-Grosuluĭ, sub numele de Pîrîul-Albuluĭ, unde primeşte cîţĭ-va afluenţĭ; apoĭ, îndreptîndu-se către S., udă comunele: Slaşoma, Corlăţelul, Cujmirul, şi, la Branişte, unde confluenţează cu pîrîul Oprişoruluĭ, îndreptîndu-se către Salce, se varsă în Balta-Ascunsă şi de aci în Dunăre.

Drislea, *pîrîŭ,* izvoreşte din com. Şoldăneşti, jud. Botoşani, din iazul Henic; se varsă în Jijia, la Ionăşeni.

Drituluĭ (Pîrîul-), *pîrîaş* ce izvoreşte din munţiĭ Doamneĭ, teritoriul com. Buhalniţa, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu; se varsă pe stînga rîuluĭ Bistriţa, în josul satuluĭ Buhalniţa.

Drituluĭ (Pîrîul-), *pîrîaş* ce izvoreşte din ramurile de V. a munteluĭ Domesnicul, com. Călugăreni, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu; se varsă în pîr. Hanguluĭ, pe partea stîngă, în josul satuluĭ Coroiul.

Drîciĭ (Valea-), *vale* ce începe din moşia Uzunul, jud. Vlaşca, şi se varsă în apa Călniştea, pe trupul Iaşi, din Strîmba-d.-j., în sus de Fîntîna-Purcaruluĭ.

Drîmocsa, *deal,* situat la N. şi în apropiere de com. Topeşti, pl. Vulcan, jud. Gorj şi spre V. de dealul vecin Streaua; are o suprafaţă de 18 hect.; se prelungeşte de la N. la S.; este acoperit parte cu locurĭ arabile şi parte cu mărăcinĭ; e proprietatea locuitorilor com. Topeşti.

Drînceni, *com. rur.* şi *tîrguşor,* în jud. Fălciŭ, pl. Podoleni. Comuna se compune din: Tîrguşorul Drînceni, 16 fam.; Cotul Ghermăneşti, sat, cu 52 fam.; Rîpele, 56 fam.; Drînceni, căt., cu 8 fam.; Albiţa, 6 fam., Vărăria, 4 fam. şi Odobeşti, 2

www.dacoromanica.ro

fam., adică: 204 fam. saŭ 1000 suflete, din carĭ Nemţĭ 6, Unguri 8, Evreĭ 140, Armenĭ 7, Bulgarĭ 5, Grecĭ 24, Ţiganĭ 17 şi restul Romînĭ. Tîrguşorul Drînceni a fost fondat de proprietarul M. Kogîlniceanu, la 1863.

In comună sunt 2 bisericĭ: una zidită de Ilie Kogălniceanu, tatăl luĭ M. Kogălniceanu şi alta în satul Cotul-Ghermăneşti, zidită de locuitoriĭ răzeşĭ; maĭ este o sinagogă, două şcolĭ primare, una de băeţĭ, înfiinţată în 1866, cu hrisov domnesc, prin stăruinţa luĭ M. Kogălniceanu, şi alta de fete înfiinţată în 1887, 2 şcolĭ private evreeştĭ, un biroŭ poştal şi telegrafic, subprefectura pl. Podoleni, judecătoria de ocol, o şcoală primară pentru băieţĭ şi alta pentru fete, un biroŭ vamal cu trecătoare în Rusia, etc.

Budgetul com. pe anul 1882—83 a fost de 3107 leĭ, 14 banĭ la venitурĭ şi de 2899 leĭ, 44 banĭ la cheltuelĭ.

Tot aci e un mic port la Prut, prin care se transportă la Galaţĭ cereale încărcate pe caice.

Vezĭ Drînceni, punct vamal.

Drînceni, *punct vamal* şi port pe Prut, com. Drînceni, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ. Are ca sucursală punctul vamal Scopoşeni. Venitul acesteĭ vămĭ pe anul financiar 1884—85 a fost de 19129 leĭ, 3 banĭ, iar pe anul 1896—97 de 315 leĭ, 40 banĭ.

Drînceni, *sat*, în com. Drînceni, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, aşezat pe culmea dealuluĭ Cărăuţa, spre V. de tîrguşorul Drînceni, pe o suprafaţă de 85 hect. Proprietatea moşieĭ e a locuitorilor răzeşĭ. Aicĭ se află o fîntînă cu apă de pucioasă.

Drînceni, *deal* cu viĭ, în com. rur. Oprişorul, pl. Cîmpul, jud. Mehedinţi.

Drînga, *pădure*, în jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, pe teritoriul com. Hîrja.

Drînga, *pîrîiaş*, în jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Hîrja, care izvoreşte din muntele Păltiniş şi se scurge în Oituz.

Drînguluĭ (Poiana-), *poiană*, situată lîngă poiana Ruptura, în prelungirea ramureĭ munteluĭ Cozla, pe teritoriul com. Gîrcina, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu.

Drobul, *deal*, ce ocupă partea de S. a com. Gropniţa, pl Copoul, jud. Iaşi şi continuă prin întrerupţiunĭ, de la V. spre E., trecînd din teritoriul comuneĭ, după ce maĭ întîiŭ dă naştere la o ridicătură foarte mare, în faţa satuluĭ Gropniţa, numită: La-Moara-Ţuţueanuluĭ.

Drochieĭ (Dealul-), *deal*, jud. Fălciŭ. Vezĭ Dealul-Drochieĭ, comuna Gugeşti, pl. Crasna.

Drocia, *pîrîŭ*, în jud. Olt. Udă partea de E. a com. Constantineşti, pl. Vedea-d.-j. şi se varsă în Plapcea Mare, tot pe teritoriul com. Constantineşti.

Drog (Rîpa-cu-), *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Măgura. Acoperită cu planta drog.

Droga, *pîrîiaş*, în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăúl-d.-s, com. Sănduleşti, care se scurge în pîrîul Turluiul.

Drogul, *com. rur.*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j., lîngă balta Jîrlăul saŭ Drogul.

Este aşezată în partea de S. a judeţuluĭ, la 28 kil., spre S.-E. de oraşul Rîmnicul-Sărat, şi în partea estică a plăşeĭ Rîmnicul-d.-j., la 11 kil. spre S.-E. de comuna Bălăceanul, reşedinţa plăşeĭ. Comunele învecinate sunt: Vişani, la 4 kil.; Grădiştea-d.-s., la 16 kil.; Jîrlăul, la 6 kil.; Galbenul şi Slobozia-Galbenul, la 7 kil.; Cîineni, la 8 kil.; Amara, la 9 kil.

Se mărgineşte la N. şi la E. cu com. Cîineni, la S., cu com. Vişani şi Jîrlăul, despărţită prin lacul Jîrlăul saŭ Drogul, la V., cu comunele Galbenul saŭ Slobozia-Galbenul.

Este o comună de cîmp; nu are dealurĭ în interiorul eĭ, ci numaĭ icĭ şi colea sunt cîte-va movile naturale, ca Movila-Droguluĭ, Hoinari, etc.

La S. se află întinsa baltă Drogul, numită şi Jîrlăul saŭ Văceni; maĭ sunt şi 21 puţurĭ.

Cătunele carĭ o compun sunt: Drogul, reşedinţa, la E., Andreeşti la V.

Suprafaţa comuneĭ e de 3510 hect., din carĭ 10 hect. vatra comuneĭ, 400 hect. ale locuitorilor, 3100 hect. ale proprietăţiĭ private.

Are o populaţie de 252 familiĭ, saŭ 938 suflete: 498 bărbaţĭ, 440 femeĭ; 312 căsătoriţĭ, 609 necăsătoriţĭ, 18 văduvĭ. Ştiŭ carte 14 persoane.

Comuna are o biserică, cu hramul Adormirea-Maici-Domnuluĭ, zidită în anul 1857 de locuitorĭ are 17 pogoane pămînt; deservită de 1 preot, 1 dascăl şi 1 paracliser. Este o şcoală de băeţĭ, fundată în anul 1882 de locuitorĭ, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 32 elevĭ.

Comuna are 3200 hect. arabile, 100 hect. imaş, 200 hect. neproductive (baltă).

In com. sunt: 114 pluguri, 1515 capete vite, din carĭ 350

www.dacoromanica.ro

boĭ, 195 vacĭ, 172 caĭ, 48 epe, 640 oĭ, 116 rîmătorĭ.

Transportul productelor se face prin gara Făureĭ, jud. Buzău, la 7 kil. spre S. de comună.

Căile de comunicație sunt drumurĭ vecinale: spre Vișani; Cîineni — Grădiștea-d.-s. — Grădiștea-de-j.; Amara — Balta-Albă; Jîrlăul — Nisipuri; Galbenul-Slobozia — Galbenul-Bălăceanul — R.-Sărat.

Sunt 255 contribuabilĭ.

Veniturile com. sunt de 2952 leĭ, 10 banĭ, iar cheltuelile sunt de 2945 leĭ, 98 banĭ.

Sunt în Drog 11 comercianțĭ și 9 meseriașĭ.

Drogul, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., cătunul de reședință al comuneĭ Drogul, așezat în partea de E. a comuneĭ, pe malul N. al bălțeĭ Drogul. Are o întindere cam de 6 hect. (numaĭ vatra satuluĭ), cu o populațiune de 165 familiĭ, saŭ 546 suflete, din carĭ 172 contrib. Știŭ carte 10 persoane. Are o biserică deservită de 1 preot, 1 dascăl și 1 cîntăreț; școala comuneĭ.

Drogul, *lac*, în județul R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j.; se întinde prin comunele Drogul Jîrlăul și Vișani, maĭ poartă și numele de balta Văcenilor, un cătun ce s'a încorporat în com. Jîrlăul; de Jîrlăul și de Vișani se întinde și în comuna Slobozia-Galbenul; are o întindere de 700 pogoane, (350 hect)., carĭ aduc un venit de 2600 leĭ anual; e proprietate particulară; conține pește care se vinde în localitate, Rîmnicul-Sărat și chiar în Buzău.

Drogul, *movilă*, naturală în pl. Rîmnicul-d.j., comuna Drogul, în jud. R.-Sărat în partea de N. a eĭ, chiar lîngă cătunul Drogul azĭ tinde să dispară, arată fiind necontenit de locuitorĭ.

Drogul, *deal*, la V. comuneĭ Dobriceni, pl. Ocolul, jud. Vîlcea.

Drogi, *podiș*, pe moșia Dobîrceni, com. Dobîrceni, județul Botoșani.

Dropioul, *cătun*, în pl. Ialomița-Balta, pe cîmpul Bărăgan, teritoriul com. Larga, jud. Ialomița.

Drucul, *luncă*, pe moșia Berești, com. Zvorăștea, pl. Berhomete, jud. Dorohoiŭ.

Druganul, unul dintre *piscurile muntelui* la Coarne, din com. Bogdănești, jud. Suceava, acoperit de brad, molift și fag.

Druganul. Vezĭ Oteșani, deal, jud. Vîlcea.

Druganul, *pîrîŭ*, afluent al pîrîuluĭ Rîșca, jud. Suceava.

Drugăneasca, *sat*, jud. Ilfov, pl. Znagov, face parte din com. rur. Brezoaia. Se întinde pe o suprafață de 273 hect., cu o populație de 355 suflete. D-l G. D. Vernescu are 116 hect. și locuitorĭ 157 hect.

Proprietarul reservă 32 hect. pentru fînețe. Locuitorĭ cultivă tot pămîntul fără se aibă izlaz.

In cătun e o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 2 preoți și 2 cîntăreți; se află și 1 pod stătător.

Comerciul se face de 1 cîrciumar. S'aŭ stabilit aci 2 străinĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 135 și al celor micĭ de 253.

Drugănelele, *insulă*, în Dunăre, în dreptul com. Orlea, din jud. Romanați.

Drugănești, *sat*, face parte din com. rur. Stoinești-Palanga, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Este situat spre S. de Stoinești, între rîul Răstoaca și calea județeană București-Pitești.

Se întinde pe o suprafață de 548 hect., cu o populație de 418 locuitorĭ.

Moștenitorĭ Drugănescu aŭ 300 hect. și locuitorĭ 248 hect.

Proprietarĭ cultivă 275 hect. (10 sterpe, 15 islaz). Locuitorĭ cultivă 173 hect. (30 rămîn sterpe, 45 izlaz).

Are o biserică cu hramul Buna-vestire, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți. Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 307 și al celor micĭ de 345.

Drugănești, *sat*, face parte din com. rur. Buda-Prisiceni, pl. Sabarul, jud. Ifov. Este situat la S. de Buda, pe malul drept al rîuluĭ Argeș. Satul și-a mutat vechia vatră din cauza acestuĭ rîŭ, care din an în anĭ mînca malurile. Chiar azĭ dacă se împiedică inundația, aceasta se datorește numaĭ zăgazurilor făcute de locuitorĭ.

Se întinde pe o suprafață de 1015 hect., cu o populație de 303 locuitorĭ

Biserica Sf. Ilie din București și D-na Natalia Fănuță aŭ 755 hect. și locuitorĭ 260 hect. Proprietarĭ cultivă 430 hect. (restul de 325 hect. pădure). Locuitorĭ cultivă tot terenul.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; o școală mixtă frecuentată de 11 elevĭ și eleve, cu întreținerea căreia județul și comuna cheltuesc 1660 leĭ anual. Localul școaleĭ s'a con-

www.dacoromanica.ro

struit de Epitropia Bis. Sf. Ilie, în anul 1885.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ. Are 1 pod stătător.

Numărul vitelor marĭ e de 211 şi al celor micĭ de 279.

Drugul, *nume*, purtat în vechime de *satul* Văluţa-d.-j., jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Mierea-Bîrnici.

Druica, *cătun*, jud. Brăila, pendinte de com. Bordeiul-Verde, spre N. în depărtare ca la 5 kil. şi aşezat pe ambele maluri ale văeĭ cu acelaşĭ nume.

Suprafaţa sa este de 24 hectare. Are o populaţiune de 34 fam., saŭ 155 sufl., carĭ locuesc în 30 case.

Vite sunt: 151 boĭ, 80 vacĭ, 5 taurĭ, 50 viţeĭ, 100 caĭ, 370 oĭ şi 100 rîmătorĭ.

Druica, *vale*, jud. Brăila, începe de la N. com. Bordeiul-Verde, cu 300 m. maĭ spre S. de hotarul unde se întîlnesc moşiile Bordeiul-Verde, Scheaul din comuna Urleasca şi Perişorul; merge spre S.-E. până la sudul cătunuluĭ Druica, de unde ramificaţia, numită Podişcă, apucă spre S., pe lîngă satul Bordeiul-Verde şi alta de la căt. Druica, apucă spre E. până la Tîrleleluĭ-Vlad; de acolo spre N. şi la Burta-Enceĭ se uneşte cu Valea-Enceĭ.

Druja, *pîrîiaş*, în jud. şi pl. Teleorman, începe din pădurea din com. Ciocesti-Mîndra şi se varsă în rîul Cotmeana, în dreptul cătunuluĭ Podişorul.

Drujeşti, *sat*, în jud. Tutova, pl. Simila, com. Băcani, pe pîrîul Simila, spre S. de satul Băcani. Are o populaţiune de 201 loc. (din carĭ 14 ştiŭ carte), locuind în 25 case.

Drumul (Valea-cu-), *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Băeşti, cătunul Ciucirele; se scurge în rîul Slănic.

Drumul-Băicoiuluĭ, *trup de pădure*, a statuluĭ în jud. Prahova, în întindere de 67 hect., care împreună cu trupurile: Găgeanca, (106 hect.), Degeraţi, (62 hect.), şi Gura-Cumetreĭ (185 hect.), formează pădurea Misleanca saŭ Găgeni-Mislea.

Drumul-Brăileĭ, *deal*, pe teritoriul jud. Fălciŭ şi Covurluiŭ. Pe culmea acestuĭ deal se află un drum, pe unde, după spusa bătrînilor, treceaŭ în vechime hordele turceştĭ de la cetatea Brăileĭ la Hotin.

Altă versiune poporană asupra Drumuluĭ-Brăileĭ este: Acest drum începe de la Brăila şi se opreşte la Hotin, în N. Basarabieĭ, de la Brăila vine pe la Vădeni (Siret), pe lîngă Fileşti, Tulucesti, apoĭ drumul mare drept la Cealmăul, unde era Baia-Turcească, conac al Turcilor şi o mică autoritate pentru creştinĭ; de aicĭ pleacă la Măstăcani şi merge spre N. pe culmea dealuluĭ cu acelaşĭ nume, pe moşia Păşcanilor, Vlădeştilor, Oanceĭ şi, la gura Chirileştilor (Oarbeĭ), se coboară iarăşĭ la calea judeţeană şi străbate prin Rogojeni spre N. pe culmea dealuluĭ cu acelaşĭ nume, trece pe lîngă Vădeni (moşie a statuluĭ), de unde dă în judeţul Tutova la com. Blăgeşti, Igeşti, pe lîngă Iepureni; de aicĭ intră în jud. Fălciŭ, unde se bifurcă spre E. cu trecătoarea prin Leova, iar la cazurĭ prin Sculeni şi chiar prin Brînza (moşie a răposatuluĭ M. Kogîlniceanu); apoĭ merge direct spre Bălţi şi apoĭ la Hotin.

Bătrînii povestesc că acest drum era pretins de Turcĭ ca drept al lor, pentru trecerea tutulor hordelor tătăreştĭ, ienicereştĭ, etc.; de multe orĭ nu lăsaŭ pe creştinĭ şi pămînteni să treacă pe el.

Drumul-cel-Mare, *numire* ce se maĭ dă *cătunuluĭ* Mălăeşti-d.-s., com. Mălăeşti, plaiul Vărbilăul, jud. Prahova.

Drumul-Cerii saŭ al-Miereĭ, *drum*, începe de la com. Liţa, din pl. Călmăţuiului, jud. Teleorman, trece prin comunele Ologi, Piatra, etc. şi se termină la Zimnicea.

Drumul-de-Piatră, *fost drum* pietrit, prin pădurile com. Ghirdoveni, pl. Filipeşti, jud. Prahova.

Drumul-Hoţilor, *drum*, în partea despre N. com. Segarcea-din-Deal, jud. Teleorman; parte din acest drum, care se împreună cu vechiul drum al Rusilor, a dispărut; locuitoriĭ aŭ făcut arăturĭ pe dînsul.

Drumul-luĭ-Angheluţă, *drum*, jud. Fălciŭ. Vezĭ Dealul-Viilor, com. Băşeşti, pl. Mijlocul.

Drumul-luĭ-Arghir, *cale*, aflătoare între Galaţi şi Pechea, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ.

Drumul-luĭ-Gheorghiţă, *potecă*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Piscul, de unde începe limita de E. a com. către proprietatea Domeniuluĭ Coroaneĭ.

Drumul-luĭ-Rujean, *drum vechiŭ*. (Vezĭ com. rur. Bucura).

Drumul-Mare, *sat*, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Melineşti.

Are o populaţie de 269 suflete,

www.dacoromanica.ro

170 bărbaţi şi 99 femeĭ. Locuesc în 83 case. Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din satul Melineşti, ce este la 1776 m. depărtare. In anul şcolar 1892—93 aŭ frecuentat şcoala 13 băeţĭ şi 2 fete. Cu vîrstă de şcoală sunt 19 băeţĭ şi 2 fete.

In sat sunt 3 cîrciumĭ.

Este legat printr'o potecă cu satul Odoleni.

In acest cătun se află reşedinţa sub-prefectureĭ pl. Amaradia.

Drumul-Mare, fost *sat* în 1873, com. Negoeşti, pl. Amaradia, jud. Dolj.

Drumul-Mare, *moşie*, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Melineşti, satul Drumul-Mare.

Drumul-Mare, *drum natural*, ce merge din Tecuciŭ la Galaţi pe hotarul com. Barcea, jud. Tecuciŭ.

Drumul-Mare *pădure*, la N.-E. de satul Brătuleşti, lîngă hotarul jud. Covurluiŭ; face parte din com. Corodul, judeţul Tecuciŭ.

Drumul-Mare, *şes*, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Melineşti, pe care este situată comuna.

Drumul-Moreĭ, *loc şes*, la V. de satele: Puţeni şi Mîndreşti, com. Puţeni, pl. Nicoreşti. jud. Tecuciŭ.

Drumul-Oiĭ, *drum vechiŭ*, între com. rur. Corzul şi com. rur. Guardenița, pl. Dumbrava, jud. Mehedinţi.

Drumul-Oiĭ, *drum*, în jud. R.-Vîlcea, Olt şi Romanaţi. Acest drum e aşa de lung că uneşte munţiĭ cu Dunărea. Pe el se coboară ciobaniĭ din munte cu oile spre baltă.

Drumul-Oilor, *movile*, în jud. Brăila, la S. de satul Ruşeţul pe unde trec oile de la munte la baltă şi înapoĭ.

Drumul-Oilor, *deal*, jud. Olt, pl. Vedea-d.-s., com. Topana.

Drumul-Olaculuĭ, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, com. Langa, pe cîmpul Bărăganul.

Drumul-Păzeĭ, *mahala*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-m., com. Drănicul.

Drumul-Peşteluĭ, *drum*, jud. Ilfov, pl. Olteniţa, între com. Luica şi pădurea Ciornuleasa.

Drumul-Piciorului, *pădure*, pe moşia Stînceşti, jud. Botoşani, pl. Tîrgul, com. Curteşti.

Drumul-Poşteĭ, saŭ **al-Craioveĭ**, *drum*, jud. Teleorman; punea în legătură oraşul Turnul cu Zimnicea pe la Caracal şi trecea pe lîngă com. Liţa, Măgurele, Flămînda, Piatra, etc. pănă la Zimnicea.

Drumul-Prăjeĭ, *vale*, în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, teritoriul com. Cacomeanca, pe cîmpul Bărăganul.

Drumul-Săpat (Movila-de-la-), *movilă*, în jud. Buzăŭ, com. Cernăteşti; face hotarul despre com. Mărăcineni.

Drumul-Săreĭ, *staţie de caĭ de poştie*, la anul 1836, în jud. Ilfov, pe drumul între Bucureşti şi Călăraşi (120 kil.), între staţiile Tînganul şi Obileşti.

Druţa, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul. d.-j., de pe teritoriul comuneĭ Brătila.

Drumul-Săreĭ, *drum vechiŭ*, ce începe din Ocnele-Marĭ (R.-Vîlcea), trece prin Caracal şi apoĭ pătrunde în com. Călăraşi, jud. Dolj, prin viile locuitorilor, de unde merge spre Bechet. Pe el se transporta în vechime sare şi se transportă şi azĭ, de unde şi numele luĭ, de Drumul-Săreĭ.

Drumul-Tătarilor, *cale*, jud. Prahova, prin care castrul roman Grădiştea comunica cu cele-l'alte părţi ale Dacieĭ, şi care trecea prin Făget şi desfiinţatul sat Stăneşti, şi se lega la gura Teişanilor cu marea şosea împĭetrită, care, se crede, după spusele bătrînilor, că trecea prin comunele: Boldeşti, Măgurelele, Scăioşi, Gura-Vitioareĭ, Văleni-de-Munte, Homorîciul, Izvoarele, Măneciul-Pămînteni, Măneciul-Ungureni, cătunele: Valea-Largă şi Plăeţul, apoĭ de aci se îndrepta pe albia Teleajenuluĭ pe Valea-Draculuĭ în sus, şi trecea în Transilvania, pe la Poiana-Feteĭ.

Pe această cale a comunicat acest castru cu cele-l'alte cetăţi din Dacia Superioară şi cu cele din Dacia Meridională.

Drumurile, *deal*, în raionul com. Rădeşti, plasa Rîurile, judeţul Muscel.

Drumurile-Marĭ, *drumurĭ vechĭ*, jud. Dolj, pl. Doljul-d.-j., com. Poiana-Pleniţa ce trece prin V. comuneĭ; din aceste drumurĭ începe limita de N. a comuneĭ Verbiţa.

Drunca, *rîpă*, pe moşia Corjăuţi, com. Pomîrla, pl. Prutul-de-Sus, jud. Dorohoiŭ.

www.dacoromanica.ro

Druţa, *pădure*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., com. Brătila a luĭ A. Ovanes. Este foioasă şi are ca esenţe: fagĭ şi stejarĭ. Are o întindere de 856 hect. şi este supusă regimuluĭ silvic.

Druţeşti, *moşie*, proprietatea lui Costache Nicolaŭ, în jud. Tecuciŭ, com. Valea-Rea.

Druţeşti, *pădure*, pe moşia defunctuluĭ proprietar Costache Nicolaŭ, în jud. Tecuciŭ, satul Călimăneasa, pl. Zeletin, com. Valea-Rea.

Druţeşti, *pîrîŭ*, jud. Tecuciŭ; izvoreşte din rîpa cu acelaşĭ nume, la N. de Călimăneasa în com. Valea-Rea, şi se varsă în partea stîngă a Zeletinuluĭ, în raionul aceleeaşĭ comune.

Duan-Chioi-Orman, *pădure*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Ghiuvegea, pe ramificaţiile V. ale dealuluĭ Mezarlîc Bair, întinzîndu-se pe lîngă balta Iortmac. Are o întindere de 220 hect., carĭ aparţin toate statuluĭ. Esenţe: fag, mesteacăn şi carpen. Este tăiată de două drumurĭ: cel judeţean, Ostrovul-Lipniţa-Cuzgun şi cel comunal Cîşla-Ghiuvegea.

Dubanuluĭ-Muchea (Crucea-Popiĭ), *colină* şi *punct de hotar*, în judeţul Buzău, comuna Cătina.

Dubaşul, *sat*, jud. Bacău, pl. Bistriţa-d.-s., com. Slobozia-Luncani, aşezat pe pîrîul cu acelaşĭ nume. Are 32 fam., saŭ 139 sufl. Vite sunt: 3 caĭ şi 64 vite cornute.

Dubaşul, *pîrîiaş*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., com. Slobozia-Luncani; udă satul cu acelaşĭ nume şi se scurge în Trebiş.

Dubăsariul, *deal*, jud. Fălciŭ, parte acoperit cu pădure; pe coasta luĭ se află aşezat satul Cozmeşti, com. cu acelaşĭ nume, din pl. Podoleni.

Dubăsariul, *pădure*, jud. Fălciŭ. (Vezĭ Dubăsariul, deal).

Dubina, *vale*, pe moşia Plopeni, jud. Dorohoiŭ, pl. Başeul, com. Borseşti.

Dubiţa, *iaz*, pe moşia Lătăi, judeţul Botoşani, plasa Coşula, com. Lătăi.

Dubruvăţul, *gîrlă*, ce se desface din rîul Jijia, la locul numit Tudose, din satul Lăzăreni, jud. Iaşi, pl. Braniştea, com. Golăeşti, şi, sub numirea de Dubruvăţul, curge spre E., înconjoară satul Golăeşti şi se împreună iarăşĭ cu Jijia maĭ în jos de sat.

Duca, *deal*, în jud. Prahova, în partea de V. a com. Mărgineni-de-Sus, pl. Filipeşti. A fost plantat cu viţă, care s'a distrus din cauza filoxereĭ. Astă-zĭ servă pentru păşunatul vitelor.

Duculeasa, *localitate băltoasă*, jud. Brăila, pe lunca Siretuluĭ ca la 3 kil. spre S.-V. de satul Cotul-Lung, lîngă şoseaua Brăila-Focşani.

Duculeşti, *cătun*, din jud. Argeş, pl. Topologul, pendinte de com. rur. Alimăneşti-Ciofrîngeni. Are 65 fam. şi o biserică vechie, cu hramul Sf. Ingerĭ, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Duculeşti, *cătun*, jud. Argeş, pl. Piteşti, pendinte de com. rur. Poiana-Laculuĭ.

Duculuĭ (Dealul-), *deal*, jud. şi pl. Prahova, com. Breaza-de-Jos. Parte din acest deal este acoperit cu prunĭ, nucĭ, alunĭ, etc.; iar parte serveşte pentru păşune.

Duda, *com. rur.*, în partea de S. a pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, mărginită la N. cu comunele: Tăbălăeşti, Păhneşti şi Drînceni; la S. cu comuna Huşi; la E. cu comuna Rîşeşti şi rîul Prutul şi la V. cu comunele: Iepureni şi Tăbălăeşti.

Este formată din satele: Duda şi Novaci.

Suprafaţa teritoriuluĭ comuneĭ e cam de 4217 hect.

Are o populaţie de 275 familiĭ, saŭ 1168 suflete, din carĭ 190 contribuabilĭ.

Are 2 bisericĭ, deservite de 2 dascălĭ; o şcoală, condusă de 1 învăţător. Este udată de pîraĭele: Răcea şi Duda, şi în partea de E., de rîul Prutul. In centrul săŭ se află 2 iazurĭ.

Vite marĭ cornute sunt 992 oĭ 2805, caĭ 90 şi porcĭ 166.

Duda, *sat*, în partea de S. a comuneĭ cu acelaşĭ nume, pl. Podoleni, jud. Falciŭ, aşezată pe coastele dealurilor Duda şi Lohanul, udat prin mijloc de pîrîul Duda ce formează valea cu acelaşĭ nume.

Suprafaţa teritoruluĭ satuluĭ este de 2254 hect. Are o populaţie de 155 familiĭ, saŭ 671 suflete, din carĭ 110 contribuabilĭ.

Este reşedinţa comuneĭ. Are o şcoală, înfiinţată în anul 1881, frecuentată de 44 elevĭ; o biserică, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ. Această biserică e făcută în anul 1803,

www.dacoromanica.ro

de către Grigore Kogălniceanu și 3 locuitorĭ din Tăbălăești, anume: Albu, Acsinte și Mogîlea. Este deservită de un preot și un dascăl.

Duda, *deal*, în partea de E. a satuluĭ Duda, comuna cu acelașĭ nume, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, pe a căruia coastă de N.-E. se zice că a fost așezat din vechime satul Duda care maĭ tîrziŭ s'a strămutat pe coasta de S. unde se pretinde că era codru mare și locuitoriĭ se puteaŭ ascunde de încălcările vrăjmașe. Urmele pe icĭ pe colea a cîte unuĭ arbor mare, urme ce se văd și astă-zĭ, dovedesc că a existat într'adevăr aci codru în trecut.

Duda, *pîrîŭ*, jud. Fălciŭ, format din maĭ multe izvoare, ce se scurg dintre văișoarele dealuluĭ Lohan; trece prin mijlocul satuluĭ Duda, din comuna Duda, pl. Podoleni, despărțindu-l în două părțĭ de o potrivă. Curge de la V. spre E.-S. și se varsă în pîrîiașul Novaci (Răcea).

Dudași, *sat*, jud. Mehedinți, pl. Ocolul-de-Sus, com. rur. Șimianu Are 47 case. Este situat pe țărmul drept al rîuluĭ Topolnița.

Dudași, *insulă*, în Dunăre, în dreptul com. rur. Schela-Cladoveĭ, plasa Ocolul-de-Sus, județul Mehedinți.

Dudași, *pichet de graniță*, pe marginea Dunăreĭ, în jud. Mehedinți, pl. Ocolul-de-Sus.

Dudași, *sat*, în jud. Mehedinți, plasa Ocolul-de-Sus; ține de com. rur. Schela Cladoveĭ; are 49 case.

Dudăul, *iaz*, lîngă satul Popești, com. Popești, pl. Cîrligătura, jud. Iași.

Dudeasca, *fost sat*, în jud. Ialomița, plasa Cîmpuluĭ, pe moșia Dudeasca; era sat separat spre N. de satul Armășești, cu care acum este unit.

Dudeasca, *iaz*, rupt din rîul Prahova, care trece prin com. Dîrmonești, pl. Filipești, jud. Prahova.

Dudeasca, *moșie*, în jud. Ialomița, pl. Cîmpuluĭ, teritoriul comuneĭ Armășești. Are 3500 hect., din carĭ 5 hect. pădure și 65 hect. bălțiș, pe valea pîrîuluĭ Sărata. Pe această moșie se află satul Rădulești.

Dudele, *deal*, format pe malul drept al Călmățuiuluĭ, la S. de com. Seaca-Belciugata, pl. Șerbănești, jud. Olt.

Dudele, *heleșteŭ*, pe apa Călmățuiuluĭ, la S. de com Seaca-Belciugata, plasa Șerbănești, jud. Olt.

Dudele-Marĭ, *munte*, la marginea de N.-V. a jud. Dîmbovița.

Dudele-Micĭ, *munte*, jud. Dîmbovița, care, împreună cu Dudele-Marĭ, formează cotul dintre Leaota, din jud. Muscel, Transilvania și munțiĭ de lîngă rîul Ialomița.

Dudescul, *com. rur.*, jud. Brăila. Este situată pe malul drept al văiĭ Călmățuiuluĭ. Se mărginește la E. cu Slujitori-Albotești; la S.-V. cu Fleașca; la N. cu Batogul și la S. cu Tătarul. Are o populație de 160 familiĭ, saŭ 700 suflete, din carĭ 114 contribuabilĭ. Știŭ carte 81 persoane, nu știŭ, 920.

Venitul com. e de 2352 leĭ, 20 b. și cheltuelile, de 2330 leĭ, 68 b.

Suprafața comuneĭ e de 3400 hectare.

Sătenĭ împroprietărițĭ din 1864 sunt 97 și neîmproprietărițĭ, 15.

Are 1 debit și 4 cîrciume.

Vite marĭ cornute sunt 788 (408 boĭ, 275 vacĭ, 10 taurĭ, 89 viteĭ și 6 bivoli); sunt 311 caĭ, 2026 oĭ și 155 rîmătorĭ.

Suhatul vitelor e de 1255 hect.

Are 1 biserică, înființată de fostul proprietar Ștefan Jianu, deservită de 1 preot; 1 școală mixtă; o moară de vînt și cîteva grădinĭ cu pomĭ fructiferĭ.

Drumurĭ: la Slujitori-Albotești spre E. (4 kil.); la gara Dudești spre S.; la Fleașca spre S.-V. (5 kil.)

Comuna este înființată cam de pe la 1790, spun bătrîniĭ.

Dudescul, *sat*, în partea de N. a com. cu acelașĭ nume, jud. Brăila, pe muchea platouluĭ de S., ca la 57 kil. spre S. de orașul Brăila. Se zice că este înființat de vre-o 100 anĭ de vechiul proprietar Jianul care adunase la un loc pe toțĭ tîrlașiĭ de pe moșie. Vatra satuluĭ e de 25 hect. Sunt 130 de case; 3 cîrciumĭ; 2 lipscăniĭ; o băcănie; o moară de vînt.

Are o biserică, zidită la 1865 de către Stanciŭ Mocanul, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser; o școală mixtă, înființată de stat, și frecuentată de 33 elevĭ. Populația e de 155 familiĭ, saŭ 680 suflete, 330 bărbați și 350 femeĭ. Știŭ carte 31 persoane, nu știŭ 599.

Vite sunt: 770 vite marĭ cornute, 430 caĭ, 2 măgarĭ, 4600 oĭ, și 150 rîmătorĭ.

Dudescul, *moșie*, pendinte de comuna cu acelașĭ nume, județul Brăila, proprietatea d-luĭ Al. C.

www.dacoromanica.ro

Nicolescu, cu o suprafaţă de 3498 hect., aducînd un venit anual de 28000 leĭ.

Dudescul, *deal,* în jud. Buzăŭ, com. Năeni, căt. Proşca.

Dudeşti, *com. rur.,* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta. Este situată în partea cea maĭ de S.-E. a plăşiĭ, între comunele Feteşti şi Cocargea, din pl Borcea.

Teritoriul comuneĭ se întinde din Dunăre, spre N.-V., coprinzînd parte din insula Balta şi cîmpia Bărăganuluĭ, pe o suprafaţă de 6250 hect., din carĭ 4000 hect. pămînt de cultură, 75 hect. pădure şi 2175 hect. băltiş, coprins între Dunăre şi Borcea. Moşia, sub denumirea de Dudeşti-de-Baltă, aparţine Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti şi este arendată cu suma anuală de 37100 leĭ.

După legea rurală din 1864 sunt împroprietăriţi 158 locuitorĭ; neîmpropietăriţiĭ maĭ sunt 104 locuitorĭ.

Se compune dintr'un singur sat, situat pe ţărmul stîng al Borciĭ, pe coasta Bărăganuluĭ şi spre V. de satul Feteşti, de care se desparte numaĭ printr'o mică stradă. Acest sat este format din unirea a treĭ micĭ sate: Vlăcheni, Raza şi Dudeşti, ce eraŭ separate şi care prin îmulţirea populaţiuneĭ s'aŭ unit, formînd un singur sat.

Populaţiunea comuneĭ este de 333 familiĭ, saŭ 1503 suflete: 1498 Romînĭ, 3 Grecĭ şi 2 Ruşĭ; 369 agricultorĭ, 22 meseriaşĭ, 14 comercianţiĭ, 6 avînd profesiunĭ libere, 12 muncitorĭ şi 31 servitorĭ. Ştiŭ carte 330 persoane.

Vite sunt: 330 caĭ, 3140 boĭ, 10250 oĭ, 35 capre, 25 bivolĭ, 45 asinĭ şi 450 porcĭ.

Venitul comuneĭ, în 1887 – 1888, era de 4535 leĭ şi cheltuelile de 5070 leĭ.

Sunt două şcolĭ, una de băeţiĭ, condusă de un învăţător salariat de stat şi comună şi una de fete, condusă de o învăţătoare, retribuită de comună. Ambele şcolĭ sunt frecuentate de 80 elevĭ şi 34 eleve.

Are o biserică, deservită de 1 preot şi 2 dascălĭ.

Dudeşti, *sat,* în jud. Ilfov, pl. Dîmboviţa; face parte din com. rur. Dudeşti-Cioplea. Este situat spre E. de Bucureşti, pe malul stîng al rîuluĭ Dîmboviţa, înconjurat la S.-E. şi N. de dealurĭ; la V., spre Vitan, pămîntul e maĭ lăsat.

In urma mazîlireĭ luĭ Leon-Vodă, Radu fiul luĭ Alexandru Iliaş, fu desemnat de Sultan să ocupe tronul Ţăreĭ. El intră în Ţară cu oaste compusă din Moldovenĭ, Tătarĭ şi Turcĭ. Mateiŭ-Basarab, care ocupase tronul cu o lună înainte îĭ ĭese înainte cu armata între Dudeşti şi Plumbuita, la anul 1632, Oct. 26. Aci se dete lupta şi după cum spune cronica: «Fostaŭ războiŭ mare de dimineaţa pănă seara, fost-aŭ Tătarĭ mare năvală şi aŭ dat Dumnezeŭ spre seară că izbînda a fost a luĭ Mateiŭ-Vodă; iar Radu-Vodă aŭ dat dosul, fugind cu capul gol şi multe trupurĭ aŭ căzut jos de sabie. Făcutu-s'aŭ din trupurile acestora o movilă mare în marginea oraşuluĭ despre Dudeşti ca să se pomenească».

Aci e reşedinţa primărieĭ.

Se întinde pe o suprafaţă de 1806 hect., cu o populaţie de 942 locuitorĭ.

D-l T. Eftimiŭ are 1493 hect. şi locuitoriĭ 313 hect. Proprietarul cultivă 823 hect. (415 sterpe, 197 izlaz, 8 vie, 49 pădure). Locuitorĭ cultivă 250 hect. (13 sterpe şi 50 izlaz).

Are o biserică, deservită de 2 preoţiĭ şi 3 cîntăreţiĭ; o şcoală mixtă, frecuentată de 24 elevĭ şi 40 eleve, cu întreţinerea căreia statul şi comuna cheltuesc 2050 leĭ anual.

Comerciul se face de 6 cîrciumarĭ şi 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 590 şi al celor micĭ de 1074.

In *Traité sur le commerce de la Mer Noire* (1787) de Peyssonel, găsim că sub domnia luĭ Mihail Racoviţă, un boer numit Dudescu, însărcinase pe un neamţ de a scoate pietre dintr'o carieră, ce avea în una din moşiile sale, la cîte-va leghe de Bucureşti. Neamţul descoperi în această carieră un filon de aur; el informă pe Dudescu şi-ĭ propuse de a lucra la aceasta, luînd şi el o parte din profit. Incercările făcute împreună reuşiră foarte bine şi aŭ scos o cantitate destul de mare de aur. Această descoperire nu fu mult timp necunoscută de Voevodul Mihaiŭ, cu toate precauţiunile luate de proprietarul moşieĭ şi de antreprenor pentru a păstra taina. Prinţul adună pe toţiĭ boeriĭ între carĭ se afla şi Dudescu, şi fără a-l numi, spuse că a auzit, că s'a descoperit o mină de aur, în moşia unuia din boeriĭ adunaţiĭ. El arătă răul, ce ar putea cauza Ţăreĭ această descoperire, pentru că auzind ministrul Otoman, ar expune pe toţiĭ locuitoriĭ Ţăreĭ şi maĭ ales pe boerul, care a făcut descoperirea în domeniul săŭ, la tirania Turcilor. Boeriĭ, după ce aŭ cîntărit toate cuvintele Voevoduluĭ, încheiară că ar trebui poruncit colegului lor, oricarĭ ar fi, de a înceta să lucreze la această mină şi de a trece în tăcere această descoperire. Nu

www.dacoromanica.ro

se mai vorbi de atunci de această mină.

Dudeşti, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. Brăila, pl. Balta, com. Dudeşti, pe linia Făurei-Feteşti, pusă în circulaţie la 21 Noembre 1886. Se află între staţiile Cioara (10.2 kil.) şi Cireşul (10.4 kil.). Înălţimea d'asupra nivelului mării de 46 m. 04. Venitul acestei staţii pe anul 1896 a fost de 144321 lei, 37 bani.

Dudeşti-Cioplea, *com. rur.*, jud. Ilfov, pl. Dîmboviţa. E situată spre S.-E. de Bucureşti, lîngă rîul. Dîmboviţa, 6 kil. departe de Capitală.

Se compune din satele: Bîrzeşti, Cioplea, Dudeşti, Căţelul, Vitanul, Progresul şi Văcăreşti, cu o populaţie de 2089 locuitori, cari trăesc în 426 case şi 3 bordeie.

Suprafaţa totală a comunei e de 5708 hect. Statul, însurăţeii după moşiile Progresul şi Văcăreşti, D nii T. Eftimiu şi D. Voreas, au 4452 hect. şi locuitorii celor-l'alte căt. 1256 hectare.

Proprietarii cultivă 2108 hect. (1000 rămîn sterpe, 417 izlaz, 877 vie şi 50 pădure), locuitorii cultivă 980 hect. (126 sterpe, 130 izlaz, 20 vie).

In comună sunt 4 biserici (la Cioplea, Dudeşti, Căţelul şi Văcăreşti); 3 şcoale; 1 moară cu aburi; 1 povarnă; 3 maşini de treerat cu aburi; 3 poduri stătătoare.

Sunt 413 contribuabili.

Budgetul com. e de 15050 lei la venituri şi de 12923 lei la cheltueli.

Dintre locuitori, 438 sunt plugari, 43 meseriaşi, 152 au diferite profesiuni.

Via se cultivă pe o suprafaţă de 107 hect.

Comerciul se face de 23 cîrciumari şi 3 hangii.

Arătura se face cu 271 pluguri: 219 cu boi şi 52 cu cai. Locuitorii au 320 care şi căruţe: 248 cu boi şi 72 cu cai.

Numărul vitelor mari e de 1676 (254 cai şi epe, 904 boi, 132 vaci şi viţei, 56 bivoli, 330 bivoliţe) şi al celor mici de 2584 (312 porci, 2372 oi).

Locuitori împroprietăriţi sunt 263 şi neîmproprietăriţi 396.

Locuitorii în mare parte sunt Sîrbi şi se ocupă în special cu cultura legumelor.

Duduca, *prival*, jud. Brăila, care pleacă din lacul Petroiul de la S., trece din com. Mihaiu-Bravul în jud. Ialomiţa, unindu-se cu alte lacuri.

Duduitul, *vechiu pichet de frontieră*, pe malul Dunărei, în dreptul satului Ciocăneşti-Mărgineni, pl. Borcea, jud. Ialomiţa.

Duduiţi, *vale*, pe proprietatea Onceasca, a Eforiei Spitalelor Civile din Bucureşti, situată în pl. Marginea, jud. Vlaşca.

Dudul, *com. rur.*, pl. Siul-d.-j., jud. Olt. E situată sub culmea dealului Oltul şi în stînga Siului, la depărtare de 60 kil. de capitala jud. şi la 26 kil. de reşedinţa plăşei.

Se compune din 3 cât.: Dudul, Plăviceni şi Moşteni. Are o populaţiune de 400 familii, saŭ 1700 locuitori (1000 bărbaţi, 700 femei), din cari 380 contribuabili, locuind în 44 case şi 356 bordeie. Comuna e vechie. Despre înfiinţarea şi primii ei locuitori nu se ştie nimic pozitiv. Bătrînii povestesc că la început com. se compunea numai din cât. Dudul şi din vr'o 15 familii din altul, numit Fişcălia. La 1864, mai mulţi locuitori din satul Plăviceni, de peste Olt, jud. Romanaţi, s'aŭ stabilit aci şi aŭ numit cătunele Fiscălia şi Plăviceni, după numele satului lor.

Locuitorii sunt Romîni, afară de cîţi-va Bulgari, şi cîţi-va Ţigani. Ei se ocupă cu agricultura şi creşterea vitelor, unii şi cu cultura viei. Meseriaşi sunt: 10 dulgheri şi zidari, 1 fierar şi 5 tîmplari.

Moşia e parte proprietatea Eforiei Bisericei Creţulescu, care întreţine schitul Plăviceni, parte particulară.

După legea rurală, s'aŭ împroprietărit 135 locuitori, cînd li s'aŭ dat 467 hect. pămînt. Viile, situate pe Dealul-Oltului, ocupă o suprafaţă de 50 hect. Tot teritoriul com. se întinde pe o suprafaţă de 1992 hect.

Pămîntul de cultură, parte negru, humos şi fertil, ieste parte galben, argilos şi nisipos, mai ales pe Valea-Oltului.

Vite sunt: 22 cai, 45 iepe, 130 boi, 60 vaci, 40 bivoli şi bivoliţe, 1200 oi şi 45 rîmători.

In raionul com. sunt 2 biserici: una e schit pendinte de Eforia Bisericei Creţulescu. Ele sunt deservite de 2 preoţi şi 2 cîntăreţi, plătiţi din budgetul comunei.

Şcoala există în com. cam de 25 ani. Se frecuentă de 46 elevi, toţi băieţi, din numărul de 296 (180 b. şi 116 f.) în vîrstă de şcoală. Cu întreţinerea ei, statul cheltueşte anual 1080 lei.

Localul e proprietatea comunei.

Stabilimente industriale în com. sunt: o moară şi o piuă cu aburi.

Comerciul se exercită în com. de 4 cîrciumari.

Veniturile şi cheltuelile după ultimul budget, sunt de 2392 lei.

www.dacoromanica.ro

Şoseaua judeţeană Slatina-T.-Măgurele, leagă comuna la N. cu com. Beciul şi la S. cu Plopi, Slăviteşti, din jud. Teleorman, prin centrul com. trece o şosea comunală.

La E. se află Dealul-Oltuluĭ, acoperit cu viĭ, de la care se întinde un platoŭ până în Călmăţuiŭ, pe care se află ţarinele locuitorilor, care se învecinesc cu com. Crîngeni din Teleorman. Dealul are maĭ multe surpăturĭ numite ruştĭ, ca: Rusca-Duduluĭ, Rusca-luĭ-Plopeanu, Rusca-Mare, Rusca-Moştenilor, etc.

Pe teritoriul com. sunt 3 movile, din carĭ una e situată la N. şi două la E., în cîmpie, cam paralel cu malul Oltuluĭ.

La V., raionul com. e limitat de Siul. Pe dreapta luĭ, între Siul şi Olt, se întind zăvoaiele Oltuluĭ.

Dudul, *sat*, face parte din com. rur. Chiajna, pl. Znagov, jud. Ilfov. Este situat la E. de Chiajna, pe malul drept al rîuluĭ Dîmboviţa.

Se întinde pe o suprafaţă de 443 hect., cu o populaţie de 195 locuitorĭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe; 1 moară cu apă; 1 zalhana; 1 maşină de treerat; 1 pod stătător.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 145 şi al celor micĭ de 65.

Dudul, *sat*, face parte din com. rur. Dudul, pl. Siul-d.-j., jud. Olt. E situat la sudul comuneĭ, pe coasta dealuluĭ Oltul şi în stînga Siuluĭ. E reşedinţa comuneĭ. Are 243 familiĭ, saŭ 770 locuitorĭ (415 bărbaţĭ şi 355 femeĭ), din carĭ 180 contribuabilĭ.

Este o biserică cu următoarea inscripţie:

Această biserică s'a clădit la anul 1837, luna Aprilie, cu ctitoriĭ Mirea Slăvescu cu soţia sa Zamfira şi fiiĭ lor Alexandru şi Safta.

S'a reperat în anul 1893. E deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Dudul, *deal*, pe malul Oltuluĭ, în raionul com. Dudul, pl. Siul-d.-j., jud. Olt, pe care se cultivă 49 hect., 25 ariĭ vie.

Dudul, *moşie*, jud. Ilfov, pl. Znagov, proprietatea statuluĭ. Înainte de secularizare aparţinea M-reĭ Sărindarul din Bucureşti. La 1871 a fost ipotecată pentru asigurarea împrumutuluĭ domenial, cînd se arenda cu 15,000 leĭ. Dela 1876—86 arenda a scăzut la 9780 leĭ.

Dudul, *pădure particulară*, situată pe moşia Dudul, com. Chiajna, pl. Znagov, jud. Ilfov, supusă regimuluĭ silvic. Este situată în linia de centură a forturilor din jurul capitaleĭ.

Duduluĭ (Măgura-), *măgură*, la V. comuneĭ Belitori, pl. Tîrguluĭ, jud. Teleorman, pe dealul din dreapta Urluiuluĭ.

Duduruz (Valea-luĭ-), *vale*, în com. Glodeanul-Sărat, pe moşia statuluĭ, jud. Buzăŭ. E acoperită cu semănăturĭ.

Dudutluc - Cucuciuc - Alceac, *vale*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. urbane Cuzgun şi pe acela al comuneĭ rurale Enişenlia. Se desface din poalele vestice ale dealuluĭ Ghiol-Punar; seîndreaptă spre S., printre dealurile Mulver - Acceuci, Cara - Amat, pe dreapta şi Cara-Amat pe stînga; are o direcţie generală de la S.-E. spre N.-V.; din dreptul satuluĭ Cara-Amat ia numele de valea Migeleti şi sub acest nume se deschide în valea Beilicul, pe dreapta, lîngă orăşelul Cuzgun, este tăiată de drumurile Cara-Amat, Bazirgian şi Urluia-Nastradin; este acoperită cu păduri.

Duduviceşti, *sat*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Şimnicul. Are 334 suflete, 185 bărbaţĭ şi 149 femeĭ. Locuesc în 75 case şi 6 bordee. In sat este o şcoală mixtă, ce funcţionează din 1892 şi e întreţinută de comună. E condusă de un învăţător. Localul şcoaleĭ este de zid. In anul şcolar 1892—93, şcoala a fost frecuentată de 32 băeţĭ, din 48 copiĭ în vîrstă de şcoală.

Duful, *cătun*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, comuna Bora, pe cîmpul Bărăgan.

Dugheanul. Vezĭ Cîrstăneşti, deal, jud. Vîlcea.

Dugheanul, *iezer*, jud. Brăila, situat la E. de japsa Bolbocul, în care curge apa din Schioaca.

Duhamna, *pădure*, în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-de-Sus, pe teritorul com. rur. Bresniţa.

Duhna, *pîrîiaş*, provenit din izvoarele dealurilor de pe valea Duhneĭ, jud. Teleorman. Se scurge în rîul Călmăţuiul, în dreptul com. Lisa.

Duhna, *vale*, în jud. Teleorman, pl. Călmăţuiuluĭ; începe din apropiere de valea Suroaieĭ, maĭ spre N.-E. de com. Traian; străbate moşia Piatra, unde se lărgeşte din ce în ce maĭ mult, formînd aproape de gura eĭ dealurĭ înalte pe care sunt plantate viĭ şi din carĭ curg izvoare abundente de apă, ce daŭ naş-

www.dacoromanica.ro

tere unuĭ pîrîiaș cu numele tot de Duhna. Grădinariĭ cultivatorĭ de zarzavaturĭ se servesc de aceste ape pentru irigațiunĭ. Valea Duhneĭ se pierde la intrarea în com. Lisa.

Duica, *vale*. Vezĭ Fîntîneĭ (Valea-), comuna Rădești, județul Muscel.

Duimgi, *sat*, în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, cătunul com. Cara-Nasuf. E situat în partea sudică a județuluĭ și cea de S.-V. a comuneĭ, pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Duimgi, la 4 kil. spre S.-V. de reședința comuneĭ, satul Cara-Nasuf. Are o intindere de 63 hect. și o populație, în cea maĭ mare parte bulgărească, de 83 familiĭ, saŭ 315 suflete. Pămîntul este favorabil agriculture. Locuitoriĭ se ocupă cu pescuitul și cu extragerea săreĭ din apa sărată a laculuĭ Tuzla, unde Statul posedă două saline.

Duimgi, *vîrf de deal*, în jud. și pl. Constanța, pe teritoriul comuneĭ Cara-Harman și anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Peletlia. Este situat tocmaĭ la hotarul celor două județe, la o distanță egală între satele Peletlia și Duimgi (județul Tulcea). Prin apropiere și pe la vestul săŭ trece drumul comunal Duimgi-Peletlia. Are 83 de metri înălțime. Este acoperit cu verdeață.

Duimgi, *vîrf de deal*, în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul com. rur. Cara-Nasuf, și anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Duimgi. Este un vîrf estic al dealuluĭ Cascalîc-Bair, din partea sudică a plășeĭ și a comuneĭ. Are o înălțime de 83 m., dominînd asupra satuluĭ Duimgi și drumuluĭ comunal Duimgi-Peletlia, ce trece pe la poalele luĭ. E acoperit cu verdeață.

Duimgi, altă numire a *laculuĭ* Tuzla, jud. Tulcea, în care se varsă pîrîul Duimgi.

Duimgi-Dere, *pîrîŭ*, jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul comunelor rurale Cogelac și Cara-Nasuf. Și-a luat numele de la satul Duimgi, pe care îl udă. Izvorește sub numele de Inan-Dere din poalele sudice ale dealuluĭ Hagi-Avat-Bair; se îndreaptă spre S. maĭ întîiŭ, avînd o direcțiune generală de la N.-V. spre S.-E; trece prin satul Inan-Cețure, de unde eșind ia numele de Duimgi; trece prin satul Tari-Verde, lîngă care taie șoseaua națională Tulcea-Babadag-Constanța; de aci se îndreaptă spre E.; trece prin satul Duimgi, și se varsă în partea vestică a laculuĭ Tuzla, care maĭ poartă și numele de lacul Duimgi. Cursul săŭ are o lungime de 22 kil. Malurile sale sunt, pînă la Inan-Cețure, joase; de aci pînă la vărsărĭ, înalte și rîpoase, ba și pietroase, maĭ jos de Tari-Verde pănă la Duimgi. Străbate partea sudică a plășeĭ, pe cea centrală a comuneĭ Cogelac, și pe cea sud-vestică a comuneĭ Cara-Nasuf. Pe valea luĭ merge drumul comunal Inan-Tari-Verde-Duimgi. Basinul săŭ, cu o suprafață de peste 12000 hect., e cuprins între dealurile Inan-Bair și Caşcalîc-Bair de-oparte, Haidîn de altă parte. Ca afluent principal are pîrîul Cogelac, pe dreapta.

Duiul, *munte*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, com. Bisoca; se desface din culmea Ulmușoruluĭ; brăzdează Estul com.; se întinde în com. Chiojdeni, printre pîrîul Talpa și rîul Rîmnicul, și se termină în Rîmnic; este acoperit cu pădurĭ.

Dulbanul (Satul-Noŭ), *cătun* al com. Amarul, jud. Buzăŭ. Are 180 locuitorĭ și 42 case.

Dulbanul (Semeșasca), *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Amarul, căt. Dulbanul. Are o suprafață de 2000 hect., din carĭ 1600 hect. arabile, 50 hect. fineață, 100 hect. izlaz, restul sterp; e alipită moșieĭ Fulga (Xanto) din Prahova.

Dulbanul, *movilă*, situată la N. com. Stăncuța, jud. Brăila, la 3 kil. în drum, spre com. Ciacîrul, unde a fost altă-dată un sătișor cu numele movileĭ.

Dulbanul, *prival*, la E. movileĭ Dulbanul, jud. Brăila; unește Lacul-Popeĭ, din com. Stăncuța, cu lacul Ciorile, din com. Vizirul.

Dulbanuluĭ (Plaiul-), *plaiŭ*, la S. de com. Tîrlești, jud. Prahova, pl. Teleajenul, pe care se află pădure și locurĭ de pășune.

Dulbanuluĭ (Valea-), *vale*, în com. Amarul, căt. Dulbanul, jud. Buzăŭ. Se unește cu Valea-Cailor și se scurge în lacul Boldești.

Dulce (Dealul-), *deal*, pe moșiea Hilișeul-Gafencu, jud. Dorohoiŭ, pl. Coșula, com. Hilișeul.

Dulce (Izvorul-), *cătun* al com. Gura-Sărățeĭ, jud. Buzăŭ, cu două sub-diviziĭ: Aprozești și Olănita. Are o populație de 610 locuitorĭ și 107 case.

Dulce (Izvorul-) (Furești),

www.dacoromanica.ro

cătun al com. Cărpinişteа, jud. Buzău. Are o populaţie de 710 locuitorĭ şi 149 case.

Dulce (Izvorul-) (Fureşti), *moşie*, în com. Cărpinişteа, căt. Izvorul-Dulce, jud. Buzău; face, împreună cu Balaurul, un trup de 800 hect., din carĭ 400 hect. arabile, 100 hect. fîneaţă, 150 izlaz, 20 pădurea Drăghicĭ şi restul sterp.

Dulce (Izvorul-), *pîrîiaş*, jud. Buzău. (Vezĭ Pîrscovelul).

Dulce (Izvorul-), *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, com. Bisoca, izvoreşte din muntele Bisoca; udă partea de V. a com şi se varsă în pîrîul Recea-Moldovanul, pe dreapta luĭ.

Dulce (Izvorul-), *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-de-Sus, com. Slobozia; izvoreşte din dealul păduros Gurguiatul, udă partea de V. a com., primeşte în sine pîrîul Rogoz şi pîrîul Coroteni, şi merge de se varsă în pîrîul Slobozia, maĭ sus de cătunul de reşedinţă Slobozia, al aceleiaşĭ comune.

Dulce (Lacul-), *lac*, situat la V. şi la 500 m. de com. Izlazul.

Dulce (Pîrîul-), *pîrîiaş*, în jud. Bacău, pl. Trotuşul, com. Grozeşti, care se scurge în Pîrîul-Sărat.

Dulceanca, *com rur.*, în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, la extremitatea văeĭ Burdea, unde porneşte spre valea Vedeĭ. Este aşezată pe coasta acesteĭ văĭ, învecinîndu-se la N. cu com. Rădoeşti şi parte din Drăgăneşti; la S., cu rîul Vedea şi com. Peretul, dincolo de acest rîŭ; la E., cu com. Albeşti şi la V., cu com. Meri-Goala. Jumătate com. este aşezată pe coasta dealuluĭ şi jumătate dincolo de acest deal, spre N., însă fără nicĭ o întrerupere.

Suprafaţa eĭ, cu a proprietăţilor de pe dînsa şi cu terenul pe care sunt împroprietăriţĭ locuitoriĭ, este ca de 1260 hect. Proprietarul de căpetenie este Epitropia Aşezămintelor Brîncoveneştĭ, care posedă 554 hect. pămînt arabil şi 30 hect. pădure.

Împroprietăriţĭ după legea rurală, pe această moşie, sunt 19 locuitorĭ pe o întindere de 45 hect., restul este proprietatea moşnenilor.

Sunt în această com. şi $36^1/_2$ hect. de viĭ.

Com. are o populaţie de 86 fam., saŭ 438 sufl.; 77 contrib.

Numărul vitelor este de 998 capete, din carĭ 209 vite marĭ cornute, 60 caĭ, 9 măgarĭ, 572 oĭ, 10 capre şi 138 rîmătorĭ.

Budgetul comuneĭ este de leĭ 1938, banĭ 52 la venitурĭ şi de leĭ 1938, banĭ 34 la cheltuelĭ.

Are o şcoală, condusă de un învăţător şi frecuentată de 10 elevĭ; o biserică, deservită de un preot şi un cîntăreţ.

Pe apa Zbîrglezeĭ este o moară de măcinat.

Drumurile vecinale ale acesteĭ com. sunt: la Meri-Goala, peste valea Zbîrglezeĭ şi de aci la Roşiorĭ; la Albeşti, spre S.-E. şi la com. Licuriciul, spre V.

În partea despre S. a com., pe dealul numit al luĭ-Panait, se văd urmele întăriturеĭ de pămînt, despre care se menţionează la com. Albeşti.

Dulceanca, *moşie*, în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, proprietatea Aşezămintelor Brîncovenestĭ. Are o întindere de 584 hect. din carĭ 30 hect. pădure.

Dulceni, *moşie*, în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, situată în comuna Belitori. Este proprietatea d-luĭ P. S. Aurelian. Are o întindere de 587 hect. pămînt arabil, din carĭ 5 hect. pădure.

Se învecineşte cu trupurile de moşie Depusa şi Sf.-Ion, tot din com. Belitori.

Dulceşti, *com. rur.*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-j., spre V. de oraşul Roman şi la o depărtare de 12 kil. de el şi de 11 kil. de reşedinţa plăşeĭ. Este situată în cea maĭ mare parte pe platoul ce separă pîrîul Valea-Neagră de rîul Moldova. Este formată din satele: Corhana, Dulceşti şi Roşiori cu reşedinţa în satul Dulceşti. Are o populaţiune de 360 fam., saŭ 1240 sufl. Sunt 341 contribuabilĭ; 335 case. Ştiŭ carte 76 persoane. Loc. aŭ 430 vite marĭ cornute. Sunt 2 bisericĭ: una de zid şi alta de lemn; o şcoală mixtă, care în anul 1886—87, a fost frecuentată de 15 elevĭ, din 63 înscrişĭ. Formează cu com. Bogzeşti, Brănişteni şi Cîrligul o circumscripţie fiscală. Budgetul com. este de 4641 leĭ la venitурĭ şi de leĭ 3740 la cheltuelĭ. Este legată cu oraşul Roman prin şosea.

Dulceşti, *sat*, jud. Roman, pl. Siretul-d.-j., com. Dulceşti, pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Valea-Neagră, spre V. de oraşul Roman şi la o depărtare de 12 kil. de el şi de 11 kil. de reşedinţa plăşeĭ, pe şoseaua Roman-Piatra. Este reşedinţa com. Dulceşti. Are o populaţie de 240 fam., saŭ 835 sufl., din carĭ 216 contribuabilĭ. Ştiŭ carte 60 persoane. Are o fabrică de spirt şi 3 iazurĭ cu morĭ. Se lucrează rogojinĭ, oale şi căruţe ordinare. Sunt 284 vite marĭ cornute.

www.dacoromanica.ro

Are o biserică de zid; o școală mixtă, care în anul 1886—87 a fost frecuentată de 15 elevi, din 63 înscriși. Aicĭ se găsesc case marĭ și o livadă frumoasă a d neĭ Sturdza, proprietara satuluĭ. Este legat cu orașul Roman prin șosea.

Acest sat este înființat înainte saŭ în timpul domnieĭ luĭ Ieremia-Movilă, căcĭ biserica este făcută de un boier Caraiman, care a reușit a duce luĭ Ieremia-Movilă banĭ în Polonia, pentru care faptă Vodă l'a răsplătit cînd a venit la domnia Moldoveĭ cu banĭ și moșie.

Dulgea, *vale*, în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, com. rur. Beidant; se desface din poalele E. ale dealuluĭ Caragea-Punar; se îndreaptă spre E., avînd o direcție de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea V. a pl. și a com., merge numaĭ prin păduri, printre dealurile Ghiur-Geamrîc și Gogea-Bair; după 3 kil. se deschide în valea pîrîuluĭ Beidant, pe dreapta.

Dulgherul, *sat*, în jud. Constanța, pl. Hîrșova, com. Eni-Sarai.

E situat maĭ mult în partea centrală a pl., și cea E. a com., la $4^1/_2$ kil. spre E. de cătr. de reședință, Eni-Sarai. Este așezat pe valea Dulgherul și anume pe malul drept al pîrîuluĭ Dulgherul, fiind dominat de vîrful Dulgherul-Iuc, care este la 1 kil. spre N.-E. de sat, și care are o înălțime de 130 metri.

Suprafața sa este de 3915 hect., din care 75 hect. sunt ocupate numaĭ de vatra satuluĭ și de grădinĭ.

Populațiunea, a căreĭ maioritate o formează Turciĭ, este de 140 familiĭ saŭ 737 suflete, ocupîndu-se maĭ ales cu agricultura. Pămîntul produce grîŭ, ovăz și meiŭ. Drumul comunal Carapelit-Cartal-Teleuș, trece prin partea N.-E. a satuluĭ. Din aceste drumurĭ se maĭ ramifică altele carĭ duc la Haidar, la Mahometcea și la Curudjea; altul pleacă prin partea S.-E. a satuluĭ și se duce la satul Muslu-Bei.

Dulgherul, *deal*, în jud. Constanța, pl. Hîrșova, com. Calfa și jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, com. Casimcea. E o prelungire S. a dealuluĭ Curu-Bair. Se întinde spre S., avînd o direcțiune generală de la N.-E. către S.-V. Pe muchia luĭ merge hotarul celor două județe. Vîrful cel maĭ înalt, Turbencea, are 252 m., dominînd asupra satuluĭ și văeĭ Casimcea și asupra satului Curudjea. Este acoperit cu fineță și pe la poale cu sămănăturĭ.

Dulgherul, *movilă*, în jud. Constanța, pl. Hîrșova, com. Sarai, la 1 kil. spre N.-E. de satul Dulgherul. Are 130 m. înălțime și domină satul, valea și pîrîul cu același nume. Este acoperit cu verdeață.

Dulgherul, *pîrîŭ*, în jud. Constanța, pl. Hîrșova, com. Sarai, cătr. Dulgherul. Izvorăște din partea S. a satuluĭ Dulgherul, îl udă și îl ocolește pe la S., apoĭ pe la V., îndreptîndu-se spre N., unde se varsă în pîrîul Haidar, după un curs neregulat de 3 kil. Malurile sale sunt în general cam rîpoase, maĭ ales spre N.

Dulgherul, *vale*, în jud. Constanța, pl. Hîrșova, com. Eni-Sarai, cătr. Dulgherul. Trece prin satul Dulgherul și se deschide în valea pîrîuluĭ Haidar, în dreptul satuluĭ Carapelit. Are o direcțiune maĭ întîiŭ de la N.-E. către S.-V., apoĭ către V. și în fine către N.-V. E udată de pîrîul Dulgherul și dominată de movila Dulgherul-Iuc.

Dulgherul, *vale*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, com. Ciucurova; se desface din dealul Ciucurova; se îndreaptă spre E., într'o direcție de la N.-E. spre S.-V., brăzdînd partea apusană a comuneĭ și a plășiĭ; primește pe dreapta valea Atmagea, și după un drum de 4 kil. se deschide în valea Arman-Ceșure (valea Ciucurova saŭ Slava-Cercheză), pe stînga eĭ; pe valea-ĭ merge drumul comunal Ciucurova-Topolog (Constanța).

Duliga, *vălcea*, com. Păcureți, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Dulman, *muche de deal*, care trece pe lîngă movila Suliganuluĭ, jud. Brăila și continuă spre S. pănă la Muchea-Catîruluĭ, formînd hotarul N.-E. al com. Suțești de pe țărmul stîng al Buzăuluĭ, ca la 8 kil. spre N. de satul Suțești.

Dulul-Brîncoveanuluĭ. Vezĭ Slobozia.

Dumasca, *sat*, în partea de E. a com. Dobrovățul, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, situat pe două coaste de deal, prin mijlocul cărora curge pîrîul Dumasca; are o suprafață de 534 hect., proprietatea locuitorilor, cu 11 hect. viĭ, și o populație de 100 familiĭ saŭ 518 suflete, din carĭ 36 familiĭ, saŭ 130 suflete lipovenĭ și 3 familiĭ evreeștĭ.

Numărul vitelor e de 1231: 312 vite marĭ cornute, 553 oĭ, 104 caĭ și 262 rîmătorĭ.

Dumasca, *podiș*, în com. Dobrovățul, pl. Crasna, jud. Vasluiu; are loc de imaș și arătură.

www.dacoromanica.ro

Dumasca, *pîrîŭ.* Vezĭ Dobrovățul, pîrîŭ, jud. Vasluiŭ.

Dumaşteĭ (Dealul-), *deal,* care se întinde la E. com. Tăcuta, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ.

Dumaşteĭ (Valea-), *vale,* se întinde spre E. com. Tăcuta, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ.

Dumănoaia, *vale,* în jud. Buzăŭ, com. Baba-Ana, căt. Baba-Ana-d.-s.; e maĭ mult smîrc şi păpuriş.

Dumbosul, *iezer,* între canalul Cremenea şi Vălciul, din com. Stăncuţa, jud. Brăila, între lacul Chichineţul şi privalul Coităneasa, cu care se uneşte printr'un prival.

Dumbrava, *plasă,* în jud. Mehedinţi. Şĭ-a luat numele de la dumbrăvile şi întinsele păduri seculare ce posedă.

Se mărgineşte la N. cu pl. Motrul-d.-j., la E. cu jud. Dolj, la S. cu pl. Cîmpul, iar la V. cu plasa Blahniţa şi plasa Ocolul-d.-j.

Este formată din 25 comune şi anume:

1. *Adunaţi-Teiuluĭ,* cu căt.: Adunaţi-Teiuluĭ şi Brîgleasa.
2. *Albuleşti,* cu cătunele: Albuleşti, Pădina, Dealul-Mare şi Mărceni.
3. *Bîcleşul,* cu cătunele: Bîcleşul, Zmadovicioara, Braniştea şi Seliştiuţa.
4. *Bălăcita,* cu cătunul: Bălăcita.
5. *Bălţaţi-d.-j.,* cu cătunele: Bălţaţi-d.-j., Higrul, Ursoaia, Dealul-Mare, Faţa şi Golineasa.
6. *Bălţaţi-d.-s.,* cu cătunele: Bălţaţi-d.-s. şi Giura.
7. *Bărboiul,* cu cătunul: Bărboiul.
8. *Botoşeşti,* cu cătunele: Botoşeşti, Paia-din-Dos şi Paia din-Faţă.
9. *Busul,* cu cătunele: Busul, Gropanele, Grădiştea, Busuleţul, Milcioaia şi Drăganul.
10. *Corzul,* cu cătunele: Corzul şi Părpăleşti.
11. *Cosovăţul,* cu cătunele: Cosovăţul şi Plaiul.
12. *Cleanovul,* cu cătunele: Cleanovul şi Preajba.
13. *Greceşti,* cu cătunul: Greceşti.
14. *Guardeniţa,* cu cătunul: Guardeniţa.
15. *Iablaniţa,* cu cătunul: Iablaniţa.
16. *Pădina-Mare,* cu cătunul: Pădina-Mare.
17. *Pădina-Mică,* cu cătunul: Pădina-Mică.
18. *Piria,* cu cătunele: Piria şi Malul-Mic.
19. *Podul-Grosuluĭ,* cu cătunele: Podul-Grosuluĭ, Petra şi Podeni.
20. *Secul,* cu cătunele: Secul, Şumandra, Zmadovicioara şi Ţiuleni.
21. *Slaşoma,* cu cătunul: Slaşoma.
22. *Smadoviţa,* cu cătunele: Smadoviţa, Boceni, Popeşti şi Gulani.
23. *Stăneşti,* cu căt.: Stăneşti.
24. *Stigniţa,* cu cătunul: Stigniţa.
25. *Valea-Marculuĭ,* cu cătunul: Valea-Marculuĭ.

In privinţa administrativă, îşĭ are reşedinţă în com. rur. Bîcleşul; iar în privinţa judiciară aparţine judecătorieĭ Ocolului Strehaia şi Recea din pl. Cîmpul.

Suprafaţa totală a plăşeĭ Dumbrava este de: 70169 hect., din carĭ 14236 hect. sunt cultivabile, 14076 acoperite cu păduri, 1020 cu viĭ, iar restul sunt necultivabile.

Este udată de pîrîul Drincea care poartă diferite numirĭ după numele localităţilor pe unde trece. Această pl. este brăzdată de culmea Dumbrăviĭ din care se ramifică diferite dealurĭ, şi care se termină în jud. Dolj.

Statul posedă în această pl. 4 moşiĭ cu un venit anual de 37.051 leĭ.

In această pl. sunt 18 şcoale şi 38 bisericĭ.

Are o şosea judeţeană, care o străbate, începînd din şoseaua naţională, din dealul Baloteĭ de la cele treĭ cîrciumĭ şi duce pe culmea Dumbrăviĭ la Izvorul-Bîcleşuluĭ, trecînd în jud. Dolj, la com. rur. Cernăteşti.

Prin com. Corzul, Guardeniţa, Bălăciţa, Pădina-Mică şi altele trece valul luĭ Traian.

Terenul plăşeĭ Dumbrava este priincios agriculturеĭ. Grîul, numit grîul de Dumbrava, este de o calitate superioară.

Dumbrava, *sat,* în jud. Dîmboviţa, pl. Dealul-Dîmboviţa, căt. com. Colanul. E situat pe şoseaua judeţeană Tîrgovişte-Găeşti, la 3 kil. spre S. de bariera Ciocîrlanul şi gara drumuluĭ de fer, pe malul drept al rîuleţuluĭ Ilfovul.

Dumbrava, *cătun,* în jud. Putna, com. Crucea-d.-j., pl. Zăbrăuţul, numit ast-fel de la dumbrava de pe teritoriul luĭ. Este situat pe podişul format de malul Şuşiţeĭ, care e acoperit cu viĭ.

Are o biserică filială, cu hramul Sf. Nicolae. Acest cătun se numea în vechime Butuceni.

Dumbrava, *sat,* face parte din com. Hurueşti, jud. Tecuciŭ. E situat la E. comuneĭ, pe valea Căpoteşti, departe de reşedinţa comuneĭ de 3 kil. şi 700 m.

Are o populaţie de 15 fam., saŭ 75 sufl., carĭ locuesc în 10 case.

www.dacoromanica.ro

Teritoriul satului este de 78 hect.

Şi-a luat numele de la locul şes ce îl ocupă; mai înainte aicĭ a fost pădure.

Dumbrava, *deal*, în jud Buzău, com. şi căt. Tohani. Are 300 hect. şi produce vinurĭ renumite. Aci se află şi viea Corbeanca, foastă a luĭ Brîncoveanu.

Dumbrava, *movilă*, în judeţul Bacău, plasa Bistriţa-d.-j., la V. de oraşul Bacău.

Dumbrava, *deal*, jud. Bacău, pl. Tăzlăul-de-Jos, de pe teritoriul com. Rîpile.

Dumbrava, *colină*, în jud. Buzău, com. Vadul-Soreştilor, căt. Clociţi. Culmineză în vf. Dumbrăveĭ, avînd o înălţime de 348 metri. E acoperită de păd. şi puţină vie. Partea sa de N. formează Muchea-Dumbrăveĭ, care servă de hotar despre com. Cărpiniştea.

Dumbrava, *deal*, în partea de V. a com. Hurdugi, plasa Mijloc, jud. Fălciu, pe capătul căruia este aşezat o parte a satuluĭ Hurdugi.

Dumbrava, *deal*, jud. Iaşi. Se întinde dela N., din com. Cepleniţa, trece în com. Cotnari, ambele din pl. Bahluiul şi se sfîrşeşte la S. în satul Hodora. Pe podişul acestuĭ deal, în partea despre N., se află o dumbravă numaĭ de stejarĭ, pe o întindere ca de 50 hect., numită Dumbrava-Roşie. Se zice că această dumbravă, datează din timpul luĭ Ştefan-Vodă-Cel-Mare. Această legendă se afirmă şi de către Ioan Niculcea, în *Letopiseţe*, tom. II, unde zice: «Din cuvintele culese din om în om, se vorbeşte că, Ştefan-Cel-Mare, a făcut maĭ multe dumbrăvĭ afară de cele arătate de Logofătul Costin, precum: la Botoşani, Cotnari şi Roman, pe care nicĭ Leşiĭ nu le tăgăduesc în cronica lor». Chiar în *Scrisoarea Moldoveĭ* de Dimitrie Cantemir, iarăşĭ se pomeneşte de Dumbrava-Roşie de la Cotnari, şi în care se zice că Leşiĭ o numesc Bucov.

Dumbrava, *deal*, în partea de V. a com. Cristeşti, pl. Coşula, jud. Botoşani. Se zice că a fost acoperit cu pădurĭ saŭ dumbrăvĭ; astă-zi e loc arabil.

Dumbrava, *deal* cultivabil, în com. Udeşti, jud. Suceava.

Dumbrava, *deal*. V. Ivăneştilor (Dealul-), jud. Vasluiŭ.

Dumbrava, *deal*, numit aşa de la o pădure ce a fost pe el; se întinde în partea de E. a com. Cozmeşti, pl. Stemnicul, jud. Vasluiu.

Dumbrava, *deal*, în partea de N. a com. Micleşti, pl. Crasna jud. Vasluiŭ, pe care se află stejarĭ bătrînĭ.

Dumbrava, *izvor*, jud. Botoşani pe moşia Deleni, din care ese pîrîul Recea, un afluent al Bahluiuluĭ.

Dumbrava, *loe arabil şes*, jud. Tecuciŭ; maĭ înainte a fost o pădure de stejar; acum 60 de anĭ s'a tăiat şi a rămas un loc foarte productiv. Este proprietatea răzeşilor din satul Lieşti, pl. Bîrlad. Se află în partea de E. a satuluĭ şi în legătură cu satul printr'un drum ce pleacă din Hăţaş.

Dumbrava, *pădure*, jud. Bacău, pl. Bistriţa-de-Sus, com. Mărgineni-Munteni.

Dumbrava, *pădure*, de 21 hect., în com. Fîntînele, pl. Siretul, jud. Botoşani.

Dumbrava, *pădure*, de 45 hect., în com. Costeşti, pl. Tîrgul, jud. Botoşani.

Dumbrava, *pădure*, în jud. Buzău, com. Vadul-Soreştilor, căt. Clociţi, pe moşia Clociţi; are 140 hect.

Dumbrava, *pădure*, pe moşia Godineşti, com. Hreaţca, pl. Herţa, jud. Dorohoiŭ.

Dumbrava, *pădure*. Vezĭ Codrul, pădure, com. Gremeşti, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Dumbrava, *pădure* de gorun, în partea de S.-V. a com. Peştişani, plaiul Vulcan, jud. Gorj. Situată pe şes, pe şoseaua T.-Jiul-Tismana. Este proprietatea statuluĭ, are o întindere cam de 750 hect.

Dumbrava, *pădure*, jud. Ilfov, pl. Znagov, la S. de pădurea Radu-Vodă.

Dumbrava, *pădure*, în comuna Bodeşti-Precisteĭ, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu, situată în spre partea satuluĭ Corni.

Dumbrava, *pădure*, lîngă satul Ghindăoani, pe teritoriul com. Crăcăoani, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu.

Dumbrava, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 575 hect., pendinte de com. Cocorăşti-Misleĭ, pl. Vărbilăul, jud. Prahova, care, împreună cu trupul Cocorăşti (1883 hect.), formează pădurea Cocorăşti.

www.dacoromanica.ro

Ambele trupuri se despart prin apa Misleĭ.

Dumbrava, *deal*, în com. Preuteşti, acoperit de pădure de fag, jud. Suceava.

Dumbrava, *pădure* de stejaı, pe moşia Hărmăneşti, jud. Suceava.

Dumbrava, *deal* cultivabil, între Cristeşti şi Moţca, jud. Suceava.

Dumbrava, *pădure*, situată la S.-V. de satul Lehacea, com. Giurgioana, pl. Zeletinul, jud. Tecuciŭ.

Dumbrava, *padure*, la N. de satul Tătăreşti, com. Corni, pl. Berheciuluĭ, jud. Tecuciŭ.

Dumbrava, *petic* de *pădure* de stejar, pe proprietatea Vatra-Mănăstireĭ-Glavaciocul, pendinte de com. Fierbinţi, pl. Glavaciocul, jud. Vlaşca; ţine de ocolul silvic Cîrtojani.

Dumbrava, *şes*, se întinde la S. satuluĭ Toporeşti, jud. Vasluiŭ, pl. Racova, com. Curseşti.

Dumbrava, *vie*, în jud. Buzăŭ, com. Tohani, proprietatea statuluĭ, pendinte de schitul Apostolache; are 6 hect. Produce vin renumit.

Dumbrava-de-Jos, *plaşĭ*, din jud. Dolj, numită Dumbrava de la multele dumbrăvĭ ce se găsesc într'însa, iar de Jos pentru a se deosebi de vecina sa Dumbrava-de-Sus.

Forma sa se poate asemăna, dacă nu ţinem seama de cîteva cotiturĭ ale limitelor de S. şi de V., cu un drept-unghiŭ, lungit de la V. spre E.

Se învecineşte la N. cu plasa Dumbrava-de-Sus, începînd de la com. Carpenul până la com. Ciutura, plasa Jiul-de-Mijloc. La S., cu plasa Cîmpul, de la limita către judeţul Mehedinţi, până la comuna Moţăţei, iar de la această comună se mărgineşte cu plasa Băileşti, până în dreptul comuneĭ Intorsura.

La V. se mărgineşte cu judeţul Mehedinţi şi la E. cu plasa Jiul-de-Mijloc.

Se poate împărţi în privinţa reliefuluĭ în două regiunĭ: regiunea de V., care este deluroasă fiind accidentată de dealurile Guardiniţa-Radovan la N. şi de dealurile Cerbuluĭ şi Dobridor, la V., continuat din Dealul-Negru, din jud. Mehedinţi; cea-l'altă regiune de S. şi E. este situată pe şesul Dăsnăţuiul.

Plasa Dumbrava-de-Jos, este udată de rîul Dăsnăţuiuluĭ, ce vine din judeţul Mehedinţi şi străbate această plasă cu direcţiunea de la V.-E.; trece în plasa Jiul-de-Mijloc, în dreptul com. Ciutura. (Vezĭ Dăsnăţuiul, rîŭ).

Plasa Dumbrava-de-Jos coprinde 16 comune şi anume: Călugărei, Caraula, Cornul, Corlatele, Gubancea, Orodelul, Perişorul, Pleniţa, Poiana-Pleniţa, Risipiţi, Rudari, Sălcuţa, Tîncănăul, Vîrtopul, Vela şi Verbiţa.

Inainte de 1892, această pl. era unită cu plăşile Jiul-de-Sus şi Dumbrava-de-Sus şi purta numele de plasa de Jiul-de-Sus-Dumbrava. Coprindea în totul 43 comune. Vezĭ Dumbrava-de-Sus.

Populaţia e de 6497 fam., saŭ 27445 sufl.

Numărul caselor şi al bordeelor este de 6583.

Reşedinţa plăşeĭ este în com. rur. Şopotul.

Are 25 biserici, deservite de 18 preoţĭ; 21 şcoale, din carĭ 19 mixte, 1 de băeţĭ şi 1 de fete, conduse de 17 învăţătorĭ şi 4 învăţătoare. Aceste şcoale sunt frecuentate de 432 copiĭ, 356 băeţĭ şi 76 fete, din 2892, (1472 băeţĭ şi 1420 fete) în vîrstă de şcoală.

Comerciul se face cu schela Calafat şi cu Cetatea, unde loc. se duc cu cereale, lemne şi vite şi de unde importă băcăniĭ, băuturĭ spirtoase, manufacturĭ, etc.

In comuna Vîrtopul, care este reşedinţa sub-prefectureĭ Dumbrava-de-Jos, se ţin două bîlciurĭ anuale, unul la 25 Maiŭ şi unul la 15 August.

Căile de comunicaţie ce străbat plasa sunt:

Calea judeţeană Craiova-Cetatea, ce trece prin comunele Sălcuţa, Vîrtopul, Caraula şi Risipiţi. Calea judeţeană Vîrtopul, Terpeziţa. Calea judeţiană Craiova-Calafat, care trece prin com. Perişorul. Calea comunală Vîrtopul-Carpenul, ce trece prin com. Gubancea. Calea comunală Vîrtopul-Verbiţa, prin comuna Cornul şi Călugăreĭ.

Dumbrava-de-Sus, *plasă*, în jud. Dolj, numită ast-fel de la întinsele pădurĭ ce posedă.

Forma acesteĭ plăşĭ se poate compara cu un romb, ale cărui unghiurĭ ascuţite sunt îndreptate în partea de N.-E. şi S.-V, iar unghiurile optuze în partea de N.-V. şi S.-E.

Limitele pl. sunt: la N., pl. Jiul-d.-s., de care se desparte printr'o linie convenţională, care, începînd din dreptul com. Ţiul, merge în direcţia de V.-E., până în dreptul com. Raznicul; de aci se lasă spre S.-E., până în apropierea com. Predeşti şi apoĭ o ia spre N.-E. până dă în apa Jiuluĭ.

www.dacoromanica.ro

Limita de S. este formată de o linie convențională ce merge cu direcția N.-V.—S.-E., despărțind această pl., de pl. Dumbrava-d.-j.

Limita de V., către jud. Mehedinți, este formată de o linie convențională, începînd din com Țiul până în com. Carpeni.

Limita de E. este formată, în dreptul pl. Ocolul, de rîul Jiul, din dreptul com. Mihăița, pl. Jiul-d.-s., până în dreptul com. Breasta. Tot în partea de E. însă către pl. Jiul-d.-m., limita este formată de o linie convențională, începînd din com. Breasta și mergînd cu direcțiunea N.-E.—S.-V. până în dreptul com. Ciutura, din pl. Jiul-d.-m.

Terenul acestei plăși se poate compara cu un amfiteatru a cărui parte culminantă este formată de dealuri, prelungiri din pl. Jiul-d.-s., iar treptele ar fi formate de șesul pe care curge rîul Obedeanca și cu afluenții săi.

Printre dealuri putem cita: Dealul-Sălciilor, al Cernăteștilor, al Măzatului, al Triesteniculuĭ, continuat prin Dealul-Bucurului, Gogoșiul și alte multe dealuri mai mici.

Rîul principal al acestei pl. e rîul Jiul ce curge pe limita despărțitoare între pl. Dumbrava-d.-s. și Ocolul. Se încarcă din această pl. pe malul drept cu rîurile Obedeanca și Breasta. Vezi aceste rîuri.

Inainte de toamna anului 1892, această pl. era unită cu pl. Jiul-d.-s., cînd coprindea 43 com. și se numea pl. Jiul-d.-s.—Dumbrava. Acele com. erau după poziționea lor ast-fel așezate: Pe cursul superior al Jiului se găseau comunele: Almajul, Coțofeni-din-Față, Brădești, Tatomirești, Răcari, Filiași, Fratoștița, Țintăreni, Florești, Poiana-d.-s., Argetoaia, Salcia, Țiul, Cernătești, Raznicul, Bralostița, Scăiești, Coțofeni-din-Dos și Mihăița, iar pe culmea mai multor dealuri: Predești, Pleșoiul, Beloțul, Pietroaia, Șopotul, Brabova, Gogoșiul, Seaca, Moșna, Răchita, Căciulata, Terpezița, Vela, Carpenul, Călugărei, Gubancea, Sălcuța, Tîncănăul, Ciutura, Vărvorul, Perișorul, Vîrtopul și Cornul, fiind pe atunci reședință de plasă com. Filiași.

Astă-zi este despărțită de pl. Jiul-d.-s., formînd o singură pl. cu numele de Dumbrava-d.-s., coprinzînd 17 com. și anume: Beloțul, Brabova, Breasta, Carpenul, Căciulatul, Cernătești, Gogoșiul, Moșna, Pleșoiul, Pietroaia, Predești, Răchita, Raznicul, Seaca, Șopotul, Terpezița și Țiul. Reședința pl. este în com. Șopotul.

Prin această pl. trece: calea județeană Craiova-T.-Severin, ce trece prin com.: Breasta, Predești și Raznicul; Raznicul-Cernătești și în fine, calea județeană Cernătești-Țiul.

Calea comunală Predești-Carpenul, trece prin com. Pietroaia și Brabovățul. Mai sunt căile comunale: Moșna-Răchita, Răchita-Căciulatul, Căciulatul-Vela. Calea comunală Argetoaia-Carpenul trece prin com. Țiul, Gogoșiul și Seaca. De la com. Gogoșiul se desparte o cale comunală spre Șopotul; de aci una spre N. către com. Raznicul și Cernătești. De la Șopot se lasă spre S. calea comunală spre com. Beloțul, spre com. Brabova și spre Pietroaia.

In fine prin S. pl. trece calea județeană Craiova-Cetatea, trecînd prin com. Terpezița.

Dumbrava-Mare, *trup de pădure*, a statului, în întindere de 35 hect., pendinte de com. Scorțeni, pl. și jud. Prahova.

Dumbrava-Marcu, *pădurice*, pe teritoriul satului Uricani, com. Miroslava, pl. Stavnicul, jud. Iași.

Dumbrava-Mare, *deal*, pe teritoriul satului Văleni, com. Viltotești, pl. Mijlocul, jud. Fălciu.

Dumbrava-Mică, *trup de pădure*, a statului, în întindere de 40 hect., pendinte de com. Scorțeni, pl. și jud. Prahova, care, împreună cu trupurile: Dumbrava-Mare (35 hect.), Runcul (60 hect.) și Plaiul (55 hect.), formează pădurea Vatra-Mănăstirei-Mislea.

Dumbrava-Neagră, *pădurice*, în întindere de 35 hect., jud. Botoșani, pl. Stefănești, com. Bobulești.

Dumbrava-Racoviței, *trup de pădure* a statului, în întindere de 80 hect., jud. Vîlcea, plaiul Horezul, com. Racovița, care, împreună cu trupul Gruiul (35 hect.), formează pădurea Racovița.

Dumbrava-Roșie, *sat*, județul Neamțu, plasa Piatra-Muntele, comuna Vînători-Dumbrava-Roșie. E așezat pe podișele și valea rîului Bistrița, la 5 kil. departe de Piatra.

In virtutea legei din 1864, acest sat a fost proectat să formeze comună împreună cu satele: Vadurile, Oanțul, Agîrcia, Bîtca, Cazaci, Găburești, Malicia, Nițeni, Podoreni, Preluca și Secul; dar fiind că până la 1882, din numărul de 465 locuitori împroprietăriți, nu s'au strămutat aci de cît 51, făcîndu-și case de locuință, a rămas ca neconstituită acea comună, iar satul s'a alipit la comuna Vînători-Petrii, cu care a-

www.dacoromanica.ro

poĭ s'a unit formînd o singură comună sub numirea de Vînători-Dumbrava-Roșie.

Are o populație de 91 familiĭ, saŭ 362 suflete: 181 bărbațĭ și 181 femeĭ; 185 necăsătoriți, 152 căsătoriți, 24 văduvĭ, 1 divorțat. Știŭ carte 40 persoane, nu știŭ 322.

Sunt 70 contribuabilĭ.

Vite sunt 370.

Dumbrava-Roșie, *trup de sat*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Calul-Iapa. Are o populațiune de 149 suflete. Se maĭ numește Dumbrava-Roșie-d.-j.

Dumbrava-Roșie. Vezĭ Vînători-Dumbrava-Roșie, *comună*, jud. Neamțu.

Dumbrava-Roșie. Vezĭ Dumbrava, deal, jud. Iași.

Dumbrava-Roșie, *pădure*. Vezi Dumbrava-Roșie, s., jud. Neamțu.

Dumbrava-Roșie-de-Jos, *sat*, jud. Neamțu. Vezĭ Dumbrava-Roșie, din com. Calul-Iapa.

Dumbrava-Roșie-de-Sus, *sat*, jud. Neamțu. Vezi Dumbrava-Roșie, sat, în com. Vînători.

Dumbrava-Săvinești, *pădure*, în com. Calul-Iapa, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu, proprietatea Statuluĭ.

Dumbraveĭ (Dealul-), *deal*, com. Brehuești, pl. Siretul, jud. Botoșani.

Dumbraveĭ (Dealul-), *deal*, pe teritoriul moșieĭ Vlădeni, com. Fîntînelele, jud. Botoșani.

Dumbraveĭ (Dealul-), *deal*, în comuna Șoldănești, județul Suceava.

Dumbraveĭ (Dealul-), *deal*, d'asupra satuluĭ Valea-Seacă, din com. Pașcani, jud. Suceava. Cu vre-o 40 anĭ în urmă era acoperit de o frumoasă dumbravă de stejar.

Dumbraveĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, jud. Botoșani, izvorește de lîngă schitul Orășeni, com. Cristești, și se varsă în pîrîul Alghia, formînd iazul Dumbrava.

Dumbraveĭ (Valea-), *vale*, com. Brehuești, pl. Siretul, jud. Botoșani.

Dumbraveĭ (Valea-), *vale*, între Dealul-Dumbraveĭ și Valea-Hrișcanilor, pe moșia Vlădeni, com. Fîntînelele, pl. Siretul, jud. Botoșani.

Dumbraveĭ (Valea-), *izvor*, în jud. Buzăŭ, com. Vadul-Sorești; începe din Dealul-Dumbraveĭ și se scurge în valea Clociți.

Dumbrăvanca, *pădure*, pe moșia Mitocul-Dragomirești, com. Adîncata, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Dumbrăvățul, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-de-Sus, com. Berbenceni, situat pe hotarul N. al județuluĭ, spre jud. Roman.

Dumbrăvățul, *pîrîŭ*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-de-Sus, com. Berbenceni, care se scurge în pîrîul Odobul.

Dumbrăveaua, *deal*, com. Strîmbeni, pl. Vărbilăul, jud. Prahova.

Dumbrăveaua, *vale*, com. Cozminele, plaiul Vărbilăul, jud. Prahova.

Dumbrăveni, *com. rur.*, în partea de S. a plășeĭ Siretul, jud. Botoșani. Se întinde pe valea Siretuluĭ, la E.; pe valea Sucevei, la V. și pe dealurile dintre Siret și Suceava. Tot teritoriul comuneĭ e format din o singură moșie, Dumbrăveni, avînd următoarele sate: Dumbrăveni, Sălăgeri, Văratecul și Verești.

Suprafața comuneĭ e de 15758 hect., din carĭ 12758 hect. ale proprietaruluĭ și 3000 hect. ale locuitorilor.

Are o populație de 971 familiĭ, saŭ 4087 suflete carĭ locuesc în 822 case.

Sunt 842 contribuabilĭ.

Vite sunt: 1799 boĭ și vacĭ, 276 caĭ, 2647 oĭ, 6 capre și 262 porcĭ.

Are 1 velniță care produce 2920 hectol. spirt pe an. Sunt 33 comercianțĭ; 30 meseriașĭ.

Comuna e străbătută de calea ferată Pașcani-Iți, linia principală, avînd gara Verești, de unde pleacă spre N. linia Verești-Botoșani, linie secundară; apoĭ e străbătută de șoseaua județeană Botoșani-Burdujeni pietruită și de șoseaua vecinală Dumbrăveni-Fîntînelele.

Budgetul comuneĭ are la venitur̆ 12410 leĭ, 60 banĭ și la cheltuelĭ 12397 leĭ, 55 banĭ.

Sunt 4 biserici, deservite de 4 preoțĭ și 5 cîntăreți; 2 școlĭ de băeți, conduse de 2 învățătorĭ și frecuentate de 158 băeți; 2 școlĭ de fete, conduse de 2 învățătoare și frecuentată de 70 fete.

Numărul copiilor ce aŭ etatea cerută de lege pentru a urma școala e de 180 băeți și 120 fete.

Dumbrăveni, *cătun*, în jud. Argeș, pl. Gălășești; face parte din com. rur. Mozăceni.

Dumbrăveni, *sat*, în centrul comuneĭ Dumbrăveni, pl. Siretul,

www.dacoromanica.ro

jud. Botoşani, pe moşia Dumbrăveni. Are 15758 hect. şi o populaţie de 737 familiĭ, saŭ 2862 suflete.

Are 2 bisericĭ şi o capelă la cimitir, deservite de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală de băeţĭ, condusă de 1 învăţător plătit de stat şi frecuentată de 104 băeţĭ; o şcoală de fete, condusă de o învăţătoare şi frecuentată de 54 fete.

Sunt 13 cîrciumĭ; 29 comercianţĭ şi 23 meseriaşĭ.

In acest sat e reşedinţa comuneĭ Dumbrăveni. Acesta e satul cel maĭ mare şi maĭ populat din pl. Siretul.

Vite sunt: 828 boĭ şi vacĭ, 120 caĭ, 1204 oĭ, 220 porcĭ, 8 capre.

Sunt 47 stupĭ cu albine.

Legenda spune că în locul comuneĭ Dumbrăveni era o pădure numită Dumbrava, în mijlocul căreia era un schit de călugărĭ, numit Trestioara şi maĭ în urmă Dumbrăvioara, care era pendinte de Mănăstirea Putna din Bucovina. Puţinĭĭ locuitorĭ ce s'aŭ stabilit în Dumbrăvioara pe lîngă schit au fost numiţĭ Dumbrăveni. Maĭ tîrziŭ s'aŭ maĭ adunat şi locuitoriĭ din desfiinţatul sat Romînești, situat între jumătate distanţă de la Dumbrăveni la Siret cît şi din satul ce se zice că era în stînga Siretuluĭ, în faţa poduluĭ de peste Siret de astă-zĭ, despre a căreia existenţă dovedesc urmele unuĭ cimitir şi uneĭ bisericĭ, carĭ se văd spre S. de pod.

Dumbrăveni, *sat,* în jud. Vasluiŭ, pl. Racova, com. Pungeşti, în partea de N. a tîrguşoruluĭ Pungeşti. E situat în fundul uneĭ văĭ, pe un loc rîpos, avînd o întindere de 510 hect., proprietatea locuitorilor răzeşĭ, pe care sunt 42 hect. viĭ şi livezĭ. Are o populaţie de 195 familiĭ, saŭ 530 suflete. Locuitoriĭ sunt răzeşĭ.

Are o biserică, deservită de 1 preot şi 1 eclesiarh; o şcoală, întreţinută de comună, înfiinţată în anul 1887 şi frecuentată de 20 elevĭ.

Vite sunt: 267 vite marĭ cornute, 128 oĭ, 13 capre, 22 caĭ şi 27 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 22 pluguri, 35 care cu boĭ şi 5 căruţe cu caĭ; 200 stupĭ.

Dumbrăveni, *pîrîŭ,* ce curge prin comuna Dumbrăveni şi se varsă în gîrla izvoarelor Romînești, jud. Botoşani.

Dumbrăveni, *vale,* în jud. Vasluiŭ, pl. Racova, com. Pungeşti; se întinde între două dealurĭ de la N., făcînd o curbă spre E.

Dumbrăveşti, *sat,* cu 34 familiĭ, jud. Argeş, pl. Piteşti; face parte din com. rur. Drăganul-Bascovel.

Dumbrăveşti, *sat,* face parte din com. rur. Mălăeşti, pl. Vărbilăul, jud. Prahova. Are o populaţie de 529 locuitorĭ, 291 bărbaţĭ, 238 femeĭ. Este aci o biserică care s'a zidit din temelie la anul 1882, cu ajutorul locuitorilor.

Dumbrăveşti, *sat,* face parte din com. rur. Foleşti-d.-j., pl. Horezul, jud. Vîlcea. Locuitoriĭ săĭ sunt moşneni. Cade în partea de N.-E. a comuneĭ şi este udat de valea Slatineĭ.

Are o biserică.

Dumbrăveştilor (Dealul-), *deal,* jud. Vilcea. Vezĭ Porcilor (Culmea-), culme de munte.

Dumbrăvile, *trup de sat,* în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Bodeşti-Precisteĭ. Are o bisericuţă mică, căruia i se zice schit, şi care făcea parte dintre schiturile nesubvenţionate, întreţinute de particularĭ.

Dumbrăvile, *schit,* în jud. Neamţul. Vezĭ Dumbrăvile, trup de sat.

Dumbrăvile, *deal,* lîngă schitul cu acelaşĭ nume, în com. Bodeşti-Precisteĭ, jud. Neamţ. Este acoperit cu o mică pădurice.

Dumbrăvioara. Vezĭ Dumbrăveni, sat, în jud. Botoşani.

Dumbrăviţa, *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul.-d.-s.; ţine de com. rur. Husnicioara; are 20 de case.

Dumbrăviţa, *cătun,* în jud. Putna, pl. Bilieşti, com. Suraia, lîngă Siret.

Are o populaţiune de 385 suflete, carĭ locuesc în 51 case. Este aci o biserică parohială, cu hramul Sf. Ilie. Copiĭ în vîrstă de şcoală sunt 26 (13 băeţĭ şi 13 fete), din carĭ urmează 12 (8 băeţĭ şi 4 fete) la şcoalele din Suraia.

Dumbrăviţa, *sat,* pe moşia cu acelaşĭ nume, com. Fîntîna-Mare, jud. Suceava. Se împarte în Dumbrăviţa-d.-s. şi Dumbrăviţa-d.-j. Are o populaţie de 144 familiĭ, saŭ 513 suflete (254 bărbaţĭ şi 259 femeĭ), din carĭ 8 izrailiţĭ. Sunt 135 case de locuit. Vatra satuluĭ ocupă 25 fălcĭ. Are o biserică, cu hramul Adormirea-Maiciĭ-Domnuluĭ, zidită la 1865 de proprietarul G. Ghiţescu, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ şi împroprietărită cu 8 fălcĭ. Şcoala din Fîntîna-Mare servă şi acestuĭ sat. Mo-

www.dacoromanica.ro

şia e proprietatea doamneĭ Maria G. Ghiţescu cu fiiĭ. E în întindere de 1013 hect., din carĭ 798 hect. cultivabile şi 170 fînaţ. Impreună cu ceĭ din Pracsia s'aŭ împroprietărit 47 pălmaşĭ şi 30 codaşĭ, cu 265 fălcĭ 60 prăjinĭ.

Drumurĭ principale sunt: la Fălticeni (9 kil.) şi la Fîntîna-Mare (6 kil.).

Dumbrăviţa, *parte* din *satul* Ruginoasa, jud. Suceava.

Dumbrăviţa, *deal*, în partea de S.-E. a com. Cristeşti, pl. Coşula, jud. Botoşani. E acoperit cu huceagurĭ de pădure.

Dumbrăviţa, *deal*, se întinde la N. com. Codăeşti, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ.

Dumbrăviţa, *deal*, la N. com. Buneşti, pl. Ocolul, jud. Vîlcea. Are o dumbravă cu colnice pe ea.

Dumbrăviţa, *deal*, în com. Foleşti-d.-j., pl. Horezul, jud. Vîlcea.

Dumbrăviţa, *lac*, com. Motoci, pl. Ocolul, jud. Dolj.

Dumbrăviţa, *moşie*, în cuprinsul teritoruluĭ com. Şendriceni, pl. Coşula, jud. Dorohoiŭ, în suprafaţă cam de 286 hect. Se află situată în partea de N.-E. a comuneĭ, peste Iezer, în trupul moşieĭ Buhaiul.

Dumbrăviţa, *moşie*, a statuluĭ, situată pe teritoriul comuneĭ Suraia, pl. Bilieşti, jud. Putna, fostă pendinte de Mitropolia din Iaşi. Arendată în 1886—1896 cu 25.000 leĭ anual, pe cînd pe periodul 1876 86 a fost cu 17.770 leĭ. Se numeşte ast-fel de la dumbrava ce se află pe teritoriul eĭ. Această moşie a fost parcelată şi vîndută locuitorilor, în loturĭ. Intinderea cultureĭ: 1456 hectare 2865 ariĭ; întinderea vîndută: 800 hect. 7495 ariĭ; din partea vîndută sunt: 341 hect. 9052 ariĭ zăvoae; 23 hect. 7606 ariĭ bunurĭ micĭ; 3.3100 drumurĭ; 60.5621 loc cedat Ministeruluĭ de Rezbel în 1891, pentru cazarme şi tir.

Dumbrăviţa, *pădure*, jud. Bacăŭ, pl. Tăzlăul-d.-j., de pe teritoriul com. Tîrgul-Valea-Rea.

Dumbrăviţa, *pădure*, pe moşia Păsatul, com. Buda, pl. Herţa, jud. Dorohoiŭ.

Dumbrăviţa, *pădure*, a statuluĭ, pe teritoriul moşieĭ cu acelaşĭ nume, jud. Putna. Se împarte în 2 cantoane: Cotul-Putneĭ, în întindere de 100 hect. şi Cotul-Siretuluĭ, în întindere de 81 hect.

Dumbrăviţa, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, pendinte de com. Foleşti-d.-j., jud. Vîlcea, plaiul Horezul.

Dumbrăviţa, *pîrîŭ*, care izvoreşte din lacul Casaşi, jud. Suceava; formează iazul proprietăţeĭ din satul Ruginoasa (grădina palatuluĭ luĭ Cuza-Vodă); după ce a primit din stînga pîrîul Rădiul, a format lacurile Cristea-Marcov şi Dumitru al-Petreĭ, a primit din dreapta pe pîrîul Bugioaia şi a format lacul Batoagele, trece în comuna Heleştieni, din jud. Roman şi se varsă în Siret.

Dumbrăviţa-de-Jos. Vezĭ satul Dumbrăviţa, jud. Suceava.

Dumbrăviţa-de-Sus. Vezĭ satul Dumbrăviţa, jud. Suceava.

Dumbrăvoaia, *vale*, în judeţul Buzăŭ, comuna Grabicina; începe din pădurea Bocul şi se scurge în Valea-Grabicineĭ.

Dumea, *vîrf de munte*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., situată pe hotarul comunelor Schitul-Frumoasa şi Băseşti şi care face parte din şira dealurilor ce despart cele două Tazlăurĭ.

Dumea saŭ **Dumia**, *pădure*, în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Băseşti, de pe moşia Sudaşi, în întindere de aproape 150 hect. Proprietar este Episcopul de Buzăŭ, Dionisie Climescu. In această pădure domină bradul. Este supusă regimuluĭ silvic.

Dumeanul, *iaz*, pe moşia Dumeni, jud. Dorohoiŭ, pl. Prutul-d.-s., com. Cordăreni.

Dumeni, *sat*, pe moşia cu acelaşĭ nume, jud. Dorohoiŭ, pl. Prutul-d.-s., com. Cordăreni, cu o populaţie de 155 fam., saŭ 777 sufl.

Proprietatea moşieĭ este a erezilor defunctuluĭ I. Balasinoviciĭ. Biserica, cu hramul Sf. Gheorghe, deservită de 1 preot, 2 cîntăreţĭ şi 1 pălămar, este mică, făcută din lemn, în anul 1700, de către sătenĭ.

Sătenii împroprietăriţĭ aŭ 516 hect., 31 ariĭ pămînt; iar proprietatea moşieĭ, 1026 hect., 99 ariĭ. Iazurĭ sunt 2, din carĭ cel maĭ întins de 4 hect., 30 ariĭ e numit al-Donicioaeĭ. Vie este în mărime de 2 pogoane. Pîrîul ce trece pe hotarul moşieĭ este Ibăneasa, pe care se află şi iazul.

Drumurile principale sunt: acel de la Cordăreni, Şipoteni, pe la Crăcalia la Dorohoiŭ; acel de la Liveni-Sofianu, prin Dumeni la Corlăteni şi Vlădeni.

Hotarele moşieĭ sunt: cu Bros.

www.dacoromanica.ro

căuți, Carasa, Cordăreni, Ibăneasa și Vîrcoliciul.

Dumești, *com. rur.*, în partea de V. a plășeĭ Fundurile, jud. Vasluiŭ, la 42 kil. de orașul Vasluiŭ și 12 kil. de Negrești, reședința plășeĭ, situată pe un teren accidentat, prezentînd dealurĭ și văĭ.

E formată din satele Dumești-Marĭ saŭ Noĭ, Dumești-Vechĭ, Iezerul, Armășeni, Țibănești, Buhli și Schinetea, pe o suprafață de 7260 hect., din carĭ 3057 pădure și 15 hect. vie ale proprietățeĭ, iar 1331 hect. sunt ale locuitorilor.

Are o populație de 448 fam. saŭ 2017 suflete.

Această comună este străbătută în toată întinderea eĭ de calea județeană Vasluiŭ-Roman. E udată de rîul Bîrlad, care izvorește din com. Giurgeni, jud. Roman și intră în comună pe la N.-V., o străbate de alungul, apoĭ trece prin partea de E. în com. Todirești, după ce primește următoarele pîraĭe: Gîrbovățul, cu afluențiĭ Țibănești, și Armășoaia; pîrîul Rîngoaia, Schinetea, Găurenceĭ cu afluențiĭ Jigorănceĭ, Glodenceĭ și Petrești; Pîrîul-Impuțiteĭ și Valea-Mare; pîrîul Chetrosul și Iezerul.

In comună sunt 3 biserici, deservite de 2 preoți și 3 cîntăreți; 2 școliĭ, una de băĭeți și una de fete; 5 cîrciume. Comerciul se face de 7 persoane.

Vite: 1976 vite marĭ cornute, 2908 oĭ, 164 caĭ și 221 rîmătorĭ.

Budgetul comuneĭ e de 4379 leĭ la venitурĭ și de 4099 leĭ la cheltueliĭ.

Locuitoriĭ posedă: 203 pluguri și 152 care cu boĭ, 4 pluguri și 10 căruțe cu caĭ; 550 stupĭ cu albine.

Dumești, *deal*, desparte satul Dumești-Marĭ de Dumești-Micĭ, jud. Iași, pl. Cîrligătura, com. Păușești.

Dumești, *iaz*, în marginea satuluĭ Dumești-Marĭ, jud. Iași, pl. Cîrligătura, com. Păușești. Conține pește.

Dumești-Marĭ, *sat*, jud. Iași, pl. Cîrligătura, com. Păușești, care, împreună cu Dumești-Micĭ, formează un singur trup. E situat pe costișa și podișul dealuluĭ cu acelașĭ nume. Se zice că aceste sate și-aŭ luat numele dela niște locuitorĭ răzeșĭ, de pe timpul luĭ Ștefan-Vodă-cel-Mare, carĭ aveaŭ diferite însărcinărĭ la Curte, precum: cu purtarea goanelor la vînătorĭ, cu căratul productelor și a lemnelor la Curtea Domnească, dela care împrejurare se numeaŭ oamenĭ domnești, numindu-se și satul Domnești, maĭ tîrziŭ Dumești. Are o suprafață cam de 2574 hect. și o populație de 121 fam. saŭ 570 suflete. In satul Dumnești-Marĭ este o biserică zidită la 1802 de fostul proprietar Păscanu, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 eclesiarh.

Numărul vitelor din ambele sate e de 894 capete, din carĭ: 440 vite marĭ cornute, 60 caĭ, 293 oĭ și 111 rîmătorĭ.

Dumești-Marĭ-Noĭ, *sat* și reședința com. Dumești, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ, situat pe coasta despre S. a Dealuluĭ-Bisericeĭ; numele și la luat de la satul Dumești-Vechĭ.

Are o suprafață de 4828 hect., din carĭ 2302 hect. pădure, cu 2 hect. vie ale proprietățeĭ, iar 319 hect. ale locuitorilor. Are o populație de 266 fam. saŭ 1139 suflete.

Sunt două biserici, una pe vale, lîngă calea județeană Vasluiŭ-Roman, făcută la 1858 de Epitropia Spitalelor Sf. Spiridon din Iași, căreia îĭ aparține moșia; a doua biserică, pe deal, e strămutată la 1813 din satul Dumești-Vechĭ. Legenda spune că biserica aceasta a fost făcută de un călugăr. Pe timpul cînd s'aŭ așezat aicĭ locuitoriĭ Rușĭ, veniți din Bucovina, biserica era făcută în pădure și avea două chiliĭ împrejur. De asemenea se spune că la Pîetroasa saŭ Pădurețul spre E. de satul Dumești-Marĭ, lîngă calea județeană Vasluiŭ-Roman, a fost sat cu biserică, ale căruia urme se văd și pănă astăzĭ. Biserica din acel sat se zice că a fost făcută de un cioban numit Petru, de la care a rămas și numele loculuĭ de Pîetrosul (Pîetroasa). Pe coasta Dealuluĭ-Bisericeĭ, aproape de pîrîul Schinetea, în partea despre N. a fost de asemenea sat și biserică, ale căror urme se văd și astăzĭ. La Hodorăni, spre N.-E. de Dumești, a fost sat fără biserică, ale căreia urme se cunosc.

In partea de E. a satuluĭ Dudești, pe șes, se spune că a fost o velniță și un iaz a uneĭ numite Iordăchioaia, și în partea despre V. a Dumeștilor a fost moară și iaz a uneĭ surorĭa Iordăchioaeĭ, numită Gînduleasa, care surorĭ aŭ donat moșia Spitaluluĭ Sf. Spiridon din Iași. Spre N.-V. de Dumești, pe coasta de E. a dealuluĭ Rîngoaia, a fost sat cu numele Rîngoaia, ale căruia urme se văd și astă-zĭ.

Bisericile sunt deservite de 1 preot și 2 cîntăreți. Se maĭ află 2 școliĭ, una de băeți, înființată în anul 1866, frecuentată de 36 elevĭ, și una de fete, frecuentată de 13 eleve.

Sunt 3 cîrciumĭ. Vite: 1100 vite marĭ cornute, 1400 oĭ, 110 caĭ și 104 rîmătorĭ.

www.dacoromanica.ro

Locuitorii posedă: 160 pluguri şi 100 care cu boi, 4 pluguri şi 5 căruţe cu cai. Sunt 400 stupi cu albine.

Dumeşti-Micĭ. Vezĭ Dumeşti-Marĭ, jud. Iaşi, pl. Cîrligătura, com. Păuşeşti.

Dumeşti-Vechĭ, *sat,* în partea de S.-E. a com. Dumeşti, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ. E situat pe coasta de E. a dealuluĭ Ciurubucul, şi pe cea de V. a Dealuluĭ-Văeĭ-Marĭ.

Are o suprafaţă de 275 hect., din carĭ 2 hect. vie; o populaţie de 93 familiĭ, saŭ 331 suflete.

Urmele unuĭ cimitir arată că din vechime a fost aci o biserică, pe care a strămutat-o unul numit Răducanu, în satul Dumeşti-Marĭ.

Este o cîrciumă.

Vite: 289 vite marĭ cornute, 200 oĭ, 27 caĭ şi 40 rîmătorĭ.

Locuitorii posedă: 4 pluguri şi 6 care cu boi, 2 căruţe cu caĭ; 20 stupi cu albine.

Moşia acestuĭ sat este proprietatea Epitropieĭ Sf. Spiridon din Iaşi.

Dumia. Vezĭ Dumea, jud. Bacăŭ.

Dumicuşul, *pîrîiaş,* ce izvoreşte din muntele Fundul-Chinuşeuluĭ, jud. Putna; udă comuna Soveja şi merge de se varsă în Şuşiţa.

Dumitrana, *sat,* face parte din com. rur. Măgurelele, jud. Ilfov, pl. Sabarul. Se întinde pe o suprafaţă de 155 hect., cu o populaţie de 301 locuitorĭ.

Proprietatea e a locuitorilor, carĭ cultivă 125 hect., restul fiind sterp, izlaz şi vie.

Are o biserică, cu hramul Sf. Treime, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ. Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 223 şi al celor micĭ de 50.

Are o şcoală, frecuentată de 12 elevĭ şi 2 eleve, cu întreţinerea căreia judeţul şi comuna cheltuesc anual 1352 leĭ.

Dumitrei, *mahala,* numită şi Mahalaua-Dumitreĭ, în com. rur. rur. Almăjelul, pl. Cîmpul, jud. Mehedinţi.

Dumitreni, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., cătun. com. Slobozia-Ciorăşti. Şĭ-a luat numele de la moşia Dumitreşti. Este aşezat în partea de V. a com., pe malul drept al rîuluĭ Rîmna, la 2½ kil. spre S.-V. de cătun. de reşedinţă, Ciorăşti.

Dumitreşti, *com. rur.,* pl. Oltul-d.-j., jud. Olt. E compusă din 3 cătun.: Dumitreşti, Poganul şi Verguleasa, cu o populaţiune de 526 familiĭ saŭ 3690 suflete (2010 bărbaţĭ şi 1680 femeĭ), în care intră şi 10 familiĭ Ţiganĭ. Sunt 550 contribuabilĭ, 464 case şi 2 bordee de locuit.

E situată pe Valea-Oltuluĭ, la 30 kil. departe de capitala judeţuluĭ şi la 29 kil. de reşedinţa plăşeĭ, aşa că această com., după noua organizare, se află la capul de N. al pl. de care ţine, şi la 2 kil. departe de reşedinţa celeĭl'alte plăşĭ.

Dumitreşti, cătunul, se maĭ numeşte şi Drăculeşti şi Ioneşti, iar Poganul se maĭ numeşte şi Olari.

In com. sunt 4 bisericĭ: una în cătun. Dumitreşti, două în Poganul şi o alta în cătun. Verguleasa. Cea din Dumitreşti e mare şi de zid; cele din Poganul sunt de lemn. Aceste bisericĭ sunt deservite de 4 preoţĭ, plătiţĭ de locuitorĭ şi din budgetul comuneĭ.

Vite sunt: 15 caĭ, 12 epe, 200 boĭ, 45 vacĭ, 250 oĭ şi 210 rîmătorĭ.

Locuitorii din cătun. Dumitreşti şi Verguleasa, în număr de 267, s'aŭ împroprietărit după legea rurală, cînd li s'aŭ dat 850 hect. pămînt arabil, afară de locurile de case şi grădinĭ, pe moşiile d-lor proprietarĭ Mihail Xanto, D. Zisu, etc.; iar ceĭ din cătun. Poganul sunt moşneni.

Comuna are cam 2720 hect. cu izlaz cu tot. Şcoala s'a înfiinţat în 1883; clădirea e bună şi e proprietatea comuneĭ, zidită cu spesele proprietaruluĭ Nicolae M. Xanto şi dăruită comuneĭ. Carte a început să se înveţe aci cam de la 1848. Şcoala se frecuentă de 80 elevĭ (68 b. şi 12 f.) din numărul de 142 (99 b. şi 43 f.) în vîrstă de şcoală. Cu întreţinerea eĭ statul cheltueşte anual 1404 leĭ. Ştiŭ carte 166 bărbaţĭ şi 3 femeĭ.

Comerciul se face de 9 cîrciumarĭ.

Veniturile comuneĭ, după ultimul budget, sunt de 3704 leĭ, 40 banĭ şi cheltuelile de 2581 leĭ, 50 banĭ.

In com. se află o singură şosea comunală ce vine de la Slatina. Movile nu se găsesc în această com., de cît numaĭ cele micĭ, carĭ despart moşiile una de alta. Dealurĭ sunt: Piscul-cu-Bozii, Piscul-Lambeĭ, Piscul-luĭ-Durcă, Piscul-cel-Inalt şi Piscul-Şalbocul. Piscul-cu-Bozii cade spre N. de com.; Piscul-Lambei şi Piscul-luĭ-Durcă către E., Piscul-cel-Inalt şi Şaibocul către S. Spre E. de com. sunt: Poiana-Goleĭ, Poiana-Popeĭ, cu-Măcrişul şi Arţărişul. Ele sunt destinate păşunatuluĭ vitelor.

E udată de Valea-Oltuluĭ şi de

www.dacoromanica.ro

vălcelele: Surduiul, Stupineaua, Rănoaica, Valea-Şerbăneşti, Adîncata şi Valea-Popiĭ. Se mărgineşte cu comunele: Cucuieţi la N., Vultureşti la S., Urluiasca şi Ibăneşti la V. şi jud. Vîlcea la E.

Dumitreşti, *com. rur.*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, pe ambele maluri ale rîuluĭ R.-Sărat. Inainte se numea Poeniţa, Blidari, Bălălăĭ.

Este aşezată în partea de V. a judeţuluĭ, la 27 kil. spre N.-V. de oraşul Rîmnicul-Sărat şi în partea de N. a plaiuluĭ, a căruĭ reşedinţă este Comunele învecinate sunt Chiojdeni, la 4 kil.; Buda şi Dănuleşti la 12 kil.

Se mărgineşte la E. cu moşia Plăineşti şi comuna Dănuleşti, de care se desparte prin rîul Rîmnicul şi Dealul-Turculeţuluĭ; la S., cu Buda, despărţit prin culmea Cătăuţul, la V. cu Chiojdeni, despărţită prin dealul Chiojdenilor; la N. cu moşia statuluĭ Pe'eticul şi com. Dealul-Lung, despărţită prin dealul Tinosul.

Este o comună din regiunea munţilor. Este brăzdată la V. de culmea Lupan, Pate-Răŭ, Cumleia, Stîlpul; la E., de dealurile Turculeţul, Peleticul, Lăstuni, Streaja, Siminoc; la S., de Gorunul, Blănarul şi de o mulţime de văĭ, ca: Motnăul, Lăstuni, Strîmba, Caliţa, Dumitreşti, Groapa-Mare, etc.

Rîurĭ numeroase o udă; principalele sunt: Rîmnicul-Sărat, la S.; afluentul săŭ Motnăul prin mijloc, şi pîraiele Olandra, Roşcari, Siminocul la E.; Corbul, Nămăloasa, la V.; Lăstuni, Caliţa, Strîmba, la N.; Talpa, Trestia, Viforîta şi Ghidighiul, la S. Are 2 iazurĭ pe Motnăŭ: Ignat-Dinul şi Buzatul; maĭ are 2 micĭ lacurĭ: Bălălăul şi Roşcari, chiar în vatra comuneĭ; apoĭ 38 puţurĭ (5—10 m. ad.) şi 102 fîntînĭ (1—3 m. ad.).

Cătunele carĭ compun com. sunt: Dumitreşti-de-Jos, reşedinţa, la S.; Dumitreşti-de-Sus la N.: Blidari, Poeniţa, Lăstuni, tot la N.; Biceşti-de-Sus şi Biceşti-de-Jos, la E. şi S.

Suprafaţa com. e de 8000 hect.; din carĭ 112 hect. vatra comuneĭ, 3492 hect. ale locuitorilor şi 4400 hect. ale proprietăţiĭ private.

Comuna are 1100 hect. arabile, 1200 hect. imaş, 4168 hect. pădure, 70 hect. viĭ, 1050 hect. fîneţe, 300 hect. neproductiv.

Are o populaţie de 655 familiĭ, saŭ 2681 suflete: 1376 bărbaţĭ, 1305 femeĭ; 1330 căsătoriţĭ, 1251 necăsătoriţĭ, 100 văduvĭ. Ştiŭ carte 264.

Locuitoriĭ aŭ 164 pluguri; 4187 capete de vite, din carĭ: 828 boĭ, 1105 vacĭ, 30 caĭ, 51 epe, 6 măgarĭ, 786 oĭ, 152 capre, 1229 rîmătorĭ. Aci se află: 1 moară cu aburĭ, 1 pivă, 7 morĭ de apă; 1 potcovar, 1 tîmplar, 5 măcelarĭ, 1 boiangiŭ, 4 cizmarĭ, 5 dogarĭ şi 3 brutarĭ. Transportul se face prin gara Sihlea, la 18 kil. spre E. Sunt 29 comercianţĭ, dintre carĭ 7 băcanĭ şi 9 cîrciumarĭ.

Bisericĭ sunt 3: una, în cătunul Dumitreşti-d.-s.; cu hramul Sf. Dumitru, zidită la 1829 de locuitorĭ, deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser; a doua, în căt. Biceşti-d.-s., cu hramul Sf. Dumitru, zidită în 1848 de locuitorĭ, deservită de 1 preot şi 1 paracliser; a treia, în cătunul Lăstuni, cu hramul Sf. Vasile, zidită în 1868 de Vasile Haiducescu (din Tîmboeşti), cu locuitoriĭ, are 17 pogoane pămînt şi este deservită de 1 preot şi 1 paracliser.

Sunt 2 şcolĭ fondate în 1893 de comună: una de băeţĭ, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 245 elevĭ şi una de fete condusă de o învăţătoare şi frecuentată de 219 eleve.

Căile de comunicaţie sunt: şoseaua judeţeană Rîmnicul-Jitia, ce trece prin comună; şoseaua Cucul (Plăineşti) Dumitreşti; spre Dănuleşti; spre Dealul-Lung.

Veniturile com. sunt de 7086 leĭ şi cheltuelile de 6004 leĭ, 86 banĭ.

Sunt 683 contribuabilĭ.

Dumitreşti, *sat*, jud. Argeş, pl. Piteşti, pendinte de com. rur. Hînţeşti-Zmeura.

Dumitreşti, *sat*, face parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, jud. Olt, pl Oltul-d.-j. Are o populaţiune de 1430 sufl. Aci e o biserică cu următoarea inscripţiune:

«Doamne, cela ce cu puterea Ta proslăveştĭ pe ceĭ ce iubesc podoaba caseĭ Tale şi locaşul Mărireĭ Tale, primeşte şi acest sfînt locaş al tĕŭ, care întru cinstea şi slava Sfinteĭ Adormirĭ a Precisteĭ s'a zidit din temelie de Domnia-luĭ Jupîn Rizea Spătarul la anul 1608 şi trecînd o sumă de vreme şi stricîndu-se la această Sfîntă biserică toate lucrurile, iar văzînd Domnia luĭ Paharnicul Const. Olănescu, stăpînul moşieĭ că din toate lucrurile s'aŭ prăpădit şi vrînd să împodobească sfînta biserică aŭ meremetisit-o de iznoavă, în zilele luminatuluĭ nostru Domn Alexandru Ghica Voevod, fiind Episcop Kir Ilarion, la anul 1836».

Dumitreşti, *sat*, în partea de N.-V. a com. Poiana-Cîrnuluĭ, jud. Vasluiŭ, pl. Crasna, aşezat pe valea şi malul drept al pîrîuluĭ Vasluĭeţul, în marginea şoseleĭ naţionale Vasluiŭ-Iaşi, pe o suprafaţă de 202 hect., din carĭ 120 hect., cu 62 hect., pădure ale proprietăţeĭ, iar 83 ale locuitorilor. Are o populaţiune

www.dacoromanica.ro

de 30 fam. saŭ 144 sufl., carĭ se ocupă cu agricultura şi creşterea vitelor.

Vite: 60 vite marĭ cornute, 8 oĭ, 10 caĭ şi 20 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 6 pluguri şi 20 care cu boĭ, 1 căruţă cu caĭ; 10 stupĭ cu albine.

Dumitreşti, *deal*, în raionul com. Dumitreşti, jud. Olt, pl. Oltul-d.-j., pe care se cultivă 15 hect. vie.

Dumitreşti, *culme de munte*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, com. Dumitreşti; se desface din Culmea-Lupanuluĭ; brăzdează partea de N. a com.; se întinde printre pîraiele Dumitreşti şi Motnăul şi se sfîrşeşte brusc în rîul Motnăul; e acoperită cu păduri şi păşunĭ.

Dumitreşti, *culme de munte*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, com. Dumitreşti; se desface din Dealul-Chiojdenilor; se întinde spre E.; brăzdează partea de V. a com.; e acoperită cu păduri şi cu păşunĭ, iar vara se fac aci stîne de oĭ.

Dumitreşti, *loc izolat*, în jud. Buzăŭ, com. Finţeşti, pe drumul Buzăuluĭ; servea ca limită între com. Tohani şi Finţeşti.

Dumitreşti, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, com. Dumitreşti; izvoreşte din Culmea-Lupanuluĭ; curge de-alungul dealuluĭ Dumitreşti; udă partea de N. a com.; trece prin căt. Dumitreşti-d.-s., şi se varsă în rîul Motnăul, pe dreapta luĭ.

Dumitreşti-de-Jos, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, este căt. de reşedinţă al com. Dumitreşti; înainte se numea şi Blidare, Poeniţa şi Roşcari; este aşezat în partea de S. a com., pe malul stîng al rîuluĭ R.-Sărat şi la gura rîuluĭ Motnăul; are 230 hect. întindere, cu o populaţiune de 59 familiĭ saŭ 271 suflete, din carĭ 83 contribuabilĭ; aci sunt şcolile comuneĭ.

Dumitreşti-de-Sus, *sat*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, cătunul com. Dumitreşti; înainte se numea Bălălăĭ-de-Motnăŭ, de la o familie mare de moşnenĭ, Bălălăiĭ, ce aveaŭ aceste locurĭ; este aşezat în mijlocul com., pe rîul Motnăul, la 3 kil. spre N. de cătunul de reşedinţă; are 1110 hect. întindere, cu o populaţiune de 65 familiĭ, saŭ 270 suflete; din carĭ 38 contribuabilĭ. Ştiŭ carte 41 persoane; are o biserică.

Dumitreşti-Gălăţeĭ. (Vezĭ Cărpiţii, sat).

Dumitreştilor (Valea-), *pîrîŭ*, în plaiul Rîmnicul, com. Dumitreşti, jud. R.-Sărat; izvoreşte din culmea Lupan; brăzdează partea de N. a com.; udă întru cît-va cătunul Dumitreşti-de-Sus, şi se varsă în rîul Motnăul, după un curs repede de 4 kil.

Dumitroaia, *baltă*, pe teritoriul com. Brehueşti, pl. Siretul, jud. Botoşani, pe şesul Siretuluĭ.

Dumitru (Pîrîul-luĭ-), *pîrîiaş*, pe moşia Tarcăuluĭ, pl. Bistriţa, jud. Neamţu. Izvoreşte din ramura munteluĭ Tarcăul (coastele despre V.), curge paralel cu ramura numită a-luĭ-Chirilă şi se varsă pe partea dreaptă a pîrîuluĭ Tarcăul, puţin maĭ în susul schituluĭ Tarcăul.

Dumitru (Valea-luĭ-), *vale*, izvoreşte din Vîrful-Clăbucetuluĭ şi se varsă în pîrîul Teleajeneluĭ, în raionul com. Măneciul-Ungureni, judeţul Prahova, plasa Teleajenul.

Dumitru-Stoian (Lacul-luĭ-), *lac*, jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Ciuperceni, face parte din balta Mancinita.

Dumnezeul, *deal*, cel maĭ mare din comuna Movileni şi chiar din pl. Copoul, jud. Iaşi. Din cauza înălţimeĭ sale oameniĭ i-a dat numele de Dumnezeŭ. Tot în privinţa numireĭ, legenda spune că, într'o dimineaţă, s'ar fi arătat o vedenie albă, pe care oameniĭ aŭ luat-o drept Dumnezeŭ, şi de atuncĭ aŭ dat acest nume dealuluĭ.

De asupra luĭ se întinde un podiş bogat în păşune şi pe care se cultivă mult păpuşoiul.

Dumucultul, *deal*, în jud. Mehedinţi, pl. Cerna, o ramură a munteluĭ Domocletul, ce ţine acum de Austro-Ungaria.

Dumuleţul-Mare, *pîrîŭ*, în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-s., pe teritoriul com. rur. Malovăţul.

Dunafuluĭ (Măgura-), *măgură*, la S.-V. de com. Putineiul, jud. Teleorman, spre vălceaua cu acelaşĭ nume.

Dunafuluĭ (Vălceaua-), *vălcea*, începe de la S. com. Putineiul şi apucă printre drumurile dintre com. Bogdana şi Dracea, jud. Teleorman.

Dunărea, *fluviŭ*, care udă partea de S. a ţăreĭ; ia obîrşia sa din marele ducat de Baden, în vîlcelele Pădureĭ-Negre (Schwartzwald), către 6° de long. E. şi după ce traversează Europa de la V. la E. se varsă în M.-Neagră către 28° de long. E.

Cursul Dunăreĭ. — Dintre toate fluviile Europeĭ, Dunărea este

www.dacoromanica.ro

cel mai mult înconjurat de munți, care o forțează adesea să se strecoare prin defileuri lungi și înguste, saŭ să treacă pe lîngă maluri înalte și stîncoase. Acești munți, închizînd basinul fluviului pe partea dreaptă, sunt: aceia ai Pădurei-Negre, Alpii-Suabi, Alpii-Rhetici, Carnici și Iulieni, platoul Carstului, Alpii-Dinarici saŭ Ilirieni, Platoul-Mœsiei, și Balcanii; iară pe partea stîngă sunt: munții Jura-Franconieni, Fichtel-Gebirge, munții Bohemiei, munții Sudeți, Gesenkergebirge, Carpații Ungariei superioare și înălțimile dintre Nistru și Prut. D'aceea, cursul Dunării este foarte curios; curge prin mari ocoluri, naște sute de insule, formează la coastele sale o mulțime de lacuri; după un parcurs de 2800 kil. se varsă în M.-Neagră, prin trei guri principale.

In tot cursul său superior, Dunărea este un mic rîu liniștit format din două rîulețe: Brigah și Bregah, saŭ Brieg și Breg, ce izvoresc din munții Schwartzwald (Pădurea-Neagră); primul, izvorește mai la 1000 m. deasupra nivelului mării și mai la N. de vestitul loc de pelerinagiŭ pe muntele Tryberg, iar al doilea, la V. de acest munte și de la o înălțime de 1125 m. de asupra nivelului mării. Ele se împreună mai jos de orășelul Donaueschingen, chiar în grădina castelului cu același nume, aflat la o înălțime de 667 m. de asupra nivelului mării. Din acest loc întrunite, Dunărea pornește purtînd cu sine numirea germană *Donau*, îndreptîndu-se spre S.-E. până la Geissingen; iar de acolo ia direcția de N.-E. și merge printr'un gît format de munții Suabiei într'un defileŭ strîmt, care se prelungește până la Sigmaringen, capitala principatului de Hohenzolern, leagănul dinastiei domnitoare a Regatului Romîn. Mai jos de aci, la localitatea Scheer, Dunărea ese din strîmtoarea munților Jura și curge la poalele lor, până la Ulm, de unde, după ce primește rîul Blau, ese din Regatul Würtembergului și dă în acela al Bavariei, unde, la 2 kil., primește rîul Iller, primul afluent ce-i vine din Alpi. De aci, fluviul constitue o mare arteră de comunicație a Germaniei de S., cu o lărgime de 75 m. și o adîncime mijlocie de un metru. De la Passau, unde fluviul are o lărgime de 210 m. și până la Engelhardszelt, curge între Germania de S. și Austria; iar de la această localitate curge numai pe teritoriul Austriac; scaldă Viena, Pressburgul și intrînd în Ungaria, o ia spre S. pentru a scălda Buda-Pesta și după ce primește Drava, Dunărea cotește spre S.-E. îndreptîndu-se spre Belgrad, capitala Serbiei, desparte apoi această țară de Austria pe la S. Banatului Temișanei. De la Palanca-Nouă, Dunărea părăsește cîmpia și străpunge masivul Carpaților pentru a intra în Romînia, pe la Vîrciorova.

De aci în întindere de 900 kil. cît scaldă teritoriul S. al Romîniei, Dunărea își schimbă de mai multe ori direcția cursului său; așa, începînd de la Vîrciorova, ia direcția spre S.-E. până la satul Corbul, unde formează insula Corbul, se întoarce brusc spre V. până la Brza-Palanca, de aci iarăși spre S.-E. până la Cetate, unde se întoarce spre S. până mai la deal de Calafat. De la Calafat până la Arcer-Palanca, Dunărea face un cot pronunțat cu concavitatea către Romînia; iar de la Arcer-Palanca până la Șistov, direcția sa generală este V.-S.-V., pe o lungime de 200 kil. De la Șistov până la Silistra, cursul Dunării se îndreaptă spre N.-E. Ajunsă ceva mai jos de Silistra și împedicată fiind de stîncele maluluĭ Dobrogean, Dunărea se îndreaptă spre N., bifurcîndu-se în fața orașului Călărași pe punctul numit Gura-Borcei, în două mari brațe: spre N.-V. *Borcea*, cu trei alte canale: *Firtăul*, între cătunele Măgureni și Cadîna; *Malcovățul*, între siliștea Tramșani și cătunul Cioroiŭ și *Rîul*, care leagă Borcea cu Dunărea la Socariciŭ; spre N.-E. se întinde Dunărea propriŭ zisă, formînd o mulțime de alte brațe cari daŭ naștere la ostroave în tot cursul ei până la unirea cu Borcea; ast-fel avem brațul *Plosca*, formînd insula Tulchia-Mare; *Brațul-Veriga*, formînd Ostrovul-Turcescu; un alt braț, *Veriga*, formează Ostrovul-Lung; *Brațul-Balaban*, se desface mai la deal de satul Topalul și se unește iarăși cu Dunărea, mai la vale de acest sat, formînd insula Balaban; *Brațul-Alionte*, eșind din brațul Balaban, formează insula Alionte și privalul *Salvata*, care scurge apele iezeruluĭ Căbalu în Dunăre, puțin mai înainte de unirea ei cu Borcea, în fața Hîrșoveĭ.

Dunărea, după unirea cu Borcea mai jos de Hîrșova, drept Piua-Petrei, curge pe o mică întindere dintr'un singur pat, căci masivul granitic dobrogean o silește mai la vale de cătunul Georgieni a se bifurca din noŭ în 2 mari brațe: unul spre E., numit *Dunărea-Vechie* și altul spre V. *Dunărea-Vapoarelor* (fiind-că acest braț este urmat de vapoare).

Brațul Dunărea-Vechie cum se desparte de Dunărea-Vapoarelor apucă drept spre E. până

www.dacoromanica.ro

la cotul Baciului cu denumirea de Turceasca; de aci, după ce a format Cotul-Baciului, ia direcția spre N., pe sub poalele dealurilor din Dobrogea, până la N. orașului Măcin, de unde ia direcția spre V. și N.-V. până în dreptul orașului Brăila, la punctul numit Ghecet, unde se unește cu Dunărea-Vapoarelor. Din acest braț pleacă brațul *Vălciu*, care leagă Dunărea-Vechĭe aproape de punctul de bifurcare cu Dunărea Vapoarelor, în dreptul satului Gropeni. Un alt mic braț, numit *Coituneasa* leagă Vălciul cu Dunărea-Vapoarelor. De la Cotul-Baciului, Dunărea-Vechĭe se desface pe distanțe relativ micĭ, pentru a se uni din noŭ, formînd ast-fel o mulțime de brațe cunoscute sub numele generic de *Veriga* și cîte-odată luînd numirea localităței din apropiere. Ast-fel avem maĭ principale: *Veriga Detunatul* care se unește cu Dunărea în fața satului Dăeni; *Veriga-Pastrameĭ*, maĭ la S. de precedenta; *Veriga Ostrovul*, în fața satului cu același nume; *Veriga-Pecineaga*, la N. de satul Pecineaga; *Veriga-Măcinului* în vecinătatea orașului Măcin; și în fine un ultim braț numit simplu *Veriga*, la întîlnirea Dunăreĭ-Vechĭ cu Dunărea-Vapoarelor, la Ghecet. In acest braț se scurg și următoarele privalurĭ: Privalul *Veriga-Stoenești* (Veriga-Ciustieĭ), care începe în dreptul Cotuluĭ-Baciului și se scurge în Dunărea-Vechĭe în punctul unde se desface Veriga-Detunatul. Privalul *Mucuroasa* se desface din Dunărea-Vechĭe aproape de localitatea Tîrla-Bouluĭ, pentru a se scurge tot în ea la satul Pecineaga. Privalul *Titcov* se scurge în Dunărea-Vechĭe la N. de satul Pecineaga. Privalul *Dimuleasa* și *Filipoaia*, care în scurgerea lor formează un singur canal ce unește Dunărea-Vechĭe, formînd insula Filipoaia și privalul *Scurtu*, care începe cam în apropiere de Măcin și se scurge spre V. în privalul Filipoaia. Inainte ca Dunărea-Vechĭe să se unească cu Dunărea-Vapoarelor, toate aceste brațe și privalurĭ se unesc în un singur pat cu Dunărea-Vechĭe, care, sub denumirea de canalul Măcin, servă comunicația între Brăila și Măcin.

Brațul Dunărea-Vapoarelor, cum se desparte de Dunărea-Vechĭe, apucă drept spre N. până la S. orașului Brăila unde se unește cu Dunărea-Vechĭe la punctul Ghecet. Acest braț dă naștere la maĭ multe alte brațe neînsemnate ce poartă diferite numirĭ. Inainte însă de a se desface, curge într'un singur pat cu denumirea de Săpata până unde se bifurcă în: *Brațul Cremenea* la V. și brațul *Mănușoaia* la E., care se unește la cătunul Gura-Gîrluțeĭ cu Cremenea. De la N. cătunului Gura-Gîrluțeĭ, brațul Cremenea rămîne spre E., dînd naștere la V. brațului *Crăcănelul*; acesta se unește cu Cremenea în dreptul satului Stăncuța, pentru a forma alt braț tot spre V. numit *Pasca*, cu care se unește maĭ jos de punctul numit Ibis al comuneĭ Vizirul (trecătoarea Ibis). De aci fluviul curge sub denumirea de Dunăre. In dreptul satului Gropeni, și anume la punctul numit Caleia, Dunărea formează spre V. brațul *Caleia*, cu care se unește la S. de localitatea numită Butucime (formînd Insula-Lupului) unde se bifurcă imediat în 2 brațe: Dunărea la E. și Lata la V. *Brațul Lata* la rîndul său, se desparte, maĭ la N. de satul Chișcani, în punctul numit Chiceul-Arapului din sus, în 2 brațe: *Stanca* la E. și *Arapu* la V., carĭ se unesc la punctul numit Chiceul-Arapului din jos. *Brațul Stanca* se leagă cu brațul Dunărea prin brațul *Brătușca*; în fine Brătușca formează brațul *Chiciul-Popiĭ*. Toate aceste brațe au aproape aceeași lățime ca brațul principal, afară de un canal numit *Minoasa*, care este cu mult maĭ îngust. Acest canal naște din brațul Caleia (cam de la jumătatea luĭ), cu o direcțiune generală spre N. și se termină în brațul Lata, maĭ la S. de satul Chișcani. In acest braț (Dunărea-Vapoarelor) se scurg de asemenea o mulțime de privalurĭ cu diferite numirĭ date de locuitorĭ, din carĭ maĭ importante sunt: *Privalul Lunga*, se scurge în Dunăre maĭ la vale de localitatea numită Gîsca; privalul numit *Corotișea*, se scurge în Dunăre în fața portuluĭ Brăileĭ; privalul *Veriga-Mare* unit cu *Veriga-Mică*, între satele Tichilești și Chișcani.

Inainte ca Dunărea să ajungă la Brăila, toate aceste brațe se unesc. De la Brăila, Dunărea întrunită într'un singur pat scaldă Galațul unde cotește spre E., udă Reni la vale de gura Prutuluĭ. De la Reni se îndreptează în direcția S.-E. și înainte de a ajunge la Tulcea se desparte în treĭ marĭ brațe: *Chilia*, *Sulina* și *Sf. Gheorghe*, prin carĭ se varsă în Marea-Neagră.

Delta Dunăreĭ.—Acum 1800 anĭ Dunărea se vărsa în Mare; prin șase marĭ gurĭ; aztă-zĭ nu maĭ există de cît treĭ brațe numite *Chilia*, *Sulina* și *Sf. Gheorghe*. Aceste brațe ale Dunăreĭ închid între ele un intins spațiŭ de peste 2600 kil. p. numit *Delta*, care formează un fel de mare nenavigabilă, acoperită aproape excluziv numaĭ

www.dacoromanica.ro

cu stuf de papură și trestie, și întreținută în toate părțile prin canaluri pe unde apa bălților se scurge în cele trei brațe ale Dunărei. Unii consideră și un al 4-lea braț *Dunăvățul* care se varsă în lacul Razelm și care ar fi o rămășiță din multele brațe de odinioară ale Dunărei; dar acesta, nu are nici o importanță comercială. Se bănuește încă existența, în timpuri depărtate, a unui alt braț, care pornind de la Cernavoda s'ar fi vărsat în Marea-Neagră la Constanța saŭ la Portița. Brațul cu importanță comercială astă-zi este brațul Sulina; iar cel mai însemnat ca volum de apă este mai întîiŭ brațul Chilia, după el vine Sf. Gheorghe și în urma amîndurora vine brațul Sulina.

Brațul Chilia, care începe de la așa numitul Ciatal-Izmail, aflat la 5 mile în sus de Tulcea, este brațul cel mai mai septentrional al Dunărei. Are o lungime de 112 kil., o lățime maximă de 300 m. p. o adîncime care variază între 7—24 m. E cel mai important braț prin debitul săŭ de apă; absoarbe $^{17}/_{27}$ părți din întregul volum al apelor dunărene și menține lărgimea și adăncimea lui până la Izmail (24 kil.) Pe acest braț se află canalul *Cugurlui*, prin care lacul navigabil Ialpugul comunică, de la Bolgrad, cu Dunărea și canalul *Sonda*, prin care brațul Chilia stă în legătură cu brațul Sulina. De la Ceatal Izmail cursul brațului se îndreaptă spre N. până la orașul Izmail, de unde apoi se înclină spre E. până unde îl întîl nește canalul Sonda; de aci, ia direcția N.-E. despărțindu-se în trei brațe navigabile: brațul *Stepowi*, cel mai septentrional, formînd ostrovul Cuía; brațul *Serednie* numit și *Ivăneşti*, al căruĭ talveg servă de graniță între Romînia și Rusia și brațul *Tătarul* (Tatarski) spre S. Aceste brațe carĭ daŭ naștere la mai multe insule, se întîlnesc în dreptul orașuluĭ Chilia, continuă cursul într'un singur pat pe o mică distanță, de unde se bifurcă din noŭ în mai multe brațe: brațul *Stepowi*, cel mai septentrional, *Solomonof* și *Periprava*, care fac frontiera țăreĭ din spre Rusia și Cereofca; toate acestea se întîlnesc în dreptul satuluĭ Periprava, de unde curg într' un singur pat până la Vîlcov. De aci brațul Chilia se desface în 12 micĭ brațe prin care se varsă în mare. Aceste gurĭ începînd de la N.-S. sunt: *Belgarod*, *Otccacof*, *Racof*, *Ankodinovo*, *Otnoino*, *Pesceanoĭ*, *Noul-Stambul*, *Cubanski Vechiul-Stambul* și *Bubanscoĭ*. Aceleași numirĭ poartă și insulele.

De la Ciatal-Izmail, de unde se desparte brațul Chilia, Dunărea nu se desparte imediat în alte 2 brațe, ci curge întrunită spre S.-E. mai jos până 7 kil. de Tulcea. Pe această porțiune, acest braț se numește *brațul Tulcea*, după orașul ce udă. Volumul apelor sale este de $^{10}/_{27}$ din volumul total al apelor dunărene.

Brațul Sf. Gheorghe, care se desparte de brațul Tulcea la 7 kil. mai jos de orașul Tulcea, la locul așa numit *Ciatal de Sf. Gheorghe*, se găsește depărtat de brațul Chilia la 96 kil. și formează extremitatea de S. a Delteĭ, cu o lungin.e de 116 kil. Are o direcție generală S.-E. Conține $^{4}/_{5}$ din volumul brațuluĭ Tulcea saŭ $^{8}/_{27}$ din a întreguluĭ fluviŭ. Lărgimea în genere e de 250—500 m. Acesta este cel mai larg din cele trei brațe, însă este cel mai puțin adînc. Cea mai mare sondă găsită a fost 7 m. El se varsă în mare prin două gurĭ: *Sf. Gheorghe-Catîrlez* și *Olinca*, carĭ nu aŭ 2 m. adîncime din cauza materialuluĭ potmolos rostogolit și depus aci de apele Dunărei.

Potmolirea la această gură este cu mult mai mare de cît aceea de la brațul Chilia, așa că pragul format este și mai înalt, în cît din această cauză chiar la o depărtare de 8 kil. de farul Olinca și pe o întindere de 12 kil. adîncimea Mării nu e mai mare de 5 picioare (1 m. 65); cauza pentru care, navigația pe mare în apropierea razeĭ sale este foarte primejdioasă.

Brațul Dunăvăț, are o direcție mai întîiŭ spre S. și apoĭ cotește spre V., pentru a se vărsa în lacul Razelm. Se desparte din brațul Sf. Gheorghe lîngă satul Dunăvăț.

Brațul Sulina, se desparte de brațul Sf. Gheorghe, la 7 kil. mai jos de Tulcea. Are o direcțiune generală spre E. și se găsește la o egală distanță de brațul Chilia și brațul Sf. Gheorghe. Aruncă apele sale în Mare prin o singură gură lîngă portul Sulina. De și lățimea sa e numai de 180 m. în mediŭ, iar volumul apelor sale, e mai mic de cît al celor-l'alte brațe ($^{12}/_{27}$ din volumul întregeĭ Dunăre). totuși acest braț a fost ales de către *Comisiunea Europeană a Dunărei*, pentru a deschide și a desvolta navigația fluviuluĭ, către Mare, făcînd accesibile porturilor Galați și Brăila, vasele cu mare tonaj. Această alegere se datorește în prima linie adîncimeĭ sale mai mare la gură de cît a celor-l'alte două brațe, apoĭ razeĭ sale, cu mult mai spațioasă și mai li-

www.dacoromanica.ro

beră de bancurĭ de cît a celor l-alte, precum şi din cauza lungimeĭ sale maĭ mică, de 183 kil. Acest braţ este maĭ mult un canal şi prin el se face cu deosebire navigaţiune.

Basinele Dunăreĭ. — In această curgere, albia Dunăreĭ coprinde peste 800.000 kil. p. şi este împărţită în patru basinurĭ:

Intîiul basin, coprinde regiunea dintre izvorul său şi localitatea Passau, teritoriul Mareluĭ Ducat de Baden, Regatele Würtemburguluĭ şi Bavarieĭ, precum şi ţinuturile Tiroluluĭ şi Salzburguluĭ din Austria-d.-s.

Al doilea basin, coprinde regiunea dintre Passau şi Gran (Stigonul), archiducatul Austrieĭ, Moravia şi N.-E. Ungarieĭ.

Al treilea basin, începe de la Gran şi ţine pănă la Orşova El cuprinde Stiria, Carinthia, Carniolia, Croaţia, Slavonia, Bosnia şi Serbia.

Al patrulea basin, (zis şi inferior), începe la Orşova odată cu scăparea Dunăreĭ din defileul Porţilor-de-Fer. Alpiĭ Transilvanieĭ la N., Balcani la S., formează limitele acestuĭ basin, dela Orşova pănă către Turnul-Roşu şi de la Orşova pănă către defileul Ischeruluĭ în Bulgaria. O linie de înălţimĭ plecînd din *Munţiĭ Sibiuluĭ* şi intinzîndu-se la S. Tîrnoveĭ-Marĭ, pănă în sorginţile Bicazuluĭ, lasă la S. eĭ Oltul superior cu toţĭ afluenţiĭ săĭ în Transilvania, ale căror ape prin canalul central al Oltuluĭ sunt vărsate în Dunărea inferioară, lîngă Izlaz. Tot asemenea, basinul Ischeruluĭ, formează o anclavă la S. lanţuluĭ Balcanic, a căreĭ limită sudică trebue căutată în Rilo-Dag din interiorul peninsuleĭ Balcanice: cea vestică, către sorginţele Nişaveĭ; cea estică, către sorginţele Mariţeĭ. Mărginit ast-fel, *basinul inferior* al Dunăreĭ coprinde teritoriul Regatuluĭ Romînieĭ, o parte a Banatuluĭ S.-V. al Platouluĭ Transilvan, o mică parte din regatul Serbieĭ şi cea maĭ mare parte din ţara propriŭ zisă Bulgaria. La S.-E., îl înglobează masivul Dobrogean; la N.-E. limita luĭ trebue căutată în înălţimile ce despart apele Prutuluĭ de ale Nistruluĭ, decĭ el înjghebează şi parte din Basarabia.

Albia Dunăreĭ. — Dunărea, în curgerea eĭ la Mare, se strecoară printre munţĭ, saŭ îĭ însoţeşte adesea; ceea ce face ca albia sa se fie de maĭ multe orĭ accidentată de stîncĭ de piatră, saŭ să fie cuprinsă între malurĭ înalte. Aşa, de la sorgintea sa pănă în Bavaria, Dunărea curge cu o pantă repede într'un pat strîmt şi între ţărmurĭ escarpate şi stîncoase; traversînd Bavaria, adesea-orĭ e înconjurată şi de părţĭ mlăştinoase; de la Ulm către Ratisbona, Dunărea curge imediat la poalele lanţuluĭ Jurasic dominant şi ştirbit de văĭ scurte, debitînd un volum mic de ape; din potrivă, malul său drept e jos, presărat de foarte multe mlaştine şi zmîrcurĭ; apele cu curs lung şi voluminos pornesc din partea superioară, înjghebate între depozite glaciale, din care cauză viabilitatea pe această parte e cu mult maĭ mică ca pe malul opus. Dunărea, apoĭ, din jos de Ratisbona pănă la Linz e dominată în spre N. de pripoarele şi malurile înalte ale platouluĭ care consti.ue baza munţilor numiţĭ Böhmerwald care malurĭ sunt întretăiate din distanţă în distanţă de pîrîiaşe foarte repezĭ. In partea despre S. însă, Alpiĭ fiind cu mult maĭ depărtaţĭ de mal, se ramifică în lanţurĭ, printre carĭ se scurg către fluviŭ cursurĭ de apă cu văĭ pitoreştĭ, carĭ prin topirea zăpezilor măresc cu mult debitul săŭ de apă tot timpul cît Dunărea străbate accidentele patuluĭ saŭ flancurilor sale, constituite prin atingerea Böhemerwalduluĭ cu extremitatea Alpilor. De la gura Moraveĭ, Dunărea devine cu adevărat un mare fluviŭ; aci malurile sale, prin acţiunea curentuluĭ apeĭ, devin foarte schimbăcioase, dînd loc la multe şi cotite canalurĭ, carĭ formează nenumărate insule. Trecînd de Pressburg vestita poartă — numită de uniĭ şi poarta Ungarieĭ — formată, de o parte din cele din urmă ramificaţiĭ ale Alpilor, iară de cea l'altă parte de Micĭĭ Carpaţĭ, albia sa constitue un complex de braţe, din carĭ cele treĭ principale sunt resturile Măreĭ de odinioară, a Ungarieĭ. Fluviul eşind din această expansiune specială, intră iarăşĭ într'o albiă unică şi trece prin un al doilea defileŭ format din munţiĭ Pilis şi Neograd. Intre Wiesegrad şi Waitzen, Dunărea înconjoară marea insulă Andreia, lungă de 30 kil. şi, imediat dupe Waitzen, părăseşte brusc direcţia E.-V. ce o avea; coborîndu-se spre S. pe o lungime de 370 kil. în jos de Buda-Pesta, fluviul îşĭ schimbă aspectul în marea cîmpie centrală a Ungarieĭ; aci se respîndeşte peste cîmpie în nenumărate braţe şi canale care-şĭ schimbă direcţia în fie-care an în timpul creşterĭ apelor. In această curgere prin Ungaria, albia Dunăreĭ sporeşte în continuu pănă la 1260 m. lărgime şi de la 8-12 m. adîncime; povîrnişul apeĭ este însă destul de mic. Dunărea trecînd de la Buda-Pesta şi insula Csepel, curentul săŭ începe a bate maĭ mult în spre malul drept, mîncîndu-l necontenit şi ameninţînd din ce

www.dacoromanica.ro

în ce mai mult orașele Duna-Földvar și Mohacĭ. După ce primește pe Drava, Dunărea se cotește către S.-E. și curge în această direcție pe o distanță de 300 kil. aproape, de unde malul său drept devine din nou înalt, pe cînd cel stîng rămîne jos, și continuă a fi astfel pînă la Belgrad, la gura Saveĭ. Mai jos de aceasta, de la Palanca-Nouă, ambele laturĭ ale fluviuluĭ sunt înalte, formînd defileurĭ ce se țin unul după altul pe o lungime de peste 120 kil. și unde apele sale curg cu mare repeziciune printre multele obstacole, ce se află în albia sa. Aspectul acestor defileurĭ e într'adevăr măreț. Apele Dunăreĭ pătrunzînd în ele se angajează mai întîiŭ în trecătoarea periculoasă a Grebenuluĭ, numită și a *Porților micĭ de Fier* saŭ *Porțile superioare ale Dunăreĭ*. Dificultățile navigațiuneĭ provin dar din stîncile numeroase de sub apă saŭ aparînd cu colții ascuțițĭ d'asupra apeĭ, în cît a trebuit lucrărĭ de rectificare constînd în canalurĭ adîncĭ de 4 m. pentru a permite circulația vapoarelor; trecînd d'aci, Dunărea se lărgește și formează basinul Milonovatz, unde ajunge a avea o lățime de 1400 m. și aci, prin o întorsătură bruscă, Dunărea intră în gîtul strîmt al Cazanuluĭ, care pare o uriașă tăetură făcută în stîncă și unde apele sunt înghemuite între două înalte ziduri de stîncĭ verticale. Aci, adîncimea eĭ e foarte mare, așa, în unele locurĭ ajunge până la 50 m., cu un nivel de 20 metri mai jos ca acela al M.-Negre; curentul apeĭ are însă o putere formidabilă. După eșirea sa din acest defileŭ, Dunărea intră în renumitul defileŭ cunoscut sub numele de Gherdapurĭ saŭ *Porțile marĭ de Fier*. In acest defileŭ, cu toate că malurile sale sunt mai puțin mărețe și abrupte ca acelea din strîmtorile Cazanelor, totuși din cauza nenumăratelor stîncĭ și vultorĭ, aceasta este cea mai periculoasă regiune a fluviuluĭ.

De la intrarea Dunăreĭ în Romînia și până la vărsarea eĭ în Marea-Neagră, malul drept al său în Bulgaria, este mai înalt de cît malul stîng (malul romînesc) cu micĭ excepțiunĭ. Aceasta constitue un dezavantaj din punctul de vedere militar, căcĭ malul stîng poate fi cu înlesnire bătut de pe malul drept; fenomenul acesta se explică prin faptul că Dunărea pe partea stîngă primește afluenții mai mulțĭ și mai marĭ de cît pe partea dreaptă, carĭ depun o cantitate însemnată de aluviunĭ. Aluviunile și cantitatea de apă ce aduc acești afluenții aŭ făcut din timpurĭ și treptat, ca Dunărea să-și modifice direcția sa primitivă (direct, V.-E.) și să devie curbă cu concavitatea spre N. Așa fiind, erosiunea se face mai mult asupra țărmuluĭ drept, care în acelașĭ timp fiind de o formațiune veche și decĭ mai rezistentă de cît țărmul stîng, care, format din aluviunĭ moderne e natural să fie mai jos ca cel d'intîiŭ. De altă parte, curentul Dunăreĭ, ca și acela al tuturor fluviilor carĭ curg de la V. la E. în emisferul nordic, bate mai mult în malul drept al eĭ. Această teorie mecanică, explică din ce cauză acest mal e ros necontenit, pe cînd cel stîng fiind jos necontenit, se potmolește și țărmul se întinde către talvegul apeĭ în formă de glacis. Pe timpul inundațiilor apele fluviuluĭ acoperă toată suprafața unită și joasă a maluluĭ stîng de la marginea apeĭ și până sub dealurile carĭ limitează terasa Danubiană. In retragerea apelor, părțile mai joase rămîn acoperite, formînd astfel mlaștinĭ și smîrcurĭ, carĭ transformă regiunea într'un teritoriŭ cu totul insalubru și unde friguriile palustre domnesc în stare endemică. Cu toate acestea, natura terenuluĭ ce compune malul stîng al Dunăreĭ e solid și domină și el pe unele locurĭ malul drept și anume: de la Severin până la Ciuperceni, și apoĭ în dreptul Bistrețuluĭ și mai jos puțin de gura cea nouă a Jiuluĭ.

In spațiul cuprins între Ciuperceni, Poiana, Ghiociu și Dunăre, precum și la N. de Bechet, terenul ce formează malul stîng al fluviuluĭ e acoperit de adevărate dune de nisip mișcător, care din fericire nu înaintează, dar nicĭ nu dispar. La Bechet însă, locuitoriĭ orașuluĭ, prin plantațiunĭ de salcîmĭ (acacia), aŭ reușit pe o mică întindere să facă productibil acest pămînt steril. Pietrișul apare între Celeiŭ și Izlaz. In trecerea sa către Mare, Dunărea poartă cu sine nisip și aluviunĭ în așa mare cantitate, în cît după calculele făcute ar umplea în fie-care an o suprafață de 6 kil. p. pe un strat gros de 10 m. Această colosală cantitate de aluviunĭ se depune însă, pe o suprafață întinsă și din această cauză înaintarea gurilor sale în Mare e neînsemnată, așa că nu e nicĭ o teamă, după cum se credea în vechime, că M.-Neagră va fi umplută cu nămolul și nisipul depus în basinul său de acest fluviŭ. Acest eveniment, în tot cazul, după calculele făcute, se va realiza după 6 milioane anĭ.

Aspectul țărmuluĭ romînesc. — Țărmul stîng lasă, între el și nivelul mijlociŭ al apelor, o regiune cam de 150 m. lățime formată din nisip și pietriș pe

www.dacoromanica.ro

care Dunărea o acopere cînd se revarsă. Această regiune e mărginită de malul actual la S.; iar spre N., pănă la limita teraseĭ Danubiene, este o regiune joasă, mlăştinoasă, presărată cu multe lacurĭ şi bălţĭ, întretăiată de o mulţime de braţe falşe ale Dunăreĭ, cu totul neproductivă şi nepopulată şi acoperită cu apă în tot timpul inundaţiilor.

Terasa Danubiană. Regiunea de maĭ sus se mărgineşte spre N. printr'un mal înalt între 30—90 m., de la care se întinde o cîmpie numită *Terasa Danubiană*, care se confundă la N. cu regiunea şesurilor. Acest mal este piciorul saŭ marginea sudică a Teraseĭ Danubiene. In era quaternară, Dunărea acoperea terasa, dar maĭ tîrziŭ, din cauzele supuse maĭ sus, s'a retras şi se retrage continuŭ spre ţărmul drept. Faptul acesta prezintă un însemnat desavantaj pentru comerţul Romînieĭ, căcĭ porturile sale situate pe marginea Dunăreĭ rămîn departe de cursul apeĭ. Din această cauză unele din porturĭ, ca Giurgiu, aŭ trebuit să-şĭ creeze cîte un canal artificial (Canalul Sf. Gheorghe) care să unească portul cu Dunărea. *Terasa Danubiană* apare îndată ce Dunărea ese din defileul de la Porţile-de-Fier şi piciorul eĭ însoţeşte cursul Dunăreĭ pănă la Ciuperceni, în jud. Dolj, unde pentru un moment terasa dispare într'o regiune mlăştinoasă şi apare la Gîdeiŭ, prelungindu-se prin satele Negoiul, Bistreţul, Plosca, Gighera şi Zăval, însoţeşte apoĭ tot cursul Dunăreĭ, capătă o mare desvoltare în jud. Ialomiţa, unde piciorul teraseĭ se depărtează mult de cursul Dunăreĭ pănă la Galaţi. Acolo terasa dispare din cauza dealuluĭ Ţiglina, iar piciorul eĭ se confundă cu malul actual al Dunăreĭ.

Adîncimea Dunăreĭ nu e constantă; ea variază ast-fel: la Ulm, unde ea începe a fi navigabilă, are 7 picioare (un picior = 0^m,325); la Ratisbona 11 p.; la Passau 17 p.; la Buda-Pesta, de la 7—10 m.; între Veneck şi Földwar, 9—12 m.; între Földwar şi Bucovar, 5—6 m. Pe tot cursul eĭ, Dunărea, în dreptul Romînieĭ, are o adîncime considerabilă. Cea maĭ mare adîncime o atinge în dreptul Porţilor-de-Fier, unde Dunărea are 50 m. şi ajunge şi pănă la 60 m., aceasta din cauză că aci fundul eĭ este de 20 m. maĭ jos ca nivelul măriĭ. Cea maĭ mică adîncime o are în dreptul Calafatuluĭ, unde nu are maĭ mult de 15 m. adîncime. La Bechet are 24—30 m.; la Corabia are 32—38 m.; la gura Oltuluĭ are 30 m. pentru apele micĭ; la Izlaz are 27 m.; la Cernavoda are 26 m. pentru apele marĭ şi 24 m. pentru apele micĭ. In dreptul Galaţilor adîncimea medie a apelor este de 25 m.; la Sulina adîncimea apelor e numaĭ de 17 picioare.

Lăţimea Dunăreĭ. — La Ulm, unde Dunărea începe a fi navigabilă, constitue deja un frumos fluviŭ de 75 m. lărgime; la Passau, de unde navigaţia devine maĭ lesnicioasă, albia Dunăreĭ are 210 m. lărgime; la Buda-Pesta atinge 970 m.; spre Veneck Földwar, lărgimea variază între 600—1200 m.; între Földwar şi Vucovar, are 600 m.; iar în basinul Milovăţ ajunge pănă la 1400 m. lărgime; la Porţile-de-Fier însă, Dunărea îşĭ restrînge albia sa la 500 m. lărgime; dar îndată ce intră în Romînia albia se sporeşte din ce în ce maĭ mult şi cu cît se apropie de Mare, este cu mult maĭ mare ca în cele-l'alte basine; în această regiune, cea maĭ mică lăţime este tot la Porţile-de-Fier, unde are 500 m. iar cea maĭ mare lăţime este în dreptul Giurgiuluĭ unde Dunărea este de 2500 m. lată. Lărgimea Dunăreĭ crescînd mereŭ de la Turnul-Severin în jos, ajunge la 1100 m. la Cetate şi de 1800 m. la Calafat, aşa că abia se zăreşte ţărmul opus de la Vidin. La Ciuperceni e de 1400 m.; la Corabia e de 1500 m. De la gura Oltuluĭ pănă în dreptul comuneĭ Cioara, lărgimea fluviuluĭ nu este maĭ mare de 5—600 m., iar de aci înainte se lărgeşte ajungînd între Zimnicea şi Şiştov la aproape 1500 m.

Lungimea Dunăreĭ. — De la obîrşia eĭ şi pănă la M.-Neagră, Dunărea curge pe o întindere în linie dreaptă de aproape 1350 kil.; însă, socotind şi cotiturile fără bălţĭ şi fără braţe, lungimea eĭ e de 2800 kil. Intre Severin şi M.-Neagră, Dunărea curge pe o lungime în linie dreaptă de 780 kil., iar socotind şi cotiturile, 900 kil.

Iuţeala cursuluĭ. — Iuţeala Dunăreĭ în general e mică, din cauză că panta nu este repede, totuşĭ iuţeala medie a curentuluĭ se poate socoti cu mult superioară orĭ-căruĭ fluviŭ din Europa apuseană. Ea acceleră curentul săŭ pe măsura ce se depărtează dela Krems prezintînd vîrtejurĭ periculoase. La Viena, cînd apele sunt marĭ are o vitesă de la 2 la 4 m. pe secundă; pe urmă traversînd stepele uniforme ale Ungareĭ, curentul săŭ devine liniştit; apropiindu-se însă de Serbia, fluviul lărgit maĭ înainte între 500—600 metri, se strînge pănă la 200 m. şi prezintă un curent mult repede; pătrunzînd în cîmpiile aşezate

www.dacoromanica.ro

ale Romînieĭ, curentul său devine cu mult maĭ liniştit: aşa de la Vîrciorova, la Izlaz, iuţeala curentuluĭ este de 1.50 m. pe secundă, adică aproape 5 kil. pe oră — iuţeală mare, care rezultă din marea presiune, a imensuluĭ volum de apă ce rostogoleşte în albia sa. Panta medie a albieĭ, de la Severin la Mare, este de 0 m. 187, pe kil.

Debitul apeĭ pe secundă. — In ceea ce priveşte volumul de apă ce fluviul rostogoleşte într'o secundă trecînd printr'un profil perpendicular pe direcţiunea cursuluĭ, singura măsurătoare este făcută la 1825 la Viena de Jules Michel, care a găsit că pentru apele mediĭ, vara, debitul Dunăreĭ este 3000 mc. pe secundă; iar pentru apele micĭ de 2000 mc.

Acum, de vom observa că lăţimea albieĭ Dunăreĭ (factor ce intră în formula debituluĭ), creşte în dreptul Romînieĭ, devenind de treĭ orĭ maĭ mare, şi presupunînd un volum numaĭ de 2 orĭ maĭ mare, avem, în dreptul Izlazuluĭ d. ex. un debit de 6600 mc. pe secundă pentru apele marĭ şi 4000 mc. pe secundă pentru apele micĭ. Dunărea aduce o foarte mare cantitate de apă. De şi nu există o măsurătoare directă, totuşĭ se ştie aproximativ că Dunărea, prin braţele sale varsă în M.-Neagră 9000 mc. pe secundă.

Inundaţiunĭ. — De ordinar Dunărea este supusă inundaţiunilor de două orĭ pe an. O inundaţie toamna şi una primăvara. Inundaţia de primă-vară este tot-d'a-una maĭ mare şi e provocată de topirea zăpezilor.

In timpul inundaţiilor, Dunărea acoperă acea porţiune de 150 m. care se întinde între nivelul mediŭ al apelor şi ţărmul său şi adesea-orĭ trece şi în regiunea mlăştinoasă, pe care o acoperă în parte, nicĭ-o dată însă nu trece peste piciorul Teraseĭ Danubiene, nicĭ peste ţărmul bulgar. In timpul inundaţiilor, apele Dunăreĭ cresc cu 4—6 m. de-asupra niveluluĭ obicinuit. In epocile de creştere a apelor, primă-vara şi vara, maĭ ales la topirea zăpezeĭ la munţĭ, ea se revarsă pe toată această întindere, umplînd bălţile şi inundînd toată lunca. Cînd Dunărea creşte cu maĭ multă iuţeală, ea face să refluează apa afluenţilor; aşa la gura Oltuluĭ, face ca apa să urce în susul rîuluĭ cîţĭ-va kil.; în această epocă albiile Saveĭ, Tiseĭ şi Temeşuluĭ se transformă în adevărate golfurĭ şi primesc în ele surplusul apelor Dunăreĭ, care împinge înapoĭ apele acestor rîurĭ, formînd un contra-curent ce se întinde în acele albiĭ până la o depărtare în interiorul lor de 200 – 300 kil. Cînd apele Dunăreĭ vin prea marĭ, toată întinderea ţărmuluĭ stîng, începînd de la gura Oltuluĭ şi până la limita jud. Teleorman, prezintă un nesfîrşit luciu formînd aproape o singură masă de apă cu fluviul, întreruptă din distanţă în distanţă numaĭ de verdeaţa zăvoaelor. In Ialomiţa, malul stîng al Dunăreĭ e foarte puţin înalt şi cînd apele acestuĭ fluviŭ cresc, trec peste ţărm şi se amestecă cu ale lacurilor Boian şi Călăraşi, formînd o masă de apă cu o lăţime de 8 kil. şi întinzîndu-se până în marginea satelor de pe malul stîng al Borceĭ.

Variaţiunea înălţimeĭ apelor Dunăreĭ.—Diferinţa maximă între apele micĭ şi cele marĭ este de 2 m., care este destul de mare, maĭ cu seamă că malul nostru este foarte jos, cu deosebire între Bechet şi Izlaz, unde maĭ în tot timpul e supus înecurilor.

De obiceiŭ, Dunărea creşte de două orĭ pe an: la începutul primă-vereĭ, în timpul topireĭ zăpezeĭ pe munţĭ. Cea d'întîiŭ creştere a apelor e considerabilă şi dă naştere la inundaţiunĭ; acoperă, cea maĭ mare parte din insule şi mare parte din ţărmul stîng. Cea de a doua creştere, însă, este maĭ puţin importantă şi se întîmplă în lunile Iulie şi August, cînd se topeşte zăpada după ceĭ maĭ înalţĭ munţĭ. Accidental se întîmplă ca Dunărea să-şĭ crească apele şi toamna în epoca ploilor de toamnă şi se produce atuncĭ şi inundaţiunĭ; de ordinar însă, apele sunt micĭ în Septembrie, Octombrie şi Noembrie.

Inghe̊ţurile Dunăreĭ.— Dunărea este supusă înghe̊ţuluĭ de la 2—3 lunĭ pe an. De obiceiŭ înghe̊ţul începe în Decembrie şi desghe̊ţul are loc pe la finele luĭ Februarie. In timpul acesta comunicaţiunile în lungul Dunăreĭ sunt întrerupte. Se fac însă comunicaţiunĭ de la un ţărm la altul cu căruţe, cu sănĭ şi pe jos. Grosimea gheţeĭ de multe orĭ în vremurile vechĭ a permis armatelor romîne a năvăli în Turcia şi a se lupta chiar pe ea cu Turciĭ. In timpul mişcăreĭ sloiurilor orĭ-ce comunicaţiune pe Dunăre este întreruptă.

Porturĭ şi localităţĭ insemnate. — Dunărea, în tot cursul său, dela Ulm, până la vărsarea sa în mare, fiind navigabilă, are pe ţărmurile sale porturĭ saŭ schele pentru ancorarea vapoarelor precum şi localităţĭ populate însemnate. Cele maĭ principale în cursul său superior sunt: Sigmaringen, în ţara prusiană de Hohenzollern; Riedlingen, Ehingen, Ulm, în Würtemberg; Donauwerth, Neumburg, Ingolstadt, Ratisbona, Passau, în Bavaria; Linz, Krems, Viena, Essling, în Archiducatul

www.dacoromanica.ro

Austrieĭ; Pressburg, Komorn, Gran, Buda-Pesta şi Mohacs, în Ungaria; Peterwardin, Semlin şi Orşova, în vechiĭ Confiniĭ militarĭ; Belgrad şi Semendria, în Serbia; muntele Alion, lîngă Orşova, renumit pentru că aci se află frumosul monument «Capela Coroaneĭ» ridicat de împăratul Franz-Iosef în memoria găsireĭ Coroaneĭ Regatuluĭ Ungar îngropată la picioarele munteluĭ Alion. Duceprat, în faţa Orşoveĭ, cetate veche fondată de Romanĭ după trecerea lor din Dacia în Moesia (aztăzĭ ruine). Ada-Kaleh (Orşova sau Ruşiava-Nouă), în faţa insuleĭ cu acelaşĭ nume. (Ada-Kaleh însemnează fortăreaţa insuleĭ). Iară în basinul inferior, Dunărea scaldă următoarele localităţĭ: Vîrciorova, la gura Bahneĭ, staţie de cale ferată şi punct de frontieră între Romînia şi Ungaria; Gura-Văeĭ, maĭ la vale de Vîrciorova, renumită pentru urmele de ruine romane ce se văd în apropiere; Turnul-Severin, pe malul stîng, port de prima importanţă, capitala judeţuluĭ Mehedinţi. In vechime Severinul a purtat numirile: Druphegis, Pontes, Drubetis saŭ Drobetae. Localitate istorică însemnată, conţine şi acuma numeroase urme de ale dominaţiuneĭ romane, între care cea maĭ celebră sunt remăşiţele poduluĭ peste Dunăre ridicat în timpul cucerireĭ Dacieĭ de către Traian. Acest oraş este însemnat şi ca punct al descălecătoreĭ dinastieĭ domnitoare actuale a Romînieĭ, căcĭ în acest oraş a pus întîĭa oară piciorul pe pămîntul patrieĭ alesul acesteĭ ţărĭ, în 1866, Principele *Carol de Hohenzollern*, aztă-zĭ mult iubitul rege al poporuluĭ romîn, întemeietorul augusteĭ noastre dinastiĭ. Cladova, pe malul drept al Dunăreĭ (Serbia) maĭ la deal de Severin. Schela-Cladoveĭ, sat romînesc în faţa Cladoveĭ, renumit pentru luptele ce Panduriĭ romînĭ, (corp militar organizat la începutul acestuĭ secol de Vodă Gr. Ghica) avură cu Turcii în războaele din 1809 şi 1828. Cerneţi, aproape de gura Topolniţa, se numea în vechime Cernigrad: loc istoric renumit pentru bătălia între Romînĭ şi Turcĭ la 1800. Bîrza-Palanca, pe malul drept în Serbia, maĭ la deal de Insula-Mare. In locul acesteĭ comune a fost în vechime cetatea Aegeta. Racoviţa, în Bulgaria, la gura Timoculuĭ. Azis-Paşa, unul din ceĭ din urmă guvernatorĭ turcĭ aĭ Vidinuluĭ, a făcut din acest punct, în războiul din 1877—78 un solid avant-post în scop de a supraveghea trecerea Timoculuĭ. Vurf, sat maĭ la vale de Racoviţa, renumit pentru că în vecinătatea luĭ se găsesc ruinele unuĭ vast uvragiŭ defensiv roman. Florentinul (Fiorentunul saŭ Fleurtinul), maĭ la vale de Vurf, pe malul drept, în Bulgaria; în vechime, se chema Florentiniana. Cetatea, sat maĭ la deal de Calafat, pe malul stîng, renumit pentru zidirĭ vechĭ romane ce se maĭ văd încă în apropiere de el şi pentru bătălia dată aci la 1853. Calafat, port pe malul stîng, în faţa Vidinuluĭ, aşezat în o poziţie strategică de cea maĭ mare însemnătate. Aci, armata romînă a primit botezul de sînge în ultimul războiŭ al independenţeĭ, unde bravul eĭ căpitan — *Domnitorul Carol I-iu* — a stat pe parapetul bateriеĭ Independenţa ca ţintă a vrăjmaşuluĭ în timpul primeĭ bombardărĭ a Vidinuluĭ, dînd ast-fel oştenilor săĭ un nepreţuit exemplu de virtute militară. Vidinul, port în Bulgaria, în faţa Calafatuluĭ; cetate celebră atacată şi ocupată de Romînĭ în războiul de independenţă (1877—78). Arcer-Palanca, la gura rîuluĭ Arcer, pe malul drept. Lom-Palanca, maĭ la vale, la gura rîuluĭ Lom, se află pe urmele cetăţeĭ romane Almus, carĭ se maĭ văd şi aztă-zĭ. Cîbru (Cibriţa), maĭ la vale de Lom-Palanca, tot pe malul drept; în apropiere se văd ruine sub pămînt. Rahova, pe malul drept în faţa gureĭ Jiuluĭ, care, în timpul războiuluĭ de independenţă, fu atacată şi ocupată de Romînĭ. Bechet, pe malul stîng, lîngă gura Jiuluĭ. Ostrov, maĭ la vale de Rahova, pe malul drept. In 1810 Ruşiĭ aŭ trecut Dunărea pe aci. Vadin, maĭ la vale de Ostrov, tot pe malul drept, localitate istorică. Ghighiu, maĭ la vale de Vadin, renumit fiind-că în apropiere de el, la gura Ischeruluĭ, se văd ruinele cetăţeĭ Ulpia Oesius, zidită de Traian. Celeiŭ, pe malul stîng, la deal de Corabia. Corabia, însemnat port comercial şi important punct militar; pe aci a trecut Dunărea armata Romînă în 1877, pe un pod de vase. Izlaz, maĭ la vale de Corabia, în faţa gureĭ Viduluĭ. Turnu-Măgurele, pe malul stîng aproape de gura Oltuluĭ, port, capitala judeţuluĭ Teleorman. In vechime se chema Romula. D'aci artileria romînă a ajutat armata rusă în 1877 la ataçul cetăţiĭ Nicopole. Tot aci armata romînă în cursul campanieĭ restabili podul de vase de la Corabia. Nicopoli (oraşul victorieĭ) pe turceşte se chema Nebol, în faţa Turnuluĭ-Măgurele, cetate tare. Zimnicea, port în faţa Şiştovuluĭ. Şiştov, în Bulgaria, oraş de mică însemnătate. Vardiŭ, maĭ la vale de Şiştov, loc istoric. Rusciuc, pe malul drept, port la gura rîuluĭ Lom

www.dacoromanica.ro

în faţa Giurgiuluĭ, cetate tare. Giurgiŭ, capitala judeţuluĭ Vlaşca, port important, cel maĭ apropiat port de Bucureşti după Olteniţa şi însemnat ca poziţie militară. Turtucaia, port în Bulgaria, pe malul drept în faţa Olteniţeĭ. Olteniţa, la gura Argeşuluĭ; în vechime se numea Daphne. (Grecescul Daphnis). Silistra, pe malul drept, celebră fortăreaţă Dunăreană, alăturĭ de frontiera ce desparte Dobrogea de Bulgaria. In vechime se chema Durostorum, Dorostena saŭ Dorostoro. Călăraşi, pe braţul Borcea, capitala judeţuluĭ Ialomiţa. S'a numit înainte Ştirbeiŭ, după numele Domnitoruluĭ. Numele de Călăraşi îĭ vine de acolo, că acest oraş procura armateĭ Romîne cel maĭ mare şi maĭ bun contingent de călăraşĭ. Ostrovul (Silistra-Nouă, Ada-Chioi) în faţa Călăraşuluĭ, se numeşte Ostrov din cauză că aci Dunărea formează maĭ multe insule. In vechime se chema Sucidava. Racova (pe turceşte însemnează, unde se îngroapă vitele) în jud. Constanţa. In vechime se chema Axiopolis (Axium). Cernavoda (apă neagră); în vechime se numea Capidava; port însemnat şi staţie de cale ferată. Aci este aşezată a doua poartă monumentală a Poduluĭ Carol I, care este cel maĭ înalt pod din lume şi care leagă Romînia cu Dobrogea, alipită de Ţara-Romînească după războiul glorios din 1877—78, ca preţ al victorilor dobîndite pe cîmpiile Bulgarieĭ pentru recăpătarea independenţeĭ ţăreĭ şi liberarea creştinilor din Bulgaria de sub dominaţia musulmană. Cetatea de Flocĭ, aproape de gura Ialomiţeĭ. Pe la 1084 acest oraş se chema Olaci saŭ Oleci. Se crede că s'a numit şi Oraşul de Flassis (după numele ce a purtat Ialomiţa de la Urziceni la vale). In vechime era fortăreţă însemnată. Maĭ la vale, pe ţărmul drept, este Hîrşova, port însemnat pentru Dobrogea şi Măcinul, în vechime numit şi Arrubium, port pe braţul Dunărea-Veche, în punctul unde acest braţ se îndrumează spre V. N.-V. pentru a merge la Ghecet; iară în faţa acestuĭa, Brăila, foarte însemnat port de export şi import al ţăreĭ, şi important ca poziţie militară. In faţa acestuĭ port a fost distrusă în 1877 flota de monitoare turceştĭ, aflată în canalul Măcinuluĭ, de către o expediţie de bravĭ torpilorĭ Ruso-Romînĭ. In vechime Brăila s'a chemat şi Peristhlaba. Nu departe de aceasta, se găseşte Ghecet, unde se întâlneşte Dunărea-Vapoarelor cu Dunărea-Veche. Romînĭĭ îl numeau Trecătoarea - Turculuĭ. Igliţa, sat pe malul drept al Dunăreĭ-Vechĭ, maĭ la vale de Turcoaia, aproape de unde se varsă rîul Igliţa în Dunăre. In vechime, pe acest loc, era cetatea Troesmis. Galaţi, puţin maĭ la vale de unde Siretul dă în Dunăre, capitala judeţuluĭ Covurluĭ, cel maĭ mare port al Romînieĭ pe Dunăre. Reni, puţin maĭ la vale de gura Prutuluĭ în Basarabia. Cătunul Rachel între Isaccea şi Măcin, pe malul drept. După ruinele sale pare a fi fost un cîmp întărit roman. Cartalul, odinioară o importantă cetate pe malul stîng al Dunăreĭ, în apropiere unde lacul Ialpug se varsă în fluviŭ, ceva maĭ sus din dreptul Isacceĭ. Isaccea saŭ Vadul-luĭ-Isac (un pescar din o legendă Dobrogeană), renumit loc de trecătoare din timpurile cele maĭ vechĭ ale istorieĭ popoarelor ce s'aŭ războit la ţărmurile Dunăreĭ; şi nu departe de aci, locul unde sunt ruinele vecheĭ cetăţĭ romane Noviod-donum saŭ Novietum. Romînĭĭ o numeaŭ Obluciţa, Vadul-Obluciţeĭ saŭ Vadul-Dunăreĭ. Satul-Noŭ şi Terraponti, loc remarcabil pentru trecerea peste Dunăre în Iunie 1828 a armateĭ ruse efectuată sub ochiĭ Ţaruluĭ Nicolae. Izmailul, pe malul stîng al braţuluĭ Chilia, în Basarabia. Chilia-Nouă, pe malul stîng al braţuluĭ Chilia şi Chilia-Veche, ceva maĭ la vale de Chilia-Nouă, pe malul drept, ce ţine de jud. Tulcea. Vîlcov, în Basarabia, pe malul stîng al braţuluĭ Chilia, în punctul unde acest braţ se desface în maĭ multe gurĭ, pentru a se vărsa în Mare. Tulcea, pe malul drept al braţuluĭ cu acelaşĭ nume., capitala judeţuluĭ Tulcea. In vechime se chema Aegyssus. Prislava. Se află la 9 kil. la vale de Tulcea, pe braţul Sf. Gheorghe. Aci se găsesc pe ambele părţĭ ale apeĭ urmele uneĭ vechĭ cetăţĭ. Mahmudia, pe malul drept al braţuluĭ St. Gheorghe, maĭ la vale de Prislava. Sf. Gheorghe (Catîrlez), la vărsarea braţuluĭ Sf. Gheorghe în Mare. Sulina, la gura braţuluĭ Sulina, care este fără îndoială cel maĭ important punct comercial al deltеĭ Dunăreĭ.

Afluenţiĭ Dunăreĭ.— In scurgerea sa de la Pădurea-Neagră şi până la M.-Neagră, Dunărea primeşte peste 120 afluenţĭ. Ceĭ maĭ principalĭ pe carĭ îĭ primeşte în cursul săŭ superior sunt următoriĭ: Blau, care se aruncă în Dunăre la Ulm; iar la 2 kil. maĭ jos, Iller, primul afluent din Alpĭ; în spaţiul coprins între Ulm şi Passau, Dunărea primeşte pe malul stîng ca afluenţĭ: Brenza, Wornitza, Altmühl, Naab, Regen şi Ilz; pe malul drept primeşte cele treĭ marĭ rîurĭ al-

www.dacoromanica.ro

pine: Lech, Isar și Inul, precum și alte multe rîulețe. Afluenții Dunărei în Austria sunt pe malul stîng: Marscha saŭ Morava, Kremsul și Kamp; iar pe malul drept: Traun, Ems, Erlaf, Bieberack Traisen, Wien-Schvechat și Fischa. Dunărea, după ce primește acești afluenți, intră în Ungaria, unde fluviul curge pe o lungime de 940 kil., primind pe partea stîngă din Carpații următorii afluenți: Waag, Nitra, Gran și Eipel; iar pe partea dreaptă din Alpi: Leitha și Raab. In cîmpia Ungariei, Dunărea primește pe partea dreaptă: Drava, Sava și Morava; iar pe partea stîngă: Tisa și Temeșul; cel d'întîiŭ, de și este în mare parte canalizat e tipul rîuluĭ cu curs schimbăcios și produce marĭ inundații pe timpul creșterii apelor; ast-fel cîmpiile așezate ale Pancioveĭ aŭ de-asupra lor un strat de apă ca de 2 m. adîncime, care strat se întinde pe o suprafață de 50,000 hect. Cu intrarea în basinul inferior, Dunărea primește afluenții următorĭ: pe partea stîngă: Cerna ce izvorește din Romînia; odinioară făcea hotar între Romînia și monarhia Austriacă; Bahna formează la gura sa frontieră între Romînia și monarhia Austro-Ungară; Topolnița care se varsă lîngă orășelul Cerneți și Blahnița care se varsă în Dunăre, în dreptul Ostrovuluĭ-Mare; mai la vale urmează: Jiul, primul afluent mare, pe care Dunărea îl primește în Romînia; izvorește din Transilvania, curge în direcțiune generală spre S. și se varsă în Dunăre lîngă Bechet. Oltul (Maris la Schiți și Aluta la Romani), unul din afluenții ceĭ marĭ aĭ Dunărei, izvorește din Transilvania, intră în Romînia la trecătoarea Turnul-Roșu, de unde curge spre S. și se varsă în Dunăre, lîngă Turnul-Măgurele. Călmățuiul, se varsă în lacul Suhaia și de aci în Dunăre. Vedea, unită cu Teleormanul, se varsă în Dunăre prin două gurĭ: gura Zimnicea, la V. de oraș și gura Gîrleĭ la E. Argeșul (Ordesos la Schiți), izvorește din Carpații Romînieĭ, curge în direcția generală S. S.-E. și se varsă în Dunăre lîngă Oltenița. Ialomița, izvorește în Romînia, curge maĭ întîiŭ spre S. apoĭ spre E. și se varsă în Dunăre, lîngă vama Gura-Ialomițeĭ. Siretul (Tirantos la Schiți), izvorește din Bucovina, intră în Romînia la satul Cîndești, de aci curge în direcțiune generală spre S. și se varsă în Dunăre la deal de Galați. Prutul (Porata la Schiți), izvorește din Galiția, atinge teritoriul Romînieĭ lîngă tîrgușorul Mamornița; curge în direcție S.-E. și S. și se varsă în Dunăre între Galați și Reni, formînd frontiera între Romînia și Rusia.

In Basarabia: Ialpugul unit cu Lunga, se varsă în lacul Ialpug, care se scurge în Dunăre lîngă Izmail. Catlapugul unit cu Calibuh, se varsă în lacul Cartal, care se scurge în Dunăre lîngă satul Chișlița. Chirchizul unit cu Alijaja, se varsă în lacul Chitaj, care se surge în Dunăre lîngă Chilia.

Pe partea dreaptă, Dunărea primește, în acest basin, următorii afluenți: Timocul, care, către gura sa, formează frontiera între Serbia și Bulgaria; apoĭ Topolnița, Racovisca și Arcerul, care se varsă în Dunăre la Arcer-Palanca; Lomul, se varsă lîngă Lom-Palanca; Ogostul se varsă în fața Jiuluĭ; Ischerul se varsă în fața orașuluĭ Corabia; Vidul se varsă în fața Izlazuluĭ. Osma se varsă în dreptul T.-Măgurele. Iantra se varsă în fața rîuluĭ Vedea și Lomul format din Cara-Lom și Ac-Lom se varsă în Dunăre la Rusciuc. Toți acești afluenți, pe dreapta Dunărei, afară de o parte a Timoculuĭ țin de Bulgaria și își aŭ obîrșia în masivul Balcanic.

Din Dobrogea, Dunărea primește următoriĭ afluenți: Cernavoda, Boascicul, Romanul și Pecineaga.

Afară de Prut, niciunul din acești afluenți aĭ Dunărei în basinul inferior nu sunt navigabilĭ; ast-fel Dunărea este singura arteră navigabilă a Romînieĭ, care o unește cu Occidentul.

Bălțile Dunărei.—Dunărea, retrăgîndu-și mereŭ apele și schimbîndu-și decĭ treptat albia, a format pe terenul eĭ stîng, chiar pe Terasa Danubiană o mulțime de lacurĭ saŭ bălți, pe carĭ le alimentează în timpul inundațiunilor. Aceste lacurĭ, maĭ rarĭ la intrarea Dunărei în țară, încep a se înmulți treptat și, între Borcea și Dunăre precum și între Dunărea-Veche și Dunărea-Vapoarelor, sunt atît de dese, în cît această regiune a fost numită de locuitorĭ Balta.

Lacurile Dunărei făcînd parte din județul Mehedinți, sunt: Batoți, Pătulele, Gruia, Pristolul, Gîrla-Mare, Gîrla-Mică și Salcia.

De județul Dolj, țin lacurile: Maglavit, Tunari, Piscul, Desa, Rastul, Bistrețul și Nedeia, în care se varsă Desnățuiul.

De județul Romanați, ține lacul Potelul.

De județul Teleorman țin lacurile: Berceluiul și Suhaiul, în care se varsă rîul Călmățuiul. Lacul Suhaiul se scurge prin două brațe: unul spre V., care se varsă în lacul Cioara și altul, care ese din Suhaiu la Zimnicea și se varsă în Vedea.

In dreptul județuluĭ Vlașca,

www.dacoromanica.ro

Terasa Danubiană este udată de mai multe brațe ale Dunăreĭ, carĭ cuprind, între ele și Dunăre, o mulțime de bălți. Ast-fel lacul Durț, din care pleacă maĭ multe brațe neînsemnate, gîrla Șoverliul și Viroaga. Intre aceste ape și Dunăre sunt lacurile: Grădiștea și Lacul-Mare. Brațele Comansca și Mocansca pleacă de lîngă Zmîrdan și se întind pănă lîngă lacul Greaca. Intre aceste brațe și Dunăre sunt maĭ multe bălțĭ, între carĭ cele maĭ însemnate sunt: Petroșani, Pietrișul, Malul, Slobozia, Cioroiul, Frasinul, Băneasa, Gostinul, Pietrile, Pueni, Mahîrul și Balta-Latĕ.

De județul Ilfov ține lacul Greaca (Iezerul-Grecilor), care comunică cu Dunărea prin brațul Mura.

De jud. Ialomița țin lacurile: Mostiștea, Boianul și Iezerul-Călărași, la V. orașuluĭ Călărași, loc care are o suprafață cam de 50 kil. p.; își scurge apele sale în Borcea la marginea orașuluĭ Călărași prin canalul Jirlául. Acest lac, cînd apele sunt marĭ, își mărește suprafața revărsîndu-se; iar în timpul scăderilor apelor retrăgîndu-se, formează spre V. japsele: Lungile, Șerpăriile, Răcăria, Molan, Dara și japșa Derfuluĭ. La S. iezeruluĭ Călărași, pe malul stîng al Dunăreĭ, sunt japșele: Săpatul, Riiosul-cel-Mare, Banița, Rotundul, Riiosul-cel-Mic și Nica; lacurile: Grădiștea, Plaghiosul și Melcul. In insula Ostrovul este japsa Lata și privalul Lungul.

Intre Borcea și Dunăre, din dreptul Călărașilor pănă la brațul Rîul, sunt lacurile: japsa Caracuda și Sclăbosul, lacul Șarogul, japsele Iuți, Larga, Herghelegiul și Copaia; lacurile Suceava, Plominoasele, Tinosul, Bălanul și Lișița; japsa Știrbul; lacul Plosca; Japsa-Lupuluĭ, a-Cărămizilor, Cioroiul, Bumbăcoaia, Tinosul-Mare, Tinosul-Mic și lacul Lupoaia.

In insula Talchia-Mare sunt lacurile: Zătoaca-Largă, Zătoaca-Lată, Vicleana, Preotești, Craciĭ-Preoteseĭ, Turciturile și Istricarul.

De la brațul Rîul și pănă la unirea Borceĭ cu Dunărea avem lacurile: Mătasa, în dreptul insuleĭ Strîmbul-Mare, japsele: Tînganul, Vlăsceana, Ghencea, Misluiul, Bahîtele, Buta, Ciulnița, Bivoluluĭ, Covrigul, Japșa-Lată, Uluiașul, Uluia-Mare, Mierloaia-Mare, Mjerloaia-Mică, Popa-Mare și Popa-Mică, Salcia, Mînguleasa, Portița, Covurluiŭ, Bordoasa, Codoaia, Gîrla-Lungă, Cîrtalele, Poenele. Japsa-luĭ-Moș-Gheorghe. Pătrarul, Tinoasa, Găvănelele, Strîmbele, Banuglavul, Bălieĭ, Minciuna, Albele, Gropile-Albe, Părușa, Rotunda-Mică, Rotunda-Mare, Plostina, Căcata, Sălcuța, Tigaia, Căținurile; lacurile: Mustăcioara, Blestemățiile-Marĭ, Blestemățiile-Micĭ; și Măzărarul; japsele: Griveiul, Codescul, Rădulea, Butucul, Zătonul, Vînja-Mică, Vinja-Tînără Vînja-Bătrînă, Tudoricheĭ, Chinurile, japsa Oborul, Japșa-Lată, Brînzișul, Cătunul-Plopuluĭ, Babele-Feteștilor, Babele-Dudeștilor, Japsa-cu-Salcie, Vergul, Iezeruluĭ, Epure, Giolea, Stîmbul, Potcoava-Mică, Potcoava-Mare, Dalia, Lacul-Rotund, Japșa-luĭ-Moș-Crăciun, Cercorada, Iezerul-cel-Mare; lacurile: Popaslîc, Mistreața, Berleasca Pietroaele, Strîmbele, Strîncia, Stîncoaia, Iazul, Căbălul, Lătimea, Iezurul-cu-Butucĭ, Beutul, Rățoiul, Pîrlitura, Iezerul, Iorga, japșa Iorga, Gîtul-Stîneĭ, Leța, Strigoiuluĭ, Beutul-luĭ-Dobrică, Japsa cu-Papură, Dogoreala, Inturcimure, Găvane, lacul Ciocloave; Beutul-Ceganilor, pe malul Borceĭ aproape de satul Cegani; lacurile Beutul-Gîrleĭ, Beutul-Vieĭ, și Beutul-Sătenilor, în fața Ostrovuluĭ-Borceĭ; Iezerul-Bruncie, Brozea, Ciocanul-Mare, Ciocanul-Mic, Tinusul, Sfredelul; Japsa-Lungă, Camenița, Ciortănașul, Zainoiță; lacul Găibunișul în Plopșoarele; japsa Batiște; iezerul Caĭ mateĭ, Rotund, Cu-Papură, Fîntînele, Cazaculuĭ, Butoiul, Frumos, Gemenele; lacul Pajera, Iezerul, Cătunul, Iazuri, Moșia; lacul Timosul, Grumazul, Racul, Cocoșul. Pe malul sîng al Borceĭ sunt bălțile: Mătasa, Butucoasa, Ghișica, Păpureanca; lacul Bentul-Misleĭ; iezerul Mocirla, Lacu-luĭ-Mușat, Balta și Ruptura.

De județul Brăila țin lacurile: între Dunăre și canalul Mănușoareĭ: iezerul Chitulușca, Alghișogul-Mic și Alghișogul-Mare; între Dunărea-Vapoarelor și Brațul-Vîlcea: iezerul Feștilele, Vulpași, Begul, Jigara, Bălaia, Gîsca, Căcaina-Cojoacele, Dobrele, Untea, Cătiunul, Melintuluĭ, Cătunul-luĭ-Toașă, Zbenghiosu, Hîrlacul, Curcubeul, Sinetele, Lupoiul, japsa Conciul, Cortelea, Cotoiul; lacurĭ: Ciontoiul, Șoarecele, Stupanul, Moșolea Plînge-Banĭ. Strîmbul, Japșele-de-Sus. Japșele-de-Jos. Între Cremenea și Crăcănelul, iezerul Sinfanul, Chiorul și Ciontoiul; între Dunăre și brațul Lată, iezerul Fundul-Mare, Iezerul-luĭ-Stan și iezerul Chirloaia. Intre Dunărea Vapoarele și Dunărea-Veche: Iezerul-Zoaneĭ, Pesceana, al-Ciuculuĭ, Lebădoiul, Roșca, Japșa-Porculuĭ, Stochiță, Brezoiasa, Lacul-Lupoiŭ, Lupoiașul, Lesteghil, Tarmul, Roiul, Cățuiul, Forfoita, Catinul-Lung, Catinul-Mlăjeĭ, lacul Mandalacele, lacul Bolda, Catinul-Boaca, Catinul-Șoarecĭ, Babele, al-Oilor, Lacul-Rotund, lacul Broasca, Gîsca, Vulturile, Glăvănelele, Glăvănelele-Tur.

www.dacoromanica.ro

ceşti, Cornoiul, Tucuzoaca, Potcoava, Bouleţul, Zălopul, Scroafa, Gămeciul, Gaiţele, Tupuzoiul, Cojocarul, Titiloaia, Cătinului-Pană, balta Bălaia, balta Bateş, iezerul Bordeĭ, balta Trufaş, iezerul Cucuva, balta Căteana, Moara-Bună, Ciuliniĭ-ceĭ-Micĭ, Ciuliniĭ-ceĭ-Marĭ, Vişan; lacul Noroaele, Noroiul-Mic, Măţoaele, Lungulţul, Noroiul-Mare, Rotundul, Misăila, Cociul, Bordeasa, Şerban, Bobocul, Frauţa, Răznţele, Catinul Repejoasa, Catinul-Oilor, Maţele, lacul Babalecul. Catinul-Blîndul, Mareş, Negrul-Berbecul, lacul Fusarul, Catinul-Stamate, Catinul Deloaia, lacul Orbul, Drăguşul, Boboc, Zeciurile, Borcanul, Lopata, Negraia, Frunza, Bălaia, Păţin, Orza, Ghiolul-Gemenele, Ghiolul-Micşunelele şi Ghiolul-Borcea.

Pe stînga Dunăreĭ-Vapoarelor sunt: Lacul Butoaele, Popilele, Popa, Luncoş, Boul, Roşu, Gluja, Budurul, lacul Năianu, Găgeana, Ghionea, Botea, Lacul-luĭ-Gheţan, lacul Bratuloasa, Gropile, balta Ţiganca, Lacul-Dulce, Lacul-Sărat, şi iezerul Răţoaele.

De jud. Covurluiŭ ţine lacul Brateşul.

De jud. Constanţa ţin lacurile: Gîrliţa, Oltina, Beilicul, Mîrleanul, Vederoasa, Limpezişul, Sarpul, Baciul, Cochirleni, Cara-Su, Purcăreţ, Ramadam, Fibrina, Domneasca-Mică şi Domneasca-Mare, Slateia, Rotundul, Groapa-Ciolanuluĭ, Mazilic-Ghiol şi Băroiul.

De jud. Tulcea ţin lacurile pe malul drept al Dunăreĭ: Turcoaia, Igliţa, Carcaliul, Porcilor, Henelor, Orbul, Stanimir, Mocanuluĭ, Plosca, Lăţimeĭ, Jijila, Popineĭ, Crapina, Piatra-Căcată, Capaclia, Rotundul, Saon şi Parcheş. Pe malul drept al braţuluĭ Sf. Gheorghe: lacurile Zaghen, Malcoci, Moru-Ghiol, Belciug, Cruclic, Ostrovoc. Intre braţul Chilia şi Sulina sunt lacurile: Roşu, Saoca, Ghido, Coraciuluĭ, Simiroea, Hanţu, Tătăreni, Costin, Bacim, Fortuna, Liteanca, Tatanir, Sliboca-Suhatu, Batacul, Triozorul, Gablovata, Bogda-Proste, Răduculuĭ, Babina, Saon, Matiţa, Lopatna, Roşca, Velichi-Merchei şi Dovinca-Merchei. Intre braţul Sulina şi Sf. Gheorghe lacurile: Gorgova, Obretin, Uzlina, Isacov, Erenciuc, Puiuleţ, Luminеĭ, Puiul, Ghiolul-Roşu, Roşuleţ, Solonetia şi Sărăturile.

Pe teritoriul rusesc, lacurile tributare Dunăreĭ sunt: Cahul, Cartal, Cogurluiul, Ialpugul şi Catalpugul.

Toate aceste lacurĭ, ca şi Dunărea însăşĭ, produc anual enorme cantităţi de tot soiul de peşte: morun, nisetru, crap, etc. Cega Dunăreĭ îşĭ păstrează şi astă-zĭ renumele din anticitate; cele maĭ multe bălţĭ sunt acoperite cu stuf de trestie şi papură.

Ostroavele Dunăreĭ.— In curgerea sa, Dunărea dă naştere la numeroase insule saŭ ostroave. Cele maĭ principale coprinse în cel din urmă basin al săŭ sunt următoarele: Ada-Kaleh, în vale de gura Cerneĭ; importantă poziţie militară, aflată pe punctul de întîlnire a celor treĭ frontiere riverane, Romînia, Ungaria şi Serbia, astă-zĭ ocupată de o garnizoană austriacă. In vechime această insulă a jucat un mare rol în războaiele dintre Austria şi Turcia, fiind vecinic obiect de ocupaţiune între aceste două popoare.

Maĭ la vale de aceasta, insule maĭ principale în care se ţin pichete de pază a graniţeĭ ţăreĭ aparţinînd judeţuluĭ Mehedinţi sunt: insula Halu, numită în vechime Insula-Banuluĭ, este aşezată în faţa satuluĭ sîrbesc Şipu. Numirea de Banu i s'a dat fiind-că aci era locul de distracţie al Banuluĭ Severinuluĭ; este celebră prin lucrările de artă şi ruinele ce se văd în ea; se maĭ numea şi insula Cladoveĭ. A fost locuită, iar astă-zĭ o lucrează locuitoriĭ din Gura-Văeĭ. Insula Dudaşi, Gura-Văeĭ şi Şimianul, în întindere mare, începe maĭ jos de podul luĭ Traian şi ţine până la comuna cu acelaşĭ nume de care aparţine; ea este locuită. Insula Corbul saŭ Corbava (slav), are o suprafaţă de 2400 pogoane; renumită pentru ziduri şi alte rămăşiţe romane; are 60 de familiĭ şi ţine de Batoţi, plasa Blahniţa. Insula-Mare, 4400 pogoane, ţine de comuna Gogoşeĭ, pl. Blahniţa. In această insulă sunt următoarele bălţĭ cu peşte: Balta-Nisipuluĭ; Balta satuluĭ; a-Branişteĭ şi Balta-Prunişoruluĭ; apoĭ vin insulele: Ţigănaşul, Ostrovelul, Gîrla, în dreptul com. Pristolul, Florentinul şi Cetatea (saŭ Gomotazinitza).—Maĭ la vale, aparţinînd jud. Dolj, sunt insulele: Calafatul (Independenţa), Coscoava, Golul, Chichinetele-Mare, Chichinetele-Mic, Bogdan, Cînepa, Acalia, Lomul, Chichinetele, Galona, Satanul, Alimanul, Marco, Capeniţa, la gura Jiuluĭ, Prutul-Mare, Gîrliţa şi Gatonul, în dreptul Jiuluĭ. — De la gura acestuĭ rîŭ şi până la gura Oltuluĭ, insulele făcînd parte din judeţul Romanaţi, sunt: Domniţa-Bălaşa, Păpădia-Mare, Păpădia-Mică, Prundul, Corabia, Chichinetele, Surlul, Cîlnovăţul, Imbra, Ciulniţa, Barda, Plopi, Cătina, Garcovul, Cîrciul, Ostrovul-Sîrbilor, Chichinetele-de-Izlaz, Izlazul şi Izlazul-de-la-Olt. De la gura Oltuluĭ şi până la gura Vedeĭ, insulele făcînd parte

www.dacoromanica.ro

din jud. Teleorman, sunt: Cioroiul, Belina la S.-V. comuneĭ Cioara, acoperită cu zăvoae de salcie, Bîrsica, Luta, Tingineaua şi Batinul. —De la gura Vedeĭ până în dreptul Iezeruluĭ-Grecilor, insulele făcînd parte din judeţul Vlaşca, sunt: Dinul (2 insule), Boatinul, Camediul, Pîrgaiul, Nisipul, Ramadan, Ostrovul-Lung, Cioroiul, Mocanul, Prundul, Lungul-Popiĭ, Grindulluĭ-Marin, Flămînda şi insula Sf. Gheorghe (saŭ Giorgio), de unde şĭ-a luat numele şi oraşul Giurgiŭ, în faţa căruia se găseşte; aceasta este insemnată în analele ţăreĭ prin poziţia sa strategică ce în trecut a ocupat. In această insulă a fost o cetăţue tare care a fost legată printr'un pod fix cu oraşul care până în 1829 a fost cetate tare, sub Turcĭ; maĭ în urmă după trecerea Giurgiuluĭ în posesiunea Romînieĭ, cu stricarea fortificaţiunilor s'a stricat şi cetăţuia şi podul; insula chiar e aproape să dispară prin lucrările de canalizare ce guvernul execută în braţul Dunăreĭ dintre insulă şi oraş. —Maĭ la vale, insulele făcînd parte din judeţul Ilfov, sunt: Ostrovul-Becheru, Ostrovul-Mare şi Albina. — De judeţul Ialomiţa ţin insulele: Scurtul, Şoimul, Strîmbul-Mare, Rupturele, Puiul, Strîmbuluĭ, Cuiul, Muşatuluĭ, Fermecata, Atîrnaţi, Ostrovul Chiciul, Gîsca, Vaca, Constantin şi Ostrovul-Vărsătureĭ. In braţul Borcea sunt: insula Malcaneţ în faţa satuluĭ Cioroiul şi Ostrovul-Borceĭ, format de braţul Zăvalul.—De la Silistra până la Hîrşova, insulele aparţinînd judeţuluĭ Constanţa sunt: Hopa, Pastramagiul-Mare, Pastramagiul-Mic, Păcuiul-Lare, Păcuiaşul, Păcuiul-luĭ-Soare, Tîlenia-Mare, formată de braţul Plosca, Ruptura-Tălchieĭ, Ostrovul-Turcesc, insula Iepuraşul, Ceacîrul, Talerul, Ostrovul-Lung, format de braţul Veriga, insula Hinog, ostrovul Troina şi Troina-Mare, ostrovul Seimeniĭ-Marĭ, Ostrovelul, Ostrovul-Ţăreĭ, Boascic, ostrovul Zaval şi Balaban, formată prin braţul Balaban, ostrovul Alionte, format prin braţul Alionte; apoĭ insulele: Şişca, Serpenjia, Dosanele şi Chiciul, devenite romîneşti de la anexarea Dobrogeĭ şi insula Ghizdăneşti în faţa satuluĭ cu acelaşĭ nume.—In braţul Dunărea-Veche, insulele carĭ ţin de jud. Constanţa, sunt: Ostrovul-Pastrameĭ, format de Veriga-Pastrameĭ şi insula Ostrovul, în faţa satuluĭ Ostrovul. —In braţul Dunărea-Vapoarelor, insulele, făcînd parte din jud. Brăila, sunt Ostrovul-Grinduluĭ, Orbuluĭ, formată prin braţul Pasca; Insula-Lupuluĭ, coprinsă între braţele Stanca şi Arapul; ostrovul Brătuşa, format de braţul Stanca şi Brătuşca; Chiciul-Popeĭ, formată de braţul Chiciul-Popeĭ. In Dunărea-Veche, de jud. Brăila ţine Ostrovul Detunatul format de Veriga-Detunatul. —Insulele din braţul Dunărea-Veche, şi făcînd parte din jud. Tulcea. sunt: Ostrovul Chiciul-Bedeloiŭ şi Chiciul-luĭ-Moş-Dobre.

In braţul Chilia, ostroavele Chişliţă, Cofa, Soloneţ, Catinca, Maciuca, Solomonov şi Iarmacov ţin de Rusia; iar Tătarul, Daller (2 insule) Cemeofca şi Babina ţin de Romînia. De la Vîlcov (port rusesc), braţul Chilieĭ formează o nouă deltă cu 12 gurĭ şi formează insulele: Belgarod, Otceacof, Ancodinovo, Otnoino, Pesceanoi, Stambul, Cuban şi Popina, din carĭ numaĭ Popina este romînească.

In braţul Sulina nu e nicĭ-o insulă. Braţul Sf. Gheorghe formează la gura sa insula Ostrovul. Intre braţul Chilia, braţul Sulina şi Marea-Neagră se află Insula-Leteĭ; iar între braţul Sulina şi braţul Sf. Gheorghe, insula Sf. Gheorghe; amîndouă aceste insule de şi cuprind suprafeţe intinse, în mare parte sunt acoperite de bălţĭ şi şierpuite de numeroase canaluri. De la Orşova până la gura Timoculuĭ, ostroavele care ţin de Serbia cele maĭ principale sunt: Şipul, Caratas, Vaiuga, Ostrovul Bordeiuluĭ şi Grabovita. De la gura Timoculuĭ şi până la Silistra, ostroavele aparţinînd Bulgarieĭ, cele maĭ principale sunt: Manaful, Setzeanu, Glanita, Davaleanul, Gomorita, Tanşan, Colnisvezul, Baclechea, Eritcum, Picomn, Uagarichtch, Velina, Nisipul-Noŭ, Baleogul, Gvardinul-Mare, Gura-Iantriĭ, Ostrovul-Ingust şi Carisa.

Maĭ toate aceste insule ale Dunăreĭ sunt acoperite cu zăvoae de salcie, plop, anin şi parte cu stuf; numaĭ în insula Leteĭ şi Sf. Gheorghe se vede crescînd Stejarul; ast-fel păduri de stejar se află în Insula-Leteĭ şi în insula Sf. Gheorghe, pădurea Cara-Orman. Parte din aceste insule sunt şi cultivate; şi aproape toate adăpostesc maĭ toate soiurile de păsărĭ sălbatice şi animale fieroase: lupĭ, vulpĭ, porc, mistreţĭ, etc.

Navigabilitatea pe Dunăre.— Dunărea, care după Volga este cel maĭ mare fluviŭ din Europa, constitue cea maĭ însemnată cale naturală a continentuluĭ European către Orient. Din toate timpurile ea a servit de cale de comunicaţie riveranilor şi popoarelor care s'aŭ strămutat din Asia în Europa. Navigabilitatea cu vapoare abia a început însă, în anul 1828, cînd, doĭ Englezĭ, dobîndind la Viena privilegiul de a construi un vapor,

www.dacoromanica.ro

puseră primele baze navigaţiuneĭ moderne. La început, acest vapor nu circula maĭ jos de Pesta; către anŭ 1838 eraŭ deja 7 vapoare care scoboraŭ în jos de Pesta. Trecerea Porţilor-de-Fier însă, erea considerată ca o piedică a scobo-îreĭ vaselor din susul Dunăreĭ. In acel an, se făcu prima descindere a vaselor peste obstacolul Porţilor-de-Fier. De atunci Compania «Lloyd», din Triest stabili un serviciŭ de navigaţie pentru transportul călătorilor şi al mărfurilor pe Dunăre până la Galaţi. In Congresul de la Paris, în 1856, fu instituită o Comisiune Europeană a Dunăreĭ cu sarcina de a deschide şi a desvolta navigaţia fluviuluĭ către Mare; iară maĭ apoĭ, în Congresul din Berlin de la 1878, Austro-Ungaria rămîind însărcinată ca să înlăture obstacolul de la Porţile-de-Fier, şi lucrările în acest scop fiind terminate, navigabilitatea fluviuluĭ în Romînia nu maĭ prezintă nicĭ o dificultate, afară numaĭ, de nesiguranţa adîncimeĭ maĭ ales în timpul apelor micĭ (vezĭ § Adîncimea Dunăreĭ), precum şi lipsa lucrărilor de artă prin cîteva porturĭ maĭ micĭ pentru abordarea vaselor maĭ cu înlesnire. Navigaţia pe Dunăre se face atît cu vapoare cît şi cu vase cu pînză. Pe lîngă vapoarele marineĭ militare a Romîneĭ şi a flotileĭ sale comerciale, maĭ circulă, pe Dunăre, vapoarele societăţeĭ Austriace şi Ruseştĭ, precum şi alte vapoare ale diferiţilor armatorĭ riverani şi din toate părţile lumeĭ.

Navigaţia pe Dunăre se face în tot timpul, afară de iarna pe timpul îngheţuluĭ şi al sloiurilor (vezĭ îngheţurile Dunăreĭ şi variaţiunea înălţimeĭ apelor Dunăreĭ).

Navigabilitatea pe braţele Dunăreĭ. — La congresul din Paris, la 1856, gurile Dunăreĭ s'aŭ pus sub îngrijirea uneĭ Comisiunĭ Dunărene Europeană care, stabilită la Galaţi, are sarcina de a asigura navigabilitatea la gurile Dunăreĭ. Actualmente navigaţia la gurile Dunăreĭ stă cum urmează:

Braţul Chilia, de şi se varsă în mare prin 12 gurĭ, nicĭ una nu e accesibilă bastimentelor de o imersiune maĭ adîncă de 4—6 picioare. Acum, în timpurile din urmă, se silesc Ruşiĭ a face navigabil canalul Occeacof pentru orĭ-ce vase, cu toate împotrivirile Comisiuneĭ Dunărene.

Braţul Sulina, de şi nu e maĭ lat de 180 m. şi de şi volumul apelor sale e maĭ mic de cît a celor-l'alte braţe, a fost ales de Comisiunea Europeană a Dunăreĭ pentru a deschide şi a desvolta navigaţia fluviuluĭ către mare. Lucrările de îndreptare însă nicĭ aztă-zĭ nu sunt complect terminate, totuşĭ, cele executate sunt atît de însemnate în cît aztă-zĭ pot intra în fluviŭ vase carĭ calcă în apă până la $7^1/_2$ m. şi carĭ pot purta în magaziile lor 2500 tone marfă.

Braţul Dunăvăţul e navigabil pentru bastimente de mic tonaj.

Braţul Sf. Gheorghe nu este navigabil din cauză că, la gura luĭ, adîncimea nu e nicĭ de 2 m. De-altmintrelea regiunea ce el străbate fiind mlăştinoasă şi insalubră, ţărmurile braţuluĭ nu sunt locuite şi ast-fel navigaţia sa nu este impusă de interese locale de cît pentru a deservi pescăriele laculuĭ Razelm.

Braţele Borcea şi *Rîul* sunt navigabile pentru vase micĭ. Pentru ca vasele să poată urma firul apeĭ, în anumite locurĭ sunt ancorate în Dunăre, ceea ce se chiamă *giamandure* văpsite, fie cu roşu, fie cu alb, carĭ plutesc şi arată calea.

Domnul Hartley, în memoriul săŭ, arată că în 21 anĭ, 1865—1886, gurile Dunăreĭ la Sulina aŭ îngheţat 49 zile pe an, aşa că vasele nu pot intra pe Dunăre. Prin Regulamentul Comisiuneĭ Dunărene se interzice intrarea vaselor în Dunăre de la 1 Noembrie până la 1 Martie ale fiecăruĭ an.

Raporturile internaţionale şi chestiunea Dunăreană. Pentru întîia oară s'a vorbit de libertatea comerciuluĭ pe Dunăre, în anul 1798, la congresul de la Rastadt. O notă a miniştrilor francezĭ, relativă la libertatea navigaţiuneĭ pe Rhin, scotea la iveală şi dorinţa de a se face liberă navigaţiunea şi pe cele-l'alte fluviĭ marĭ ale Germanieĭ, maĭ cu seamă pe Dunăre. In 1814, la Tratatul de la Paris, reprezentanţiĭ statelor s'aŭ ocupat iar cu libertatea navigaţiuniĭ Rhinuluĭ, care s'a şi stabilit, fără a se acorda vre-un privilegiŭ riveranilor. Congresul de la Viena, prin sugestiunea Prusieĭ, reveni asupra principiilor liberale formulate în Congresul de la Paris, şi lăsă numaĭ cu vintele: «Navigaţiunea pe Rhin . . . va fi liberă sub raportul comerciuluĭ», suprimînd cuvintele: «sub raportul navigaţiuneĭ» ceea ce implică facultatea de a interzice neriverenilor navigaţiunea. In ceea ce priveşte Dunărea şi cele-l'alte fluviĭ germane, Congresul din 1815 conţine o moţiune, care n'a produs nicĭ un rezultat efectiv. Trebue să ajungem la Conferinţele ţinute la Viena, în timpul războiuluĭ Crimeeĭ, pentru a găsi prima idee a uneĭ comisiunĭ europene instalată la gurile Dunăreĭ cu autoritatea până la Galaţi. Lordul Russel discutînd această propoziţiune, cerea ca Comisiunea

www.dacoromanica.ro

să fie permanentă. Unul din cele patru puncte conținînd bazele stabilireĭ păceĭ între Rusia și Poarta în 1854, convenite între Franța, Austria și Marea Britanie, zicea că navigațiunea Dunăreĭ la gurele sale să fie liberă de orĭ-ce piedică și supusă aplicațiuneĭ principiilor consacrate prin actele Congresuluĭ de la Viena. Articolele 15—19 ale Tratatuluĭ de la Paris, din 30 Martie 1856, se rapoartă la libertatea navigațiuneĭ pe Dunăre. Articolul 15 îĭ aplică regulele puse prin actul final de la Viena. Art. 16—19 stipulează creațiunea uneĭ Comisiunĭ Europeene temporare cu autoritate legislativă, și a uneĭ comisiunĭ riverane permanentă cu autoritatea executivă.

Comisiunea Europeană trebuia se dureze numaĭ doĭ anĭ și comisiunea riverană să succeadă celeĭ d'întîĭ și să fie permanentă. Prevederile Congresuluĭ nu s'aŭ realizat. Comisiunea europeană prelungită de maĭ multe orĭ, prin Conferința de la Paris din 1865, prin Conferința de la Berlin din 1871, prin Tratatul de la Berlin din 1878, șĭ a văzut asigurată existența pentru 21 anĭ, începînd din 1883, și comisiunea riverană compusă din Würtemberg, Bavaria, Austria, Turcia, Romînia, n'a reușit nicĭ o dată a funcționa, de și n'a fost suprimată într'un mod explicit. S'a reunit la Viena și a elaborat un proect de regulare a navigațiuneĭ (1857), dar acest regulament, care interzice cabotagiul neriveranilor, înlăturat în Conferința de la Paris, a rămas în suspensie, fără să se fi decis de a fi suprimat. In realitate, ce s'a petrecut era conform natureĭ lucrurilor ; sistemul european din 1856 era bun și sistemul riveran era răŭ; regimul navigațieĭ dintre Donauwerth și Ratisbona nu putea să aibe vre-un raport cu navigațiunea maritimă de la gurele Dunăreĭ. Congresul din Berlin (1878) a înțeles acest lucru. Inaintea acestuĭ tratat trebue se menționăm Tratatul din 27 Februarie 1871, regulat prin Conferința de la Londra, care autoriza pe toțĭ riveranii de a percepe taxe pentru rambursarea și întreținerea lucrărilor ce trebuiaŭ să se execute la Porțile de-Fier și Cataracte ; trebue a reaminti de asemenea negocierile, carĭ aŭ avut loc în timpul războiuluĭ ce s'a terminat prin Tratatul de la Berlin, în cea ce privește neutralizațiunea Dunăreĭ. Congresul din Berlin a luat în privința Dunăreĭ maĭ multe deciziunĭ : 1. Austro Ungaria este singură însărcinată cu executarea lucrărilor destinate a face să dispară piedicele ce navigațiunea întîlnea la Porțile de-Fier și la Cataracte. Această măsură nu este bună de oare-ce Austro-Ungaria n'are suveranitatea de cît pe unul din cele două maluri, și aceasta în sus de Porțile-de-Fier ; unde sunt riverane Serbia și Romînia era maĭ bine de a se fi păstrat dispozițiunile Tratatuluĭ din 1871, care confia această misiune tuturor riveranilor. — 2. Art. 53 decretă extensiunea Comisiuneĭ Europeene până la Galați, dar o făcu într'un mod neîndestulător, neîntinzînd de la început puterea sa până la Brăila, cea ce se făcu în 1883. Acelașĭ art. 53 confirmă puterile Comisiuneĭ, referindu-se la o înțelegere ulterioară în ceea ce privește durata eĭ ; această dispoziție a fost foarte nefericită, căcĭ dacă s'ar fi terminat îndată cestiunea durateĭ, n'ar fi urmat, în 1883, a se face concesiunĭ supărătoare Austrieĭ și Rusieĭ, pentru a obține consimțimîntul la prelungirea comisiuneĭ devenită acum indispensabilă. — 3. Congresul confirmă principiul libertățeĭ navigațiuneĭ pe Dunăre și decretă distrugerea tuturor fortărețelor situate pe malurile sale de la Porțile-de-Fier până la gurile sale (art. 52) ; bastimentele de războiu nu vor putea pluti pe Dunăre la vale de Porțile-de-Fier, afară de vasele ușoare destinate poliției fluviale și serviciuluĭ vămilor. — 4. Cea maĭ bună decizie luată prin Congresul de la Berlin a fost admisiunea Romînieĭ în Comisiunea dunăreană (art. 53). 5. In fine, Tratatul din Berlin, în contra părerĭ plenipotențiarilor Austriacĭ, a modificat dispoziționea Tratatuluĭ din Paris, care susținea ca regulamentele să fie uniforme pentru întreaga Dunăre, de unde începe să fie navigabilă și până la gurile sale. Maĭ sus de Galați, unde se oprea acțiunea directă a Comisiuneĭ europene, și în jos de Porțile-de-Fier, s'a stabilit o zonă intermediară, unde regulamentele trebuesc puse în armonie cu acelea ale Comisiuneĭ europene. Regulamentele acesteĭ zone intermediare vor fi elaborate de Comisiune, căreia îĭ se vor adăouga delegațiĭ țărmurenilor acesteĭ zone intermediare, adică Sîrbiĭ, Bulgariĭ și Romîniĭ. In fine Tratatul din Berlin, ca și cel din Paris nu acordă nicĭ unuĭ riveran, pe orĭ-care parte a Dunăreĭ ar fi, nicĭ prezidența, nicĭ privilegiĭ.

Impărțirea Dunăreĭ în zone era o idee ingenioasă, de oare-ce Dunărea e un fluviŭ, ce este diferit la gurile sale de ceea ce este la izvorul săŭ, saŭ în partea mijlocie. Dar zona intermediară creă un mare număr de greutățĭ, carĭ ocupară deliberațiunile Comisiuneĭ europene între

www.dacoromanica.ro

1879 și 1882. In adevăr, dacă singuriĭ țărmurenĭ aĭ zoneĭ intermediare, creată prin art. 55, sunt Sîrbiĭ, Bulgariĭ și Romîniĭ. Austro-Ungaria, care n'are nicĭ o palmă de pămînt între Porțile-de-Fier și Galați, are în această zonă marĭ interese comerciale și trebuia neapărat să participe la reglementațiune, de oare-ce tratatul din 1878 nu prevăzuse acest lucru. O a doua greutate venea din aplicațiunea regulamentuluĭ; odată regulamentul făcut, cine trebuia să-l aplice? Tratatul din Berlin nu spune nimic de aceasta; după principiĭ, riveraniĭ singurĭ au puterea de a-l aplica. A lucra alt-fel, era de a viola de odată și dreptul natural și dreptul cutumiar. De la 1879 până la 1884, Comisiunea europeană, a discutat un avant-proiect pentru regulamentele privitoare Dunăreĭ, între Galați și Porțile-de-Fier: o comisiune compusă din 3 delegațĭ aĭ statelor neriverane (Germania, Austria și Italia), prezintă la 12 Maiŭ 1880 un avant-proiect, care instituia o comisiune mixtă, în care Austro-Ungaria avea prezidența cu voce preponderantă în caz de divergență. Măsurile aplicațiuneĭ sacrificaŭ aproape drepturile teritoriale ale statelor țărmurene, în profitul Austrieĭ nețărmureană, care își atribuia toată autoritatea. In Decembre 1880, delegațiĭ Serbieĭ și aĭ Bulgarieĭ fură admiși a lua parte la discuțiunea Comisiuneĭ Europene (unde Romînia figura de la 1878). Romînia, prin glasul colonelului Pencovicĭ, declară că art. 55 nu are de cît o singură interpretațiune: «Elaborațiunea regulamentelor de către Comisiunea Europeană, asistată de delegațiĭ statelor țărmurene; aplicațiunea acestor regulamente prin chiar aceste state; supraveghiarea aplicațiuneĭ prin Comisiunea europeană». Discuțiunea era dinainte nefolositoare prin această opoziție a Romînieĭ de a face din Dunăre un fluviŭ eminamente german; o propunere a delegatuluĭ Franciei, d. Barrère, aduce sfîrșitul desbaterilor fără însă a întruni unanimitate. Știind că nu va putea triumfa asupra deciziuneĭ luată de marile puterĭ, Barrère încercă de a atenua omnipotența ce voia a se da Austrieĭ asupra zoneĭ intermediare în detrimentul țărmurenilor și în contradicțiune cu Tratatul de la 1878. Proiectul săŭ lăsa să subsiste introducerea unuĭ nețărmurean (Austria) și prezidența sa, însă îĭ retrăgea vocea preponderantă; maĭ adaugă apoĭ acesteĭ comisiunĭ, un membru din Comisiunea europeană, ridicînd la 5 numărul membrilor eĭ, permițînd ast-fel a se putea obține o maioritate fără voce preponderantă. Romînia iar refuză a se uni cu acest proiect și propuse, fără izbîndă, o comisiune de supravegheare; toțĭ ceĭ-l'alțĭ delegațĭ, între carĭ și aceĭ aĭ Serbieĭ și Bulgarieĭ primiră proiectul Barrère. In Februarie 1883, o conferință se reuni la Londra pentru a se hotărî asupra executăriĭ art. 55 din 1878. Conveațiunea din 10 Maiŭ 1883 conține 4 dispozițiunĭ: 1) Jurisdicțiunea Comisiuneĭ europene, va fi întinsă până la Brăila, port romîn, frequentat de marea navigațiune maritimă (articolul întîiŭ); 2) Puterile Comisiuneĭ europene sunt prelungite pentru o nouă perioadă de două-zecĭ anĭ; Germania, Austro-Ungaria reușiră cu toate sforțările Mareĭ-Britaniĭ și Franciei de a împiedica conferința să decidă permanența sindicatuluĭ European (art. 2); 3). Rusia va putea, sub înaltul control al comisiuneĭ Europene, de a ameliora și a exploata împreună cu Romînia brațul Chilia pentru distanța unde Romînia e în acestă parte vecină cu Rusia (art. 3—6); această facultate recunoscută Rusieĭ, implica și pentru Romînia facultatea de a deschide brațul Sf. Gheorghe, coprins numaĭ pe teritoriul săŭ. 4) In fine convențiunea se ocupă cu zona intermediară (art. 7, 8, 9). După Tratatul din Berlin, reglementele navigațiuneĭ, ale poliției fluviale, ale supraveghiereĭ, de la Porțile-de-Fier până la Galați, trebuiaŭ să fie elaborate de Comisiunea Europeană cu asistența statelor țărmurene. Dar regulamentele carĭ aŭ fost elaborate, n'aŭ fost semnate de Romînia și decĭ nu este un act al comisiuneĭ. Cu toate aceste conferința de la Londra le examină și se prepară a le promulga. Romînia ceruse admiterea sa în conferința care avea să reglementeze organizarea administrativă a Dunăreĭ-de-Jos; dar Germania se opuse la aceasta, pretextînd că nu se putea pune Romînia de o potrivă cu marile puterĭ și de a risca ca să nu ajungă la vre-o soluțiune, fiind-că cu principiul unanimității, Romînia putea opri totul prin veto al săŭ; toțĭ plenipotențiariĭ primiră excluderea Romînieĭ, pe care voiaŭ s'o admită numaĭ cu titlul de «invitată», însă Romînia nu primi această condiție subalternă. Guvernul romîn persistînd în decizia sa respinse proiectul puțin îmbunătățit la Londra, proiect care conținea iar principiul admitereĭ unuĭ nețărmurean în comisiunea mixtă și conchise că decisiunile luate de conferință nu puteaŭ avea forță obligatoare pentru cel care nu fusese reprezentat într'însa.

www.dacoromanica.ro

Aceasta e situaţia: reglementul Dunăreĭ-de-Jos a fost elaborat şi semnat de cea maĭ mare parte a membrilor Comisiuneĭ europene, dar el rămîne literă moartă prin faptul abţinereĭ Romînieĭ; nicĭ o măsură n'a fost propusă pentru a o face să primească deciziunea conferinţeĭ din Londra. De altfel, nu e zor de a grăbi soluţiunea pentru navigaţiune. Zona intermediară este deschisă comerciuluĭ. Austro-Ungaria beneficiază în cea maĭ mare proporţiune şi poate aştepta; ameninţarea executăreĭ Convenţiuneĭ este pentru ea un mijloc de acţiune asupra guvernuluĭ Romînieĭ. Acum cestiunea mare în litigiŭ sunt taxele de 3 leĭ pe tonă ce guvernul Ungar a stabilit să perceapă vaselor la trecerea prin Porţile-de Fier pentru a se despăgubi de cheltuelile ce a făcut cu regularea navigaţieĭ în această parte a cursuluĭ Dunăreĭ.

Insemnătatea comercială a Dunăreĭ. — Dunărea are mare însemnătate ca cale de comunicaţiune pentru relaţiunile comerciale pe carĭ le înlesneşte. Ea e o însemnată arteră comercială pentru Romînĭ, căcĭ înlesneşte transportul producţiunilor ţăreĭ în străinătate. Comerţul cel maĭ însemnat ce se face pe Dunăre constă maĭ ales în transportul cerealelor, carĭ, maĭ toate, iaŭ direcţiunea spre Brăila, Galaţi şi de acolo la Mare prin Sulina, iar vasele carĭ, vin din susul Dunăreĭ transportă în marĭ cantităţĭ producte industriale de manufactură, cărbunĭ de piatră şi altele. Vasele cu pînză transportă maĭ multe mărfurĭ grele cum: piatră, lemne de construcţie, fierărĭĭ şi altele; iar după diferiţĭ afluenţĭ cum: Jiul, Oltul, Siretul, pornesc pe Dunăre aşa numitele plute cu lemne de stejar, şi brad aduse din creerĭĭ munţilor. Toate aceste producte se încarcă pe vapoare, şlepurĭ, caice, şalupe, luntre, şeicĭ, etc.

Dunărea se prezintă, pentru Romînia, nu numaĭ ca arteră principală de comunicaţie şi de scurgere în străinătate, a productelor soluluĭ săŭ, ci încă ea constitue şi o bogăţie însemnată prin peştele ce conţin apele şi bălţile sale.

In evul mediŭ, Dunărea era deja o mare cale comercială unind Europa centrală cu cea Orientală. Dunărea a servit totde-auna ca drum de comunicaţiune atît în luptele dintre popoare cît şi pentru transporturile industriale şî comerciale pănă la înfiinţarea drumurilor de fier. Inainte de construirea căilor ferate în Europa, Dunărea era singură cale de transport între Orient şi Occident. Ca centru al schimbuluĭ mărfurilor între aceste două extreme ale Europeĭ era Constantinopole; acolo se aduceaŭ manufacturele din Occident pe vase ce străbăteaŭ Marea-Neagră şi se întorceaŭ încărcate cu produsele alimentare ale părţilor din Orient. Dunărea leagă M.-Neagră cu M.-Nordului, Constantinopolul cu Rotterdamul, prin canalul Ludovic, început de Carol cel Mare şi terminat nu de mult de Regele Bavarieĭ. Legătura pe uscat s'a scurtat prin podul Feteşti-Cernavoda.

Insemnătura istorică a Dunăreĭ. — Din punctul de vedere istoric, nicĭ uń fluviŭ nu oglindeşte în undele sale atîtea oraşe, cetăţĭ, monumente şi cîmpiĭ istorice; şi nu dă navigatoruluĭ, învăţatuluĭ şi poetuluĭ atîtea fapte şi legende romantice.

Un curs de apă ca Dunărea, de o lărgime medie de 1200 m. şi o adîncime de 20—30 m., formează o frontieră de stat de cea maĭ mare importanţă şi toate argumentele ce s'ar aduce pentru a întări această aserţiune rămîn palide în faţa evenimentelor istorice petrecute.

Dunărea, din timpurile cele maĭ vechĭ pănă azĭ, a jucat un rol important în Istoria Militară, şi, cele maĭ celebre nume din Istorie aŭ ilustrat ţărmiĭ săĭ şi aŭ lăsat urme neperitoare de trecerea lor. Ast-fel: Dariu, Alexandru-cel-Mare, Traian, Decebal, Septimiu Sever, Mateiŭ Corvin, Mircea, Mihaiu-Viteazul Vlad-Ţepeş, Ştefan-cel-Mare, Petru-cel-Mare, Napoleon, Alexandru II, Ţarul Rusieĭ şi Maiestatea Sa Regele Carol I.

Poetul Lissandru zice că Argonauţiĭ fugiseră de Regele Aetos şi aŭ adăpostit legiunile acolo unde Dunărea se varsă în Mare. La 508 a. Chr. Dariu Istaspe, regele Perşilor, face o expediţie contra Sciţilor, de la gurile Dunăreĭ, merge întins pe malurile eĭ 2 zile, pănă la un gît al acestuĭ fluviŭ, unde el se împarte în maĭ multe gurĭ. Aci Dariu trece peste un pod de lemn construit de Ionienĭ, pe carĭ în acest scop îĭ trimesese înainte. In ţara de jos a Moldoveĭ l'a întîmpinat ambasadoriĭ Sciţilor de la Dunăre, adică aĭ Geţilor, aducîndu-ĭ darurĭ de la Regele lor: O vrabie, un şoarice, o broască şi cincĭ săgeţĭ; alegorie groaznică care vrea să zică: Dacă nu veţĭ zbura ca vrabia, dacă nu vă veţĭ ascunde în pămînt ca şoareciĭ, dacă nu vă veţĭ arunca prin lacurĭ ca să scăpaţĭ ca broaştele, veţĭ pĭeri de săgeţile noastre.

Sub romanĭ acest fluviŭ a format pănă la un timp, limita

www.dacoromanica.ro

de S.-V. a Imperiului şi cînd Traian îşi începu cuceririle în Dacia, acest fluviŭ fu dovada cea mai strălucită de puterea romană.

Mai tîrziŭ, pe timpul invaziunilor barbare, rolul Dunărei se schimbă. Ast-fel, ea e urmată de diferite naţii în mersul lor cotropitor spre V. saŭ spre E. Huniĭ şi Avariĭ merg pe Dunăre în sus şi răzbesc pănă în Galia; mai tîrziŭ Slaviĭ, Cumaniĭ, Turciĭ şi Tătariĭ apucă acelaşi drum; iară Franciĭ luĭ Carol-cel-Mare, Bavareziĭ, Saxoniĭ, Cruciaţiĭ, pornesc în josul Dunărei.

Celebre sunt urmele poduluĭ luĭ Traian la Severin, pe care, după uniĭ istoriciĭ, împăratul Adrian ar fi pus să-l dărîme din gelozie; după alţiĭ însă, pare a fi fost una din cerinţele arteĭ militare. Acest pod construit pentru a înlesni trecerea legiunilor romane, deveni în timpul luĭ Traian un mijloc de trecere al barbarilor ce năvăleaŭ din Dacia peste Dunăre în Moesia. Spre a împiedica mersul uşor şi sigur al acestor barbariĭ, Adrian a făcut să se distrugă podul de la Severin ale căruĭ picioare se văd şi aztă-zi. Incă un pod era la Calem, în jud. Romanaţi, se zice, făcut de Constantin-cel-Mare şi unea Oescum cu Malvasi.

Dunărea formează un zid puternic. Incepînd de la Romani vedem că eĭ aŭ fost nevoiţi să părăsească Dacia, pentru că aveaŭ Dunărea în spate; şi dacă încercările Turcilor în timp de cinci secole de a cotropi Romînia şi a se stabili într'însa n'aŭ reuşit, pe lîngă eroismul străbunilor noştri, datorăm acésta şi Dunărei. Ea constitue o frontieră de stat defensivă de prima linie şi cine nu ştie grija ce coprinse armata ţărei cînd în campania din Bulgaria la 1877 se rupsese podul de la T.-Măgurele.

Numele Dunărei şi etimologia cuvîrtuluĭ Dunăre şi a diferitelor sale numiriĭ. — Numele de astă-zi ale Dunărei sunt: *Dunărea,* pentru Romînĭ; *Danube,* la Francezĭ şi Englezĭ; *Danubio,* la Italienĭ şi Levantinĭ; *Donau,* la Germanĭ; *Dunaï,* Dunaj, Dunej, Dunawo, Donau, Düna, Düna, la Slavĭ; *Duna,* la Ungurĭ şi *Szöke Duna,* blonda saŭ bălana Dunăre; Δούναξις, la Grecĭ şi Ἴστρος; *Tuna,* la Turcĭ.

Fluviul Dunărea a purtat la diferite popoare şi în diferite timpurĭ diverse numiriĭ: ast-fel Fenicieniĭ îl numiră *Phison.* Cel d'intîiŭ nume sigur ce găsim că a purtat Dunărea este *Istros.* (V. Hesiod, care-l numeşte şi Frumosul curent). Herodot de asemenea. Romaniĭ latinizară numele grec făcîndu-l *Ister* şi îl consacrară în vorba saŭ scrierile lor oriĭ de cîte oriĭ voiaŭ a înţelege prin el Dunărea-de-Jos.

Prin progresul comerţuluĭ şi al cucereiĭ eĭ găsiră şi împrumutară din gura indigenilor Regiuneĭ superioare a Dunărei un noŭ nume, *Danubius.* Se pretinde că numele Danubius vine de la Δανουβίος (grecesc), întrebuinţîndu-l la început numaĭ pentru Dunărea-de-Sus. (Caesar, De Bello Galico).

Cuvîntul *Istros* poate fi considerat ca derivînd din următoarele rădăcinĭ: din rădăcina sanscrită: *sru, sra-v-â-mi* = a curge; *srav-a-s, srav-ant-i, srôt-as* = rîŭ; din rădăcina grecească: ῥυ, σρυ, ῥέ-ω = curge, ῥέ-ος, ῥό-ο-ς, ῥεῦ-μα = rîŭ; din rădăcina Liteană; *srav-j-u* = a curge, *srov-é* = cursoare de apă; din vechea slavă: *s-t-ru-j-a* = fluentum, *o-s t-rov* = insulă; din vechiul iric: *sruth* = rîŭ.

Cuvîntul *Danubius* are diferite explicaţiunĭ. Geograful Etienne pretinde că Sciţiĭ numeaŭ acest fluviŭ *Matoas* (scitic = inofensiv) fiind-că treceaŭ adesea Dunărea fără pericol; o dată făcînd oare-care pierderĭ, trecîndu-l l'aŭ numit *Danubis* şi de aci ar deriva vorba latină Danubius.

Isidor, savant prelat din evulmediŭ, pretiude că numele de Danubius ĭ-ar veni din cauza mareĭ cantităţĭ de zăpadă care topindu-se măreşte acest fluviŭ: *Danivius.*

Danubius mai pare a avea şi o origină galo-romană. Această vorbă se desface în două rădăcinĭ: *Danu* şi *us.* Danu, Dan saŭ Tan însemnează = rîŭ, apă; Us (issu) în limba galo-latină însemnează izvor, rîŭ.

Se mai pretinde că numele Danubius ar deriva din fragmentele slave: *Dan* şi *huty* = purtător de inundaţiunĭ.

Rezultă ast-fel că cuvîntul: Danube francez, Danubio italian şi Danube englez, derivă de la Danubius.

Cuvîntul *Donau* se crede că provine: din cuvîntul *Don,* cantitate de materiĭ pămîntoase reunite ce aduce acest fluviŭ; după alţiĭ, din *Thon* = lut, natura generală a ţărmurilor Dunărei; din *Tanne* = brad şi *au* apă, fiind-că se credea că izvora de lîngă un mare brad; din *Don aw* = apă adîncă; din *Do aw* = două ape; din vorbele celtice: *Do-na* = două rîuleţe.

Cuvîntul romînesc *Dunăre,* ar deriva din cuvintele tracice *dana* şi *re* = dînd norĭ, după cum ne arată d-nu B. P. Hasdeŭ.

Citaţiunĭ şi legende,—Insemnătatea şi importanţa Dunărei încă din cele mai vechĭ tim-

www.dacoromanica.ro

puri reese asemenea din citaţiuni cari aŭ rămas legendare. Ast-fel: *Pelletan* vorbind despre Dunăre, zice: «Véritable chemin en marche»; *Mery* o numeşte: «Chemin de la civilisation et de l'industrie»; *Histos,* cu nouă secole înainte de Christos, îi zice: «Frumosul curent»; *Dionisiu* din Halicarnas contimporan al luĭ August îi zice: «Fluviul cu cinci guri»; *Napoleon I* îi zicea: «Regele fluviilor din Europa»; iară mai apoi, prin creşterea fără veste a apelor Dunărei care rupsese podul ce unea o mică insulă la malul drept al Dunărei şi la insula Inder-Lobaŭ, Napoleon văzînd că victoria îi scapă din mînă, în bătălia de la Essling, prin acest capriciŭ al naturei, strigă în indignaţiunea sa: «*Dunărea era cel mai bun oficer al Austriei, şi eŭ am pierdut bătălia, pentru că l'am nesocotit*».

In lucrarea intitulată: *Dunărea literară şi în tradiţiune* prezentată Academiei de d-nul Al. Papadopol-Calimach şi publicată în 1886, găsim: «Lucan (Marcus Annaeus Lucanus) poet roman care scrie pe la 64 după Christ zice: «Dunărea cutreerînd lumea se îngroaşă cu rîuri şi cu pîraele pe care le întîlneşte în cale şi le tîrăşte cu dînsa la Marea Scitică». Mai departe zice: «Curge ast-fel şerpuind capricios şi între sute de insule formînd la coastele sale o mulţime de lacuri întinse până ce după un curs de 680 leghe se varsă în Marea-Negră prin cinci guri sub 45° 32' latitudine şi 47° 34' de longitudine ducînd cu sine apele ce primesc de la 120 rîuri tributari cari şi aceştîa adună mii de pîrae şi de izvoare».

O omenire întreagă a consacrat Istruluĭ, Dunăreĭ, bătrînuluĭ Danubiŭ, un cult Dumnezeesc.

La pag. 6 zice: «In Nysa din Arabia se vede scris pe unul din morminte, pe acela al regeluĭ Osiris următoarele: Tatăl meŭ este Saturn, cel mai tînăr născut din Zeĭ. Eŭ sunt regele Osiris care am dus războiŭ în toate ţările până la pustiurile Indiilor şi până la izvoarele fluviuluĭ Istrul şi prin alte părţi până la Ocean. Apoĭ mai adaugă un alt cuceritor, Regele Egiptuluĭ Sesostris saŭ Usortesen aŭ străbătut Istrul şi s'aŭ bătut cu Geţiĭ şi aŭ aşezat în ţara lor colonii». La pag. 10 arată că poetul Lissandru, care a scris la 648 înainte de Christos zice şi el în poemul săŭ epic că Argonauţii fugiseră de Regele Aetos şi a adăpostit legiunile Dunărei acolo unde Dunărea se varsă în Mare.

Măreţia Dunărei aŭ admirat-o şi părinţiĭ bisericeĭ. Ei au crezut că Dunărea ese din Paradis şi că este unul din cele 4 rîuri cari ies din Raiŭ. Aşa Cesarius Nazianzinul, fratele S-tuluĭ Gheorghe Nazianzinul care scria pe la 350 anĭ după Christos ne spune: «unul din cele 4 rîuri cari izvorăsc din raiŭ, rîul pe care Scriptura îl numeşte Fison, iar elenii îl numesc Istros, Romanii Danubius şi Geţii Dunărea, iarna îngheaţă şi firea lichidă a rîuluĭ şi preface în peatră în cît pot trece peste el armate întregi şi mulţime de oameni, poate ţine pe el 10000 cavaleri cum s'a văzut de multe ori. Maxim Tiriul, care a scris în secolul II după Christos, ne încredinţează despre aceasta şi că jurămîntul pe valurile Dunărei era la eĭ un jurămînt înfricoşat. «Vederea, privelişteа măreaţă a Dunărei, pornirea valurilor sale nesfîrşite, zice D. Calimach, a făcut pe Daci sa vadă un Istru, Dumnezeirea lor, păzitorul lor, hrănitorul şi pedepsitorul lor».

«Bată-te Dunărea» este blestemul rămas din zilele străvechi până azi în gura popoarele dunărene. Anfidius, scriitor din secol. II, ne spune că jurămîntul cel mai sacru la Daci era legat cu solemnitate de a bea apă din Dunăre. Sofocles, vestitul tragedian Grec, care scrie cu 495 anĭ după Christos, zice că la anticĭ, apa Istruluĭ ca şi apa luĭ Fasis era espiatoare, adică curăţitoare de păcate.

«Cred, zice Sofocles, în Οιδίωνς Σήραννος, despre o familie păcătoasă, că nicĭ Istrul nicĭ Fasis nu ar putea spăla cu apele lor espiatoriĭ păcatele cîte acoper aceste case». La Giurgiu, azĭ chiar se aude des în popor zicînd de un om cu un caracter murdar «nicĭ Dunărea nu-l poate spăla». La pag 24 acelaşĭ autor ne zice: «pentru a personifica relaţiile neîntrerupte de comerciŭ şi bogăţiile ce Istrul ducea la Mare, Himenus, autor din sec. III, ne spune într'un fragment din scrierile sale (astă-zĭ pierdut), prin o închipuire în adevăr poetică «Istrul se iubea cu Marea de la Bosfor şi că amorul îl făcea să fie mirele eĭ».

Aproape aceeaşĭ imaginaţie frumoasă o găsim în poetul roman Statius care scrie 80 anĭ după Christos: «Vizita-veĭ (întreabă poetul) cele 7 gurĭ ale Istruluĭ la locul unde acest fluviŭ sărută pe Gance cu undele sale drăgăstoase?» «La pag. 55 zice: «la toate popoarele pe unde trece Istrul, (Dunărea) a fost din vechime în cult şi închinăciune». Ca la Grecĭ aşa şi la Romanĭ aşa şi la Romînĭ şi la Slavĭ numele de Istrul, Donu în Dunăre, Donaŭ se da ca şi nume propriŭ personal. *Istros,* istoricul, elev al poetuluĭ Callimchos; *Donau,* principele Galiţieĭ;

www.dacoromanica.ro

Dunăre, voinicul pe care nu-l biruia nimenĭ, nicĭ la trînteală nicĭ la isteţime.

La Germanĭ: *Frumoasa Dunăre albastră* este un vis, un gînd adînc şi gingaş. La Turcĭ cîntecele lor slăvesc Dunărea. La 1532, celebrul poet spaniol, Garciloss De La Vega, a cîntat Dunărea în versurile sale frumoase.

Celebrul istoric şi orientalist German, Baronul Iosef Hammer-Purgstall, adresa Dunăreĭ maĭ multe strofe.

In cîntecile vechĭ şi doinele Romînilor, Dunărea este ţara, vitejia, bogăţia, mîndria lor naţională. Dunărea aduce ţăreĭ cele maĭ marĭ foloase, zice Cantemir, Domnul şi Istoricul Moldoveĭ.

Romînul cînd se mînie se face Dunăre; Romîncele nu vor bărbaţĭ, negustorĭ bogaţĭ, ci oamenĭ voinicĭ umblaţĭ pe Dunăre.

Bărbat oiŭ lua
Care s'o afla
Dunăre să 'noate
Ridicînd din coate
In picioare stînd
Buzdugan purtînd
Că-ĭ o zicătoare,
De înşurătoare:
Cine bate Dunărea
Nu mi-l bate mucrea.

A trece de la un mal la cell'alt al Dunăreĭ este propriŭ neamuluĭ Romînesc:

Fa badiţa peatra în zece
La ist mal curînd de-ĭ trece
Că suntem de soiŭ Romînĭ
Nu suntem de neam păginĭ
Despică Dunărea 'n două
Să facem dragoste nouă.
Colea în umbra istor nucĭ
Pe braţe-mĭ să mi te culcĭ
Să facem dragoste dulceĭ
— Face-oiŭ puică cum mă înveţĭ
Face-oiŭ luntre şi lopeţĭ
Să despic Dunărea 'n două
Cînd o eşi luna nouă.

Copiiĭ, în jocurile lor, cîntă:

Melc, melc Codobelc
Scoate coarne bocreştĭ
Şi te du la Dunăre
De bea apă turburc.

La pag. 67 d. Calimach ne maĭ spune: Dunărea noastră la amîndouă marginile eĭ, la Porţile-de-Fier şi la gurile eĭ unde dă în marea Neagră era pusă de anticitatea romană şi elenă sub scutul a doua Geniĭ, a două Dumnezeirĭ puternice; la gurile Dunăreĭ era insula, templul, minunile şi domnia luĭ Achile, la Porţile-de-Fier era geniul binefăcător al luĭ Hercules care vindeca boalele ca şi geniul luĭ Achile la gurile Dunăreĭ. Şi astăzĭ încă, după 20 secole, băile de la Mehadia saŭ cum le ziceaŭ Romaniĭ, *Meedia* se numesc: *Therme Herculanae*, adică, băile luĭ Hercule.

Dunărea, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. Ialomiţa, plasa Balta-d.-j., căt. Stelnica, pe linia Feteşti-Constanţa, pusă în circulaţie la 26 Sept. 1895. Se află între staţiile Borcea (7.6 kil.) şi Cernavoda-Pod (4.4 kil.). Inălţimea d'asupra niveluluĭ mării de 16 m. 80.

Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 4268 leĭ, 65 banĭ.

Dunărea, *pîrîiaş*, izvoreşte din ramurile sudice ale munteluĭ Cernegura, teritoriul comuneĭ Calul-Iapa, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu; se varsă, după un curs scurt, pe partea stîngă a pîrîuluĭ Calul.

Dunărea-Vechie, *lac*, în jud. Brăila, format din ruptura fluviuluĭ Dunărea. Are forma uneĭ elipse, unită cu Dunărea-Vechie printr'o gură, în dreptul satuluĭ Turcoaia din Dobrogea. Elipsa este cam de 8 kil. lungime, formînd un prival saŭ canal, avînd lăţimea Dunăreĭ-Vechĭ. La gura acestuĭ lac este o cherhanea.

Dunărea-Vechie, *ostrov*, format de canalul Dunărea-Vechie, jud. Brăila.

Dunărea-Vechie cu Privalul-luĭ-Stanciu, *pădure*, situată în jud. Brăila, pl. Vădeni. Se mărgineşte la S.-E. cu Dunărea-Măcinuluĭ; la V. şi N., cu cîmpul şi balta. Are o suprafaţă de 20 hect. Esenţă: salcie.

Dunărea-Vechie, *canal*, începe din faţa Turcoaieĭ, în dreptul cherhanaleĭ, jud. Brăila şi, după un ocol, se termină tot aci, formînd ostrovul Dunărea-Vechie.

Dunăreĭ (Lunca-), *luncă*, jud. Brăila, ocupînd toată partea de E. a jud., între muchea celor 2 platourĭ ale jud. şi munţiĭ Balcanĭ din Dobrogea. Cînd apele sunt marĭ, toată lunca Dunăreĭ este acoperită; cînd sunt scăzute are întinse păşunĭ şi fineţurĭ. Cea maĭ mare parte este acoperită de ĭezere, privalurĭ, japşe şi canalurĭ, din care se scoate mult peşte. Se găseşte aci: mulţĭ ştupĭ; papură; pădurĭ de salcie, carĭ se exploatează ca lemne de foc.

Dunăriţa, *gîrlă*, în jud. Vlaşca, ce ĭese din Dunăre, din sus de satul Gostinul, înconjură acest sat şi se varsă iarăşĭ în Dunăre, la un kil. maĭ jos de acel sat.

Dunăriţa, *pichet de graniţă*, pe Dunăre, cu N. 141, drept lacul Greaca, jud Ilfov.

Dunăriţa, *vale*, în jud. Ilfov, care pune în comunicaţie balta Greaca cu fluviul Dunărea. Cîte-o dată seacă cu desăvîrşire.

www.dacoromanica.ro

Dunăvăţul, *vîrf de deal*, în jud. Tulcea, pl. Tulcea, pe teritoriul comunei Moru-Ghiol, şi anume pe acela al cătunului său Dunăvăţul-d.-s. Este piscul principal al Dealului-cu-Cetate (numit aşa fiind-că la poalele sale se află ruine de cetăţi vechi). Are o înălţime de 52 m. 6. E punct trigonometric pentru observaţie de rangul I-iŭ, dominînd asupra cătunului Dunăvăţul-d.-s., asupra gîrlei Dunăvăţul, asupra drumului comunal Moru-Ghiol-Dunăvăţul-d.-s. Este acoperit cu păşuni şi arături.

Dunăvăţul, *pîrîŭ*, izvoreşte din com. Mărăşti, din locul numit Vîrnav, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s.; curge de la N. la S.; primeşte pe dreapta pîrîiaşul Blidariul, iar pe stînga pîrîiaşele Cerghicea şi Dobriana, apoi trece prin satul Lunca şi pe la V. de Fruntesti şi se varsă în rîul Berheciul, la Bărboasa, com. Oneşti, jud. Tecuciŭ.

Dunăvăţul, *gîrlă*, în jud. Tulcea, pl. Tulcea, pe teritoriul com. Moru-Ghiol; se desface din Dunăre (braţul St. Gheorghe); se îndreaptă spre S., mai întîiŭ, facînd mai multe cotituri, şi ia apoi direcţia spre V.; după un curs de 40 kil., se varsă în lacul Razelm. De sigur trebue să fie unul din cele 7 braţe ale Dunărei menţionate de Ptolomeu, şi anume Ἱερὶ στῶμα = gura sacră. El udă partea estică a plăşei şi centrală a comunei. Pe malul său drept sunt aşezate satele Dunăvăţul-d.-j. şi Dunăvăţul-d.-s. Malurile pe alocurea sunt înalte. De-alungul lor merge un drum comunal spre pescăriile de la lacul Dranov. Comunică cu lacul Dranov prin trei gîrle: Pietnaţ, Semnat şi Dvaţatca.

Dunăvăţul-de-Jos, *sat*, în jud. Tulcea, pl. Tulcea, cătunul com. Moru-Ghiol. E aşezat în partea estică a plăşei şi în cea sud-estică a com., pe malul drept al rîului Dunăvăţul, la 7 kil. spre Sud-Est de cătunul de reşedinţă, Moru-Ghiol. Se mărgineşte la nord cu cătunele Moru-Ghiol şi Dunăvăţul-d.-s.; la V. cu cătunul Bei-Bugeac; la E., cu comuna Cara-Orman şi la S., cu lacul Razelm. Intinderea sa este de 650 hect., din carî 50 hect. ocupate de vatra satului, restul de 600 hect. este al locuitorilor.

Populaţia este toată rusească; sunt 78 familii, saŭ 280 suflete. In cătun este o şcoală şi o biserică ortodoxă.

Dunăvăţul-de-Sus, *sat*, în jud. Tulcea, pl. Tulcea, cät. com. Moru-Ghiol. E aşezat în partea estică a plăşei şi a comunei, pe malul drept al rîului Dunăvăţul, la 5 kil. spre Sud-Est de cătunul de reşedinţă, Moru-Ghiol, la poalele sudice ale Dealului-cu-Cetate. Are o întindere de 500 hect., din carî 30 hect. ocupate de vatra satului, restul de 450 hect. al locuitorilor. Populaţiunea este toată rusească, venită din comuna Uzlina. Sunt 50 familii cu 403 suflete. Are o biserică ortodoxă, fondată în anul 1894.

Duncesti, *cătun*, al com. Boziorul, jud. Buzăŭ. Are 20 locuitorî şi 8 case.

Dudeştilor (Valea-), *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Boziorul, cät. Duncesti; se scurge în Sărăţelul-Bălăneştilor.

După-Cuptoare, *izvor*, în jud. Buzăŭ, com. Pănătăul, cătunul Sibiciul-d.-j.; se scurge în Valea-Pănătăului.

După-Piatră, *cătun*, al com. Mlăjetul, jud. Buzăŭ. Are 160 locuitorî şi 31 case.

Dupăita, *deal*. Vezî Moviliţei (Dealul-), jud. Vasluiŭ.

Durale, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Istruluî, com. Beidant. Este o prelungire de S. a dealului Dolujan, întinzîndu-se pe lîngă valea Calaigi şi pîrîul Beidant, într'o direcţie generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea N. a plăşei şi centrală a com. La poalele luî de S. se află aşezat satul Beidant. Pe muchîe merge drumul comunal Beidant-Eschi-Baba. E acoperit cu fineţe şi la poale cu semănăturî.

Duran-Bair, *deal*, în jud. şi pl. Constanţa, pe teritoriul com. Palazul, şi anume pe acela al cătunului său Canara. Are o direcţiune generală de la N.-E. către S.-V., întinzîndu-se de-alungul şi pe la E. de valea Cioban-Dere. Are ca vîrfurî mai însemnate: Islam-Tepe, care are 91 m. şi Duran-Iuc, care are 85 m. şi este puţin mai la S. de cît cel d'intîi. Este acoperit cu păşune şi pe poale cu semănăturî.

Duran-Iuc, *vîrf de deal*, în jud. şi pl. Constanţa, com. Palazul, cät. Canara. Este unul din vîrfurile cele mai însemnate ale dealului Duran-Bair. Are 85 m. înălţime şi este acoperit cu verdeaţă.

Duran-Tepe, *movilă*, acoperită cu verdeaţă, în jud. şi pl. Constanţa, pe teritoriul com. Palazul, la 2 kil. spre V. de satul Canara. A fost punct trigonometric de observaţie de rangul al III-lea. In apropiere se află un cimitir vechiŭ turcesc.

www.dacoromanica.ro

Durasă-Cairac, *vale*, în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, com. Ciamurlid-s., cătun. Testemel; se formează pe cîmpia Dolama; se întinde spre S., într'o direcţie generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea de N.-V. a pl. şi a com.; merge numaĭ prin păduriĭ, şi, după 3 kil., se deschide în valea pîrîuluĭ Beidant, pe dreapta, maĭ jos de satul Testemel.

Durăitoarea, *ramificaţie* a Şomuzuluĭ-Mare, jud. Suceava, com. Dolheşti.

Durăitoarea, *pîrîŭ*, în jud. Suceava, com. Preuteşti. Izvoreşte din Dealul-Mocanuluĭ şi se pierde în mlaştinele de pe ţărmul drept al Şomuzuluĭ.

Durăitorĭ (La-), *cascadă* de 7 m., a pîrîuluĭ Beuca, jud. Suceava, com. Neagra-Şaruluĭ.

Durăul, *schit*, în comuna Hangul, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţul, aşezat aproape de una din stîncile cele maĭ măreţe ale munteluĭ Ceahlăul, într'o prea pitorească poziţie, la o oră depărtare de schitul Hanguluĭ.

După tradiţiune, schitul Durăuluĭ a fost înfiinţat de sihaştri, carĭ aŭ locuit împrejurul Pionuluĭ şi chiar de-asupra luĭ, unde rar un urs saŭ un lup se rătăceşte, gonit fiind de foame; chiar şi astă-zĭ se găseşte pe Ceahlăul o peşteră într'o stîncă, numită: Peşterea-luĭ-Vucu, după numele sihastruluĭ care a locuit'o şi despre care peşteră aminteşte Gheorghe Asachi într'o poemă a sa. Sihaştri, uniĭ după alţiĭ, trăind în această regiune neospitalieră şi obosiţĭ de greutăţile şi suferinţele singurătăţeĭ, aŭ înfiinţat schitul Durăul os la poalele Pionuluĭ. Maĭ întîiŭ aŭ făcut o biserică mică de lemn, care a ţinut maĭ mult de un secol, după care aŭ ridicat o altă biserică tot de lemn, şi care a durat pînă la 1800. Biserica de piatră, mare, solidă, cum se găseşte astăzĭ, a fost terminată de zidit la 1835 şi sfinţită de însuşĭ Mitropolitul Veniamin, după cum se dovedeşte din următoarea inscripţiune, pusă de-asupra uşeĭ bisericeĭ:

Biserica Buna-Vestire, a prea Sfinteĭ născătoare de Dumnezeŭ, zidită în zilele Prea Inălţatuluĭ Domn Mihail Gr. Sturdza Wd., cu blagoslovirea Prea Sfinţituluĭ Mitropolit Veniamin. Cu ajutorul Domnilor ce i-aŭ năstăvit duhul sfînt. Prin osârdia cuviosieĭ sale părinteluĭ Gherasie şi a neguţitorilor dumnealor fraţĭ Gh. şi Ioan Prosie şi Vasile Ilovicĭ, 1835.

In archiva bisericiĭ se maĭ păstrează multe din scrisorile originale ale unora din donatorĭ. Icoanele şi marmora aŭ fost aduse din Constantinopol, iar gratiile de fier, de la Iacobeni, din Bucovina.

La 1840, înmulţindu-se călugăriţele în Văraticul, Mitropolitul Veniamin, cu aprobarea Prinţuluĭ Sturdza, a dispus ca schitul Durăul, să se schimbe în metoc al mănăstireĭ Văratecul şi prin urmare călugăriĭ să se strămute la mănăstirea Secul, iar călugăriţele să vie aice, dar n'a reuşit din pricina opuneriĭ energice a călugărilor şi a ctitorilor (maĭ cu seamă a luĭ Prosie).

Durăul, *poiană* prea frumoasă, la poalele Ceahlăuluĭ, împrejurul schituluĭ cu acelaşĭ nume, jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Hangul. La 1830, luna Iuliŭ 31, Mitropolitul Veniamin supunînd schitul Durăul către mănăstirea Neamţul, la punctul al 2-lea zice: «Schitul acesta va avea întru stăpînirea sa o poiană, ce este între pîrîele Durăuluĭ, şi o morişcă ce este pe unul din acele pîrîe. Care poiană şi morişcă sunt din dreptul Schituluĭ la vale, avînd voie a maĭ deschide împrejurul aceleĭ poiane ca să fie ca de 15 fălcĭ pentru iarbă, etc. (anafor. 146 din 1840, Hris). Această proprietate a schituluĭ Durăul a fost respectată de toţĭ posesoriĭ moşieĭ Hangul până la 1864, cînd a fost luată în urma legeĭ rur., împreună cu toate cele-l'alte drepturĭ ale Schituluĭ (v. Muntele Ceahlăul şi Schitul Durăul de Arch. Varahiil Zateş, Iaşi 1885).

Durăul, *ramură de munţi*, ce se detaşează către N. din grupa sistemuluĭ stîncos Ceahlăul, pe teritoriul com. Hangul, judeţul Neamţu, plasa Piatra-Muntele.

Durăul, *iaz*, jud. Neamţu, format de apele pîrîiaşuluĭ cu acelaşĭ nume. Este situat în ograda Schituluĭ Durăul.

Durăul (Schitul-), *pîrîiaş*, jud. Neamţu. Izvoreşte din muntele Ceahlăul, şi-şĭ măreşte volumul cu apele ce se scurg din cascade de pe stîncile laterale. Curge pe la schitul cu acelaşĭ nume, apoĭ pe la schitul Hanguluĭ, traversînd şoseaua mixtă Piatra-Prisăcani, aproape de vărsarea sa, pe dreapta rîuluĭ Bistriţa, între kil. 106—107.

Acest pîrîŭ este foarte bogat în păstrăvĭ. Dintre pîrîiaşele cele maĭ însemnate ce primeşte însemnăm pe La-Martin unit cu Serafim.

Durbăceşti, *vechie numire* a *cătunului* Punga, din com. Trestia, jud. Buzăŭ.

Durda, *deal*, jud. şi pl. Prahova, com. Proviţa-d.-j., numit ast-fel

www.dacoromanica.ro

după numele locuitorilor care-l posedă. E acoperit cu pădure măruntă iar la poalele luï sunt livezï, izlazurï, pomï și se cultivă porumb.

Durduci, *pîrîŭ*, cu direcția de la V. spre E. Izvorește din comuna Petrari-d.-s., jud. Vîlcea, pl. Ocolul și se varsă în rîul Otăsăul, tot în raionul acesteï comune.

Durducul, *baltă*, formată din vărsarea Prutuluï și a Jijieï, spre E. de satul Costuleni, comuna Costuleni, jud. Iași, pl. Braniștea.

Durducul, *iaz*, în satul Podul-Jijieï, jud. Iași, pl. Braniștea, com. Golăești; se scurge în gîrla Dubruvățul.

Durducul, *pîrîŭ*, care se scurge în Jijia, jud. Botoșani, com. Comîndărești, moșia Reuseni.

Durducul, *pîrîŭ*, udă teritoriul com. Bereasa, jud. Vasluiŭ, pl. Mijlocul, curgînd în direcțiune de la N. spre S.; se varsă în rîul Bîrlad.

Durducul-Mare, *trup de pădure* al statuluï, care, împreună cu Durducul-Mic, Palanga și Lăstarul formează pădurea Aricești, pendinte de com. Aricești, județul Prahova, pl. Filipești.

Durducul-Mic. Vezï Durducul-Mare, jud. Prahova.

Durdueşti, *cătun*, jud. Argeș, pl. Oltuluï, pendinte de com. rur. Uda-d.-j. Are o populațiune de 50 fam. Are o biserică cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot și un cîntăreț.

Durei. Vezï Muncelul-Dureï, *sat*, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Iucșești.

Duretuluï (Dealul-), *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Măgura, căt. Ciuta.

Duretuluï (Valea-), *vale*, în județul Buzăŭ, comuna Măgura, căt. Ciuta. Incepe din deal și se scurge în rîul Buzăul.

Durleşti, *mahala*, în com. rur. Băltanele, jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-j.

Durneşti, *com. rur.*, în partea de V. a plășeï Ștefănești, jud. Botoșani. E formată din satele Cucuteni-Răzăși, Cucuteni-Tufescu și Dorneni-Brănișteanu.

Teritoriul com. e compus maï mult din dealurï și podișe întinse cu puține văï. Suprafața com. e de 4080 hect., din carï 3625 hect. ale proprietarilor marï, 395 hect. ale locuitorilor și 60 hect. ale răzașilor.

Are o populațiune de 193 fam. saŭ 960 suflete, din carï 480 bărbațï și 489 femeï. Sunt 235 contribuabilï.

Intinderea locurilor cultivate e de 1616 hect. Viï, sunt 3 carï au o întindere de 20 hect.

Numărul vitelor e de 2607: 547 boï și vacï, 206 caï, 1739 oï, 115 rîmătorï. Sunt 70 stupï cu albine.

Budgetul com. e de 4255 leï la venitурï și de 4248 leï la cheltuelï.

Are: 2 bisericï, deservite de 2 preoțï, 3 cîntăreți și 1 paracliser; o școală mixtă, condusă de un învățător plătit de stat și frecuentată de 58 elevï; 3 morï pe apă; 4 cîrciumï. Sunt 4 comercianți și 8 meseriașï.

Durneşti, *sat*, așezat în partea de N.-V. a com. Ungureni, pl. Jijia, jud. Botoșani, cu o suprafață de 1083 hect. și o populație de 45 familiï saŭ 166 suflete, din carï 53 contribuabilï.

Durneşti. Vezï Dornești, jud. Neamțul.

Durneşti (Brănişteanul), *sat*, în jud. Botoșani, pl. Stefănești, com. Durnești, în partea de V. a comuneï. Are o suprafață de 2684 hect., din carï 2431 proprietate mare și 253 ale locuitorilor și o populație de 87 familiï saŭ 401 suflete, carï locuesc în 80 case.

In acest sat e reședința com. Durnești. Are o biserică, deservită de un preot și 2 cîntăreți; 1 școală mixtă condusă de 1 învățător și cu 58 școlarï.

Vite: 390 boï și vacï, 120 caï, 1333 oï și 60 porcï. Loc. posedă 25 stupï cu albine. Sunt: 2 cîrciume; 2 comercianți și 5 meseriașï.

Durneşti-Mitropolieï, fostă *moșie* a Statuluï și *sat*, în partea de E. a comuneï Rînghilești, jud. Botoșani, pl. Stefănești, în dreapta Prutuluï. In urma împroprietăririlor de la 1879 pe o parte din moșie, s'a format satul noŭ Santa-Maria, iar partea rămasă fu înstreinată de Stat, cumpărată și alipită la moșia Rînghilești.

Astă-zï, sub numele de Durnești-Mitropolieï, se cunoaște micul cătun așezat pe marginea șoseleï județene Stefănești-Iași, în partea de E. a satuluï Santa-Maria. Are o populație de 31 familiï saŭ 105 suflete, din carï 82 contribuabilï și o întindere de 369 hect.

In vechime, satul se numia Peritcani și era așezat în ponoare, maï spre Nord, pe malul Prutuluï; însă, din cauză că Prutul

www.dacoromanica.ro

risipea malul, locuitorii, împroprietărindu-se la 1864, aŭ format, mutîndu-se pe locul de astă-zĭ, satul, dîndu-ĭ și numele de Durnești, după numele vechiuluĭ proprietar, Durnea.

Astă-zĭ Statul maĭ are o mică pădure de răchită (salcie) lîngă Prut.

Numărul vitelor este de 144: 84 boĭ și vacĭ, 8 caĭ, 70 oĭ și 18 mascurĭ.

Durneștilor (Dealul-), *deal,* lîngă Prut, în partea de N.-E. a com. Rînghilești, plasa Stefănești, jud. Botoșani; este o ramificare a dealurilor Cracalieĭ, carĭ merg spre S.-E. la Prut, împreună cu ramurile dealurilor Boroseni și Berza.

Durneștilor (Pîrîul-), *pîrîŭ,* jud. Botoșani; izvorește de pe moșia Ciornohalul; trece pe pămîntul locuitorilor din Santa-Maria; formează 2 iazurĭ și se varsă în Prut, între Santa-Maria și Durnești.

Duroga-Garana, *lac,* în județul Tulcea, pl. Sulina, com. Sfestofca, căt. Periprava, în partea apusană a plășiĭ și a com. E format de balta Velichi-Uerheĭ, cu care comunică prin o mică gîrliță; e înconjurat cu stuf; are 2 hect. întindere; conține puțin pește.

Duruceanul, *deal,* jud. Bacău, pl. Munteluĭ, de pe teritoriul com. Dărmănești; e situat d'a dreapta Uzuluĭ.

Duruitoarea, *deal,* pl. Siretul-d.-j., jud. Bacău, de pe teritoriul com. Leca.

Duruitoarea, *vale,* jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., com. Leca, formată de dealurile Bălăneasa și Duruitoarea.

Duruitoarea, *pîrîiaș,* jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., com. Leca, care trece prin teritoriul satuluĭ Bota și apoĭ se scurge d'a stînga Răcătăuluĭ.

Duruitoarea, *pîrîŭ,* începător de pe Comănești, com. Suharăul, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ; se varsă în Prut.

Duruluĭ (Plaiul-), *colină,* în jud. Buzău, comuna Pătîrlagele, face hotar despre com. Valea-Musceluluĭ.

Duruşanul, *vălcea,* jud. Olt, care se formează pe teritoriul com. Titulești, cu direcția V.-F. și se varsă în Dorofeiŭ, aproape de gura luĭ.

Durvarea, *pîrîŭ,* jud. Olt, care se varsă în gîrla Geamăna-Mare, în raionul comuneĭ Rîjleț-ul-Vieroș, pl. Vedea-d.-s., de unde și izvorește.

Dusul-cu-Pariĭ (La-), *colină,* în com. Vintilă-Vodă, jud. Buzău, acoperită de pădure.

Duşani, saŭ **Duşanca (Duşiani)**, *proprietate* nelocuită, pendinte de com. Letca-Vechie, pl. Cîlnișteа, jud. Vlașca, situată pe partea stîngă a apeĭ Glavaciocul, nu departe de gura eĭ.

O parte din moșie aparține Eforieĭ Spitalelor Civile din București, pendinte de spitalul Pantelimon și are o suprafață de 723 hect. O altă parte, acea despre Letca-Nouă, este a Statuluĭ, fostă a bisericeĭ Sărindaruluĭ; are 921 hect.

Din acestea, Eforia spitalelor Civile are 650 hect. pădure, iar Statul 382 hect., rămînînd loc de cultură 612 hect.

S'a vîndut în loturĭ din proprietatea Dușani a Statuluĭ, 96 hect. despre moșia Letca-Vechie și Crovul.

Moșia Eforieĭ Spitalelor are un venit de 600 leĭ; iar a Statuluĭ de 2600 leĭ.

Pe marginea despre V. a acesteĭ proprietățĭ, trece apa Glavaciocul, care se varsă în Cîlnișteа din jos de Crovul.

Prin mijlocul pădureĭ trece șoseaua București-Alexandria.

Aci este un han, pe Dușani-Eforiĭ.

Duşani, *deal,* cultivabil, între satele Topile și Valea-Seacă, din com. Păscani, jud. Suceava.

Duşani, *localitate,* în jud. Suceava, com. Cristești, la obîrșia pîrîuluĭ Ermolia.

Duşăşti, *sat,* în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Cîrligi, situat în spre N. satuluĭ Cîrligi.

Duşei, *deal,* la S. de căt. Văcarea, com. Valea-Popeĭ, pl. Rîurile, jud. Muscel.

Duşi, *pîrîiaș,* format pe teritoriul com. Spinești, pl. Vrancea, jud. Putna; se varsă în Putna.

Duşiani. Vezĭ Dușani, jud. Vlașca.

Duşmanul, *movilă,* situată la E. de com. Cireșul, pl. Ianca, jud. Brăila.

Dusmăneasca, *vale,* în pl. Ialomița-Balta, jud. Ialomița; este o ramură a văiĭ Strachina, ce are direcțiunea spre N.

Duşmănești, *numire* dată uneia din cele 4 *ramificații* ale *munteluĭ* Strihani, din com. Tohani, jud. Buzău.

Duşmănești, *moșie,* în jud. Bu-

www.dacoromanica.ro

zău, com. Tohani. Vezĭ Bălănești-Dușmănești.

Dutca, *munte,* ce străbate mijlocul com. Predealul, plaiul Peleșul, jud. Prahova situat între munțiĭ Zamura, Urechia și Sorica.

Este renumit pentru pădurile sale de fag, stînele sale de oĭ, bogatele luĭ pășunĭ și locurĭ de fînețe.

Acest munte a fost vîndut la 1821 de biv vel Logofăt Chrisoscoleu, D-neĭ Sachelarie, apoĭ a fost cumpărată de marele Ban Alexandru Filipescu. La 1846 a fost hotărnicit de inginerul G. Fischtum.

Astă-zĭ se stăpînește de M. S. Regele Carol. A fost cumpărat de M. S.la 1882, împreună cu alțĭ munțĭ, dela D-l N. Crețulescu, pe prețul de 400000 leĭ. D-l Crețulescu îl stăpînise dela fratele său Scarlat, iar acesta îl poseda prin cumpărătoare dela familia Filipeștilor.

Duțești, *cătun*, ținînd de com. Cărbunești, pl. Amaradia, jud Gorj. E situat parte pe valea Gilortuluĭ, iar parte pe deal. Are o suprafață de aproape 370 hect. din carĭ 200 hect. arabile, 7 hect. vie, 7 hect. prunet, iar restul pădure și izlaz.

Are o populație de 85 familiĭ, saŭ 273 suflete, din carĭ 80 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ sunt moșneni.

Eĭ posedă: 34 pluguri, 30 care cu boĭ, 1 căruță cu caĭ; 32 stupĭ; 172 vite marĭ cornute, 208 oĭ, 55 capre, 144 rîmătorĭ și 19 caĭ.

Comunicația se face prin șoseaua comunală de pe valea Gilortuluĭ, ce trăbate cătunul și-l pune în comunicație spre N. cu Ștefănești, iar spre S. cu șoseaua vecinală de la Cărbunești. La E. se leagă cu Licuriciul prin șoseaua vicinală ce vine din cătunul de reședință.

In cătun se găsesc: 1 moară cu 5 alergătorĭ pe apa Gilortul; 2 puțurĭ și 4 izvoare acoperite.

Cătunul are 2 biserică făcute la anul 1780 de locuitorĭ și deservite de 1 cîntăreț și de preotul din cătunul de reședință.

www.dacoromanica.ro

E

Eapa. Pentru toate cuvintele cu această numire, compusele şi derivatele eĭ, vezĭ litera *I.*

Ebe-Chioi, *sat,* în jud. Constanţa, pl. Mangalia, căt. com. Osman-Facî. E situat în partea de S. a jud. şi cea V. a com., la 4 kil. spre S.-V. de reşedinţă, pe valea Curu-Bair-Alcea, şi între dealurile Curu-Bair, la V. şi Osman-Facî, la E. şi dominat de movila Ebe-Chioi (108 m.). Are o întindere de 2513 hect., din carĭ 49 hect. ocupate de vatra satuluĭ, cu 46 case. Populaţiunea, compusă din Turcĭ şi Tătarĭ, este de 77 familiĭ cu 343 suflete, ocupîndu-se cu agricultura.

Ebe-Chioi, *movilă,* în jud. Constanţa, pl. Mangalia, pe teritoriul com. rur. Osman-Facî şi anume pe acela al căt. săŭ Elibe-Chioi saŭ Ebe-Chioi. Este situată în partea de N. a plăşiĭ şi cea de S.-E a comuneĭ, la $2^1/_2$ kil. spre E. de satul Ebe-Chioi, pe muchia dealuluĭ Osman-Facî. Are o înălţime de 108 metri şi domină satele Ebe-Chioi, Osman-Facî, drumurile comunale ce le unesc, drumurile Ebe-Chioi-Abdulah, Ebe-Chioi-Topraisari; este artificială şi a servit probabil ca punct de orientare şi observaţie.

Ebe-Chioi-Ceair, *vale,* în jud. Constanţa, pl. Medjidia, pe teritoriul com. Cuciuc Biulbiul; este un afluent pe partea stîngă al văiĭ Sorpci-Dere, împreună cu valea Ciobanisi-Dere; se desface din dealul Bair-Biulbiul-Cuciuc, aproape de com. Biulbiul-Cuciuc; se îndreaptă spre E. avînd o direcţie generală de la N.-V. către S.-E. şi, după un drum de 3 kil., se deschide în valea Sorpci-Dere, în dreptul dealuluĭ Curu-Bair; este o vale puţin largă şi este tăiată în toate părţile de drumurile Elibe-Chioi-Copadin, Osman-Facî-Copadin, Buiuc-Biulbiul-Copadin şi Biul-Cuciuc-Osmancea; este aşezată în partea S.-V. a com. şi a plăşeĭ.

Ebraia, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 25 hect, care face parte din pădurea Băbeni, jud. Vîlcea, pl. Otăsăul.

Echenli-Orman, *pădure,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, com. Garvanul, căt. Garvanul-Mic, situată pe ramificaţiile sudice ale dealuluĭ Sîrt-Iol-Bair, nu departe de satul Garvanul-Mare, şi formînd cu pădurea Saidi-Orman, pădurea numită Garvanul; are o întindere de 87 hect., aparţinînd toate Statuluĭ; esenţe: fagĭ, carpenĭ şi stejarĭ piticĭ.

Echenli-Orman-Bair, *deal,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. Dobromirul, şi anume pe acela al căt. Dobromirul-din-Deal; este o continuare a dealuluĭ Orta-Burun; se îndreptează spre S.-E., avînd o direcţie de la N.-V. către S.-E. şi se termină prin pădurea Caralmus-Orman; brăzdează partea Sudică a plăşiĭ şi cea de S.-V. a com.; este despărţit de dealul Orta-Burun prin drumul ce duce de la Dobromir la Techideresi; este acoperit peste tot cu stuf; are o înălţime de 160 metri.

Echi-Iuiuc-Olceac, *deal,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Beilicul şi anume pe acela al căt. săŭ Bac-Cuius; face parte din culmea dealuluĭ Mîrleanu; se îndreaptă

www.dacoromanica.ro

de la N.-V. spre S.-E., cu o direcție generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea Estică a plășii și pe cea Sud-Estică a com.; pe muchia sa merge puțin și hotarul dintre plășile Silistra-Nouă, și Medjidia; atinge 181 metri înălțime în vîrful Cuzgun și domină satul Bac-Cuius, văile Bac-Cuius-Culac, Ceair-Orman, Cara-Cialic-Culac, și drumul județean Ostrov-Cuzgun; este acoperit numaĭ cu păduriĭ.

Echi-Tepe, *movilă*, în jud. Constanța, pl. Mangalia, la hotarul com. Musurat și al com. Osman-Facî, pe teritoriul căt. Abdulah, de care se află depărtat numaĭ cu 1 kil.; este situată la nordul plășeĭ și com., pe culmea dealuluĭ Cuan-Deresi-Bair; are o înălțime de 90 metri; este acoperită cu pășune; servă ca punct trigonometric de al 2-lea grad; domină căt. Abdulah, drumurile de la Abdulah la Hasidiuluc, la Techirghiol și de la Mametcea la Musurat.

Edera, *munte*, jud. Bacău, pl. Munteluĭ, pe teritoriul com. Brusturoasa.

Edera, *deal*, jud. Prahova, pl. Filipești, com. Ederile, pe care se cultivă 16½ hect. vie.

Edera, *deal*, la N. de satul Gunoaia, com. Burdusaci, pl. Stănișești, jud. Tecuciŭ. Din el pleacă o ramificație în interiorul com. Crăești, în direcția spre N.-V., care se numește Gura-Bîșteĭ.

Edera, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 350 hect., jud. Prahova, pl. Filipești.

Edera-de-Jos, *sat*, face parte din com. rur. Ederile, pl. Filipești, jud. Prahova.

Edera-de-Sus, face parte din com. rur. Ederile, pl. Filipești, jud. Prahova. Aci e reședința com.

Edereĭ, (Vălceaua-) *Vălcea*, jud. Vîlcea, pl. Oltețul-d.-s., com. Obislavul.

Ederile, *com. rur.*, jud. Prahova, pl. Filipești. Este situată pe malul stîng al rîuluĭ Cricovul, la 30 kil. departe de capitala jud. și la 11 kil. de a plășeĭ.

Se compune din 2 căt.: Edera-d.-j. și Edera-d.-s., avînd o populațiune de 211 familiĭ, saŭ 927 suflete (470 bărbațĭ 457 femeĭ), plus 10 familiĭ de Țiganiĭ.

Contribuabiliĭ sunt: 180; case de locuit: 211.

In com. e o biserică, reparată în anul 1894, deservită de un preot.

Locuitoriĭ pe lîngă agricultură se maĭ ocupă cu lemnăria și cărămidăria.

In raionul com., pe apa Cricovul, e o moară de măcinat.

S'aŭ împroprietărit, la 1864, 170 locuitoriĭ cînd li s'aŭ dat 504 hect.

Vite sunt: 19 caĭ și epe, 110 vacĭ, 200 oĭ și 165 porcĭ.

Stupĭ cu albine sunt 40.

Școala datează în com. dela 1877. Copiĭ în vîrstă de școală sunt 128. Știŭ carte 100 bărbațĭ și 11 femeĭ.

Pe teritoriul acesteĭ com. se află mine de lignit, încă neexploatate.

A patra parte din terenul com. e prielnic cultureĭ; restul e muntos.

Comerciul se exercită în com. de șase cîrciumarĭ.

Venitul com. e de 6639 leĭ și cheltuelile de 3431 leĭ anual.

Cu com. vecine se leagă prin drumurĭ naturale, afară de Moreni și Valea-Lungă, unde sunt șosele.

E brăzdată de dealurile: Vîrful-Babeĭ, Dani și Vîrful-Corneteluĭ, carĭ servesc de pășune vitelor locuitorilor.

Afară de rîul Cricovul, văile: Batoguluĭ, Ruda și Groșetul, udă comuna.

Edil-Chioi, *com. rur.*, jud. Constanța, pl. Mangalia. E situată în partea meridională a județuluĭ, la 37 kil. spre S.-V. de orașul Constanța, capitala districtuluĭ, și în cea septentrională a plășiĭ, la 28 kil. spre N.-E. de orășelul Mangalia, reședința eĭ, pe valea Cealic-Cum-Ceair.

Se mărginește la N. cu com. Osman-Facî; la E., cu comuna. Tropaisari; la S., cu comunele. Gheringic și Azaplar; iar la V., cu comunele Enghez și Osmancea.

Relieful soluluĭ e puțin accidentat de următoarele principale dealurĭ: Elibe-Chioi-Bair (110 m.), la N.; Osman-Facî-Iol (99 m.), la N.-E; Osmancea-Bair (70 m.), la N-V.; Enghez-Bair (82 m.), la V.; Cara-Chioi-Bair (100 m.); Amzacea-Burun (102 m.), Cogea-Sîrt-Bair (100 m.), la S.; Meragi-Bair (107 m.) și Trapraisari-Bair (92 m.), la E.; Iol-Bair (101 m.), Meragi-bair II (102 m.), Cerkez-Iuc-Bair (93 m.), Amzacea-Bair (107 m.), prin interiorul comuneĭ. Aceste dealurĭ sunt acoperite cu fînețe și semănăturĭ.

Movile sunt 32, maĭ toate artificiale, construite pentru a servi ca puncte de orientare; principale sunt: Orta-Iuc (103 m.), la S.-V.; Uzmilar (101 m.); Balabanar-Tepe (93 m.), Esic-Iuc (102 m.), prin interior; Meragi-Iuc (104 m.), Ufac-Iucler, Panar-

www.dacoromanica.ro

Iuc-Amzacea, Cara-Iuiuc (între 92—104 m.), la S.

Văĭ ce aŭ puțină apă sunt numaĭ primăvara și toamna în timpul ploilor; prin ele deosebim: Uzunlar-Ceair unit cu Uzunlar-Dere, formînd valea Pașa-Conac-Dere, la N.; Cealic-Cum-Ceair, formată din văile Amzacea-Dere unită cu Sînîr-Dere, și din valea Maratan unită cu valea Cuvan-Alceac; tot în valea Cealîc se deachide și valea Pașa-Conac-Dere.

Cătunele carĭ o formează sunt patru: Edil-Chioi, reședința spre apus, la unirea văilor Cealîc și Pașa-Dere; Amzacea, la S., la 5 kil. spre S.-V, de reședință, în văile Muratan și Cuvan; Uzunlar spre N., la $3^1/_2$ kil. spre N.-E. de reședință, pe valea Uzunlar-Dere; și în fine Enge-Mahale, tot spre N. la 4 kil. spre N.-E. de reședință, pe valea Osman-Facî-Iol.

Edil-Chioi și Uzunlar au casele adunate celel'alte, cam răzlețe.

Suprafața comuneĭ este de 6500 hect., din carĭ 198 hect., ocupate de vetrele celor cincĭ sate cu 193 case, restul de 6302 hect., împărțit între Stat cu proprietarĭ posedînd 3000 hect. și locuitorĭĭ ce aŭ 3202 hect.

Populațiunea comuneĭ pe anul 1895—96 a fost de 234 familiĭ, saŭ 951 sufiete, în maioritate Turcĭ, Tătarĭ și puțin Bulgarĭ: 498 bărbațĭ, 453 femeĭ; 507 necăsătoriți, 428 căsătoriți, 15 văduvĭ; 921 cetățenĭ românĭ 30 supușĭ străinĭ; 244 ortodoxĭ, 706 mahomedanĭ, 1 catolic; 157 agricultorĭ, 3 comercianțĭ; 98 împroprietăriți și 62 neîmproprietăriți.

Știŭ carte 7 persoane, nu știŭ 947.

Contribuabilĭ sunt 160.

In com. sunt 5 geamiĭ, 2 în cătunul Amzacea, și cîte una în cele-l'alte cătune, avînd toate 10 hect. Sunt servite de 3 hogĭ.

Intinderea com. e de 6500 hect., din carĭ: 198 hect. teren neproductiv (ocupate de vetrele satelor); 632 hect. teren productiv (din care 3000 hect. ale Statuluĭ cu proprietariĭ, 3302 hect. al locuitorilor); din acestea: 5422 hect. teren cultivabil (din care 2610 hect. al Statuluĭ cu proprietariĭ, 2812 hect. ale locuitorilor); 239 hect. teren necultivabil (din care 110 hect. ale Statuluĭ cu proprietariĭ, 120 hect. al locuitorilor); 650 hect. teren izlaz (din care 280 hect. ale Statuluĭ cu proprietariĭ, 370 hect. ale locuitorilor).

In comună sunt 157 plugarĭ, posedînd 299 pluguri (161 cu boĭ, 138 cu caĭ); 151 care și căruțe (150 cu boĭ, 101 cu caĭ); 12 mașinĭ de secerat; 4 mașinĭ de bătut porumb; 4 grape de fier; 1 trior; 3 mașinĭ de vînturat.

Vite sunt 6275, din carĭ: 556 caĭ, 748 boĭ, 54 bivolĭ, 9 asinĭ, 4663 oĭ, 173 capre și 81 porcĭ.

Sunt 9 morĭ de vînt.

Comerciul se face prin gara Murfatlar, la 25 kil. spre N.-E. de com., de către treĭ comercianțĭ (cîrciumarĭ) și constă în import de coloniale, mașinĭ agricole și în export de cereale, vite (oĭ cu produsele lor).

Budgetul com. are la venitur̆ĭ 3215 leĭ și la cheltueli 1558 leĭ.

Căĭ de comunicație sunt drumul județean Medjidia-Mangalia, trecînd prin toate satele afară de cel de reședință; apoĭ nenumărate drumurĭ vecinale saŭ de căruțe, carĭ unesc cele patru sate între ele și cu cele maĭ învecinate, ca Trapai-Șari, Casap-Chioi, Enghez, Osmancea, Osman-Facî, etc.

Edil-Chioi, *sat*, jud. Constanța, pl. Mangalia, căt. de reședință al com. Edil-Chioi. E situat în partea nordică a plășeĭ și cea vestică a comuneĭ, pe valea Cialic-Cum-Ceair, la unirea eĭ cu valea Pașa-Conac-Dere, între dealurile: Meragi-Bair și Cerchez-Iuc-Bair, la E.; Tatar-Bair, la S.; Edil-Chioi-Tepe, la V. și Iol-Cari-Bair, la N. Intinderea sa e de 2650 hect., din carĭ 60 hect. ocupate de vatra satuluĭ; restul aparține statuluĭ și locuitorilor. Are o populațiune de 39 fam., saŭ 250 suflete, în maioritate Sîrbĭ și Bulgarĭ.

Drumurĭ comunale duc din acest sat spre Enge-Mahale. Uzunlar, Topraisari-Amzacea, Enghez și Osmancea.

Edil-Chioi-Tepe, *deal*, în jud. Constanța, pl. Mangalia, pe teritoriul com. rur. Osmancea; formează, împreună cu dealul Tatar-Bair, un unghiŭ drept; are direcția N.-S. și se întinde printre văile Cealic-Cum-Ceair, care sunt la V.; domină comunele: Osmancea, Agemler, Ciobanisa, cele două văĭ pe care le separă, precum și drumurile Edil-Chioi-Cosîcci, Osmancea-Chiuciuc-Enghez-Biuiuc; brăzdează partea nordică a plășeĭ și pe cea sudică a comuneĭ; este acoperit în cea maĭ mare parte cu pășune și puține semănăturĭ.

Edul, *vale*, jud. Vîlcea, pl. Oltețul-d.-j., com. Frățila.

Eduluĭ (Balta-), *baltă*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Florești, cu puțin pește. Lîngă această baltă se varsă rîul Arpadia în Gilort.

Eduluĭ (Movila-), *movilă*, situată la S.-E. de com. Sușești. jud. Brăila, 4 kil. departe

www.dacoromanica.ro

de comună, în apropiere de hotarul comuneĭ Perișorul.

Eduluĭ (Movila-), *movilă*, la 4 kil. spre N. de satul Ionești, jud. Brăila, pe moșia Colțica din Bordeiul-Verde.

Eduluĭ (Podișul-), *podiș*, pe moșiea Lișna, com. Suharăul, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ.

Eduluĭ (Valea-), *vale*, com. Purcăreni, pl. Rîurile, jud. Muscel.

Eduța, *baltă*, pe moșia Pomîrla, com. Pomîrla, pl. Prutul-de Sus, jud. Dorohoiŭ.

Eduțul, *sat*, în partea estică a com. Roșcani, pl. Turia, jud. Iași, pe țărmul drept al Prutuluĭ. Are o populație de 15 familiĭ saŭ 54 suflete.

Numărul vitelor e de 958 capete, din carĭ: 92 vite marĭ cornute, 780 oĭ, 20 capre și 66 caĭ.

Eduțuluĭ (Dealul-), *deal*, pe moșia Hilișeul-Vîrnav, com. Pomîrla, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiu.

Eduțuluĭ (Dealul-), *deal*, pe moșia Tătărășeni, com. Mileanca, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Eduțuluĭ (Valea-), *vale*, pe moșia Tătărășeni, com. Mileanca, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Efrimoaia, *pîrîŭ*, curge printre dealurile Murgul și Parmuva, din com. Tomești, pl. Codrul, jud. Iași, și, unindu-se cu Pîrîul-Ruptureĭ, se varsă de-a stînga pîrîuluĭ Tatarca.

Efrosina, *sursă de apă minerală* în valea Răpuroasa, jud. Vîlcea, avînd ca substanțe fixe: hiposulfit de sodă, sulfat de calce, de sodă și de magnezie (considerabil), iodur de magnezie și de sodium, bromur de magnezie (puțin), carbonat de calce și de magnezie, clorur de sodium (concentrat) și silicat de aluminium.

Elanul, *deal*, începe în două ramurĭ, de la locul numit Fundul-Elanuluĭ din com. Urlați, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ, prelungindu-se paralel pe o parte și pe alta a văeĭ Elanul, formîndu-ĭ albia, și terminîndu-se în șesul Prutuluĭ în județul Covurluiŭ, unde se termină valea și pîrîul Elanul. Aceste ramurĭ sunt întretăete în curmezișde alte micĭ văĭ cu pîrîĭe, și poartă diferite numirĭ după numele localităților pe unde trec.

Elanul, *pîrîŭ*, pleacă din partea de N. a comuneĭ Urlați, jud. Fălciu, de la locul numit Fundul-Elanuluĭ, curge prin mijlocul satuluĭ Urlați și, îndreptîndu-se spre Sud, trece prin comunele: Hurdugi, Gușiței și Găgești, în lungul plaseĭ Mijlocul, formînd în mare parte hotarul cu plasa Prutul. După ce primește afluențiĭ: Talaba, Bărboși, Mălăeștiĭ, Vutcani, Giurcani și alte maĭ micĭ pîrîĭașe, trece pe teritoriul județuluĭ Tutova, udîndu-l în lung pe partea de Est, pe unde și primește pîrîĭele Mihoaia și Liscovul, apoĭ trecînd pe teritoriul județuluĭ Covurluiŭ, prin partea de Nord, se varsă în dreapta rîuluĭ Prutul, maĭ sus de satul Vădeni.

Elanul, *șes*, jud. Fălciŭ, în suprafață cam de 6 hect., pe valea Elanul, între dealurile Vutcani și Valea-Rediuluĭ; se întinde de la satul Mălăești, pl. Mijlocul, până lîngă satul Tupilați, pe teritoriul satuluĭ Poșta-Elanul.

Elanul, *șes*, în jud. Fălciŭ, în suprafață cam de 30 hect., pe Valea-Elanuluĭ, în marginea de de Sud a satuluĭ Urlați, comuna cu asemenea numire, pl. Mijlocul.

Elanul, *vale* mare, întinsă, frumoasă și fertilă. Se întinde de a-lungul județelor: Fălciŭ Tutova și o parte din Covurluiŭ. Se formează din partea despre Sud a orașuluĭ Huși, din comuna Urlați, plasa Mijlocul, de la locul numit Fundul-Elanuluĭ și se termină din sus de satul Vădeni, din jud. Covurluiŭ, unde pîrîul Elanul ce curge prin ea, trece în șesul Prutuluĭ, și se varsă în rîul Prutul.

Elena, *stație de dr.-d.-f.*, jud. Ialomița, pl. Borcea, com. Cocargeaua, pe linia București-Fetești, pusă în circulație la 1 Iulie 1887. Se află între stațiile Mărculești (15.2 kil.) și Fetești (99 kil.). Înălțimea d'asupra niveluluĭ mărĭ de 50^{m},57. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 7643 leĭ 55 banĭ.

Elenari, *deal*, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, ține de com. rur. Negoeștiĭ, cătunul Padeșul. Este acoperit cu viĭ și pomĭ roditorĭ.

Eleniĭ (Dealul-Cucoaneĭ-), *deal*, în com. Valea-Sălcieĭ, jud. R.-Sărat.

Eleșești, *trup de moșie*, situat la 16 kil. depărtare de orașul Piatra, în com. Șerbești, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu, așezat pe partea dreaptă a șoseleĭ ce duce către Roman. Se maĭ numește și Heleșești saŭ Ilișești.

Eleșteul. Pentru toate cuvintele cu această numire, vezĭ litera H.

www.dacoromanica.ro

Elibi-Chioi, *ruinele unuĭ sat*, din jud. Constanța, pl. Mangalia, com. Osman-Facî, cătunul Ebe-Chioi, situate pe valea Ebechioi-Ceair; a fost distrus de un incendiŭ la 1829.

Elibi-Chioi-Bair, *deal*, jud. Constanța, pl. Mangalia, com. Osman-Facî, cătunul Ebe-Chioi, în partea sudică a comuneĭ, printre văile Canara-Dere și Osman-Facî-Iol; are o înălțime de 110 metri, este acoperit cu semănăturĭ și fînețe.

Eliza-Stoenești, *com. rur.*, jud. Ialomița, pl. Cîmpuluĭ. Este situată pe partea dreaptă a rîuluĭ Ialomița, între com. Bărcănești și Condeești.

Teritorul com. are o suprafață de 1751 hect., din carĭ 246 hect. pădure și coprinde treĭ moșiĭ.

Improprietăriță după legea rur. din 1864, sunt 114 locuitorĭ; fără proprietățĭ maĭ sunt 40 locuitorĭ.

Se compune dintr'un singur sat, situat la $2^1/_2$ kil. spre S. de rîul Ialomița, pe lunca acestuĭ rîŭ, avînd spre S. coasta Ialomițeĭ. Este spre V. de satul Condeești și spre E. de satul Bărcănești, cu care este unit, avînd împreună o lungime neîntreruptă de treĭ kil. Inainte satul purta numele de Pisica și era cătun. pendinte de Bărcănești. Aicĭ este reședința primărieĭ și a judecătorieĭ comunale.

In recensămîntul făcut în 1890 s'a constatat că populațiunea este de 248 familiĭ, saŭ 942 suflete: 473 bărbațĭ și 469 femeĭ; 254 agricultorĭ, 9 comercianțĭ, 3 avînd profesiunĭ libere și 3 servitorĭ.

Știŭ carte 88 persoane.

Contribuabilĭ sunt 144.

Vite: 545 boĭ, 261 caĭ, 34 bivolĭ, 850 oĭ și 413 porcĭ.

Com. avea în 1886—1887 un venit de 2636 leĭ și cheltuelĭ în sumă de 2696 leĭ.

Are o școală mixtă, frecuentată de 32 elevĭ și 2 eleve condusă de un învățător retribuit de com.; o biserică deservită de un preot și doĭ dascălĭ.

Eliza-Stoenești, *pădure*, în jud. Ialomița, pl. Cîmpuluĭ, lîngă satul Eliza-Stoenești, în suprafață de 246 hect. Esențe: salcie, plop, ulm și anin.

Elizabeta, *com. rur.*, la extremitatea de N.-V. a plășiĭ Călmățuiuluĭ, jud. Teleorman, situată pe dealul care se întinde de la T.-Măgurele, pănă în jud. Olt, pe valea Siuluĭ, paralel cu lunca Oltuluĭ.

Are două cătune: Brîncoveanca și Țigănia. Ambele cătune sunt puse pe malul stîng al pîrîuluĭ Siul, în depărtare unul de altul ca de 500 metri și populate în mare parte de Țiganĭ.

Teritoriul com. este de aproape 1600 hect. Moșia este proprietatea moștenitorilor principeluĭ Al. B. Știrbeĭ. Proprietatea locuitorilor, în număr de 135, ocupă 318 hect. și anume: 87 în cătune Brîncoveanca și 49 în cătune Țigănia. Viile înșirate de-alungul dealuluĭ ocupă o întindere de $44^1/_8$ hect. și produc vin bun, iar pe lunca Oltuluĭ sunt cîte-va zăvoaie, care se taie periodic.

Populațiunea com. cu a cătune este de 173 familiĭ saŭ 811 suflete, din carĭ 153 contrib.

Numărul vitelor din com. și cătune este de 1247, din carĭ: 87 caĭ, 490 vite marĭ cornute, 486 vite micĭ cornute și 128 porcĭ.

Bugetul com. este de leĭ 14,004 banĭ 27 la venitурĭ și de leĭ 10,139 banĭ 18 la cheltuelĭ.

Are o școală mixtă întreținută de Stat, și frecuentată de 14 elevĭ.

Locuitorĭĭ asistă la serviciul divin la comunele învecinate, Plopi și Slobozia-Mîndra.

La N., spre com. Plopi-Slăviteștĭ, pe distanța de un kil. și la S. cu Slobozia-Mîndra, pe 2 kil., se leagă prin șosele vecinale.

Depărtarea com. de la reședința jud. este de 23 kil., iar de la Roșiori, de 29 kil.

Elizabeta, *moșie*, în jud. Teleorman, pl. Călmățuiuluĭ, proprietatea moștenitorilor principeluĭ Al. B. Știrbeiŭ; îĭ maĭ zice și Brîncoveanca, iar în vechime purta numirea de Flocoșanca.

Elizabeta-Doamna, *com. rur.* și *sat*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-j., spre S.-V. de orașul Roman și la depărtare de un kil. de el. Este așezată pe șes, pe malul drept al rîuluĭ Moldova. Are 267 familiĭ, saŭ 1004 suflete, din carĭ 240 contribuabilĭ, Știŭ carte 77. Sunt 241 case. Are o biserică de lemn.

Vite sunt 1035.

Aicĭ este reședința suprefectureĭ Plășilor-Unite: Siretul-d.-j. și Moldova. Venitul anual al com. este de leĭ 3713 și cheltuelile de 3239 leĭ.

Este legată cu orașul Roman prin șosea.

Acest sat este înființat la 1878, prin darea de pămînturĭ la noiĭ însurățeĭ și este pus chiar în marginea orașuluĭ Roman, de care nu este despărțit de cît prin apa Moldoveĭ, peste care aci e un pod de fer.

Această pozițiune l'a făcut să devină în scurt timp un sat frumos, populat și cu case destul de bune.

Elmenlichi, *movilă*, în jud. Con-

www.dacoromanica.ro

stanța, pl. Medjidia, com. Mamut-Cuius, căt. Acargea. E situată pe muchea dealuluĭ Cara-Tepe-Bair. Are 132 m. înălțime. A servit ca punct de observație și orientare.

Elmenlichi, *deal*, în jud. Constanța, pl. Hîrșova, com. Calfa, căt. Rahman, dominînd acest sat despre V.; e de natură stîncoasă; are 190 m. înălțime; e acoperit cu fînețe.

Emancipații, *suburbie*, în Focșani, despărțirea I-a, județul Putna.

Emir-Asan-Culac, *pîrîŭ*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, com. Orta-Chioi, căt Dautcea; izvorăște din dealul Ghiobilche-Bair; se îndreaptă spre N., avînd o direcție generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea sudică a plășeĭ și a comuneĭ; curge prin păduri și, după un curs de 3 kil., se varsă în pîrîul Valea-Ghiobilche, pe stînga, nu departe de izvorul acesteia; curge printre dealurile Ghiobilche și Dautcea; pe valea sa merge un drum comunal: Atmagea-Orta-Chioi, cu o ramificație spre satul Dautcea.

Emir-Saale-Tepe, *movilă*, în jud. Constanța, pl. Hîrșova, com. Șiriul, căt. Muslu, la 2 kil. spre S.-E. de acesta, pe muchea dealuluĭ Muslu. Are o înălțime de 92 m., dominînd drumul județean Hîrșova-Medjidia. E acoperit cu verdeață.

Emuroasa, *numire veche* a *pîrîului* Fieni, care trece pe lîngă com. Căciulați, pl. Znagovul, jud. Ilfov.

Enache, *deal* cultivabil, lîngă satul Moțca, jud. Suceava.

Enache, *pădure*, de stejar, în întindere de 16 hect., pe moșia Baloșeni, com. Fîntînele, pl. Siretul, jud. Botoșani.

Enache, *vălcea*, care se varsă în Valea-Văcareĭ, jud. Muscel.

Enache (Valea-luĭ-), *sat*, pendinte de com. rur. Tutana, jud. și pl. Argeșul.

Enari, *deal*, la E. de com. Gura-Bouluĭ, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt, avînd o lungime ca de 2 kil. și pe care se cultivă tot felul de cereale; pe parte din el se află pădure.

Enăcheasca (Vinecioara), *moșie*, în jud. Buzău, com. Buceni, în devălmășie; are 360 hect., din care 65 pădure, împărțită în treĭ sforĭ: Poiana-luĭ-Soare, Ograda-Olaculuĭ și Lacul-Cocoaneĭ; restul arătură, fîneață, livezĭ și izlaz.

Enăcheşti, *sat*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., și reședința com. Boșoteni, situat pe pîrîul Nadișa, d'a stînga Tazlăuluĭ-Mare. Are o biserică, clădită de locuitorĭ la 1885, deservită de un cîntăreț și alta catolică, zidită tot de locuitorĭ în anul 1872. Cîrciumĭ sunt 2. Sunt 219 familiĭ, saŭ 616 suflete, din care 42 Ungurĭ.

Vite: 29 caĭ, 357 vite cornute și 45 porcĭ.

Enăcheşti, *parte* a *comuneĭ* Capul-Pisculuĭ, plasa Rîurile, jud. Muscel.

Enăchioiul, *deal*, cultivabil, lîngă satul Mihăești, jud. Suceava.

Enăria, *poiană*, pl. Bistrița-d.-s., jud. Bacău, de pe teritoriul com. Racova, aparținînd Statuluĭ.

Enculeasca (Şetrarul-Caloian, Cîrteanca), *moșie*, jud. Buzău, în com. Beceni, căt. Enculești; are 228 hect., din care 40 pădurea Caloeneasa, restul arăturĭ, izlaz, livede și fîneață.

Enculeşti, *sat*, jud. Argeș, plaiul Loviștea; face parte din com. rur. Berislăvești.

Enculeşti (Valea-Vaceĭ), *cătun*, al com. Beceni, jud. Buzău; are 40 locuitorĭ și 9 case.

Enculeşti, *sat*, face parte din com. rur. Valea-Mare, pl. Podgoria, jud. Muscel. Are o populație de 308 locuitorĭ (180 bărbați și 128 femeĭ).

Biserica satuluĭ, cu hramul Sf. Nicolae, este construită de bîrne, pe la anĭ 1786, de locuitorii poposiți prin pădurĭ de frica răsmiriților și reconstruită la 1877 de enoriașĭ.

Pănă acum cîțĭ-va anĭ se vedea în coastele Enculeștilor mulțime de gropĭ, în carĭ, spune legenda, tîrgoveții din Piteștĭ, în timpurĭ de răsmirițe, își îngropaŭ lăzile cu avutul lor.

Prin acest cătun trece gîrla Valea-Mare, pe care se află o moară, zisă a Chilimenților.

Ende-Cara-Chioi, *sat*, în jud. Constanța, pl. Medjidia, căt. comuneĭ Biulbiul, situat în partea E. a plășeĭ și cea N. a comuneĭ, la 8 kil. spre N. de cătunul de reședință, Cuciuc-Biulbiul. Este așezat pe ultimele ramificațiunĭ S.-E. ale dealuluĭ Tabia-Franțuzească, și este dominat de vîrfurile Ende-Cara-Chioi (112 m.), care este la $1^1/_2$ kil. spre N.-V. de sat; Curt-Baba-Iuc (98 m.), la 2 kil. spre E. și Cara-Tepe (131 m., la 1 kil spre S.-E. Prin apropriere și pe la V. săŭ, trece

www.dacoromanica.ro

Valul-luĭ-Traian, avînd o direcţiune de la N.-V. către S.-E.

Suprafaţa sa este de 2825 hect., din care 14 hect. sînt ocupate de vatra satuluĭ şi de grădiniĭ.

Populaţiunea sa, compusă aproape numaĭ din Tătariĭ şi Bulgariĭ, este de 62 familiĭ saŭ 213 suflete. Casele sunt micĭ, dar aşezate regulat. Din sat pleacă drumuriĭ comunale la: Alacapî, la Medjidia şi la Biuiuc-Biulbiul, Cuciuc-Biulbiul şi Mamut-Cuius.

Ende-Cara-Chioi-Tepe, *deal,* în jud. Constanţa, pl. Medjidia, com. Biulbiul, cătunul Ende-Cara-Chioi, situat între văile Schingi, Medjidia-Dere şi Biringi-Medjidia Dere; are 130 metri înălţime; e acoperit cu semănăturiĭ şi fineţe; pe el merge calea judeţeană Medjidia-Mangalia.

Ene. Vezĭ Valea-luĭ-Ene, *sat,* în pl. Fundul, com. Oniceni, jud. Roman.

Ene. Vezĭ Valea-luĭ-Ene, *pîrîŭ,* în pl. Fundul, jud. Roman.

Ene, *deal,* spre N.-E. de satul Rafaila, jud. Vasluiŭ.

Ene (Lacul-luĭ-), *lac,* la S. com. Rîioasa, din pl. Călmăţuiul, jud. Teleorman, format din scursoriĭ de izvoare.

Ene (Lacul-luĭ-), *lac,* jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Ciuperceni, ce ţine de balta Mancinita.

Ene (Piscul-luĭ-), *pisc,* com. Dumitreşti. pl. Oltul-d.-j, jud. Olt.

Enge-Mahale, *sat,* în jud. Constanţa, pl. Mangalia, căt. com. Edil-Chioi, situat în partea de V. a plăşeĭ şi cea de S. a com., la 3 1/2 kil. spre N. de cătunul de reşedinţă Edil-Chioi. Este aşezat pe valea Osman-Facî-Iol, fiind închis la N. de dealul Elibi-Chioi-Bair, la V. de dealul Osmancea-Bair, şi la S. de dealul Sol-Carî-Bair, fiind dominat de vîrful Uzunlar-Iuc, cu 103 metri, situat la S. săŭ. Suprafaţa sa este de 1000 hect., dintre care 40 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ şi de grădiniĭ, iar populaţia sa, în care Turciĭ preponderează, este de 28 familiĭ saŭ 100 suflete, ocupîndu-se cu agricultura şi creşterea vitelor. Şoseaua judeţeană Mangalia-Medjidia trece prin partea sa de E.; iar alte drumuriĭ comunale vin de pe la toate satele învecinate ca: Edil-Chioi, Osmancea, Copadin, Musurat şi altele.

Enge-Malesi-Tepe, *movilă,* artificială, în jud. şi pl. Constanţa, pe teritoriul com. rur. Copadin, situată la 2 1/2 kil. spre E. de satul Copadin. Este acoperită cu verdeaţă şi are o înălţime de 139 metri, cu care domină în întregime satul Copadin, pre cum şi partea de N. a văiĭ Arabi-Alciala şi drumurile comunale cariĭ trec pe la picioarele eĭ.

Enghez, *com. rur.,* în jud. Constanţa, pl. Mangalia, situată în partea N. a jud., la 46 kil. spre S.-V. de oraşul Constanţa, capitala districtuluĭ, şi în cea centrală a plăşiĭ, la 28 kil. spre N.-V. de orăşelul Mangalia, reşedinţa eĭ, pe valea Biuiuc-Dere (saŭ Enghez).

Se mărgineşte la N. cu comunele Osmancea şi Agemler; la E., cu comuna Edil-Chioi; la S., cu comunele Azaplar şi Cara-Omer, iar la V., cu comuna Cazîl-Murad.

Relieful soluluĭ e puţin accidentat de următoarele dealuriĭ principale: Edil-Chioi-Tepe (115 m.), la N.; Tatar-bair (110 m.), la N.-E.; Chedreanu (122 m.), la N.-V.; Culac-Bair (128 m.), la V.; Carasuluc-Bair (141 m.), la S. şi S.-V.; Erebiler-Tepe-Bair (125 m.), la S.-E.; Amzacea-Bair (92 m.), la E.; Cassicci, Dechili-Taşî şi Enghez (110 m.), prin interior; aceste dealuriĭ sunt acoperite cu semănăturiĭ şi fineţe.

Movilele sunt 8, toate artificiale, servind ca puncte de orientare; printre ele distingem: Ciataltuc (134 m.), la V.; Orta-Iuc (133 m.), la E.; Enghez-Iuc (111 m.), în interior.

Sunt văĭ uscate, avînd apă numaĭ numaĭ în timpul ploilor, primăvara şi toamna; principalele sunt: Enghez-Dere saŭ Biuiuc-Dere, prelungită cu valea Cassîcci şi în urmă cu Sofular, trecînd prin satele Enghez-Mare şi Enghez-Mic, şi Cassîcci, prin interiorul şi centrul com., cu adiacentele sale Musur-Cuiuc, la V.; Cuciuc-Enghez la N.; pe dreapta; văile Cioroi-Ceair, la N. şi Gadmular-Alcea, la E.; adiacente ale văiĭ Agemler.

Cătunele cariĭ formează comuna sunt treĭ, şi anume: Enghez-Mare (Enghez-Biuiuc) spre E., reşedinţa, pe valea Enghez saŭ Biuiuc-Dere; Enghez-Mic (Enghez-Chiuciuc), spre centru, la 1 kil. spre N.-V. de reşedinţă, tot pe valea Enghez; Cassîcci, spre V., la 2 1/2 kil. spre N.-V. de reşedinţă, pe valea Cassîcci saŭ Sofular.

Suprafaţa com. este de 4054 hect., din cariĭ 204 hect. ocupate de vetrele celor 3 sate cu 134 case; restul de 3850 hect. împărţite între locuitoriĭ cariĭ posedă 1778 hect. şi Stat cu proprietariĭ, cariĭ posedă 2072 hect.

Populaţia com. e de 160 fa-

www.dacoromanica.ro

milii saŭ 743 suflete, compusă din Turcĭ, Bulgarĭ şi Germanĭ: 387 bărbaţĭ, 356 femeĭ; 448 necăsătoriţĭ, 270 căsătoriţĭ, 24 văduvĭ, 1 divorţaţĭ; cetăţenĭ Romînĭ 625, 118 supuşĭ streinĭ; 255 ortodoxĭ, 103 catolicĭ, 385 mahomedanĭ, 161 agricultorĭ, 4 comercianţĭ, 139 înproprietăriţĭ, 26 neînproprietăriţĭ.

Sunt 166 contribuabilĭ.

Ştiŭ carte 97 persoane, nu ştiŭ 646.

Loc. merg la casa de rugăciunĭ luterană în căt. Enge-Mahalale, din comuna vecină Edil-Chioi şi la 3 geamiĭ, una în cătunul Enge-Mahale şi 2 în Uzunlar, din aceiaşĭ com.

Intinderea com. e de 4054 hect. din carĭ: 204 hect. teren neproductiv, ocupat de vetrele satelor; 3850 hect. teren productiv (din care 2072 hect. ale Statuluĭ cu proprietariĭ, 1778 hect. ale locuitorilor); din acestea sunt 2870 hect. teren cultivat (din care 1402 hect. ale Statuluĭ cu proprietariĭ şi 1468 hect. ale locuitorilor), 50 hect. teren necultivat (ale Statuluĭ cu proprietarii), 930 hect. teren izlaz (din care 620 hect. ale Statuluĭ cu proprietariĭ şi 310 hect. ale locuitorilor).

Locuitoriĭ posedă: 94 pluguri (86 cu boĭ, 8 cu caĭ); 158 care şi căruţe (11 cu boĭ, 147 cu caĭ); 8 maşinĭ de secerat; 4 maşinĭ de bătut porumb; 4 grape de fier; 1 maşină de vînturat; şi 15 puţurĭ.

Sunt 2 morĭ de vînt.

Vite sunt 8903, din carĭ: 253 caĭ, 816 boĭ, 15 bivolĭ, 10 capre, 7736 oĭ, 13 berbecĭ şi 60 rîmătorĭ.

Comerciul se face prin gara Medjidia, la 3 kil. spre N.-V., de către 4 comercianţĭ (din carĭ 2 cîrciumarĭ) şi constă în import de manufactură şi maşinĭ agricole şi în export de cereale vite (oĭ cu produsele lor).

Budgetul com. are la venitурĭ 3215 leĭ, şi la cheltuelĭ 1558 leĭ.

Căile de comunicaţie sunt aci numaĭ nişte căĭ comunale saŭ vecinale, ce unesc satele între ele şi cu cele maĭ apropiate, ca Erebeiler, Ghiuvenli, Sofular, Agemler, Osmancea, Edil-Chioi, Azamcea, etc.

Enghez, *deal*, în jud. Constanţa, pl. Mangalia, com. Enghez. Se desface din dealul Edil-Chioi-Tepe; se întinde spre S. cu o direcţie de la N. la S., printre văile Chiuciuc-Enghez, Enghez, Cioroiŭ-Ceair şi Cadmular-Alcea, dominînd aceste văĭ cu înălţimea sa de 110 m., şi satele Enghezul-Mare şi Enghezul-Mic. E acoperit cu fineţe şi semănăturĭ.

Enghez, alt *nume* al *văeĭ* Biuiuc-Dere, jud. Constanţa, nume ce-l poartă între satele Enghezul-Mare şi Casîcci, pe teritoriul comuneĭ Enghez al căt. Enghezul-Mare şi Enghezul-Mic.

Enghez-Biuiuc (Enghezul-Mare), *sat*, în judeţul Constanţa, pl. Mangalia, căt. de reşedinţă al com. Enghez. E situat în partea centrală a plăşeĭ şi cea estică a comuneĭ, pe valea Enghez saŭ Biuiuc-Dere, între dealurile: Enghez, la N.; Eschiler, la S. şi Dichili-Tasî, la V. Are o întindere de 2717 hect., din carĭ 114 hect. ocupate de case şi grădinĭ; restul împărţit între stat şi locuitorĭ. Populaţia este de 120 familiĭ, saŭ 401 suflete, în maioritate Turcĭ şi Bulgarĭ. Din sat duc maĭ multe drumurĭ de căruţe spre Chiuciuc-Enghez, Osmancea, Edil-Chioi, etc.

Enghez-Chiuciuc (Enghezul-Mic), *sat*, în judeţul Constanţa, plasa Mangalia, cătunul com. Enghez. E situat maĭ mult în partea vestică a plăşeĭ şi cea centrală a comuneĭ, la 3/4 kil. spre N.-V. de căt. de reşedinţă, Enghez-Biuiuc. Este situat pe valea Enghez-Chiuciuc şi este închis la S. de dealul Dichili-Tasî. Are o suprafaţă de 388 hect., dintre carĭ 20 hect. sunt ocupate numaĭ de vatra satuluĭ şi de grădinĭ. Populaţiunea sa, de 36 sufl., se compune numaĭ din Turcĭ. Drumurĭ comunale merg la Enghez-Biuiuc, la Osmancea, la Sofular prin Casîcci, la Ghiuvenli şi la Erebiler.

Enghez-Chiuciuc, *vale*, în jud. Constanţa, pl. Mangalia, pe teritoriul com. rur. Enghez, şi anume pe acela al căt. săŭ Enghez-Chiuciuc. Se desface din dealul Dichili-Tasî, îndreptîndu-se spre N. şi avînd o direcţiune generală de la S. spre N.; trece prin satul Enghez-Chiuciuc şi după un drum de 3 kil. se deschide în valea Cioroi-Ceair, care se desface în valea Canara-Dere. Este situată în partea vestică a plăşeĭ şi cea nordică a comuneĭ. De-alungul eĭ merge drumul comunal de la Osmancea care se bifurcă şi duce la Sofular şi la Enghez-Chiuciuc.

Eni-Chioi, *sat*, jud. Tulcea, aşezat în partea S. a plăşeĭ Tulcea, şi cea S.-E. a comuneĭ Cataloi, de care depinde, pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Telița, la 4 kil. spre S.-E. de reşedinţă. Intinderea sa este de 28 hect. Are o populaţie de 42 familiĭ, saŭ 154 suflete, în maioritate Bulgarĭ. Printr'însul trece şoseaua naţională Tulcea-Babadag-Constanţa.

Eni-Chioi, *pîrîŭ*, în jud. şi pl.

www.dacoromanica.ro

Tulcea, com. Cataloi, cătr. Eni-Chioi, care izvorește din Uzum-Bair, de unde se îndreaptă spre S., avînd o direcțiune generală de la N.-E. spre S.-V., brăzdînd partea S. a plășeĭ și E. a comuneĭ și cătr. Curge printre dealurile Tauşan-Tepe și Cazîlgic-Bair, și, după un curs de 4 kil. se varsă în pîrîul Telița, pe partea stîngă, puțin maĭ jos de satul Eni-Chioi. Malurile sale sunt joase și acoperite cu verdeață. Pe valea luĭ merge drumul vecinal Eni-Chioi-Agi-Ghiol.

Eni-Ormangic-Tepe, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, com. Meidan-Chioi. Este o prelungire a Dealuluĭ-Bostănăriilor. Se întinde spre S., avînd o direcțiune generală de la N. spre S., brăzdînd partea S. a plășeĭ și a comuneĭ; se întinde printre pîraiele: Valea-Boclogea și Valea-Cișmeliĭ (saŭ pîrîul Acadîn), ambiĭ afluenți aĭ pîr. Taița. Are o înălțime de 259 m. și e punct trigonometric de observație de rangul al 3-lea, dominînd asupra satuluĭ Meidan-Chioi, ce se află așezat la poalele sale nordice și asupra pîrîuluĭ Meidan-Chioi, ce-l udă în aceiașĭ parte. Lasă spre S. dealul numit Eschi-Balîc. Pe la poalele sale trec drumurile comunale Alibei-Chioi-Meidan-Chioi și Meidan-Chioi-Orta-Chioi. Este acoperit cu păduriĭ, în mare parte, iar pe costișe cu pășunĭ și fînețe.

Eni-Sarai, *com. rur.*, în județul Constanța, plasa Hîrșova. Vezĭ Sarai.

Eni-Sarai, *deal*, în jud. Constanța, pl. Hîrșova, com. Sarai, cătr. Eni-Sarai. Se întinde printre văile Sarai și adiacenta sa Valea-Lungă. Are 53 m. acoperite cu fînețe și semănăturĭ. Satul Eni-Sarai se întinde la poalele sale orientale.

Enică (Moara-luĭ-) (Slobozia), *cătun* al com. Cătina, jud. Buzăŭ. Are 70 locuitorĭ și 19 case.

Enică (Moara-luĭ-) (Carp, Stroeasca), *moșie* în com. Cătina, jud. Buzăŭ. Vezĭ Carp.

Enică (Movila-luĭ-), *movilă*, pe hotarul com. Săgeata, despre com Găvănești, jud. Buzăŭ.

Eniceri, *drum*, jud Tulcea. Vezĭ Ieniceri.

Enichiom saŭ Zlatum, *zăvoiŭ* de salcie, pe propietatea Statuluĭ Pietrile, în dreptul satuluĭ Gostinul, pe albia Dunăreĭ, în pl. Marginea, jud. Vlașca.

Enigea, *com. rur.*, în jud. Constanța, pl. Medjidia, situată în partea V. a județuluĭ, la 64 kil. spre S.-V. de orașul Constanța, capitala districtuluĭ, și în cea N. a plășeĭ, la 28 kil. spre S.-V. de orășelul Medjidia, reședința eĭ, pe valea Chioseler.

Se mărginește la N. cu com. Rasova; la E., cu comunele: Cochirleni, Mamut-Cuius și Cocargea: la S., cu com. Chioseler; și la V., cu comunele: Asarlîc, Cuzgun, Beilic și Aliman (pl. Silistra-Nouă).

Relieful soluluĭ e destul de accidentat de următórele principale dealurĭ: Mustana (150 m.), la N.-V.; Grindul-Mare (154 m.), Mamele (158 m.), Iocuj-Bair (158 m.), Dealul-Mare (96 m.), la N.; Caramancea (133 m.), Canlî (151 m.), Piribeĭ (140 m.), Diordinezi-Orman (128 m.), Dichili-Tașĭ-Bair-Sîrtî (142 m.), Cinghinea-Orman-Bair, Susus-Tarîfî-Bair, la E.; Chiorcul-Bair (156 m.), Curu-Giugiuc-Bair (154 m.), Mezarlîc-Borungea-Bair (152 m.), la S.; Adam-Clissi-Tarîfî-Bair, Adam-Clissi-Bair (115 m.), Uzum-Bair, Echii-Iuiuc-Alceac (181 m.), Uzum-Culac-Bair (122 m.), Polucci (130 m.), la V.; prin interiorul comuneĭ sunt dealurile Talașman (178 m.), Susufunar-Bair (165 m.), Arabagi (136 m.), Ciocan (108 m.), Cesme (164 m.), Giatri-Bair (136 m.), Coru-Bair și Enige-Bair. Aceste dealurĭ sunt acoperite cu pășunĭ și fînețe întinse, semănăturĭ puține și cîte-va păduriĭ, pe dealurile Salașman, Susufunar, Uzum-Bair (cu pădurea Iasi-Orman), Echii-Olceac, Arabagi, Adam-Clissi.

Movile sunt numeroase, artificiale și răspîndite în toate părțile; printre ele deosebim: Talașman (178 m.), la N.-V.; Groapa-Săpată (158 m), Săpata (154 m.), la N.; Siribeĭ-Iuc (148 m.), la E.; Otlu-Orman-Başa-Iuiuc (142 m.), la S.-V.; Canara-Sus-Sacozlî-Iuiuc (159 m.), Malciova-Cînîz-Iuiuc (164 m.), Cosiu-Iuc (132 m.), prin partea centrală a comuneĭ; aŭ servit toate ca puncte de orientare.

Sunt cîte-va văĭ secĭ, carĭ aŭ ceva apă numaĭ primăvara, după topirea zăpezilor și toamna; principalele sunt: Ghiol-Punar saŭ Urluia, maĭ purtînd prin com. și numele de Balbarhac-Ceair și Polucci-Ceair, la V.; cu adiacentele sale: Cara-Cealic-Culac, pe stînga, la S.-V.; Polucci-Culac, Talașman-Ceair, Susufunar-Dere, Adam-Clissi-Ceair, pe dreapta, la V.; Diordingi-Orman saŭ Arabagi, primind pe dreapta pe Calfa prelungită cu Cesme-Culac, pe Malciova-Ceair, iar pe stînga Cinghinea-Orman-Ceair, unită cu Ceatîrîc-Ceair, pe Enigea-Dere formată din Tatar-Ceair și Murnarlichi-Alceac prelungită cu Hioseler-Ceair, pe Enigea-Alceac

www.dacoromanica.ro

continuată cu Curu-Culac şi Giatri-Culac, toate acestea prin partea centrală; Valea-Ciocanuluĭ la N.; Caramancea ce primeşte pe stînga pe Uzum-Ceair, formată din Chireşlîc-Culac unită cu Chior-Curu-Ceair, toate la N.-E.

Cătunele care o formează sunt şapte, şi anume: Enigea, reşedinţa, la S., pe valea Enige-Dere; Adam-Clissi, spre V., pe un cot al dealuluĭ Adam-Clissi-Bair, la 3 kil. spre V. de reşedinţă; Arabagi. spre N., pe valea Arabagi-Ceair, la 9 kil. spre N.-V. de reşedinţă; Iusufunar, spre V. pe valea Iusufunar, la 8 kil. spre N.-V. de reşedinţă; Malciova, în partea centrală, pe valea Malciova-Ceair, la 6 kil. spre N.-V. de reşedinţă; Polucci, spre V., pe valea Ghiol-Punar saŭ Urluia, la 12 kil. spre N.-V. de reşedinţă; Talaşman, tot spre V. pe valea Talaşman-Ceair, la 9 kil. spre N.-V. de reşedinţă. Aspectul lor e plăcut; aşezate unele în văĭ frumoase, înconjurate de dealurĭ păduroase, sunt sate adunate, cu casele strînse, curate şi multe din ele bine îngrijite.

Suprafaţa totală a comuneĭ este de 14308 hect., din carĭ 74 hect. ocupate de vetrele celor 7 sate cu 82 case; locuitoriĭ posedă 12714 hect., iar Statul cu proprietariĭ stăpînesc 1520 hect.

Populaţiunea sa este formată din Bulgarĭ, Turcĭ şi cîţi-va Romînĭ; ea este de 279 familiĭ saŭ 1186 suflete: 616 bărbaţĭ, 570 femeĭ: 641 necăsătoriţĭ, 518 căsătoriţĭ, 27 văduvĭ; 780 ortodoxĭ, 399 mahomedanĭ, 7 de altereligiĭ, 301 agricultorĭ, 7 comercianţĭ; 26 cu alte ocupaţiunĭ; 576 împroprietăriţĭ; 334 contrib.

Sunt 3 geamiĭ în cătunele Arabagi, Malciova şi Talaşman şi 3 şcolĭ musulmane alipite de geamiĭ.

Comuna are o întindere de 14308 hect., din carĭ: 74 hect. teren neproductiv (ocupate de vetrele satelor); 14234 hect teren productiv (din carĭ 1520 hect. ale Statuluĭ cu proprietariĭ şi 12714 hect. ale locuitorilor); din aceasta: 3189 hect. teren cultivat (din carĭ 112 hect. ale Statuluĭ cu proprietariĭ şi 3077 hect. ale locuitorilor); 9933 hect. teren necultivat (din carĭ 518 hect. ale Statuluĭ cu proprietariĭ şi 9415 hect. ale locuitorilor); 222 hect. teren izlaz (ale locuitorilor); 890 hect. teren pădurĭ (ale Statuluĭ cu proprietariĭ).

Locuitoriĭ aŭ: 184 pluguri, 207 care şi căruţe, 1 maşină de secerat, 1 maşină de bătut porumb, 7 grape de fier, 3 triore.

Vite sunt vre-o 1000 capete, maĭ cu osebire oĭ şi boĭ.

Sunt 5 morĭ de vînt.

Comerciul, activ, se face prin gara Medjidia la 32 kil. spre N.-V., de către 7 comercianţĭ (din carĭ 5 cîrciumarĭ) şi consistă în import de cereale, manufactură şi coloniale şi în export de vite şi lemne.

Budgetul are la venituri 7710 leĭ şi la cheltueli 3272 leĭ.

Căĭ de comunicaţie sunt următoarele: calea judeţiană Medjidia-Cuzgun, trecînd prin satele Malciova şi Talaşman, apoĭ numeroase drumurĭ vecinale şi comunale, carĭ se întretaie în diferite chipurĭ şi unesc cătunele între ele şi cu satele învecinate ca Rasova, Bac-Cuius, Cara-Amat, Urluia, Sevendic, Chioseler, Idris-Cuius, Peştera, Cochirleni, etc.

In com., pe muchia dealuluĭ Adam-Clissi-Bair, la 2 kil. spre N. de satul Adam-Clissi, se găseşte monumentul triumfal al luĭ Traian, care a fost dezgropat şi studiat de către savantul nostru archeolog, d-nul Grig. Tocilescu, în minunata sa operă «Monumentul de la Adam-Clissi». In vale de acest monument, la 1 kil. spre S.-V. pe un cot de deal, se găsesc ruinele vechiuluĭ oraş militar roman, Tropaeum Trajani, a căruĭ dezgropare, efectuată în mare parte, o datorăm tot d-luĭ Tocilescu, care în valea Enige a descoperit chiar şi carierile cele vechĭ din care s'a scos piatra necesară cu care s'a făcut sculpturile monumentuluĭ triumfal de la Adam-Clissi. Pe una din stîncĭ se găsesc urme de litere latine din epoca romană.

Enigea, *sat*, în jud. Constanţa, pl. Medjidia, căt. de reşedinţă al com. Enigea, sat de curînd înfiinţat, situat în partea S. a plăşeĭ şi a com., pe valea Enigea, între dealurile Enigea-Bair şi Adam-Clisi-Tarîfî-Bair. Are o întindere de 9804 hect., din carĭ 11 hect. ocupate de vatra satuluĭ, cu 30 case. Populaţiunea, în maioritate Romînĭ Ardelenĭ, este de 35 familiĭ, saŭ 166 suflete.

Enigea-Alcea, *vale*, în jud. Constanţa, pl. Medjidia, com. Enigea, căt. Enigea, formată din văile Chioseler-Ceair şi Saltar-Ceair. Trece prin satul Enigea şi se deschide în valea Diordingi-Orman pe dreapta. Malurile sale sunt acoperite pe alocurea cu pădurĭ.

Enisala, *com. rur.*, aşezată în partea E. a jud. Tulcea şi a plăşeĭ Babadag, pe malul laculuĭ Razim saŭ Razelm.

Se mărgineşte la N. cu Sari-Chioi şi Zebil; la V., cu oraşul Babadag; la S., cu Caraman-Chioi şi Jurilofca; la E., cu lacul Razim saŭ Razelm.

Relieful soluluĭ este accidentat de dealurile: Calabalîc-Bair cu

www.dacoromanica.ro

vîrful Suhat-Chiuciuc, de 50 m.; Culaculac Bair, la V.; Samaldar-Bair, Biuiuc-Orman-Bair, Sevri-Bair, Orta-Bair, (218 metri), la S.; Golovar-Bair, cu vîrful Enisala, de 177 metri, Taşburum, cu vîrful Iuc-Ban, de 84 metri; toate afară de cel d'intîiŭ şi cel din urmă sunt acoperite cu păduri; sunt continuaţiunea culmeĭ Babadaguluĭ.

Apele care o udă sunt: valea Ceeliu-Chioi la S.-V.; valea Ceairele, prin mijloc; valea Ceşme-Culac, la E.

Bălţĭ sunt: lacul Babadag la N. şi marele ĭezer Razelm la E.

Cătunele carĭ o compun sunt: Enisala, la N., reşedinţa, nu departe de lacul Babadag; Visterna, la 4 kil. spre S.-V., pe Valea-Ceairelor.

Intinderea com. este de 2200 hect., din carĭ 115 hect. vetrele satelor, 1200 hect. ale locuitorilor, 985 hect. ale Statuluĭ.

Populaţiunea e amestecată; sunt 686 suflete, din carĭ 138 bărbaţĭ, 138 femeĭ şi 410 copiĭ; 617 Romînĭ, 10 Bulgarĭ, 37 Ruşĭ 8 Izraeliţi şi 14 Ţiganĭ.

Locuitorĭĭ aŭ: 115 pluguri 1800 capete de vite.

Comerciul este activ, constînd din import de manufacturĭ şi coloniale şi în export de cereale şi peşte.

Veniturile com. sunt de 1500 leĭ anual şi cheltuelile de 1300 leĭ.

Sunt 140 contribuabilĭ.

Sunt căĭ comunale carĭ duc la satele învecinate ca Caraman-Chioi, Visterna, Jurilofca, Babadag, Zebil.

Biserică sunt două: una în cătun de reşedinţă, cu hramul Sf. Treime; a doua în Visterna, cu hramul Ioan Botezătorul; sunt deservite de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ; aŭ cîte 10 hect.

Este o şcoală în cătun Enisala, condusă de un învăţător şi frecuentată de 77 elevĭ.

Com. există de vre-o 150 anĭ. La N.-E., pe Dealul-Cetăţiĭ, se află ruinele cetăţiĭ bizantine cunoscute sub numele de Cetatea luĭ Eracle, iar în vatra satuluĭ chiar, un mic castel roman, şi urmele unuĭ pod.

Enisala, *sat*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, cătun. de reşedinţă a com. Enisala; aşezată în partea E. a plăşeĭ şi în cea N. a com., pe un deal lîngă lacul Babadag. Are o întindere de 78 hect., şi o populaţie de 120 familiĭ, saŭ 450 suflete.

Enisala, *vîrf de deal*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, com. Enisala, situat în partea E. a plăşeĭ şi a com. şi punctul culminant al dealuluĭ Golovîr-Bair, avînd o înălţime de 117 metri; e punct trigonometric de observaţie de rangul al 3-lea, dominînd asupra uneĭ marĭ întinderĭ din lacul Razelm şi asupra pîrîuluĭ Ceşme-Culac, ce curge pe la poalele sale orientale; pe la cele de N. trece drumul com. Enisala-Caraman-Chioi este acoperit cu puţine tuferişurĭ şi verdeaţă şi pe la poale cu păduri.

Enişenlia, *com. rur.*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-nouă.

Este aşezată în partea S.-V. a judeţuluĭ, la 77 kil. spre V. de oraşul Constanţa, capitala districtuluĭ, şi în cea de S. a plăşeĭ, la 43 kil. spre S.-E. de orăşelul Ostrov, reşedinţa ocoluluĭ. Comunele învecinate cu dînsa sunt: Hazarlîc, la kil., spre S.; Dobromir, la 6 kil. spre V.; Caranlîc, la 9 kil spre N.-V.; Cuzgun, la 10 kil. spre N.-V.; Regep-Cuius, la 10 kil. spre V.

Se mărgineşte la N. cu com. urbană Cuzgun, de care se desparte prin văile Diudiuliuc-Cucuciuc-Alcea, Migeletul, Derinea-Ciair (saŭ Beilicul) şi dealul Cuzgun; la E., cu com. rur. Hazarlîc, despărţindu-se prin dealurile Mulver-Acceuci şi Ghiol-Punar; la S., tot cu com. Hazarlîc, separată fiind prin dealurile Cazîlmî şi Hazarlîc; iar la V. cu comunele rur.: Dobromirul, de care se desparte prin dealurile Irasli-Bair, Teche-Chioi-Bair, Sitma-Bair, Chiuciuc-Hagi-Sîrtî, Baş-Punar-Sîrtî şi cu com. Caranlîc, despărţindu-se prin dealul Arpalic.

Relieful soluluĭ este în general accidentat, maĭ cu osebire în partea N.-V. şi S.-E. Dealurile carĭ brăzdează teritoriul com. sunt: Arpalic (143 m.), la N.-V., pe hotar, dominînd cătun. Ciucur-Chioi şi valea Beilicul, acoperit cu fîneţe şi păduri frumoase; Bazirgian, la N. (102 m.), de natură stîncos, dominînd satul Bazirgian şi valea Migeletul, acoperit cu păşunĭ şi păduri; Cara-Amat-Bair (178 m.), tot la N., de natură pietroasă, dominînd satul Nastradin şi valea Diudiuliuc-Cucuciuc-Alcea, acoperit cu fîneţe şi tuferişurĭ; culmea însemnată Ghiol-Punar (192 m.), pe hotarul E., brăzdînd comuna în partea E. şi prelungirile sale Ghiol-Ghelic-Bair (187 m.), prin interiorul comuneĭ, dominînd satele Enişenlia şi Nastradin, acoperit cu tuferiş şi fîneţe; Mulver-Acceuci (185 m.), în partea de E., pe hotar, acoperit cu tuferişurĭ şi păduri; Hazarlîc (171 metri), la S. şi S.-E., dominînd satele Enişenlia şi Hazarlîc, acoperit cu tuferişurĭ şi păduri ca Taila-Orman; Irasli-Bair (170 m.), Teche-Chioi (196 m.), ce domină satele Teche-Chioi şi Dobromirul-din-Vale; Sîtma-Bair (115 m.), Taili-Sîrtî, Havale Burun

www.dacoromanica.ro

(120 m.), Mezarlîc-Bair (120 m.), Chiuciuc-Hagi-Sîrtî (133 m.), Baș-Punar-Sîrtî (187 m.), toate în partea de V., pe hotar, sunt acoperite cu tuferișurĭ și arborĭ resleți, resturĭ din întinsele și frumoasele pădurĭ de odinioară.

Movile sunt numeroase, parte naturale, parte artificiale, și aŭ servit ca locurĭ de observație pentru locuitorĭ la apropierea deselor năvăliri ale basbuzucilor turcești; printre ele distingem: Taslî Iuiuc (178 m.), la N., lîngă satul Nastradin; Eșil-Iuiuc (195 m.), la E., pe hotar, pe muchia dealuluĭ Ghiol-Punar, Derusen-Iuiuc (187 m.), pe dealul Ghiol-Ghelic-Bair și lîngă cătunul Enișenlia, Cazîlmî (192 m.), la S.-E, pe hotar, lîngă cătunul Enișenlia; Hazarlîc I (171 m.), Hazarlîc II (186 m.), la V., pe dealul Hazarlîc, lîngă satele Teche-Chioi și Hazarlîc.

Văile cele maĭ însemnate sunt: Beilicul, care sub numele de valea Enișenlia, vine de pe teritoriul Bulgarieĭ din dealul Acciașalăc, trece prin comuna Hazarlîc, prin satul Enișenlia, de unde ia numele de valea Gheren-Ceair până la satul Bazirgian, de unde ia numele de Derinea-Ceair, până la hotarul N. al comuneĭ și d'abia d'aci începe a purta numele de Beilicul; brăzdează partea centrală a comuneĭ trecînd prin satele Enișenlia și Bazirgian; malurile sale sunt înalte dar nu rîpoase, pe alocurea pietroase și acoperite cu pădurĭ și tuferișurĭ. Adiacentele sale brăzdează comuna în deosebite direcțiunĭ, Ciucur-Chioi-Ceair pe stînga la N.-V. trecînd prin satul Ciucur-Chioi, cu malurĭ păduroase; Migeletul pe dreapta, care sub numele de Diudiuliuc-Cucuciuc-Alceac pleacă din dealul Mulver-Acceuci, prin pădurĭ, în partea N. a comuneĭ, la hotar; Nastradin-Ceair, tot pe dreapta, prin interior, trecînd prin satul Nastradin; iar pe stînga maĭ avem valea Teche-Chioi-Ceair, care sub numele de Incari-Mahali-Ceair pleacă din dealul Dermen-Sîrtî, din comuna Dobromirul, trece pe lîngă satul Teche-Chioi, unde primește cincĭ micĭ văĭ, între carĭ Medmedi-Culac, cu malurĭ acoperite cu pădurĭ; Teche-Chioi, care brăzdează comuna în partea V.

Comuna s. compune din cincĭ cătunĭ: Enișenlia, reședința, în partea de S. a com., pe valea Gheren-Ceair (Beilicul), la poalele V. ale dealurilor Ghiol-Punar și Ghiol-Ghelic-Bair și la cele de E. ale dealuluĭ Hazarlîc, cu casele micĭ, așezate regulat pe patru ulițĭ; Nastradin, așezat în partea centrală a com., la $3\frac{1}{2}$ kil. spre N. de reședința Enișenlia, pe ambele malurĭ ale văeĭ Nastradin-Ceair, la poalele de S. ale dealuluĭ Cara-Amat-Bair, la cele de N. ale dealuluĭ Ghiol-Ghelic-Bair și la cele de V. ale dealuluĭ Nastradin-Bair, cu casele micĭ, răspîndite icĭ și colo, cu o piață largă în mijlocul satuluĭ și cincĭ ulițĭ; Teche-Chioi, așezat în partea de S.-V. a com., la 4 kil. spre V. de reședința Enișenlia, pe malul drept al văeĭ Medmedi-Culac, lîngă valea Teche-Chioi, la poalele de E. ale dealuluĭ Teche-Chioi-Bair și la cele de V. ale dealuluĭ Hazarlîc; cu casele în regulă așezate pe două ulițĭ: Bazirgian saŭ Bazargian, așezat în partea de N.-V. a com., la 9 kil. spre N.-V. de reședința Enișenlia, pe valea Gheren-Ceair (Beilicul), la poalele de S. ale dealuluĭ Bazirgian și la cele de N.-V. ale dealuluĭ Baș-Punar-Sîrtî, cu case curate, frumoase, așezate pe 3 ulițĭ și înconjurat cu pădurĭ; Ciucur-Chioi, așezat în partea de N. a com., la 10 kil. spre N.-V. de reședința Enișenlia, pe ambele malurĭ ale văeĭ Ciucur-Chioi, la poalele de E. ale dealuluĭ Arpalic și la cele de V. ale dealuluĭ Ciucur-Chioi-Bair, sat mic, cu casele bine zidite, curate, așezate pe cincĭ ulițĭ, înconjurate cu pădurĭ.

Suprafața totală este de 4888 hect., din carĭ 647 ocupate de vetrele satelor cu 230 case, iar restul împărțit între locuitorĭ, carĭ posedă 2805 hect., și Statul cu proprietariĭ, carĭ stăpînesc 1436 hect.; sunt: 647 hect. teren neproductiv (ocupate de vetrele sa elor); 4241 hect. teren productiv (din care 1436 hect. ale Statuluĭ cu proprietariĭ și 2805 hect. ale locuitorilor); din acestea: 1671 hect. teren cultivat (din care 200 hect. ale Statuluĭ cu proprietariĭ și 1471 hect. ale locuitorilor), 1904 hect. teren necultivat (ale locuitorilor), 260 hect. teren izlaz (ale locuitorilor), 1236 hect. pădurĭ ale Statuluĭ (cu proprietarii).

Populațiunea pe anul 1896 era de 256 familiĭ saŭ 1142 suflete: 582 bărbați, 560 femeĭ; 667 necăsătoriți, 432 căsătoriți, 42 văduvĭ, 1 divorțat; 1142 cetățenĭ Romînĭ; 585 ortodoxĭ, 546 mahometanĭ, 4 catolicĭ, 7 armenĭ; 581 agricultorĭ și meseriașĭ, 15 comercianți și cîrciumarĭ.

Știŭ carte 60 persoane, nu știŭ 1082.

Locuitoriĭ posedă: 152 pluguri, 171 care și căruțe, 4 mașinĭ de vînturat, 5 morĭ de vînt și 8700 capete de vite.

Comerciul se face prin orășelul Ostrov saŭ gara Cernavoda de către 5 comercianți și constă în export de cereale și vite și în import de coloniale și manufactură.

www.dacoromanica.ro

Budgetul comuneĭ este de 9154 leĭ la venituri şi de 5746 leĭ la cheltueliĭ.

Sunt 234 contribuabiliĭ.

Căĭ de comunicaţie sunt: calea judeţeană Ostrov-Lipniţa-Enişenlia-Mangalia, ce trece prin cătunul său Teche-Chioi; apoĭ drumuri vecinale şi comunale, cari unesc cătunele între ele şi cu comunele învecinate.

S'a votat de comună şi judeţ a se înfiinţa biserică şi şcoală.

Enişenlia, *sat*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, cătun de reşedinţă al comuneĭ Enişenlia, situată în partea de E. a plăşeĭ şi cea de S.-E. a com., pe ambele maluri ale văiĭ Gheren-Ceair (saŭ Beilicu), la poalele de V. ale dealuluĭ Ghiol-Punar şi Ghiol-Ghelic-Bair şi la cele de E. ale dealuluĭ Hazarlîc. Teritoriul său e brăzdat de dealurile: Hazarlîc (171 m.) la V., Ghiol-Punar (192 m.) la E., Ghiol-Ghelic-Bair la N., acoperite cu păduri şi tuferişiri; movilĭ sunt cinci, între cari însemnăm Dermen-Iuiuc (187 m.) la N., Cazîlmi (192 m.) la N.-E., Hazarlîc I şi II (171 m. şi 286 m.) la V.

Intinderea satuluĭ e de 500 hect., din cari 87 hect. ocupate de vatra şi grădinele satuluĭ. Are o populaţie de 55 familiĭ, saŭ 182 suflete.

Pămîntul e acoperit cu tuferişuri, resturi din întinse păduri de odinioară; pe icĭ pe colo este propriŭ şi pentru agricultură.

Drumuri sunt spre: Nastradin, Hazarlîc, Bazirgian şi Teche-Chioi.

Enişenlia, *vale*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. Hazarlîc. Această vale este continuarea văeĭ Gheren-Ceair, care după ce trece prin com. rur. Enişenlia şi Hazarlîc ia numele de valea Enişenlia şi trece în Bulgaria. Direcţia generală a acesteĭ văĭ este de la N.-V. către S.-E.; se întinde printre dealurile Hazarlîc la V. şi Ghiol-Punar la E., brăzdînd partea S. a pl. şi cea centrală a com. Maĭ toată această vale este plină cu arboriĭ, icĭ şi colo abia se găseşte cîte un loc pentru păşune saŭ semănăturĭ. Este străbătută în toată lungimea eĭ de drumul Hazarlîc-Deli-Iusuf-Cuiusu (din Bulgaria). Are o lungime de 1 1/2 kil., pe teritoriul Romîn, iar în întregime, 5 kil.

Enoseşti. Vezĭ Ienoseşti, *com. rur.*, jud. Romanaţi.

Epăria. Pentru toate cuvintele derivate din cuvîntul Iapa, vezĭ litera *I*.

Epeĭ. Pentru toate cuvintele derivate din cuvîntul Iapa, vezĭ litera *I*.

Episcopia, *sat*, jud. Argeş, pl. Piteşti; face parte din com. rur. Găvana-Valea-Rea.

Episcopia, *moşie* a Statuluĭ, în jud. Teleorman, pl. Călmăţuiul, com. Plopi-Slăviteşti.

Episcopia, *moşie* a statuluĭ, la V. de com. Amărăşti, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea.

Episcopia, *trup de pădure*. Vezĭ Pelticăreasa, jud. Muscel.

Episcopia, *pădure* a Statuluĭ, situată pe moşia Statuluĭ cu acelaşĭ nume, jud. Teleorman.

Episcopia-de-Argeş. Vezĭ Argeş (Episcopia-de-).

Episcopia-de-Huşi. Vezĭ Huşi (Episcopia-de-).

Episcopieĭ (Vatra-), *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Simileasca, proprietate a statuluĭ, pendinte de Episcopia Buzăŭ. Are 600 hect., din care 190 arabile, pe care se cultivă în mare parte zarzavaturĭ, 280 hect. fîneaţă, restul, pădure de frasin şi puţin izlaz. Terenul acesteĭ moşiĭ, a fost în vechime, parte pămînt domnesc, parte al oraşuluĭ. După stabilirea scaunuluĭ episcopal în Buzăŭ, i s'a dăruit de diferiţĭ domnĭ. In 1711, Constantin Brîncoveanu maĭ dărueşte două heleştae cu locul vecin ale luĭ Căpitan Caloian, Căpitan Dumitraşcu Bagdat şi Ştefuł Paharnicul, de la cari le ia, pentru obrăznicia lor şi le dă Episcopuluĭ Ioasaf, ceea ce a dat acesteĭ moşiĭ întinderea actuală.

Episcopieĭ (Vîrful-), *vîrf de deal*, situat la S. de Vîrful-Nucet, com. Gornetul-Cuib, pl. Podgoria, jud. Prahova. Este acoperit cu vie şi s'a numit ast-fel pentru-că în vechime lîngă acest vîrf a fost metocul Episcopieĭ Buzăŭ.

Episcopuluĭ (Movila-), *movilă*, în pl. Rîmnicul-d.-j., la hotarul jud. Rîmnicul-Sărat, către Buzăŭ, la 1 1/2 kil. de malul drept al rîuluĭ Buzăŭ; numită ast-fel de la moşia Vatra Episcopieĭ, pendinte de com. Simileasca, jud. Buzăŭ, dată episcopieĭ de Buzăŭ de Constantin Brîncoveanu, la 1711.

Epure. Pentru toate cuvintele cu această numire, compusele şi derivatele eĭ, a se vedea litera *I*.

Eracle (Cetatea-luĭ-), *ruinele uneĭ vechĭ cetăţĭ bizantine*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, com. Enisala, în partea de E. a plăşeĭ şi a com., la 1 kil., ceva spre E. de sa-

www.dacoromanica.ro

tul Enisala, pe un deal stîncos înalt de 114 m. Din ruină s'a păstrat temelia şi zidurile înconjurătoare, pe jumătate. Poarta cetăţueĭ este îndreptată spre E. privind întinsul iezer Razelm şi Marea-Neagră. Turnurĭ avea 4, păstrîndu-se numaĭ o parte din cel de la poartă; zidul este gros de un metru şi maĭ bine, făcut în piatră de rîŭ şi bine cimentat, aşa că din pricina grosimeĭ luĭ şi poziţieĭ cetăţeĭ, era greŭ de luat Cetatea chiar cu artileria, ne cum de năvălirile barbarilor şi asalturile Turcilor, carĭ aŭ luat-o maĭ tîrziŭ din mîna Genovezilor, constrîngîndu-ĭ prin foamete a se preda, tăindu-le comunicaţia ascunsă ce se practica prin păretele de E. al stînciĭ şi a căreĭ deschizătură astupată în mare parte se vede şi astă-zĭ. Peştera negreşit că răspunde în cetate, căcĭ e mică distanţa, de 80—100 metri între ele; este astupată. Se zice cum-că ea ar comunica cu deschizătura de la Amutli şi dealul Consul, pe sub dealurĭ. Este posibil ca în timpul Romanilor să fi fost o comunicaţie sub-terană între forturile de la Eraclia şi cele de la muntele Consul. Pe dealul Gras, aflător la E. de dealul Cetăţiĭ Eraclia se găsiaŭ de sigur şi alte întăriturĭ maĭ micĭ, pe carĭ Turciĭ le-aŭ ras de la faţa pămîntuluĭ, respectînd fortul principal şi servindu-se chiar de el. Cetatea bizantină, prin poziţia eĭ întărită, a servit de sigur şi pirateriei genoveze, căcĭ de aci piraţiĭ, de pe o înălţime ce domină teritoriul pe o mare întindere, maĭ tot lacul Razelm, şi chiar o parte din ţărmul Măriĭ puteaŭ vedea cu ochiĭ liberĭ, corăbiile neguţătoreştĭ pe carĭ le prindeaŭ şi jefuiaŭ; acest cuib a fost distrus de Turcĭ, gonind pe Genovezĭ din aceste locurĭ. Maĭ tîrziŭ cetatea a fost stricată de locuitoriĭ satuluĭ Enisala, ale căror case şi chiar biserica sunt făcute din piatra luată din zidurile cetăţiĭ.

In zidurile acesteĭ cetăţĭ, d. Tocilescu a găsit o poartă cu o frumoasă inscripţiune grecească compusă în versurĭ doriene: este epitaful unuĭ medic născut la Tomis. Monumentul se află azĭ în Muzeul din Bucureşti şi s'a publicat de savantul archeolog în revista vieneză «Archeologisch—Epigraph. Mitheilungen», VI (1882).

Erbiceni, *sat*, jud. Iaşĭ. Vezĭ Ierbiceni.

Erburoaia, *vale*, jud. Fălciŭ. Vezĭ Ierburoia.

Ercari, *cătun*, al com. Zilişteanca, jud. Buzăŭ, cu 160 locuitorĭ şi 34 case; e alipit mareluĭ cătun Haimanalele.

Ercari, altă *numire* a *moşieĭ* Haimanalele (Cătuneanca), din comuna Zilişteanca, judeţul Buzăŭ.

Ercea, *com. rur.*, în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-s. la distanţa de 34 kil. m. de oraşul Turnul-Severin, situată pe Valea-Coşuşteĭ, formată din cătunele Ercea şi Poeana. Are 760 locuitorĭ; 125 contribuabilĭ şi 230 case.

Locuitoriĭ posedă: 42 pluguri, 95 care cu boĭ, 9 căruţe cu caĭ, 180 stupĭ.

Sunt două biserici, deservite de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Budgetul comuneĭ are la venitur leĭ 9059 şi la cheltueli 585 leĭ.

Vite: 460 vite marĭ cornute, 17 caĭ, 400 oĭ şi 500 rîmătorĭ.

Prin această com. trece şoseaua comunală Ciovănăşani-Căzăneşti-Ercea-Corcova.

Erche, *izvor*, în jud. Botoşani, com. Salcea, pl. Siretul; formează un pîrîŭ care se varsă în rîul Suceava.

Erchesec, *sat*, din jud. Constanţa, plasa Hîrşova, pe teritoriul comuneĭ Şiriul. Anume pe teritoriul cătunuluĭ Satis-Chioi, la poalele răsăritene ale dealuluĭ cu aceleaşĭ nume şi lîngă valea Uzucea, se află ruinele vechiuluĭ sat, din care azĭ n'a rămas de cît o parte; de aci pleacă drumurĭ la Băltăgeşti, la Satis-Chioi, la Capugi, la Tichileşti şi la Topalul; servă ca răscrucĭ tuturor acestor drumurĭ. Azĭ satul Erchessec are 62 familiĭ, saŭ 352 suflete. Se întinde pe o suprafaţă de 2703 hectare, din carĭ 105 hectare ocupate de vatra satuluĭ cu 67 case.

Erchesec, *vîrf de deal*, în jud. Constanţa, pl. Hîrşova, pe teritoriul com. rur. Şiriul, şi anume pe acela al cătunului Satis-Chioi, pe culmea dealuluĭ Erchesec; are o înălţime de 234 metri; este cel maĭ înalt vîrf al dealuluĭ şi domină toată Valea-Stupineĭ; e punct trigonometric.

Erchesec, *movilă*, jud. Constanţa, aşezat pe aceeaşĭ culme de deal, în partea de N.; are o înălţime de 189 metri; punct trigonometric.

Erciuleasca, *moşie* nelocuită, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa, Balta, com. Poeana, cu o suprafaţă de 1000 hect., din carĭ 5 hect. pădure.

Erciuleasca-şi-Călugăreasca, *moşie* nelocuită, în jud. Ialo-

www.dacoromanica.ro

miță, pl. Ialomița-Balta, com. Poeana; are 3000 hect., din carĭ 100 hect. pădure.

Erculeşti(Ierculeşti), *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Gradiștea, com. Vîlcelele. E așezat în cîmp, la o depărtare de 600 m. spre E. de căt. de reședință, Vîlcelele, pe o întindere de 50 hect. Are o populație de 44 familiĭ, săŭ 433 suflete, din carĭ 101 contribuabilĭ; știŭ carte 25 persoane. In vechime se numea și Vaĭ-de-Eĭ. A fost fondat acum vr'o 40 de anĭ de proprietarul moșieĭ, Scarlat Iarca.

Erculeşti, *numire vechie* a *cătunuluĭ* Goinari, județul R.-Sărat, comuna Măcrina.

Erculeşti, *pădure,* în jud. R.-Sărat, pl. Gradiștea, com. Vălcelele; are o întindere de 20 hect. Esențe: gorun și ulm. E așezată lîngă pîrîul Ciulnița. Este proprietate particulară.

Erebiler, *sat,* în jud. Constanța, pl. Mangalia, căt. com. Azaplar, situat maĭ mult în partea centrală a comuneĭ, la $3^1/_2$ kil. spre N.-V. de căt. de reședință, Azaplar. Este așezat pe valea cu acelașĭ nume, Erebiler-Dere, închis la V. de dealul Carasuluc-Bair și dominat din partea de V. de movila Ciatal-Iuc (cu 125 m. înălțime). Are o suprafață de 486 hect., dintre carĭ 20 hect. sunt ocupate de grădinĭ și de vatra satuluĭ. Populațiunea, compusă numaĭ din Turcĭ, este de 20 familiĭ, saŭ 112 sufl.

Drumurĭ comunale pleacă la Azaplar, Cara-Chioi, Edil-Chioi, Engher-Biuiuc, Ghiuvenli și Musta-Facî.

Erebiler-Dere, *vale,* în jud. Constanța, pl. Mangalia, pe teritoriul com. rur. Azaplar, și anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Erebiler; trece prin satul Erebiler; merge paralel cu dealul Carasuluc-Bair; se unește cu valea Carasuluc-Ceair și amîndouă daŭ naștere văeĭ Biuiuc-Dere.

Eremia, *japșe,* situată la S.-E. de iezerul Cojocarul, jud. Brăila; unește iezerul Bătătura cu Ruptura-Moldovenceĭ.

Erenciuc, *lac,* în jud. Tulcea, pl. Sulina, com. Cara-Orman, în partea de S. a plășeĭ și a comuneĭ; este format de revărsările brațuluĭ Sf. Gheorghe, cu care comunică printr'o gîrliță maĭ mare, care-ĭ servă de scurgere; are forma unuĭ semicerc în suprafață de 150 hect.; este înconjurat de toate părțile cu stuf; la capătul N.-V. se află două micĭ ridicăturĭ de 2.5 m. fie-care punct trigonometric de observație de rangul al 3-lea; la vărsarea sa se află o pădurice cu numele tot de Erenciuc, de aproape 50 hect. întindere, precum și, ceva maĭ sus, un crînguleț, unde se află o ridicătură de 3 m., punct trigonometric de observație de rangul al 3-lea.

Erghevița, *sat,* în jud. Mehedinți, pl. Ocolul-d.-s.; ține de com. rur. Bistrița. Are 600 locuitorĭ; 113 case; o biserică; o școală, condusă de 1 învățător și frecuentată de 21 elevĭ și 3 eleve.

Erghinanlîc, *deal,* în jud. Constanța, pl. Medjidia, pe teritoriul com. Chioseler; se desparte din vîrful Chioseler îndreptîndu-se spre N. cu o direcție generală de la S.-V. către N.-E.; se întinde pănă în valea Buiuceral-Ceair; este situat în partea meridională a pl. și cea septentrională a com.; înălțimea medie: 145 metri.

Erghinul, *lac,* în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, în insula Balta, teritorul com. Bordușeani.

Erghioba-Tepe, alt *nume* al *dealuluĭ* Doerani, vîrful cel maĭ înalt al jud. Constanța.

Ericlic-Culac, *pîrîŭ,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, com. Slava-Rusă; izvorește din dealul Dolama; se îndreaptă spre N., avînd o direcțiune generală de la S. la N., brăzdînd partea V. a pl. și a com., și, după un curs de 4 kil., se aruncă în pîrîul Slava-Rusă, pe dreapta, ceva maĭ jos de satul Baș-Punar; curge numaĭ prin pădurĭ; pe malul săŭ merge drumul vicinal Testemel-Baș-Punar.

Erim-Iuc, *movilă,* în jud. și pl. Constanța, com. Caraharman, căt. Pelitlia, pe muchia dealuluĭ Gargalîc-Bair; are 94 metri înălțime; e acoperită cu verdeață.

Erjei, *deal,* la N. de căt. Valea-Silișteĭ, com. Aninoasa, pl. Rîurile, jud. Muscel, pe la poalele căruia trece rîul Slănicul.

Ermolia, *pîrîŭ,* jud. Suceava, izvorește din pădurea cu acelaș nume, trece prin satele Valea-Seacă și Topile, învîrtește 3 morĭ și se varsă în Siret, din jos de satul Lunca.

Ermolia, *pîrîŭ,* jud. Suceava, izvorește din pădurea cu acelașĭ nume, udă com. Cristești pe o lungime de 4000 metri și se varsă în pîrîul Moțca.

Ermolia, *pădure* de fag și ste-

www.dacoromanica.ro

jar, în com. Cristeşti, jud. Suceava.

Ernatica. Vezĭ pentru cuvintele cu această numire, litera *I.*

Eroslăveşti saŭ **Ierosloveşti,** *trup* de *moşie* ne locuit, în suprafaţă de 2860 hect., proprietatea Statuluĭ şi care aparţinea înnainte de secularizare, Mănăstireĭ Sf. Gheorghe-Noŭ, pendinte de com. Tîrnava-d.-s., pl. Cîlnişteа, jud. Vlaşca.

Se arendează, cu trupul Vîlceni, cu 44500 leĭ.

In 1882, s'a împroprietărit pe această moşie 5 locuitorĭ însuraţeĭ, dînduli-se o suprafaţă de 37 hect. 888 m. a. în care intră şi suprafaţa afectată scoaleĭ.

Eruga, *pîrîŭ,* în com. rur. Balad.-j., plaiul Cloşani, jud. Mehedinţi.

Eruga-Moriĭ, *pîrîŭ,* în com. rur. Gîrla-Mare, pl. Cîmpul, jud. Mehedinţi.

Erzucan, *vale,* în jud. Neamţu, com. Bozieni, pl. de Sus-Mijlocul. Se întinde din susul satuluĭ Ruginoasa, între prelungirea dealuluĭ Cetăţuia şi a Dealuluĭ, Bisericeĭ, pănă sub poalele dealuluĭ Stan.

Această vale este udată prin mijloc de pîrîul Ruginoasa. Terenurile sale sunt mlăştinoase şi acoperite cu papură, iar coastele, cu păduricea numită Huciul.

In partea despre S., la locul unde Erzucanul se uneşte cu valea ce se deschide de sub culmele dealuluĭ Stan, se află un iaz, care e cel maĭ mare din com. Bozieni şi care e bogat în peştĭ şi racĭ.

Eschi-Baba, *sat,* în jud. Tulcea pl. Istruluĭ, cătunul comuneĭ Ciamurli-d.-s., aşezat în partea de N. a plăşiĭ şi cea de V. a comuneĭ, la 5 kil. spre V.-de reşedinţă, pe ambele maluri ale văiĭ Eschi-Baba. Intinderea satuluĭ este de 87 hectare, iar populaţia de 112 familiĭ saŭ 677 suflete. Pămîntul e acoperit cu păşunĭ. Are o şcoală.

Eschi-Baba, *pîrîŭ,* în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, com. Ciamurli-d.-s., cătunul Eschi-Baba; izvoreşte din dealul Ciamurli, se îndreaptă spre S., avînd o direcţiune generală de la N.-E. spre S.-V., trece prin cătunul Eschi-Baba, brăzdînd partea nordică a plăşiĭ şi a comuneĭ, curge pe la poalele dealuluĭ Sari-Mezelic, şi, după un curs de 4 kil., se varsă în pîrîul Beidaut, pe stînga, maĭ jos puţin de satul Eschi-Baba; pe valea luĭ sunt drumurile comunale Eschi-Baba-Beidaut şi Cail-Dere-Eschi-Baba, ce trece şi pe lîngă o pădure.

Eschi-Balîc, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, comunele: Balabancea şi Alibei-Chioi; se desface din dealul Eni-Ormangic-Tepe; se îndreaptă spre S., avînd o direcţiune generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea de S. a plăşiĭ, pe cea de E. a comuneĭ Balabancea şi pe cea de V. a comuneĭ Alibei-Chioi; se desface în două ramurĭ, una printre pîrîele Boclogea şi valea Eschi-Balîc, şi alta printre valea Eschi-Balîc şi pîrîul Acadîn; are 2 vîrfurĭ stîncoase, unul de 280 m., altul de 265 m., puncte trigonometrice de rangul 3-lea, dominînd asupra satelor Acadîn şi Orta-Chioi; pe la poalele sale de E. curge valea Biuiuc-Cartalîc (afluent al pîrîuluĭ Acadîn); este înconjurat de drumurile vecinale: Baş-Chioi-Balabancea, Alibei-Chioi-Meidan-Chioi; Orta-Chioi-Meidan-Chioi; este acoperit în mare parte cu păduriĭ şi pe la poale cu fineţe şi semănăturĭ; pe alocurea muchia luĭ e stîncoasă şi pleşuvă.

Eschi-Balîc, *pîrîŭ,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, com. Balabancea; izvoreşte din vîrful de ramificaţie al celor două ramurĭ ale dealuluĭ Eschi-Balîc; curge printre stîncoasele lor coaste; se îndreaptă spre S., avînd o direcţiune generală de la N. spre S., brăzdînd partea de S. a pl. şi de E. a com.; taie drumurile vecinale Alibeĭ-Chioi-Orta-Chioi, Alibeĭ-Chioĭ-Balabancea, şi după un curs de 3 kil. se varsă în pîrîul Taiţa, în faţa dealuluĭ Consul, lîngă moara luĭ Nicolau; partea superioară curge prin păduriĭ, iar cea inferioară prin livezĭ.

Eschi-Cale, *fortăreaţă romană,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, com. urb. Isaccea. E aşezată în partea de N. şi de N.-E. a com., la 2 kil. spre E. de oraşul Isaccea, pe malul drept al Dunăreĭ, în faţa mileĭ 65, pe o ramificaţie de N. a dealuluĭ Vizir-Tepe şi pe o înălţime de 24 m. deasupra apelor Dunăreĭ, servind şi ca punct trigonometric de observaţie, de rangul al 3-lea. A servit drept staţiune a flotileĭ danubiene: *classis Flavia* Mœsiaca, cum dovedesc cercetările d-luĭ Tocilescu şi cărămizile cu stampilă aflate acolo de d-sa. In timpiĭ din urmă castelul roman a servit artilerieĭ turceştĭ în tot cursul numeroaselor războaie cu Ruşiĭ, împiedecîndu-ĭ de a trece Dunărea prin vadul Isaccea, căcĭ în acest loc Dunărea are numaĭ 750 m. lăţime şi nu e tocmaĭ adîncă. Tot pe aicĭ a fost probabil

www.dacoromanica.ro

şi trecerea armateĭ luĭ Darius în 513 a. C. In spatele luĭ Eschi-Cale, se maĭ văd, la o distanţa de 1 kil., alte două forturĭ, cu ruine, ce serveaŭ de retranşament.

Eschi-Duran-Iol-Tabia, *nume* pe care Turcii l'aŭ dat *ruinelor* unuĭ vechiŭ lagăr roman de pe valul cel mare de piatră, în jud. şi pl. Constanţa, com. Omurcea, la 2 kil. spre N. de sat.

Eschi-Sarai, *deal*, în jud. Constanţa, pl. Hîrşova, com. Sarai, cătun. Eschi-Sarai; se întinde printre lacul Hazarîic-Ghiol şi pîrîul Sarai; are o înălţime de 88 m.; e acoperit cu fînete şi puţine semănăturĭ; pe muchea luĭ merge drumul judeţean Hîrşova-Babadag.

Eschi-Sarai, *ruinele unuĭ sat*, în jud. Constanţa, pl. Hîrşova, com. Sarai, distrus de un incendiu pe la începutul secoluluĭ trecut. Locuitoriĭ s'aŭ stabilit ceva maĭ la E., formînd actualul sat Eni-Sarai (Noul-Sarai).

Eschili-Orman saŭ Echili-Orman, *deal* (225 m.), în jud. Tulcea pl. Babadag, com. Baş-Chioi; este o prelungire de E. a dealuluĭ Iasi-Orman; se întinde spre E., avînd o direcţie generală de la S.-V. spre N.-E. şi brăzdînd partea de V. a pl. şi a com.; se întinde printre pîrîul Baş-Chioi şi afluentul săŭ valea Musafir-Culac; este acoperit cu păduriĭ în partea superioară, iar pe la poale cu fînete, păşunĭ şi izlazurĭ; pe la poalele sale de S.-E. trece drumul comunal Ciucurova-Baş-Chioi, iar pe la cele de N.-E. trece drumul comunal Amatcea Baş-Chioi; tot pe la poalele sale de S. curge şi pîrîul Bac-Ciauş, care împreună cu valea Jidini, formează pîrîul Baş Chioi.

Esculap (Vezĭ Rubin-Esculap), *sursă* de *apă minerală*, în jud. Vîlcea, conţinînd maĭ cu seamă o mare cantitate de bicarbonat de sodă, magnezie şi calce.

Ese-Chioi, *com. rur.*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă.

Este situată în partea de S. a judeţuluĭ, la 120 kil. spre S.-V. de oraşul Constanţa, capitala districtuluĭ, şi în partea S.-V. a plăşeĭ, la 10 kil. spre S.-E. de orăşelul Ostrov, reşedinţa, com. învecinate sunt: Gîrliţa, la 5 kil. spre N.-E; Bugeac, la 6 kil. spre N.; Almalîc, la 7 kil. spre N.-V. şi Garvan, la 8 kil. spre E.

Se mărgineşte la N.-E. cu Com. Gîrliţa, de care se desparte prin dealurile Burum-Sîrti şi Tanas-Sîrti; la S., cu Bulgaria, despărţindu-se prin dealurile Pinirlic-Bair şi Mahale-Orman-Bair; iar la V., cu com. Almalîu, separîndu-se prin valea Curu-Canara.

Relieful soluluĭ e accidentat; culmea Ese-Chioi brăzdează teritoriul comuneĭ la V. şi centru iar culmea Gîrliţa la E.

Dealurile principale sunt: Hagi-Durac-Sîrtî, cu vîrful Ese-Chioi, (144 m.), la V.; Burum-Sîrtî (120 m.) şi Bona-Sîrtî (118 m.), la N.; Mahale Orman-Bair (166 m.) şi Şaban-bair (170 m.), la S. şi S.-V. (aceste dealurĭ aparţin culmiĭ Ese-Chioi şi sunt acoperite cu păduriĭ întinse, întretăiate de păşunĭ şi livezĭ); Pinirlic-Bair (80 m.); Tiumbet-Bair şi Tanas-Sîrtî (170 m.), la E., aparţinînd culmeĭ Gîrliţa, acoperite cu tuferişurĭ, crînguri şi livezĭ. Odinioară eraŭ acoperite cu păduriĭ întinse, însă focul şi exploatările nesăbuite le-aŭ distrus în mare parte.

Pîrîul Ese-Chioi ce curge prin valea Ese-Chioi din dealul Şaban-Bair, trece prin satul Ese Chioi şi, după ce a brăzdat com. de la S.-V. spre N.-E., se varsă în pîrîul Gîrliţa.

Văĭ sunt: Curu-Canara, la V., Chiuciuc-Chessen-Ceair, la N., ambele deschizîndu-se în lacul Gîrliţa; Şaban-Ceair, Begene-Ceair, Punar-Orman-Ceair, Tanas-Ceair, la S. şi S.-E., deschizîndu-se în pîrîul Ese-Chioi, pe dreapta.

Com. e formată din 2 cătune: Ese-Chioi, reşedinţa, aşezată în centrul comuneĭ, într'o poziţie frumoasă, pe pîrîul Ese-Chioi, închis la V. de dealul Hagi-Durac-Sîrtî, la S. de dealurile Şaban-Bair şi Pinirlic-Bair, la E. de dealul Tiumbet-Bair; Cuiugiuc, spre V. de reşedinţă, la 6 kil., pe valea Cuiugiuc.

Populaţiunea pe anul 1896 era de 323 familiĭ, saŭ 1463 suflete, din carĭ: 734 bărbaţĭ, 729 femeĭ; 820 necăsătoriţĭ, 584 căsătoriţĭ, 59 văduvĭ; 111 ştiind carte, 1352 neştiind; 1463 cetăţenĭ Romînĭ; 1042 ortodoxĭ, 421 mahomedanĭ; 731 agricultorĭ şi meseriaşĭ, 3 comercianţĭ.

Suprafaţa este de 4836 hect. din care: 273 hect. teren neproductiv (din care 263 hect. vetrele satelor şi 10 hect. baltă, drumurĭ etc.); 4563 hect. teren productiv (din care 400 hect. ale Statuluĭ cu proprietariĭ şi 4163 hect. ale locuitorilor); din acestea: 2100 hect. teren cultivat (ale locuitorilor); 1500 hect. teren necultivat (ale locuitorilor); 157 hect. teren islaz ale locuitorilor); 46 hect. teren vii (ale locuitorilor); 750 hect. păduri (din carĭ 400 hect. ale Statuluĭ cu proprietariĭ şi 350 hect. ale locuitorilor).

Locuitoriĭ posedă: 102 plu-

www.dacoromanica.ro

guri, 179 care şi căruţe, 2 maşini de secerat.

Vite sunt 4400 capete.

Comerciul e puţin activ şi se face prin orăşelul Ostrov, de către 3 comercianţi, şi constă în import de coloniale şi manufactură şi în export de lemne şi vite cu produsele lor.

Budgetul comunei este de 3772 lei la venituri şi de 3445 lei la cheltueli.

Sunt 218 contibuabili.

Căile de comunicaţie sunt: calea judeţeană Ostrov-Cuzgun, ce trece pe la 3 kil. spre N. de sat, apoi drumuri veciuale şi comunale, care duc în Bulgaria şi la satele apropiate, ca Gîrliţa, Cuiugiuc, Carvan, Almalîu.

Biserici sunt două, una în cătunul Ese-Chioi, cu hramul Sf. Haralambie şi a doua în cătunul Cuiugiuc, cu hramul Sf. Nicolae, întreţinute de com., cu 10 hect. şi cu cîte un preot; sunt şi două geamii cu 2 hogi.

Sunt două şcoli rurale mixte, în fie-care cătun, conduse de un învăţător şi o învăţătoare, frecuentate de 111 elevi (89 băeţi, 22 fete).

Ese-Chioi, *sat*, în jud. Constanţa, plasa Silistra-Nouă, cătunul de reşedinţă al comunei Ese-Chioi, aşezat în partea V. pe valea Ese Chioi; are o întindere de 2874 hect. din cari 134 hect. ocupate de vatra satului; populaţia este de 138 familii saŭ 713 suflete.

Ese-Chioi, *vîrf de deal*, în jud. Constanţa, plasa Silistra-Nouă, pe teritoriul comunei rurale Ese-Chioi, situat în partea V. a plăşei şi cea N. a comunei; este vîrful culminant al dealului Hagi-Durac-Sîrtî; are o înălţime de 144 m., dominînd văile Curu-Canara, Chiuciuc-Chesere-Ceair, Ese-Chioi-Ceair, precum şi satul Ese-Chioi; e aşezat la 2 kil. spre S. de sat; este acoperit cu păduri; din el se lasă spre E. prelungirea numită Burum-Sîrtî.

Ese-Chioi-Ceair, *vale*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Ese-Chioi; începe din poalele de S.-E. ale dealului Hagi Durac-Sîrtî; se îndreaptă mai întîiu spre E., printre dealurile Hagi-Durac-Sîrtî, Bone-Sîrtî, de o parte, Şaban-Bair, Tiumbet-Bair de altă parte; dînd de dealul pietros Tanas-Sîrtî îşi schimbă direcţia şi o ia spre N. pe lîngă dealul Versat-Sîrtî şi, după un drum de 11 klm. se deschide în iezerul Gîrliţa, în partea E. a lui; în drumul său trece prin satele Ese-Chioi şi Gîrliţa; malurile sale sunt joase; această vale, împreună cu adiacentele ei, are o întindere de 4500 hect., aparţinînd com. Ese-Chioi şi Gîrliţa, şi este coprins între iezerul Gîrliţa, dealurile Burum-Sîrtî, Bone-Sîrtî, Hagi-Durac-Sîrtî, Mahale-Orman-Bair, Şaban-Bair, Pinirlic-Bair, Tiumbet-Bair, Cuiugiuc, Versat-Sîrtî, Regene-Bair, Taslî-Burun, Olucli-Cuiugiuc-Bair, şi Gîrliţa; văile cari se deschid în valea Ese-Chioi-Ceair sunt pe stînga mici, repezi şi neînsemnate, iar pe dreapta mai mari Şaban-Ceair, valea Begene-Ceair, formată din văile Punar-Orman-Ceair, şi Chelege-Ceair-Tanas-Ceair, Nursus-Ceair; malurile lor sunt acoperite cu tuferişuri; servesc de căi de comunicaţie, şi aŭ apă numai primăvara, toamna şi cînd cad ploile mai abundente.

Eslele, *localitate*, jud. Suceava. Vezi Ieslele.

Eslele-Boilor. Vezi Ieslele-Boilor, jud. Botoşani.

Esna, *sătişor*, în partea de N. a com. Urleasca, jud. Brăila, cam la 8 kil. spre N. de satul Urleasca, pe muchea de Vest a laculuĭ Esna, înfiinţat la 1862. Vatra satuluĭ este de 12 hect. Sunt 68 case; o cîrciumă; o moară cu aburi.

Populaţia este de 62 familii, saŭ 325 suflete, din cari: 172 bărbaţi şi 153 femei; 147 căsătoriţi şi 178 necăsătoriţi; 12 ştiind carte şi 313 neştiind.

Vite sunt: 152 cai, 422 vite mari cornute, 514 oi, 110 rîmători.

Esna, *lac*, la N. de com. Urleasca, jud. Brăila; este tăiat în partea de E. de hotarul com. Movila-Mireseĭ, căzînd un colţişor despre E. pe com. Movila-Mireseĭ şi întregul lac pe com. Urleasca; e cam la 2 kil. spre S. de satul Movila-Mireseĭ.

Esna, *moşie*, pendinte de com. Urleasca, pl. Ianca, jud. Brăila; proprietate particulară.

Ester, *sat*, în jud. şi pl. Constanţa, cătunul com. Pazarlî, situat în partea de N.-V. a plăşei şi cea de N. a com., la 1 1/2 kil. spre S.-E. de căt. de reşedinţă Pazarlî. Este aşezat în Valea-Ester, tocmai la locul de unde izvoreşte apa Visterna, fiind închis la E. de către dealul Beriş-Bair, cu vîrful său Beriş-Tepesi (145 m.), la N. de către dealul Seremet-Bair şi la S. de către dealul Cara-Murat cu vîrful său Chendec-Tepe (118 m.). Suprafaţa sa este de 280 hect., dintre cari 91 hect. sunt ocupate numai de vatra satuluĭ şi de grădini. Populaţiunea sa, a căreĭ maioritate este formată

www.dacoromanica.ro

de Turcĭ, este de 118 familiĭ, saŭ 531 suflete.

Şoseaua judeţeană Hîrşova-Constanţa străbate satul de la N.-V. către S.-E., mergînd prin mijlocul săŭ. Drumurĭ comunale pleacă la Tortoman, la Palazul-Mare, la Şeremet şi la Ghelingec prin Pazarlî.

Ester, *vale*, în jud. şi pl. Constanţa, com. Pazarlî, căt. Ester; trece prin satele Pazarlî şi Ester, de unde ia numele de Visterna; se întinde printre dealurile Ghelingec-Bair, la N. şi Bilarlar, la S.; printr'însa merge drumul judeţean Hîrşova-Cara-Murat.

Ester, *peşteră*, pe teritoriul com. cu acelaşĭ nume, jud. şi pl. Constanţa; pe stîncă se citesc încă urme de inscripţiunĭ greceştĭ antice.

Ester-Cara-Tepe, *movilă*, în jud. şi pl. Constanţa, com. Pazarlî, căt. Ester, pe muchea dealuluĭ Bilarlar-Bair; punct strategic important; are 177 m.; e acoperit cu verdeaţă.

Eşil-Iuiuc, *movilă*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, com. Enişenlia, căt. Nastradin, pe muchea dealuluĭ Ghiol-Punar; are 185 metri; e acoperită cu verdeaţă.

Eşil-Iuiuc, *movilă*, în jud. şi pl. Constanţa, com. Gargalîc, pe muchea dealuluĭ Taşăul-Sîrtî; are 140 m. înălţime; pe ea se fac arăturĭ.

Eşil-Tepe, *vîrf de deal*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, com. Congaz, căt. Hagilar, situat în partea centrală a plăşeĭ şi V. a com.; aci se încrucişează hotarele com.: Armutli, Baş-Chioi, Congaz şi Nalbant; este un pisc al dealuluĭ Sarî-Tepe, înalt de 54 metri, punct trigonometric de rangul al 3 lea, dominînd asupra satelor Hagilar, Baş-Chioi şi Armutli, şi asupra drumurilor ce le uneşte; este acoperit cu verdeaţă şi păşunĭ.

Eşil-Tepe, *vîrf de deal*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, com. Frecăţei, căt. Poşta; situat în partea E. a plăşeĭ şi V. a com.; este un vîrf al dealuluĭ Cilicul; are 169 metri, dominînd asupra satuluĭ Trestenic şi asupra văeĭ pîrîuluĭ Teliţa şi a afluentuluĭ săŭ Cogea-Dere; este punct trigonometric de observaţie de rangul al 3-lea; e acoperit cu verdeaţă, iar pe la poale cu crînguri.

Eşil-Tepe, *vîrf de deal*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, com. Coium-Punar, căt. Canat-Calfa, în partea S. a pl. şi a com.; este vîrful culminant al dealuluĭ Canat-Calfa; are 228 metri înălţime, dominînd asupra satelor: Canat-Calfa, Orumbei şi Aigăr-Ahmet (Constanţa), şi drumul comunal Făgăraşul-Noŭ-Canat-Calfa, Aigăr-Ahmet-Canat-Calfa; Orumbei-Canat-Calfa; e acoperit cu verdeaţă, iar poalele sale sunt păduroase.

Eşiţi-din-Orofteana, *sat*, jud. Dorohoiŭ. Vezĭ Orofteana-Frunzete, com. Orofteana, din pl. Herţa.

Etna-Anicuţa, *sorginte de apă minerală*, lîngă Olăneşti, Valea-Tiseĭ, jud. Vîlcea, avînd o temperatură de 14,500 R. şi dînd în 24 ore pănă la 4000 vedre. Ca substanţe fixe are: clorur de natrium, sulfat de sodă, sulfat de calce, carbonat de calce, carbonat de magnezie, sulfat de magnezie, hiposulfit de natrium, iodură de natrium şi urme de fosfate.

Evanul, *deal*, al com. Dobriţa, pl. Vulcanul, jud. Gorj, spre N.-V. de com.; pe acest deal sunt viile locuitorilor.

Ezerul (Iezerul). Pentru toate cuvintele cu această numire, compusele şi derivatele eĭ, vezĭ litera I.

www.dacoromanica.ro

F

Fabrica, *trup* din *satul* Plebea, com. Petricani, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamţu; este situat pe stînga pîrîuluĭ Neamţu, la o depărtare de aproape 2 kil. de Tîrgul-Neamţuluĭ.

Se numeşte ast-fel, fiind-că în această localitate se află marea fabrică de postav a erezilor Colonelului Alcaz Eugeniŭ. Inceputul acestei fabricĭ este datorit D-luĭ Mihail Cogălniceanu, care la 24 Februarie 1853 a şi pus temelia clădireĭ pe locul cumpărat de la Mănăstirea Neamţu, a adus maşinĭ şi un însemnat număr de oĭ spaniole. D-l Alcaz a maĭ înzestrat-o cu alte maşinĭ, aşa că pe an fabrica poate produce vre-o 150000 metri postav şi vre-o 10000 păturĭ (cergĭ).

Fabrica. Vezĭ Petro-Dava, jud. Neamţu.

Fabrica-de-Sticlă, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Bogdăneşti, situat aproape de locul Huta şi pe moşia Bogdăneşti, a fraţilor Weisengrün, carĭ aŭ instalat aci o fabrică de sticlărie, în anul 1889. Are o cîrciumă. Sunt 33 familiĭ, saŭ 143 suflete, dintre carĭ 130 Unguri.

Fagi, *sat*. Vezĭ Secul, mănăstire, şi Vînători, sat, jud. Neamţu.

Fagĭ (Treĭ-Fagĭ), *mahala*, în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-de-Sus, com. rur. Malovăţul.

Fagĭ (La-), *loc izolat*, jud. Buzăŭ, com. Gura-Dimieneĭ, pe plaiul Băligoşilor; servă de hotar.

Fagĭ (Valea-cu-), *vale*, în jud. Buzăŭ, com. şi căt. Măgura; se scurge în rîul Buzăul.

Fagilor (Dealul-), *deal*. Vezĭ Vîrful-Fagilor, jud. Neamţul.

Fagoni, *loc cultivabil*, în jud. Neamţul, pl. de Sus-Mijlocul, com. Talpa.

Fagul. Vezĭ Dealul-Măruluĭ, *sat*, în com. Gădinţi, pl. Siretul-de-Sus, jud. Roman.

Fagul, saŭ **Fundeni**, *mahala*, pl. Dumbrava, jud. Mehedinţi; ţine de com. rur. Guardeniţa.

Faguluĭ (Dealul-), *deal*. Vezĭ Moviliţeĭ (Dealul-), jud. Vasluiŭ.

Faguluĭ (Pîrîul-), *sat*, în jud. Neamţul, com. Galul, pl. Piatra-Muntele, situat pe stînga rîuluĭ Bistriţa.

Are o întindere cam de 114 hect. 15 ariĭ, cu o populaţie de 38 fam., saŭ 140 suflete.

In acest sat se află o fierărie şi o rotărie.

Numărul contribuabilor: 38. Numărul vitelor se urcă la 171 capete, dintre care: 16 boĭ, 13 vacĭ, 100 oĭ, 3 caĭ, 27 rîmătorĭ, 12 juncĭ.

Faguluĭ (Pîrîul-), *pîrîiaş*, în jud. Neamţul, com. Galul, pl. Piatra-Muntele; se varsă pe stînga rîuluĭ Bistriţa.

Faguluĭ (Valea-), *vale*, izvoreşte de la N.-E. com. Negreni, pl. Vedea-de-Jos, jud. Olt şi se varsă în gîrla Negrişoara, tot în raionul com. Negreni.

Falcăul, *pîrîiaş*. Vezĭ Calul, pîrîŭ, jud. Neamţul.

Fanadeĭ (Valea-), *vale*, pe moşia Dersca, com. Dersca, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Fandolica, *sat*, judeţul Dorohoiŭ. Vezĭ Vlădeni.

Fandolica, *hîrtop*, pe moşia

www.dacoromanica.ro

Fundoaia, com. Buda, pl. Herța, jud. Dorohoiŭ.

Fandolica, *iaz*, format din pîrîul Rogina, în marginea satuluĭ Hărpășești, com. Pompești, pl. Cîrligătura, jud. Iași.

Faorul, *vale*, în fața comuneĭ Voroveni, pl. Argeșelul, jud. Muscel, spre V. de Dealul-Păuneĭ, care desparte Valea-Faoruluĭ de Albina.

Faraoanele, *com. rur*, în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, pe pîrîul cu acelașĭ nume.

Legenda spune că șĭ-ar fi luat numele de la un cioban transilvănean, numit Faraoneanul.

Este așezată în partea de S. a județuluĭ, la 41 kil. spre N. de orașul Rîmnicul-Sărat, și în partea de mijloc a plășeĭ, la 9 kil. spre N. de com. Cotești, reședința plășeĭ. Comunele cele maĭ apropiate de Faraoanele sunt: Urechești, la 5 kil.; Cîmpineanca, la 5 kil.; Blidare, Broșteni și Cîrligele, la cîte 7 kil.; Vîrteșcoiul, la 5 kil.; Budești, la 11 kil.

Se mărginește la N. cu comunele Vîrteșcoiul și Broșteni, de care se desparte prin Valea-Drejiĭ; la E., cu moșia Șuțul (pendinte de com. Vîrteșcoiul); la S., cu cătunul Dălhăuțul (al com. Bonțești), de care se desparte prin pîrîul Valea-Pĭetroasă; la V., cu moșia statuluĭ, Văcăreasca.

Este brăzdată de următoarele dealurĭ: Dealul-Deleanuluĭ, ale căruĭ ramificațiĭ, plecînd de la V. se întind prin mijlocul comuneĭ; Piscul-Păișuluĭ, în partea de N.-V. a comuneĭ; Dealul-Teișuluĭ, la N.

Puținele rîurĭ, carĭ o udă, se formează din ploĭ, pe teritoriul comuneĭ, primăvara și toamna; vara și iarna sunt secĭ; acestea sunt: Valea-Faraoanele, ce trece prin mijlocul comuneĭ; Valea-Seacă și Valea-Drejiĭ, în partea de N.; Valea-Pĭetroasă, la S.; Pîrîul-Oalelor la E., toate, afluenți secundarĭ aĭ rîuluĭ Milcovul. In com. sunt 8 puțurĭ.

Cătunele, carĭ compun com., sunt următoarele: Faraoanele, cătunul de reședință, în partea de N., pe pîrîul Valea-Faraoanele; Pĭetroasa, așezat în partea de S. a comuneĭ, pe pîrîul Pĭetroasa.

Suprafața comuneĭ este cam de 602 hect., din carĭ 60 hect. vatra comuneĭ, 146 hect. ale locuitorilor și restul hect., 396, ale proprietățiĭ private.

Populația este de 174 familiĭ, saŭ 793 suflete: 430 bărbați și 363 femeĭ; 315 căsătoriți, 437 necăsătoriți, 41 văduvĭ.

In Faraoanele este: o biserică, cu hramul Adormirea Maicĭi-Domnuluĭ și Sfîntul Dumitru, fondată în anul 1890 de locuitorĭ, avînd 17 pogoane pămînt arabil și 400 leĭ subvenție anuală de la com. și deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser; o școală mixtă, condusă de 1 învățător și frecuentată de 53 elevĭ, din carĭ 1 fată.

Calitatea pămîntuluĭ este bună și pentru semănat și pentru viĭ, pămîntul fiind argilos, amestecat cu puțină humă; în ceea ce privește întinderea cultureĭ, cele 396 hect. ale comuneĭ se împart ast-fel: 56 hect. loc arabil, 20 hect. imaș, 80 hect. pădurĭ, 200 hect. viĭ și 40 hect. neproductive.

Locuitoriĭ aŭ: 41 pluguri; 1127 capete de vite, din carĭ: 189 boĭ, 30 vacĭ, 8 viței, 12 caĭ, 6 ĭepe, 2 măgarĭ, 1006 oĭ, 13 capre și 47 rîmătorĭ.

Căile de comunicație sunt: drumul vecinal de la Focșani-Bonțești, mergînd la com. Vîrteșcoiul și Broșteni; drumul natural la com. Odobasca; drumul Cotești-Plăinești-Rîmnicul-Sărat.

Veniturile com. sunt de 5283 leĭ, 43 banĭ, și cheltuelile de 5179 leĭ, 40 banĭ.

Contribuabilĭ sunt 200.

Faraoanele, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, cătunul de reședință al comuneĭ Faraoanele, așezat în partea de N. a comuneĭ, pe pîrîul Faraoanele. Are o întindere cam de 200 hect., cu o populațiune de 157 familiĭ, saŭ 733 suflete.

Aci se află biserica și școala comuneĭ.

Faraoanele, *pădure*, în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, com. Faraoanele; face parte din circumscripția VII silvică, ocolul Plăinești, situată pe dealul Deleanu; are o întindere de 1000 hect., din carĭ 600 hect. ale Statuluĭ și 400 ale proprietățiĭ particulare. Esențe: gîrniță, tamară, ulm, fag și jugastru.

Faraoanelui (Valea-), *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ; izvorește din Dealul-Deleanuluĭ; udă partea de V. a comuneĭ; trece prin cătunul Faraoanele și se varsă în pîrîul Pĭetroasa.

Faraoani, *com. rur.*, jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j.; situată pe șesul din dreapta Siretuluĭ; cuprinde un singur sat, Faraoani.

Moșia acesteĭ comune aparținea cleruluĭ din Bucovina (Condica Liuzilor, 1803); iar teritoriul săŭ este cuprins între com. Valea-Mare la N. și com. Cleja la S., întinzîndu-se la E. pănă la malul Siretuluĭ, care o desparte de com. Gioseni, și la V. pănă în com. Valea-Rea (Orășa).

Dimitrie Cantemir ne spune, în «Descrierea Moldoveĭ», că a-

www.dacoromanica.ro

cest sat ţinea de ţinutul Romanuluĭ, aparţinînd familieĭ Cantemireştilor; că avea o biserică vechĭe de piatră, şi că era locuit de vre-o 200 familiĭ, toate catolice.

Are o biserică catolică, deservită de un preot; 368 case de locuit; 3 cîrciumĭ; 5 morĭ de apă.

Populaţiunea este de 369 familiĭ, saŭ 1508 suflete, dintre carĭ: 36 Romînĭ, 1443 Ungurĭ, 10 Germanĭ, 9 Armenĭ, 9 Izraeliţĭ şi 1 Italian; 1099 agricultorĭ; 1 meseriaş; 5 comercianţĭ; 4 avînd profesiunĭ libere; 200 muncitorĭ şi 13 servitorĭ.

Contribuabilĭ sunt 341.

După legea rurală din 1864 s'aŭ împroprietărit 258 locuitorĭ, cu 611 fălcĭ şi 11 prăjinĭ în ţarină.

Teritoriul comuneĭ are o întinderere apoximativ de 5500 hect. Proprietarĭ marĭ sunt: Alexandrina Casso şi Andrieş Fodor.

Pădurile ocupă peste 3000 hect.

Budgetul comuneĭ pe exerciţiul 1891—1892, avea la veniturĭ leĭ 2973, banĭ 37, şi la cheltuelĭ leĭ 2734, banĭ 15.

Totalul pămînturilor de cultură este de 952 hect.

Viile ocupă 196 hect., care în 1890 aŭ dat 9408 hectol. vin alb. După controalele divizieĭ filoxerice (1891) viea lucrătoare avea 177 1/2 hect. şi cea nelucrătoare 23 1/2 hect.

Vite sunt: 190 caĭ, 513 vite cornute, 686 porcĭ, 179 capre şi 182 oĭ.

Teritoriul comuneĭ este străbătut la E. de calea naţională Focşani-Bacăŭ, iar satul se găseşte pe calea vecinală Fundul-Răcăciuni-Călugăra.

Are o staţie de drum de fer, (Faraoani) situată la E. satuluĭ.

Distanţele: la Bacăŭ, capitala districtuluĭ, 18 kil.; la com. Valea-Seacă, reşedinţa plăşeĭ, 6 kil.; la com. Cleja, 4 kil.; la com. Valea-Mare, 3 kil.; la com. Gioseni, 7 kil.

Faraoani, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-j., reşedinţa comuneĭ cu acelaşĭ nume, pe valea Bancea şi dintre pîraiele Valea-Mare, Cleja şi pe podişul format de dealul Bitcheşul. Are o şcoală; o biserică catolică, clădită de locuitorĭ la 1700; 3 cîrciumĭ.

Sunt 369 familiĭ, saŭ 1508 suflete, toţĭ Ungurĭ.

Vite sunt: 190 caĭ, 513 vite cornute, 686 porcĭ, 179 capre şi 182 oĭ.

Faraoani, *staţie de dr. d. f.*, jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-j., cătunul Faraoani, pe linia Mărăşeşti-Bacăŭ, pusă în circulaţie la 13 Septembrie 1872. Se află între staţiile Răcăciuni (7.9 kil.) şi Valea-Seacă (10.6 kil.) Înălţimea deasupra niveluluĭ măriĭ e de 118.75 m. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 10751 leĭ, 95 banĭ.

Faraoani, *moşie*, jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-j., com. Faraoani, aparţinînd Alexandrineĭ Casso.

Farca-Mare. Vezĭ Farcul-Mare, jud. Bacăŭ.

Farca-Mică. Vezĭ Farcul-Mic, jud. Bacăŭ.

Farcul, *şir de munţĭ*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Dărmăneşti, care începe în vîrful Farcul-Mic, se îndreaptă spre E., desparte Dofteana de Uz şi, la Brătuleşti, se termină prin Dealul-Rusuluĭ.

Farcul-Mare, saŭ **Farca-Mare**, *vîrf de munte*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Dărmăneşti şi d'a dreapta Uzuluĭ. Este îmbrăcat cu pădurĭ seculare. Este înalt aproape de 1000 m. şi cuprinde în sînul săŭ multe minerale.

Farcul-Mic, saŭ **Farca-Mică**, *vîrf de munte*, pl. Munteluĭ, com. Dărmăneşti; e situat la S. de cel mare, tot d'a dreapta Uzuluĭ.

Farfara, *deal*, în raionul comuneĭ Muncelul, jud. Tecuciŭ; are o întindere de 24 m. şi o înălţime de 60 m.

Farul, *munte*, al satelor Nejerul, Spulberul şi Paltinul, pl. Vrancea, jud. Putna.

Farul-Englez, *far*, făcut de o companie Engleză, pe ţărmul Măriĭ-Negre, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. Sf. Gheorghe (saŭ Cadîrlez); este situat pe o înălţime de 1 m., la marginea uneĭ bande de nisip, cuprinsă între lacul Periteasca-Mare şi ţărmul Mareĭ, pe grindul numit La-Perişor. Lîngă el se află şi o cherhana.

Fasolişţea, *deal*, în jud. Suceava, com. Brădăţelul, parte acoperit de lanurĭ şi fînaţurĭ şi parte de huceagurĭ.

Fata, *com. rur.*, jud. Olt, pl. Vedea-d.-s., compusă din 3 cătune: Fata, Dincani şi Buretești. Este situată pe dealul Fata, la 50 kil. depărtare de capitala jud. şi la 1 kil. de a plăşeĭ.

Se mărgineşte la E. cu com. Izvorul, la V. cu gîrla Vediţa, la N. cu com. Govora şi Vieroşul şi la S. cu com. Gura-Bouluĭ.

Are o populaţiune de 1156 locuitorĭ (556 bărbaţĭ, 600 femeĭ), în care intră şi 4 familiĭ

www.dacoromanica.ro

de Ţigani, carî se ocupă cu fierăria.

In com. sunt 2 biserici (la Fata şi Dincani), deservite de 2 preoţi.

Locuitoriĭ com. sunt moşneni. Eĭ aŭ: 26 caĭ şi epe, 200 boĭ, 100 vacĭ, 20 capre, 1200 oĭ şi 200 porcĭ.

Pe rîul Vediţa, în cercul com., e o moară de măcinat.

Suprafaţa com. e de 500 hect. cu izlaz, rîpĭ şi pămînt arabil.

Scoala datează în com. dela 1850. Cu întreţinerea eĭ statul cheltueşte anual 1404 leĭ. Se frecuentă de 34 copiĭ din numărul de 134 copiĭ (62 băeţĭ şi 72 fete), în vîrstă de scoală. Ştiŭ carte 70 bărbaţĭ.

Se fabrică aci anual, în termen mijlociŭ, 1500 decal. ţuică.

Veniturile com. se urcă la 2242 leĭ, 90 banĭ şi cheltuelile la 2242 leĭ, 90 banĭ.

Sunt 227 contribuabilĭ.

Prin comuna Fata trece şoseaua comunală, care o leagă cu comunele: Izvorul, Gura-Bouluĭ şi Vieroşul.

Dealul-Ursuluĭ şi Piscul-Ţepeĭ, servesc vitelor pentru păşune. E udată de apele: Bouluĭ, Notinuluĭ, Bouşoruluĭ şi Feteĭ, carĭ se varsă în gîrla Vediţa.

Fata, *sat*, face parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Are o populaţie de 620 locuitorĭ. Aci e o biserică, zidită la anul 1841, de Petcu Ion şi soţia sa Ioana.

Fata, *deal*, în raionul com. Fata, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt, pe care se cultivă 8 hect. vie.

Fata, *pîrîŭ*, izvoreşte din raionul com. Rîjleţul-Vieroş, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt; formează puţin hotarul între această com. şi com. Cocul Popeşti, jud. Argeş, şi trece în moşia Rijleţul-Govora.

Fata, *vale*, jud. Olt, pl. Vedea-d.-s., com. Fata; se varsă în gîrla Vediţa.

Fata-Moartă, *pîrîiaş*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Mănăstirea-Caşinul; se scurge d'a stînga pîrîuluĭ Caşinul.

Faţa, *mahala*, în jud. Mehedinţi, com. rur. Slivileşti, din pl. Văilor.

Faţa, *mahala*, în judeţul Mehedinţi, com. rur. Rocşoreni, din pl. Dumbrava.

Faţa, *mahala*, în jud. Mehedinţi, com. rur. Bălţaţi-de-Jos, din pl. Dumbrava.

Faţa, *deal*, în jud. Buzăŭ, com. Fiteşti, acoperit de fineaţă.

Faţa, *deal*, în partea de E. a com. Moreni, pl. Filipeşti, jud. Prahova. Ca maĭ toate dealurile din com. Moreni este acoperit cu viĭ.

Faţa-Alunişuluĭ, *loc izolat*, pe proprietatea statului Iezerul şi Brazi, pendinte de comuna Cheia, plaiul Cozia, judeţul Vîlcea.

Faţa-Bogăţieĭ, *deal* păşunabil, în jud. Suceava, com. Sasca.

Faţa-Capreĭ, *deal*, jud. Prahova, com. Cărbuneşti, pl. Podgoria; servă de izlaz pentru vite.

Faţa-Capreĭ, *poiană*, jud. Prahova, com. Ariceşti, pl. Podgoria. Aci păşunează vitele locuitorilor. Servă şi ca izlaz de fîn.

Faţa-Cîmpuluĭ, *deal*, la S. de com. Gorganul, pl. Podgoria, jud. Muscel.

Faţa-Cristeĭ, *pădure*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-de-Sus, com. Bucşeşti; esenţe: fag şi stejar; proprietarĭ sunt Colonelul Iarca şi Mateĭ Crupenschi.

Faţa-cu-Gorînĭ, *pădure*, în jud. Buzăŭ, com. Pănătăul, cătr. Slabi; face un corp cu Valea-cu-Plopiĭ, de 50 hect. are şi puţin izlaz; e proprietate moşnenească.

Faţa-Găvaneĭ, *munte*, în jud. Prahova şi în partea de E. a com. Predealul, pl. Peleşul, la hotarul Ţăreĭ. Din acest munte izvoreşte valea Azuga.

Acest munte, împreună cu Susaiul, Costila, Unghia-Mică, Retivoiul, jumătate din Lacul-Roşu, Vîrful-luĭ-Drăgan, aparţinea, din timpurile cele maĭ vechĭ, familieĭ Dudeştilor.

Astă-zĭ e proprietatea M. S. Regeluĭ Carol I, şi a fost cumpărat, împreună cu toţĭ munţiĭ arătaţĭ maĭ sus, în Maiŭ 1892, dela Manuk-Beĭ pe preţul de 850000 leĭ.

Faţa-Huşniţeĭ, *mahala*, în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-j.; ţine de com. rur. Pavăţul.

Faţa-Inaltă, *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Tisăul, cătr. Glodul, acoperită de pădure. Din poalele sale izvoreşte o puternică sorginte de apă minerală, conţinînd fier şi sulf în abondenţă. Pe margine, sulful se găseşte în formă de pulbere. Se scurge în rîul Nişcovul.

Faţa-Inaltă, *deal*, acoperit cu viĭ în com. rur. Slaşoma, pl. Dumbrava, jud. Mehedinţi; viile de aci produc vin mult şi bun.

www.dacoromanica.ro

Faţa-Inaltă, *deal,* acoperit cu vii, pe teritoriul com. Dobra, pl. Cîmpul, jud. Mehedinţi.

Faţa-Inaltă, *pădure,* în jud. Buzău, com. Tisăul, cătr. Glodul; face parte din corpul Bradul-cu-Sforile; are 107 hect.

Faţa-luĭ-Craiŭ, *poiană*, în partea de N. a com. Cerașul, plaiul Teleajenul, jud. Prahova.

Faţa-luĭ-Dobre, *pădure particulară,* supusă regimuluĭ silvic, pendinte de com. Cheia, plaiul Cozia, jud. Vîlcea.

Faţa-luĭ-Gheorghe, *munte,* la N. de com. Măneciul-Ungureni, pl. Teleajenul, jud. Prahova. E udat la poale de: Valea-Ciumerniculuĭ (la S.), de Valea-Neagră (la N.) și la E. de rîul Teleajenul.

Faţa-luĭ-Gheorghe (Muntele-), *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, încă din anul 1883, pe moșia Muntele-Faţaluĭ-Gheorghe, com. Măneciul-Ungureni, pl. Teleajenul, jud. Prahova.

Faţa-luĭ-Lomotă, *loc izolat*, în com. Teișani, pl. Teleajenul, jud. Prahova.

Faţa-luĭ-Nan, *cătun*, al com. Bălănești, jud. Buzău; are 100 loc. și 27 case.

Faţa-Mare, *cîmpie*, jud. Vîlcea. Vezĭ Porcilor (Dealul-).

Faţa-Mare, *munte,* în com. Gura-Teghiĭ, jud. Buzău, acoperit de brad și fag; culminează în Vîrful-Monteoruluĭ.

Faţa-Mare, *deal*, în com. rur. Bășești, plaiul Cerna, jud. Mehedinţi.

Faţa-Mare, *pădure*, în jud. Buzău, com. Colţi, cam de 120 hect.; face parte din pădurea statuluĭ Alunișul.

Faţa-Pietreĭ, *deal*, în jud. Prahova, pl. Prahova, com. Valea-Lungă.

Faţa-Plavăţuluĭ, *loc izolat*, cu frumoasă priveliște, în jud. Muscel, sub muntele Brătila, strîns între rîul Dîmbovița și rîul Doamna.

Faţa-Racoviţa, *sat,* în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Bralostița, situat la V. de satul de reședință. Are 134 suflete, 68 bărbaţĭ, 66 femeĭ. Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Bralostița. In anul școlar 1892—93 aŭ frecuentat școala 4 băeţĭ. Cu vîrsta de școală sunt 10 copiĭ. Știŭ carte 12 locuitorĭ. In sat este 1 băcănie și 1 cîrciumă.

Faţa-Roata-și-Ursoaia, *pădure particulară*, supusă regimuluĭ silvic, aflată pe moșia Pîrîieni-d.-s., plasa Mijlocul, județul Vîlcea.

Faţa-Satuluĭ, *pădure*, proprietatea statuluĭ, în întindere de 400 hect., pendinte de com. Bădeni-Ungureni, plaiul Dîmbovița, jud. Muscel.

Faţa-Sf.-Ilie, *vîrf de munte,* din Culmea-Cozieĭ, plaiul Loviștea, jud. Argeș. Are o înălțime de 2029 m. d'asupra nivelului măriĭ. Din acest munte izvorește rîul Topologul.

Faţa-Tălășmanuluĭ, *pădure*, în apropierea satuluĭ Almașul, com. Dobreni, pl. Piatra-Muntele; jud. Neamțul; este proprietatea statuluĭ.

Faţa-Teiuluĭ, *loc izolat*, com. Cacova, plasa Ocolul, jud. Vîlcea.

Faţa-Satuluĭ, *movilă*, pe moșia Avrămeni, com. Avrămeni, pl. Bașeul, jud. Dorohoiŭ.

Faţa-Spumeĭ, *stîncă de sare*, în cătr. Andreiașul, com. Mera, jud. Putna. Aci se află niște micĭ izvoare de ape minerale.

Faţa-Valea-luĭ-Cîine, *com. rur.*, jud. Gorj, pl. Girlotul, în partea de S. a com. Groșerea, situată parte pe loc șes și parte cam pe coasta lanțuluĭ de înălțimĭ din dreapta Gilortuluĭ. Se compune din cătunele: Faţa-Valea-luĭ-Cîine, Pîrîul și Valea-luĭ-Cîine.

Are o suprafață de 980 hect., din care 230 hect. pădure, 230 hect. loc de cultură, fînețe și pășune.

Are o populație de 302 familiĭ, saŭ 1106 suflete, din carĭ 30 familiĭ, cu 92 suflete țiganĭ. Sunt 240 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 66 pluguri, 96 care cu boĭ, 6 căruțe cu caĭ; 65 stupĭ.

Vite: 537 vite marĭ cornute, 48 caĭ, 781 oĭ, 335 capre și 312 rîmătorĭ.

Venitul com. este de leĭ 1601, banĭ 46, iar cheltuelile de leĭ 1456, banĭ 35.

Comunicația se face prin șoseaua comunală, care o leagă la N. cu Groșerea, iar la S. cu cătr. Capul-Dealuluĭ, al comuneĭ Brănești.

In com. se găsesc: 2 puțurĭ, 8 fîntînĭ; o cîrciumă.

Are o școală, înființată la anul 1880, frecuentată de 40 de elevĭ, din 52 înscrișĭ; 3 bisericĭ, deservite de 2 preoțĭ și 3 cîntărețĭ.

Faţa-Valea-luĭ-Cîine, *cătun* de reședință al comuneĭ cu același

www.dacoromanica.ro

nume, pl. Gilortul, jud. Gorj. Are o suprafaţă de 710 hect. şi o populaţie de 52 familiĭ, saŭ 150 suflete, din carĭ 3 familiĭ cu 12 suflete Ţigani.

Sunt 40 contribuabilĭ.

Locuitorii posedă: 30 pluguri, 21 care cu boĭ, 2 căruţe cu caĭ; 15 stupĭ.

Vite: 188 vite marĭ cornute, 16 caĭ, 237 oĭ, 135 capre şi 172 rîmătorĭ.

In cât. sunt 2 puţurĭ şi 4 fîntînĭ.

Are o şcoală înfiinţată de intendentul militar Petroniu şi frecuentată de 40 de elevĭ; o biserică de lemn făcută de Şerban Caramanlăŭ.

Faţa-Văii, *deal*, în com. rur. Băseşti, plaiul Cerna, jud. Mehedinţi.

Faţa-Văii, *pădure*, în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d,-s.; ţine de com. rur. Miluta.

Faţa-Văii, *pădure*. Vezĭ Dragomirescul, jud. Prahova.

Fauri, *deal*, pe care se află şi pădurea cu aceeaşĭ numire. Se află în partea de S. a satuluĭ Ţipileşti, com. Rădiul-Mitropolieĭ, pl. Copoul, jud. Iaşi. La poalele acestuĭ deal se întinde valea numită Fauri.

Fauri. Vezĭ Zideşti, *moşie*, jud. Neamţul.

Fauri, *pîrîŭ*, izvoreşte de sub pădurea cu acelaşĭ nume şi, trecînd prin marginea satuluĭ Ţipileşti, com. Rădiul-Mitropolieĭ, pl. Copoŭ, jud. Iaşi, se varsă în Jijia.

Fauri-de-Jos, *sat*, în jud. Neamţul, pl. Bistriţa, com. Zăneşti; formează cu marginele sale despre S. hotarul despre com. Podoleni; este situat spre S. de sat Fauri-d.-s., la 20 kil. depărtare de oraşul Piatra.

Fauri-de-Jos, *moşie*, în jud. Neamţul, pl. Piatra-Muntele, com. Zăneşti.

Fauri-de-Sus, *sat*, în jud. Neamţul, pl. Bistriţa, com. Zăneşti, situat în drumul şoseleĭ judeţene mixte Piatra-Bacăŭ, la S. de satul Zăneşti (depărtare de 18 kil. de la oraşul Piatra).

Fauri-de-Sus, *moşie*, în jud. Neamţul, pl. Piatra-Muntele, com. Zăneşti.

Faurul, *deal*, în com. rur. Secul, pl. Dumbrava, jud. Mehedinţi.

Faurul, *pădure*, numită şi Pădurea-Fauruluĭ, în com. rur. Secul, pl. Dumbrava, jud. Mehedinţi.

Faurul, *poiană*, în jud. Mehedinţi, pl. Blahniţa; ţine de com. rur. Oreviţa.

Faurul, *pîrîiaş*, în satul Rădăşeni, jud. Suceava.

Faurul, *vale*, izvoreşte din raionul com. Făgeţelul, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt şi se împreună cu valea Alunişul, tot în raionul com. Făgeţelul.

Faurului (Dealul-), *ramificare a dealuluĭ* Mogoşeşti, care se prelungeşte prin com. Scheia, pl. Fundurile, jud. Vasluiŭ spre E. şi se termină în şesul Scînteia. Culmea luĭ servă de hotar între comuna Scheia şi com. Valea-Satuluĭ.

Faurului (Valea-), *vale*, în jud. Gorj, pl. Amaradia, prin care curge torentul cu acelaşĭ nume, care îşĭ ia naştere din dealul Obîrşia şi se varsă la Negoeşti în pîrîul Gioarca, unde se termină şi valea.

Făcăeni, *com. rur.* şi *sat*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, situată între comunele Borduşeani şi Găiţa.

Teritoriul acesteĭ com. se întinde din Dunăre spre V., prin insula Balta şi pe cîmpia Bărăganul, până în teritoriul com. Hagieni, avînd o suprafaţă de 4500 hect., din carĭ 2000 hect. pămînt de cultură, 250 hect. pădure şi 2250 hect. baltă. Cuprinde o singură moşie.

După legea rurală din 1864, sunt împroprietăriţĭ 108 locuitorĭ şi neîmproprietăriţĭ se maĭ află 23.

Comuna se compune dintr'un singur sat, situat pe ţărmul stîng al braţuluĭ Borcea, spre S., şi lipit de satul Găiţa. Este schelă la Borcea, unde se fac încărcărĭ de cereale pentru Brăila. Aci este reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale.

Teritoriul comuneĭ este udat de Dunăre, de Borcea şi de lacurile Rotundul şi Coimatul, precum şi de braţele (privalele): Săltăniţa, Repejorul, Strîmbul şi Vîlga.

Populaţiunea com. este de 197 familiĭ, saŭ 995 suflete: 405 bărbaţi şi 545 femeĭ; 980 Romînĭ, 10 Grecĭ şi 5 Bulgarĭ; 245 agricultorĭ, 20 meseriaşĭ, 1 industriaş, 10 comercianţĭ, 7 cu profesiunĭ libere, 30 muncitorĭ şi 34 servitorĭ. Ştiŭ carte 215 persoane.

Vite sunt: 250 caĭ, 680 boĭ, 2000 oĭ, 150 bivolĭ şi 700 porcĭ.

Venitul comuneĭ în anul 1886—87 era de 2840 leĭ şi cheltuelile de 3114 leĭ.

Este o şcoală mixtă, frecuentată de 57 elevĭ şi 7 eleve, condusă de un învăţător, retribuit

www.dacoromanica.ro

de stat și comună; o biserică deservită de un preot și doĭ dascălĭ, retribuiţĭ de comună cu suma anuală de 530 leĭ.

Făcăeni, *sat*, face parte din com. rur. Măneciul-Ungureni, pl. Teleajenul, jud. Prahova, și e situat în partea de S.-V. a com.

Se zice că acest cătun a existat ca sat maĭ mare și sub alt nume, dar o ciumă din acele timpurĭ ar fi secerat aproape toată populaţia întregulŭĭ sat, și ceĭ carĭ maĭ rămaseră în viaţă aŭ fugit în lume de groaza pustiuluĭ, ce se întinsese peste satul lor.

A fost și o biserică, ale căreĭ urme se văd și azĭ în grădina locuitoruluĭ Bucur Jianu, și șosea regulată, ce mergea pe valea rîuluĭ Telejenelul, până în Ardeal.

In urma ciumeĭ, se zice, mocaniĭ de dincolo, veniţĭ cu oile peste plaiurĭ, aŭ dat peste acele case pustiite, și se așezară în ele. Intre ceĭ veniţĭ fu și o femee din ţinutul Secuilor, de profesie morăriţă, care îșĭ făcu o moară pe pîrîiașul din S. sătuculuĭ. Moara avea o roată, și de oare-ce poporul la moara cu o roată ĭ-a zis și ĭ zice chiar făcăŭ, cătunuluĭ din noŭ înfiinţat ĭ-a dat numele de Făcăŭ; iar pîrîiașuluĭ, pe care era așezată moara, i-a rămas numele de Secuianca, după numele ţinutuluĭ din care venise morăriţa. Acest cătun se crede a fi cel maĭ vechiŭ din toate cătunele com. Măneciul-Ungureni.

Intre cătunul de azĭ, Făcăeni, și între satul Făcăeni, situat pe malul stîng al Borceĭ, din pl. Borcea, jud. Ialomiţa, locuitoriĭ cred că există o strînsă legătură. Locuitoriĭ acestuĭ sat fiind vecinic fugăriţĭ de neamurile păgîne, parte din eĭ aŭ plecat d'aci și aŭ format satul Făcăeni după malul Borceĭ.

Cătun. Făcăeni are o populaţie de 97 locuitorĭ (47 b. și 50 f.)

Făcăi, *cătun*, ţine de com. Ocnele-Marĭ, pl. Ocolul, jud. Vîlcea. Este situat la S. de reședinţa com. Are o biserică zidită la anul 1762 de Antonie Monahul; pe pisanie se citește următoarele:

«Această sfîntă și Dumnezecască biserică s'aŭ făcut din temelie de robul luĭ Dumnezeŭ Antonie Monahul, cu toată cheltuiala luĭ; pristăvindu-se aŭ lăsat ca s'o zugrăvească Barbu Catana și sculîndu-se feciorĭ luĭ aŭ împodobit cu zugrăvele, după cum se vede, sfînta biserică și s'aŭ zugrăvit în zilele prea luminatuluĭ Constantin Nicolae Io Voevod, anul 7270, saŭ 1762».

Făcăiana, *numire* dată uneĭ *părţi* din *pădurea* statuluĭ Tihulești-Cozieni, din com. Bălănești, jud. Buzăŭ.

Făcăianca, *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Bălănești, cătun. Cozieni-d.-j.; e acoperită de pădure.

Făcăile, *pîrîŭ*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Balta-Verde, ce se varsă în pîrîul Cîrcea. Pe pîrîul Făcăile sunt două morĭ numite Făcăĭ. Are un pod pe dînsul.

Făcăleţești, *sat*. Vezĭ Dealul-Făcăleţești.

Făcăul, saŭ **Cătunul**, *cătun*, pendinte de com. Bulbucata, pl. Neajlovul, jud. Vlașca, proprietatea moștenitorilor Sămășescu Cătuneanu, situată pe apa Neajlovuluĭ, departe de Bucureștĭ de 38 kil. și de Giurgiu de 55 kil.

Făcăul, *vălcelușă*, despre satul Coteni, com. Bulbucata, pl. Neajlovul, jud. Vlașca, ce trece prin cătunul Făcăul.

Făcria, *sat*, în jud. Constanţa, pl. Medjidia, cătun. com. Tortoman, așezat în partea centrală a plășeĭ și cea S.-E. a com., la 8 kil. spre S.-E. de cătun. de reședinţă al com. Tortoman, pe clina estică a dealuluĭ Panaghisul. Numele săŭ cel vechiŭ a fost Panaghisul și azĭ chiar e cunoscut sub amîndouă numirile. Este un sat mic cu vre-o 50 case, avînd 30 familiĭ, cu 120 suflete, în mare parte Tătarĭ, carĭ se ocupă cu creșterea vitelor și puţină agricultură. Este situat la 2 kil. spre N.-V., de orașul Medjidia între drumurile judeţene Medjidia-Hîrșova și Medjidia-Cara-Murat.

Făcuţi, *sat*, în partea de N.-V. a com. Brăești, pl. Cîrligătura, jud. Iași, situat pe podișul din stînga pîrîuluĭ Sîrca, pe o suprafaţă de 957 hect., cu o populaţie de 38 familiĭ, saŭ 167 locuitorĭ, carĭ se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor. Sunt de 498 capete de vite, din carĭ: 80 vite mari cornute, 6 caĭ, 400 oĭ și 12 rîmătorĭ.

Făcuţi, *pîrîŭ*, trece prin partea despre N. a com. Brăești, pl. Cîrligătura, jud. Iași; curge prin valea cu acelașĭ nume, pe lîngă marginea satelor Făcuţi și Gugea, apoĭ se varsă în Bahlueţ.

Făgădăul, *numire*, ce se maĭ da înainte *satuluĭ* Căușeni, din com. Boghicea, pl. Siretul-d.-j., jud. Roman.

Făgădăul, *baltă*, pe moșia Slobozia, com. Horodiștea, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Făgădăul, *movilă*, jud. Dorohoiŭ. Vezĭ Bodeasa, deal.

Făgădăul, *deal*, situat între sa-

www.dacoromanica.ro

tele Ghilovești și Aninoasa, com. Găiceana, jud. Tecuciŭ. Continuă spre N. în jud. Bacăŭ, com. Parincea.

Pe ambele coaste ale dealuluĭ se află satele Ghilovești și Aninoasa.

Făgădăuluĭ (Dealul-), *deal*, începe din marginea de S. a satuluĭ Lipovățul, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, și se termină în partea de E. a satuluĭ Deleni.

Făgădăuluĭ (Movila-), *movilă*, pe moșia Mitocul, com. Mitocul, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ.

Făgărașul, *deal*, se întinde de la N. spre S.-E., formînd o limbă între Dealul-Satuluĭ și dealul Coșca, din com. Coșești, pl. Racova, jud. Vasluiŭ.

Făgărașul, *pîrîŭ*, pe care umblă morĭ, în com. rur. Băsești, plaiul Cerna, jud. Mehedinți.

Făgărașul-Noŭ, *sat*, în jud. Constanța, pl. Hîrșova, căt. com. Urumbei, situat în partea de E. a pl. și cea de S. a com., pe valea Pinga-Dere (Aigăr-Ahmet), pe malul drept al pîrîuluĭ Aigăr-Ahmet, la 3 kil. spre S.-V. de căt. de reședință Urumbei. Este dominat la V. de dealul Ceemișicu-Bair, la S. de dealul Hagi-Capar-Tepe și la V. de Movila-Căpitanuluĭ (saŭ Araclar saŭ Făgărașul-Noŭ). Și-a luat numele de la Romîniĭ Transilvăneni de prin împrejurimile Făgărașuluĭ. Suprafața sa este de 2821 hect., dintre carĭ 200 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ și de grădinĭ. Populația sa este de 167 familiĭ, saŭ 791 suflete. Drumul comunal Urumbei-Rahman trece prin sat cu o direcție de la N. la S. Un alt drum pleacă, spre E., la Topolog și altul spre V., la Dăeni.

Făgărașul-Noŭ, *deal*, în jud. Constanța, pl. Hîrșova, pe teritoriul com. rur. Urumbeĭ, și anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Făgărașul-Noŭ; se desface din culmea Dăenilor de la vîrful Araclar sau Făgărașul-Noŭ; se întinde spre E., printre pîraiele Aigăr-Ahmet și Sarai, brăzdînd partea de N. a plășeĭ și cea de S.-V. a com., are 190 m. înălțime, dominînd văile de maĭ sus și satul Făgărașul-Noŭ; este acoperit cu pășunĭ și fînețe.

Făgărașul-Noŭ, *vale*, în jud. Constanța, pl. Hîrșova, com. Urumbeĭ, cătunul Făgărașul-Noŭ; vine din poalele N. ale dealuluĭ Făgărașul-noŭ; se îndreaptă spre N., trecînd cu direcția de la S. spre N., prin satul Făgărașul-Noŭ și se deschide în pîrîul Aigăr-Ahmet, pe stînga, în fața ruinelor satuluĭ Șerușeler; are malurĭ înalte și pietroase.

Făgărașul-Noŭ, altă *numire* a *movileĭ* zisă a căpitanuluĭ Araclar, jud. Constanța, așezată la $2^1/_2$ kil. spre S.-V. de satul Făgărașul-Nou; are 188 m.; este artificială; a fost punct de orientare.

Făgărașul, *pădure*, în întindere de 70 hect., lîngă satul Dracsini, com. Drăcșani, pl. Miletinul, jud. Botoșani.

Făgătul, *pădure*. Vezĭ Urlați, pădure, com Vîrful-Cîmpuluĭ, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Făgeanca, *gîrlă*, izvorește de la locul numit Dealul-Catineĭ și se varsă în rîul Bratia, în raionul cătunuluĭ Poenița, com. Golești, pl. Rîurile, jud. Muscel. Trece pe lîngă localul școaleĭ și primărieĭ.

Făgetul, *sat*, făcînd parte din com. rur. Drajna-d.-j., pl. Teleajenul, jud. Prahova. Are o populație de 423 loc. (215 b., 208 f.) In raionul acestuĭ cătun, pe apa Drajna, e o moară.

In apropiere de rîul Drajna sunt două helcștaie: unul cu o suprafață de 400 m. p., în care se găsește multă caracudă, și altul, maĭ sus, cu mult maĭ mic și maĭ adînc, acoperit cu trestie.

Locuitoriĭ acestuĭ cătun aŭ ținut maĭ înainte de Drajna-d.-s., în raza căreia aŭ fost împroprietăriți la 1864. Acest cătun este foarte aproape de Drajna-d.-s., în cît formează o singură grupă de locuințe, pe cînd de Drajna-d.-j. e separat prin distanțe de 3 — 8 kil. Acest cătun ține de secțiunea școaleĭ din Drajna-d.-s., și locuitoriĭ luĭ sunt enoriașĭ aĭ bisericeĭ de aci.

Făgetul, *numire vechie* a *cătunuluĭ* Toropălești, din comuna Buda, jud. R.-Sărat.

Făgetul, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Mlăjetul, între Stănila și Hînsarul, pe malul stîng al rîuluĭ Bîsca-Rozileĭ; e acoperit de pădure.

Făgetul, *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Gura-Dimieneĭ, formată maĭ mult din pietriș; servă de izlaz.

Făgetul, *pădure*, în jud. Buzăŭ, com. Gura-Dimieneĭ; are vre-o 20 hect.

Făgetul, *pădure*, în întindere de 243 hect., situată între Verești și Dumbrăveni, com. Dumbrăveni, pl. Siretul, jud. Botoșani.

Făgetul-Rotund, *vîrf de munte*,

www.dacoromanica.ro

jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Brusturoasa, înalt de 1304 m. și care face parte din șira Voica. Este situat chiar pe granița austro-ungară, d'a dreapta Ciugheșuluĭ.

Făgetuluĭ (Gura-), *sat,* în județul R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., cătunul comuneĭ Tîmboești; înainte se numea Pietroasa; este așezat în partea de V. a com., pe poalele dealuluĭ Gurguia, la 1 1/2 kil. spre V. de cătunul de reședință, Tîmboești; are o întindere de 217 hect., cu o populație de 140 familiĭ, saŭ 523 suflete, din carĭ: 155 contribuabilĭ; 58 persoane știind carte.

Făgețelul, *com. rur.*, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt, situată pe rîul Vedea și pe dealurile Făgețeluluĭ și Boba, la 50 kil. departe de capitala județuluĭ și la 5 kil. de a plășeĭ.

Se mărginește cu comunele: Chilia și Topana (N.), Alunișul și Profa (S.), Gura-Bouluĭ (E.), Urși și Părоși (V.)

Se compune din 6 cătune: Boba, Ciorica, Făgețelul, Isaci, Cojoci și Iănțăști. Are o populațiune de 360 familiĭ, saŭ 1333 suflete, în care intră și 8 familiĭ de țiganĭ.

Contribuabilĭ sunt 300.

Reședința comuneĭ e în cât. Boba.

Toțĭ locuitoriĭ sunt moșneni.

Eĭ desfac produsul munceĭ lor în orașul Pitești.

Vite sunt: 54 caĭ și epe, 200 boĭ, 300 vacĭ, 50 capre, 1600 oĭ și 500 porcĭ.

Comuna se întinde pe o suprafață de 1643 hect.

In raionul comuneĭ sunt 5 bisericĭ (la Boba, Ciorîca, Făgețelul-din-Deal, Făgețelul-din-Vale și Isaci).

Școala există în com. de la 1857. Localul eĭ s'a construit din noŭ și e proprietatea comuneĭ. Se frecuentă de 18 copiĭ (16 b. și 2 f.), din numărul de 192 copiĭ (99 b. și 93 f.) în vîrstă de școală. Cu întreținerea eĭ statul cheltuește anual 1404 leĭ. Știŭ carte 102 bărbațĭ.

Comerciul se face în comună de 3 cîrciumarĭ.

Veniturile și cheltuelile comuneĭ sunt de 2862 leĭ anual.

Șosele comunale leagă comuna Făgețelul, cu comunele Chilia și Gura-Bouluĭ (la E.); Părоși și Urși (la V.); Topana (la N.); Alunișul (la S.)

E brăzdată de dealurile: Ciorîca, al-Băjănieĭ, Boba și al-Cojocilor, carĭ servă locuitorilor pentru agricultură și pășunatul vitelor

E udată de rîul Vedea și de gîrlele: Ciorîca, Alunișul, Faurul, Plapcica, Budusluveștĭ și Plapcea. Toate și-aŭ scurgerea după teritoriul acesteĭ comune. Văile poartă numele gîrlelor.

In raionul comuneĭ, pe gîrla Ciorîca, sunt 2 morĭ de măcinat.

Făgețelul, *sat,* în jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-s, com. Ciumași, situat d'a stînga Bistrițeĭ. Are o populație de 22 familiĭ, saŭ 66 suflete.

Vite: 9 caĭ, 28 vite marĭ cornute și 6 porcĭ.

Distanțala reședința cu școala este de 4900 m.

Făgețelul, *sat,* face parte din com. rur. cu același nume, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Are o populațiune de 400 locuitorĭ, și e despărțit în două mahalale: Făgețelul-din-Deal și Făgețelul-din-Vale. Cade în partea de N. a com., pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Vedea și pe dealul Boba.

Aci sunt 2 bisericĭ: una în Făgețelul-din-Deal, zidită la anul 1822, Episcop fiind Ilarion de Argeș, a doua în Făgețelul-din Vale, făcută la 1819, Episcop fiind Iosif de Argeș, în zilele Domnitoruluĭ Alex. N. Suțu.

Făgețelul, *pădure,* pe moșia Orășeni, com. Curtești, pl. Tîrgul, jud. Botoșani.

Făgețelul, *deal,* în jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Gubancea, înalt de aproape 75 m. Este acoperit cu culturĭ de grîŭ și porumb.

Făgețelul, *munte,* în raionul com. Bădeni-Pămînteni, pl. Dîmbovița, jud. Muscel.

Făgețelul, *deal,* în jud. Neamțul, pl. de Sus-Mijlocul, com. Budești-Ghicăĭ; este situat în prelungirea dealurilor Făureĭ și Chiliile.

Făgețelul, *deal,* în com. Dobreni, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțul, situat în prelungirea dealurilor Dosurile și Dohotăria, pe lîngă satul Almașul.

Făgețelul, *munte,* jud. Neamțul, înalt de 1166 m., în ramura Carpaților, la hotar, situat între muntele Chicerul și Muntele-Verde.

Făgețelul, *deal,* la N.-V. de com. Vaĭ-de-Eĭ, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, pe care se cultivă tot felul de cereale, servește și pentru pășune. Are o lungime de 3 kil.

Făgețelul, *deal,* acoperit de pădure de fag, pe moșia Huși, jud. Suceava.

Făgețelul, *deal,* lîngă satul Cihoreni, parte acoperit de pădure și parte imaș, jud. Suceava.

Făgețelul, *loc izolat* și *punct de*

www.dacoromanica.ro

hotar, în jud. Buzău, com. Boziorul, pe muntele Dîlma.

Făgețelul, *pădure*, în jud. Neamțul, plasa de Sus-Mijlocul, com. Petricani, situată pe lîngă satul Grași. Proprietatea statuluĭ.

Făgețelul, *parte* din *pădurea* moșieĭ Stolniceni-Prăjescu, în hotarul moșieĭ Pășcani, jud. Suceava.

Făgețelul, *pîrîŭ*, în jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Velești, ce formează hotarul de V. al comuneĭ către com. Amărești. Se varsă pe malul drept al rîuluĭ Geamartaluiul și curge prin Valea-Făgețelul.

Făgețelul, *pîrîŭ*, în jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Gubancea, ce curge în direcțiunea V.-E., prin partea de N. a com. Se varsă în pîrîul Petriceaua, drept în centrul comuneĭ.

Făgețelul, *pîrîŭ*, izvorește din dealurile cătr. Pelcani, com. Chilia, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt; străbate cătunele: Lerești-Pelcani, Telesmani și Chilia și se varsă în Vedea, aproape de șoseaua Făgețelul-Chilia.

Făgețelul, *vale*, în jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Gubancea, prin care curge pîrîul Făgețelul.

Făgețelul, *vale*, în jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Velești, prin care curge pîrîul Făgețelul.

Făgețelul, *vîlcea*, la N. de com. Vaĭ-de-Eĭ, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. Se varsă în gîrla Cungrișoara, pe țărmul drept, în raionul com. Vaĭ-de-Eĭ.

Făghieni, *sat*, în jud. Bacău, pl. Siretul-d.-s., com. Oțelești, situat pe deal și aproape de limita jud. Tecuciŭ, spre com. Colonești din acel județ. Are o biserică, clădită de locuitorĭ la 1832, deservită de un preot. Are 42 familiĭ cu 138 suflete.

Vite: 14 caĭ, 70 vite marĭ cornute și 23 porcĭ.

Făguleseĭ (Dealul-), *deal*, în jud. Vîlcea, pl. Olteț-ul-d.-j., comuna Făurești.

Făguleț-ul, *deal*, situat în marginea com. Pîrîul, plaiul Vulcan, jud. Gorj și în partea despre E. Se prelungește de la N. spre S. pe o întindere de aproape 3 kil.

Este proprietatea locuitorilor din com. Pîrîul.

Fălănica, *numire vechĭe* a *satuluĭ* Odobeasca, din com. Drăgșenei, pl. Tîrguluĭ, jud. Teleorman, sub care se vede trecut acest sat și pe harta stat-majoruluĭ austriac.

Fălăștoaca, *cătun*, pendinte de com. Comana, (în jos, pe apa Cîlnișt-ea la locul unde aceasta se varsă în rîul Argeșul) pl. Cîlnișt-ea, jud. Vlașca, pe proprietatea statuluĭ Comana, situată la dreapta pe dealul Cîlnișt-ea.

Fălăștoaca se numea în vechime Leota; Fraților Tunusli, în Istoria Țăreĭ, la pag. 189, zic: «Leota este satul unde se varsă Cîlnișt-ea în Argeș; ne fiind nicĭ un alt sat la această situație, nu poate fi de cît satul Fălăș-toaca, care a purtat acel nume».

In 1864 s'a împroprietărit aci 126 locuitorĭ, cu 378 hect.

Are o biserică zidită la 1874 și deservită de 1 preot și 2 dascălĭ; o școală mixtă, condusă de un învățător; în 1888 aŭ urmat la școală 34 băeți, 6 fete, din numărul de 42 băeți, 20 fete, în vîrstă de școală.

Este departe de stația drumuluĭ de fer Comana de 5 kil.

Sunt 21 hect. de vie.

Departe de Oltenița de 36 kil.; de București, de 32; de Giurgiu, de 42.

Vite: 256 boĭ și vacĭ, 30 bivolĭ, 70 caĭ, 720 oĭ și 340 rîmătorĭ.

Fălceasca, *pîrîŭ*, jud. Bacău, pl. Siretul-d.-s., com. Săcueni, care vine din jud. Roman și se scurge în Siret.

Fălcienilor (Iazul-), *iaz*, pe moșia Corlăteni, com. cu același nume, pl. Coșula, jud. Dorohoiŭ, în suprafață de 28 hect., 65 ariĭ.

Fălcile-din-Bărbătești, *moșie*, a statuluĭ, fostă pend nte de Schitul Surpatele, situată în com. Bărbătești, pl. Horezul, jud. Vîlcea, care, pe periodul 1888—93, s'a arendat cu 220 leĭ anual.

Fălciul, *județ*. Se află așezat în partea de E. a Romînieĭ Moldave, întinzîndu-se în lungul rîuluĭ Prut, din marginea de S. a jud. Iași, paralel cu jud. Vasluiŭ și cu o parte din jud. Tutova.

Miron Costin ne spune că, județul Fălciŭ din vechime se întindea pănă la Dunăre, în cît cuprindea tîrgușoarele Reni și Troianu. Mai în urmă, pe la 1769, această parte de loc forma un deosebit ținut, numit Hotărniceniĭ saŭ Greceniĭ și era administrat de un căpitan, pentru care, pe la 1860, se numea Căpitănia. De asemenea ținutul Fălciuluĭ mai cuprindea codrul numit Chigreciul saŭ Tigheciul, ce era de a stînga Prutuluĭ, și se întindea pănă la hotarul Bugeaguluĭ saŭ al Basarabieĭ, adică pănă la Șanțul-luĭ-Traian. Din vechi-

www.dacoromanica.ro

me, acolo locuiaŭ peste 12 miĭ de locuitorĭ carĭ se aflaŭ în necontenite lupte și supărărĭ cu Tătariĭ din Bugeag. In timpurile maĭ din urmă, precum se vede din o anafora a Adunăriĭ Obștești, ținuturile de peste Prut se modificase: Orheiul și Lăpușna se întrunise într'un singur ținut, numit al Lăpușneĭ saŭ al Orheiuluĭ, cu reședința în Orheiŭ; Codrul-Tigheciuluĭ forma un ținut a parte. Cu asemenea reforme ținutul Fălciŭ s'a micșurat mult pe partea stîngă a Prutuluĭ, pănă la anul 1812, cînd Ruși luînd de la Moldova toată partea despre N. și E., dintre Prut și Nistru, dinpreună cu Bugeagul, și cu toate olaturile turcești din acele părțiĭ, adică întreg pămîntul a părțeĭ de țară numită Basarabia, de atuncĭ județul Fălciŭ s'a redus numaĭ la partea ce se află astă-zĭ de a dreapta Prutuluĭ, în Moldova, la hotarele ce se vor descrie maĭ jos.

In curgerea timpurilor, de la înființarea statuluĭ Moldoveĭ și pănă maĭ în aniĭ din urmă, acest județ a suferit multe încălcărĭ dușmănoase, de la: Cazacĭ, Tătarĭ, Leșĭ, Turcĭ și Ruși. După cum vedem din cronicele noastre, n'a rămas un colț din pămîntul țăreĭ care să nu fi fost străbătut de vre unul din popoarele arătate; cu deosebire însă, jud. Fălciŭ a avut o soartă maĭ crudă de cît a multor altora județe, căcĭ el se afla în apropriere de Bugeagul, locuit de Tătarĭ, de Ucrania, locuită de Cazacĭ și în drumul cetățelor Benderul, Hotinul și Camenița, pe unde se făceaŭ expediținile turcești contra Polonilor.

Invaziunile Cazacilor și ale Tătarilor, din vechime, precum și ale Rușilor, maĭ tîrziŭ, se făceaŭ tot-de-a-una de peste Nistru și Prut, și la toate asemenea invaziunĭ, Basarabia întreagă și ținuturile de la Prut sufereaŭ cele maĭ crude nemulțumirĭ.

Toate aceste năvăliriĭ, ale Tatarilor, Cazacilor, Leșilor și ale Turcilor, n'aveaŭ alte urmărĭ, de cît: prada, focul, uciderea și robirea oamenilor și a vitelor. Invaziele Rușilor aŭ fost tot-de-a-una maĭ omenoase decît acelor-l'alte popoare, cu toate că aveaŭ și ele relele lor, cu beilicurile de transporturĭ și hrana armatelor.

Flagelul cel mare căzut asupra jud. ca și asupra întregeĭ țărĭ aĭ fost invaziunile Tătarilor, în aniĭ 1510 și 1512, sub Betghereĭ-Sultan; apoĭ sub Calga-Sultan, la 1650, și în 1675, cînd aŭ fost aduși de Dimitrie Cantacuzin contra luĭ Petriceico-Vodă și bătut cu Leșiĭ la gura pîrîuluĭ Bohotinul.

Invaziunile turcești cele maĭ cunoscute în acest jud. aŭ fost: aceea de la 1578, cînd cu rezbelul între Crețu Potcoavă și Petre Șchiopul, carĭ s'aŭ bătut la Docolina, lîngă apa Bîrladuluĭ; apoĭ la 1711, la Stănileștĭ între Ruși cu Turciĭ și Tătariĭ, războiŭ care a produs multă pradă și pustiire în tot jud. De la această dată invaziunile Ruseștĭ, aŭ fost foarte dese în războaiele ce le-aŭ avut cu Turciĭ.

Limitele. Astă-zĭ, acest jud. se mărginește la N. cu jud. Iași, începînd de pe culmea dealuluĭ care desparte satele Costuleni(Iași) și Covasna (Fălciŭ) continuînd prin com. Cozia pănă la satul Petcul, din jos de satul Costuleni; de acolo hotarul lasă culmea dealuluĭ, și merge pe apa rîuluĭ Jijia, pănă în dreptul satelor Măcărești (Iași) și Colțul-Corniĭ (Fălciu); de aicĭ o linie în curmeziș tae șesul din Jijia și pănă în rîul Prut, despărțind și ambele sate. Din acest punct, Măcărești și Colțul-Corniĭ, începe hotarul despre E. cu Basarabia (Rusia) pe apa Prutuluĭ, pănă din jos de tîrgușorul Fălciŭ, în hotarul județuluĭ Tutova. La V. se mărginește cu județul Vasluiu, avînd de hotar culmea dealuluĭ dintre comunele Covasna (Fălciŭ) și Poieana Cîrnuluĭ (Vasluiŭ). Această culme se lasă în jos pe marginea teritoriuluĭ comunelor: Bazga, Răducăneni, Dolhești, Brădicești, Botești, Gugești, Stroești, Tătăreni și Crăsnășeni, apoĭ începe hotarul natural, pîrîul Crasna, ce trece prin marginea comuneĭ Ivinețești și, la locul numit Gura-Crasneĭ, se varsă în rîul Bîrlad, de unde începe hotarul cu apa Bîrladuluĭ pănă la comuna Tămășeni, județul Tutova. La S. se mărginește cu jud. Tutova, începînd din apa rîuluĭ Bîrlad, în direcție către E., pănă în apa rîuluĭ Prut, din jos de tîrgușorul Fălciŭ, la gura pîrîuluĭ Copăceana.

Forma. Teritoriul județuluĭ Fălciŭ are forma lungăreață, fiind de treĭ orĭ maĭ lung de cît lat. In direcțiune de la N. spre S. e brăzdat de multe dealurĭ, a căror ramificărĭ se termină pe toată lungimea, unele în șesul Prutuluĭ spre E., altele în șesul Crasneĭ și al Bîrladuluĭ, spre partea de V.

Regiunĭ. Partea de V. și de mijloc a județuluĭ, în toată lungimea de la N. la S., este deluroasă, brăzdată de văĭ cu pîrîiașe și acoperită cu sate, țarine, viĭ, livezĭ și pădurĭ; iar partea de E. este un întins șes, acoperit în mare parte cu fînețe, imașe, luncĭ, bălțĭ, mlaștine și sate.

Suprafața. Intregul teritoriu al județuluĭ este de aproape 2300 kil. p. saŭ 230000 hect.

Clima. Temperatură sănă-

www.dacoromanica.ro

toasă ca în toate județele cîmpene din Romînia Moldavă; mai aspră la N.-V. și foarte supusă vîntuluĭ la S.-E.

Felul solului. Pămîntul e mult productiv la centru. Partea deluroasă despre V. fiind păduroasă, în mare parte, pămîntul e hleios și humos; în timpĭ ploioșĭ se produc pe une locurĭ prăbușirĭ maĭ de păinînt, cufundînd cîte o dată chiar sate și formînd rîpĭ adîncĭ.

In partea de E., pe șesul Prutuluĭ, se produc marĭ inundațiĭ din cauza vărsăreĭ Prutuluĭ, care de multe orĭ îneacă recoltele de cereale și fînețele, ba chiar și sate. Mare parte de teren e mlăștinos.

Orografia. Dealurile carĭ se prelungesc de a-lungul județuluĭ Fălciŭ, de la N. spre S., nu sunt de cît continuarea șirurilor de dealurĭ, ce se întind din ramurile Carpaților între Siret și Prut, carĭ, brăzdînd în lung județele: Dorohoiŭ, Botoșani și Iași, trec în județele: Vasluiŭ și Fălciŭ. O culme principală din aceste șirurĭ, cu ramificările sale, brăzdează toată partea de E. a Romînieĭ Moldave, formînd coama șesuluĭ Prut de la Dorohoiŭ, din marginea Bucovineĭ și pănă la Dunăre, în județul Covurluiŭ, întretăiată în curmezișde nenumărate văĭ cu pîrîiașe, care se scurg în Prut. Această culme ocupă în lung toată partea de E. a județuluĭ Fălciŭ, sub numirea generală de «Dealul-Prutuluĭ», luînd însă diferite numirĭ speciale prin localitățile pe unde trece.

O altă ramură care brăzdează tot în lung centrul județuluĭ, cu diferite ramificărĭ în dreapta și în stînga luĭ, este dealul Lohanul, între pîraele Crasna, Lohanul și Elanul. In partea de V., de la confluența pîrîuluĭ Crasna în rîul Bîrlad, se prelungește Lohanul sub numirea de Dealul-Bîrladuluĭ, care trece în județul Tutova.

Pe partea de V., se întinde ramura numită a Crasneĭ, pe lîngă pîrîul Crasna și se termină în șesul Bîrladuluĭ.

Afară de aceste ramurĭ principale, sunt un alt număr, carĭ desfăcîndu-se din cele d'întîiŭ, în diferite direcțiunĭ, brăzdează în lung și în lat tot centrul de S. al județuluĭ, între Bîrladul și Elanul și între Elanul și Dealul-Prutuluĭ, formînd diferite văĭ.

Hidrografia. In toată întinderea sa, jud. Fălciŭ este străbătut de un număr mare de pîrae și e udat de multe bălțĭ și iazurĭ. Pe margine se află udat de treĭ rîurĭ marĭ: Prutul, pe toată partea de E., începînd de la satul Colțul-Corniĭ și pănă din jos de tîrgușorul Fălciŭ, formînd pe șes, în toată lungimea luĭ, o mulțime de bălțĭ, prutețe și mlaștinĭ; Jijia, pe partea de N. și E., din dreptul satuluĭ Colțul-Corniĭ, și pănă din jos de s. Scopoșeni, unde se varsă în Prut, (partea de N. a plășeĭ Podoleni) și Bîrladul, pe partea de V., de la Gura-Crasneĭ și pănă în hotarul jud. Tutova.

Dintre pîraiele maĭ însemnate sunt: Cozia, în partea de N., care se varsă în Jijia; Bohotinul unit cu Paleșul, se varsă în bălțile Prutuluĭ la gura rîuluĭ Jijieĭ; Moșna, numit din vechime Mojna, se varsă în Prut din jos de gura rîuluĭ Jijieĭ; Șopîrleni și Pîrîul-Hușuluĭ, cu afluențiĭ Răcea și Păhnești, se varsă în Gîrla-Isaia, formată din vărsarea Prutuluĭ; Săratul, cu afluentul Șchiopeniĭ, se varsă în Gîrla-Prutuluĭ, formată tot din vărsarea Prutuluĭ; Gîrla-Berezeniĭ, care dă în Balta-Bozieĭ tot lîngă Prut; Copăceana, care se varsă în Prut din jos de tîrgușorul Fălciŭ; Elanul, cu afluențiĭ: Tălaba, Bărboși, Vutcani și Giurcani, trece pe teritoriul județuluĭ Tutova, unde se varsă în Prut; Lohanul și Crasna, pe partea de V. a județuluĭ, cu maĭ mulțĭ afluențĭ, care se unesc din jos de com. Tîrziĭ și trecînd în jud. Tutova pe la Gura-Crasna, se varsă în rîul Bîrlad.

Apele sunt dulcĭ și abundente, îndestulînd trebuințele de viețuire ale oamenilor și înlesninḍ creșterea vitelor.

Așezările satelor în mare parte sunt pe văile acestor pîraie.

Producțiunea. Județul Fălciŭ, fiind unul din județele cîmpene, face întinsă agricultură de cereale, atît pentru trebuințele viețuireĭ populațieĭ, cît și pentru export. In primul ordin este grîul și păpușoiul carĭ se cultivă pe cele maĭ marĭ întinderĭ de lanurĭ; apoĭ: secară, orz și ovăz; dintre plantele oleioase: cînepă, in și rapiță; dintre plante făinoase se seamănă: fasole, mazere, bob și linte; dintre tuberculoase: cartoful.

A doua ramură de producțiune este creșterea vitelor, care odinioară era foarte înflorită. Astăzĭ a scăzut foarte mult, din cauza închidereĭ graniței, ba a degenerat și rasa cea frumoasă a vitelor cornute. Dintre animale se cresc: boĭ, vacĭ, oĭ, capre, caĭ, mascurĭ și prea puținí bivolĭ.

Pe lîngă producțiunile de cereale și vite, altă producțiune maĭ întinsă este a viilor, carĭ se cultivă pe o suprafață de 4299 hect. și daŭ cantități marĭ de vinurĭ, cu care se făcea un însemnat comerț cu Basarabia,

Livezĭ sunt în abundență, maĭ cu seamă prin satele razășeștĭ.

www.dacoromanica.ro

produc diferite fructe, multe soiurĭ de: pere, mere, gutuĭ, cireșe, vișine, zarzăre, pĭersice, prune și nucĭ, ce se exportează.

Cultura gîndacilor de mătase și a stupilor, care din vechime era un izvor de bogăție al acestuĭ județ acum s'a înputinat de tot.

Pădurile sunt devastate; codriĭ seculariĭ nu maĭ aŭ ființă. Pădurile tăiate și apărate cresc în mod natural fără nicĭ o cultură specială. Toată partea de V. a județuluĭ e presărată cu păduriĭ cu feluriți copacĭ: fag, carpen, ulm, jugastru și stejar, al cărora lemn se întrebuințează atît pentru construcțiunĭ cît și pentru foc. Pe partea de E. a județuluĭ, pe șesul Prutuluĭ, se găsesc păduriĭ de stejar și luncĭ cu lozĭĭ, răchită și plop.

Animale sălbatice ce trăesc prin păduriĭ sunt: lupĭ, vulpĭ, ĭepuriĭ, puține căprioare și porcĭ sălbatecĭ.

Din dealuriĭ se scoate piatră văroasă, piatră pentru construcțiĭ de zidăriĭ, și pentru șosele: prundiș și nisip.

Din bălțile numeroase și foarte întinse de pe șesul Prutuluĭ, se scot multe soiurĭ de peștĭ, racĭ și scoicĭ, carĭ satisfac nu numaĭ trebuința locală, dar cu care se face comerț întins cu orașele și județele din vecinătatea Hușilor.

Industria. Industria mare e reprezentată prin cîte-va velnițe de rachiŭ, morĭ de aburĭ și o fabrică de lichioruri, în satul Bohotin. Industria mică se mărginește la lucruriĭ de prima necesitate: olăriĭ, butnăriĭ, fĭerăriĭ, stolerĭĭ, etc. și la micĭ fabricațiunĭ manuale casnice: țesăturĭ de pînzeturĭ, din cînepă, in, borangic, lînă, etc.

Comerțul. Avuția agricultorilor constă în produsul cerealelor și a vitelor; cu aceste se face primul comerț în țară și în export. Cea maĭ mare parte din productele județuluĭ se duc pe piața portuluĭ Galați, transportate în șlepurĭ de apa Prutuluĭ, carĭ șlepurĭ se ridică în sus la N. județuluĭ, pănă la satul Colțul-Cornĭĭ, din com. Sălăgeni, pl. Podoleni. Două însemnate puncte de încărcarea cerealelor se află pe Prut: Fălciul și Drînceni, tîrgușoare privite și ca pĭețe comerciale.

Piața cea maĭ însemnată, unde se fac cele maĭ întinse tranzacțiĭ comerciale, este orașul Huși.

Căĭ de comunicație. In primul rînd este calea ferată, care începe din linia largă Bîrlad-Vasluiŭ, din gura Crasneĭ la Huși. Cu stațiile: Crasna, Oltenești, Crețești, Dobrina și Huși.

Căĭ naționale: Una trece pe marginea de V.-S. a jud., care se întinde de la Vasluiŭ spre Bîrlad și trece prin marginea com.: Crețești, Curteni, Oltenești, Tîrziĭ și, prin cătunul Docolina, intră în jud. Tutova.

A doua cale națională este aceea care pleacă din orașul Huși, spre S., prin pl. Prutul la Fălciŭ și de acolo în Basarabia. Trece prin com.: Stănilești, Lunca-Banuluĭ, Vetrișoaia, Berezeni, și Fălciŭ, și de aicĭ peste Prut.

Căĭ județene: In partea de N.-V. a jud. în pl. Crasna, se întinde o ramură de șosea prin com.: Armășeni, Bunești și Dolhești, care se leagă cu șoseaua județeană Budăioasa, din jud. Vasluiŭ, ce dă în calea națională Iași-Vasluiŭ.

Calea județeană ce pleacă din Huși spre N., în pl. Podoleni, prin com.: Epureni, Duda, Păhnești, Ghermănești, Gura-Bohotinuluĭ, Isaiea, Bohotinul, Răducăneni, Bazga și Cozia, legîndu-se cu șoseaua județeană din jud. Iași, la Petcu.

Calea ce duce prin com.: Ivănești și Berezeni, la Fălciu, și calea ce duce în jud. Tutova, prin com.: Șchiopeni, Urlați, Hurdugi, Gușiței și Găgești din pl. Mijlocul, în partea de S. a jud.

Apoĭ Drumul-Prutuluĭ care duce în sus în jud. Iași, începînd de la Drînceni, pl. Podoleni, și trecînd prin com.: Zberoaea, Grozești și Sălăgeni pănă la satul Măcărești, jud. Iași.

Șoselele naționale sunt pătruite, iar cele județene, sunt numaĭ proectate.

Osebit de aceste drumurĭ, sunt acele comunale carĭ duc de la o com. la alta și se leagă cu rețelele căilor județene.

Impărțirea administrativă. — Jud. Fălciu, este împărțit în 4 pl., două în partea de sus a jud.: Podoleni și Crasna și două în partea de jos: Prutul și Milcovul.

Plășile din sus sunt așezate: Una în partea de N. și E., în lungul Prutuluĭ, numită pl. Podoleni, cu reședința în tîrgușorul Drînceni, cu 9 com., 2 tîrgușoare și 34 sate. A doua pl. este așezată în partea de V. a jud., numită Crasna, cu reședința în satul Crețești, cu 20 com., 2 tîrgușoare și 46 sate.

Plășile din jos ale jud. sunt așezate: Una în partea de E., numită Prutul, în lungul Prutuluĭ, cu reședința în tîrgul Fălciŭ, cu 11 com., 1 oraș, 1 tîrgușor și 35 sate. A doua plasă este așezată în partea de V. a jud. numită Mijlocul, care, fiind unită cu pl. Prutul are aceeași reședință în Fălciŭ, cu 22 com., 2 tîrgușoare și 44 sate. In total jud. are: 4 plășĭ, 1 oraș, 7 tîrgușoare și 159 sate.

Populația. Locuitorĭ în jud.

www.dacoromanica.ro

Fălciul sunt: 83694 suflete (statistica oficială a Prefecturei jud.) din care 12660 suflete trăesc în orașul de reședință Huși, iar 71034 în satele și tîrgușoarele din jud. Din numărul total al locuitorilor, 42675 sunt bărbați, iar 41019 femei.

După starea civilă sunt: 41290 necăsatoriți, 37148 căsătoriți, 5068 văduvi și 188 divorțați.

După cult: 74862 ortodoxi, 3556 catolici, 26 protestanți, 13 grigorieni, 5235 mozaici și 1 mahometan.

După naționalități: 78130 Romîni, 5235 Izrailiți, 162 Greci, 79 Nemți, 15 Bulgari, 15 Poloni, 32 Italieni, 12 Armeni, 2 Sîrbi și 1 Turc.

Serviciul sanitar. Acest serviciu este încredințat unui medic primar de județ, ajutat de 2 medici de plăși: unul cu reședința în tîrgușorul Drînceni și al doilea în tîrgul Fălciu; mediculuĭ orașuluĭ Huși și mediculuĭ spitaluluĭ rural din Răducăneni; 4 vaccinatori, 6 moașe și 2 subchirurgi; osebit mai sunt 2 medici privați, unul în Huși și al doilea în Fălciu (1889).

Serviciul veterinar se îndeplinește de un veterinar al județuluĭ și de 2 ai statuluĭ, la carantinele birourilor vamale, la punctele de trecere în Basarabia: Fălciu și Drînceni, pentru vitele ce se importă din Rusia.

Cultul. Sunt 126 biserici, deservite de 119 preoți, 6 diaconi, 169 cîntăreți și 38 eclesiarhi.

Bisericele țin de eparhia Episcopieĭ de Huși, în capul căreia este Episcopul asistat de un conzistoriu, un protoereu și doi sub-protoereĭ.

Catolicii Romînĭ aŭ 2 biserici, cari țin de biserica catolică din Iași; Izraeliții aŭ un număr de sinagoge în orașul Huși și prin tîrgușoarele pe unde locuesc.

Instrucțiunea. Pe lîngă 3 școale primare de băeți, frecuentate de 638 eleviĭ, și 2 de fete, frecuentate de 311 eleve, un gimnaziu cu 57 eleviĭ și un seminariu în orașul Huși, frecuentat de 42 eleviĭ, mai sunt un număr de 50 școale rurale mixte de băeți și 4 de fete, conduse de 50 învățătoriĭ și 4 învățătoare și frecuentate de 1901 eleviĭ și 207 eleve.

Școalele sunt ale statuluĭ, pendinte de Ministerul Instrucțiuneĭ publice, afară de 12 întreținute de comune.

Știŭ carte 7813 persoane, nu știŭ 75881 (1890—91).

Budgetul pe 1897—98: Zecimi, venituri și cheltueli 149450 leĭ, 90 banĭ; spitalul Răducăneni, venitul ca și cheltuelile, 323390 leĭ, 58 banĭ; drumuri, 69420 leĭ, 16 banĭ.

Fălciul, *com. rur.*, în partea de S.-E. a jud. Fălciu, pl. Prutul; este formată din tîrgușorul Fălciu, așezat pe un platoŭ întins, pe malul drept al rîuluĭ Prut. Suprafața teritoriuluĭ com. este de 1432 hect., cu o populație de 552 familiĭ, saŭ 1995 suflete, din carĭ 600 contribuabilĭ. In maioritate, locuitoriĭ sunt Romînĭ și se ocupă cu agricultura, iar o parte, Greci și Evreĭ, fac comerț cu cerealele, fiind aci un punct comercial de asemenea producte, pe carĭ le transportă la Galați, cu șlepurĭ, pe apa Prutuluĭ.

Tîrgul e înconjurat pe toată partea de E. și cea de S. de rîul Prut, care formează aci un cot. Este împărțit în patru mahalale: Mocani, în partea de N., Lecani, în centru, Tîrgul în partea de E.-S. și Goteștĭ în partea de V.-S. Prin mijloc se întinde strada Principală, în linie dreaptă, de la N. spre S.

Acest tîrg este reședința plășilor unite: Prutul și Mijlocul; aci se află cancelaria Sub-Prefecturei, Judecătoria Ocoluluĭ și Primăria. Are două școale, una de băeți înființată la 1868, ambele frecuentate de 85 eleviĭ și eleve, din numărul de 129 copiĭ în vîrstă de școală. Sunt 2 învățătoriĭ și o învățătoare. Biserici sunt patru: Mănăstirea, în mahalaua Goteștĭ, fondată la 1810, de boerul Șerban Negel; alta în partea de N. a mahalaleĭ Lecani, numită Sf. Gheorghe, fondată la 1815; Sf. Nicolae, afară din tîrg, spre cotul Prutuluĭ în partea de E., biserică foarte vechie, dar refăcută la 1814; a patra, capela de la cimitir, tot afară din tîrg în partea de V., pe Șesul-Morilor fondată la 1890, de către d. Grigore Tulbure. Toate aceste biserici sunt deservite de 2 preoți și 4 cîntăreți.

In partea de S. a tîrguluĭ se află podul peste rîul Prut pentru trecerea în Basarabia. Vama, cazarma și carantina se află tot în această parte a tîrguluĭ. Afară de acestea se mai află un biroŭ telegrafo-poștal fondat în 1879 și al căruĭ venit pe anul 1896—97 a fost de leĭ 6753; o farmacie.

Veniturile comuneĭ sunt după budget de leĭ 20.000.

Venitul birouluĭ vamal cu sucursala Bumbata-Leova a fost în 1896—97 de leĭ 4247. Biuroul a fost înființat în 1878, Oct. 7.

Vite sunt: 1054 vite marĭ cornute, 587 oĭ, 39 capre, 170 caĭ și 357 porcĭ.

Notițe istorice. Tîrgușorul Fălciu este foarte vechiŭ, și se crede că de la el s'a dat numirea județuluĭ.

www.dacoromanica.ro

Il găsim ca capitala județului Fălciu, până la 1757, cînd autoritățile ținutului l'aŭ părăsit și s'aŭ așezat în Huși. Cauza acestei părăsiri se atribue faptului că tîrgul fiind așezat în drumul mare pe unde se purtaŭ necontenit Turcii și Tătarii, în expedițiunile lor militare contra Poloniei, și a umblărilor pe la cetățile Benderul și Hotinul din Basarabia, le făcea mari necazuri, trebuind a fi tot-de-a-una la poruncile lor. Ele s'aŭ crezut mai apărate, strămutîndu-se la Huși ce vine mai la o parte de șleahul mare. Insă prin această strămutare a autorităților în Huși se aduceaŭ mari greutăți Episcopiei căci era silită a conăci pe toți slujbașii Domnești și Impărătești (Turci), de aceea, tot atunci, Episcopia a stăruit către Domnul Mihail Racoviță, care a dat un hrisov, pentru așezarea din noŭ a autorităților în Fălciu, unde a stat reședința până la 1832, cînd cu aplicarea Regulamentului Organic, iarăși s'a strămutat la Huși, unde se află și astă-zi.

In tîrgușorul Fălciu reședeaŭ Ispravnicii de ținut, precum și Căpitanul cel mare de Codru. Dimitrie Cantemir-Vodă, în «Descrierea Moldovei», arată că, pe timpul lui, Fălciul era un tîrg frumos situat lîngă Prut; iară de Huși zice că era un tîrgușor, care nu avea altă însemnătate de cît că în apropierea lui s'aŭ urmat războiul între Ruși și Turci la 1711. Astă-zi tîrgușorul Fălciu este căzut și poate căderea sa să fi fost tocmai din cauza aceluĭ războiŭ de la 1711, ale căruia urmări a fost desființarea multor sate vechi, precum Gîrla-Vlădicăi de pe Stănilești, ș. a. și din cauza poziținei sale geografice, căci era așezat la drumul mare în treacătul Turcilor și a Tătarilor și de aceea n'a putut prospera ca alte tîrguri vechi, fiind adesea ori jefuit și ars.

Din vechime, proprietatea tîrguluĭ se zice că a fost Domnească și că Ipsilanti-Vodă a dăruit-o boerului Șerban Negel. După moartea sa, fiul săŭ a vîndut moșia lui Grigore C. Epureanu, și de la acesta a trecut în proprietatea lui Bașotă, care prin testamentul săŭ de la 1862, a donat-o Institutului secundar de la Pomîrla, jud. Dorohoiŭ.

In 1675, găsim în acest tîrg pe Dumitrașcu-Vodă Cantacuzino, care fiind alungat de Petriceico-Vodă, a fugit la Impărăție, de unde, înturnîndu-se cu oaste turcească, dinpreună cu Chir Husein-Pașa, s'aŭ rădicat de la Galați pe Prut în sus până la Fălciu; de aci a mers de s'a unit cu Calga-Sultanul la Codrul-Tigheci ului, apoi a plecat la Huși, și de acolo la Bohotin unde se afla oastea Leșască cu Petriceico.

In 1687, găsim în Fălciu pe Cantemir-Vodă, fugit din Iași, din cauza intrărei în Țară a lui Ioan Sobieschi, Craiul Leșesc. Leșii aŭ pornit și ei pe Prut până la Fălciu, ca să prindă pe Cantemir, dar el trecuse la Tătari. Oastea în mersul ei aŭ prădat și ars, pustiind totul, apoi s'aŭ lăsat în țară.

In 1698, luna Ianuar, Devlet Ghirei-Sultanul, cu Tătarii, înturnîndu se de la cetatea Liovul, pe care n'a putut-o lua, și fiind iarnă mare, de înghețа picioarele pedestrașilor, a pornit cu oastea spre Iași, Vasluiŭ și Fălciŭ, făcînd mari prădăciuni.

Tot în acest an, găsim în Fălciŭ pe Antioh-Vodă, cu oastea sa, după porunca împărăției contra Tătarilor, ce se învrăjbise cu Turcii; iar după potolirea vrajbei s'a întors în Iași în scaunul săŭ.

In 1728, găsim aici pe Vodă Ghica, stînd cu oastea sa contra Tătarilor. (Vezi Roșiești, sat).

Pe la 1788, trăia, în acest tîrg, un boier cu multă reputație, anume Manole Ruset. Vizirul Porții, care intrase în țară, și se așezase cu urdia turcească aici, unde a stat mai mult timp, auzind că Nemții aŭ intrat în Iași și că Ipsilant-Vodă ține cu dînșii, a ridicat la Domnie pe boerul Manole Ruset, după împuternicirea ce avea de la Impăratul de a pune Domni după cum cer interesele Impărăției. Rădicîndu-se vizirul cu oastea, aduse pe Ruset în Iași și l'a așezat în scaunul Domniei; însă după cîteva luni acesta muri.

Fălciul, *tîrg*, jud. Fălciŭ. Vezi Fălciul, com. rur., pl. Prutul.

Fălciul, *punct de trecere*, în Basarabia cu biroŭ vamal și pod peste apa Prutului, în tîrgul Fălciu, pl. Prutul, jud. Fălciŭ.

Fălciul, *baltă*, în partea de N.-E. a com. Fălciul, pl. Prutul, jud. Fălciul, formată din apa rîului Prut. Această baltă este foarte întinsă și se scoate mult pește din ea.

Fălcoianca (Meri-), *sat*, face parte din com. rur. Grădinari-Fălcoianca, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Este situat la S. de Grădinari. In partea de N. locul e smîrcos,

Se întinde pe o suprafață de 924 hect., cu o populație de 414 locuitori.

D-l D. Butculescu are 730 hect. și locuitorii 194 hect. Pro-

www.dacoromanica.ro

prietarul cultivă 300 hect. 30 izlaz, 400 pădure. Locuitorii cultivă tot terenul fără să rezerve locuri de izlaz.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți. Comerciul se face de 4 cîrciumari.

Numărul vitelor mari e de 210 și al celor mici de 215.

Tradiția spune că în vechime foarte puțini locuitori trăiau izolați prin imensele păduri de prin prejur, unde se află o poiană cu niște meri. Mai tîrziu, venind aci mai mulți locuitori din jud. Vlașca, după 1830, s'au mutat mai spre V. și au format satul Fălcoeni, iar numele de Meri există numai în date.

Fălcoieni, *cătun*, jud. Olt. Vezi Potcoava.

Fălcoieni, *deal*, pe coasta căruia este așezat cătun. Flăcoianca, pl. Sabarul, jud. Ilfov.

Fălcoiul, *com. rur.*, pl. Ocolul, jud. Romanați, situată lîngă apa Oltețului, pe partea dreaptă, aproape de gura sa și în fața com. Cioroiul, 13 kil. departe de Caracal. Altitudinea terenului d'asupra nivelului mării este de 105 m.

Are o populație de 283 familii, saŭ 1277 suflete, din cari: 668 bărbați și 599 femei; 558 căsătoriți, 719 necăsătoriți; 21 știŭ carte și 1256 nu știŭ.

Sunt 248 contribuabili.

Budgetul com. pe 1886—87 a fost de 2776 lei la venituri și 2753 lei la cheltueli.

Vite mari 827, vite mici 1591 și 268 porci.

Are 6 stabilimente comerciale o școală primară condusă de un învățător și frecuentată de 66 elevi, din 116 copii (66 băeți și 50 fete) în vîrstă de școală.

Este o biserică, cu hramul Sf. Nicolae (1710), clădită de C. Math. Fălcoianu, și restaurată de Jenii, deservită de 2 preoți și 2 cîntăreți.

Pe teritorul acestei com. ne apare în spre V. pe dealul Viilor, drumul de piatră cu 8 m. lățime și 1 m. înălțime; poporul îl atribue lui Traian, împăratul Roman, care l'ar fi făcut spre a se plimba din Celeiŭ pănă la munte.

Fălticeni, *oraș*, capitala jud. Suceava, așezat pe spinarea celor trei ondulațiuni și coastele dealului Tîrgului ce despart pîrîul Șomuzul-Mare de pîrîul Buciumeni.

Se află la 340 m. d'asupra nivelului mării, departe de capitala Țării cu 432 kil. și de a Moldovei cu 122 kil.

Oraș comercial și întru cîtva industrial, făcînd mare negoț cu cherestea, pielării, blănării (cel mai mare depozit din țară) și suman, produse ale fabricelor din localitate și împrejurimi, și vite.

E reședința tuturor autorităților administrative ale județului, precum: prefectura, consiliul județean, tribunalul de I-a instanță, casieria generală, creditul agricol, telegraf și poștă (venit pe 1886—97: lei 32762.79), primărie, revizorul școlar și protoieria județului ș. a.

Are o populație de 2266 familii cu 8476 suflete, din cari: 3942 bărbați, 4534 femei (4659 necăsătoriți, 3072 căsătoriți, 703 văduvi, 42 divorțați), locuind în 1554 case.

După naționalitate locuitorii din Fălticeni se împart ast-fel: 3018 Romîni, 5110 Izraeliți, 11 Lipoveni, 21 Bulgari și 317 Austriaci; iar după confesiuni sunt: 3039 ortodoxi, 317 catolici, 11 Lipoveni și 5110 Izraeliți. Cei 2266 capi de familii se împart ast-fel: 1010 Romîni, 1192 Izraeliți și 64 străini. Meseriași Romîni sunt 47, Izraeliți 99, Nemți 22; comercianți: 6 Romîni, 313 Izraeliți; și 2 de alte națiuni; de profesiune liberă 672 Romîni și 641 Izraeliți; lucrători manuali: 285 Romîni, 126 Izraeliți și 40 Nemți.

Budgetul comunei pe anul 1892—1893 avea la venituri și cheltueli 290586.60 lei; iar al drumurilor 17000 lei la venituri și cheltueli; pe anul 1897—98, budgetul ordinar a fost de 293819.60 lei, iar al drumului de 25600 lei. Sunt 1239 contrib. (1892).

In Fălticeni se află: gimnaziul clasic Alecu Donici, înființat în 1870, frecuentat de 145 elevi, avînd un frumos local nou ce întrunește condițiunile didactice și igienice; două școale primare de băeți și două de fete: No. 1 de băeți, înființată la 1842 condusă de 4 institutori și frecuentată de 206 elevi; No. 2 de băeți, înființată la 1873, condusă de 3 institutori și frecuentată de 117 elevi; No. 1 de fete, înființată în 1859, frecuentată de 146 eleve, condusă de 4 institutoare, și No. 2 de fete, înființată în 1873, condusă de 4 institutoare, frecuentată de 142 eleve; o școală de croitorie, întreținută de com., frecuentată de 31 eleve, înființată în 1891.

Bisericile din Fălticeni sunt următoarele:

1. Adormirea-Maicei-Domnului care e și biserică catedrală. E zidită de Mihail Ganea în 1827; iar în 1883 d-na Anastasia Cichirdic îi înalță turnul, în care așează un ceasornic ce servă și astă-zi tîrgului de orientare. E deservită de 3 preoți, un diacon și 4 cîntăreți. Are 7446 lei la venituri și cheltueli.

www.dacoromanica.ro

2. Sf. Ilie, cea mai vechie biserică din oraș. Unii spun că ar fi fost adusă din Baia. Clădită din lemnul de pe loc, în 1765, de călugărul Calistru Stamate și apoi zidită de orășeni în 1851. E deservită de 3 preoți, un diacon și 4 cîntăreți. Are 8562.56 lei venituri și cheltueli.

Biserica Sf. Ilie are următoarele bunuri: 1. O sforicică din moșia Pănurești care-i aduce 500 lei venit anual; 2. Un rînd de case lîngă biserică aducîndu-i 400 de lei venit anual; 3. Alte case în str. Butnari cu 260 lei venit pe an; 4. Vre-o 40 prj. loc de cultură lîngă bariera Tîmpești și alte 50 prj. în satul Buciumeni, ambele aducîndu-i peste 115 lei pe an; și 5. Donația de 100 lei anual, a Maicelor Olimpiada, Xenia și Epraxia Ganea, dela mănăstirea Văratecul. Biserica mai are capital numerar 5601.01 lei dat cu dobîndă de 6.50% pe an.

3. Paraclisul spitalului Stamate, întemeiat de Iconomul Iftimie Stamate, în 1860, la care servesc un preot și un cîntăreț.

4. Biserica din Tîmpești.

5. Biserica catolică, zidită de obștea catolicilor din tîrg, în 1858.

6. O sinagogă izraelită mare și mai multe case de rugăciuni mici.

Are: un palat administrativ vechiu, situat în mijlocul grădinei publice cumpărat de la A. Forăscu între anul 1870—76; un spital «Stamate-județean», cu 26 paturi și un altul izraelit, cu 15 paturi; 4 librării și 2 tipografii.

Afară de partea de pe lîngă pîrîiașul tîrgului, orașul e curat, iar poziția și mai ales împrejurimile sale sunt din cele mai frumoase. De pe dealurile ce-l înconjură (Tîmpești, Șoldănești, Halmul și Fălticeni-Vechi) se vede în mai toată întinderea lui. Incă de mai nainte a anului 1860, se alimentează cu apă de izvor, adusă din satul Buciumeni, pe un canal de olane în lungime de 3 kil. 187 metri.

Iarmarocul de la Sf. Ilie, din Fălticeni, ce durează une-ori 10—15 zile, e vestit și, mai nainte de tariful autonom, ocupa primul loc între bîlciurile din Țară. Și acum sunt ani în cari vînzările se urcă la mai multe milioane (3 — 5 mil.) Afară de iarmaroc se mai face bălciu în fie-care Joi.

Sunt în Fălticeni aproape 80 de strade, dintre cari cele mai însemnate sunt: Strada Mare, cu prelungirea sa Strada Maioruluĭ Ioan, (numită ast-fel în amintirea Maioruluĭ Nicolae Ioan, comandantul batalionuluĭ 2 din reg. 15 de Dorob., mort la asaltul dat reduteĭ Griviția Nr. 1, în ziua de 4 Sept. 1877, și al căruia corp a fost sfîrticat cu topoarele de Turcĭ), Str. Sucevei, Botoșanilor, Tîmpești, Sf. Ilie, a Prefecturei, a Spitaluluĭ, a Primăriei, Rădășenilor, Boian, Romînă și Ștefan-cel-Mare.

Eșirea și intrarea în oraș se face prin șease bariere: Șoldănești, Botoșani (care e și a Gărei), Suceava, Fălticeni-Vechi, Rădășeni și Tîmpești.

Din Fălticeni, pornesc următoarele drumuri: Șoselele statului: la Bunești (4500 m.), la Cornul-Lunceĭ (9 kil.) și la Roman (30 kil.); șoseaua județeană la Dolhasca ($24^1/_2$ kil.) și șos. comunale: la Baia (6 kil.) și la Rădășeni ($2^1/_2$ kil.)

Din trecutul orașului. Orașul Fălticeni își trage numele de la satul și moșia Fălticeni-Vechi și are vechimea de abia 112 ani. El se numea mai întîi Șoldănești și s'a înființat prin următoarea carte domnească:

Noi Constantin Moruzz Voe vod, cu mila luĭ Dumnezeŭ Domn pămîntuluĭ Moldoveĭ.

Facem știre cu această carte că fiind porunca Domnieĭ mele, ca să se facă tîrg nou la ținutul Sucevei, încă din anul trecut ce aŭ început a se aduna oamenĭ pe moșia d-sale stolniculuĭ Ioniță Bașotă, ca să se facă tîrg, aflîndu-se la loc bun și larg, și s'aŭ numit Tîrgul Șoldănești, de la care tîrg viind acum înaintea Domnieĭ mele o samă din tîrgoveți, au arătat o scrisoare de tocmeală și de așezare din anul acesta, 1780, Iulie 1, iscălită de d-luĭ stolnicul Ioniță Bașotă, stăpînul moșieĭ, că. atît eĭ cît și alțiĭ ce se vor mai strînge, orĭ-cît de mulți, să fie volnicĭ a-și face case, dughene, crîșme, velnițe și orĭ-ce și pentru venitul moșieĭ, aŭ făcut așezare întru acest chip, ca să plătească besmanul loculuĭ pe tot anul: de crîșmă cu pivniță cîte doĭ zloți și de dugheană cîte un leŭ; iar cine va avea alișveriș afară la mahala orĭ cu ce fel de hrană, asemenea să deie cîte un leŭ de casă, iar ceĭ ce vor avea casă la mahala și nicĭ un alișveriș nu vor face, aceĭa să deie cîte 20 parale pe casă și atît casele cît și dughenele să cuprindă loc una cinci-spre-zece stînjenĭ în lung, iar în lat cît ar ținea casa saŭ dugheana. Jidoviĭ să ție o casă pentru închinăciunea lor de o parte, iar nu între creștinĭ, care să fie asemenea ca și a celor alte case, iar nu întru alt chip, cum și un loc afară ca să li se dea jidovilor pentru mormînturĭ unde li se vor arăta de ispravnicii ținutuluĭ, care loc să fie în lung

www.dacoromanica.ro

șease stînjinĭ, iar în lat opt stînjenĭ. Așișderea velniții cînd vor vrea să facă pe moșia aceasta nimic bezmăn să nu dea și orĭ unde îșĭ va apuca locul săŭ să-l stăpînească eĭ și copiiĭ lor tot cu această tocmeală. Iară cînd ar vrea cine-va ca să-șĭ vînză casa orĭ dugheana dintr'acest tîrg, dator să fie a întreba pe stăpînul moșieĭ și, de vor fi eĭ trebuitoare, le va cumpăra, iar cînd nu ar avea trebuință atuncĭ să fie volnic a o vinde cuĭ ar vrea și cel ce ar cumpăra casa saŭ dugheana, tot acel preț să dea stăpînuluĭ moșieĭ, nu maĭ mult. Dar și tîrgoveții aceștia, datorĭ să fie la vreme ca să-șĭ plătească bezmanul fără nicĭ o pricină. Dar după această tocmeală, rugîndu-se tîrgoveții ca să li se facă prin scris întăritură gospod, pentru aceia iată prin această carte a Domnieĭ-mele întărim numiților tîrgoveți creștinĭ, armenĭ, jidovĭ, ce se vor aduna cu locuința la acest tîrg ca după așezarea și tocmeala ce a avut cu D-luĭ Stolnic Ioniță Bașotă, stăpînul moșieĭ de acum înainte și în vecĭ să se urmeze la toate după cum se cuprinde la această scrisoare și să stăpânească fiește carele, crîșmele și velnițele ce vor face întru acest tîrg și dîndu-șĭ bezmanul numaĭ pe cele ce se arată la scrisoarea de tocmală cu maĭ mult să nu fie supărațĭ nicĭ D-luĭ Stolnicul Ioniță Bașotă, nicĭ fiiĭ săĭ, nicĭ alțiĭ să nu poată strica așezarea și tocmala ce a făcut de bună voia sa, nicĭ s'adauge vre o dată maĭ mult de cât se arată prin scrisoarea de tocmală și din afară dintr'acele pomenite. Incă pentru școala și învățătura copiilor, ce vor avea creștiniĭ întru acest tîrg, să nu fie supărațĭ cu bezmanul nicĭ cît de puțin de către stăpînul moșieĭ. Ce dar întărim Domnia mea toate cele de maĭ sus arătate, ca să se urmeze pre deplin de a pururea cum se cuprinde la această carte.

1780, August 8.»

Indată după înființare, tîrgul Șoldănești începu a crește cu pașĭ repezĭ, ajutat și prin inundarea ce suferi tîrgul Baia, din revărsarea Moldoveĭ. Tîrgoveții de aci se mutară în Fălticeni, unde se așezaseră autoritățile nouluĭ jud. Suceava.

La început tîrgul Șoldănești era numaĭ până pe unde se întîlnește acum strada Sf. Ilie cu strada Botoșanilor, saŭ, după cum se maĭ zice, până la respintenea cea mare, pe unde trecea hotarul moșieĭ Șoldănești.

In jurul tîrguluĭ se aflaŭ următoarele sate și moșiĭ: Broșteni, astăzĭ ulița Broscărieĭ, Tîmpești, acum strada și satul Tîmpești, între ele Pădureni și maĭ la deal Buciumeni, Fălticeni-Vechĭ și în sfîrșit la vale, Șoldănești.

Intinzîndu-se tîrgul și dincolo de hotarul moșieĭ Șoldănești, pe moșiile Tîmpești și Fălticeni-Vechĭ, începură a se isca neînțelegerĭ între ceĭ treĭ proprietarĭ marĭ, Spăt. Andreĭ Bașotă, Logofătul Const. Balș și Căminarul Ciurea de o parte și între Bașotă și tîrgoveții de alta, până ce în 1809 se pornesc judecățile. In 1825, Mart 5, Divanul, în cap cu Mitropolitul Veniamin, face anafora către Vodă Ion Sandu Sturdza în pricina tînguireĭ Spătaruluĭ Andreĭ Bașotă... «pentru strîmbătatea ce din nenorocirea sa aŭ pătimit în curgerea anilor trecuțĭ, de la anul 1809, de cînd cu nedreaptă împresurare s'aŭ fost luat de sub a sa stăpînire Tîrgul Șoldănești, ce se zice Fălticeni, de d-luĭ Logofătul Constandin Balș, sub cuvînt că s'ar fi aflat piața tîrguluĭ pe hotarul megieșiteĭ moșiĭ Fălticeni, pe care o aŭ fost luat d-luĭ de la baronul Tuduri Musteață, apoĭ în urmă s'aŭ luat tîrgul de d-luĭ Căminariul Ciurea, sub cuvînt că ar fi pe hotarul moșieĭ sale Tîmpești ; și în prilejul stăpînireĭ d-sale Căminaruluĭ în curgere de 14 anĭ, s'aŭ silit d-luĭ Căminariul. a adăugi întinderea tîrguluĭ pe trupul moșieĭ sale Tîmpești fără a avea putere dată de la stăpînire a întemeia tîrg pe moșia sa, și că după ce acum în luminatele zilele înălțimeĭ Tale s'aŭ descoperit adevărul împresurăriĭ, dîndu-i-se după dreptate tîrgul iarășĭ subt a d-sale stăpînire, din pricină că o bucată de mahala și o mică uliță aŭ rămas cu întindere de tîrg pe hotarul moșieĭ sale Tîmpești, pricinuindu-ĭ multe păgubirĭ și supărărĭ, luînd maĭ tot avutul de la ceĭ ce vin cu lucrurĭ de vînzare la piața tîrguluĭ, bez alte păgubirĭ, ce i s'ar fi pricinuind despre căpitaniĭ tîrguluĭ și zapciĭ isprăvniceștĭ; căcĭ la toate iarmaroacele și zilele de tîrg, oameniĭ Căminariuluĭ, la intrarea celor ce vin ca să facă alișverișul, le-aŭ dat adetiul pe toată marfa ce aŭ în trăsurile lor. Osebit că despre locuitoriĭ tîrgoveții ar fi pătimind multă strîmbătate, și păgubire, după scrisorile ce aŭ cîștigat la mîna lor, de la bunul dumisale, în vremea așezăriĭ tîrguluĭ, și carte de întăriturile de la Const. Moruzzi-Vodă, și că, în loc de folos, d-luĭ alta nu cunoaște de cît pagubă venituluĭ moșieĭ sale, și zdruncinarea stăriĭ d-sale...»

www.dacoromanica.ro

Şi continuă anaforaua arătînd cu de-amănuntul acuzările luĭ Başotă şi îndreptăţirile proprietarilor vecinĭ şi tîrgoveţilor, încheind la sfîrşit prin a da dreptate luĭ Başotă: «Şi d-luĭ Căminariul nu poate a întemeia tîrg pe moşia sa sub cuvîntul hrisovuluĭ Domnuluĭ Scarlat Calimah Voevod, căcĭ acel hrisov l-aŭ fost cîştigat d-luĭ, în vremea cînd d-luĭ luase cu împresurare vatra tîrguluĭ ce este moşia jăluitoruluĭ boer, şi pentru aceasta uliţa ce aŭ deschis pe hotarul moşiilor sale Tîmpeşti i Fălticeni, să se socotească ca o mahala a tîrguluĭ, neavînd driturile acele hărăzite către jăluitorul boer, nicĭ poate da zminteala între privilegiurile pămînteştĭ unuĭ megieş, ce are privilegiŭ maĭ învechit, şi nicĭ poate maĭ mult a avea voe, de a slobozi locurĭ de case i dughenĭ cum şi pentru ĭarmaroacele şi locul ĭarmaroacelor. .»

In urma acesteĭ anaforale, Vodă, la 2 Martie, 1826, văzînd că nicĭ tîrgoveţiĭ din tîrgul Şoldăneşti, ce se zice Fălticeni, nu păzesc «îndatoririle cuprinse prin acele ponturĭ, precum locul uneĭ binale să fie numaĭ 15 stînjenĭ în lung şi în lat, cît a cuprinde binaua uneĭ case; eĭ din potrivă aŭ cuprins fieşte-care cît aŭ vrut, asemenea şi pentru şcoală, în loc de a avea o casă mică ca şi celel'alte case, eĭ aŭ făcut treĭ şcolĭ de piatră, asemenea aŭ urmat din potrivă şi cu îngrăditurile ce aŭ făcut pe locurĭ sterpe, cît şi cu vînzările locurilor şi a caselor fără ştirea stăpînuluĭ moşieĭ cu îndestulă păgubire, pentru această dar, de vreme ce eĭ însuşi aŭ anerisit alcăturirea lor, ce aŭ fost făcută cu bunul d-sale Spătaruluĭ, urmînd la toate din împotrivă precum se arată maĭ sus; rămîne acea scrisoare de învoeală ca o hîrtie albă..» Şi însărcinează Divanul de a face un noŭ aranjament, prin care împăcînd interesele reciproce să se stingă toate neînţelegerile.

Divanul, conformîndu-se însărcinăriĭ, prin anaforaua din 29 Martie 1826, face noul aşezămînt între tîrgul Fălticeni şi tîrgoveţĭ.

Aşa dar, în luna Martie a anuluĭ 1826, se schimbă oficial şi cam pe nesimţite numele oraşului Şoldăneşti în Fălticeni.

Prin noul aranjament se îndatorează tîrgoveţiĭ să plătească proprietaruluĭ Başotă cîte: 30 parale de vadra de rachiu şi 5 parale de vadra de vin, cîte 30 parale de vadra de rachiŭ saŭ horilcă şi 5 parale de vadra de bere ce se vor fabrica în velniţele din localitate. Orînda dohotuluĭ aparţine stăpînuluĭ tîrguluĭ, căruia i se maĭ plătesc cîte 10 leĭ pe an pentru fie-care dugheană la uliţă; iar «osebit bezman pentru locul dughenelor să nu fie volnic a lua de la dînşiĭ.» Pentru casele de la mahala să dea «2 leĭ pe stînjen de faţă cît va ţine binaua caseĭ şi lungul loculuĭ să fie de 15 stînjenĭ»; iar pentru locurile sterpe ce ar ocupa cine-va alăturĭ cu binaua să plătească 20 parale de stînjen, păstrînd lungul tot de 15 stînjenĭ. Fără ştirea stăpînuluĭ moşieĭ, n'are voe nimenĭ să facă clădire şi nimenĭ n'are voe săşĭ vînză acaretele fără să-ĭ facă cunoscut. Pentru înlesnirea noroduluĭ şi eftinătate, căsăpiile să fie ne-oprite volnic fiind şi stăpînul a ţine scaune de căsăpie. Pentru vita mare să se plătească proprietaruluĭ un leŭ, de oaie, 4 parale şi de miel 2 parale. La iarmaroace, negustoriĭ străinĭ să plătească cîte 40 parale de toată taraba, iar în zilele de tîrg 20 parale. Pentru ceĭ ce vor aduce cherestele şi zaherele de vînzare, să dea 4 parale de jug. Să se facă patru iarmaroace: la Sf. Ilie, la Sf. Dumitru, la meze Părăsime şi la St. Gheorghe. (Acum se face numaĭ cel de la Sf. Ilie). Tîrgoveţiĭ din mahala aŭ voe să ţină pe imaş doĭ boĭ şi o vacă, iar ceĭ de la uliţă un cal; peste acest număr să se plătească cîte un leŭ de vita mare. In fine, «mahaliĭ şi cotariĭ să fie sub ascultarea stăpînuluĭ tîrguluĭ; iar folosul de la aceste două bresle să fie a biserieĭ din tîrg.»

Vodă Ioan Sturdza, la 6 Aprilie acelaşĭ an întăreşte aceste, făcînd osebire în acest chip: «Orĭ-care tîrgovăţ de la uliţă saŭ de la mahala va vinde rachiŭ cu deridicata saŭ cu oca, să dea stăpînuluĭ moşieĭ, cîte 20 parale de vadră, asemenea şi vînzătoriĭ de vin să dea cîte 5 parale de vadră... şi casapiĭ să plătească cîte 6 leĭ pe lună fieşte care pentru trunchiul ce va avea; stăpînul tîrguluĭ fiind liber a avea orĭ cîte trunchiurĭ».

Acest aranjament se urmă, cu toate gîlcevirile necurmate pănă pe la legea comunală.

In condica liuzilor pe 1803 citim: Breslaşiĭ Armaşuluĭ Necula din Fălticeni: 3 liuzĭ cu 24 leĭ bir pe an!» Tot acolo se maĭ zice: «Tîrgoveţiĭ creştinĭ ot Fălticeni a d-sale Banuluĭ Ştefan Başotă, ocupaţĭ cu lucrul pămînteluĭ, ne-avînd loc în destul, în număr de 43 liuzĭ plătind 468 leĭ bir pe an.»

In Fălticeni, se afla ascuns Episcopul Gherasim în timpul eterieĭ, cînd,

«Din Slatina, venind greciĭ Fălticeniĭ aŭ prădat.

www.dacoromanica.ro

Şi 'napoĭ aŭ venit iarăşĭ şi maĭ mult s'aŭ depărtat.»

La 1832, în Fălticeni se afla un vameş.

Părţĭ din oraş aŭ ars în 1787, 1820, 1865, August 10, 1868, Maiŭ 7, 1880, Aug. 25 şi 1887, Iulie 21.

Fălticeni, *staţie de dr. d. f.*, jud. Suceava, pl. Moldova-d.-s, com. Fălticeni, pe linia Dolhosca-Fălticeni, pusă în circulaţie la 10 Oct. 1887. Se află la 11.5 kil. de Basarabi, staţia vecină şi la 432 kil. de Bucureşti.

Înălţimea d'asupra nivelului mărĭĭ de 271m,80.

Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 338286 leĭ, 90 banĭ.

Fălticeni-Vechi, *sat*, pe moşia cu acelaşĭ nume, judeţul Suceava, comuna Oprişeni. Aşezat pe coasta dealuluĭ Cornesti, se întinde până la bariera tîrguluĭ Fălticeni.

Are o populaţie de 71 familiĭ, saŭ 239 suflete, din carĭ 119 bărbaţĭ şi 120 femeĭ (2 străinĭ). Locuesc în 62 case.

Contribuabilĭ sunt 75.

Vatra satuluĭ ocupă 43 fălcĭ. Are o biserică, cu hramul Sf. Voevozĭ, zidită de Alexandru Ciurea în anul 1849; e deservită de preoţiĭ din oraşul Fălticeni. Şcoalele din tîrg servesc şi acestuĭ sat.

Locuitoriĭ şĭ-aŭ rescumpărat locurile din vatra satuluĭ, de la fostul proprietar, decedatul Dumitrache Canta.

Drumurile sunt: la Fălticeni (bariera Suceveĭ) 1 kil. 200 m., şi la bariera Fălticeni-Vechĭ 500 m. Cotul Oprişeni formează aproape un sat.

Origina şi vechimea satuluĭ se constată din următorul zapis de vînzare:

«Noĭ Ştefan Voevod

Cu mila luĭ Dumnezeŭ Domn Ţăreĭ Moldovcĭ. Facem înştiinţare cu această carte a noastră tuturor cine pre dinsa va căuta, saŭ citindu-se luĭ va auzi, precum aŭ venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boerilor noştri aĭ Moldovcĭ, Neacşa, fata Hanăĭ, de a eĭ bună voe, de nimenĭ silită. nici asuprită şi aŭ vindut a sa dreaptă ocină, din uricul tatălui cĭ Hanăĭ un sat pe Somuz, anume Fălticeni, unde aŭ fost Stan Pîntec. Acel sat l-aŭ vîndut ea credinciosuluĭ nostru boĭar, luĭ Isac Visternicul, drept 200 zloţĭ tătăreşti, şi s'aŭ sculat credinciosul nostru boiar Isac Visternicul, şi aŭ plătit toţĭ aceĭ banĭ de maĭ sus scrişĭ 200 zloţĭ în mînile Neacşeĭ, fata Hanăĭ, şi dresurile ce aŭ avut tatăl eĭ Hanăĭ pe accl sat Fălticeni de la unchiĭ noştri Ilieş Voevod şi de la Ştefan Vocvod ca încă le-aŭ dat iarăşĭ dumăilor-sale luĭ Isac Visternicul, dinaintea boerilor noştri. Şi după aceia iarăşĭ aŭ venit înaintea noastră, şi înaintea boerilor noştri, Maruşca, fata Mihuluĭ Logofătul nepoata popiĭ Iugăĭ, şi Dragoş Stăniţescu, feciorul Nanuluĭ, iarăşĭ de a lor bună voe, de nimenĭ siliţĭ, nicĭ asupriţĭ, şi aŭ vindut a lor dreaptă ocină dintru a lor drept uric, din uricul moşuluĭ Maruşcăĭ, a popiĭ Iugăĭ şi din uricul a tatuluĭ luĭ Dragoş, a Stăniţcsculuĭ anume Nanul. Şi dresul ce aŭ avut eĭ de la moşul nostru, de la Alexandru Voevod, un sat anume Buciumeni din jos de Rădăşeni, accl sat l-aŭ vindut eĭ credinciosuluĭ boeruluĭ nostru Isac Visternicul drept 120 zloţi tătăreşti, şi s'aŭ sculat iar d-luĭ Isac Visternicul şi aŭ plătit aceĭ banĭ de maĭ sus scrişĭ o sută două zecĭ zloţĭ în mînile luĭ Dragoş Stăniţescu feciorul Nanuluĭ, şi dresul ce aŭ avut Maruşca şi Dragoş pe acel sat pe Buciumeni de la moşul nostru, de la Alexandru Voevod, încă l-au dat cĭ în mînele luĭ Isac Visternicul, dinaintea noastră şi dinaintea boerilor noştri, decĭ noĭ văzînd a lor bună învoială şi tocmeală şi plata deplin aşişderea şi de la noĭ am dat şi am întărit credinciosuluĭ nostru boer, d-luĭ Isac visternicul, pe acele de maĭ sus zise sate anume: Fălticeni pe Şomuz, unde aŭ fost Stan Pîntecc şi Buciumenĭ din jos de Rădăşeni, ca să-ĭ fie luĭ de la noĭ uric, luĭ şi feciorilor luĭ, nepoţilor luĭ şi strănepoţilor luĭ şi a tot neamuluĭ luĭ, cc se va alege maĭ aproapc, nerupşuit nicĭ o daiă în vecĭ. Iar hotarele a celor de maĭ sus scrise sate, să fie despre toate părţile după hotarele vechĭ, pe unde a maĭ umblat din veac. Şi spre aceasta faste credinţa Domnieĭ mele de maĭ sus scrise, noĭ Ştefan Vocvod, şi credinţa a prea iubiţi fiilor Domnieĭ mele Alexandru şi Bogdan Vocvozĭ şi credinţa tuturor boerilor noştri a marĭ şi micĭ. Iar după a noastră viaţă, cine va fi Domn Ţărĭĭ ncasire, din fiiĭ noştri, saŭ din neamul nostru, saŭ orĭ pe cine D-zcŭ va alege, a fi Domn Ţărĭĭ Moldovcĭ, să nu strice a noastră danic şi întăriturâ, ce maĭ vîrtos să dea şi să întărcascĭ, de vreme ce şi noĭ am dat şi am întărit pentru a sa credincioasă slujbă, şi pentru că aŭ cumpărat pe aĭ săĭ drepţĭ banĭ, şi pentru maĭ mare tărie şi întărîtură a tuturor celor de maĭ sus scrise, am poruncit credinciosuluĭ boeruluĭ nostru, d-salc Tăutuluĭ Logofăt, să scrie şi a noastră pecete către această carte a noastră să o lege.

S'aŭ scris în Suceava la anul 6998 (1490) Mart. 15. S'aŭ tîlmăcit de Ghcorghe Evloghie, dascăl, 1785, Iunie 11.»

Fălţea este nume de familie pe care-l găsim încă în jumătatea a II-a veac. XVI. (Vezĭ docum. din 1586, al măn. Agapia, în «Cronica Romanuluĭ», de Episcop Melhisedec, I, p. 217).

In judeţul Suceava om fălţic se numeşte orĭ-ce om care mănîncă mult, care face foale, care are pîntece mare; fălţice saŭ pîntece e maĭ tot una. Lăsăm filologilor noştri să se pronunţe dacă se poate admite că satul Fălticeni îşĭ trage numele de la acel Stan (poreclit poate altădată Fălţice) despre care vorbeşte uricul de maĭ sus.

D-l B. P. Hasdeŭ scrie în această privinţă: «Dacă numele ar deriva de la un Fălţic, ar fi Fălticeşti, nu Fălticeni. Sufixul «en» este topic, nu personal, şi indică proveninţa dintr'o localitate, al căreĭa nume e cuprins în tulpina cuvîntuluĭ. Fălticeni însemnează: «oamenĭ veniţĭ din Fălticĭ, în tocmaĭ ca Iezenĭ, oamenĭ veniţĭ din Iezĭ, etc.»

La 1803, Fălticeni, a clirosuluĭ din Bucovina, număra 22 liuzĭ, plătind 328 leĭ bir anual. Printr'o carte din 1815, Maiŭ 14, de la Çalimach-Vodă, se împuterniceşte stăpînirea Logo-

www.dacoromanica.ro

fătuluĭ Const. Balș asupra moșieĭ Fălticeni, ținutul Sucevеĭ, ce aŭ fost a supusuluĭ austriecesc Teodor Mustață.

Fănăreștilor (Dealul-), *deal*, în partea de S.-V. a satuluĭ Rafaila, jud. Vasluiŭ. E acoperit de viile locuitorilor, coboritorĭ din familia Fănăreștilor, de unde și-a luat numele și dealul. Aceste vĭĭ produc cel maĭ bun vin în această localitate.

Fără-Fund, *lac*, în jud. Muscel, com. Jupînești, pl. Rîul-Doamneĭ, între Dealul-Cruceĭ și Vatra-Satuluĭ.

Fără-Fund, *lac*, situat în partea de N.-V. a comuneĭ Lăpușata, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea. S'a numit ast-fel pentru-că are o adîncime de 20 m., cu toate că suprafața 'ĭ este maĭ mică de 15 m. p. Se crede că s'a format înurma unuĭ cutremuur, care s'a simțit destul de bine în localitate.

Fărcașa, *com. rur.*, situată la S.-E. plășeĭ Muntele, spre V. și la 69 kil. de Fălticeni, jud. Suceava. Se învecinește la E. cu com. Boroaia, de care se desparte prin muntele Halăuca; la V., cu com. Călugăreni, din jud. Neamțu și cu Transilvania, hotărnicită prin Bistrița și munțĭ; la S., cu com. Galul și Pipirigul din jud. Neamțu, prin muntele Razim și la N., cu com. Borca și Sabasa, despărțită prin munțiĭ Stejarul și Arșița-Ungurului și pîrîul Toplița. Forma teritorială a comuneĭ e acea a unuĭ poligon neregulat, înclinat de ambele părțĭ spre albia Bistrițeĭ, care străbate de la N. spre S.-E. Compusă din satele Fărcașa, Pîrîul-Pînteĭ, Stejarul și Crăpăturile, cu reședința în satul de la care și-a luat numele.

Are o populație de 391 fam. saŭ 1551 suflete, 768 bărbațĭ și 783 femeĭ (7 izrailițĭ).

Știŭ carte 92 persoane.

Sunt 6 comercianțĭ; un meseriaș.

Are 5 bisericĭ, deservite de 3 preoțĭ și 7 cîntărețĭ; o școală rurală mixtă, cu un învățător.

Budgetul comunei pe anul 1892—93 are la venit 6878 leĭ, 74 banĭ și la cheltueli 6692 leĭ.

Contribuabilĭ sunt 370.

In com. sunt: 5 morișteː 2 piue; 6 cîrciume.

Vite: 40 caĭ, 206 boĭ, 420 vacĭ, 5129 oĭ, 280 porcĭ; Locuitorĭĭ posedă 80 stupĭ.

Altitudinea d'asupra mărĭĭ, în vîrful munteluĭ Stejarul, e de 1347.9 m. E udată de Bistrița și pîraele: Stejarul și Pînteĭ, Găina, Soci, Cruceĭ, Fărcașa, Arieĭ, Săcăturĭ și Crăpătureĭ, cu micĭĭ lor afluențĭ. Ceĭ maĭ însemnațĭ munțĭ aĭ comuneĭ sunt: Stejarul, Obcina-Stejaruluĭ, Cineiul, Țifla-Fărcași (1341 m.), Vîrful-Scorușuluĭ, Vîrful-Tarnițelor (1261 m.); Arșița-Rea (1230 m.); Dealul-Teiuluĭ (1162 m.); Vîrful-cel-Inalt (1151 m); Tarnița (1086 m.) și Razimul.

Parte din moșie ține de Domeniul Coroaneĭ; iar partea de-a stînga pîrîuluĭ Fărcașa, cu satul Crăpăturile, ține de moșia statuluĭ Galul, din jud. Neamțu.

Suprafața teritorială a comuneĭ e de 13344 hect., din carĭ 12298 pădure, 117 cultivabile, 920 fînaț și restul neproductiv.

Improprietăriți la 1864 și 1879 sunt: 5 fruntașĭ, 119 pălmașĭ și 92 codașĭ, stăpînind 717 fălcĭ. Are o cale județeană, ce duce de la Piatra la Dorna și care străbate com. pe o lungime de 12 kil. 300 m.

Fărcașa, *sat*, pe Domeniul Coroaneĭ (ocol. I silvic Mălini), și în com. cu același nume, jud. Suceava. Presărat pe țărmul stîng al Bistrițeĭ și în maĭ tot lungul pîrîuluĭ Fărcașa. Are 151 familiĭ, saŭ 565 suflete, 297 bărbațĭ și 268 femeĭ, din carĭ 5 Izrailițĭ și 2 Turcĭ. Locuesc în 158 case. Contribuabilĭ sunt 133.

Improprietăriți la 1864 și 1879 sunt: 4 fruntașĭ, 31 pălmașĭ și 20 codașĭ, stăpânind 192 fălcĭ.

Are o școală rur. mixtă, cu un învățător plătit de stat, înființată în 1859, cu local propriŭ restaurat și înzestrat cu atelier, gimnastică, atenanțe, mobilier, bibliotecă, etc. de Administrația Domeniuluĭ Coroaneĭ. Frecuentată de 41 elevĭ, din 117 băeți și 102 fete în vîrstă de școală.

Sunt două bisericĭ: una nouă, cu hramul St. Nicolae, clădită de locuitorĭ în 1852, restaurată radical în 1885 de Administrația Domeniuluĭ Coroaneĭ, care a înzestrat-o cu odăjdiĭ și toate cele necesare serviciuluĭ. E deservită de un preot și treĭ cîntărețĭ. In vechia biserică nu se maĭ oficiază fiind ruinată; despre ea se păstrează următoarea tradiție: Pe cînd aceste locurĭ eraŭ acoperite de păduri seculare, treĭ călugărĭ Sîrbĭ se apucară să facă o biserică nu însă aci, ci maĭ la vale pe un loc maĭ deschis. Cînd biserica lor fu abia terminată, un vînt puternic îĭ zmulse acoperămîntul, și-l aruncă pe locul unde se află acum. La o a doua încercare, de a-și termina opera, suferiră același accident. Atuncĭ strămutaĭă biserica pe locul unde tot cădea acoperămîntul, iar unde-ĭ puseseră prima temelie, înfipseră o cruce de tisă ce se vede și astă-zĭ.

Drumurĭ principale sunt: la Stejar (2500 m.), la Crăpăturĭ

www.dacoromanica.ro

(3900 m.) şi la Pîrîul-Pînteĭ (3700 m.)

In 1803, Fărcaşul, a Mănăstireĭ Neamţu, număra 32 liuzĭ, plătind 584 leĭ bir anual, locuitoriĭ avînd aceeaşĭ ocupaţie de astăzĭ.

Fărcaşa, *sat*, face parte din com. Buda, pl. Stănişeşti, jud. Tecuciŭ. Situat la o distanţă de 2 kil. şi 156 m. departe de căt. de reşedinţa, în marginea de S.-V. a com.

Are o suprafaţă de 63 hect. 50 ariĭ şi o populaţie de 48 familiĭ cu 177 suflete. Sunt 32 contribuabilĭ. Ştiŭ carte 12 bărbaţĭ, 2 femeĭ, 10 băeţĭ şi 2 fete. Locuitoriĭ sunt răzeşĭ şi stăpânesc tot teritoriul care este de 63 hect.

Fărcaşa, *pîrîŭ*, jud. Suceava, izvoreşte de sub Halăuca, udă teritorul com. Fărcaşa, pe o lungime de 16 kil. şi, după ce a învîrtit 4 morişte şi a străbătut satul de la care şĭ-a luat numele, se varsă în Bistriţa. Are de afluenţĭ din dreapta: Pîrîul-Mare, Pîrîul-Sec, Pîrîul-cu-Siga, Pîrîul-Teiuluĭ, Pîrîul-Bondreĭ şi Pîrîul Slatina, iar de-a stînga: Pîrîul-Comoreĭ, Celarul, Şoldanul, Pîrîul-Repede, Ion-Petrişor şi Pîrîul-luĭ-Simona Niţoaeĭ.

Fărcaşele saŭ **Fărcaşul**, *com. rur.*, în E. plăşeĭ Ocolul, jud. Romanaţi, formată din satele: Fărcaşul-d.-s. (510 locuitorĭ), Fărcaşul-d.-mj. (316 locuitorĭ) şi Fărcaşul-d.-j. (246 locuitorĭ), cîte-şĭ trele situate pe un deal, aproape de confluenţa Tesluiuluĭ cu Oltul, la 8 kil. depărtare, spre N.-E., de Caracal. Altitudinea terenuluĭ d'asupra nivelului mărĭĭ este de 139 m.

Are 282 familiĭ, sau 1072 suflete, din carĭ: 552 b. şi 550 f.; 497 căsătoriţĭ şi 375 necăsătoriţĭ; 37 ştiŭ carte şi 1036 nu ştiŭ.

Sunt 226 contribuabilĭ.

Budgetul com. pe 1886—87 a fost de 2776 leĭ la venitурĭ şi de 2753 leĭ la cheltuelĭ.

Biserică sunt 2: Sf. Nicolae (din 1879 şi 1880) deservite de 2 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ. Sunt 3 cîrciumĭ.

In coprinsul comuneĭ este, din vechime, o strajă veche, numită Lazaret, 2 măguri marĭ şi ruine din toate timpurile, dar maĭ însemnat un drum de piatră, care trece dinspre Stoeneşti spre Reşca, făcut, zice poporul, de Traian orĭ de Craiul de Rouă ca să se primble între Carpaţi şi Dunăre. Orĭ-cine admiră temeinicia cu care a fost lucrată această cale de Romani, cale, care a rămas prin cursul timpilor spre a ne aminti de vigoarea strămbunilor. In istoria Ţăreĭ, această com. e însemnată şi pentru că aci s'a născut Popa Stoica, numit din Fărcaş, vestit tovarăş şi mare general al luĭ Mihaĭ-Viteazul. Casele luĭ se aflaŭ spre N. de Fărcaşul-d.-mj., situate pe muchea dealuluĭ mătcilĭ Oltuluĭ-Vechiŭ, unde acum sunt ridicate casele urmaşilor luĭ.

Fărcaşul, *com. rur.*, jud. Romanaţi. Vezĭ Fărcaşele.

Fărcaşul, *sat*, în jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Amărăşti. Are 314 suflete, 161 bărbaţĭ şi 143 femeĭ. Locuesc în 100 case, construite parte din zid, parte din bîrne şi parte din drueţĭ (bîrne nedungite). Maĭ toate casele aŭ grădina lor.

In sat este o şcoală mixtă, condusă de un învăţător, retribuit de stat; localul este închiriat de comună. In anul 1892—93, şcoala a fost frecuentată de 34 copiĭ, 13 din Amărăşti, 9 din Golumb, 7 din Fărcaş şi 5 din Baican. Cu vîrsta de şcoală sunt 50 copiĭ. Ştiŭ carte 47 locuitorĭ, dintre carĭ 7 femeĭ. In sat sunt 3 mahalale: Petrăcheşti saŭ Golăşeĭ, Plopul şi Fărcaşul.

In mahalaua Plopul este o biserică de bîrne.

Fărcaşul, *mahala*, în jud. Dolj, plasa Amaradia, comuna Amărăşti.

Fărcaşul, *moşie* particulară, în jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Amărăşti. Aparţine moşnenilor Fărcăşenĭ.

Fărcaşul-de-Jos, *cătun*, al com. Fărcaşele, pl. Ocolul, jud. Romanaţi, pe ţărmul drept al apeĭ Olteţuluĭ şi foarte aproape de vărsarea sa în Olt. Are 60 familiĭ saŭ 246 locuitorĭ; o biserică Sf. Nicolae, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ. Aci se află şi o strajă (Lazaret) din timpul Cîrjaliilor.

Fărcaşul-de-Mijloc, *cătun* al com. Fărcaşele, unde se află şi primăria, pl. Ocolul, jud. Romanaţi, la 8 kil. spre N.-E. de Caracal. Are 70 familiĭ, saŭ 316 suflete.

Fărcaşul-de-Sus, *cătun*, din spre V., al com. Fărcaşele, pl. Ocolul, jud. Romanaţi, la 8 kil. spre N.-E. de Caracal şi la 4 kil. de gara Romula. Are 120 familiĭ şi 510 locuitorĭ; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae (1880) deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ. Aci se află maĭ multe măgure.

Fărcaşuluĭ (Dealul-), *deal*, jud.

www.dacoromanica.ro

Dolj, pl. Amaradia, com. Bodăești, acoperit cu păduri.

Fărcășanca, *mahala*, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Amărăști, satul Amărăști.

Fărcășani, *sat*, jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Scheea, spre N.-E. de satul Scheea și la o depărtare de 4 kil. de el. Are 145 familii, saŭ 688 suflete, locuind în 180 de case.

Știŭ carte 14 persoane. Sunt 128 contribuabilĭ.

Populația acestuĭ sat este aproape toată compusă din Unguri (120 familiĭ, saŭ 480 sufl.). Are o biserică catolică de zid.

Ungurii din acest sat țin de parohia catolică Butea. Se face bîlciŭ în ziua de 18 Aug., cînd este și hramul bisericeĭ catolice.

Fărcășești, *com. rur.*, din pl. Jiuluĭ, jud. Gorj, situată pe șes și parte pe deal și în partea dreaptă a rîuluĭ Jiul.

Are o suprafață de 1015 hect. din care 200 hect. pădure, 184 hect. izlaz, 66 hect. fînețe și 565 hect. arabile.

Are o populație de 182 familiĭ, saŭ 755 suflete, din carĭ 20 Țigani. Sunt 255 contrib.

Venitul comuneĭ e de 1031 leĭ și 80 banĭ, iar cheltuelile de 1024 leĭ și 52 banĭ.

Locuitoriĭ posedă: 60 pluguri, 61 care cu boĭ, 7 căruțe cu caĭ; 481 vite marĭ cornute, 78 caĭ, 611 porcĭ, 511 oĭ și capre.

Comuna este compusă din 3 cătune: Fărcășești-Birnici, Fărcășești-Moșneni și Zătreni.

Comunicația în comună se face prin șoseaua vecinală, care o pune în legătură la N. cu comuna Roșia, iar la S. cu com. Valea-cu-Apă.

Comuna are o școală, frecuentată de 34 elevĭ și 3 eleve, din 38 înscrișĭ; 3 bisericĭ de lemn, de fie-care cătun cîte una, deservite de 2 preoțĭ și 4 cîntăreț.

In comună sunt 2 cîrciumĭ.

Fărcășești - Birnici, *cătun* al comuneĭ Fărcășești, din pl. Jiuluĭ, jud. Gorj, pe partea dreaptă a Jiuluĭ și la S. comuneĭ Roșia. Este cătun de reședință.

Are o suprafață de 350 hect., din care 70 hect. pădure, 84 hect. izlaz, 22 hect. fînețe, și 174 hectare cultivabile.

Are o populație de 68 familiĭ, saŭ 290 suflete, din carĭ 100 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 20 pluguri, 20 care cu boĭ, 2 căruțe cu caĭ, 150 vite marĭ cornute, 14 caĭ, 111 oĭ și capre și 21 porcĭ.

Are o biserică de lemn, fondată la anul 1750 și deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Fărcășești-Moșneni, *cătun*, al comuneĭ Fărcășești, din pl. Jiuluĭ, jud. Gorj, situat la E. cătunuluĭ de reședință.

Are o suprafață de 335 hect., din carĭ: 60 hect. pădure, 60 hect. izlaz, 24 hect. fînețe, 194 hect. arabile.

Are o populație de 54 familiĭ, saŭ 190 suflete, din carĭ 20 Țigani. Sunt 55 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 21 de pluguri, 22 care cu boĭ și 3 căruțe cu caĭ; 150 vite marĭ cornute, 30 caĭ, 200 porcĭ, 200 oĭ și capre.

Comunicația, în cătun, se face prin șoseaua vecinală.

Are o biserică de lemn, făcută de locuitorĭ, deservită de un preot și un cîntăreț.

Fărimicioasa, *colină nisipoasă*, în jud. Buzău, com. Goidești, cătunul Ivănețul, la capul poduluĭ Băleanca. Din vîrful eĭ se desfășură o plăcută privire.

Fărtaiul, *deal*, numit astfel de la fărtaiurile de peatră ce se făceaŭ maĭ înainte aicĭ; se întinde în partea de E. a com. Cozmești, pl. Stemnicul, jud. Vasluiŭ.

Făşiilor (Vîrful-), *vîrf de deal*, situat la N. de com. Gornetul-Cuib, pl. Podgoria, jud. Prahova; acoperit cu pădure.

Fătăchioaia, *moșie*, nelocuită, în jud. Ialomița, pl. Ialomița Balta, com. Perieți; are 3280 hect., din carĭ 3190 hect. bălțiș, pe țărmul stîng al Ialomițeĭ.

Fătăciunea, *pîrîŭ*, în com. rur. Strîmtul, pl. Văilor, jud. Mehedinți.

Fătăciunea, *vale*, în com. rur. Strîmtul, pl. Văilor, jud. Mehedinți.

Fătăciunea-Mare, *pisc*, la E. de com. Ciomăgești, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt.

Fătăciunea-Mare și Fătăciunea-Mică, *vîlcele*, com. Ciomăgești, pl. Oltul-d.-s., județul Olt, carĭ se varsă în Cungrea-Mare, pe țărmul stîng în raionul comuneĭ Ciomăgești.

Fătăciuni, *sat*, în jud. Tutova, pl. Pereschivul, com. Praja, pe pîrîul Pereschivul, spre N. de s. Praja. Are 319 loc. (din carĭ 21 știŭ carte) și 81 case.

Fătăciuni, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., de pe teritoriul com. Săcuieni.

Fătăciuni, *moșie*, în jud. Tutova, pl. Pereschivul, com. Praja, proprietatea statuluĭ, arendată în

www.dacoromanica.ro

ultimul period cu 3010 leĭ anual.

Fătăciuni, *pădure,* pe moşia cu acelaşĭ nume, jud. Tutova.

Fătuleasa, *moşie,* în jud. Buzău, com. şi căt. Calvini, a moşnenilor Fătuleşti. Are 347 hect., din care 220 pădure, restul arăturĭ, fîneaţă, livezĭ, etc. E compusă din sforile: Fătuleasa, Teişul şi Siliştea.

Făureasa, *pîrîŭ,* izvoreşte din jud. Dîmboviţa, dela com. Gura-Ocniţei, trece în jud. Prahova, printre cătunele Pleaşa şi Ţuicani şi se varsă în Cricovul-Dulce, pe ţărmul drept, în raionul com. Moreni, pl. Filipeşti, jud. Prahova.

Făurei, *com. rur.,* în jud. Putna, plasa Şuşiţa. Este aşezată pe malul Putneĭ, pe drumul ce merge de la Focşani spre Siret. Tot pe aci trece şi gîrla din partea dreaptă a Putneĭ.

Distanţa de la reşedinţa subprefecturei e de 16 kil., iar de la capitala judeţuluĭ, de 8 kil.

Comuna Făurei se compune din cătunele: Balta-Raţeĭ, Bizigheşti, Făurei (unde e şi primăria comuneĭ) şi Precistanul.

Populaţiunea comuneĭ, după cel din urmă recensămînt, e de 275 familiĭ, saŭ 967 suflete (504 bărbaţĭ, 463 femeĭ); sunt 392 neînsuraţĭ, 59 văduvĭ (17 bărbaţĭ, 42 femeĭ); 514 însuraţĭ (229 bărbaţĭ, 163 femeĭ); 936 Romînĭ, 12 Grecĭ, 1 Bulgar, 5 Ungurĭ şi 13 de diferite naţionalităţĭ; 949 ortodoxĭ, 5 catolicĭ şi 13 mozaicĭ; 217 agricultorĭ, 14 meseriaşĭ, 42 comercianţĭ, 8 profesiunĭ liberale, 69 muncitorĭ şi 26 servitorĭ.

Ştiŭ carte 120 persoane.

Case de locuit sunt 278.

Are o biserică parohială, cu hramul Sf. Gheorghe. Comuna vine în ajutorul bisericeĭ cu 260 leĭ anual.

Este o şcoală mixtă, frecuentată de 19 băeţĭ, din 50 copiĭ (31 băeţĭ, 19 fete), în vîrstă de şcoală. Comuna dă o subvenţie şcoaleĭ de 840 leĭ anual.

Sunt 227 contribuabilĭ.

Budgetul comuneĭ, pe anul financiar 1893 — 94 a fost la venitурĭ de 5857.50 leĭ şi la cheltuelĭ de 5853.96 leĭ.

Făurei, *sat,* în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, pendinte de comuna Ulmul; şi situat pe partea de N. a laculuĭ Mostiştea, pe o mică vale adăpostită de micĭ dealurĭ şi la 2 kil. spre N. de satul Ulmul.

Are 186 familiĭ, din carĭ 2 familiĭ de Grecĭ şi 7 familiĭ de Ţiganĭ, saŭ 704 suflete (240 bărbaţĭ, 208 femeĭ şi 292 copiĭ).

Este o biserică, deservită de un preot şi un dascăl.

Vite: 420 caĭ, 490 boĭ, 70 bivolĭ, 790 oĭ, 9 capre şi 410 rîmătorĭ.

Făurei, *sat,* la 2 kil. spre V. de satul Surdila-Greci, jud. Brăila, aproape de hotarul com. despre Strîmbul. Acest cătun era situat maĭ nainte spre N., în locul unde viroaga Făurei se uneşte cu Buzeelul-Sec. Are o biserică de gard, făcută la 1843 de locuitorĭ, deservită de un dascăl şi un paracliser şi de preotul din satul Surdila-Greci. Suprafaţa vetreĭ satuluĭ e de 17 hect., cu o populaţie de 43 familiĭ, saŭ 218 suflete (113 bărbaţĭ, 105 femeĭ, 82 căsătoriţĭ, 136 necăsătoriţĭ). Ştiŭ carte 5 persoane, nu ştiŭ 213.

Sunt 39 case; 2 cîrciumĭ.

Vite: 60 caĭ, 170 vite cornute, 670 oĭ şi 80 rîmătorĭ.

Făurei, *sat,* în jud. Neamţu, com. Budeşti-Ghicăĭ, plasa de Sus-Mijlocul, situat lîngă dealul cu acelaşĭ nume; este cuprins între satele: Climeşti, Itrimeşti şi Tatomireşti.

Are o populaţiune de 93 familiĭ, saŭ 434 suflete.

Numărul contrib. e de 120.

In sat este 1 biserică, cu 1 dascăl.

Numărul vitelor este de 410 capete, dintre carĭ: 105 boĭ, 39 vacĭ, 162 oĭ, 24 caĭ, 44 rîmătorĭ, 28 juncĭ.

Făurei, *cătun,* în jud. Putna, comuna cu acelaşĭ nume, plasa Şuşiţa, este aşezat pe malul Putneĭ, pe drumul ce duce de la Focşani spre Siret. Este ameninţat vecĭnic de inundaţiĭ. Are 1 biserică parohială, cu hramul Sf. Gheorghe; o şcoală mixtă, frecuentată de 19 copiĭ, din 50, în vîrstă de şcoală.

Făurei, *staţie de dr. d. f.,* jud. Brăila, pl. Vădeni, com. Surdila-Greci, pe linia Buzău-Galaţi, pusă în circulaţie la 13 Sept. 1872. Se află pe această linie între staţiile Rosetti (10.1 kil.) şi Deduleşti (10.1). Este şi staţie finală a linieĭ Făurei-Feteşti. Înălţimea d'asupra niveluluĭ mărĭĭ de 40^{m}.62. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 229073 leĭ, 85 banĭ.

Făurei, *parohie,* în jud. Putna, comuna cu acelaşĭ nume, plasa Şuşiţa, formată din cătunele: Precistani, Balta-Raţeĭ şi Bizigheşti. Are o biserică parohială, cu hramul Sf. Gheorghe, în cătunul Făurei şi 3 filiale, din carĭ: una în Precistani, cu hramul Sf. Gheorghe, a doua în Balta-Raţeĭ, cu hramul Adormirea şi a treia în Bizigheşti, tot cu hramul Adormirea.

www.dacoromanica.ro

Făurei, *deal*, în ramura Climeştilor, situat lîngă satul cu acelaşĭ nume, com. Budeşti-Ghicăĭ, plasa de Sus-Mijlocul, judeţul Neamţu.

Făurei, *moşie*, jud. Brăila, pendinte de com. Surdila-Găiseanca, proprietatea d-neĭ Elena Izvoranu, în suprafaţă 1600 hect. şi aducînd un venit de 22000 leĭ.

Făurei, *viroagă*, care pleacă de lîngă rîul Buzăul, din jud. Buzăuluĭ şi care poartă numirea de Culbacul în acest judeţ. Intră în judeţul Brăila traversînd moşia Vizireni, com. Strîmbul, trece pe lîngă satul Făurei, apoĭ schimbă direcţia de la V. spre E. şi se uneşte cu Buzeelul-Sec, unde calea ferată Brăila-Buzăŭ trece peste această viroagă.

Buzeelul, ce trece pe lîngă satul Surdila-Greci, prin lacul Brateşul, se numeşte tot Făurei de către locuitorĭ.

Făureşti, *com. rur.*, pl. Olteţul-d.-j., jud. Vîlcea, compusă din patru cătune: Milești, Făurești, Preoteşti şi Boghia.

Este situată pe valea rîuluĭ Olteţul, la 46 kil. departe de capitala jud. şi la 20 kil. de a plăşeĭ.

Are o populaţie de 475 familiĭ, saŭ 1928 suflete, 1017 bărbaţĭ şi 911 femeĭ.

Locuesc în 535 case.

In com. sunt 4 bisericĭ: una în cătunul Milești, fondată de Protopopul Ivan Făurescu, la anul 1828; două în Făureşti şi Boghia făcute de lemn de sătenĭ şi a patra în Preoteşti, reedificată de D-l M. Măldărescu, din Dobriceni, la anul 1890.

Locuitoriĭ se ocupă în mod regulat cu tîmplăria, olăria, dulgheria şi cîţĭ-va, cu rotăria. Eĭ desfac produsele muncеĭ lor la Craiova, Slatina, Drăgăşani şi Bălceşti. Parte din locuitorĭ sunt moşneni, parte s'au împroprietărit la 1864 pe 315 hect. Şcoala datează în com. de la 1843. Clădirea e proprietatea com. Se frecuentă de 43 copiĭ, 41 băeţĭ şi 2 fete, din numărul de 238 copiĭ, 132 băeţi, 106 fete, în vîrstă de şcoală. Ştiu carte 150 bărbaţĭ şi 4 femeĭ. Cu întreţinerea şcoaleĭ statul cheltueşte anual 1200 leĭ.

Femeile se ocupă mult cu cultura gîndacilor de mătase. Stupĭ cu albine sunt 20.

Ţuică se fabrică în termen mijlociŭ până la 1000 decal. anual.

Toată com. cu izlaz, tufăriş pădure, etc., se urcă la 3000 hect. pămînt.

Prin com. trece şoseaua judeţeană Horez-Balş.

Veniturile com. se urcă la 3544 leĭ anual şi cheltuelile la 1923 leĭ. Sunt 290 contrib.

Com. Făureşti este brăzdată de dealurile: Laloşul, Căpriori, Stupinelor, Făguleti, Boghi şi Aninoasa şi udată de văile: Laloşul, Lăloşelul, Făgulesi, Ostrovăţul, Otăroaia, Aninoasei şi Ursoiuluĭ, afară de rîul Olteţul, care udă partea de V. a com.

Se mărgineşte cu com. Şuşani-d.-j., Şuşani-d.-s., Laloşul, din jud. Dolj şi cu com. Diculeşti.

In această com., se zice că s'aŭ făcut încercări de a se deschide mine de aur lîngă Olteţ, în dreapta văilor Laloşul şi Lăloşelul, pe timpul ocupaţiuneĭ Austriace 1730, deşi nisipul Olteţuluĭ nu este aurifer.

Făureşti, *sat*, face parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, pl. Olteţul-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populaţiune de 1235 locuitorĭ (640 bărbaţĭ, 595 femeĭ). Aci e o biserică de lemn, clădită de locuitorĭ.

Făureşti, *mahala*, face parte din com. rur. Gănești, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea. Are o populaţiune de 137 locuitorĭ (64 bărbaţĭ, 73 femeĭ). Cade în partea de N. a com. Are o biserică fondată la anul 1847 de către repausatul Ghimpeţeanu.

Făureşti, *deal*, în raionul com. Făureşti, pl. Olteţul-d.-j., jud. Vîlcea, pe care se cultivă 79 hect. şi 50 arii vie.

Făuroaia, *mahala*, în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-j.; ţine de com. rur. Socoleşti.

Fecioara, *pisc de munte*. Vezĭ Panaghia, pisc.

Fedeleşeni, *sat*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Strunga, spre S. de băile Strunga şi la o depărtare de 3. kil 500 m. de ele. Are 79 familiĭ, saŭ 365 suflete, din carĭ 100 contribuabilĭ. Ştiŭ carte 9 persoane. Sunt 91 case. Are o biserică de lemn. Se lucrează rotăria. Sunt 285 vite marĭ cornute.

Fedeleşoiul saŭ **Fedeleşoiul-Feţeni**, *com. rur.*, pe rîul Oltul, pl. Topologul, jud. Argeş, la 17 kil. de com. rur. Tigveni, şi la 31 kil. de Piteşti. Se compune din următoarele sate: Fedeleşoiul-Feţeni, Siliştea, Goranul, Lespezile, Racoviţa şi Sticlăria, avînd peste tot 710 familiĭ, sau 3382 suflete, din carĭ 80 locuitorĭ Ţigani.

In com. sunt: 4 bisericĭ, din carĭ 2 schiturĭ: schitul Fedeleşoiul şi schitul Goranul; o şcoală primară rurală.

Budgetul com. pe anul 1882 83 a fost de 2294 leĭ, 34 banĭ

www.dacoromanica.ro

la venitură şi de 2260 leĭ la cheltueli.

După o publicaţie oficială (1887), această com. numără 295 contribuabilĭ şi are un budget de 5585 leĭ la venitură şi de 5166 leĭ la cheltueli.

Numărul vitelor a fost în anul 1887 de 716 vite marĭ cornute, 13 caĭ, 417 oĭ, 82 capre şi 416 rîmătorĭ.

Prin teritoriul acesteĭ com. trece şoseaua Piteşti-Curtea-de-Argeş-Rîmnicul-Vîlcea, care se termină la podul de fer peste Olt, la satul Goranul.

Fedeleşoiul, *sat*, face parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, în jud. Argeş, pl. Topologul, situat pe marginea Oltuluĭ, peste drum de oraşul R.-Vîlcea. Are 894 locuitorĭ; aicĭ este reşedinţa primărieĭ.

In acest sat este schitul Fedeleşoiul, care depinde de Eforia Spitalelor Civile din Bucureşti. In apropiere de sat se găsesc ruine de cetăţĭ vechĭ, care, împreună cu cele de peste Olt, jud. Vîlcea, formaŭ un sistem de apărare în contra năvălirilor vrăjmaşe.

Fedeleşoiul, *sat*, face parte din com. rur. Ciomăgeşti, plasa Oltul-d.-s., jud. Olt. Are o populaţiune de 231 loc. Şĭ-a luat numirea de la mănăstirea Fedeleşoiul, de care aparţinea moşia. Are o biserică, fondată de unul Chiriac, din îndemnul stareţuluĭ mănăstireĭ Fedeleşoiul, din lemnele ce se aflaŭ pe aci atuncĭ; maĭ în urmă s'a reparat de enoriaşĭ.

Fedeleşoiul, *schit*, cu hramul S-ţiĭ Apostolĭ, lîngă satul cu acelaşĭ nume, jud. Argeş, pl. Topologuluĭ, pe marginea Oltuluĭ, în faţa oraşuluĭ Rîmnicul-Vîlcea, pendinte de Eforia Spitalelor Civile din Bucureşti. Este redus la biserică de mir, întreţinută de Eforie, avînd doĭ ieromonahĭ, doĭ cîntăreţĭ şi un paracliser. In apropiere de această mănăstire se găsesc ruine de întărituri vechĭ.

Fedeleşoiul (Vatra-Schituluĭ-), cu trupul **Runcul**, *moşie*, în com. Fedeleşoiul, jud. Argeş, plasa Topologul, proprietatea Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti, pendinte de Schitul-Fedeleşoiul. Are o întindere în total de 9439 pogoane, din care 8000 pog. pădure, şi aduce o arendă anuală de 11350 leĭ.

Fedeleşoiul-Feţeni, *com. rur.* Vezĭ Fedeleşoiul.

Fedeşti, *sat*, în jud. Tutova, pl. Tîrgul, com. Banca, spre E. de S. Banca, în marginea de E. a jud. Are 373 loc. (din carĭ 36 ştiŭ carte) şi 81 case.

Fefelei, *cătun*, al com. Mizil, jud. Buzăŭ; are 130 locuitorĭ şi 20 case. Vezĭ Mizil.

Fefelei-Istăul, *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Mizil, cătun. Fefelei, despărţită în 4 trupurĭ: Mareş de 350 hect., Brezeanul de 150 hect., Lungeanul de 150 hect. şi Biserica de 60 hect., maĭ toate arabile.

Fefelei-Istăul (Soreasca), *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Mizil, cătun. Fefelei; are 350 hect., maĭ toate arabile.

Feiuca, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Tăzlăul-d.-s., de pe teritoriul com. Slobozia-Luncani.

Felegi, *mahala*, din cătunul Veţişoara, com. Vaţa, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt.

Feleşti, *sat*, compus numaĭ din cîte-va case, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-j., com. Brănişteni, şi spre N. de s. Brănişteni. Este aşezat pe şoseaua judeţeană Roman-Piatra şi la o depărtare de 7 kil. de oraşul Roman.

Feleşti, *deal*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-j., com. Brănişteni, spre N.-S. de Brănişteni.

Feliga, *deal*, în raionul com. Sîngerul, pl. Podgoria, jud. Prahova, pe care se cultivă vie şi sunt livezĭ de pruni.

Feliga, *plaiŭ*, la S. de com. Tîrleşti, plaiul Teleajen, jud. Prahova, pe care se află pădure şi locurĭ de păşune.

Femeilor (Lacul-), *lac*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Mîrşani, cu suprafaţă de aproape 1 hectar şi conţinînd peşte.

Ferăstrăul (Herăstrăul). Pentru toate cuvintele cu această numire, compusele şi derivatele eĭ, vezĭ litera *H*.

Ferburia, *moşie*, situată în com. Ştefăneşti, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel.

Ferburia. Vezĭ Maioreasca, *pădure*, jud. Muscel.

Ferdinand, *deal*, în partea estică a satuluĭ Horodniceni, judeţul Suceava. Cultivabil.

Ferecaţi, *numire* ce purta *com.* Vaideeni, jud. Vîlcea.

Feredieni, *com. rur.*, în partea de N.-V. a comuneĭ Deleni, pl. Coşula, jud. Botoşani, care se compune din satele: Feredieni, Poiana şi Unsa.

Teritoriul său e accidentat,

www.dacoromanica.ro

format din dealurĭ înalte pietroase și repezĭ, cum e Cerbătoarea, care e continuarea dealuluĭ Țencușa, și văĭ înguste, și ocupat în partea de V. de pădurĭ, iar în partea de E. de semănăturĭ. Are o suprafață de 2590 hect. și o populație de 240 familiĭ, saŭ 941 suflete. Locuitoriĭ se ocupă pe lîngă agricultură și cu olăria și rotăria.

Intinderea locurilor cultivate e de 1010 hect.

Pădurile ocupă tot terenul com. și se întind spre S.-V. și S., avînd o întindere de 1287 hect.

Vite sunt: 416 boĭ și vacĭ, 98 caĭ, 345 oĭ, 125 porcĭ. Locuitoriĭ posedă 260 stupĭ cu albine.

Sunt 7 morĭ de apă pe pîrîul Cerbătoarea.

Budgetul comuneĭ e de 2100 leĭ la venitурĭ și cheltuelĭ.

In comună sunt 2 bisericĭ deservite de preot și 2 cîntărețĭ; 1 școală mixtă, a comuneĭ, condusă de 1 învățător și frecuentată de 10 elevĭ.

Sunt aci 29 olarĭ și 7 rotarĭ.

Feredieni, *sat*, în partea de S. a com. Feredieni, pl. Coșula, jud. Botoșani, situat pe coasta de N.-E. a dealuluĭ Cerbătoarea saŭ Gîlgîitoarea. Acest deal nu e decît continuarea dealuluĭ Țencușa, din com. Storești și Rădeni, de unde trece în com. Deleni.

Moșia e a statuluĭ, rămasă de la Grig. Krupenschi fără urmașĭ; are o întindere de 2259 hect., din carĭ 1287 hect. pădure.

Comuna are o populație de 119 familiĭ, saŭ 471 suflete. Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura, rotăria și olăria.

Aicĭ este reședința comuneĭ. Are o biserică, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; 1 școală, condusă de un învățător și frecuentată de 10 elevĭ.

Vite sunt: 243 boĭ și vacĭ, 47 caĭ, 181 oĭ și 80 porcĭ. Locuitoriĭ aŭ 210 stupĭ cu albine.

Sunt 7 morĭ de apă pe pîrîul Cerbătoarea.

Satul e străbătut de o șosea petruită.

Cea maĭ veche familie cunoscută că a stăpînit această moșie este Lupu Krupenschi; aceasta se constată atît din testamentul lăsat de Grig. Krupenschi cînd a dat moșia mănăstireĭ Neamțuluĭ, cît și din inscripțiile bisericeĭ, despre care vom vorbi.

Biserica actuală din satul Feredieni este zidită de Iordache Krupenschi, după cum se constată din inscripția de deasupra ușeĭ din pridvor, fără însă a pune data. Se constată însă, de pe o piatră mormîntală din biserică, data aproximativă a reedificăreĭ:

Sub această piatră sunt oasele roșilor luĭ D-zeŭ Lupu Krupenschi Stolnic și a soției sale Safta Cuzoia, care aŭ reposat la veletul 1775, Genar 2, iar reposatul la 1770 April 28, cum și viața sa a fost 73 anĭ, a căror oase s'aŭ adus de la alte bisericĭ de mine Iordache Krupenschi, fiul lor.

Inainte de clădirea acesteĭ bisericĭ fusese alta, după cum probează locul bisericeĭ și semne de morminte, în partea de N. a actualeĭ bisericĭ.

O cruce aflată în actuala biserică poartă inscripția:

Logofătul Grigorie Krupenschi, această sfîntă cruce, lemnul este foarte vechiŭ, de la biserica din satul Feredieni din vremea bunuluĭ meŭ vornic Lupu Krupenschi, care acum s'aŭ ferecat cu argint de către mine în anul 1865, Martie 25, spre vecinica pomenire a sa și a tot neamul săŭ.

Aceasta probează existența uneĭ alte bisericĭ în Feredieni, care cu timpul și din cauze necunoscute s'a desființat. Crucea despre care am vorbit e lucrată în diamante, asemenea, în genere, toate podoabele bisericeĭ sunt lucrate în aur și argint și aceasta dovedește bogăția vecheĭ bisericĭ.

Maĭ sunt în biserica din Feredieni treĭ șiragurĭ de monezĭ vechĭ de aur, de argint și de aramă: franceze, belgiene, germane, grecești etc., între cele maĭ vechĭ sunt din: 1091, 1627, 1753, 1761, 1594, 1596, o medalie veche cu inscripția: «Dacia Lito», o icoană cu inscripția: «Das ist Gotes lamb vielx der veed sunt tergt Jonn» și chipul unuĭ miel și multe altele.

Feregăĭ. Vezĭ Tîrsa, jud. Vîlcea.

Feregi, *poiană*, la N. comuneĭ Bunești, pl. Ocolul, jud. Vîlcea.

Fereștĭ, *com rur.*, în partea de S. a plășeĭ Mijlocul, jud. Vasluiŭ, la distanță de 13 kil. de la orașul Vasluiŭ și de 17 kil. de com. rur. Codăești, situată pe valea dintre dealurile Zăpodeni, Dănești și Valea-Rea.

E formată din satul Fereștĭ.

Are o întindere de 2907 hect. din carĭ 228 hect. pădure și 2060 loc de cultură, fînaț și imaș ale proprietățeĭ, iar 619 hect. ale locuitorilor, cu 4 hect. vie. Populația este de 332 familiĭ, saŭ 966 suflete, din carĭ 60 familiĭ de Țiganĭ, 5 familiĭ de Evreĭ.

Pămîntul e de calitate bună și produce tot soiul de cereale.

Are o biserică de vălătucĭ vechie de 90 anĭ, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ; o școală, înființată la 1865, frecuentată de 35 elevĭ; două morĭ: una de vînt, iar alta cu aburĭ; 2 iazurĭ; 2 crîșme.

Comerciul se face de 10 persoane.

Numărul vitelor e de 1752: 470

www.dacoromanica.ro

vite marĭ cornute, 1060 oĭ, 72 caĭ şi 150 rîmătorĭ.

Budgetul comuneĭ e de 2310 leĭ la venitурĭ şi 2306 leĭ, 10 banĭ, la cheltuelĭ.

Sunt 159 contribuabilĭ.

Locuitorĭĭ posedă: 30 pluguрĭ şi 70 care cu boĭ, 8 pluguрĭ şi 16 căruţe cu caĭ; 140 stupĭ.

Fereştilor (Dealul-), *deal.* Vezĭ Şurăneştilor (Dealul-), com. Dăneşti, plasa Mijlocul, judeţul Vasluiŭ.

Ferica, *deal*, acoperit de pădurĭ şi păşunĭ, în com. Ruginoasa, jud. Suceava.

Fericea, *vălcea*, în jud. Teleorman, pl. Teleormanuluĭ. Inceputul eĭ este de pe izlazul din com. Slobozia-Trăsnitul, de unde se coboară la Tătăreşti-de-Sus şi se termină în valea Teleormanuluĭ, la com. Tătăreşti-de-Jos, la hotarul despre comuna Udupul.

Ca pe toate vălcelele din această plasă, pe timpurĭ ploioase, se formează pîrîiaşe. Cel de pe valea Fericea se scurge în rîul Teleorman.

Ferichidoaia, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, com. Racoviţa, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel, în întindere de 200 hect. Esenţe: stejar, fag, carpen, jugastru, frasin, plop şi salcie.

Fericile, *deal*, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Dobreni, situat pe moşia Almaşuluĭ.

Fericilor, (Poiana-), *poiană*, jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Dobreni.

Feriga, *poiană* şi *coastă* de *deal*, jud. Muscel, pl. Rîurile, com. Coteşti.

Ferigele şi Poiana-Lungă, *munţĭ*, proprietăţi ale statuluĭ, pendinţĭ de Episcopia Argeşuluĭ, în jud. Muscel; s'aŭ arendat pe periodul 1888—93 cu 1450 leĭ anual.

Fermecatul, *ostrov*, pe Dunăre, în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, com. Cocargea.

Fermecatul, *pădure*, în ostrovul cu acelaşĭ nume, în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, com. Cocargea; are 50 hect. Esenţe: salcie şi plop. Este la 10 kil. de satul Cocargea.

Feroagele-Dealul-Mirii, *trup* de *pădure*, al statuluĭ, în întindere de 302 hect., care, împreună cu trupul Turtureaua, formează pădurea Bunesti, pendinte de com. Bunesti, pl. Ocolul, jud. Vîlcea.

Feroiul, *lac*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, în apropiere de satul Iazul.

Ferul (Fierul). Cuvintele cu această numire, compusele şi derivatele eĭ, sunt trecute la silaba *Fie*.

Feştilele, *iezere*, jud. Brăila, situate în ostrovul Iapa, între canalele Munuşoaia şi Vîlciul, la V. de măt. Nedeicul, din com. Berteşti-d.-j. In ele se varsă privalul Mărăcinele.

Feşca-Mare, *vîrf de munte*, jud. Bacău, pl. Trotuşul, com. Hîrja, care face parte din şira Oituzuluĭ.

Feşca-Mare, *pîrîiaş*, jud. Bacău, pl. Trotuşul, com. Hîrja, care ese din muntele Păltinişul şi Feşca, se încarcă cu Feşca-Mică şi se scurge d'a stînga Oituzuluĭ. In tot cursul său păstrează direcţia N.-V. spre S.-E.

Feşca-Mică, *pîrîiaş*, jud. Bacău, pl. Trotuşul, com. Hîrja, care este tributar pîrîiaşuluĭ Feşca-Mare.

Fetecăul (Odaia-luĭ-Fetecău), *vale*, în jud. Buzău, com. şi măt. Piclele. Se scurge în Valea-Piclelor.

Feteĭ (Crucea-), *loc izolat*, între munţiĭ Corîiul şi Zănoaga, din jud. Buzău, com. Goideşti, însemnat cu o cruce de lemn în amintirea uneĭ fete, care intrase în ceata de haiducĭ a luĭ Gheorghelaş şi care a fost omorîtă aicĭ de poteră.

Feteĭ (Dealul-), *deal*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. Baş-Chioi şi anume pe al cătunuluĭ său Cineli; este o ramificaţie de N. a dealuluĭ Cîz-Bair; se întinde spre N., avînd o direcţie generală de la S.-E. spre N.-V.; se întinde până în rîul Taiţa şi satul Cineli, brăzdînd partea de V. a pl. şi a com.; este acoperit cu puţine pădurĭ şi pe la poale cu păşunĭ şi fineţe.

Feteĭ (Izvorul-), *izvor*, în jud. Buzău, com. Chiojdul-din-Bîsca; izvoreşte din muntele Monteorul şi se scurge în rîul Bîsca-Chiojduluĭ.

Feteĭ (Lacul-), *lac*, în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com. Livezile; nu are scurgere şi se formează din ploĭ.

Feteĭ (Movila-), *movilă*, la N.-E. de com. Piatra, pe dealul Călmăţuiuluĭ, jud. Teleorman.

Feteĭ (Pietrele-), *sat*, în jud.

www.dacoromanica.ro

R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, cătunul com. Jitia. E aşezat în partea de N. şi V. a com., la poalele munteluï Pietrele-Feteï, pe rîuleţul cu acelaşï nume, la 3 kil. spre N.-V. de cät. de reşedinţă Jitia; e o diviziune a cät. Necule.

Feteï (Pietrele-), *munte,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Jitia, cät. Pietrele-Feteï, unul din cele maï înalte vîrfurï din jud. R.-Sărat (1280 m.); e acoperit cu pădurï; frumuseţile sale aŭ fost descrise de A. I. Odobescu, în cartea sa: «Pseudo-Kynegeticos».

Feteï (Pietrele-), *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Jitia; izvoreşte din muntele cu acelaşï nume, udă partea de V. a com., trece prin cät. Pietrele-Feteï, şi se varsă în pîrîul Necule; după un curs repede şi zgomotos, căcï se loveşte de păreţiï ceï înalţï aï munţilor, carï 'l închid de amîndouă părţile.

Feteï (Plaiul-), *ramificaţie* din *muntele* Vîrful-Rîpeï, în jud. Buzăŭ, com. Cătina, avînd izlaz şi pădure.

Feteï (Poiana-), *loc izolat,* în jud. Buzăŭ, com. Gura-Aninoaseï, d'asupra mucheï Răteştilor.

Feteï (Rîpa-), *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Cătina, cät. Păsăroiul, avînd în partea de E. un imens precipiţiu, numit Vîrful-Rîpeï-Feteï.

Feteï (Rîpa-), *pădure,* în jud. Buzăŭ, com. Cătina, cät. Păsăroiul; face un corp cu Valea-Seacă.

Feteï (Valea-), *vale,* în jud. Dolj, plasa Ocolul, comuna Preajba.

Feteï (Valea-), *vale,* în jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Balta-Verde, peste care trece limita de la N. a comuneï către com. Craiova.

Feteï (Valea-), *vale,* jud. Prahova; din poalele de N.-V. ale munteluï Dutca, face o mare curbă spre S., ia apoï direcţia de la E. spre V. şi se varsă în rîul Prahova, pe ţărmul stîng, la N. de cät. Buşteni.

Feteï (Valea-), *izvor de apă minerală* în jud. Prahova, pl. Peleşul, com. Predealul, cät. Buşteni, pe Domeniul Coroaneï, în apropiere de gara Buşteni. Apa sa conţine pucioasă. Izvorul e situat pe loc şes.

Feteï (Vîrful-Rîpeï-), *pădure* în jud. Buzăŭ, com. Cătina, cät. Păsăroiul; face un corp cu Valea-Seacă.

Fetele, *deal,* jud. Dolj, pl Ocolul, com. Şimnicul.

Fetele, *trup* de *moşie* nelocuit, proprietatea fraţilor C. şi Gr. Olănescu, pendinte de com. Blejeşti-Neamţu, jud. Vlaşca, pl. Glavaciocul; situată pe apa Glavaciocul, d'a dreapta şi de a stînga luï; suprafaţa totală este de 755 hect.; se arendează cu moşia Neamţu saŭ Blejeşti.

Fetele-Marï, *culme de munte,* jud. Putna, din care izvoreşte Tişiţa-Mică.

Fetelea, *lac,* în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, com. Dichiseni, în insula Balta.

Fetelor (Măgura-), *măgură,* pe moşia statuluï Beiul-S-ta-Ecaterina, jud. Teleorman.

Fetelor (Măgura-), *măgură,* pe moşia Şovăreşti, jud. Teleorman.

Fetelor (Movila-), *movilă,* în jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Piscul.

Fetelor (Movila-), *movilă,* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, lîngă satul Luciul.

Feteşti, *com. rur.,* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, situată în partea de S.-E. a plăşeï, între comunele Dudeşti şi Stelnica.

Teritoriul acesteï comune se întinde din Dunăre spre V., prin insula Balta şi cîmpia Bărăganuluï, pe o suprafaţă de 7000 hect., din carï 5000 hect. băltiş şi pădurï în insula Balta, 100 hect. izlaz şi 1900 hect. pămînt de cultură pe Bărăgan. Moşia este proprietatea statuluï şi înainte de secularizare, aparţinea Episcopieï Buzăuluï; pe periodul 1883—1893, s'a arendat cu suma de 22530 leï.

După legea rurală din 1864, sunt împroprietăriţï pe moşie 141 locuitorï şi după legea din 1878 s'aŭ maï împroprietărit 11, iar fără proprietăţï se maï află 77 locuitorï.

Comuna este udată de Dunăre, Borcea şi de lacurile: Brînzeşul, Oborul, Zătonul, Potcoavele, Cinurile, Codescul, Caiafa, Cătinul, Popăslîcul, Muta, şi Risipitul; apoï de braţele (privalele): Arămile, Arămile-Vechï, Adîncătura, Vărsătura, Sindiorul, Scorţul, Veriga, Zăvalul, Vărsătura-Săpată, Portiţa, Motîrtia, Privalele, Cotarca, Strîmbele, Hoţul şi Chiriac.

Se compune dintr'un singur sat, situat pe ţărmul stîng al

www.dacoromanica.ro

Borcii, pe o mică luncă sub coasta Bărăganului și spre E. de satul Dudești, de care este lipit. Aicĭ este o stație telegrafo-postală, înființată la 1892 și al cărui venit pe anul 1896—97 a fost de leĭ 9322—65; și reședința primărieĭ și a judecătorieĭ comunale.

Populațiunea comuneĭ (1890) este de 218 familiĭ, saŭ 1236 suflete, din carĭ: 676 bărbațĭ și 560 femeĭ; 1226 Romînĭ, 3 Grecĭ, 2 Rușĭ, 4 Turcĭ și 1 Bulgar; 1232 creștinĭ ortodoxĭ și 4 mahometanĭ; 327 agricultorĭ, 5 meseriașĭ, 12 comercianțĭ, 13 profesiunĭ libere, 114 muncitorĭ și 29 servitorĭ.

Știŭ carte 588 persoane.

Vite: 1300 boĭ, 523 caĭ, 6700 oĭ, 325 capre, 15 asinĭ, 154 bivolĭ și 598 rîmătorĭ.

Comuna avea în 1886—1887 la venitur̆ 5279 leĭ și la cheltuelĭ 4949 leĭ.

Sunt două școlĭ, una de băeț̆ frecuentată de 29 elevĭ și condusă de un învățător, retribuit de stat și comună și una de fete frecuentată de 25 eleve și condusă de o învățătoare, retribuită de comună. Localul servește la amîndouă școalele și este construit de comună cu suma de 10000 leĭ.

In comună este o biserică, la care deservesc doĭ preoț̆ și doĭ dascălĭ, retribuiț̆ din bugetul comuneĭ cu suma anuală de 492 leĭ.

Pe teritoriul comuneĭ trece calea ferată București-Fetești, cu stația Fetești, iar lîngă sat se află podul de fier peste Borcea, al linieĭ ferate.

Feteşti, *sat,* jud. Botoșani, în partea de N. a com. Satul-Burdujeni, situat pe pîrîul Fetești, cu o populație de 245 familiĭ, saŭ 429 suflete.

Vite: 60 vite marĭ cornute, 5 caĭ, 20 oĭ și 15 mascurĭ.

Sunt 13 stupĭ cu albine.

In sat se află: 2 cîrciumĭ; 2 comercianțĭ și 4 meseriașĭ.

Feteşti, *sat,* cam în centrul com. Bădeni, jud. Iași, pl. Bahluiul, spre V. de satul Scobinți; situat pe dealul cu același nume, pe o întindere cam de 349 hect. Are o populație de 98 familiĭ, saŭ 463 suflete. Aci se află o velniță de fabricat rachiŭ. Satul e acoperit cu livezĭ și viĭ, iar în împrejur se află pădurĭ.

Numărul vitelor e de 3348 capete, din carĭ: 481 vite marĭ cornute, 24 caĭ, 2788 oĭ și 59 rîmătorĭ.

Feteşti, *stație de drum de fer,* jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, căt. Fetești, pe linia Ciulnița-Fetești, pusă în circulație la 1 Iulie 1887. Se află pe această linie între stațiile Elena (9.9 kil.) și Borcea (7.6 kil.) De aci calea ferată se bifurcă spre N. formînd linia Făurei-Fetești. Este la 88 kil. de Făurei. Înălțimea d'asupra nivelului mărĭ de 61 m. 10. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 104525 leĭ, 80 banĭ.

Feteşti, *deal,* pe care e situat satul Fetești, com. Bădeni, pl. Bahluiul, jud. Iași.

Feteşti, fost *schit* de călugărĭ, jud. Botoșani, așezat în pădure și pe vîrful dealului Grigoreni. Biserica e făcută de Scarlat Miclescu, pe locul uneĭ alte bisericĭ vechĭ, despre care nu se știe cînd a fost fondată. Schitul astăzĭ este nelocuit de călugărĭ.

Feteşti, *pădure,* formată din maĭ multe trupurĭ, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pe insula Balta, com. Fetești, cu 100 hect. Esențe: salcie și plop.

Feteşti, *pădure,* în întindere de 500 fălcĭ, pe teritoriul căt. Gura-Văeĭ, com. Cîmpurile, pl. Zăbrăuți, jud. Putna.

Feteşti, *pîrîŭ,* jud. Botoșani, vine din satul Fetești, com. Burdujeni-Sat, de la V. spre E., primește în stînga Pîrîul-Porculuĭ, intră în satul Grigorești și se varsă pe stînga pîrîului Pietrosul, pl. Siretul, com. Călinești.

Feteşti, *pîrîŭ,* curge din Iazul-de-la-Velniță, spre N., pe teritoriul satuluĭ Fetești, com. Bădeni, pl. Bahluiul, jud. Iași, și se varsă în dreapta rîuluĭ Bahluiul.

Feteşti-Poiana-Capşiĭ, județul Neamțu. Vezĭ Letești-Poiana Capșiĭ.

Fetica, *vălcea,* com Păulești, pl. Tîrgușorul, jud. Prahova.

Feticiul, *munte,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, com. Jitia, în partea de V. a com., înalt de 950 metri, vîrf principal din culmea munților Necule; este acoperit în mare parte cu pădurĭ.

Fetifoiul, *munte,* în jud. Prahova, pl. Peleșul, com. Predealul, ce servește de limită între jud. Prahova și Transilvania, între valea Rîșnoaveĭ, pîrîul Predealul și gara din Predeal.

Fetigul, *pîrîiaș,* jud. Putna, format pe teritoriul com. Mera, și care se varsă în Milcov.

Fetişul, *pîrîŭ,* jud. Vasluiŭ, izvorește din Valea-Ruseĭ, din com. Borăști, și se varsă în pîrîul Velna, lîngă satul Alexești.

www.dacoromanica.ro

Fetița, *pîrîŭ*, izvorește din Țencușa și se varsă în Pîrîul-Satuluĭ, com. Storești, pl. Coșula, jud. Botoșani.

Feței, *munte*, în jud. Buzău, com. Chiojdul-din-Bîsca, jud. Buzău. Are 1642 metri înălțime, și formează partea centrală și cea maĭ importantă din catena munților Siriul. Are pășunĭ bune și pădurĭ seculare de brad. Pe dînsul este o căsărie, ale căreĭ produse se vînd în comerț sub numele de Penteleŭ. Muntele e proprietatea moșnenilor Chiojdenĭ.

Feței, *deal*, la V. de com. Călugăreni, pl. Cricovul, jud. Prahova.

Feței, *lac*, în jud. Buzău, com. Chiojdul-din-Bîsca, în munții Feței-Siriuluĭ. Constă din două basinurĭ: unul sec și altul plin. Se crede a fi un ghețar. Lacul are o suprafață de 300 metri pătrațĭ, înconjurat de toate părțile cu stîncĭ imense. In poalele munteluĭ, de sub basinul laculuĭ, ese pîrîiașul Mreaja. Adîncimea nu i s'a putut afla, din care cauză i se maĭ zice și Lacul-Fără-Fund.

In jurul său sunt mulțĭ vulturĭ, ceea ce face periculoasă vizitarea sa, maĭ cu seamă cînd eĭ își schimbă penele atacînd pe oamenĭ cu aripile; din această cauză i se maĭ dă numele de Lacul-Vulturilor. Legenda zice că vulturiĭ se adună aci, în fiecare primăvară, ca să bea apă și să întinerească.

Feței-Cheilor, *munțĭ*, la N. comuneĭ Călinești, plaiul Cozia, jud. Vîlcea, cu direcția spre S.-E., la distanță de 12 kil. de vatra comuneĭ; se numesc ast-fel fiindcă sunt așezațĭ în fața unor stîncĭ marĭ numite de oamenĭ Cheile.

Feței-Grîuluĭ, *trup de pădure*, al statuluĭ, în întindere de 175 hect., pendinte de com. Provița, plaiul Prahova, jud. Prahova, care, împreună cu trupurile: Măgura (35 hect.) și Irimești (200 hect.), formează pădurea Valea-Pietreĭ.

Feței-Mănesei, *munte*, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, com. rur. Cloșani.

Feței, *sat*, pe rîul Șimnicul, jud. Argeș, pl. Topologul; face parte din com. rur. Fedelești; are 1022 locuitorĭ.

In Feței sunt dealurĭ cu viĭ care daŭ un vin bun; prin sat trece șoseaua Pitești-Rîmnicul-Vîlcea. Satul are o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, deservită de un preot, un cîntăreț și un paracliser.

Feței, *mahala*, în com. rur. Strîmtul, pl. Văilor, jud. Mehedinți.

Feței, *mahala*, în jud. Mehedinți, pl. Ocolul-d.-j.; ține de com. rur. Pavățul. Această mahala, în vechime, se numea Părul-Rotat.

Feței, *moșie*, cu o întindere de 225 pogoane, maĭ toată pădure, jud. Argeș, pl. Topologul, proprietatea statuluĭ; are o arendă anuală (1876—86) de 520 leĭ.

Feții (Vîrful-), *munte*, în județul Buzău, com. Pătîrlagi, acoperit de pădurĭ și izlaz.

Feții (Vîrful-), *munte*, în jud. Buzău, com. Valea-Muscelului, partea de N. a munteluĭ Alunișul; din el se ramifică Dealul-Feții.

Feței-Șoarele (Muntele-), *pădure*, pe teritoriul căt. Coza, com. Păulești, pl. Vrancea, jud. Putna, în întindere de 1200 fălcĭ, aparținînd locuitorilor din cătunul Secătura.

Feței-soarele (Muntele-), *pădure*, pe teritoriul căt. Coza, com. Păulești, pl. Vrancea, jud. Putna, în întindere de 1500 fălcĭ și aparținînd locuitorilor din com. Păulești, în comunitate.

Fiarele, *izvor*, în jud. Buzău, com. și căt. Păltineni; începe de sub vîrful munteluĭ Cătiașul și se scurge în rîul Buzăul.

Fiarelor (Valea-), *vale*, udă partea de E. și S. a căt. Nistorești, com. Breaza d. s., pl. Prahova, jud. Prahova, se îndreaptă către S.-E. și se varsă în rîul Prahova, în raionul com. Breaza-d.-s.

Fieni, *sat*, jud. Dîmbovița, plaiul Ialomița-Dîmbovița, căt. al comuneĭ Moțăeni.

Fieni, *vechiŭ sat*, jud. Ilfov, mutat pe partea dreaptă a apeĭ Dîrza, la anul 1836, de Domnul Al. Ghica, proprietarul luĭ. Acest loc astă-zĭ poartă numirea de Siliștea-Fienari. Se găsesc aci o mulțime de lucrurĭ vechĭ. Aceste locurĭ acum sunt arabile și se cultivă maĭ ales cu grîŭ.

Astă-zĭ cătunele Mavrodinul, Fieni și Căciulați sunt la un loc cîteșĭ-trele; le desparte numaĭ șoseaua comunală, care le străbate de la N.-V. spre S.-E.

Fieni, *moșie*, jud. Ilfov, com. Căciulați, pl. Znagovul, fostă proprietatea mareluĭ boer de divan, Romanov, care tot d'a-una sta pe lîngă Grigore Ghica, Domnul Țăreĭ. Acest Romanov, ne-

www.dacoromanica.ro

avînd moștenitorĭ, a dăruit moșia Domnuluĭ Grigore Ghica, ca vecin și stăpîn.

Fieni, *pîrîŭ*, jud. Ilfov, pl. Znagovul, trece pe lîngă com. Căciulați.

Fier (Porțile-de-), *stîncĭ* în Dunăre. Vezĭ Porțile-de-Fier și Dunărea.

Fier (Porțile-de-), *movile*, jud. Buzăŭ. Vezĭ Porțile-de-Fier.

Fierari, *punct trigonometric* de observație, în apropierea orașuluĭ Craiova, jud. Dolj. Are o înălțime de 200 m.

Fierarul, *deal*, jud. Botoșani, comuna Brăteni, pl. Ștefănești.

Fierbea, *localitate*, la V. com. Stoenești, pl. Ocolul, jud. Vîlcea, unde se găsesc ape minerale.

Fierbea. Spre E. de com. Dobriceni, pl. Ocolul, jud. Vîlcea, se află două clocote de apă carĭ miroase a cocleală și a smoală. In aceste clocote dacă afundă cine-va o prăjină de 4 metri, ea se duce tot în jos, iar clocotele îșĭ urmează cursul lor fără să aibă vre-o împedicare, ba încă spumează cu maĭ multă tărie, azvîrlind apa în sus, în grosime mare. Apa nu merge pe fața pămîntuluĭ ci stă la un loc, făcînd un fel de bandă ca de un metru și jumătate în lățime.

Această apă face un fel de zgomot, bolborosind ca și cînd ar afunda cine-va o țeavă într'un vas plin cu apă și ar sufla într'însa. Această apă, cam călduță, iarna nu înghiață.

Fierbea-luĭ-Stan-Pasăre. Spre E. și N. de com. Dobriceni, pl. Ocolul, jud. Vîlcea, se află 5 izvoare cu apă pucioasă, sărată, neagră-cenușie, în depărtare de 10 metri unul de altul. Pare că fierb, producînd un fel de zgomot ca și cînd ar sforăi saŭ horcăni un cal.

Puțin maĭ spre V. de aceste izvoare se află alte două izvoare de pucioasă, și lîngă unul dintr'însele este un nămol negru, care, cînd se bagă în apă 'ĭ dă maĭ multe colorĭ: galben, roșu, albastru și cenușiŭ. Acest nămol are un miros de catran saŭ smoală.

Fierbinteluĭ (Poiana-), *poiană*, în codri Deleni, jud. Botoșani.

Fierbinți, *com. rur.*, jud. Vlașca, compusă din cătunele Fierbinți și Glogoveanul, pl. Glavaciocul. Depinde de moșia statuluĭ Vatra-Mănăstireĭ Glavaciocul și aduc o arendă anuală, cu toate trupurile, de 45000 leĭ.

Are o populație de 1587 suflete, din carĭ 327 contribuabilĭ.

Venitul comuneĭ în 1886 era de 19398 leĭ și cheltuelile de 18238 leĭ, iar în 1887 venitul a fost de 3332 leĭ și cheltuelile de 3300 leĭ.

Comuna este departe de București, de 60 kil.; de Giurgiŭ, de 80 kil.; de Pitești de 38 kil.; de stația linieĭ ferate Titu, de 22 kil.; iar de Obedeni, reședința plășeĭ, de 34 kil.

In această comună sunt mulțĭ Țigani rămașĭ din vechiĭ robĭ aĭ mănăstireĭ Glavaciocul.

Este o biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ; o școală mixtă cu 3 clase, condusă de un învățător. In 1888 a fost frecuentată de 25 băețĭ și 2 fete, din numărul de 107 copiĭ în vîrstă de școală.

Comuna Fierbinți este situată la N.-V. județuluĭ, unde începe a se vecini cu jud. Argeș, pe malul stîng al apeĭ Glavaciocul.

Pe aci trece șoseaua județeană ce duce în jud. Argeș și care vine de la Obedeanca.

Fierbinți, *cătun*, pendinte de com. Fierbinți, situat pe proprietatea statuluĭ Glavaciocul, pl. Glavaciocul, jud. Vlașca.

In 1864 s'aŭ împroprietărit 140 locuitorĭ pe o suprafață de 423 hect.

Are o școală comunală și o biserică care depinde de parohia Șelarul. (Vezĭ com. Fierbinți).

Cătunul este situat pe malul stîng al rîuluĭ Glavaciocul.

Vite sunt: 380 vite marĭ cornute, 25 caĭ, 600 oĭ, 150 capre și 740 rîmătorĭ.

Fierbinți (Tîrgul-), *sat*, în jud. Ilfov, pl. Mostiștea; face parte din com. rur. Fierbinți-Stroești. Este așezat spre V. de Fierbinți-d.-s., aproape de vărsarea gîrleĭ Pociovalișteа în rîul Ialomița.

In fie-care Duminecă se face aci un bîlciŭ. In tîrg este o fabrică de lumînărĭ de ceară.

Populația satuluĭ e de 201 locuitorĭ. Are o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ.

Comerciul se face de 8 cîrciumarĭ. S'aŭ stabilit în sat 28 străinĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 52 și al celor micĭ de 210.

Fierbinți-de-Jos, *sat*, în jud. Ilfov, pl. Mostiștea; face parte din com. rur. Fierbinți-Stroești. Este situat spre N. de Fierbinți-d.-s., pe țărmul stîng al rîuluĭ Ialomița.

Se întinde pe o suprafață de 374 hect., cu o populație de 502 locuitorĭ.

Proprietarul, d. Er. Arion, are

www.dacoromanica.ro

numaĭ 7 hect.; restul din pămînt este al locuitorilor, carĭ cultivă 367 hect.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 2 preoțĭ și 1 cîntăreț. S'aŭ stabilit în sat 7 străinĭ.

Comerciul se face de 1 cîrciumar și 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 461 și al celor micĭ de 359.

Fierbinți-de-Sus (Fierbinți-Ghicăĭ), *sat*, în jud. Ilfov, pl. Mostiștea; face parte din com. rur. Fierbinți-Stroești. Este situat la N.-E. de București, pe malul drept al rîuluĭ Ialomița. In partea de S.-E., între sat și rîŭ, pămîntul e mocirlos.

Aci este reședința primărieĭ. Pănă la 1 Aprilie 1882, dată cînd pl. Mostiștea s'a alipit de pl. Dîmbovița, în Fierbinți-d.-s. era reședința subprefectureĭ pl. Mostiștea.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae și Adormirea, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală de băețĭ și una de fete, frecuentate de 65 elevĭ și 27 eleve, cu întreținerea cărora statul și comuna cheltuesc anual 4968 leĭ. In sat e o moară cu apă, o mașină de treerat și un pod.

Suprafața totală a satuluĭ e de 1433 hect., cu o populație de 820 locuitorĭ.

Proprietarul, d. E. Arion, are 936 hect. și locuitoriĭ 497 hect. Se cultivă de proprietar 700 hect. (86 izlaz, 150 pădure). Locuitoriĭ cultivă, din pămîntul lor, 465 hect.; restul rămîn sterpe.

S'aŭ stabilit în sat 6 străinĭ.

Comerciul se face de 7 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 842 și al celor micĭ de 687.

Fierbinți-Gruiul, *sat*, în jud. Ilfov, pl. Mostiștea; face parte din com. rur. Fierbinți-Stroești. Este asezat între Fierbinți-d.-s. și Fierbinți-Tîrguluĭ.

Se întinde pe o suprafață de 327 hect., cu o populație de 427 suflete. Tot terenul aparține locuitorilor. Comerciul se face de 4 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 387 și al celor micĭ de 77.

Fierbinți-Stroești, *com. rur.*, în jud. Ilfov, pl. Mostiștea, situată la N.-E. de București, lîngă rîul Ialomița la 41 kil. de București. Stă în legătură cu com. Maia prin o șosea vecinală și cu Dridul, tot prin o șosea vecinală.

Se compune din satele: Fierbinți-d.-s., Fierbinți-d.-j., Fierbinți-Gruiul, Fierbinți-Tîrguluĭ și Stroești, cu o populație de 2289 locuitorĭ, carĭ locuesc în 559 case.

Este reședința uneĭ companiĭ de Dorobanțĭ și are un biroŭ telegrafic, care face și serviciul poșteĭ rurale și al căruĭ venit pe 1896—97 a fost de leĭ 3262.50.

Suprafața totală a comuneĭ e de 3052 hect. Proprietariĭ aŭ 1632 hect., din carĭ cultivă 1037 (160 rămîn sterpe, 85 izlaz, 350 pădure). Locuitoriĭ aŭ 1420 hect. din care cultivă 1320 hect., 100 rămînînd sterpe.

In com. se face tîrg în fiecare Duminică. Sunt aci: 3 bisericĭ și 2 școlĭ: una de băeți și alta de fete, ambele sub un acoperemînt. Localul s'a construit de județ în anul 1885.

Budgetul com. e de 10831 leĭ la venitурĭ și de 9294 leĭ la cheltuelĭ.

Sunt 500 contribuabilĭ.

Dintre locuitorĭ, 466 sunt plugarĭ, 100 aŭ diferite profesiunĭ.

Arătura se face cu 293 pluguri: 245 cu boĭ și 48 cu caĭ. Locuitoriĭ aŭ 370 care și căruțe: 289 cu boĭ și 81 cu caĭ.

Comerciul se face de 21 cîrciumarĭ și 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 2053 (478 caĭ și epe, 5 armăsarĭ, 941 boĭ, 475 vacĭ și viței, 43 taurĭ, 15 bivolĭ, 96 bivolițe) și al celor micĭ de 2901 (10 capre, 374 porcĭ, 2517 oĭ).

In com. s'aŭ stabilit 41 străinĭ.

Locuitorĭ împroprietăriți sunt 326 și neîmproprietăriți, 262.

Fierea, *pădure*, jud. Vlașca, pl. Glavaciocul, pe proprietatea Blejești-Neamțu, a fraților C. și Gr. Olănescu; are o suprafață de 75 hect.

Fieruluĭ (Dealul-), *deal*, în județul R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Buda; se desface din Dealul-Schituluĭ, și brăzdează com. în partea de S.; este acoperit cu pășunĭ și pădurĭ.

Fieruluĭ (Dealul-), *deal*, în județul Suceava, com. Broșteni, lîngă satul Lungeni.

Fieruluĭ (Dealul-), *deal*, jud. Suceava, com. Broșteni, lîngă Pîrîul-Opăineștilor.

Fieruluĭ (Drumul-), *rest* dintr'un *vechiŭ drum*, jud. Buzăŭ, ce începea din plaiul Slănicul (nu se știe din ce anume punct). Urmează malul stîng al rîuluĭ Buzăŭ, pe la căpătul comunelor Scurtești, Săgeata și ajunge la Găvănești. Servă ca limită între maĭ multe moșiĭ.

Fieruluĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, în județul Suceava, com. Broșteni, afluent al Bistriței, între Pîrîul-Opăineștilor și Pîrîul-Căldăreĭ.

Fieruluĭ (Pîrîul-), *afluent* al Bistriței, din josul satuluĭ Lun

www.dacoromanica.ro

geni, din com. Broșteni, jud. Suceava.

Fijereşti, *cătun*, al com. Colți, jud. Buzău; are 80 locuitorĭ, locuind în 19 case.

Filaret (Viea-luĭ-), *parte* din *pădurea* statuluĭ, la V. de satul Poglețul, com. Corbeasca, județul Tecuciŭ.

Filaretul, *stație de drum de fer*, jud. Ilfov, pl. Dîmbovița, com. București. Este stație finală a linieĭ București (Filaret)-Giurgiŭ, pusă în circulație la 1 Noembr. 1869 și stație finală a linieĭ București (Gara-de-Nord)-București (Gara-Filaret). Se află între stațiile Dealul-Spireĭ (2.8 kil.) și Jilava (8.6 kil.) Înălțimea d'asupra niveluluĭ mărĭ de $78^{m}.10$. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 536787 leĭ, 89 banĭ.

Filaretul, *vii*, în jud. Ilfov, în partea de S. a orașuluĭ București. Prin mijlocul lor trece calea ferată București - Giurgiŭ. (Vezĭ București).

Filaretul, *deal*, pe care sunt plantate viile locuitorilor din orașul Alexandria, în partea de S.-E., despre com. Poroschia, județul Teleorman.

Filastache, *sat*, face parte din com. rur. Ștubeiul-Orăști, plasa Dîmbovița, jud. Ilfov. Este situat la S. de Orăști, pe calea județeană București-Oltenița.

Se întinde pe o suprafață de 1031 hect., cu o populație de 419 locuitorĭ.

D-l Gr. G. Cantacuzino are 796 hect. și locuitorii 235 hect. Proprietarul cultivă 584 hect. (47 sterpe, 165 pădure). Locuitorii cultivă tot terenul.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț. Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ. Pe teritoriul luĭ se află 1 helești eŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 335 și al celor micĭ de 637.

Fileanca, *vale*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pe teritoriul comunelor: Andrășești, Cruți și Reviga. Are o lungime de 18 kil. și se întinde de la S. spre N. până la satul Reviga, unde se desparte în două ramurĭ. Pe această vale sunt treĭ lacurĭ: Fundata saŭ Sărata, cu apă minerală, Crunți și Reviga. La mijlocul acesteĭ văĭ, pe amîndouă malurile sale, se află așezat satul Crunți și la N. văeĭ este satul Reviga.

Fileşti, *com. rur.*, în jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, cea mai apropiată de Galați, la 3 kil. în spre V. Se mărginește la E. cu reședința jud. și com. Tulucești, la V., cu Braniștea, la N., cu Folteşti, și la S., cu rîul Siretul și Dunărea.

In cuprinsul teritoriuluĭ acesteĭ comunĭ se găsesc apele următoare: pîrîul ce trece prin mijlocul satuluĭ, Fileşti, format din alte patru mai micĭ, ce curg din văile: Dancăĭ, Satul-Costiĭ, Slobozia și Fileşti, și care pîrîŭ dă în Siret prin balta Cătușa; pîrîiașul Filoaia saŭ Făloaia ce se pierde în Cătușa; Siretul-Stătător și balta Gheboasa.

In comuna Fileşti sunt șase cătune: Fileşti (reședința) saŭ Calica, Satul-Costiĭ, Bărboși, Movileni, Șendreni (Serdarul) și Zmîrdan. Locuitoriĭ sunt foștĭ clăcași și însurățeĭ împropietăriți. Are o populație de 457 familiĭ, saŭ 1857 suflete, din carĭ: 983 bărbați, 874 femeĭ; 1017 necăsătoriți, 772 căsătoriți, 68 văduvĭ. Sunt 332 contribuabilĭ. Știŭ carte 273 persoane, nu știŭ 1584.

Suprafața teritoriuluĭ acesteĭ comune e de 10384 hect. 66 ariĭ, din carĭ: 8183 hect. 88 ariĭ arabile, 1907 hect. 62 ariĭ imaș, 50 fîneață, 449 viĭ, 37 pădurĭ, 206 bălțĭ, și restul, vetrele satelor și pămînt, mai mult de 9000 hect., aparțin proprietățeĭ marĭ; restul e al sătenilor. Proprietatea mare este reprezentată prin următoarele moșiĭ: Fileşti (Calica), Satul-Costiĭ, Movileni, Bărboși, Șendreni (Serdarul), Rusca-Mare și Rusca-Mică.

Viĭ sunt multe; cele mai numeroase se găsesc pe moșiĭ particulare cu bezmaŭ saŭ dijmă; producția mijlocie se socotește la 7110 hectol. vin anual. Celemai multe viĭ sunt pe valea Cătușa și aparțin Gălățenilor.

Numărul vitelor e de 4142 capete, din carĭ: 10 taurĭ, 562 boĭ, 595 vacĭ, 362 viței, 214 caĭ, 151 epe, 105 mînjĭ, 33 mînzațĭ, 110 mînzate, 6 bivolĭ, 7 bivolițe, 1601 oĭ, 11 capre și 435 porcĭ.

Cîrciume sunt 40.

Veniturile comuneĭ se urcă la 29912 leĭ, 65 banĭ, iar cheltuelile la 19992 leĭ, 30 banĭ.

Biserici sunt 4: Sf. Treime, în Fileşti, înființată în 1852, se găsește sub îngrijirea moștenitorilor D-ruluĭ Aristide Serfiotti; a doua, Sf. Voevozĭ, în satul Costi, datează din 1876—77; a treia, Sf. Voevozĭ, în Șendreni, din 1872; a patra, Sf. Gheorghe, în Movileni, a proprietățeĭ; cele d'întîiŭ treĭ aŭ pămînt; la biserica din Fileşti este cavoul familieĭ Serfiotti, iar la Movileni a familieĭ Petre Constantin. Com. Fileşti formează două parohiĭ: parohia Fileşti, cu catedrala Sf. Treime, for-

www.dacoromanica.ro

mată din satele Fileşti, satul Costi şi Smîrdanul, 2 biserică, deservite de 1 preot paroh, 1 preot ajutor şi 3 cîntăreţĭ; parohia Serdarul, cu catedrala Sf. Voevozĭ, din satul omonim, formată din cătt. Serdarul şi Bărboşi-Movileni, 2 biserică, deservite de 1 preot paroh şi 3 cîntăreţĭ.

In Fileşti (Calica), proprietatea are o grădină frumoasă. In ziua Sf. Treimĭ, cu ocazia hramuluĭ bisericeĭ, se face o tradiţională serbare religioasă şi populară, la care ia parte multă lume din Galaţi.

Şcolĭ sunt 3: una în Fileşti, mixtă, cu 25 elevĭ; a doua în Şendreni, cu 36 elevĭ; a treia în satul Costi, cu 35 elevĭ.

Pe teritoriul acesteĭ comune trece şoseaua naţională şi linia drumuluĭ de fer; iar la Bărboşi se află gara cu acelaşĭ nume, în apropierea căreia, pe Siret, e podul de la Bărboşi. Tot pe aicĭ trece linia fortificaţiilor Galaţi-Năməloasa Focşani. Prin satul Fileşti străbate şoseaua vecinală-comunală precum şi linia teleg-afo-poştală, ce merge la Pechea.

Pe teritoriul comuneĭ Fileşti, lîngă Bărboşi, sunt şi urmele vecheĭ cetăţĭ romane Gherghina.

Fileşti (Calica), *sat* şi reşedinţa comuneĭ cu acelaşĭ nume, în jud. Covurluiŭ, pl. Siretul; are 137 familiĭ, saŭ 486 suflete; o biserică; o şcoală. Vezĭ Fileşti, com.

Fileşti, *moşie* particulară, de 2431 hect., în jud. Covurluiŭ, com. cu acelaşĭ nume, din plasa Siretuluĭ.

Fileşti, *pîrîŭ*, în comuna cu acelaşĭ nume, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ.

Fileşti, *vale*, în comuna cu acelaşĭ nume, pl. Siretuluĭ, judeţul Covurluiŭ.

Filiaşi, *com. rur.*, în jud. Dolj, Jiul-d-s., la 35 kil. de oraşul Craiova.

Situată pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Jiul.

Se învecineşte la N. cu com. Fratoştiţa şi com. Ţînţăreni, la S. cu com. Bralostiţa şi Argetoaia, la V. cu com. Bralostiţa.

Limita linieĭ de N. începe de la Conacul-luĭ-Buza, merge în linie dreaptă pănă la gura sa, de unde dă în Viea-luĭ-Dragomir, unde se mărgineşte cu teritoriul comun eĭ Ţînţăreni, apoĭ după ce maĭ merge puţin în linie dreaptă, dă în rîul Jiul. De aci începe hotarul de V., cu direcţiunea N.-S.; trece prin dealul Motruluĭ, valea Racoviţa, pe care o urmează cu îndreptarea spre E. pănă la cătunul Cotina ce ţine de com. Bralostiţa, formînd limita de S. de Argetoaia. De aci se îndreptează iarăşĭ spre N. pănă în valea Stroeni, merge de alungul acesteĭ văĭ pănă ajunge în Jiŭ, apoĭ, ocolind în linie ondulată, cătunul Schitul formează linia de S. şi E. către com. Braloştiţa; de aci merge iar în linie dreaptă spre N. pănă atinge cătunul Almăjelul aşezat pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Almăjelul şi formează limita de V. către cătunul Răcari din comuna cu acelaşĭ nume.

Teritoriul comuneĭ este accidentat de maĭ multe dealurĭ şi anume: dealul Siova, cu o înălţime de 600 m., acoperit pe coasta de S. cu viĭ, iar pe cea de N. cu pădure; dealul Cioaca saŭ Racoviţa, acoperit pe toată întinderea sa cu pădure, afară de rîpele Stroeni şi Balta; Dealul-Cîrneştilor, în cătunul Filiaşi.

Este udată în direcţiunea N.-V.—S.-E., de rîul Jiul, peste care se află, în dreptul cătt. Balta, un vad cu pod plutitor pe scripete, înlesnind comunicaţa locuitorilor din dreapta rîuluĭ, cu ceĭ din stînga, unde este reşedinţa comuneĭ. Jiul primeşte în această com. două micĭ pîrîiaşe, numite Racoviţa şi Almăjelul carĭ străbat cătunele cu acelaşĭ nume.

Pe teritoriul acesteĭ com. sunt următoarele bălţĭ: Răchita, la E. com., în întindere de 1 hect. şi care se scurge pe moşia Răcari. Lacul Izvorul, la S. comuneĭ, în întindere de 1/2 hect., se scurge în balta Vladu. Rîioasa, la V. com., cu o suprafaţă de 2 1/2 hect., se scurge în Jiŭ. Toate aceste bălţĭ sunt pline cu peştĭ: ştiucă, şalăŭ, crap şi plătică. In Schitul se găseşte balta Schituluĭ, de 1 hect. întindere.

Fîntînĭ: Fîntîna-Mare şi Fîntîna de-la-Capela; ambele se scurg în lacul Izvorul.

Com. se compune din cincĭ cătt. şi anume: Almăjelul, Balta, Filiaşi (cătt. de reşedinţă al com. şi al pl.) Racoviţa şi Schitul. Sunt astfel aşezate: Filiaşi, pe stînga r. Jiul, Racoviţa şi Balta pe dreapta Jiuluĭ; la 5 kil. spre S. de cătt. de reşedinţă se află cătt. Schitul, pe dreapta Jiuluĭ, la E. de cătt. Balta şi Almăjelul şi pe valea Almăjelul, în stînga Jiuluĭ.

Despre locuitorĭ acesteĭ com. se spune că eraŭ răspîndiţĭ în multe locurĭ pe la anul 1828, cînd prin execuţie s'au adunat pe locul unde se găsesc aztă-zĭ.

In cătt. Filiaşi, se află următoarele silişte: Siliştea-de-la Roşu, Siliştea de-la-Pieşti, unde este şi biserica, Siliştea-de-la Săfteşti, Spinişor, Siliştea-de-la-Măneşti, Siliştea-de-la Mănoaica, Siliştea de la Băceşti, care se află în Corneşti.

www.dacoromanica.ro

Coline sunt: Racoviţa, Balta, Stroeni şi Almăjelul.

In cuprinsul acesteĭ com. sunt 4 biserici: două în ruină în cât. Filiaşi, servă azĭ de cimitir, fiind în Siliştea-Vechĭe; aŭ fost construite la anul 1800 de Gheorghe Peia, Neagoe Peia, Ion Peia şi Ilie Blîndu.

Biserica din Schitul a fost fondată la anul 1883 de preotul Ştefan, cu ajutorul locuitorilor.

Biserica din Balta e construită din zid, din anul 1820, de locuitorĭ.

Treĭ din ele aŭ proprietate de cîte 17 pogoane.

In com., şi anume în cât. de reşedinţă, sunt două şcolĭ primare, una de băeţĭ şi una de fete.

Ambele funcţionează din anul 1836, întreţinute de com. Localurile, făcute din zid, sunt construite de către particularĭ. Aŭ o împrejmuire de 0.1250 hect.

Şcoala de băeţĭ are doĭ învăţătorĭ; iar cea de fete, o învăţătoare. Şcoala de băeţĭ a fost frecuentată în anul şcolar 1892—93 de 131 băeţĭ din Filiaşi şi 6 din Balta; cea de fete a fost frecuentată de 32 fete din Filiaşi. In vîrstă de şcoală sunt 326 băeţĭ şi 201 fete. Ştiŭ carte 658 bărbaţĭ şi 187 femeĭ.

Totalul populaţiuneĭ este de 3383 suflete, dintre carĭ 1 Italian, 2 Ungurĭ şi 15 Bulgarĭ. Sunt 920 case şi 5 bordee. Casele sunt construite din zid, paianteşi prea puţine din lemn şi nuele; dintre ele 689 au grădină cu pomĭ şi vre-o 15 au grădinĭ cu florĭ.

Suprafaţa teritoriuluĭ comuneĭ este de 6048 hect., dintre care: 2319 pămînt arabil, 600 hect. fîneaţă, 545 hect. izlaz, 318 hect. lac şi teren sterp, 2266 pădure.

Moşiile aŭ o întindere de 2319 hect. şi aduc un venit anual de 63000 leĭ. Ele se numesc: Filiaşi, Almăjelul, Balta şi Racoviţa. Aparţin d-neĭ Filişianu, d-luĭ Baron de Glünek şi locuitorilor.

Păduri: o parte din pădurea Cîrneşti-Lunca-din-Vale şi Zăvoaie, în întindere de 596 hect., sunt pe moşia d-neĭ Smaranda Filişianu, în cât. Filiaşi. Partea cea-l'altă, din Cîrneşti-Lunga-de la-Jiu şi Zăvoaĭele, situată tot în Filiaşi, aparţin d-luĭ Baron de Glünek, avînd o întindere de 753 hect; iar restul de 917 hect. se găsesc în cât. Balta, tot pe moşia d-luĭ Baron de Glünek. Inainte aparţineaŭ decedatuluĭ Dimitrie Filişianu. Pădurea din cât. Balta este amenajată. Pădurile Cîrneşti sunt compuse din: cer, gîrniţă, stejar; iar cele din Balta, din: fag, frasin, ulm, alun, etc.

Viile aparţin locuitorilor, ocupînd o suprafaţă de 31 hect.

Livezile de prunĭ şi nucĭ aŭ o întindere cam de 35 hect.

In comună se află un atelier de fierărie şi unul de tîmplărie. Se lucrează cărămidă. Pe moşia d-neĭ Filişianu se află o moară de aburĭ. Pe ambele moşiĭ se află stîne, unde se fabrică brînză.

Locuitorĭĭ desfac productele cîmpuluĭ la staţia de drum de fer ce se află în com. Filiaşi; duc porumb, grîŭ, orz, fasole, ceapă şi importă objecte manufacturarĭĭ şi băcănĭĭ.

Se duc asemenea şi la tîrgul săptămînal din Craiova.

In comună se face de 3 orĭ bîlciŭ şi anume: la Sf. Ilie (20 Iulie), la Sf. Dumitru (26 Octombrie) şi la 24 Februarie.

Transportul îl fac saŭ pe calea naţională ce duce la Craiova saŭ cu drumul de fer.

In com. şi cât. Filiaşi se găsesc 15 cîrciumĭ şi 4 băcănĭĭ; iar în cât. Balta se află 3 cîrciumĭ. Comercianţĭ sunt 24, dintre carĭ treĭ sunt străinĭ.

Prin comună trece calea ferată Craiova-Severin, avînd chiar în comună staţia de drum de fer Filiaşi, la 200 metri departe de vatra satuluĭ Filiaşi. Calea naţională Craiova-Severin are prin comună o lungime de 6 kil. Calea naţională, spre Tîrgul-Jiŭ, are în comună o lungime de 5 kil. Mai sunt: calea judeţeană Filiaşi-Melineşti, calea vecinală Filiaşi-Fratoştiţa. Poteca din Filiaşi merge la Almăjelul, şerpuind pe valea Cîrneştilor, trece valea Răcări, până în cât. Răcari. Din Filiaşi trece un drum vechiŭ pe Dealul-Cîrneştilor şi răspunde în culmea dealuluĭ Bodăeşti (pl. Amaradia). O potecă tae acest deal până în cât. Almăjelul.

In cât. Filiaşi se află un spital cu 10 paturĭ, întreţinut din fondurile judeţuluĭ.

Judecătoria de ocol îşĭ are aicĭ reşedinţa; tot aicĭ se află şi oficiul telegrafo-poştal, fondat în 1895 şi al căruĭ venit pe 1896—97 a fost de leĭ 6022, banĭ 80.

Venitul comuneĭ pe exerciţiul 1893—94 era de 10542,86 leĭ şi cheltuelile de 10088,53 leĭ.

Vite marĭ cornute sunt 450, caĭ 140, oĭ 300 şi porcĭ 89.

Filiaşi, *sat*, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Sus, com. Filiaşi. Este aşezat aproape pe loc şes. Singurul accident este Dealul-Cîrneştilor. In sat sunt bălţile: Răchita, la E., în întindere de 1 hect., se scurge pe moşia Răcari. Izvorul, la S. com., în întindere de 1/2 hect., se scurge în Vlad; Rîioasa la V. com., în întindere de 1/2 hect., se scurge în rîul Jiul. In cîte trele lacurĭ se găseşte ştiucă, şalăŭ, crap şi plătică. In sat

www.dacoromanica.ro

sunt siliștele următoare: Siliștea-de-la-Roșu, Siliștea-de-la-Piești, unde este și biserica, Siliștea-de-la-Săftești, Siliștea-Spinișor, Siliștea-de-la-Mănești, Siliștea-de-la-cotul-Mănoaiea, Siliștea-de-la-Băcești.

Populațiunea se urcă la 2327 suflete: 1165 bărbați și 1162 femei. Locuesc în 620 case și 5 bordee, construite din zid, paiante și puține din nuele. Mai toate aŭ grădină cu pomi și zarzavaturi și 15 aŭ grădină cu flori. In sat sunt 2 școli primare, una de băeți și alta de fete. Ambele funcționează din 1836, fiind întreținute de com. Școala de băeți are 2 învățători și cea de fete o învățătoare. Localurile construite din zid este în bună stare. In anul școlar 1892—93 școala de băeți a fost frecuentată de 137 băeți, 131 din Filiași și 6 din Balta; școala de fete a fost frecuentată de 32 eleve, toate din Filiași. Cu vîrstă de școală sunt 241 băeți și 125 fete.

Știŭ carte 583 bărbați și 184 femei. Sunt 2 biserici în ruină, în Siliștea-Vechie. Aŭ fost fondate la anul 1800 de Gheorghe Peia, Neagoe Peia, Ioan Peia, și Ilie Blîndu.

Aci se află oficiul telegrafo-poștal; judecătoria de ocol, o farmacie și un spital întreținut de județ, cu 10 paturi, un medic, un sub-chirurg și o farmacie.

Satul Filiași este reședința plășei Jiul-de-Sus.

Filiași, *stație de dr.-d.-f.*, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Sus, com. Filiași pe linia Craiova-T.-Severin, pusă în circulație la 5 Ian. 1875. Se află între stațiile Răcari (64 kil.) și Butoești (131 kil.) Înălțimea d'asupra nivelului mării de 10370. Venitul acestei stații pe 1896 a fost de 100243 lei și 26 bani.

Filiași, *moșie*, particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Sus, com. Filiași, satul Filiași, aparținînd D-nei Filișianu. Se găsește pe dînsa și pădure.

Filioara, *com. rur.*, situată în centrul plășei de Sus-Mijlocul, județul Neamțu. Se mărginește la V. cu comuna Humulești și Grumăzești; la S. cu comuna Bălțitești și Crăcăoani; la V., cu comuna Vînători-Neamțul; la N., cu comuna Humulești și Vînători-Neamțul.

Teritoriul săŭ în partea despre V. este de natură muntoasă, prezintînd lanțuri și piscuri de munți dintre cari cele mai însemnate sunt: Măgura, Ciurgii, Poiana-Țigănceĭ, Dealul-Mare, Ceardacul Piatra-luĭ-Aron, Văraticul, muntele Sihleĭ, etc., iar în partea despre E. se scobor în terase deluroase, constituind, mai cu seamă pe cursul rîurilor, șesuri (podișe) întinse. Linia de despărțire a munților de dealuri se poate considera aceea ce ar uni orașul Piatra cu mănăstirile Văraticul, Agapia, Vînători-Neamțul (din com. Vînători).

In privința geologică, vezi Bîtcele-Focșei, Sîrghii.

Este formată din cătunele: Filioara, Agapia, Văraticul, Cehlăești-Gropii, Pîrîul-Tîrnovei, Zembești, împreună cu mănăstirile Văraticul, Agapia și Agapia-Vechie. Are o populațiune de 487 familii, saŭ 3196 suflete: 1094 bărbați, 2102 femei; 2004 necăsătoriți, 940 căsătoriți, 240 văduvi, 12 divorțați. Știŭ carte 727 persoane, nu știŭ 2469.

Dintre locuitorii împroprietăriți în 1864, sunt astăzi 96 cari mai stăpînesc înșiși locurile lor, 116 cu urmași ai celor împroprietăriți; 3 locuri sunt părăsite și stăpînite de către alții. Dintre locuitorii împroprietăriți în 1878, sunt 3 inși cari stăpînesc locurile lor; iar 55 cari de și însurați și cultivatori de pămînt însă nu au nici un fel de proprietate precum nici putința de a moșteni după urma părinților lor legiuiți.

Agricultura se face pe o întindere de 1362 hect.

Numărul vitelor e de 2191 capete.

In com. Filioara sunt 12 biserici cu 75 deservenți, plătiți de la stat cu 10560 lei și de la com. cu 1050 lei (în care intră și indemnizarea pentru mănăstiri); venitul fonciar al pămînturilor bisericești se urcă la suma de 1100 lei anual.

Multe dintre locuitoare se ocupă cu industria țesătorieĭ; așa, numai în Mănăstirile Agapia și Văraticul sunt 55 de țesătoare de șaiac. Ministerul a numit și o maestră pentru aceste ateliere.

Budgetul com. e de 14696 lei la venituri și de 13441 lei la cheltueli.

Comunicațiunea cu satele vecine se face prin: șoseaua județeană Piatra-Neamțul, care o parcurge prin mijloc; prin un drum care duce de la mănăstirea Văraticul în șoseaua precedentă, între kil. 29—30; prin un drum care unește mănăstirea Văraticul cu s. Valea-Seacă din com. Bălțătești; printr'un drum care unește mănăstirea Văraticul cu mănăstirea Agapia, trecînd prin s. Filioara; printr'un drum care unește Agapia Vechie, trecînd prin s. Agapia, cu șoseaua Piatra-Neamțul, între kil. 33—34; printr'un drum care duce din șoseaua Piatra-Neamțul (din fața drumului precedent, kil. 33—34), prin s. Cehlăești, la s. Topolița.

Filioara, *sat*, în com. Filioara,

www.dacoromanica.ro

pl. de Sus-Muntele, jud. Neamţul, situat la 55 kil. depărtare de oraşul Piatra.

Are o populaţie de 185 fam.

In sat se află: reşedinţa com.; iar în apropiere, mănăstirile de călugăriţe: Agapia şi Văraticul.

Filioara saŭ **Făloaea**, *pîrîiaş*, format din alte patru maĭ micĭ, în valea unde e satul Fileşti, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ.

Filioara saŭ **Făloaea**, *vale*, pe care e aşezat satul Fileşti şi pe unde curge un pîrîiaş, jud. Covurluiŭ. Această vale se uneşte cu valea Fileşti, spre S. de satul cu acelaşĭ nume; prin ele curg pîrîiaşele ce se varsă în balta Cătuşa.

Filiorul, *pîrîiaş*, ce izvoreşte dintre ramurile munţilor Măgura şi Săhăstria, com. Filioara, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamţul; curge spre E., traversînd drumul care uneşte s. Filioara cu Agapia, vărsîndu-se în pîrîul Agapia, puţin maĭ spre E. de satul Agapia.

Filiorul, jud. Neamţul. Vezĭ Filioara, *sat*.

Filip, *deal*, în raionul com. Retevoeşti, pl. Nucşoara, jud. Muscel.

Filip, *deal*, în jud. Vîlcea, pl. Olteţul-d.-s., com. Mateeşti, care, împreună cu dealurile Comoara şi Seaca, formează un şir paralel cu dealurile: Carantina, Măgura şi Cornăţelul, întinzîndu-se de la N. spre S.

Filip, *braţ* (prival), în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pe teritoriul comuneĭ Giurgeni.

Filip, *braţ* (prival), în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pe teritoriul com. Chioara; trece prin pădurea numită Filip, făcînd legătură între Borcea şi lacul Mocilna.

Filip, *trup* al *pădureĭ* Filip şi Gura-Bobuluĭ, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, com. Chioara, în întindere de 60 hect. Esenţe: salcie şi plop.

Filip, *vale*, jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-s., com. Modoia.

Filip (Stînca-luĭ-), *stîncă* mare, în munţiĭ Caluluĭ, jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Calul-Iapa. In această localitate se află cariere de piatră pentru construcţiĭ.

Filip şi Gura-Bobuluĭ, *pădure*, pe moşia Blagodeasca, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, com. Chioara. Are 110 hect., din carĭ 20 hect. răspîndite în micĭ pîlcurĭ, cu esenţe: salcie şi plop.

Filipache, *prival*, jud. Brăila. care uneşte lacul Moise, din com. Stăncuţa, cu canalul Paşca.

Filipaş, *deal*, spre S.-V. de satul Coasta-Măgureĭ, com. Băiceni, pl. Bahluiul, jud. Iaşi.

Filipea. Vezĭ Lunca, *sat*, jud. Bacăŭ.

Filipea, *pădure*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j, de pe teritoriul com. Tîrgul-Valea-Rea.

Filipea, *pîrîiaş*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., com. Tîrgul-Valea-Rea, care curge prin valea cu acelaşĭ nume şi se varsă d'a stînga Tazlăuluĭ-Mare.

Filipea, *vale*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Tîrgul-Valea-Rea, de pe moşia Statuluĭ Bisericani.

Filipeasca, *numire*, ce a maĭ purtat moşia Zoreşti, din com. Valea-Teanculuĭ, jud. Buzăŭ, o sfoară de pădure ca de 50 hect., precum şi c. Cliserul şi moşia Simileasca din com. Simileasca.

Filipeasca, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din anul 1883, pe moşia Filipeasca, com. Drajna-d.-j., pl. Teleajenul, jud. Prahova.

Filipeni, *com. rur.* jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-s., situată în valea pîrîuluĭ Dunăvăţul şi a afluentuluĭ săŭ Sălaşul-Roşu.

Se compune din 3 cătune: Lunca, reşedinţă; Filipeni-Slobozia, cu secţia Filipeni, Pîrliturile, Valea-Botuluĭ; Fruntești şi Moara-Conachi.

Această comună, până la anul 1874, a făcut parte din judeţul Tecuciŭ, şi era compusă din cătunele: Dobriana, azĭ Siliştea, Filipeni, Fruntești şi Ştubeiana.

Se mărgineşte la E. cu com. Onceşti (jud. Tecuciŭ), de care se desparte prin zarea dealuluĭ Tarniţa şi cu com. Oţeleşti, de care se desparte prin dealul Dobriana; la N. cu com. Măreşti: la V., cu com. Lecca, de care se desparte prin dealurile: Runcul, Popeĭ, Ungureni şi Poeni, şi cu com. Godineşti (jud. Tecuciŭ); la S., cu comunele Godineşti şi Onceşti (jud. Tecuciŭ).

Are o şcoală, înfiinţată la 1865, în satul Lunca, întreţinută de stat, într'un local bun de bîrne, construit de particularĭ şi cu o împrejmuire de 22 prj. pămînt.

Şcoala a fost frecuentată în 1891 de 38 elevĭ, dintre carĭ 4 fete.

www.dacoromanica.ro

Sunt 2 biserică: una în satul Lunca şi alta în satul Fruntești, deservite de 2 preoți şi 2 cîntăreți; cîrciumi sunt 6.

Are o populație de 572 familii, saŭ 2288 suflete, dintre care 2226 Romîni, 49 Izraeliți, 7 Armeni, 1 German şi un Ungur; 900 agricultori, 30 meseriaşi, 13 comercianți, 45 profesiuni libere, 60 muncitori şi 30 servitori. Ştiŭ carte 136, dintre cari 6 femei; nu ştiŭ 2152, dintre cari 1126 femei. Contribuabili, după recensămîntul pentru periodul 1891—1896, sunt 443.

Teritoriul comunei are o întindere de 4500 hect.

Proprietari mari sunt: George Sterian, cu o moşie de 750 hect., dintre care 646.84 hectare pămînt productiv, care îi daŭ un venit anual de 12038 lei; Eufrosina Rosetti, cu copiii săi, Virginia Lambrino, Vasile Rosetti şi Sofia Boteanu, aŭ o moşie de 1716 hect., cu un venit de 20000 lei.

Sunt 790 hect. pădure dintre care 550 hect. măruntă (tufăriş).

Viile aŭ o întindere de 36.78 hect., care, în 1890, aŭ dat 28.88 hectol. vin negru şi 1088.32 hectol. vin alb.

După controalele divizieĭ filoxerice (1891), viea lucrătoare ocupă $87^1/_4$ hect.

Vite sunt (1890): 113 cai, 1259 vite cornute, 318 porci, 88 capre şi 1885 oi.

Stupi de albine sunt 123.

Budgetul comunei, pe exercițiul 1891—92, avea la venituri 8298 lei, 33 bani, iar la cheltueli 4541 lei.

Comuna este străbătută de calea vecinală Obîrşia-Mărăşti-Lunca.

Distanțele: la Bacăŭ, capitala districtului, 36 kil.; la comuna Secuieni, reşedința plăşeĭ, 15 kil.; la com. Mărăşti, 6 kil.; la Oțeleşti, 5 kil.; şi la com. Lecca, 10 kil.

Filipeni, *sătişor*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., com. Filipeni, care intră în compunerea satuluĭ Filipeni-Slobozia.

Filipeni-Slobozia, *sat*, județul Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s. al com. Filipeni, aşezat între pîrîul Sălaşul-Roşu şi pîrîul Dunăvățul, la o depărtare de 3600 m. de căt. Lunca. Se crede că în vechime era aşezat pe coasta dealuluĭ dintre dreapta pîrîuluĭ Dunăvățul, unde astă-zi se află o o silişte. Are o populație de 99 fam. saŭ 435 loc. Este o cîrciumă. Vite sunt: 18 cai, 174 vite cornute, 16 porci şi 26 capre.

Filipescu (Măgurelele - Filipescu), *sat*, face parte din comuna rurală Măgurelele, plasa Sabarul, jud. Ilfov. Este situat pe malul stîng al rîuluĭ Sabarul. Spre E. trece calea națională București-Giurgiŭ. In partea de S. locul e mlăştinos.

Se întinde pe o suprafață de 420 hect., cu o populație de 352 locuitori.

D-na Ana D. Laptev are 260 hect. şi locuitorii 160 hect. Proprietarul cultivă 218 hect. (6 sterpe, 18 izlaz, 18 pădure). Locuitorii cultivă 138 hect. (9 sterpe, 13 izlaz). Comerciul se face de 4 cîrciumari.

Numărul vitelor mari e de 241 şi al celor mici de 3106.

Filipeşti, *plasă*, în jud. Prahova. Se mărgineşte la S.-E. cu plăşile Tîrgşorul şi Vărbilăul, de care se desparte printr'o linie oblică spre dreapta, începînd de la com. Mărgineni şi trecînd pe la E. de comunele: Dărmăneşti, Aricești şi Băicoiul.

La N. se mărgineşte cu plaiul Prahova, de care se desparte printr'o linie dreaptă dusă din plaiul Vărbilăul (E.), pănă în jud. Dîmbovița (V.) şi care trece pe la N. de comunele: Ederile şi Măgureni.

La S.-V., se mărgineşte cu jud. Dîmbovița, de care se desparte printr'o linie oblică, de la dreapta spre stînga şi care trece pe la V. de comunele: Mărgineni, Ghirdoveni, Moreni şi merge pănă la V. de com. Ederile.

Din punctul de vedere administrativ, pl. Filipeşti se compune din 16 comune rurale, afară de Filipeşti-de-Tîrg, care e comună urbană, adică: Aricești, Băicoiul, Călinești, Dărmănești, Diței, Ederile, Filipeşti-de-Pădure, Floreşti, Ghirdoveni, Haimanalele, Măgureni, Mărgineni-d.-j., Mărgineni-d.-s., Moreni, Nedelea şi Ţintea.

Reşedința subprefecturei e în com. Filipeşti-de-Tîrg.

Cea mai populată comună din pl. Filipeşti e Băicoiul, apoi vin Măgureni şi Dărmănești. Cele mai puțin populate sunt: Călinești, Floreşti, Mărgineni-d.-s. şi Haimanalele.

Partea de S. a acesteĭ plăşi este şeasă şi productivă în tot felul de cereale. Producțiunea este abondentă, grație apelor ce o udă.

Partea de N. e deluroasă, prielnică viței şi livezilor de pruni; iar partea de V. e acoperită cu păduri seculare.

Intinsa cîmpie dintre rîul Prahova, Ţintea şi Băicoiul, numită Branciocul, este productivă în grîne şi porumb.

In partea de N., locuitorii plăşeĭ se ocupă cu fabricarea rachiuluĭ, viticultura, transportul lemnelor din păduri şi al pă-

www.dacoromanica.ro

cureĭ, iar aceĭ din partea de S. se ocupă cu agricultura, iar mulțĭ se maĭ îndeletnicesc cu fabricarea varuluĭ negru, facerea vaselor de lemn și altor articole din lînă și păr de cal.

In plasa Filipești se cultivă 523.50 hect. vie.

Rîurĭ principale sunt: Cricovul-Dulce, Prahovița și Prahova.

Din punctul de vedere al cultuluĭ, pl. Filipești s'a împărțit în 16 parohiĭ, avînd și 11 filiale:

1. *Parohia Măgureni*, cu biserica parohială Sf. Treime, compusă din cătunele: Păroasa și Cocorăști-Capli, avînd ca biserică filială Sf. Dumitru.

2. *Parohia Filipești-de-Pădure*, cu biserica parohială Sf. Treĭ-Erarhĭ, compusă din cât. Siliștea-Dealuluĭ, avînd ca filială biserica Nașterea-Maiceĭ-Domnuluĭ.

3. *Parohia Edera*, cu biserica parohială Sf. Voevozĭ.

4. *Parohia Moreni*, cu biserica parohială Schimbarea-la-Față, compusă din cătunele: Tisa, Stavropoleos, Țuicani, Pleașa, avînd ca filială biserica Adormirea.

5. *Parohia Ghirdoveni*, cu biserica parohială Sf. Voevozĭ.

6. *Parohia Haimanalele*, cu biserica parohială Sf. Voevozĭ, compusă din cât. Mănăstirea-Mărgineni, avînd ca filială biserica Sf. Dumitru.

7. *Parohia Dițești*, cu biserica parohială Sf. Voevozĭ, compusă din cât. Seaca (Filipești-de-Tîrg).

8. *Parohia Mărgineni-d.-j.*, cu biserica parohială Adormirea, compusă din cât. Mărgineni-d.-s., avînd ca filială biserica Sf. Apostolĭ.

9. *Parohia Nedelea*, cu biserica parohială Sf. Voevozĭ.

10. *Parohia Dărmănești*, cu biserica parohială Sf. Nicolae, compusă din cât. Iezeni și Brătășanca-Ungureni, avînd ca filială biserica Sf. Gheorghe.

11. *Parohia Călinești*, cu biserica parohială Adormirea, compusă din cătunele: Cătina și Năvoești (Măgureni), cu biserica filială Sf. Nicolae.

12. *Parohia Ariceștĭ-d.-j.*, cu biserica parohială Sf. Ilie, compusă din cât. Ariceștĭ-d.-s., cu biserica parohială Sf. Nicolae.

13. *Parohia Florești*, cu biserica parohială Sf. Treime, compusă din cât. Capul-Roșu.

14. *Parohia Băicoiul*, cu biserica parohială Sf. Impărațĭ.

15. *Parohia Cotoiul* (com. Băicoiul), cu biserica parohială Sf. Anton, compusă din cât. Tufeni, avînd ca filială biserica Sf. Anton.

16. *Parohia Țintea*, cu biserica parohială Duminica-Treĭ-Sfinților, compusă din cătunele: Dîmbul și Lilieștĭ, avînd ca filiale bisericile Sf. Voevozĭ și Sf. Nicolae.

Filipești,(Bașa-Gropăria), *com. rur.*, jud. Brăila, pl. Ianca, așezată pe șes. Se mărginește la E. cu Perișorul, la N., cu Deduleștĭ și rîul Buzăul și la S., cu Surdila-Găiseanca și cât Brateșul. Suprafața com. e de 2000 hect. Are o populație de 262 familiĭ saŭ 1012 suflete, din carĭ 217 știŭ carte și 835 nu știŭ. Sunt 194 contribuabilĭ.

Venitul com. e de 7689 leĭ, iar cheltuelile de 6733 leĭ. Sunt 107 împroprietăriți din 1864 și 23 neîmproprietăriți. In Filipești sunt 5 debite și 10 cîrciumĭ.

Vite marĭ cornute sunt 1239 (boĭ 622, vacĭ 424, taurĭ 34, viței 149); caĭ sunt 489; măgarĭ, 2; oĭ, 712; porcĭ, 389 și capre, 3. Suhatul e de 500 hect. Com. are 1 moară de aburĭ ce macină 3500 hectol. anual; 1 brutărie.

Drumurĭ: la Deduleștĭ, spre N., prin cât. Bagdat (11 kil.); la Surdila-Greci, spre S., traversînd calea ferată Brăila-București (6 kil.), la Batogul, spre S.-E. pe la cantonul 113, (15 kil.); la Brăila (51 kil.) Com. are 9 strade aliniate. Pe aci trecea drumul vechiŭ al poșteĭ Brăila-București. Acum trece calea ferată Brăila-București pe o întindere de 4 kil. In coprinsul com. e o pădure de salcie de 2½ kil. p. a d-luĭ Filipescu.

Se face tîrg în fie-care Duminică.

Com. s'a înființat la 1835 și se numia Bașa, după numele unuĭ turc, Bașa saŭ Isbașa, ce a avut tîrle aci. Era situată lîngă Movila-Morților, spre S.

La 1840, a fost strămutată unde se află azĭ și s'a numit Filipești, după numele proprietaruluĭ, C. Filipescu. S'a maĭ numit Gropăria după multele gropĭ în carĭ se păstraŭ bucate.

Filipești, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Onești, situat în valea Oituzuluĭ și la poalele dealuluĭ Cuciurul, la o depărtare de 4 kil. de satul Onești. Din acest cât., în 1891, aŭ urmat la școală 15 băeți, din 188 copiĭ în vîrstă de școală.

Are o biserică, de cărămidă, zidită la 1855, deservită de un preot și 2 cîntăreți, și care a fost restaurată de sătenĭ la 1870. Are o populație de 99 familiĭ, saŭ 300 suflete. Este o cîrciumă. Vite sunt: 14 caĭ, 182 vite marĭ cornute și 45 porcĭ.

Are morĭ de apă și o fabrică de olărie.

Filipești, *sat*, pe hotarul de N. al com. Filipești, jud. Brăila, lîngă viroaga Buzeelul-Sec, pe muchea acesteĭ viroage și la 51 kil. spre V. de orașul Brăila.

www.dacoromanica.ro

Locuitorii cunosc acest sat sub numele de Basa saŭ Gropăria. S'a înființat la 1835, cînd purta numele de Basa, și numaĭ de la 1864 s'a numit Filipești, după numele proprietaruluĭ. Are o biserică zidită la 1848 și lîngă care sunt casele proprietățeĭ, cu o frumoasă grădină ca de 3 hect., bine întreținută, avînd și un han mare. Are o școală de băeți, înființată la 1860 întreținută de stat, cu 50 de elevi și o școală de fete, înființată la 1877, cu 28 eleve. Suprafața satuluĭ e de 47 hect., cu 196 case; 10 cîrciume; o rotărie; 1 boiangerie; 6 fierării; 1 moară cu aburĭ. Populația satuluĭ e de 260 familiĭ, saŭ 1074 suflete, din carĭ: 525 bărbați, 549 femeĭ; 403 căsătoriți, și 670 necăsătoriți. Știŭ carte 217 persoane; 857 nu știŭ.

Vite sunt: 1230 vite marĭ cornute, 490 caĭ, 2 asinĭ, 880 oĭ, 6 capre, 390 rîmătorĭ.

Sunt și 32 stupĭ cu albine.

Aci se află îngropat Const. N. Filipescu, născut la 1807, mort la 1854, fost mădular la Obștească Adunare. Pe piatra mormîntuluĭ se află săpate niște versurĭ de Gh. Crețeanu.

Filipești, *sat*, face parte din com. rur. Dărăști, pl. Sabarul, jud. Ilfov.

Se întinde pe o suprafață de 341 hect., cu o pop. de 418 loc.

Frații Laptev aŭ 113 hect. și locuitorii 228 hect. Proprietarii cultivă 90 hect. (5 izlaz, 18 pădure). Locuitorii cultivă 180 hect. (46 izlaz, 2 vie). Are: o biserică, cu hramul St. Nicolae, deservită de 1 preot si 1 cîntăreț; 1 povarnă.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ și 2 hangiĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 177 și al celor micĭ de 399.

Filipești, *sat*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-j., com. Galbeni, pe șoseaua națională Bacăŭ-Roman. Are 40 familiĭ, saŭ 90 suflete, din carĭ 39 contribuabilĭ. Știŭ carte 16 persoane. Locuesc în 10 case.

Sunt 60 vite marĭ cornute.

Filipești, *numire*, ce a maĭ purtat *căt.* Cîndești-d.-j., din com. Cîndești, jud. Buzăŭ, după numele Hatmanuluĭ Mihăiță Filipescu (Buzatul), fost proprietar aci.

Filipești, *fost sat*, numit și Capul-Dealuluĭ, în localitatea cu acelașĭ nume, din com. Uidești, jud. Suceava.

Filipești, *moșie* răzășească, în jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Onești. Actele de proprietățĭ, păstrate de bătrînĭ, sunt o dovadă că aceste pămînturĭ li s'aŭ dat de însu-și Ștefan-cel-Mare.

Filipești, *moșie*, pendinte de com. cu acelașĭ nume, jud. Brăila, cu o suprafață de 2700 hect. și cu venit de 45000 leĭ.

Filipești-de-Tîrg, *com. urb.*, în jud. Prahova, pl. Filipești. Se zice că s'a înființat cam de 300 anĭ, de familia Filipescu.

Comuna este situată pe un iaz ce dă în rîul Prahova, la 20 kil. departe de capitala județuluĭ. Aci e: un biroŭ telegrafo-poștal fondat în 1869 și al căruĭ venit pe 1896—97 a fost de 3515 leĭ, 95 banĭ; reședința pl. Filipești. Tot aci se află o prea frumoasă grădină cu helești, cu casele proprietaruluĭ moșieĭ.

Se compune din 2 căt.: cel de reședință și Seaca, avînd o populațiune de 341 familiĭ, saŭ 1422 suflete (686 bărbați 736 femeĭ), și 7 familiĭ de Țigani 1 de Evreŭ, 3 Bulgarĭ și 3 Ungurĭ fierarĭ.

Sunt 244 contribuabilĭ și 314 case de locuit.

In com. e o biserică, fondată la anul 1802, de familia Filipescu și reparată în anul 1890; are un preot.

Afară de agricultură, 20 locuitorĭ se maĭ ocupă cu dulgheria, zidăria, rotăria, cizmăria și fierăria. Produsul munceĭ îl desfac în comună, la tîrgul săptămînal de Duminică.

Pe iazul ce vine din rîul Prahova, sunt, în raionul comuneĭ, 2 morĭ de măcinat.

Locuitorii, în număr de 236, s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moșiile Filipescu și Slătineanu, cînd li s'aŭ dat 558 hect. Eĭ aŭ: 93 caĭ, 689 vacĭ, 12 bivolĭ, 30 capre, 587 oĭ și 796 porcĭ, afară de vitele trebuincioase la munca cîmpuluĭ.

Școala datează în com. de la 1856. Localul e proprietatea comuneĭ. S'a frequentat în 1891 de 54 băeți și 28 fete. Cu întreținerea personaluluĭ, statul cheltuește anual 2484 leĭ. Știŭ carte în toată comuna 200 bărbați și 74 femeĭ.

Toată comuna, cu vatra satuluĭ, izlaz, livezĭ, locurĭ arabile, etc., se întinde pe o suprafață de 1822 hect.

Pămîntul e prielnic culturei.

Țuică se fabrică în termen mediŭ pănă la 5000 dec. anual.

Stupĭ cu albine sunt 90.

Comerciul se exercită în com. de 10 cîrciumarĭ.

Veniturile com. se urcă la 17806 leĭ anual și cheltuelile la 13685 leĭ.

Treĭ șosele principale îĭ înlesnește comunicația cu Mărgineni-d.-j., Nedelea, Călinești și Dițești.

E cuprinsă între rîurile Pra-

www.dacoromanica.ro

hova şi Prahoviţa; iar prin centru trece un iaz cu maluri ridicate.

Se mărgineşte cu comunele: Brătăşanca, Mărgineni, Diţeşti, Călineşti şi Nedelea.

Filipeşti-de-Pădure, *com. rur.*, pl. Filipeşti, jud. Prahova. Mai înainte s'a numit Filipeşti-Ungureni. Acte vechi privitoare la înfiinţarea com. lipsesc. Se crede că datează cam de vr'o 370 ani.

Este situată sub dealul Ciacîrul şi pe lîngă Valea-Rea şi Vîlceaua-Roşioara, la 25 kil. depărtare de capitala jud. şi la 7 kil. de reşedinţa plăşei.

Se compune din 2 cătune: Siliştea-Dealului şi Călineşti, afară de Filipeşti-de-Pădure şi Ungureni, avînd o populaţie de 323 familii, saŭ 1329 suflete (748 b., 581 f.). Călineşti, deşi e una cu satul Filipeşti, ţine de com. Călineşti.

In populaţiunea acestei com. intră şi 8 familii de Ţigani şi o familie Germană, la minele de lignit, care s'a stabilit acolo de mai mulţi ani, ocupîndu-se cu transportul cărbunilor de pămînt.

Sunt 290 contribuabili şi 400 case de locuit.

In com. sunt două biserici: una în Filipeşti-de-Pădure, zidită la anul 1688 de familia Cantacuzinilor, reparată în anul 1893; a doua în cătunul Siliştea-Dealului, zidită la anul 1833 de preoţii State şi Mitrea, doi monahi, cari aŭ stat acolo. Sunt deservite de 2 preoţi, 2 cîntăreţi şi 2 paracliseri. Serviciul divin se celebrează în biserica din cătun numai la anumite zile şi în sărbătorile împărăteşti. A fost schit de maici, dar în urma unei hotărîri consistoriale s'a desfiinţat. Călugăriţele aŭ trecut toate la M-rea Zamfira, plaiul Teleajenul, şi la M-rea Susana.

Meşteşugari sunt: 5 fierari, 3 rotari, 7 tîmplari, 5 zidari, 7 cizmari, 20 dogari, 1 strungar, 4 cojocari şi 3 croitori.

Locuitorii desfac produsul munceî lor la Ploeşti. Ei se ocupă cu agricultura, viticultura, fabricarea rachiului, cu transportul lemnelor şi a lignitului la gară. Vite sunt: 74 cai şi epe, 274 boi, 152 vaci, 1199 oi, 1734 porci.

Comerţul se exercită în comună de 10 cîrciumari.

Sunt 60 locuitori moşneni; iar restul s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moşiile D-lor Anton Arion şi Alex. Zisu.

Şcoala există în com. de 40 ani. Localul e proprietatea com. In anul şcolar 1892—93 s'a frecuentat de 36 băeţi şi 4 fete, din numărul de 238 copii (136 b., 102 f.), cu vîrsta de şcoală. Cu întreţinerea person., statul cheltueşte anual 1080 lei. Ştiŭ carte 150 bărbaţi şi 60 femei.

Ţuică se fabrică anual ca la 4000 d. l. şi vin ca la 3000 d. l.

In raionul acestei com., spre N. de sat, pe valea Palanca şi pe valea Heleşteul, sunt două mine de cărbuni de pămînt, cari funcţionează de la 1884. Tot pe valea Heleşteului şi Cervenia, pe moşia proprietarului şi chiar pe moşia sătenilor, la Valea-Grecilor, Valea-lui-Dop şi Baltac, se presupune a fi păcură.

Stupi de albine sunt vr'o 200.

Comuna are o suprafaţă de aproape 1165 hect. pămînt.

Parte din teritoriul com. e prielnic culturei; iar parte, mai ales cel din partea de V., e argilos, humos şi pietros.

Budgetul comunei se ridică la 21885.17 lei, şi cheltuelile la 10201.71.

Stă în legătură prin şosele cu comunele: Călineşti, Diţeşti şi Moreni, Ghirdoveni şi Filipeşti-de-Tîrg.

In partea de N.-E. a com., se află movilele: Rădoaia, Mavruleasa şi Chioşcul-lui-Ioil. La N., se întind dealurile cu vii şi pometuri, ce poartă numele de: Cîntul, Beldia, Sichireţi, al Tulieî, Călugărul, Bucheazgoaia. Tot în partea de N. sunt piscurile: Măţiana, La-Stînă, Cărăbuşi şi Piscul-Bulzului. La poalele acestor piscuri sunt pădurile proprietarilor. Pentru izlaz servesc poenele: Angheleştilor, Cu-Mălaiŭ şi Tomşeneanu.

E străbătută de văile: Roşioara, Palanga, Valea-Rea, Grecilor, Valea-lui-Dop, Valea-lui-Baltac şi rîul Proviţa (Prahoviţa). Gîrle periodice sunt Valea-Măroaica şi a Grecilor.

Pe aceste văi, se zice, în timpurile vechi, fugeaŭ locuitorii de groaza păgînilor.

In raionul acesteî com. se văd ruinele palatelor familieî Cantacuzineştilor.

Se mărgineşte cu comunele: Filipeşti-de-Tîrg, Diţeşti şi Călineşti.

Filipeşti-de-Pădure, *deal*, com. Filipeşti, pl. Filipeşti, jud. Prahova, pe care se cultivă 168½ hect. vie.

Filipeşti-Ungureni, *numire* ce se mai dă *comuneî* Filipeşti-de-Pădure, pl. Filipeşti, jud. Prahova.

Filipoiul, *movilă*, jud. Brăila, situată pe malul drept al privaluluî Baba-Sanda, în faţa canaluluî Porcul.

Filipoiul, *ostrov*, jud. Brăila, coprins între Corotişca şi Dunăre, la N. de ostrovul Corotişca.

Filipoiul, *privaî*, judeţul Brăila,

www.dacoromanica.ro

unește iezerul Șerbanul cu Dunărea-Vechie. Aproape de confluența sa cu Dunărea, se află o cherhanea în dreptul căreia, în războiul din 1877, Rușiĭ aŭ scufundat vaporul turcesc Lufti Djelil».

Filitis (Rădulești-Filitis), *sat*, face parte din com. rur. Rădulești-Resimnicea, pl. Mostiștea, județul Ilfov. Este situat spre N. de București, pe la extremitatea județuluĭ despre jud. Prahova, pe malul drept al rîuluĭ Prahova. Aci este reședința primărieĭ.

Se întinde pe o suprafață de 810 hect., cu o populație de 455 locuitoriĭ.

Frații Filitis aŭ 750 hect. și locuitoriĭ 60 hect. Proprietariĭ cultivă 600 hect. (50 sterpe, 100 pădure). Locuitoriĭ rezervă terenul pentru izlaz.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 2 preoți și 2 cîntăreți; o școală mixtă, frecuentată de 14 elevĭ și eleve, cu întreținerea căreia statul și comuna cheltuesc anual 1849 leĭ.

Comerciul se face de 1 hangiŭ. S'aŭ stabilit în sat 2 străinĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 558 și al celor micĭ de 1043.

Filitis, *numire* dată uneĭ *părți* din *moșia* Stîlpul, jud. Buzăŭ, ca să se distingă de Stîlpul-Monteorul. (Vezĭ Stîlpul, moșie).

Filitis, *sfoară de moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Lipia, ca de 15 hect.

Filiul (Budișteanu), *com. rur.*, jud. Brăila, pl. Balta, așezată pe malul stîng al Călmățuiuluĭ și ca la 260 m. depărtare de acest rîŭ. Se învecinește la E. cu Vizirul; la V., cu Berlești-Ionești; la N., cu Perișorul și la S., cu Slujitori-Albotești. Forma sa este a unuĭ poligon neregulat. Suprafața comuneĭ e de 7192 hect.

Are o populație de 265 familiĭ, saŭ 1108 suflete, din carĭ 114 știŭ carte, si 964 nu știŭ. Sunt 173 contribuabilĭ.

Venitul comuneĭ e de 4022 leĭ și cheltuelile de 4004 leĭ.

Improprietăriții sunt 96 locuitorĭ. Sunt 3 debite și 6 cîrciumĭ.

Vite marĭ cornute: 1873 (boĭ 1006, vacĭ 856, taurĭ 98, viteĭ 11), caĭ 580, oĭ 3002, rîmătorĭ 367 și 2 capre. Suhatul e de 1315 hectare.

Comuna are: o biserică zidită la 1845 de Ioniță Clucerul-Budișteanu, reparată la 1873 de proprietarul, N. Protopopescu și de locuitorĭ, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser; o școală de băeți, înființată la 1858, frecuentată de 142 elevĭ și una de fete, înființată la 1881, frecuentată de 20 fete; ambele școlĭ instalate într'un frumos local. In partea S.-S.-E. a com. e un pod peste Călmățuiŭ.

Drumurĭ: la Slujitori-Albotești, spre S., peste apa Călmățuiul; la Insurăței, spre S.-E., peste podul Călmățuiuluĭ; la Vizirul, spre E., prin cât. Lișcoteanca; la gara Ianca, spre N., prin tîrlele Filiul, Perișorul și apoĭ la Ianca; la Ionești, cătunul din spre V. Are 2 strade. Comuna s'a înființat la 1845 de Ioniță Budișteanu, fostul proprietar, după care se numește Budișteanca, pe lîngă numirea oficială; iar Filiul se numește după numele Fileanca, fosta propietară a uneĭ părțĭ de moșiĭ.

Filiul, *sat*, jud. Brăila, la S. părțeĭ de V. a comuneĭ Filiul, pe lunca stîngă a Călmățuiuluĭ, aproape de acest pîrîŭ, la 49 kil. spre S. de orașul Brăila, înființat la 1845 de fostul proprietar Ioniță Budișteanu și numit Filiul, după numele proprietăreseĭ Filianca. Loc. cunosc acest sat sub numele de Budișteanca. Satul este străbătut în partea de N. de o vălcea peste care se află un pod, această vălcea dă în Călmățuiul, la 1 1/2 kil. spre S. de sat. In sat sunt 109 case, 2 morĭ de vînt, și o prăvălie. Vatra satuluĭ e de 49 hect.

Are o școală de băeți, înființată la 1858, întreținută de stat, frecuentată de 42 elevĭ și o școală de fete, înființată, la 1881 întreținută de comună și frecuentată de 25 eleve. Ambele școlĭ au un bun local propriŭ de zid. Este o biserică, zidită de proprietar la 1845, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser. Populația este de 170 familiĭ, saŭ 539 suflete, din carĭ 283 bărbați, 256 femeĭ. Știŭ carte 116 loc.

Vite sunt: 290 caĭ, 730 vite marĭ cornute, 500 oĭ și 200 rîmătorĭ.

Filiul, *cătun*, pendinte de com. cu același nume, pl. Balta, jud. Brăila, situat la N.-V. de com. la 5 kil. Populația e de 31 familiĭ, saŭ 151 suflete. Știŭ carte 29 persoane.

Vite marĭ cornute sunt: 649 (boĭ 310, vacĭ 320, taurĭ 9, bivolĭ 2, viteĭ 5), măgarĭ 3, caĭ 147, oĭ 1874, rîmătorĭ 94, capre 2.

Are 1 moară cu aburĭ și 2 morĭ de vînt.

Filiul, *moșie*, pendinte de com. cu același nume, pl. Balta, jud. Brăila, are o suprafață de 3000 hect. și aduce un venit de 40500 leĭ.

Filiul, *movilă*, jud. Brăila, situată la 7 kil. spre N.-V. de satul Filiul; servă de hotar între moșia Filiul și Colțica, pendinte de com. Bordeiul-Verde.

www.dacoromanica.ro

Filosoful, *deal*, jud. Vasluiŭ, începînd puțin despre E. de la satul Căueşti, şi mergînd spre S.-E. prin com. Şcheia, de unde trece în com. Drăguşeni.

Fimeşti, *vale*, com. Spineni, pl. Vedea-d.-j., jud. Olt.

Fincăĭ, *vălcea*, com. Romani, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Fineĭ (Valea-), *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Grabicina; servă ca izlaz de vite.

Finta, *com. rur.*, pl. Ialomița, jud. Dîmbovița, situată pe cîmpie, pe malul stîng al Ialomițeĭ, la 28 kil. spre S.-E. de Tîrgoviște. Această com. se compune din patru cătune: Finta, Bechineşti, Finta-Vechĭe şi Ibrianul, cu o populațiune de 1209 loc.

Are o biserică şi o şcoală; se învecineşte: la E., cu com. Traian; la V., cu com. Dobra; de care se desparte tot prin rîul Ialomița; la N., cu com. Gheboaia şi la S., cu Bilciureşti, de care se desparte tot prin Ialomița. In raionul acesteĭ com. este o movilă. Aci a fost bătălia între Mateiŭ Basarab, domnitorul Munteniei, şi Vasile Lupu, domnul Moldoveĭ, la anul 1653, cînd Mateiŭ birui pe Vasile, lăsîndu-ĭ pe cîmpul de luptă peste 3000 soldațĭ a căror oase zac sub movila dela Finta.

Finţeasca, *moşie*, în jud. Ialomița, pl. Borcea, com Lupşani. Are o suprafață de 6000 hect. Pe această moşie este un cătun. (tîrlă), numit Moşul.

Finţeasca (Pietricica), *codru*, cam de 6 hect., în cătunul Lapoşul, com. Pietricica, județul Buzăŭ, posedat de moşneniĭ Finţeştĭ.

Finţeasca, *pîrîiaş*, jud. Buzăŭ, începe de la Şipot, com. Jugureni, curge în cascade peste dealul Colți, udă în lung com. Finţeşti şi dă în pîrîiaşul Tohăneanca, la cătun. Gura-Vaduluĭ, din com. Tohani.

Finţeşti, *com. rur.*, în jud. Buzăŭ, pl. Tohani, situată pe ambele maluri ale pîrîuluĭ Finţeasca, la distanță de 46 kil. 120 m. de oraşul Buzăŭ şi la 12 kil. de oraşul Mizil. La N., printr'o limbă îngustă de pămînt, se întinde pănă la Piatra-Cislăuluĭ şi Fântîna-Hoților; la V., se lasă din muntele Fântîna-Hoților, prin hot. moşieĭ Răiĭ, trece pe lîngă com. Pietricica şi com. Glodul şi ajunge în pădurea Archimandrita, o ia pe la Fântîna-Măruluĭ, pe hot. moşieĭ Jugureni, atinge com. Perşunari şi ajunge în hotarul Dumitreşti, în drumul Buzăuluĭ; la S., din hotarul Dumitreşti, merge pe drumul Buzăuluĭ, pănă în apa Năianca, de unde, la E., urcă pe Năianca în sus, apoĭ pe hotarul moşieĭ Gliza, trece peste colinele Doamna şi Zănoaga, peste rîul Nişcov şi se suie foarte mult pănă în Piatra-Cislăuluĭ, ceea ce face ca teritoriul acesteĭ comune, de şi îngustă, să aibă o lungime de peste 20 kil. intrînd neregulat în teritorul com. Tisăul şi Lapoşul. Suprafața sa este de 3441 hect., din care 384 arab., 1772 pădure, 114 fîneață, 128 izlaz, 709 viĭ şi 334 sterp. Tot teritoriul e proprietatea cetelor de moşneni: Răiĭ, Buniĭ, Băduleştiĭ, Călinescu, Glogoveanu şi Saru. Terenul comuneĭ e accidentat de numeroase coline, acoperite de viĭ şi pădure. E avută în substanțe minerale, precum: fier, sare şi mai cu seamă gips fibros, în mari plăci transversale. In via Mustagiuluĭ are o puternică sursă de apă minerală, conțiind mai cu seamă sulf. Are 2 stîne. Comerțul constă în desfacerea de producțiunĭ agricole şi a lemnelor. Căĭ de comunicație are: şoseaua Tohani-Finţeşti, prin Jugureni; drumul natural Tohăneanca-Finţeşti şi drumul Buzăuluĭ.

Vite sunt: 254 boĭ, 111 vacĭ, 59 viţeĭ, 3 bivolițe, 28 caĭ, 34 ţepe, 12 mînjĭ, 906 oĭ, 41 capre, 3 asinĭ şi 211 porcĭ. Stupĭ sunt 60.

Comuna e formată din cătunaşul Finţeşti şi cătunaşul Tufele-Finţeşti. Populația eĭ este de 1240 locuitorĭ, din carĭ: bărbațĭ însuraţĭ 241, neînsuraţĭ 35, văduvĭ 16, băeţĭ 322, femeĭ măritate 241, văduve 61, fete 324. Eĭ trăesc în 284 case. Străinĭ sunt: 2 Grecĭ şi 6 Austro-Ungarĭ. Meseriaşĭ sunt: 3 lemnarĭ, 1 fierar, 2 zidarĭ şi 1 brutar.

Sunt 274 contribuabilĭ, din care 8 comercianțĭ romînĭ. Stabilimente: 7.

Budgetul comuneĭ e de 2653 leĭ.

Comuna are o şcoală în cătunaşul Finţeşti, frecuentată de 56 elevĭ şi 6 eleve. Carte ştiŭ 122 persoane. Are o biserică, deservită de 2 preoțĭ, 1 cîntăreț şi 1 paracliser. Hramul e la 6 Decembre.

Finţeşti (Glogoveanca), *cătun* de reşedință al com. Finţeşti, jud. Buzăŭ. Are 1140 locuitorĭ şi 262 case.

Finţeşti-Tufele, *cătunaş*, al com. Finţeşti, jud. Buzăŭ. Are 100 locuitorĭ şi 23 case.

Finţeştilor (Valea-), *vale*, în com. Finţeşti, jud. Buzăŭ, prin mijlocul căreia curge apa Finţeşti. Casele sunt aşezate pe ambele sale maluri; iar de jur împrejur are dealurĭ înalte, aco-

www.dacoromanica.ro

perite cu vii, livezi, fîneaţă şi păduri.

Firestra, *petic de pădure*, de 10 hect., în lunca dintre Cîlnişteа şi Argeşul, pe proprietatea Grădişteа a d-luĭ Em. Grădişteanu, pl. Cîlnişteа, jud. Vlaşca.

Fireşti, *cătun*, jud. Vîlcea, pl. Ocolul, com. Titireciul.

Firijba, *sat*, face parte din com. rur. Popeşti, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 145 locuitori, (70 bărbaţi şi 75 femeĭ). Este situat între dealul Frînceşti (la E.) şi dealul numit Deluşelul, d'alungul gîrleĭ Firijba. E la distanţă de 2½ kil. de cătun. Meeni, unde e şcoala. Copiĭ în vîrstă de şcoală: 15 (7 băeţi şi 8 fete).

Firijba, *trup de pădure*, al statuluĭ, în întindere 375 hect., formînd pădurea Dăeşti, situată în com. Popeşti, plasa Cerna-d.-s., jud. Vîlcea, împreună cu trupurile: Valea-Marculuĭ şi Caluluĭ, Băeasa-Schitul şi Brătăşanca.

Firijba, *gîrlă*, ramură din rîul Bistriţa, ce trece prin cătun. Firijba, printre dealurile Frînceşti şi Deluşelul şi se varsă în rîul Luncăvăţul, lîngă com. Şirineasa, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea.

Firilor (Valea-), *vale*, izvoreşte din poalele Vîrfuluĭ - Frumos, com. Şotrile, plaiul Prahova, jud. Prahova; udă partea de V. a cătun. Seciurile şi se varsă în rîul Doftana.

Firişbeiul, *loc izolat*, com. Frînceşti, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea.

Firişti, *pădure*, în jud. Mehedinţi, pl. Blahniţa; ţine de com. rur. Scăpăul.

Firizul, *sat*, în jud. Mehedinţi, plaiul Cerna, com. rur. Ilovăţul; are 69 case, cu 350 locuitori.

Firtele-Miliţoeştilor, jud. Iaşi. (Vezi Firtele-Zbîrneĭ).

Firtele-Zbîrneĭ, *poeni*, în pădurea Poeni, com. Poeni, pl. Codrul, jud. Iaşi, pe cari se găsesc urme de livezi cu pomi roditori; se zice că în aceste locuri aŭ fost aşezate cîte-va familiĭ de locuitori, pe cari, de la 1835, proprietarul le-aŭ strămutat în satul de astă-zi numit Poeni.

Fişcălia, *com. rur.*, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea. E compusă din 3 mahalale: Fiscălia, Ţăcăliile şi Răscăeţi. Se zice că numele comuneĭ vine de la Fişcălie, nume ce se da în vechime morilor, şi aceasta pentru-că aci se găseaŭ mulţime de morĭ pe apa Oltuluĭ.

Este situată pe valea rîuluĭ Oltul, la 24 kil. departe de capitala judeţuluĭ şi la 23 kil. de reşedinţa plăşeĭ.

Are: o populaţie de 186 familiĭ, saŭ 696 suflete, (în care intră şi 15 familiĭ de Ţigani); 186 contribuabilĭ; 156 case şi 4 bordee.

Sunt 2 biserici: una făcută de unul Diaconul, reparată la 1847 şi azi ruinată. A doua s'a reparat la 1862 şi 1882 de Nicolae Stavrescu şi G. Petculescu.

Meşteşugari sunt: 1 tîmplar, 2 fierari şi 1 cizmar.

Vite sunt: 20 cai, 240 boi, 191 vaci, 240 oi şi 200 porci.

Pe rîul Oltul, în raionul comuneĭ, e o moară.

Cea mai mare parte din locuitori sunt moşneni; puţini, delimitaţi pe moşiile moşnenilor cu cîte 3—4 pogoane; iar alţiĭ aŭ numai locul de casă.

Şcoala există în comună de la 1847. Se frecuentă de 30 copiĭ, (27 băeţi şi 3 fete), din numărul de 86 (54 băeţi şi 32 fete) în vîrstă de şcoală. Ştiŭ carte 150 bărbaţi şi 12 femeĭ. Cu întreţinerea şcoaleĭ statul cheltueşte anual 1080 leĭ.

Pe 750 hect. se cultivă porumb şi pe 5 hect. grîŭ. Fîneţele se întind pe 25 hect. şi izlazul pe 400 hect.

Sunt 45 stupi cu albine.

Venitul comuneĭ se urcă la 1122 leĭ şi cheltuelile la 1047 leĭ.

In partea de E. este şoseaua naţională, numită a Oltuluĭ, care înlesneşte comunicaţia între comunele Orlеasca (la S.) şi Ioneşti (la N.) şi două şosele comunale.

E brăzdată de Dealul-Oltuluĭ (spre V.) şi Fişcălia saŭ Dealul-Viilor. Intre rîul Oltul şi şoseaua naţională este balta Răscăiatul şi alte cîte-va bălţi pe malul Oltuluĭ.

Calea ferată Piatra-Rîmnicul-Vîlcea străbate partea de E. a comuneĭ.

Se mărgineşte cu jud. Oltul (la E.), de care se desparte prin rîul Oltul, cu Dealul-Oltuluĭ (la V.), Ioneşti-Minculuĭ (la N.) şi Orleşti (la S.). Rîul Oltul face în dreptul comuneĭ un mare ostrov, acoperit pe alocurea cu richită.

Fişcălia, *cătun*. Vezi Plăviceni, jud. Olt.

Fişcălia, *mahala*, jud. Vîlcea, com. Fişcălia, situată între Dealul-cu-Viĭ şi Lunca-Oltuluĭ. In partea de E. trece calea ferată Piatra-Rîmnicul.

Fişcălia, *deal*, în raionul com. Fişcălia, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea, pe care se cultivă 68 hectare vie.

www.dacoromanica.ro

Fişcălia (Dealul-Viilor), *deal*, care traversează de la S. spre N. com. Fişcălia, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea.

Fişicani, *loc de cultură*, pe moşia şi com. Boţeşti, pl. Crasna, jud. Fălciŭ.

Fişici, *cătun*, al com. Boziorul, jud. Buzăŭ; are 140 locuitorĭ şi 38 case.

Fiţicheşti, *sat*, în jud. Tutova, pl. Pereschivul, com. Coroeşti, spre S. de satul Corceşti-d.-j., pe pîrîul Pereschivul, la confluenţa acestuia cu Pereschivul; are 187 locuitorĭ şi 45 case.

Fiţioneşti, *com. rur.*, în jud. Putna, pl. Zăbrăuţul, aşezată în valea Zăbrăuţuluĭ, care de aci merge de se înfundă în schitul Moşinoaele, aşezat pe teritoriul acesteĭ comune.

Distanţa comuneĭ de reşedinţa sub-prefectureĭ e de 5 kil., iar de capitala judeţuluĭ e de 35 kil.

Com. Fiţioneşti se compune din cătunele: Fiţioneşti (unde e şi primăria) şi Holbăneşti.

Populaţiunea comuneĭ, după cel din urmă recensămînt, e de 352 familiĭ, saŭ 1272 suflete, din carĭ: 642 bărbaţĭ şi 630 femeĭ; 639 neînsuraţĭ (322 bărbaţĭ şi 317 femeĭ), 562 însuraţĭ, 67 văduvĭ, 4 divorţaţĭ; 1264 Romînĭ şi 8 de diferite naţionalităţĭ; 1264 ortodoxĭ, 5 mozaicĭ şi 3 armenĭ; 260 agricultorĭ, 5 meseriaşĭ, 10 comercianţĭ, 12 avînd profesiunĭ libere, 97 muncitorĭ şi 12 servitorĭ.

Ştiŭ carte 82 bărbaţĭ şi 7 femeĭ.

Case de locuit sunt 306.

Sunt 2 bisericĭ: una parohială, cu hramul Sf. Nicolae şi a doua, filială, cu hramul Pogorîrea Sf. Duh. Cam la 20 kil. se află schitul Moşinoaele.

Este o şcoală mixtă, frecuentată de 47 copiĭ, din numărul de 150 în vîrstă de şcoală.

Şcoala este subvenţionată de comună cu 374 leĭ anual.

Sunt 221 contribuabilĭ.

Budgetul comuneĭ pe 1893—1894 avea la venitурĭ 8017.26 leĭ şi la cheltuelĭ 7991.65 leĭ.

Vite sunt 1165, din carĭ: 342 boĭ, 111 vacĭ, 99 caĭ, 400 oĭ, 67 capre şi 146 porcĭ.

Sunt 33 stupĭ cu albine.

Industria şi comerciul se practică de 2 cîrciumarĭ, 1 băcan, 6 fierarĭ, 12 rotarĭ, 1 vărar. Sunt 6 pive; 17 fabricanţĭ de rachiŭ şi 5 comercianţĭ feluriţĭ.

Numărul cultivatorilor din comună: 92.

Cultura vieĭ în anul 1893 a produs vin în valoare de 58280 l.

Pe matca Zăbrăuţuluĭ sunt pietre calcaroase, din care locuitorĭĭ fabrică var.

In com. sunt două rîpe numite: Valea-Lungă şi Glodişteanca.

Fiţioneşti, *cătun*, în jud. Putna, com. Fiţioneşti din pl. Zăbrăuţuluĭ. Este aşezat în Valea-Zăbrăuţuluĭ, care de aci merge de se înfundă în schitul Moşinoaele.

Are 2 biserică, una parohială, cu hramul Sf. Nicolae şi a doua, filială, cu hramul Pogorîrea Sf. Duh; o şcoală mixtă, frecuentată de 38 copiĭ (34 băeţĭ, 4 fete), din numărul de 145 cu vîrstă de şcoală.

Fiţioneşti, *parohie*, în jud. Putna, com. Fiţioneşti, din pl. Zăbrăuţuluĭ, formată din 2 bisericĭ, ambele în cătunul Fiţioneşti, cea parohială, cu hramul Sf. Nicolae, iar cea filială, cu hramul Pogorîrea Sf. Duh.

Fiţiugheşti, *moşie* a Statuluĭ, în jud. Putna, a căreĭ arendă anuală pe periodul 1880—85 a fost de 1256 leĭ.

Fîlfiia, *deal*, se întinde în partea vestică a satuluĭ Tansa, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ; pe podişul acestuĭ deal, e situată cea maĭ mare parte a satuluĭ Tansa; la poalele dealuluĭ se prelungeşte Şesul-Dagîţeĭ, care, lăţindu-se spre S.-E., ia numirea de Lunca-Dagîţeĭ.

Fînacari, *pîrîiaş*, format pe teritoriul comuneĭ Paltinul, pl. Vrancea, jud. Putna şi care se varsă în Zăbala.

Fînari, *sat*, face parte din com. rur. Crivina, pl. Crivina, jud. Prahova.

Fînatul, *pîrîiaş*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., care desparte teritoriile comunelor Boşoteni şi Bereşti şi se scurge în pîrîul Strîmba.

Fînatul, *pîrîiaş*, jud. Bacăŭ., pl. Siretul-d.-j., care curge pe teritoriul com. Boteşti şi se scurge în pîrîul Răcătăul.

Fînatul, *vale*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul com. Boşoteni.

Fînaţi, *deal*, jud. Vîlcea, com. Cacova, pl. Ocolul.

Fînaţul, *vîrf de munte*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Tîrgul-Trotuşul din şira Slăniculuĭ, situat lîngă muntele Cireşoaia.

Fînețele saŭ Fînaturĭ, *vîrf de munte*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Tîrgul-Trotuş, situat lîngă muntele Măgura şi în şira Slăniculuĭ.

www.dacoromanica.ro

Fîneţul-Mezinca, *vîrf de munte*, jud. Bacău, pl. Trotuș, com. Tîrgul-Trotuș, situat lîngă muntele Fînețele și în culmea Slăniculuï.

Fîniișuluï (Podul-), *pădure*, în jud. Buzău, com. Colți; face parte din pădurea statuluï Alunișul, avînd singură 108 hect. Vezï Alunișul-Mlăjet.

Fîntîna, *pîrîŭ*, numit și Pîrîul-Fîntîneï, în com. rur. Izvorul-Bîrzeï, pl. Ocolul-d.-s., jud. Mehedinți.

Fîntîna, *pîrîŭ*, afluent al pîrîuluï Sabasa, jud. Suceava.

Fîntîna, *vale*, numită și Valea-Fîntîneï, în com. rur. Bresnița, pl. Ocolul-d.-s., jud. Mehedinți. (Vezï com. rur. Bresnița).

Fîntîna, *vale*, jud. Prahova, plaiul Teleajenul, com. Tîrlești.

Fîntîna, *vale*, jud. Prahova, plaiul Teleajenul, com. Gura-Vitioareï.

Fîntîna, *vălcea*, jud. Prahova, pl. Podgoria, com. Apostolache.

Fîntîna-Banuluï, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Cîmpul, la 73 kil. de Craiova și la 21 kil. de Calafat, reședința plășeï.

Situată pe un loc șes, la N. Dunăreï, în fața scheleï Coșova din Bulgaria și Stanotîrnul.

Se învecinește la E. cu comunele Hunia și Moțăței; la V., cu com. Cetatea; la N., cu com. Dobridor și Risipiți; la S., cu Dunărea. Pe teritoriul acesteï comune, Dunărea are o îndreptare V.-E., făcînd un cot spre S., după ce ïese din hotarul acesteï comune, pentru a trece pe acel al comuneï Maglavitul.

Se găsesc pe teritoriul comuneï cîte-va movile între carï: Carantina, Măgura-luï-Guliman și Măgura-cu-Cercul.

Pe teritoriul comunal se află cîte-va bălți, formate din izvoarele maï multor fîntînï, carï toate se varsă în balta numită Fîntîna-Banuluï, iar aceasta la rîndul săŭ se scurge în Dunăre.

Pănă la anul 1875, coprindea și com. Cetatea. Se compune din două cătune: Fîntîna-Banuluï, care este cătunul de reședință și cät. Moreni, care era altă-dată cătun de reședință. Cele două cătune sunt la 1 kil. depărtare unul de altul.

In fie-care cătun se află cîte o biserică, fondată de locuitorï; bisericile sunt făcute din zid. Sunt deservite fie-care de cîte un preot și un cîntăreț. După legea din 1864, fie-care biserică are o proprietate de 17 pogoane pămînt arabil.

In ambele cătune se află cîte o școală mixtă. Cea din cät. Fîntîna-Banuluï, funcționează din 1865; localul, de zid, este făcut cu cheltuiala comuneï. In anul școlar 1892—93 această școală a fost frecuentată de 90 băeți. Școala din Moreni funcționează din 1885. In anul școlar 1892—93 a fost frecuentată de 25 băeți. Ambele școlï aŭ o proprietate de 17 pogoane arabile. Fie-care din ele este condusă de cîte un învățător. In vîrstă de școală sunt 185 băeți și 149 fete. Știŭ carte 160 locuitorï în cătunul de reședință și 50 în Moreni, din carï 195 bărbați și 15 femeï.

Populația com. este de 1488 suflete.

Suprafața comuneï este de 5940 pogoane, din carï 103 pogoane, 231 stj. p., ocupă vatra satuluï; 5703 pog. sunt pămînt arabil, în carï se coprind și viile de 500 pog.; iar 140 pog. sunt pămînt băltos.

Moșia din comună se numește Fîntîna-Banuluï. Din această moșie, o parte este dată în loturï sătenilor. Restul de 600 pogoane a fost arendat de la 1884—1894 cu 5562.50 leï. Viile aparțin locuitorilor, proprietate după legea rurală din 1864; de asemenea aparțin acesteï comune și 2 ostroave formate de Dunăre, acoperite cu sălciï.

In comună se află o stînă, la care se adună turmele întreguluï sat. Morï de apă sunt 16.

In comună sunt 6 cîrciumï, din carï 2 în Moreni. Comercianți sunt 11.

Productele le desfac loc. la tîrgul de cereale din Cetatea, unde duc grîne, legume, puï, ouă și importă băcănie, brașovenie și cizmărie. Afară de Cetatea se maï duc la tîrgul săptămînal din Calafat.

O cale comunală vecinală, lungă de 3 kil. duce la Hunia și una de 9 kil. duce la Moțăței.

Venitul, pe 1893—94, a fost de 3632.79 leï și cheltuelile, de 3533.87 leï.

Sunt 180 vite marï cornute, 86 oï, 14 caï și 17 porcï.

Fîntîna-Banuluï, *sat*, jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Fîntîna-Banuluï. Are o populație de 1036 suflete, din carï 546 bărbați și 490 femeï; locuesc în 155 case și 70 bordee. Este o școală mixtă, ce funcționează din 1865, fiind întreținută de stat și comună. Localul construit de comună, este de zid și în bună stare. Școala are 8 1/2 hect. proprietate și e condusă de un învățător. In anul școlar 1892—93, a fost frecuentată de 90 băeți. In vîrstă de școală sunt 279 copiï, 145 băeți și 134 fete. Știu carte 160 bărb. și 15 fem.

www.dacoromanica.ro

In sat este o biserică de zid fondată de enoriași; e deservită de un preot și un cîntăreț; are 17 pogoane arabile ca proprietate. Cîrciumĭ sunt 4.

Inainte de construirea linieĭ ferate, cînd călătoria se făcea cu diligența, la Fîntîna-Banuluĭ era prima stație a diligențeĭ Calafat-T.-Severin, avînd o căpitănie de poștă cu 16 caĭ.

In timpul războiuluĭ Romîno-Ruso-Turc, se afla postat aci, în lunile Iunie-Iulie 1877, regimentul al 8-lea de Dorobanțĭ.

Fîntîna-Banuluĭ, *baltă,* județul Dolj, pl. Cîmpul, com. Fîntîna-Banuluĭ.

Fîntîna-Banuluĭ, *moșie* a statuluĭ, jud. Dolj, plasa Cîmpul, com. Fîntîna-Banuluĭ, arendată de la 1884—94, cu 5562.50 leĭ. Are o suprafață de 316 hect.

Fîntîna-Banuluĭ, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Fîntîna-Banuluĭ; aparține sătenilor, cărora li s'a dat în loturĭ.

Fîntîna-Bălănești, *loc,* în pădurea moșieĭ Hilișeul-Curt, com. cu aceeași numire, pl. Coșula, jud. Dorohoiŭ. Aci se află o fîntînă cu izvor mare de unde începe a se forma rîul Jijia.

Fîntîna-Blănaruluĭ, *sat,* în jud. Tutova, pl. Simila, com. Bogdana, pe pîrîul Bogdana și aproape de sorgintea sa, în marginea de N. a jud. Are 280 locuitorĭ și 72 case. Inainte se numea Vistilești.

Fîntîna-Blănaruluĭ, *moșie,* în jud. Tutova, pl. Simila, com. Bogdana, proprietatea statuluĭ, arendată în ultimul period cu 700 leĭ anual.

Fîntîna-Bodeĭ, *pădure,* jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j., de pe teritoriul com. Răcăciuni.

Fîntîna-Boluluĭ, *loc șes,* jud. Dolj, pl. Băilești, com. Galicea-Mare, pe care se întinde com. Galicea-Mare.

Fîntîna-Bună, *loc izolat,* în partea de V. a com. Păhnești, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, de unde ia naștere pîrîul Arsura.

Fîntîna-Capreĭ, *numire vechie,* a *cătun.* Toropălești, com. Buda, jud. R.-Sărat.

Fîntîna-Catîr, *loc izolat,* jud. Vîlcea, situat afară din raionul com. urb. Rîmnicul-Vîlcea. A fost pendinte de Episcopia Rîmniculuĭ. Este în întindere de 1 hect. 3581 m. p. Se învecinește cu șoseaua Ocna-Rîmnic, cu proprietatea D-luĭ căpitan Avramescu și cu moșia statuluĭ Suhașul. S'a vîndut de vecĭ.

Fîntîna-Cerbuluĭ, *mahala,* în jud. Mehedinți, pl. Ocolul-de-Sus; ține de com. rur. Husnicioara.

Fîntîna-Ciobanuluĭ, *deal,* în partea de V. a com. Fereștĭ, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ; face limită cu com. Telejna.

Fîntîna-cu-Metanele, *fostă mahala,* în jud. Mehedinți, pl. Ocolu-d.-s., com. rur. Bresnița. Actualmente este aci numaĭ o fîntînă în pădurea Bresnițeĭ, cunoscută sub numele de Fîntîna-Metanelor.

Fîntîna-de-Leac, *izvor,* își ia naștere din raionul com. Gornetul-Cuib, pl. Podgoria, jud. Prahova și se varsă în valea Beni, tot în raionul com. Gornetul-Cuib, și amîndouă în valea Nuceteanca.

Fîntîna-de-Leac, *fîntînă,* în cătunul Măcelarul, com. Cîmpina, plaiul Prahova, jud. Prahova, de unde în ziua de «Izvorul Tămăduireĭ» poporul, în credința luĭ, se duce de iea apă, pentru a spăla pe ceĭ ce sufăr de ochĭ.

Fîntîna-de-Leac, *izvor de apă minerală,* în com. Călugări, pl. Vedea-d.-j., jud. Olt; izvorește din Dealul-Vedeĭ.

Fîntîna-de-Leac, *izvor,* cu apă ce are miros de pucioasă, com. Podeni-Vechĭ, pl. Podgoria, jud. Prahova, pe care locuitorĭĭ o întrebuințează la «Izvorul Tămăduireĭ» ca leac în contra a diferite boale.

Fîntîna-de-Leac, *fîntînă,* în pădurea numită Ghirdoveanca, pl. Filipești, jud. Prahova, din care se iea apă de locuitorĭ, contra frigurilor.

Fîntîna-de-Leac, *izvor de apă minerală,* într'o pozițiune frumoasă, înconjurată de pădurĭ, viĭ și livezĭ de prunĭ, com. Gornetul-Cuib, pl. Podgoria, jud. Prahova. Apa sa conține fier și pucioasă. Această localitate este pe proprietatea moșnenilor Gornenĭ și Cuibenĭ. Apa se întrebuințează de bolnavĭ fie pentru băut, fie pentru băĭ.

Fîntîna-Dimeĭ, *prelungirea dealuluĭ* Bulboasa, spre satul Chircești, din com. Micleștiĭ, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ; se numește ast-fel, fiind-că pe coasta luĭ spre E. se află o fîntînă a unuia numit Dima.

Fîntîna-din-Siliște, *loc,* unde se zice că s'aŭ așezat, în 1692, în-

www.dacoromanica.ro

temeetoriï com. Galicea-Mare, jud. Dolj, pl. Băileşti.

Fîntîna-Doamneï, *pisc de deal*, pe moşia Tătărăşeni, jud. Dorohoiŭ, pl. Prutul-d.-j., com. Mileanca.

Fîntîna-Domnească, *com. rur.* şi *sat*, în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-j., la distanţă de 20 kil. de oraşul T.-Severin, iar de Malovăţul, reşedinţa pl., de 29 kil. Formează comună cu satele Drăgoteşti şi Mijarca.

Are 1300 locuitorï, din carï 200 contribuabilï şi 252 case.

Locuitoriï posedă: 38 pluguri, 92 care cu boï, 5 căruţe cu caï. Sunt 88 stupï.

Are 3 biserici, deservite de 2 preoţï şi 5 cîntăreţï.

Budgetul com. este de 2322 leï la venituri şi de 1053 leï la cheltuelï.

Vite sunt: 600 vite marï cornute, 17 caï, 500 oï şi 460 rîmătorï.

Această com. altă dată se numea Frăsiniorul. Numele ce-l poartă astă-zï de Fîntîna-Domnească îï vine de la o fîntînă ce se vede şi astă-zï în această com., care este făcută de Mateiaş-Craiul ce îï zicea şi Basarab, care a avut casă şi a stat în această comună.

Com. Fîntîna-Domnească are şosele comunale carï o leagă cu şoseaua naţională şi şoseaua judeţeană a Dumbrăveï.

Fîntîna-Domnească, *fîntînă*, cu apă foarte limpede şi rece, situată în com. Ocnele-Marï, pl. Ocolul, jud. Vîlcea, într'o poziţie frumoasă. Iï se maï zice şi Fîntîna-luï-Radu-Negru.

Fîntîna-Domnească, *fîntînă veche* a mănăstireï Arnota, judeţul Vîlcea, pe care se află o piatră cu următoarea inscripţiune:

«† Această fîntînă fiind făcută de bunul (şi luminatul) Domn strămoşul Domnieï mele..:.... Mat. Basarab Vv., ce aŭ fost oblăduitor Ţăreï romîneşti şi cîtă va seamă incoace de anï, stînd stricată şi închisă, dintru bun gîndul inimeï Domnieï mele Io Constantin Basarab Voevod, am voit de o am făcut de iznoavă din temelie ca să fie de mult ajutor lăcuitorilor în sfînta mănăstire şi domnieï mele pomană în vecï, fiind egumen kir Varlaam Eromonah, leat 7207 (1699)».

Fîntîna-Dulce, *vîrf de munte*, în jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, de pe teritoriul com. Mănăstirea-Caşinul.

Fîntîna-Geruluï, *moşie* particulară, în 2 trupurï, din carï unul de 1086 hect. 8 ariï şi altul de 672 hect. 10 ariï, în com. Mînjina, pl. Siretul, judeţul Covurluiŭ.

Fîntîna-Hăneală, *fîntînă* (izvor), jud. Neamţu, situată între poiana Stănilă, de unde începe suişul cel adevărat, pe muntele Ceahlăul şi cîmpeniţa numită Mitiătoarea, în drumul ce duce spre vîrful munteluï Ceahlăul pe la stîncile Gardurile.

Fîntîna-Hoţilor, *izvor*, jud. Ilfov, în coasta uneï micï vălcele între Cioplani şi Tîncăbeşti şi lîngă pădurea Cioplani, a statuluï.

Fîntîna-luï-Bortică, *obîrşia pîrîuluï* Bortică, în com. Cristeşti, jud. Suceava.

Fîntîna-luï-Briciŭ, *obîrşia pîrîuluï* Ciuri, în com. Şoldăneşti, jud. Suceava. Poate că tot aceasta este şi Şipotul-Cuculuï, despre care pomeneşte actul de hotărnicie al fostuluï sat Pădureni.

Fîntîna-luï-Burăŭ. Vezï pîrîul Şînca, jud. Suceava.

Fîntîna-luï-Dobromir, *fîntînă* părăsită, aproape de altarul biserice Maica-Domnuluï, din com. Ocnele-Marï, pl. Ocolul, jud. Vîlcea, făcută de Dobromir Creţulescu, la anul 1590.

D. Gr. G. Tocilescu, directorul Muzeuluï Naţional, acum cîţiva anï, a ridicat piatra care coprindea inscripţia acesteï fîntînï şi a depus-o la Muzeŭ, spre conservare.

Fîntîna-luï-Fum, *deal*, în com. rur. Jidoştiţa, pl. Ocolul-d.-s., jud. Mehedinţi.

Fîntîna-luï-Ovăz, *localitate*, în com. Tătăruşi, jud. Suceava, unde se zice că altă dată a fost sat.

Fîntîna-Lungă, *pădure*, pe moşia Probotești, com. Tîrnauca, pl. Herţa, jud. Dorohoiŭ.

Fîntîna-Mare, *com. rur.*, situată în centrul plăşeï Moldova-d.-s., jud. Suceava, spre S.-V. şi la 7 kil. de Fălticeni. Se mărgineşte la E. cu comuna Şoldăneşti, la V. cu com. Baia, la S. cu com. Bogdăneşti şi la N. cu com. Baia. Are forma unuï poligon neregulat. E compusă din satele: Fîntîna-Mare, Cotul-Băeï, Dumbrăviţa şi Praxia, cu reşedinţa în satul de la care şï-a luat numele.

Are o populaţie de 409 familiï, saŭ 1570 suflete (800 bărbaţï şi 770 femeï), din carï 6 Izraeliţï şi 2 Bulgarï. Sunt 420 contribuabilï. Case de locuit: 379.

Are 3 biserici, deservite de 3 preoţï şi 6 cîntăreţï; o şcoală mixtă.

Budgetul comuneï pe anul

www.dacoromanica.ro

1892—93 are la venitură 4304.61 leĭ și la cheltueli 4302.40 leĭ; iar al drumurilor 965.50 leĭ venituri și 958.75 leĭ cheltueli.

Vite sunt: 4 buhaĭ, 398 boĭ, 317 vacĭ, 317 viței, 18 caĭ, 1080 oĭ, 34 țepe, 17 mînjĭ, 260 gonitorĭ, 264 gonitoare, 5 strîșnicĭ, 2 strîșnice și 364 porcĭ. Altitudinea comuneĭ d'asupra mărieĭ variază între 340 — 345 m. E udată de Moldova (3 kil.), Șomuzul-Băeĭ (3 kil.) și de Pîrîul-Satuluĭ.

Suprafața eĭ e de 2162 hect., din carĭ 1758 hect. cultivabile și restul prundiș și smîrcurĭ neproductive.

Locuitorĭ împroprietăriți la 1864 sunt: 144 fruntași și 78 pălmași, stăpînind 786 fălcĭ și 70 prăjinĭ.

In comună sunt treĭ morĭ și 5 cîrciumĭ.

Fîntîna-Mare, *cătun,* în județul Mehedinți, plasa Ocolul-de-Jos; ține de com. rur. Poroina-Mare; are o biserică, deservită de un preot și doĭ cîntăreți.

Fîntîna-Mare, *sat,* jud. Suceava, în care se află reședința com. cu acest nume. In centrul sătŭ sunt niște izvoare abundente, de unde îĭ vine și numele. E așezat pe șesul stîng al Moldoveĭ. Are o populație de 101 familiĭ, saŭ 442 suflete, din carĭ 223 bărbați și 209 femeĭ (6 străinĭ). Contribuabilĭ sunt 105. Case de locuit, 109. Vatra satuluĭ ocupă 18 fălcĭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Arhanghelĭ, clădită din lemn la 1832 de Alecu Drăgușanu și restaurată de Gh. Ghițescu, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți și împroprietărită cu 8 fălcĭ; o școală rurală mixtă, condusă de un învățător plătit de stat, înființată în 1865, frecuentată de 34 elevĭ, din 175 băeți și 151 fete în vîrstă de școală.

Moșia e proprietatea D-luĭ Alex. Rod-de-Deal. Are o întindere de 550 hect. cultivabile, 143 hect. prundiș și mlaștinĭ neproductive și 123 hect. fînaț.

Impropriețăriți la 1864 sunt 42 fruntași și 23 pălmași, stăpînind 233 fălcĭ și 50 prăjinĭ.

Drumurĭ principale sunt: la Bogdănești (9 kil.) și la Fălticeni (8460 m.).

In 1874—1875, Fîntîna-Mare, cu Cotul-Băeĭ, făcea parte din com. Baia; iar Dumbrăvița, cu Praxia, ținea de Ciumulești. De la 1884—1886 a fost aci reședința subprefectureĭ plășeĭ Moldova.

La 1803, Fîntîna-Mare, a Pitaruluĭ Nicolae Calmuschi, număra 32 liuzĭ, plătind 380 leĭ bir anual.

Fîntîna-Mare, *deal,* jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j., com. Răcăciuni, care face parte din dealurile ce despart Siretul de Trotușul.

Fîntîna-Mare, *cîmpie,* în com. rur. Cernaia, pl. Motrul-de-Jos, jud. Mehedinți.

Fîntîna-Mare, *lac,* în com. Negrilești, pl. Nicorești, jud. Tecuciŭ.

Are o suprafață de 20 m. p. Se maĭ numește și Resuflătoarea-de-Pămînt, fiind-că e un lac foarte adînc.

Fîntîna-Mare, *loc cu izvoare,* jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-de-Jos, com. Răcăciuni, pe teritoriul moșieĭ Gîșteni.

Fîntîna-Mare, *pîrîiaș,* în cuprinsul com. Gănești, pl. Horincea, jud. Covurluiŭ, izvorînd din o rîpă cu sălciĭ, în apropiere de biserica Sf. Nicolae, din Gănești.

Fîntîna-Mare, *pîrîŭ,* în comuna rurală Cernaia, pl. Motrul-d.-j., județul Mehedinți. Se varsă în Balta-Rece.

Fîntîna-Mare, *pîrîŭ,* izvorește din lacul cu același nume în com. Negrilești, jud. Tecuciŭ, și se varsă în Bîrlăzel.

Fîntîna-Măcăresculuĭ, *fîntînă,* pe muntele Ceahlăul, județul Neamțu.

Fîntîna-Măzăreanuluĭ, *vale,* în com. Roznov, pl. Bistrița, jud. Neamțu, situată în apropierea satuluĭ Negrițești.

Fîntîna-Mirceĭ, *fîntînă,* în com. Govora, pl. Ocolul, jud. Vîlcea, făcută la anul 1706 de un sătean, Mircea și soția sa, Idita. Această fîntînă se găsește în pădurea statuluĭ, la 4 kil. de reședința comuneĭ și la 1 ½ kil. de cătunul Prajila. Are o apă foarte bună de băut și este mult vizitată de persoanele carĭ vin la băile Govora.

Fîntîna-Mirceĭ, *fîntînă,* în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, com. rur. Ponoarele.

Această fîntînă este trecută în hrisoavele vechĭ ca punct de hotar. Ea a servit și lucrătorilor din minele Jriței, ca cel maĭ bun izvor de apă pentru băut, fiindu-le în apropiere.

Fîntîna-Mitropolituluĭ, *fîntînă,* jud. Neamțu, pe muntele Ceahlăul, la o înălțime vrednică de mirare. Se numește ast-fel, pentru că la 1809 Mitropolitul Veniamin Costachi a sfințit apele eĭ. Temperatura apeĭ e de 2 ½ grade Reaumur.

Toți Cnejiĭ Cantacuzinĭ, pentru înlesnirea excursiunilor pe Ceahlăŭ, aŭ îndreptat căra-

www.dacoromanica.ro

rea de la schitul Durău până pe vîrful munteluï, care maï înainte era foarte rea şi periculoasă, îngrijind şi de fîntîna aceasta; asemenea reparaţiï şi marï înbunătăţirï aŭ făcut şi D-l Vasile Măcărescu, cum şi alţï proprietarï aï moşieï Hangu.

Fîntîna-Nuculuï, *pîrîiaş*, ce curge prin jud. Tutova, plasa Pereschivul, com. Prisăcani; izvoreşte de pe teritoriul acesteï comune şi după ce se îngroaşă cu pîrîiaşul Fîntîna-Trifuluï, se varsă în pîrîul Bolborosoaia.

Fîntîna-Olaruluï, *şes*, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, comuna Girovul.

Fîntîna-Pitiï, *izvor*, jud. Muscel, pl. Rîul-Doamneï, com. Micşti.

Fîntîna-Pîrvuluï, *izvor*, judeţul Vîlcea, care împreună cu izvorul Furcitura, formează rîul Luncăvăciorul.

Fîntîna-Popiï, *trup de moşie*, nelocuit, pe coasta stîngă a Neajlovuluï, jud. Vlaşca, pl. Cîlniştea, din care se compune moşia Iepureşti, proprietate a statuluï. Aci se află şi două petice de pădure în suprafaţă de 20 hect.

Fîntîna-Popiï, *izvor*, de unde ţese Pîrîul-Banuluï, sub dealul Brătenilor, com. Dîngeni, pl. Jijia, jud. Botoşani.

Fîntîna-Raduluï, *rîuleţ*, numit şi Ograda, ce izvoreşte din marginea com. Băteşti, pl. Crivina, jud. Prahova, şi se varsă în apa Leaotul, în faţa biserice.

Fîntîna-Rece, *fîntînă*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Poiana, făcută de Banul Barbu Craiovescu.

Fîntîna-Teilor, *sat*, jud. Tecuciŭ, face parte din com. Buciumeni, aşezat pe partea dreaptă a şoseleï ce duce din Tecuciŭ la Buciumeni.

Locuitorïï sunt Ţiganï. Vara călătoresc din sat în sat. Locuinţele lor sunt numaï niştе bordeie.

Fîntîna-Tîlharilor, *hîrtop*, pe moşia Prelipca, com. Văculeşti, pl. Coşula, jud. Dorohoiŭ.

Fîntîna-Tîlharilor, *fîntînă*, pe locul numit Poiana-Ingrozitoare, teritoriul moşieï Baranca-Herţeï, com. Movila, plasa Herţa, jud. Dorohoiŭ.

Fîntîna-Tîlharuluï, *obîrşia* pîrîuluï Boura, în pădurea com. Cristeşti, la hotarul moşieï Paşcani, jud. Suceava.

Fîntîna-Trifuluï, *pîrîiaş*, ce curge prin plasa Pereschivul, com. Prisăcani, jud. Tutova; izvoreşte de pe teritoriul acesteï comune şi se varsă în pîrîiaşul Fîntîna-Nuculuï.

Fîntîna-Ţiganuluï, *localitate izolată*, lîngă mănăstirea Mislea, plaiul Prahova, jud. Prahova, unde Radu-Vodă Călugărul se bate cu Laiot Basarab, la 1535. Radu-Vodă bate pe Laiot Basarab şi-l taie, împreună cu toţï boerïï luï, după cum spune Fotino.

Fîntîna-Ţiganuluï, *moşie* particulară, de 1145 hect. 84 arïï, în com. Vlădeşti, pl. Prutul, jud. Covurluiŭ.

Fîntîneanul, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., com. Tămaşi; situat d'a stînga Siretuluï, la o depărtare de 2 kil. 130 m. de satul Tămaşi. Are 24 familiï, saŭ 111 suflete.

Vite sunt: 3 caï, 64 vite marï cornute, 32 porcï şi 2 capre.

Fîntîneaua, *munte*, jud. Muscel, com. Dragoslavele, pe care-l stăpînesc în indiviziune locuitorïï din comună.

Fîntîneaua, *munte*, jud. Muscel, plaiul Dîmboviţa, com. Rucărul.

Fîntîneaua, *pădure*, supusă regimuluï silvic, pe muntele Fîntîneaua, proprietate a d-luï I. Anastase şi alţïï, pendinte de com. Rucărul, plaiul Dîmboviţa, jud. Muscel, în întindere aproximativă de 100 hect. Esenţa dominantă e fagul.

Fîntîneaua, *pisc*, jud. Olt, pl. Oltul-d.-s., com. Dobroteasa.

Fîntîneaua, *vale*, jud. Olt, pl. Oltul-d.-s., com. Dobroteasa.

Fîntîneaua, *vălcea*, care se formează pe teritoriul com. Coteana, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, spre E. com., unde-ï servă cît-va şi de hotar; apoï dă în vălceaua Purcelul, care, unindu-se cu Miloveanul şi Ciocîrlia, ia numirea de Coteniţa. S'a numit ast-fel de la o fîntînă, care există şi astă-zï, numită Fîntîna-Neamţuluï.

Fîntîneï (Dealul-), *deal*, în jud. Gorj, com. Valea-cu-Apă, situat spre E. com.; începe din raionul comuneï, din pădurea d luï Creţulescu şi se dirige spre S.-V., până aproape de com. Negomirul, din jud. Mehedinţi.

Fîntîneï (Dealul-), *deal*, in jud. Muscel, pl. Rîurile, com. Goleşti.

Fîntîneï (Gîrla-), *pîrîŭ*, izvoreşte din dealurile Piscanilor, com. Piscani, pl. Rîul-Doamneï, jud.

www.dacoromanica.ro

Muscel; trece prin mijlocul comuneï Negoești și se varsă în rîul Doamna.

Fîntîneï (Valea-), *cătun,* al com. Pănătăul, jud. Buzău; are 170 loc. și 43 case.

Fîntîneï (Valea-), *cătun,* al com. Odăile, jud. Buzău; are 490 locuitorï și 116 case.

Fîntîneï (Valea-), *izvor,* în jud. Buzău, com. Odăile; începe din moșia Valea-Fîntîneï și se scurge în pîrîul Brăești.

Fîntîneï (Valea-), *vale,* în jud. Buzău, com. Pleșcoi; începe din Vîrful-Neculeï și, în mijlocul satuluï Pleșcoi, se unește cu văile: Hotărasca, a-Brînzeï, a-Niculeï și a-luï-Anghel și toate împreună merg în rîul Buzăul.

Fîntîneï (Valea-), *moșie,* în jud. Buzău, com. și căt. Pleșcoi; are o întindere de 80 hect., din carï 50 hect. pădure, restul arăturï, fîneață și vie.

Fîntîneï (Valea-), *moșie,* în jud. Buzău, com. Odăile, căt. Valea-Fîntîneï, fostă proprietate a statuluï, pendinte de schitul Poeana-Măruluï; are 502 hect. arăturï, fîneață, livezï și 20 hect. pădure. Sunt 2 morï: la Vișeni și la Cătănești, pe Sărățelul-Brăești. Acum e proprietate particulară.

Fîntîneï (Valea-), *pădure,* a statuluï, în jud. Buzău, com. Odăile, căt. Valea-Fîntîneï, pendinte de Poeana-Măruluï. Are 300 hect. și e împărțită în două trupurï: Valea-Fîntîneï și Glodul.

Fîntîneï (Valea-), *vale,* zisă și Valea-luï-Duică. Iese din Dealul Ordiilor, com. Rădești, pl. Rîurile, jud. Muscel; curge de la E. spre V. și se varsă în Rîul-Tîrguluï.

Fîntîneï (Valea-), *vale,* com. Vasilați, pl. Olțețul-d.-j., jud. Vîlcea. Se varsă în rîul Olțețul, în raionul acesteï com.

Fîntînele, *com. rur.,* situată în partea de S. a plășeï Siretul, jud. Botoșani. Se întinde pe dealul Deleni, șesurile Suceveï și Siretuluï și parte pe valea și dealurile din stînga Siretuluï și se compune din satele: Băloșeni (Stamatele), Bănești, Fîntînele, Joldești, Roșcani și Slobozia (Buștiucul).

Teritoriul comuneï, care ocupă o supraf. de 1386 hect., este maï mult șes, ocupînd văile Siretuluï și Suceveï. Are o suprafață de 4359 hect., și o populație de 927 familiï, saŭ 4000 suflete. locuitorï Romînï și parte Ruși romanizațï; sunt și cîte va familiï de evreï, germanï și armenï.

Sunt 3903 hect. pămînt de cultură.

Comuna este de ajuns udată de apele Siretuluï la E. și de Suceava la V. de maï multe pîrîiașe și de un mare număr de bălțï și iazurï, parte avînd izvoare proprii, parte formate din vărsăturile Siretuluï și care sunt foarte bogate în peștï și racï.

Numărul vitelor e de 2073: 1100 boï și vacï, 209 caï și 764 porcï.

Sunt 3 prisăcï, care produc pe an 3000 kil. miere și 300 kil. ceară; 3 morï de apă.

Șosele petruite străbat com. în toate părțile; ast-fel sunt: calea județeană Burdujeni - Slobozia-Hancea; altă ramură care trece Siretul la Joldești, pe un pod umblător făcut de județ.

Sunt 6 biserici, deservite de 5 preoți și 7 cîntăreți; 4 școlï mixte, conduse de 4 învățătorï și frecuentate de 230 școlarï.

Budgetul comuneï are la venitурï 8961 leï și la cheltuelï 8933 leï.

Pănă la 1868, com. a purtat numele de Bănești.

In com. sunt 8 cîrciumï, 15 comercianțï și 41 meseriașï.

Fîntînele, *sat,* situat pe loc șes, în centrul com. Fîntînelele, pl. Siretul, jud. Botoșani. Are 3 sate: Fîntînele, Roșcani și Slobozia, așezate pe o întindere de 1929 hect., cu o populație de 104 familiï, saŭ 528 suflete.

Moșia de pe sat e proprietate particulară.

Teritoriul eï este aproape un șes care se întinde între Siretul și Suceava și care în mare parte este inundat în timpul revărsărilor; are multe bălțï, iazurï și gîrle.

Numărul vitelor e de 284 boï și vacï, 41 caï, 702 oï, 167 porcï.

Sunt 295 stupï cu albine.

Pe moșie se află o pădure de 20 hect.

Este reședința com. Fîntînele. Are 1 biserică, cu 1 preot și 1 cîntăreț; 1 școală mixtă, cu 1 învățător și 39 școlarï.

Se află aci: 1 cîrciumă; 3 comercianțï și 7 meseriașï.

Fîntînele, *cătun,* al com. Vispești, jud. Buzău, cu 130 locuitorï și 36 case.

Fîntînele, *sat,* în com. Tulucești, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ. (Vezï Tulucești, com.).

Fîntînele, *sat,* în com. Foltești, pl. Prutul, jud. Covurluiŭ, cu 131 familiï, saŭ 588 suflete. Are o biserică și o școală. (Vezï Foltești, com.).

Fîntînele, *sat,* în jud. Dîmbovița,

www.dacoromanica.ro

pl. Ialomița, căt. al com. Cojasca.

Fîntînele, *sat*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mălăești, grămadă, cu 292 suflete, 145 bărbați și 147 femeĭ. Locuesc în 70 case. Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Milești-d.-j., care este la 1700 metri depărtare. In anul școlar 1892—93 aŭ frecuentat școala 12 băeți. Cu vîrstă de școală sunt 16 băeți. Satul Fîntînele este așezat spre N. de satul de reședință, Milești-d.-s., cu care este legat printr'o potecă.

In sat sunt 2 cîrciumĭ.

Fîntînele, *sat*, în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com. Vîrvorul, grămadă, cu 609 suflete, 321 bărbați și 288 femeĭ. Locuesc în 80 case și 61 bordee. Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Tîrnava, ce este la 4290 m. depărtare. Cu vîrstă de școală sunt 40 copiĭ. Știŭ carte 5 locuitorĭ. In anul școlar 1892—93 aŭ frecuentat școala 19 băeți.

In sat este o biserică foarte vechie, fondată de locuitorĭ între aniĭ 1540—1543. Nu are preot și se servește de preotul bisericeĭ din Tîrnava. Are 17 pogoane proprietate.

Fîntînele (Cioara), *sat*, în partea de E. a comuneĭ Șipotele, pl. Bahluiul, jud. Iași, situat între dealurile: Catargiuluĭ, Cioara, Juncul și între pîraiele Miletinul și Jijioara. Acest sat e înființat în 1879, cu locuitorĭ împroprietăriți în număr de 157 familiĭ, saŭ 750 suflete, parte Romînĭ și parte Unguri. Are o biserică catolică.

Vite sunt 1143 capete, din carĭ: 400 vite marĭ cornute, 52 caĭ, 601 oĭ și 90 rîmătorĭ.

Fîntînele. Vezĭ Spineniĭ-Noĭ, sat, din com. Epureni, pl. Turia, jud. Iași.

Fîntînele, *sat*, face parte din com. Nicorești, jud. Tecuciŭ. Situat pe coastă, în partea de V. a com., față cu satul Grozăvești. Are o întindere de 492 hect., din care 290 hect. sunt plantate cu viĭ.

Are o populație de 204 fam., saŭ 819 suflete, carĭ locuesc în 194 case.

Sunt aci 2 bisericĭ: una cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, numită și biserica Cenușă. Actuala biserică este făcută de Zamfir Săndulescu la 1851, Octombre 20, după cum se vede din inscripție. In locul eĭ a fost alta făcută nu se știe cînd de Ursu Cenușă; aceasta se confirmă printr'un pomelnic din 1777; în fruntea pomelniculuĭ se află Ursu Cenușă, de aicĭ și denumirea și astăzĭ a bisericeĭ, de Cenușă.

A doua are patronul Cuvioasa-Paraschiva, căreia îĭ maĭ zice și Biserica-Domnească. Actuala este făcută de locuitorĭ în 1865, după cum se vede pe piatra ce se află în mijlocul bisericeĭ.

In locul eĭ era alta, despre care, se spune, că era făcută de Ștefan-cel-Mare, după cum s'a găsit scris pe o piatră ce se află acum sub sfînta masă. Se maĭ constată aceasta și din inscripția ce se găsește pe o icoană. Satul se numește astfel, din cauza multor fîntînĭ de aci, care aŭ o apă foarte bună de băut.

Fîntînele, *sat*, în jud. și pl. Tutova, com. Sălești, spre E. de satul Sălești.

Are 100 locuitorĭ, din carĭ 25 știŭ carte și 25 case. Pe aicĭ trece șoseaua jud. Bîrlad-Bacăŭ. Inainte se numea Croitori.

Fîntînele, *sat*, pe moșia și în com. Pașcani, jud. Suceava. A șezat pe pîrîiașul de la care și a luat numele și la 2 kil. de reședința comuneĭ. Are 99 familiĭ, saŭ 332 suflete (158 bărbați și 187 femeĭ), din carĭ 3 Izraeliți; 108 case de locuit.

Sunt 99 contribuabilĭ.

Vatra satuluĭ ocupă 216 hect.

Improprietăriți în 1864 sunt 6 fruntașĭ, 35 pălmașĭ și 29 codașĭ, stăpînind 136 fălcĭ.

Biserica și școalele din Pașcani servesc și acestuĭ sat. Drumurĭ principale sunt: la Pașcani (2 1/2 kil.) și la Cotești (8 kil. 224 m.)

Fîntînele, *deal*, căruia s'a dat acest nume de la fîntînele ce sînt pe el; se întinde în partea de N. a com. Șchiopeni, pl. Mijlocul, jud. Fălciu.

Fîntînele, *deal*, lîngă satul Spineni-Noĭ, com. Iepureni, pl. Turia, jud. Iași.

Fîntînele, *deal*, în jud. Neamțu, com. Mesteacănul, pl. Bistrița.

Fîntînele, *deal*, acoperit cu fîneță, în jud. Suceava, com. Preutești.

Fîntînele, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mălăești, satul Fîntînele. Pe dînsa se găsește pădure.

Fîntînele, *moșie* nelocuită, pl. Oltenița, jud. Ilfov, lîngă Dunăre.

Fîntînele, *pădure*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mălăești, în întindere de 123 hect. Se găsește pe moșia Fîntînele.

Esențe; cer și gîrniță.

www.dacoromanica.ro

Fîntînele, *pîrîŭ*, județul Fălciŭ. Ia naștere din mai multe fîntîni și din șipotele ce se scurg din mijlocul mahalalei din sus a satului și com. Deleni, pl. Mijlocul; curge în direcție spre E. și se varsă în pîrîul Bujorul.

Fîntînele, *pîrîiaș*, format pe teritoriul comunei Sascut, plasa Răcăciuni, județul Putna; se varsă în Bălcuța.

Fîntînele, *pîrîŭ*, afluent al pîrîului Suha-Mare, jud. Suceava.

Fîntînele, *pîrîiaș*, afluent al Siretului, ce străbate satul cu acest nume, jud. Suceava.

Fîntînele, *obîrșia* pîrîului Glodurile, în com. Preutești, județul Suceava.

Fîntînele, *pîrîiaș*, jud. Tecuciŭ, izvorește din rîpa cu același nume și se varsă în partea dreaptă a pîrîului Zeletinul, în raionul comunei Valea-Rea.

Fîntînele, *vale*, jud. Dolj, plasa Ocolul, com. Ghindeni, pe care este așezată o parte din com. Ghindeni.

Fîntînele-cu-Vîrvorul, *moșie*, a statului, situată pe teritorul com. Vîrvorul, pl. Jiul-d.-mj., jud. Dolj. Pănă la secularizarea averilor mănăstirești, era pendinte de mănăstirea Bucovățul. A fost arendată, pe periodul 1893—94, cu 15000 lei anual.

Fîntînele-Negre, *com. rur.*, în jud. Mehedinți, pl. Blahnița-Cîmpul, la distanță de 31 kil. de orașul Severin, iar de Vînjul-Mare, de 9 kil. Are 1000 locuitori, din cari 166 contrib. Locuesc în 200 case. Locuitorii posedă: 41 pluguri, 107 care cu boi, 11 căruțe cu cai; 76 stupi.

Este o biserică, cu hramul Sf. Voevozi, la care deservește 1 preot și 2 cîntăreți.

Budgetul com. are: la venituri 1049 lei și la cheltueli 636 lei.

Vite sunt: 690 vite mari cornute, 700 oi, 782 rîmători și 36 cai.

Această com. are o șosea comunală, care o leagă cu com. rur. Poroina-Mare.

Fîntînele-Săpate, *vălcea*, pe moșia Seaca, jud. Teleorman, o ramificațiune din Valea Duhnei, avînd direcțiunea spre moșia Secara; începutul ei este la N. com. Seaca, de pe deal.

Fîntînelele, *com. rur.*, jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-s., cu 5 cătune: Andrieșești, Hemeiuși (reședință), Fîntînelele, Trebișul și Secătura, situate: pe dealul Andrieșești, pe coastă (Fîntînele), în valea gîrlei Bistricioara (Hemeiuși) și în valea pîrîului Trebișul (Trebișul și Secătura).

Apele Bistricioara și Trebișul încărcat de pîrîiașul Cîrligata, mișcă mai multe mori.

Teritoriul acestei com. se învecinește la E. cu comunele: Săucești, Schineni și Ciumași, de care se desparte prin rîul Bistrița; la V., cu com. Luncani; la S., cu com. Mărgineni-Munteni și la N., cu com. Gîrleni.

In această com. se află un izvor de apă sulfuroasă și cu fier, în pădurea de pe dealul Căpățîna și altul cu apă sărată (slatină); sunt ambele în secția Secătura. In Chestionarul Archeologic (1873, Academia-Romînă) se spune că: în partea de V. a moșiei Fîntînelele se află Piscul-lui-Stan, de unde se scotea înainte sare. La picioarele munteluĭ se află un șanț, prin care curge un mic pîrîiaș, cu numele Pîrîul-Leșilor. Acest șanț se crede să se fi făcut cu ocazia unei lupte cu Leșii.

In apropiere de el se află două izvoare cu ape minerale părăsite. Numele săŭ pare a deriva de la numeroasele izvoare minerale de aci, descoperite de un pădurar. Despre aceste izvoare, care se găsesc chiar în pădurea Fîntînelele, Dimitrie Frunzescu («Dicționar Topografic și Statistic al Romîniei») se exprimă ast-fel:

«Această apă izvorește de sub un fag bătrîn și în apropierea unuĭ deluț, unde mai sunt și alte două izvoare; apa luĭ e turbure, din cauză că n'are curs liber și seamănă cu coloarea lapteluĭ; are gustul și mirosul apelor de pucioasă; temperatura ei s'a găsit la 9 grade Reaumur, cînd aerul avea 17 grade; greutatea ei specifică este de 1,003. In 16 uncii de apă s'a găsit următoarele materii compacte: 3,633 grame sulfat de natron, 6,116 sulfat de var, 1,150 muriat de natron (sare), 1,950 carbonat de natron, 2,866 carbonat de var, 1,400 carbonat de magnezie, 1,600 pămînt de cremene (silicie), 0,100 rășină de pucioasă, peste tot 18,815 gr.; iar părți gazoase alcătuitoare, s'aŭ găsit 6,620 palme cubice de acrime idrosulfurică. De însemnat este, că la Fîntînelele se găsesc mai multe burhuturi tot așa de bune, ca și cele de la Borsec».

In comună sunt 3 biserici, deservite de 2 preoți și 3 cîntăreți; 1 biserică catolică, cu un preot din Liuziĭ-Călugăra; o capelă protestantă; 11 cîrciumi; o velniță; o școală, întreținută cu procentele de 8560 lei ale

www.dacoromanica.ro

donaţiuneï principeseï Wittgenstein, în secţia Hemeiuşi. In anul 1891 şcoala a fost frecuentată de 14 copiï, dintre carï 1 fată.

Populaţia se compune din: 451 familiï, saŭ 1708 suflete: 1063 Romînï, 1 Grec, 5 Bulgarï, 29 Germanï, 464 Ungurï şi 146 Izraeliţï; 1664 sunt de protecţiune romînă, 10 de protecţiune austro-ungară, 29 de protecţiune germană şi 5 de protecţiune bulgară; 849 agricultorï, 14 meseriaşï, 1 industriaş, 7 comercianţï, 10 avînd profesiunï libere şi 40 servitorï.

Ştiŭ carte 152 persoane, din carï 41 femeï.

Totalul pămînturilor de cultură este de 978.12 hect.

Sunt 400 contribuabilï, după recensemîntul din 1891. După legea rurală din 1864 s'a dat, în această comuna şi în secţia Iteşti din com. Ciumaşi, la 295 locuitorï, 866 fălcï şi 40 prăjinï.

Tot teritoriul com. este de 3399 hect., dintre care numaï vre-o 900 aparţin locuitorilor; restul, alipit pe lîngă proprietatea din Gîrleni, formează una din cele maï bogate moşiï din district, care, cu pădurea (5728 hect.), bine exploatată şi necontenit reînoită prin răsadurï de arborï noï, aduce proprietareï, Principesa hereditară Lucie-Françoise Euphrosine-Anne-Alexandrine-Georgine-Schoenburg-Waldenburg, născută Principesa Sayn-Wittgenstein-Berleburg, moştenitoarea mumeï sale Principesa Pulcherie-Wittgenstein, născută Principesă Cantacuzène, un venit anual de peste 100000 leï.

Impozitul moşieï este de 4560 leï anual.

Viile ocupă o întindere de 26.79 hect. după statistica din 1890, în care an aŭ produs 21,28 hect. vin negru şi 793.44 hect. vin alb; iar după controalele divizieï filoxerice (1891), întinderea viilor lucrătoare este de 37 3/4 hect.

Velniţa din Hemeiuşi produce 2555.12 hect. spirt de bucate.

Vite sunt: 120 caï, 1159 vite marï cornute, 262 porcï şi 131 oï.

Stupï de albine sunt 86.

Budgetul com. pe 1891—92, avea 8575 leï, 25 banï, la venituri şi 4879 leï, 90 banï, la cheltuelï.

Teritoriul acesteï com. este străbătut: de calea vecinală Mărgineni-Munteni-Fîntînelele-Lespezi, lungă de 9600 kil. şi de calea ferată Bacăŭ-Roman, avînd aci halta Fîntînelele. Satul Hemeiuşi este legat cu satul Luncani printr'o cale comunală.

Distanţa la capitala judeţuluï Bacăŭ, este de 8 kil.; spre Gîrleni, reşedinţa pl., 6 kil.; spre Luncani, 8 kil.; iar spre Mărgineni-Munteni, 5 kil.

Fîntînelele, *com. rur.*, pl. Cricovul, jud. Prahova. Se crede a fi foarte vechie.

Se zice, că la început a fost formată numaï din satul Mazîli şi că, maï tîrziŭ, ar fi venit un boier, din ţinutul Ardealuluï, cu cîţï-va oamenï aï săï, de s'aŭ aşezat în partea de V. a comuneï, şi aŭ format cătunul Ungureni, despărţit de Mazîli prin gîrla periodică Valea-Cosiï.

Este situată la poalele Dealuluï-Mare, între văile: Valea-Cosiï şi Valea-luï-Stan, la 35 kil. de capitala judeţuluï şi la 18 kil. de Urlaţi, reşedinţa plăşeï.

Se compune din două cătune: Mazîli şi Ungureni, avînd o populaţiune de 260 familiï, saŭ 1112 suflete (623 bărbaţï şi 489 femeï), dintre carï 5 familiï Ţiganï, 2 familiï Bulgarï şi 2 familiï Grecï.

Sunt 190 contribuabilï.

In com. sunt: 239 case de locuitorï; 2 bisericï: una în Mazîli, fondată în anul 1786 de fraţiï Bozienï şi reparată în anul 1866, şi a doua în cătunul Ungureni, fondată la anul 1802 de Enuţă şi soţia sa Ecaterina. Ambele aŭ hramul Adormirea-Maiceï-Domnuluï şi sunt deservite de 2 preoţï.

De cînd viile s'aŭ filoxerat, locuitoriï se ocupă numaï cu agricultura. Eï desfac produsul munceï lor la oraşele Ploeşti şi Mizil.

Pe văile din sat sunt 2 morï cu aburï.

Parte din locuitoriï comuneï sunt moşneni; 86 s'au împroprietărit la 1864, pe moşiile d-lor Mîrzea, Dr. Severin, Bălaşa Cireşanu, Manolache Bozianu şi Nicolae Pîcleanu, cînd li s'au dat 275 hect. Ei au: 100 caï şi epe, 264 boï, 105 vacï, 900 oï şi 318 porcï.

Şcoala există în com. de la 1879. In anul 1894 a fost frecuentată de 40 elevï şi 2 eleve. Ştiŭ carte 74 bărbaţï şi 9 femeï. Cu întreţinerea personaluluï se cheltueşte anual 1080 leï.

Stupï cu albine sunt 60.

Comerţul se exercită în com. de 5 cîrciumarï.

Veniturile comuneï se urcă la suma de leï 2912.97 şi cheltuelile la suma de leï 2917.18.

In com. sunt 2 şosele: una îï înlesneşte comunicaţia cu comunele: Conduratul şi Vadul-Săpat şi a doua, cu comunele: Mizilu şi Ceptura.

In partea de N. a comuneï, se întinde o culme de dealurï, carï nu sunt de cît ramificaţiunï ale Dealuluï-Mare, şi care aci poartă numele de Dealul-Valea-Cosiï şi Valea-luï-Stan. Aŭ fost odată acoperite cu viï. De cînd s'au filoxerat viile, se cultivă pe dealurï porumb şi grîŭ, iar parte

www.dacoromanica.ro

se lasă pentru păşunatul vitelor. Com. este străbătută de Valea-Cosiĭ şi Valea-luĭ-Stan şi de gîrla Ceptura. Prin centrul comuneĭ trece un mic şanţ, pe care în timpurile ploioase vine apa aşa de mare în cît îneacă toate grădinile pe unde trece.

Se mărgineşte cu comunele Inoteşti, Conduratul, Mizilul-Ceptura şi Vadul-Săpat.

Fîntînelele, *com. rur.*, la extremitatea de S. a pl. Marginea, jud. Teleorman, situată pe dealul de d'asupra Suhaieĭ, la N.-V. de oraşul Zimnicea.

Teritoriul eĭ se limitează la N. cu moşiile Şoimul şi parte din hotarul moşieĭ Piatra; la S., cu balta Suhaia; la E., cu domeniul Zimniceĭ, din care face parte, şi la V., cu com. Suhaia şi proprietatea rezervată pentru şcoală.

Din toate satele acestuĭ judeţ, înşirate de-alungul ţărmuluĭ stîng al Dunăreĭ, satul Fîntînelele are cea maĭ frumoasă poziţiune. De pe dealurile acestuĭ sat se desfăşură frumoasa panoramă a Dunăreĭ: în jos, pănă aproape de rîul bulgăresc Iantra, în sus, pănă la gura Osmoluluĭ, din dreptul Izlazului, unde se varsă Oltul în Dunăre. Din Fîntînelele se vede foarte bine oraşul Şiştov, din Bulgaria; iar la poalele dealurilor se întinde marea baltă a Suhaieĭ, care, plecînd de la marginea oraşuluĭ Zimnicea, se sfîrşeşte dincolo de com. Lisa şi Vînători, pe o distanţă de peste 10 kil. în lungime.

Din domeniul Zimniceĭ, 4000 hect. sunt pe teritoriul acesteĭ com.; 165 locuitorĭ aŭ proprietăţĭ pe 700 hect.; şcoala şi biserica sunt dotate cu 30 hect., 500 ariĭ.

Pe platoul, care se întinde în părţile de N., N.-E. şi S.-V. ale com., sunt multe găvanurĭ, carĭ poartă diferite numirĭ.

Tot dealul despre baltă este format din pămînt argilo-nisipos (chişaĭ), ast-fel că adese-orĭ se surpă blocurĭ marĭ şi se prăvălesc în vale, mîncînd necontenit din terenul comuneĭ. Valea pe unde se face comunicaţiunea este tot-d'a-una expusă inundaţiunilor, maĭ cu seamă primăvara.

Viile situate de alungul dealuluĭ pe care e pusă comuna ocupă o suprafaţă de 96 hect.; ele produc vin bun.

Populaţiunea este de 269 familiĭ, saŭ 1332 suflete, din carĭ 199 contribuabilĭ.

Vite sunt: 766 vite marĭ cornute, 1476 vite micĭ cornute, 440 caĭ şi 144 rîmătorĭ.

Căile de comunicaţiune sunt: pe deal, spre oraşul Zimnicea, şi spre com. Suhaia pe calea mixtă Turnu-Zimnicea; iar pe vale pe maĭ multe coborîşurĭ repezĭ saŭ ruştĭ. Cele maĭ principale sunt: Duduita, care serveşte şi de hotar cu com. Zimnicea; rusca Surduleasa, Rusca-Oltenilor şi Rusca-de-la-Hotar, spre com. Suhaia. Maĭ sunt şi alte ruştĭ maĭ micĭ, de puţină importanţă, carĭ duc din vale în sat.

Mulţime de măgurĭ şi movile sunt înşirate pe teritoriul acesteĭ com., de la S. spre N. Cele maĭ principale sunt: Măgura-Păroiuluĭ la E., Măgura-luĭ-Moş-Barbu la N.-E., Măgura-Ciureĭ spre V.; Măgura-de-la-Rusca-Oltenilor şi Măgura-de-la-Hotar, spre com. Suhaia.

Distanţa com. de reşedinţa judeţuluĭ este de 38 kil; de la Zimnicea sunt 5 kil. şi de la Alexandria, 44 kil.

In sat sunt maĭ multe cîrciumĭ şi o moară cu aburĭ, iar pe moşie se află un conac frumos cu magaziĭ, pătule şi case de locuit, unde se adăposteşte o mică colonie de muncitorĭ ungurĭ.

Satul Fîntînelele este din cele maĭ vechĭ ale judeţuluĭ. Il vedem trecut în catagrafia satelor întocmită la anul 1741, făcînd parte din pl. Marginea. Dionisie Fotino îl citează ca sat de frontieră spre Dunăre, iar despre moşie ne spune că era proprietatea paharniculuĭ Nicolache.

Pănă în anul 1876, comuna a fost întrunită cu Suhaia; maĭ în urmă aŭ fost deslipite, făcînd parte din plasa Marginea.

Fîntînelele, *sat*, în jud. Argeş, pl. Piteşti; face parte din com. rur. Borleşti-Vărzari.

Fîntînelele, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-s., din com. cu acelaşĭ nume, situată pe coasta dealuluĭ din dreapta Bistriţeĭ lîngă oraşul Bacăŭ. Biserica este zidită de Lascarache Cilighiul la 1786 şi este deservită de un preot şi de un cîntăreţ. Tot aci se află castelul Princeseĭ Lucia Schönburg-Waldenburg. De castel este alipită o capelă protestantă. Castelul şi capela sunt înconjurate de un frumos parc cu florile cele maĭ rare, croit chiar în pădure. Tot aci se află grădinĭ de legume şi livezĭ de arborĭ fructiferĭ.

Populaţia se compune din: 212 Romînĭ, 12 Ungurĭ, 4 Evreĭ şi 88 Ţigani, împrăştiaţĭ în 82 familiĭ. Vite sunt: 53 caĭ, 94 vite marĭ cornute, 1601 oĭ şi 54 porcĭ. Cîrciumĭ sunt 2. Acest sat este depărtat de 2 kil. de căt. cu şcoală (Hemeiuşi).

Fîntînelele, *sat*, face parte din com. rur. Fîntînelele, pl. Cricovul, jud. Prahova.

www.dacoromanica.ro

Fîntînelele, *cătun*, în com. Păucești, pl. Răcăciuni, jud. Putna. Se numește ast-fel de la niște fîntîni ce se aflaŭ aci în vechime.

Are o populațiune de 120 suflete, carî locuesc în 25 case.

Fîntînelele, *cătun*, în com. Sascut, pl. Răcăciuni, jud. Putna. Este situat pe valea pîrîuluĭ ce trece prin satul Sascut și care se varsă în Siret.

Are o populațiune de 402 suflete, carî locuesc în 103 case.

Fîntînelele, *cătun*, al com. Slăveni, pl. Ocolul, jud. Romanați, situat spre N. com., la gura rîuluĭ Caracal, unde Oltul face 3 insule marĭ, 14 kil. departe de Caracal. Are 45 familiĭ și 217 locuitorĭ.

Fîntînelele, *stație de dr.-d.-f.*, jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-s., com. Ciumași, pe linia Bacăŭ-Roman, pusă în circulație la 13 Sept. 1872. Se află între stațiile Bacăŭ (12.1 kil.) și Galbeni (8.9 kil.) Înălțimea d'asupra niveluluĭ mărĭ e de 184^{m}.31. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 25205 leĭ. 20 banĭ.

Fîntînelele, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-s., de pe teritoriul com. Fîntînelele.

Fîntînelele, *loc cu izvoare*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul com. Gropile.

Fîntînelele, *moșie*, jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-s., com. Fîntînelele, proprietatea Principeseĭ Lucia-Schoenburg-Waldenburg; are 715 hect. pămînt productiv și un venit de 38000 leĭ.

Fîntînelele, *proprietate*, a Eforieĭ Spitalelor civile din Bucureștĭ, fostă pendinte de schitul Găiseni, com. Fîntînelele, pl. Cricovul, jud. Prahova, în întindere de 183 hect., toate arabile și fînețe, care pe periodul 1888—93 s'a arendat cu 3720 leĭ anual.

Fîntînelele, *moșie* a statuluĭ, arendată pe 1887—88 cu 14000 leĭ anual. Are 80 pog. Este pendinte de mănăstirea Glavaciocul, situată lîngă com. Slăveni, pl. Ocolul, jud. Romanați.

Fîntînelele, *pădure*, jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-s., com. Fîntînelele. Esențe: stejarĭ, fagĭ, carpenĭ. Este foarte bine exploatată și reînoită necontenit prin răsadurĭ de arborĭ noĭ. Proprietatea este a Epitropieĭ Sf. Spiridon din Iași. Intinderea eĭ e de 5728 hect.

Fîntînelele, *pădure*, în jud. Iași, com. Mogoșești, pl. Stavnicul, numită ast-fel de la două fîntînĭ ce se află în ea.

Fîntînelele, *pîrîŭ*, izvorește de la niște fîntînĭ, de pe teritoriul satuluĭ Spineni-Noĭ, com. Iepureni, pl. Turia, jud. Iași și se varsă în iazul Suricea.

Fîntînelele, *pîrîŭ*, format pe teritoriul com. Colacul, pl. Vrancea, județul Putna; se varsă în Putna.

Fîntînelele, *vălcea*, com. Ciomăgești, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt; se varsă în Cungrea-Mare, pe țărmul stîng, în raionul comuneĭ Ciomăgești.

Fîntînelelor (Balta-), *porțiune din balta* Suhaieĭ, care cade pe domeniul Zimniceĭ, jud. Teleorman. Este situată între hotarul orașuluĭ Zimnicea și hotarul moșieĭ Suhaia. Suprafața eĭ este de peste 500 hect. Se scoate dintr'însa marĭ cantitățĭ de pește de tot felul și pescarĭ din Roșiorĭ, Alexandria, T.-Măgurele și din multe comune din jud. Teleorman și Olt se aprovizionează de aci cu pește proaspăt și sărat. La coada bălțiĭ despre Zimnicea sunt zăgazurile pe unde se scurge apa și carĭ opresc peștele; iar la marginea bălțiĭ, între satul Fîntînelele și Zimnicea, se află cătunele Fîntînelelor, unde se face vînzarea peșteluĭ. Aci este și administrațiunea bălțiĭ.

Fîntînelelor (Dealul-), *deal*, între valea cu acelașĭ nume și Valea-Vaceĭ, comuna Davidești, pl. Argeșelul, jud. Muscel.

Fîntînelelor (Valea-), *vale*, pe teritoriul comuneĭ Davidești, județul Muscel; curge aproape paralel cu rîurile Argeșelul și Cîrcinovul.

Fîntînelelor (Vîrful-), *pisc*, comuna Rîjețul-Vieroși, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt.

Fîntînelelor (Valea-), *vale*, străbate partea de N. a com. Cornățelul, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. Se zice că în această vale ar fi fost în timpurile vechĭ un cătun cu 10—15 bordee. Urmele acelor bordee se văd și azĭ.

Fîntînelor (Dealul-), *deal*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Sgîrciți. Se desface din Dealul Fîntîna-Turculuĭ și brăzdează partea de N. a comuneĭ; este acoperit în parte cu pădurĭ, în parte cu imașurĭ.

Fîntînelor (Dealul-), *munte*, în com. Mălini, jud. Suceava.

Fîntînelor (Pîrîul-), *pîrîŭ*, ce ia

www.dacoromanica.ro

naştere din nişte fîntînĭ din satul Trohanul, com. Gîrceni, pl. Racova, jud. Vasluiŭ, şi, unindu-se cu pîrîul Chetrosul, se varsă în pîrîul Racova.

Fîntînelor (Valea-), *vale*, jud. Dolj, pl. Băileşti, com. Galiciuca, pe care este aşezată comuna. Se numeşte ast-fel, din cauza multelor fîntînĭ ce se găsesc pe dînsa.

Fîntîniţa, *izvor de apă*, amestecată cu păcură, situat în com. Vizantea, plasa Zăbrăuţul, judeţul Putna.

Fîrfuescul, *munte*, plaiul Nucşoara, pe linia graniţeĭ, judeţul Muscel.

Fîrlofaia, *vale*, com. Poenari, pl. Olteţul-d.-j., jud. Vîlcea.

Fîrţăneşti, *com. rur.*, în plasa Prutul, jud. Covurluiŭ, aşezată pe valea Covurluiuluĭ, la distanţă de 41 kil. de Galaţi. Se mărgineşte la N. cu căt. Roşcani (com. Vlădeşti), la S. cu căt. Fîntînele (com. Folteşti), la E. cu com. Măstăcani şi la V. cu Băleni.

Această comună este udată în partea estică de pîrîul Covurluiul. Este formată dintr'un singur sat răzăşesc; maĭ la o parte se află un grup de cîte-va case numit Slobozia-Butora, care ţine tot de Fîrţăneşti, fără a constitui un cătun a-parte.

Comuna Fîrţăneşti este vechie.

Are o populaţie de 428 familiĭ, saŭ 1726 suflete, din carĭ: 870 bărbaţĭ, 856 femeĭ; 889 necăsătoriţĭ, 732 căsătoriţĭ şi 105 văduvĭ.

Contrib. sunt 293; case de locuit 397; ştiŭ carte 154 persoane, nu ştiŭ 1572.

Teritoriul comuneĭ e maĭ mult făcut din ridicăturĭ, puţine văĭ şi şesurĭ. Pămîntul e favorabil cultureĭ, maĭ ales părţile numite Valea-Părului şi Valea-Rădiciuluĭ; sunt însă şi terenurĭ maĭ năsipoase, favorabile maĭ mult cultureĭ ovăzuluĭ şi cartoafelor.

Suprafaţa sa e de 4776 hect., din carĭ 2646 hect. arabile, 1000 imaş, 340 pădure, 540 tufăriş, 10 fîneaţă şi 18 vatra satuluĭ. Dintr'acestea, vr'o 200 hect. aŭ fost proprietatea statuluĭ, carĭ s'aŭ vîndut în loturĭ sătenilor.

Numărul vitelor e de 1755 capete, din carĭ: 8 taurĭ, 738 boĭ, 471 vacĭ, 41 juncĭ, 36 junce, 55 gonitorĭ, 71 gonitoare, 85 mînzaţĭ, 95 mînzate şi 155 viţeĭ.

Locuitorii aŭ 160 pluguri, din carĭ 20 sistematice; 3 grape de fer; 1 maşină agricolă.

Sunt 5 cîrciumĭ; 2 morĭ cu aburĭ.

Veniturile comunale se urcă la 5399 leĭ, 30 banĭ, iar cheltuelile la 4102 leĭ, 50 banĭ.

In com. Fîrţăneşti a fost o biserică cu hramul Sf. Voevozĭ, foarte vechie; în locul eĭ s'a construit alta nouă. Această comună, împreună cu satul Puţichioaea (com. Bujor) formează o parohie, cu 1 preot paroh, 1 preot ajutor şi 4 cîntăreţĭ.

Este o şcoală mixtă, care, în 1889—90, s'a frecuentat de 42 elevĭ.

Calea judeţeană Galaţi-Bîrlad trece pe lîngă viile Fîrţăneştilor, în partea S.-V.; maĭ sunt apoĭ căĭ vecinale-comunale, carĭ leagă această comună cu Măstăcani, Puţichioaea şi Roşcani.

Fîrţăneşti, *moşie* a Statuluĭ ce-ĭ zice şi Mavromolul, în întindere de 160 hect. (osebit de 357 1/2 hect. pădure), în com. Fîrţăneşti, pl. Prutuluĭ, jud. Covurluiŭ. Se arendează cu 3000 leĭ anual.

Fîrtăţeşti, *sat*, face parte din com. rur. Dozeşti, pl. Cerna-d.-j. jud. Vîlcea. Are o populaţie de 277 locuitorĭ (130 bărbaţĭ şi 147 femeĭ). Cade la E. com., pe valea Gemineaua. Are o biserică, cu hramul Sfîntul-Gheorghe, rezidită la anul 1838 de Gheorghe Fîrtat şi alţĭ enoriaşĭ. Copiĭ în vîrstă de scoală sunt 23 (11 b., 12 f.). E la 2 1/2 kil. departe de cătunul Dozeşti, unde e şcoala.

Fîrţeşti, *numire* ce se da maĭ înainte şi se dă chiar şi acum de uniĭ din loc., satuluĭ Buhoanca din plasa Siretul-d.-s, jud. Roman.

Fîrţigi, *sat*, în com. Hangul, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu, situat la 40 kil. depărtare de oraşul Piatra, pe dreapta rîuluĭ Bistriţa, lîngă gura pîrîiaşuluĭ Boura-Fîrţigi.

Are o populaţiune de 21 familiĭ, saŭ 111 suflete: 52 bărbaţĭ, 58 femeĭ; 60 necăsătoriţĭ, 45 căsătoriţĭ, 7 văduvĭ.

Ştiŭ carte 2 persoane, nu ştiŭ 109.

Locuitorii se îndeletnicesc, pe lîngă munca cîmpuluĭ, maĭ cu seamă cu plutăria.

Fîrţigi. Vezĭ Răpciuniţa, judeţul Neamţu.

Fîrţigi, *ramură de munţi*. Vezĭ Boura-Fîrţigi, jud. Neamţu.

Fîrţigi, *pîrîiaş*, jud. Neamţu. Vezĭ Boura-Fîrţigi.

Fîrţigul, *trup de sat*, în com. Bicazul, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu.

Fîrţigul, *ramură de munţi*, ce se detaşează din muntele Ceahlăul, pe teritoriul com. Hangul, jud. Neamţu.

www.dacoromanica.ro

Fîsîiți, *numire*, ce se mai dă *căt.* Sibigiul-d.-j., din com. Pănătăul, jud. Buzău.

Fîstîca, *pîrîŭ*, izvorește din partea de N. a dealuluĭ Secătura, din com. Cozmești, pl. Stemnicul, jud. Vasluiŭ, curge spre Băleni, străbătînd șesul Băleștilor, și se varsă în dreapta Stemniculuĭ, după ce primește afluenții: Bălești, Sapa și Prisaca.

Fîstîca, *deal*, în partea de V. a com. Cozmești, pl. Stemnicul, jud. Vasluiŭ.

In marginea de E. a acestuĭ deal se zice că s'a găsit de către locuitorĭ, cînd araŭ pămîntul, plumbĭ de tuciŭ, cea ce probează urmele vr'unuĭ războiŭ.

Din acest deal se formează văile următoare: Secătura, Rîpa-Galbenă, Rogoazele, Beila, Chetroasa, Chicușa și șesul Fîstîca.

Acest deal, cu toate văile, sunt acoperite de păduri.

In partea de S. a dealuluĭ se află Valea-Babeĭ și Dealul Măgura, cel mai înalt pisc al dealuluĭ Fîstîca.

Fîștîca, *șes*, jud. Vasluiŭ. Vezĭ Fîstîca, deal.

Fîstîci, *sat*, în partea de N.-V. a com. Cozmești, pl. Stemnicul, jud. Vasluiŭ, situat pe văile Secătura, Rîpa și Dealul-Vieĭ, pe o întindere de 2302 hect., din carĭ 786 hect. pădure, 371 hect. loc arabil, 129 hect. imaș proprietatea locuitorilor clăcașĭ. Are o populație de 219 familiĭ, saŭ 832 suflete, din carĭ 70 Țigani și 4 Evreĭ.

Numărul vitelor e de 1340: 520 vite marĭ cornute, 70 caĭ, 350 oĭ și 400 rîmătorĭ.

Fîstîci, *mănăstire*, în satul Fîstîci, com. Cozmești, pl. Stemnicul, jud. Vasluiŭ, zidită la 1721 de către Mihail Racoviță, Domnul Moldoveĭ, după cum se vede din inscripția de pe piatra aflată în zid deasupra ușeĭ de la intrarea în biserică. Această mănăstire a fost înzestrată cu mai multe moșiĭ de către ctitoriĭ ce se văd trecuți în un pomelnic, cu data de la 1808 și anume: Mihaĭ Racoviță-Voevod, Ana Monahala, Sultana-Doamna, Constantin-Voevod, Ștefan-Voevod, Ioniță-Voevod, Mihaĭ-Voevod, Ruxandra-Doamna, Ecaterina-Doamna, Ioniță Racoviță și alțiĭ răposațiĭ.

Tot între ctitorĭ se mai consideră și răposațiĭ Dumitrașcu, Elena, Manoil, Anastasia, Ioan, Ioana și alțiĭ din familia Palade, trecuți tot în acest pomelnic. Apoĭ Archimandritul Iosif Gîndul, a zidit casele și zidul împrejurul bisericeĭ la 1834.

După aceasta, Episcopul Sinaiuluĭ, Strichide, fiind egumen, a înălțat zidul, a acoperit biserica cu table, a făcut din noŭ catapeteazma, a pardosit-o pe jos cu marmură, a dotat-o cu vestminte, cărțĭ și argintăriĭ, la 1850.

Fîstîcul, *pîrîŭ*, în com. Pleșești, jud. Suceava, formînd hotar dinspre Bucovina, pe o lungime de 1 kil. Mic afluent al Șomuzuluĭ-Mic.

Fîșteica, *insulă* pe Dunăre, situată în partea de S.-E. a orașuluĭ Zimnicea, jud. Teleorman, la depărtare de 4 kil. de oraș.

Numirea acesteĭ insule se găsește răŭ pocită, atît pe harta stat-majoruluĭ austriac, cît și în Dicționarul de Frunzescu și în unele manuale de geografie, în cît nicĭ că ar putea să fie recunoscută. Toțĭ, copiind numirea după Nemțĭ, i-aŭ zis Fisetecu, în loc de Fîșteica.

Fîșteica, *trup* de moșie, în jud. Teleorman, pl. Marginea, făcînd parte din moșia Zimnicelele.

Fîșteica-Sfinților, *moșie*, situată pe teritoriul com. Sfinți, jud. Teleorman.

Fîța, *pîrîŭ*, jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Jăvreni, care se scurge d'a stînga Trotușuluĭ.

Fîța, *pîrîiaș*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuș, com. Jăvreni, care se varsă în rîul Trotușul, d'a stînga.

Flămînda, *com. rur.* și *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Blahnița, la 45 kil. de orașul Severin și la 21 kil. de com. rur. Vînjul-Mare. E situată pe un platoŭ.

Se mărginește la E. cu com. Cioroboreni; la S., cu com. Dănciul; la V., cu com. Jiana-Mare; iar la N., cu com. Scăpăul. Este reședința subprefecturei plășeĭ Blahnița.

Are 1100 locuitorĭ, locuind în 210 case.

Locuitoriĭ posedă: 32 pluguri, 74 care cu boĭ, 7 căruțe cu caĭ; 82 stupĭ.

Se află aci: o biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; o școală, condusă de 1 învățător, frecuentată de 50 elevĭ; o cîrciumă.

Budgetul comuneĭ are la venitur leĭ 5787, iar la cheltueliĭ 1792 leĭ. Sunt 183 contribuabilĭ.

Vite marĭ cornute sunt 678, 24 caĭ, 762 oĭ și 659 rîmătorĭ.

Prin comună trece șoseaua Hinova-Scăpăul-Flămînda-Gruia.

In Flămînda se află Dealul-Manda, care este acoperit cu viĭ. Pe marginea de V. și S. trece pîrîul ce vine de la com. De veselul și se varsă în pîrîul Blahnița, la Vicașul.

Flămînda, *com. rur.* și *sat*, în

www.dacoromanica.ro

partea de S. a plășeĭ Călmățuiul, jud. Teleorman, situată pe malul stîng al Dunăreĭ, la gura bălțeĭ Berceluiuluĭ, pe loc șes.

Are un cătun, Ciuperceni, situat în partea de N. a comuneĭ, la depărtare de 1 kil. Distanța comuneĭ de la malul Dunăreĭ este de aproape ½ kil.

Limitele sale sunt:

La N., dincolo de căt. Ciuperceni, dealul numit Suroaia; la S., fluviul Dunărea și lunca d'impreună cu gîrla și balta Berceluiuluĭ; la E., com. Traian și la V., comuna Măgurele.

In dreptul acesteĭ comune se află pe Dunăre insulele Cătina-Mare și Insula-Porculuĭ, precum și pichetele de paza fruntariilor No. 3 și 4.

In partea de S. sunt maĭ multe lacurĭ formate din revărsările Dunăreĭ și carĭ adese-orĭ seacă vara cu desăvîrșire.

Balta-Berceluiuluĭ este pe teritoriul acesteĭ comune. Cele-l'alte lacurĭ, care se formează periodic prin răvărsările Dunăreĭ, sunt: lacul Lișteava între căt. Ciuperceni și com. Traian; Laculuĭ-Vlad și altele maĭ micĭ.

Cu toate revărsările Dunăreĭ, com. Flămînda este ast-fel situată în cît nu este nicĭ o dată inundată; maĭ înainte de a se construi cheul din portul Turnuluĭ, vapoarele și vasele de comerciŭ îșĭ făceaŭ încărcăturile aci.

In partea de N.-V. a comuneĭ, dincolo de căt. Ciuperceni, se află dealul Suroaia, pe care sunt plantate viĭ. Tot aci se găsește și partea de deal care se numește Groapa-Vieĭ, pe care toțĭ scriitoriĭ și cartografiĭ aŭ numit-o greșit Grapavia.

Populațiunea comuneĭ este de 405 familiĭ, saŭ 1220 suflete (345 contribuabilĭ), din carĭ 656 suflete și 127 contribuabilĭ în căt. Ciuperceni.

Vite sunt 4293 capete: 483 caĭ, 981 vite marĭ cornute, 2610 vite micĭ cornute și 219 porcĭ.

Mare parte din domeniul statuluĭ Turnul, cu trupul Suroaia, se află pe teritoriul acesteĭ com. Pe harta geologică a d-luĭ M. Drăghiceanu, ca și pe a statuluĭ major austriac, se vede notată existența în aceasta comună a unuĭ izvor de ape sulfuro-muriatice.

Pe teritoriul eĭ se află multe măgure; unele din ele aŭ fost punct de hotar între zona raialeĭ turcești de la Turnul și restul Țăriĭ; în altele s'aŭ făcut săpăturĭ cu ocaziunea cercetărilor archeologice. Ast-fel, la estul comuneĭ, este măgura Goicea, unde s'aŭ făcut în maĭ multe rînduri săpăturĭ; la S., Măgura-Stupiĭ, foarte vechie, și la V., măgura de la Groapa-Vieĭ, botezată de străinĭ Grapavia. La E., spre căt. Ciuperceni, se află Valea-Bisericeĭ, pe care o găsim citată de Dionisie Fotino în descrierea hotarelor Țăriĭ-Romînești.

Drumul-luĭ-Traian se află tot în această comună; începutul luĭ este la Dunăre și după ce străbate comuna, o ia prin căt. Ciuperceni, apucă pe muchea dealuluĭ Suroaia, ia direcțiunea spre șoseaua națională Turnul-Alexandria și de acolo pornește, pe lîngă com. Putineiul, maĭ departe.

Satul actual Flămînda și partea din moșia domeniuluĭ Turnul purta maĭ înainte numirea de Atîrnați.

Aceste locurĭ aŭ fost populate de mult timp încă, apoĭ, după invaziunile turcești, aŭ fost părăsite.

In secolul trecut, satele Ciuperceni și Atîrnați (astă-zĭ Flămînda) făceaŭ parte din jud. Oltuluĭ. Pe aci era hotarul Țăriĭ despre Dunăre, precum și limita zoneĭ ocupată de raiaua Turnuluĭ (Turkissi-Kule).

Iată cum descrie Dionisie Fotino aceste hotare:

«Despre capătul jud. Olt, hotarul începe din marginea Dunăreĭ, despărțind împrejmuirea Kuleĭ de Cetatea-de-Pămînt; de la Traian, pe uscat, trece pe aproape de o movilă ce este pe marginea Traianuluĭ; de acolo merge la alte două movile tot pe marginea Traianuluĭ, de unde merge pe drumul numit al Banuluĭ, drept în sus la apa numită Hîrlăul și se întinde printre viĭ pănă la biserica ce era pe un sat desființat al Țăriĭ-Romînești.

«Hotarul urmează pe măgură printre viile Ciupercenilor, dintre carĭ jumătate rămîn la Kula și jumătate în Țara-Romînească. De la măgură se întinde pănă la altă măgură și iarăși pănă la gura Rusciuculuĭ și la Negura de la Gunviul-Duman, tot pe drumul Banuluĭ, întins la marginea moșieĭ luĭ Pehlivanoglul spre Kula; iar moșia luĭ (parte din domeniul actual al Statuluĭ) rămîne în Țară pănă în apa Hîrlăuluĭ, la moara Beiliculuĭ.»

Pănă acum cîțĭ-va anĭ se vedeaŭ încă aci ruinele uneĭ giamiĭ. După ce Turciĭ părăsiră raiaua Turnuluĭ, se maĭ dedaŭ încă la dese prădăciunĭ, venind de peste Dunăre și jefuind pe locuitoriĭ acestuĭ sat.

«La Flămînda încă se află la marginea Dunăreĭ, scrie Aug. Laurian, în «Magazinul Istoric», o cetate de pămînt foarte mare, în formă pătrată, lungă de 350 pașĭ, și lată de 300, care astă-zĭ este cu totul distrusă. Din partea de către E. a acesteĭ cetățĭ se întinde drumul luĭ Traian.»

www.dacoromanica.ro

In dreptul pichetuluĭ No. 4 se văd încă întăriturile, în carĭ eraŭ aşezate bateriile ruseştĭ, în resbelul din 1877; puţin maĭ departe, ca la 50 metri, era o a doua baterie. Din aceste nouă poziţiunĭ (din marginea Oltuluĭ) bateriile romîne ajutară pe cele ruseştĭ de la Flămînda, prin focul ce aŭ deschis asupra Nicopoleĭ, şi trecerea spre Şiştov a pontoanelor ruseşti, în zilele de 27 — 30 Iunie.

Com. Flămînda, după modificarea administrativă a judeţelor Oltuluĭ şi Teleormanuluĭ, a făcut parte din pl. Călmăţuiuluĭ, iar la 1871 a fost întrunită cu com. Măgurele.

Flămînda, *com. rur.*, compusă din cătunele Flămînda, Călugărul şi Bujoreanca, din pl. Glavaciocul, jud. Vlaşca, situate pe platoul d'între apele Cîlnişteа şi Cleniţia, la N.-V. judeţuluĭ, şi la o depărtare de Bucureşti de 60 kil., de Giurgiŭ de 54 kil., iar de Obedeni, reşedinţa pl., de 21 kilom.

Suprafaţa întregeĭ com., cu cătunele eĭ, este de 3300 hect., din care pădure în suprafaţă de 120 hect.

In 1887 avea 421 familiĭ, sau 2081 suflete, din carĭ 395 contribuabilĭ.

Venitul com. în 1886 era de 11056 leĭ şi cheltuelile de 2600 leĭ.

Vite sunt: 800 boĭ şi vacĭ, 45 bivolĭ, 140 caĭ, 120 oĭ, 20 capre, 410 rîmătorĭ şi 5 asinĭ.

In com. Flămînda sunt două bisericĭ: una la Flămînda, clădită la 1868 şi alta la Călugărul, clădită la 1850, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, ambele deservite de 2 preoţĭ şi 4 dascălĭ; o şcoală mixtă cu 4 clase, condusă de un învăţător, care în 1888 a fost frecuentată de 21 băeţĭ, şi 2 fete; în satul Călugărul altă şcoală cu 3 clase, care în 1888 a fost frecuentată de 40 băeţĭ şi 7 fete.

Prin Flămînda curge Cîlnişteа ce vine din spre Frăsinet. Este şi un heleşteŭ care servă la adăpatul vitelor. Trece pe aci şoseaua judeţeană Giurgiul-Piteşti.

In toată com. sunt 10 cîrciume.

Flămînda, *sat*, cu 250 locuitorĭ, pe rîul Topologul, jud. Argeş, pl. Oltuluĭ; face parte din com. rur. Galicea-Flămînda; aicĭ este schitul Flămînda, făcut de Şerban-Vodă Cantacuzino.

Flămînda, *sat*, cu 38 familiĭ, jud. Argeş, pl. Oltul; face parte din com. rur. Cremenari-Flămînda.

Flămînda, *nume*, ce purta *satul* Malul-Mic, din jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Malul-Mare.

Flămînda, *sat*, ţine de com. rur. Prundul, pl. Olteniţa, jud. Ilfov. Se întinde spre E. de satul Flămînda, din jud. Vlaşca, cu care este aproape lipit şi spre V. de fluviul Dunărea, la o distanţă de 6 kil. Se crede a fi tot aşa de vechiŭ ca satul Prundul.

Este aşezat pe un loc şes şi jos. Cîte o-dată cînd Dunărea vine mare, îĭ face marĭ stricăciunĭ.

Are 13 familiĭ, saŭ 65 suflete.

Flămînda, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., cătun. com. Jideni, la $1^1/_2$ kil. şi spre V. de cătun. de reşedinţă pe rîul Rîmnicul-Sărat; are o întindere de 115 hect., cu o populaţie de 65 familiĭ, saŭ 261 suflete, din carĭ 61 contribuabilĭ.

Flămînda, saŭ **Valea Soareluĭ-şi-Chinteşti**, *cătun.*, pl. Ocolul, jud. Romanaţi, situat pe un teren şes, la S. com. Redea şi la 2 kil. de reşedinţă. Altitudinea terenuluĭ d'asupra niveluluĭ mării pe măgura Panciĭ este de 138 m. Are 75 familiĭ, saŭ 332 suflete. Este la 9 kil. depărtare de Caracal, pe drumul ce merge spre Bechet.

Flămînda, *cătun*, pendinte de com. cu acelaşi nume, pl. Glavaciocul, jud. Vlaşca. Moşia este proprietate moştenească, cu o suprafaţă de 1050 hect. şi cu un venit aproximativ de 20000 l.

Are: o şcoală, la care aŭ urmat în 1888 21 băeţĭ şi 2 fete, din numărul de 69 băeţĭ şi 25 fete în vîrstă de şcoală; o biserică, zidită la 1860, cu hramul sf. Paraschiva, şi deservită de un preot şi 2 dascălĭ; 3 cîrciumĭ.

Flămînda, *cătun*, pendinte de com. Pueni, pl. Marginea, jud. Vlaşca, situat pe proprietatea Statuluĭ, Pruntul.

Aci sunt 35 locuitorĭ împroprietăriţĭ la 1864 pe o suprafaţă de 105 hect.

Flămînda, *sub-divizie* a *cătun.* Soreşti, din jud. Buzău, com. Blăjani.

Flămînda, *mahala*, cătun. Pruntul-Comeneĭ, com. Pueni, jud. Vlaşca.

Flămînda, *mănăstire*, cu hramul Sf. Apostolĭ, lîngă satul cu acelaşĭ nume, pl. Oltul, jud. Argeş, întemeiată de Şerban-Vodă Cantacuzino. Servea de metoh Episcopieĭ Rîmniculuĭ. După secularizare, s'a redus la biserică de mir. E deservită de un preot, un cîntăreţ şi un paracliser şi se înscrie în budgetul Statuluĭ pentru întreţinerea cultuluĭ divin o sumă anuală de 1070 leĭ.

www.dacoromanica.ro

Biserica este în bună stare, iar casele mănăstirești sunt ruinate.

Flămînda sau **Schitul-Mărculești**, *colină*, pe teritoriul orașului Cîmpulung, jud Muscel, pe malul stîng al rîului Tîrgul, coronată de o bisericuță de stil grec, ce pare o cetate de apărare a Cîmpulunguluĭ. Ea are doĭ naș: pe Negru-Vodă, fondatorul Cîmpulunguluĭ și pe Hagi Marcu Rosetti, fondatorul schituluĭ. Acela o numi Flămînda; acesta Schitul-Mărculești.

Flămînda intră în domeniul tradițieĭ; Mărculești în domeniul Istorieĭ. Tradiția, după cum se vede, a predominat căcĭ colina și azĭ se numește Flămînda.

D. C. D. Aricescu, în cartea sa intitulată «Istoria Cîmpulunguluĭ» (1855), arată ceea ce se spune asupra istorieĭ acesteĭ coline:

«După săvîrșirea bisericeĭ și a cetățeĭ, la leatul 1290, Negru-Vodă, după datina vechĭe a Romanilor de a consulta auguriĭ la facerea de cetățĭ și de templurĭ, vru să cunoască soarta orașuluĭ Cîmpulung; decĭ luînd cîțĭ-va boerĭ d'aĭ săĭ, se urcară pe movilă din fața orașuluĭ, despre E., ca de acolo să poată observa augurul; iar la porțile cetățeĭ puse custozĭ armațĭ, ca să oprească pe ceĭ ce maĭ întîiŭ ar vrea să intre în lăuntru, țiindu-ĭ sub bună pază pănă la reîntoarcerea sa din acea preumblare.

Negru-Vodă și boerĭĭ se așezară jos, pe poeniță de deasupra dealuluĭ numit Flămînda, și începură a se mira de frumusețile fireĭ și a vorbi de vitejia strămoșilor lor și de soarta acestuĭ oraș după moartea lor.

Și așteptară eĭ aci de dimineața pănă seara, fără a vedea pe nimenĭ intrînd în cetate. Tocmaĭ cînd eraŭ să se coboare, iată că zărește Negru-Vodă viind despre Apa-Sărată un om zdrențuros, cu o pălărie mare în cap, cu traista de gît și cu un băț noduros în mînă.

Negru-Vodă îșĭ puse ocheanul la ochĭ și văzînd că era un țigan, mult rîseră toțĭ de augurul acesta! Și zise un boer luĭ Negru-Vodă:

— Cu triste va fi cetatea Mărieĭ tale; căcĭ țiganul e om deștept și priceput.

— Insă va fi lipsită de ale hrăneĭ, ca și soiul acesta de rătăcitorĭ, zise alt boer.

Și Negru-Vodă răspunse boerilor:

— Toată boala cu leacul eĭ. Precum D-zeŭ îngrijește de pasările ceruluĭ, așa vom avea și noĭ purtare de grije de orașul nostru, în cît, dăruit cu drepturĭ și privilegiurĭ, să nu pătimească d'ale hrăniĭ, de care sunt lipsite aceste locurĭ muntoase și pietroase.

— Să trăieștĭ, Măria Ta, răspunseră boerĭĭ. Urmașiĭ vor înălța Mărieĭ Tale, în aceste locurĭ unde aĭ descălicat Măria Ta, un monument neperitor, ca tutulor fondatorilor de cetățĭ și de țărĭ.

— Să mergem, zise Negru-Vodă, căcĭ am flămînzit, și fiind-că Negru-Vodă a flămînzit aci, așteptînd augurul Cîmpulunguluĭ, Flămînda să se cheme în viitor colina aceasta, spre aducere a minte a acesteĭ zile.

De atuncĭ s'a numit locul acesta Flămînda».

Istoria ne spune că:

Din timpurĭ vechĭ era datină a se aduna Cîmpulungeniĭ la ziua înălțareĭ luĭ Crist, pe vîrful Flămîndeĭ, cu tot clerul, avînd în frunte pe Egumenul mănăstireĭ, toțĭ în vestminte de sărbătoare.

Aci eĭ făceaŭ sfințirea apeĭ, lîngă o cruce de piatră, ridicată la 1630, în onoarea înălțareĭ Domnuluĭ, de maĭ mulțĭ pietoșĭ creștinĭ, mirenĭ și călugărĭ. După spusa bătrînilor, eĭ ar fi ridicat astă cruce pe urmele alteĭ crucĭ, înălțată tot de Cîmpulungenĭ, și tot în memoria Înălțareĭ Domnuluĭ Cristos la cer.

Urcarea Cîmpulungenilor pe creasta Flămîndeĭ, în ziua de Înălțarea Mîntuitoruluĭ, și ruga făcută aci de preoțĭ cu sfințirea apeĭ, închipuiaŭ Inălțarea Domnuluĭ la cer, după muntele Măslinilor.

După sfințirea apeĭ și botezarea creștinilor de față, se întindea apoĭ pe creasta colineĭ o masă mare pentru săracĭ, făcută prin contribuție; în urmă se întindea o altă masă, boerească și negustorească, unde se deșertaŭ butie cu vin și se sacrificaŭ mieĭ friptĭ și coșurĭ cu ouă. In vale, pe poiana de lîngă drumul ce duce la Tîrgoviște, se făcea un mic zbor, unde flăcăiĭ și fetele, în sunetul muziceĭ naționale, învîrteaŭ hora pănă pe la miezul nopteĭ.

Dar nu numaĭ la ziua Înălțareĭ Domnuluĭ, ci și în timpĭ de secetă, de epidemiĭ, de ploĭ multe, Cîmpulungeniĭ tot la Flămînda se urcaŭ cu tot clerul și cu icoanele făcătoare de minunĭ, ca să roage cerul a'șĭ întoarce mănia de la dînșiĭ și a-ĭ mîntui de flagelele cerești trimise lor pentru curățirea păcatelor.

La 1764, Maiŭ, cu ocaziunea sfințireĭ apeĭ în ziua de Înălțarea Domnuluĭ, figura între auditorĭ și unul din Ispravnicĭĭ județuluĭ, anume Hagi Marcu Rosetti, biv-vel Paharnic. Incîntat de frumusețile naturieĭ și de

www.dacoromanica.ro

datinile străbune, el vru să ridice pe creasta acestuĭ deal o bisericuță, și se adresă către unul din ceĭ de față:

— Al cuĭ e locul acesta? întrebă el.

— Al uneĭ văduve din oraș, anume Anastasia sin Dumitrașcu Ogu.

— De ce n'a ridicat nimenĭ aicĭ o bisericuță pentru praznicul Înălțăreĭ Domnuluĭ nostru Isus Cristos?

— Era vorba odată să se facă aicĭ o bisericuță, dar oamenii aŭ dat zi peste zi și a rămas nefăcută, și apoĭ, destule bisericĭ sunt în oraș!

— Voiŭ să văd pe stăpîna locului.

Proprietara fu înfățișată înaintea ispravnicului.

— D-ta eștĭ Jupîneasa Anastasia a luĭ Dumitrașcu Ogu?

— Eu, coconule, zise văduva cu umilință.

— Dealul acesta numit Coasta-Vlaiculuĭ al d-tale e?

— Al meŭ.

— Iți e de vînzare?

— Este al copiilor.

— Așĭ dori să înalț aci, în fața orașuluĭ, o bisericuță, în slava Înălțăreĭ Domnuluĭ nostru Isus Cristos, și a sfîntuluĭ mareluĭ Mucenic Dimitrie. Veĭ fi trecută la pomelnicul ctitorilor și voiŭ întocmi așezămînturĭ folositoare de suflet cu facerea acesteĭ bisericĭ.

— Dacă este pentru casă de rugăciune, bucuros; dăruesc și eŭ locul acesta, fără nicĭ o para.

— Dar acesta este locul copiilor

— Copiiĭ meĭ nu sunt creștinĭ? Nu le trebue și lor pomană pentru suflet? Și apoĭ, Cristos, care s'a răstignit pentru păcatele oamenilor, va da el copiilor meĭ, pentru aceasta dar din cer, care e maĭ scump de cît toate avuțiile lumeĭ acestea.

— Să trăeștĭ Jupîneasă, zise Rosetti, mișcat pănă la lacrimĭ de credința și pietatea acesteĭ femeĭ, care lua bucătura copiilor ca s'o dea săraculuĭ, fratele Domnuluĭ.

Așa dar, văduva Ogu dărui Coasta-Vlaiculuĭ în actul său de donare, cu data din Maiu 1765 pentru fondarea Schituluĭ Mărculești.

Intr'un an biserica fu terminată și tot în ziua Înălțărei Domnuluĭ, anul 1765, fu tîrnosită dedicîndu-se Înălțăreĭ Domnuluĭ, în memoria suireĭ luĭ Cristos la cer și sfîntuluĭ Martir Dimitrie, în memoria luĭ Rosetti și a părinteluĭ Anastasieĭ Ogu. Atunci Coasta-Vlaiculuĭ, numită și Flămînda, primi numirea de Schitul Mărculești, de la Marcu, fondatorul său.

Daniile făcute Schituluĭ. Intre hrisoavele schituluĭ, trase din condica Flămîndeĭ, carĭ se aflaŭ la obștească epitropie, găsim pe cele următoare privitoare la daniile Schituluĭ:

a) Cartea de dar a Anastasieĭ Ogu, din 1765, prin care dăruește Coasta-Vlaiculuĭ, pentru facerea schituluĭ Mărculești.

b) Inscrisul de dar din 1770, Aprilie, al comisuluĭ Ioan Craioveanu, prin care dăruește schituluĭ o casă în suburbia Sf. Ilie.

c) Hrisovul luĭ Manoil Rosetti, din 1770, Octombrie 26, prin care întărește dările pietoșilor donatorĭ, scutind 3 oamenĭ de contribuțiune în folosul schituluĭ și dîndu-ĭ cîte 10 leĭ pe lună dela vama Dragoslavele cum și 300 oca sare pe an dela Ocna Telega.

d) Cartea de dar din 1772, a luĭ Mateĭ Vlădescu, prin care dăruește schituluĭ partea sa de moșie dela Găureni, pe Bratia.

e) Hrisovul luĭ Mihail Șuțu din 1784, Februarie 14, prin care maĭ adaugă 4 scutelnicĭ la ceĭ 3 aĭ luĭ M. Rosetti, scutind încă bucatele schituluĭ de vamă și vinul de dijma legiuită și maĭ adăugînd 60 oca sare, tot de la Ocna Telega și 50 leĭ tot dela Dragoslavele.

f) Hrisovul luĭ Mihail Șuțu din 1792, Iulie 22, prin care maĭ adaugă 3 scutelnicĭ la ceĭ 7; și alțĭ 50 la ceĭ dela Dragoslavele, cum și 50 bolovanĭ sare, apărînd și productele schituluĭ de dijmărit.

g) Hrisovul luĭ Mihail Șuțu din 1792, Iulie, prin care maĭ dăruește schituluĭ 20 familiĭ Țigani, dintre ceĭ domnești.

In acest hrisov figurează și următoarele rînduri:

«Acest schit e zidit de Bivvel Spătar (atuncĭ era Spătar) Dumitrașcu Rosetti, nu numaĭ pentru podoabă și închinăciune, ci maĭ mult spre a se face într'însul bunătățĭ; precum: învățătură de copiĭ, ajutor de sărmanĭ și altele; căcĭ, pentru închinăciunĭ au creștiniĭ destule bisericĭ în oraș (în Cîmpulung)».

h) Hrisovul luĭ Moruzzi din 1793, 17 August, și al luĭ Ipsilante din 1793, August 22, aŭ coprinderea celor de sus.

i) Inscrisul Marieĭ, soția luĭ Nicolae Băcanu, din 29 Martie 1799, prin care dăruește schituluĭ o vie în dealul Gorgani.

j) Inscrisul de dar, dela 1797, 1 Iunie, al Egumenuluĭ Dositeiŭ Cîmpulungeanu, prin care dăruește schituluĭ doĭ Țiganĭ și un loc de casă în oraș în marginea țigănieĭ despre rîŭ.

Afară de aceste proprietățĭ și privilegiĭ, schitul Mărculești maĭ avea o vie cu otașniță, la Dealul-cel-Mare, ce s'a părăsit și alte viĭ la Drăgășani și la Vițicheștĭ, cum și livezĭ de fîn în Argeșel și la Jugur.

Schitul Mărculești în urmă

www.dacoromanica.ro

de 1788. Marcu Rosetti, după plecarea sa din Cîmpulung, lăsă epitropĭ aĭ bisericeĭ pe Archimandritul Dositeiŭ şi pe bivvel Clucer Apostol Iumbăşoiul. Eĭ îngrijiră de schit foarte bine până la războiul Turcieĭ cu Austria, 1788, cînd schitul fu ars şi prădat, ca şi Cîmpulungul. Epistatul oraşuluĭ la 1789 reînoi schitul; dar la 1790 iar fu ruinat de un corp de Nemţĭ, carĭ se reînturnaŭ în Austria pe la Cîmpulung.

In timpul acesta Rosetti se afla în Constantinopole.

Sub domnia luĭ Mihail Şuţu (cumnatul luĭ Rosetti) acesta intră în ţară şi căpătă de la Şuţu hrisovul din 1792, Iulie 22, prin care se da schituluĭ pe fie-care an cîte 20 scutelnicĭ, 20 familiĭ de Ţiganĭ, 1200 leĭ dela vama Dragoslavele şi 50 bolovanĭ de sare dela Ocna Telega.

Cu aceste ajutoare cu cele date de creştinĭ, şi cu cele ce maĭ dărui Rosetti, se repară biserica şi chiliile, făcîndu-se o şcoală de băeţĭ de limba Romînă, în locul şcoaleĭ domneştĭ a Doamneĭ Chiajna, şcoală care încetase din cauza turburărilor politice. Se fixă profesoruluĭ o gratificaţie anuală, afară de salariul ce primca de la Mitropolie; în fine, din venitul schituluĭ se asigură untul-de-lemn, cărţile şi făcliile trebuincioase bisericeĭ, cum şi salariul preotuluĭ şi a tot personaluluĭ schitului.

Rosetti regulă legaturile următoare:

a) A se mărita pe tot anul cîte 3 fete orfane, de părinţĭ scăpătaţĭ, din Cîmpulung; însă două fete la Inălţare şi una la Sf. Dumitru şi acestor fete să se deą ca zestre, de fie-care, cîte un rînd de haine şi cîte o vacă cu lapte, cheltuindu-se pentru măritişul lor de la schit cîte 50 leĭ.

b) A se îmbrăca cîte 5 săracĭ din oraş, cheltuind pentru îmbrăcămintea lor cîte 10 leĭ de fie-care; însă, 3 săracĭ la Inălţare şi 2 la Sf. Dumitru.

c) A se plăti dascăluluĭ de copiĭ, la Sf. Dumitru, 20 leĭ, afară de salariul ce-ĭ dă de la Sf. Mitropolie.

d) A se cheltui la cele două praznice ale schituluĭ, 30 leĭ şi cîte 15 leĭ de fie-care praznic, pentru mîncarea săracilor.

După aceea, aşează un econom în schit, puse schitul sub epitropia vorniculuĭ Const. Filipescu (tatăl luĭ baş boer Iordache Filipescu), legînd ca epitropia numituluĭ boer să treacă şi la urmaşiĭ săĭ; supuse la blestemul soboruluĭ de la Nicheea pe orĭ-cine, saŭ Domn saŭ particular mirean, saŭ călugăr, care ar îndrăzni saŭ ar cerca să calce vr'o dată una din aşezămintele de maĭ sus.

Cît a trăit Banul Iordache Filipescu, folosul schituluĭ Flămînda l-a avut un neguţător din Cîmpulung, însărcinat a întrebuinţa folosul acesta la ţinerea în bună stare a bisericeĭ; iar maĭ tîrziŭ a trecut de la familia Filipesculuĭ la Obşteasca Epitropie.

Căzînd în ruină la anul 1887 s'a reparat de primăria locală, care în prezent o întreţine.

Flămînda, *movilă*, în faţa oraşuluĭ Cîmpulung, jud. Muscel. In vechime se numea Coasta-Vlaiculuĭ. A fost dăruită de văduva Anastasia Ogu, proprietară, cu actul de danie din Maiŭ 1765 (7273) pentru fondarea schituluĭ Flămînda.

Flămînda, *insulă*, în Dunăre la S. de com. Prundul, pl. Oltenita, jud. Ilfov.

Flămînda, *pichet* de graniţă, pe Dunăre, cu No. 1, lîngă insula Flămînda şi la S. de lacul Greaca, jud. Ilfov.

Flămînda, *loc izolat*, la N. de com. Prundul, pl. Olteniţa, jud. Ilfov. Are spre E. dealurĭ pe carĭ se cultivă viţa.

Flămînda, *loc izolat*, pl. Znagov, jud. Ilfov.

Flămînda (Canela), *parte* din *pădurea* Cheea, com. Zilişteanca, jud. Buzăŭ.

Flămînda, *pîrîiaş*, format pe teritoriul com. Cîmpurile şi care se varsă în Şuşiţa, jud. Putna.

Flămînda (Vatra-Schituluĭ-), *moşie*, jud. Argeş, pl. Oltul, cu o întindere de 572 pogoane, din care 400 pogoane pădure, proprietatea statului, pendinte maĭ înainte de mănăstirea Flămînda.

La 1877 avea un venit anual de 6805 leĭ, 94 banĭ şi a fost ipotecată împreună cu alte proprietăţĭ ale statuluĭ, pentru acoperirea emisiuneĭ biletelor ipotecare în sumă de 27 milioane. Pe periodul 1883—88, arenda acesteĭ moşiĭ a fost de 680 leĭ. Pe această moşie sunt 2 morĭ şi 4 piue, case marĭ şi magaziĭ.

Flămîndeĭ (Valea-), *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Blăjani. Se zice că aci ar fi fost în vechime un schit, pe ruinele căruia s'a ridicat biserica satuluĭ.

Flămînzeni, *sat*, jud. Ilfov, pl. Znagovul; face parte din com. rur. Bucoveni. Este situat pe malul drept al rîuluĭ Colentina,

www.dacoromanica.ro

la E. pădurei Rîioasa. Spre V. trece calea ferată București-Ploești și calea națională București-Pitești.

Satul, împreună cu Atîrnați și Buftea, se întinde pe o suprafață de 3458 hect., cu o populație de 595 locuitori. Principele Al. B. Știrbeiu are 2350 hect. și locuitorii 1108 hect. Proprietarul cultivă 1032 hect. (15 sterpe, 1305 pădure). Locuitorii cultivă 1053 hect., restul fiind sterp.

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți.

Comerciul se face de 2 cîrciumari și 1 hangiu.

Numărul vitelor mari e de 551 și al celor mici de 398.

Flămînzești, *com. rur.,* județul Argeș, pl. Argeș, la 1 kil. de Curtea-de-Argeș (reședința subprefecturei) și la 29 kil. de Pitești. Se compune din satele: Bolnița, Țigănia, Flămînzești, Marina și Valea-Uleiului, avînd peste tot 150 familii, saŭ 452 suflete, din cari 22 Țigani. Este udată de rîul Argeș. Se află la N. de orașul Curtea-de-Argeș, la o depărtare de vr'o 3 kil. Are o biserică; o școală primară rurală.

Budgetul comunei, pe anul 1882—83, a fost de 1058 lei, 73 bani la venituri și de 969 lei la cheltueli.

După o publicație oficială (1887), această comună numără 119 contribuabili și are un budget de 1733 lei la venituri și de 1534 lei la cheltueli.

Numărul vitelor a fost în anul 1887 de 260 capete vite mari (250 boi și vaci, 8 cai, 2 bivoli) și de 295 vite mărunte (180 oi și 115 rîmători).

Flămînzești, *sat,* pe malul stîng al Argeșului, în jud. și pl. Argeșul; formează împreună cu alte sate com. rur. Flămînzești. Aici este reședința primăriei. Are o biserică, cu hramul Sfinții Ingeri, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală primară rurală.

Flămînzești, *moșie,* din jud. Argeș. Vezi Vatra-Episcopiei-Argeș.

Flămînzi, *com. rur.,* situata în centrul plășei Coșula, jud. Botoșani. Se întinde la Nord-Vestul dealului Țencușa, pe un teritoriu ondulat de dealuri și acoperit cu păduri. Comuna se compune din satele: Cordunul, Flămînzi, Poiana și Prisăcani. Are o suprafață de 5900 hect., din cari 1753 hect. ale locuitorilor și 4147 hect., proprietate mare, din cari 1287 hect. sunt acoperite cu pădure, în care predomină fagul, carpenul, plopul și teiul.

Locurile cultivate au o întindere de 3600 hect.; viile au o întindere de 10 hect.

Are o populație de 2895 suflete, saŭ 516 familii, locuind în 534 case; sunt 458 contrib.

Numărul vitelor e de 2984: 1300 boi și vaci, 261 cai, 1120 oi și 303 porci.

Comuna e străbătută în partea de N.-E. de calea națională Botoșani-Hîrlău și de șosele comunale.

Are o moară de apă pe pîrîul Miletin.

Sunt 4 biserici, deservite de 2 preoți și 5 cîntăreți; o școală de băeți, condusă de 1 învățător plătit de stat și 53 elevi; o școală de fete, cu 1 învățătoare și 19 eleve.

Numărul copiilor cu etatea de a frecventa școala e de 158 băeți și 143 fete.

Budgetul comunei e de 6390 lei la venituri și 6367 lei, 30 bani la cheltueli.

In acest cătun se află 8 cîrciumi; 10 comercianți și 17 meseriași.

Flămînzi, *sat,* așezat pe valea Fundoaia, în partea de S. a comunei Flămînzi, pl. Coșula, jud. Botoșani. Moșia Flămînzi formează tot teritoriul com. Flămînzi, cu toate satele din cari e compusă.

Are o populație de 175 familii, saŭ 982 suflete.

Sunt 3 biserici, deservite de 2 preoți și 5 cîntăreți; 1 școală de băeți, condusă de un învățător și frecuentată de 53 elevi; 1 școală de fete, condusă de o învățătoare și frecuentată de 19 eleve.

Satul Flămînzi nu pare a avea o vechime mare. Cel mai vechiu proprietar cunoscut a fost Teodor Balș, care și-a făcut case de cărămidă, în partea de N. a satului și o biserică de zid, pe care o sfinți la 1813. Treptat își mări moșia prin cumpărături de la Alex. Mavrocordat, fostul proprietar al Storeștilor și de pe la răzășii, cari, se zice, eraŭ stabiliți în partea cîmpului. Insă, în satul vechiu, fiind puțini locuitori, Balș a adus oameni din diferite părți, cum și din Bucovina și din Galiția, le a dat voe să-și facă case și să fie ca muncitori pe moșie și cum ceĭ mai mulți erau săraci și lipsiți de toate, vecinii i-aŭ numit Flămînzi, de unde a rămas numele și satului și comunei. O parte de sat mai e numit și Valea-Fundoaei, de la numele văei pe care e așezată.

Vite sunt: 280 boi și vaci, 92 cai, 602 oi, 8 capre și 89 mascuri. Sunt 96 stupi.

In sat sunt 2 cîrciumi; 3 comercianți; 8 meseriași.

www.dacoromanica.ro

Fleanca, *cîmpie*, județul Vîlcea. Vezĭ Porcilor (Dealul-).

Fleaşca, *com. rur.*, situată la S. de lacul Fleaşca, jud. Brăila, pl. Călmăţuiul, la depărtare de 2 kil. Spre N. curge apa Călmăţuiuluĭ. Se mărgineşte la E. cu com. Dudescu; la N.-V., cu Ulmul şi com. Slobozia-Cireşul; la V., cu com. Jugureanul; la N.-E., cu cătt. Scărlăteşti şi la S., cu com. Colţea. Suprafaţa com. este de 4417 hect.

Are o populaţie de 207 familiĭ, saŭ 908 suflete, din carĭ 148 contribuabilĭ. Ştiŭ carte 87 persoane; nu ştiŭ, 821.

Veniturile com. sunt de 3100 leĭ şi cheltuelile de 3035 leĭ, 30 banĭ.

Loc. împroprietăriţĭ, după legea din 1864, sunt 114 şi neîmproprietăriţĭ, 13.

Sunt 5 debite; 7 cîrciumĭ.

Vite: 1531 vite marĭ cornute, 456 caĭ, 1194 oĭ şi 400 porcĭ. Suhatul vitelor e de 800 hect.

Are o biserică, fondată la 1875 de proprietarul moşieĭ, A. Simu, deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser; o şcoală mixtă, înfiinţată la 1863, frecuentată de 60 elevĭ şi 19 eleve.

Drumurĭ: la Vizirul, spre E., trecînd calea ferată Făurei-Feteşti, la cantonul 12 şi de aci peste podul de pe Călmăţuiŭ la com. Filiul şi apoĭ spre Vizirul (28 kil.); la Colţea, spre S., pe lîngă Movila-Ţiganuluĭ pănă în drumul ce duce la com. Colţea (11 kil.); la com. Ulmul, spre N.-V. pe deal pe la movila Bechet (6 kil); la com. Slobozia-Cireşul, spre N.-N.-V., peste şosea la Brăila, spre N.-E. (62 kil.). In comună sunt 5 strade nealiniate. S'a înfiinţat la anul 1841 de locuitorĭ, prin stăruinţa d-luĭ Conte Petru de Roma; şĭ-a luat numele de la lacul mocirlos din apropiere. Maĭ înainte comuna se afla în vale lîngă lac şi s'a desfiinţat din cauza ciumeĭ de la 1821.

Fleaşca, *sat*, în jud. Brăila, pe muchea platouluĭ de S., în partea de N. a com. cu acelaşĭ nume, la 62 kil. spre S.-V. de oraşul Brăila S'a înfiinţat la 1848 prin stăruinţa d. Petru Conte de Roma, fostul proprietar al moşieĭ. Suprafaţa satuluĭ este de 35 hect., avînd 88 case, 3 cîrciumĭ şi 2 lipscăniĭ. Are o şcoală mixtă, înfiinţată la 1863 întreţinută de stat, frecuentată de 60 elevĭ şi 19 eleve, cu un local propriŭ; o biserică zidită la 1875 de d. Anastase Simu proprietarul moşieĭ, deservită de un preot şi un paracliser. Populaţia este de 110 familiĭ, saŭ 403 suflete, din carĭ: 145 bărbaţĭ, 258 femeĭ; 202 căsătoriţĭ şi 301 necăsătoriţĭ; 69 persoane ştiŭ carte, 444 persoane nu ştiŭ.

Vite sunt: 850 vite marĭ cornute, 210 caĭ, 390 oĭ şi 230 rîmătorĭ.

Fleaşca, *moşie*, pendinte de com. cu acelaşĭ nume, pl. Călmăţuiul, jud. Brăila; proprietatea d. A. Simu, cu o suprafaţă de 2500 hect. şi un venit de 20459 leĭ.

Fleaşca, *lac*, situat la N. com. Fleaşca, jud. Brăila, între muchea şi viroaga Puturosul, între şosea şi calea ferată, în pl. Călmăţuiul. Se formează din ploĭ şi zăpezĭ şi vara seacă. Altă-dată se zice, era maĭ mare şi producea mult stuf, fiind alimentat din partea de N. de apa Călmăţuiul. In partea de S. se scurgea şi acolo se află o moară.

Fleaşca, *movilă*, la 500 m. de satul Fleaşca, jud. Brăila, pe muchea platouluĭ. Lîngă această movilă sunt casele proprietăţeĭ, cu o frumoasă grădină şi vie.

Fleondoroaia, *numire vechie*, dată de locuitorĭ *loculuĭ* unde astă-zĭ se află satul Griviţa, jud. Tecuciŭ, pl. Bîrlad, com. Călmăţuiul.

Flescinoagele, *cătun*, com. Bechetul, pl. Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi, situat în valea cu acelaşĭ nume, spre E. de com.; are 42 locuitorĭ.

Flescinoagele, *vale*, în jud. Romanaţi, spre N.-E. de Dealul Saruluĭ. Incepe de la com. Cocoreşti, trece pe lîngă satul Flescinoagele şi se termină la Spurcaţi, în Valea-Oltuluĭ. Prin această vale curge rîul Cornesul şi în partea superioară desparte Dealul-Saruluĭ de Dealul-Secilor.

Fleşti, *moşie*, cu o întindere de 2288 pogoane, din carĭ 1700 pogoane pădure, în jud. Argeş, pl. Piteşti. Este proprietatea statuluĭ, fostă pendinte de Mitropolia din Bucureşti. Are o arendă anuală de 3600 leĭ. Pe moşie sunt 4 morĭ, case, han şi magaziĭ.

Floarea, *cătun*, în com. Bicazul, plasa Piatra-Muntele, județul Neamţu.

Floarea, *munte*, pe hotarul jud. Neamţu, despre Transilvania. Este situat în grupa munţilor Cicul-Tarcăul. Vezĭ Carpaţi, munţĭ.

Floarea, *vale*, în raionul com. Dobreni, pl. Podgoria, județul Muscel, care, după ce udă par-

www.dacoromanica.ro

tea de E. a comuneĭ, se varsă în gîrla Cîrcinovul.

Floarea, *vălcea*, jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-s., com. Popești.

Floareĭ (Balta-), *lac*, pe valea Glavaciocul, pe proprietatea Fetele, pendinte de com. Blejești-Neamțu, pl. Glavaciocul, județul Vlașca.

Floareĭ (Lacul-), *lac*, în com. rur. Almăjelul, pl. Cîmpul, jud. Mehedinți.

Floca, *vîrf de munte*, în dreapta rîuluĭ Argeș, jud. Argeș, plaiul Loviștea.

Flocea, *vîrf de munte*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Schitul-Frumoasa, din care izvorește Tazlăul-Sărat.

Floceşti, *sat*, jud. Bacăŭ, plasa Trotușul, com. Jăvreni, situat d'a stînga Trotușuluĭ. Are o populație de 22 familiĭ, saŭ 54 suflete.

Vite sunt: 29 vite cornute, 15 caĭ și 19 rîmătorĭ.

Floceşti, *sub-divizie* a *satuluĭ* Hîrja, situată d'a dreapta Oituzuluĭ, jud. Bacăŭ.

Floceşti, *moșie*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Jăvreni.

Floceşti, *pădure*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Jăvreni, de 270 hect., amenajată (sistemul adoptat: crîng compus). Esențe: stejar și fag. Proprietar Alex. Iurașcu.

Flocĭ (Cetatea saŭ Orașul-de-), *fost oraș* și *cetate*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pe malul stîng al rîuluĭ Ialomița, în apropiere de Dunăre.

Romaniĭ colonizînd Dacia, aŭ ridicat maĭ multe cetățĭ și orașe, între carĭ zidirĭ și o cetate pe malul stîng al Dunăreĭ, aproape de gura rîuluĭ Ialomița, care după uniĭ istoricĭ, s'ar fi numit Ziridava.

Pe la jumătatea secoluluĭ al cincelea, Dacia luĭ Traian fiind cotropită de Slavĭ, orașul de Flocĭ și locurile de prin prejur eraŭ punctul cel maĭ populat de cotropitorĭ. Aceștia eraŭ maĭ puțin deșĭ cu cît se depărtaŭ spre V, fără însă să treacă dincolo de rîul Argeș. De la dînșiĭ a rămas numirea de Ialomița ce s'a dat rîuluĭ și maĭ tîrziŭ jud. întreg, precum și maĭ multe movile, ce se maĭ conservă și azĭ risipite pe cîmpiile județuluĭ.

La 1573, Alexandru-Vodă, Domnul Muntenieĭ, dînd ajutor luĭ Petre Șchiopul ca să ia tronul Moldoveĭ, a fost bătut la Rîmnicul Sărat de Ioan I, Domnul Moldoveĭ, și fugind după cîmpul de luptă s'a adăpostit în Cetatea-de-Flocĭ.

La 1594, Mihaiŭ-Viteazul, voind a curăți cu totul Țara de Turcĭ, trimise pe Banul Calomfirescu cu un corp de armată; acesta după ce bătu pe Turcĭ, luă Cetatea-de-Flocĭ și îĭ dădu foc; apoĭ trecu Dunărea, bătu Hîrșova și o luă.

La 1689, Häusler, general austriac, intrînd în București, Domnul Țărĭĭ, Constantin II Vodă Basarab Brîncoveanu, a trimis după ajutor la Tătarĭ, carĭ aŭ și venit cu Galga, sultanul lor și la Orașul-de-Flocĭ s'aŭ unit cu Constantin-Vodă, pornind către București în contra luĭ Häusler.

Orașul de-Flocĭ era cea maĭ principală localitate a județuluĭ; avea 38 biserici, o căpitănie militară și făcea parte din pl. orașuluĭ, care avea 26 sate. Fiind port însemnat în țară, aicĭ era mare mișcare comercială; se exporta pentru Orient: boĭ, oĭ, caĭ, sare, unt, seu, vin, pastramă, miere, pieĭ de vite, vînaturĭ, lemne, etc. Era cea maĭ însemnată piață a Țărĭĭ, unde se vindea multă lînă, pentru care și orașul a luat numirea de Orașul-de-Flocĭ.

Pe la începutul secoluluĭ trecut, mișcarea comercială a încetat și orașul a mers spre decădere, căcĭ încetase de a maĭ fi capitala județuluĭ. Incetul cu încetul s'a părăsit și din marele și vestitul oraș nu a maĭ rămas de cît o siliște.

Alexandru Ipsilante, Domnul Muntenieĭ, printr'un hrisov cu data 1779, a donat mănăstireĭ Mărcuța, de lîngă București, moșia Domnească (a statuluĭ), numită: «ot oraș sud Ialomiță», adică orașul cel vechiu de Flocĭ, la gura Ialomițeĭ, două miĭ stînjenĭ moșie, cu condițiune ca mănăstirea Mărcuța, să iea venit din ori-ce ar rodi pe dînsa, iar pe sătenĭĭ, cîțĭ vor maĭ locui în vechea siliște a tîrguluĭ orașuluĭ, să nu-ĭ maĭ supere declacă, ci să dea numaĭ dijmă și numaĭ mănăstirea să aibă dreptul să vîndă vin și rachiŭ.

Locuitorĭĭ cîțĭ se maĭ găseaŭ pe moșia dăruită aŭ protestat contra aceluĭ legat al Domnuluĭ Țăreĭ, arătînd ca dînșiĭ aŭ fost din vechime orășenĭ, și nicĭ odată nu au fost clăcașĭ și nicĭ dijmă n'aŭ plătit, ci s'aŭ bucurat pe moșie de toate drepturile ce le aveaŭ pe atuncĭ toțĭ locuitorĭĭ din alte orașe ale Țărĭĭ. La protestul făcut, neobținînd nicĭ o dreptate și nemulțumiți cu soarta ce li se crease prin acea donațiune, locuitorĭĭ s'aŭ împrăștiat prin satele de prinprejur, uniĭ purtînd și pănă azĭ numele de Orășenĭ.

www.dacoromanica.ro

In hati-humaiunul întăritor vechilor privilegiĭ ale Ţărĭĭ-Romînești și Moldoveĭ, dat de Sultanul Selim IV în anul 1803, pe timpul domnieĭ luĭ Constantin-Vodă Ipsilante în Ţara-Romînească, între altele se citește: «Dacă trebuința ar cere ca să se înnoească și să se deschidă ca maĭ înainte schelele vechĭ ale Ţărĭĭ-Românești, precum Orașul-de-Flocĭ și altele, pentru înlesnirea exportațiuniĭ productelor ţărĭĭ, să aibă drept locuitorĭĭ a le înnoi și a se folosi de ele întru cît nu vor duce pagubă înalteĭ mele împărățiĭ».

Spre V. de satul Piua-Petreĭ, pe partea stîngă a șoseleĭ dintre Piua-Petreĭ și Ţăndărei, pe o cîmpie plană, se află azĭ un bloc de zid de cărămidă, ultima urmă a aceluĭ mare și vechiŭ oraș.

Este confirmat de cronicarĭ, că Mihaiŭ-Viteazul a fost fiul luĭ Pătrașcu-Vodă-cel-Bun și al Doamneĭ Tudora și că a fost născut în Tîrgoviște la anul 1557; cu toate acestea un istoric străin, scriind despre Mihaiŭ-Viteazul, zice, că pe timpul domnieĭ luĭ Pătrașcu-Vodă, se afla în orașul de Flocĭ o femee frumoasă, văduvă, vînzătoare de vinurĭ, care avea la casa eĭ pe un grec bogat, beilicciŭ, adică negustor trimis de Poartă a cumpăra în ţară oĭ, bucate, etc. Acea femee, dînd naștere unuĭ copil a dat fiuluĭ său inel, și ducîndu-se la Constantinopol, a găsit pe tată-său devenit om puternic și avut, care recunoscînd, după inel, pe fiul său, a mijlocit pe lîngă Poartă, prin dare de banĭ și prin influența ce avea, pentru a-l face Domn în Muntenia.

Flocoasa, *măgură* și *punct trigonometric de observație*, lîngă Dunăre, la N. de Golenți, plasa Cîmpul, jud. Dolj; are o înălțime de 85 m.

Flocoasa, *movilă,* în jud. R.-Sărat, pl. Gradiștea, com. Sălcioara, în partea de V. a eĭ; locuitorĭĭ o ară necontenit, așa că cu timpul o să dispară.

Flocoasa, *popină,* jud. Brăila, la 1 1/2 kil. spre N.-E. de satul Jugureanu, pe lunca Călmățuiuluĭ.

Flocoasă (Măgura-), *măgură,* în jud. Teleorman, com. Șegarcea-din-Deal, numită ast-fel din cauza ierbeĭ marĭ ce crește pe dînsa.

Flocosul, *movilă,* pe domeniul Giurgiuluĭ, pl. Marginea, jud. Vlașca, însemnată pentru că pe dînsa, la toate rezbelele între Turcĭ și Rușĭ, cînd aceștia aŭ venit la Giurgiu, așezaŭ aci un post de observație.

Flocoşanca, *numire,* ce purta în vechime *moșia* Elizabeta, jud. Teleorman.

Flocoşeaua-Mare, *măgură,* pe moșia Furculești, jud. Teleorman.

Flocoşeaua-Mică, *măgură,* între moșiile Furculești și Șovărești, jud. Teleorman.

Flondora, *sat,* la care este alipit și Domoșani-Crupenschi, comuna Manoleasa, plasa Băseul, jud. Dorohoiŭ.

Are o populație de 83 familiĭ, saŭ 314 suflete.

E situat pe malul Volovățuluĭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 pălămar; este de lemn și tencuită, făcută la 1804, de preotul Vasile Flondor.

Sătenĭĭ înproprietăriți aŭ 82 hect. 89 ariĭ pămînt; iar stăpînul moșieĭ are 1366 hect. 31 ariĭ cîmp. Iaz este unul, numit al-luĭ-Flondor, pe o întindere de 42 hect. 97 ariĭ; conține peștĭ și racĭ. Pe teritoriul satuluĭ este: o livadă și 4 pog. vie.

Pîrîul ce trece pe moșie este Volovățul.

Drumurĭ principale sunt: acel de la Domoșani, de la Liveni, de la Șerpeniţa și de la Tescureni, carĭ toate, unindu-se la podul de pe Volovăţ, se duc la Săveni.

Hotarele moșieĭ sunt: Liveni, Șerpeniţa, Domoșani, Sîrbi și Avrămeni.

Aci e leagănul familieĭ Flondor, una din cele maĭ vechĭ familiĭ ale Moldoveĭ.

Toader Flondor era Armaș-Mare, în timpul Domnieĭ a 3-a a luĭ Duca-Vodă, pe la 1679 pănă la 1684. Din porunca luĭ Vodă el tăiă capetele: Visterniculuĭ Vasile Gheuca, Jigniceruluĭ Gheorghe Bogdan și Slugeruluĭ Lupu Bogdan, dinaintea porţeĭ Curţilor Domnești din Iași. Invinovățirea lor era că, făcuse cărţĭ de pîră asupra Domnuluĭ, conspirînd contra luĭ și atrăgînd cu eĭ pe maĭ mulţĭ boerĭ. Denunţaţĭ fiind de Hatmanul Buhuș, s'a însărcinat pe Sărdarul Gheorghe Ciudin, de a-ĭ prinde; aducîndu-ĭ la Iașĭ, îndată i-aŭ judecat Divanul Domnesc și i-aŭ condamnat la moarte, măcar că soţia luĭ Gheuca era vară-primară cu Nastasia, Doamna luĭ Vodă-Duca.

Flondora, *iaz,* județul Dorohoiŭ. Vezĭ Flondora, sat.

Floranul, *sat,* pendinte de com. rur. Căciulatul, pl. Dumbrava-d.-s., jud. Dolj, situat la o depărtare de 100 m. de Căciulatul, unde e reședința comuneĭ.

www.dacoromanica.ro

Floranul, *moşie,* jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Răchita, aparţinînd statuluĭ împreună cu Vilcomul şi Ştubeiul. Este arendată de la 1892—98 cu 35050 leĭ anual.

Florea, *sat,* cu 10 fam., jud. Argeş, pl. Piteşti; face parte din com. rur. Bascovul-Fleşti.

Florea, *deal,* pe teritoriul satuluĭ Hărpăşeşti, com Popeşti, plasa Cîrligătura, jud. Iaşi.

Florea, *baltă,* situată în valea Urşi, spre V. de com. Giuvăreşti, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanaţi.

Florea-Mitroĭ (Măgura-luĭ-), *măgură,* la Nordul moşieĭ Rîioşi, pl. Tîrguluĭ, jud. Teleorman; serveşte ca semn de hotar.

Florea-Savu (La-), *loc izolat,* pe moşia Foleşti-d.-s., pl. Horezul, jud. Vîlcea, fost pendinte de mănăstirea Bistriţa şi în întindere de 3 kil.

Floreasca, *sat,* jud. Ilfov, plasa Dîmboviţa; face parte din com. rur. Băneasa-Herăstrău. Este situat la S.-E. de Băneasa, pe malul drept al rîuluĭ Colintina, unde formează lacul Floreasca. In partea de N. satul e mlăştinos.

Se întinde pe o suprafaţă de 153 hect., cu o populaţie de 174 locuitorĭ.

D-na Elena Cornescu are 110 hect., din carĭ cultivă 60 hect., iar 50 sunt rezervate pentru izlaz. Locuitoriĭ aŭ 43 hect.

Comerciul se face de 7 cîrciumarĭ. S'aŭ stabilit în sat 13 străinĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 131 şi al celor micĭ de 5.

Floreasca, *cătun,* în jud. Ialomiţa, plasa Ialomiţa-Balta, pendinte de com. Dormărunt.

Floreasca, *lac,* jud. Ilfov, la N. de Bucureşti, lîngă căt. Floreasca, format de rîul Colentina.

Floreasca, *vechie numire* a *moşieĭ* Corbul, din jud. Buzăŭ, com. Cătina.

Floreasca, *numire,* ce se maĭ dă *moşieĭ* Gomoeşti, din jud. Buzăŭ, com. Costeşti.

Floreasca, *numire,* ce se maĭ dă *moşieĭ* şi *pădureĭ* Gura-Dimieneĭ, jud. Buzăŭ, după vechiĭ proprietarĭ.

Floreasca, *moşie,* pe care s'au împroprietărit la 1864 o parte din locuitoriĭ comuneĭ Tîrleşti, plaiul Teleajenul, jud. Prahova.

Floreasca, *şes,* pe teritoriul satuluĭ Şchiopeni, com. cu acelaşĭ nume, pl. Mijlocul, jud. Fălciu. Are o suprafaţă cam de 46 hect. O parte din acest şes, din cauza loculuĭ accidentat, se numeşte Hîrtopul.

Floreiul, *localitate,* în jud. Prahova, plaiul Peleşul, com. Teşila.

Floreiul, *munte,* jud. Prahova, plaiul Peleşul, com. Teşila, acoperit peste tot cu verdeaţă.

Floreiul, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din anul 1883, pe moşia Comarnicul, pendinte de com. Comarnicul, plaiul Peleşul, jud. Prahova.

Floreiul, *pîrîŭ,* jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Veleşti, pe stînga rîuluĭ Geamartaluiul.

Floreiul, *rîuşor,* izvoreşte dintre munţiĭ com. Sinaia şi Teşila, plaiul Peleşul, jud. Prahova; curge de la N.-V. către S.-E. şi se varsă în rîul Doftana, pe malul drept, în raionul com. Teşila.

Florentinul, *insulă* în Dunăre, în apropiere de com. rur. Salcea, pl. Cîmpul, jud. Mehedinţi.

Florentinul, *pichet* de *graniţă,* pe marginea Dunăreĭ, pl. Cîmpul, jud. Mehedinţi.

Floreşti, *com. rur.,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., la 46 kil. de oraşul Craiova şi la 11 kil. de Filiaşi, reşedinţa sub prefectureĭ.

Este situată parte pe valea Arpadieĭ, parte pe şesul Gilortuluĭ şi parte pe dealul Icleanul.

Se mărgineşte la N. cu com. Poiana, de care se desparte prin semne convenţionale; la S. se învecineşte cu com. Ţînţăreni şi cu com. Fratoştiţa; la E., cu com. Valea-Bouluĭ de care se desparte printr'un drum ce merge pe dealul Icleanul; la V. se mărgineşte cu com. Braniştea şi Ioneşti din jud. Gorj, de care se desparte prin rîul Gilortul. Limita de N. începe de peste Gilort, merge cînd drept cînd şerpuind prin Valea-Garduluĭ, Valea-Budişoareĭ, culmea dealuluĭ Icleanul şi a dealuluĭ Mălăeţel. Limita de S. începe din rîul Gilortul, merge cotind pe lîngă comuna Ţînţăreni, prin Valea-Epeı pănă în culmea dealuluĭ Icleanul. Limita de E. merge asemenea cotind pe lîngă dealul Icleanul, chiar pe muchea sa. Limita de V. merge aproape pe malul stîng al Gilortuluĭ.

Comuna e accidentată de dealul Icleanul, care are o înălţime de 400 m. şi prezintă 2 vîrfurĭ: al-Bobiceanuluĭ şi al-Cocoşatu-

www.dacoromanica.ro

luĭ. Are cîte-va cîmpiĭ și anume: Șesul-Căpintenilor, Șesul-Chicioareĭ și Cîmpul-Cerbuluĭ.

Este udată de rîul Gilortul, afluent din stînga Jiuluĭ; vine din com. Poiana, trece în com. Popești pe la N., face în mare parte limita comuneĭ către cele vecine din Gorj și se varsă în Jiŭ, pe teritoriul acesteĭ com. în dreptul com. Țînțăreni. Gilortul primește în stînga următoarele pîrîiașe: Arpadia care izvorește din dreptul cătunuluĭ Florești, curge cu direcțiunea E.-V. și se varsă în Gilort, în dreptul bălțiĭ Eduluĭ; Valea-Lungă care izvorește din dealul Icleanul, din căt. Chicioara, curge pe Valea-Lungă de la E.-V. pănă ce întîlnește calea județeană Gilort-Tîrgu-Jiul, de unde se îndreptează spre N.-V. pănă ce se varsă în Gilort la Balta-cu-Pește. Al 3-lea afluent al Gilortuluĭ este Valea-Epeĭ ce ia naștere din dreptul com. Fratoștița, din Cîmpul-Căpintenilor, merge aproape pe limita de S. a comuneĭ, se varsă în Gilort, aproape de unirea acestuia cu Jiul. Cele treĭ gîrle curg toate pe văile cu același nume; pe lîngă acestea maĭ sunt în com.: Valea-Gardului, Valea-Budulanuluĭ și Valea-Vîrvoreanuluĭ. Peste rîul Gilortul se află un pod și un vad, în dreptul moriĭ luĭ Bălcescu, care nu maĭ umblă.

In com. sunt 3 bălțĭ: Balta-Eduluĭ, Balta-cu-Pește și Cotul, carĭ sunt maĭ toată vara secate. Sunt și 3 fîntînĭ: Securea, Fîntîna-Rece și Fîntîna-Mare. Pe lîngă Gilort se află smîrcurile Gilortuluĭ.

Numele de Florești al comuneĭ vine de la unul Florea ce a fost capul uneĭ cete și care a stat aci pănă la 1858, cînd s'a mutat și maĭ departe de unde se află acum comuna. Azĭ comuna se compune din 4 cătune: Florești, căt. de reședință, Arpadia, Căpinteni și Chicioara. Cătunul Arpadia este situat pe o vale, coprins în stînga și în dreapta între două șiruri de dealurĭ, acoperite cu pădurĭ și cu pometurĭ. Cătunul Chicioara este așezat pe un deal, așa că satul se vede de jos de la luncă. Cele-l'alte două cătune sunt așezate pe șesul Gilortuluĭ. Căt. Arpadia este legat cu căt. de reședință printr'un drum de care, iar cele-l'alte sunt legate prin șosea.

In vechime comuna coprindea 6 cătune: cele 4 de sus la carĭ se maĭ adaugă cătunele: Istrățești și Valea-Lungă, astă-zĭ părăsite.

Are o populațiune de 1519 suflete.

După legea rur. din 1864, sunt împămînteniți 264 locuitorĭ.

In toată com. sunt cu totul 365 case și două bordee și anume:

Florești, 142 case; Căpinteni, 137 case; Chicioara, 49 case; Arpadia, 37 case. Casele sunt făcute parte din bîrne și numaĭ cîte-va din zid. Intre aceste sunt 3 case vechĭ, una zidită de B. Bălcescu, alta de B. Bălănoiŭ și alta de D-na Anica Steni.

In com. sunt 3 bisericĭ de lemn fondate de locuitorĭ. Una se află in căt. Arpadia, fondată la anul 1805, cu hramul Sf. Paraschiva; a doua se află în căt. Florești și a treia în Căpinteni; ambele aŭ hramul S ții Voevozĭ; cea din urmă este fondată de Bălan Poenaru. Un preot oficiază la biserica din Florești și unul la cele-l'alte două. Fie-care biserică are cîte un cîntăreț. După legea rurală din 1864, fie-care biserică are cîte 17 pog. pămînt arabil.

In căt. Florești este o școală mixtă care funcționează din anul 1857. Localul este de bîrne, construit de comună.

In anul 1892—93 a fost frecuentată de 57 băeți și 3 fete.

Suprafața com. este de 7000 pogoane aproximativ, din care: pămînt arabil 2884 pog., fineață 483 pog., izlaz 300 pog., lac și teren sterp 7 pog., pădure 3326 pog.

Moșiile de pe teritoriul comuneĭ sunt moșia Arpadia, în căt. cu același nume, care aparține Statuluĭ și are un venit numaĭ de 300 leĭ, de oare-ce toată e pădure; moșia Chicioara, în căt. cu același nume, are o supra față de 200 pogoane și dă un venit de 5000 leĭ. Aparține D-luĭ Nicolae Mandrea, iar înainte luĭ Barbu Bălcescu. Moșia Florești în căt. cu același nume aparține D-nuluĭ Mihail Sterie, altă-dată luĭ Coțofeanu; are o suprafață de 600 pogoane și un venit de 15,000 leĭ. Moșia D-luĭ Iancu Urdăreanu și a luĭ Miloteanu, altă-dată a luĭ Ioan Cernătescu, cu 400 pogoane și 8000 leĭ venit. Moșia luĭ I. Constantinescu și Milian, altă dată a luĭ Poenaru, cu 684 pogoane. Moșia locuitorilor ce are în total 1000 pogoane și un venit de 30000 leĭ, și care altă dată aparținea proprietarilor de maĭ sus. Pe toate aceste moșiĭ se seamănă grîŭ, porumb, orz, ovăz și rapiță.

Pădurĭ: Pădurea Arpadia, pe moșia cu același nume, are o suprafață de 863 hect.; se găsește pe moșia Statuluĭ; această pădure este amenajată. Pădurea Chicioara în căt. cu același nume, are o întindere de 750 hect., se găsește pe moșia D-lor Mandrea, a luĭ Mihail Sterie, I. Urdăreanu, M. Miloteanu, G. Milian și I. Constantinescu. Cea a d-luĭ Mandrea aparținea răposatuluĭ I. Cernă-

www.dacoromanica.ro

tescu, asemenea și a luĭ Miloteanu. Iar a luĭ Milian și I. Constantinescu, repausatuluĭ Bălan Poenaru și a luĭ Sterie aparține luĭ Coțofeanu. Pădurea Florești, în cât. cu acelașĭ nume pe moșia D-luĭ Mandrea. Lemnele, ce compun pădurile sunt: cer, gîrniță, fag și stejar.

In com. se găsesc poienele: Țigăneasca, Cercel, Barbu, Poiana-Garduluĭ, a-luĭ-Semene, Pogoanele, Gadovan.

Izlazurĭ sunt patru, în com.: Florești, Arpadia, Chicioara și Căpinteni.

Viile aŭ o întindere de 69 pog., din care 62 aparțin locuitorilor, iar 7 d-luĭ N. Mandrea. Produc vin alb. Livezile de prunĭ sunt în întindere de 28 hect. și se găsesc pe delimitările locuitorilor.

In cât. Florești se află o mică carieră de piatră.

In Arpadia se află un rotar și un zidar. In Chicioara, treĭ dulgherĭ. In Florești, un rotar, treĭ lemnarĭ și un fierar. In Căpinteni: 2 lemnarĭ.

Căile de comunicațiune ce străbat com. sunt cele următoare: Calea ferată Filiași-T.-Jiŭ, are stație de drum de fier în com. Gilort, departe de 3 kil. de com. Florești; stația Filiași este la 10 kil. depărtare; calea județeană, lungă de 3 kil., numită Gilortul, ce trece prin centrul com.; calea națională, numită Pasul-Vulcanul, lungă de 2 kil.; 3 căĭ de 3 kil. lungime trec prin centrul comuneĭ.

Venitul com. pe 1893—94 a fost de 2359,58 leĭ și cheltuelile de 2355,71 leĭ.

Distanța la comunele vecine: de la Florești la Craiova este de 64 kil.; de la Florești la Poiana este de 13 kil.; de la Florești la Țîntăreni este de 4 kil., de la Florești la Valea-Bouluĭ este de 25 kil.; de la Florești la Fratoștița este de 3 kil.; de la Florești la Filiași, reședința sub-prefecturei, este de 11 kil.

Vite cornute 240, oĭ 124, caĭ 40, porcĭ 82.

Florești, *com. rur.*, pl. Sabarul, jud. Ilfov, situată pe malul stîng al rîuluĭ Răstoaca, spre V. de București, 35 kil. departe de acest oraș.

Se compune din satele: Florești-d.-s. și Florești-d.-j., cu o populație de 1445 locuitorĭ, carĭ locuesc în 370 case.

Se întinde pe o suprafață de 1900 hect. D-niĭ N. Negri și Gr. Porumbaru aŭ 1146 hect. și locuitoriĭ 754 hect. Proprietariĭ cultivă 970 hect. (30 sterpe, 100 izlaz, 46 pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul, afară de 74 hect. carĭ rămîn sterpe.

Sunt 308 contribuabilĭ.

Budgetul com. are la venitурĭ 3986 leĭ și la cheltuelĭ 3947 leĭ.

Are o biserică (la Florești-d.-j.), deservită de 1 preot; o școală mixtă; 1 mașină de treerat cu aburĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 1136 (163 caĭ și epe, 5 armăsarĭ, 426 boĭ, 462 vacĭ și viței, 76 taurĭ, 4 bivolițe) și al celor micĭ de 1728 (176 capre, 1552 oĭ).

Dintre locuitorĭ, 374 sunt plugarĭ, 5 aŭ diferite profesiunĭ.

Arătura se face cu 84 pluguri: 63 cu boĭ și 21 cu caĭ. Locuitoriĭ aŭ: 252 care și căruțe, 200 cu boĭ și 52 cu caĭ.

Locuitorĭ împroprietăriți sunt 252 și neîmproprietăriți, 131.

Comerciul se face de 4 cîrciumarĭ.

S'aŭ stabilit în comună 12 străinĭ.

Florești, *com. rur.* și *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-s., la distanță de 32 kil. de orașul Turnul Severin, iar de Broșteni, reședința plășeĭ, de 6 kil.

Este situat pe văĭ, formează comună cu cătunele: Bîsaci, Călieni, Copăcioasa, Florești-d.-j., Florești-d.-s., Gărdoaia și Mojneni.

Are o populație de 700 locuitorĭ, din carĭ 121 contribuabilĭ; locuesc în 170 case.

Locuitoriĭ posedă: 23 pluguri, 37 care cu boĭ, 9 căruțe cu caĭ; 80 stupĭ.

Are o biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ; o cîrciumă.

Budgetul comuneĭ are la venitурĭ 1270 leĭ, iar la cheltuelĭ 1032 leĭ.

Numărul vitelor este de 1412: 500 vite marĭ cornute, 22 caĭ, 460 oĭ, 80 capre, 10 bivolĭ și 340 rîmătorĭ.

Prin com. trece șoseaua județeană Severin-Tîrgu-Jiul, din care, la Florești, începe șoseaua vecinală Florești-Baia-de-Aramă.

Prin această comună curge pîrîul Pești̇ceana.

Florești, *com. rur.*, jud. Prahova, plasa Filipești. Este situată pe malul rîuluĭ Prahova, la 20 kil. departe de Ploești, capitala județuluĭ, și la 7 kil. de reședința plășeĭ.

Se compune din 2 cătune: Florești și Capul-Roșu, cu o populație de 139 familiĭ, saŭ 723 suflete, 365 bărbațĭ și 358 femeĭ, 47 familiĭ de Țiganĭ și 3 fam. de Nemțĭ. Sunt 117 contrib.

In comună e o biserică, zidită între aniĭ 1826—30 de repausatul Vornicul Grigore Cantacuzino și care s'a rezidit în anul 1888 cu cheltueala Doamneĭ Luxița Gr. Cantacuzino. E deservită de un preot și 2 cîntărețĭ, plătițĭ de proprietarĭ și de comună.

www.dacoromanica.ro

Pe iazul format de rîul Prahova sunt două morĭ de măcinat porumb și grîŭ; o fabrică de var hidraulic cu moara sa pentru măcinat var.

Sunt 86 locuitorĭ împroprietărițĭ la 1864, pe moșiile Florești și Capul-Roșu, cînd li s'aŭ dat 289 hect.

Vite sunt: 65 caĭ și epe, 86 vacĭ, 31 bivolĭ, 1821 oĭ și 522 porcĭ.

Scoala datează în comună de la 1879. S'a frecuentat în anul trecut de 27 băcțĭ și 7 fete, din numărul de 92 copiĭ (60 băeți și 32 fete), cu vîrsta de școală. Cu întreținerea personaluluĭ se cheltuește anual 1080 leĭ. Știŭ carte 95 bărbați și 24 femeĭ.

Comuna are o suprafață de 2659 hect. pămînt de muncă, izlaz, fînețe și pădure.

Aci e o frumoasă grădină și un castel ale proprietaruluĭ moșieĭ.

Comerciul se exercită în comună de 4 cîrciumarĭ.

Budgetul comuneĭ pe anul 1893-94 avea la venitурĭ 3214,17 leĭ, iar la cheltuelĭ 3081,85 leĭ.

In Florești sunt 3 drumurĭ principale șoseluite: șoseaua națională Ploești Predeal; drumul ce vine despre Cîmpina și merge spre comuna Nedelea și Filipești, pe marginea rîuluĭ Prahova și drumul ce vine de la com. Călinești și trecînd Prahova merge la gara Băicoiul.

In partea de V. a comuneĭ trece rîul Prahova și iazul ce vine din Prahova.

Se mărginește cu comunele: Nedelea, Băicoiul, Măgureni și Călinesul și rîul Prahova.

Floreşti, *sat,* jud. Bacăŭ, plasa Bistrița-d.-j., lîngă satul Valea, din com. Valea-Seacă, la poalele dealuluĭ Cărunta.

Are o biserică catolică, clădită în 1871 de locuitorĭ; două cîrciumĭ.

Populația este de 120 familiĭ, saŭ 542 suflete.

Vite sunt: 19 caĭ, 236 vite marĭ cornute, 140 porcĭ și 20 capre.

Floreşti, *cătun,* al com. Gura-Dimieneĭ, jud. Buzăŭ; are 420 locuitorĭ și 54 case.

Floreşti, *sat,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Florești. Are 581 locuitorĭ, (295 bărbați și 286 femeĭ); locuesc în 142 case.

In sat este o școală mixtă, care funcționează din 1857. Este întreținută de stat și comună. Localul construit din bîrne este în bună stare. Este sub același acoperiș cu primăria. In anul școlar 1892—93, a fost frecuentată de 57 băeți și 3 fete (din: Arpadia 5 băeți, Chicioara 8 băeți, Căpinteni 18, Florești 26 băeți și 3 fete). Știŭ carte 40 locuitorĭ.

Este o biserică de lemn, fondată de Bălan Poenaru, cu hramul S-țiĭ Voevozĭ și posedînd 17 pogoane pămînt.

Sunt 3 lemnarĭ și 1 fierar.

Floreşti, *sat,* jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Șimnicul. Are 545 suflete, (297 bărbați și 248 femeĭ). Locuesc în 209 case, construite din zid și bîrne. Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Șimnicul-d.-s., ce este la 400 m. depărtare. In vîrstă de școală sunt 30 copiĭ.

Floreşti, *sat,* face parte din com. rur. Vața, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Are o populațiune de 206 locuitorĭ. Este situat pe Dealul-Ciureștilor.

Floreşti, *sat,* face parte din com. rur. Florești, pl. Filipești, jud. Prahova.

Floreşti, *sat,* în jud. Putna, comuna Pățești, pl. Gîrlele, așezat pe malul Milcovuluĭ, între Focșani și Odobești, la o distanță de 2 ore de orașul Focșani.

Are o populațiune de 95 suflete, carĭ locuesc în 25 case.

Este o biserică parohială, cu hramul Sf. Ilie.

Floreşti, *sat,* face parte din com. Colonești, jud. Tecuciŭ. Situat pe coasta dealuluĭ cu același nume. Aicĭ este reședința comuneĭ. Teritoriul satuluĭ este de 506 hect.

Are o populație de 42 familiĭ, saŭ 154 suflete, carĭ locuesc în 39 case.

In sat este o școală mixtă care datează de la 1867 și se frecuentă de 30 copiĭ (29 băeți și 1 fată); o biserică, cu hramul Sf. Dimitrie, care este făcută la 1822 de locuitorĭ, cu ajutorul Catincăĭ Vîrnav, după cum se vede din o inscripție ce se află d'asupra ușeĭ, biserica care s'a reparat la 1845.

Floreşti, *sat,* în jud. Tutova, pl. Simila, pe pîrîul Simila, în marginea de N. a județuluĭ. E situat într'o vale și înconjurat de jur împrejur de niște platouri frumoase acoperite cu păduri. Are 769 locuitorĭ, din carĭ 79 știŭ carte; locuesc în 210 case. Formează com. Florești, cu cătt. Morile. In toată com. sunt 1227 locuitorĭ.

Are 18 hect. vie, din carĭ 75 ariĭ necultivate și 7 hect. pruni. Locuitoriĭ se ocupă cu rotăria, lemnăria, fierăria și ciobotăria.

Comerciul se face de 14 persoane, în 12 stabilimente comerciale, din carĭ 10 cîrciumĭ.

www.dacoromanica.ro

Aicĭ se face la 20 Iulie un iarmaroc anual.

Are un spital rural cu 48 de paturĭ; o școală de băeți; o biserică.

Contribuțiunile directe ale locuitorilor acesteĭ com. sunt de 4039 leĭ, 81 banĭ.

Prin aceste locurĭ Turciĭ, cîțĭ aŭ maĭ scăpat de sabia luĭ Ștefan-cel-Mare, în urma bătălieĭ de la Racova, aŭ făcut întîiul lor popas.

Floreşti, *sat*, în jud. Tutova, pl. Simila, com. Bogdănești, spre S. de satul Bogdănești. Are 179 locuitorĭ și 57 case.

Floreşti, *mahala*, din com. rur. Fometești, pl. Horezul, jud. Vîlcea. Are o biserică, cu hramul Cuv. Paraschiva, fondată la anul 1750.

Floreşti, *mănăstire*, în jud. Tutova, pl. Simila, com. cu același nume, făcută din piatră și întreținută foarte bine. Are o grădină frumoasă cu pomĭ fructiferĭ și o curte spațioasă, în care se află spitalul.

Floreşti, *deal*, în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Florești.

Floreşti, *deal*, în jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Velești și Balota; se lasă din Dealul-Muereĭ și desparte rîurile ce se varsă pe malul drept al rîuluĭ Geamartul, de rîurile ce se varsă pe malul stîng al rîuluĭ Amaradia.

Floreşti, *deal*, în partea de S. a com. Stoenești, pl. Rahova, jud. Vasluiŭ; face hotarul despre jud. Tutova.

Floreşti, *izlaz*, în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Florești.

Floreşti, *izvor cu apă minerală* (feruginoasă), în satul cu același nume, jud. Tutova.

Floreşti, *loc izolat*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-j., com. Bahna, pe pîrîul Bahna, în apropiere de satul Arămești-Răzeșĭ.

Floreşti, *moșie* particulară, în jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Șimnicul, pe care se găsește și pădure.

Floreşti, *moșie* particulară, în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Florești, satul Florești; aparține d-luĭ N. Mandrea și înainte era a luĭ Barbu Bălcescu. Are o întindere de 600 pogoane arabile. Pe dînsa se găsește și pădure.

Floreşti, *moșie*, în jud. Tutova, pl. Simila, com. Florești, proprietate a statuluĭ, arendată în ultimul period cu 6000 leĭ anual.

Floreşti, *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Sus, com. Florești, satul Florești, pe moșia Florești. Are o întindere de 50 hect. Aparține d-luĭ N. Mandrea și înainte era a luĭ Barbu Bălcescu. Esențe: cer, gîrniță, fag și stejar.

Floreşti, *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Șimnicul.

Floreşti, *pădure*, în jud. Tutova, pl. Simila, com. Florești, are aproape 763 hect., proprietatea statuluĭ.

Floreşti, *pîrîiaș*, jud. Tutova, ce curge prin com. Florești și se varsă în pîrîul Simila.

Floreşti, *punct trigonometric de observație*, lîngă cătunul cu același nume, pl. Ocolul, jud. Dolj; are o înălțime de 212 m.

Floreşti-de-Jos (Căscioarele), *sat*, face parte din com. rur. Florești, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Este situat spre V. de București, la extremitatea județuluĭ, între jud. Dîmbovița și jud. Vlașca, pe malul stîng al rîuluĭ Răstoaca. Aci este reședința primărieĭ.

Se întinde pe o suprafață de 1256 hect., cu o populație de 1093 locuitorĭ.

D-l Gr. Porumbaru are 796 hect. și locuitoriĭ 460 hect. Proprietarul cultivă 680 hect. (20 sterpe, 50 izlaz, 46 pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul (48 hect. rămîn sterpe).

Are o biserică cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală mixtă, frecuentată de 15 elevĭ și 10 eleve, cu întreținerea căreia jud. și com. cheltuesc anual 1350 leĭ. Localul s'a construit de com. în anul 1882, cu ajutorul jud. Școala e la un loc cu primăria.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ.

S'aŭ stabilit în sat 12 străinĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 803 și al celor micĭ de 1299.

Floreşti-de-Jos, *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d. s., com. rur. Florești.

Floreşti-de-Sus (Măgureni), *sat*, face parte din com. rur. Florești, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Este situat la N. de Florești d.-j., pe malul stîng al rîuluĭ Răstoaca. Stă în legătură cu cătunul Stoenești prin o șosea vecinală și cu Poenari-Florescu, prin cătunul Icoana.

Se întinde pe o suprafață de 644 hect., cu o populație de 352 locuitorĭ,

www.dacoromanica.ro

D-l N. Negri are 350 hect. şi locuitorii 294 hect. Proprietarul cultivă 290 hect. (10 sterpe, 50 izlaz). Locuitorii cultivă tot terenul.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor mari e de 338 şi al celor mici de 429.

Floreşti-de-Sus, *sat*, în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-s., com. rur. Floreşti.

Floreştilor (Valea-), *vale*, situată la V. de satul cu acelaşi nume, merge în direcţie N.-S. şi continuă pănă în com. Hurueşti, jud. Tecuciu.

Floreştilor (Valea-), *vale*, în com. Păuşeşti-Otăsăul, pl. Ocolul, jud. Vîlcea.

Florî (Piscul-cu-), *pisc*, în com. Rîjleţul-Vieroşi, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt.

Florî (Valea-cu-), *vale*, jud. Muscel, izvoreşte după teritoriul pădurei Grădiştea, proprietatea statului, şi se varsă în Rîul-Tîrgului, pe malul stîng, după ce udă com. Schitul-Goleşti, pl. Rîurile.

Florica, *cătun.*, format din însurăţei, pe moşia Znagoveanca, din com. Glodeanul-Sărat, jud. Buzău; are 580 locuitori şi 130 case.

Florica, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. Muscel, pl. Podgoria, com. Ştefăneşti, pe linia Goleşti-Cîmpulung, pusă în circulaţie la 1 Iulie 1887. Se află între staţiile Goleşti, (4 kil. 842 m.) şi Gropeni (3 kil. 638 m.)

Înălţimea d'asupra nivelului mării: 257 m. 09. Venitul staţiei pe anul 1896: 15258.20 lei.

Florica, *deal*, în jud. Muscel, pl. Rîul-Doamnei, pe moşia Florica, renumit pentru strugurii săi cei buni şi persicile sale cele gustoase şi mari. Spre E. de Florica, sub deal, se află o fîntînă cu apă minerală, care este aproape necunoscută.

Vîrful dealului se află la 429 m. d'asupra Mării-Negre şi la 342 m. d'asupra Bucureştilor.

In vîrful acestui deal este mormîntul lui I. C. Brătianu. El iubea această localitate pentru-că aci înmormîntase pe primul său copil, pe fetiţa Florica, al cărui nume a dat localităţei, şi pentru-că aci şi-a petrecut cu familia cei mai frumoşi ani ai vieţei sale.

Florica, *moşie*, proprietatea familiei I. C. Brătianu, com. Valea-Mare, pl. Rîul-Doamnei, jud. Muscel. Pămîntul său se cultivă în modul cel mai sistematic. Arbori-cultura şi Viti-cultura pe această proprietate nu lasă nimic de dorit. Aci se află casa lui I. C. Brătianu.

Florica, *baltă*, în jud. Mehedinţi, pl. Blahniţa.

Florica, *poiană*, în com. rur. Albuleşti, pl. Dumbrava, jud. Mehedinţi.

Floricelul, *baltă*, jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Poiana.

Floricica, *nume*, dat de locuitori *cătunului* Florica, din com. Glodeanul-Sărat, jud. Buzău.

Floricica, *colină*, în jud. Buzău, com. Policiori, cătunul Plopeasa-d.-j., acoperită de vie şi fîneaţă.

Floricica, *sfoară de moşie*, în jud. Buzău, com. Pîclele, fostă proprietate a statului, pendinte de mănăstirea Banul, încorporată cu moşia Pîclele şi cu Sforile-Banului, din com. Piclele.

Floricica, *pădure*, jud. Buzău, divizată în două părţi: una în com. Policiori, căt. Plopeasa, cu 150 hect., şi alta în com. Pîclele, căt. Joseni, numită şi Muchea-Aninoasei.

Floricul, *loc izolat*, jud. Vîlcea, com. Cracova, pl. Ocolul.

Florii (Dealul-), *deal*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Putrida; se desface din dealul Strejeni, şi brăzdează partea de V. a comunei; e acoperit cu păşuni şi păduri.

Florii (Movila-), *movilă*, în jud. Buzău, com. Gherăseni, căt. Sudiţi.

Florii (Poiana-), *deal*, în jud. Buzău, com. şi căt. Calvini, acoperit cu fîneaţă şi pădure.

Florii (Tufele-), *pădure*, în jud. Buzău, com. Gherăseni, căt. Sudiţi. Are 240 hect. şi se află pe moşia Schei, proprietatea bisericei Sf. Nicolae din Braşov.

Florile-Albe, *munte*, jud. Gorj, plaiul Novaci, la S. munteluî Corneşiul şi la N. comunei Cernădia.

Florile-Albe, *munte*, despre moşia Radoşi, plaiul Novaci, jud. Gorj, situat între munţii: Păsala, Macaria, Băileasa, plaiurile Frunţei şi Negrişorul.

Florilor (Movila-), *movilă*, spre N. de com. Orlea, jud. Romanaţi; face parte din un lung şir de măgure ce urmează paralel cu cursul Dunării.

www.dacoromanica.ro

Florișorul, *pîrîŭ*, izvorește din dealurile situate la V. de com. Sinești, curge către S.-E. pe teritoriul comuneĭ Florul, pl. Mijlocul, jud. Olt, traversează comuna și dă în rîul Vedea pe dreapta luĭ.

Floriul, *munte*, la E. de cătunul Posada, com. Comarnicul, pl. Peleșul, jud. Prahova.

Floriul, *vale*, izvorește de la poalele munteluĭ Floriul, com. Comarnicul, plaiul Peleșul, jud. Prahova, curge de la N.-E. către S.-V. și se varsă în rîul Prahova, pe malul stîng, tot în raionul com. Comarnicul.

Floroaia-Arvinte, *deal*, în jud. Vasluiŭ, pl. Stemnicul, com. Bîrzești. Vezĭ Ludești-Budăiul, sat.

Floroiul, *pădure*, pe moșia Hudești, com. Hudești, pl. Prutul-de-Sus, jud. Dorohoiŭ.

Floroiul, *hîrtop*, pe moșia Oroftiana, com. Oroftiana, plasa Herța, jud. Dorohoiŭ.

Floroiuluĭ (Hîrtopul-), *hîrtop*, pe moșia Hudești, com. Hudești, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ.

Florul, *com. rur.*, jud. Olt, pl. Mijlocul, situată pe pîrîul Florișorul și malul drept al Vedeĭ, la 35 kil. departe de capitala județuluĭ și la 13 kil. de reședința plășeĭ.

Se compune din satele Florul și Jarcaleți, cu o populațiune de 110 familiĭ, saŭ 580 locuitorĭ, din carĭ 138 contribuabilĭ; locuesc în 98 case și 4 bordee.

Comuna are o vechime de vr'o 100 anĭ. Se zice că s'a înființat de un anume Constantin Caracostea, care fiind mare antreprenor al dijmărituluĭ Turcesc, din Constantinopole, avea aci un conac mare și frumos, înconjurat de marĭ și numeroase tîrle, carĭ s'aŭ transformat maĭ tîrziŭ în bordeie. Constantin Caracostea, negustor grec, avea marĭ relațiunĭ comerciale cu Constantinopole. Tudor Vladimirescu, socotindu-l de iscoadă în țară, a pus de i-a prădat casa și jefuit averile. El a lăsat o fată și doĭ fiĭ: Hristodor și George Caracostea. Fata deveni soția luĭ Constantin Șetrarul, proprietarul Stoicăneștilor, care fu tăiat de Turcĭ, chiar în brațele soțieĭ sale.

Locuitoriĭ, la început maĭ toțĭ păstorĭ, sunt Romînĭ și se ocupă cu plugăria, afară de 4 Bulgarĭ, grădinarĭ.

Sunt 86 locuitorĭ împroprietărițĭ după legea rurală cu 286 hect., afară de alțĭ 12, împroprietărițĭ numaĭ cu locurĭ de casă, din proprietatea d-luĭ Caracostea.

Vite sunt: 30 caĭ, 110 boĭ, 70 vacĭ, 600 oĭ și 100 porcĭ.

Teritoriul comuneĭ se întinde pe o suprafață de 2560 hect.

In raionul comuneĭ se află o moară cu aburĭ sistematică și o grădină foarte bine îngrijită, de grădinarĭ specialĭ, sunt proprietățĭ ale d-luĭ C. H. Guva. In com. sunt localurile de: școală, primărie și biserică. Biserica a fost fondată în satul Florul, de numitul C. Caracostea, la 1814, și reparată la 1836, de fiiĭ săĭ Hristodor și George C. Caracostea. E deservită de 1 preot și 1 cîntăreț, plătițĭ de enoriașĭ.

Școala s'a înființat aci la 1873. Se frecuentă de 25 copiĭ (toțĭ băețĭ) din numărul de 97 (55 băețĭ și 42 fete) cu vîrsta de școală. Intreținerea eĭ costă pe stat 1080 leĭ anual.

Știŭ carte 30 bărbațĭ și 5 femeĭ.

Sunt 30 stupĭ.

Pămîntul de cultură e maĭ mult șes și fertil.

Comerciul se face în comună de 2 cîrciumarĭ.

Budgetul comuneĭ pe ultimul an financiar, prezintă la venitурĭ suma de 8649 leĭ și la cheltuelĭ 8643.

O șosea comunală leagă comuna la N. cu Icoana, la E. cu Tufeni din Teleorman și la S.-V. cu Șerbănești-d.-j. Teritoriul comuneĭ e udat la E. de rîul Vedea, în care dă pîrîul Florișorul.

La N.-E. se întinde, cu direcțiunea N.-V. către S.-E., Dealul-Vedeĭ numit și Stîrcul, care formează în malul Vedeĭ o rîpă foarte mare; iar pe luncă este un zăvoiŭ, numit Crîngul-Moreĭ, și alte ruine.

La V. lîngă cătunul Jarcaleți se află ruinele caselor d-luĭ C. Caracostea, prădate de panduriĭ luĭ Tudor, la 1821.

La S.-V. se înalță dealul Albota, și aproape de pîrîul Florișorul, la V. de satul Florul, se află un heleșteŭ.

Se mărginește la N. cu com. Icoana, la E. cu rîul Vedea, care servă de limită între Olt și Teleorman, și o separă de com. Tufani, la S. cu Șerbănești și la V. cu Tîmpeni.

Florul, *cătun*, pendinte de com. Florul, pl. Mijlocul, jud. Olt, situat pe pîrîul Florișorul și malul drept al rîuluĭ Vedea. E reședința comuneĭ. Are o biserică cu următoarea inscripțiune:

Doamne, cela ce cu puterea ta proslăvești pe ceĭ ce iubesc podoaba casceĭ tale și lăcașul slaveĭ Sfinției-Tale, primește și acest sfînt lăcaș, care întru slava și cinstea Sf. Impărațĭ Constantin și Elena și a înaltuluĭ mucenic Dimitrie, s'aŭ zugrăvit și zidit din temelie de D-luĭ Ju-

www.dacoromanica.ro

pîn Constantin Ioanid Caracostea. la leatul 1814 și în anul 1836 s'a reparat și zugrăvit de feciorii răposatului C. I. Caracostea: Hristodor C. Caracostea, George Caracostea, în zilele Prea Inălțatului Domn Alexandru Dumitru Ghica Voevod, fiind Episcop Prea Sfinția Sa, Kir Ilarion Argeșiŭ, 1836, Octombre 24.

Fluerarului (Movila-), *movilă*, pe teritoriul com. Tîrgușorul-Noŭ, pl. Tîrgșorul, jud. Prahova, situată între Tîrgușor și Țigănia, pe malul stîng al Leaotului.

Pe această movilă se cultivă cereale.

Fluerea, *deal*, în com. rur. Busesci, plaiul Cerna, satul Nadanova, jud. Mehedinți.

Fluturele, *punct de hotar*, în partea de V. a văeĭ Lozova, com. Braniștea, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ.

Foaia-în-Fir, fostă *mahala*, în jud. Mehedinți, pl. Ocolul, com. rur. Bresnița.

Foamea, *movilă*, pe teritoriul com. Cegani, pl. Ialomița-Balta, jud. Ialomița; are 13 m. înălțime.

Foarfeca, *loc izolat*, la 4 kil. spre S.-E. de com. Brezoiul, pl. Cozia, jud. Vîlcea.

Fochide, *numire* dată uneĭ *sforĭ* de *pădure*, cam de 2 hect., din com. Gura-Nișcovuluĭ, căt. Săseni-Noĭ, jud. Buzău.

Focșa, saŭ **Bordea**, *sat*, în partea de N. a com. Lunca Banuluĭ, pl. Prutul, jud. Fălciŭ; e așezat pe șesul rîuluĭ Prutul, în loc mlăștinos.

Are o populație de 22 familiĭ, saŭ 82 suflete, din carĭ 17 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ de aicĭ, se zice, aŭ răzășiĭ în trupul moșieĭ Măldăreni, căpătate în timpul Hatmanuluĭ Costache Ghica.

Focșa. Vezĭ Bîtca-Focșa, jud. Suceava.

Focșa, *suburbie* a orașuluĭ Tecuciŭ, jud. Tecuciŭ, în partea de N.-E., pe malul drept al Bîrladuluĭ.

Focșa, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., de pe teritoriul com. Leca.

Focșa, *deal*, în partea de V. a com. Șchiopeni, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ.

Focșa, *poiană*, jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-s., com. Racova, din pădurea Racova.

Focșa, *platoŭ*, pe teritoriul satuluĭ Valea-Caselor, com. Lipova, pl. Racova, jud. Vasluiŭ.

Focșani, *com. urb.*, reședința prefectureĭ jud. Putna, situată la limita jud. Putna, spre S.

Distanța orașuluĭ de capitala Țăreĭ e de 198 kil.

Altitudinea orașuluĭ e de 85 m. deasupra nivelului Mărĭĭ-Negre.

De jur-împrejurul orașuluĭ se întinde o vastă cîmpie, pe care sunt așezate la N. căt. Făureĭ, Precistanul și Balta-Rațeĭ, în partea dreaptă a Putneĭ; la E. căt. Jorești, Vînători și Mîndrești din al căruĭ lac se scot peștĭ și se aduc în Focșani; la S. e jud. R.-Sărat, de care se desparte prin rîul Milcov, iar la V., Odobești, pe a căruia șosea se întinde, de la marginea Focșanilor și pănă la Odobești, casele ce aparțin cătunelor: Gugești, Florești, Pînticeștĭ, Botești și Pătești, ce fac parte din com. Pătești.

Populațiunea comuneĭ, după cel din urmă recensămînt, e de 3819 familiĭ, saŭ 17039 suflete: 8272 bărbațĭ, 8767 femeĭ; 11516 Romînĭ, 39 Grecĭ, 48 Sîrbĭ, 32 Bulgarĭ, 43 Ruși, 25 Germanĭ, 3360 Ungurĭ și Austriacĭ, 13 Francezĭ, 27 Italienĭ și 1933 de alte naționalități; 11627 ortodoxĭ, 673 catolicĭ, 462 armenĭ, 4259 mozaicĭ și 18 lipovenĭ.

Știŭ carte 6283 persoane: 4152 bărbațĭ, 2131 femeĭ.

Cultul. — In oraș sunt 10 bisericĭ parohiale și 14 filiale:

Parohiale: Biserica Cuv. Paraschiva (Domnească), Sf. Gheorghe, Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ (Donie), Sf. Mina, Nașterea Sf. Ioan Botezătorul, despre care se vorbește și în hrisovul cu anul 7172, al răposatuluĭ Grigore-Ghica-Basarab-cel-Bătrîn, prin care se dovedește că această sfîntă mănăstire este fondată de acest domnitor, cînd a și înzestrat-o cu moșiile Popești și Bărbulești, precum și cu trupurile Cîlnigele-Focșeneanca, Buzăeneasca și Obileasca, din prejurul Focșanilor.

Moșiile Tătuleasca, Retezațiĭ, Budești, Mîndrești, Golești, Vîrteșcoiul și Gătejul sunt donațiĭ, făcute acesteĭ mănăstirĭ, de moșneniĭ de pe lîngă aceste locurĭ.

Moșiile Dragosloveni, cu trupurile Vîrzești și Gălădoșani, sunt donațiĭ făcute mănăstireĭ de răposatul Grigorie-Ghica cel tînăr și de moșneniĭ din partea loculuĭ, cum se arată în hrisovul, din anul 7241, al acestuĭ domnitor.

Moșiile Urseștĭ, Codreni, cu trupul Tulăurești, Zăboeni, cu trupul Olteni, sunt cumpărate de Egumenul Filoteiŭ, ca și alte petice, tot de el, de la moșneniĭ răzorenĭ pe seama mă-

www.dacoromanica.ro

năstireĭ și cu baniĭ din veniturile mănăstireĭ.

Intre hărtiile acesteĭ mănăstirĭ, se maĭ află și hrisovul luĭ Duca Bb., cu anul 7182, prin care zice că de la locuitoriĭ de pe moșia Retezați să ia mănăstirea numaĭ dijmă, oerit și vinărit.

Tot asemenea dispoziții se găsesc luate și prin hrisovul cu anul 7223 al luĭ Nicolae Voevod pentru locuitoriĭ satuluĭ Golești.

Către acesta, prin cartea răposatuluĭ Grigore-Ghica cu anul 7243, se îndatorează mănăstirea a da cîte 50 leĭ învățătoruluĭ școaleĭ din Focșani.

Osebit de acestea, se maĭ găsește trecută și chiria ce cată să ia mănăstirea de la cîrciumele și casele de pe pămîntul mănăstireĭ, printre cărți domnești a luĭ Const. Basarab, a luĭ Grigore-Ghica Bb. și a luĭ Const. Nicolae Bb., părtinind pe mănăstire ca de la ceĭ ce vor vinde vinul să ia chirie numaĭ baniĭ 132, iar de la case numaĭ baniĭ 32.

Metanul biserice Udricanul din București, cu două moșiĭ Frasinul și Netezesc, s'a închinat mănăstireĭ de unul, Maxalațiŭ, care n'a fost nicĭ fondator nicĭ înzestrător al acesteĭ biserici.

Iată Hrisovul luĭ Io. Grigorie Ghica Vv., feciorul prea bunuluĭ bătrăn Io. Gheorghe Gh. Vv., asupra mănăstireĭ Sf. Ioan din Focșani:

Ca să fie domnicĭ mele ocină din Butulești. din hotarul Văsnești lor până la hotarul Găurenilor, din cîmp din Siliștea satuluĭ cu vie, cu pomet de preste tot hotarul, care cît se va alege, însă stînjeni 561, afară de patru funiĭ de ocină ce sunt ale luĭ Tănasie Căpitanul, pentru că o am cumpărat Domnia mea. de la Badiŭ, ficiorul luĭ Ionașcu Ciocan, ot Gîrbovi și de la Roman ficiorul Butești ot Siclea și de la Avram. ficiorul Budoiuluĭ ot Budolești și de la Radul. ficiorul Raduluĭ ot Sam și de la Constantin. ficiorul Bușteluĭ ot Sihle și de la Marina. fata luĭ Vladu ot cumplitul, și de la Stana. fata Tomeĭ ot Burlești, drept baniĭ gata ugĭ 84: și iar să fie Domnieĭ mele un vad de moară gata în apa Milcovuluĭ la sat la Vîrteșcoiu, care vad l'am cumpărat Domnia mea de la popa Vasile din Ciorăști. drept baniĭ gata 3600: și iar să fie Domnieĭ mele. 4 pogoane de vie făcătoare în dealul Vîrteșcoiuluĭ la Jariște care le am cumpărat Domnia mea de la popa Tudor din Vîrteșcoiu; drept baniĭ gata 7400: și iar să fie Domnieĭ mele. 4 pogoane de vie făcătoare și loc 2 pogoane sterp în dealul Vîrteșcoiuluĭ. la Poeniță, care le am cumparat Domnia mea la Stan. feciorul luĭ Dumitru Cojocarul din Virteșcoiŭ, drept baniĭ gata 6000; și iar să fie Domnieĭ mele, un pogon și jumătate vie făcătoare în dealul Vîrteșcoiuluĭ, în Jariște. care l'am cumparat Domnia mea de la Petcofeciorul Vladuluĭ din Vîrteșcoiŭ. drept baniĭ gata 1800: și iar să fie Domnieĭ mele, 2 pogoane de vie facatoare in dealul Vîrteșcoiuluĭ la Jariște. care le am cumpărat Domnia mea de la Oancea cu Ceșari, din Vîrteșcoiĭ. drept baniĭ gata 2760: și iar să fie Domnieĭ mele 4 pogoane de vie făcătoare în dealul Vîrteșcoiuluĭ la Poeniță. care le-am cumparat Domnia mea de la Stan și de la fratesău Ionașco. ficiorii luĭ Ionașco din Vîrteșcoiu, drept baniĭ gata 6180: și iar sa fie Domnieĭ mele. 5 pogoane de vie cu loc de casă. vie facătoare în dealul Cirligelor la Halgi. care le-am cumpărat Domnia mea. de la Lazarul din Cirligc. drept baniĭ gata 6000 și iar sa fie Domnieĭ mele un pogon de vie făcătoare în Jariște. care le-am cumpărat Domnia mea de la Drăgan. feciorul Hărliteĭ, din Vîrteșcoiu. drept bani gata 1500: și iar să fie Domnieĭ mele un pogon și jumătate vie. facătoare, în dealul Vîrteșcoiul care l'am cumpărat Domnia mea de la popa Vasile. drept baniĭ gata 1600. pentru că aceste moșiĭ și vaduri de moara și pogoane de vie, cumpăratule-am Domnia-mea tot pe baniĭ gata de la stapiniĭ lor. vînzînd de a lor bună-voe fara de nicĭ-o silă. cu zapise și cu știrea tuturor boierilor. dinprejurul loculuĭ, luînd toțiĭ baniĭ deplin la mîinele lor. ca sa fie Domnieĭ mele moșie statatoare în veci: deci după aceasta datu-le-am Domnia mea la sfînta și Dumnezeiasca mănastire de la Focșani, unde este hramul Nașteriĭ luĭ Sf. Ioan Botezătorul, care mănăstire Domnia mea o am făcut din temelie, și le-am dat Domnia mea acestea toate care maĭ sus scrise, ca să fie sfinteĭ mănăstirĭ de întarire și calugărilor de hrană: iar Domnieĭ mele și parinților Domnieĭ mele de pomana în veci și de nimenĭ să nu fie clintit după cuvîntul Domnieĭ mele.

Leat 7172 (1664) August 26.

Iω. Grigore Ghica Vv.

Maĭ tîrziŭ cu 10 anĭ, adecă în 7181 (1673), Aprilie 16, prin un hrisov, același Domnitor a făcut danie aceleași biserică:

In satul Stanomirești ot sud Slam Rîmnic. stînjenĭ 235 și în Siliștea Coianilor stînjeni 250, din cîmp din pădure, din apă și din șederea satuluĭ de peste tot hotarul verĭ cît se va alege. Pentru ca aceasta ce este maĭ sus ocină, din Stanomirești și din Coiani. fost-a a luĭ Ghiorghița și a fratîne-săŭ Cîrstea. ficiorul luĭ Gheorghe Capitanu, din Răchinet și toată a fost pe seama lor și o aŭ ținut cu buna pace; iar cînd au fost acum în zilele Domnieĭ mele. iar Ghiorghiță și cu fratesăŭ Cîrstea. ficiorul luĭ Gheorghe Căpitan. cĭ de a lor bună-voe aŭ venit la Domnia mea de au vîndut din Stanomirești stînjenĭ 235 și din Siliștea Coianilor stînjeni 250, care fac împreună stînjeni 485. stînjenul cîte baniĭ 30. care fac galbeni 72 și 5 baniĭ: și le-am dat Domnia mea toțiĭ baniĭ gata și deplin în mînile lor. dînd zapisul lor de vînzare la mîna Domnieĭ mele și cu toțiĭ boeriĭ ceĭ marĭ aĭ divanuluĭ marturie, carĭ scriĭ în zapis ca să fie Domnieĭ mele moșia stătătoare: iară după aceea fiind aceasta sfîntă mănăstire ce scrie maĭ sus Domnieĭ mele, socotit-am Domnia mea de am dat și am adus sfinteĭ manastirĭ cu această ocină ce scrie maĭ sus, ca să fie sfinteĭ mănăstirĭ de ajutor și de întarire și călugărilor de hrană și de îmbrăcăminte, iar Domnieĭ mele și răposaților Domnieĭ mele de pomana în veciĭ și de nimeneа neclintită după cuvîntul Domnieĭ mele. (Urmează iscaliturile martorilor).

Hrisovul sfinteĭ mănăstirĭ din orașul Focșani, prin care i se încuviințează «să iae pe an bolovanĭ sare 200, i al zecelea ban din părcălăbia de Focșani»:

Sfinteĭ și Dumnezeeșteĭ mănăstirĭ din orașul Domnieĭ mele Focșani, care este făcuta și înălțată din temelie de reposatul

www.dacoromanica.ro

Iw. Grigorc Vodă, undc se prăsnuește hramul sfîntuluĭ pururea înainte mergătoriu și Botezătoruluĭ Ioan și Părinteluĭ Egumen și tuturor părinților călugărĭ cîți vor fi locuitorĭ la aceastâ sfîntă mănăstire, ca să fie sfînteĭ mănăstirĭ milă dc la Domnia mea din toată vama și părcălăbia tîrguluĭ Focșanilor al 10-lea ban, care este dată și miluită încă și dc răposatul Grigorc Vodă, ctitor sfînteĭ mănăstirĭ și să aibă a pune călugărieĭ omul lor ispravnic, ca să fie dc-impreună cu vameșii și ce s'ar strînge, mult saŭ puțin, să aibă a lua vameșii 9 banĭ și ispravnicul sf. mănăstirĭ un ban, pentru că răposatul Grigorc Vodă cînd aŭ fost în domnia Domnieĭ sale încă d'întîiĭ aŭ înălțat această sfîntă mănăstire ot Focșani și o aŭ întemeiat și cu altele sunt împrejur și cu a cĭ stare și a părinților chiverniscală o aŭ întărit-o și o aŭ adaus cu moșiĭ, cu Țiganĭ și cu altc ce trebuc sfînteĭ mănăstirĭ, precum și alțĭ pravoslavnicĭ și milostivĭ domnĭ maĭ dinainte vreme aŭ fost miluit a le lor sfinte și Dumnezecști mănăstirĭ dc aicĭ din țară și dc prin țară și de prin alte părți cu ale cinstite hrisoave cu obișnuitele milĭ, că acestea stătătoare și veciuice din venitul țăreĭ care se țin dc sunt dc ajutor sfînteĭ mănăstirĭ și de hrana părinților ce sunt până în ziua dc astă-zĭ. Așișderea și răposatul Grigorc Vodă, lîngă altele ce aŭ dat și aŭ adaus la acesiă sfîntă mănăstire, aŭ fost miluit și cu această milă ca să aibă a lua sfînta mănăstire din vama Focșanilor, din dece banĭ un ban, cum s'a scris maĭ sus, și că în urma răposatuluĭ Vodă Grigorc întărit-a mila această și răposatul Duca-Vodă, și răposatul Șerban-Vodă, și răposatul Constantin-Vodă Brîncovcanu și răposatul Ștefan-Vodă și răposatul Nicolac Vodă, pe tocmeala și așezămîntul ce scrie mai sus; și iarăși să fie milă sfînteĭ mănăstirĭ dc la Domnia mea de la Ocna ce se chiamă Telega, mertic de sare pc an bolovanĭ 200, să aibă a lua părinții călugărĭ această sare la vremea cînd iaŭ și alte mănăstirĭ și să o încarec de la gura Ocnei, să o ducă să o vînză măcar la orĭ-ce vad ar vrea fără vamă și fără ghiumbruc, și dc către vameșii accia să aibă pace; și iar să fie sfînteĭ mănăstirĭ două cîrciumĭ în orașul Domnieĭ mele Focșani ca să vînză vinul mănăstirĭĭ și aceste două cîrciumĭ să fie în pace și iertate dc fumărit, dc cămînărit și de alte orînduelĭ; dc toate cîte ar maĭ eși pe tîg, de nicĭ uncle nimic val saŭ bîntuială să nu aibă, ca să poată fi dc vînzare vinul mănăstirĭĭ pentru că aceste mile sunt date și miluite la această sfîntă mănăstire încă și de la alțĭ răposați domnĭ, precum am văzut Domnia mea hrisoavele Domniilor sale, încă și hrisovul Domnieĭ sale Mihail Racoviță-Vodă, făcut și întărit unul după altul pe aceste mile ale acesteĭ sfinte mănăstirĭ dc la Focșani, cum scrie maĭ sus; drept aceea și Domnia mea încă am înoit și am întărit mila și cu acest hrisov al Domnieĭ mele, ca să fie sfintei mănăstirĭ aceste milĭ și venituri de ajutor și întărire părinților călugărĭ hrană și îmbrăcăminte, iar Domnieĭ mele veciuică pomenire; așișderea și în urma Domnieĭ mele pe care va alege Domnul Dumnezeŭ a fi Domn și stăpînitor al acestuĭ cinstit scaun al Țărcĭ Romînești încă îl rugăm și-l poftim, pentru numele Domnuluĭ și Mîntuitoruluĭ nostru Isus Hristos, ce este în troiță slăvit, ca să înnoiască și să întărească mila aceasta și veniturile ce sunt maĭ sus zise, ca să fie pentru folosul și iertarea păcatelor luĭ și ca Domnul Dumnezeŭ pe acel blogocestiv Domn să-l cinstească și să-l miluească întru a sa stăpînire liuă pace și îndelungată viață și în veacul ce va să fie, la repausul veciuic sufletul luĭ să fie, și am întărit Domnia mea hrisovul acesta cu însă-și credința Domnieĭ mele, Iw Alexandru Ioan Ipsilante Voevod și cu credința prea iubiților Domnieĭ mele fiĭ, Constantin-Vodă și cu sfatul cinstiților și credincioșilor boerĭ celor marĭ aĭ divanuluĭ Domnieĭ mele, Pan Dumitrache Ghica vel Ban, Nicolae Dudescu vel Vornic dc țara de sus... (urmează iscăliturile celor-l'alțĭ boerĭ) și s'aŭ scris hrisovul acesta întru întîiul an din domnia Domnieĭ mele, aicĭ în Țara Romînească, în orașul Bucureștĭ, la anĭĭ dc la zidirea lumeĭ 7283, iar de la nașterea Domnuluĭ Dumnezeŭ și mîntuitoruluĭ nostru Isus Hristos, 1775, de Constantin Dascălul slovenesc ot Sfeti Gheorghe vechiĭ.

Parohiale maĭ sunt bisericile: Nașterea-Maicеĭ-Domnuluĭ (Săpunarul), Bis. Profetul Samuil care și aceasta posedă hrisovul următor:

Biserica profetuluĭ Samuil din Focșani a fost zidită din temelie de fericitul întru amintire Mihaĭ Cihan Racoviță Vv. pe locul hărăzit de Ioniță Zugravul, după actul din 17 Octombrie 7252 (1744); Domnia sa le-a înzestrat cu toate cele trebuincioase. adecă: cu odăjdiĭ, vase, țiganĭ, etc. prin hrisovul din 7265 (1757) Ianuarie 20, hotărăște ca biserica profetuluĭ Samuil din Focșani să fie sucursală a mănăstireĭ Precista, adăugînd ca: Tustrele aceste sfinte locașurĭ să fie una (adecă și cu biserica de piatră din Bodești) adecă una pe alta să se ajute și toate trebuințele ce vor avea după vreme, precum atît Sf. Samuil, așa cît și biserica de la Bodești să fie datoare Sfînta mănăstire Precista din Roman a le împlini.

Pentru maĭ bună stare și chiverniscala acestor sfinte mănăstirĭ, n'am voit a le închina la alte mănăstirĭ străine saŭ dc țară, că am așezat hotărînd, că nicăerĭ nicĭ odată închinate să nu fie, fără dc cît mănăstirĭ din țară, să se unelască și slobod să petreacă întru așezămîntul lor ce maĭ sus arătăm.

După încetarea din viață a fericituluĭ întru amintire ctitor, fratele săŭ, Ștefan Mihail Racoviță Voevod ce era Domnitor în Valahia, prin hrisovul din 7272 (1764) Septembrie, dă și închină spitalul din Iași a mănăstireĭ sfîntuluĭ Spiridon, ctitoreasca sa mănăstire din Roman, d'impreună cu sucursalele eĭ, orînduind ca să fie supuse și sub stăpînirea acestuĭ spital d'impreună cu toate daniile mișcătoare și nemișcătoare.

Asupra acesteĭ închinărĭ, Arhiereul Ionichie, Episcopul Eparhieĭ Romanuluĭ, ce era tot odată și Egumen Precisteĭ, a protestat la Domnitorul d'atuncĭ Grigorie Alexandru Ghica Voevod, sub cuvînt că mănăstirea Precista este din temelie zidită cu cheltuiala și osteneala sa și că fericitul întru amintire Constantin Mihail Cihan Racoviță Voevod ar fi dat numaĭ 1275 leĭ înzestrînd-o cu afierosirĭ (închinărĭ) din veniturile Domnești și că Măria Sa Ștefan Voevod n'ar fi avut drept de a închina această mănăstire la spitalul Sf. Spiridon și întru susținerea acestei protestații a înfățișat un hrisov al fericituluĭ întru amin-

www.dacoromanica.ro

tire Mihail Cehan Voevod, cu data de 7265 (1757), Ghenarie 30.

In urma acesteĭ protestărĭ Domnul Grigorie Ghica Voevod, prin hrisovul din 1764, Noembrie 20 decise ca:

Până la sfîrșitul vieței Sf. Sale, mănăstirea Precista cu sucursalele eĭ să fie în seama și purtarea de grijă a sfinției sale; iar după săvîrșirea vieței sale, mănăstirea Precista cu metoacele eĭ, va rămînea cu purtarea de grijă a Epitropilor mănăstireĭ Sf. Spiridon.

Dar în urma unor înstrăinărĭ de banĭ din averea Precisteĭ, făcută de Episcopul Ioanichie, prin hrisovul din 1765, Ianuarie 15, s'a dat această mănăstire, cu metoacele eĭ, în stăpînirea bisericeĭ Sf. Spiridon.

După trecerea de un an, văzîndu-se că veniturile eĭ nu întrec de loc cheltuelile făcute, tot Domnul Grigorie Ghica, prin hrisovul din 20 Maiŭ 1766, le-a dat iarăși în stăpînirea și purtarea de grijă a Sf. Sale Episcopuluĭ de Roman Chir Ioanichie.

Cele-l'alte biserici parohiale sunt: Sf. Dumitru, Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ (Jelăboiŭ), Intrarea-în-Biserică (Tăbăcarĭ).

Filiale: Sf. Dumitru, Sf. Nicolae (Noŭ), S-țiĭ Impărați (Robescu), Intrarea-în-Biserică (Ghergheasa), Sf. Nicolae (Strola), S-țiĭ Voevozĭ (Stamatineștĭ), S-țiĭ Apostolĭ, Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, Sf. Nicolae (Vechiŭ), Intrarea-în-Biserică (Vovidenia), Sf. Spiridon, Sf. Gheorghe (Sudic), Sf. Nicolae (Tăbăcarĭ), S-țiĭ Voevozĭ.

Instrucțiunea publică. — Invățămîntul se predă în 10 școlĭ primare, din carĭ 5 de băeți și 5 de fete. Sunt frecuentate de 1464 copiĭ (875 băeți și 598 fete). Numărul total al copiilor în vîrstă de școală e de 2106. Toate aceste școlĭ sunt construite de comună, după un acelașĭ model, afară de cea din strada Elisabeta (Ocol), care e de o construcție deosebită, după un sistem foarte bun și cea de pe șoseaua Tecuciuluĭ (a luĭ Puiu), care e într'un local închiriat.

Invățămîntul secundar se predă într'un liceŭ de băeți, cu 7 clase ordinare și 2 divizionare, situat într'un local propriŭ și 1 gimnaziŭ de fete (cu 5 clase), situat într'un local închiriat.

Tot aci maĭ e o școală profesională de fete, care, de la Aprilie 1893, a intrat pe socoteala statuluĭ. Această școală a fost fondată de societatea doamnelor din Focșani și acum e situată într'un local propriŭ, construit în stil elvețian și situată pe șoseaua Tecuciuluĭ.

Tot în Focșani se maĭ află orfelinatul, care a fost până aniĭ trecuți în str. Teilor din București, 2 școlĭ mixte izraelite și 2 școlĭ (1 de băeți și 1 de fete) armenești.

Spitale. — In acest oraș se află 3 spitale, din carĭ: unul județean, cu 20 paturĭ, înființat în 1867, spitalul Profetul Samuil, cu 34 paturĭ, înființat în 1838 și aparținînd Epitropieĭ generale a bisericilor Sf. Spiridon din Iași și unul izraelit (întreținut de comunitate) cu 6 paturĭ, înființat în 1871.

La anul 1838, Principele Domnitor, Mihail Grigorie Sturdza Voevod, avînd în privire starea de prosperitate a caseĭ Sf. Spiridon, constatată din darea de seamă pe anul 1837 și budgetul pe anul 1838 și conform prescripțiunilor Regulamentuluĭ Organic de la Cap. III, Anexa lit. F, secția I, art. LX, aŭ ordonat prin înalta rezoluție, pusă asupra anaforaleĭ comitetuluĭ central din anul citat: «se vor clădi și așeza spitale, pe la cele cincĭ maĭ de căpetenie orașe ale Principatuluĭ: Botoșani, Bîrlad, Galați și Focșani, din specialele mijloace ale acelor orașe și întru deplinirea după trebuințe și din prisosurile veniturilor generalniculuĭ spital, lăsînd cea de aproape îngrijire epitropieĭ generalniculuĭ spital din Sf. Spiridon, numind pe acele de afară, părțĭ a generalniculuĭ spital».

In urma acestuĭ înalt ordin, Epitropia caseĭ Sf. Spiridon, luînd măsurĭ pentru aducerea luĭ la îndeplinire, pe lîngă referatul No. 63, din 10 Martie 1838, aŭ înaintat, Comitetuluĭ Central, un proiect pentru chipul înființăreĭ unuĭ spital în Focșani, prin care, între altele, se propune ca: «la Focșani găsindu-se biserica Sf. Prooroc Samuil, metohul Sf. Spiridon de aicĭ din Iași, cu ale sale venitурĭ osebite, care de și se află dată în posesie cu embatic 200 galbenĭ pe an (Ieromonahuluĭ Ioachim Piru, pe vîeață), dar după tratațiile urmate s'aŭ desființat contractul încheiat și pentru că această biserică în a eĭ ogradă, are și puține acareturĭ, în care îngrijindu-se și meremetisindu-se, lucru ce s'aŭ și pus în lucrare să se și așeze cîte crivaturĭ ar încăpea; socotește că veniturile acesteĭ bisericĭ, care după taxim se socotesc a fi de 12 miĭ leĭ, bez venitul moșiilor aflătoare sub împresurare, să se scoată cu totul din încărcăturile veniturilor Sf. Spiridon și să se lase ca venitурĭ pentru cheltuelile bisericeĭ pomenite și a spitaluluĭ ce se înființează acolo». Și indicînd măsurile necesarĭ pentru zidirea unuĭ spital și reparația a 3 odăĭ și o cuhnie, aflătoare atuncĭ în ograda aceleĭ bisericĭ, fixează și sumele anuale necesarĭ în ținerea bisericeĭ și a spitaluluĭ

www.dacoromanica.ro

și anume: 3000 leĭ se socotesc pentru cheltuiala bisericeĭ cu lefurile slujitorilor, 3000 leĭ pentru cheltuelile și leafa Egumenuluĭ, ce urmează a fi și purtător de grijă spitaluluĭ, 6000 leĭ pentru ținerea a 12 crivaturĭ bolnavĭ, socotindu-se cîte 500 leĭ de un crivat, peste tot 12 miĭ leĭ.

Acest proiect aprobat de către Comitetul Central a fost supus întărireĭ Domnuluĭ, care o și dete prin înalta rezoluție din 8 Aprilie 1838.

Epitropia locală compusă din arhimandritul Nectarie, cămănarul Ștefan Dăscălescu și negustătoriĭ Hagi-Pavel și Hagi-Dimitriu, către finele anuluĭ 1842 a și deschis spitalul, cu 12 crivate, iar la confecționarea budgetuluĭ general pe anul 1844 hotărîndu-se la spitalul din Focșani un adaus de 12 crivaturĭ, peste acele înființate acolo, care se și aprobă, așa în cît de la 1 Septembrie 1844, aŭ fost deja 24 crivate.

La anul 1846, după raporturile epitropieĭ aceluĭ spital, sub No. 2 și 151, se constată că unĭĭ din boeriĭ aceluĭ oraș, aŭ dat un ajutor bănesc de 3184 leĭ, cu care s'aŭ adaus zidindu-se din noŭ vr'o cîte-va odăĭ în ograda aceleĭ bisericĭ spre trebuința spitaluluĭ.

La 1 Iulie 1858, se opri funcționarea spitaluluĭ pănă cînd succesiv se va face îmbunătățirile necesariĭ, atît la biserica Prooroculuĭ Samuil, în care nu se maĭ putea face serviciul divin, din cauză că era crăpată și deteriorată, cît și reparațiunile radicale necesariĭ la binalele spitaluluĭ din cuprinsul ograzeĭ aceleĭ bisericĭ.

La 1 Iulie 1860, s'a redeschis spitalul cu 24 crivaturĭ, iar la confecționarea budgetuluĭ general pe anul 1863 s'aŭ adaus încă 7 crivaturĭ, în cît în prezent acel spital are 31 crivaturĭ.

Budgetul. — Budgetul orașuluĭ atinge țifra de 325145 leĭ la veniturĭ și se compune din două zecimĭ adiționale asupra principalelor contribuțiunĭ către stat și alte taxe comunale acordate prin diferite legĭ.

Cheltuelile orașuluĭ sunt repartizate ast-fel:

Serviciul primărieĭ cu casieria comunală, 72433 leĭ; poliția și siguranța publică, 32202 leĭ; subvenția pentru întreținerea pompierilor, 38000 leĭ; serviciul sanitar și salubritatea publică, 31500 leĭ; instrucțiunea publică, 10101 leĭ; cultul, 7120 leĭ; iluminatul, 28552 leĭ; datoria comuneĭ (rate, procente, anuități), 49750 leĭ; cheltuelĭ diverse, 55487 leĭ. Total 325145 l.

Numărul contribuabililor e de 2136. In anul 1886 se afla în acest oraș 2718 contribuabilĭ, iar în anul 1869 eraŭ 2300.

Diviziunea administrativă. — Comuna, care ocupă un teritoriŭ prea mare în raport cu populația, se divide în 4 despărțirĭ saŭ colorĭ, avînd 49 suburbiĭ și 125 strade. Iată și despărțirile cu suburbiile respective:

Despărțirea I (coloarea de roșu), la S.-V., coprinzînd suburbiile: Vălcelele, Tăbăcari, S-țiĭ Voevozĭ, Jălăboiul, Caramzulea, Ghergheasa, Știrbeĭ, Emancipațiĭ, Pastieștiĭ, Vovidenie, Hanu-Mutuluĭ, Precista, Grigoriană și Sf. Nicolae-Vechiŭ.

Despărțirea II (coloarea de verde), la N.-V., cu suburbiile: Cimitirul, Călieni, Casa-Apelor, Gherasim, Sf. Gheorghe, Ispirliul, Poșta-Vechie, Lefteriul, Perjoiul, Grigoriană și Domnească.

Despărțirea III (coloarea galbenă), la N.-E., cu suburbiile: Ovreiască, Profetul-Samuil, Sf. Apostolĭ, Ocolul-de-vite, Amortitul, Cazarma Unirea, Chicioruș, Ionășești, Pruncul, Penitenciarul Central și Stroia.

Despărțirea IV (coloarea albastră), la S.-E., cu suburbiile: Săpunarul, Stamatinești, Sf. Mina, Sf. Dumitru (din Bahne), Bahnele, Cotul-Oanceĭ, Balta-luĭ-Asanache, Grama, Robești, Sîrbeasca și Cotul-Bumbaculuĭ.

Stradele principale ale orașuluĭ, sunt:

a) Strada Mare a Unireĭ, care începe de la vechea barieră București și se termină în N. orașuluĭ. *b)* Strada Găreĭ, prelungită cu strada Centrală, care merge de la Gară, trece pe dinaintea tribunaluluĭ și se sfîrșește pe șoseaua națională ce merge spre Tecuciŭ. Aceste 2 strade aŭ fost pavate cu basalt artificial, în urma creditului de 100000 leĭ, votat de comună și împart orașul în cele 4 colorĭ. *c)* Calea Națională, cu direcția de la S. spre N.; pe ea se face defilarea trupelor în zilele de sărbătorĭ. *d)* Bulevardul Sf. Ioan, pe care e situat liceul «Unirea», teatrul Lupescu, grădina publică și catedrala Sf. Ioan; începe din șoseaua Națională, trece prin fața pieței și dă în strada Mare a Unireĭ. Ambele sale laturĭ sunt plantate într'un mod foarte regulat cu arborĭ. *e)* Strada Elisabeta saŭ Ocolul, care merge paralel cu strada Mare și care dă în tîrgul de vite (ocol). *f)* Bulevardul Căzărmeĭ, de asemenea pavat cu basalt artificial, și care e un fel de continuare a stradeĭ Mare a Unireĭ; începe din fața clubuluĭ sub-ofițerilor și dă afară din oraș, la Milcov, trecînd prin cele 2 rînduri de căzărmĭ. *g)* Ghergheasa, care trece bulevardul Căzărmeĭ și dă în șoseaua Brăileĭ, etc.

www.dacoromanica.ro

Bariere. — Din orașul Focșanĭ eșim pe zece bariere:

Bariera Gărei, la V., situată pe șoseaua ce duce la Odobești; bariera Galați și Brăila, la E.; București, la S.; Botești și Corbul, la S.-V.; Odobești, la N.-V.; Vrancea și Amorțitul, la N.

Piețe. — Orașul posedă două piețe și anume: una în fața bisericeĭ Sf. Ioan, care e maĭ mult de brînzeturĭ, păsărĭ și alte mărunțișurĭ aduse de mocancele din satele învecinate și care la serbătorile naționale servește pentru stabilirea frontuluĭ de soldațĭ în fața catedraleĭ. Cea-l'altă, situată lîngă biserica Domnească, este adevărată piață; ea a fost zidită în 1891 în urma împrumutuluĭ de 100000 leĭ făcut de primărie.

Afară de aceste piețe, maĭ are și un obor (ocol) de vite, cereale, cherestea, etc., situat la N. orașuluĭ, la capătul stradeĭ Elisabeta (care se numește ast-fel, fiind-că după incendiul din 1880, care a consumat toată mahalaua aceasta, augusta noastră regină a contribuit foarte mult pentru restabilirea eĭ. In urma ordinuluĭ primaruluĭ acestuĭ oraș, numaĭ stradele Elisabeta și Cotești maĭ pot servi pentru depozitele de cherestea și lemnăriĭ.

Tîrg săptămînal se face Dumineca, pe cele 2 piețe ale orașuluĭ și Mercurĭ la obor și consistă în vînzarea cerealelor, vitelor și lemnărieĭ aduse de Vrînceni, maĭ ales de ceĭ de la Soveja.

Edificiĭ publice sunt puțin numeroase în acest oraș. Maĭ principale putem nota: Tribunalul, în strada Centrală; primăria, liceul «Unirea» și teatrul Lupescu, pe bulevardul Sf. Ioan, cele 8 edificiĭ ale școalelor primare, palatul Divizieĭ și în fine căzărmile, care populează toată cîmpia ce se întinde la limita de S. a orașuluĭ, pănă la traseul gărei.

Grădina publică este situată pe bulevardul Sf. Ioan, este foarte frequentată de locuitorĭ și posedă un chioșc separat pentru muzică.

Se maĭ afla încă o grădină publică, la N. orașuluĭ, pe șoseaua Tecuciŭ și în fața căzărmeĭ de vînătorĭ, numită Paradis; pe locul eĭ s'a clădit Orfelinatul.

Alimentarea cu apă a comuneĭ se făcea pănă acum zece anĭ într'un mod foarte primitiv, din care cauză și incendiile bîntuiaŭ foarte des acest oraș. Acum orașul are apă în abundență și de o calitate foarte bună. Ea a fost adusă din munțĭ, din Babele și alte izvoare, prin olane de tuciŭ, fiind fie-care stradă prevăzută cu una saŭ maĭ multe cișmele de fier, robinete și gurĭ de apă pentru cazurĭ de incendiŭ.

Armată. — Orașul Focșani fiind situat aproape de Siret și la jumătatea distanțeĭ dintre Carpați și Dunăre, este din punctul de vedere militar, unul din punctele cele maĭ strategice ale Romînieĭ, din care cauză în el se află și foarte multă armată în garnizonă. Toată această armată este așezată în cazărmile situate la sudul orașuluĭ, afară de o mică parte, care este stabilită în cazarma Vînătorilor de pe șoseaua Tecuciŭ, în cazarma Călărașilor de pe bulevardul Sf. Ioan și cazarma din colțul stradeĭ Centrale.

Serviciul poștal se face printr'un oficiŭ poștal, telefonic și telegrafic, al căruĭ venit pe 1896—97 a fost de leĭ 103.342.43.

Justiția. — Focșani posedă o judecătorie de ocol și un tribunal de primă instanță, situat în strada Centrală.

Orașul posedă și un penitenciar central, care servă ca închisoare pentru prevenițiĭ corecționalĭ și recluzionarĭ. La 1871 se aflaŭ în el 38 condamnațĭ (37 bărbațĭ, 1 femee), în 1872 eraŭ 33 (bărbațĭ), iar în 1896 eraŭ 48 condamnațĭ (bărbațĭ).

Serviciul tecnic. — Județul Putna aparține, în cea ce privește serviciul tecnic al Statuluĭ, circumscripțieĭ a VII, cu reședința în Bacăŭ. Consiliul județean are un serviciŭ tecnic special, compus dintr'un inginer-șef, doĭ conductorĭ, treĭ picherĭ și un secretar.

Camera de Comerciŭ a circumscripțieĭ a VIII, compusă din județele: Putna și Rîmnicul-Sărat, are reședința în Focșani.

Serviciul silvic, circumscripția V, compusă din județele Putna și Rîmnicul-Sărat își are reședința în acest oraș.

Economia. — Instrumentele agricole de care dispun cultivatoriĭ orașuluĭ sunt: 6 mașinĭ de treerat cu aburĭ, 5 de bătut porumbul cu aburĭ și 2 cu manivelă, 47 pluguri de lemn și 39 de fier și 3 trioare (mașinĭ de ales sămînțele).

Viticultura. — Cultura viteĭ în anul 1893 a fost pe 2280 hect., producînd 46000 leĭ.

Apicultura. — In acelașĭ an se aflaŭ în comună 355 stupĭ de albine care aŭ produs 471 kilg. miere, și 39½ kilg. ceară.

Industria și Comerciul. — Situațiunea orașuluĭ Focșani, în susul Siretuluĭ, în marginea munților și pe malul Milcovuluĭ, face din el una din situațiunile cele maĭ favorabile pentru buna stare și sănătatea locuitorilor pe de o parte și pe de alta, situația

www.dacoromanica.ro

făcînd din el cheia munților și fiind locul de întîlnire al oamenilor din munți și din cîmpie. E unul din orașele cu viitor comercial foarte mare. Aceste împrejurări au contribuit a face din Focșani un tîrg comercial și industrial; nu mai puțin a contribuit încă și resursele ce le are în podgorii, precum și poziținea lui, de a nu fi prea departe de Dunăre.

Industriile cele mai însemnate din Focșani sunt: tăbăcăria, olăria, cizmăria, căldărăria, argintăria, cojocăria, abageria, dar mai de căpetenie sunt blănăria și tăbăcăria.

Lucrul pieilor se face în ograda fie-cărui tăbăcar, iar spălatul lor se face în Milcov. Sunt mulți tăbăcari, chiar cu capitaluri însemnate, dar în genere, din cauza concurenței străine, această industrie descrește din zi în zi.

Acum se află o fabrică de tăbăcărie în str. Unirea, proprietatea d-lui Nicu M. Anastasiu.

Abageria se lucrează foarte mult și bine în Focșani; asemenea și blănăria. Fabricarea lumînărilor și a săpunului a luat în ultimii ani o dezvoltare foarte mare; se produce anual peste 50000 ocale săpun de o calitate superioară.

După ultimele date ale Camerei de Comerciu se află în acest oraș 600 comercianți și industriași, din cari: 290 Romîni, 245 Mozaici, 36 Armeni, 3 Austriaci, 3 Bulgari, 10 Germani și 13 Greci. Anume se află în Focșani: 1 abagerie, 1 abagerie și bogaserie, 1 fabrică de apă gazoasă, 2 argintării, 1 argintărie și bijuterie, 105 cîrciume, 1 stabiliment de băuturi spirtoase și cărămidărie, 2 de băuturi și cereale, 1 de băuturi și cofetărie, 1 de băuturi și cojocărie, 74 de băuturi și coloniale, 7 de băuturi, coloniale și alte mărunțișuri, 2 de băuturi și făinărie, 1 stabiliment de băuturi și măcelărie, 1 de băuturi și manufactură, 2 de băuturi și pescărie, 5 de băuturi și speculanți de vite, 1 de băuturi și tăbăcărie, 7 de băuturi și alte mărunțișuri, 12 birturi, 4 blănării, 6 boiangerii, 2 boiangerii și prăvălii de cereale, 6 bogaserii, 4 bragagerii, 6 brașovenii, 2 prăvălii de brașovenii și coloniale, 2 brînzării, 12 brutării, 5 cafenele, 2 caretași, 6 căciulării, 5 ceasornicari, 4 prăvălii de cereale, 12 de cherestea, 11 cizmării, 6 cojocării, 4 cofetării, 22 băcănii, 4 prăvălii de coloniale și cherestea, 1 de coloniale și dogărie, 1 de coloniale și lumînări, 1 de coloniale și precupeți, 2 de coloniale și tutun, 12 comisionari, 3 croitori, 2 cuferari, 4 curelari, 4 dogării, 1 stabiliment dogării și cherestea, 1 dricar, 2 droghiști, 4 fabrici de lumînări, 1 de lumînări și tricoterie, 7 făinării, 3 farmacii, 2 fierării, 3 frizeri, 1 fabrică de fringhii, 1 magazin de fructe și mezeluri, 1 galanterie, 6 hăinării, 3 magazine de haine vechi, 5 hoteluri, 1 hotel și birt, 1 hotel cu birt și cafenea, 4 zarafi, 4 librării, 3 lingerii, 1 magazin de lingerie și haine gata, 3 lipscănii, 5 măcelari și tăetori de vite, 33 manufacturieri, 3 magazine de manufactură și bogasierie, 2 de manufactură și coloniale, 1 de manufactură și galanterie, 10 de manufactură și alte mărunțișuri, 6 marchidănii, 1 marchidănie și lingerie, 9 prăvălii de mărunțișuri, 1 de mașini de cusut și case de fier, 1 de mobile, 3 modiste, 3 magazine olării, coloniale și alte mărunțișuri, 1 olărie și marchidănie, 3 de oale și var, 1 orzărie, 2 pălărieri, 2 fabrici de perii, 9 pescării, 1 pescărie și măcelărie, 1 pielărie și tăbăcărie, 1 magazin de porțelanuri, 2 precupeți, 3 simigerii, 1 prăvălie de sticle și porcelanuri, 2 tăbăcării, 5 tinichigii, 2 magazine de tinichigerie, var și sticle, 3 tipografii, 2 prăvălii de trăsuri, 4 vărării, 5 prăvălii de var, gaz și alte mărunțișuri, 2 de vinuri, 2 de văpsele, 14 pielării.

Cele mai însemnate fabrici sunt ale d-nilor Nicu M. Atanasiu, de tăbăcării, în str. Unirea; cea de cherestea a d-nului Nicolae T. Nestor, pe Bulevardul Gării; cea de fringhii și căpestre a d-lui Donig Teodor de pe str. Unirea și cea de teracote a d-lui Herman Iosef, din suburbia Amorțitul.

Notițe istorice. — Nu se știe cînd și de cine a fost fondat orașul Focșani. Cunoștințele noastre despre acest oraș, nu trec peste secolul al XV-lea. Să fie el vechiul Tiasum saŭ vre un alt oraș construit abia după descălecare? Nu putem spune. Nici numele lui nu ne spune nimic. Să fie el format din sufixul topic-*ani*, saŭ din numele Focșa, cum susține Paharnicul Constantin Sion, în «Arhondologia Moldovei»?

Paharnicul Constantin Sion, în a sa «Arhondologia Moldovei» crede că numele de Focșani se trage de la familia Focșa, moldoveni drepți și vechi, încă din vremea lui Ștefan-cel-Mare. Căci după statornicia hotarului Țării, prin gîrla ce aŭ tras-o prin Focșani, la întîlnirea Domnului acolo aŭ făcut masă mare și la sfîrșitul mesei aŭ ales doi oșteni, unul Muntean și altul Moldovean, și i-aŭ pus la luptă cu paharele și a biruit Moldoveanul, și pentru lauda lui, aŭ

www.dacoromanica.ro

dat numele tîrgului ce atunci aŭ hotărît să-l înființeze la hotarul Focșani, că oșteanul acela se numea Focșa. Aceasta este posibil. Un nume Focșa, cu toate că nu-l întîlnim prin cronicĭ saŭ în vre-un document, a putut să existe. El putea să fie derivat întocmaĭ ca și numele Capșa, Lupșa, Popșa, Tomșa, etc., dintr'un nume Foc saŭ Foca, prin sufixul *-șa*. Și într'adevăr găsim sate cu numele de Focșa, unul în jud. Tecuciŭ și cel-l'alt în județul Fălciŭ. S'ar putea chiar ca numele de Focșani să-ĭ vie de la niște locuitorĭ veniți din aceste sate, cu numele de Focșa și stabiliți aci. Lăsăm istoricilor sarcina de a rupe vălul care înconjoară originea acestuĭ oraș. In relațiunea ce o face arhidiaconul Paul din Aleppo asupra călătorieĭ sale prin Moldova și Țara-Romînească, între aniĭ 1650—1660, găsim următoarea descriere a orașuluĭ Focșani, în care numitul s'a oprit timp de 31 zile. «Joĭ, în 21 din Teshrin Alavval, sosirăm la Focșani. Toate aceste tîrgurĭ și sate eraŭ deșerte, populațiunea fiind fugită la munți și pustietăți și drumurile devenind de tot periculoase. Focșani e un oraș întins, prin mijlocul căruia curge un rîuleț; el este ultimul punct pe fruntaria Moldoveĭ, iar dincolo de rîuleț e cel întîiŭ punct de pe teritoriul Țăreĭ-Romînești».

La anul 1668, Vito Pilutio, scriind nunțiuluĭ din Polonia, despre starea bisericilor catolice din Moldova, zice cu privire la Focșani; «In Focsani vista un Prete Ungaro, il P-re e la Madre ono Luterani la Chiesa non ha niente, ha un tanto da gl' huomini în tempo di sendemie, e vi sono da 230 anime».

La 1687, în relațiunea preotuluĭ Giovanni Batista del Monte, despre starea Valahieĭ, în care a stat 22 de aniĭ, Focșani (Zosciano), sunt descrișĭ ast-fel: «citta nelli confinii di Vallahia e Moldavia, situata sopra d'un fiume: la metà e sogetta al principe di Vallahia, l'attra metà al quello di Moldavia».

Cantemir, în «Descriptio Moldaviae» pomenește de Focșani, în termeniĭ următorĭ: «Im eo Focszanii oppidulum ad amnem Milcow, in Valachiae finibus situm, cujus starosta iliius provinciae rebus prospicit».

In anul 1475, după învingerea luĭ Radu-cel-Frumos de către Ștefan-cel-Mare, domnul Moldoveĭ, în urma căreia hotarele Moldoveĭ se întinseră până la Milcov, Focșani fură despărțițĭ în două printr'un canal tras din acest rîŭ (V. Căcaina și Milcovul). rămîind o parte din Focșani în Țara Muntenească (jud. Rîmnicul-Sărat) și un alt Focșani în Moldova.

Focșaniĭ munteștĭ sunt astfel descrișĭ de Fotino: «Focșaniĭ, scaunul Ispravnicilor, prin care trece o gîrlă din Milcov ce face hotar între Moldova și Țara Muntenească; acest oraș se împarte în șapte suburbiĭ (mahalale) și are o mănăstire a Sfîntuluĭ Ioan și șase bisericĭ de piatră».

Focșaniĭ rămaseră ast-fel împărțițĭ până în anul 1859, cînd Milcovul încetă de a maĭ forma hotarul între cele 2 țărĭ surorĭ. Incă azĭ nu s'a șters cu totul urma vecheĭ împărțirĭ a orașuluĭ, numindu-se două piețe ale Focșanilor, un piața Moldova și alta piața Muntenĭ.

Printre evenimentele istorice petrecute în Focșanĭ, saŭ în care Focșaniĭ joacă un rol maĭ însemnat, pomenim următoarele:

In anul 1462, Vlad Țepeș, trecînd Dunărea în fruntea vitejeĭ sale oștĭ, după ce ucise 25000 de Turcĭ, se retrase cu trupele sale pe cîmpia Focșanilor, acoperită azĭ cu noile căzărmĭ ale Divisiuneĭ a VI-a de infanterie.

In anul 1568, Alexandru (fratele luĭ Petru Șchiopul), domnul Munteniеĭ, este lovit fără de veste și învins la Focșani de către boeriĭ moldovenĭ, veniți cu oaste asupra luĭ.

In 1600 Simeon Movilă e învins, aproape de Focșani, la Milcovul-cel-Mare, de oștile luĭ Mihaiŭ-Viteazul.

In 1615, boeriĭ moldovenești Beldiman Logofătul, Sturdza Hatmanul cu Boul Vistiernicul, carĭ plecase cu pîră în contra luĭ Ștefan Tomșa, sunt aduși acestuia la Focșani. Eĭ fuseseră puși în obezĭ din ordinul Vizirului, care era prieten cu Tomșa. Tomșa pune să le taie capetele și le aruncă trupurile în Siret.

In 1639, Mateiŭ Basarab, gonește pe Vasile Lupul dincolo de Focșani.

In 1653, oștile luĭ Vasile Lupul silesc la Focșani, lîngă pîrîul Căcata, pe Dicul, spătarul luĭ Mateiŭ Basarab, a se retrage neavînd oșteniĭ acestuia arme de foc. (Miron Costin, «Opere complecte», I, 605—606).

In anul 1685, în timpul domnieĭ luĭ Constantin Cantemir, cete de tîlharĭ, adunate de prin Țara leșească și Ungaria, de către locuitoriĭ pribegițĭ sub a treia domnie a luĭ Duca-Vodă, prădaŭ și jefuiau neîncetat Focșaniĭ.

In 1687, Constantin Cantemir, domnul Moldoveĭ aflînd de intrarea luĭ Ioan Sobieski, craiul leșesc în Moldova, fuge din Iași și se așează, după povața boierilor, la Focșani.

De oare-ce țara se umpluse de tîlharĭ, parte leșĭ și cazacĭ,

www.dacoromanica.ro

parte de moldoveni pribegi, Constantin Cantemir pune la Focșani pe logofătul Miron Costin, staroste de Putna, dîndu-i volnicie pentru oameni răi de a-i înțepa acolo la margine, pe cîți îi prindea și movile de dînșii făcea.

Purtarea lui Miron Costin cu tîlharii, o descrie și mai bine Neculcea: «Așișderea și Miron Logofătul, fiind staroste la Putna, au făcut Siimeni și Hănsari și au început și dintr'acolo a risipi tîlhării, că numai o dată la o bătae, au prins patru-zeci de tîlhari, și i-au tot tăiat cîte în patru bucăți, și-i au aruncat prepelece pe la drumuri». Prinderea cetelor de tîlhari, de Miron Costin, arderea lor în Focșani, e pomenită și de Nicolae Muste: «i-au prins pre unii cu meșteșug Miron Costin Logofătul, fiind staroste la Putna de i-au omorît înțepați, tăiați și arși cu foc la tîrg la Focșani, unde și acum se cunoaște movila peste oasele lor».

In 1695, Constantin Brîncoveanu aduce apă pe scocuri în Focșanii muntenești: «în Focșani au adus apă de băut pe scocuri cale de două ceasuri».

La 1701, boerii pribegiți din Moldova, sunt trimiși de Constantin Brîncoveanul la Focșani, împreună cu episcopul de Buzău, cu Cornea Brăiloiul, banul de Craiova și cu spătarul Mihail Cantacuzen, cari îi împacă cu Constantin Duca, domnul Moldovei.

In 1711, locuitorii din Bîrlad, al căror tîrg a fost ars cu desăvîrșire de tătari, de teamă să nu cadă în robie, fug spre Focșani. Tătarii nu pot veni aci să prade, fiind apele mari.

Sub a treia domnie a lui Mihail Racoviță, cătanele nemțești, ale lui Frența (Ferenț), se strîng la Focșani, după ce rezistară în mănăstirea Cașinul, la asaltul Tătarilor.

In 1774, se ține în Focșani o adunare a mai multor boeri moldoveni și munteni, prin care se decise compunerea și trimiterea arzurilor i al averilor mai jos notate, alegînd pe Spătarul Cuza și pe Pitarul Chirica, cari să le ducă la Poartă.

Iată punctele principale ce se stabiliră în arzul din Focșani:

a) Alegerea Domnului să fie făcută de Romîni, să rămîe statornic la Domnie, pănă la sfîrșitul vieței sale.

b) Birul țarei să fie acel cum a fost stabilit sub sultanul Mehmed IV.

c) Turcii n'au dreptul de a avea proprietăți în țară.

d) Turcii n'au voe a ține slugi și slujnice din pămînteni, etc., etc.

Deputații munteni așteptară 45 de zile în Focșani pănă ce sosiră cei din Moldova.

In 1777 în Focșani s'a ținut conferința plenipotențiarilor Imperiului Rus și celui Otoman, asupra tractatului încheiat după războiul de la Cuciuc-Cainargi (1774), cînd au fost numiți domni Grigore Ghica III în Moldova și Alexandru Ipsilante în Romînia.

In Ianuarie 1788, Austria declarînd războiu, N. Mavrogheni, domnitorul de pe atunci al Munteniei, crezînd că va avea de luptat mult timp numai contra Muscalilor, își concentrează cea mai mare parte din oștire la Focșani, ca cu ori ce preț să împiedice intrarea muscalilor în Muntenia. Cu acest scop porni oștirea spre Focșani.

Această trimitere și a boerilor în tabăra de la Focșani, era numai o încercare a lui Mavrogheni să vază dacă boerimea, rămasă în țară, ascultă de ordinele lui. Pentru înlesnirea oștirei din Focșani, Mavrogheni dete, în 9 Ghenarie 1788, un pitac prin care poruncește Agăi ca să trimită grabnic tot felul de băcănii la Focșani, pentru că băcănia ce s'a fost deschis, n'avea de vînzare orez.

Unii din boeri și chiar negustători din Focșani, toți trecură la muscali. Domnitorul fu silit să le secuestreze averea și în Iulie 1788 dărui averea lor la Sf. Vlahermă de pe podul Tîrgului-de-Afară. (A se vedea hrisovul fugarilor de la Focșani de avutul lor ce s'au dat la sfînta Vlahermă).

In 1789, armatele Austro-Ruse, comandate de Principele Suvarov, cîștigă asupra Turcilor, cu care era aliat Mavrogheni, bătălia de la Focșani (31 Iulie), făcînd pe Ruși stăpîni asupra Moldovei și Austriaci asupra Munteniei.

1804 Aprilie, Constantin Alexandru Ipsilante, domnul Munteniei, încuviințează de a se aduce apă la cișmelile din Focșani Moldovei de la izvoarele din Pituloasa, de cea-l'altă parte, din Țara-Romînească.

In 1821, Mateiu Deleanu Cneazul Gheorghe, venise la 1821 din Rusia în țară, împreună cu Ipsilante, ca să dărîme împărăția turcească. Dar abia au scăpat de la Tîrgoviște cu vr'o 300 de volintiri și viind la Focșani, au ars tîrgul, apoi fugărindu-i Skender-Aga, ce era cu Turcii, acolo, în mănăstirea Sf. Ion din Munteni, au apucat pe Milcov în Vrancea. De acolo l'au fugărit iconomul Șerban cu Vrînceni.

In 1829, a fost cea mai nenorocită epocă pentru Moldova și mai ales pentru Focșani, căci acolo se aflau ștaburile oștilor Rușești; drumul oștilor erau pe

www.dacoromanica.ro

acolo; staționaŭ, prădaŭ și toată lumea era la cheremul lor.

Și pe lîngă aceasta și o groaznică ciumă pustii tot orașul, de fugiseră toți boerii și cei mari și cei mici; populațiunea săracă murea cu mulțimea, nimeni nu se îngrijea de ea.

Tot în Focșani și-a avut reședința (1858 până la 1860) Comisiunea centrală care aŭ stabilit bazele fundamentale ale organizăreĭ Principatelor-Unite.

Prin decretul, din 10 Iulie 1862, dat de Cuza, Focșani s'a hotărît a fi reședința numaĭ a județ ului Putna, iar județul Rîmnicul-Sărat să aibă de reședință orașul Rîmnic, avînd fiecare autorități judiciare deosebite.

La Focșani, ca punct de hotar, eșeaŭ boerii întru întîmpinarea nouluĭ Domn și anume la Focșaniĭ Moldoveĭ, cînd Domnul venea să ocupe scaunul acesteĭ țărĭ; iar la Focșaniĭ Muntenieĭ cînd Domnul era strămutat din Moldova în Țara Romînească. La plecarea Domnuluĭ din Moldova, boerii îl însoțeaŭ cu alaiŭ cuvenit, pănă la hotar la Focșani. Cronicele vorbesc în multe rînduri despre aceste ceremonii de primire saŭ de întovărășire la graniță a Domnuluĭ. Așa Nicolae Muste, vorbind de strămutarea luĭ Duca-Vodă din Țara Muntenească în Moldova, zice: «și aŭ eșit toți boerii întru întîmpinarea Ducăĭ-Vodă la Focșani.»

Enake Kogălniceanu: «viind Constantin-Vodă Mavrocordat feciorul luĭ Nicolae Vodă, cel maĭ mare, cu domnia întîiŭ a Țăreĭ Moldoveĭ, domn din Țara-Romînească, i-aŭ eșit toată boerimea înainte după obiceiŭ, iar alții la Bacăŭ, alții la Roman».

Acelașĭ: «Decĭ luînd Grigorie-Vodă, al doilea, domnia Moldoveĭ din Țara-Romînească la Moldova aŭ purces din București și i-aŭ eșit înainte la Focșeni mulțĭ boerĭ cu alaiŭ, șezînd acolo treĭ zile».

Acelașĭ: «Constantin-Vodă viindu-ĭ veste de domnia Țăreĭ Moldoveĭ, nu s'aŭ bucurat, căcĭ era deprins în Țara-Romînească; ci, după obiceiŭ, aŭ repezit caimacamĭ aleșĭ și gătindu-se pănă a veni și Skimni-Agasi, Măria Sa aŭ purces din București, care viind la Focșeni după obiceiŭ i-aŭ eșit cîtă-va boerime și slujitorĭ înainte ca la un Domn noŭ».

Acsentie Uricariul, vorbind de strămutarea luĭ Nicolae Mavrocordat din scaunul Moldoveĭ la al Țăreĭ-Romînești, în anul 1717, în locul luĭ Ștefan Cantacuzino, zice: .... mergea spre Focșani pe Siret, dară nu eraŭ conacele gătite și grijite bine din socoteala caimacamilor luĭ Mihaiŭ-Vodă, pentru aceea nicĭ aŭ orînduit să meargă cu Nicolae-Vodă pănă la margine vre-un boer, doĭ, ci numaĭ pe Adam Luca Sulgeriul, și fiind să ajungă în Focșani, în luna Ianuarie, în 22 zile, i-aŭ eșit înainte, la gîrlele Putneĭ, Vintilă vel Căpitan de margine, cu toată slujitorimea și cu steagurile cîte sunt pe margine și, la o movilă ce este cale de un ceas de la Focșani, i-aŭ eșit înainte boerii și slujitorii carĭ venise din București, Petrașco Brezoianul vel Vornic, I Grigore Băleanul biv vel Vornic, I Radul Dudescul, vel Spătar, I Radul sîn Hrizeĭ Vistierul, vel Vornic la Tîrgoviște și alțĭ boerĭ și tocmindu-se alaiul de acolo din loc aŭ intrat într'aceeașĭ zi în tîrg din Focșani și cu mare pompă și mulțimea de oamenĭ și mergînd întîiŭ la biserică la mănăstirea Focșanilor, după aceea aŭ mers în gazdă la casele căpitănești.

Cînd ajunge a la Focșani, Domnul, fie că intra în țară, fie că pleca dintr'însa avea obiceiul să facă aicĭ treĭ zile oturac, adică popas. Așa scrie Enache Kogălniceanu, că Grigorie-Vodă Ghica, cînd a venit pentru a 2-oară la domnia Moldoveĭ, a șezut treĭ zile la Focșani.

Acelașĭ, descriind a treia Domnie a luĭ Grigorie Ghica, zice: acolo în Focșani, s'aŭ împreunat și domniĭ amîndoĭ (Constantin Mavrocordat și Grigore Ghica) și șezînd treĭ zile oturac de acolo și-aŭ luat ziua bună, unul de la altul și au mers fieștecare la țara luĭ.

Acelașĭ scrie maĭ departe, că la orînduirea pentru a 2-oară în scaunul Moldoveĭ a luĭ Constantin Racoviță Cehan, în 1755, acesta ajungînd la Focșani, a șezut treĭ zile oturac, căutînd judecățile săracilor, mergînd și la o biserică de lemn a Mărieĭ Sale, Profetul Samuil, de aŭ auzit leturghia, la care acea mergere aŭ fost pricina de s'aŭ făcut de peatră, cu mîna Episcopuluĭ de Roman.

Pentru a se rechema boerii pribegĭ din Moldova, mergea Mitropolitul țăreĭ saŭ Episcopul cu cîțĭ-va boerĭ la Focșani și acolo îĭ asigura că nu vor suferi nimic din partea Domnuluĭ. Așa la 1704, Constantin Duca-Vodă, a pus Mitropolit pe Mihail Episcopul ot Roman, carele apoĭ a mers cu Donicĭ vel Logofăt și împreună și cu boerii la Focșani, de a chemat pribegii.

Focșani, *stație de dr.-d.f.*, pe linia București-Iași (Buzăŭ-Mărășești), jud. Putna, pl. Bilieștĭ, orașul Focșani. Din Focșani pleacă o linie lăturalnică la Odo-

www.dacoromanica.ro

beștĭ. Se află pe linia Buzău-Mărășești, între stațiile Colești (7 kil. 867 m.) și Putna-Seacă (11 kil. 745 m.) Înălțimea d'a-supra nivelului mărĭĭ: 60m60. Venitul pe 1896: 578477 leĭ, 8 banĭ.

Focșani-Muntenĭ, *parte* din *orașul* Focșani, care se află din-coace de Milcov, în Muntenia, și care-ĭ aparținea eĭ, de oare-ce vedem că județul Slam-Rîmnicul avea reședința în aceștĭ Focșani-Muntenĭ, carĭ eraŭ numiță maĭ simplu Orașul și dînd prin acesta numele plășeĭ, în care era așezat, plasa Orașuluĭ; până la anul 1862 aŭ fost capitala județuluĭ Rîmnicul-Sărat, cînd atuncĭ s'a mutat la orășelul Rîmnicul-Sărat, care de atuncĭ a prosperat și s'a ridicat, iar Focșani-Muntenĭ aŭ fost cedațĭ județuluĭ Putna; chiar până azĭ această parte poartă numele de Focșani-Muntenĭ, și e locuită maĭ numaĭ de muntenĭ, azĭ locuitorĭ din județul Rîmnicul-Sărat. O gîrlă formată din rîul Milcovul înainte despărțea Focșani-Moldoveĭ de ceĭ aĭ Muntenieĭ, azĭ însă numaĭ urmele i se văd. Orașul Focșani-Muntenĭ pe cînd era capitala județuluĭ avea peste 4000 de locuitorĭ.

Focșari, *numire vechie* a *cătunului* Mucești, jud. R.-Sărat, com. Buda, numit ast-fel de la o familie însemnată de răzeșĭ, Focșari, carĭ aŭ încă aceste locurĭ.

Focșasca, *sat*, la N.-V. com. Tăcuta, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ, situat pe dealul Focșasca, și străbătut de pîrîul Larga.

Are o întindere de 24[illegible]ect., din carĭ 32 hect. loc de cultură, fînaț și imaș ale proprietățeĭ, iar 64 hect. sunt ale locuitorilor, și o populație de 60 familiĭ, saŭ 170 suflete, din carĭ 20 familiĭ Țiganĭ.

Numărul vitelor e de 323: 115 vite marĭ cornute, 149 oĭ, 28 caĭ și 31 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 10 pluguri și 2 care cu boĭ, 2 pluguri și 4 căruțe cu caĭ.

Focșasca, *deal*, ce se întinde de la N.-V. com. Tăcuta, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ; pe acest deal e așezat satul Focșasca.

Focșasca, *vale*, se întinde spre N.-V. com. Tăcuta, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ.

Focșăneanca (Focșănei), *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Scurtești, căt. Focșenei, fostă proprietate a statuluĭ, pendinte de Banul; are 445 hect., maĭ toate arabile.

Focșeĭ (Bîtcele-). Vezĭ Bîtcele-Focșeĭ, jud. Neamțu.

Focșeĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, afluent al pîrîuluĭ Mediasca, județul Suceava.

Focșenei, *cătun*, al com. Scurtești, jud. Buzăŭ, cu 80 locuitorĭ și 20 case.

Focșenei (Rădulеasca), *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Scurtești, căt. Focșenei, cam de 400 hect., maĭ toate arabile.

Focșenei, *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Scurtești, căt. Atîrnați, zisă și Atîrnați saŭ Baroneasa și Focșenei-Banuluĭ; are 350 hect. arabile.

Focșoaia, *podiș*, în jud. Iași, pl. Stavnicul, com. Miroslava; începe din partea de S. a satuluĭ Proselnici și se întinde până în hotarul despre N. a satuluĭ Voinești; e format din dealurile: Balciul, Cormanul, Boghea și Ulmița; pe acest podiș trece șoseaua județeană Iași-Roman.

Focul-Nestins (Focul-Viŭ), *loc izolat*, în jud. Buzăŭ, com. Lopătari, căt. Luncile, în partea stîngă a rîuluĭ Slănicul, pe dealul Smoleanuluĭ. Aci, pe o mică suprafață, se degajă din pămînt idrogen bicarbonat, care arde continuŭ cu o flacără palidă. Cînd suflă vîntul se stinge. Locuitoriĭ îl întrebuințează pentru a pîrli doage, furcĭ de fîn, etc.

Focurile (Praguri), *sat* noŭ, jud. Iași, pl. Bahluiŭ, com. Belcești, înființat în anul 1879. cu locuitorĭ împroprietăriță. E așezat pe podișul Pragurile, ce se scoboară treptat, până în iazul numit Bulbucani. Acestuĭ sat i s'a dat numele de Focuri, pentru că prin împrejurimile luĭ, se află vechile movile, de pe carĭ strejele moldovenești dedeaŭ semnale, prin aprindere de focurĭ, cînd Tătarĭĭ saŭ Turciĭ, năvăleaŭ în țară.

Populațiunea satuluĭ e de 175 familiĭ, saŭ 820 suflete, parte Romînĭ, parte Ungurĭ și parte Lipovenĭ. Se află o biserică catolică, cu 1 preot și 1 dascăl; o școală înființată la 1883, frecuentată de 42 elevĭ.

Numărul vitelor e de 2463 capete, din carĭ: 608 vite marĭ cornute, 169 caĭ, 1414 oĭ și 272 rîmătorĭ.

Fodor, *pîrîiaș*, ce curge prin jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Pîncești. Udă satul Poenari și la S.-V. de acest sat se varsă în pîrîul Chisălița, de-a stînga.

Fodoreni, unul dintre *dealurile* ce țărmuresc pîrîul Culeșa, jud.

www.dacoromanica.ro

Suceava, com. Drăgăneşti; parte cultivabil, parte huceag.

Fofaza, *sat*, făcînd parte din com. Corbasca, jud. Tecuciŭ, aşezat pe valea cu acelaşĭ nume, la o distanţă de 1 kil. şi 400 m. de căt. de reşedinţă.

Are o populaţie de 37 familiĭ, saŭ 163 suflete, carĭ locuesc în 35 case. Teritoriul satuluĭ este de 140 hect.

Locuitoriĭ sunt împroprietăriţĭ în 1864.

Copiiĭ din sat merg la şcoala din Corbasca.

Comunicaţia se face prin o şosea ce vine de la Corbasca pe valea Rogoazeĭ.

Fofaza, *trup de moşie*, al statuluĭ, în jud. Tecuciŭ, pl. Berheciuluĭ, com. Corbasca.

Fofelea, *movilă*, la V. satuluĭ Stăncuţa, pe malul viroageĭ Fofelea, jud. Brăila.

Fofelea, *viroagă*, jud. Brăila, care străbate lunca de la V. satuluĭ Stăncuţa, din dreptul satuluĭ Stanca, pănă la Lacul-Popeĭ, trecînd pe lîngă movila cu acelaşĭ nume.

Foiasca, *trup de moşie*, în jud. Teleorman, com. Atîrnaţi.

Foişoarele, *deal*, jud. Muscel, plaiul Dîmboviţa, com. Cetăţeni-din-Deal.

Foişorul, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., situată aproape de malul drept al rîuluĭ Jiul, pe Valea-Ursoaeĭ. Se învecineşte la N. cu com. Calopărul; la S. cu com. Drănicul; la V. cu com. Segarcea şi la E. cu com. Giorocul (pl. Jiul-d.-j.).

Terenul comuneĭ este accidentat de Dealul-Gol, înalt cam de 50 m şi este udat de rîul Jiul şi de lacul Belciunul, care conţine peştĭ şi racĭ.

Are 4 cătune: Belciunul, Bucoveni-d.-j., Bucoveni-d.-s. şi Foişorul, cătun de reşedinţă. In comună se găseşte o cetate de pămînt.

Populaţiunea comuneĭ este de 930 suflete (474 bărbaţĭ şi 456 femeĭ), din carĭ 129 bărbaţĭ şi 120 femeĭ în Foişor, 115 bărbaţĭ şi 112 femeĭ în Belciun, 107 bărbaţĭ şi 102 femeĭ în Bucoveni-d.-s. şi 123 bărbaţĭ şi 122 femeĭ în Bucoveni-d.-j.

Case sunt 78 în Foişorul, 45 în Bucoveni-d.-s., 46 în Bucoveni-d.-j. şi 78 în Belciun.

Biserică sunt 2: una în Foişor, cu hramul Sf. Nicolae, făcută de d-nul Crisante Cămărăşescu şi a doua în Belciunul, cu hramul Adormirea-Maiciĭ-Domnuluĭ. Pentru serviciul lor este 1 preot şi 4 cîntăreţĭ. Este o şcoală mixtă, în căt. Foişorul, ce funcţionează din 1891, fiind întreţinută de judeţ şi de com. Localul este în bună stare, şi construit din cărămidă. Este condusă de un învăţător şi frecuentată de 36 băeţĭ şi 6 fete. In vîrstă de şcoală sunt 75 copiĭ, din carĭ 49 băeţĭ şi 26 fete. Ştiŭ carte 43 persoane.

Suprafaţa comuneĭ este cam de 4900 pog., din carĭ 2000 pog. pămînt arabil, 200 pog. fîneţe, 200 pog. izlaz, 100 pog. lac şi teren sterp şi 2500 pog. pădure. Moşia, care se numeşte Foişorul, este în întindere de aproape 200 pog. şi aparţine d-luĭ Nae Gancea; are un venit anual de 40000 leĭ; aparţinea maĭ înainte d-luĭ Verdeş. Pădurile se numesc Bungitul (900 pog.), Foişorul şi Belciunul (100 pog.), Bucoveni-d.-s. şi Bucoveni-d.-j. (500 pog.); aparţin d-luĭ N. Gancea.

Impămînteniţĭ după legea din 1864 sunt 160 loc. şi după cea din 1879 sunt 5 însurăţeĭ.

Viile în întindere cam de 100 pog. produc vin bun negru şi sunt ale d-luĭ N. Gancea. Tot pe proprietatea d-luĭ Gancea se află o moară de aburĭ şi stîne pentru fabricarea brînzeĭ.

Comerciul se face cu oraşul Craiova. Cîrciumĭ sunt 3. Contribuabilĭ, 200.

Foişorul, *sat*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., cu o populaţie de 249 suflete, 129 bărbaţĭ şi 120 femeĭ. Locuesc în 78 case. Este reşedinţa primărieĭ. In sat este o şcoală mixtă. Ştiŭ carte 8 persoane.

Foişorul, *cătun*, al com. Strejeşti-d.-j., pl. Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi, situat lîngă Olt, la hotarul judeţuluĭ despre Vîlcea; are 15 locuitorĭ.

Foişorul, *deal*, jud. Prahova, plaiul Vărbilăul, com. Strîmbeni.

Foişorul, *vîrf de deal*, în partea de V. a com. Livadea, pl. Vărbilăul, jud. Prahova; este acoperit cu pădure.

Foişorul, *moşie*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com. Foişorul, în întindere cam de 2000 de pog. arabile. Are un venit anual de 4000 leĭ. Pe dînsa se găseşte şi pădure. Are o moară cu aburĭ şi stîne ce produc brînză.

Foişorul, *pădure particulară*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com. Foişorul, satul Foişorul, pe moşia Foişorul.

Foişorul, *loc izolat*, jud. Olt, pl. Oltul-d.-j., com. Oporelul, numit ast-fel pentru că aci niştе ingineri nemţĭ aŭ ridicat un foi-

www.dacoromanica.ro

șor, de unde aŭ luat planul împrejurimilor.

Folea, *movilă*, situată la o distanță de 3 kil. spre V., de com. Ceacîrul, jud. Brăila, în drumul de la com. spre com. Vizirul.

Folea, *munte*, la N. com. Olănești, pl. Cozia, jud. Vîlcea, unde sunt stîne și se fabrică brînză.

Folea, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, pe moșia Folea, pendinte de comuna Costești, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Foleşti, *sat*, jud. Vasluiŭ, plasa Crasna, com. Foleşti, spre S.-E. de satul Bouşori; e situat pe coasta de E. a Dealuluĭ-Foleștilor.

Suprafața moșieĭ e de 900 hect. din carĭ 500 hect. pămînt arabil, 174 hect. pădure, 146 hect. imaș, 1 hect. vie și 21 hect. loc ocupat de iazurĭ și bălțĭ.

Foleşti-de-Jos, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Horezul, formată din 2 cătune: Foleşti și Dumbrăveşti.

Este situată pe valea rîuluĭ Bistrița, la 36 kil. de reședința județuluĭ și la 7 kil. de a subprefectureĭ.

Are o populație de 160 familiĭ, saŭ 659 suflete, din carĭ 120 contribuabilĭ; locuesc în 170 case.

In com. sunt 2 bisericĭ, ambele reparate de locuitorĭ în anul 1865.

Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura și desfac produsul munceĭ lor la Tîrgul-Horezul și bîlciul Rîureni.

Vite sunt: 180 boĭ, 14 caĭ, 260 vacĭ, 70 capre, 100 oĭ și 250 porcĭ.

Locuitoriĭ din căt. Foleşti s'aŭ improprietărit la 1864 pe 500 hect. iar ceĭ din Dumbrăveşti sunt moșneni.

In com. este un izvor cu apă minerală, numită «Sărăturĭ» care a fost păzit până în anul 1891.

Școala datează în com. de 12 anĭ. Localul e proprietatea com. Se frecuentă de 26 copiĭ (22 băeți, 4 fete), din numărul de 81 copiĭ (42 băeți, 36 fete), cu vîrstă de școală. Știŭ carte 45 bărbați și 2 femeĭ. Cu întreținerea școaleĭ statul cheltuește anual 1080 leĭ.

Pe rîul Bistrița, în raionul comuneĭ, e o moară de măcinat.

Sunt 50 stupĭ cu albine. Țuică se fabrică de la 500—1000 decalitri anual.

Com. are în total 450 hect. pămînt.

Prin com. trece șoseaua Bistrițeĭ care o leagă cu gara Băbeni și Tîrgul-Horezul.

Veniturile com. se urcă la 1500 leĭ anual și cheltuelile la aceeași sumă.

Se mărginește cu com.: Genuneni, Păușești, Foleşti-de-Sus și Cîrstănești. E brăzdată de 2 culmĭ de dealurĭ: una numită Dumbrăvița și alta Cîrstănești, cu vîrfurile: Dugheanu și Scărișoara. Este udată de văile: Slatina, Țuțurul, Bărăganul, a Bisericei și a-Bătăiosuluĭ.

După cum se vede într'un hrisov al luĭ Constantin-Vodă Brîncoveanu, pe care îl reproducem maĭ jos, moșia Foleşti-de-jos a fost proprietatea acestuĭ Domn și închinată mănăstireĭ Horezul.

«Și eară să fie sfînteĭ mănăstirĭ (Horezul) moșia ce se chiamă Foleşti-de-Jos, ot sud Vîlcea, după apa Bistrița, însă de peste tot hotarul jumătate de sat și metohul cu casele și biserica de peatră cu hramul Tri-sfetitele și cu cea care sunt răzoare 10 și două roate de moară în apa Bistrițeĭ, care moșie o am cumpărat drept talere 113, și toată partea jupanuluĭ Stoian ot Argeș, ce aŭ avut într'acest hotar a Fleștilor de zestre... logofătul din Șirineasa drept talere 150. Și eară să fie sfînteĭ mănăstirĭ și cea-l'altă jumătate de sat din Foleşti ce aŭ stăpînit-o Tănasie Pausicul și murind el și nerămînînd feciorĭ a luat-o neamul luĭ, anume Tudor din Grecĭ postelnicul și cu alțĭ părtași aĭ luĭ. Care și acea parte din sat o am cumpărat de la dînșiĭ cu talere 150, și așa aŭ rămas tot hotarul Foleşti-de-Jos pe seama sfînteĭ mănăstirĭ Horezul.»

Foleşti-de-Jos, *deal*, în raionul comuneĭ cu același nume, plaiul Horezul, jud. Vîlcea, pe care se cultivă 1 hect., 50 ariĭ vie.

Foleşti-de-Sus, *com. rur.*, pl. Horezul, jud. Vîlcea, compusă din 7 mahalale: Dosul, Bălțăteni, Tabaci, Moșneni, Mireşti, Chiceni și Dîrvărești. Este situată pe valea rîuluĭ Bistrița, la 36 kil. de reședința județuluĭ și la 6 kil. de a plășeĭ.

Are o populațiune de 289 familiĭ, saŭ 1565 locuitorĭ, în care intră și 3 familiĭ de Țigani; sunt 189 contribuabilĭ; 290 case.

Locuitoriĭ s'aŭ împroprietărit după legea din 1864.

In com. sunt 2 bisericĭ vechĭ: una cu hramul Sf. Apostolĭ, reparată la anul 1881 și a doua, cu hramul Sf. Ingerĭ, reparată la anul 1880. Locuitoriĭ desfac produsul munceĭ lor la T.-Horezul și Rîureni.

Vite sunt: 55 caĭ, 200 boĭ, 240 vacĭ, 20 capre și 31 oĭ.

Pe rîul Bistrița, în raionul comuneĭ, funcționează 2 morĭ.

Școala datează în comună de 19 anĭ. Localul e de zid, proprietatea comuneĭ. E frecuentată de 27 băeți, din numărul de 110 (58 băeți, 52 fete), în vîrstă de școală. Este dotată în țarină cu 8 1/2 hect. Cu între-

www.dacoromanica.ro

ţinerea şcoaleĭ, statul cheltueşte anual leĭ 1080.

Ştiŭ carte 39 loc.

Toată com., cu izlaz cu tot, are 1148 hect., pe care se cultivă tot felul de cereale.

Producţia ţuicеĭ variază după timpurĭ de la 1500—12000 decal.

O şosea, care trece pe partea dreaptă a rîuluĭ Bistriţa, înlesneşte comunicaţia între Rîmnic, Gara-Băbeni, T.-Horezul şi mănăstirea Bistriţa.

Veniturile comuneĭ se urcă la 2093 leĭ şi cheltuelile la aceeaşĭ sumă.

Se mărgineşte la N. cu comuna Tomşani, la S. cu comuna Foleşti-de-Jos, la E. cu Dealul-Petrarilor, care o desparte de com. Petrari-de-Sus, şi la V. cu comuna Oteşani şi o parte din com. Măldăreşti.

E brăzdată: de Dealul-Oteşanilor, la V., cu vîrfurile: Rîpa-cu-Iarbă, Posogul, Druganul, Măgura, Veduinele, Nedeiţa, Gorunul şi Rîpa-Inaltă; de Dealul-Petrarilor, la E., cu vîrfurile: Piscul, Vişeni, Plopeanul, Coasta-Lungă şi Coasta-Inaltă.

O udă rîul Bistriţa de la N. la S. şi văile: Valea-Mare, Bănoaia, Stupina şi Valea-Corbuluĭ.

Foleşti-de-Sus, *deal*, în raionul comuneĭ cu acelaşĭ nume, jud. Vîlcea, pe care se cultivă 4 hect. vie.

Foleşti-de-Sus, *moşie* a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Bistriţa, jud. Vîlcea, care, pe periodul 1886—96, s'a arendat cu 3500 leĭ anual.

Foleşti-de-Sus, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 90 hect. situată în com. Pojogi, pl. Cerna-de-Sus, jud. Vîlcea, şi formată din trupurile: Coasta-Lungă, Dealul-Mare (75 hect.) şi Corbul (15 hect.)

Foleştilor (Dealul-), *deal*, în partea de V. a satuluĭ Foleşti, jud. Vasluiŭ; se întinde de la N. spre S.

Foleştilor (Pîrîul-), *pîrîŭ*, izvorăşte din pădurea cu acelaşĭ nume, curge spre S., pe lîngă satul Foleşti, com. Soleşti, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, şi se varsă în pîrîul Crasna, din judeţul Fălciŭ.

Foleştilor (Valea-), *vale*, se întinde spre S. de satul Foleşti, com. Soleşti, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ.

Foli, *baltă*, jud. Dolj, plasa Jiul-de-Sus, com. Roziştea.

Foltea, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Bisoca; izvoreşte din vîrful Dealul-Mare, trece prin cătunul de reşedinţă Bisoca, şi se varsă în rîul Rîmnicul-Sărat, la V. de căt. Jitia, din com. Jitia.

Foltea, *vale*, în jud. Buzăŭ, comuna Vintilă-Vodă, căt. Luncile; face hotar despre com. Sărulești; începe din moşia Bisoca şi se scurge în valea Pecenega; apa sa conţine multe substanţe minerale şi maĭ cu seamă sare.

Foltea-Sării, *sat*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, cătunul comuneĭ Bisoca, aşezat în partea de V. a comuneĭ, pe pîrîul Foltea. Fiind-că teritoriul săŭ conţine sare, s'a numit şi Sării. E situat la 5 kil. spre V. de cătunul de reşedinţă, Bisoca. Are o întindere de 180 hect., cu o populaţie de 55 familiĭ, saŭ 215 suflete, din carĭ 50 contribuabilĭ. Ştiŭ carte 11 persoane.

Foltea-Sării, *numire vechie*, a *cătunuluĭ* de reşedinţă Bisoca, din com. Bisoca, jud. R.-Sărat numit ast-fel de la pîrîul Foltea, şi pentru că e aşezat pe un teren plin cu sare; numele actual e luat de la muntele Bisoca, la poalele căruia se află.

Folteşti, *com. rur.*, în jud. Covurluiŭ, pl. Prutul, la 34 kil. de Galaţi. Se mărgineşte la N. cu Măstăcani, la N.-V. cu Fîrţăneşti, la S. cu Frumuşiţa şi la E. cu rîul Prut, prin vărsăturile sale. In această com. e dealul Baba-Draga şi valea mlăştinoasă Cealmăul. Apa ce udă teritoriul Folteştilor e lacul Covurluiŭ, pe malul sudic al căruia se află.

Treĭ cătune fac parte din această comună: Folteşti (reşedinţa), Fîntînele şi Stoicani; din aceste două din urmă, întîia e maĭ spre S.-V. şi a doua maĭ spre E. de reşedinţa comunală. Maĭ sunt şi Cîşlişoarele, Stoicani-Cetăţuieĭ şi Mogoşul, carĭ nu se socotesc ca cătune a-parte. Locuitoriĭ sunt foştĭ clăcaşĭ împroprietăriţĭ; se găseşte şi un număr de străinĭ în serviciul proprietăţeĭ marĭ, precum şi vr'o 7 familiĭ de Izraeiliţĭ cu 31 suflete, carĭ se ocupă cu comerciul în prăvăliĭ de manufactură şi vînd şi alte mărfurĭ, căcĭ cătunul Folteşti e chiar un tîrguşor rural. Are o populaţie de 601 familiĭ, saŭ 2110 suflete, din carĭ: 1078 bărbaţĭ, 1032 femeĭ; 1130 necăsătoriţĭ, 803 căsatoriţĭ, 176 văduvĭ, divorţaţĭ 1. Ştiŭ carte 311 persoane, nu ştiŭ 1799.

Sunt 334 contribuabilĭ.

Suprafaţa teritoriuluĭ comuneĭ Folteşti este de 12870 hect., din carĭ vr'o 11440 aparţin proprietăţeĭ marĭ, formată din o singură moşie ce poartă numele comuneĭ şi care e cea maĭ mare

www.dacoromanica.ro

din tot judeţul; iar restul este al sătenilor.

Ocupaţiunea locuitorilor e agricultura, creşterea vitelor, cultura viilor şi pescăria în lacul Covurluiul şi în vărsăturile Prutuluĭ; iarna eĭ se ocupă cu tăiatul stufuluĭ în bălţile învecinate.

Veniturile comuneĭ se ridică pe an la 20637 leĭ, 62 banĭ: iar cheltuelile la 19947 leĭ, 68 banĭ.

Biericĭ sunt 3: Sf. Voevozĭ în Folteşti, sf. Apostolĭ în Fîntînele şi Prea-Cuvioasa-Paraschiva în Stoicani; cîte-trele aŭ cîte 8 1/2 fălcĭ pămînt rural. Cătunele Folteşti şi Stoicani, constituind după noua aşezare a parohiilor, o singură parohie, cu catedrala Sf. Voevozĭ, aŭ un preot paroh şi 3 cîntăreţĭ; iar cătunul Fîntînele e alipit de parohia Scînteeşti.

Şcolĭ asemenea sunt 3: una de băeţĭ în reşedinţa comunală, frecuentată de 42 elevĭ (1889), alta de fete, tot în reşedinţă, cu 18 eleve şi a treia în Fîntînele, mixtă, cu 24 şcolarĭ.

Chiar prin mijlocul satuluĭ Folteşti trece şoseaua judeţeană Galaţi-Bîrlad, precum şi linia ferată cu acelaşĭ nume, avînd gară şi aicĭ.

Folteşti, *sat* şi reşedinţa com. cu acelaşĭ nume, în pl. Prutul, jud. Covurluiŭ, pe malul laculuĭ Covurluiŭ, care îl desparte de Măstăcani; numără 224 familiĭ saŭ 879 suflete; are o biserică şi 2 şcolĭ.

Folteşti, *moşie*, particulară, de vr'o 11444 hect., şi cea maĭ întinsă din tot jud. Covurluiŭ, în com. cu acelaşĭ nume, pl. Prutul. Pămîntul acesteĭ moşiĭ se împarte ast-fel: 3432 hect. arabile, 740 hect. 74 arĭĭ fâneaţă, 1241 hect. 24 arĭĭ imaş, 1706 hect. bălţĭ cu apă, peşte şi stuf, 304 hect. 61 arĭĭ iezerul Covurluiŭ cu peşte şi stuf, 109 hect. 67 arĭĭ vĭĭ cu dijmă, 3607 hect. 89 arĭĭ pădure şi tufe şi 59 hect. 70 arĭĭ în com., părţĭ rezervate boereştĭ, deosebit de drumurĭ. Această moşie a fost proprietateă locotenentuluĭ colonel I. Alexandri, fost ministru al Ţăreĭ în străinătate şi fratele luĭ Vasile Alexandri.

Fometani, *mahala*, în com rur. Suşiţa, pl. Motrul-d.-j., jud Mehedinţi.

Fometeşti, *com. rur.*, pl. Horezul, jud. Vîlcea.

Este situată pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Cerna, la 50 kil. de reşedinţa jud. şi la 10 kil. de a plăşeĭ. La început, această com. a fost, în parte, pe rîul Mariţa, dar la 1850, locuitoriĭ după valea Mariţa s'aŭ strămutat pe valea Cerneĭ în scop d'a forma o com. maĭ restrînsă. Această com. se compune din treĭ mahalale: Popeni-Negreni, Floreşti şi Fometeşti.

Are o populaţie de 118 familiĭ, saŭ 412 suflete (199 bărbaţĭ, 213 femeĭ). Sunt 110 contribuabilĭ; 125 case.

In com. sunt 4 biericĭ. Cea din mahalaua Popiĭ cu hramul Cuvioasa-Paraschiva, s'a fondat pe la anul 1870; a doua, acum ruinată, din mahalaua Floreşti, s'a zidit la anul 1750; alta s'a zidit la anul 1800 şi a 4-a, din mahalaua Fometeşti, la 1871.

Parte din locuitorĭ se ocupă cu agricultura şi parte cu transportul săreĭ şi al varuluĭ în ţară. Produsul munceĭ agricole îl desfac la Tîrgul-Horezul.

Vite sunt: 39 caĭ, 202 boĭ, 263 vacĭ, 369 oĭ şi 186 porcĭ.

Pe rîul Cerna, în raionul com., sunt 5 morĭ.

Locuitoriĭ sunt moşneniĭ; 66 s'aŭ împroprietărit la 1864 pe moşia statuluĭ Fometeşti, cînd li s'aŭ dat 229 hect.

De comuna Fometeşti ţin munţiĭ Buciumul şi Zăvidanul situaţĭ spre N. şi unde se fabrică brînză.

Are o şcoală frecuentată de 34 elevĭ (16 băeţĭ, 18 fete). Ştiŭ carte 48 bărbaţĭ.

Stupĭ cu albine sunt 20.

Toată com., cu izlaz, pădure şi locurĭ de muncă, are 1436 hect.

Venitul com. se urcă la 848 leĭ anual.

Se mărgineşte cu comunele: Milostea, Slătioara, Recea şi Racoviţa. Moşia s'a vîndut în loturĭ.

E brăzdată de dealurile: Dealul-Reciĭ, Tîrîia, Măgurelele, al-Cîmpuşoruluĭ, al-Popilor şi udată de văile: Valea-Cerneĭ, Valea-Babeĭ, Mariţeĭ şi Negrişori.

Moşia Fometeşti, care a aparţinut luĭ Vergu vel Clucerul, a fost dăruită de acesta, mănăstireĭ Horezul, la anul 1705. O parte din această moşie, care era în stăpînirea Banuluĭ Antonache, a fost închinată de acesta tot mănăstireĭ Horezul, la anul 1700.

Fometeşti, *mahala*, din com. rur. cu acelaşĭ nume, plaiul Horezul, jud. Vîlcea. Are o biserică, cu hramul Sfinţiĭ Voevozĭ, zidită la anul 1871.

Fometeşti, *moşie* a statuluĭ, fostă pendinte de mănăstirea Horezul, jud. Vîlcea, situată în com. Fometeşti, care s'a arendat pe periodul 1888—1893, cu 1400 leĭ anual.

Fometeşti, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 220 hect., situată în com. Recea, plaiul Horezul, jud. Vîlcea, şi formată din tru-

www.dacoromanica.ro

purile: Valea-Măgurei (135 hect.) și Tăbănești (85 hect.).

Fomeței, *loc izolat*, în com. rur. Crainici, plaiul Cloșani, jud. Mehedinți.

Foranul, *cîmpie*, jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., pe ținutul com. Părincea, pe care se află clădită o biserică de lemn foarte vechie.

Forăști, *sat*, în partea de E. a com. Gropnița, pl. Copoul, jud. Iași, situat pe un platoŭ întins. Are o populație de 70 familiĭ, saŭ 302 suflete.

Vite sunt 1248 capete, din carĭ: 294 vite marĭ cornute, 829 oĭ, 49 caĭ și 96 rîmătorĭ.

Forăști, *sat*, pe moșia cu acelașĭ nume, din com. Uidești, jud. Suceava. Așezat pe coasta dealuluĭ Forăști, numără 94 case, populate cu 69 familiĭ, saŭ 415 suflete, din care 199 bărbațĭ și 216 femeĭ (10 străinĭ). Contribuabilĭ sunt 103. Vatra satuluĭ ocupă 19 fălcĭ.

Are: o biserică, clădită de lemn de un fost proprietar C. Forăscu, deservită de un preot și 2 cîntărețĭ și împroprietărită în 1864 cu 8 1/2 fălcĭ; o școală rurală mixtă, cu un învățător plătit de stat, înființată în 1865, frecuentată de 27 elevĭ și 3 eleve. In sat sunt 95 băețĭ și 99 fete cu etatea între 7—12 anĭ. Școala are numaĭ 28 prăjinĭ teren în vatra satuluĭ, făcute danie de învățătorul Nicolae Teodorescu. Moșia e proprietatea d-luĭ I. Cernătescu și are 420 fălcĭ, din carĭ 360 fălcĭ cultivabile și 60 fălcĭ fînaț. Improprietăriță la 1864 sunt 27 fruntașĭ, 17 pălmașĭ și 27 codașĭ, stăpînind 161 fălcĭ.

Drumurĭ principale sunt: la Uidești 4 kil., la Oniceni 3500 m., la Ruși 2 kil. și la Tătărușĭ 3400 m.

In 1803, Forăști a Medelniceseĭ Smărăndica Canta cu loc în destul, număra 22 liuzĭ, plătind 328 leĭ bir anual și avînd și 3 liuzĭ de ceĭ fără bir.

Forăști, *iaz*, jud. Suceava între dealurile Dumbrăveĭ și lîngă satul cu acest nume. Are o suprafață de 7 hect. Conține pește, racĭ și scoicĭ.

Forăști, *pîrîŭ*, jud. Suceava, afluent al Pîrîuluĭ-Croitoruluĭ; formează iazul cu acelașĭ nume.

Forăștilor (Dealul-), *deal*, jud. Suceava, pe coasta căruia stă satul Forăști.

Forcășești, *fost sat*, situat în Valea-Măruluĭ, com. Hurueștĭ, jud. Tecuciŭ. Azĭ se cunoaște încă locul, unde a fost satul care a devenit pămînt arabil.

Foregele, *munte*, la N. de Cîmpulung, jud. Muscel, pe malul drept al Rîuluĭ-Tîrguluĭ.

Foroja, *pîrîiaș*, jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Agășul, care se varsă în pîrîul Goioasa.

Fortuna, *lac*, în județul și pl. Tulcea, pe teritoriul comuneĭ urbane Mahmudia, situat în partea N. a plășeĭ și a comuneĭ; este format de revărsările brațuluĭ Sulina cu care comunică prin gîrla Șondul; maĭ comunică tot prin o gîrliță și cu lăcușorul Cruglie, iar acesta cu brațul Sulina; are o întindere de 3 kil. p. 300 hect.; este înconjurat de toate părțile cu stuf; produce pește bun și în mare cantitate, care se exportă prin cherhanalele Gorgova și Gîrla-Ciobanuluĭ, la Mahmudia și chiar la Tulcea.

Fortunatul, *loc de izvoare*, jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Grozești, de unde își are obîrșia pîrîul Stropșea.

Fotache. Vezĭ Condrea, Dorobănțești saŭ Fotache, jud. Prahova.

Fotăchești, *cătun*, saŭ mahala, din comuna Vida, jud. Vlașca, pl. Glavaciocul. I se maĭ zice și Vida-Fotăchești, pl. Glavacioc, jud. Vlașca. Aci sunt moșteniĭ.

Foteasca, *trup* de *moșie* nelocuit, ce face corp cu proprietatea Stănești a d-luĭ Emanoil Lahovari, din pl. Marginea, jud. Vlașca.

Foteni, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Grădiștea, com. Ștubeiul, așezat în partea de N. a comuneĭ, pe malul stîng al rîuluĭ Rîmnicul-Sărat, la 300 m. spre N. de cătunul de reședință, Ștubeiul; vatra satuluĭ are o întindere cam de 15 hect., cu o populațiune de 55 familiĭ, saŭ 170 suflete, din carĭ 40 contribuabilĭ; are o biserică și o școală.

Fotești, *sat*, face parte din com. rur. Ioneștĭ-Minculuĭ, pl. Oltul-de-Sus, jud. Vîlcea. Are o populație de 166 locuitorĭ: 98 bărbațĭ, 68 femeĭ. Cade în partea de V. a comuneĭ. E la distanță de 1 1/2 kil. de cătunul Obeni, unde e școala. E udat de gîrla Guguianca la E. și la V. e acoperit de dealurĭ.

Fotești, *vechie numire* a *cătun.* Sătucul, din com. Cîndești, jud. Buzăŭ.

Fotești, *vechie numire* a *cătun.* Gă-

www.dacoromanica.ro

geni-d.-s., com. Vintileanca, jud. Buzău.

Foteşti, *deal*, care separă com. Ioneşti-Minculuĭ şi Fişcălia, de comuna Scundul, pl. Oltul-de-Sus, jud. Vîlcea. Direcţia sa e dela N. spre E.

Foteşti, *deal*, plantat cu viĭ, în jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-s., com. Ioneşti-Minculuĭ.

Fotoleşti, *deal*, în jud. Vîlcea, pl. Olteţul-d.-j., com. Diculeşti.

Franchi, *lac*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Bisoca; are o întindere de $1^1/_2$ hect.; conţine crap şi caracudă mărunţă ce se vinde şi se consumă în localitate.

Franţa, *ostrov*, jud. Brăila, coprins la N.-V. şi V. între Dimuleasa, la E. între iezerul Şerban şi la S. între iezerele Pravăţul şi Lunguleţul.

Frasina, *colină*, în jud. Buzău, com. Vintilă-Vodă, cătun. Schei, acoperită de păşune şi puţină pădure.

Frasini, *sat*, pe moşia Borca, com. Mădeiul, jud. Suceava. E aşezat pe malul drept al Bistriţeĭ, avînd o populaţie de 46 familiĭ, sau 182 suflete (96 bărbaţiĭ şi 86 femeĭ). Sunt 50 contrib.

Vatra satuluĭ ocupă 31 fălcĭ şi 35 prăjinĭ.

Improprietăriţiĭ la 1864 sunt 10 fruntaşĭ, 18 pălmaşĭ şi 6 codaşĭ, stăpînind 140 fălcĭ. N'are de cît un singur drum, maĭ bine zis cărare, ce-l leagă cu satul de reşedinţă. Biserica şi şcoala din Mădeiŭ servesc şi acestuĭ sat.

Frasini, *pădure*, în Valea-Frasini, de 143 hect., pe moşia Drăcşani, în partea de V. a com. Drăcşani, jud. Botoşani.

Frasini, *poiană*, jud. Suceava, în pădurea moşieĭ Dolhasca, în suprafaţă de 2 fălcĭ şi 90 prăjinĭ.

Frasinĭ (In-muche-la-), *colină*, în jud. Buzău, com. Niculeşti, cătun. Podul-Munceĭ, pe moşia Mereeasca, a moşnenilor.

Frasinul, *com. rur.*, în jud. Dîmboviţa, pl. Ialomiţa, situată pe cîmpie, între rîurile Cricovul şi Crivăţul, la marginea de S.-E. a jud. Dîmboviţa, lîngă jud. Prahova şi la o distanţă de 38 kil. de Tîrgovişte. Se compune din patru cătune: Frasinul, Postîrnacul, Băltiţa şi Ibriamul, cu o populaţie de 1800 locuitorĭ. Teritoriul acesteĭ com. produce cereale şi puţine vite. Are o moară de apă, două biserici şi o şcoală. In raionul său se află o movilă fără numire, dar care este tot de natura celeĭ de la Finta. Frasinul se învecineşte la E. cu com. Cocorăşti, pl. Tîrguşorul, jud. Prahova, de care se desparte prin Cricovul; la V. cu Bilciureşti, despărţindu-se prin Ialomiţa; la N., cu Mărceşti şi la S., cu Cornesti şi Cătunul.

Frasinul, *com. rur.*, în jud. Vlaşca, pl. Marginea, situată pe valea cu acelaşĭ nume, care se scurge în Lunca-Dunăreĭ, în jos de drumul de fier Giurgiu-Bucureşti. Moşia e proprietatea Statuluĭ, depindea înainte de secularizare de Sf. Ion din Focşani. Se arendează anual cu preţ de 22300 leĭ. Este departe de Giurgiu de 17 kil., de Bucureşti de 54 kil., de staţia drumuluĭ de fer Băneasa de 3 kil. şi de cea de la Frăteşti de 7 kil.

In 1886 avea o populaţie de 655 suflete.

Locuitoriĭ împroprietăriţiĭ la 1864 aŭ fost 120, carĭ aŭ luat 360 hect.; însurăţeĭ împroprietăriţiĭ la 1882 aŭ fost 40, carĭ aŭ luat 235 hect.

Suprafaţa totală a moşieĭ este de 8000 hect. împreună cu pădurea de salcie şi balta.

Are o pădure de stejar, cu o suprafaţă de 320 hect.; depinde de ocolul silvic Giurgiu.

Venitul comuneĭ pe 1886 a fost de 8107 leĭ, şi cheltuelile de 8086 leĭ.

Sunt 141 contribuabilĭ.

Aci este: o şcoală mixtă cu 2 clase, condusă de un învăţător, la care aŭ urmat în 1888 14 băeţiĭ şi 3 fete, din numărul de 28 băeţiĭ şi 21 fete în vîrstă de şcoală; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, zidită la 1858, cu un preot şi 2 dascălĭ. Ţine de parohia Frasinul.

Frasinul, *sat*, jud. Dîmboviţa, pl. Cobia, cătun. comuneĭ Cobia.

Frasinul, *sat*, jud. Dîmboviţa, plaiul Ialomiţa, cătun. comuneĭ Valea-Lungă.

Frasinul, *sat*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Pleşoiul, cu o populaţie de 946 suflete, 490 bărbaţiĭ şi 456 femeĭ. Locuesc în 260 case. Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din satul Pleşoiul, ce este la 2 kil. 600 m. depărtare.

Frasinul, fostul *nume* al *com.* Pleşoiul, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s.

Frasinul, *baltă*, în jud. Vlaşca, pe proprietatea cu acelaşĭ nume, ce aparţine statuluĭ, în jos de Dealul-Dunăreĭ, pe luncă. Această baltă se închide des-

www.dacoromanica.ro

pre Băneasa ca să nu lase să iasă peștele cînd încep apele a se retrage.

Pe dînsa, în locurile retrase crește papură multă din care se face rogojinĭ. Este departe de Giurgiŭ de 12 kil., de stația drumuluĭ de fer Băneasa, de 9 kil.

Frasinul, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Măgirești, din șirul dealurilor ce despart cele două Tazlăurĭ.

Frasinul, *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Sărulești, cătun. Cărătnăul; izlaz de vite.

Frasinul, *munte*, situat în partea de N.-V. a cătunuluĭ Boroșteni, din com. Peștișani, plaiul Vulcanul, jud. Gorj; are o suprafață cam de 160 hect., acoperită de pădure; e proprietatea statuluĭ.

Frasinul, *deal*. Vine în prelungire din spre V., din jud. Mehedinți, și intră în raionul plășeĭ Jiuluĭ, din județul Gorj, la cătunul Gura-Mențiĭ ce se află spre S. de com. Borăscu, urmează spre E. la extremitatea com. Borăscu și aci face o cotitură și se întoarce spre S., dirigindu-se spre com. Calapărul-d.-s., Calapărul-d.-j. și Stolojani.

Acest deal, pe coasta despre comuna Borăscu, e acoperit cu prunĭ și viĭ, iar pe creastă cu pădure mare.

Frasinul, *deal*. Vezĭ Nedieni, deal, com. Voinești, pl. Stavnicul, jud. Iași.

Frasinul, *deal*, în jud. Iași, com. Cucuteni, pl. Stavnicul.

Frasinul, *deal*, în com. rur. Bala-d.-j., plaiul Cloșani, jud. Mehedinți.

Frasinul, *munte*, în grupul Grințieșilor, lîngă satul Grințieșul-Mare, com. Bistricioara, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu.

Frasinul, *măgură de hotar*, între com. Coteana și Perieți, pl. Siul-d.-s., jud. Olt. E situată la V., pe Vălceaua-Ziduluĭ, în capul moșieĭ d-luĭ Fîntîneanu.

Frasinul, *grind* saŭ *loc ridicat de-asupra stufuluĭ înconjurător*, în jud. Tulcea, pl. Sulina, com. Sf. Gheorghe, în partea de E. a plășeĭ și cea de V. a comuneĭ; este mic și înconjurat cu stuf, necultivat; are o întindere de 2 hect.

Frasinul, *iaz*, în satul Probota, spre E. de satul Perieni, com. Cărniceni, pl. Turia, jud. Iași.

Frasinul, *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Policiori; are cam 62 hect., mare parte arabile.

Frasinul, *pădure*, în jud. Buzăŭ, com. Simileasca, pe moșia statuluĭ Vatra-Episcopieĭ; are 798 hect.; parte s'a dat în tăere, parte s'a conservat de stat, pentru a fi utilizată la fabricarea și repararea vagoanelor.

Frasinul, *pădure*, pe dealul Turia, spre N.-E. de satul Perieni, com. Cărniceni, pl. Turia, jud. Iași.

Frasinul, *pădure*, în jud. Mehedinți, pl. Blahnița; ține de com. rur. Deveselul.

Frasinul, *izvor*, în jud. Buzăŭ, com. Goidești; începe de la Curmătura-Purceilor și dă în Sărățelul.

Frasinul, *pîrîŭ*, ce izvorește din Iazul-Stîngăcenilor, com. Hermeziul, pl. Turia, jud. Iași; curge spre S. prin iazul Frasinul din satul Probota; tae șoseaua județeană Iași-Botoșani și se varsă în bălțile de pe șesul Prutuluĭ, aflate pe moșia Probota, com. Cărniceni, pl. Turia.

Frasinul, *pîrîiaș*, ce izvorește dintre ramura munților Piciorul-Frăsineĭ și ramura Criveĭ și se varsă pe partea stîngă a pîrîuluĭ Tarcăul, în dreptul cătunuluĭ Tarcăul, din jud. Neamțu.

Frasinul, *pîrîŭ*, afluent al pîrîuluĭ Suha-Mare, com. Mălini, jud. Suceava.

Frasinul, *vălcea*, com. Dobroteasa, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. Se varsă în gîrla Leleasca.

Frasinul, *vale*, în partea de V. a com. Moreni, pl. Filipești, jud. Prahova.

Frasinul, (**Ruptura**), *loc izolat*, com. Strîmbeni, pl. Vărbilăul, jud. Prahova.

Frasinul-de-Jos, *deal*, în jud. Gorj, pl. Jiul, în partea despre V. a com. Calapărul-d.-j.; se întinde din sus de com. Calapărul-d.-s. spre S. până la com. Stolojani; pe coastă e acoperit cu viĭ și prunĭ, iar pe coamă cu pădure.

Frasinul-de-Sus, *deal*, jud. Gorj, pl. Jiuluĭ, în partea despre V. a com. Calapărul-d.-s.; se întinde de la N., din com. Borăscu spre S. până la com. Ca-

www.dacoromanica.ro

lapărul-d.-j.; este acoperit pe poale cu vii și pruni, iar pe creastă cu pădure.

Frasinul (Hotarul-), *numire*, dată unei *părți* din *com.* Gura-Aninoasei, jud. Buzău, constînd din sfori de moșie ale mai multor proprietari. Are pămînt arabil, fineață, livezi și pădure în întindere de vre-o 500 hect. Părți mai însemnate sunt: Antoneasca și Drăcea.

Frasinului (Dealul-), *sfoară de moșie*, în suprafață de 265 fălci, jud. Suceava. Pe la 1850 era sat pe dînsul purtînd același nume. A fost stricat de proprietarul moșiei de atunci, G. Tinu, care l'a mutat pe malul drept al pîrîului Brustura. In mare parte e acoperit de pădure de frasin și mesteacăn.

Frasinului (Valea-), *vale*, com. Dragoslavele, plaiul Dîmboviței, jud. Muscel.

Frasinului (Vîrful-), *munte*, în com. Mălini, jud. Suceava.

Fratoștița, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Sus, la 43 kil. de Craiova și la 8 kil. de reședința plășei, Filiași.

Este așezată pe ambele maluri ale pîrîului Fratoștița.

Se mărginește la E. cu com. Valea-Bouluĭ, la V. cu Țînțăreni, la N. cu Florești și la S. cu Filiași.

Terenul acestei com. este accidentat de dealurile: Piscul-Ziduluĭ, Cioca, Dealul-cu-Perĭ. Aceste dealuri aŭ o înălțime aproximativă de cîte 90—92 m.

Pîrîul Fratoștița trece prin mijlocul com. și se varsă în stînga Jiului. Afară de acest curs de apă nu se găsesc decît cîte-va scursori fără importanță.

Com. are un singur cătun: Fratoștița.

Aci se află o școală mixtă, care funcționează de la 1 Ianuarie 1892, întreținută de județ și așezată într'un local de zid, în bună stare, construit de com, cu o singură clasă. A fost frecuentată în 1892—93 de 44 băeți și 9 fete. Știŭ carte 17 persoane.

Are o populație de 1308 suflete, dintre carĭ 752 bărbați, 556 femeĭ. Dintre locuitorĭ 179 sunt împroprietăriți de la 1864. Casele sunt în număr de 455, lucrate mai toate din bîrne și foarte puține de zid.

Teritoriul com. este de 1718 pogoane, dintre carĭ 818 pogoane arabile, 300 pogoane fînețe, 100 izlaz și 500 pădure.

Statul are 790 pogoane pe moșia Fratoștița-Mare, dînd un venit de 8000 leĭ anual. Moșia statuluĭ are pădure și livezi și loc arabil al căruĭ venit este de 6000 leĭ anual.

Păduri: Pădurea statuluĭ, cu o întindere de 200 pogoane și cîte-va particulare. Esențe: frasin, jugastru, stejar și gîrniță, aceasta predominînd.

Com. este străbătută de căi comunale, carĭ trec prin centrul com., pe o lungime de 2 kil.

Sunt 3 cîrciume; 1 băcănie; treĭ comercianțiĭ.

Veniturile comuneĭ sunt de 1738.15 leĭ și cheltuelile de 120468 leĭ.

Distanțele la com. vecine: la Valea-Bouluĭ, 22 kil.; la Țînțăreni, 6 kil. și la Florești, 6 kil.

Vite: 350 vite marĭ cornute, 400 oĭ, 17 caĭ și 24 porcĭ.

Fratoștița, *sat*, jud. Dolj, plasa Jiul-d.-s., formînd comuna Fratoștița.

Fratoștița, *deal și punct trigonometric de observație*, lîngă cătunul cu același nume, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s.; are o înălțime de 243 m.

Fratoștița, *moșie* particulară, județul Dolj, plasa Jiul-d.-s., com. Fratoștița, cu venit anual de 8000 leĭ.

Fratoștița, *moșie* a statuluĭ, situată pe teritoriul comuneĭ Fratoștița, pl. Jiul-d.-s., jud. Dolj. Pănă la secularizarea averilor mănăstirești, aparținea Episcopieĭ de Rîmnic. A fost arendată pe periodul 1893 - 98 cu 6000 leĭ pe an.

Fratoștița, *pădure* a statuluĭ, situată pe teritoriul comuneĭ Fratoștița, pl. Jiul-d.-s., jud. Dolj. Face parte din ocolul Butoești, circumscripția XVII silvică.

Fratoștița, *pîrîŭ*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., comuna Fratoștița, pe care este situată comuna.

Frați, *sat*, face parte din com. rur. Șotrile, pl. Prahova, jud. Prahova. Are o populație de 168 locuitoriĭ (136 bărbați și 132 femeĭ). Aci e o biserică fondată de Prințul Știrbeĭ, dimpreună cu locuitoriĭ.

Fraților (Valea-), *vale*, comuna Pîrîieni-d.-j., pl. Mijlocul, jud. Vîlcea.

Frăgețul, *sat*, jud. Dîmbovița, plaiul Ialomița-Dîmbovița, cătunul comuneĭ Vîlcana-Pandeli.

Frăncești, *com. rur.*, la N. comuneĭ Peștișani, plaiul Vulcanul, jud. Gorj. Se compune din cătunele: Bosca, Gureni și Frăncești.

E situată pe șes, sub dealul Ocheanul. Are o suprafață de

www.dacoromanica.ro

1039 hect., din carĭ 280 hect. pădure, 320 hect. arabile, 300 hect. fînețe, 130 hect. izlaz, 6 hect. viĭ, și 3 hect. livezĭ de prunĭ.

Are o populație de 181 familiĭ, din carĭ 3 familiĭ Țigani; sunt în total 761 suflete, din carĭ 131 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ sunt moșneni și parte sunt împroprietăriți; se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor, iar iarna, o parte dintr'înșiĭ, se ocupă cu facerea șiței pentru învelirea caselor.

Locuitoriĭ posedă: 48 pluguri, 69 care cu boĭ și vacĭ; 610 vite marĭ cornute, 82 caĭ, 1920 oĭ, 691 capre și 410 rîmătorĭ; 33 stupĭ.

In comună sunt 7 morĭ de apă; 12 puțurĭ și 3 fîntînĭ.

In apropierea Frăncești trece rîul Bistrița.

Comuna e străbătută și de șoseaua comunală care o leagă la S. cu cătunul săŭ Bosca.

Are 3 bisericĭ de lemn, deservite de 2 preoțĭ și 2 cîntărețĭ.

Venitul comuneĭ e de 657 leĭ, 95 banĭ; iar cheltuelile sunt de 656 leĭ, 33 banĭ.

Frăncești, *cătun*, reședința com. cu același nume, jud. Gorj.

Are o suprafață de 388 hect., din carĭ: 100 hect. pădure, 120 hect. arabile, 110 hect. fînețe, 55 hect. izlaz și 2 hect. vie.

Are o populație de 71 familiĭ, din carĭ 3 familiĭ de Țigani; sunt 280 suflete, din carĭ 48 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 20 pluguri, 29 care cu boĭ și vacĭ; 240 vite marĭ cornute, 58 caĭ, 1154 oĭ, 187 capre și 180 rîmătorĭ.

In cătun mai sunt și 4 morĭ, 7 puțurĭ și 3 fîntînĭ.

Are o biserică de lemn, reedificată la 1832 și deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Frăsina, *pădure*, de 14 hect., în com. Zlătunoaia, pl. Miletinul, județul Botoșani.

Frăsina, *pîrîŭ*, mic afluent al pîrîuluĭ Sabasa, jud. Suceava.

Frăsineanca, *numire* dată *sforiĭ* de *moșie* Datcul, din com. Tisăul, jud. Buzăŭ, în întindere de 30 hect., din care 15 arabile, 6 livezĭ, 6 fînețe, restul sterp.

Frăsineanca, *numire* dată uneĭ *părți* din *moșia* Datcul, com. Năeni, jud. Buzăŭ.

Frăsinei, *sat*, jud. Dîmbovița, pl. Cobia, căt. com. Mogoșani.

Frăsineĭ (Piciorul-). Vezĭ Piciorul-Frăsineĭ, jud. Neamțu.

Frasineĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, pe moșia Cobiceni, în partea de S.-V. a com. Todireni, județul Botoșani.

Frăsineĭ (Valea-), *vale*, între dealul Holmul și hotarul Cișmeleĭ, în com. Zlătunoaia, pl. Miletinul, jud. Botoșani.

Frăsineilor (Dealul-), *deal*, în partea de S.-V. a com. Trușești, jud. Botoșani; se prelungește în dreapta pîrîuluĭ Drislea.

Frăsineiul, *schit*, zidit la anul 1763 de Hagi Cîrstea și Damian Rîmniceanul, jud. Vîlcea. S'a rezidit la anul 1860 de Episcopul Rîmniculuĭ, Calinic, și se întreține din mila credincioșilor. Are o poziție frumoasă, la 7 kil. departe de com. Mureasca-de-Sus, de care aparține. Leĭ 150, adică jumătate din venitul uneĭ tipografiĭ din Rîmnic, se dă anual schitului Frăsinetul, după testamentul răposatuluĭ Episcop Calinic.

Frăsinelul, *deal*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Gîrcina, situat spre hotarul com. Căciulești; are terenurĭ cultivabile.

Frăsinelul, *pîrîaș*, ce izvorește din ultimile ramificațiunĭ către S. ale dealuluĭ Balaurul, teritoriul com. Gîrcina, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu; curge în direcția S., traversînd șoseaua județeană Piatra-Bozieni, în dreptul kil. 3; apoĭ maĭ străbate încă două alte drumurĭ (dintre carĭ unul începe din dreptul satuluĭ Dumbrava-Roșie și altul din dreptul găreĭ Piatra și se întretae aproape de satul Izvoarele), și se unește pe stînga sa cu pîrîașul Izvoarele, vărsîndu-se pe dreapta pîrîuluĭ Cracăul lîngă kil. 18, al șoseleĭ Dobreni-Roznov (ce merge în acel loc alăturea cu pîrîul Cracăul).

Frăsinelul, *vale*, formată de dealurile Frăsinelul și Ciritei, în com. Gîrcina, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu.

Frăsinei. Vezĭ com. rur. Fîntîna-Domnească.

Frăsineni, *movilă*, pe proprietatea Bucșani, a Eforieĭ Spitalelor Civile din București, situată în pl. Neajlovul, jud. Vlașca.

Frăsinetul, *com. rur.*, jud. Ilfov, pl. Oltenița, situată la E. de București, lîngă rîul Mostiștea, 62 kil. departe de București. Stă în legătură cu comuna Obilești-Noĭ prin o șosea vecinală.

Se compune din satele: Frăsinetul și Noua-Văcărească, cu o populație de 916 locuitorĭ, carĭ trăesc în 216 case și 22 bordee.

Se întinde pe o suprafață de 7227 hect. D-niĭ I. Paraschivescu

www.dacoromanica.ro

şi T. Urlăţeanu aŭ 6861 hect. şi locuitoriĭ 366 hect. Proprietariĭ cultivă 5100 hect. (503 sterpe, 1138 izlaz, 120 pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul, rezervînd 85 hect. pentru izlaz.

Sunt 259 contribuabiliĭ.

Budgetul comuneĭ e de 5433 leĭ la venituriĭ şi de 5290 leĭ la cheltueliĭ.

In comună sunt 2 biserici, (în fie-care cătun cîte una); 1 şcoală mixtă; 1 moară cu aburĭ; 1 moară cu apă; 1 maşină de treerat; 1 heleşteŭ; 3 bălţĭ; 1 pod stătător.

Numărul vitelor marĭ e de 728 (312 caĭ şi epe, 3 armăsarĭ, 64 boĭ, 211 vacĭ şi viţeĭ, 7 taurĭ, 61 bivolĭ, 70 bivoliţe) şi al celor micĭ de 1831 (44 capre, 139 porcĭ şi 1648 oĭ).

Dintre locuitoriĭ, 206 sunt plugarĭ, 11 aŭ diferite profesiunĭ.

Arătura se face cu 101 pluguriĭ: 21 cu boĭ şi 80 cu caĭ. Locuitoriĭ aŭ: 111 care şi căruţe: 21 cu boĭ şi 90 cu caĭ.

Locuitoriĭ împroprietăriţĭ sunt 75 şi neîmproprietăriţĭ, 152.

Comerciul se face de 10 cîrciumarĭ şi 1 hangiŭ.

Frăsinetul, *com. rur.*, compusă din cătt. Frăsinetul şi Ghiţuleşti, pl. Glavaciocul, jud. Vlaşca, situate pe coasta stîngă a apeĭ Cleniţa, la N.-V. judeţuluĭ, spre Teleorman, departe de Giurgiŭ de 64 kil.; de Bucureşti, de 68 kil.; iar de Obedeni, reşedinţa plăşeĭ, de 19 kil.

Are o populaţie de 292 familiĭ, saŭ 1360 suflete, din carĭ 274 contribuabiliĭ.

Venitul comuneĭ în 1886 era de 13893 leĭ, iar cheltuelile, de 10822 leĭ.

In com. este o şcoală mixtă, cu 6 clase, făcută de gard lipită cu pămînt, în bună stare, condusă de un învăţător; în 1888 a fost frecuentată de 43 băeţĭ şi 2 fete, din numărul de 94 copiĭ în vîrstă de şcoală.

Aci este o biserică, clădită la 1835 de Mihail Bîţcoveanu, fost proprietar, cu hramul Sf. Apostolĭ Petre şi Pavel, cu 1 preot şi 2 dascălĭ; constitue singură o parohie cu cătt. Chiţuleşti, parohie care poartă nume de Parohia Frăsinetul.

In com. se fac 3 bîlciurĭ cu obor de vite; la Mucenicĭ (9 Martie), la 20 Iulie şi la 8 Septembrie.

Este o moară de aburĭ.

Străinĭ sunt: 15 Bulgarĭ şi 2 Ungurĭ.

Comuna se uneşte cu satele Negreni şi Tîrnava prin o şosea vecinală.

Frăsinetul, alt nume al *com.* Vlădila, din pl. Ocolul, jud. Romanaţi.

Frăsinetul, *cătun*, al com. Calvini, jud. Buzăŭ, cu 120 locuitorĭ şi 32 case. E alipit de cătt. Bîsceni-d.-j.

Frăsinetul (Pupăza), *sat*, înconjurat de dealurĭ; face parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, pl. Olteniţa, jud. Ilfov. Este situat la E. de Bucureşti, între valea Căpitanul şi rîul Mostiştea. Aci este reşedinţa primărieĭ.

Se întinde pe o suprafaţă de 2228 hect., cu o populaţie de 422 locuitorĭ.

D-l I. Paraschivescu are 2060 hect. şi locuitoriĭ 168 hect. Proprietarul cultivă 1600 hect. (204 sterpe, 138 izlaz şi 118 pădure) Locuitoriĭ cultivă 108 hect. şi rezervă 60 hect. pentru izlaz.

Are o biserică, cu hramul Adormirea; o şcoală mixtă, frecuentată de 25 elevĭ şi 2 eleve, cu întreţinerea căreia judeţul şi comuna cheltuesc anual 1620 leĭ. Localul s'a construit de judeţ în anul 1883.

In raionul satuluĭ se maĭ află 1 moară cu aburĭ; 1 moară cu apă; 1 maşină de treerat; 1 heleşteŭ; 1 pod şi 3 bălţĭ cu trestie, din care se scoate peştĭ şi racĭ.

Comerciul se face de 6 cîrciumarĭ şi 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 411 şi al celor micĭ de 636.

Frăsinetul, *sat*, face parte din com. rur. Cornul, plaiul Prahova, jud. Prahova. Are o populaţiune de 180 locuitorĭ (90 bărbaţĭ şi 90 femeĭ).

Frăsinetul, *cătun*, al com. Cezieni, pl. Ocolul, jud. Romanaţi, situat pe o vale, 6 kil. spre N.-V. de Caracal. Altitudinea terenuluĭ d'asupra niveluluĭ mărieĭ este de 140 m. Are 70 familiĭ, saŭ 302 locuitorĭ şi o biserică, Sf. Nicolae (1854), deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Frăsinetul, *cătun*, pendinte de com. Frăsinetul, plasa Glavaciocul, jud. Vlaşca.

Moşia este în suprafaţă de 4200 hect., din care s'a dat la 1864 la 300 locuitorĭ 902 hect.

Are un venit anual de 48000 leĭ.

Se află în sat o şcoală; o biserică; 3 cîrciumĭ; case bune şi pătule cu magaziĭ.

Frăsinetul, *numire* dată în vechime *părţiĭ* de N.-V., din teritoriul *oraşuluĭ* Buzăŭ, judeţul Buzăŭ.

Frăsinetul, *staţie de dr. d. f.*, jud. Romanaţi, pl. Ocolul, com. Traian, pe linia Piatra-Corabia, pusă în circulaţie la 1 Aprilie 1887. Se află între staţiile Caracal (13.9 kil.) şi Vişina (13

www.dacoromanica.ro

kil.). Inălțimea d'asupra nivelului mării de 82m.21. Venitul acestei stații, pe anul 1896, a fost de 33682 lei, 70 bani.

Frăsinetul, *fost metoh* al mănăstirei Vintilă-Vodă, în orașul Buzău, jud. Buzău, distrus în 1639 de Timuș cu Tătarii, ce năvăliseră în Muntenia. In anul 1649, a fost reedificat de Mateiu Basarab, iar în 1650 a devenit catedrala scaunului episcopal, sub Episcopul Serafim.

Frăsinetul, *munte*, în jud. Buzău, com. Mlăjetul, căt. Valea-Sibiciului, formează malul drept al Văei-Sibiciului. Coastele sale cad vertical și sunt formate numai din pietriș, acoperit cu puțină pădure și prezintă un deosebit interes geologic.

Frăsinetul, *colină*, în jud. Buzău, com. Calvini, căt. Bîsceni-d.-j., acoperită de arături, fîneață și pădure.

Frăsinetul, *movilă*, pe drumul Olteniței, jud. Ilfov.

Frăsinetul, *măgură*, lîngă satul cu același nume, județul Romanați.

Frăsinetul, *pisc înalt*, pe muntele Urșani, între rîul Luncavățul și Horezul, jud. Vîlcea.

Frăsinetul (Cozia), *moșie* a statului, lîngă com. Vlădila, pl. Ocolul, jud. Romanați, arendată pe 1887—88 cu 57980 lei anual; are o pădure de 300 pogoane, pendinte de Mănăstirea Cozia.

Frăsinetul (Govora), *moșie* a statului, în jud. Romanați, arendată pe 1888—89 cu 9680 lei anual.

Frăsinetul, *pădure* a statului, în jud. Romanați, arendată pe 1887—88 cu 4714 lei anual.

Frăsinetul, *poiană*, jud. Vîlcea, com. Vaideeni, plaiul Horezul.

Frăsinetului (Valea-), *vale*, jud. Buzău, în com. Mlăjetul, căt. Intre-Sibicee; începe din muntele Frăsinetul și se scurge în Valea-Sibiciului.

Frăsinișul, *pădure*, în partea de S.-E. a comunei Gorbănești, pl. Miletinul, jud. Botoșani.

Frăsuleni, *sat*, în com Sculeni, pl. Branistea, jud. Iași, situat pe malul Prutului, în sus de tîrgușorul Sculeni, la o distanță cam de 3 kil.

Are o populație de 33 familii, saŭ 171 suflete.

In sat este o biserică și casele proprietățeĭ, iar în marginea luĭ, pe malul Prutului, o mică pădurice.

Numărul vitelor e de 659 capete, din carĭ: 455 vite marĭ cornute, 76 caĭ și 128 rîmătorĭ.

In anul 7071 (1563), Tomșa-Hatmanul, voind a răsturna pe Despot-Vodă, a trecut Prutul prin această localitate, așezîndu-se la satul Sepoteni în Basarabia, sub cuvînt de a alunga pe Tătarĭ, și a cerut luĭ Vodă, să-ĭ trimeată oastea nemțească de care era încunjurat, pentru aĭ ajuta la alungarea Tătarilor. Acesta a fost numaĭ un pretext de a 'ndepărta oastea nemțească ce slujea Domnuluĭ, căcĭ Tomșa ucizînd noaptea pe Nemțiĭ carĭ venise în tabăra sa, s'a întors înapoĭ, ridicîndu-se cu toțĭ boeriĭ contra luĭ Despot-Vodă.

Frăsuleni, *moșie*, în jud. Iași, com. Sculeni, pl. Branistea, în mărime cam de 1188 hect., pe care se află satele: Frăsuleni, Sorca și Șendreni; se întinde de la N. la S. pe marginea rîuluĭ Prut.

Frăteni, *deal*, spre E. de satul Alești, com. Brăești, pl. Cîrligătura, jud. Iași.

Frăteni, *deal*. Vezĭ Dealul-Mare, pl. Cîrligătura, jud. Iași.

Frăteni, *podiș*, între pîraiele Bahlueț și Ciorbolea, com. Sîrca, pl. Cîrligătura, jud. Iașĭ.

Frățești, *com. rur.* și *sat*, din pl. Marginea, jud. Vlașca, situată pe coasta dealuluĭ Dunăreĭ, la depărtare de Giurgiu de 12 kil.; de stația căiĭ ferate Frățești, de 4 kil.; de București de 54 kil.; iar de Stănești, reședința plășeĭ, de 10 kil.

Are o populație de 2011 locuitorĭ.

Pe proprietatea de pe teritoriul acesteĭ com. se află și cătunul Daia ce depinde de com. Daița. Depărtarea între Daia și Frățești este de 3 kil.

Are o școală mixtă de zid; o biserică; 7 cîrciumĭ.

In această com. se face bîlciŭ cu obor de vite, la 9 Martie și 23 Aprilie.

Vite sunt: 472 boĭ și vacĭ, 56 bivolĭ, 76 caĭ, 3202 oĭ și capre, 742 rîmătorĭ.

Budgetul comunal la 1886 era de 11795 leĭ la venitурĭ, și de 9335 leĭ la cheltuelĭ.

Moșia este proprietatea moștenitorilor D-neĭ Momulu, fostă proprietate a Principeluĭ Mihail Ghica, care șĭ-a clădit aci un palat și posedă o grădină spațioasă pe deal, avînd vederea către Giurgiu.

Această proprietate are o suprafață de 6900 hect.

La 1864 s'a dat la 352 lo-

www.dacoromanica.ro

cuitorĭ împroprietăriță, suprafața de 1808 hect.

Venitul anual al comuneĭ este de 110000 leĭ.

Pe la hotarul moșieĭ despre Strîmba este un drum care se chiamă Drumul-Bălțiĭ ce vine de la Băneasa și merge la Tangărul.

De la Frătești până la stația drumuluĭ de fer este șosea.

Pe moșie sunt maĭ multe cariere de petriș.

La 1854, Principele Gorciacof și comandantul Șuvalow, ambiĭ comandațiĭ aĭ armateĭ ruseștĭ care lupta contra Turcilor, se retrase la Frătești avînd cuartierul general în palatul din deal al Principeluĭ Mihail Ghica. La 27 Iulie acelașĭ an, începe a se retrage armata rusească de la Giurgiu, urmărită fiind de Turcĭ.

Aci era o brigadă de infanterie din corpul al VIII-lea, în timpul războiuluĭ din 1877-1878. Divizia III ocupa pozițiunile Frătești-Daia și Stănești cu o ante-gardă la Giurgiu; din această divizie, aci erau regimentul al 8-lea de linie, batalionul al 3-lea de vînătorĭ, batalionul al 11-lea de dorobanțĭ și regimentul al 5-lea de călărașĭ.

Cu ocazia rezbeluluĭ Ruso-Romîno-Turc (1877-78), s'a făcut de Rușĭ un drum de fĭer, ce pleca din stația Frătești, trecea pe această proprietate și ducea la Zimnicea; această linie servea numaĭ pentru transporturĭ de trupe și munițiunĭ, s'a stricat după rezbel. Cu ocazia acestuĭ rezbel a fost iarășĭ în acest sat un cartier general, care avea misiunea de a îngriji de expediarea munițielor și nutrimentelor armateĭ ruseștĭ.

Frătești, *sat*, cu 15 fam., jud. Argeș, pl. Pitești; face parte din com. rur. Mareș.

Frătești, *numire* ce se da în vechime *satuluĭ* Buhoanca, din jud. Roman, pl. Siretul d.-s.

De vechimea acestuĭ sat amintește un document de la 1586, Ianuarie 13, dat din Roman, prin care se spune cumcă un oare-care Roman Pleșul de la Frătești a vîndut o parte din satul Stîncești jupîneseĭ Angelina Goia.

Frătești, *stație de dr. d. f.*, în jud. Vlașca, pl. Marginea, com. Frătești, pe linia București-Giurgiu, pusă în circulație la 1 Noembrie 1869. Se află între stațiile Băneasa (12.4 kil.) și Giurgiu (7.6 kil.). Înălțimea d'asupra niveluluĭ mărĭ de 15.37. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896, a fost de 7356 l. și 55 b.

Frățeni, *pîrîŭ*, în jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Tălpași, pe dreapta rîuluĭ Plosca.

Frățești-de-Jos, *cătun*, al com. Lelești, plaiul Vulcan, jud. Gorj, spre N.-E. de comună, și situat pe șes. Are o suprafață de 170 hect., din carĭ 120 hect. arabile, 3 hect. vie, și 47 hect. fînețe.

Are o populație de 88 familiĭ, saŭ 155 suflete, din carĭ 79 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 52 pluguri, 20 care cu boĭ și 2 căruțe cu caĭ.

Vite: 140 vite marĭ cornute, 240 oĭ, 34 capre, 14 caĭ și 62 rîmătorĭ.

Sunt 76 stupĭ.

In cătun. se maĭ găsesc: 2 morĭ pe apa Șușița și 18 fîntînĭ.

Are o biserică, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Este udat de apa Șușița-Seacă.

Comunicația se face prin șosele comunale, care o pune în legătură cu comuna sa și cu cătunele învecinate.

Frățești-de-Sus, *cătun*, aparținînd com. Lelești, plaiul Vulcan, jud. Gorj, situat pe șes și spre N.-V. de com.

Are o suprafață de 170 hect., din carĭ 122 hect. arabile, 46 hect. fînețe și 2 hect. vie.

Populația este de 58 familiĭ, saŭ 335 suflete, din carĭ 49 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 53 pluguri, 20 care cu boĭ, 2 căruțe cu caĭ; 15 stupĭ.

Vite: 118 vite marĭ cornute, 220 oĭ, 54 capre, 12 caĭ și 62 rîmătorĭ.

In cătun. se găsesc: 2 morĭ pe apa Șușița și 10 fîntînĭ.

Aci este o biserică, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Prin cătun trece șoseaua comunală, care-l pune în comunicație cu comuna sa.

E udat de apa Șușița-Seacă.

Frăția, *sat*, face parte din com. Godinești, jud. Tecuciŭ. E situat la N.-V. com., la o distanță de 1 kil. 400 m. de reședința com., pe coasta dealuluĭ cu același nume.

Are o populație de 5 familiĭ, saŭ 18 suflete, locuind în 5 case.

Frăția, *deal*, la V. de satul cu același nume, com. Godinești, pl. Berheciŭ, jud. Tecuciŭ.

Frăția, *rîŭ*, numit și Frățila, izvorește din Dealul-Muerĭ, jud. Vîlcea, intră în jud. Dolj, udă com. Bulfești, prin partea de V., cu direcțiunea de la N. la S. și se varsă în Geamartaluiŭ, la satul Drăgoșin, puțin maĭ jos de Gropșani, jud. Romanați.

Frăția, *pîrîŭ*, curge la V. de satul Frăția, com. Godinești, județul Tecuciŭ și se varsă în Berheciŭ.

www.dacoromanica.ro

Frăţieș (Satul-), *sat,* face parte din com. rur. Gura-Bouluș, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Are o populaţiune de 190 loc.

Frăţila, *com. rur.,* pl. Olteţul-d.-j., jud. Vîlcea, compusă din 2 cătune: Stoicești și Frăţila.

Această comună datează cam de 200 anș.

Este situată pe dealurile: Stoicești, Frăţila, Furcătura, Piscul-Lung și pe vîlcelele: Predătorul și Frăţila, la 80 kil. departe de capitala judeţuluș și la 40 kil. de a plășeș.

Are o populaţiune de 269 familiș, saŭ 1398 suflete (587 bărbaţș și 811 femeș), în care intră și 3 familiș de Ţiganș; sunt 206 contribuabiliș; 248 case.

In com. este o biserică, cu hramul Sf. Dumitru, situată tocmaș între cele 2 cătune, Stoicești și Frăţila, și clădită la anul 1881, după stăruinţa preotuluș Mihail Bădescu, parohul acesteș biserică.

Locuitoriș, pe lîngă agricultură, se maș ocupă și cu negoţul. Puţinș cunosc și tîmplăria.

Vite sunt: 150 boș, 200 vacș, 10 caș, 80 capre și 500 oș.

Afară de 7 locuitoriș, carș s'aŭ împroprietărit la 1864 pe 6 hect., loc. sunt moșneniș.

Școala din comună datează de 60 anș. Clădirea e bună și e proprietatea comuneș. Se frecuentă de 20 băeţș, din numărul de 80 copiș (47 băeţș și 33 fete) în vîrstă de școală. Știŭ carte 30 persoane. Statul cheltuește cu întreţinerea școalelor anual leș 1080.

Stupș cu albine sunt 25.

Ţuică se fabrică pănă la 1500 decalitri anual.

Vatra satuluș se întinde pe 500 hect. cu izlaz cu tot.

Bud. com. este de 2500 leș la venit. și de 1452 leș la chelt.

Comuna stă în legătură cu comunele: Știrbești, Bălcești, Prejorul, Craiova și Ghioroiul. prin sosele. De la N. la S. comuna este traversată de dealul Frăţila, la E. de Furcătura și Piscul-Lung. E udată de văile: Frăţila, Prădătorul, Tinoasa, Tinosica, Richiţa, Mătuşa, Carpenul și Edul.

In comună sunt vre-o 15 fîntînș.

Se mărgineşte cu comunele: Ştirbești, Bălcești, Prejoiul și Velești, din jud. Dolj.

Frăţila, *sat,* face parte din com. rur. cu acelașș nume, pl. Olteţul-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 769 locuitoriș (317 bărbaţș, 452 femeș). Copiș în vîrstă de școala sunt 42. E străbătută de dealul Frăţila și udat de valea cu acelașș nume.

Frăţila, *deal,* ramificare a culmeș Zănoaga, ce se întinde de la V. com. Locusteni, din jud. Vîlcea, pe la com. Dobreţul și Dobriceni din jud. Romanaţi, unde se bifurcă o ramură intrînd între Caluiul și Olteţul, iar alta între Caluiul și Frăţila. Aceasta din urmă e lungă și se termină la N. de Balș, unde Geamartaluiul dă în Olteţul.

Frăţila (Frăţia), *rîŭ,* ce trece prin jud. Vîlcea, Dolj și Romanaţi. V. Frăţia.

Frăţila, *vale,* în partea de N.-V. a plășeș Olteţul-d.-s., jud. Romanaţi. E strîmtă și mărginită de dealul Frăţia și Murgașul, și se termină în valea Geamartaluiul la satul Dragoșinul. Pe ea curge apa cu aceeașș numire.

Frăţila, *braţ* (prival), în insula Balta, jud. Ialomiţa, pl. Borcea, com. Cocargea.

Frăţileşti, *com. rur.,* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, situată pe partea dreaptă a rîuluș Ialomiţa, între comunele Ţăndăreș și Sudiţi.

Teritoriul com. se întinde din rîul Ialomiţa, spre S., pe cîmpul Bărăgan, pe o suprafaţă de 8000 hect., din carș 300 hect. pădure. Coprinde treș moșiș: Frăţileşti-Buciumeni, de 4500 hect., proprietate a statuluș, fostă pendinte de biserica Sărindar din Bucureşti, și care pe perioduł 1888—1893, s'a arendat cu suma de 16770 leș; Frăţileşti, de 1500 hect., proprietate a statuluș, fostă pendinte de biserica Sf. Sava din Bucureşti, și care pe periodul 1888—1893, a fost arendată cu suma de 12000 leș și moșia Frăţileşti-Bădeni, proprietate particulară, de 2000 hect.

După legea rur. din 1864, sunt împroprietăriţș pe moșie 63 locuitoriș; neîmproprietăriţș se maș află 79 locuitoriș.

Com. se compune din satele: Frăţileşti și Ghizdăneşti și din cătunele (tîrlele): Marinache, California, Văcăria și Armanul-Urîta. Reşedinţa primărieș și a judecătorieș comunale este în satul Frăţileşti.

In recensămîntul făcut în 1890, s'a constatat că populaţiunea com. este de 178 familiș, saŭ 771 suflete: 391 bărbaţș și 380 femeș; 758 Romînș, 5 Grecș, 8 Bulgarș; 200 agricultoriș, 4 meseriaș, 3 comercianţș, 4 avînd profesiunș libere, 105 muncitoriș și 32 servitoriș. Știŭ carte 185 persoane.

Vite: 300 caș, 275 boș, 2580 oș, 2 bivolș, 5 asinș și 160 rîmătoriș.

Com. avea în 1886—1887 la venituriș 1961 leș și la cheltueliș 2403 leș.

Are o școală mixtă, condusă de un învăţător retribuit de com.

www.dacoromanica.ro

și jud. Școala are localul său propriu și e frecuentată de 30 elevi.

Este o biserică, deservită de un preot și doi dascăli.

Pe partea de E. a com. trece calea ferată Făurei-Fetești, având stația Țăndărei mai apropiată de com.

Frățilești, *sat,* în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, situat pe țărmul drept al rîului Ialomița, în apropiere de apa rîului; este pendinte de com. cu același nume.

In acest sat se coprinde și desființatul sat Bădeni, a cărui denumire se mai dă de popupulațiune părței de E., a satului. Aici este reședința primăriei și a jucecătoriei com.

Populațiunea satului este de 164 familii.

In Frățilești este o școală mixtă, condusă de un învățător; o biserică, la care deservesc un preot și doi dascăli.

Pe partea de E. a satului, în apropiere, trece calea ferată Făurei-Fetești.

Frecați, *sat,* face parte din com. rur. Aprozi-Negoești, pl. Negoești, jud. Ilfov. Este situat la S. E. de Negoești, lîngă lacul Luica. Locul său este în mare parte băltos.

Se întinde pe o suprafață de 216 hect., cu o populație de 58 locuitori. Terenul e al locuitorilor.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor mari e de 70 și al celor mici de 196.

Frecățeanca, *numire* dată *moșiei* Glodeanul-Siliștea, jud. Buzău.

Frecăței, *com., rur.* așezată în partea centrală a jud. Tulcea și cea răsăriteană a pl. Isaccea, pe Pîrîul Ciliculuĭ saŭ Telița.

Se mărginește la N. cu com. Congaz, și la E. cu com Cataloi.

Cele mai însemnate dealuri sunt: Armut-Conac (120 m.), la V.; dealul Cataloi (89 m.), la S.-E.; dealul Tăușan-Tepe (104 m.), la N.-E.; Su-Bair (124 m.), la N.; sunt acoperite cu livezi și semănături; și pe alocurea și cu tuferișuri.

Movilĭ sunt numeroase, printre ele distingem: Cartal-Tepe, (157 m.,) la N.; Movila-luĭ-Dobre (116 m.), la S. sunt artificiale și acoperite astă-zi cu verdeață.

Apele cari udă com. sunt puține. Avem: pîrîul Telița care pe aci se mai numește și Cilic-Dere, de la Mănăstirea Ciliculuĭ, așezată nu departe de el; într'însul se deschid puține văi ca Valea-Lungă la N.

Cătunul de reședință Frecăței, așezat pe ambele maluri ale pîrîuluĭ Telița, formează singur comuna.

Intinderea com. este de 3200 hect., din cari: 125 hect. ocupate de vatra satuluĭ, 2100 hect. ale locuitorilor, 1075 hect. ale Statuluĭ.

Populațiunea este amestecată; sunt 223 familiĭ, cu 768 suflete, din cari 240 bărbați, 200 femeĭ, 338 copiĭ; 56 Romînĭ, 475 Bulgari, 186 Turcĭ și Tătari, 44 Ruși de secta bespopoviților, și 7 Evreĭ.

Locuitoriĭ aŭ 88 pluguri; 5200 capete vite.

Sunt 12 morĭ de vînt.

Comerciul este activ, constînd în import de coloniale și manufacturĭ, în export de vite și cereale.

Veniturile com. sunt de 3400 leĭ și cheltuelile de 3318 leĭ.

Sunt 210 contribuabilĭ.

Drumurĭ sunt căile comunale la satele învecinate: Cataloi, Telița, Nalbant, Cîșla și Tulcea.

Este aci o biserică, cu hramul Aducerea moaștelor Sf. Nicolae, zidită în anul 1878 de locuitorĭ, avînd 10 hect. pămînt de la Stat; un preot și un cîntăreț; are ca filială biserica din căt. Poșta.

Școala e fundată de com. în 1883, are 10 hect. de la Stat; un învățător.

Frecăței, *numire* dată *com.* Glodeanul-Siliștea, jud. Buzăŭ, din cauză că, în urma spargereĭ vechiuluĭ sat, provocată de evenimentele din 1806—1812, locuitoriĭ aŭ umblat mult timp dintr'un loc la altul, aciolîndu-se pe unde puteaŭ; după retragerea armatelor străine, eĭ se stabiliseră puțin mai la E. de vechea siliște, cu care ocaziune veciniĭ le-aŭ dat numele de Frecăței.

Frecăței, *sat,* jud. Dîmbovița, pl. Ialomița, căt. com. Bilciurești.

Frecăței, *cătun,* în jud. Putna, com. Movilița, pl. Șușița.

Are o populațiune de 280 suflete, cari locuesc în 69 case.

Frecăței, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., căt. comuneĭ Grebănul, așezat în partea de S. a comuneĭ, pe pîrîul Oreavul.

Fremul, *pîrîŭ,* udă com. Tătulești, pl. Vedea-d.-j., jud. Olt, de la V. la E. și se varsă în rîul Vedea, în raionul comuneĭ Tătulești.

Frenciugi, *sat,* în jud. Vasluiŭ, com. Parpanița, pl. Funduri, situat pe un mic podiș, la N. de satul Parpanița, de-a dreapta pî-

www.dacoromanica.ro

rîuluĭ Rebricea, pe o întindere de 835 hectare, cu o populaţie de 100 familiĭ, saŭ 562 suflete.

Aicĭ se află o biserică, făcută de fostul proprietar Holban, la anul 1770, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ, iar pe pîrîul Rebricea la S. de sat, o moară de apă.

Moşia e a locuitorilor împroprietăriţĭ după legea rurală şi a d-luĭ Mărgărit Hudic.

Lîngă biserică, în partea de N. a satuluĭ, sunt casele proprietăţeĭ.

Numărul vitelor e de 737: 222 vite marĭ cornute, 405 oĭ, 24 caĭ şi 96 rîmătorĭ.

Frenţa, *deal*, jud. Bacăŭ, plasa Tazlăul-d.-s., com. Bucşeşti, pe teritoriul satuluĭ Cernul, care face parte din şira dealurilor dintre Tazlăul-Mare şi Trotuşul.

Frenţa, *pădure*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Bucşeşti. Esenţe: stejarĭ, fagĭ, mesteacănĭ şi carpenĭ, aparţinînd luĭ Mateĭ Crupenski.

Frenţa, *pîrîiaş*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Bucşeşti, care curge pe teritoriul satuluĭ Cernul şi se varsă în pîrîul Cernul.

Fricoasa, *sat*, face parte din com. rur. Breaza-d.-j., plasa Prahova, jud. Prahova. Are o populaţie de 329 loc., (165 bărbaţĭ şi 164 femeĭ).

Friguroasa, *cătun*, pendinte de com. Sutești, pl. Ianca, judeţul Brăila, situat la E. de com. şi la 5 kil. depărtare de reşedinţa eĭ. Populaţia sa e de 51 familiĭ, saŭ 225 suflete.

Se maĭ numeşte şi Irimeşti după numele proprietareĭ.

Frijoaia, *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Aldeni; începe de la Vîrful-Mare şi dă în rîul Slănic.

Fripţi, *cătun*, jud. Olt. Vezĭ Rădeşti.

Fripţi, *cătun*, ce exista în vechime în com. Odaia, pl. Călmăţuiul, jud. Teleorman; numirea de Fripţi se dă şi astă-zĭ comuneĭ Odaia de către locuitorĭ.

Frînca, *munte*, în raionul comuneĭ Lereşti, plaiul Dîmboviţa, jud. Muscel, situat la N. comuneĭ, pe culmea Carpaţilor.

Frînca, *vale*, în jud. Buzăŭ, com. şi căt. Grăjdana; începe din valea Ţogoaia şi se scurge în rîul Nişcovul.

Frînceşti, *com. rur.*, jud. Vîlcea pl. Oltul-d.-s., compusă din 3 cătune: Mahalaua-Mare (Frînceşti), Mălăeţul şi Pădureţul.

Comuna este situată pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Bistriţa şi între dealurile: Mălăeţul, Petcul şi Zăcătoarea, la 20 kil. departe de capitala judeţuluĭ şi la 14 kil. de a suprefectureĭ.

Are o populaţie de 182 familiĭ, saŭ 748 suflete (371 bărbaţĭ şi 377 femeĭ), în care intră şi 9 familiĭ de Ţiganĭ, carĭ se ocupă cu agricultura şi fierăria. Sunt 2 cizmarĭ, 7 croitorĭ, 3 olarĭ şi 15 rotarĭ. Eĭ desfac produsul munceĭ lor la bîlciul Rîureni, Rîmnicul-Vîlcea şi Tîrgul-Horezul.

In comună sunt 2 bisericĭ: la Frînceşti şi Mălăeţul; 180 case.

Vite sunt: 19 caĭ, 246 boĭ, 230 vacĭ, 27 capre, 65 oĭ şi 350 porcĭ.

Stupĭ cu albine sunt 84.

Pe rîul Bistriţa, care udă comuna în tot lungul eĭ, sunt 2 morĭ.

Locuitorĭĭ, în număr de 136, s'aŭ împroprietărit la 1864, pe 568 hect. pămînt din moşia statuluĭ Frînceşti.

Şcoală există în comună de 40 anĭ. Clădirea e proprietatea comuneĭ. Ea se frecuentă de 21 copiĭ (16 băeţĭ şi 5 fete), din numărul de 58 copiĭ (27 băeţĭ şi 31 fete), în vîrstă de şcoală. Este înzestrată în ţarină cu 3 hect. pămînt. Cu întreţinerea şcoaleĭ statul cheltueşte anual 1080 leĭ. Ştiŭ carte 100 bărbaţĭ şi 10 femeĭ.

Se zice că într'un mic deluleţ, cam în capul comuneĭ, numit La-Ţeapă, a fost o ţeapă înfiptă de Ţepeş-Vodă, unde se pedepseaŭ ceĭ vinovaţĭ. Asemenea, în partea de S.-E., la locul numit La Soliman, se zice că ar fi locuit un paşă cu numele de Soliman, care era cărmuitorul acestor localităţĭ; în acel loc se observă în pămînt ruinele locuinţeĭ aceluĭ Soliman.

Vatra satuluĭ are 23 hect., iar comuna întreagă, 567 hect.

In timpĭ buni se fabrică aci până la 1000 decal. ţuică.

Veniturile şi cheltuelile comuneĭ se urcă la 800 leĭ anual.

Prin comună trece şoseaua judeţeană, înlesnind comunicaţia între oraşele R.-Vîlcea, Ocnele-Marĭ şi Tîrgul-Horezul şi comunele rurale Băbeni, Genuneni, Foleşti-d.-s., Foleşti-d.-j. şi Tomşani, etc., legîndu-se cu calea ferată Piatra-R.-Vîlcea.

Moşia s'a vîndut în loturĭ şi a fost cumpărată de 33 locuitorĭ.

E brăzdată de dealurile: Petculuĭ, Mălăeţul şi Zăcătoarea, Piscul-luĭ-Cioc, Galbenul şi Măgura, şi udată de văile: Melceri, Petculuĭ, Alunişuluĭ, Meianuluĭ, Olăreşti; locurĭ izolate are: Stejaretul, Firişbeiul, Mlacul, Buda şi Melcera.

Se mărgineşte la N. cu com. nuneni, la S.-V. cu com. Bă-

www.dacoromanica.ro

beni, la E. cu comuna Mănăstireni.

Frînceşti (Mahalaua-Mare), *sat*, reşedinţa com. rur. Frînceşti, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populaţiune de 266 locuitorĭ, 131 bărbaţĭ şi 135 femeĭ. Este aşezat în lungul rîuluĭ Bistriţa.

Aci e o biserică, zidită de demult şi care s'a reedificat la anul 1890 de D. N. Teodorescu şi de Preotul Mihaiŭ Frîncescu.

Frînceşti. Vezĭ Budăile, sat, jud. Iaşi.

Frînceşti-Mănăstireni, *moşie* a statuluĭ, pendinte de Schitul Dintr'un-Lemn, jud. Vîlcea, care pe periodul 1888—93 s'a arendat cu 5860 leĭ anual.

Frînculuĭ (Dealul-), *deal*, spre V. com. Beneşti, pl. Olteţul-d.-j., jud. Vîlcea.

Frînculuĭ (Movila-), *movilă*, pe teritoriul com. Ştiubeieni, pl. Başeul, jud. Dorohoiŭ.

Frînculuĭ (Valea-), *vale*, izvoreşte din dealul cu acelaşĭ nume, jud. Vîlcea.

Frînculuĭ (Vălceaua-), *vălcea*, începe de pe moşia Furculeşti, la E., urmînd aproape paralel cu şoseaua Turnul-Alexandria, jud. Teleorman. Se înfundă în Valea-Nanovuluĭ.

Frînghiul, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, teritoriul com. Ciulniţa, pe cîmpul Bărăgan.

Frîntura, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Chiojdul-din-Bîsca, ramificaţie, spre S.-V. din muntele Stevia; culmineză în Mucheа-Frînturel.

Frîntura, *pădure*, în jud. Buzăŭ, com. Chiojdul-din-Bîsca, între pîrîul Siriul şi izvorul Bîsculiţa, renumită pentru multul vînat sălbatic ce se găseşte într'însa.

Frîntura-Fĭeruluĭ. Vezĭ com. rur. Humele.

Frînturești, *deal*, în jud. Muscel, pl. Podgoria, com. Văleni.

Frînturile, *pîrîiaş*, ce formează hotarul judeţuluĭ Neamţu, despre Transilvania, de la Muntele Făgeţelul şi pănă la vărsarea în pîrîiaşul Bistra (pe partea stîngă).

Frumoasa, *com. rur.*, în jud. Teleorman, pl. Marginea, în apropiere de rîul Vedea, pe partea dreaptă. Este aşezată pe treĭ dealurĭ despărţite prin două vălcele. Are treĭ cătĕ.: Frumoasa, (reşedinţa), Păuleasca, care în vechime purta numele de Odaia-Panculuĭ şi Brătianca, format din insurăţeiĭ cărora li s'aŭ vîndut pămînturĭ în anul 1879.

Cătĕ. Păuleasca e situat jumătate pe deal şi jumătate pe vale, pe marginea rîuluĭ Vedea, la N.

Cătĕ. de reşedinţă se găseşte în aceeaşĭ direcţie, la depărtare ca de 2 kil., în dreptul com. Conţeşti, de peste rîul Vedea. Atît cătĕ. de reşedinţă cît şi cătĕ. cele-l'alte sunt situate pe proprietatea Statuluĭ, Frumoasa.

Se învecineşte la N. cu cătĕ. Şoimul, al comuneĭ Zmîrdioasa; la S. cu moşia Bragadirul; la E. cu com. Conţeşti (dincolo de rîul Vedea) şi la V. cu Valea-Găuriculuĭ, unde se află şi punctul numit Rojiştea, pe şoseaua judeţeană Alexandria-Zimnicea, unde este un conac.

In raza com., statul are două moşiĭ: Frumoasa, de 1780 hect., din carĭ 150 pădure, şi Păuleasca de 1280 hect., cu 60 hect. pădure.

Improprietăriţĭ sunt: 138 locuitorĭ, pe 540 hect., în Frumoasa; 78 în cătĕ. Păuleasca, pe 336 hect.; în cătĕ. Brătianca, 52, pe 260 hect.

Terenul ocupat de viile locuitorilor este în întindere de 113 hect.

Populaţia com. cu a cătunelor este de 625 familiĭ, saŭ 1789 suflete, din carĭ 527 contribuabilĭ.

Numărul vitelor este de 4001 capete, din carĭ: 971 vite marĭ cornute, 2398 vite micĭ cornute, 450 caĭ, 11 măgarĭ şi 280 porcĭ.

Budgetul com. este de leĭ 10809.80 la venitурĭ şi de leĭ 7658.87 la cheltuelĭ.

Are: o şcoală, întreţinută de Stat şi frecuentată de 20 elevĭ; două bisericĭ, una în cătĕ. Păuleasca şi a doua în com. Frumoasa, deservite de un preot şi doĭ cîntăreţĭ. Solul este fertil, iar în pădurile Statuluĭ se găsesc lemne de diferite esenţe, în grosime de la 30—60 cm., afară de rezervele carĭ sunt lăsate în urma exploatăriĭ.

Moşia Frumoasa făcea parte din averile mănăstireştĭ, şi era închinată bisericiĭ Sf. Gheorghe-Noŭ, iar Păuleasca a fost un singur corp cu moşia Conţeştilor a familieĭ Pancu, iar maĭ în urmă a fost închinată mănăstireĭ Mărgineni.

Com. Frumoasa are deosebită importanţă din punctul de vedere istoric şi archeologic. La S. com. se văd urmele uneĭ vechĭ întărituri, avînd două şanţurĭ împrejurul eĭ, iar ceva maĭ departe se văd patru măgurĭ marĭ, dintre carĭ două la V. com. şi două la S. eĭ. La mar-

www.dacoromanica.ro

ginea cât. Păulească, spre pădure este Măgura-Popiĭ, înaltă de 20 m. și largă ca de 300 m., apoĭ Măgura-Viilor, cu o înălțime de 25 m. și o lărgime de aproape 150 m.

La săpăturile făcute pe lîngă aceste măgurĭ s'aŭ găsit numeroase obiecte de olărie, pe carĭ d-niĭ Boliac și Tocilescu le atribue epoceĭ preromane.

In pădurea din Valea-Veziĭ este un lac care se formează din scursorile ploilor și izvoarelor; el nu seacă nicĭ-odată.

Frumoasa, *sat*, în jud. Neamțu, pl. Bistrița, com. Tazlăul, situat în dreptul kil. 45 al șoseleĭ Dobreni-Moinești, pe valea pîrîuluĭ Tazlăul, satul Balcani la S. și Tazlăul la N.

Are o populațiune de 180 familiĭ.

Frumoasa, *măgură*, situată în centrul com. Șerbănești-d.-j., pl. Șerbănești, jud. Olt. Are o înălțime de 15—20 m., și o circumferință la bază de 800 m. Se zice că această măgură era situată, ca o insulă, în mijlocul unuĭ helești, ale căruĭ urme se văd și astă-zĭ, în stînga Dorofeiuluĭ (din apa căruia se alimenta), cu numele de Helești-Domnesc.

Frumoasa, *moșie*, situată pe lîngă moșiile Balcani și Tazlăul, jud. Neamțu, pl. Bistrița, com. Tazlăul.

Frumoasa, *pădure*, jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j., com. Faraoani, în întindere de 26 hect.

Frumoasa, *pichet* de graniță, pe Dunăre, eu No. 7, la N. de Ostrovul-Frumos, jud. Ilfov.

Frumoasa, *poiană*, jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-s., com. Lăpușata. Are o poziție încîntătoare. Această poiană se află spre N. comuneĭ și a fost acoperită pe alocurea de copacĭ, carĭ făceaŭ mare podoabă.

Frumoasă (Lunca-), *cătun*, al com. Pîrscovul, jud. Buzăŭ, avînd patru sub-diviziunĭ: Curcănești, Pîrjolești, Tăciuleni și Valea-Purcaruluĭ, cu 1200 locuitorĭ și 210 case.

Frumoasă (Lunca-), *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Pîrscovul, cât. Lunca-Frumoasă, proprietate a statuluĭ, pendinte de Episcopie; face un singur corp cu moșia Pîrscovul.

Frumoasele, *iezere*, jud. Brăila, situate la S. de iezerul Cornoiul, între Vîlciul și Cornoiul.

Frumoasele (Muntele-), *pădure*, pe teritoriul com. Văsuiul, pl. Vrancea, jud. Putna, în întindere de 700 hect., aparținînd locuitorilor din com. Văsuiul.

Frumos (Dealul-), *deal*, jud. Prahova, pl. Podgoria, com. Podeni-Vechĭ.

Frumos (Iezerul-), *lac*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, com. Găița, situat în insula Balta, între brațul Săltava-d.-j. și Borcea.

Frumos (Ostrovul-), *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 200 hect. Vezĭ Șanalul-Dunăreĭ, pădure, jud. Ilfov.

Frumos (Piscul-), *pisc*, jud. Muscel, pl. Rîurile, com. Golești

Frumosul, *sat*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Călugăreni, situat în dreapta rîuluĭ Bistrița, spre marginea despărțitoare a jud. Neamțu de jud. Suceava.

Are o populație de 36 familiĭ, saŭ 176 suflete: 85 bărbațĭ și 91 femeĭ; 97 necăsătoriți, 71 căsătoriți, 8 văduvĭ.

Locuitoriĭ se ocupă mult cu plutăria.

Frumosul, *baltă*, jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Tunari.

Frumosul, *munte*, situat spre V. de muntele Boul, în jud. Gorj, plasa Vulcanul, și în jud. Mehedinți, pl. Cloșani.

Se prelungește de la E. la V. Pe cracul din vale al acestuĭ munte, trece hotarul între județele Mehedinți și Gorj de la N. la S.

Este proprietate a locuitorilor comuneĭ Pocruia; pe el se află pădure, iar pe cea maĭ mare parte e pășune de vite.

Din fața sa de V. își ia naștere rîul Motrul.

Frumosul, *vîrf de deal*, județul Prahova, comuna Șotrile, plaiul Prahova.

Frumosul. Vezĭ Tazlăul-Frumos, *moșie*, jud. Neamțu.

Frumosul, *pîrîŭ*, jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-s., com. Mărgineni-Munteni, care curge pe limita acesteĭ comune, spre com. Luncani și are scurgere în pîrîul Trebișul.

Frumușani, *nume* ce purta în vechime *com.* Piscul, pl. Jiul-d.-j., jud. Dolj.

Frumușani, *sat*, face parte din com. rur. Frumușani-Custureni, pl. Negoești, jud. Ilfov. Aci este reședința primărieĭ.

www.dacoromanica.ro

Se întinde pe o suprafață de 1105 hect., cu o populație de 528 locuitorĭ.

Statul are 600 hect., din carĭ cultivă prin arendașiĭ sĕĭ 280 hect. (65 sterpe, 50 izlaz, 5 vie, 200 pădure). Locuitoriĭ aŭ 505 hect. și le cultivă pe toate.

Are o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, deservită de 2 preoțĭ și 2 cîntărețĭ; o școală mixtă, frecuentată de 18 elevĭ și 3 eleve, cu întreținerea căreia comuna și județul cheltuesc 1694 leĭ anual.

Comerciul se face de 5 cîrciumarĭ.

Are un heleșteŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 559 și al celor micĭ de 1128.

Frumușani-Cuștureni, *comună rurală,* jud. Ilfov, pl. Negoești, situată la S.-E. de București, 22 kil. departe de acest oraș. Stă în legătură cu com. Lămotești, prin o șosea vecinală.

Se compune din satele: Cușture**ni**, Frumușani, Pasărea și Petrăchioaia, cu o populație de 1240 locuitorĭ, carĭ trăiesc în 299 case și 10 bordeie.

Se întinde pe o suprafață de 3565 hect. D-niĭ Al. Lenș, N. Budișteanu și statul aŭ 2476 hect. și locuitoriĭ 1089 hect. Proprietariĭ cultivă 1712 hect. (376 sterpe, 145 izlaz, 8 vie, 235 pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Sunt 269 contribuabilĭ. Budgetul este de 3629 leĭ la venitură și 3624 leĭ la cheltuelĭ.

In comună sunt 2 biserici la Frumușani și Petrăchioaia; 1 școală mixtă; 1 moară cu apă; 1 mașină de treerat cu aburĭ; 3 heleșteie; 1 pod.

Numărul vitelor marĭ e de 1176: 313 caĭ și epe, 23 armăsarĭ, 369 boĭ, 401 vacĭ și viței, 2 taurĭ, 8 bivolĭ, 61 bivolițe, și al celor micĭ, de 2757: 127 capre, 416 porcĭ și 2214 oĭ.

Dintre locuitorĭ, 397 sunt plugarĭ, 9 meseriașĭ, 25 aŭ diferite profesiunĭ.

Arătura se face cu 102 pluguri: 55 cu boĭ și 47 cu caĭ.

Locuitoriĭ posedă: 173 care și căruțe: 94 cu boĭ și 79 cu caĭ.

Locuitorĭ împroprietăriți sunt 152 și neîmproprietăriți 292.

Comerciul se face de 13 cîrciumarĭ. S'aŭ stabilit în com. 4 străinĭ.

Frumușei, *com. rur.,* jud. Gorj, pl. Gilortul, la S. com. Licuriciul, situată pe șes, coastă și vîlcele, pe partea stînga a pîrîuluĭ Negreana.

Se compune din cătunele: Frumușei, Răgoci și Daia.

Are o suprafață de 440 hect., dintre carĭ 150 hect. pădure, 147 hect. arabile, 104 hect. fînețe, 15 hect. vie, și 14 hect. livezĭ de prunĭ.

Locuitoriĭ sunt parte moșneni, parte împroprietăriți după legea din 1864.

Are o populație de 150 familiĭ, saŭ 502 suflete, din carĭ 138 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 18 pluguri, 2 căruțe cu caĭ, 35 care cu boĭ.

Vite: 145 vite marĭ cornute, 15 caĭ, 103 oĭ, 10 capre și 60 rîmătorĭ.

Budgetul comuneĭ este de leĭ 347 la venitură și de leĭ 324 la cheltuelĭ.

Comunicația se face prin șoseaua județeană ce vine de către comuna Negreni, străbate această comună de la S. la N., până dă în com. Licuriciul.

In com. este o biserică de lemn, făcută de locuitorĭ la anul 1837, deservită de 2 preoțĭ și un cîntăreț; unul dintre preoțĭ servește și la biserica comuneĭ Licuriciul.

Sunt 17 fîntînĭ și 2 puțurĭ.

Frumușei, *cătun,* jud. Gorj, reședința comuneĭ cu același nume. Acest cătun se maĭ numește și Betea.

Are o suprafață de 193 hect., dintre carĭ 50 hect. pădure, 70 hect. arabile, 62 hect. fînețe, 6 hect. vie, și 5 hect. livezĭ de prunĭ.

Populația e de 89 familiĭ, cu 320 suflete, din carĭ 73 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 8 pluguri, 16 care cu boĭ, 1 căruță cu caĭ.

Vite: 65 vite marĭ cornute, 7 caĭ, 50 oĭ, 5 capre și 30 rîmătorĭ.

Comunicația se face printr'un drum de care, ce se detașează din șoseaua județeană și intră în acest cătun.

Sunt în cătun 1 puț și 6 fîntînĭ.

Are o biserică de lemn, făcută de locuitorĭ, la anul 1837, deservită de 2 preoțĭ și 1 cîntăreț.

Frumușei, *pîrîŭ,* jud. Gorj, pl. Novaci; izvorește din muntele Salanele la N.-E. comuneĭ Novaci, și trece în Transilvania.

Frumușelele, *sat,* com. Popești, pl. Cîrligătura, jud. Iași, situat de asupra Dealuluĭ-Mare, fiind înconjurat de pădurĭ. Are o populație de 30 familiĭ, saŭ 120 suflete; o școală, întreținută de com., înființată în anul 1881, frecuentată de 30 elevĭ.

Satul se află pe moșia Popești.

Numărul vitelor e de 267 capete, din carĭ: 121 vite marĭ cornute, 12 caĭ, 68 oĭ și 56 rîmătorĭ.

Frumușelele (Păușasca), *sat,*

www.dacoromanica.ro

jud. Iași, com. Păușești, pl. Cîrligătura, situat pe culmea Dealuluĭ-Mare, înconjurat de păduri. Intinderea teritoriuluĭ e socotită în moșia Păușești, cu care face un trup.

Are o populațiune de 33 familiĭ, saŭ 159 suflete.

Numărul vitelor e de 203 capete, din carĭ: 124 vite marĭ cornute, 13 caĭ și 66 rîmătorĭ.

Frumușelul, *sat*, din com. Muncelul, pl. Zeletinul, jud. Tecuciŭ, situat pe pîrîul Apa-Neagră, la o distanță de 2 kil. și 575 m. de reședința comuneĭ.

Are o populație de 184 familiĭ, saŭ 734 suflete.

Are o școală, care datează din anul 1865, și se frecventă de 70 copiĭ (59 băeți și 11 fete).

Locuitoriĭ sunt răzeșĭ, și stăpînesc 568 hect.; iar d-l Corbitan stăpînește moșia Fundești, în mărime de 114 hect.

Are o biserică, cu hramul Sfinților Voevozĭ, deservită de 1 preot și 3 cîntăreți. Biserica este făcută la 1858 de locuitorĭ. S'a rezidit în 1892 cu spesele locuitorilor.

Frumușelul, *deal*, pe moșia Havărna, com. Havărna, pl. Prutul-d.-s., jud Dorohoiŭ.

Frumușica, *com. rur.*, în jud. Ialomița, pl. Cîmpuluĭ, situată pe partea dreaptă a rîuluĭ Ialomița, între comunele Ulești și Axintele.

Teritoriul comuneĭ are o suprafață de 3650 hect., din carĭ 150 hect. pădure și se întinde din rîul Ialomița, spre S., coprinzînd patru moșiĭ, proprietățĭ particulare: Frumușica, 1750 hect.; Panduri, 400 hect.; Brătia, 1000 hect. și Pîrlitul, 500 hect.

S'aŭ împroprietărit după legea rurală din 1864, pe teritoriul comuneĭ, 149 locuitorĭ; neîmproprietăriții se maĭ găsesc 57 locuitorĭ.

Se compune din satele: Frumușica, Panduri, Brătia și Pîrlitul, cu reședința primărieĭ și a judecătorieĭ comunale în satul Frumușica.

Populațiunea comuneĭ este de 274 familiĭ, saŭ 1120 suflete: 541 bărbați și 579 femeĭ; 1110 Romînĭ, 5 Grecĭ, 1 Sîrb și 4 Germanĭ; 1116 creștinĭ ortodoxĭ și 4 catolicĭ; 328 agricultorĭ, 2 avînd profesiuni libere, 32 muncitorĭ și 18 servitorĭ.

Știŭ carte 65 persoane.

Vite: 600 caĭ, 430 boĭ, 2700 oĭ, 54 capre și 390 porcĭ.

Venitul comuneĭ în 1896—97 era de 3498 leĭ și cheltuelile de 3820 leĭ.

In com. se află o școală mixtă, frecuentată de 72 elevĭ și eleve și condusă de un învățător retribuit de com. Localul școaleĭ este donat comuneĭ de proprietarul moșieĭ.

Sunt treĭ bisericĭ, cu treĭ preoți și cincĭ dascălĭ.

Frumușica, *tîrgușor*, situat în partea de N.-E. a com. Storești, moșia Storești, pl. Coșula, jud. Botoșani. Are o populație de 140 familiĭ, saŭ 400 suflete. Loc. sunt ceĭ maĭ mulțĭ Evreĭ.

Acest tîrgușor s'a înființat la anul 1844 de proprietarul moșieĭ de atuncĭ, D. A. Mavrocordat.

Inainte de înființarea tîrguluĭ era aicĭ o cîrciumă la șleahul mare, unde era și poșta vechîe.

Sunt 124 contribuabilĭ.

Numărul vitelor este de 365: 187 boĭ și vacĭ, 110 caĭ, 42 capre și 26 porcĭ.

Se află aci 8 cîrciume; 50 comercianți și 58 meșeriași.

Printr'însul trece calea națională Botoșani-Hîrlăŭ.

Frumușica, *sat*, în jud. Ialomița pl. Cîmpuluĭ, pendinte de com. cu acelașĭ nume, situat pe malul drept al rîuluĭ Ialomița, sub coastă, la ½ kil. de apa rîuluĭ, lipit la V. de satul Pîrlitul și la E. de satul Panduri.

Aci este reședința primărieĭ și a judecătorieĭ com.

Populațiunea este de 62 familiĭ de Romînĭ și 2 familiĭ de Țigani.

In sat se află o școală mixtă, condusă de un învățător; o biserică, cu un preot.

Vite sunt: 220 boĭ, 200 caĭ, 600 oĭ, 10 capre, 70 porcĭ și 10 bivolĭ.

Frumușica. Vezĭ Afumați și Sacșori, jud. Ilfov.

Frumușica, *iaz*, pe moșia Mileanca, com. Mileanca, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Frumușica, *moșie*, a Statuluĭ, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Schitul-Frumoasa, care dă un venit anual de 800 leĭ numaĭ de la pămîntul cultivabil, afară pădure.

Frumușica, *pădure*, de 70 hect. în partea de S. a com. Dracșani, pl. Miletinul, jud. Botoșani.

Frumușica, *pădure* de stejar, în jud. Ialolomița, pl. Cîmpuluĭ, pe teritoriul com. Frumușica, cu o suprafață de 100 hect.

Frumușica, *pîrîŭ*, izvorește dela N.-V. com. Fumureni, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea și se varsă în rîul Mamul, tot în raionul com. Fumureni.

Frumușița, *com. rur.*, în jud.

www.dacoromanica.ro

Covurluiŭ, pl. Prutul, aflătoare în valea și pe malul Prutuluĭ, a treia comună în această linie de la Galați și la distanță de 24 kil. de capitala județuluĭ. Se mărginește la N. cu Folteștĭ, la E. cu lacul Brateșul, la S. cu Șivița și la V. cu teritoriul com. Pechea. Are 4 cătune: Ijdileni, Frumușița (reședința), Tămăoani și Scînteești, cele 3 d'întîiŭ în linia dreaptă de Sud-Nordică, iar a patra la vre-o 9 kil. în spre V. de reședința comunală.

Populația com. este de 668 familiĭ, saŭ 2262 suflete: 1158 bărbațĭ și 1104 femeĭ; 1045 necăsătoriță, 1077 căsătoriță și 140 văduvĭ.

Sunt 384 contribuabilĭ.

Știŭ carte 90 persoane.

Locuitoriĭ din toate cătunele acesteĭ comunĭ sunt foștĭ clăcașĭ împroprietăriță la 1864.

Situația terenuluĭ com. Frumușița este accidentată: dealurĭ, văĭ și locurĭ plane. Suprafața sa este de 11286 hect., din carĭ: 8641 hect. arabile, 1600 pădure, 400 imaș, 200 fînețe, 294 viĭ, 97 vetrele satelor și restul pămînt sterp. Din acestea, 9438 hect. aparțin proprietățeĭ marĭ și 1848 celeĭ micĭ. Proprietatea mare e reprezentată prin moșiile Frumușița (2 trupurĭ) și Ijdileni.

Numărul vitelor este de 5344 capete, din carĭ: 1450 boĭ, 765 vacĭ, 87 caĭ, 125 epe, 270 capre și 2439 oĭ; sunt: 8 buhaĭ (taurĭ), 14 armăsarĭ, 156 berbecĭ și 20 țapĭ.

In Frumușița sunt: 14 cîrciumĭ; 2 morĭ cu aburĭ; 3 batoze de trierat și 3 de bătut porumb, 331 pluguri, din carĭ 116 de fier.

Veniturile comuneĭ se ridică la 23078 leĭ, 77 banĭ, iar cheltuelile la 21446 leĭ, 99 banĭ.

Biserică sunt 3: Sf. Gheorghe în Scînteești; Sf. Impărați în Frumușița și Prea-Cuvioasa Paraschiva în Tămăoani, cîte-trele avînd pămînt rural. Căt. Ijdileni și Frumușița formează o parohie, cu catedrala Sf. Impărați, deservită de un preot, un diacon și 4 cîntăreț, iar căt. Scînteești, împreună cu căt. Fîntînele (com. Folteștĭ), formează o parohie deosebită, cu numele Scînteești, cu catedrala Sf. Gheorghe, deservită de un preot, un diacon și 4 cîntăreț.

Sunt 3 școlĭ: una de băeț și alta de fete în Frumușița, a treia în Scînteești. Numărul elevilor înscrișĭ, în aceste școlĭ în anul 1889 era de 61 băeț și 16 fete, din carĭ aŭ urmat regulat 46 băeț și 8 fete.

Calea județeană Galați-Baba-Draga străbate această comună, pe o întindere de 12 kil., trecînd chiar prin satele Ijdileni și Frumușița. Pe aci trece și linia ferată Galați-Bîrlad.

Frumușița, *satul* principal și reședința comuneĭ cu acelașĭ nume, pl. Prutul, jud. Covurluiŭ. Are 231 familiĭ, saŭ 916 suflete; o biserică; 2 școlĭ.

Frumușița, *moșie* particulară, în com. cu acelașĭ nume, pl. Prutul, jud. Covurluiŭ, în două trupurĭ, fiecare de cîte 3500 hectare.

Frumușița, *vale*, județul Vîlcea, com. Dobriceni, pl. Ocolul.

Frunceasca, *pădurice*, la S. de pădurea Țigănești, com. Țigănești, jud. Tecuciŭ, pe locul numit Valea-de-Mijloc.

Fruntăreĭ (Dealul-), *deal*, pe moșia Rușĭ-Ciomartan, com. Zamostia, pl. Berhometele, județul Dorohoiŭ.

Fruntea-Comanuluĭ, *vîrf de munte*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., comuna Schitul-Frumoasa, din care izvorește pîrîul Comanul.

Fruntea-luĭ-Văsiĭ, *munte*, la N. de com. Comarnicul, pl. Pelești, jud. Prahova, coprins între rîul Prahova (V.), Valea-luĭ-Bogdan (N.) și Orățiile (S.).

Fruntea-luĭ-Văsiĭ (Muntele-) și Muntele Stevie, *moșiĭ* ale statuluĭ, pendinte de mănăstirea Znagovul, jud. Prahova, carĭ, pe periodul 1888—93, s'aŭ arendat cu 3500 leĭ anual.

Fruntea-luĭ-Văsiĭ. Vezĭ Bratocea, jud. Prahova.

Fruntea-Mare. Vezĭ Frunțile (Muntele-), jud. Putna.

Fruntești, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., com. Filipeni, așezat la confluența pîrîuluĭ Sălașul-Roșu cu Dunăvățul, la o depărtare de 5100 m. de cătunul Lunca. Satul este foarte vechiŭ. Locuitoriĭ posedă acte scrise în limba slavonă cu date de la 1600.

In Condica Liuzilor, se găsește cu numele Fruntești-Răzășești. Are o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, clădită de răzeșiĭ moșneni pe la 1851. Sunt 216 familiĭ, saŭ 821 suflete.

Vite sunt: 51 caĭ, 394 vite cornute, 234 porcĭ și 11 capre.

Fruntești, *deal*, situat la N. județuluĭ Tecuciŭ; formează limita între jud. Tecuciŭ și Bacăŭ, la N. de satul Barna, com. Godinești.

Fruntița-Comanuluĭ, *pădure*, jud. Bacăŭ, pl Tazlăul-d.-s., de

www.dacoromanica.ro

pe teritoriul com. Schitul-Frumoasa.

Frunțile, *cătun* de reședință, aparținînd comunei Copăcioasa, pl. Amaradia, jud. Gorj, și situat pe loc șes.

Are o întindere de 360 hect., din cari 190 hect. arabile, 120 hect. fînețe, 40 hect. izlaz și pomet și 10 hect. vatra satului.

Are o populație de 160 familii, saŭ 332 suflete, din cari 140 contribuabili.

Locuitorii posedă: 40 pluguri, 70 care cu boi; 270 vite mari cornute, 13 cai, 420 oi și 113 rîmători.

Sunt 40 stupi cu albine.

Are 1 biserică, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Frunțile, *coamă de munte*, în județul Gorj, plaiul Novaci; începe din muntele Florile-Albe și se termină la N.-V. comunei Radoși din spre com. Cărpinișiul.

Frunțile. Vezi Trupurile-de-Pădure, jud. Muscel.

Frunțile (Muntele-), *pădure*, pe teritoriul comunei Spinești, pl. Vrancea, jud. Putna, în întindere de 800 hect., aparținînd locuitorilor din Spinești.

Frunțile (Muntele-) (Fruntea-Mare), *pădure*, pe teritoriul comunei Herăstrăul, pl. Vrancea, jud. Putna, în întindere de 800 hect., aparținînd locuitorilor din com. Colacul.

Frunțile-Runcului, *parte a munteluĭ* Runcul, din com. Neagra-Șaruluĭ, jud. Suceava.

Frunților (Dealul-), *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Nehoiul; face hotar despre comuna Gura-Teghiĭ.

Frunțișeni, *sat*, în jud. Tutova, pl. Tîrgul, spre E. de Bîrlad.

Are o populație de 521 locuitori, din cari 44 știŭ carte și locuind în 68 case. Formează o comună (com. Frunțișeni), cu cătunele: Dealul-Mare și Grăjdeni. In toată comuna sunt 1173 locuitori (din cari 134 știŭ carte); 192 contribuabili; locuesc în 240 case.

Cultura vieĭ se face pe o suprafață de 85,50 hect. (din cari 11,50 nelucrătoare). Se fabrică mult olăria ordinară.

Comerciul se face de 16 persoane în 16 stabilimente comerciale, din cari 9 cîrciume.

Are o școală primară de băeți; 4 biserici. Contribuțiunile directe ale locuitorilor acesteĭ comune sunt de 8822 leĭ și 58 banĭ.

Frunțișeni, *pîrîiaș*, ce izvorește din com. cu același nume, jud. Tutova, și se varsă în pîrîul Trestiana, tot pe teritoriul acesteĭ comune.

Frunza, *japșe*, iese din iezerul Deciul și dă în stînga Filipoiuluĭ-din-Baltă com. Tichilești, jud. Brăila.

Frunza, *băltiș* saŭ *japșe*, la N. iezeruluĭ Curbovul, din comuna Tichilești, care dă în privalul Filipoiul, jud. Brăila.

Frunzarea, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, aflată pe moșia Frunzarea-Brustureți, și aparținînd comuneĭ Bîrsești, plasa Ocolul, jud. Vîlcea.

Frunzarul, *com. rur.*, în jud. Olt, pl. Siul-d.-j., situată pe lunca și sub Dealul-Oltuluĭ, la 50 kil. de capitala județuluĭ și la 15 kil. de reședința plășeĭ.

Se compune din 3 cătune: Frunzarul, Uria și Sprîncenata, cu o populație de 187 familiĭ, saŭ 1429 suflete, din carĭ 201 contribuabilĭ; locuesc în 50 case și 112 bordeie.

Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura, viticultura și creșterea vitelor. Eĭ desfac produsul munceĭ lor maĭ ales pe piețele de la T.-Măgurele și Corabia.

Moșia e parte a Statuluĭ, care posedă Sprîncenata, cu o întindere de aproape 300 hect. arabile, 75 pădure, 15 livezĭ și 75 izlaz; parte e particulară.

Locuitoriĭ s'aŭ împroprietărit după legea rurală din 1864 și după legea însurățeilor din 1879, luînd 467 hect.

In raionul com. sunt 2 biserici: una în căt. Frunzarul, fondată la anul 1808, și a doua în Uria, zidită la 1735 și terminată la 1846. Ele sunt deservite de un preot și un cîntăreț, retribuițĭ anual, din budgetul comuneĭ și de locuitorĭ, prin învoelĭ agricole.

Știŭ carte 24 bărbațĭ și 8 femeĭ.

Comerciul se face de 7 cîrciumarĭ. Stabilimente industriale se află: o moară cu aburĭ, o piuă, pe un torent format din izvoarele, ce ies de sub Dealul-Oltuluĭ.

Veniturile și cheltuelile com. sunt de 4160 leĭ.

O șosea comunală leagă căt. Frunzarul cu Sprîncenata, pe lîngă care, la E., pe Dealul-Oltuluĭ, trece șoseaua județeană Slatina-Turnul-Măgurele.

La N., comuna se învecinește cu Gostavățul; la E. și S.-E., cu Vispești; la S., cu Bîrsești și la V., cu rîul Oltul, care o desparte de jud. Romanați.

La E., în poale și pe coasta Dealuluĭ-Oltuluĭ, se întind viile, de la care apoĭ urmează un pla-

www.dacoromanica.ro

toŭ întins până în Călmăţuiŭ, pe care se află ţarinile locuitorilor.

Frunzarul, *sat,* face parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, jud. Olt, pl. Siul-d.-j., situată pe luncă, lîngă rîul Olt. Aci e reşedinţa comuneĭ şi o biserică cu următoarea inscripţiune:

Această sfîntă şi Dumnezeească biserică, ce se prăznueşte hramul Adormirea Prea Sfinteĭ Născătoare de Dumnezeŭ şi Erarhul Niculae, la locul ce se chiamă îngrozitor, s'a zidit din temelie, de cucerniciĭ dintre preoţi răposaţĭ: Popa Manolea Duhovnicul, Popa Dumitru, ajutorînd şi alţiĭ. Iar în zilele Domnuluĭ nostru Ioan Alexandru Constantin Moruzzi Voevod, s'aŭ zidit de iznoavă, stricînd-o din temelie, de răposaţiĭ: Popa Dumitru şi de feciorii luĭ Popa Dragomir şi de feciorii răposatuluĭ Popa Manolea, Popa Şerban Duhovnicul, Popa Badea, 1. Bratega, Mirea Diaconu, ajutorînd şi alţĭ preoţi, care cu mult care cu puţin, ca să fie vecinică pomenire şi a lor sfîntă cu toată podoaba ce se vede, în zilele mareluĭ Impărat a toată Rusia, la leatul 1808.

Frunzarul, *deal,* în raionul comuneĭ Frunzarul, pl. Siul-d.-j., jud. Olt, pe care se cultivă 59 hect. ariĭ vie.

Frunză (Piatra-luĭ-), *colină,* în jud. Buzăŭ, com. Colţi, acoperită de pădure moşnenească, cam de 8 hect.

Frunză (Lacul-luĭ-), *şes,* în judeţul Buzăŭ, com. Vadul-Soreşti, pe moşia Modruzeşti; izlaz de vite.

Frunză-Verde, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, com. Poiana, situat pe cîmpul Bărăganul.

Frunză-Verde (Lacul-luĭ-), *lac,* în jud. Buzăŭ, com. Niculeşti, căt. Podul-Munciĭ; conţine mult peşte.

Frunze, *loc de izvoare,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Jăvreni, pe teritoriul satuluĭ Jăvreni, de unde îşĭ are obîrşia pîrîul Fîţa.

Frunzeni, *sat,* jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-de-sus, com. Valea-luĭ-Ion, cel maĭ răsăritean sat din com., aproape de malul drept al Bistriţeĭ şi la o depărtare de 3 kil. de reşedinţa cu şcoală.

Are 9 familiĭ, cu 75 suflete.

Vite: 25 vite marĭ cornute, 20 oĭ şi 2 caĭ.

La N. de acest sat se află altul cu acelaşĭ nume care ţine de com. Cîndeşti, pl. Bistriţa, judeţul Neamţu.

Frunzeni, *sat,* în jud. Neamţu, com. Cîndeşti, pl. Bistriţa, situat pe malul drept al rîuluĭ Bistriţa, în drumul care leagă satul Cîndeşti cu şoseaua Piatra-Buhuşĭ-Bacăŭ.

Terenurile acesteĭ localităţĭ sunt de natură calcaroasă.

Populaţiunea este de 100 familiĭ, saŭ 505 suflete, 7 văduve, 4 nevolnicĭ, 7 evreĭ. Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura, industria şi plutăria.

In sat se află: o biserică, cu 1 preot şi 2 dascălĭ; 4 morĭ de apă; 4 vărăriĭ; 5 rotăriĭ.

Numărul vitelor se urcă la 223 capete.

Frunzeti (Lunca-luĭ-), *luncă* de răchită, pe şesul Moldoveĭ, com. Drăgăneşti, jud. Suceava.

Frunzineşti, *com. rur.,* jud. Ilfov, pl. Dîmboviţa, situată la E. de Bucureşti, aproape de locul unde valea Pasărea se varsă în rîul Dîmboviţa, 26 kil. departe de Bucureşti. Stă în legătură cu Plătăreşti şi Tînganul prin şosele.

Se compune din satele: Frunzineşti, Lilieci, Piţigaia şi Orasca, cu o populaţie de 468 locuitorĭ, carĭ trăesc în 110 caşe.

In vechime se zice că această com. a fost maĭînfloritä; astăzĭ este foarte puţin populată. Cea maĭ mare parte din locuitoriĭ săĭ sunt emancipaţĭ. Din curtea proprietăţeĭ şi până la biserică e o pivniţă vechie, lungă de 30 de metri şi lată de 10 metri.

Are o suprafaţă de 2094 hect. D-l N. D. Amira are 1850 hect. şi locuitoriĭ 244 hect. Proprietarul cultivă 1372 hect. (100 sterpe, 35 izlaz, 343 pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Sunt 96 contribuabilĭ.

Budgetul com. e de 2357 leĭ la venitурĭ şi de 2595 leĭ la cheltuelĭ.

In com. este o singură biserică, la Frunzineşti; 1 şcoală mixtă; 1 moară cu apă; 1 heleşteŭ; 3 poduri stătătoare.

Numărul vitelor marĭ e de 409 (190 caĭ şi epe, 95 boĭ, 116 vacĭ şi viţeĭ, 5 taurĭ, 3 bivoliţe), şi al celor micĭ de 656 (10 capre, 78 porcĭ, 571 oĭ).

Dintre locuitorĭ, 108 sunt plugarĭ, 3 industriaşĭ, 2 aŭ diferite profesiunĭ.

Arătura se face cu 62 pluguri: 22 cu boĭ, 40 cu caĭ. Locuitoriĭ aŭ 85 care şi căruţe: 25 cu boĭ, 60 cu caĭ.

Comerciul se face de un cîrciumar şi un hangiu.

Frunzineşti, *sat,* face parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, pl. Dîmboviţa, jud. Ilfov. Este situat spre E. de Bucureşti, pe malul drept al văeĭ Pasărea, aproape de unde această vale se varsă în rîul Dîmboviţa. La E. are dealurĭ, iar la S.-V. pămîntul e băltos.

Aci este reşedinţa primărieĭ.

Se întinde pe o suprafaţă de 2094 hect. (împreună cu Lilieci, Orasca şi Piţigaia), din

www.dacoromanica.ro

carĭ d-l N. D. Amira are 1850 hect. şi locuitorĭĭ (împreună cu ceĭ din Lilieci, Piţigaia şi Orasca) aŭ 244 hect.

Proprietarul cultivă 1372 hect. (100 rămîn sterpe, 35 izlaz, 343 pădure). Locuitorĭĭ cultivă tot terenul, fără să aibă izlaz.

Populaţia satuluĭ e de 361 locuitorĭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Andreiŭ, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală mixtă, frecuentată de 19 elevĭ şi 15 eleve.

In raionul satuluĭ se află: 1 heleşteŭ; 1 pod stătător.

Comerciul se face de 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 283 şi al celor micĭ de 288.

Frunzoaica, *moşie,* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, com. Poiana, de 1500 hect.

Frunzul, *vîrf de munte,* din culmea Comarniculuĭ, jud. Argeş, plaiul Loviştea; are o înălţime de 1506 m. d'asupra nivelulŭĭ mărĭĭ.

Fudul, *lac,* în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul comuneĭ urbane Chilia-Vechie, situat în partea N.-V. a plăşeĭ şi a comuneĭ; a fost format de o revărsare a braţuluĭ Tătarul (o derivaţie a braţuluĭ Chilia); e înconjurat cu stuf; comunică cu lacul Tatanir prin o gîrliţă; are 15 hect. întindere.

Fudul, *punct trigonometric* de observaţie, de rangul I-iŭ, în jud. Tulcea, pl. Sulina, com. urbană Chilia-Vechie, în partea N.-V. a plăşeĭ şi a comuneĭ, lîngă braţul Tătarul, al gureĭ Chilieĭ; are 7.6 m. înălţime şi domină asupra braţuluĭ Chilia pe o întindere însemnată, asupra ostroavelor Tătarul şi Daler, precum şi asupra lacurilor înconjurătoare ca Tatanir, Fudul, Cărpănosul.

Fuga, *pîrîŭ,* izvoreşte din pădurea numită Vălcelele, din com. Poeni, pl. Codrul, jud. Iaşi, trece pe teritoriul com. Poeana-Cîrnuluĭ, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, şi se varsă în Vasluеţ.

Fuiveĭ (Dealul-), *deal,* în jud. Neamţu, com. Roznov, pl. Bistriţa, situat lîngă satul Negriţeşti.

Fulăĭ, alt *nume* al *cătunuluĭ* Coşereni, com. Preajba-de-Pădure, pl. Ocolul, jud. Romanaţi, situat lîngă apa Tesluiul.

Fulga, *com. rur.*, jud. Prahova, pl. Cîmpul. Este situată în jurul laculuĭ Fulga, la 47 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 22 kil. de reşedinţa plăşeĭ.

Se compune din 2 cătune: Fulga-d.-s. şi Fulga-d.-j. Are o populaţiune de 1100 familiĭ, saŭ 3515 suflete (1730 bărbaţĭ, 1785 femeĭ), în care intră şi 43 familiĭ de Ţiganĭ.

Contribuabilĭ sunt 750; case de locuit 850.

In com. sunt 2 bisericĭ: una în Fulga-d.-s., fondată în anul 1834, cu următoarea inscripţie:

Acestă sfîntă şi Dumnezeească biserică s'a zidit din temelie prin osîrdia şi cheltuiala vătafuluĭ Iordache Ruşescu şi a răposatuluĭ Dimache Postelnicu, împreună cu soţia dumnealuĭ Raliţa şi cu osteneala locuitorilor sătenĭ, în zilele Prea Inălţatuluĭ Domn Alexandru Ghica Vodă, leatu 1834. S'a reparat la anul 1892.

A doua biserică este în Fulga-d.-j., fondată la anul 1880. Ambele bisericĭ sunt deservite de treĭ preoţĭ.

Locuitorĭĭ se ocupă numaĭ cu agricultura. Produsul munceĭ îl desfac la oraşele Ploeşti şi Mizil.

Toţĭ locuitorĭĭ, în număr de 418, s'aŭ împroprietărit la 1864 pe moşia Fulga, proprietate a d-luĭ Mihail Xanto, cînd li s'aŭ dat 1816 hect.

Vite sunt: 180 caĭ, 200 epe, 210 vacĭ, 3500 oĭ şi 450 porcĭ.

Şcoala există în com. de la 1848. Localul e proprietatea comuneĭ. S'a frecuentat în anul 1891 de 57 băeţĭ şi 3 fete, din numărul de 379 copiĭ (195 băeţĭ, 184 fete), cu vîrsta de scoală. Cu întreţinerea personaluluĭ, statul cheltueşte anual 1080 leĭ. Ştiŭ carte 196 bărbaţĭ şi 12 femeĭ.

In cătunul Fulga-d.-s. e o mică movilă în partea de E., se zice, din timpul Tătarilor.

Toată com. se întinde pe o suprafaţă de 2076 hect.

Stupĭ cu albine sunt 80.

Pămîntul de cultură e foarte prielnic agriculturеĭ.

Comerciul se exercită în com. de 10 cîrciumarĭ.

Budgetul comuneĭ are la venitурĭ suma de 12925,97 leĭ şi la cheltuelĭ 6398,78 leĭ.

Are două şosele: Fulga-Mizil şi Fulga-Sălciile.

In jurul comuneĭ sunt maĭ multe movile.

Se mărgineşte la S. cu com. Sălciile; la V., cu căt. Baraictarul şi com. Parepa; la E., cu jud. Buzăŭ şi la N., cu com. Conduratul.

Fulga, *muchie de deal*, în jud. Buzăŭ, com. Cărpiniştea, în apropiere de căt. Poponeţul.

Fulga, *deal*, în centrul com. Călimăneşti, plaiul Cozia, jud. Vîlcea.

Fulga, *moşie*, în jud. Prahova, care se limitează cu jud. Buzăŭ în dreptul comunelor: Baba-Ana şi Boldeşti.

www.dacoromanica.ro

Fulga, *pădure*, în jud. Mehedinți, pl. Cîmpul, com. rur. Corlățelul.

Fulga, *pădure*, în com. rur. Vînjul-Mare, pl. Blahnița, jud. Mehedinți; este proprietatea Statuluĭ.

Fulga, *lac sec*, între cătunele Fulga-d.-s. și Fulga-d.-j., pl. Cîmpul, jud. Prahova.

Fulga, *vale*, în jud. Buzău, com. Baba-Ana; începe de pe moșia Fulga și se scurge în pîrîul Istăul; se numește și Călmățuiul-Nou.

Fulga-de-Jos, *sat*, face parte din com. rur. Fulga, pl. Cîmpul, jud. Prahova.

Fulga-de-Sus, *sat*, face parte din com. rur. Fulga, pl. Cîmpul, jud. Prahova. In partea de E. a acestuĭ cătun este o mică movilă, care datează, se zice, din timpul invaziuneĭ Tătarilor.

Fulgereşti, fost sat, azĭ *mahala*, în com. Băneasa, pl. Prutul, jud. Covurluiŭ.

Fulgerişul, *sat*, în jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., com. Pănceşti, situat la o depărtare de 3 kil. de satul Pănceşti. Are 11 familiĭ, saŭ 89 suflete.

Vite sunt: 38 vite marĭ cornute, 20 porcĭ și 9 capre.

Fulgerişul, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Goideşti, căt. Ivăneţul, ramificație din masivul munteluĭ Războiul, între muntele Brînzea și Tigva, pe malul stîng al rîuluĭ Bîsca-Rozileĭ; e renumit prin aromatica sa fîneață, compusă din infinite varietățĭ de florĭ.

Fulgeriş (Pe-), *pădure*, în jud. Buzăŭ, com. Gura-Teghiĭ; avînd ca 40 hect., proprietate moșnenească.

Fulgerişul, *izvor*, în jud. Buzăŭ, com. Gura-Teghiĭ, începe din pădurea Vinele-Calde și se scurge în Bîsca-Rozileĭ.

Fulgerişuluĭ (Drumul-), *loc izolat*, în jud. Buzăŭ, com. Boziorul; face hotar despre com. Goideşti.

Fulgeşti, (Vălceaua-Fulgeşti). Vezĭ Porcilor (Dealul-), jud. Vîlcea, continuare a munților Arnota și Buila.

Fulgoaia, *pădure*, în jud. Buzăŭ, com. Mlăjetul, căt. Valea-Sibiciuluĭ; face un corp cu Goșa, Capul-Dealuluĭ și Valea-Rugilor, avînd în tot 340 hect., parte a statuluĭ, alipită pădureĭ Mlăjetul și Topilele, parte a moșnenilor.

Fulgoaia, *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Sibiciul-d.-s., căt. Gornetul; ese din muntele Fulgoiul și dă în Valea-Sibiciuluĭ.

Fulgoiul, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Mlăjetul, căt. Valea-Sibiciuluĭ, culminație din catena Priseaca, ce se întinde pe malul stîng al Văeĭ-Sibiciuluĭ.

Fulgoiul, *sorginte de apă minerală*, în jud. Buzăŭ, com. Mlăjetul, căt. Valea-Sibiciuluĭ, la gura văeĭ Fulgoaia; conține pucioasă și sărurĭ.

Fulgoiul, *localitate izolată*, în jud. Olt, pl. Oltul-d.-j., com. Oporelul, unde valea Beria se varsă în rîul Tesluiul.

Fulgul, *sat*, în jud. și pl. Tutova, com. Lălești, spre N. de satul Lălești. Are 99 locuitorĭ (din carĭ 16 știŭ carte) și 27 case.

Fumea, *cătun* (țîrlă), în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, com. Reviga.

Fumureni, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Oltul-d-j. S'a înființat cam pe la anul 1845, de maicile schituluĭ Mamul.

Este situată pe valea rîuluĭ Mamul, la 60 kil. de capitala județuluĭ și la 10 kil. de a plășeĭ. Această com., pănă la anul 1875, s'a numit Fumureni; apoĭ, în 1875 și 1876, s'a alipit la Lungești, și în urmă și-a luat iarăși numirea de Fumureni.

Are o populație de 308 familiĭ, saŭ 905 suflete (461 bărbațĭ și 444 femeĭ), din carĭ 165 contribuabilĭ locuesc în 231 case.

In com. e o singură biserică, fondată la anul 1742.

Ocupația locuitorilor e agricultura. Produsul munceĭ îl desfac la Craiova, Slatina, Tumu-Măgurele, etc.

Vite sunt: 518 oĭ, 135 boĭ, 23 caĭ, 121 vacĭ, 71 viteĭ, 21 capre și 300 porcĭ.

171 locuitorĭ s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moșia Mamul-Fumureni, cînd aŭ primit 525 hect. pămînt.

In anul 1850 s'a început aci o mănăstire care a rămas în ruină, ruină care există și astă-zĭ și la care se zice fie-care locuitor a fost obligat a bate 7—8 parĭ în pămînt, formînd ast-fel maĭ întîiŭ un piedestal de lemn d'asupra căruia s'a pus cărămida.

Școala datează în com. cam dela 1855, dar neavînd un local propriŭ s'a închis în maĭ multe rînduri. Se frecuentă acum de 45 copiĭ, din numărul de 105 (59 băeți și 46 fete) în vîrstă de școală. E dotată în țarină cu 3 hect. pămînt.

www.dacoromanica.ro

Ştiŭ carte 40 bărbaţi. Cu întreţinerea şcoaleĭ statul cheltueşte anual 1080 leĭ.

Anual se fabrică aproximativ până la 2500 decal. ţuică.

Toată com. se întinde pe 525 hect. pămînt.

Veniturile com. se urcă la 1500 leĭ şi cheltuelile la 1400.

E brăzdată de dealurile: Mamul la V. şi Dealul-Mare la E., ambele lîngă vatra satuluĭ şi e udată de văile: Praxia şi Frumuşica, afară de rîul Mamul, care o udă dela N. la S.

Se mărgineşte cu com.: Zlătarĭ (N.), Lungeşti (S.), Susani (V.) şi Dobruşa (E.).

Fumureni, *deal,* în raionul com. Fumureni, jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-j., pe care se cultivă 120 hect. vie. Ministerul Agricultureĭ, a dispus în anul 1891 distrugerea prin sulfur şi carbon a uneĭ părţĭ din terenul cultivat cu vie din dealul Fumureni, atins de filoxeră.

Fumureni, *trup de pădure,* al statuluĭ, în întindere de 1322 hect., formînd împreună cu trupurile: Mămuletul, Silea şi Valea-Rea (700 hect.), pădurea Mamul-Fumureni, situată în com. Lungeşti, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea.

Fumureni-Mamul, *moşie,* a statuluĭ. Vezĭ Mamul-Fumureni, jud. Vîlcea.

Funari, *sat,* face parte din com. rur. Ciumaţi, pl. Cîmpul, jud. Prahova.

Fundaca, *baltă,* jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-j., com. Dealul-Noŭ, de pe teritoriul satuluĭ Bărzuleşti.

Fundata, *cătun,* al com. Goideşti, jud. Bacău; are 160 loc. şi 37 case.

Fundata, *sat,* jud. Dîmboviţa, pl. Bolintinul, căt. al comuneĭ Bîldana.

Cătunul Fundata datează din timpul Voevoduluĭ Const. Mavrocordat. Un boer anume Const. Gherea, care se afla la curtea luĭ Vodă în cinste de şetrar, ca să scape cinstea uneĭ fiice ale sale, pe care o urmărea un boer bogat şi cu trecere la curte, anume Cuţaridos, s'a retras aci, cumpărînd moşia şi făcînd case într'o înfundătură de pădure.

Blîndeţea acestuĭ boer, pe lîngă robiĭ ce avea, a atras şi alte familiĭ pribege în jurul curţeĭ sale, cărora le făcea colibe pentru locuinţe. D'atuncĭ satul s'a numit Fundata, iar moştenitoriĭ boeruluĭ Gherea s'aŭ numit Fundăţenĭ.

Fundata, *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Trestioara, căt. Crivelești, face hotar despre com. Goideşti e foarte avut în sare şi pus sub pază.

Fundata, *munte,* jud. Muscel, com. Dragoslavele, plaiul Dîmboviţa, pe care îl stăpînesc locuitoriĭ din comună.

Fundata, *izvor,* în jud. Buzăŭ, com. Trestioara; începe din muntele Fundata, desparte în două com. Trestioara şi, în com. Căneşti, se uneşte cu izvorul Slănicelul, dînd de aci înainte naştere pîrîuluĭ Sărăţelul-Bercĭĭ saŭ Joseni.

Fundata, *lac,* cu apă minerală, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pe teritoriul comuneĭ Andrăseşti. Este situat la S. văeĭ Fileanca, spre N. de satul Perieţi, lîngă satul Botanul.

Iată analiza făcută acesteĭ ape de profesorul de chimie de la facultatea din Iaşi, d. P. Poni:

Anhydrită silicică .	0.0076
» sulfurică .	0.1750
Clor	7.3130
Anhydrită carbon. }	nedeterminate
» borică }	
Sodiŭ	7.7820
Potasiŭ	0.1600
Oxid de magneziŭ .	3.2610
» » calciŭ . . .	0.0366
Lithiŭ }	nedeterminate
Materiĭ organice }	

Aceste substanţe se pot grupa în modul următor:

Clorură de sodiŭ .	12.0510
» » potasiŭ .	0.3060
Sulfat de sodiŭ . .	9.3970
» » magneziŭ .	7.3215
Carbonat de calciŭ .	0.0653
» » magneziŭ	1.7230

Această analiză este făcută numaĭ apeĭ, nu şi nomoluluĭ.

Lacul Fundata conţinea acum 30 de anĭ foarte puţină apă, în cît se găseaŭ blocurĭ de sare la suprafaţa sa, apa fiind maĭ concentrată de cît este actualmente Lacul-Sărat, din judeţul Brăila. De atuncĭ aŭ început încetul cu încetul să crească apele sale, cînd acum 12 anĭ, volumul apelor sale a crescut în mod extraordinar prin revărsarea în matca sa a două lacurĭ cu apă dulce, Crunţi şi Reviga, de care era separat printr'un zăgaz. Apa creşte în fie-care an şi acum are o suprafaţă de vr'o 200 hect.

Graţie vecheĭ sale reputaţiunĭ, vin suferinzĭ de prin multe părţĭ şi pe mărginile apeĭ se construesc vara până la 100 barace. Satele: Perieţi, Misleanul şi Botanul, ce sunt în apropiere de lac, primesc mulţĭ suferinzĭ, de prin Călăraşi saŭ alte localităţĭ. Se transpoartă bolnaviĭ până la lac cu 20—30 trăsurĭ, ce fac serviciŭ zilnic.

Fundata, *loc izolat,* în partea de

www.dacoromanica.ro

N. a com. Slănicul, plaiul Vărbilăul, jud. Prahova, destinat în vremile vechĭ pentru înmormîntarea holericilor.

Fundata, *vale*, în jud. Buzău, com. Vintilă-Vodă, căt. Sîrbeşti; începe de la Crucea-din-Copac şi dă în rîul Slănicul.

Fundata, *vale*, izvoreşte de la N.-V. de com. Slănicul, plasa Vărbilăul, jud. Prahova şi se varsă în gîrla Slănicul, pe malul drept, tot în raionul com. Slănicul, trecînd prin apropiere de şcoală.

Fundătura, *cătun*, al com. Păltineni, jud. Buzău. Are 100 locuitorĭ şi 30 case.

Fundătura, *sat*, în centrul com. Păhneşti, pl. Podoleni, judeţul Fălciu. I s'a dat numirea de la poziţia sa naturală, fiind aşezat în fundul uneĭ văĭ înconjurată de dealurĭ, şi acoperită din vechime cu pădurĭ. Este udat de pîraiele: Ruginoasa şi Păltinoasa, carĭ se unesc sub numele de Fundătura.

Are o populaţie de 120 familiĭ, saŭ 420 suflete, din carĭ 80 contribuabilĭ.

Biserica s'a fondat la 1875.

Fundătura, *cătun*, în judeţul Neamţu, com. Păstrăveni, din pl. de Sus-Mijlocul.

Fundătura, *sat*, face parte din com. Muncelul, jud. Tecuciu, situat pe pîrîul Apa-Neagră, la o distanţă de 3 kil. de reşedinţa comuneĭ.

Are o populaţie de 245 familiĭ, saŭ 1096 suflete, carĭ locuesc în 239 case.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ. Locuitorĭĭ sunt vechĭ răzeşĭ şi se ocupă cu agricultura. Eĭ aŭ un teritoriŭ de 674 hectare.

Aicĭ se află o biserică, cu hramul Sfinţiĭ Voevozĭ, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ. S'a zidit la 1878, în locul alteia care era vechĭe. Locuitorĭĭ sunt veniţĭ din satul Frumuşelul.

Fundătura, *sat*, din com. Răchitoasa, pl. Stănişeşti, jud. Tecuciu, situat în fundul văĭĭ, la o distanţă de 800 m. de reşedinţa comuneĭ. Teritoriul satuluĭ este de 277 hect. Locuitorĭĭ sunt împroprietăriţĭ.

Are o populaţie de 65 familiĭ, saŭ 209 suflete.

Copiĭ în vîrstă de şcoală sunt 49 (26 băeţĭ şi 23 fete).

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Fundătura, *sat*, făcînd parte din com. Motoşeni, pl. Stănişeşti, jud. Tecuciu, situat în fundul văeĭ Ţepoaia şi udat de Pîrîul-Trecătoareĭ, la o distanţă de 4 kil. 400 m. departe de reşedinţa com. Are o populaţie de 39 familiĭ, saŭ 158 suflete.

Are: o biserică, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, făcută de locuitorĭ la 1874 şi deservită de un preot şi un cîntăreţ; o cîrciumă.

Fundătura, *sat*, în jud. şi pl. Tutova, com. Voineşti, spre N. de satul Voineşti. Are 121 locuitorĭ şi 33 case. E numit şi Fundătura-Voineşti.

Fundătura, *sat*, în jud. şi pl. Tutova, com. Cîrjăoani, spre N. de satul Cîrjăoani. Are o populaţie de 190 locuitorĭ şi 47 case. Populaţiunea acestuĭ sat este compusă maĭ toată din Ţiganĭ (lingurarĭ) şi se ocupă excluziv cu facerea de linguri, coveţĭ, căuşe, etc.

Fundătura, *sat*, în jud. Tutova, pl. Pereschivul, com. Praja, spre N.-E. de satul Praja. Are 100 locuitorĭ şi 20 case.

Fundătura, *sat*, din com. Hîrşova, pl. Racova, jud. Vasluiŭ, numit ast-fel de la poziţiunea joasă ce ocupă. E situat sub poalele extremităţilor unuĭ unghiŭ, care, în punctul despre com. Cozmeşti, e format prin împreunarea dealurilor De-Vînt, cu o aripă din dealul Măgura. Se întinde pe o suprafaţă de 429 hect., din carĭ 18 hect. vie. Are o populaţie de 100 familiĭ, saŭ 538 suflete.

Vite sunt: 245 vite marĭ cornute, 242 oĭ, 16 caĭ şi 90 rîmătorĭ.

Se zice că pe aceste locurĭ a urmat o parte a războiuluĭ dintre Ştefan-cel-Mare cu Turciĭ de pe Valea-Racoveĭ, la 1475. Tradiţiunea spune că pe dealul Măgura îşĭ aşezase Ştefan-cel-Mare oştirea, alegîndu-şĭ acest punct, din cauza poziţiuneĭ celeĭ maĭ ridicate a dealuluĭ, unde se văd şi astă-zĭ urmele unor şanţurĭ şi a uneĭ subterane, pe care oameniĭ o numesc Beciul-luĭ-Ştefan-Vodă.

In urma bătălieĭ, Ştefan-Vodă a dat drept recompensă aceste locurĭ, la o parte din căpitaniĭ săĭ, din aĭ căror urmaşĭ stăpînesc şi astă-zĭ.

Fundătura, *sat*, în partea de N. a com. Coşeşti, pl. Racova, jud. Vasluiŭ. I s'a dat acest nume, de la poziţiunea loculuĭ, satul fiind situat la împreunarea dealurilor Schelea şi Coşca, unde formează o înfundătură.

Este udat de pîrîul Coşeşti.

Are o suprafaţă de 201 hect., din carĭ 4 hect. pădure, 163 loc de cultură, fînaţ, imaş, ale proprietăţeĭ, iar 38 hect. sunt

www.dacoromanica.ro

ale locuitorilor; 37 familiĭ, saŭ 166 suflete.

Vite sunt: 74 vite marĭ cornute, 130 oĭ, 2 caĭ și 29 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă 10 pluguri și 20 care cu boĭ.

Fundătura, *fost schit* de călugăriță și apoĭ de călugărĭ, în jud. Buzăŭ, comuna Boziorul, săpat într'o singură stîncă, ca și la Alunișul. Acum e părăsit și servă ca loc demn de vizitat pentru frumusețea și singurătatea poziţiuneĭ sale. Din obiectele sacre a rămas o icoană ce fusese adusă aci de la Schitul Agaton. In jurul săŭ se vede încă un mare trunchiŭ de fag, netezit puțin, avînd 12 scobiturĭ pe margine, servind ca străchinĭ, din care mâncaŭ călugăriĭ la masa comună.

Fundătura, *munte,* jud. Bacăŭ, plasa Munteluĭ, de pe teritoriul com. Podurile, care face parte din șira dealurilor ce despart cele două Tazlăurĭ de Trotuș.

Fundătura, *deal,* spre N.-V. de satul Romînești, com. Movileni, pl. Copoul, jud. Iași. Formează valea cu acelașĭ nume. Este bogat în imaș.

Fundătura, *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., comuna Cîmpulungeanca, în partea de N. Se desface din culmea Cîmpulungeanca. E acoperit cu pădurĭ și imașurĭ.

Fundătura, *partea* despre E. a *dealuluĭ* ce se prelungește în dreaptă satuluĭ Micleștĭ, plasa Crasna, jud. Vasluiŭ. Aicĭ se face fundul uneĭ văĭ.

Fundătura, *deal,* care se întinde pe teritoriul satuluĭ Chetrești, com. Chetrești, pl. Stemnicul, jud. Vasluiŭ.

Fundătura, *pădure,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Bucșești, proprietatea d-luĭ Eustatiade. Are o întindere de aproape 200 hect. Este foioasă (fagĭ și stejarĭ) și este supusă regimuluĭ silvic.

Fundătura, *pădure,* jud. Bacăŭ, plasa Munteluĭ, com. Podurile, proprietatea d-luĭ V. Botezatu. Este foioasă (fagĭ și stejarĭ), are o întindere de 300 hect. și este supusă regimuluĭ silvic.

Fundătura, *izvor,* în jud. Buzăŭ, com. Păltineni, format din două ramurĭ, una începînd din muntele Cătiașul, iar alta de la Muchea-Fundăturei, și carĭ după ce se reunesc, se scurg în rîul Buzăul.

Fundătura, *pîrîiaș,* jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., com. Obîrșia, care curge prin valea cu acelașĭ nume, cu scurgere în Berheciŭ.

Fundătura, *pîrîiaș,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Podurile, care curge spre N., și apoĭ spre E., prin com. Bucșești (plasa Tazlăul-d.-s.); izvorește din muntele cu acelașĭ nume și se varsă în pîrîul Cernul, d'a stînga.

Fundătura, *pîrîŭ,* jud. Fălciŭ, format din două micĭ pîrîiașe: Păltinoasa și Ruginoasa, carĭ iaŭ naștere de pe teritoriul satuluĭ Fundătura, com. Păhnești, pl. Podoleni, și care, în mijlocul satuluĭ, unindu-se, trec sub numele de Fundătura prin partea de S. a satuluĭ Păhnești, unde primind în dreapta pîrîiașele Henciul și Lazul, se unesc maĭ jos cu pîrîul Ochiul, care apoĭ, sub numirea de pîrîul Păhnești, trece în com. Duda.

Fundătura, *pîrîŭ,* izvorește din Dealul-Chiriloaeĭ, curge prin satul Bohotinul, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, unde primește afluenţiĭ: Deleni și Robul, unit cu Sărdăreni, și apoĭ se varsă în Iazul-Bohotinuluĭ, spre N. de sat.

Fundătura, *pîrîiaș,* în județul Neamțu, pl. Piatra-Muntele, comuna Gîrcina. Izvorește din coastele despre V. ale dealuluĭ Balaurul, curge în spre V., traversînd șoseaua județeană Piatra-Neamțu, între kil. 3—4, apoĭ drumul ce duce de la satul Dîrmănești la satul Gîrcina, vărsîndu-se pe partea stîngă a pîrîuluĭ Cuejdiul.

Fundătura, *pîrîiaș,* format pe teritoriul comuneĭ Păulești, jud. Putna; se varsă în rîul Putna.

Fundătura, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., comuna Cîmpulungeanca. Izvorește din dealul Fundătura; udă partea de N. a comuneĭ, și merge de se varsă în rîul Cîlnăul, pe dreapta luĭ, maĭ sus de cătunul Cărănăul, al aceleeașĭ comune.

Fundătura, *vale,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Podurile, pe teritoriul satuluĭ Rusăești.

Fundătura, *vale,* jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., de pe teritoriul comuneĭ Obîrșia.

Fundătura, *vale,* la S.-E. satuluĭ Micleștĭ, com. Micleștĭ, pl. Crasna, județul Vasluiŭ. Se numește ast-fel pentru că în acest loc se și înfundează, terminîndu-se.

Fundătura-Voinești, jud. Tu-

www.dacoromanica.ro

tova. Vezĭ Fundătura, comuna Voinești.

Fundătura-Orgoești. V. Fundul-Văeĭ, com. Orgoești, jud. Tutova.

Fundăturei (Pîrîul-), *pîrîŭ*, afluent al pîr. Gîrla-Moareĭ, com. Stolniceni, jud. Suceava.

Fundăturei (Pîrîul-), *pîrîŭ*, izvorește din fundul văieĭ cu acelașĭ nume, com. Solești, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, curge de la E. spre V. și se varsă în Iazul-Raculuĭ.

Fundăturei (Valea-), *vale*, formată de dealul Anina și Rădiul, jud. Vasluiŭ, com. Solești, pl. Crasna; numele-ĭ vine de la înfundătura ce formează aceste două dealurĭ, la întîlnirea lor.

Fundăturile, *cătun*, al com. Pătîrlagi, jud. Buzăŭ, cu 230 loc. și 62 case.

Fundăturile, *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Boziorul, cătun. Nucul, acoperită cu pădure.

Fundăturile, *deal*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Grebănul. Se desface din dealul Fîntîna-Turculuĭ; brăzdează partea de N. a com.; se întinde de printre pîrîul Oreavul și afluentul săŭ pîrîul Fundăturile; are o înălțime de 250 m.; e acoperit cu pădurĭ, pășunĭ, e și loc de iernare pentru oĭ.

Fundăturilor (Valea-), *vale*. Vezĭ Lupuluĭ (Valea-), com. Rădești, jud. Muscel.

Fundățeanuluĭ (Movila-), *movilă*, în jud. Buzăŭ, com. Glodeanul, cătun. Cîrligul-Mare.

Fundățica, *ramificație din muntele* Fundata, com. Trestioara, jud. Buzăŭ.

Fundățica, *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Vintilă-Vodă, cătun. Sîrbești; începe din Dealul-Bîlcilor și dă în rîul Slănic.

Fundățiĭ (Dealul-), *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Vintilă-Vodă, cătun. Sîrbești, acoperită de pădure și izlaz.

Fundea, *pădure*, în jud. Buzăŭ, com. Mlăjetul. Vezĭ pădurea Corîiașul, a moșnenilor.

Fundeanul, *com. rur.*, jud. Tutova. Vezĭ Fundeanul, sat.

Fundeanul, *sat*, pe pîrîul Cetățuia în partea de S. a județuluĭ Tutova, pl. Corod. Are 516 loc. (din carĭ 58 știŭ carte) și 121 case. Formează o com. (com. Fundeanul) cu cătun. Nicopole. In comună sunt 625 loc. (din carĭ 62 știŭ carte); 125 contribuabilĭ; 151 case.

Pe teritoriul satuluĭ sunt 28 hect. viĭ.

Comerțul se face de 9 persoane, în 9 stabilimente comerciale (din carĭ 3 cîrciumĭ).

Are o școală primară de băeți și o biserică.

Fundeanul, *moșie*, în jud. Tutova, pl. Coroduluĭ, c. Fundeanu, proprietatea statuluĭ, arendată în ultimul period cu 7700 l. anual.

Fundeanul, *pădure*, jud. Tutova, pe moșia cu acelașĭ nume, în întindere de 199 hect., proprietatea statuluĭ.

Fundeĭ (Piatra-), *numire* dată uneĭ *părțĭ* din *pădurea* Corîiașul, a moșnenilor, din com. Mlăjetul, jud. Buzăŭ.

Fundeĭ (Valea-), *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Mlăjetul, cătun. Stănila; începe din pădure și dă în valea Cepturașul.

Fundeni, *com. rur.*, în jud. Buzăŭ, plaiul Slănicul, situată pe malul stîng al rîuluĭ Cîlnăul, la 16 kil. 840 m. de orașul Buzăŭ. Limitele sale sunt: la N., hotarul moșieĭ Turbureasa; la S., hotarul moșieĭ Turbureasa, pănă în Drumul-Bogdanuluĭ și la E., Drumul-Bogdanuluĭ pănă la Cuculeasa, de unde o ia pe hotarul jud. Rîmnic, pe care merge, pănă la hotarul moșieĭ Zoița, de se dirige în hotarul Modruzești. Suprafața sa e de 2958 hect., din care: 2280 arabile, 54 pădure, 43 fîneață, 420 izlaz, 37 viĭ, 34 livezĭ și 90 loc sterp. Proprietate maĭ însemnată e moșia Fundeni. Terenul e puțin accidentat și foarte fertil, permițînd cu succes cultura maĭ tuturor cerealelor și în specie a grîuluĭ.

Are o moară de aburĭ pentru măcinat; 2 stîne.

Căĭ de comunicație are: șoseaua națională Buzăŭ-Rîmnic; drumul de pe malul Cîlnăuluĭ și Drumul-Bogdanuluĭ.

Vite sunt: 543 boĭ, 117 vacĭ, 27 viteĭ, 12 bivolĭ, 87 caĭ, 64 epe, 7 mînjĭ, 1000 oĭ, 86 capre, 20 asinĭ și 340 porcĭ.

Sunt 105 stupĭ cu albine.

Com. e formată din cătunele: Fundeni și Fundeni-de-la-Drumul-Bogdanuluĭ. Populația sa e de 1370 loc.; din carĭ: bărbațĭ însurațĭ 224, neînsurațĭ 43, văduvĭ 20, băețĭ 410, iar femeĭ măritate 224, văduve 40, fete 403. Locuesc în 294 case.

Străinĭ sunt: 6 Grecĭ, 7 Izraeliți, 8 Austro-ungarĭ, 1 Italian și 1 Bulgar.

Meseriașĭ sunt: 1 tîmplar, 3 lemnarĭ, 1 rotar, 3 butnarĭ, 1 croitor, 3 fierarĭ, din carĭ un mecanic și 2 cojocarĭ.

www.dacoromanica.ro

Sunt 242 contribuabilĭ.

Budgetul com. e de leĭ 3205.33.

In com. este o şcoală frecuentată de 45 elevĭ şi 27 eleve. Carte ştiŭ 45 persoane.

Are o bis., cu hramul Sf. Dumitru, cu 2 preoţi şi 4 cîntăreţĭ.

Cîrciumĭ sunt 5.

Com. e înfiinţată pe la 1821, iar Fundeni-de-la-Drumul-Bogdanuluĭ pe la anul 1840. Se găsesc ruine vechĭ de construcţiĭ, despre care legenda zice că aŭ fost palatul unuĭ domn al Ţăreĭ.

Fundeni, *com. rur.*, pl. Bîrlad, jud. Tecuciŭ, compusă din 3 cătune: Fundeni, Hanul-Conachi şi Lungociul.

Situată pe partea stîngă a Siretuluĭ, la o distanţă de 46 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 26 kil. de reşedinţa plăşeĭ.

Are o populaţie de 1255 suflete, din care 309 bărbaţĭ, 329 femeĭ, 350 băeţĭ şi 276 fete, carĭ locuesc în 309 case.

Sunt 302 contribuabilĭ.

In com. se află o şcoală, care datează din anul 1866. Se frecuentă de 35 copiĭ, din numărul de 160 copiĭ (93 băeţĭ şi 67 fete) în vîrstă de şcoală.

Sunt două bisericĭ: una în Fundeni şi alta în Lugociŭ, deservite de 1 preot cu 3 cîntăreţĭ.

Locuitorĭĭ posedă: 200 pluguri de fier, 5 maşinĭ de secerat, 2 de semănat, 2 de treerat, 4 de vînturat şi 1 de bătut porumb.

Vite sunt: 621 boĭ, 349 vacĭ, 7 taurĭ, 73 caĭ, 95 ţepe, 3 armăsarĭ, 855 oĭ, 22 capre şi 4 asinĭ.

Suprafaţa întregeĭ com. este de 6651 hect., din carĭ: 255 hect. 65 arĭĭ vatra satuluĭ; 1109 hect., 68 arĭĭ, aparţinînd locuitorilor din Fundeni şi Lungociŭ; iar 5542 hect., 73 arĭĭ, proprietatea d-lor Gheorghiade şi Verone.

Terenul acesteĭ com. este şes, nisipos şi în mare parte băltos.

In com. se găsesc: 5 cazane de făcut rachiŭ; o moară de foc; 2 stîne.

Comerciul se face de 9 cîrciumarĭ.

Com. fiind situată pe malul Siretuluĭ, locuitorĭĭ se maĭ ocupă cu pescăria, iar femeile cu cultura gîndacilor de mătase şi cu ţesutul cînepeĭ şi al inuluĭ.

Budgetul com. se urcă la cifra de 7240 leĭ; iar cheltuelile la 4890 leĭ.

Este străbătută de calea ferată Galaţi-Mărăşeşti, care trece prin partea de E. a eĭ avînd şi o staţie în pădure, (staţia Hanul-Conachi), şi de 4 şosele: şoseaua naţională Tecuciŭ-Galaţi, care merge paralel cu calea ferată; şosea judeţeană de la N.-E. către S.-V. la com. Năneşti (jud. Putna); şoseaua comunală ce vine de la Hanul-Conachi la Fundeni; şi şoseaua forturilor.

Limitele sale sunt: la N., satul Şerbăneşti (com. Lieşti), de care e despărţit prin proprietatea d-luĭ Gheorghiade; la S. şi la V., cu rîul Siretul; la E., cu com. Tudor-Vladimirescu, despărţit prin şoseaua naţională şi o şosea ce duce la podul de la Călieni (jud. Putna), şi care desparte com. de satul Şerbăneşti.

Fundeni, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., com. Berbenceni, situat pe dealul Dumbravatul. Are o biserică, fundată, de preotul Banul şi de locuitorĭ, la 1830, cu un preot şi un cîntăreţ.

Sunt 2 cîrciumĭ.

E populată cu 84 familiĭ, saŭ 337 suflete.

Vite sunt: 32 caĭ, 244 vite cornute, 44 porcĭ şi 2 capre.

Fundeni, *cătun* de reşedinţă, al com. Fundeni, jud. Buzăŭ, cu 1170 locuitorĭ şi 255 case.

Fundeni, *sat*, jud. Ilfov, pl. Dîmboviţa; face parte din com. rur. Colintina-Fundeni. Este situat la E. de Colintina, pe malul stîng al rîuluĭ Colintina, în niştе locurĭ smîrcoase. Se maĭ numeşte Fundeni-Doamneĭ şi Fundeni-luĭ-Racoviţă.

Are o biserică, cu hramul Sf. Eftimie, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ. Suprafaţa totală a satuluĭ e de 653 hect., cu o populaţie de 279 locuitorĭ.

D-l St. Capşa are 500 hect. şi locuitorĭĭ 153 hect. Proprietarul cultivă 350 hect. (50 sterpe, 100 izlaz). Locuitorĭĭ cultivă 130 hect. iar restul îl rezervă pentru păşunea vitelor.

Comerţul se face de 2 cîrciumarĭ.

In raionul comuneĭ este 1 moară cu apă şi 1 pod.

Numărul vitelor marĭ e de 232 şi al celor micĭ de 26.

Fundeni, *sat*, face parte din com. rur. Fundeni-Gherasi, pl. Dîmboviţa, jud. Ilfov. Este situat la la E. de Bucureşti. Se compune din 2 trupurĭ: Fundeni şi Odaia-luĭ-Gherasi, ambele aşezate pe valea Pasărea. Aci este reşedinţa primărieĭ.

Se întinde pe o suprafaţă de 1775 hect., cu o populaţie de 1025 locuitorĭ.

D-l N. I. Gherasi are 1250 hect. şi locuitorĭĭ 525 hect. Proprietarul cultivă 1230 hect. (20 izlaz). Locuitorĭĭ rezervă 40 hect. pentru izlaz.

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ; 2 şcoale, frecuentate de 20 elevĭ şi 4 eleve, cu întreţinerea cărora judeţul şi com. cheltuesc anual 2580 leĭ. Localul s'a oferit de proprietarul N. I. Gherasi şi s'a clădit la 1876; are 10 camere. Tot d-l N. I. Gherasi, pe lîngă

www.dacoromanica.ro

că a donat această școală, a înzestrat-o și cu 5 hect. pămînt din proprietatea d-sale, ca acest institut să se folosească de profitul ce ar aduce acest pămînt.

Această porțiune de pămînt, sub numele. «Ferma institutului primar Ioan S. Gherasi» se află în partea de N. a comunei. La fondarea acestui institut, fondatorul a avut buna-voință a dona și 2000 lei pe fie-care an din venitul proprietățeĭ sale Fundeni-Gherasi pentru plata personalului acestui institut.

In marginea laculuĭ Gherasi, în mijlocul unei splendide grădinĭ, plantată cu tot felul de arborĭ indigenĭ și străinĭ, sunt casele proprietățeĭ.

In raionul comuneĭ maĭ sunt: 1 moară cu apă, 1 mașină de treerat; 1 heleșteŭ; 1 pod.

Comerciul se face de 4 cîrciumarĭ și 2 hangiĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 867 și al celor micĭ de 1050. S'aŭ stabilit în com. 12 străinĭ.

Fundeni, *cătun,* (tîrlă), în jud. Ialomița, pl. Borcea, pe teritoriul comuneĭ Ciocănești-Mărgineni.

Fundeni, *sat,* face parte din com. rur. Scăioși, plaiul Teleajenul, jud. Prahova. Are o populație de 511 locuitorĭ (259 bărbațĭ, 252 femeĭ). Aci e o biserică construită de călugărĭ.

Acest sat se maĭ numea Zahana și Gura-Bugheĭ.

Fundeni. Vezĭ Crivina, com. rur., jud. Prahova.

Fundeni (Criva), *cătun,* al com. Piatra, pl. Oltețul-Oltul-d.-s., jud. Romanați, situat în Valea-Oltuluĭ, unde albia acestuĭ rîŭ are 114 m. d'asupra niveluluĭ mărĭĭ. Are 45 familiĭ, saŭ 200 suflete.

Fundeni, *sat,* face parte din com. cu acelașĭ nume, jud. Tecuciŭ. Situat pe malul Siretuluĭ. Aicĭ Siretul face o curbă spre E., pănă aproape de satul Tudor-Vladimirescu, de unde trece în jud. Covurluiŭ. Aicĭ se află reședința com.

Are o populație de 773 suflete: 194 bărbațĭ și 203 femeĭ, din carĭ 200 contribuabilĭ; trăesc în 199 case. Aci se află o școală mixtă, frecuentată de 35 copiĭ; o biserică, cu hramul Inălțarea Domnuluĭ. Această biserică este făcută de logofătul Costachi Conachi, la 1829, fiind proprietarul moșieĭ pe acel timp. S'a reparat la 1861, 1881 și 1887. Are 17 fălcĭ de pămînt, donate la 1864.

Se zice că locuitoriĭ acestuĭ sat sunt veniți din alte părțĭ, dovadă că se deosebesc în vorbire de țăraniĭ din împrejurimĭ. Atrași de adăpostul ce-l prezintă acest colț, fiind un loc retras, fiind-că pe aicĭ eraŭ numaĭ pădurĭ seculare, s'aŭ așezat în acest loc. In urmă o mare secetă i-a făcut ca să-și vîndă o parte din pămînt familieĭ Conachi.

La 1864 s'aŭ împroprietărit din noŭ.

Fundeni, jud. Ilfov, pl. Oltenița. Vezĭ Mitreni.

Fundeni, *deal,* acoperit cu viĭ, com. rur. Vînjul-Mare, pl. Blahnița, jud. Mehedinți.

Fundeni, *moșie,* jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., de peteritoriul com. Berbenceni, aparținînd parte d-luĭ Const. Davidescu și parte locuitorilor răzeșĭ.

Fundeni, *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Fundeni, avînd 2540 hect. maĭ toate cultivabile și o pădure de salcîmĭ. Cultura e sistematică și foarte îngrijită.

Fundeni, *moșie,* în jud. Tecuciŭ, com. Tudor-Vladimirescu, aproape de Siret. Are o suprafață de 715 hect. 68 ariĭ. Din acestea, 4 fălcĭ și 57 prăjinĭ sunt livadă părăsită, 267 fălcĭ și 16 prăjinĭ loc arabil, iar o parte se lasă pentru suhat de vite. Proprietar e d-l Verone.

Fundeni-de-la-Drumul-Bogdanuluĭ, *cătun,* jud. Buzăŭ, com. Fundeni, cu 200 locuitorĭ și 39 case. Are 3 sub-diviziunĭ: Fundeni-Cuculeasa, Fundeni-de la-Capul-Moșieĭ și Hoinari.

Fundeni-Gherasi (Fundeniluĭ-Cioranu), după numele fostuluĭ proprietar, *com. rur.,* jud. Ilfov, pl. Dîmbovița, situată la E. de Bucureștĭ, pe valea Pasărea, la 24 kil. depărtare de Bucureștĭ.

Se compune din satele: Băduleasa, Dimache, Fundeni, Perișorul și Zoicarul, cu o populație de 1432 locuitorĭ, carĭ trăesc în 300 case.

Se întinde pe o suprafață de 3660 hect. D-l N. I. Gherasi are 3135 hect. și locuitoriĭ 525 hect. Proprietarul cultivă 2715 hect.; 20 sunt izlaz; 400, păduri. Locuitoriĭ cultivă tot terenul, rezervînd 40 hect. pentru izlaz.

Sunt 212 contribuabilĭ.

Bugetul com. e de 5046 leĭ la venitură și 5077 leĭ la cheltuelĭ.

In com. este o biserică (la Fundeni), deservită de 2 preoți și 1 cîntăreț; 1 școală mixtă; 1 moară cu apă; 1 mașină de treerat; 1 heleșteŭ; 1 pod. Aci este și o frumoasă grădină botanică.

Numărul vitelor marĭ e de

www.dacoromanica.ro

1297 (653 caĭ şi epe, 35 armăsarĭ, 292 boĭ, 199 vacĭ şi viţeĭ 27 taurĭ, 12 bivolĭ, 79 bivoliţe) şi al celor micĭ de 2054 (158 porcĭ, 1996 oĭ).

Dintre locuitorĭ, 297 sunt plugarĭ, 6 meseriaşĭ, 19 aŭ diferite profesiunĭ.

Arătura se face cu 166 pluguri: 115 cu boĭ şi 51 cu caĭ.

Locuitorĭĭ au 201 care şi căruţe: 94 cu boĭ şi 107 cu caĭ.

Locuitorĭ împroprietăriţĭ sunt 136 şi neîmproprietăriţĭ, 195.

Comerciul se face de 7 cîrciumarĭ şi 2 hangiĭ.

S'aŭ stabilit în com. 12 străinĭ.

Fundeni-Gherasi, *baltă*, jud. Ilfov, pl. Dîmboviţa, formată de rîul Colintina.

Fundeni-luĭ-Cioranu. Vezĭ Fundeni-Gherasi, jud. Ilfov.

Fundeşti, *rădiŭ*, pe moşia Fundoaia, com. Buda, pl. Herţa, jud. Dorohoiŭ.

Fundoaca, *deal*. Vezĭ Buneşti, comună, pl. Crasna, jud. Fălciŭ.

Fundoaia, *sat*, pe moşia cu acelaşĭ nume, jud. Dorohoiŭ, comuna Hreaţca, cu 37 familiĭ, saŭ 168 suflete. Proprietatea moşieĭ este a D-neĭ Maria N. Holban şi a D-luĭ N. Dudescu.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, mică, de lemn şi tencuită, făcută de D. N. Holban. Proprietarĭĭ moşieĭ aŭ 358 hect. şi 15 arĭĭ cîmp şi 45 hect., 83 arĭĭ pădure.

Pîrîul ce trece pe moşie este Molnicioara.

Hotarele moşieĭ sunt: Beceşti, Culiceni, Mogoşeşti şi Tîrnauca.

Fundoaia, saŭ Preuteşti-Brăeascăĭ, *sat*, pe moşia cu acelaşĭ nume, jud. Suceava, comuna Preuteşti, aşezat pe ambele ţărmurĭ ale pîrîuluĭ Hîrburile. Are o biserică, clădită din lemn în 1845 de Teodor Ciorneĭ; are hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ şi e împroprietărită cu $8^1{}_2$ fălcĭ. Satul formează o parohie cu Preuteşti. Şcoala din Preuteşti servă şi acestuĭ sat.

Are o populaţie de 65 familiĭ, saŭ 236 suflete, din carĭ 113 bărbaţĭ şi 123 femeĭ (7 străinĭ), carĭ locuesc în 69 case.

Contribuabilĭ sunt 47.

Vatra satuluĭ ocupă 14 fălcĭ. Moşia este proprietatea D-luĭ I. Verdeanu, foastă a familieĭ Brăescu, în suprafaţă de 405 fălcĭ, din care 97 fălcĭ cultivabile, 140 pădure, 10 fînaţ, iar din rest, 60 fălcĭ cultivabile, 10 fălcĭ pădure, sunt făcute danie schituluĭ Adămoaia.

Improprietăriţĭ la 1864 sunt 10 pălmaşĭ şi 23 codaşĭ, stăpînind 97 fălcĭ şi 40 prăjinĭ.

Fundoaia, *sat*, jud. Tecuciŭ, comuna Condrăcheşti, situat pe vale, la o distanţă de 2 kil. de reşedinţa comuneĭ.

Are o populaţie de 62 familiĭ, saŭ 254 suflete.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Fundoaia, *partea sudică a satuluĭ* Rădăşeni, jud. Suceava.

Fundoaia, *parte din satul* Oprişeni, jud. Suceava.

Fundoaia, *deal*, pe teritoriul com. Rădiul-Mitropolieĭ, pl. Copoul, jud. Iaşi.

Fundoaia, *munte*, pe teritoriul moşieĭ Borca, com. Mădeiul, judeţul Suceava.

Fundoaia, *deal*, acoperit de pădure, în jud. Suceava, comuna Cristeşti.

Fundoaia, *deal*, între satele Fundoaia, din jud. Tutova şi Lipovăţul, din jud. Vasluiŭ, servind şi de hotar între ele.

Fundoaia. Vezĭ Fundul-Văeĭ, comuna Orgoeştĭ, pl. Simila, jud. Tutova.

Fundoaia, *hîrtop*, pe moşia Mogoşeşti, jud. Dorohoiŭ, comuna Buda, din pl. Herţa.

Fundoaia, *pădure*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Nadişa, proprietatea răzeşilor din comună. Este foioasă (fagĭ şi stejarĭ). Are o întindere de 133 hect. şi este supusă regimuluĭ silvic.

Fundoaia, *dumbravă*, de 14 hect., în jud. Botoşani, com. Zlătunoaia, în partea de S.

Fundoaia, *pădure*, în judeţul Neamţu, com. Siliştea, din pl. Bistriţa.

Fundoaia, *pădure*, de stejar, a şcoalelor din Tîrgul-Frumos, comuna Văscani, jud. Suceava.

Fundoaia, *pădure*, în jud. Suceava, jud. Preuteşti.

Fundoaia, *baltă*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul com. Gropile.

Fundoaia, *pîrîiaş*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Ardeoani, care curge de la N. spre S. şi are scurgere în Tazlăul-Sărat.

Fundoaia, *pîrîŭ*, care curge prin valea Fundoaia, com. Dobîrceni, jud. Botoşani.

www.dacoromanica.ro

Fundoaia, *pîrîŭ*, jud. Botoşani, izvoreşte din pădurea Fundoaia, com. Zlătunoaia, curge pe marginea satuluĭ Băznoasa şi se varsă în pîrîul Sicna, tot în comuna Zlătunoaia.

Fundoaia, *pîrîŭ*, care izvoreşte de pe moşia Silişcani, comuna Brăteni, jud. Botoşani şi formează iazul Fundoaia.

Fundoaia, *pîrîŭ*, izvoreşte din dealul Fundoaia, jud. Fălciŭ, com. Buneşti, plasa Crasna, şi, unit cu Pîrîul-Boboluĭ, în centrul satuluĭ, trece spre S. şi se varsă în pîrîul Crasna.

Fundoaia, *pîrîŭ*, izvoreşte din fundăturile satuluĭ Şetrăreni, comuna Cărniceni, pl. Turia, jud. Iaşi, curge spre S. prin iazurile: Şaitana, Şetrăreni, Lingurari şi Brazda; trece prin Valea-Blîndeştilor, prin iazurile, Blîndeşti şi Gologanul; printre satele Blîndeşti şi Raiul; tae drumul comunal şi se îndreaptă spre V., pe şesul Jijieĭ, unde se varsă în Balta-Blîndeştilor.

Fundoaia, *pîrîŭ*, izvoreşte de sub dealul Fundoaia, curge de la V. spre E. prin satul Iepureni, com. Rădiul-Mitropolieĭ, plasa Copoul, jud. Iaşi şi se varsă în rîul Jijia.

Fundoaia, *pîrîŭ*, afluent al pîrîuluĭ Staniştea, în jud. Suceava, com. Cristeşti.

Fundoaia, *pîrîŭ*, ce udă satul Oprişeni, jud. Suceava; afluent al Şomuzuluĭ-Mare (1400 m.).

Fundoaia, *pîrîŭ*, afluent al pîrîuluĭ Borca, jud. Suceava.

Fundoaia, *pîrîŭ*, tributar iazuluĭ Unceşti, jud. Suceava.

Fundoaia, *vale*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., care este formată de dealurile Prieanul şi Mărunta.

Fundoaia, *vale*, în partea de V. a com. Dobîrceni, pl. Ştefăneşti, jud. Botoşani.

Fundoaia, *vale*, în partea de N.-E. a comuneĭ Todireni, judeţul Botoşani.

Fundoaia, *vale*, prin care curge pîrîul Fundoaia, com. Brăteni, jud. Botoşani.

Fundoaia, *vale*, între dealurile Căbuşca şi Ciurilă, pe Văculeşti, com. cu acelaşĭ nume, plasa Coşula, jud. Dorohoiŭ.

Fundoaia, *valea* pîrîiaşuluĭ cu acelaşĭ nume, din satul Oprişeni, jud. Suceava.

Fundoaia, *vale*, situată la N. com. Condrăcheşti, jud. Tecuciŭ. Pe această vale se află situat satul cu acelaşĭ nume.

Fundoaia (Valea-). Vezĭ Flămînzi, *sat*, com. Flămînzi, jud. Botoşani.

Fundoaia-Satuluĭ, *pîrîŭ*, format din izvoare; curge prin satul Drăcşani, com. Drăcşani, jud. Botoşani şi se varsă în lacul Drăcşani.

Fundoaeĭ (Dealul-), *deal*, pe moşia Fundoaia, com. Buda, pl. Herţa, jud. Dorohoiŭ.

Fundoaeĭ (Pădurea-), saŭ **Piciorul-Popiĭ**, *pădure*, jud. Suceava, compusă din fagĭ şi stejarĭ, d'asupra satuluĭ Sodomeni, din com. Păşcani.

Fundoianca, *vale*, pe moşia Fundoaia, com. Buda, pl. Herţa, jud. Dorohoiŭ.

Fundul, *plasă*, în jud. Roman, situată în partea de S.-E. a luĭ. Are forma unuĭ trapez regulat, dacă îĭ considerăm limitele sale în linie dreaptă. Se mărgineşte la N. cu pl. Siretul-d.-s., de care se desparte printr'o linie convenţională, care începe de la V., din malul rîuluĭ Siretul, puţin maĭ la N. de satul Brăteşti şi merge spre E., plecîndu-se către S. până maĭ jos de satul Săcăleni; de aicĭ se ridică puţin spre N., până la satul Holmul, de unde începe a pleca iarăşĭ către S., până la marginea de E. a jud. La S. se mărgineşte cu jud. Bacăŭ şi puţin cu jud. Tutova, de care se separă iarăşĭ, de cel d'intîiŭ, prin o linie convenţională, care începe de la V., din malul rîuluĭ Siretul, puţin maĭ la S. de satul Ursoaia şi duce spre E., urmînd o vale, la S. de satele Poiana-luĭ-Iuraşcu şi Alexandri; iar de aicĭ tot o linie convenţională o separă de jud. Tutova, urmînd spre E. cînd deal cînd vale, până la S. de satul Poiana-Humeĭ. La V. se hotăreşte cu pl. Siretul-d.-j., de care se separă prin rîul Siretul care curge în general de la N. la S., făcînd maĭ multe sinuozităţĭ şi din care cea maĭ mare, care înaintează în pl. Siretul d.-j., este cea de la satul Recea la satul Spiridoneşti. La E. se mărgineşte cu jud. Vasluiŭ, de care se separă prin şesul Dagîţeĭ şi pîrîul Toinarul, până la tîrguşorul Băceşti; iar de aicĭ, coborînd spre S., prin o linie convenţională, care urmează culmea dealurilor prin codri foarte marĭ, până de-asupra satuluĭ Fundul-Tutoveĭ (jud. Tutova).

Lungimea cea maĭ mare a acesteĭ plăşĭ este aceea socotită

www.dacoromanica.ro

de la satul Brăteşti la satul Poiana-Humeĭ (32 kil.); iar lăţimea cea maĭ mare o atinge între satele Spiridoneşti şi tîrguşorul Băceşti, aproximativ de 25—30 kil.

Pămîntul cel accidentat al acesteĭ plăşĭ, cursurile de apă ce o străbat precum şi pădurile cele multe, întinse şi bătrîne, fac ca clima acesteĭ plăşĭ să fie maĭ plăcută de cît a celor-l'alte ce compun jud. Toate acestea fac ca, iarna, această plasă să fie maĭ ferită întru cît-va de vîntul de N.-E. şi vara căldura să fie maĭ temperată.

Plasa Fundul este cea maĭ deluroasă din tot judeţul. Dealurile eĭ ating în unele locurĭ înălţimĭ foarte marĭ, aşa că seamănă a fi ramificaţiunĭ de munţĭ. Ele sunt aproape toate pietroase. Cea maĭ principală culme de dealurĭ în această plasă este culmea numită a-Golanilor, care intră în această plasă la satul Avereşti-d.-s., unde se leagă cu culmea Dealul-Mărului, din pl. Siretul-d.-s., şi continuă de la N.-V. către S.-E., trecînd pe la E. de satul Avereşti-d.-s., pe la Avereşti-d.-j. (Golani), Tabăra, Chiliile, Buciumi, Valea-Ursuluĭ, Muncelul-d.-j., Golani, Fundul-Şiştaruluĭ şi Poiana-Humeĭ, de unde apoĭ trece în jud. Tutova şi Vasluiŭ. Această culme de dealurĭ, care e în dreapta rîuluĭ Bîrlad, formează linia de despărţire a apelor din această plasă.

Din această culme principală pleacă spre E. alte culmĭ maĭ micĭ, din carĭ cele maĭ principale sunt:

a) Culmea-Giurgenilor ce se desparte din Culmea-Golanilor, maĭ la N. de satul Valea-Ursuluĭ şi urmează direcţiunea de la V. la E., continuîndu-se prin dealurile: Stîlpul-din-mj., Piscul-Paiuluĭ, Poiana-Craculuĭ (la V. de satul Oniceni), Boliac, Poiana-Feştileĭ (spre E. de satul Oniceni) şi malul stîng al rîuluĭ Bîrlad pănă aproape de satul Băceşti. Din unghiul ce-l formează Culmea-Golanilor cu Culmea-Giurgenilor îşĭ ia naştere rîul Bîrlad.

b) Culmea-Goronuluĭ ce se desparte din Culmea-Golanilor la satul Muncelul-d.-j. şi urmează direcţiunea de la S. la N. Această culme separă pîrîul Goronul de pîrîul Şipotul.

c) Culmea-Fundul-Şiştaruluĭ ce pleacă din culmea principală la satul Fundul-Şiştaruluĭ şi urmează şi ea direcţiunea de la S. la N. Această culme separă Pîrîul-Şipotuluĭ de pîrîul Fundul-Oanceĭ.

d) Culmea Poiana-Humeĭ ce se desparte de culmea principală la s. Poiana-Humeĭ şi se întinde spre N. ca şi cele-l-alte două precedente, formînd cu culmea principală un unghiŭ ascuţit. Ea este maĭ înaltă de cît cele treĭ de maĭ sus şi dă şi ea naştere la rîndul săŭ la alte culmĭ maĭ micĭ. Aceste culmĭ formează despre E. marginea despărţitoare a pl. de jud. Vasluiŭ şi spre S., de jud. Tutova.

Culmea-Giurgenilor ce merge de-a stînga rîuluĭ Bîrlad, se termină la confluenţa pîrîuluĭ Bozianca cu rîul Bîrlad, iar culmele cele-l-alte treĭ care sunt de a dreapta, se termină în valea Bîrladuluĭ.

Tot din Culmea-Golanilor se lasă spre V. următoarele culmĭ:

a) Culmea-Brăteştilor se desparte din Culmea-Golanilor la satul Golani şi se continuă spre N.-V. pe la satele: Măstacănul, Muncelul-Dureĭ, trece pe la V. de sat. Brăteşti şi se termină în şesul Siretuluĭ. Printre această culme şi a Golanilor curge pîrîul Brăteasca.

b) Culmea-Tabereĭ se desparte din Culmea-Golanilor la satul Tabăra, face o curbă spre S., apoĭ ia direcţiunea spre V. şi trece pe la satul Iucşeşti-d.-j. Această culme desparte satul Bălueşti de satul Chiliile şi satul Iucşeşti-d.-j. de satul Bătrîneşti, purtînd în special numele satelor pe lîngă care trece.

c) Culmea-Creţoaeĭ se desparte tot din Culmea-Golanilor în dreptul satuluĭ Poenele-d.-j. şi se continuă spre S.-V., urmînd malul stîng al pîrîuluĭ Creţoaia pănă în rîul Siret, unde se termină prin Stînca-Braduluĭ.

Rîurile şi pîraiele ce udă această plasă sunt următoarele:

Rîul Siretul curge prin marginea de V. a plăşeĭ, de la N. spre S. El începe a uda această pl. de la N. de satul Brăteşti şi pănă la S. de satul Ursoaia, pe unde şi ese din judeţ; curge făcînd maĭ multe sinuozităţĭ, din care cea maĭ mare este acea dintre satele Răcea şi Spiridoneşti. Siretul primeşte în sine pe stînga, în această plasă, începînd de la N. spre S., următoarele pîrae: Brătească, Ciolacul, încărcat pe dreapta cu pîrîul Băluşeştilor; Corhana; Glodeni, încărcat pe dreapta cu pîrîul Vîlcelele; Creţoaia şi Sasa.

Rîul Bîrladul izvoreşte din locul de unde Culmea-Giurgenilor se desparte din Culmea-Golanilor, între satele Valea-Ursuluĭ şi Giurgeni. El curge, în genere, în această plasă, de la V. la E. şi primeşte în sine, în această plasă, pe stînga, următoarele pîrae: Giurgeni, Ciubota, Roşai, Săcăluşul, Valea-luĭ-Ene, Trestiana, Mărmureni, Bozianca şi Toinarul, carĭ curg maĭ toate

www.dacoromanica.ro

de la N. la S.; iar pe dreapta: Goronul, Şipotul, Oncea, Pustieta şi Băbuşa, care toate curg de la S. la N.

Pămîntul acestei plăşi, fiind în genere foarte deluros, este acoperit în mare parte cu păduri. Coastele rîpoase, a multora din aceste dealuri, fac ca pămîntul să nu fie tocmai aşa propriu agriculturei ca acel al celor-l'alte plăşi ale jud. Apoi chiar văile pîraelor fiind prea strîmptorate de dealurile ce le mărginesc, sunt supuse, în timpurile ploioase, mîlirei, aşa că ele servesc puţin pentru semănături, ci mai mult pentru fîneţe. Partea cea mai bună şi mai proprie pentru agricultură este partea de S. a plăşei.

Toate felurile de producte se cultivă în această plasă, unele în cantităţi mai mari, altele în cantităţi mai mici.

Fîneţele şi pădurile sunt în abondenţă.

Se lucrează olăria în satele Izvorul, Linseşti şi Iucşa; rotăria, în satele: Pustieta, Ciorneiul, Valea-lui-Ienă şi Băceşti; jugurile, în satul Vadul; dogăria, în tîrguşorul Băceşti; fringhiile, în satele Mărmureni şi Vadul; coveţe, linguri şi fuse, în satele Păltinişul şi Solca şi fierăria, în satul Fundul-Ocei.

Este o fabrică de spirt în satul Poenele-d.-j. Sunt carieri de piatră pe teritoriul comunelor Avereşti şi Giurgeni.

Centruri mai mari de comerciu în această plasă sunt: tîrgul Băceşti, care face comerciul cu cereale şi lucruri de prima necesitate şi tîrguşorul Dămieneşti, care face comerciul cu cereale, lucruri de prima necesitate şi vite,—cu aceste din urmă mai mult în timpul primă-verei şi erneî.

Această plasă are puţine căi de comunicaţiune, din cauza depărtărei prunduluî, iar pe de alta din pricina natureî terenuluî, care este foarte accidentat. Şoselele care străbat această plasă sunt:

Şoseaua judeţeană Roman-Bîrlad străbate această plasă de la N.-V. spre S.-E. Incepe din oraşul Roman, intră în această plasă la satul Brăteşti; trece prin satele Brăteşti, Brăteanu, prin Avereşti-d.-j. (Golani), Valea-Ursuluî, Muncelul-d.-j. şi Poiana-Humeî, de unde trece în jud. Tutova, unde se leagă, la satul Fundul-Tutoveî, cu şoseaua aceluî judeţ ce duce, prin valea pîrîuluî Tutova, la oraşul Bîrlad.

Şoseaua judeţeană Vasluiu-Buhuşi-Piatra leagă judeţul Vasluiu cu judeţul Neamţu. Ea străbate această plasă de la E. spre V. (de la tîrguşorul Băceşti la satul Drăgeşti) şi leagă între ele: tîrguşorul Băceşti, satul Valea-Ursuluî, Buciumi, tîrguşorul Dămieneşti şi satul Drăgeşti, de unde apoi trece în pl. Siretul-d.-j. Intre Valea-Ursuluî şi Băceşti ea merge pe malul stîng al rîuluî Bîrlad.

Şoseaua vecino-comunală Siretul, care merge pe malul stîng al rîuluî Siretul, de la N. la S., legînd între ele satele: Brăteşti, Cotul-luî-Bălan, Răcea, Iucşeşti-d.-s., Iucşeşti-d.-j., Spiridoneşti, Bătrîneşti şi Dămieneşti.

Această plasă este legată cu pl. Siretul-d.-j. prin 3 poduri pe rîul Siretul, din cari 2 poduri plutitoare: unul la satul Brăteşti, unul la satul Spiridoneşti şi un altul stătător de lemn, la satul Drăgeşti.

Plasa Fundul este administrată de un sub-prefect cu reşedinţa în tîrguşorul Dămieneşti, care are sub privegherea sa pe cele 16 comuni care alcătuesc plasa.

Această plasă are o judecătorie de ocol în tîrguşorul Dămieneşti. Tot aici este şi un oficiu poştal-rural.

In plasa Fundul sunt două companii de dorobanţi: în tîrguşorul Băceşti şi în satul Poenele-d.-j.

Clerul din această plasă depinde de protoereul judeţuluî. Sunt în această plasă 33 biserici ortodoxe, 1 mănăstire de călugăriţe, la Giurgeni, şi 4 bis. catolice, care ţin de parohia catolică Prăjeşti (judeţul Bacău).

Sunt în plasă 4634 familii, saŭ 18434 suflete; 4548 contribuabili; 1050 ştiutori de carte; 4683 case. Populaţiunea este Romînă afară de 343 familii (1394 locuitori) Unguri şi 201 familii Evrei. Toţi aceştia locuesc în 67 sate, din cari 2 sunt tîrguşoare: Băceşti şi Dămieneşti. Din aceste 67 sate cele mai populate sunt: tîrguşorul Băceşti (930 locuitori), satele Bălueşti (890 locuitori), Dămieneşti (766 locuitori) şi Poenele-d.-j. (730 locuitori). Toate aceste sate formează 16 comune, din cari cele mai populate sunt: Băceşti (1638 loc.), Oniceni (1621 loc.) şi Bozieni (1600 loc.). Din aceste 16 comune, acele cari aŭ un venit mai mare sunt: com. Băceşti (venit 10141 lei), com. Dămieneşti (venit 4853 lei şi cheltueli 4621 lei) şi com. Oniceni (venit 4328 lei şi cheltueli 3454 lei).

Această plasă are 12 şcoli rurale (10 mixte; 1 de băeţi şi 1 de fete).

Fundul, *sat*, jud. Ilfov, pl. Znagovul; face parte din com. rur. Lipia-Bojdani. Este situat la N.-V. de Gruiul, în partea de N. a bălţei Znagovul.

Se întinde pe o suprafaţă de 770 hect., cu o populaţie de 283 locuitori.

www.dacoromanica.ro

Statul are 525 hect., din carĭ cultivă prin arendaşiĭ săĭ 490 hect. (7 sterpe, 28 izlaz). Locuitoriĭ aŭ 245 hect. şi le cultivă. Pe teritoriul satuluĭ este 1 baltă.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 148 şi al celor micĭ de 216.

Fundul, *sat*, în jud. şi pl. Tutova, com. Mirceşti, spre N. de satul Mirceşti. Are 140 loc., din carĭ 24 ştiŭ carte şi 42 case. Maĭ este numit şi Fundul-Văeĭ.

Fundul, *pîrîiaş*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., de pe teritoriul com. Oţeleşti, care se varsă d'a stînga Berheciuluĭ.

Fundul, *loc cu izvoare*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Sănduleni, de pe teritoriul satuluĭ Orăşa-Avram, de unde îşĭ are obîrşia pîrîiaşul Larga.

Fundul, *pîlc de pădure*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, spre S.-E. de satul Fundul-Crăsani şi pe ţărmul stîng al rîuluĭ Ialomiţa.

Fundul-Arşiţeĭ, *înfundătură de deal*, în jud. Tutova, pl. Simila, com. Bogdana, de unde izvoreşte pîrîul Bogdana.

Fundul-Balicăi, *deal*, se întinde la S. de dealul Golgofta, com. Ivăneşti, pl. Racova, jud. Vasluiŭ.

Fundul-Berezineĭ, *pădure*, pe moşia Dersca, com. Dersca, pl. Berhometele, judeţul Dorohoiŭ.

Fundul-Berţoiŭ, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-j., la V. de com. Călugăra-Mare.

Fundul-Bicazuluĭ, *cătun*, în jud. Neamţu, com. Bicazul, pl. Piatra-Muntele.

Fundul-Blăgeĭ, *pădure*, la N. de satul Blaga, com. Negulești, jud. Tecuciŭ. De aicĭ izvoreşte pîrîul Blaga.

Fundul-Blăgeĭ, *pădure* de fag, în jud. Suceava, com. Preuteşti.

Fundul-Blăgoaieĭ, *pădure*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., de pe teritoriul com. Luncani.

Fundul-Bohotinuluĭ, *pîrîŭ*, jud. Fălciŭ, pl. Podoleni, izvoreşte din localitatea cu acelaşĭ nume, despre V., din pădurea Cozia, curge prin valea Fundul-Bohotinuluĭ, spre E., traversînd partea de N. a com. Bazga, apoĭ se lasă spre S. şi mărit cu pîraiele: Bazga şi Pîrîul-Pĭetrelor, trece prin partea de E. a tîrguşoruluĭ Răducăneni. Formează iazul Bohotinul, în com. cu acelaşĭ nume, de unde ese cu numirea de Pîrîul-Bohotinul şi, la satul Gura-Bohotinuluĭ, trecînd în şesul Jijieĭ, unit cu gîrla Paleşul, se varsă în bălţile de la gura Jijieĭ.

Fundul-Bohotinuluĭ, *şes*, în partea de V. a com. Bazga, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, în suprafaţă de 72 hect.

Fundul-Bohotinuluĭ, *vale*, începe din pădurea Cozia, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, de unde izvoreşte pîrîul cu acelaşĭ nume, şi se termină în valea Jijieĭ, la com. Gura-Bohotinuluĭ.

Fundul-Burţiĭ, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, com. Meidan-Chioi, despărţind această com. de com. Teliţa; se întinde spre N., avînd o direcţie generală de la N. spre S., de-alungul pîrîuluĭ Meidan-Chioi, brăzdînd partea S.-E. a plăşeĭ şi N.-E. a comuneĭ; se prelungeşte la S. cu Dealul-Bostănăriilor; pe muchea sa trece drumul comunal Meidan-Chioi-Teliţa, iar pe la poalele sale de N. se văd ruinele unor valurĭ numite Valul-luĭ-Traian; din el izvoresc pîraiele Valea-Ciliculuĭ (afluent al pîrîuluĭ Teliţa) şi Valea-Cişmeliĭ saŭ Acadîn; este acoperit cu pădurĭ la N. şi cu păşunĭ pe la poalele de S.

Fundul-Buzeĭ, *loc*, din marginea satuluĭ Rîşca, jud. Suceava, unde se ramifică drumurile spre Slătioara şi Valea-Colibeĭ.

Fundul-Chinusculuĭ, *munte*, pe teritoriul comuneĭ Soveja, pl. Zăbrăuţul, jud. Putna, din care izvoreşte Pîrîul-Dumicuşuluĭ.

Fundul-Crăsani, *com. rur.*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, situată în marginea de V. a plăşeĭ, pe amîndouă malurile rîuluĭ Ialomiţa, între comunele: Balaciul, Copuzul şi Axintele şi la 70 kil. de Călăraşi.

Teritoriul comuneĭ are o suprafaţe de 13900 hect., din carĭ 1400 pădure şi coprinde patru moşiĭ: Fundul-Crăsani, proprietate a statuluĭ, foastă pendinte de mănăstirea Sf. Apostolĭ, din Bucureşti, arendată pe period. 1883—1893 cu 59000 leĭ; Grindul-Rogoazele, proprietate a statuluĭ, foastă pendinte de biserica Sf. Gheorghe-Noŭ din Bucureşti, arendată pe period. 1883—93 cu 20550 leĭ; Iordăchiţa şi Crăsani-d.-s., care sunt proprietăţĭ particulare.

După legea rurală din 1864 sunt împropietăriţĭ pe moşie 181 locuitorĭ şi după legea rurală diu 1878 s'aŭ maĭ împroprietărit

www.dacoromanica.ro

34 locuitorĭ; fără proprietăţĭ maĭ sunt 53.

Com. se compune din satele: Fundul-Crăsani, Sudiţi saŭ Crăsani-d.-s. şi Vadul-Pĭetros, avînd reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale în satul Fundul-Crăsani.

Populaţiunea este de 380 familiĭ, saŭ 1484 suflete, din carĭ 806 bărbaţĭ şi 678 femeĭ; 1481 Romînĭ şi 3 Grecĭ; 400 agricultorĭ, 4 meseriaşĭ, 11 comerciaţĭ, 4 avînd profesiunĭ libere, 120 muncitorĭ şi 20 servitorĭ. Ştiŭ carte 163 persoane.

Vite: 600 caĭ, 430 boĭ, 2700 oĭ, 54 capre şi 390 porcĭ.

Venitul comuneĭ este de 4751 leĭ şi cheltuelile de 4456 leĭ.

Sunt 3 şcolĭ rurale mixte, cîte una în fie-care sat conduse de 3 învăţătorĭ retribuiţĭ de com.; 3 bisericĭ, la care deservesc 3 preoţĭ şi 5 dascălĭ.

Fundul-Crăsani, *sat*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de com. cu acelaşĭ nume, situat pe malul stîng al rîuluĭ Ialomiţa, la 3 kil. spre S. de satul Malul. In acest sat este contopit şi satul Rogozul.

Aicĭ este reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale.

Populaţiunea satuluĭ constă din 100 familiĭ Romînĭ şi 1 familie de Grecĭ.

Are o şcoală mixtă condusă de un învăţător; o biserică, cu un preot şi doĭ dascălĭ.

Vite sunt: 250 caĭ, 150 boĭ, 1200 oĭ, 10 capre şi 100 porcĭ.

Fundul-Crimineţuluĭ, *pichet*, în jud. Putna, la hotarul Ţăreĭ despre Ardeal.

Fundul-Danciuluĭ, *sat*, face parte din com. rur. Micşuneşti-Greci, pl. Mostiştea, jud. Ilfov. Este situat la S. de Micşuneşti-Marĭ, pe malul drept al văieĭ Pociovalĭştea, aproape de confluenţa acesteĭ văĭ cu rîul Ialomiţa. S'a înfiinţat la anul 1851 de Grigore Pandelescu, fost proprietar.

Se întinde pe o suprafaţă de 510 hect., cu o populaţie de 173 locuitorĭ.

D-l Gr. Pandelescu are 365 hect. şi loc. 143 hect. Proprietarul cultivă împreună cu locuitoriĭ 443 hect. Comerciul se face de 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 154 şi al celor micĭ de 221.

Fundul-Doschileĭ, *munte*, jud. Putna, pe teritoriul comuneĭ Soveja, de unde izvoreşte pîrîiaşul Cîrligata.

Fundul-Elanuluĭ, *loc* cu poiană, în pădurea de pe moşia Urlaţi, plasa Mijlocul, judeţul Fălciŭ, pe care eraŭ nişte bordee locuite de lingurarĭ Ţiganĭ. De aicĭ porneşte spre S. întinsa vale a Elanuluĭ, prin care curge pîrîul cu acelaşĭ nume. Pe dînsul este locul numit Siliştea pe care se zice că din vechime a fost sat, ce nu maĭ există astă-zĭ. Aicĭ este locul naşteriĭ Domnitoruluĭ Constantin Cantemir.

Fundul-Găşteni, *pădure*, judeţul Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-j., com. Răcăciuni, proprietatea d-neĭ Maria Sturdza. Este foioasă (fagĭ, stejarĭ, etc.). Are o întindere de 115 hect. şi este supusă regimuluĭ silvic.

Fundul-Găvanuluĭ, *deal*, în judeţul Tulcea, pl. Babadag, com. Congaz, pe care o desparte de com. Zibil (a plăşeĭ Tulcea); este o prelungire a dealuluĭ Tugarlea-Bair; se întinde spre E., avînd o direcţie de la N.-V. spre N.-E., brăzdează partea de N.-E. a plăşeĭ, cea de S. a comuneĭ Congaz şi pe cea de N. a comuneĭ Zibil; are o înălţime de 167 metri şi e punct trigonometric de observaţie de rangul al 3-lea, dominînd asupra satelor Congaz şi Zibil; spre E., conţine pe muchiile sale movilele: Ploschili (122 m.); Movila-cu-Socĭ (116 m.) şi Tocsimilu (115 m.); valea Cazangiac curge pe la poalele sale estice; este întretăiat de drumurile comunale Congaz-Zibil, Congaz-Sari-Chioi şi Congaz-Sabangea; este acoperit cu fînеţe şi semănăturĭ.

Fundul-Gheorghe, *iezer*, lung, de la N. spre S., pe ţărmul Dunăreĭ-Vechĭ, jud. Brăila, în faţa ostrovuluĭ Lopatna şi pe teritoriul com. Chiscani.

Fundul-Herţeĭ, *sat*. Vezĭ Herţuşca, sat, com. Movila, plasa Herţa, jud. Dorohoiŭ.

Fundul-Larguluĭ, *vale*, în jud. Neamţu, com. Călugăreni, plasa Piatra-Muntele. Este situată în drumul ce vine de peste muntele Petru-Vodă, scăldată prin mijloc de pîrîul cu acelaşĭ nume. Acest loc este dintre cele maĭ pitoreştĭ; malurile pîrîuluĭ, pe-alocurea înalte, sunt formate din cariere de piatră, în ale cărora straturĭ se află table ce se întrebuinţează la scris şi la acoperitul caselor.

Fundul-Lăzeĭ, *şiră de munţĭ*, judeţul Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Doftana, ce se întinde d'a stînga Trotuşuluĭ, pănă aproape de satul Bogata.

Fundul-Lăzeĭ, *pădure*, pe moşia Probotești, com. Tîrnauca, pl. Herţa, jud. Dorohoiŭ.

Fundul-Lepşii, *pichet*, judeţul

www.dacoromanica.ro

Putna, la hotarul Ţăreĭ despre Ardeal.

Fundul-luĭ-Stan, *pădure* a statuluĭ, în jud. Prahova, pl. Cricovul, cu 151 hect., care, împreună cu trupul Bordea (117 hect.), formează pădurea Tisa.

Fundul-luĭ-Stan, *trup de pădure* a statuluĭ, jud. Prahova, com. Apostolache, pl. Podgoria. Vezĭ Tisa, moşie a statuluĭ.

Fundul-Mare, *iezer*, jud. Brăila, situat în partea de S. a ostrovuluĭ Ruptura, spre S.-E. de comuna Chiscani; la S. de iezerul Moşu-Stanciul, comunică printr'un privál cu Dunărea-Vapoarelor.

Fundul-Mare, *pădure* de salcie, jud. Brăila, între privalul Porcul, Filipoiul, iezerul Paţiul şi privalul Lungul, pe teritoriul com. Chiscani şi Tichileşti.

Fundul-Mateiaş, *pădure*, judeţul Bacău, pl. Trotuşul, com. Căiuţul.

Fundul-Măgioareĭ, *poiană*, în codriĭ Deleni, jud. Botoşani.

Fundul-Muşateĭ, *deal*, numit ast-fel după satul Muşata, com. Rănceni, pl. Mijlocul, judeţul Fălciu; se află în hotar cu com. Hurdugi.

Fundul-Muşateĭ, *vale*, în hotarul dintre satul Muşata şi com. Hurdugi, pl. Mijlocul, judeţul Fălciu, prin care curge pîrîul Muşata.

Fundul-Negreĭ, *sat*, spre N. com. Oşeşti, pl. Stemnicul, jud. Vasluiu. Se numeşte ast-fel de la poziţiunea sa fiind situat în fundul uneĭ văĭ prin care trece un pîrîu, a căruĭ apă este neagră.

Are o suprafaţă de 19 hect. şi o populaţie de 41 familiĭ, saŭ 181 suflete.

Fundul-Oceĭ, *sat*, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Oniceni, pe Pîrîul-Oceĭ, spre S. de satul Oniceni. Acest sat este locuit numaĭ de Ţiganĭ, carĭ lucrează fierăria. Sunt 58 loc.; 18 vite marĭ.

Fundul-Ochiuluĭ, *loc*, de unde izvoreşte Pîrîul-Stuhuluĭ, com. Gîrceni, pl. Racova, jud. Vasluiu.

Fundul-Pîrîuluĭ, *com.*, *rur.* compusă din căt: Fundul-Păruluĭ, Crovul şi Grozăveşti, pl. Neajlovul, jud. Vlaşca, situat pe malul drept al Argeşuluĭ, la N. judeţuluĭ şi la limita luĭ despre jud. Dîmboviţa; pe platoul dintre Neajlov şi Argeş.

In 1887, această com. se compunea din 581 familiĭ, saŭ 2621 suflete, din carĭ 131 contribuabilĭ.

Budgetul com. la 1886 era de 3288 leĭ la venituri şi de 2588 leĭ la cheltueliĭ; pe anul 1887 era de 2551 leĭ venituri şi de 2185 leĭ cheltueliĭ.

In 1887 s'a cultivat pe această com. 510 hect.

Are o şcoală mixtă condusă de un învăţător; o biserică cu un preot şi 2 dascălĭ cu hramul Sf. Nicolae zidită la 1846 şi care ţine de parohia Fundul-Păruluĭ.

Depărtarea aceste com. de Bucureşti este de 60 kil.; de Giurgiu de 85 kil.; de Obedeni, reşedinţa pl., de 27 kil., de Piteşti, de 40 kil.; iar de staţia drumuluĭ de fier de la Titu, de 25 kil.

Fundul-Păruluĭ, *căt.*, de la care şĭ-a luat numele com. rur. din care face parte, din pl. Neajlovuluĭ, jud. Vlaşca. Este situat pe platoul dintre Neajlov şi Argeş, maĭ mult pe malul Argeşuluĭ.

Moşia este proprietatea Statuluĭ; înainte de secularizare ţinea de mănăstirea Glavaciocul; are o arendă anuală de 17000 leĭ.

S'aŭ împroprietărit la 1864 un număr de 175 locuitorĭ dîndu-li-se 225 hect. Pe teritoriul eĭ se află un petic de pădure ce se chiamă Pintenoaica, cu suprafaţa de 150 hect.; un alt petec de pădure de salcie, plute, zăvoiŭ, pe apa Argeşuluĭ, cu suprafaţa de 70 hect.

Fundul - Podişuluĭ, *localitate*, jud. Fălciu. Vezĭ Podişul, deal, com. Băseşti, pl. Mijlocul.

Fundul-Poieneĭ, *sat*, în jud. Roman, pl. Siretul-de-sus, com. Stăniţa, la o depărtare de 2 kil. de reşedinţa com. Are 56 familiĭ, saŭ 206 locuitorĭ şi 56 case.

Fundul-Purcăreţ, *vale*, jud. Bacău, pl. Bistriţa-d.-j., de pe teritoriul com. Călugăra-Mare.

Fundul-Racoveĭ, *sătişor*. Vezĭ Slobozia, com. Gîrceni, pl. Racova, jud. Vasluiu.

Fundul-Răcăciuni, *com. rur.*, jud. Bacău, pl. Bistriţa-d.-j., situată în regiunea şesuluĭ Siretuluĭ şi pe valea pîrîuluĭ Răcăciuni. Este alcătuită din 4 căt..: Fundul - Răcăciuni, reşedinţa, Curmătura, Ciocani şi Gîşteni.

La 1863, satul Gîşteni lipsea; com. număra însă satul Liuzi-Chiriţa, care era situat aproape de hotarul cu jud. Putna. Com. avea atuncĭ 217 case şi 217 familiĭ.

Teritoriul săŭ se mărgineşte la N. cu com. Cleja; la S., cu com. Gropile şi cu com. Parava,

www.dacoromanica.ro

din jud. Putna ; la E., cu com. Răcăciuni ; la V., cu com. Drăgugeştĭ. Este scăldat de pîrîul Răcăciuni, cu afluenţiĭ săĭ : Fundul-Răcăciuni, Gîşteni, Căprianul, şi brăzdat de dealurile Parava, Ciocani şi Căpriana.

Bisericĭ sunt 4 : una ortodoxă în satul Gîşteni, şi cîte una catolică în satele Fundul-Răcăciuni şi Ciocani, cu 2 preoţĭ: unul ortodox şi unul catolic.

Sunt 320 case, 2 cîrciumĭ şi 14 morĭ de apă.

Populaţiunea numără 324 familiĭ, saŭ 1066 suflete, dintre carĭ: 32 Romînĭ, 1014 Ungurĭ, 17 Izraeliţĭ şi 3 Armenĭ, toţĭ de protecţiune Romînă. După felul ocupaţiuneĭ se deosebesc : 318 agricultorĭ, 2 meseriaşĭ, 1 comerciant, 2 avînd profesiunĭ libere, 100 muncitorĭ şi 21 servitorĭ.

Ştiŭ carte 48 persoane.

Contribuabilĭ, după recensămîntul pentru periodul 1891—1896, sunt 232. După legea rurală din 1864 s'aŭ împroprietărit 24 locuitorĭ, cu 57 fălcĭ şi 40 prăjinĭ în ţarină.

Teritoriul com. are o întindere aproximativă de 1000 hect. Proprietarĭ marĭ sunt: Smaranda Petrovicĭ, care are o moşie de 119 hect., cu un venit de 2600 leĭ; G. Arapu, o moşie de 240 hect., cu un venit de 2239 leĭ; Mateĭ Vasiliu, 55 hect. cu un venit de 1200 leĭ. Pădurea şi anume cea măruntă, ocupă aproape 120 hect.

Totalul pămînturilor de cultură este de 267 hect.

Viileaŭ 40 hect., care în 1890 aŭ dat 1440 hectol. vin alb. După controalele diviziеĭ filoxerice (1891), via lucrătoare are 83 hect., cea nelucrătoare, 11 1/2 hect.

In com. sunt 3 clădirĭ de fabricat rachiŭ.

Vite sunt: 105 caĭ, 372 vite marĭ cornute, 273 porcĭ, 320 capre şi 634 oĭ.

Budgetul com. pe exerciţiul 1891—92 are la venitурĭ leĭ 4758, şi la cheltuielĭ leĭ 1241.

Teritoriul eĭ este străbătut de calea vecinală, Fundul-Răcăciuni - Cleja-Calugăra, şi de căĭ comunale care-ĭ unesc satele. Staţia de-drum-de-fĭer cea maĭ apropiată, este halta Faraoani, la 8 kil. depărtare.

Distanţele : la Bacăŭ, capitala districtuluĭ, 32 kil. ; la com. Valea-Seacă, reşedinţa plăşeĭ, 18 kil. ; la com. Cleja, 8 kil. ; la com. Răcăciuni, 11 kil. ; la com. Gropile, 10 kil.

Fundul-Răcăciuni, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-j., şi reşedinţa com. cu acelaşĭ nume. Este situat în valea pîrîuluĭ Răcăciuni, şi pe dealul cu acelaşĭ nume, aproape de obîrşia sa. Are : o biserică catolică, clădită de locuitorĭ în 1807 şi restaurată maĭ în urmă ; case marĭ boiereştĭ şi o cîrciumă. Are o populaţie de 229 familiĭ, saŭ 776 suflete. Vite sunt : 83 caĭ, 232 vite cornute, 187 capre şi 184 porcĭ. Sunt 10 morĭ.

Fundul-Răcăciuni, *pădure*, în jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-j., com. Răcăciuni. Aparţine la 8 proprietarĭ, dintre care posedă maĭ multe hect. : G. Arapu (250 hect.), Maria T. Hanuţă, Buzdugan, D. Strat, etc. Este foioasă (fagĭ, stejarĭ, etc.). Are o întindere de 1445 hect. şi este supusă regimuluĭ silvic.

Fundul-Răcăciuni, *pădure*, în jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-j., com. Faraoani, foioasă (fagĭ, stejarĭ, etc.), Proprietară este Alexandrina Casso. Această pădure are o întindere de peste 3000 hect. şi este supusă regimuluĭ silvic.

Fundul-Reghiuluĭ, *trup de pădure*, pe teritorul com. Năruja, pl. Vrancea, jud. Putna. Intinderea eĭ, împreună cu trupurile de pădure Bozul, Hajma, Lapoşul şi Secătura, e de 5400 fălcĭ. Este proprietatea locuitorilor din com. Năruja.

Fundul-Romîneseĭ, *deal*, în jud. amţu, situat în spre V de Mănăstirea Agapia şi în spre S. de Mănăstirea Secul; face junctiune cu dealurile Sihleĭ.

Fundul-Scunduluĭ, *sat*, face parte din com. rur. Scundul, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 566 locuitorĭ. E la distanţă de aproape 2 kil. de căt. Pădureţi, unde e şcoala. Are o biserică.

Fundul-Stejaruluĭ, *pădure*, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele com. Pîngăraţi, cu o întindere de 140 hect., pe care statul le arendează anual cu 1992 leĭ.

Fundul-Şiştaruluĭ, *sat*, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Giurgeni, la o depărtare de 3 kil. de el. Are 18 familiĭ, saŭ 91 suflete, din carĭ 17 contribuabilĭ. Ştiŭ carte 29 persoane. Locuesc în 29 case. Are o biserică de zid.

Sunt 139 vite marĭ cornute.

Fundul-Tarcăuluĭ, *deal*, pe moşia Tarcăuluĭ, jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Pîngăraţi.

Fundul-Tăcuteĭ, *pîrîŭ*, izvoreşte de sub dealul Chiclăul, udă partea de N. a com. Tăcuta, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ, curge spre S. şi se varsă în Iazul-Sturdzeĭ.

Fundul-Turculuĭ, *vechiŭ cătun*, pe care-l forma actualiĭ locui-

www.dacoromanica.ro

torĭ aĭ com. Grădinari, pl. Sabarul, jud. Ilfov, situat pe malul stîng al rîuluĭ Argeș.

Fundul-Tutoveĭ, *sat*, în jud. și pl. Tutova, com. Plopana, spre N. de tîrgușorul Plopana, pe pîrîul Tutova și aproape de sorgintea sa. Are 327 locuitorĭ, și 82 case. Acest sat este cel maĭ depărtat de capitala jud.

Fundul-Tutoveĭ, *pădure*, în jud. Tutova, lîngă satul cu acelașĭ nume, din care izvorește pîrîul Tutova.

Fundul-Văeĭ, *sat*, în jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., com. Petrești, situat pe pîrîiașul cu acelașĭ nume, între dealurĭ. Se află la o depărtare de 3440 m. de satul Petrești (școala). Are o populație de 58 familiĭ, saŭ 292 suflete. Vite sunt: 10 caĭ, 109 vite marĭ cornute, 31 porcĭ și 17 capre.

Fundul-Văeĭ. Vezĭ Fundul, județul Tutova.

Fundul-Văeĭ, *sat*, în jud. Tutova, pl. Simila, com. Orgoești, pe pîrîul Horoeta. Maĭ e numit Fundoaia și Fundătura-Orgoești.

Fundul-Văeĭ, *pisc de deal*, pe moșia Cordăreni, com. Cordăreni, plasa Prutul-d.-s., județul Dorohoiŭ.

Fundul-Văeĭ, *deal*, spre S.-E. de Valea-Cînepeĭ, jud. Vasluiŭ, pl. Racova, com. Ivănești.

Fundul-Văeĭ, *pădure*, pe teritoriul com. Berbenceni, pl. Siretul-d.-s., jud. Bacăŭ.

Fundul-Văeĭ, *pîrîiaș*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., com. Petrești; se scurge în pîrîiașul Dienețul, lîngă satul Soci.

Fundul-Văeĭ-Rusculuĭ, *loc izolat*, la N. de com. Gorgani, pl. Podgoria, jud. Muscel, de unde izvorește gîrla Rîncăciovul, care se varsă în rîul Argeș.

Fundul-Vlăzeĭ, *parte* din *pădurea* Bungeni, în jud și pl. Tutova, com. Plopana.

Fundul-Vorniculuĭ, *cătun*, al com. Giuvărești, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați, situat pe șoseaua Stoenești-Izlaz, lîngă Olt, unde acest fluviŭ face o mare cotitură cu convexitatea spre jud. Teleorman, între satele Giuvărești și Izbiceni, 15 kil. departe de Corabia.

Are 130 familiĭ, saŭ 541 suflete; o biserică, cu hramul sf. Ioan (1855), deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ. Pe aci trecea drumul roman Islaz-Romula. Maĭ multe măgurĭ înșirate orĭ grupate înconjoară satul.

Fundul-Vorniculuĭ, *moșie* a statuluĭ, lîngă com. Giuvărești, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați, arendată pe 1887—97 cu 28450 leĭ; are o pădure de 70 pog., pendinte de mănăst. Hotărani.

Fundul-Zingăĭ, jud. Tutova. Vezĭ Fundul-Zingăĭ.

Fundulea, *stație-de-dr.-d.-f.*, jud. Ilfov, pl. Mostiștea-Dîmbovița, căt. Crîngul-Fundulea, pe linia București-Ciulnița, pusă în circulație la 17 Noembrie 1886. Se află între stațiile Brănești (12.2 kil.) și Săruleștĭ (11.6 kil.). Înălțimea d'asupra nivelului mărĭ de 61.87 m. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 126282 leĭ, 10 banĭ.

Fundulea-de-Sus, *moșie*, jud. Ilfov, pl. Mostiștea-Dîmbovița, căt. Crîngul-Fundulea, proprietatea statuluĭ. Inainte de secularizare, aparținea Mitropolieĭ din București. La 1871, această moșie avea un venit de 2000 leĭ și a fost ipotecată împreună cu alte 380 proprietățĭ ale statuluĭ pentru asigurarea împrumutuluĭ de 78 milioane.

Fundulele, *sat*, face parte din com. rur. Crîngul-Fundulele, pl. Mostiștea, jud. Ilfov, format din 2 trupurĭ: Fundulea-d.-s. și Fundulea-d.-j., spre E. de București, pe malul drept al văeĭ Mostiștea.

Aci este reședința primărieĭ.

Se întinde pe o suprafață de 1750 hect., cu o populație de 536 locuitorĭ.

Statul are 1100 hect., din carĭ cultivă prin arendașiĭ săĭ 830 hect. (125 sterpe, 130 izlaz, restul vie). Locuitoriĭ aŭ 650 hect. și cultivă 350 hect. (100 sterpe, 150 izlaz și 50 vie).

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ; o școală mixtă, frecuentată de 12 elevĭ și 5 eleve, cu întreținerea căreia statul și comuna cheltuesc anual 2162 leĭ. Are 1 heleșteŭ.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 675 și al celor micĭ de 1119.

Fundulele, *moșie* a statuluĭ, județul Ilfov, pendinte de mănăstirea Văcărești și Mitropolie, arendată pe periodul 1888—98 cu 32250 leĭ anual.

Funduluĭ (Muchea-), *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Vintilă-Vodă, căt. Bodinești; face hotar despre com. Mănești; este acoperită cu pădure și izlaz.

www.dacoromanica.ro

Funduri, *plasă*, în partea de N.-V. a jud. Vasluiŭ. Se mărgineşte la N. cu jud. Iaşi; la S., cu pl. Stemnicul; la E., cu pl. Mijlocul şi la V., cu jud. Roman.

Este formată din comunele:

1. *Borăşti*, cu satele: Alecseşti, Borăşti, Drăgeşti, Iezerul, Petreşti şi Sofroneşti.

2. *Drăguşeni*, cu satele: Crăciuneşti, Drăguşeni, Gura-Văeĭ, Perieni, Şcheia-Basarabieĭ şi Tatomireşti.

3. *Dumeşti*, cu satele: Armăşeni, Dumeşti-Noĭ, Dumeşti-Vechĭ, Scînteia şi Ţibăneşti-Buhliĭ.

4. *Gîrbeşti*, cu satele: Gîrbeşti, Palanca şi Poiana-de-Sus.

5. *Ipatele*, cu satele: Cioca-Boca, Ipatele, Haliţa, Şendreni şi Slobozia.

6. *Negreşti*, cu satele: Căzăneşti, Negreşti, Poiana şi Valea-Mare.

7. *Parpaniţa*, cu satele: Frenciugi, Glodeni şi Parpaniţa.

8. *Suhuleţul*, cu satele: Găureni, Marginea şi Suhuleţul.

9. *Scheia*, cu satele: Căueşti, Găunoasa, Popeşti şi Scheia-Căpoteşti.

10. *Tansa*, cu satul Tansa.

11. *Tîngujei*, cu satele: Iazul-Muculuĭ, Moara-luĭ-Ciorneiŭ, Poiana-Mănăstireĭ, Pănoasa, Răcea şi Tîngujei.

12. *Todireşti*, cu satele: Balica, Cotic, Hucul, Mahalagia şi Todireşti.

13. *Ţibăneşti*, cu satele: Gîrbeşti, Gîrbeşti-Lingurarĭ, Jigoreni şi Ţibăneşti.

14. *Valea-Satuluĭ*, cu satele: Cărbunariul, Corcodelul, Ciocîrleşti, Golia, Grajdurile, Huţupeni şi Valea-Satuluĭ.

Teritoriul acesteĭ plăşĭ este străbătut în direcţie de la N. la S. de maĭ multe culmĭ de dealurĭ, carĭ sunt maĭ ridicate în partea de V., de-a dreapta rîuluĭ Bîrlad. Mijlocul plăşeĭ este deschis prin valea Bîrladuluĭ, prin care curge rîul Bîrladul.

Printre desele culmĭ de dealurĭ sunt formate văĭ întinse, prin carĭ curg pîraiele: Stavnicul şi Şacovăţul, carĭ se varsă în Bîrladul.

Calitatea pămîntuluĭ este bună.

Pădurĭ sunt seculare, maĭ cu seamă pe proprietatea moşieĭ Ţibăneşti.

Se află imaşe şi fîneţe întinse.

Vite: 10648 vite marĭ cornute, 13830 oĭ, 349 capre, 1267 caĭ şi 2473 rîmătorĭ.

Productele se desfac în tîrguşorul Negreşti.

Comunicaţia în plasă se face prin o şosea judeţeană, care trece prin tîrguşorul Negreşti, apoĭ prin mijlocul plăşeĭ se ridică spre N. şi dincolo de satul Grajdurile, se leagă cu jud. Iaşi.

Intinderea teritoriul plăşeĭ e de 52,138 hect.

Populaţia se ridică la 4498 familiĭ, saŭ 21640 suflete, între carĭ se află şi un număr de Evreĭ aşezaţĭ în tîrguşorul Negreşti.

Tîrguşorul Negreşti este reşedinţa plăşeĭ, unde se află subprefectura, judecătoria de pace.

Sunt 33 biserică, cu 21 preoţĭ şi 43 eclesiarcĭ; 12 şcoale, conduse de 12 învăţătorĭ şi frecuentate de 371 elevĭ şi 77 eleve.

Fundurile, *sub-aivizie a căt.* Găvanele, din com. Boziorul, jud. Buzăŭ.

Fundurile, *mahala*, jud. Vîlcea, com. Recea, plaiul Horezul.

Fundurile, *munte*, jud. Muscel, com. Rucărul, plaiul Dîmboviţa.

Fundurile, saŭ **Siliştea**, *munte*, în partea de N. a com. Teşila, plaiul Peleşul, judeţul Prahova; serveşte de izlaz; e proprietatea Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti.

Fundurile, *pădure*, în jud. Buzăŭ, com. Vintilă-Vodă, căt. Bodineşti; are ca 10 hect.; este proprietatea bisericeĭ Bodineşti; face un corp cu pădurea Coca.

Fundurile, *pădure*, jud. Muscel, pendinte de comuna Rucărul, supusă regimuluĭ silvic, pe muntele cu acelaşĭ nume, proprietatea d-luĭ I. Anastase şi altora, în întindere de 300 hect., avînd esenţă dominantă fag, iar spre vîrf molift.

Furca, *braţ* (prival), în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, insula Balta, com. Cocargea.

Furca-Moiseştilor, *loc*, în com. rur. Cireşul, plaiul Cerna, jud. Mehedinţi.

Furcăriile, *loc*, pe care este aşezată com. rur. Bălăciţa, plasa Dumbrava, jud. Mehedinţi.

Furcătura, *deal*, la E. comuneĭ Frăţila, pl. Oltul-d.-j., judeţul Vîlcea, avînd direcţia de la N. la S.

Furceanca, *trup din moşia* statuluĭ Furceni, în jud. Tecuciŭ, com. Cosmeşti, pl. Nicoreşti, pe malul Siretuluĭ.

Furceni, *sat*, face parte din comuna Cosmeşti, pl. Nicoreşti, jud. Tecuciŭ. Situat pe ţărmul stîng al Siretuluĭ, pe un platoŭ frumos, era aşezat maĭ înainte pe Valea-Siretuluĭ. Cade la o depărtare de 4 kil. de reşedinţa comuneĭ, spre V. de Tecuciŭ.

Are o populaţie de 153 fa-

www.dacoromanica.ro

milii, saŭ 688 suflete, carĭ locuesc în 148 case.

Aicĭ se află o biserică, cu hramul Sf. Nicolae. Pe platoul Furceni, în apropriere de pădurea Nemţeanca, se vede şi astăzĭ locul uneĭ alte bisericĭ.

Locuitoriĭ sunt răzeşĭ. Eĭ stăpînesc 419 hect.

Furceni, *lagăr* (tabără), judeţul Tecuciŭ, unde adese-orĭ se fac manevrele toamna. La E. de satul Furceni se întinde un vast platoŭ. Pe acest platoŭ a fost un cuartier militar, făcut la 1868. Astăzĭ s'a distrus şi nu se maĭ văd de cît dărămăturĭ din acel mic palat, care era situat în mijlocul pădureĭ. Aicĭ s'a înfiinţat o grădină zoologică.

Furceni, *moşie*, judeţul Tecuciŭ, proprietatea statuluĭ, cu trupurile Nemţeanca. Inainte aparţinea mănăstireĭ Neamţu.

Furcilor (Piscul-), *pisc*, în raionul comuneĭ Rucărul, plaiul Dîmboviţa, jud. Muscel.

Furcitura, *izvor*, jud. Vîlcea, pl. Ursanilor, care, împreună cu sorgintea Fîntîna-Pîrvuluĭ, formează rîul Luncavăciorul.

Furciturile, *sat*, în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, pendinte de com. Mihaiŭ-Viteazul. Este situat la 3 kil. spre N.-E. de satul de reşedinţă, pe mica vale numită Tînjeala, care se desface în două părţĭ ca coarnele uneĭ furcĭ, de unde şi satul a primit acest nume.

In acest sat se află 50 familiĭ Romînĭ, carĭ se ocupă cu plugăria.

Furciturile, *ramură de munţĭ*, jud. Neamţu, numită şi Obcina-Furciturilor; se detaşează din grupa munţilor Ceahlăul, din spre E.: Obcina şi Ramura-Secuesculuĭ.

Această ramură se numeşte ast-fel fiind că se prezintă aspectuluĭ sub forma bizară a uneĭ furcĭ reşchirate.

Furciturile, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din anul 1883, pe moşia Comarnicul, plasa Peleşul, judeţul Prahova.

Furciturile, *localitate*, judeţul Brăila, la 3 kil. spre N. de cătunul Caragica, din com. Insuraţei, pe lunca de pe ţărmul stîng al Călmăţuiuluĭ, la locul unde viroaga Strîmbeanul dă în Călmăţuiŭ. Intre Călmăţuiŭ şi această viroagă s'a construit un dig ca să oprească apa Călmăţuiuluĭ de a nu se revărsa.

Furciturilor (Dealul-), *deal*, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, situat în spre partea mănăstireĭ Horaiţa.

Furculeşti, *com. rur.* şi *sat*, în jud. Teleorman, plasa Marginea, pe Valea-Urluiuluĭ. Are un cătun alipit: Furculeşti-Moşteni, la o distanţă de 1 1/2 kil.

Vecinătăţile acesteĭ comune sunt: la N., com. Spătăreĭ, în depărtare de 2 1/2 kil.; la S., moşia Voivoda; la E., Valea-Nanovuluĭ şi la V., teritoriul moşieĭ Ologi.

Cătunul de reşedinţă Furculeşti e situat pe valea numită Bătrîna, o ramificaţie a Văiĭ-Urluiuluĭ; iar cătunul Furculeşti-Moşteni la poalele dealuluĭ care se întinde spre com. Voivoda, la 2 kil. maĭ departe.

Teritoriul comuneĭ ocupă o suprafaţă de 2790 hect., dimpreună cu vatra satuluĭ. Din acestea, 1970 hect. arabile sunt proprietatea d-luĭ N. C. Furculescu, împreună cu 20 hect. pădure; 250 hect. sunt ale moşieĭ Ulmeni-Mogoşanca, proprietatea statuluĭ, iar restul aparţine moştenilor şi locuitorilor împroprietăriţĭ la 1864.

Viile aŭ o întindere de 100 hect.: 66 hect. ale locuitorilor, 24 ale proprietăţiĭ şi 10 hect. pe moşia statuluĭ Mogoşanca.

Vinurile ce produc aceste viĭ sunt de calitate bună şi sunt mult căutate în comunele de prin prejur şi în Zimnicea.

Solul este de bună calitate pentru agricultură, afară de o mică parte a moşieĭ despre comuna Ologi, unde terenul este mlăştinos. Pe timp de secetă, pe acest teren, se văd, la suprafaţă sărurĭ, a căror compoziţiune nu e studiată. Locuitoriĭ numesc acest teren Săratul saŭ Ţiperigul, fiind-că pe el creşte numaĭ ţiperig.

Populaţiunea comuneĭ este de 1330 suflete, din carĭ: 803 în Furculeşti şi 527 în Moşteni.

Sunt 298 contribuabilĭ.

Vite sunt 3207 capete: 391 caĭ, 9 măgarĭ, 439 vite marĭ cornute, 1839 vite micĭ cornute, şi 519 porcĭ.

Comuna are treĭ bisericĭ: una de lemn în Furculeşti, a doua nouă, de zid, într'un stil măreţ, construită cu cheltuiala proprietaruluĭ, d-nul N. C. Furculescu, şi a treia în cătunul Furculeşti-Moşteni. Preoţĭ şi cîntăreţĭ sunt în număr de şase.

Prin poziţiunea sa, com. Furculeşti este una din cele maĭ favorizate în privinţa căilor de comunicaţie: calea naţională Turnu-Alexandria trece prin mijlocul satuluĭ; spre comunele Spătărei, la N. şi Voivoda, la S.-E., se leagă prin căĭ vecinale bine înpietrite.

Comuna este pusă între patru comune urbane, maĭ toate

www.dacoromanica.ro

la aceeași distanță; de la reședința județului sunt 26 kil.; de la Alexandria, cu care locuitorii au multe relațiuni comerciale, sunt 21 kil.; de la Roșiori, 36 kil. și de la Zimnicea, 20 kil.

Pe teritoriul comunei sunt o mulțime de măguri: Măgura-Baciului la V.; Măgura-Mocanului cam în aceeași direcțiune; măgurele: Flocoșeaua-Mare, Flocoșeaua-Mică, Băsicuța-Ulmului, Măgura-Ștubeului, una din cele mai importante, înaltă de 30 m. și largă de 144 în periferie; Măgura-Sadinei, Măgura-de-la-Braniște, Măgura-de-la-Spătărei și Măgura-de-la-Heleșteu.

Satul Furculești nu se vede trecut în nomenclatura făcută subt domnia lui Mavrocordat în secolul trecut. Se știe însă că moșia pe care se află astă-zi comuna, purta numirea de Ulmeanca. Dintr'un hrisov domnesc vechiu, aflat la d-nul Furculescu, se vede că moșia Ulmeanca a fost dăruită de către Mihaiu-Viteazul logofătului Dinu, pentru credința lui către Țară.

Numirea actuală de Furculești este luată după numele unui Furcă, străbun al actualului proprietar.

Furdueşti, *sat,* în jud. Argeșul, pl. Gălășești; face parte din comuna rurală Rătești-Furdueşti. Are o populație de 200 suflete; o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de un preot și un cîntăreț.

Furdueşti, *loc izolat,* com. Vrănești, pl. Podgoria, jud. Muscel.

Fureşti, *sat,* face parte din comuna Dobrești, plasa Podgoria, jud. Muscel. Este situat pe ambele maluri ale gîrlei Cîrcinovul și străbătut la V. de Valea-Cetățeĭ și Valea-Silișteĭ.

In partea de N. se limită cu pădurea statului Furească (Rîncăciovul). Cade la S. de cătunul Cercei, din aceeași comună.

Are o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, deservită de un preot și un cîntăreț și împroprietărită cu 17 pog. pămînt.

Populația satului e de 57 familiĭ, saŭ 241 suflete: 125 bărbați și 116 femeĭ.

Fureşti, *vechia numire a moșieĭ* Izvorul-Dulce, din com. Cărpinișteа, jud. Buzăŭ.

Fureşti, *proprietate,* a statuluĭ, în jud. Muscel, pl. Podgoria, com. Dobrești, pendinte de mănăstirea Rîncăciovul, avînd 944 hect. loc de cultură și 82 hect. pădure. S'a arendat pe periodul 1889—94 cu 1650 leĭ anual.

Fureşti, *pădure,* a statuluĭ, pendinte de com. Dobrești, pl. Podgoria, jud. Muscel, în întindere de 1250 hect., formată din 2 trupurĭ: Dealul-de-Apus (750 hect.) și Dealul-de-Răsărit (500 hect.).

Furilor (Dealul-), *deal,* în jud. Botoșani, pl. Tîrgul, com. Mănăstireni.

Furilor (Drumul-), *drum vechiŭ,* care merge în jud. Botoșani, pe moșiile Rînghilești, Ciornohalul și Pogorești, dealurile Cracalia și trece, pe podișul Turia, în jud. Iași.

Furnica, *cătun,* face parte din com. rur. Sinaia, plaiul Peleșul, jud. Prahova. Are o populațiune de 213 locuitorĭ: 130 bărbați, 83 femeĭ. Locuitoriĭ acestuĭ cătun s'aŭ împroprietărit la poalele munteluĭ Furnica, proprietate a Eforieĭ Spitalelor Civile din București.

Furnica, *pisc,* înalt de 2334 m. d'asupra Mării-Negre, servind de limită împreună cu alțiĭ munțiĭ între jud. Prahova, com. Sinaia, și jud. Dîmbovița, în sus de com. Moroeni și spre E. de munțiĭ Lăpticul și Cocora.

Dela Crucea-Ciobanuluĭ (vezĭ Vîrful-cu-Dor), făcînd la dreapta, urcĭ la Piscul Furnica, mai înalt ca Vîrful-cu-Dor, dar nu mai frumos ca el. Poate că s'a numit astfel fiind-că de jos seamănă cu un gigantic moșoroiŭ de furnicĭ.

Ca și Vîrful-cu-Dor, muchea Furniceĭ este presărată cu anemone alpine sau dediței de munte, și, ca pe tot masivul, de acea floră particulară, din care bogata și darnica natură nu a făcut parte de cît munților celor mai înalțĭ: așa este frumosul rododendrum mirthi folia, numit și trandafir de munte, saŭ, cum se zice la Sinaia, bujor de munte.

Legenda spune că în secolul trecut, în munțiĭ Bucegiuluĭ, trăia un baciŭ, care era tot-d'a-una în ceartă cu ciobaniĭ vecinĭ, pentru pășunele din munțĭ. Aceștia, din răzbunare, în lipsa luĭ, dădură foc stîneĭ, iar pe băiatul lăsat de pază, îl luară cu eĭ și legîndu-l despuiat, îl aruncară pe un moșoroiŭ mare sub poalele munteluĭ Vîrful-cu-Dor, ca să-l mănînce furnicile.

Mai tîrziŭ, niște vînătorĭ găsiră scheletul acestuĭ băiat, mîncat de furnicĭ, îl îngropară după legea creștinească și venind în sat nu mai vorbeaŭ de cît de această întîmplare.

Mulțĭ sătenĭ se duseră la locul povestit, spre a vedea mormîntul băiatuluĭ și moșoroiul de furnicĭ și d'atuncĭ acele părțĭ de loc s'au numit și se numesc și azĭ Furnica.

Furnica, *vale,* în jud. Vlașca,

www.dacoromanica.ro

Ese din proprietatea Bîbîiţia şi dă în valea Vorniculuĭ, pe aceeaşĭ proprietate,

Furnicari, *sat*, jud. Bacău, pl. Bistriţa-de-jos, al com. Ruşiĭ, situat pe malul Siretuluĭ, la o depărtare de 3 kil. de satul Ruşi (şcoala). Are 14 familiĭ, saŭ 63 suflete; o cîrciumă,

Vite: 5 caĭ şi 33 vite marĭ cornute.

Furnicari, *sat*, jud. Bacău, pl. Siretul-de-jos, al com. Tămaşi, situat pe malul drept al Bistriţeĭ şi pe dealul Furnicari, la o depărtare de 3500 m. de satul Tămaşi (şcoala). Are 38 familiĭ, saŭ 130 suflete.

Vite: 47 vite marĭ cornute şi 25 oĭ.

Furnicari. Vezĭ Cristeşti, sat, com. Cristeşti, jud. Botoşani.

Furnicari, *deal*, jud. Bacău, pl. Bistriţa-de-jos, din com. Ruşi, şi lîngă satul cu acelaşĭ nume.

Furnicari, *deal*, în partea de V. a satuluĭ Cristeşti, com. Cristeşti, jud. Botoşani.

Furnicari, *pîrîŭ*, curge prin partea din satul Cristeşti numită Furnicari, şi se varsă în iazul Lipoveni, din com. Cristeşti, jud. Botoşani.

Furniceasa, *pîrîŭ*, izvoreşte de sub Dealul-Leselor, com. Bodeşti, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ, străbate teritoriul acesteĭ com., curgînd de la N. spre S., trece prin satul Boroseşti, unde se împreună cu alt pîrîŭ, numit Mîrzoaia, ce curge tot spre S. satuluĭ Boroseşti, şi apoĭ ambele se varsă în pîrîul Dobreanul.

Furnicelul, *movilă*, jud. Brăila, situată la N.-V. de satul Dudescu, ca la 3 kil. depărtare; servă de hotar între comunele Fleaşca şi Dudescu.

Furnicelul, *munte*, la N. comuneĭ Vaideeni, plaiul Horezul, jud. Vîlcea. Aci se fabrică brînză în stînele cu numele munteluĭ.

Furnicelul (Muntele-), *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, pe muntele Furnicelul; ţine de com. Vaideeni, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Furnicosul, *deal*, pe teritoriul com. Ghermăneşti, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, în partea de V. a comuneĭ.

Furnicoşi, *sat*, face parte din com. rur. Mihăeşti, pl. Rîurile, jud. Muscel. E situat la 10 kil. de Cîmpulung.

Cade în partea de N. a com. Mihăeşti. Are o formă triunghiulară şi este străbătut de Rîul-Tîrguluĭ şi de Bughea, care se varsă în Rîul-Tîrguluĭ în acest sat.

Pe malul stîng al Rîuluĭ-Tîrguluĭ este şoseaua naţională Piteşti-Cîmpulung şi calea ferată Goleşti-Cîmpulung, care trec peste Rîul-Tîrguluĭ, peste care sunt făcute două podurĭ marĭ de fier.

Are o biserică deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Populaţiunea satuluĭ e de 154 familiĭ, saŭ 238 locuitorĭ (124 bărbaţi şi 114 femeĭ).

Furnicoşi, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. Muscel, pl. Nucşoara-Dîmboviţa, com. Schitul-Goleşti, pe linia Goleşti-Cîmpulung, pusă în circulaţie la 1 Iulie 1887. Se află între staţiile Mihăileşti (5.3 kil.) şi Schitul Goleşti (6.2 kil.). Înălţimea d'asupra nivelului mărĭi de 439,80. Venitul acesteĭ staţiĭ pe 1896 a fost de 27601 l., 10 b.

Furtuna. Vezĭ Dobroeşti, pl. Dîmboviţa, jud. Ilfov.

Furtuna, *colină*, jud. Buzău, com. Gura-Dimienei, cătunul Dogari; face hotar despre com. Niculeşti.

Furtuna, *pădure*, de 3 hect., pe moşia Enculeşti, com. Beceni, jud. Buzău.

Furtuna, *vale*, în jud. Buzău, com. Beceni, cătun. Enculeşti începe din pădure şi se scurge în Valea-Vaciĭ.

Furtuneşti, *cătun*, al com. Gura-Teghiĭ, jud. Buzău, cu 110 locuitorĭ şi 30 case; are subdiviziunea Gura-Hînsaruluĭ.

Furtuneşti, *pădure*, în jud. Buzău, com. Gura-Teghiĭ, c. Furtuneşti, pe Dealul-Corbuluĭ; are vr'o 50 hect. proprietate moşnenească.

Furul, *pîrîŭ*, jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com Jitia şi Bisoca, Izvoreşte din muntele Furul-Mare, udă partea de N. a com., trece printre vîrfurile Piatra-Peniĭ şi Carîmbul, şi se varsă în rîul Rîmnicul-Sărat, pe stînga luĭ.

Furul, *pichet vechiŭ*, cu No. 5, către hotarul Moldoveĭ, în plaiul Rîmnicul, com. Bisoca, jud. R.-Sărat. Este aşezat la poalele munteluĭ Furul-Mare.

Furul (Muntele-), *munte*, pe care se află pădurea cu acest nume, pe teritoriul com. Năruja, pl. Vrancea, jud. Putna. Intinderea eĭ, împreună cu trupul Monteorul e de 800 fălcĭ. Locuitoriĭ din com. Găurile exploatează în dăvălmăşie această pădure.

Muntele Furul, care e un lanţ al Munţilor-Alunişuluĭ, prezintă treĭ dealurĭ: Dealul-Coasteĭ, Prelunca şi Stevia.

www.dacoromanica.ro

Furul-Mare, *munte*, numit și Treĭ-Hotare, fiind-că face hotar între jud. Buzău, Rîmnic și Putna; are pășiunĭ întinse; înălțimea: 1050 metri.

Furul-Mic, *munte*, pe hotarul județuluĭ Buzău, despre Vrancea (Putna). Are pădure și pășiunĭ pentru oĭ. Laptele strîns la stînele ambilor Furĭ se fabrică în cășăria din muntele Mușa.

Furul-Mic, *moșie*, a statuluĭ, jud. Buzău, pendinte de Episcopie, în com. Mînzălești. Se arendează împreună cu munțiĭ: Piciorul-Caprĭĭ, Mușica și Lacul-luĭ-Vintilă-Vodă; are maĭ mult pășunĭ.

Furul-Mic, *pădure*, a statuluĭ, pendinte de Episcopie, jud. Buzău, com. Mînzălești; face un corp cu pădurea de pe muntele Mușele, de 1800 hect., iar, împreună cu pădurea Piciorul-Caprĭĭ și Lacul, are 3508 hect.

Furuluĭ (Izvorul-), *izvor*, în jud. Buzău, com. Mînzălești. Iese din muntele Furul-Mic și la Lunca-Odoboaia, se unește cu Izvorul-Oprĭĭ, dînd de aci naștere rîuluĭ Slănicul.

Furuluĭ (Poiana-), *poiană*, acoperită cu verdeață, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, în partea de N. a com. Bisoca; vara e acoperită cu numeroase turme de oĭ; tot aci sunt și stîne, unde se produce cantități marĭ de caș, ce se consumă în tot județul, precum și în cele vecine.

Fusarul, *lac*, în com. Vizirul, jud. Brăila, coprins între Scroafa, Pești-Romînești și Pești-Turcești, cu carĭ comunică.

Fusaruluĭ (Valea-), *vale*, jud. Buzău, com. Grabicina, în pădurea Bocul. Parte din pădure fiind străbătută de această vale, poartă numele de Bocul-Fusaruluĭ.

Fusea, *mănăstire*, în raionul com. Vîlcana-Pandeli, jud. Dîmbovița, în apropiere de com. Brănești, unde se face tîrg în ziua de Sf. Ilie. Pe sub poalele dealuluĭ acesteĭ mănăstirĭ trece șoseaua vecinală-comunală la băile Vîlcana.

Fuseĭ (Movila-), *movilă*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, com. Văcăreni, în partea de N. a plășeĭ și cea de S. a comuneĭ; este vîrful culminant al dealuluĭ Milcovul; are o înălțime de 108 m.; e punct trigonometric de observațiune de rangul al 3-lea; prin înălțimea sa domină asupra satuluĭ Jijila, asupra văeĭ Jijila și afluentul său Valea-luĭ-Bran, precum și asupra șoseleĭ județene Măcin-Isaccea, care trece pe la poalele sale nordice; este acoperită cu verdeață.

Futileasa, *vale* și *pîrîŭ*, com. Hurdugi, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ. Se varsă în pîrîul Guzariul.

www.dacoromanica.ro

G

Gabera, *cătunaș*, al com. Enoșești, pl. Olteț-Oltul-d.-s., jud. Romanați, situat lîngă apa Cornești, pe șoseaua națională Corabia-Rîmnicul-Vîlcea; are 40 familiĭ, saŭ 182 suflete.

Gabroviţa, *deal*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Almalîul; se desface din culmea dealuluĭ Ieralcea-Bair; se întinde spre E., avînd o direcțiune generală de la S.-V. spre N.-E., printre două pîrîiașe, carĭ împreună formează pîrîul Almalîul; brăzdează partea de V. a plășeĭ și a com.; pe muchea luĭ trece hotarul ce desparte Dobrogea romînă de cea bulgărească; are o înălțime de 135 m. și domină plaiul și satul Almalîul, valea Regederesi-Ceair și calea națională Silistra-Varna; a fost teatrul a numeroase lupte între Turcĭ și Ruși.

Este acoperit cu fînețe.

Gabroviţa, *vechie fortăreață*, județul Constanța, făcută de Turcĭ, spre a apăra orașul Silistra din partea de S., în contra Rușilor; este așezată la poalele nordice ale [1] movileĭ Gabroviţa; azĭ e pichet romînesc cu No. 4, la hotarul spre Bulgaria.

Gabrovul, *vale*, jud. Teleorman, străbătînd comuna Pielea, în partea de S. a satuluĭ. Incepe din spre moșia orașuluĭ Alexandria și trece spre moșia Grosul, din jud. Vlașca. Apele ce se adună în această vale formează diferite heleștae și mlăștinĭ.

Gabrul, *sat*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Terpeziţa. Are o populație de 393 suflete: 197 bărbațĭ și 196 femeĭ. Locuesc în 50 case și 20 de bordee. Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Terpeziţa, ce este la 5 kil. depărtare. In sat este o biserică, fondată de sătenĭ în 1889 și a căreĭ zidire s'a terminat în 1891.

Gabrul, *moșie* particulară, jud. Dolj, plasa Dumbrava-d.-s., comuna Terpeziţa, aparținînd bisericeĭ Maica-Domnuluĭ-Dudu, din Craiova. Are pădure pe dînsa.

Gabrul, *pădure* de cer, județul Dolj, plasa Dumbrava-d.-s., comuna Terpeziţa, pe moșia Gabrul. Intinderea aproximativă: 250 hect. Aparține bisericeĭ Madona-Dudu, din Craiova.

Gabruluĭ (Dealul-), *deal*, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, comuna Ciutura, în partea de N. a comuneĭ, înalt de aproape 100 m.; e acoperit cu păduriĭ.

Gabur (Pîrîul-luĭ-), *pîrîŭ*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Gîrcina. Izvorește din dealul Brînza, ramura munților Cozla și se varsă în pîrîul Cuejdiul (pe partea dreaptă).

Gafencescu, *iaș*. Vezĭ Cordăreni, sat, com. cu acelașĭ nume, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ.

Gagea, *deal*, pe moșia Darabani, com. Darabani, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Gageanca, *vale*, pe moșia Darabani, com. Darabani, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Gagul, *sat*, face parte din com. rur. Creaţa-Leșile, pl. Mostiștea, jud. Ilfov. Este situat la N.-V. de Creaţa, lîngă pădurea Gra-

www.dacoromanica.ro

diștea. Se împarte în 2 trupurĭ: Gagul-d.-s. și Gagul-d.-j.

Se întinde pe o suprafață de 555 hect., cu o populație de 183 locuitorĭ.

D-l V. Docsache are 400 hect. și locuitorĭĭ 155 hect. Proprietarul cultivă 365 hect. (35 izlaz). Locuitorĭĭ cultivă tot terenul.

Are o biserică, cu hramul Sf. Dumitru; 1 heleșteŭ; 1 pod.

Numărul vitelor marĭ e de 128 și al celor micĭ de 571.

Acest sat, după cum spun bătrînĭĭ, s'a înființat cam pe la anul 1839 de paharnicul Stanciu Predescu.

Gagul-Mare (Muntele-), *munte*, proprietate a Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureștĭ, fostă pendinte de mănăstirea Sinaia, comuna Sinaia, pl. Peleșul, jud. Prahova, care, împreună cu moșiile Găgușul și Valea-Rea, aŭ o întindere de 820 hect. (411 hect. suprafață împădurită și 409 hectare pămînt cultivabil și fînețe). Pe periodul 1886—91 s'a arendat numaĭ cu 2800 leĭ anual, din cauză că are multe locurĭ sterpe.

In anul 1886, d-l Emil Costinescu a construit la poalele munteluĭ Gagul o fabrică de var hidraulic și la 1887 încă una la Valea-Largă. Ambele fabricĭ produc anual 800 vagoane ciment și ocupă în permanență un însemnat număr de lucrătorĭ, aproape toțĭ Romînĭ de la Comarnicul, Breaza și Provița.

Gahița, *locul* cu apă de pucioasă din orașul Cîmpina, jud. Prahova, situat pe platoŭ și coastă, în apropiere de orașul și gara Cîmpina, aparținînd caseĭ V. Hernia.

Această apă s'a descoperit pe la anul 1873, pe cînd locul era proprietatea prințuluĭ Știrbeiŭ. Locuitorĭĭ din localitate uzaŭ de ape prin așezare de putinĭ la izvor, unde făceau băĭ. La 1880, Prințul D. Știrbeiŭ vîndu acest loc luĭ D. V. Hernia, care închiriă acest loc d-lor D-rĭ N. Garoflide și M. Georgescu, pe timp de 12 anĭ, cu condiția ca să construiască un stabiliment balnear.

Astă-zĭ stabilimentul balnear e proprietatea Caseĭ Hernia, avînd 25 camere, 18 cabine pentru băĭ.

In jurul stabilimentuluĭ e un frumos parc, în suprafață de 2 1/2 hect., în mijlocul căruia se află și capela unde este îmormîntat răposatul D. V. Hernia.

Gaia-de-Jos, *sat*, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Murgașiul, situat pe dreapta pîrîuluĭ Giamartaluiul, la 164 m. spre N., de Murgașiul, reședința comuneĭ.

Are 382 suflete, 195 bărbațĭ și 187 femeĭ. Locuesc în 70 case și 29 bordee.

Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Murgașiul, ce este la 1 kil. depărtare.

In sat este o biserică, fondată în 1795 de Dumitru Belivacă și reparată în 1882. Este deservită de 1 preot și 1 cîntăreț. Are hramul Sf. Dumitru. In Gaia-d.-j. este o singură cîrciumă.

Satul e legat, spre S., printr'o șosea vecinală, de Gaia-d.-j., iar la N. de Balota-d.-j.

Gaia-de-Jos, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Murgașiul, satul Gaia-d.-j.

Gaia-de-Sus, *sat*, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Balota, situat pe pîrîul Giamartaluiul, la 1500 m. la S. de Balota-d.-j. Are 321 suflete, 163 bărbațĭ și 158 femeĭ. Locuesc în 103 case construite din bîrne. Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Balota, ce este la 2200 m. depărtare.

Este o biserică de zid, fondată de C. Brătășanu, la 1848, cu hramul Sf. Dumitru.

Comunicația se face prin șoselele vecinale și comunale, carĭ pun în legătură satul la N. cu Balota-d.-j., iar la S. cu Gaia-de-Jos. O șosea vecinală îl pune în legătură cu Crucile, peste Dealul-Muereĭ.

Gaia-de-Sus, *pădure* de cer, județul Dolj, pl. Amaradia, com. Balota, în întindere de 600 hect.

Gaiciuluĭ (Valea-), *vale*, ce vine din Gogoșari și dă în Valea-Burnazuluĭ, în moșia Ciochina, jud. Vlașca.

Gaița, *vîrf de deal*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul com. Bîrsănești.

Galaoana, *ostrov* și *pichet de graniță*, jud. Dolj, pl. Băilești, com. Negoiul. Ostrovul e înîntindere de 440 hect. Se găsește pe dînsul și pădure, ce aparține statuluĭ. E pus în exploatare pe 10 anĭ.

Galata, *mănăstire*. Vezĭ Galata, tîrgușor, jud. Iași.

Galata, *com. rur.*, în partea de N. a plășeĭ Codrul, jud. Iași și în marginea despre S.-V. a orașuluĭ Iași, așezată pe dealurile: Galata și Cetățuia, carĭ se întind de-a dreapta rîuluĭ Bahluiul. E formată din satele: Galata (tîrgușor), Hlincea, Valea-Adîncă, Vișan, Horpaz și Lunca-Cetățuia cu Zane. Terenul e productiv în cereale; iar o parte e acoperit de viĭ și livezĭ. Are o

www.dacoromanica.ro

populaţiune de 289 familiĭ, saŭ 1115 locuitorĭ Romînĭ şi un mic număr de Evreĭ. In com. sunt: treĭ mănăstirĭ, deservite de 5 preoţĭ, 3 cîntăreţĭ şi 2 eclesiarcĭ; două bisericĭ, deservite de 1 preot şi 1 eclesiarc; două şcolĭ conduse de 2 învăţătorĭ şi frecuentate de 50 elevĭ.

Budgetul com. e de 11210 leĭ, 64 banĭ la venitурĭ şi 9458 leĭ, 9 banĭ la cheltuelĭ.

Vite sunt 973 capete, din carĭ: 717 vite marĭ cornute, 7 oĭ, 92 caĭ şi 157 rîmătorĭ.

Galata, *tîrguşor*, jud. Iaşi, care poartă numele uneĭ suburbiĭ din Constantinopole numită Galata, pentru că toţĭ trimeşiĭ Turcĭ carĭ veneaŭ la Iaşi, se opreaŭ maĭ întîiŭ în palatul Mănăstireĭ unde le era conacul şi aŭ numit acest loc Galata, pentru că maĭ toţĭ Domniĭ care se duceaŭ în Constantinopole, aveaŭ conacul lor în suburbia Galata, de acolo. Acest tîrguşor, este pendinte de comuna Galata, plasa Codrul, situat pe platoul dealuluĭ Galateĭ, spre S.-V. la 3 kil. de oraşul Iaşi. Prin mijlocul luĭ trece şoseaua judeţeană Iaşi-Roman.

Are o populaţie de 86 familiĭ, saŭ 397 suflete, din carĭ o mică parte sunt Evreĭ. Este reşedinţa com. Galata. Are: o şcoală de băeţĭ, înfiinţată în anul 1865, frecuentată de 20 elevĭ şi avîud localul eĭ propriŭ şi una de fete, înfiinţată la 1878, frecuentată de 30 eleve; un ospiciŭ pentru bătrîniĭ infirmĭ, fondat la 1850 de Domnul Grigorie-Ghica, şi azĭ întreţinut de casa spitalelor Sf. Spiridon din Iaşi.

In tîrguşorul Galata numărul vitelor e de 255 capete, dintre carĭ: 161 vite marĭ cornute, 7 oĭ, 49 caĭ şi 38 rîmătorĭ.

In grădina acestuĭ institut, pe coasta de N. a dealuluĭ Galateĭ, ce vine în faţa oraşuluĭ Iaşi, se văd şi pănă astă-zĭ urmele temelieĭ palatuluĭ domnesc făcut de Ipsilanti-Vodă.

In acest tîrguşor se află treĭ fabricĭ: una de săpun, una de rachiŭ de drojdiĭ şi una de cafea-cicoare.

In marginea tîrguşoruluĭ, despre E., se află mănăstirea Galata, zidită la 1584 de Petru-Vodă, numit Şchiopul, în a doua domnie. In întîia sa domnie, la 1578, a zidit mănăstirea Galata din vale, care s'a dărămat curînd.

Această mănăstire are însemnătate istorică, de oare-ce, fiind în marginea oraşuluĭ Iaşi, servea de refugiŭ Domnilor în timpurile grele, fiind făcută în formă de cetăţuie; astă-zĭ serveşte de închisoare preventivă pentru militarĭ. A fost închinată Sfîntuluĭ Mormînt. Acum este întreţinută de Stat şi are un personal de 2 preoţĭ şi 3 cîntăreţĭ.

După alungarea luĭ Ştefan-Vodă din Domnie, de către Cazacĭ, şi după sosirea luĭ Vasile-Lupu de la Cameniţa, la scaunul Domnieĭ, Timuş care ocupase Iaşul pănă la venirea socruluĭ săŭ, s'a retras cu tabăra în această localitate.

Tot aicĭ a pĭerit Cotnarovski, Piserul Leşesc, care era om de credinţă a luĭ Vasile-Vodă Lupu, find ucis de Cazacĭĭ luĭ Timuş, din porunca acestuia.

După anul 1657, Constantin-Vodă, aflînd că Calga-Sultanul se afla sosit la Balota, din jos de Ţuţora şi că oştile turceştĭ şi tătăreştĭ vin spre Iaşi, pentru a'l scoate din Domnie, s'a ridicat cu oastea sa şi s'a aşezat în Galata pe deal, punînd să sape un şanţ pe deasupra pîrîuluĭ Nicolina, şanţ ce înconjură partea nordică a dealuluĭ Galateĭ; apoĭ sosind şi Tătarĭĭ, la Ciric, a urmat hărţuială maĭ multe zile, după care Constantin-Vodă, văzîndu-se învins, a fugit spre Scînteia, în judeţul Vasluiu.

Galata, *deal*, pe coasta căruia e situat satul Mogoşeşti-Gălăţeĭ, com. Mogoşeşti, pl. Stavnicul, jud. Iaşi. Partea despre V. a dealuluĭ se numeşte Huma, fiindcă pămîntul e humos. Are loc de imaş.

Galata, *deal*, în jud. Iaşi, formează malul drept al şesuluĭ Bahluiul. Se întinde de la N.-E. spre S.-V., la S. de oraşul Iaşi. Pe platoul săŭ se află tîrguşorul şi mănăstirea Galata, din com. Galata, pl. Codrul.

Galata, *podgorie*, jud. Iaşi, pl. Codrul, com. Galata. Se întinde pe podişul dealuluĭ cu acelaşĭ nume, în partea despre V. a tîrguşoruluĭ Galata. Produce vinurĭ bune, cu care se face mare comerciŭ.

Galata, *pîrîŭ*, izvoreşte de pe dealul Galata, pl. Codrul, jud. Iaşi, curge spre E., trece prin tîrguşorul Nicolina şi se varsă în pîrîul Nicolina, în dreptul mănăstireĭ Cetăţuia.

Galaţi, *oraş*, capitala judeţuluĭ Covurluiŭ, în pl. Siretul, şi întîiul port de import al Romînieĭ.

Topografia. — Aşezat pe malul stîng al Dunăreĭ-d.-j., la 45° 26′ 52″ de latitudine nordică şi la 25° 41′ de longitudine estică, la 94 mile maritime (174 kil.) de la Marea-Neagră, acest oraş are o poziţie aproape peninsulară, fiind înconjurat de treĭ părţĭ cu apă: la S. Dunărea,

www.dacoromanica.ro

la E. lacul Brateşul şi mai sus (11 kil.) rîul Prut şi la V. (9 kil.) rîul Siret. Configuraţia terenuluĭ Galaţilor e triunghiulară, neregulată, cu o suprafaţă de 1221 hect. Nivelul variază: la cheiul vechiŭ (malul Dunăreĭ) 6 metriĭ, la biserica catolică 23 metriĭ şi la biserica Sf. Impăraţi, punctul cel mai ridicat, 60 m.

Clima e variabilă, dar sănătoasă; temperatura maximă + 39 grade, minimă — 25.

După aşezarea sa, acest oraş are două părţi: Valea şi Dealul. Valea e regiunea S.-E. între Dunărea şi şoseaua naţională spre Reni, ce-i serveşte şi ca zăgaz în contra vărsăturilor Brateşuluĭ; are 570 hect. întindere şi e cu 16 m. mai joasă de cît dealul: este partea cea mai vechiă a oraşuluĭ şi locul de învîrtire a comerciuluĭ mare; aicĭ sunt marele magaziĭ, fabricile principale, cherestelele, comerciul de pescărie, docurile, agenţiile de navigaţie, gările drumuluĭ de fier, etc. In partea despre Dunărea (ţărmul) valea e prevăzută cu un cheiŭ, în lungime de 1224 m. Din cauza niveluluĭ săŭ scoborît şi a scurgereĭ apelor din deal, această regiune este adesea-orĭ inundată şi chiar nepracticabilă în multe locurĭ. Partea sa mai despre N.-E. se numeşte Bădălanul şi e locuită de muncitorĭ în port şi de agricultorĭ. Pămîntul de pe vale, şi anume de pe ceirul Brateşuluĭ, între linia ferată şi şoseaua Prutuluĭ, e foarte bun pentru cărămidă şi, cînd nu e supus inundaţieĭ, se şi fabrică în mare cantitate.

Dealul e regiunea S.-V. şi N. cea mai întinsă, mai înaltă, mai sănătoasă şi mai frumoasă a oraşuluĭ Galaţi, cu suprafaţă de 651 hect.; aicĭ se face comerciul în amănunt, aicĭ sunt autorităţile naţionale şi internaţionale, precum şi instituţiunile publice şi private cele mai însemnate. Mahalalele principale ale dealuluĭ sunt numite Vadul-Ungurului la N.-E., Lozoveni şi Sf. Impăraţi la N.-V., Buna-Vestire şi Treĭ-Ierarhĭ la V.-S.

Oraşul Galaţi în partea limitată de uscat este împrejmuit cu un şanţ lung de 9860 m. Peste şanţ, în partea S.-V. şi alipit lîngă oraş, chiar, s'a format de cît-va timp un sat numit Bucureşti-Noĭ, compus din plugarĭ şi atîrnat în totul de com. Galaţi.

Distanţa între Galaţi şi Bucureşti, capitala Regatuluĭ Romîn, e de 268 kil. pe drumul de fer. Oraşele vecine din stînga Dunăreĭ sunt: Reni Basarabieĭ la S.-E. la distanţă de 22 kil. şi ceva, Brăila la S.-V. 40 kil., Tecuciŭ 91 kil., Bîrlad 142 (în linie dreaptă însă 110), Fălciŭ pe Prut vr'o 120 kil.; iar în dreapta Dunăreĭ (Dobrogea) sunt Isaccea la S.-E. 48 kil. şi Măcinul 37 kil.

Eşirea şi intrarea în Galaţi se face, osebit de şchelele de la port şi gara drumuluĭ de fer, prin patru puncte, carĭ începînd de la S.-V. spre N.-E., sunt: căile (barierile) Brăileĭ, Tecuciuluĭ (Renilor). Trecerea din deal în vale, la Dunărea saŭ la Brateş, se face prin vaduri şi strade înclinate; dintre vaduri, cel mai însemnat e acel de la oraş (str. Cuza-Vodă şi Mihaiŭ-Bravul) spre gară, numit Eliade-Rădulescu (Vadul-Bănceanu), în partea superioară căruia se află o întăritură zidită şi prevăzută cu un grilaj de fer. Cele-l'alte vaduri în direcţie N.-E. spre S.-V. sunt: al-Brateşuluĭ (Vadul-Ungurului), Prutuluĭ, Comisieĭ Europene (Negroponte), Comanachi, Sf. Nicolae (str. Daciană), Sf. Arhangheliĭ-Metoc, Bachus (Pasagiul), Bella-Vista, Braşovenilor, Speranţa, Sacalelor (Raşcu), Precista şi Căzărmeĭ (Fetelor).

In întreg oraşul Galaţi sunt 8843 case, cu 263 strade. Intinderea stradelor e de 101 kil. liniarĭ şi cu o suprafaţă de 872500 m. p. Din această întindere, pănă în anul 1890 incluziv eraŭ 37 kil. 660 m. liniarĭ pavaţi şi 63 kil. 345 m. nepavaţi; numărul stradelor pavate fiind de 104, iar al celor nepavate 161. Cele mai principale strade sunt: la vale: a Basarabieĭ, Portuluĭ, Ceres, Eliade-Rădulescu (găreĭ de pasageriĭ), găreĭ de mărfurĭ (zisă şi No. 8), etc.; la deal: Strada-Mare, Domnească, Brăileĭ, Tecuciuluĭ, Traian, Cuza-Vodă, Mihaiŭ-Bravul, Codreanu, Mavromol, etc. După autorităţile îndatorate după lege a le întreţinea, se clasifică: căile Brăileĭ, Prutuluĭ şi Basarabieĭ naţionale, decĭ sub îngrijirea statuluĭ; Portuluĭ, Ceres, Cultureĭ, Nouă, Piaţa-Negri, Găreĭ No. 8 şi Dogărieĭ atîrnă azĭ de administraţia fonduluĭ de $^1/_2$% (Ministerul Lucrărilor Publice); calea Traian (de la oborul de fîn) e judeţeană; cele-l'alte sunt comunale.

Oraşul Galaţi numără 11 pieţe publice, şi anume: în vale: a Pescărieĭ, Steaua-Romînieĭ (Sf. Apostolĭ), Cuza-Vodă (între burse), Burseĭ (Cheiul-Vechiŭ); în deal: Independenţeĭ (Făinărieĭ) (Tîrgul-Vechiŭ), Regală, (Fanciotti), C. Negri (Tîrgul-Noŭ), Oborul cerealelor şi lemnelor, Ştefan-cel-Mare, Libertăţeĭ, Rizer (Oborul de fîn şi de vite). Dintr'acestea, pieţele Pescărieĭ, Steleĭ - Romînieĭ, Independenţeĭ şi C.-Negri sunt pentru alimentare; din cele-l'alte, unele cu

www.dacoromanica.ro

destinații speciale arătate prin chiar numele lor popular, iar altele fără întrebuințare până acum. Cea mai mare și frumoasă piață e piața Costache-Negri, în centrul orașului.

Grădini publice sunt 4: Squarul Regal, lîngă biserica Sf. Arhanghelĭ-Metoc; Squarul Municipal, în centrul orașului; Grădina Publică, în partea extremă nord-orientală cu privire spre Brateș și Prut; Bulevardul Elisabeta-Doamna, care în 1890 s'a unit cu Grădina Publică.

Populația. — In Galați, după ultimul recensimînt, sunt 12913 familiĭ, saŭ 59143 suflete, din carĭ 32204 bărbați și 26940 femeĭ; 33442 necăsătoriți și 20517 căsătoriți, 4934 văduvĭ și 250 divorțați; 34765 Romînĭ, 4196 Grecĭ, 848 Bulgarĭ, 830 Rușĭ, 129 Sîrbĭ, 36 Lipovenĭ, 355 Armenĭ, 2068 Nemți, 80 Englezĭ, 160 Francezĭ, 385 Italienĭ, 26 Olandezĭ, 228 Polonezĭ, 1835 Ungurĭ, 13085 Evreĭ și 115 Turcĭ; 40723 ortodoxĭ, 265 gregorienĭ (armenĭ), 36 lipovenĭ, 4418 catolicĭ, 499 protestanți, 13087 mozaicĭ și 115 mohamedanĭ.

Știŭ carte 22500 persoane, nu știŭ 36643.

După îndeletnicirile sale, populația validă a orașuluĭ Galați se specifică așa: meseriașĭ 3295, industrialĭ și fabricanți 66, comercianți 3013, de profesiĭ libere de orĭ-ce fel 534, muncitorĭ cu brațul (între carĭ numeroșĭ plugarĭ în părțile mărginașe ale orașuluĭ) 7235, servitorĭ 3905 și funcționarĭ publicĭ și privațĭ 1447; în total 20453.

Cultele. — In Galați este reședința episcopieĭ eparhieĭ Dunăreĭ-d.-j. Această episcopie, înființată în 3 Noembrie 1864, fu constituită la început din județele: Covurluiŭ, Brăila, Isail și Bolgrad (aceste din urmă județe ale Basarabieĭ Sudice) și avu reședința în Ismail. După luarea de către Rușĭ a Basarabieĭ de S. (tractatul din Berlin din $^1/_{13}$ Iulie 1878), scaunul eparhieĭ Dunăreĭ-d.-j. se strămută la Galați, anexîndu-i-se în locul județelor basarabene pendinte, cele două județe ale Dobrogeĭ, Tulcea și Constanța. Această nouă stare de lucrurĭ se fixă definitiv prin legea din 12 Februarie 1881.

Numărul tuturor parohiilor ce compun eparhia Dunăreĭ-d.-j., după determinarea Sf. sinod din 1888, este de 217, din carĭ 85 urbane și 182 rurale; și anume: Covurluiŭ: 53, din carĭ 12 urbane și 41 rurale; Brăila: 58, din carĭ 7 urbane și 51 rur.; Tulcea: 63, din carĭ 9 urb. și 55 rur.; Constanța: 42, din carĭ 7 urb. și 35 rur. Populația totală a creștinilor ortodoxĭ din eparhie e de 61422 familiĭ, cu 274455 suflete, din carĭ 17283 familiĭ, cu 73352 suflete în parohiile urbane și 44209 familiĭ cu 201103 suflete în cele rurale. Sunt apoĭ 340 bisericĭ, din carĭ 60 în paroh. urb. și 280 în cele rur.; 323 preoți, din carĭ 80 în paroh. urb. și 243 în cele rur.; iar după noua alcătuire sinodală a parohiilor, se fixează 35 preoți parohĭ și 45 preoți ajutorĭ în orașe, 182 preoți parohĭ și 61 preoți ajutorĭ în sate, 20 diaconĭ în orașe, 115 cîntăreți și 59 paraclisierĭ în orașe, 483 cîntăreți în sate, 111 preoți actualĭ în plus.

De la înființare până azĭ, eparhia Dunăreĭ-d.-j. a fost cîrmuită de treĭ episcopĭ: P. S. S. Melchisedec Ștefănescu, de la fundarea Episcopieĭ până la 27 Februarie 1879, cînd a fost ales episcop al Romanuluĭ (unde a încetat din viață la 16 Maiŭ 1892); I. P. S. S. Iosif Gheorghian, fost episcop de Hușĭ, episcop al Dunăreĭ-d.-j. de la 27 Februarie 1879 până la 22 Noembrie 1886, cînd a fost ales Mitropolit al Ungro-Vlahieĭ și Primat al Romînieĭ; și P. S. S. Partenie Clinceanu, actualul episcop, ales în aceasta calitate la 10 Decembrie 1886.

Pe lîngă episcopie, pentru judecățile bisericești, e un consistoriu saŭ tribunal bisericesc; iar pentru privigherea mai d'aproape a bisericilor și clericilor, se află un protoiereŭ.

Cu episcopia Dunăreĭ-d.-j., Statul cheltuește anual 45624 leĭ, plus 6000 leĭ chiria localuluĭ episcopal.

In Galați sunt 12 parohiĭ cu 22 bisericĭ ortodoxe, din carĭ 20 românești, una elină și alta bulgară; din cele 20 bisericĭ românești, 6 sunt foaste mănăstirești întreținute de Stat și 14 comunale. Pentru bisericile întreținute de Stat se cheltuește 23222 leĭ pe an, iar pentru cele de com. 20160.

Pe lîngă bisericile ortodoxe, mai sunt și 5 eterodoxe: gregoriană, armeană, catolică, luterană, reformată-calvină și lipovană. Evreiĭ aŭ un templu coral în strada Cuza-Vodă, nu de mult construit, și mai multe sinagoge. Mohamedaniĭ aŭ o moschee.

Cele 12 parohiĭ ortodoxe sunt: 1. Sf. Nicolae cu biserica filială Sf. Arhanghelĭ-Metoc; 2. Sf. Apostolĭ; 3. Izvorul Maicel Domnuluĭ; 4. Intrarea în biserică (Vovidenia); Adormirea Maicel Domnuluĭ (Mavromol), cu filialele Sf. Spiridon, Schimbarea la față (elină) și Sf. Panteleimon (bulgară); 6. Sf. Haralambie; 7. Sf. Împărați; 8. Nașterea Maicel Domnuluĭ (în Vadul Unguruluĭ); 9. Adormirca Maicel Domnuluĭ (Precista), cu filialele Sf.

www.dacoromanica.ro

Gheorghe, Sf. Dimitrie, Sf. Ilie și Sf. Arhanghelĭ-Mantu; 10. Cuvioasa Paraschiva (Sf. Vinerĭ); 11. Sf. Treĭ-Ierarhĭ și 12. Buna-Vestire, cu filialele Sf. Ioan Botezătorul și Sf. Sofia.

Pentru aceste parohiĭ, se destinează 12 preoțĭ parohĭ, 14 preoțĭ ajutorĭ, 2 diaconĭ, 40 cîntăreți și 21 paraclisieri; astăzĭ însă sunt 18 preoțĭ în plus.

Bisericile romîne întreținute de Stat sunt: Sf. Nicolae, Sf. Arhanghelĭ - Metoc, Mavromolul, Precista, Sf. Gheorghe și Sf. Dimitrie (această din urmă e închisă de cîțĭva anĭ); cele-l'alte sunt întreținute de com., iar bis. greacă și bulgară de comunitățile respective.

Catedrala episcopală e Sf. Nicolae. Dintre bisericĭ, cele maĭ vechĭ sunt: Precista din 1647, Sf. Dimitrie din 1648 (sub Domnul Vasile-Lupu), Sf. Gheorghe din Aprilie 1665, Mavromolul din 1669 (sub Duca-Vodă-Gheorghe); apoĭ vin Vovidenia din 1790, Sf. Arhanghelĭ - Metoc 1801, Sf. Vinerĭ 1813, Sf. Spiridon 1815, Sf. Treĭ-Ierarhĭ 1823, Sf. Ioan Botezătorul 1831, Sf. Nicolaĭ 1839, Nașterea Maicei Domnuluĭ 1840, Sf. Apostolĭ 1848, Sf. Haralambie 1848, Sf. Ilie 1857, Buna-Vestire 1857, Sf. Impărațĭ 1857, Sf. Panteleimon 1861, Sf. Arhanghelĭ-Mantu 1864, Schimbarea-la-față 1866, Sf. Sofia 1872 și Izvorul Maicei Domnuluĭ 1873.

Școlile. — Sunt în Galați 26 școlĭ publice, din carĭ 7 secondare și 20 primare; din cele secondare sunt 6 de băeți și una de fete; din cele primare, 11 de băețĭ și 9 de fete.

Școlile secondare sunt:

1. Liceul «V. Alecsandri», fundat la 27 Noembrie 1867 ca simplu gimnaziŭ cu 4 clase; de la Septembrie 1887 i saŭ adăogat și cele treĭ clase superioare liceale; în 1890 avea 283 elevĭ; de la înființare până în acelașĭ an numărase 2375 școlarĭ cu 183 absolvenți; din 1889 i s'a înființat și o divizionară la clasa I, iar în 1892 altă divizionară la clasa II; numărul profesorilor e de 20; budgetul anual de cheltueli: 91.256 leĭ.

Pe lîngă liceŭ e și biblioteca «Urechiă», după numele haràzitoruluĭ săŭ, d-nul V. A. Urechiă, profesor al Universitățeĭ din București și fost senator de Covurluiŭ.

2. Școala comercială «Alexandru Ioan Cuza», după numele primuluĭ Domn al Romînieĭ-Unite, gălățean de obîrșie, fu înființată în 28 Octombrie 1864; până la 1983/84 a avut 4 clase, iar acum are 5; în 1890 număra 227 elevĭ (129 Romînĭ, 80 izraeliți și restul alte neamurĭ); de la înființare până în acelașĭ an a fost freuentată de 2200 școlarĭ, absolvenți fiind 134, iar cu diplomă 35; bugetul cheltuelilor 78530 leĭ pe an.

3. Seminarul, cu menire d'a da preoțĭ eparhieĭ, fu înființat la Ismail încă de la anexarea către Moldova a Basarabieĭ S., maĭ întîiŭ sub denumirea de școală bisericească, un fel de școală catihetică, întreținută de Consistoriul din Ismail; apoĭ în 1864 Noembrie 14 fu luat pe seama Statuluĭ, dîndu-i-se programul celor-l'alte seminare ale Țăreĭ, cu 4 clase; în 1878 fu strămutat în Galațĭ o-dată cu episcopia; număra 60 elevĭ, internĭ ceĭ maĭ mulți și puținĭ solvenți; de la 1864 până la 1890 a fost frecuentat de 2427 elevĭ, dînd 394 absolvenți; bugetul anual de cheltueli 47062 leĭ, 95 banĭ.

4. Școala normală primară, înființată tot la Ismail în Iunie 1877 (inaugurată la 26 Octombrie acelașĭ an), după pierderea Basarabieĭ, fu strămutată și ea la Galați, cu 4 clase și 60 elevĭ internĭ; de la înființare până la 1889 a dat 110 absolvenți; cheltuelile anuale 60718 leĭ. Acesteĭ școlĭ în 1891 i s'a dat numele de «Costache Negri».

5. Școala de meseriĭ, înființată de jud. în 1872 în com. rur. Bujor, apoĭ adusă în Galați, numără 4 ateliere, de: rotărie, stolerie, fierărie și mecanică, cu 40 elevĭ internĭ; suma ce cheltuește anual jud. cu ea se ridică la 37475 leĭ.

6. Școala copiilor de marină, din 1881, cu 60 elevĭ, urmată de la înființare până azĭ de 590 copiĭ; se cheltuiește cu ea 30320 leĭ.

7. Școala secundară de fete (înființată de com.), datează din 1878, cu 5 clase și o secție profesională; în 1890 avea 151 eleve, fiind cercetată de la înființare până în acelașĭ an de 1293 copile, din carĭ aŭ absolvit cursul complect 60; bugetul de cheltuelĭ 32190 leĭ pe an. Din 1892 a fost luată pe seama Statuluĭ.

Totalul elevilor și elevelor școlilor secondare din Galați în 1890 a fost de 879, iar cheltuelile făcute cu întreținerea lor 377651 leĭ, 95 banĭ.

Dintre școlile primare urbane, cea maĭ vechiă e școala de băeți No. 1, numită și Școala Domnească, înființată în 1832 Septembrie 5, avînd ca învățător pe Toma Giușcă, seminarist al Socoleĭ, originar din com. Gănești, ținutul Covurluiŭ; în anul 1834 această școală avea 120 elevĭ, între carĭ întîiul la clasificație era Teodor Codrescu, decedatul autor al «Uricaruluĭ».

După Școala Domnească, se înființară apoĭ treptat și cele-

www.dacoromanica.ro

l'alte, fie de com. fie de Stat, în ordinea următoare: de băeți: No. 2 la 1858, No. III la 1867, No. IV la 1866, No. V la 1865, No. VI la 1864, No. VII la 1881, No. VIII și IX la 1887 și No. X la 1889 (a un-spre-zecea e școala de aplicație a școale normale, înființată și ea de vr'o 6-7 ani); de fete: No. I la 1858, No. II la 1861, No. III și IV la 1867, No. V la 1870, No. VI la 1869, No VII, la 1881, No. VIII la 1889 și No. IX la 1891. De la 1 Iulie 1880 toate școlile comunale aŭ fost luate pe seama Statuluĭ. Numărul elevilor de ambele sexe ce le aŭ frecuentat (afară de școala de aplicație de la școala normală și cea de fete înființată în 1891) în anul școlar 1890 a fost de 2871, din carĭ 1856 băeți și 1015 fete; iar cheltuelile făcute în totul se ridică la 196 miĭ 720 leĭ; din carĭ 107775 pentru școlile de băeți și 88965 pentru cele de fete.

Instrucția privată se dă în maĭ multe institute. Cele maĭ însemnate sunt: de băeți: C. Negri, a asociațieĭ profesorilor (fost A. Radu), A. Vieneris (elin), școlile confesionale elină și catolică; de fete: institutul «Nôtre Dame de Sion» (fundat de congregația respectivă a călugărițelor catolice în 26 Octombrie 1867), Filipide, Arion, (azĭ a uneĭ asociațiĭ de profesorĭ și profesoare), Levides.

Așezăminte grafice. — Cea d'intĭiŭ tipografie în Galați a fost deschisă în 1845 de răposatul Francisc Monferato, apoĭ treptat s'aŭ înființat și aŭ existat diferite alte imprimeriĭ și litografiĭ. Astăzĭ funcționează 6 tipografiĭ marĭ cu treĭ litografiĭ, precum și maĭ multe prese pentru lucrărĭ micĭ. Librăriĭ sunt 4; cea maĭ vechie (din 1849) și maĭ însemnată e sub firma G. D. Nebuneli.

Justiția.—Orașul Galați are două judecătoriĭ de pace, un tribunal cu 2 secțiĭ și o curte de apel cu două secțiĭ. Parchetul e reprezintat la tribunal prin un prim-procuror și 2 procurorĭ de secție; iar la curte prin un procuror general și doĭ procuror de secție. Pentru afacerile criminale e o curte cu juraț̆ĭ.

Curtea de Galați are în jurisdicția eĭ județele Covurluiŭ. Brăila, Putna, Rîmnicul-Sărat, Tecuciŭ, Tutova, Constanța și Tulcea; pentru județele: dobrogene servește și ca curte cu juraț̆ĭ. Această curte funcționase maĭ înainte la Focșani; în Galați ea fu transferată în virtutea legeĭ din 30 Martie, 1886.

Numărul advocaților înscrișĭ pe tabloŭ în acest oraș e de 68, din carĭ exercitează profesia numaĭ 35; dintre ceĭ înscrișĭ, 39 sunt cu titlurĭ academice și 19 practicanț̆ĭ.

Afară de arestul militar, sunt în Galați două penitenciare civile: cel preventiv al județuluĭ și arestul curțeĭ apelative.

Sănătate și asistență publică. — In Galați exercitează profesia medicală 28 doctorĭ în medicină, 1 patron în hirurgie și 3 medicĭ-veterinarĭ; sunt apoĭ 21 sub-chirurgĭ, 7 dentiștĭ, 1 vaccinator, 35 moașe, 9 farmaciĭ și 5 drogheriĭ. In farmaciĭ lucrează 13 licențiațĭ, 8 asistenț̆ĭ și 2 elevĭ. Com. are 6 medicĭ, unul primar, care e și medicul-șef al spitaluluĭ comunal, patru de cuartale și un medic secondar al spitaluluĭ.

Spitale sunt 5: cel comunal cu 50 paturĭ, datează de la 1860; a Sf. Spiridon (Spiridonieĭ) din Iași cu 44 paturĭ, din 1838; Elisabeta-Doamna cu 50 paturĭ, din 1 Octombrie 1877; militar cu 88—110 paturĭ, din 1884; și izrailit cu 22 paturĭ, din 1848.

Pentru luarea măsurilor de higienă publică, sunt două consilie: unul al com. prezidat de primar și altul al județuluĭ sub președința prefectuluĭ.

Pentru tăerea vitelor com. are un abator pe moșia Țiglina, în partea vest-sudică a orașuluĭ.

In 1889 primăria Galați întreținea 53 copiĭ găsițĭ, dăduse gratuit căutarea medicală la domiciliul la 9241 bolnavĭ, din carĭ 6109 romînĭ și 3132 străinĭ, iar medicamentele la 1937 bolnavĭ sărmanĭ.

Comerciul și industria.—Am spus maĭ înainte că orașul Galați este primul port de import al Țăreĭ. Acest rol l'a avut din timpurile cele maĭ depărtate; ba chiar mult timp era în planul întîiŭ și în privirea exportațieĭ. Dimitrie Cantemir, Domnitorul Moldoveĭ, în opera sa «Descrierea Moldoveĭ» îl numește emporium totius Danubii celeberrimum (tîrgul cel maĭ celebru al Dunăreĭ întregĭ). Scriitorĭ străinĭ îl numeaŭ Veneția și Amsterdamul Mărĭĭ-Negre, unicul port internațional al Dunăreĭ.

Acest oraș avu însă prosperitatea cea maĭ mare sub regimul porto-franculuĭ, adică de la 1834 (sub Mihaiŭ-Vodă Sturdza) până la 1 Aprilie 1883, cînd încetă acest regim.

Importanța comercială a portuluĭ Galați în 1890 se cifrează ast-fel: traficul total al comerciuluĭ extern 9262526 leĭ, din carĭ mărfurĭ importate de 55958229 l., export. 36667039.

Cu deosebire în privirea lemnărieĭ de construcție și a peștelui, portul Galați este întîia piață din Țară. Lemnele vin pe plute prin rîul Siretul; iar peștele se aduce aicea spre nego-

www.dacoromanica.ro

ciare din lacul Brateșul și din toate bălțile Dobrogeĭ, ba chiar și din Rusia. In 1887 prin Galați s'aŭ exportat 29089561 kil. lemne de construcție, în valoare de leĭ 2908956; iar în 1888 acest export a fost de 23696686 kilog., în valoare de 1184834 leĭ. Aceste lemne se exportează în: Turcia, Grecia, Egipt, Rusia (Batum), Spania, Italia, Francia, Algeria, India, în porturile Mărĭĭ-Roșiĭ și chiar la Panama (America). Exportul se face cu deosebire de către Societatea Anonimă de ferestrae cu vaporĭ (foastă Goëtz & C-ie) Numărul comercianților de lemnărie e de 67.

In ce privește pescăria, din vechimea cea maĭ depărtată, Galați a fost piața cea maĭ importantă a Țăreĭ; ba se poate zice că cu acest fel de marfă și-a deschis viața sa comercială. Este cunoscut istoricește că însemnătatea comercială a portuluĭ Galați începe după căderea sub puterea turcească a cetăților Moldoveĭ Chilia și Cetatea-Albă; până atuncĭ el nu era de cît centru de pescărie. Povestirea cronicaruluĭ I. Niculcea despre alegerea la Domnie a luĭ Petru-Rareș, «care nu era acasă, ce se tîmplase cu mîjile luĭ la Galați la pește», confirmă aceasta.

In anul 1887 s'a exportat prin Galați pește proaspăt, sărat, uscat saŭ afumat, morun și nisetru în cantitate de 137040 kgr., valorînd 82225 leĭ; în 1888 exportul aceleeași mărfĭ a fost numaĭ de 82333 kgr., în valoare de 49400 leĭ.

De la 1 Aprilie 1889 până la aceeași dată 1890, peștele eșit din Rusia și Romînia și trecut prin vama Galați se cifrează la 10714366 kgr. Este lesne de înțeles că din această cantitate, parte se consumă în orașul Galați, dar cea maĭ mare parte se destinează pentru Țară și pentru străinătate. Numărul pescarilor gălățenĭ e de 52, afară de detailiștĭ.

Cu comerciul stă în strînsă legătură și navigația. Incepînd de la 1847, de cînd se ține o statistică regulată despre vasele comerciale intrate și eșite din Dunăre, până la 1896, avem următoarele cifre: vase cu pînze: 68522, cu tonaj de 12376963 saŭ hectolitri 167188420; vase cu aburĭ: 12742, avînd 9663767 tone saŭ 130460882 hectol. Este adevărat că aci e vorba de vasele în general, ce aŭ circulat pe Dunăre; totușĭ este cunoscut că cele maĭ multe din ele eraŭ destinate pentru Galați.

In 1889 eraŭ în Galați 1474 comercianțĭ patentarĭ, reprezentînd 37 categorĭĭ de negoț.

Firme comerciale și industriale înscrise la tribunalul Covurluiŭ, sunt 2078, din carĭ 1881 individuale și 197 sociale.

Industria gălățeană este reprezentată prin 47 fabricĭ de diferite speciĭ, și anume: 4 de făină (morĭ cu aburĭ), 2 pentru tăiatul lemnelor (ferăstrae cu aburĭ), 4 de lumînărĭ de stearină, 5 de săpun, 1 de bere, 2 de vax, 1 de frînghiĭ, 1 de dopurĭ de plută, 4 de apă gazoasă, 1 de cărămidă, 1 de var, 1 de pieĭ, 2 de rahat, 2 de tahîn și halva, 3 de macaroane, 1 de băuturĭ spirtoase, 1 turnătorie, 3 de pălărĭĭ, 1 de tricourĭ, 1 de pescărĭĭ afumate, 1 de lumînărĭ de ceară, 1 de curățit orz, 1 de tăbăcărie, 1 de văpsit stofe, 1 de ciocolată și cicoare, 1 de scaune de lemn sistem de Marsilia.

Numărul patentarilor industriași și meseriași din acest oraș e de 515.

In Galați este reședința Camereĭ de comerciŭ a circumscripțieĭ a VI, care cuprinde județele Covurluiŭ, Tutova și Fălciŭ, cu 32 membri, din carĭ ceĭ maĭ mulțĭ îĭ dă jud. Covurluiŭ. Asemenea aicĭ e și bursa de comerciŭ, pe lîngă care se află mijlocitoriĭ de mărfurĭ și de schimb, pușĭ sub direcția Camereĭ de comerciŭ. Budgetul Camereĭ de comerciŭ de Galați pe anul 1889—90 era la venitурĭ de 19000 leĭ și la cheltuielĭ de 17420 leĭ.

Spre a se putea face îmbunătățirĭ în port, încă de la anul 1863 s'a pus o dare de $^1/_2$ % pe valoarea productelor și mărfurilor exportate și importate. Această dare, administrată de Ministerul Lucrărilor Publice, produce anual pentru portul Galați 450000 leĭ. Din acest venit în aniĭ 1889, 1890 și 1891 s'aŭ pavat maĭ multe strade din partea din vale a orașuluĭ.

Docurile. — Pentru înlesnirea comerciuluĭ și industrieĭ, în urma desființăreĭ portuluĭ-franc, s'aŭ înființat Docurile, carĭ, începute a se construi în primăvara anuluĭ 1887, fură terminate și date în exploatare în vara anuluĭ 1892. Docurile din Galați cuprind următoarele părțĭ principale:

1. *Un basin,* în care intră vasele pentru încărcarea și descărcarea mărfurilor, cu lungime de 500 m. la fund, adîncime 5 m. sub nivelul apelor celor maĭ micĭ și 120 m. lărgime minimală, care lărgime se mărește spre gură, așa ca să poată înscrie un cerc de 192 m. în diametru; suprafața basinuluĭ la fund e de 81000 m. p., iar la nivelul apelor micĭ 88000 m. p.; comunicarea basinuluĭ cu Dunărea se face prin o gură de 30 m. lățime; laturea bazinuluĭ

www.dacoromanica.ro

despre magazii are un cheiŭ de 548 m., din carĭ numaĭ 500 utilizabilĭ; iar cele-l'alte laturĭ înclinate sunt îmbrăcate cu pereuri şi anroşamente; adîncimea întreagă a basinuluĭ e de $10^{m}\cdot 50$, fundul săŭ e cu $0^{m}\cdot 50$ maĭ jos ca fundul Dunăreĭ la Sulina.

2. *Magazia de grîne,* care serveşte la conservarea cerealelor, conţine 338 silosurĭ (celule) saŭ compartimente exagonale formate de plăcĭ şi colţurĭ de ciment legate cu fiare pentru resistenţă; aceste silosurĭ sunt unele de o capacitate de 100 chile (50000 kgr.), altele de 200 chile (100000 kgr.), şi altele variind de la 20—200 chile; toate silosurile însumează o capacitate de 25000000 kgr. (52388 chile de Muntenia saŭ 83023 chile de Moldova). Inmagazinarea cerealelor se face direct din vagoane, carĭ varsă grînele în niştе balanţe automatice de o forţă de 150 chile pe oră, de unde grînele sunt ridicate prin niştе elevatorie de aceeaşĭ forţă la partea superioară a magazieĭ, unde trec prin niştе curăţitorĭ de neghină, iar de aicĭ prin niştе benzĭ de cauciuc sunt transportate la celulele disponibile. Numărul balanţelor e de 16 carĭ, debitînd fie-care 150 chile pe oră, face în total o înmagazinare de 2400 chile pe oră. Incărcarea grînelor în vapoare se face lăsîndu-le să curgă din silosurĭ prin niştе pîlniĭ fixate la fie-care celulă pe niştе benzĭ de cauciuc, carĭ le transportă prin două tunele transversale cheiuluĭ şi un tunel menajat în lungul cheiuluĭ, de unde apoĭ trec în niştе puţurĭ construite la spatele cheiuluĭ şi din carĭ sunt ridicate prin două elevatorie mobile, carĭ pot avea o mişcare de translaţiune şi unul şi de rotaţiune; din elevatorie grînele cad în niştе balanţe automatice de o putere totală de 300 chile pe oră (amîndouă 600 chile pe oră); aceleaşĭ elevatorie servesc şi la încărcarea directă din vagoane în vase; unul dintre elevatorie, anume cel şi cu mişcare de rotaţiune, servă pentru înmagazinarea grînelor în vase; un al treilea elevator plutitor, de o putere de 300 chile pe oră, aşezat pe un ponton, serveşte pentru operaţiile de încărcare din şlepurĭ în vagoane şi vice-versa. Operaţiile de încărcare şi descărcare se fac încontinuŭ, ziua şi noaptea, totul fiind luminat cu lumină electrică.

3. *Magazia de mărfurĭ* cuprinde 5 compartimente de 20 m. lungime şi 15 lăţime şi cu cîte 2 etaje. Măfurile se ridică la etajul de sus fie prin niştе macarale exterioare de 1500 kgr. putere fie-care, fie prin niştе ascensoare hidraulice, carĭ sunt în mijlocul fie-căruĭ compartiment, avînd fie-care aceeaşĭ forţă de 1500 kgr. Clădirea este accesibilă de ambele laturĭ; suprafaţa sa 3000 m. p., din carĭ 2400 utilizabilĭ; pe fie-care metru pătrat se înmagazinează în mediŭ 1150 kgr., este decĭ o capacitate de 2760 tone saŭ 11040 tone anual. Totalul mărfurilor de înmagazinat în Galaţi este de 23700 tone import şi 14000 export; cum însă datele din străinătate probează că nu se întrepozitează de ordinar de cît a 6-a parte din mărfurĭ, magazia noastră e îndestulătoare, căcĭ permite întrepozitarea a maĭ mult ca a 4-a parte din 3 în 5 lunĭ.

4. *Casa de maşinĭ* cuprinde 5 productorie (cazane) de aburĭ. Aicĭ maĭ este şi o maşină Compound de 500 caĭ putere, pentru punerea în mişcare a benzilor ce conduc grînele; în fine o maşină dinamo-electrică pentru producerea lumineĭ electrice.

Asemenea pe cheiŭ e o macara fixă de 10000 kgr. putere şi una mobilă de 1500 kgr., precum şi o macara plutitoare de 40000 kgr. putere, destinată a servi în toate porturile Dunăreĭ.

5. *Hangarul de transit,* construit de lemn, cu suprafaţă de 1200 m. p. în total; el serveşte pentru clasarea, vămuirea şi plumbuirea mărfurilor, ce nu se pun în depozit.

Maĭ sunt apoĭ clădirĭ destinate a servi administraţieĭ docurilor, serviciuluĭ vamal, al găreĭ, pentru mostre şi camere de închiriat comercianţilor, pentru pompierĭ, corpul de gardă, etc.

Instituţiĭ de comunicare.—In Galaţi este oficiŭ telegrafo-poştal de întîia clasă, al 3-lea după Bucureşti, care produce statuluĭ un venit anual de 389554, leĭ 57 banĭ (budgetul 1890—91), şi anume: 201978 leĭ, 70 banĭ de la poştă şi 187575 leĭ, 87 banĭ de la telegraf. Cheltuelile făcute cu acest oficiŭ se ridică la 125404 leĭ pe an (1890). Pe anul 1896—97 venitul biurouluĭ a fost de leĭ 181596 din telegraf şi leĭ 185598 din poştă, afară de leĭ 53034 incasaţĭ la sucursală.

Drumul de fier are în Galaţi o gară principală, un arsenal şi un inspectorat de circumscripţie. In anul 1889 prin staţia de aicĭ s'a dat statuluĭ venit 1979784 leĭ, 76 banĭ.

Din anul 1887 funcţionează în Galaţi şi o reţea telefonică, care leagă primăria cu poliţia, localul pompierilor, comisiile şi parchetul.

Instituţiĭ financiare, de credit şi osebite societăţĭ private.— Afară de casieria generală a

www.dacoromanica.ro

județuluĭ, care face operațiĭ anuale până la 13592445 leĭ 57 banĭ, aicĭ numărăm casa de economie a Statuluĭ, două percepțiĭ, vama, al cărui venit pe 1896—97 a fost de lei 4663956, 13 banĭ depozitul de tutun, sucursala Băncel Naționale, Creditul Agricol și societățile private.

Casa de economie a Statuluĭ, alipită pe lîngă casierie, avea la finitul exercițiuluĭ 1889/90 în județul Covurluiŭ 6232 librete (depunătorĭ), cu suma de leĭ 316201, banĭ 54. Cele două percepțiĭ din Galați, aŭ următoarele circumscripțiĭ: I cu cuartalele 1, 3 și parte din al 2; iar a II restul din cuartalul 2 și cuartalele al 4-lea și al 5-lea. Biuroul vamal de Galați e al doilea din țară, după venitul dat Statuluĭ. Aicĭ e și reședința inspectoratuluĭ circumscripțieĭ 4 vamală.

Prin depozitul de tutun s'a debitat în 1890 marfă de la toate articolele Regieĭ de leĭ 1693830 banĭ 35.

Sucursala Băncel Naționale de Galați, înființată în 1881, a pus în 1889 în circulație 18683428 leĭ, 7 banĭ, producînd beneficiŭ net 753162 leĭ, 22 banĭ.

Creditul Agricol de Covurluiŭ, constituit în 1882, avea împrumutată la 31 Decembrie 1890 suma de 630311 leĭ, 40 banĭ, la 6636 sătenĭ.

Pe lîngă casele de credit personale, carĭ sunt numeroase în Galați, pe lîngă casa de economie a Statuluĭ și Banca Națională, funcționează aicea din 1881 și o Societate de economie, formată de un număr de acționarĭ. In 1891 această societate avea 155 acționarĭ cu 878 acțiĭ (à 10 leĭ una), reprezintînd un capital de 397973 leĭ, 23 banĭ.

Maĭ există apoĭ diferite societățĭ private cu scopurĭ economice, de binefacere, artistice, literare, științifice și distractive. Numărul lor e de 14.

Intocmirĭ electorale și reprezintative. — Colegiile comunale cuprind 744 alegătorĭ în coleg. I și 3630 în al II; din aceștĭ din urmă însă numaĭ 940 sunt directĭ, restul indirectĭ carĭ votează prin delegațĭ (60 la număr). Consilieriĭ comuneĭ Galați sunt în număr de 27, carĭ aleg din sînul lor primarul și treĭ ajutoare; unul din consilierĭ e delegat la oficiul stăreĭ civile.

Alegătoriĭ pentru consiliul județan sunt aceiași ca și la Cameră; aceștia aleg 25 consilierĭ, cîte 8 de colegiŭ.

Colegiul I de Covurluiŭ pentru deputațĭ numără 335 alegătorĭ și alege 2 reprezintanțĭ; colegiul al II (orășenesc) are 1073 alegătorĭ și alege 3 deputațĭ; al III cu 730 alegătorĭ (451 directĭ și 279 delegațĭ) alege un deputat; alegătoriĭ indirectĭ din Galați aĭ colegiuluĭ III sunt în număr de 2438, carĭ aleg 41 delegațĭ.

Colegiul I de Senat numără 263 alegătorĭ, carĭ aleg 2 senatorĭ; iar al II cu 270 alegătorĭ, carĭ aleg tot 2 reprezintanțĭ. Numărul elegibililor la Senat în județul Covurluiŭ e de 55, din carĭ 44 în oraș și 11 în județ.

Am arătat maĭ înainte că Camera de comerciŭ de Galațĭ are 32 membri, 22 din Covurluiŭ, 8 din Tutova și 2 din Fălciŭ. Alegătoriĭ comercialĭ din jud. Covurluiŭ sunt în număr de 280, din carĭ 79 din oraș și 201 din comunele rurale.

Municipalitatea. — Comuna Galați, administrată de consiliul comunal prin delegațiunea dată unuĭ primar și la 3 ajutoare, este una din cele maĭ însemnate comune urbane ale țăreĭ. Budgetul săŭ pe exercițiul 1891—92 se cifrează la venitурĭ și cheltuelĭ cu leĭ 1852389, banĭ 40, din carĭ 1666566 leĭ budgetul ordinar și 185823 leĭ cel al pavajuluĭ. Venitul cel maĭ mare îl are de la taxa (acsizul) vinuluĭ indigen (450000 leĭ). Asupra acesteĭ comunĭ apasă o datorie de leĭ 4290736, banĭ 29, din carĭ cel puțin 3500000 datorie lichidă și necontestabilă.

In 1894—94 budgetul a fost de leĭ 2590873 banĭ 72, la venitурĭ și cheltuelĭ.

Ca proprietățĭ, com. aceasta are două moșiĭ: Țiglina și Șendreni, precum și maĭ mult locurĭ pe malul Dunăreĭ închiriate cherestigiilor, căieĭ ferate și pescarilor, diferite edificie și locurĭ sterpe.

Administrația județană și polițienească. — In Galați e reședința prefectureĭ județuluĭ Covurluiŭ, care e prefectură de întîiul ordin; asemenea aicĭ este sediul Comitetuluĭ Permanent, ales din sînul consiliuluĭ general județean pentru a se ocupa în permanență cu afacerile gospodărești ale județuluĭ.

Poliția urbeĭ Galați e condusă din un polițaiŭ, ajutat de 7 comisarĭ, de carĭ 5 de cuartale (dispărțirĭ), unul la gara Galați, altul la gara Bărboși, maĭ mulțĭ sub-comisarĭ, un comandant și un sub-comandat de gardiștĭ, funcționarĭ de cancelarie și 150 gardiștĭ. Cheltuelile întreținereĭ polițieĭ în mică parte cad în sarcina statuluĭ, cea maĭ mare parte însă le suportă comuna. Totalul acestor cheltuelĭ e de 208960 leĭ pe an (din carĭ 192040 plătițĭ numaĭ de com.).

Lucrărĭ tecnice de îmbunătățire. — Pe lîngă cheiul de pe malul Dunăreĭ, orașul Galați are următoarele marĭ lucrărĭ tecnice

www.dacoromanica.ro

de îmbunătățire: canalurile de scurgere (égouts) și alimentarea cu apă filtrată. Datînd de la 1872, canalurile de scurgere ocupă o întindere de 4530 m. liniarĭ, străbătînd stradele: Domnească, Mavromol, Tecuciŭ, Traian, Frumoasă, Brăileĭ, Sf. Ilie, Armeană, Căldărarilor și Independenței.

Lucrările alimentăreĭ cu apă filtrată există tot din 1872; uzina hidraulică cu instalațiile necesare sunt așezate pe marginea Dunăreĭ, în valea Țiglineĭ, la depărtare de 2 kil. de la oraș; rezervoarele, în număr de două, se află între barierele Tecuciŭ și Brăila; lungimea totală a conductelor e de 28 kil. liniarĭ. In 1890 numărul abonaților era de 1037, osebit de morĭ și fabricĭ; consumația anuală medie e de 390000 m. cubĭ de apă.

Instituțiĭ militare. — In Galați își aŭ reședința (statul-major) corpul al III de armată, brigada a 3-a de artilerie, brigada a 2-a de cavalerie și comandamentul flotileĭ. Ca armată locală, aicĭ e garnizoana regimentuluĭ 11 de Siret.

Flotila romînă își are toate serviciele sale principale în Galați; acestea sunt: 1. Comandamentul flotileĭ, 2. Personalul depozituluĭ diviziuneĭ echipajelor și școaleĭ flotileĭ, 3. Inspectoratul porturilor și, 4. Arsenalul. Numărul vaselor de războiŭ e de 24; maĭ sunt apoĭ și 18 vase de servitute, carĭ țin tot de flotila romînă. In dreptul cazărmeĭ flotileĭ, la Țiglina, e și portul de iarnă al flotileĭ.

Numărul căzărmilor e de 9.

Intreținerea tuturor așezămintelor și grupărilor militare din Galați costă anual 2670195 l., 52 b.

Autorități internaționale și agenții de navigație. — In Galați își aŭ sediul două însemnate instituțiunĭ internaționale: «Comisia Europeană a Dunăreĭ» și «Comisia Mixtă a Prutuluĭ»; întîia înființată prin tractatul din Paris (din 1856 Martie $^{18}/_{30}$) și a doua prin «Stipulațiunile privitoare la navigația Prutuluĭ» (din $^{3}/_{15}$ Decembrie 1866). Comisia Europeană, compusă pănă la 1878 din reprezintațiĭ Austro-Ungarieĭ, Germanieĭ, Franciei, Mareĭ-Britaniĭ Italieĭ, Rusieĭ și Turcieĭ (adică a puterilor marĭ), iar d'atuncĭ (tractatul de Berlin din 1 Iulie, 1878) și din reprezintantul Romînieĭ, are ca scop al existenței sale înlesnirea și privigherea navigației pe Dunăre de la gurile eĭ pănă la Brăila; iar Comisia Mixtă a Prutuluĭ, compusă din delegațiĭ Romînieĭ, Austro-Ungarieĭ și Rusieĭ, are aceeași însărcinare internațională pentru navigabilitatea Prutuluĭ. Budgetul Comisieĭ Europene a Dunăreĭ se cifrează la venitурĭ cu 3018908 leĭ, 36 banĭ și la cheltuelĭ cu 2127352 leĭ, 69 banĭ; iar budgetul Comisieĭ Mixte a Prutuluĭ se balansează la venitурĭ și cheltuielĭ cu 50963 leĭ, 45 banĭ.

In Galați funcționează 15 consulate străine, dintre carĭ 7 ale puterilor marĭ Europene (4 consulate generale) și restul ale puterilor de al doilea ordin, și anume: Belgia, Grecia, Suedia-Norvegia, Olanda, Spania, Danemarca și Elveția, precum și al Statelor-Unite ale Americeĭ-de-Nord.

In fine aŭ în acest oraș agențiĭ următoarele societățĭ străine de navigație: «Danubiană Austro-Ungară», «Lloydul Austro-Ungar», «Societatea Rusă», «Fraissinet» (franceză) și «Florio Rubatino» (italiană). Societățile Danubiană și Rusă aŭ și inspectorate în Galați.

Amintirĭ istorice. — Numirea orașuluĭ Galați s'ar trage după uniĭ de la un popor numit Galiĭ, ce aŭ trecut pe aicĭ și ar fi zidit o cetate cu numele Galatilor; alțiĭ susțin că ar veni de la o colonie numită Kalatii (Κάλλατιαωυ sau Γαλλατι), fugită aicĭ în urma uneĭ înfrîngerĭ suferită de la Bizantinĭ. Maĭ este o altă versiune, deși neîntemeiată pe fapte istorice irecuzabile, cum că Impăratul Constantin-cel-Mare, întronatorul creștinismuluĭ, orîndui în anul 313 pe Cocceus Galatus, vicar în aceste locurĭ, îĭ fundă o reședință de vicariat care, păstrînd numele săŭ, se chiema la început Urbs Galati, maĭ în urmă Galati, apoĭ Galați.

Opinia precumpănitoare însă înclină către originea galică a acestuĭ oraș; într'un asemenea caz vechimea sa numără peste 2163 anĭ.

Se amintește încă, după un document din anul 1134 d. Chr. despre un principat al Bîrladuluĭ, cu prințul Ivanco Rotislavicĭ, care cuprindea între altele orașele: Bîrlad, Tecuciŭ și Galați, numit fiind acest din urmă Haliciul-Mic. Prințul Rotislavicĭ fiind supus Regatuluĭ Galițieĭ, numită atuncĭ Haliciul, pare că de aicĭ s'ar fi dat numirea de Haliciul-Mic orașuluĭ Moldoveĭ de jos Galați.

Printre republicele romane înființate în Dacia-Traiană la începutul invaziilor barbare, se susține (după G. Asachi) că era și Republica Galaților, care se menținu, fie sub acest nume fie sub al Capul-Bouluĭ, pănă către 1288 d. Chr., cînd toate aceste republicĭ formară Domnia Moldoveĭ sub Dragoș-Vodă. Despre asemenea republică amintește și N. Bălcescu; natura eĭ se crede a fi fost aristocra-

www.dacoromanica.ro

tică, ca și a Veneției, Piseĭ și Genueĭ.

După constituirea Principatuluĭ Moldoveĭ, despre Galați se amintește în diferite împrejurărĭ ale istorieĭ noastre naționale. In timpul luĭ Alexandru-cel-Bun, pe aicĭ trecu Ioan, fiul luĭ Ioan Paleologul, Impăratul Bizantin, petrecut fiind de Domnul Moldoveĭ până la Galați; oaspetele luĭ Alexandru-cel-Bun, cum ajunse împărat, trimise Domnitoruluĭ Moldoveĭ titlul de rege și coroană imperială, iar mitropolituluĭ țăreĭ mitră patriarhală (1429).

La 1418, dintre cele 3000 familiĭ armene, alungate din țara lor și stabilite în Moldova, multe s'aŭ așezat și la Galați. In 1527, cînd Petru Rareș fu ales Domn al Moldoveĭ, el se găsea la Galați cu năvoadele. La 1541 Alexandru al III Vodă Cornea fu ucis de boerĭ aicĭ; fapt ce atrase mînia luĭ Petru Rareș, devenit Domn a doua oară și pedepsi cu moarte grea și cumplită pe omorîtorĭ, punînd în acelașĭ timp hatman la Galați pe Petru, fiul luĭ Vartic, carele a fost și pîrcălab la Suceava.

Arhidiaconul Paul din Aleppo, în descripția Moldoveĭ (1650-60) spune că veni în Moldova însoțind pe Macarie, patriarhul Antiohieĭ, care debarcă la Galați, unde fu primit cu marĭ onorurĭ bisericești. Acest oraș, după spusa sa, avea pe atuncĭ 8 bisericĭ, mai toate de piatră, dintre carĭ cea mai vechiă era Maica-Precista.

In 1651 Tătariĭ din Crimeea loviră, între alte orașe, și Galați. La 1659 Radu-Mihnea, Domnul Muntenieĭ, aliat cu Racoți, Domnul Transilvanieĭ, arzînd și jăfuind toate cetățile ocupate de Turcĭ din stînga Dunăreĭ, aceeașĭ soartă avu și Galați. La 1702 Duca Constantin-Vodă, în a doua sa domnie, zidi și înzestră în acest oraș mănăstirea Mavromol. Sub domnia luĭ Nicolae Mavrocordat, tîrgul Galați fu aprins de salahoriĭ îmbătațĭ din Țara-Muntenească, ce mergeaŭ la Vozia. La 1709 aice se întîlnește mazilitul Domn Nicolae Mavrocordat, ce mergea la Constantinopol, cu înlocuitorul săŭ Dimitrie Cantemir. Mazeppa, hatmanul Cazacilor, murind la Tighina în 18 Martie 1710, fu îngropat la biserica din satul Varnița; d'acolo în urmă fu transportat la Galați și înmormîntat după uniĭ la biserica Sf. Gheorghe, iar după alțiĭ la Maica-Precista.

Pe la 1711 (după Dimitrie Cantemir), Galați era cea maĭ mare piață de negoț din toată Dunărea; aice debarcaŭ vase nu numaĭ din locurile vecine Măreĭ-Negre, din Crimeea, Trepizonda, Sinope, Constantinopol, dar chiar din Egipet și însușĭ Barbaria, și se întorceaŭ în țările lor încărcate cu lemne din Moldova, stejar, brad, cum și miere, ceară, sare, unt, nitru și bucate, din carĭ nu puțin folos scoteaŭ locuitoriĭ Moldoveĭ.

In 18 Iulie 1711 niște Turcĭ, Lazĭ și Tătarĭ aŭ robit și jăfuit pe toțĭ locuitoriĭ adunați la biserica Sf. Gheorghe din Galați; jaful și ruina aŭ fost generale apoĭ, chiar morțiĭ aŭ fost desgropațĭ și jăfuițĭ; bisericile rămase numaĭ piatra; orașul era pustiŭ de foc și rîpire.

La 1727, Grigore-Ghica, numit Domn al Moldoveĭ, a venit de la Brăila la Galați cu șeicĭ și a fost primit aice cu mare alaiŭ. La 1739 Domnul fugi la Galați, îndată după intrarea feldmareșaluluĭ Münich la Iași.

Galați tot-de-a-una a fost punctul pe unde Domniĭ intraŭ în Țară, cînd se întorceaŭ cu Domnia de la Constantinopol, și aice eraŭ primițĭ de înalțiĭ dregătorĭ aĭ Țăreĭ.

La 20 Noembrie 1769, Galați fu cuprins de armată rusă comandată de colonelul Fabricius din corpul luĭ Romanzoff. La 1776, din ordinul Porțeĭ, Domniĭ Moldoveĭ și Muntenieĭ construiesc la Galați cîte un galion (de 41½ coțĭ de lung), armat cu tunurĭ. Sub domnia Fanarioților, Galați fu de multeorĭ ocupat de Turcĭ și, din cauza deselor războae ruso-turce, fu împiedecat în progresul săŭ. La 1789 aice fu o mare bătălie, în care Turcĭĭ fiind bătuțĭ, Rușiĭ ocupară orașul. La 11 August 1791, la Galați, se subscriŭ preliminarele păceĭ. La 1809, luna August, prin dreptul Galaților Rușiĭ trec Dunărea contra Turcilor.

La 21 Februarie 1821 o răscoala sîngeroasă contra Turcilor are loc aice; maĭ mulțĭ Turcĭ sunt uciși de căpitanul Vasile Caravia; orașul e ars în parte. La 25 Februarie 1821 din Galați prințul Alexandru Ipsilante dă proclamația sa către eliniĭ emigrațĭ. In luna Maiŭ 1821, din cauza Eterieĭ, Turcĭĭ fac mare măcel în Galați, într'o luptă de 16 ore, ard și jăfuesc totul, afară de localul consulatuluĭ austriac, unde se refugiase cîțĭ-va creștinĭ.

Pe la 1826, comerciul Galaților și al Moldoveĭ întregĭ era monopolizat de o companie turcă a Capanlîilor din Constantinopole, care fixa prețurĭ după plac și oprea orĭ-ce concurență.

La 22 Martie 1854, generalul rus Lüders pe aice trece Dunărea. După retragerea Rușilor, orașul Galați e ocupat de Nemți. După tractatul din Paris (1856), Galați devine reședința Comi-

www.dacoromanica.ro

sieĭ Europene a Dunăreĭ. La 12 Aprilie 1877 eclerorii generaluluĭ rus Skobeleff ocupă oraşul. La 10 Iunie, acelaşĭ an, o parte din corpul generaluluĭ Zimmermann trece Dunărea pe la Galaţi. In 1883 se desfiinţează porto-francul, după o viaţă semi-seculară (1834 sub Mihail Sturdza-Vodă). La 1887 se începu construirea docurilor.

Din punctul de vedere militar, peninsula Galaţilor a fost tot-d'a-una poziţie strategică de mare interes. In epoca de mărire a Moldoveĭ, aicĭ era reşedinţa. Vătăşeiĭ călăraşilor de Galaţi trebuiaŭ să ştie turceşte şi se întrebuinţaŭ în transportul depeşilor. Şefiĭ ţinutuluĭ acestuia se numeaŭ în vechime pîrcălabĭ. Din Galaţi aŭ obîrşia: primul Domnitor al Romînieĭ-Unite, Alexandru I. Cuza, şi demnul săŭ consilier şi cooperator, Costachi Negri.

Galaţi, *staţie de dr. d. f.*, jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, căt. Galaţi, pe linia Barboşi-Galaţi, pusă în circulaţie la 13 Septembrie 1872. Se află la 12 kil. de Barboşi. Inălţimea d'asupra niveluluĭ mării de $6^{m},60$. Venitul acesteĭ staţii pe anul 1896 a fost de 2221574 leĭ, 76 baniĭ.

Galaţi, *vad*, pe unde coboară muchea Baldovineşti drumul Brăila-Galaţi, în com. Cazasul, jud. Brăila.

Galaţilor (Grindul-), *grind* saŭ *loc ridicat de asupra stufuluĭ înconjurător*, în jud. Tulcea, pl. Măcinul, com. Pisica, în partea de N. a plăşeĭ şi V. a comuneĭ; se desface din Grindul-Gemeneĭ; se întinde spre E.; are 25 hect. întindere; se află situat în faţa Galaţilor.

Galaţul, *sat*, pe moşia cu acelaşĭ nume, jud. Dorohoiu, com. Hilişeul, pl. Coşula, numit şi Hilişeul-Galaţi, cu 7 familiĭ, saŭ 20 suflete.

Proprietatea e a fraţilor Adam. Calitatea pămîntuluĭ în parte e bună. Sătenii nu sunt împroprietăriţiĭ. Proprietatea are 199 hect., 8 ariĭ, cîmp şi 42 hect., 97 ariĭ, pădure.

Apele ce trec pe moşie sunt: rîul Jijia şi pîrîul Obreja. Hotarele cu: Dersca, Hilişeul-Gafencul, Hilişeul-Curtul şi Ibăneşti.

Galbaza, *vale*, în pădure, între dealurile Chirivoaia şi Hulmul, pe moşia Orăşeni, com. Curteşti, pl. Tîrgul, jud. Botoşani.

Galben (Plaiul-), *colină*, în judeţul Buzăŭ, com. Rusiavăţul, căt. Ursoaia, acoperită de fîneaţă.

Galbena, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, situată în com. Malaia, plaiul Cozia, jud. Vîlcea, în suprafaţă de 50 hect.

Galbena, *petic de pădure* de stejar, pe proprietatea Vatra Mănăstireĭ Glavaciocul, pendinte de com. Fierbinţi, jud. Vlaşca.

Galbena, *trecătoare* spre Transilvania, numaĭ vara şi numaĭ cu piciorul, în jud. Vîlcea. De la această trecătoare şi pănă la Piscul-Galben, cea maĭ apropiată trecătoare, sunt 10 kilometri.

Galbeni, *com. rur.*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-j., spre S. de oraşul Roman, la o depărtare de 20 kil. de el şi de 19 kil. de reşedinţa plăşeĭ. Este aşezată pe şes. E formată din satele: Buciumeni-Precisteĭ, Cotul-Grosuluĭ, (Corduneni), Filipeşti şi Galbeni, cu reşedinţa com. în satul Galbeni. Are 316 familiĭ, saŭ 1028 suflete, din carĭ 300 contribuabilĭ. Ştiŭ carte 122 persoane. Locuesc în 248 case. Populaţia este romînă, afară de 7 familiĭ de Evreĭ. In coprinsul com. se găsesc grădinăriĭ multe. Locuitoriĭ posedă 700 vite marĭ cornute.

Sunt 2 biserici: una de zid şi alta de lemn; o şcoală primară mixtă, care în 1896—97 a fost frecuentată de 52 elevĭ (41 băeţĭ şi 11 fete).

Această comună formează cu comunele: Onişcani, Cîrligi şi Bahna o circumscripţie fiscală.

Venitul anual al comuneĭ este de leĭ 3704,90 şi cheltuelile de leĭ 3560.

Pe teritoriul comuneĭ este staţiunea drumuluĭ de fer Galbeni, la o depărtare de 2 kil. de satul Galbeni.

Galbeni, *sat*, jud. Bacăŭ, plasa Bistriţa-d.-j., com. Valea-Seacă, situat pe malul drept al Siretuluĭ, aproape de confluenţa luĭ cu Bistriţa şi la o depărtare de 6 kil. de satul Valea (şcoală).

Are o biserică catolică, fondată în 1862 de locuitorĭ; 2 cîrciumĭ. Capĭ de familie sunt 124, saŭ 379 suflete.

Vite sunt: 26 caĭ, 75 vite cornute şi 41 porcĭ.

Galbeni, *sat*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-j., com. Galbeni, pe malul drept a pîrîuluĭ Galbeni, spre S. de oraşul Roman, la o depărtare de 20 kil. de el şi de 19 kil. de reşedinţa plăşeĭ. Are 140 familiĭ, saŭ 458 suflete, din carĭ 140 contribuabilĭ; ştiŭ carte 89 persoane; locuesc în 107 case. Populaţia este romînă afară de 6 familiĭ Evreĭ. Este reşedinţa comuneĭ Galbeni. Se lucrează căruţe şi frînghiĭ. Se cultivă mult ceapa şi varza.

www.dacoromanica.ro

Sunt 319 vite mari cornute.

Are o biserică de zid; o școală primară mixtă, care în 1896—97 a fost frecuentată de 52 elevi (41 băeți și 11 fete).

Este legat cu orașul Roman prin șosea și prin drum de fier. La 2 kil. de acest sat este gara Galbeni.

Galbeni, *sat*, face parte din comuna Valea Rea, pl. Zeletinul, jud. Tecuciu. Situat pe coasta dealului Vladnicul, în centrul comunei și în partea dreaptă a rîului Zeletinul.

Aici este reședința comunei Valea-Rea.

Are o populație de 77 fam., sau 266 suflete.

In sat se află școala care datează de la anul 1859. Se frecuentă de 34 copii (29 băeți și 5 fete).

Se află o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, făcută de zid cu spesele locuitorilor, la 1833; s'a reparat în 1872.

Locuitorii sunt răzeși. Comerciu se face de 3 cîrciumari.

Satul are o vechime de 163 ani, și-a luat numele de la Fătu Galben, nepotul lui Ursu Vartic. Dăm aci uricul lui Grig. Ghica cu privire la moșia Galbeni:

Facem știre pe cum iau părții dc față înaintea Domnicî Mele și a tot sfatuluî nostru, Tofana, fata luî Dumitrașcu Vornic, nepoata luî Vartic Vornic cu Onofreiu Egumenul de la Sovcja și cu Ștefan Oanică și Constantin Ursu și Ștefan Ralea și cu alți răzeși din Galbeni pentru satul Galbeni, ce este pc Zeletin la jud. Tecuciu.

Jeluind Tofana cum că ea are moșie mai multă dccît alți răzeși, și acum îi împrcsoară părțilc ci fără drcptate, dccî Domnia Mea i-am socotit și i-am rînduit la cinstitul părintelc rugătorul nostru kir Antonie Mitropolit și sfinția sa Daniil Episcopul dc Roman și la dumnealuî cinstit boer credincios Ilie Cantacuzin vel Logofăt, ca să ia seama cu drcptatc, decî fiind eî de față și luîndu-le seama cu amănuntul pe scrisorile ce lc-a arătat, aŭ dovedit din o mărturie ce au arătat-o Egumenul de Sovcja, făcută de Fărcaș Sulger, staroste de Tecuciu și Gheorghe Bogdan, pîrcălab de Tutova, într'o carte scria că aŭ ales părțile de moșie Ursuluî Vartic a 8-a parte din Galbeni, moșia de baștină partea moșuluî săŭ Fătul Galben, și aŭ mai avut și cumpărăturî 2 bătrînî și jumătate și o vie cu pomî, și loc din bătrînii ce aŭ cumpărat de la Druma și de la fraților luî fecioriî Danciuluî, fratele luî Fătu Galben, și a 2 bătrînî ce aŭ cumpărat de la Zaharia și de la Ç.... și de la alți nepoți aî lor fecioreî Armenceî, sora Fătuluî Galben și a Danciuluî, și jumătate din al treilea bătrîn ce aŭ cumpărat de la Vasie, feciorul Băticăî, nepot luî Grigore, fratelc Fătuluî Galben și a Danciuluî și a Armancăî, care bătrînî se mărginește în partea de sus despre partea Zlateî, așișderea și o vie cu pămînt și loc aŭ cumpărat de la Ursu Lopată din bătrînul Mușăî, sora acestor bătrînî, care aceasta o împarte cu Țară-Lungă, și făcînd Ursu Vartic un schit la Galbeni, l'aŭ închinat la mănăstirea Soveja, cu aceî 2 bătrînî și jumătate și cu voia și cu locul cît este cumpărat. Iar a 8-a parte, scrie mai sus aicea, nu a dat-o monastireî, ci a rămas în mîna Tofaneî. Decî sfinția lor și cu dumnealor vel Logofăt, i-am socotit și i-am judecat, monastirea Sovcja să-și țic schitul de la Galbeni și cu 2 bătrînî și jumătate și cu viea și cu locul pe care i-aŭ dat danie Ursu Vartic. Iar Tofana să-și ție a 8-a parte moșia de baștină, iar cît mai trecc peste acele părți, acea moșie să o ție răzeșiî carî mai sus scric. Iar la părțile monastireî și a Tofaneî să nu se amestece; de aceca decî Domnia-Mea văzînd că cu dreptate i-aŭ judecat, am dat și de la Domnia-Mea această carte Tofaneî, ncpoateî luî Ursu Vartic, ca să-și stăpînească dc acum înainte a 8-a parte din Galbeni, partca moșuluî săŭ Vartic, cu pace, care parte a fost luî moșu-săŭ Vartic de baștină, de la moșu-săŭ Fătu Galben, și aceasta să nu se mai pîrască pestc cartea Domneî-Mele.

7238 (1730) Ghenarie 7.

(L. S.) Isc.: *Gr. Ghica.*

Galbeni, *stație de dr. d. f.*, județul Roman, pl. Siretul-d.-j., căt. Galbeni, pe linia Bacău-Roman, pusă în circulație la 13 Septembrie 1872. Se află între stațiile Fîntînele (8.9 kil.) și Secueni (11.2 kil.). Înălțimea d'asupra nivelului mării: 160m.,66.

Venitul acesteî stații pe anul 1896 a fost de 126978 leî, 83 banî. O șosea care pleacă peste rîul Siret în pl. Fundul și o alta spre V. în pl. Siretul-d.-j. înlesnesc comunicațiunea cu această gară. Aicî este un oficiu poștal-rural pentru plasa Siretul-d.-j.

Galbeni, *pîrîŭ*, ce curge prin comuna Galbeni, pl. Siretul-d.-j., jud. Roman. Izvorește de lîngă satul Ruptura, curge de la N.-V., către S.-E., trece prin satele: Galbeni și Buciumi și se varsă la extremitatea de S. a județuluî, în pîrîul Turbata, pe dreapta.

Galbeni, *pîrîŭ*, jud. Tecuciu, izvorește din Rîpa-Cocoșuluî, udă satul Galbeni, în partea de S.-E. și se varsă în partea dreaptă a Zeletinuluî, în raionul com. Valea-Rea.

Galbeni, *pîrîaș*, curge în raionul com. Huruești, pl. Berheciuluî, jud. Tecuciu.

Galbenul, com. rur. în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j., pe Pîrîul-Galben.

Și-a luat numele de la locuitoriî veniți din com. Slobozia-Galbenul, și stabiliți aci.

Este așezată în partea de S. a jud., la 21 kil. spre S.-E. de orașul Rîmnicul-Sărat, și în partea de V. a plășeî, la 4 kil. spre S.-V. de Bălăceanul, reședința plășeî.

Comune învecinate sunt: Slobozia-Galbenul, la 3 kil.; Drogul și Jîrlăul, la 7 kil.; Nisipurî, la 11 kil.

Se mărginește la N. cu Ghergheasa, la E. cu Drogul, la N.-V. cu Bălăceanul, la S.-E. cu Jîrlăul, despărțit prin lacul Jîrlăul, la N.-E. cu Amara.

www.dacoromanica.ro

Este o com. de cîmp; nu are dealurĭ, ci numaĭ malurile Pîrîuluĭ-Galben.

Pîrîul-Galben (o parte din pîrîul Valea-Bouluĭ) o udă la E., formînd la N. Heleşteul-Galben; maĭ sunt şi 57 puţurĭ (15—20 metri adîncime).

Cătunele, carĭ o compun sunt: Galbenul, reşedinţa, la N., Păntecani, la S.-E.

Suprafaţa comuneĭ este de 3945 hect., din carĭ 45 hect. vatra comuneĭ, 594 hect. ale locuitorilor, 3306 hect. ale particularilor.

Populaţiunea comuneĭ este de 250 familiĭ, saŭ 973 suflete: 487 bărbaţĭ, 486 femeĭ; 210 căsătoriţĭ, 527 necăsătoriţĭ, 36 văduvĭ.

Ştiŭ carte 146 persoane.

In com. este o biserică, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, Naşterea sf. Ioan şi sfînta Ecaterina, zidită în 1842 de marele paharnic Enache Papazol; are 17 pogoane pămînt şi e deservită de 1 preot şi 1 paracliser.

Este o şcoală, fondată în 1872, de proprietarul, Toma Tîmpeanu, condusă de 2 învăţătorĭ şi frecuentată de 62 elevĭ.

Căile de comunicaţie sunt drumurile vecinale: spre Drog-Vişani; spre Jîrlăŭ-Nisipuri; spre Slobozia - Galbenul - Bălăceanul-Rîmnicul-Sărat.

Sunt 182 contribuabilĭ.

Veniturile com. sunt de 8928 leĭ, 13 banĭ; iar cheltuelile de 6767 leĭ, 99 banĭ.

Galbenul, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j., cătunul de reşedinţă al com. Galbenul, aşezat pe malul stîng al Pîrîuluĭ-Galben saŭ Valea-Bouluĭ, în partea de N. a comuneĭ; are o întindere de 30 hect., cu o populaţie de 220 familiĭ, saŭ 853 suflete, din carĭ 160 contribuabilĭ; ştiŭ carte 138 persoane; are o biserică şi o şcoală.

Galbenul, *moşie*, în jud. Buzăŭ com. Cochirleanca; vezĭ Aria.

Galbenul, *munte*, jud. Argeş, pl. Loviştea, com. Cîineni, proprietatea Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti, pendinte de Schitul Fedeleşoiŭ; are o arendă anuală de 445 leĭ împreună cu muntele Vameşoaia, asemenea proprietatea Eforieĭ.

Galbenul, *munte*, în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani, acoperit cu brazĭ.

Galbenul, *pisc*, în raionul comuneĭ Frînceşti, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea.

Galbenul, *numire vechie a rîuluĭ* Ialomiţa. Se maĭ numea şi Galbeniţa.

Galbenul (Baia-de-Fier), *pîrîŭ*, în jud. Gorj, plaiul Novaci, izvoreşte din muntele Păpuşa şi se formează din împreunarea maĭ multor izvoare. Ţărmul drept îĭ e format de munţiĭ: Muşetoiul, Corneşiul - Mare, Florile - Albe, Dealul-Berza, Măgura, Dealul-Băiĭ şi Lupeşti; iar ţărmul stîng de munţiĭ: Stănişoara, Zănoaga, Poenari, Catalinul (Piatra-luĭ-Ursu), Gura-Poteculuĭ, Dealul-Păducelul, Mirusa şi Sorba.

La origine, curge către S.-V. apoĭ către S., şi, în fine către S.-V. Udă comunele: Baia-de-Fier, Poenari, Bumbeşti-Piţicul, Cîrligei, şi se varsă în Gilort la cătunul Bălceşti, ce face parte din com. Cîrligei. Lîngă Bumbeşti-Piţicul, primeşte pîrîul Cernădia. Pănă la Bumbeşti-Piţicul, are 2 poduri: la Bumbeşti şi la Baia-de-Fier.

Galbenul, *pîrîŭ*, în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani, izvoreşte din muntele cu acelaşĭ nume şi se varsă în apa Cerneĭ.

Galbenul, *pîrîŭ*, în com. rur. Căzăneşti, pl. Motrul-d.-s., jud. Mehedinţi.

Galbenul, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j., com. Galbenul. o parte din pîrîul Valea-Bouluĭ. Udă com. la V., unde formează heleşteul Tîmpeanul, de la numele proprietaruluĭ Toma Tîmpeanu, care l'a făcut.

Galbia, *fost sat*, în 1828, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Şopotul.

Galbina, *ramură din muntele* Moldoveanul, jud. Muscel, pe care se află munţiĭ Scărişoara, Valea-Lungă, Movrea, Basa, Lespezile şi Clăbucetul, din care se coboară în com. Nucşoara, jud. Muscel.

Galbiniţa, *baltă*, jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d-j., com. Valea-Seacă, formată prin revărsările Siretuluĭ pe malul săŭ drept.

Galdaele, *sat*, face parte din com. rur. Mărunţei, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, situat pe malul stîng al Imigonuluĭ, 1 kil. departe de reşedinţa com. Are o populaţiune de 243 suflete.

Locuitorĭĭ posedă: 52 boĭ, 25 vacĭ, 380 oĭ, 27 caĭ şi epe, 58 porcĭ.

Are o biserică întreţinută de stat, cu numele de Schitul-Comaniĭ, cu hramul Cuvioasa-Paraschiva, zidită la anul 1859 şi reparată de locuitorĭ la 1892.

Galeanul, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul com. Bîrsăneşti.

www.dacoromanica.ro

Galeanul, *deal*, jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Tîrgul-Ocna, situat la V. satului Gioseni.

Galeanul, *pîrîu*, jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Tîrgul-Ocna; face limita între com. Tîrgul-Ocna și com. Tîrgul-Trotuș și se varsă de-a stînga Trotușului.

Galeri. Vezi Otești, sat, jud. Bacău.

Galeșul, *sat*, cu 602 suflete, jud. și pl. Argeș, face parte din com. rur. Brătieni-Galeșul; are o biserică, cu hramul Intrarea în Biserică, cu un preot, un cîntăreț și un paracliser.

Galeșul, *numele* popular al *com.* Marotinul-d.-s., pl. Balta-Oltul-de j., jud. Romanați.

Galeșul, *lac*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Mîrșani, în N.-E. com.; nu are scurgere.

Galicea, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Băilești, la 55 kil. de Craiova și la 10 kil. de reședința pl. Băilești.

E situată pe loc șes, la poalele dealului Smărdăcețiul, la 30 kil. de Dunăre.

Se învecinește la N. cu com. Rudari, la S. cu com. Băilești, la E. cu Galiciuica și la V. cu Moțăței.

Limita linieĭ de S. începe din hotarul Moțăței și merge în linie dreaptă spre E. pănă la hotarul Băilești.

Limita linieĭ de E. începe din tabia com. Galiciuica și merge drept spre S. pănă în viile Băileștenilor, de unde se îndreptează către V. tot în linie dreaptă pănă la Măgura-Buzatului, apoĭ iar spre S. pănă în hotarul Băilești.

Limita linieĭ de V. începe din Hotarul Rudari, numit M.-Gura-Pietroasei. Merge în linie dreaptă către S. pănă în hotarul Pisculețul.

Terenul com. este accidentat de dealul Smărdăcețiului, cu o înălțime de 10 m., plantat cu viĭ; acest deal este în legătură cu dealurile Rudariului, Carauleĭ și Vîrtopului.

Com. este udată de pîrîul Eruga, ce vine din com. Rudari, curge pe la poalele Smărdăcețiului și se pierde pe moșia Galicea-Mare, aproape de Fîntîna-Niță, după ce a curs în direcțiunea V.-E.

Pe șesul com. e un lac numit Cilieni, ce ține din hotarul Băilești pănă în com. Moțăței, și care are o lungime de 400 metriĭ și lățime de 18 metri, și în care se găsește o cantitate mare de pește.

Comuna a fost fondată de niște familiĭ, numite Caliciĭ, din cauză că eraŭ hoțiĭ; la început, adică la anul 1693, s'aŭ așezat pe locul numit Fîntîna-din-Siliște, dar apoĭ, îmulțindu-se, s'aŭ mutat pe locul șes, numit Găinoasa, pe lîngă Eruga; de aci, din cauză că locul era mlăștinos, s'aŭ mutat pe locul numit Fîntîna-Bouluĭ, unde se află și astăzĭ com. De la familiile Calicilor s'a numit com. Galicia și, spre deosebire de Galiciuica, s'a numit Galicea-Mare.

Un drum vechiŭ numit Olacul, trece din spre Craiova spre Calafat, străbătînd com. Galicea. Pe acest drum aŭ trecut armatele ruse pentru a se duce la Cetatea (1853).

In com. se află o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe și Sf. Paraschiva, zidită de locuitoriĭ.

Sunt 2 școliĭ: una de băeți, care funcționează din 1859 și a doua de fete, care funcționează din 1889, Noembrie 1.

Localul școaleĭ de băeți este de zid. Are o împrejmuire de 0,2500 hect. Localul școaleĭ de fete este închiriat. Școala de băeți are un învățător, iar cea de fete o învățătoare. Școala de băeți a fost frecuentată în 1892 · 93 de 106 băeți; cea de fete de 30 fete. In vîrstă de școală sunt 850 copiĭ. Știŭ carte 323 persoane, 273 bărbați și 50 femeĭ.

Populația com. este de 4011 locuitoriĭ, din cariĭ 3123 bărbați și 888 femeĭ. După legea rurală din 1864 sunt 554 locuitoriĭ împroprietăriți, iar după cea din 1879 sunt 541 însurățeĭ.

Sunt 596 case și 189 bordee. Casele sunt făcute din gard lipit, din paiante și din zid. Toate casele și maĭ toate bordeele aŭ grădină pe lîngă ele.

Suprafața com. este de 19730 pog., din cariĭ: 17730 pog. pămînt arabil, 2000 pog. izlaz.

Moșia se numește Galicea-Mare. Are o întindere de 16000 pog., cu un venit de 300000 leĭ; aparține principeluĭ Gheorghe Bibescu. Locuitoriĭ aŭ o proprietate de de 3730 pog.

Viile aparțin locuitorilor și principeluĭ G. Bibescu. Ele aŭ o întindere de 316½ hect. și daŭ vin roșu.

Piatră se scoate din Dealul-Smărdăcețiul.

In com. sunt 3 moriĭ pentru măcinat, din cariĭ 2 cu aburĭ și una cu vite. Se găsesc stîne pe moșia prințuluĭ Bibescu, și se fabrică brînză de bună calitate.

Meseriașĭ sunt: 5 tîmplariĭ, 1 croitor și 6 cizmariĭ.

In com. sunt: 9 cîrciumĭ și 5 băcăniĭ; 14 comercianțiĭ, din cariĭ 3 ambulanțiĭ.

Prin Galicea trec: calea județeană Craiova-Calafat, lungă de 83 kil.; calea naturală Galicea-Băilești, lungă numaĭ în comună de 4 kil; calea naturală Gali-

www.dacoromanica.ro

cea-Galiciuica, lungă de 3 kil.; calea naturală Galicea-Giubega, lungă de 8 kil.; calea naturală care duce la Vîrtopul; calea naturală care duce la Rudari, lungă de 6 kil. și cea spre Moțăței, de 5 kil.

Venitul com. pe anul 1893—94 a fost de 15608,20 lei și cheltuelile, de 15553,13 lei.

Animale: vite cornute 800, cai 110, oi 140, capre 21 și porci 14.

Galicea, *sat*, cu 250 locuitori, lîngă rîul Oltul, jud. Argeș, pl. Oltul; face parte din comuna rurală Galicea-Flămînda. Aici este reședința primăriei; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de un preot și un cîntăreț.

Galicea-Flămînda, *com. rur.*, în apropiere de vărsarea Topologului în rîul Olt, jud. Argeș, pl. Oltul, la 35 kil. de com. rur. Tigveni (reședința subprefecturei) și la 31 kil. de Pitești. Se compune din următoarele sate: Cocorul, Dealul-Misci-Ungureni, Dealul-Schitului, Flămînda, Galicea, Ostroveni și Teiul, avînd 749 locuitori.

In com. sunt: 5 biserici, din care una e Schitul-Flămînda; o școală prim. rur.; 5 cîrciumi.

Budgetul comunei, a fost în 1893 de 2637 lei la venituri și de 2119 lei la cheltueli.

După o publicație oficială (1887), această com. numără 225 contribuabili și are un budget de 3900 lei la venituri și de 3400 lei la cheltueli.

Numărul vitelor era în anul 1887 de 687 capete vite mari (654 boi și vaci, 33 cai) și de 1173 vite mărunte, (561 oi, 77 capre și 5 rîmători.)

Galicea-Mare, *sat*, jud. Dolj, pl. Băilești, com. Galicea-Mare, cu reședința primăriei.

Galicea-Mare, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Băilești, com. Galicea-Mare, în întindere de 16000 pog. Aparține prințului Gh. Bibescu.

Galiciuica, *com. rur.* și *sat*, jud. Dolj, pl. Băilești, la 47 kil. de Craiova și la 14 kil. de reședința plășei, com. Băilești.

E situată pe loc șes, avînd în centru o mică vale, numită Valea-Fîntînelor.

Se mărginește la V. cu com. Galicea-Mare, la E. cu com. Cioroiașul; la N., cu com. Giubega și la S., cu com. Băilești.

In com. sunt 8 movile. Restul terenului este șes, și acoperit cu plantații de vii.

Aci se află un mic smîrc care izvorește din teritoriul moșiei Galiciuica; are o întindere de 2 pog. și se scurge pe teritoriul moșiei Siliștea-Cruceï; în el se găsesc mari cantități de pește; de jur împrejurul smîrcului este un izlaz ca de 160 pogoane.

La anul 1876, comuna a fost unită cu com. Giubega. A fost înființată la anul 1828, iar ca comună s'a organizat la anul 1836; primii săi locuitori au fost fugiți aci din Cioroiul-Vechiu, din cauza rezbelului Ruso-Turc.

Pe teritoriul com. se află o localitate numită Cioroiul, chiar lîngă smîrcul ce se află în com.; aci a fost satul Cioroiul, care s'a spart, din cauza greutăților războiului Ruso-Turc de la 1828.

In jurul com. se află un șanț mare, pe lîngă care se spune că se află o mănăstire.

Un drum vechiu numit Drumul-Olaculuï, care duce de la Craiova la Calafat, trece prin Galiciuica.

In com. este o biserică, fondată de locuitori la anul 1842 și reparată la anul 1861, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți.

In tinda bisericei se află următoarea inscripțiune:

Această biserică s'a început din temelie la anul 1842 și s'a sfîrșit la 1846 de către... (Urmează numele fondatorilor).

Are o școală mixtă care funcționează din 1881, fiind întreținută de stat. Localul de zid a fost construit de comună.

In anul 1892—93 a fost frecuentată de 94 băeți și 87 fete. In vîrstă de școală sunt 300 copii. Știu carte 285 bărbați și 50 femei.

Populația este de 1650 locuitori: 860 bărbați și 790 femei. După legea rurală din anul 1864 sunt 196 împămînteniți, iar după legea din 1879 sunt 10 însurăței.

Case sunt 202, făcute de bîrne; bordee sunt 113.

Cîrciumi sunt 4; băcănii 6; comercianți 10.

Suprafața teritoriului comunal este de 3619 pog., din cari 3360 pog. pămînt arabil, 90 pog. fînețe, 160 pog. vii.

Pe teritoriul com. sunt două moșii, una numită Buhana și alta numită Izvoranul. Moșia Buhana a fost a statului, astă-zi este dată în loturi.

Viile aparțin locuitorilor și produc vin roșu.

Sunt în Galiciuica 4 lemnari și 5 fierari. Mori de aburi se găsesc pe moșia locuitorilor.

Locuitorii își desfac produc tele la schelele Calafat, Cetatea și la orașul Craiova. Transportul îl fac cu carele și căruțele pe calea județeană Craiova Calafat.

Prin comună trece o cale vecinală, precum și șoseaua județeană Craiova-Calafat, ce stră-

www.dacoromanica.ro

bate com. pe o lungime de 2 kilom.

Venitul com. pe 1893—94 a fost de 2255 leĭ şi cheltuelile de 1805 leĭ.

Animale: vite mariĭ cornute 114, oĭ 160 şi caĭ 18.

Galiciuica, *moşie* particulară, judeţul Dolj, pl. Băileşti, com. Galiciuica.

Galiţa, *sat*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, căt. com. Gîrliţa, situat în partea V. a plăşeĭ şi cea N. a com., la 5 kil. spre N. de reşedinţă, pe malul de E. al laculuĭ Gîrliţa, pe ambele maluriĭ ale văeĭ Galiţa şi la poalele V. ale dealuluĭ Galiţa. Are o întindere de 1888 hect., din cariĭ 60 hect. ocupate de vatra satuluĭ; o populaţiune de 109 familiĭ, saŭ 373 suflete, cariĭ locuesc în 57 case.

Galiţa, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, de pe teritoriul com. Bogdăneşti.

Galiţa, *deal*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Gîrliţa, şi pe al cătunuluĭ săŭ Galiţa; se desface din dealul Scorci; se întinde spre V., avînd o direcţiune generală de la E. spre V., printre văile Galiţa şi Cuiu-Iuculuĭ, brăzdînd partea de N. a plăşeĭ şi pe cea centrală a comuneĭ; se ridică pănă la o înălţime de 66 m.; este acoperit cu cîte-va păduriĭ, tufărişuriĭ şi păşuniĭ şi pe la poale cu semănăturiĭ.

Galiţa, *pîrîŭ*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Oneşti, care se varsă de-a dreapta în Oituz, după ce udă satul Filipeşti.

Galiţeĭ (Valea-), *vale*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Gîrliţa, şi anume pe acela al cătunuluĭ Galiţa; se desface sub numele de Valea-Scorci, din poalele nordice ale dealuluĭ Scorci; merge prin dealurile Scorci şi Canlî-Dere, făcînd întru cît-va hotarul între comunele Galiţa şi Calnia; lîngă satul Galiţa ia numele de Valea-Galiţa şi după ce a străbătut partea de N. a plăşeĭ şi pe cea de E. a comuneĭ, se deschide în iezerul Gîrliţa, chiar lîngă satul Galiţa; pe valea sa merge drumul comunal Galiţa-Cuiugiuc.

Galul, *com. rur.*, situată în partea de N.-V. a jud. Neamţu şi a plăşeĭ Piatra-Muntele. Cu marginile sale despre N. formează hotarul despre pl. de Sus-Mijlocul (com. Pipirigul), iar cu marginele sale despre V., formează limita despre judeţul Suceava. Spre S. şi E. se mărgineşte cu com. Călugăreni, de care în parte se hotărniceşte prin cursul rîuluĭ Bistriţa, iar în parte prin şira dealurilor Bostanul şi Pîrvul. Pe teritoriul acesteĭ com. se găsesc stîncĭ de micaschist.

Terenurile sale în partea Bistriţeĭ sunt maĭ puţin accidentate de cît în partea despre N. şi E., din care pricină şi toată populaţiunea comuneĭ este concentrată în această regiune.

Este formată din satele şi cătunele: Galul, Gura-Dreptuluĭ, Pîrîul-Faguluĭ, Pîrîul-Galul, Poiana-Răchiţeĭ, Ruseni, Săvineşti, Topoliceni şi Urşi, avînd o populaţiune de 342 familiĭ, saŭ 1701 suflete: 617 bărbaţi, 618 femeĭ; 577 necăsătoriţi, 562 căsătoriţi, 94 văduvĭ, 2 divorţaţi, 54 nevolnicĭ; 289 băeţi, 324 fete; 18 străiniĭ; 352 contribuabiliĭ.

Dintre locuitoriĭ împroprietăriţi în 1864, sunt astă-zi: 187 cariĭ trăesc şi-şiĭ stăpînesc înşişi locurile lor; 32 ca urmaşiĭ, 2 locuriĭ părăsite şi ocupate de către alţiĭ; iar dintre locuitoriĭ împroprietăriţi în 1878 sunt: 52 cariĭ stăpînesc locurile lor, 11 ca urmaşiĭ, 7 locuriĭ aŭ fost părăsite.

In această comună se află 2 biserici (dintre care una în ruină), cu 2 preoţiĭ şi 6 dascăliĭ, plătiţiĭ din fondurile comunale cu 100 leĭ; o şcoală, condusă de un învăţător plătit de către stat; 1 brutar; 4 băcaniĭ; 1 cojocar; 4 lemnariĭ; 4 fierariĭ; 1 cîrciumar; 4 rotăriiĭ; 3 morariĭ, 2 pive pentru făcutul sucmanilor cu 2 găvane şi 4 olăriiĭ. Ocupaţiunea de predilecţie a locuitorilor e plutăria.

Budgetul comuneĭ e de 5026 leĭ şi 60 baniĭ la veniturĭ şi 3510 leĭ şi 63 baniĭ la cheltuelĭ.

Comunicaţia cu satele vecine se face prin: rîul Bistriţa (cu plutele), şoseaua judeţeană ce vine despre satul Bistricioara şi trece în judeţul Suceava, precum şi prin diferite potecĭ, cariĭ duc în drumul Petru-Vodă.

Galul, *sat*, în jud. Neamţu, plasa Piatra-Muntele, com. Galul, situat pe partea stîngă a rîuluĭ Bistriţa, la 64 kil. depărtare de oraşul Piatra, în drumul şoseleĭ ce duce de la satul Bistricioara în jud. Suceava.

Are o întindere de 150 hect. 75 ariĭ, cu o populaţie de 48 familiĭ, saŭ 180 suflete, din cariĭ 11 Evreĭ.

Sunt 56 contribuabiliĭ.

In acest sat se află: 1 biserică, cu 1 preot şi 2 eclesiarcĭ; o şcoală, frecuentată de 134 elevĭ; 1 fierărie; 4 olăriiĭ.

Numărul vitelor se urcă la 356 capete, din cariĭ: 200 oĭ, 32 vacĭ, 20 boĭ, 10 caĭ, 70 rîmătoriĭ şi 20 juncĭ.

www.dacoromanica.ro

Galul, *trup de moşie* (cu pădure), situat pe valea Bistriţeĭ, com. Galul, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu; este proprietatea statuluĭ care o arendează cu 12129 leĭ anual.

Galul, *pîrîŭ*, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Galul, format din două izvoare: unul care naşte din fundacul format de intersecţiunea ramurilor Razim şi Raiciul, în prelungirea munţilor Petru-Vodă, spre marginea com. Pipirigul (pl. de Sus-Mijlocul), şi altul care naşte dintre intersecţiunea ramureĭ Raiciul şi Pîrvul.

Curge în direcţiunea S.-E., vărsîndu-se pe stînga rîuluĭ Bistriţa, în dreptul satuluĭ Galul.

Galul (Pîrîul-), *sat*, în judeţul Neamţu, plasa Piatra-Muntele, com. Galul; are o populaţie de 13 familiĭ, saŭ 50 suflete, din carĭ 9 contribuabilĭ, toţĭ Romînĭ, carĭ se ocupă cu plutăria.

Vite sunt 104.

Galul-Pipirig (Munţiĭ-), *moşie* a statuluĭ, jud. Neamţu, arendată anual cu 40000 leĭ; este situată pe toată partea nord-vestică a judeţuluĭ, cuprinsă pe comunele Galul şi Pipirigul.

Gambeta, *sat*, în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, pendinte de com. Tonea, situat la 8 kil. spre N. de satul de reşedinţă şi sub coasta Bărăganuluĭ.

Satul s'a înfiinţat în anul 1879 şi i s'a dat numele republicanuluĭ francez Gambeta. Are o împărţire din cele maĭ frumoase, cu strade drepte, largĭ şi cu o piaţă spaţioasă în centru.

Pe locul, pe care este satul se aflaŭ înainte tîrle, ce purtaŭ numirea de Tîndă-Mîndă.

Populaţiunea satuluĭ era în 1887 compusă din 260 locuitorĭ, cu 70 bărbaţĭ, 70 femeĭ şi 120 copiĭ.

Ganeşul, *vale*, pe moşia Todireni, în partea de N.-E. a comuneĭ Todireni, jud. Botoşani.

Ganiĭ (Valea-), *vale*, în judeţul Muscel, pl. Podgoria, comuna Vrăneşti.

Ganţuleşti, *mahala*, face parte din com. rur. Mădulari, plasa Cerna-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 100 locuitorĭ. Cade în partea de S. a comuneĭ şi este udată de rîul Cernişoara.

Ganuluĭ (Dealul-), *munte*, în judeţul Suceava, com. Şarul-Dorneĭ, acoperit de pădure de brad.

Gara-Crasna, *sat*, în partea de S.-V. a com. Tîrziĭ, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, situat pe şesul rîuluĭ Bîrlad, la Gara-Văeĭ-Crasna, în unghiul format de rîul Crasna cu rîul Bîrlad, în hotar cu jud. Vasluiŭ şi la o distanţă de 12 kil. de satul de reşedinţă Tîrziĭ. S'a înfiinţat în timpul construireĭ căeĭ ferate, şi e populat cu 81 locuitorĭ.

Numirea i s'a dat de la gara căeĭ ferate.

Acolo se leagă linia ferată Huşi cu linia Bîrlad-Vasluiŭ.

In această localitate s'ar fi dat bătălia între Bogdan-Vodă cu Moldoveniĭ şi Alexandru-Vodă, fiul luĭ Iliaş, care, ajutat de Leşĭ, voia să ia scaunul Domnieĭ şi să alunge pe Bogdan.

Gara-Siliştea, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, pendinte de com. Călăraşi-Vechĭ. Este situat pe cîmpul Bărăgan, lîngă gara căeĭ ferate Siliştea, de la care şĭ-a luat numele.

Garaleul, *deal*, jud. Suceava, între com. Drăguşeni, Uideşti şi Tătăruşi; forma altă dată o moşioară cu acest nume, fostă răzăşie a unuĭ oare-care Clemente, hărăzită apoĭ mănăstireĭ Probota şi maĭ apoĭ contopită de Al. Calimah, fost proprietar al moşieĭ Drăguşeni; parte e acoperită de pădure de fag şi stejar, parte cu cultură şi fînaţ.

Garaleul, *pîrîŭ*, afluent al Pîrîuluĭ-Croitoruluĭ, com. Uideşti, judeţul Suceava (1200 m.).

Garaleul, *pîrîŭ*, afluent al pîrîuluĭ Săcueni, comuna Tătăruşi, jud. Suceava (2 kil.).

Garaşul, *deal*, în com. rur. Greci, pl. Motrul-d.-j., jud. Mehedinţi.

Garbovul, *trup de pădure* a statuluĭ, în jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-j., situat în com. Şuşani şi Lungeşti, în întindere de 350 hect. şi care împreună cu trupurile Ştupina (380 hect.), Cernişorul (350 hect.) şi Lunca-Stăneştilor (440 hect.), formează pădurea Rîmeşti-Stăneşti.

Gardul, *deal*, jud. Bacăŭ, plasa Siretul-d.-s., de pe teritoriul com. Buhociul.

Gardul, *deal*, în com. rur. Grozeşti, pl. Motrul-d.-j., jud. Mehedinţi.

Gardul, *vale*, în com. rur. Grozeşti, pl. Motrul-d.-j., jud. Mehedinţi.

Gardului (Pîrîul-), *pîrîŭ*, afluent al pîrîuluĭ Suha Mică, com. Mălini, jud. Suceava.

Gardului (Valea-), *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, pe moşia Valea-Gardului, pen-

www.dacoromanica.ro

dinte de com. Văleni, plaiul Teleajenul, jud. Prahova.

Gardului (Valea-), *vale,* jud. Prahova, izvorește de la V. de dealul Predealul, com. Predealul, pl. Teleajenul, curge spre S.-V., formînd limita între com. Văleni-de-Munte și Predealul, apoĭ, eșind din com. Predealul, se îndreaptă spre V., apoĭ către S.-V. și se varsă în rîul Teleajenul.

Gardului (Valea-), *vale,* străbate în partea de E. moșiile Petrești, Șătrăreni, Crăciuneni și Jumătățeni, com. Buimăceni, pl. Jijia, jud. Botoșani.

Gardului (Valea-), *vale,* județul Dolj, pl. Jiul-d.-s., comuna Poiana.

Gardului (Vălceaua-), *vălcea,* jud. Dolj, pl. Jiul d.-s., comuna Florești, prin care trece limita de N. a comuneĭ către comuna Poiana.

Gardurile, *stînci,* jud. Neamțu, situate în stînga pîrîiașului numit Serafim, cum te suĭ de la schitul Durăul spre vîrful munteluĭ Ceahlăul; din aceste stîncĭ se revarsă o cascadă frumoasă de apă.

Gargalîcul, *com. rur.,* în jud. și pl. Constanța.

Este situată în partea de E. a județuluĭ, la 28 kil. spre N. de orașul Constanța, capitala districtuluĭ și în cea de N. a plășeĭ, la 18 kil. la E. de com. Cara-Murat, reședința plășeĭ. Comunele și cătunele învecinate cu dînsa sunt: Cara-Harman, la 7 kil., spre N.-E.; Cara-Coium, la 7 kil.; Cogeali, la 10 kil.; Mamaia, la 9 kil., spre S.-V.; Cicrîcci, la 8 kil.; Dolu-Facî, la 9 kil.; Tașăul, la 7 kil.; Palazul-Mic, la 10 kil., spre V.

Se mărginește la N. și E. cu com. rur. Cara-Harman, de care se desparte prin dealurile Gargalîc, Ciatal-Bair și Movila-Căldăriĭ; la V. și S., cu com. Cicrîcci, despărțindu-se prin dealul Tașăul-Sîrtî, valea Taș-Culac, dealul Șahman și lacul Tașăul; la S.-E., cu Marea-Neagră.

Suprafața sa este de 6523 hectare.

Principalele dealurĭ sunt: Gargalîcul, cu vîrfurile Gargalîcul-Mare (68 m.) și Gargalîcul-Mic (41 m.), la N.; Tașăul-Sîrtî, cu vîrful Eșil-Iuiuc (104 m.), la N.-V.; Șahman, cu vîrful Șahman (64 m.), la S.; aceste sunt prelungirĭ S. și S.-E. ale culmeĭ Tașăul, întinzîndu-se printre pîrîul Tașăul, lacul Tașăul și pîrîul Gargalîc; sunt cu ondulațiunĭ micĭ și acoperite cu fînețe și semănăturĭ, dominînd văile de maĭ sus, lacul și satele Șahman, Gargalîcul-Mare și Gargalîcul-Mic; culmea Cara-Harman trimite prelungirile: dealul Ciatal-Bair, cu vîrfurile Erimiuc (94 m.) și Gargalîc-Iuiuc-Bair (75 m.), la N.-E., dealul Movila-Căldăriĭ, cu vîrful Baiargic-Tepe (35 m.), la E.; aceste dealurĭ aŭ direcțiunea de la S. spre N., întinzîndu-se între pîrîul Gargalîc și Mare; sunt presărate cu movile și acoperite cu fînețe și semănăturĭ. Movilele sunt în număr de 24, grămădite maĭ cu seamă în partea d S., lîngă satul Șahman; ele sunt artificiale, maĭ toate servind ca locurĭ de sepultură saŭ puncte de observațiune.

Comuna e udată de pîrîul Gargalîcul.

Lacurĭ sunt: Tașăul, care o udă la S.; din 1200 hect. întinderea luĭ, 400 hect. aparțin comuneĭ; are în mijloc o insulă: Chiuciuc-Oda (insula - mică), acoperită cu iarbă; este puțin adînc, cu malurile înalte și stîncoase; fiind format de Mare, are apă sărată și conține aceleașĭ felurĭ de peștĭ. Ada-Ghiol (lacul-mic) în partea de S. a comuneĭ, într'o scobitură a precedentuluĭ, de care este format; are 20 hect. întindere și pește puțin. Gargalîcul, tot în partea de S. a comuneĭ, are 250 hect.; malul de V. și de E. este înalt și stîncos, cel de S. nisipos; are forma uneĭ ploșcĭ; conține apă sărată; conține peștĭ de aceleașĭ felurĭ ca și Tașăul. Aceste lacurĭ sunt formate de Mare, reprezentînd niște vechĭ golfurĭ, devenite lacurĭ prin scoborîrea nivelului Mărĭĭ. Marea-Neagră udă com. la S.-E., pe o distanță de 5 kil.; malul săŭ are o direcție de la S.-V. spre N.-E.; este înalt și spre N.-E. fiind chiar stîncos, atinge pănă la 23 m. înălțime; nu are plajă, dar are un colț, spre S.-E., numit Colțul-Bumbacu saŭ Paume; extremitatea, vîrful, poartă numirea de capul Midia.

Cătunele carĭ compun această com. sunt treĭ și anume: Gargalîcul-Mic, reședința, așezat în partea S. a comuneĭ, pe malul E. al laculuĭ Gargalîcul, la 3 kil. departe de Mare, închis și dominat la N.-E. și S. de dealul Movila-Căldăriĭ cu vîrful Bacargic-Tepe; Gargalîcul-Mare, așezat în partea centrală a comuneĭ, la 2½ kil. spre N. de reședință, pe malul stîng al pîrîuluĭ Gargalîcul, închis și dominat la N. de dealul Gargalîcul cu vîrful Gargalîcul-Mare, la E., de dealul Ciatal-Bair, cu movilele Erim-Iuc și Gargalîcul-Buiu-Iuiuc, iar la V. de dealul Tașăul-Sîrtî, cu movila Eșil-Iuiuc; Șahman, în partea S. a comuneĭ, la 2 kil. spre S.-V. de reședință, în linie dreaptă (4 kil. pe dru-

www.dacoromanica.ro

mul cel mai scurt), pe malul N. şi înalt al laculuĭ Taşăul, înconjurat de numeroase movile, mai cu seamă la N.-V. şi S.-E., la 3 kil. departe de Mare, de care e despărţită printr'o plajă largă, acoperită cu nisip şi pietriş, închis şi dominat în spre N.-V. şi V. de dealul Şahman cu movila Şahman.

Suprafaţa totală a comuneĭ este de 6523 hect., din carĭ 184 hect. ocupate de vetrele celor 3 sate, iar restul de 6339 hect. împărţit între Stat şi proprietariĭ, carĭ posedă 335 hect. şi locuitoriĭ carĭ au 6004 hect.

Populaţiunea totală în anul 1896 era de 229 familiĭ, saŭ 1096 suflete: 601 bărbaţĭ, 495 femeĭ; 636 necăsătoriţĭ, 422 căsătoriţĭ, 28 văduvĭ; ştiŭ carte 191 persoane; sunt 1061 cetăţenĭ Romînĭ, 35 supuşĭ străinĭ; 898 ortodoxĭ, 196 mahomedanĭ, 2 armenĭ; 595 agricultorĭ şi meseriaşĭ, 6 comercianţĭ, 7 cu profesiĭ libere, 143 împroprietăriţĭ, 55 neîmproprietăriţĭ; 198 contribuabilĭ.

In ceea-ce priveşte întinderea şi felul terenurilor, cele 6523 hect. ale comuneĭ se divid astfel: 254 hect. teren neproductiv (din care 184 hect. vetrele satelor, 70 hect. bălţĭ, mlaştinĭ, etc.); 6269 hect. teren cultivabil (tot al locuitorilor); 1689 hect. teren necultivat (239 hect. ale Statuluĭ cu proprietariĭ, 1450 hect. ale locuitorilor); 52 hect. viĭ (26 hect. ale Statuluĭ cu proprietariĭ, 26 hect. ale locuitorilor).

Sunt în com. 184 plugarĭ, avînd 106 pluguri cu boĭ, 170 care şi căruţe (168 care cu boĭ, 2 căruţe cu caĭ); 28 maşinĭ de secerat, 1 maşină de vînturat. Sunt în total 71 puţurĭ şi fîntînĭ.

Pescuitul în balta Gargalîcul şi Marea-Neagră este una din principalele ocupaţiunĭ ale locuitorilor, dinprĕună cu creşterea vitelor. Sunt în com. 11490 capete de vite, din carĭ: 527 caĭ, 913 boĭ, 3 bivolĭ, 12 asinĭ, 9831 oĭ, 39 capre, 160 rîmătorĭ.

In com. sunt 11 morĭ de vînt.

Comerciul, care se face prin gara Murfatlar, la 23 kil. spre S.-V. de com., de către 7 comercianţĭ (cîrciumarĭ), constă în import de lucrurĭ de manufactură, unelte agricole şi export de cereale, peşte, oĭ, lănurĭ, etc.

Budgetul comuneĭ este de 7316 leĭ la venitурĭ şi 4417 leĭ la cheltuelĭ.

Căĭ de comunicaţie sunt pe lacul Gargalîcul cu luntrele; apoĭ căĭ comunale ce duc la satele învecinate: Cara-Harman, Taşăul, Mamaia, etc.

Biserică este una singură în cătunul Gargalîcul-Mic, cu hramul S-ţiĭ Împăraţĭ; are 10 hect. de la Stat; e întreţinută de com. şi deservită de 1 preot, 2 dascălĭ, 1 cîntăreţ.

Şcolĭ sunt 2: una în cătunul Gargalîcul-Mic şi alta în Gargalîcul-Mare, cu 1 învăţător şi 1 învăţătoare, cu 90 elevĭ înscrişĭ (66 băeţĭ, 24 fete).

Gargalîcul, *lac*, în pl. şi jud. Constanţa, pe teritoriul comuneĭ rurale Gargalîcul, situat în apropierea Mărĭĭ, în dreptul capuluĭ Midia şi în partea de E. a plăşeĭ şi cea S.-E. a comuneĭ; are o întindere de 200 hect.; o adîncime medie de 10 metri şi forma uneĭ pere cu coada spre N.; nu comunică cu Marea; în el se varsă pîrîul Gargalîcul şi se deschide valea Taş-Culac; pe marginea luĭ sunt multe pescăriĭ (cherhanale), al căror venit aparţine Statuluĭ; la N. se află satul Gargalîcul-Mic; este închis la V. de dealul Şahman, cu vîrful săŭ Şahman (64 metri) şi la E. de dealulMovila-Căldăreĭ, cu vîrful săŭ (de S.) Bacargic-Tepa (35 metri).

Gargalîcul, *pîrîŭ*, în jud. şi pl. Constanţa, pe teritoriul com. rur. Gargalîcul; ia naştere din partea de N.-V. a satuluĭ Gargalîcul-Mare şi se îndreaptă spre V., avînd o direcţie generală de la N. la S. Străbate tot satul Gargalîcul-Mare şi după un curs de $3^1/_2$ kil. se varsă în lacul Gargalîcul.

Gargalîcul, *vale*, în jud. şi pl. Constanţa, com. Gargalîcul, întinzîndu-se de la movila Gargalîc-Buiuc Iuiuc pănă la lacul Gargalîcul, mergînd paralel cu dealul Movila-Căldăreĭ, care este la E. de ea, avînd o direcţiune generală de la N. la S.; prin această vale curge pîrîul Gargalîcul şi merge drumul comunal Gargalîcul-Mare-Gargalîcul-Mic. Se deschide în lacul Gargalîcul, avînd o lungime de 5 kil.

Gargalîcul, *movilă*, jud. şi pl. Constanţa, la hotarul com. rur. Cara-Harman şi Gargalîcul; este vîrful cel mai înalt al dealuluĭ Movila-Căldăreĭ, pe culmea căruia se află, avînd 75 metri şi dominînd satul Gargalîcul-Mare; este acoperită cu verdeaţă.

Gargalîcul-Mare, *sat*, în jud. şi pl. Constanţa, cătunul com. Gargalîcul; e aşezat pe valea şi pîrîul cu acelaşi nume, la izvorul săŭ; este închis la E. de dealul Movila-Căldăreĭ, cu vîrful săŭ Gargalîc-Buiuc-Iuiuc (75 m.) şi situat în partea de E. a pl. şi cea centrală a com., avînd o suprafaţă de 2893 hect., dintre carĭ 66 hect. sunt ocupate numaĭ de vatra satuluĭ. Po-

www.dacoromanica.ro

pulaţiunea, maĭ toată compusă din Turcĭ, este de 84 familiĭ, saŭ 454 suflete, ocupîndu-se cu agricultura şi pescăria.

Gargalîcul-Mic, *sat*, în jud. şi pl. Constanţa, cătunul de reşedinţă al com. rur. Gargalîcul; e situat în partea de E. a pl. şi în partea maĭ mult de S. de cît centrală a com. Este aşezat pe marginea laculuĭ cu acelaşi nume şi închis la E. de dealul Movila-Căldăreĭ şi dominat de movila Bacargic-Tepe (35 m.). Suprafaţa sa este de 2798 hect., din carĭ 65 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ. Populaţiunea, turcească este de 81 familiĭ, saŭ 487 suflete, ocupîndu-se maĭ ales cu pescăria. Drumurĭ comunale pleacă unul spre N. la Gargalîcul-Mare ($2^1/_2$ kil.), altul spre N.-E. la Cara-Harman, al treilea spre N.-V. şi care se bifurcă, unul ducînd la Taşaul şi altul la Şahman şi al patrulea spre N., care duce la Cara-Coium.

Gargheta, *munte*, pe teritoriul com. Păuleşti, pl. Vrancea, jud. Putna; de aci izvoreşte pîrîul Dălhăteasa.

Garvan, *sat*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, cătunul com. Văcăreni, aşezat în partea de N. a pl. şi a com., pe malul drept al Gîrleĭ-Marĭ, la $2^1/_2$ kil. spre N.-V. de reşedinţa Văcăreni. Satul are o întindere de 82 hect. şi o populaţie de 73 familiĭ, saŭ 312 suflete, toţi Romînĭ veniţĭ din Transilvania şi Romînia. Pămîntul este în mare parte mlăştinos şi acoperit cu bălţĭ, de aceea ocupaţiunea principală a locuitorilor este pescuitul. Printr'însul trece un drum comunal Văcăreni-Azaclîul. In partea de N.-E. a satuluĭ se află monumentul comemorativ, ridicat cu ocazia trecereĭ Dunăreĭ de către Ruşĭ în 1877.

Garvan, *vîrf* al dealuluĭ Garvan-Bair, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Garvan, şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Cuiugiuc, situat în partea de S. a pl. şi a com., la 2 kil. spre S.-V. de satul Garvan. Are o înălţime de 170 m., dominînd prin înălţimea sa văile Cuiugiuc-Ceair şi Demenci-Cari-Culac-Ceair, precum şi 2 drumurĭ comunale: Gîrliţa-Cuciuc-Cainargi şi Carvan-Cuciuc-Cainargi.

Garvan, *vîrf*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comuneĭ Garvan, aşezat pe ultimele ramificaţiunĭ N. ale dealuluĭ Garvan-Bair, tocmaĭ la locul de întîlnire al văilor Demecian-Cala-Ceair cu Cuiugiuc-Ceair, pentru a forma valea Burun-Ceair. Are o înălţime de 170 metri şi este aşezat în partea de S. a pl. şi cea de S.-V. a com. E acoperit cu stufişurĭ.

Garvan-Bair, *deal*, in jud. Constanţa, pe teritoriul com. rur. Garvan, şi anume pe acela al cătunuluĭ Garvanul-Mare, în partea de N. a Bulgarieĭ şi în partea de S. a comuneĭ; are o direcţie de la N.-V. către S.-E. şi merge printre văile Cuiugiuc-Ceair şi Demecian-Cala-Ceair. Maĭ mult de jumătate este acoperit cu pădurĭ, iar restul cu stufişurĭ.

Garvan-Ceair, *vale*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Garvan; se desface din poalele nordice ale dealuluĭ Garvan; se îndreaptă spre N., avînd o direcţie generală de la S. spre N.; trece prin satul Garvanul-Mic, şi, după ce a brăzdat partea de S. a plăşeĭ şi a comuneĭ, se uneşte cu valea Cara-Culac, spre a forma împreună valea Saila, saŭ maĭ bine zis valea Cuiu-Iuculuĭ, care se deschide în iezerul Galiţa.

Gaspar, *lac*, în trupul Hulubeşti, pe proprietatea Strîmba-d.-j., a d-luĭ Gr. Grădişteanu, din pl. Cîlniştea, jud. Vlaşca.

Gaura-Feteĭ, *loc* restrîns între stîncĭ uriaşe, pe unde se strecoară apa Cerna din lunca Cerneĭ. Aci, ca şi la Corcoaia, se vede o potecă săpată în piatră.

Acest loc este în plaiul Cerna, jud. Mehedinţi.

Aci se crede de popor că a fost locuinţa Milostivelor în timpul cînd Iorgovan a omorît balaurul ce cauzase atîtea nenorocirĭ poporuluĭ romîn.

Iată cum povesteşte poporul de la munte aceasta: In jurul munteluĭ Oslea, era zvîrcolit un balaur, cum n'a maĭ fost pe pămînt. El înconjura de maĭ multe orĭ muntele, şi cînd îĭ era foame, întindea capul în ţară, înghiţea turme întregĭ de oĭ, pluguri cu oamenĭ cu tot, căruţe cu caĭ, etc. Din cauza stricăciunilor ce pricinuia, Iorgovan îşĭ propuse ca să-l omoare şi într'o uriaşă luptă îl răpuse.

Gaura-Feteĭ, *pichet de graniţă*, la munte, pe apa Cerneĭ, în plaiul Cerna, jud. Mehedinţi.

Gaură (Malul-cu-), *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Bălăneşti, cât. Faţa-luĭ-Nan; în interioriul săŭ are o adîncă grotă, unde şi-aŭ găsit azil, în 1821, maĭ mulţĭ refugiaţĭ.

Gaureana, *sat*, în jud. Roman,

www.dacoromanica.ro

pl Siretul-d.-s., com. Strunga, spre N. de băile Strunga și la o depărtare de 3 kil. de ele. Are 34 familiĭ, saŭ 164 suflete, din carĭ 13 contribuabilĭ. Știŭ carte 16 persoane; locuesc în 35 case.

Sunt 44 vite marĭ cornute.

Spre E. de acest sat, pe un deal, sunt carierĭ de piatră. Acest sat ținea înainte de 28 Ianuarie 1886 de desființata com. Criveștĭ.

Gaureana, *deal*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Strunga, spre S.-E. de satul Gaureana. Are cariere de piatră.

Gavana, *pădure*, pe moșia statuluĭ Bucecea, com. Călinești, jud. Botoșani. Are o suprafață de 98 hect.

Gavanul, *sat*, în jud. Tutova, pl. Similia, com. Buda, spre N.-E. de satul Buda. Are 185 locuitorĭ și 56 case.

Gavanul, *deal*, spre N. de satul Jora, com. Buznea, pl. Cîrligătura, jud. Iași.

Gavanul, *deal*, în com. Girovul, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu.

Gavanul, *deal*, spre E. de satul Ioneasa, jud. Suceava.

Gavanul, *pădure*. Vezĭ Urlați, pădure, com. Vîrful-Cîmpuluĭ, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Gavanul, *pădure*, de diferite esențe, care îmbracă dealul cu acelașĭ nume, jud. Suceava.

Gavanul, *pîrîŭ*, afluent al pîrîuluĭ Mediasca, în com. Ciumulești, jud. Suceava.

Gavanul, *pădure*, pe moșia Hapăĭ, com. Vîrful-Cîmpuluĭ, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Gavătul, *tîrlă*, cam la 6 kil. spre S. de satul Scorțarul-Noŭ, pe muchea platouluĭ de N., lîngă tîrla Tobesculuĭ, din com. Scorțarul-Noŭ, jud. Brăila. Această tîrlă are 2 case cu 5 loc. Vite: 2 caĭ, 40 vite marĭ cornute, 820 oĭ și 6 rămătorĭ.

Gavra, *munte*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, de pe terit. com. Moinești.

Gavra, *pădure*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, situată în partea de N. a tîrguluĭ Moinești, aparținînd Băncel-Naționale.

Gavriliță, *moșie*, situată pe valea Călmățuiuluĭ-Sec, în raionul com. Liești, pl. Bîrladuluĭ, jud. Tecuciŭ.

Gavriloaia, *deal*, pe teritoriul satuluĭ Chișcăreni, com. Șipotele, pl. Bahluiul, jud. Iași.

Gavriloaia, *baltă*, formată din vărsarea Prutuluĭ, lîngă satul Frăsuleni, com Sculeni, pl. Braniștea, jud. Iași.

Găbărești, *sat*, cu 20 familiĭ, jud. Argeș, pl. Topologul, face parte din com. rur. Golești.

Găbrieni, *sat*, cu 87 familiĭ, jud. Argeș, pl. Topologul, pendinte de com. rur Alimănești-Poenari. Acest sat se numea maĭ înainte Alimănești-de-Jos.

Are o biserică, cu hramul Adormirea, avînd un preot și un cîntăreț.

Găbureștĭ, *cătun*, în jud. Neamțu, com. Vadurile, pl. Piatra-Muntele.

Găbunea, *măgură*, jud. Olt, situată pe vălceaua Vediței; servă de cap la 3 hotare: Perieți, Mierlești și Valea-Merilor.

Găcioaia, *lac*, în jud. Ialomița, pl. Borcea, insula Balta, pe teritoriul comuneĭ Șocariciul.

Gădăi, *mahala*, în com. rur. Șovarna-d.-j., plaiul Cloșani, jud. Mehedinți.

Gădăi, *vale*, în com. rur. Șovarna-d.-j., plaiul Cloșani, jud. Mehedinți.

Gădeni, *pîrîŭ*, afluent al Săscuțeĭ-Micĭ, în com. Sasca, jud. Suceava.

Gădești, *deal*, în jud. Tutova, pl. Simila, com. Bogdana, spre V. de satul Bogdana; e acoperit cu viĭ.

Gădești, *trup de pădure* de salcie și tufă, pe proprietatea Parapani, com. Arsache, pl. Marginea, jud. Vlașca, situat pe valea Dunăreĭ.

Găești, *com. urb.*, jud. Dîmbovița, pl. Cobia, situată la 28 kil. spre S. de Tîrgoviște, pe o cîmpie, lîngă calea ferată București-Vîrciorova și pe locul unde se încrucișează șoseaua județeană Tîrgoviște-Găești-Vlașca cu șoseaua națională București-Pitești. Cîmpiile dimprejurul Găeștilor se numesc: Cîmpia-Argeșuluĭ, a Boangeĭ, a Gorgoteĭ și a Catargioaiceĭ. In raionul comuneĭ Găești este helești Bobeanca și lacurile Balta și Ochiul. Găești este udat aproape prin centrul său de pîrîul Răstoaca, peste care sunt două podețe; iar în partea de N. a comuneĭ curge pîrîul Potopul, peste care este un pod. Găești se compune din treĭ suburbiĭ: Catanele, Găești-

www.dacoromanica.ro

d.-s. și Găești-d.-j., cu o populație de 2470 locuitorĭ, din carĭ cîțĭ-va Evreĭ. In Găești sunt 12 strade: Cătunele, Mîndrila, Găești-d.-s., Vaidiasca, Bobeanca, Fusescu, Ulița-Gărei, Strada-Nouă, Cioflecul, Străoști, Strada-Tîrgoviștei și Strada-București. Găești este reședința judecătorieĭ de ocol și a mediculuĭ de arondisment al plășilor Cobia și Dîmbovița. In acest orășel se află: o stație telegrafică al căruĭ venit pe 1896—97 a fost de leĭ 10955, banĭ 40; o stație de cale ferată; șase bisericĭ întreținute de enoriașĭ; două școlĭ primare urbane, una de băeți și alta de fete, instalate într'un local frumos, cumpărat de com. dela fostul director al institutuluĭ «Lumina» din Găești, D. R. Cordescu, cu prețul de 70000 leĭ; o moară de apă și una de aburĭ, în care se fabrică făină. In Găești se țin 2 bîlciurĭ anuale, la 20 Iulie și 8 Septembrie. Găești, afară de grîŭ și porumb, produce pe cîmpiile sale tutunul cel maĭ bun din Romînia. Pănă la anul 1832 a fost capitala județuluĭ Vlașca, care în urmă s'a mutat la Giurgiu. După strămutarea capitaleĭ țăreĭ dela Tîrgoviște la București, la 1716, și după arderea Tîrgoviștei, capitala județuluĭ Dîmbovița a fost în Găești provizoriŭ pănă la restaurarea Tîrgoviștei. Găești se învecinește: la E., cu com. Dragodana; la V., cu Gura-Foiĭ și Bădulești; la N., cu Cobia și la S., cu Ionești. De Ionești se desparte prin rîul Argeșul, de Cobia și Dragodana, prin pîrîul Potopul și de Gura-Foiĭ și Bădulești, prin cîmpia Sîngerișul. Cu comunele vecine Gura-Foiĭ, Bădulești și Cojocarul se leagă prin șoseaua națională București-Pitești, cu Dragodana și Ionești se leagă prin șoseaua județeană Tîrgoviște-Vlașca, iar cu Cobia, prin șosea vecino-comunală.

Găești, *stație de dr.-de-f*, jud. Dîmbovița, pl. Cobia, com. Găești, pe linia București-Pitești, pusă în circulație la 13 Sept. 1872. Se află între stațiile Mătăsarul (11.3 kil.) și Leordeni (16.3 kil.). Înălțimea d'asupra niveluluĭ mărĭ 184m.41. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 324085 leĭ, 55 banĭ.

Găgeanca, *trup de pădure*, a statuluĭ, jud. Prahova în întindere de 106 hect., care, împreună cu trupurile: Drumul-Băicoiuluĭ (67 hect.), Degerați (62 hect.) și Gura-Cumetriĭ (185 hect.), formează pădurea Misleanca.

Găgeanca, *vale*, jud. Vîlcea, com. Stănești, pl. Oltul-d.-j. Se varsă în rîul Cerna, în raionul acesteĭ comune.

Găgeasca, *pădure*, pe teritoriul moșieĭ Găgești, com Găgești, pl. Gîrlele, jud. Putna, în întindere de 370 hectare, aparținînd locuitorilor răzeșĭ din Găgești.

Găgeni, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-j., formată din 2 cătune: Găgeni și Gomicetul. E situată pe valea rîuluĭ Cerna, la 40 kil. de capitala județuluĭ și la 15 kil. de a plășeĭ.

Are o populație de 200 familiĭ, saŭ 434 suflete (200 bărbați și 234 femeĭ); locuesc în 220 case.

In com. e o biserică. Locuitoriĭ, carĭ sunt moșnenĭ și se ocupă cu agricultura, desfac produsul munceĭ lor la Drăgășani și Craiova.

Vite sunt: 50 boĭ, 4 caĭ, 20 vacĭ, 50 capre și 100 oĭ.

Cînd timpul e prielnic se fabrică aci 1500 decalitri țuică.

Toată com. are 103 hect. pămînt. E brăzdată de dealurile Cerna și Aldumireasa, și udată de rîul Cerna.

Veniturile și cheltuelile comuneĭ sunt în suma de 900 leĭ anual.

Găgeni, *sat*, face parte din com. rur. Băicoiul, pl. Filipești, jud. Prahova. Are o populație de 44 locuitorĭ (23 bărbați și 21 femeĭ). Cade în partea de S.-E. a comuneĭ.

Găgeni, *sat*, face parte din com. rur. Păulești, pl. Tîrgușorul, jud. Prahova. Are o populație de 461 locuitorĭ (225 bărbați și 236 femeĭ). Aci e o biserică, reparată la anul 1888 de enoriașĭ.

Găgeni, *sat*, face parte din com. rur. Găgeni, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea.

Găgeni, *deal*, în raionul com. Găgeni, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea, pe care se cultivă 42 hect., 50 ariĭ, vie.

Găgeni, *moșie*, a statuluĭ, jud. Prahova, pendinte de mănăstirea Mislea, care pe periodul 1885—95 s'a arendat cu 7550 leĭ anual.

Găgeni (Sforile-) (Stupina-Călugăreasca), *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Vintileanca, fostă proprietate a statulnĭ, pendinte de schitul Ciolanul.

Găgeni-de-Jos, (Gîșteni, Moșneni-Brezeni), *cătun*, de reședință, al com. Vintileanca, jud. Buzăŭ, cu 130 locuitorĭ și 33 case.

Găgeni-de-Jos (Frații-Bre-

www.dacoromanica.ro

zeni), *moşie*, în jud. Buzău, com. Vintileanca, căt. Găgeni-d.-j., din care: 450 hect. arătură, 300 izlaz şi 150 fîneaţă.

Găgeni-de-Sus (Ghisdăvăţul, Braşoveanca, Futeşti), *cătun.*, al com. Vintileanca, jud. Buzău, cu 80 locuitorĭ şi 23 case.

Găgeni-de-Sus (Ghisdăvăţul, Păcleanca), *moşie*, în jud. Buzău, com. Vintileanca, căt. Găgeni-d.-s., de 560 hect., din care 330 hect. arăturĭ, 50 hect. fîneaţă, 62 hect. suhat, restul izlaz şi sterp.

Găgeni-Vintileanca, *com. rur.* Vezĭ Vintileanca.

Găgeşti, *com. rur.*, în partea de S. a pl. Mijlocul, jud. Fălciu, mărginită la N. cu com. Urdăreşti; la S., cu jud. Tutova; la E., cu com. Bozia şi la V., cu com.: Urdeşti, Jigalia, Suletea şi o parte din Epureni, din judeţul Tutova. Prin mijlocul eĭ trece pîrîul Elanul. Este formată din satele: Găgeşti, Peicani şi Jurcani, ce se maĭ numesc şi Brăiteni saŭ Grozeşti, aşezate pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Elanul, pe o suprafaţă cam de 4597 hect., din care 1447 hect. proprietatea locuitorilor. Are o populaţie de 185 familiĭ, saŭ 738 suflete, din carĭ 185 contribuabilĭ.

Aci se află o şcoală; 4 bisericĭ.

Budgetul com. este de leĭ 2845, banĭ 25 la venitурĭ şi de leĭ 2719, banĭ 53 la cheltuelĭ.

Animale: Vite marĭ cornute 885, oĭ 4388, caĭ 91 şi porcĭ 285.

Găgeşti, *com. rur.*, în pl. Gîrlele, jud. Putna.

Comuna Găgeşti se compune din cătt.: Chetroasa, Cucueţi-de-sub-Măgura, Găgeşti (unde e şi primăria com.) şi Vităneşti-de-sub-Măgură, carĭ Găgeşti, sunt situate una lîngă alta, toate pe malul drept al Putneĭ.

Distanţa com. de reşedinţa sub-prefectureĭ e de 13 kil., iar de capitala jud. de 19 kil.

Pe teritoriul acesteĭ com. se formează micile pîrîiaşe Pietroasa şi Vărvănoaia, care se varsă în rîul Putna.

Populaţiunea com., după cel din urmă recensămînt, e de 460 familiĭ, cu 1875 suflete, 950 bărbaţi, 925 femeĭ; 482 agricultorĭ, 5 meseriaşĭ, 3 fabricanţĭ, 31 comercianţĭ, 3 cu profesiunĭ liberale, 86 muncitorĭ şi 12 servitorĭ.

Ştiŭ carte 125 bărbaţĭ şi 126 femeĭ.

Sunt 3 bisericĭ parohiale, din care una, cu hramul Sf. Voevozĭ în cătt. Găgeşti, a doua, cu hramul Sf. Voevozĭ, în cătt. Vităneşti, a treia, cu hramul Sf. Nicolae, în Chetroasa şi una filială, cu hramul Sf. Treĭ-Ierarchĭ, în Cucueţi.

Este o şcoală mixtă construită de com. şi frecuentată de 43 copiĭ (37 băeţĭ, 6 fete), din 208 copiĭ (108 băeţĭ, 100 fete) în vîrstă de şcoală.

Budgetul comuneĭ este la venitурĭ de 5172,86 leĭ şi la cheltuelĭ de 4943,95 leĭ.

Locuitorĭĭ posedă: 49 pluguri de lemn, 15 pluguri de fier şi 3 morĭ de apă; 290 boĭ, 60 vacĭ, 20 caĭ, 500 oĭ, 30 capre şi 300 porcĭ.

Se cultivă viea pe o întindere de 66 hect.

Industria şi comerciul se practică de către 9 cîrciumarĭ şi 1 comerciant de mărunţişurĭ, 1 cărăuş, 2 brînzarĭ, 1 cizmar, 3 dogarĭ şi 15 fabricanţĭ de rachiŭ.

Găgeşti, *sat*, în partea de N. a comuneĭ Găgeşti, pl. Mijlocul, judeţul Fălciu, aşezat pe malul drept al pîrîuluĭ Elanul, pe o suprafaţă de 831 hect, din carĭ 115 hect. proprietatea locuitorilor. Are o populaţie de 48 familiĭ saŭ 194 suflete, din carĭ 48 contribuabilĭ.

Este reşedinţa comuneĭ. Are o şcoală înfiinţată în 1883, frecuentată de 33 elevĭ; o biserică, făcută la 1872, deservită de un preot şi 2 dascălĭ.

Găgeşti, *cătun*, în com. cu acelaşĭ nume, pl. Gîrlele, judeţul Putna.

Este aşezat pe malul drept al Putneĭ, lîngă cele-l'alte sate carĭ formează comuna.

Are o biserică parohială, cu hramul Sf. Voevozĭ; o şcoală mixtă, construită de comună şi frecuentată de 22 copiĭ (18 băeţĭ, 4 fete), din 103 copiĭ (46 băeţĭ, 57 fete) în vîrstă de şcoală.

Satul Găgeşti are o vechime de peste 200 de anĭ. El se întîmpină într'un document din 1700, în care un anume Vasile e condamnat să plătească de şugubina în pămînt Vorniculuĭ însărcinat cu cercetarea: «eŭ neputînd găsi pe nime să giure într'acela chip şi neavînd cu altă cu ce plăti, am căzut la dumnealuĭ cu mare rugăminte şi i-am dat dumisale treĭ pog. de vie pe dealul Ţifeştilor din sus la Pucueşti, în ţinutul Putneĭ, care viĭ sunt alăturea cu viile preotuluĭ Solomon de Găgeşti».

In 1803, satul Găgeşti aparţinea mănăstireĭ Mera.

Găgiana, *lac*, la 2 kil. spre S. de satul Gropeni, jud. Brăila, unit cu Privalul-Satuluĭ, în partea de N., prin privalul Stăncuţa.

www.dacoromanica.ro

Găgianul, *vechie numire a com.* Conchirleanca, jud. Buzău.

Găgianul, *sub-divizie a cătunului* Cochirleanca, din com. Cochirleanca, jud. Buzău.

Găgianul, *moşie*, în jud. Buzău, comuna Cochirleanca; are 1160 hect.; pe dînsa se face întinse semănăturĭ.

Găgiosul, *vale*, în jud. Buzău, com. Păltineni, cătunul Fundul-Nehoiuluĭ; se scurge în pîrîul Nehoiul.

Găgiuleşti, *sat*, pendinte de comuna Sineşti, pl. Mijlocul, jud. Olt, situat în partea de N. a comuneĭ, pe lîngă gîrla Plapcea. Are 220 locuitorĭ, maĭ toţĭ moşneniĭ.

Aci e o biserică vechie.

Vite sunt: 72 boĭ, 48 vacĭ, 24 caĭ, 250 oĭ, 30 capre şi 78 porcĭ.

Găgîiul, *sat*, pendinte de com. rur. Căpreni, pl. Amaradia, judeţul Dolj. E situat pe malul drept al Amaradieĭ, la $2^1/_2$ kil. de Căpreni-d.-j., cătunul de reşedinţă al comuneĭ.

Comunicaţia se face prin şoseaua judeţeană Craiova - Căpreni, care pune satul în legătură la N. cu Căpreni-d.-j., iar la S. cu Ciorari.

Găguleşti, *cătun*, pendinte de com. Suţeşti, jud. Brăila, situat la E. de com. şi la 5 kil. de reşedinţa eĭ. Suprafaţa satuluĭ e de 10 hect., avînd 72 case.

Are o populaţie de 61 familiĭ, saŭ 286 suflete: 133 bărbaţĭ, 153 femeĭ; 121 căsătoriţĭ, 155 necăsătoriţĭ; 37 ştiŭ carte.

Vite sunt: 395 vite marĭ cornute, 140 caĭ, 790 oĭ şi 82 rîmătorĭ.

Găguţul, *munte*, la E. de com. Sinaia şi Comarnicul, pl. Peleşul, jud. Prahova.

Găguţul, *proprietate* a Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti, fostă pendinte de mănăstirea Sinaia, plaiul Peleşul, jud. Prahova, care împreună cu moşiile Muntele, Gagul şi Valea-Rea, cu o întindere de 820 hect., s'aŭ arendat cu 2800 leĭ anual.

Găhania, *munte*, în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani, com. rur. Cloşani, hotarul cătunuluĭ Motrişorul; intră în regiunea dealurilor şi este şi loc cultivabil.

Găiceana, *com. rur.*, jud. Tecuciŭ, pl. Berheciuluĭ, compusă din 11 cătune: Găiceana, Ghilovești, Huţul, Lunca, Marginea, Pietroasa, Popeşti, Recea, Ungureni, Valea-Moriĭ şi Zlătăreasa.

E situată în partea de N.-V. a judeţuluĭ, la o distanţă de 64 kil. departe de capitala jud.

Privită din Dealul-Ochenilor, ne înfăţişează o frumoasă privelişte: tîrguşorul Găiceana la mijloc, iar satele pendinte, aşezate în semi-cerc în partea vestică, se întind pănă în fundul văeĭ, unde este satul Ungureni, locuit numaĭ de Ungurenĭ, în partea de N.

In Găiceana este reşedinţa sub-prefectureĭ pl. Berheciuluĭ.

Are o populaţie de 590 familiĭ, saŭ 2110 suflete, din carĭ 485 contribuabilĭ.

In com. se află 2 şcolĭ: una în Găiceana şi a doua în satul Huţul. Cea din Găiceana datează de la 1868. Localul e propriŭ, de zid, în stare bună. Se frecuentă de 78 copiĭ (62 băeţĭ şi 15 fete), din carĭ 6 Evreĭ. Numărul copiilor în vîrstă de şcoală sunt 251 (123 băeţĭ şi 128 fete).

In comună se maĭ află 5 biserică: în Găiceana, Huţul, Ghilovești, Valea-Moriĭ şi în Zlătăreasa, deservite de 3 preoţĭ cu 5 cîntăreţĭ.

Vite sunt: 460 boĭ, 845 vacĭ, 370 viţeĭ, 63 caĭ, 750 oĭ, 1651 porcĭ, 95 capre, 26 bivolĭ.

Suprafaţa terenuluĭ cultivabil e de 1219 hect.

Veniturile şi cheltuelile comuneĭ sunt de 6163 leĭ.

Comuna e brăzdată de dealurile: Dealul-Mare la V., formînd limita de V. a satelor: Recea, Opreşti, Făgădăul, şi străbătută de văile: Huţul, Larga, Găiceana, cu pîrîul care poartă acelaşĭ nume.

Şoseaua ce vine din Tecuciŭ străbate tîrguşorul Găiceana; de aci se împarte la satele ce se află la V., iar o parte continuă spre N. prin satele Recea, Valea-Moriĭ, Huţul şi Ghilovești, iar de aicĭ trece în jud. Bacăŭ. O şosea ce vine din satul Ocheni trece şi ea prin comună.

Intre satele Popeşti şi Zlătăreasca a fost în vechime o biserică, care, se zice, s'a scufundat cu totul în pămînt, rămîind în loc o groapă care se vede şi astăzĭ şi căreia poporul îĭ zice La-Ţintirim.

Comuna se mărgineşte la N. cu jud. Bacăŭ, la S. cu com. Condrăcheşti, la E. cu com. Vultureni şi la V. cu comuna Corbasca.

Găiceana, *tîrguşor*, face parte din com. cu acelaşĭ nume, jud. Tecuciŭ. Situat în centrul com. pe o vale. Aicĭ este reşedinţa sub-prefectureĭ şi a primărieĭ.

Are o populaţie de 22 familiĭ, saŭ 87 suflete. Maĭ toţĭ locuitoriĭ sunt Evreĭ şi se ocupă cu comerciul.

Este o şcoală frecuentată de 77 copiĭ (63 băeţĭ şi 14 fete);

www.dacoromanica.ro

o biserică, cu hramul Sf.-Treime, rezidită la 1838 de Alexandru Sturdza Miclăușanul.

Astăzĭ, fiind crăpată și zidul amenințînd se cadă, nu se maĭ face într'însa serviciul divin.

Tîrgușorul este întemeiat de 70 anĭ.

Maĭ poartă și numele de Beciul, care se aude și astăzĭ la locuitoriĭ din împrejurime.

Găiceana, *pîrîŭ*, jud. Tecuciŭ, curge la E. de tîrgul Găiceana, trece în com. Vultureni și se varsă în Berheciul.

Găiceana, *vale*, jud. Tecuciŭ, începe de la satul Huțul, continuă în partea de E. a com. Găiceana, pănă în Valea-Berheciuluĭ. Pe această vale curge pîrîul cu acelașĭ nume.

Găidariul, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j., com. Dealul-Noŭ, așezat pe dealul Căcăreaza și pe Pîrîul-Sărățiĭ. Are 39 familiĭ, saŭ 155 suflete.

In sat se află o biserică, zidită de enoriașĭ la anul 1879; o cîrciumă.

Vite sunt: 5 caĭ, 83 vite marĭ cornute, 37 porcĭ și 15 capre.

Găidariul, *moșie*, jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j., com. Dealul-Noŭ.

Găidariul, *pădure*, jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j., com. Dealul-Noŭ, foioasă, (stejarĭ, fagĭ și alte esențe), cu o întindere de 107 hect.

Găina, *munte*, pe moșia Borca, jud. Suceava, com. Mădeiul.

Găina, *vale*, jud. Vîlcea, com. Dobriceni, pl. Ocolul.

Găina, *vălcea*, spre E. de schitul, din com. Ceptura, pl. Cricovul, jud. Prahova.

Găina (Vîrful-), *munte*, situat în partea de N. a com. Brebul, pl. Prahova, jud. Prahova.

Găinari, *cătun*, în jud. Putna, com. Nistorești, pl. Vrancea. Este așezat pe malul pîrîuluĭ Năruja, între comunele Herăstrăul și Năruja.

Are o populațiune de 156 suflete, carĭ locuesc în 40 case.

Găinari, *vale*, pe moșia Brăești, com. Brăești, pl. Coșula, jud. Dorohoiŭ.

Găinariul, *vale*, pe moșia Avrămeni, com. Avrămeni, pl. Bașeul, jud. Dorohoiŭ.

Găinațul, *pădure* de moliftĭ și fagĭ, supusă regimuluĭ silvic, pe munțiĭ Găinațul-Mare și Găinațul-Mic, com. Lerești și Nămăești, pl. Dîmbovița, județul Muscel, în întindere de 1000 hectare.

Se învecinește la E. cu Grădișteanul; la S., cu Piscul-Caluluĭ; la E., cu Fîntîneaua și la V. cu Rîul-Tîrguluĭ.

Găinațul-Mare, *munte*, la N.-E. de com. Lerești, plaiul Dîmbovița, jud. Muscel. Aci sunt mulțime de stîne în carĭ se fabrică brînză, unt și urdă.

Găinațul-Mic, *munte*, la S. de Găinațul-Mare, com. Nămăești, plaiul Dîmbovița, jud. Muscel.

Găină, *pîrîŭ*, jud. Suceava, izvorește din dealul Țifla și se varsă în Bistrița. Udă com. Fărcașa pe o lungime de 2500 m.

Găinăria, *iaz*, pe moșia Rînghilești, com. Rînghilești, jud. Botoșani; are o suprafață de 22 hectare.

Găinăria, *iaz*, pe moșia Dîngeni, com. Dîngeni, pl. Jijia, județul Botoșani.

Găinăria, *iaz*, în valea Găinăria, com. Deleni, pl. Coșula, județul Botoșani.

Găinăria, *vale*, în partea de N. a dealuluĭ Lutul-Galben, com. Deleni, pl. Coșula, jud. Botoșani.

Găinărieĭ (Dealul-), *deal*, pe teritoriul com. Săveni, pl. Bașeul, jud. Dorohoiŭ; se întinde de la V. spre E., în lungul pîrîuluĭ Bașeul.

Găinărieĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, curge din Dealul-Găinărieĭ, formează valea cu acelașĭ nume, pe teritoriul com. Săveni, pl. Bașeul, jud. Dorohoiŭ și se varsă în pîrîul Bodeasa.

Găinărieĭ (Valea-), *vale*, între dealurile Bozieni și Bodeasa, comuna Săveni, pl. Bașeul, jud. Dorohoiŭ.

Găinărițeĭ (Iazul-), *iaz*, pe moșia Dămileni, com. Ibănești, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ, în suprafață de 9 hect., 31 ariĭ. Conține racĭ și peștĭ.

Găineĭ (Valea-), *vale*, izvorește din Negrași, com. Cacova și se varsă în rîul Cacova, tot în raionul acesteĭ comune, pl. Ocolul, jud. Vîlcea.

Găineĭ (Vălceaua-), *vălcea*, județul Dolj, pl. Jiul-d.-Mj., com Podari, prin care trece limita de S. a com. către com. Livezile.

Găinești, *sat*, cu 50 fam., jud.

www.dacoromanica.ro

Argeş, pl. Gălăşeşti; face parte din com. rur. Deagul.

Găineşti, *sat*, jud. Suceava, pe moşia şi în com. Mălini, care face parte din Domeniul Coroanei. Înşirat pe ţărmurile pîrîului Suha-Mică, are 299 familii, saŭ 1191 suflete: 612 bărbaţi şi 579 femei (9 străini). Locuesc în 252 case.

Contribuabilí sunt 227.

Vatra satului ocupă 299 fălci. Improprietăriţi la 1864 şi 1881 sunt 19 fruntaşi, 112 pălmaşi şi 79 codaşi, stăpînind 675 fălci.

Drum principal e numaĭ acel ce duce la Mălini (13 kil.).

Are o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, clădită şi înzestrată de onor. Admin. Domen. Coroanei în anul 1888, avînd un preot şi un cîntăreţ şi fiind împroprietărită cu 17 fălci.

Este o şcoală rurală mixtă, condusă de un învăţător plătit de stat, înfiinţată în 1865, frecuentată de 59 elevi, din 100 copii în vîrstă de şcoală şi împroprietărită cu 6½ fălci, cu local propriu noŭ, în bune condiţiuni, construit şi înzestrat cu atenanţe, atelier, bibliotecă şi tot ce trebue unei şcoale, de Administraţia Domeniului Coroanei.

In 1803, Găineşti, a mănăstirei Slatina, avea 50 liuzi, plătind 748 lei bir anual.

Găinuşca, *sat*, jud. Argeş, pl. Piteşti, cu 170 locuitori; face parte din com. rur. Săpata-d.-s.

Găiseni, *com. rur.* şi *sat*, jud. Dîmboviţa, pl. Bolintinul, situată pe cîmpie, pe malul stîng al rîului Argeş, spre S. de Tîrgovişte. Găiseni este comuna cea maĭ despre S. a jud. Dîmboviţa şi maĭ depărtată de Tîrgovişte. In raionul acesteĭ com. se află un lac. Este udată spre E. de rîul Răstoaca, peste care este un pod al locuitorilor, care trece la cîmp; iar spre V. este udată de Argeş, peste care este un pod cu taxă, al proprietăţeĭ Căscioarele, din jud. Vlaşca.

Această com. se compune din două cătune: Cărpenişul şi Găiseni, cu o populaţiune de 2000 locuitori. Produce cereale multe, avînd şi o moară pe apa Răstoaca.

In com. se află: o mănăstire care poartă tot numele de Găiseni, întreţinută de Eforie; două biserici, întreţinute de enoriaşi; o şcoală rurală.

Găiseni se învecineşte: spre E., cu Floreşti, jud. Ilfov, de care se desparte prin pădure şi pîrîul Răstoaca; spre V., cu com. Căscioarele, jud. Vlaşca, despărţindu-se prin Argeş; spre N., cu Potlogi, Romînesti şi Poiana-Lungă, şi spre S., cu com. Stoeneşti şi Palanga, jud. Vlaşca.

In marginea pădureĭ de lîngă com. Găiseni sunt 3 fîntîni cu apă minerală, din carí una este cu zid împrejur, unde se află o cruce cu Izvorul-Tămăduireĭ şi cu icoana Maiceĭ-Domnului.

Găiseni, *mănăstire*, întreţinută de Eforia Spitalelor, lîngă satul cu acelaşi nume, jud. Dîmboviţa.

Găitoacii (Dealul-), *ramură de deal*, care se întinde spre S. de dealul care înconjură în partea de E. com. Creţeşti, pl. Crasna, jud. Fălciŭ.

Găiţa, *com. rur.*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, situată între com. Făcăeni şi Vlădeni.

Teritoriul com. se întinde din Dunăre, spre V., prin insula Balta şi cîmpul Bărăgan, pe o suprafaţă de 3200 hect., din carí 2500 hect. baltă, 100 hect. izlaz, 200 hect. pădure şi numaĭ 400 hect. pămînt de cultură. Este proprietatea statului, fostă pendinte de mănăstirea Slobozia, arendată pe periodul 1885—95 cu 21100 leĭ.

S'aŭ împroprietărit aci 142 locuitorí.

Teritoriul com. este udat de Dunăre, de Borcea şi de braţele (privalele): Săltava, Calul, Rogoazele, Gurbiniciul, Repejorul şi Vîlga şi de lacurile: Frumosul, Butoiul, Fundul-Garduluí, şi Giminelele.

Se compune dintr'un singur sat, situat pe malul stîng al Borceĭ, spre N. şi alăturat de satul Făcăeni.

Populaţiunea com. este de 209 familiĭ, saŭ 113 suflete: 562 bărbaţi şi 551 femeĭ; 1100 Romînĭ, 8 Grecĭ, 3 Bulgarĭ şi 2 Unguri; 1111 creştinĭ ortodocşi şi 2 catolicĭ; 230 agricultorĭ, 4 meseriaşi, 12 comercianţi, 7 cu profesiuni libere, 14 muncitorĭ şi 8 servitorĭ.

Ştiŭ carte 77 persoane.

Este o şcoală mixtă, frecuentată de 57 elevi şi 7 eleve, condusă de un învăţător retribuit de stat şi comună; o biserică deservită de 1 preot şi 2 dascăli, plătiţi de comună.

Vite: 1296 boi, 447 caĭ, 682 oi, 28 bivolĭ şi 1154 rîmătorĭ.

Gălăşeşti, *plasă*, la S.-E. jud. Argeş. Se mărgineşte la N. cu pl. Piteşti şi parte cu jud. Dîmboviţa, de care este despărţită prin rîul Argeş; la E., cu jud. Dîmboviţa; la S., cu jud. Vlaşca şi la V., cu pl. Cotmeana, de care este în parte despărţită de rîul Teleorman. Plasa Gălăşeşti este udată în tot lungul eĭ de rîurile Neajlovul şi Drîmbovnicul, şi la capătul despre S.-V. de rîul Teleorman. Terenul este şes, iar

www.dacoromanica.ro

prin mijlocul plășeĭ se întinde Cîmpul-Găvana, un platoŭ coprins între rîurile Teleorman și Drîmbovnicul, și care intră până în jud. Vlașca.

Intinderea totală a plășeĭ Gălășești este de 132698 pogoane (=66349 hect.), din care 39359 pogoane cultivabile, 18947 pogoane pădure și 37929 pogoane necultivabile (1865).

In plasă sunt 22 com. rur., formate din 57 sate și cătune cu 4625 case și 14 bisericĭ.

Populația este de 21578 suflete, din carĭ 4765 contribuabilĭ.

Reședința plășeĭ a fost în com. rur. Furdueștĭ, iar după unirea acesteĭ plășĭ cu pl. vecină Cotmeana (1882), reședința ambelor plășĭ este în com. rur. Costești, unde este și judecătoria de pace pentru amîndouă plășile. Plasa Gălășești este traversată în tot lungul eĭ de la N. la S. de șoseaua județeană Pitești-Giurgiŭ, cu care se unesc maĭ multe șosele comunale. Pămîntul este maĭ puțin producător în partea de N. a plășeĭ și maĭ bun în partea de S., despre jud. Vlașca.

Ca industrie în plasă nu sunt de cît morĭ idraulice și cîte-va morĭ cu aburĭ.

Totalul budgetelor comunale aŭ fost în anul 1887 — 88 de 65662 leĭ la venitурĭ și de 59111 leĭ la cheltuelĭ.

Statul posedă în această plasă (împreună cu plasa Cotmeana) 5 proprietățĭ cu un venit anual de 28945 leĭ și 4039 pogoane pădure.

Gălășești, *com. rur.*, în apropierea rîuluĭ Argeș, jud. Argeș, pl. Pitești, la 10 kil. de com. rur. Bîscovul-Fleștĭ, reședința subprefectureĭ, și la 13 kil. de Pitești. Se compune din 6 sate: Albeasca, Aniță, Berendeĭ, Croitori, Lenculești și Popești, cu 448 suflete, din carĭ 25 locuitorĭ Țigani.

In com. este o biserică vechĭe, deservită de un preot, un cîntăreț și un paracliser; o școală primară rurală.

După o publicație oficială (1887), această com. numără 96 contribuabilĭ și are un budget de 1084 leĭ la venitурĭ și de 1597 leĭ la cheltuelĭ.

Numărul vitelor a fost în anul 1887 de 373 vite marĭ (363 boĭ și vacĭ, 10 caĭ) și de 200 vite mărunte (62 oĭ, 4 capre și 134 rîmătorĭ).

Comuna și-a luat numirea după familia boerilor Gălășești, care este foarte vechĭe. In o pădure, care este pe teritoriul acesteĭ com., sunt ruinele uneĭ bisericĭ începute, dar neterminate. Se zice că pe vremea răzmiriții(1821), atît boerĭĭ Gălășești, proprietarĭĭ cît și locuitorĭĭ sătenĭ, s'aŭ ascuns în acea pădure unde aŭ șezut până ce s'aŭ liniștit turburările. In urmă drept recunoștință către Dumnezeŭ aŭ și început a zidi pe locul unde fuseseră ascunșĭ, o biserică, care însă nu s'aŭ terminat.

Gălășești, *sat*, cu 80 familiĭ, saŭ 286 suflete, jud. Argeș, pl. Gălășești; face parte din com. rur. Țuțulești-Gălășești.

In acest sat se află o biserică, cu hramul Inălțarea-Domnuluĭ, deservită de un preot și un cîntăreț.

Gălășești, *si.işte*, în jud. Bacăŭ, pl. Siretul d.-j., com. Pănceștĭ. A fost aci cătun, care în vechime se maĭ numea și Dealul-Mazililor.

Gălășești-Țuțulești. Vezĭ Țuțulești-Gălășești, jud. Argeș.

Gălăteni-Moșteni, *com. rur.*, în jud. Vlașca, pl. Glavaciocul, compusă din cătunele: Gălăteni Mitropolieĭ, Grădișteanca, Gălăteni-Moșteni, Șoricești, Rîndurica și Dobrogostea. Este situată pe coasta stîngă a văeĭ Cleniță, la N.-V. județuluĭ și formează limita de V. despre Teleorman. Departe de București, de 78 kil.; de Giurgiu, de 60 kil. și de Obedeni, reședința plășeĭ Glavaciocul-Neajlovul, de 27 kil.

Are o populație de 568 familiĭ, saŭ 1874 suflete, din carĭ 425 contribuabilĭ.

Sunt 3 bisericĭ: una la Gălăteni-d.-s. saŭ Moșteni, cu hramul Sf. Dumitru, clădită la 1844, cu 2 preoțĭ și 2 dascălĭ; a doua la Gălăteni-Mitropolieĭ, clădită de locuitorĭ, cu ajutorul Mitropolieĭ, de care ținea cînd s'a zidit, are 1 preot și 1 dascăl; a treia la Gălăteni, cu hramul Sf. Gheorghe, zidită la 1852 de locuitorĭ, cu 1 preot și 1 dascăl.

Sunt 2 școlĭ: una la Gălăteni-Mitropolieĭ și a doua la Gălăteni-Moșteni. Cea d'intîiŭ, mixtă, cu 4 clase și a doua cu 6 clase, conduse de 2 învățătorĭ.

Vite sunt: 1600 boĭ și vacĭ, 42 bivolĭ și bivolițe, 600 caĭ, 20 asinĭ, 1400 oĭ, 40 capre și 800 rîmătorĭ.

In comună sunt 8 cîrciumĭ.

Pe aci trece șoseaua județeană care merge spre Alexandria și șoseaua spre Negreni, la Pitești.

Apa Cleniță servă de pescuit și din vărsăturile eĭ se produc lăculețe, în care se topește cînepă.

Aci se află 126 hect. pădure pe trupul moștenilor.

Gălăteni-Mitropolieĭ, *cătun*, pendinte de com. Gălăteni-Moșteni, pl. Glavaciocul, jud. Vlașca,

www.dacoromanica.ro

situat pe coasta stîngă a apeĭ Cleniţa, numit ast-fel pentru că, înainte de secularizarea averilor mănăstireștĭ, ţinea de Mitropolia din Bucureşti. Azĭ aparţine statuluĭ.

Are un venit anual de 12000 l.

Suprafaţa totală a moşieĭ este de 450 hect.

S'a dat la 1864 locuitorilor, în număr de 76, o suprafaţă de 340 hect.

Aci este o biserică, clădită la 1760 de locuitorĭ cu ajutorul Mitropolieĭ şi care e slujită de 1 preot şi 2 dascălĭ; o şcoală mixtă, cu 4 clase, condusă de un învăţător. In 1888 a fost frecuentată de 29 băeţĭ, din numărul de 60 copiĭ în vîrstă de şcoală.

Acest cătun este în josul comuneĭ maĭ spre Dunăre.

Sunt 2 cîrciumĭ.

Gălăteni-Moşteni, *cătun,* pendinte de com. cu acelaşĭ nume, pl. Glavaciocul, jud. Vlaşca, situat pe valea Cleniţa, între Gălăteni-Mitropolieĭ şi Gălăteni-Sf.-Gheorghe, la extremitatea comuneĭ despre N. S'a numit astfel pentru că aparţinea moştenilor, vechĭ proprietarĭ aĭ moşiilor Mitropolieĭ şi aĭ Sfîntuluĭ Gheorghe, dăruită după timpurĭ tot din trupul moştenilor.

Sunt 220 contribuabilĭ.

Suprafaţa moşieĭ moştenilor este de 1780 hect., din care 126 hect. pădure. Are un venit de 48000 leĭ.

In cătun este o şcoală, făcută de zid, cu 6 clase, condusă de un învăţător şi e frecuentată de 55 băeţĭ şi 12 fete, din numărul de 180 copiĭ în vîrstă de şcoală; o biserică, cu 1 preot şi 2 dascălĭ, zidită la 1844; 3 cîrciumĭ.

Gălăteni-Sf.-Gheorghe, *cătun,* pendinte de com. Gălăteni-Moşteni, jud. Vlaşca, numit ast-fel pentru că înainte de secularizare aparţinea bisericeĭ Sf. Gheorghe din Bucureşti, dăruit după vremurĭ de moşteniĭ. O dată cu secularizarea a trecut în posesiunea statuluĭ, care şi el a vîndut-o.

După cum se stăpînea înainte de 1847, moşia are o suprafaţa de 400 hect., din care s'a dat la 60 locuitorĭ, conform legeĭ rurale din 1864, 185 hect. Are un venit anual de 9000 l.

Aci este o biserică, zidită la 1855, de locuitorĭ, cu 1 preot şi 2 dascălĭ; 2 cîrciumĭ.

Proprietarul a făcut aci case, pătule şi magaziĭ bune.

Gălăţeanul, *sat,* cu 70 familiĭ, jud. Argeş, pl. Piteşti; face parte din com. rur. Poiana-Laculuĭ.

Gălăţuiul, *lac,* în jud. Ialomiţa, plasa Borcea, situat spre V. de lacul Călăraşi, în apropiere de satul Rasa. Partea de S. a laculuĭ comunică cu braţul Botul, printr'un gît pe care se face leasă pentru prinderea peşteluĭ; iar partea de N., de lîngă satul Găunoşi, poartă numele de Potcoava. Aicĭ se face întinsă pescuire. Pe marginea de S. a acestuĭ lac se găsesc urme de întăririĭ militare.

Gălbăzeni, *sat,* în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Călugăreni, situat pe valea pîrîuluĭ Largul, între satul Coroiul şi Brînzeni.

Are o populaţie de 38 familiĭ, saŭ 148 suflete: 60 bărbaţĭ, 88 femeĭ; 78 necăsătoriţĭ, 60 căsătoriţĭ, 10 văduvĭ.

Ocupaţiunea de căpetenie a locuitorilor este plutăria.

Gălbeaza, *colină,* în jud. Buzăŭ, com. Cărpiniştea, căt. Valea-Păruluĭ; izlaz.

Gălbinaşi, *sat,* face parte din com. rur. Lămoteşti-Gălbinaşi, pl. Negoeşti, jud. Ilfov. Este situat la S.-E. de Bucureşti, pe ţărmul stîng al rîuluĭ Dîmboviţa, înconjurat de păduriĭ. Aci este reşedinţa primărieĭ.

Se întinde pe o suprafaţă de 1015 hect., cu o populaţie de 288 locuitorĭ.

D-na Smaranda Rasti are 800 hect. şi locuitoriĭ 215 hect. Proprietarul cultivă 777 hect. (23 izlaz). Locuitoriĭ cultivă tot terenul (8 hect. izlaz).

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală mixtă, frecuentată de 13 elevĭ şi 8 eleve, cu întreţinerea căreia statul şi com. cheltuesc anual 1400 leĭ. Pentru construcţia localuluĭ, d-na Smaranda Rasti a oferit terenul necesar.

Aci se face în luna Septembrie un tîrg de vite şi obiecte.

In raionul satuluĭ e un heleşteŭ.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 275 şi al celor micĭ de 1122.

Gălbinaşul, *cătun* de reşedinţă al comuneĭ Tăbărăşti, judeţul Buzăŭ, cu 540 locuitorĭ şi 113 case.

Gălbinaşul, *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Tăbărăşti, căt. Gălbinaşul. Are 1250 hect., din carĭ: 800 hect. arabile, 210 hect. izlaz, 20 hect. fîneaţă, 65 hect. crivina Cotul-Băcanuluĭ, restul zmîrc şi sterp.

Gălbinaşul (Cureaua-), (Săgeata-Vechie, Iliasca, Poenăreasa), *sfoară de moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Tăbărăşti, căt. Gălbinaşul. Are 157 hect., toate arabile.

www.dacoromanica.ro

Găleata, *cătun*, în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-s., com. rur. Broșteni.

Găleata, *vale*, în com. rur. Broșteni, pl. Motrul-d.-s., jud. Mehedinți.

Găleșoaia, *cătun*, al comunei Stejărei, pl. Ocolul, jud. Gorj, în partea de S.-E. a comunei, situat pe o vale numită Găleșoaia, și lîngă dealul cu același nume.

Are o suprafață de 200 hect., din carî: 40 hect. pădure, 25 hect. izlaz, 20 hect. fînețe, și 115 hect. arabile.

Are o populație de 80 familiî, saŭ 195 suflete, din carî 100 contribuabilî.

Comunicația se face prin șoseaua comunală care o pune în legătură cu cătunele din vecinătate.

In apropierea cătunuluî trece rîul Tismana.

Are o biserică de lemn, fondată de locuitorî pe la anul 1810 și deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Gălești, *sat*, cu 65 locuitorî, jud. Argeș, pl. Pitești; face parte din com. rur. Poiana-Laculuî.

Gălești, *sat*, face parte din com. Hurueștî, pl. Berheciul, jud. Tecuciŭ, situat pe coasta dealuluî cu acelașî nume, la 7 kil. și 70 m. departe de reședința com. Cade la S. com., între satul Prădăiașul la V. și dealul Hurueștî, la E. Teritoriul satuluî este de 93 hect.

Are o populație de 45 familiî, saŭ 134 suflete. Locuesc în 30 case.

Locuitoriî sunt împroprietăriți la 1864 și stăpînesc 35 hect.

Are o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, făcută de Nicu Gălescu la anul 1712, după cum se citește din inscripția ce se află d'asupra ușeî bisericeî.

Aicî a fost schit de maicî care s'a desființat.

Satul și-a luat numele de la fostul proprietar Nicu Gălescu. Inainte se numea Prădăiașul.

Găletarilor (Valea-), *vale*, com. Băești pl. Olteț-ul-d.-s., jud. Vîlcea; se varsă în pîrîul Dobricea.

Gălineștilor (Dealul-), *deal*, pe moșia Hilișeul-Gafencu, com. Hilișeul, pl. Coșula, jud. Dorohoiŭ.

Găltofani, *sat* de moșnenî, cu 79 locuitorî, jud. Argeș, pl. Oltul; face parte din com. rur. Bălcești.

Are o biserică, cu hramul Adormirea, cu 1 preot și 1 cîntăreț.

Găltofani, *sat*, jud. Argeș, pl. Oltuluî, pendinte de com. rur. Stoiceni-Pleșoiul.

Găltofani, *sat*, cu 26 locuitorî moșnenî, jud. Argeș, pl. Topologul; face parte din com. rur. Bîrsești-Bercioiul.

Găluşcă, *deal*, în jud. Iași, pl. Bahluiul, com. Cepleniță.

Găluşcă, *iaz*, jud. Botoșani, pl. Jijia, com. Todireni.

Găluşcă, *iaz*, în partea de S. a satuluî Telejna, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ.

In acest iaz se varsă pîrîul Chioaia.

Gămani, *cătun*, com. Tetila, plaiul Novaci, jud. Gorj, la N. cătunuluî Lăzărești.

Situat pe loc șes, are o întindere de 100 hect., din carî 20 hect. arabile, 40 hect. fînețe, 35 hect. pădure și 5 hect. vatra satuluî.

Are o populație de 19 familiî, sau 100 suflete, din carî 10 contribuabilî.

Locuitoriî posedă: 5 pluguri, 22 care cu boî; 100 vite marî cornute, 120 oî, 6 caî și 20 capre.

Comunicațiunea cu cătunele vecine se face pe șosele comunale și drumurî de care.

Gămanul, *pisc*, la 1 kil. de com. Prundeni, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea.

Gămăceşti, *sat*, face parte din com. rur. Berevoești-Ungureni, plaiul Nucșoara, jud. Muscel.

Acest sat se maî numește și Plăiașul.

Are o populație de 28 familiî, saŭ 96 suflete, (44 bărbați și 52 femeî).

Rîul Bratia udă partea de E. a acestuî sat. Locuitoriî s'aŭ împroprietărit pe moșia statuluî Vieroșul și aŭ 24 hect. pămînt bun, iar restul impropriŭ pentru orî-ce cultură.

Gămălia, *munte*, jud. Prahova, pl. Teleajenul, com. Drajna-d.-j., acoperit cu pădurî seculare de fagî și brazî. Are și pășunî bogate.

Gămeşti, *sat*, în jud. Dîmboviță, pl. Dîmboviță-Dealul, căt. com. Hulubești.

Gândeşti, *localitate*, în jud. Prahova, pl. Vărbilăul, com. Vărbilăul, unde rîul Slănicul se varsă în rîul Vărbilăul.

Găneasa, *com. rur.*, la E. plășeî Olteț-ul-Oltul-d.-s., jud. Romanați, formată din satele: Găneasa (450 loc.), Gănesuica și Cornețul (218 loc.) și situată în

www.dacoromanica.ro

fața Slatineĭ, în valea rîuluĭ Corneșul, unde se întretae șoseaua Corabia Rîul-Vaduluĭ cu șoseaua Slatina-Craiova, 7 kil. departe de Slatina, 15 kil. de Balș și 32 kil. de Caracal.

Altitudinea terenuluĭ d'asupra niveluluĭ mărĭĭ este de 125 m. Are o populație de 175 familiĭ, saŭ 668 suflete: 339 bărbațĭ și 329 femeĭ; 338 căsătorițĭ și 330 necăsătorițĭ. Știŭ carte 75 persoane, nu știŭ 593.

Sunt 148 contribuabilĭ.

Budgetul com. pe 1886/87 a fost de 1852 leĭ la venitурĭ și de 1786 leĭ la cheltueliĭ.

Are: 4 stabilimente comerciale; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, clădită la 1791 de Elena Vlădoianu și acum deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ.

Găneasa (Găneasca), *sat*, face parte din com. rur. Moara-Domnească, pl. Dîmbovița, jud. Ilfov. Este situat la N.-E. de București, pe malul stîng al văeĭ Pasărea. Aci este reședința primărieĭ.

Se întinde pe o suprafață de 185 hect., cu o populație de 301 locuitorĭ. Proprietatea e a locuitorilor.

Are o biserică, cu hramul Intrarea în biserică; o școală mixtă, frecuentată de 28 elevĭ.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 313 și al celor micĭ de 434.

Găneni, *sat*, jud. Suceava. Vezĭ Pleșești-Ganiĭ.

Gănescul, *iaz*, pe moșia Corlăteni, com Corlăteni, pl. Coșula, jud. Dorohoiŭ.

Gănesuica, *cătun*, al com. Găneasa, pl. Olteț-Oltul-d.-s., jud. Romanați.

Gănești, *com. rur.*, în jud. Covurluiŭ, pl. Horincea, a doua com. în direcție S.-N. din valea Horinceĭ, la depărtare de 84 kil. de Galați. Se mărginește la N.-E. cu com. Blăgești (jud. Tutova) și cătĭ Vădeni, (com. Rogojeni); la S., cu Cavadinești; la N., cu Prodănești și la V., cu Slivna. Pe lîngă pîrîul Horincea, udă com. pîrîiașele Fîntîna-Mare și Recea. Două cătune fac parte din comună: Gănești (reședința) și Comănești, amîndouă aproape una de alta, în cît se confundă într'un singur sat. Maĭ era în vechime și un cătun cu numele Cristești, dar azĭ e cu totul împreunat cu cele-l'alte.

Comuna Gănești este locuită de răzeșĭ. Are 501 familiĭ, saŭ 2046 suflete: 1072 bărbațĭ, 947 femeĭ; 1075 necăsătorițĭ, 861 căsătorițĭ, 110 văduvĭ. Locuesc în 457 case. Știŭ carte 367 persoane.

Sunt 361 contribuabilĭ.

Situația teritoriuluĭ Găneștilor e maĭ mult coastă de deal întreruptă cu rîpĭ, prea puțin loc șes; compoziția pămîntuluĭ, argiloasă și nisipoasă. Suprafața întreguluĭ teritoriŭ e de 2210 hect., din carĭ 1441 pămînt arabil, 100 imaș, 2 fîneață, 184 viĭ, 13 grădinĭ, 450 vatra satuluĭ, cu livezĭ și restul pămînt sterp.

Vite sunt 2118, din carĭ: 548 boĭ, 279 vacĭ, 90 juncĭ, 35 junce, 18 gonitorĭ, 15 gonitoare, 46 mînzațĭ, 86 mînzate, 24 viței, 66 caĭ, 47 ĭepe, 6 mînzĭ; 560 oĭ, 6 capre, 291 rîmătorĭ.

Sunt: 3 cîrciumĭ; o moară cu aburĭ și 2 de vînt.

Locuitoriĭ posedă 200 stupĭ cu albine.

Casele Gănești lor sunt înconjurate de grădinĭ cu pomĭ roditorĭ.

Budgetul com. are la venitурĭ 4500 leĭ, iar la cheltueliĭ 4227 leĭ.

Bisericĭ sunt 4: Sf. Gheorghe, din 1881; Sf. Nicolae-d.-j., din 1857; Sf. Nicolae-d.-s., tot din 1857 și Sf. Voevozĭ (Comănești), din 1796. Com. întreagă constitue o parohie, cu catedrala Sf. Nicolae, deservită de un preot paroh, un preot ajutor și 4 cîntărețĭ.

Sunt 2 școlĭ: una de băeți și alta de fete; școala de băeți e frecuentată de 90—96 copiĭ.

Gănești datează din timpurĭ depărtate. In anul 1741, Octombrie 2, Grigorie G. Ghica dă căpitanuluĭ Ioan Giușcă voie să aducă 4 oamenĭ străinĭ, spre plata ospitalității ce a dat Domnuluĭ și suiteĭ sale la moșia sa Gănești, din ținutul Covurluiuluĭ, cînd Ghica-Vodă, plecînd de la Roșieni, a fugit la Galați spre a nu fi prins de oștile luĭ Münich. Acelor 4 oamenĭ le acordă Vodă scutire, cum se exprimă Domnitorul în hrisovul respectiv, «de toate dăjdiile și angariile cîte ar fi în Țara Domnieĭ mele, numaĭ la vremea hîrtiilor să aibă a da de om cîte un ughiŭ».

Din acest sat e dar obîrșia familieĭ Giușcă, din care se trage și Toma Giușcă, înființătorul și întîiul profesor al școaleĭ Domnești din Galați.

Gănești, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Mijlocul, compusă din patru cătĭ.: Făurești, Pasatești, Tunari și Biserica. Și-a luat numele de la vechea familie boerească, Găneștiĭ, care aŭ avut locuință aci și care aŭ înființat'o.

Este situată pe valea rîuluĭ Olteț, la 67 kil. de capitala județuluĭ și la 37 kil. de a plășeĭ. Inainte vreme casele din sat eraŭ risipite pe vălcele, acum s'aŭ așezat la linie.

www.dacoromanica.ro

Are o populație de 286 familiĭ, saŭ 1077 suflete: 533 bărbați și 544 femeĭ, în care intră și două familiĭ de Țigani. Locuesc în 312 case. Știŭ carte 80 bărbați. Contribuabilĭ sunt 264.

In comună sunt două bisericĭ: una în mahalaua Făurești și alta în mahalaua Biserica. Prima s'a fondat de către răposatul Ghimpețeanul în anul 1847 și a doua de către Ion Gănescu, în anul 1812. Cea d'întîiŭ nu s'a maĭ reparat, cea din urmă s'a învelit de comună pe la anul 1854. Amîndouă sunt de zid, frumos lucrate.

Afară de agricultură, 8 locuitorĭ se maĭ ocupă cu olăria. Eĭ desfac produsul munceĭ lor la bîlciurile din Zătreni, Otetelișul și satele vecine.

Maioritatea locuitorilor sunt moșneni; 32 s'aŭ împroprietărit la 1864 pe moșiile Ghimpețeanul, Boicescul, Tetoianul și Strâchinescul, cînd li s'aŭ dat 80 hect. pămînt.

Vatra satuluĭ, cu izlaz și locurĭ de muncă, are 2500 hect.

Veniturile comuneĭ se urcă la 1838 leĭ anual și cheltuelile la 1393 leĭ.

E brăzdată de dealurile: Seciuluĭ, Artanuluĭ și Strîmbeĭ, și udată de văile: Bălșoiul, Artanul, Ruginosul, Peștenița și Strîmba.

Găneşti, *sat*, reședința comuneĭ, cu acelașĭ nume, pl. Horincea, jud. Covurluiŭ; numără 1556 suflete, are 3 bisericĭ și 2 școlĭ.

Găneşti, *sat*, în partea de S.-E. a com. Buznea, pl. Cîrligătura, județul Iași, situat între dealurile: Budeanul, Scaiul și Prosia, printre carĭ trece Pîrîul-Velniței. Are o populație de 121 familiĭ, saŭ 569 suflete; o biserică, zidită la 1834 de A. Manolache, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală, înființată la 1868, frecuentată de 46 elevĭ, și casele proprietățeĭ.

La răsărit de satul Gănești, pe coasta de E. a dealuluĭ Budeanul, se află urmele unuĭ sat ce se numea Draga, în care se zice că ar fi existat două crîșme, una cu numele Dorul-în-Deal și alta Draga-în Vale, și că acest sat a durat pănă în anul 1849, cînd proprietarul moșieĭ Buznea, N. Mavrocordat, a strămutat locuitoriĭ în satul noŭ Buznea. Tot în satul Draga, se zice că a fost din vechime o mănăstire, cu maĭ multe chiliĭ pentru călugărĭ.

Numărul vitelor e de 812 capete, din carĭ: 302 vite marĭ cornute, 28 caĭ, 425 oĭ și 57 rîmătorĭ.

Găneşti, *sat*, făcînd parte din com. Retevoești, plaiul Nucșoara, jud. Muscel. Are o biserică de lemn, deservită de 1 preot.

Găneşti, *mahala*, din com. rur. Sinești, pl. Olteț-ul-d.-s., județul Vîlcea.

Găneşti, *deal*, în raionul com. cu acelașĭ nume, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea, pe care se cultivă 33 hect. vie.

Găneşti, *iaz*, în mărime de 12 hect., în marginea satuluĭ Gănești, com. Buznea, pl. Cîrligătura, jud. Iași, format de Pîrîul-Velniței, între dealurile Budeanul și Lăcătușeni.

Găneşti, *pîrîŭ*. Vezĭ Buda, pîrîŭ, com. Brăești, plasa Cîrligătura, jud. Iași.

Găneşti, *vale*, în jud. Iași, com. Buznea, pl. Cîrligătura; se întinde între dealurile: Budeanul, Scaiul, Bivolul, Prosia, Lăcătușeni și Beciul.

Găniacul, *deal*, în com. rur. Cireșul, pl. Cerna, jud. Mehedinți.

Găojani, *com. rur.*, județul Olt. Vezĭ Valea-Merilor.

Gărăgăul, *com. rur.*, în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, în partea de N.-E. a plășeĭ, situată pe partea stîngă a Pîrîuluĭ-Cîineluĭ. Are două sate: Golășei, situat la N.-E. cătunuluĭ de reședință și Gărăgăul.

Se învecinește la N. cu comuna Necșești, din pl. Teleormanuluĭ; la S., cu com. Vîrtoapele-de-Sus; la E., cu com. Netoți și la V., cu com. Sfințești.

Suprafața com. cu a moșiilor de pe dînsa este de 2800 hect., din care 97 hect. pădure.

Proprietarĭ principalĭ sunt: principesa Elena Massalsky, posedînd 850 hect. arabile; dl G. Ghețu, posedînd 125 hect. arabile și 25 hect. pădure și d-na Anghelina Golășescu, avînd 70 hect. arabile.

Populațiunea este de 269 familiĭ, saŭ 1028 suflete, din carĭ 235 contribuabilĭ.

Locuitorĭ împroprietăriți sunt în număr de 133, din carĭ 101 din com. Gărăgăul pe 363 hect. și 22 din cătunul Golășei pe 65 hect. Terenul este accidentat.

Numărul vitelor este de 2350 capete, din carĭ: 556 vite marĭ cornute, 121 caĭ, 1547 oĭ, 30 capre și 96 porcĭ.

Budgetul comuneĭ este de leĭ 5087,75 la venitурĭ și de leĭ 4551,13 la cheltuelĭ.

Are o școală, frecuentată de 31 elevĭ; o biserică, în cătunul Gărăgăul, deservită de un preot și un cîntăreț.

www.dacoromanica.ro

Sunt 2 morĭ, una cu aburĭ și alta pe apa Cîineluĭ.

Comuna Gărăgăul se leagă prin șosele vecinale cu com. Vîrtoapele la depărtare de 4 kil. spre S.; cu com. Necșești, din pl. Teleorman, la 2 1/2 kil. spre N.; cu comuna Sfințești, spre V., la 6 kil.; iar la E. cu com. Netoți la o depărtare de 4 kil.

Comuna se găsea așezată odinioară maĭ spre E., într'o vălcea care poartă și azĭ numele de Gărăgăul-Vechiŭ.

Gărăgăul, *moșie*, în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ. Aparține maĭ multor proprietarĭ printre carĭ și moștenĭ; cea maĭ mare parte este însă a principeseĭ Elena Massalsky.

Gărbovățul, (Gărbovățul-de-Jos, saŭ **Gîrbovățul-de-Motru)**, *com. rur.* și *sat,* în jud. Mehedinți, pl. Ocolul, la 57 kil. de orașul Turnul-Severin, așezat pe valea pîrîuluĭ Satul, care se varsă în rîul Coșuștea.

Inainte, ținea de com. rur. Corcova; iar actualmente formează com. rur. singură, avînd 93 contribuabilĭ, din 600 locuitorĭ, locuind 130 case.

Are o biserică, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, la care deservesc 1 preot și 2 cîntărețĭ; o școală condusă de 1 învățător, frecuentată de 40 elevĭ.

Budgetul comuneĭ are la venitурĭ leĭ 808, iar la cheltuelĭ leĭ 587.

Vite: 270 vite marĭ cornute, 12 caĭ, 360 oĭ și 300 rîmătorĭ.

Com. Gărbovățul are o șosea care o leagă cu șoselele Corcovul. Rîurile carĭ o udă sunt: Coșuștea, care trece prin partea de S. și Pîrîul-Satuluĭ.

Dealurile principale care străbat comuna sunt: Dealul-Gărbovățuluĭ, Domogletul și Seliștiuța.

Văĭ: Valea-Mare, Valea-Gloduluĭ și Valea-Corcoviței.

Se mărginește: la E., cu com. Corcova; spre S., cu com. Ruptura; spre V., cu com. Ercea și Lupșea; iar spre N., cu com. Imoasa.

Gărbovățul, *deal,* în com. rur. Gărbovățul, pl. Motrul-d.-s., județul Mehedinți.

Gărbovul, *pîrîŭ,* în com. rur. Cleanovul, pl. Dumbrava, jud. Mehedinți.

Gărcea, *sat,* jud. și pl. Argeș; face parte din com. rur. Bunești.

Gărdanul, *deal,* acoperit cu viĭ, jud. Mehedinți, pl. Ocolul d.-s., com. rur. Șimianul.

Gărdanul, *deal,* în com. rur. Băsești, plaiul Cerna, jud. Mehedinți.

Gărdanul, *pîrîŭ* și *valc,* în com. rur. Băsești, plaiul Cerna, jud. Mehedinți.

Gărdăneasa, *cătun,* în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, com. rur. Ponoarele. Are o frumoasă biserică de zid, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ.

Gărdeanca, *vale,* pe moșia Păltinișul, com. Păltinișul, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ.

Gărdești, *com. rur.,* în jud. Teleorman, pl. Teleormanuluĭ, situată pe Valea-Cîineluĭ. Se mărginește la N. cu hotarele comuneĭ Ciolănești-din-Vale; la S., cu ale Necșeștilor și ale Netoților; la E., cu teritoriul comuneĭ Deparați-Hîrlești și la V., cu com. Ciurari, din pl. Tîrguluĭ, de care este aproape. Are 3 cătune: Gărdești, Belciugul și Căzăneasa.

Aspectul comuneĭ este determinat, pe lîngă Valea-Cîineluĭ, pe care se află situată, încă de treĭ vălcele carĭ poartă denumirile următoare: Valea-Cuculuĭ, la N. comuneĭ; o ramificație din Valea-Teleormăneluluĭ la N.-E.; apoĭ Valea-Petrișuluĭ, despre N.-V. In cât. Belciugul se află și un helești.

Suprafața com., dimpreună cu moșiile de pe dînsa, este cam de 1600 hect. Proprietarĭĭ principalĭ sunt: Moștenitorii Marcu Ghinopolu din Grecia cu 450 hect. pămînt arabil și 120 hect. pădure pe moșia Belciugul; Eforia Spitalelor Civile din București, cu 350 hect. pămînt arabil și 130 hect. pădure.

Pe proprietatea Belciugul sunt împroprietărițĭ 44 locuitorĭ, iar în cât. Gărdești, 68 locuitorĭ, pe 463 hect.

Populațiunea este de 1154 suflete (674 în Gărdești, 315 în Belciugul și 165 în Căzăneasca).

Contribuabilĭ sunt 416.

Vite: 3265, din carĭ: 270 vite marĭ cornute, 2092 vite micĭ și 254 rîmătorĭ.

Are o școală, în cătunul de reședință Gărdești, întreținută de stat, frecuentată de 28 elevĭ; o biserică, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; 2 morĭ cu aburĭ.

Budgetul comuneĭ este de leĭ 2854,56 la venitурĭ și de leĭ 2579,83 la cheltuelĭ.

Căile de comunicație sunt: spre com. Ciolănești-din-Vale și spre com. Necșești, pe șosele vecinale.

Satul Gărdești este vechiŭ. In secolul trecut făcea parte din pl. Mijloculuĭ și moșiile eraŭ stăpînite numaĭ de moșnenĭ.

www.dacoromanica.ro

Până la 1869, cât. Belciugul nu era alipit de Gărdești și forma singur o comună; atunci a fost alipit, făcînd parte din pl. Teleormanului.

Gărdești, *sat*, în pl. și jud. Tutova, com. Voinești, spre E. de satul Voinești. Are 44 loc. și 10 case.

Grădinești, *sat*, cu 105 loc., județul Argeș, pl. Pitești; face parte din com. rur. Crucișoara.

Gărdoaia, saŭ **Dealul-Gărdoaei**, *deal*, în com. rur. Ciovîrnășani, pl. Motrul-d.-s., jud. Mehedinți. Acest deal mai poartă numele și de Dealul-Ciovîrnășanilor.

Gărdoaia, *deal*, în com. rur. Jegujani, pl. Motrul-d.-s., jud. Mehedinți.

Gărdoaia, *pîrîŭ*, izvorește din cât. Cărămidari, pl. Motrul-d.-s., jud. Mehedinți și se varsă în rîul Motrul, sub numele de Pesceana.

Gărdoaia (Muchea-), *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Cărpinișteа, pe hotarul jud. Rîmnicul-Sărat, servind tot de odată ca limită și despre com. Beceni; are fîneață și izlaz.

Gărgăunele, *vale*, jud. Muscel, com. Ștefănești, pl. Rîul-Doamneĭ.

Găspărești, *mahala*, în jud. Mehedinți, pl. Văile; ține de com. rur. Miculești.

Gășteni, *moșie*, jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j., comuna Răcăciuni.

Găștenilor (Valea-), *vale*, jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j., înclinată în direcția E. spre Siret.

Gătejei, *sat*, face parte din com. rur. Broșteni, plasa Cerna-d.-s., jud. Vîlcea.

Are o populație de 254 locuitorĭ (120 bărbați și 134 femeĭ). Cade în partea de E. a comuneĭ, pe culmea dealuluĭ Moduia și este udat de rîul Cerna.

Aci e o biserică, fondată la anul 1885 de V. Florescu, N. Dolofan și alțiĭ.

Satul e la distanță de 1/2 kil. de cătunul Șerbănești, unde e școala.

Gătejul, *pădure*, în jud. R.-Sărat, pl. Orașul, com. Vîrteșcoi, din circumscripția VII silvică, ocolul Plătinești; are 630 hect., din carĭ 20 hect. proprietate particulară. Esențe: stejar, fag, teiŭ, carpen și frasin.

Găujani, *com. rur.*, pe apa Teleormanuluĭ, jud. Argeș, pl. Cotmeana, la 16 kil. de com. rur. Costești, reședința subprefecturеĭ și la 45 kil. de Pitești. Se compune din 2 sate: Curtenca saŭ Linia-din-Deal și Găujani, avînd în tot 129 familiĭ, saŭ 610 suflete, din carĭ 2 familiĭ de Țigani.

In com. este o biserică, în Găujani, cu hramul S-ții-Voevozĭ, cu un preot și un cîntăreț; o școală primară rurală.

Budgetul comuneĭ pe anul 1882—83 a fost de 1403 leĭ, 98 banĭ la venituri și de 1400 leĭ la cheltueli.

După o publicație oficială (1887), această comună numără 155 contribuabilĭ și are un budget de 2043 leĭ la venituri și de 1646 leĭ la cheltueli.

Numărul vitelor era în anul 1887 de 754 capete vite marĭ (504 boĭ și vacĭ, 92 caĭ, 152 bivolĭ și 6 măgari) și de 2202 vite mărunte (2140 oĭ și 62 rîmătorĭ).

Găujani, *com. rur.*, compusă din cătunele: Găujani și Petrișul, din jud. Vlașca, pl. Marginea, situată pe malul Dunăreĭ, între com. Paraipani și Petroșani, departe de Giurgiu de 26 kil., de București de 85 kil., de Alexandria de 35 kil. și de Stănești, reședința pl. Marginea, de 33 kil.

Are o populație de 370 familiĭ, saŭ 1845 suflete, din carĭ 331 contribuabilĭ.

Budgetul com. pe anul 1888 a fost de 5835 leĭ la venituri și de 4187 leĭ la cheltueli.

Aci este o școală mixtă cu 4 clase, care a fost frecuentată în 1888 de 32 băeți și 6 fete, din 65 băeți și 32 fete în vîrstă de școală. Mai este o școală la Petriș, retribuită de comună, la care aŭ urmat 14 băeți și 7 fete.

Sunt 2 biserici: una în Găujani și alta în Petriș; ambele țin de parohia Găujani și sunt deservite de 2 preoți și 4 dascălĭ.

In com. este o moară cu aburĭ cu 2 pietre pe cătunul Găujani. Sunt 9 cîrciumĭ și 5 cazane de fabricat rachiŭ din prăștină.

Prin com. trece șoseaua Giurgiu-Zimnicea. Sunt în com. 3 pichete de păzit granița despre Bulgaria.

In Găujani sunt: Lacul-Crestata, Lacul-Lung, Lacul-Caragioaica, Lacul-Soarna, Lacul-Vaceĭ, Gîrla-Cășaruluĭ, Lacul-Răceanca, Lacul-Bouluĭ, Ostrovul-Batuculuĭ și Gîrla-Oiĭ, toate pline cu peștĭ.

Măgurĭ sunt: Măgura-Racilor saŭ a-Turculuĭ și Măgura-Cazaculuĭ.

La capul despre N., al com. trece Drumul-Untuluĭ.

Intre cătunul Găujani și cătunul Petrișul, distanța este de 4 kil.

www.dacoromanica.ro

Găujani, *sat*, cu 546 locuitorĭ, jud. Argeș, pl. Loviștea; face parte din com. rur. Boișoara. Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Găujani, *sat*, jud. Argeș, pl. Cotmeana; face parte din com. rur. cu acelașĭ nume, pe apa Teleormanuluĭ. Are o populațiune de 100 familiĭ. Aicĭ este reședința primărieĭ.

Găujani, *cătun*, pendinte de com. cu acelașĭ nume, pl. Marginea, jud. Vlașca, proprietate a Statuluĭ, în devălmășie cu biserica Doamna-Bălașa din București. Arenda anuală este de 55.000 leĭ.

Are o suprafață totală de 2100 hect., din care o pădure, în suprafață de 150 hect., depinzînd de ocolul silvic Giurgiu și 59 hect. vie.

S'a dat la 1864 la 180 locuitorĭ suprafața de 450 hect.

Are: o biserică, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, zidită la 1854 de arendașul de pe atuncĭ Andreiŭ Ghenovicĭ, cu ajutorul Epitropieĭ Doamneĭ-Bălașa și deservită de 1 preot și 2 dascălĭ; o școală comunală.

Găujani, *baltă*, pe proprietatea Paraipani, jud. Vlașca, pl. Marginea, com. Arsache, în albia Dunăreĭ; are scurgere într'o viroagă ce duce în Dunăre, în josul satuluĭ Paraipani.

Găunoasa, *sat*, în jud. Vasluiŭ, pl. Fundurile, com. Șcheia, așezat pe ambele părțĭ ale pîrîuluĭ Găunoasa, pe o suprafață de 1128 hect., și cu o populație de 23 familiĭ, saŭ 120 suflete.

Găunoasa, *deal*, în partea de V. a satuluĭ Răceni, com. cu acelașĭ nume, pl. Prutul, jud. Fălciŭ, numit după Movila-Găunoasa ce se află de-asupra-ĭ, în spre hotarul moșieĭ Mălăești.

Găunoasa, *movilă*, spre E. de satul Romînești, com. Movileni, pl. Copoul, jud. Iași; servește de hotar între moșiile Holmul și Buțuluc; această movilă nu e naturală și este foarte vechie.

Găunoasa, *munte*, în jud Suceava, com. Mălini.

Găunoasa, *iaz*, format din pîrîul cu acelașĭ nume, în partea de N. a satuluĭ Găunoasa, jud. Vasluiŭ.

Găunoasa, *pîrîŭ*, izvorește din pădurea de pe coasta sudică a Dealuluĭ-Mogoșeștilor, de pe teritoriul com. Șcheia, jud. Vasluiŭ; curge spre S.-E., prin mijlocul satuluĭ Găunoasa, apoĭ întorcîndu-se drept spre S., se varsă în rîul Stavnicul, puțin maĭ spre E. de satul Cioca-Boca din comuna Ipatele. Primește pe stînga pîrîiașele Valea-Rea și Humăria-Mică.

Găunoasa, *vîlcea*, jud. Vîlcea, com. Oteșani, plaiul Horezul; se varsă în rîul Luncăvățul.

Găunoasă (Măgura-), *măgură*, cea maĭ mare și cea maĭ înaltă din tot județul Teleorman. Servește ca punct de hotar între moșia statuluĭ Bogdana-Nencĭulești și moșia Ulmeni. Este punct trigonometric important.

Găunosul, *pădure* de stejar, de 40 hect, pe proprietatea Băbăița, pl. Glavaciocul, jud. Vlașca.

Găunoși, *sat*, în jud. Ialomița, plasa Borcea, pendinte de comuna Ciocănești-Mărgineni, situat la 8 kil. spre N. de satul de reședință, pe o mică coastă a părțiĭ de N. a laculuĭ Gălățuiul, unde lacul se numește Potcoava.

Are o populație de 542 locuitorĭ: 142 bărbațĭ, 140 femeĭ și 160 copiĭ.

Aicĭ se află o școală mixtă, condusă de un învățător; o biserică, deservită de un preot și un dascăl.

Vite sunt: 508 boĭ, 35 bivolĭ, 427 caĭ și 691 oĭ.

Găureana, *sat*, în partea de N. a com. Costinești, pl. Tîrgul, jud. Botoșani, pe moșia Dolina. Are 12 familiĭ, saŭ 60 suflete.

Găureana, *pădure*, pe moșia Hudești, com. Hudești, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ.

Găureanca, *vale*, pe moșia Comănești, com. Suharăul, plasa Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ.

Găureanul, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Rîpile, de pe moșia Borzești, despre care se zice că pe dînsul eraŭ viile luĭ Ștefan-cel-Mare.

Găurenceĭ (Dealul-), *deal*, în partea de E. a satuluĭ Dumești din plasa Fundurile, județul Vasluiŭ.

Găurenceĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, izvorește din partea de E. a satuluĭ Suhuleț, com. Suhuleț, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ; străbate de-alungul tot satul Găureni și iese prin partea sudică a satuluĭ, șerpuind în șesul Găurenceĭ, unde primește ca afluențĭ: pîrîul Mircești, care izvorește din dealurile Holmul-Mare și Holmul-Mic, curge de la N.-E. spre S.-V. și pîrîul Siliștea, care izvorește din locul numit Fîntîna-Moldovanuluĭ și curge tot de la N.-E. spre S.-V., apoĭ

www.dacoromanica.ro

merge de se varsă în rîul Bîrladul, pe teritoriul comuneï Dumeşti.

Găurenceï (Şesul-), *şes,* în jud. Vasluiŭ, pl. Funduri, com. Dumeşti; se întinde din com. Suhuleţul despre N., pănă în apa Bîrladuluï, pe ambele malurï ale Pîrîuluï-Găurenceï.

Găurenceï (Valea-), *vale,* formată prin prelungirea Dealuluï-Găurenceï; se întinde la E. de satul Dumeşti, pl. Funduri, judeţul Vasluiŭ.

Găureni, *sat,* jud. Iaşi, pl. Turia, com. Roşcani, cu o suprafaţă de 716 hect. şi o populaţie de 54 familiï, saŭ 212 locuitorï.

Vite: 186 vite marï cornute, 250 oï, 10 caï şi 55 rîmătorï.

Găureni, *sat,* în centrul comuneï Miroslava, pl. Stavnicul, judeţul Iaşi, situat pe valea dintre dealurile Găureni şi Holmul. Are o populaţie de 17 familiï, saŭ 100 suflete; o biserică, cu 1 preot şi 2 dascălï; o şcoală, înfiinţată în anul 1859, frecuentată de 25 elevï şi al căruï local e făcut de stat, a căruï proprietate este şi moşia.

Vite sunt: 150 vite marï cornute, 7 caï şi 15 rîmătorï.

Găureni, *cătun,* pendinte de comuna Babele, pl. Neajlovuluï, jud. Vlaşca, situat la E. moşieï şi străbătut de Valea-Mueï şi Valea-Corbeï.

E departe de Bucureşti de 35 kil. şi de Giurgiŭ, de 62 kil. Trece pe alăturea drumul Zimniceï, căruia i se zice şi Drumul-Doamneï.

S'aŭ împroprietărit, la 1864, 41 locuitorï, dînduli-se în total 165 hect. pămînt.

Vite sunt: 137 boï şi vacï, 13 caï, 332 oï şi 204 rîmătorï.

Găureni. Vezï Berza, *sat,* com. Rînghileşti, pl. Ştefăneşti, jud. Botoşani.

Găureni, *sat,* spre S.-E. de satul Suhuleţul, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ, aşezat pe coasta despre E. a dealuluï Oanceï şi pe coasta despre V. a dealuluï Braşovniţa. Numele şi l'a luat de la pîrîul Găureni, de care e străbătut.

Are o suprafaţă de 500 hect. şi o populaţie de 114 familiï, saŭ 321 suflete.

Vite sunt: 222 vite marï cornute şi 250 oï.

In acest sat se află o biserică, făcută de Chiriac Bîcu, Loghin Smeria şi Vasile Smeria, pe la anul 1727, în urma strămutăreï locuitorilor de la Siliştea, spre S.-E. de Găureni, unde a fost sat şi biserică; chiar astăzï se cunosc foarte bine urmele bisericeï şi a cimiteriuluï.

Se spune că satul cu biserica fostă pe locul numit Siliştea, a ars dîndu-le foc Turciï; în urmă locuitoriï retrăgîndu-se pe coastele dealurilor Crucea şi Braşovniţa, carï eraŭ acoperite pe atuncï cu pădurï, aŭ format actualul sat Găureni.

Moşia acestuï sat e parte răzăşească, iar parte a d-luï Iorgu Lupu.

Găureni, *deal,* în jud. Iaşi, pl. Stavnicul, com. Miroslava, formînd culmea despre şesul din dreapta rîuluï Bahluiuluï. Pe valea din stînga luï, e situat satul Găureni.

Găureni, *pîrîŭ,* jud. Tecuciŭ, izvoreşte de sub coasta de V. a dealuluï Muncelul, merge spre S.-V. şi se varsă în stînga Bercheciuluï, la mijlocul com. Negulesti.

Găureni, *pîrîŭ,* izvoreşte din dealul Găureni, com. Miroslava, pl. Stavnicul, jud. Iaşi, trece prin satul şi valea cu acelaşï nume şi se varsă în rîul Bahluiul.

Găuriciul, *com. rur.*, în jud. Teleorman, pl. Marginea, situată pe Valea-Găuriciuluï. Se învecineşte la E. cu căt. Şoimul, al com. Smîrdioasa; la V., cu Valea-Tîrnaveï care o separă de diferitele trupurï de moşiï ce ţin de com. Piatra; la N., cu com. Smîrdioasa şi la S. tot cu Valea-Găuriciuluï. Se găseşte la jumătatea drumuluï dintre Zimnicea şi Alexandria.

Locuitorï împroprietăriţï în raza comuneï sunt 165, pe o întindere de 465 hect. Solul este negru vegetal şi destul de fertil; are locurï întinse de păşune, pentru oï maï cu deosebire. Viï are de asemenea pe o întindere de peste 74 1/2 hect. In partea despre N.-V. a comuneï se află un heleşteŭ, format din apele izvoarelor ce curg din dealurï şi din pîrîul ce curge pe timpurï ploioase pe Valea-Găuriciuluï. Moşia Găuriciul face parte din domeniul Brînceni a d-luï G. Vernescu.

Populaţia comuneï este de 345 familiï, saŭ 1378 suflete, din carï 194 contribuabilï.

Vite sunt 4958 capete: 281 caï, 34 măgarï, 963 vite marï cornute, 3476 vite micï şi 214 rîmătorï.

Budgetul prezintă la venituri leï 3182.98 şi la cheltueli 3084 leï, 80 banï.

Are o şcoală, întreţinută de Stat, frecuentată de 12 elevï, o biserică, cu un preot şi un cîntăreţ.

Căile de comunicaţie sunt:

www.dacoromanica.ro

şoseaua vecinală până în şoseaua judeţeană Alexandria-Zimnicea; şosele vecinale de la com. Găuriciul la Brînceni şi la com. Suhaia.

Locuitorii com. sunt aproape toţi Bulgari, muncitori de pămînt. Locuesc în bordee. Ei aŭ venit în urma evenimentelor de la 1821. Goana ce suferiaŭ în Bulgaria din partea Turcilor i-a adus aci. La început aŭ venit numai cîţi-va păstori cu vitele şi, găsind loc favorabil pentru păşunare pe valea unde este com., s'aŭ stabilit acolo cu bordeele lor. Mai în urmă aŭ venit şi alte familii din Bulgaria, cari cu toţii aŭ format un fel de colonie. Numirea de Găuriciul s'a dat satului din cauza terenului pe care este aşezat.

Spre E. comunei este Măgura-Ungureanului şi puţin mai spre N., în linie dreaptă, Măgura-Cuivei şi a Ciupăului. Înălţimea fie-căreia este de vr'o 10 m. iar ocolul la bază de mai mult de 30 m. Mai sunt şi alte movile şi măguri de mică importanţă.

Găuriciul, *pădure* foioasă, jud. Bacău, pl. Bistriţa-d.-j., com. Liuzi-Călugăra, aparţinînd proprietarilor răzeşi, cu o întindere de 1002 hect.

Găuriciul, *munte*, la 12 kil. spre N. de com. Recea, pl. Horezul, jud. Vîlcea. Cade între munţii Piatra şi Manul.

Găuriciul, *vale*, în jud. Teleorman, pl. Marginei. Inceputul acestei văi este din dreptul lacului numit al-Simioanei, în apropiere de calea naţională Turnul-Alexandria, spre moşia Furculeşti; trece prin cat. Stariţa, luînd direcţiunea de la N. spre S., cînd începe apoi a coti de la S. spre E., purtînd numirea de Valea-Tîrnavei; de aci înainte îşi ia numirea de Valea-Găuriului, şi se pierde în Valea-Vezii, în dreptul com. Zmîrdioasa, după ce primeşte în stînga mai multe vălcele, în apropiere de com. Găuriciul şi Zmîrdioasa.

Găurile, *com. rur.*, în jud. Putna, pl. Vrancea.

Com. Găurile este situată pe malul drept al pîrîului cu acelaşi nume, mai sus de com. Vidra.

Distanţa com. de reşedinţa sub-prefecturei e de 12 kil., iar de capitala judeţului e de 46 kil.

Se compune din următoarele cătt.: Găurile (unde e şi primăria com.), Piscul-Raduluĭ şi Purcei.

Populaţiunea com., după cel din urmă recensămînt, e de 335 familii, saŭ 1362 suflete (672 bărbaţi, 690 femei); 625 neînsuraţi, 111 văduvi (39 bărbaţi, 72 femei) şi 1 divorţat 1348 Romîni şi 14 diferite naţionalităţi; 1348 ortodoxi şi 14 mozaici; 370 agricultori, 6 meseriaşi, 7 comercianţi, 3 cu profesiuni libere, 36 muncitori şi 25 servitori.

Ştiŭ carte 28 persoane.

Numărul caselor de locuit e de 336.

Are o biserică parohială, cu hramul Cuvioasa-Paraschiva, în cătt. Găurile şi 2 filiale, ambele cu hramul Sf. Nicolae, una în Piscul-Raduluĭ şi a doua în Purcei.

Sunt 278 contribuabili.

Budgetul com. are la venituri 2049.70 lei şi la cheltueli 1896.24 lei.

Locuitorii posedă: 15 pluguri de lemn; 6 mori de apă.

In com. sunt: 2 cîrciumari; 2 băcani; 4 rotari; 4 fierari; 7 fabricanţi de rachiu.

Găurile, *cătun*, în com. cu acelaşi nume, pl. Vrancea, jud. Putna. E aşezat pe malul drept al pîrîului cu acelaşi nume şi risipit pe o întindere de vr'o 2 kil.

Are o biserică parohială, cu hramul Cuvioasa Paraschiva.

Găurile, *munte*, în jud. Gorj, pl. Novaci, la N. de com. Cărpinişiul, în partea dreaptă a rîului Lotrul şi coprins între munţii: Cărbunele, Bălcescu, Ciobanul şi Austro-Ungaria.

In acest munte este un pichet, numit Boian.

Găurile, *pîrîŭ*, format pe teritoriul com. Găurile, pl. Vrancea, jud. Putna. Se varsă în Vizăuţul-Mare.

Găvana, *sat*, pe rîul Argeş, cu 60 familii, saŭ 251 suflete, la 2 kil. de oraşul Piteşti, pl. Piteşti, jud. Argeş; face parte din com. rur. Găvana-Valea-Rea. In acest sat este reşedinţa primăriei. Are o biserică, cu hramul Toţi Sfinţii, deservită de un preot, un cîntăreţ şi un paracliser.

Găvana, altă *numire a cătt.* Stejarul, com. Negoeşti, pl. Tîrgşorul, jud. Prahova.

Găvana, *munte*, în raionul com. Pucheni, pl. Argeşelul, jud. Muscel, situat la N. comunei.

Găvana, *deal*, situat la N. de com. Bughiile, pl. Teleajenul, jud. Prahova. Pe dealurile din această com. se cultivă ovăz, vii şi pomi. Pe unele se află izlaz şi pădure.

Găvana, *movilă*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pe teritoriul com. Slobozia.

Găvana, saŭ **Stejarul,** *moşie*, a

www.dacoromanica.ro

Statuluĭ, jud. Prahova, fostă pendinte de biserica Sărindarul, care, pe periodul 1887—97, s'a arendat cu 550 anual. De la 1888 s'a vîndut de vecĭ D-ruluĭ Turnescu.

Găvana, *pădure*, în jud. Vlașca, în suprafață de 599 hect., pe trupul Iași, proprietatea Strîmba-d.-j.

Găvana, *gîrlă*, izvorește de la N. de com. Bughiile, pl. Teleajenul, jud. Prahova și se varsă în gîrla Bughea, tot în raionul com. Bughiile.

Găvana, *vale*, în com. Vadul-Săpat, pl. Cricovul, jud. Prahova.

Găvana, *vale*, pe proprietatea Eforieĭ Spitalelor Civile din București zisă Oncești, din pl. Marginea, jud. Vlașca.

Găvana, *vale*, pe proprietatea Strîmba-d.-j., trupul Iași, pl. Cîlnișteа, jud. Vlașca.

Găvana (Muntele-), *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, pe moșia Muntele-Găvana, pendinte de com. Sinaia, pl. Pelesul, jud. Prahova.

Găvana-Valea-Rea, *com. rur.*, pe apa Argeșuluĭ, pl. Pitești, jud. Argeș, la 5 kil. de com. rur. Bîscovul-Fleștiĭ (reședința subprefectureĭ) și la 16 kil. de Pitești. Se compune din următoarele sate: Găvana, Miculești, Valea-Rea, avînd peste tot 534 locuitorĭ.

In com. sunt 3 bisericĭ, deservite de 3 preoțĭ și 2 cîntărețĭ; o școală primară rurală; 8 cîrciumĭ.

Șoseaua națională Pitești-Curtea-de-Argeș trece prin această comună.

Budgetul com. pe anul 1882—83 a fost de 2089 leĭ la venitурĭ și de 2074 leĭ la cheltueliĭ. După o publicație oficială (1887) această com. numără 149 contribuabilĭ și are un budget de 3010 leĭ la venitурĭ și de 2718 leĭ la cheltueliĭ.

Numărul vitelor a fost în anul 1887 de 456 capete de vite marĭ (417 boĭ și vacĭ, 25 caĭ, 14 bivolĭ) și de 93 vite mărunte (32 oĭ, 4 capre și 57 rîmătorĭ).

Găvanele, *cătun*, al com. Boziorul, jud. Buzău, cu 240 locuitorĭ și 55 case. Are 2 subdiviziunĭ: Fundurile și Schitul.

Găvanele, *cătun*, al com. Zilișteanca, jud. Buzău, alipit de căt. Haimanalele, format din însurățeĭ; are 40 locuitorĭ și 12 case.

Găvanele, *schit de călugărĭ*, în jud. Buzău, com. Boziorul, căt. Găvanele. La N. e înconjurat de stîncoasele vîrfurĭ ale munteluĭ Găvanele, la E. de Vîrful-Pinuluĭ, la V. și S. de colinele Cocioaba și Nenișoaia. Acest schit a fost fondat la 1790 de Domnul Țăreĭ, Mihail Șuțu, care l'a înzestrat între altele și cu o bogată bibliotecă, avînd multe manuscripte, din carĭ astă-zĭ abia se maĭ găsesc 9 cu un conținut religios; cele maĭ multe și maĭ importante aŭ fost luate de Cesar Boliac și alțiĭ, iar cîteva aŭ trecut în posesiunea bibliotecеĭ Episcopuluĭ Dionisie. Cele rămase sunt: *a)* Viețele Sfinților; *b)* Viața Călugărilor și discursurĭ adresate patriarhuluĭ din Ierusalim, de Chir Efrem; *c)* Manuscript, fără poartă, începe cu Efrem Arapul, Efrem Sirul, etc.; *d)* Ioan Scărarul, *e)* Manuscript: Varia, începe cu Acatistul Maicеĭ-Domnuluĭ; *f)* Psaltirea; *g)* Manuscript: Varia, Minunile Sf. Vasile. Sunt și cîte-va cărțĭ rituale vechĭ, precum: Biblia, imprimată cu cheltuiala Roseștеĭ societățĭ din 1817, Chiriacodromion, București, Tipografia Mitropolieĭ, 1801, etc. Cărțile din bibliotecă aŭ dispărut.

Biserica s'a dărîmat de cutremur la 1802 și în 1803 s'a ridicat din noŭ, însă de lemn, cum se vede astă-zĭ, prin stăruința starețuluĭ Climent, contribuind la ridicarea eĭ maĭ mulțĭ membrĭ aĭ familieĭ Ghica. Azĭ e aproape în ruine. Are 16 monahĭ.

Frontespiciul bisericeĭ are următoarea cuprindere:

Cu vrerea Tatăluĭ și a Fiuluĭ și a Sf. Duh, făcutu-s'a acest schit Găvanele, unde locuesc părințiĭ de obște după rînduiala pot... iguluĭ sihăstresc în hramul Adormireĭ Sf. Născătoare de D-zeŭ și al Sf. Mucenic Elefterie. Insă s'a început de lemn la anul 1803, Iunie 10, în zilele prea luminatuluĭ și prea Înălțatuluĭ Domn Io Constantin Alexandru Ipsilante Voevod, cu blagoslovenia Sf. Sale părinteluĭ KK. Dosifteiŭ, Mitropolit în toată Ungro-Valachia și a prea sfințieĭ sale K. Constantin Episcop Buzăuluĭ, de care s'a dăruit și moșia din jurul schituluĭ pentru hrana părinților, cu rîvna și cuviosia Sfințieĭ sale părinteluĭ Climent ieromonachul, staritul aceluĭ scbit, la care mulțĭ creștinĭ aŭ ajutat, iar cea multă cheltuială s'a dat de D. Ghica vel Ban, de D. Costache vel Ban, de D. Stolnicul Ioniță de bresle, de Constantin Varlaam vel Vistierul. de D. Medelnicer Gr. Bujoreanu și de D. Pitaru Ștefănică Macoveiŭ ot Star Chiojdu și de alțiĭ ce se coprind în pomelnicul ctitorilor, carĭ se vor pomeni în vecĭ. Insă tot cu silința celuĭ maĭ sus numit părinteluĭ stariț s'a făcut altă biserică de piatră maĭ 'nainte de aceasta cu 13 anĭ, la care cea maĭ multă cheltuială s'a dat de Măria Sa, Mihail Șuțu Voevod și la leat 1802, Octombre 14, întîmplîndu-se groaznicul cutremur, a căzut. Apoĭ a făcut aceasta de lemn, după cum am zis maĭ sus și s'a isprăvit de zugrăvit, în zilele prea blagocestivuluĭ, singurul stăpînitor, mare Impăratul Alexandru Pavlovicĭ a toată Rusia, la anĭĭ de la Adam 7318, iar de la Christos 1810, de mine cel maĭ mic și maĭ prost între zugravĭ, Gavriiă zugravul, 1810.

www.dacoromanica.ro

Găvanele, *lac,* în jud. Ialomița, pl. Borcea, pe teritoriul com. Vărăști.

Găvanele, *lac,* în jud. Ialomița, pl. Borcea, insula Balta, com. Cocargea.

Găvanele, *izvor,* în jud. Buzău, com. Boziorul. Incepe din muntele Curmătura, la E. de schitul Găvanele, se unește cu izvorul Mognăul care se varsă în Sărățelul-Bălănești lor.

Găvanele, *moșie,* în jud. Buzău, com. Zilișteanca, căt. Haimanalele, fostă proprietate a statuluĭ, numită Cîlnăul-Găvanele, cu 100 hect. arabile, date acum însurățeilor din cătunul Găvanele.

Găvanele (Vatra-Satuluĭ-), *moșie,* în jud. Buzău. com. Boziorul, com. Găvanele, proprietate a statuluĭ; pendinte de schitul Găvanele, are peste 500 hect., din care 175 pădurea Găvanele; restul e aproape gol și stîncĭ.

Găvanele, *trup de pădure,* a statuluĭ, jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-s., com. Pojogi, care, împreună cu trupurile: Cărămida, Valea-Ocoliturei și Valea-Iepureluĭ, formează pădurea Bălteni.

Găvani, *tîrlă,* jud. Brăila, lîngă Movila-Viezuruluĭ, de pe muchea platouluĭ. Are 13 locuitorĭ; 2 case; 6 caĭ, 23 vite marĭ cornute și 51 oĭ.

Această tîrlă este situată pe moșia Sihleanul, din com. Scorțarul-Noŭ.

Găvanul, *schit de călugărĭ,* în jud. Buzău, com. Mînzălești, situat într'una din cele maĭ frumoase și izolate poziținĭ ale jud., ascuns între seculare păduriĭ de brad și munțĭ, între care renumitele Curcubete.

In anul 1821, schitul a fost ars de Turcĭ, carĭ căutaŭ pe Arvațĭ, cu care prilej aŭ omorît și jefuit maĭ mulțĭ boerĭ din Buzăŭ, refugiațĭ aci, între care și pe cunoscutul Chrisoscoleŭ. Aceasta a dat subiect scriereĭ luĭ A. Pelimon: «Catastrofa întîmplată boerilor în mănăstirea Găvanul.»

In anul 1828, a fost reedificat de locuitoriĭ din com. Mînzălești. Totuși schitul e amenințat a fi părăsit, abia mai avînd 4 monahĭ. Aci se fabrică melisă de o calitate superioară.

Găvanul, *platoŭ,* în jud. Argeș, pl. Gălășești, coprins între rîul Teleorman și Drîmbovnicul și se întinde pănă în jud. Vlașca.

Găvanul, *sfoară de moșie,* în jud. Buzău, com. Scurtești; are 48 hect., din care 6 hect. pădure. La început era a statuluĭ și făcea parte din com. Săgeata.

Găvanul, *munte,* în jud. Buzău, com. Mînzălești, ramificație din muntele Curcubeta-Mare.

Găvanul, *deal,* situat în raionul com. Matca, pl. Nicorești, jud. Tecuciŭ.

Găvanul, *pădure,* a statuluĭ pendinte de schitul Găvanul, jud. Buzău, com. Mînzălești, pe moșia Jumătatea-Munteluĭ-Cireșul; are 226 hect.

Găvanul, *pădure,* a statuluĭ, în întindere de 300 hect., pendinte de com. Negoești, pl. Tîrgșorul, jud. Prahova, care, împreună cu trupul Piatra (250 hect.), formează pădurea Negoești.

Găvanul, *izvor,* în jud. Buzău, com. Mînzălești. O ramură a sa începe din muntele Piatra-Lungă și alta din muntele Curcubata-Mică. Se reunesc maĭ jos de schitul Găvanul și se scurg în pîrîul Sturdza, lîngă Dealul-Vrăbieĭ.

Găvanul, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Bisoca, izvorește din Lacul-luĭ-Dobrin, udă com. în partea de V. și se varsă în pîr. Recea-Moldovanul.

Găvanul, *vale,* în jud. Buzău, com. Goidești, între Plaiul-Mileĭ și Valea-Copăceilor; e acoperită de pădure.

Găvanul, *vale,* în jud. Buzău, com. Pleșcoi, căt. Urlători; ĭese din Piscul-Găvanuluĭ și se scurge în rîul Buzăul; face hotar despre com. Cernătești.

Găvanul, *vale,* în jud. Buzău, com. Mînzălești, căt. Plăvățul; pe malul eĭ este periculosul drum ce duce la schitul Găvanul; e acoperită de pădure.

Găvanul-Greculuĭ, *nume purtat de o parte din moșia* Ologi, jud. Teleorman, în partea de S.-E., unde prezintă o adîncătură, în hotar cu vechiul drum al Untuluĭ.

Găvanul-Larg, *platoŭ,* jud. Teleorman, pe moșia Viișoara, înconjurat de toate părțile de dealurĭ. E renumit pentru producțiunea luĭ agricolă.

Găvanul-Mare, *platoŭ,* jud. Teleorman, pe moșia Suhaia, ca și Găvanul-Larg.

Găvanuluĭ (Piscul-), *culme de munte,* din Muchea-Săpoceĭ, jud. Buzău, com. Pleșcoi; are viĭ și arăturĭ.

www.dacoromanica.ro

Găvănăria-Sporul, *pădure*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., com. Bucșești. Are o întindere de aproape 40 hect: Este foioasă (fag, stejar, etc.) și supusă regimului silvic.

Găvănești, *com. rur.*, situată în pl. Cîmpului, jud. Buzău, pe malul stîng al rîului Buzău, la o distanță de capitala județului de 24 kil. 400 m.

Com. e formată din cătunele Găvănești și Movilița, avînd o populație de 1080 locuitori și 231 case.

Limitele sale sunt: la N., Drumul-Fieruluĭ și Drumul-Costeiului, pănă în hotarul jud. Rîmnic; la E., Lacul-Costeiului, pănă în albia rîului Buzău, în Pădurea-Roșie și la V., începînd din Pădurea-Roșie, merge la hotarul moșiei Beilicul pănă în Drumul-Fieruluĭ.

Suprafața com. e de 3244 hect., din care: 2197 arabile, 450 pădure crivină, 80 fîneață, 320 izlaz și 197 sterp.

Proprietate mai însemnată este moșia statului Găvănești-Priviți. Terenul e șes și puțin băltos. Are o stînă.

Căĭ de comunicație sunt: Drumul-Fieruluĭ, Drumul-Săgeteĭ și un pod de vase peste Buzău, prin care se pune în legătură cu șoseaua Cilibia.

Vite: 594 boĭ, 339 vacĭ, 240 viței, 2 bivolițe, 184 caĭ, 159 epe, 64 mînjĭ, 740 oĭ și 200 porcĭ.

Stupĭ sunt 56.

Meseriașĭ: 1 lemnar, 1 croitor, 3 cizmarĭ, 2 fierarĭ și 1 brutar.

Stabilimente comerciale: 9.

Budg. com. e de leĭ 2262.96.

Sunt 203 contribuabilĭ.

In com. e o școală frecuentată de 34 elevĭ și 2 eleve; o biserică cu hramul Sf. Nicolae, cu 2 preoțĭ și 2 cîntărețĭ.

Biserica e ridicată pe malul stîng al rîului Buzăul, d'asupra uneĭ movile, de episcopul Chesarie, în anul 1844, în locul alteia de lemn, pe care o făcuse Episcopul Constantin. Ea poartă acest frontespiciŭ:

«Locaș Dumnezeesc sunt, afierosit mareluĭ ierarh Nicolae și mă înalț pe un pămînt dulce, pe care l'a dăruit Sf. Episcopiĭ Buzăŭ, marele Mihaiŭ, Viteazul creștinătățeĭ, la anul 1598. Mult timp am fost prădată și pustiită de păgînătate și stropită de lacrimile creștinuluĭ căzut. Din ruine m'a înălțat prea sfinția sa Chesarie Episcopul, la anul 1844; iar rîvnitorul econom, Filotei, m'a sĭvîrșit la anul 1847, Decembre 6. Astă-zĭ aud ruga umilită a romînuluĭ creștin; fie ca mîine să serbez triumful crouluĭ romîn sub un alt Mihaiŭ.»

Această frumoasă biserică e amenințată a fi luată de undele rîului Buzău, care a mîncat malul pănă în apropiere de dînsa.

Pe la începutul secoluluĭ, acest sat se afla în apropiere de Cilibia, avînd vre-o 30 case, situate în vale, pe unde acum e matca rîului Buzăul. Episcopul Constantin a mutat satul unde se află astă-zĭ, pe moșia Episcopieĭ, făcînd locuitorilor și o mică biserică de lemn, care s'a ruinat în curînd din cauza invaziunilor. Episcopul Chesarie în 1844 a dat o mai mare impulsiune pentru creșterea acestuĭ sat, prin diferite concesiunĭ acordate celor ce se stabileaŭ aci.

Găvănești, *com. rur.*, în partea de N.-V. a plășeĭ Olteț-Oltul-d.-s., jud. Romanați. Se compune numaĭ din satul cu acelașĭ nume, situat pe apa Geămartaluiul. Se învecinește la N. cu com. Căluiul și la S. cu Băleasa. Se află la 9 kil. de Balș și 40 kil. de Caracal.

Altitudinea terenuluĭ d'asupra nivelului mărĭĭ este de 190 m.

Are o populație de 153 familiĭ, saŭ 636 suflete: 326 bărbațĭ și 210 femeĭ; 263 căsătorițĭ, 372 necăsătorițĭ.

Știŭ carte 18 persoane.

Budgetul comuneĭ este de 2086 leĭ la venitурĭ și de 2011 leĭ la cheltuelĭ.

Vite marĭ cornute sunt 398, vite micĭ, 400 și rîmătorĭ, 110.

Are: o școală primară condusă de un învățător, și frecuentată de 41 elevĭ, din 65 copiĭ (42 băeți și 23 fete) în vîrstă de școală; o biserică cu hramul Adormirea Maiceĭ-Domnuluĭ (1821), cu 1 preot și 2 cîntărețĭ; 5 cîrciumĭ.

Găvănești, *cătun*, al com. Cornești, pl. Ocolul, jud. Gorj, situat spre V. comuneĭ și sub dealul Găvănești.

Are o suprafață de 2000 hect., din carĭ 819 hect. pădure, 1000 hect. arabile, 31 hect. vie, 150 hect. fînețe și livezĭ cu prunĭ.

Are o populație de 70 familiĭ, saŭ 436 suflete, din carĭ 58 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă 50 plugurĭ, 60 care cu boĭ, 2 căruțe cu caĭ; 4 stupĭ; 133 vite marĭ cornute, 4 caĭ și 50 rîmătorĭ.

Acest cătun este udat de apa Jaleșuluĭ, care trece în apropiere.

Comunicația cu cătunele învecinate se face prin șosele comunale.

In cătun se găsesc: 3 morĭ pe apa Jaleșuluĭ; 5 puțurĭ; 1 fîntînă.

Are o biserică, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Găvănești, *cătun*, pendinte de com. Măgura, pl. Cîlnișteа, județul Vlașca. E situat pe valea Cleniței, la extremitatea județuluĭ Teleorman. Moșia se arendează pe prețul de 22000 leĭ.

www.dacoromanica.ro

In 1864 s'a împroprietărit aci 145 locuitorĭ carĭ aŭ luat 433 hect.

Aci este o biserică de zid bine făcută la 1876 de locuitorĭ, cu ajutorul d-luĭ Iv. Nicopolu, deservită de 1 preot și 2 dascălĭ; ține de parohia Măgura-Lăceanca.

Sunt 2 cîrciumĭ.

Găvănești (Cotul-), *crivină*, pe malul stîng al rîuluĭ Buzăŭ, în comuna Găvănești, jud. Buzăŭ, constînd din 5 sforĭ: Roșia, Baniță, Șteful, Ruptura și Cotul-Găvănești, avînd împreună 140 hect., iar Cotul-Găvănești singur, 92 hect. Face însă un singur corp de pădure cu crivina Cotul-Ciorilĭ, de 433 hect.

Găvănești (Priviți), *cătun* de reședință, al com. Găvănești, jud. Buzăŭ, cu 1060 sufl. și 225 case.

Găvănești (Priviți), *moșie*, jud. Buzăŭ, a statuluĭ, pendinte de Episcopia Buzăuluĭ, dăruită eĭ de Mihaiŭ-Viteazul. E cea maĭ mare proprietate a statuluĭ în acest județ, fiind încorporată cu moșia Cotul-Ciorilĭ. Are singură 2300 hect. și e împărțită acum în 270 loturĭ.

Găveneĭ (Valea-), *vale*, în județul Vlașca, începe din moșia Uzunul, trece prin trupul Iași, pe moșia Strîmba-d.-j., și dă în apa Cîlnișteа, luînd numirea de Valea-Uzunul, de la numele satuluĭ prin care trece.

Găzdarul, *movilă*, jud. Brăila. la 4 kil. spre N. de satul Slobozia-Cireșul, servă de hotar între com. Ulmul și Surdila-Găiseanca.

Geabacul, *sat*, jud. Constanța, pl. Medjidia, cătunul comuneĭ Tortomanul, situat în partea nord-vestică a plășeĭ și cea occidentală a comuneĭ, la 5 kil. spre V. de cătunul de reședință Tortomanul, (în linie dreaptă, iar pe drumul comunal Tortomanul Devcea-Geabacul sunt 8 kil.). Este așezată pe Valea-Tibrinul, tocmaĭ la locul unde valea Geabac-Ceair se unește cu valea Geabac-Culac, și se varsă în valea Tibrinul. Este închis la N.-E. de dealul Geabac-Bair; iar la S., de Dealul-Turculuĭ, cu vîrful săŭ Devcea, care are 121 m. Suprafața sa este de 517 hect., dintre care 20 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ și de grădinĭ. Populația sa, compusă maĭ mult din Romînĭ și Turcĭ, este de 31 familiĭ saŭ 142 suflete. Casele sunt zidite pe ruinele vechiuluĭ Geabacul-Mare, și sunt măricele și curate.

Șoseaua județeană Cernavoda-Tortoman trece pe la S. săŭ; iar drumul comunal Devcea-Taș-Punar trece prin sat și anume prin partea sa estică.

Geabacul, *ruinele* unuĭ vechiŭ sat, jud. Constanța, ceva maĭ la N. de precedentul, pe valea Geabacul-Ceair, distrus de un incendiŭ la începutul secoluluĭ trecut; locuitoriĭ s'aŭ stabilit maĭ la S. în actualul sat.

Geabacul, *deal*, în județul Constanța, pl. Medjidia, comuna Tortomanul, cătunul Geabacul; merge printre văile Carapat-Daga, la V. și Geabac-Culac, la E.; are 109 m.; e acoperit cu fînețe.

Geabacul, *vale*, județul Constanța, pl. Medjidia, com. Tortomanul, căt. Geabacul.

Geabalacul, *lac*, în jud. Ialomița, insula Balta, pl. Borcea, com. Tonea.

Geabelea, *sat*, com. rur. Mihăești, pl. Rîurile, jud. Muscel, la 10 kil. de Cîmpulung. Populația luĭ e de 35 familiĭ, saŭ 145 suflete, (71 bărbațĭ și 74 femeĭ).

Este situat în partea de E. a comuneĭ Mihăești și este străbătut la V. de Rîul-Tîrguluĭ, care-l desparte de cătunul Mihăești. In Rîul-Tîrguluĭ se varsă pîrîul Ruda, pe teritoriul acestuĭ sat.

La V. este înconjurat de un deal mare și frumos numit Ruda, acoperit cu pădure.

Printre Rîul-Tîrguluĭ și dealul Ruda trece calea ferată Goleștĭ-Cîmpulung și calea națională Pitești-Cîmpulung, care se întretaie la S. de satul Geabelea.

Geabelea, *munte*, în raionul comuneĭ Bădeni-Pămînteni, plaiul Dîmbovița, jud. Muscel.

Geaferca, *deal*, în pl. Isaccea, jud. Tulcea, pe teritoriul com. rur. Balabancea, și anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Islam-Geaferca; se desface din dealul Coșlugea; se îndreaptă spre S., avînd o direcție generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea S. a plășeĭ și pe cea de E. a comuneĭ; se întinde printre pîrîul Taița și valea Coșlugea; satul Islam-Geaferca e așezat la poalele sale orientale; este de natură stîncoasă; are un vîrf de 290 m., dominînd satele Geaferca și Balabancea; e acoperit cu pădurĭ și tufărișurĭ.

Geaferca-Rusă, *sat*, în județul Tulcea, pl. Isaccea, com. Balabancea, situat în partea de S. a plășeĭ și în cea centrală a comuneĭ, la 6 kil. spre N. de cătunul de reședință, pe ambele

www.dacoromanica.ro

malurĭ ale văeĭ Holaclul. Numele de Geaferca este turcesc. Se numeşte Geaferca-Rusă pentru că s'a populat cu Ruşĭ după războiul de la 1877—78. Se mărgineşte la N. cu com. Ţigancа-Taiţa, la V. cu căt. Hancearca, la S. cu căt. Balabancea şi Islam-Geaferca, la E. cu com. Meidan-Chioi.

Teritoriul său are o întindere de 134 hect., din care 15 hect. ocupate de vatra satuluĭ, 10 hect. ale şcoaleĭ din cătunul de reşedinţă, 119 hect. locul cultivabil al locuitorilor.

Dealurile carĭ îl brăzdează sunt: Boclogea, la E., pe muchea căruia se văd ruinele Valuluĭ-luĭ-Traian; Coşlugea (312 m.) la S. Rîul Taiţa îl udă la V., şi afluenţiĭ săĭ valea Holaclul prin mijloc, trecînd prin sat, şi Valea-Stipanuluĭ, la S. Populaţia este toată rusă: 20 familiĭ, cu 106 suflete. Copiĭ în vîrstă de şcoală se duc la şcoala cătunuluĭ de reşedinţă. Locuitoriĭ merg la biserica din Hancearca.

Drumurĭ comunale o unesc cu cătunele: Hancearca, Islam-Geaferca, Balabancea; cu comunele Meidan-Chioi, Alibei-Chioi şi Teliţa.

Geaferca-Turcească, saŭ **Islam-Geaferca**, *sat*, în judeţul Tulcea, pl. Isaccea, căt. comuneĭ Balabancea, situat în partea de S. a plăşeĭ şi în cea de S.-E. a comuneĭ, la 3 kil. spre E. de cătunul de reşedinţă, Balabancea, pe ambele malurĭ ale văeĭ Coşlugea şi la poalele dealuluĭ Boclogea. Teritoriul său are o întindere de 845 hect., din carĭ 60 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ, 10 ale şcoaleĭ din Balabancea şi restul, 775 hect. de locul de cultivat al locuitorilor.

Dealurile ce-l brăzdează sunt: dealul Geaferca, la V.; Coşlugea (330 m.), la N.-V.; Boclogea, la E.; sunt de natură pietroasă şi acoperite în mare parte cu păduriĭ. Rîul Taiţa îl udă la S.-V., valea Coşlugea îl udă prin mijloc, trecînd şi prin sat.

Populaţia sa este de 45 fam., saŭ 294 suflete, toţĭ Romînĭ. Copiiĭ în vîrstă de şcoală se duc la şcoala din cătunul de reşedinţă, Balabancea. Are o biserică, fondată în 1859 de o rusoaică din Geaferca-Rusă, deservită de un cîntăreţ şi de preotul din căt. Balabancea.

Drumurĭ comunale unesc satul cu cătunele: Balabancea, Hanceasca, Geaferca-Rusă; cu comunele: Orta-Chioi, Alibei-Chioĭ, Meidan-Chioi. Se cultivă pe teritoriul luĭ porumb şi cartofĭ.

Gealep, *lac*, în jud. Ialomiţa, insula Balta, pl. Ialomiţa-Balta, com. Dudeşti.

Gealtai-Deresi, *vale*, în judeţul Tulcea, pl. Babadag, com. rur. Ciamurli-d.-j.; se desface din poalele sudice ale dealuluĭ Acairac-Bair; se întinde spre S., cu o direcţie generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea de S. a plăşeĭ şi pe cea de N. a comuneĭ; merge paralel cu şoseaua naţională Tulcea-Babadag Constanţa, şi, după 8 kil. de drum, se deschide în valea pîrîuluĭ Slava, maĭ sus de satul Ciamurli-d.-j.

Geam-Paşa, *deal*, în jud. Constanţa, pl. Medjidia, com. Cochirleni, căt. Ivrinez, se întinde la S. de lacul Cochirleni; e de natură stîncoasă şi e acoperit cu fîneţe.

Geamartaluiul, *deal*, jud. Dolj, plasa Amaradia, comuna Tălpaşiul.

Geamartaluiul, *rîu*, izvoreşte din jud. Gorj, curge prin Valea-Geamartaluiul. Se desparte de basinul Jiuluĭ prin Dealul-Muereĭ, ce merge aproape paralel cu malul drept al rîuluĭ. Trece în jud. Dolj. In comuna Veleşti, se încarcă pe dreapta cu pîraiele: Scîndura, Făgeţelul şi Stanul, iar pe stînga cu Floreiul, Staicul şi Artănelul. Curge prin partea de V. a com. Veleţi cu direcţiunea de la N.-S. Pătrunde apoĭ pe teritoriul com. Balota, pe care o udă de la N.-S. şi în dreptul căreia are 3 micĭ podurĭ. De aci intră pe teritoriul com. Murgaşiul, unde în dreptul satelor Gaia-d.-s. şi Murgaşiul, are un pod. Din dreptul acesteĭ comuneĭ, părăseşte teritoriul jud. Dolj şi pătrunde în jud. Romanaţi, vărsîndu-se pe malul drept al rîuluĭ Olteţul între com. Balş şi Vărtina, după ce s'a încărcat pe stînga cu pîrîul Frăţila (la com. Gropşani). Lărgimea văeĭ variază între 1—2 kil.

Geamartaluiuluĭ (Valea-), *vale*, jud. Gorj, Dolj şi Romanaţi, prin care curge rîul cu acelaşĭ nume.

Geamăna, *com. rur.*, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, comusă din 4 cătune: Geamăna, Buciumeni, Drăgoeşti-d.-s. şi Drăgoeşti-d.-j.

Se numeşte ast-fel după numele rîuluĭ Geamăna şi este situată pe lunca rîuluĭ Olt, la 40 kil. departe de capitala judeţuluĭ şi la 4 kil. de a plăşeĭ. Are o populaţie de 450 familiĭ, saŭ 1800 suflete, în care intră şi 25 familiĭ de Ţiganĭ. Contribuabilĭ sunt 383; case de locuit 470; bordee, 10.

In comună sunt 5 bisericĭ.

Meseriaşĭ sunt: 10 fierarĭ, 3 cojocarĭ, 2 cizmarĭ şi 15 dulgherĭ.

www.dacoromanica.ro

S'aŭ împroprietarit, la 1864, 312 locuitorĭ, parte pe moşiile D-lor Teodor Brătianu şi Ioan Solomon, parte pe moşia Buciumeni, proprietate a statuluĭ, cînd li s'aŭ dat 1042 hect.

Vite sunt: 55 caĭ şi ĭepe, 320 boĭ, 210 vacĭ, 110 capre, 560 oĭ şi 800 porcĭ.

Şcoală există în comună de la 1858. Localul s'a construit de proprietarul Ioan Solomon. Astă-zĭ şcoala este instalată într'un local oferit gratuit de D-l Al. Iliescu, proprietar. Cu întreţinerea eĭ, statul cheltueşte 1404 leĭ anual. Se frecuentă de 59 copiĭ (47 băeţĭ şi 12 fete), din numărul de 237 copiĭ (155 băeţi şi 82 fete), în vîrstă de şcoală. Ştiŭ carte 62 bărbaţĭ.

Comerciul se face de 9 cîrciumarĭ.

Veniturile comuneĭ se urcă la 6886 leĭ şi cheltuelile la 6399 leĭ.

Proprietarĭ marĭ în com. sunt familia George Em. Lahovari şi fraţiĭ Iliescu.

E străbătută la E. de Dealul-Oltuluĭ, pe care se cultivă porumb, grîŭ şi sunt livezĭ de pruni şi e udată de rîurile Oltul şi Geamăna. Comuna e legată prin şoseaua principală judeţeană, la N. cu com. Casa-Vechĭe şi la S. cu Cîmpul-Mare.

Se mărgineşte la N. cu com. Casa-Vechĭe; la S., cu Cîmpul-Mare; la E., cu com. Dejeşti şi la V., cu rîul Oltul.

Geamăna, *sat,* cu 450 loc., jud. Argeş, pl. Oltuluĭ, pendinte de com. rur. Stoileşti; are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, cu un preot şi un cîntăreţ.

Geamăna, *sat,* cu 76 familiĭ, saŭ 340 suflete, pendinte de com. rur. Bradul-Geamăna, jud. Argeş, pl. Piteşti; are o biserică, cu hramul Inălţarea-Domnuluĭ, deservită de un preot şi un cîntăreţ.

Geamăna, *sat,* face parte din com. rur., cu acelaşĭ nume, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. Are o biserică construită cu ajutorul maĭ multor locuitorĭ.

Geamăna, *deal,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, de pe teritoriul com. Valea-Arinilor.

Geamăna, *vîrf de munte,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Valea-Arinilor, ce serveşte de nod orografic şirelor de munţĭ aĭ Moineştilor şi aĭ Pietreĭ.

Geamăna, *deal,* pe teritoriul satuluĭ Hăneşti, com. Sîrbi, pl. Başeul, jud. Dorohoiŭ, pe culmea căruia se află movila cu acelaşĭ numire.

Geamăna, *movilă,* pe culmea dealuluĭ cu acelaşĭ nume, com. Sîrbi, pl. Başeul, jud. Dorohoiŭ, pe teritoriul satuluĭ Hăneşti. Se zice că, odinioară, ar fi fost aci două movile egale, apropiate una de alta, şi în decursul timpurilor, ponorîndu-se, s'aŭ îmbinat, de par acum a fi îngemănate.

Geamăna, *deal,* în raionul com. Geamăna, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt pe care se cultivă 1 hect. vie.

Geamăna, *deal,* în raionul com. Creţeni, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea.

Geamăna, *pădure,* în jud. Bacăŭ, pl. Tăzlăul-d.-s., com. Solonţul, cu o întindere de aproape 5000 hect.; cuprinde brazĭ şi stejarĭ şi este supusă regimuluĭ silvic.

Geamăna, *rîŭ,* jud. Vîlcea, izvoreşte din hotarul com. Lăpuşaţa, şi se varsă în rîul Cerna la Giuleşti. Pe acest rîŭ sunt niştе morĭ, numite făcae, care nu umblă de cît cînd vine apa din ploaĭe multă.

Geamăna, *pîrîŭ,* jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Zăicoiul, ce curge prin valea Geamăna şi se scurge în pîrîul Ploscuţa.

Geamăna, *pîrîŭ,* străbate la E. com. Roşiile, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea, de la N. spre S.

Geamăna, *vale,* se întinde pe sub dealul şi movila Geamăna, pe teritoriul satuluĭ Hăneşti, com. Sîrbi, pl. Başeul, jud. Dorohoiŭ.

Geamăna-Lungă, *vîrf de munte,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, de pe teritoriul com. Comăneşti.

Geamăna-Mare, *gîrlă,* izvoreşte de la N.-E. de com. Rîjeţul-Vieroşul, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt şi se varsă în rîul Vediţa, spre N. de com. Rîjeţul-Govora. Are de afluenţĭ pîraele: Tatomirul, Burdoaica, Durdvarea, Pîraele, Stîrcul şi Geamăna-Mică.

Geamăna-Mică, *pîrîŭ,* se varsă în gîrla Geamăna-Mare, în raionul com. Rîjeţul-Vieroşul, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt, din care izvoreşte.

Geamănul, *deal,* înalt, pe teritoriul satuluĭ Borolea, com. Avrămeni, pl. Başeul, jud. Dorohoiŭ; pe culmea luĭ se află o movilă cu aceeaşĭ numire, pe care este aşezată piramida geodezică.

Geamănul, *munte,* situat spre hotarul jud. Bacăŭ, în com. Tazlăul, pl. Bistriţa, jud. Neamţu.

www.dacoromanica.ro

Geamănul, *pădure*, în jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Valea-Arinilor. Esenţe: brazĭ, fagĭ şi molifţĭ. Are o întindere de 430 hect. şi este supusă regimuluĭ silvic.

Geamănuluĭ (Valea-), *vale*, spre com. Topeşti, plaiul Vulcan, jud. Gorj; pleacă de la N.-E. spre V. din Cracul-Faguluĭ; are o întindere de 3 kil.; străbate printre dealurile Cracul-Lung şi Cracul-Ulmetuluĭ şi dă în Valea-Tismăniţeĭ.

Geambaşul, *cătun*, al com. Boziorul, jud. Buzău, cu 130 locuitorĭ şi 30 case.

Geambaşuluĭ (Valea-), *vale*, în jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Livezile, prin care trece limita de S. a com. către com. Glodul.

Geanone, *localitate izolată*, în jud. Prahova, com. Predealul, între rîurile Prahova, Valea-Cerbuluĭ şi la S.-V. de Azuga.

Geantăul, *deal*, în jud. Vasluiŭ, pl. Racova, com. Lipova.

Geatri-Bair, *deal*, în jud. Constanţa, pl. Medjidia, com. Enigea, cătunul Adam-Clisi; se întinde printre văile Curu-Culac şi Diordingi-Orman; are 170 metri; e acoperit în mare parte cu pădurĭ şi izlaz.

Geavleţi (Cacaleţi-Vechi), *subdivisie a com.* Sudiţi, com. Gherăseni, jud. Buzău.

Gebleşti, *sat*, în jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Carpenul. Are o populaţie de 218 suflete, din carĭ 103 bărbaţĭ şi 115 femeĭ. Locuesc în 100 case, construite mai toate din bîrne. In sat este o şcoală mixtă, care funcţionează din 1880. In anul şcolar 1892—93 a fost frecuentată de 37 copiĭ, din 60 copiĭ în vîrstă de şcoală. Ştiu carte 39 persoane.

Are o biserică de zid, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de un preot şi un cîntăreţ.

In sat sunt 4 meseriaşĭ: 1 cizmar, 1 ţiglar, 1 fierar şi 1 tîmplar.

Gebleşti, *moşie* particulară, pl. Dumbrava-d.-s., jud. Dolj, com. Carpenul, satul Gebleşti, pe care se află o moară cu aburĭ. Se găseşte pe dînsa pădure în întindere de 50 hect.

Geful, *sat*, în jud. Tutova, pl. Corodul, com. Ghidigeni, pe rîul Bîrladul. S'a format de curînd prin împroprietărirea însurăţeilor.

Geful, *moşie*, în jud. Tutova, pl. Corodul, com. Ghidigeni, proprietatea statuluĭ, arendată, împreună cu moşia Ruptura, în ultimul period cu 5000 leĭ anual.

Geful, *pădure*, în jud. Tutova, pl. Corodul, pe moşia cu acelaşĭ nume, pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Bîrladul. E proprietatea statuluĭ.

Gegîrtul, *sat*, face parte din comuna Viişoara, plasa Siul-d.-s., jud. Olt, situat pe malul Oltuluĭ, la S., la o distanţă de o jum. kil. de Viişoara, reşedinţa comuneĭ.

Are o populaţiune de 371 locuitorĭ, din carĭ 21 sunt împroprietăriţĭ după legea rurală, cu 64 hect.

Locuitoriĭ posedă: 115 boĭ, 9 vacĭ, 12 caĭ, 280 oĭ şi 31 porcĭ.

Gei, *altă numire a cătunuluĭ* Morloveşti, com. Părosi, plasa Oltul-d.-s., jud. Olt.

Gelandone, *deal*, în jud. Neamţu, pl. Bistriţa, com. Tazlăul, situat lîngă pîrîiaşul Răcila.

Gelna saŭ **Velna**, *pîrîŭ*. jud. Vasluiŭ, izvoreşte de pe teritoriul com. Borăşti, din pădurea Iezerul; trece pe la marginea com. Ipatele, despărţind-o de comunele: Tîngujei şi Borăşti şi, mai în jos de satul Haliţa, după ce primeşte pîrîul Ipatele, ese din comună, curge spre S., udă teritoriul com. Negreşti şi se varsă în rîul Bîrladul, în partea de V. a tîrguşoruluĭ Negreşti.

In cursul săŭ pe teritoriul com. Negreşti, formează un iaz, numit Iazul-de-la-Velniţă, fiind lîngă localul, unde mai înainte era velniţă.

Gemărtălul, *deal*, jud. Vîlcea, pl. Olteţul-d.-j., com. Ghioroiul.

Gemena, *deal*, lung de 850 m., jud. Olt, pl. Vedea-d.-s., com. Rîjleţul-Vieroşul, cu direcţia de la N. la S. Pămîntul săŭ e prielnic culturei pomilor, porumbuluĭ şi grîuluĭ.

Gemenea, *com. rur.*, jud. Dîmboviţa, plaiul Dîmboviţa-Ialomiţa, situată la 32 kil. spre N.-V. de Tîrgovişte, pe malul stîng al Dîmboviţeĭ, pe dealurĭ şi pe văĭ.

In raionul comuneĭ sunt: Dealul-Floria, Dealul-Mare, Valealuĭ-Băr, Valea-Tiseĭ, Valea-Teodoreştilor şi Piscul-Runceseĭ.

Prin coprinsul acesteĭ comune curge Dîmboviţa, în care se varsă pîraiele: Valea-Lungă, Valea-Tiseĭ şi Valea-Teodoreştilor. Se compune din treĭ cătune: Gemenea, Bratu-Oncescu şi Capul-

www.dacoromanica.ro

Coasteï, cu o populaţie de 1249 locuitorï.

In com. sunt: 3 bisericï; 1 şcoală; 7 morï de apă; 1 pod peste Dîmboviţa, făcut de armată în timpul campanieï din 1877—78 şi 1 podeţ peste Valea-Tiseï.

Comuna Gemenea se învecineşte: spre E., cu com. Bărbuleţul şi Pietrari; spre V., cu com. Cîndeşti; spre N., cu com. Micloşani şi Runceasa, din jud. Muscel şi spre S., cu Voineşti. Se desparte: de com. de la E., prin dealurï şi pădurï; de cele de la N.-V., prin rîul Dîmboviţa şi de cele de la S., printr'o cîmpie mare. Se uneşte cu: Bărbuleţul, Pietrari, Cîndeşti şi Micloşani prin drumurï practice neşoseluite şi potecï, iar prin şoseaua judeţeană Tîrgovişte-Cîmpulung se uneşte cu Voineşti şi Runcea.

Aci a fost cuartierul M. S. Regeluï Carol, în urma campanieï din 1877—78, cînd a vizitat armata ce se afla concentrată în Argeş, Muscel şi Dîmboviţa.

Se cresc aci multe animale: boï, vacï, capre, etc.

Gemeneï (Grindul-), *grind,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, com. Pisica, în partea de N. a plăşeï şi a comuneï, de-alungul Dunăreï, acoperit cu pădure. Este prelungirea grinduluï Zătoaca care şi el se prelungeşte cu grindurile Cluciuluï şi Galaţilor. Are o întindere de 240 hect., acoperite cu pădure şi păşune.

Gemeneï (Pădurea-), *pădure,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, com. Pisica, la N. plăşeï şi al comuneï, ocupînd partea de N. a Grinduluï-Gemeniï, pe malul Dunăreï, pănă în satul Pisica, pe o lungime de 7 kil.; are o întindere de 110 hect., acoperite cu salcie; aparţine statuluï.

Gemenele (Rîioşi), *cătun,* al com. Vintileanca, jud. Buzăŭ; are 20 locuitorï şi 6 case.

Gemenele, *altă numire a moşieï* Rîioşi-Luscan, jud. Buzăŭ, spre deosebire de Rîioşi statuluï.

Gemenele, *movile,* la 1 ½ kil. spre V. de căt. Caragica, jud. Brăila; servă de hotar între comunele Insurăţei şi Slujitori-Albotesti.

Gemenele, *movile,* jud. Brăila, situate la N.-V. com. Berteşti-d.-j., în depărtare de această com. de 4 kil. şi în drumul spre Lacul-Rezeï.

Gemenele, *movile,* jud. Brăila, situate la E. de com. Scorţarul-Noŭ, în depărtare de com. de 4 kil. şi aproape de hotarul com. Movila-Mireseï.

Gemenele, *movile,* jud. Brăila, cam la 3 kil. spre S. de satul Roman; servă de hotar între această com. şi Cotul-Lung, pe vechiul drum Brăila-Suţeşti.

Gemenele, două *movile,* pe cîmpul Bărăganul, jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, com. Cegani.

Gemenele, *iezer,* jud. Brăila, în balta com. Chiscani, între iezerul Fundul-Gherghe şi Dunărea-Vechïe; comunică la N. cu privalul Scurtul şi la S. cu Dunărea-Vechïe, prin acelaşi canal.

Gemenele, *pîrîiaş,* izvoreşte din ramura munţilor Pietroasa, com. Tazlăul, pl. Bistriţa, jud. Neamţu şi se varsă pe dreapta pîrîuluï Tazlăul.

Cemenele, *prival,* care uneşte iezerele Gemenele şi Catargeaua cu Dunărea-Vechïe.

Gemeni, *com. rur.* şi *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Cîmpul, la 69 kil. de oraşul Turnul-Severin, şi la 39 kil. de Vînjul-Mare, reşedinţa plăşeï. E situată pe loc şes. Această com. s'a fondat la 1860. După ce a fost mutată pe locul unde se găseşte astăzï, a purtat numele de Dîrvari-d.-s., pănă la 1885, cînd, pentru a înlătura confuziunea ce se făcea în actele oficiale cu Dărvari-d.-j., ce sunt vecinï, i s'a dat numele de Gemeni, pe care, pănă aci, îl purta ca poreclă.

Se mărgineşte la E. cu com. Risipiţi-de-Dolj; la S., cu com. Cetatea; la V., cu Dîrvari-d.-j. şi la N. cu comuna Oprişorul. Are 1400 locuitorï, din carï 232 contribuabilï; locuesc în 275 case.

Locuitoriï posedă: 89 pluguri, 165 care cu boï, 16 căruţe cu caï; 60 stupï.

Are o biserică cu un preot şi 2 cîntăreţï; o şcoală condusă de 1 învăţător, frecuentată de 40 elevï şi 2 eleve; o cîrciumă.

Budgetul com. are la venituri 3588 leï; iar la cheltuelï 2411 leï.

Vite sunt: 700 vite marï cornute, 50 caï, 790 oï şi 700 rîmătorï.

Prin această comună trece şoseaua Dîrvari-d.-j.—Gemeni.

La o depărtare de 3 kil. de com., pe drumul ce duce la Oprişorul, se văd niste întăriturï de pămînt saŭ metereze, numite Cetăţuia, carï sunt foarte vechï.

Gemeni, *movilă,* în jud. Buzăŭ, comuna şi cătunul Albeşti.

Gemeni, *deal,* şi punct trigonometric, în judeţul Mehedinţi, a-

www.dacoromanica.ro

proape de com. rur. Burila-Mică.

Gemeni, *deal*, în jud. Mehedinți, pl. Cîmpul, aproape de Dunăre.

Gemeni saŭ **Geamănul**, *munte*, jud. Neamțu.

Gemeni, *munte*, pe teritorul moșieĭ Borca, jud. Suceava, com. Mădeiul, înalt de 1434 m.

Gemeni (Piscul-), *deal*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Dănulești; se desface din dealul Dănulești-lor; brăzdează partea de N. a comuneĭ; este acoperit cu pădurĭ și fînețe.

Gemenilor (Pîrîul-), *pîrîŭ*, afluent al pîrîuluĭ Sabasa, jud. Suceava.

Gemoiul, *vîrf de munte*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Brusturoasa, situat lîngă muntele Preutesele.

Gemoiul, *vîrf de munte*, din lanțul Alunișul, pl. Vrancea, jud. Putna.

Genchereşti, *mahala*, din com. rur. Părăușani, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea.

Geneşti, *sfoară de moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Pietroasa-d.-s., a moșnenilor Geneşti; are 40 hect., din care 19 pădure.

Gengea, *vale* și *pîrîŭ*, în jud. Romanați, pl. Oltețul-Oltul-d.-s.; trece pe lîngă satele: Leotești, Mirila, Teișul, unde se află 2 poduri, și prin com. Bîrza, și se varsă în Burluiul.

Genoaica, *pădure* particulară, în jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Vîrtopul, în întindere de 1500 pogoane. Aparține d-neĭ Elena Sc. Ferechide. Inainte aparținea părinteluĭ d-sale, Iancu Marghiloman. Se găsește pe moșia Vîrtopul. Esențe: stejar, gîrniță și cer, care predomină.

Genteĭ (Gropile-), *gropi*, cam în centrul com. Aricești, plasa Podgoria, jud. Prahova, unde, se zice, aŭ fost ocne vechĭ de sare.

De sub Gropile-Genteĭ ese un izvor de apă sărată, care nu seacă nicĭ odată. Apa, în timp de ploĭ torențiale, se înghite cu mare zgomot de aceste gropĭ, și prin orificiŭ, ĭese afară foarte limpede și sărată.

Pe prundul acesteĭ ape, și în marginea șoseleĭ ce duce către com. Surani, sunt două vinișoare de apă minerală, ce conțin sulf.

Genteĭ (Vîrful-), *colină*, în jud. Buzăŭ, comuna și căt. Calvini, acoperită de puțină pădure și pietriș.

Genuneni, *com. rur.*, în județul Vîlcea, pl. Oltul-d.-s., compusă din patru mahalale: Genuneni, Negrești, Moșneni-Mănăilești și Schitul, formînd două cătune: Genuneni și Mănăilești.

E situată pe apa Bistrița, la 30 kil. departe de reședința jud. și a sub-prefectureĭ.

Populația com. e de 194 familiĭ, saŭ 810 suflete: 392 bărbațĭ și 418 femeĭ; locuesc în 196 case și 3 bordeie.

Sunt 3 bisericĭ: una numită Schitul, fondată de Pahomie Monahul, în timpul domnieĭ luĭ Constantin Brîncoveanul Voevod; a doua la Moșneni, fondată de Radul Ungureanul, la 1776; și a treia la Genuneni, fondată de Popa Mateiŭ Mănăstireanul, la 1797.

Meseriași sunt: 2 tîmplarĭ, 5 dulgherĭ, 2 fierarĭ și 1 pietrar. Eĭ desfac produsul munceĭ lor la Rîmnic, Horez, Drăgășani și Rîureni.

Vite: 32 caĭ, 252 boĭ, 200 vacĭ, 90 capre, 65 oĭ, 400 porcĭ.

Locuitoriĭ s'aŭ împroprietărit după legea rurală din 1864, afară de ceĭ din mahalaua Moșneni, carĭ sunt moșnenĭ.

Pe rîul Bistrița, în raionul com., sunt 5 morĭ de măcinat.

In raionul com. se găsește peatră de construcție, pe valea numită Moga și se bănuește a fi și cărbunĭ de pămînt la locul numit Țărdeiul

Com. are o școală frecuentată de 16 elevĭ, din 95 copiĭ în vîrstă de școală. Cu întreținerea școaleĭ statul cheltuește anual 1242 leĭ.

Știŭ carte 96 bărb. și 15 fem.

Vatra satuluĭ are 50 hect.; iar toată com., cu pădurĭ, izlazurĭ, etc., are 3500 hect.

Veniturile și cheltuelile com. se urcă anual la 1000 leĭ.

Prin Genuneni trece șos. jud., care o unește la E. cu com. Frînceşti și la V. cu com. Foleşti-d.-j.

In raionul săŭ este și moșia statuluĭ Metohul Mănăilești care s'a vîndut în corp întreg D-luĭ I. I. Băbeanu.

La N. com. e dealul Otăsăul, Valea-Moga, Rîpa-Șoimuluĭ, Rîpa-Savuluĭ, Apa-Roșie, Malul-cu-Chică, Gruiul-Melcerea, și la S.: Drăganul, Buda, Prigoriile și Bîrloaga.

Genuneni, *sat*, jud. Vîlcea, face, parte din com. rur. cu acelașĭ nume. Are o populație de 327 locuitorĭ (157 bărbațĭ și 170 femeĭ). Aci e reședința comuneĭ.

Biserica din acest cătun s'a zidit de Popa Mateiŭ Mănăstireanul la anul 1797.

www.dacoromanica.ro

Geoaga, *pădure*, supusă regimului silvic, com. Dobreşti, plasa Podgoria, jud. Muscel, în întindere de 50 hect.

Georcotinul, *deal*, în com. rur. Secul, pl. Dumbrava, jud. Mehedinţi.

Georgeşti, *mahala*, în com. rur. Padina-Mare, plasa Dumbrava, jud. Mehedinţi.

Georgica, *pădure*, în partea de S. a comunei Sălăgeni, pl. Podoleni, jud. Fălciu, în suprafaţă de 18 hect.

Gepizi, *defileu*, în Dealul-Ţigăniei, la S. de com. Şerbăneşti, judeţul Olt, prin care trece şoseaua judeţeană Slatina-Roşiori. Aci s'a constatat existenţa unui cimitir vechiu, numit Cimitirul-Gepizilor.

Gerea, *munte*, la N. com. Olăneşti, plaiul Cozia, jud. Vîlcea, unde sunt stîne şi unde se fabrică brînză.

Gera. Vezi Muntele-Gera, *moşie* a statului, jud. Vîlcea.

Gera, *pădure* a statului, în întindere de 150 hect., situată în com. Costeşti, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Germăneşti, *sat*, în jud. Tutova, pl. Tîrgul, com. Banca, spre N. de satul Banca. Are 497 loc., din cari 49 ştiu carte, şi 124 case.

Germănul, *deal*, în judeţul Neamţu, pl. Piatra-Muntele, comuna Vadurile; face joncţiune cu ramurile Morgociul şi Mălăeşti, în prelungirea ramurei munteluĭ Cernegura.

Germeli, *deal*, în jud. Constanţa, pl. Medjidia, com. Rasova, cătunul Vlah-Chioi; face parte din culmea dealurilor Vlah-Chioi, se întinde de la S. spre N., brăzdînd partea vestică a plăşeĭ şi cea centrală a comuneĭ; este tăiat transversal de Valul-luĭ-Traian; este cuprins între bălţile Vederoasa şi Baciul; la poalele sale sud-vestice e aşezat satul Vlah-Chioi; are 137 m. e acoperit cu fineţe, puţine păduri şi cîte-va semănături.

Geroasa, *deal*, jud. Teleorman, pe care sunt sădite parte din viile locuitorilor din comuna Lisa, la N. comuneĭ. E renumit pentru producţiunea vinurilor luĭ. Iĭ mai zice şi Gerosul.

Geroasa, *colină*, în jud. Buzău, com. Pănătăul, cătunul Plăişorul.

Geroasa, *vale*, în judeţul Buzău, com. Mărunţişul, cătunul Zăhăreşti; începe din dealul Geroasa şi se scurge în Buzău.

Geroşiţa, *pădure*, în judeţul Covurluiu, plasa Zimbrul, comuna Zmulţi.

Gerul, *pîrîu*, izvoreşte din pădurea Geroşiţa, com. Zmulţi, jud. Covurluiu, curge prin satele Cornesti (Covurluiu), Mîndreşti, Puţeni (Tecuciu), trece prin satul Cudalbi, prin vecinătatea Mănjineĭ, intră pe teritoriul comunelor: Călmăţuiul, Liesti, Fundeni şi Tudor-Vladimirescu şi apoi se varsă în Bîrlăzel, lîngă satul Piscul, din jud. Covurluiu şi de aci în Siret.

Acest pîrîu, de la satul Mîndreşti şi pănă la S. de Tudor-Vladimirescu, formează limita între jud. Tecuciu şi Covurluiu. El are un curs încet şi adeseorĭ seacă în timpul vereĭ. Pe proprietatea d-luĭ Verone, în raionul com. Liesti, este canalizat, avînd o adîncime de 3 m. şi o lărgime de 2 m.

Gerul, *vale*, formată din pîrîul cu acelaşĭ nume, jud. Tecuciu şi Covurluiu. Produce fîneaţă bună şi în abundenţă. Vara sunt suhaturĭ de vite carĭ păşunează aicĭ. Locuitoriĭ îĭ maĭ zic şi Matca-Geruluĭ.

Gheazera, *masiv muntos*, care se întinde între Rîul-Doamneĭ şi rîul Dîmboviţa, jud. Muscel. Are o formă trapezoidală: laturile paralele sunt reprezintate prin Rîul-Doamneĭ şi rîul Dîmboviţa, iar cele-l'alte două prin catena Carpaţilor şi pantele dealurilor. Culmea Gheazera este însemnată prin piscurile: Gheazera (2406 m.), Păpuşa (2426 m.) şi Papăul (2095 m.).

Această culme se îndreptează spre S.-V., formînd un unghiu, de aproape 45°, cu catena Carpaţilor, cu care se leagă prin Culmea-Meşuluĭ, care desparte sorgintea Rîuluĭ-Doamneĭ de a Dîmboviţeĭ; iar la S. trimite: Culmea-Vlădicăĭ, între R.-Doamna şi Sora; Plaiul-Lung, care se termină la cătunul Ocheşti, şi Culmea-Bolduluĭ, aproape perpendiculară pe culmea Gheazereĭ, care constitue un platoŭ d'asupra oraşuluĭ Cîmpulung. O ramură a Culmeĭ-Bolduluĭ se prelungeşte spre S. printre rîul Bughea şi rîul Sora pănă la confluenţa lor.

Masivul orografic dintre Rîul-Doamneĭ şi rîul Dîmboviţa, în regiunea muntoasă, este înalt, sălbatic şi lipsit de poteci de caĭ carĭ să conducă la frontieră. In regiunea deloasă acest masiv este împărţit prin cursurile rîurilor: Doamneĭ, Soreĭ, Bughea, Rîul-Tîrguluĭ, Argeşelul şi Cîrcinovul, ale căror văĭ sunt ur-

www.dacoromanica.ro

mate de şosele, cea mai mare parte din ele pietrite, conducînd în Valea-Argeşului.

Gheba, *deal*, în jud. Fălciu, în suprafaţă cam de 305 hect., continuare a Dealului Bîrladului. Coasta de S. a acestui deal, dintre pîrîul Crasna şi rîul Bîrlad se află pe teritoriul comunei Tîrzii, pl. Crasna.

Ghebani, *cătun*, în jud. Gorj, pl. Novaci, com. Novaci, situat la N. de căt. Herişeşti, pe malul drept al Gilortului.

Are o suprafaţă de 350 hect., cu o populaţie de 28 familii, saŭ 110 suflete, din carî 26 contribuabilî.

Locuitorii posedă 7 pluguri, 80 care cu boi; 171 vite mari cornute, 19 cai; 120 oi, 126 porci; 49 stupi cu albine.

Cătunul are: o biserică, deservită de preotul din căt. Hirişeşti; 1 piuă; 18 fîntîni.

Comunicaţia se face prin şoseaua comunală ce leagă Novacii-Romînî cu Ciocadia, prin Hirişeşti.

Ghebari, *cătun*, în jud. Putna, pl. Vrancea, com. Paltinul, situat pe dealul pe unde curge pîrîul Zăbala.

Are o populaţiune de 70 suflete, carî locuesc în 30 case.

Ghebeni, *trup de sat*, în jud. Neamţu, pl. de-Sus-Mijlocul, com. Răucesti.

Gheboaia, *com. rur.*, jud. Dîmboviţa, pl. Ialomiţa, situată pe cîmpie, la 30 kil., spre S.-E. de Tîrgovişte, pe malul stîng al Ialomiţei. Are o populaţie de 750 locuitorî; o mare fabrică de spirt; o biserică şi o şcoală. Se învecineşte: spre E., cu Finta; spre V., cu Dobra, de care se desparte prin Ialomiţa; spre N., cu Măcesti, de care se desparte prin pîrîul Pîrscovul, peste care trece un pod, şi spre S., cu Bilciuresti, despărţindu-se tot prin rîul Ialomiţa.

Gheboasa, *sat*, face parte din com. rur. Valea-Lungă, pl. Prahova, jud. Prahova. Are o populaţie de 171 locuitorî (83 bărbaţî, 88 femeî). Se află situat spre S.-E. de com.

Gheboasa, *moşie* particulară, de 965 hect., în com. Filesti, pl. Siretului, jud. Covurluiŭ.

Gheboasa, *baltă*, între satele Serdarul şi Movileni, com. Filesti, pl. Siretului, jud. Covurluiŭ.

Gheboeni, *sat*, în jud. Dîmboviţa, pl. Dîmboviţa-Dealul, com. Mănesti. In raionul acestui sat este o pădure de 62 hect. 100 arii.

Ghecet, *sat*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, com. urb. Măcin, aşezat în partea de N.-V. a pl. şi a com., pe malul drept al Dunării, în faţa Brăilei, la locul de unire al braţului Măcin cu Dunărea-Nouă. Este mai mult o staţie de trecere către Măcin, unde duce un drum judeţean. Sunt vre-o 25 familii, saŭ 100 suflete, carî se ocupă cu pescăria. Tot aci e şi un cablu telegrafic pe sub apele Dunării.

Ghecet, *grind*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, com. urb. Măcin, în partea de N.-V. a pl. şi a com., de alungul maluluî drept al Dunării; are 50 hect., ocupate de satul Ghecet; pe el merge drumul Brăila-Măcin.

Ghecet, *moşie*, de 35 fălcî, în jud. Covurluiŭ, com. Filesti, la gura Siretului.

Ghedeon, *peşteră*, jud. Neamţu, în muntele Ceahlăul, situată în partea sa despre E.; serveşte de asil turiştilor cînd sunt apucaţî de furtunî saŭ vreme rea, pe munte.

Gheeneî (Vălceaua-), *vălcea*, în judeţul Teleorman, comuna Piatra.

Ghel-Tepe, *vîrf de deal*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. urb. Babadag; este unul din vîrfurile cele mai înalte ale dealului păduros Saila-Bair; se ridică pănă la o înălţime de 127 m., punct trigonometric de observaţie de rangul al 3 lea, dominînd asupra drumului judeţean Babadag-Armutli-Baş-Chioi-Măcin şi asupra laculuî Toprac-Chiopru; e situat în partea de N. a pl. şi a com. şi e acoperit cu pădure.

Ghel-Tepe, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Frecăţei şi anume pe acela al căt. său Poşta, situat în partea de S. a pl. şi cea de S.-V. a com.; este unul din vîrfurile de E. ale dealului Cilicul; are 106 m.; punct trigonometric dominînd asupra satelor Frecăţei, Poşta şi asupra drumului comunal ce le uneşte; este acoperit cu verdeaţă.

Ghel-Tepe, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Nalbant şi Baş Chioi (tăiat de hotarul lor); este o prelungire de E. a dealului Carcaman-Bair; se întinde de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea de N. a pl. şi a com. Baş-Chioi, şi pe cea de S. a com. Nalbant; e de natură stîncoasă; are un vîrf înalt de 134 m., dominînd asupra satelor Baiş Chioi şi Nalbant, şi asupra dru-

www.dacoromanica.ro

mului com. ce le unește ; e acoperit cu pășuni și livezi.

Gheldi-Hagi-Tepe, *vîrf*, în jud. Constanța, pl. Hîrșova, pe teritoriul com. rur. Șiriul, căt. Muslu, așezat la V. pl. și în partea de N. a com. și a căt. ; face parte din dealul Cadi-Cîșla, pe a căruĭ culme se află ; are o înălțime de 122 m. și domină prin înălțimea sa tot satul Muslu, precum și drumurile de la Muslu la căt. învecinate.

Ghelingec, *sat*, în județul și pl. Constanța, căt. com. Pazarlî, situat în partea de N.-V. a pl. și cea de N. și centrală a com., la 4 kil. spre N.-V. de căt. de reședință Pazarlî. Este așezat pe valea Odi-Culac, fiind închis de către dealul Hos-Tepe-Bair din partea de V., cu vîrful său Hos-Tepe (203 m.) ; iar din partea E. închis fiind de dealul Ghelingec - Bair, cu vîrful său Bal-Tepe (190 m.) ; de către S. este dominat de vîrful Mezarlîc-Tepe (165 m.), care este situat la 1 kil. spre S.-E. de sat. Suprafața sa este de 1757 hect., din care 146 hect. sunt ocupate de vatra satului și de grădinĭ. Populațiunea sa, compusă mai mult din Turcĭ, este de 133 familiĭ, saŭ 554 suflete.

Din sat pleacă un număr mare de drumurĭ comunale, ducînd pe la satele învecinate : Pazarlî, Tortoman, Taș-Punar, Chior-Ceșme, Terzi-Chioi și altele ; șoseaua județeană Hîrșova - Constanța trece prin partea de N.-E. a satuluĭ.

Ghelingec-Bair, *deal*, în județul și pl. Constanța, pe teritoriul com. Pazarlî și anume pe acela al căt. Ghelingec, pe la E. căreia trece ; începe din vîrful Bal-Tepe și ține pănă la dealul Chirislic-Bair, avînd o direcție de la N.-V. către S.-E. și luînd forma unuĭ arc de cerc cu convexitatea spre S. ; are o înălțime mijlocie de 160 m. ; prin înălțimea luĭ predomină satul Ghelingec, drumul comunal Ghelingec - Pazarlî și valea Ester.

Ghelingec-Tepe, *vîrf de deal*, în județul și pl. Constanța, com. rur. Pazarlî, căt. Ghelingec ; este așezat pe culmea dealuluĭ Bilarlar-Bair, și este cel maĭ înalt vîrf al acestuĭ deal ; are o înălțime de 189 m. ; din acest vîrf se desfac dealurile : Tasli-Iuc-Bair, Mahomet-Bair, Hos-Tepe-Bair, precum și văile : Mangalia-Dere, Tasli-Iuc-Dere, Odi-Cucal și Ester ; este situat în partea de N. a pl., cea de V. a com. și cea de S. a căt.

Ghelmegeni, *mahala*, în com. rur. Samanireștĭ, pl. Motrul-d.-s., jud. Mehedinți.

Ghelmegioaia, *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Ocolul-d.-j. ; ține de com. rur. Gutul ; are 65 case ; o biserică cu hramul Sf. Ilie.

Ghelmegioaia, *pîrîŭ*, în com. rur. Gutul, pl. Ocolul-d.-j., jud. Mehedinți.

Ghelmegioaia, *vale*, în com. rur. Prunișorul, pl. Ocolul-d.-j., jud. Mehedinți, unde se împreună cu Valea-Borsesuluĭ și Valea-Anilor.

Ghemuita, *vale*, jud. Olt, com. Oporelul, pl. Oltul-d.-j.

Ghemul, *loc de izvoare*, jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j., com. Faraoni, de unde izvorește pîrîul Valea-Rea.

Ghemul, *iaz*, între dealurile Pîrăul și Uricani, de pe teritoriul satuluĭ Romînești, com. Movileni, pl. Copoul, jud. Iași ; este mlăștinos, bogat în stuh și papură.

Ghemul, *movilă*, spre S. de satul Romînești, com. Movileni, pl. Copoul, jud. Iași. E artificială și foarte vechie.

Ghengheoaia, *moșie*, în jud. Dorohoiŭ, com. Cordăreni, pl. Prutul-d.-s., în suprafață de 270 hect., 69 ariĭ, cîmp și 8 hect., 60 ariĭ pădure.

Hotarele moșieĭ sunt : Cordăreni, Havîrna și Carasa.

Localitate însemnată aicĭ este Seliștea.

Ghenciu (Valea-luĭ-), *vale*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, com. Oltina, cătunul Cîșla ; se desface din punctele S.-V. ale dealuluĭ de deasupra Cîșleĭ ; se îndreaptă spre E., în o direcție generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea N. a plășeĭ și cea S.-E. a comuneĭ ; după 3 kil. de drum făcut, parte prin pădurĭ, parte prin cîmpie, merge de se deschide în valea Beilic-Ceair, pe partea stîngă a eĭ, ceva maĭ sus de satul Curu-Orman.

Ghenis-Bair, *deal*, jud. Constanța, pl. Medjidia, com. Mamut-Cuius, cătunul Peștera ; se întinde printre văile Demen-Culac și Iuuruc-Dere ; este de natură stîncoasă și acoperit cu fînețe și izlazurĭ.

Ghenoaia, *moșie* a statuluĭ, pe care, la 1864, s'aŭ împroprietărit o parte din locuitoriĭ com. Vadul-Săpat, pl. Cricovul, jud. Prahova.

Ghenoaica, *sub-divizie a căt.* Valea-Scheilor, com. Tohani, jud. Buzăŭ.

www.dacoromanica.ro

Ghenoaica, *moşie*, în jud. Buzău, com. Tohani, cătun. Valea-Scheilor. Are 94 hect. arături, fîneaţă şi vie.

Fostă proprietatea luĭ Ghinea Poenarul, care a lăsat-o bisericeĭ Ghenoaica, fondată de Ceauş-Ghinea.

Gheordunești, *sat*, cu 100 loc., jud. Argeş, pl. Oltuluĭ; face parte din com. rur. Drăguţeşti-Săpunari.

Gheordunul, *sat*, cu 150 loc., jud. Argeş, pl. Topologul; face parte din com. rur. Corbi-Măgureni.

Gheorghe (Fundul-luĭ-), *colină*, jud. Buzău, com. Gura-Dimieneĭ, acoperită cu o parte din pădurea Dimiana, numită Fundulluĭ-Gheorghe, avînd ca 50 hect.

Gheorghe (Pîrîul-luĭ-), *pîrîŭ* (2800 m.), afluent al Şomuzuluĭ-Mare, în jud. Suceava, com. Preuteşti. Primeşte din stînga pe Pîrîul-Ursuluĭ.

Gheorghe (Valea-luĭ-), *vale*, jud. Muscel, izvoreşte după proprietatea statuluĭ, numită Dealul, curge prin com. Domneşti, plaiul Nucşoara, dela V. spre E.; cînd vine mare aduce marĭ pagube locuitorilor.

Gheorghe-Lazăr, *sat*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pen. dinte de com Bucul, situat la $2^1/_2$ kil. spre N.-V. de satul de reşedinţă, pe un loc şes.

Satul este fondat la anul 1884, cînd i s'a dat numirea de Gheorghe-Lazăr, în memoria nemuritoruluĭ profesor Gheorghe Lazăr.

Populaţiunea satuluĭ este de 190 familiĭ Romînĭ şi 4 familiĭ Ţigani.

Aicĭ este o şcoală mixtă, condusă de un învăţător, retribuit de comună.

Vite sunt: 582 caĭ, 776 boĭ, 730 vacĭ, 1030 oĭ şi 215 porcĭ.

Gheorgheni-Orman-Bair, *deal*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, com Dobromirul, d'alungul văeĭ Teche-Chioi-Ceair; care are 170 m. şi e acoperit numaĭ cu pădurĭ.

Gheorgheşti, *parte a com.* Capul-Pisculuĭ, jud. Muscel.

Gheorghieseĭ (Dealul-), *deal*, în satul Sodomeni, com Păşcani, jud. Suceava.

Gheorghina, *pîrîŭ*, afluent al pîrîuluĭ Bădiliţa, jud. Suceava.

Gheorghiţeni, *vale*, pe moşia Pomîrla, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ.

Gheorghiţenilor (Pîrîul-), *pîrîŭ*, pe moşia Pomîrla, com. Pomîrla, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ.

Gheoşani, *cătun*, al com. Morunglavul, pl. Olteţul-Oltul-de.-s., jud. Romanaţi, situat pe malul stîng al Olteţuluĭ, la 15 kil. spre N. de Balş. Are 60 familiĭ, saŭ 255 suflete.

Ghera, *deal*, în jud. Tecuciŭ, continuarea a dealuluĭ Chetroiul, cuprins între Valea-Bîrladuluĭ, şi Valea-Lupuluĭ, în raionul com. Gohorul.

Gherasim, *vale*, care se scurge în balta Znagovul, jud. Ilfov.

Gherăeşti, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-j., com. Osebiţi-Mărgineni, situat lîngă Luncaluĭ-Rugină. Are o populaţie de 11 familiĭ, saŭ 37 suflete; o cîrciumă. E situat la 3 kil. de satul Mărgineni-Osebiţi.

Gherăeşti, *sat*, jud. Bacău, pl. Bistriţa-d.-s., com. Mărgineni-Munteni, situat pe malul drept al Bistriţeĭ, la N. oraşuluĭ Bacăŭ. Are 24 familiĭ, saŭ 101 suflete.

Vite sunt: 3 caĭ, 32 vite maĭ cornute şi 20 porcĭ.

Gherăseni (Rotunzeni), *com. rur.*, în jud. Buzăŭ, pl. Cîmpuluĭ, situată pe malul drept al rîuluĭ Călmăţuiul, la 17 kil. 400 m. de oraşul Buzăŭ. Limitele sale sunt: la N., începînd din apa Viforîta, (com. Maxenul), merge în cătunul Odaia-Banuluĭ, de unde o ia pe hotarul moşiilor: Gomoeşti şi Bălişoara, pănă în hotarul moşieĭ Costeşti; la V., se lasă pe hotarul moşiilor Cioranca (pănă în Drumul-Sării) şi Bugheni, apoĭ merge subţiindu-se pe hotarul moşiilor: Limpezişul şi Mărgineanca, pănă la Puţul-luĭ-Cazan (hotarul despre com. Glodeanul-Sărat); la S., face un mic unghiŭ între Puţulluĭ-Cazan şi hotarul Măcrişul, şi începe a se urca la E., pe hotarul moşieĭ Zmeeni, atingînd hotarul Cată-Cal, Iazul-Aghiĭ, pănă în pîrîul Ruşiavăţul; o ia apoĭ pe hotarul moşieĭ Maxenul (înfundîndu-se puţin la Viforîta), se subţiază printre Maxenul şi Costeşti, atinge hotarul moşieĭ Verguleasa (comuna Ţinteşti) şi se dirige în vatra cătuluĭ Odaia-Banuluĭ (com. Simileasca).

Suprafaţa sa este de 5980 hect., din carĭ 3478 hect. arabile, 688 hect. pădure, 670 hect. fîneaţă, 952 hect. izlaz şi 312 hect. sterp.

Proprietăţĭ însemnate sunt: Gherăseni, Scheiul (Sf. Nicolae

www.dacoromanica.ro

din Brașov), Bălaia, Trestianca și Brebeanca saŭ Șopîrliga (Eforia Spitalelor Civile din București) și pădurile: Cîmpineanca, Tufele-Floriĭ și Tufele-Pîrnogĭ.

Terenul e șes, ondulat puțin de malul Călmățuiului și de cîte-va movile; pe alocurea cam băltos avînd și oare-care sărături; totuși e fertil și favorabil tuturor culturilor.

In com. se află: o moară de aburĭ; o stînă pentru fabricarea lapteluĭ.

Căĭ de comunicație are: șoseaua Gherăseni-Costești-Buzăŭ, marele drum al Grinduluĭ-Buzăŭ și Drumul-Săriĭ.

Vite: 740 boĭ, 950 vacĭ, 450 viteĭ, 440 caĭ, 460 iepe, 230 mînjĭ, 3640 oĭ, 26 capre, 8 asinĭ și 966 porcĭ.

Sunt 26 stupĭ cu albine.

Comuna e formată din cătunele: Bălaia, Cremenea, Gherăseni și Sudiți, cu o populație de 2220 locuitorĭ, din carĭ: 498 bărbați însurați, 36 neînsurați, 36 văduvĭ și 574 băeți; iar femeĭ măritate 408, văduve 40, fete 538. Locuesc în 426 case.

Străinĭ: 2 Grecĭ, 4 Austro-Ungarĭ și 1 Bulgar.

Meseriașĭ sunt: 1 lemnar, 1 cizmar, 4 fierarĭ, 2 cojocarĭ și 1 brutar.

Contribuabilĭ sunt 413; stabilimente comerciale 23.

Știŭ carte 134 persoane.

Are o școală în cătunul Gherăseni, frecuentată de 102 elevĭ și 4 eleve; o biserică, zidită maĭ întîiŭ la anul 1840 de Ion Emanuel Gherase consumată de incendiŭ în 1863 și rezidită în 1868 de Nicolae Gherase; are hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, și e deservită de 2 preoți și 2 cîntăreți.

Cîrciumĭ sunt 12.

Comuna în secolul trecut consta numaĭ din satul Cremenea; pe la 1812 aŭ venit aci maĭ mulțĭ locuitorĭ de pe moșia Rotunda-Brădeanul și aŭ pus fondamentul satuluĭ Rotunzeni, care după ce a devenit proprietatea luĭ Ioan Emanuel Gherase, a luat numele, împreună cu întreaga comună, de Gherăseni. Cînd moșia Reda-Barbuluĭ (Scheiul) a devenit proprietatea bisericeĭ Sf. Nicolae din Brașov, s'a adus din Transilvania cîțiva locuitorĭ, scutițĭ de dărĭ, carĭ aŭ dat naștere satuluĭ Sudiți, cu sub-diviziunile sale: Geavleți (Cacaleți-Vechĭ) și Șopîrliga. Cătunul Bălaia a început a se forma la 1837 și la 1850 era deja un sat. Cele-l'alte cătune sunt maĭ nouă.

Gherăseni (Rotunzeni), *cătun*, de reședință, al com. Gherăseni, jud. Buzăŭ, cu 1600 locuitorĭ și 300 case.

Gherăseni, *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. și cătunul Gherăseni, avînd 1000 hect., din carĭ 900 hect. arabile și 100 hect. pădurea Cîmpineanca.

Gherăsoaia, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, com. Glămbocelul, pl. Podgoria, jud. Muscel, avînd, împreună cu trupurile: Goleasca, Băneasa, Dinuleasa, Călceasca, Tomeasca, Chiriceasca și Chițeasca, o întindere de 1350 hect. Esențe: fag, stejar, etc.

Gherceștĭ, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Ocolul, la 9 kil. de orașul Craiova. Este așezată pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Tesluiul.

Se învecinește la N. cu com. Mischiĭ; la S., cu orașul Craiova; la V., cu com. Șimnicul și la E., cu com. Pielești.

Terenul comuneĭ este șes și compus din pămînt galben și negru.

Este udată de rîul Tesluiul, care trece prin centru și care se încarcă pe dreapta cu pîraele: Sodolul și Craia; iar pe stînga cu Țarova și Criva. Are pe dînsul două podurĭ: unul în dreptul satuluĭ Gherceștĭ și altul în satul Gîrlești-d.-j.

Din cauză că malurile rîuluĭ Tesluiul sunt cam joase, el se revarsă în timpul desghețuluĭ și al ploilor marĭ.

Se compune din 4 sate: Gîrlești-d.-s., Gîrlești-d.-j., Gherceștĭ și Teișani. Satele Gîrlești, și-aŭ luat numele de la multele gîrle ce le udă și sunt așezate spre S. de Ghereștĭ, pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Tesluiul.

Satul Teișani este așezat pe malul stîng al rîuluĭ Tesluiul, spre V. de satul Ghereștĭ și în centrul comuneĭ, pe dreapta rîuluĭ Tesluiul.

In com. sunt: 2 bisericĭ, una în satul Ghereștĭ, fondată de locuitoriĭ satuluĭ, în 1833, cu hramul Cuvioasa Paraschiva; a doua în satul Gîrlești-d.-s., fondată la 1879, cu hramul Înălțarea Domnuluĭ; sunt deservite de 1 preot și 2 cîntăreți; o școală mixtă, care funcționează din 1867, condusă de 1 învățător și frecuentată de 54 elevĭ; este întreținută de stat și com. Localul construit din zid, este în bună stare.

După legea rurală din 1864 s'aŭ împroprietărit 112 locuitorĭ.

Suprafața teritoriuluĭ com. este de 4079 hect., din care 3750 hect. arabile, 100 hect. fînață, 100 hect. izlaz și 129 hect. pădure.

Moșiile de pe com. sunt: Gîrlești-d.-j., cu venit anual de 10000 leĭ, aparținînd d-luĭ C. Gîrlești-eanu; moșia Gîrlești-d.-s., cu venit anual de 7500 leĭ, aparținînd d-luĭ Teișanu; moșia Ghereștĭ, aparținînd d-neĭ Elena

www.dacoromanica.ro

Pavlovicĭ, cu venit anual de 8500 leĭ; moșia Teișani, cu venit anual de 1200 leĭ, aparținînd d-luĭ G. G. Teișanu.

Afară de aceștĭ proprietarĭ, maĭ aŭ parte și moșneniĭ Pripiceĭ, Bogdăneștĭ, Denghiuleștĭ, precum și locuitoriĭ împroprietăriți după legea rurală din 1864.

Pădurile ce se găsesc pe moșie sunt: Gîrlești-d.-j., în întindere de 85 hect.; Teișani, pe moșia Teișani; Gherceștĭ, în întindere de 9 hect. Sunt compuse din: ceriĭ, stejariĭ, ulmĭ, frașinĭ, jugaștri, predominînd gîrnița.

Viile se întind pe o suprafață de 636½ hect.; aparțin sătenilor și orășenilor Craioveni și produc vin bun roșu.

Pe proprietatea d-luĭ G. H. Teișanu se găsește o moară de aburĭ, unde locuitoriĭ își macină grînele lor.

Cîrciumĭ sunt 7: 6 în Gherceștĭ și 1 în Gîrlești-d.-s.; 2 comercianțĭ.

Prin mijlocul comuneĭ trece calea comunală care o unește la N. cu com. Mischiĭ și la S. cu com. Pielești. Are o lungime de 4 kil. La o mică depărtare, spre V., este stația de drum de fier Craiova.

Venitul comuneĭ pe anul 1892-93 a fost de 4579,19 leĭ, iar cheltuelile de 3751,73 leĭ.

Gherceștĭ, *sat*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Gherceștĭ, reședința primărieĭ. Are 575 suflete, 318 bărbațĭ și 257 femeĭ; locuesc în 154 case și 4 bordee. Parte din case sunt construite din zid și parte din bîrne. Maĭ toate aŭ grădina lor.

In sat este o școală mixtă, care funcționează din 1867, fiind întreținută de stat și com.; o biserică, fondată la 1833, cu ramul Cuvioasa Paraschiva.

Gherceștĭ, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Gherceștĭ, satul Gherceștĭ, cu venit anual de 8500 leĭ, aparținînd d-neĭ Elena Pavlovicĭ.

Pe această moșie este o pădure; stîne de oĭ, producînd brînză bună de putină.

Gherdana, *sat*, face parte din com. Condrăcheștĭ, jud. Tecuciŭ. Situat pe dealul cu același nume, în partea de V. a com., la 1 kil. și 700 m. de reședința eĭ.

Are o populație de 100 familiĭ, saŭ 360 suflete.

Teritoriul căt. e de 100 hect.

Este străbătut de văile Țiglineĭ și Izvoarele, și de drumul care duce la Corbasca.

Are o școală mixtă; o biserică, cu hramul Sf. Dumitru, situată în partea de N. a satuluĭ, făcută de Alecu Vidrașcu cu soția sa Ileana, la 1854 și care s'a reparat în 1873; are 8 fălcĭ de pămînt, date la 1864.

Locuitoriĭ sunt împroprietăriți la 1864.

Satul comunică cu satele vecine prin o șosea ce vine de la Florești, care se unește cu cea care vine de la Drăgești și duce peste deal la satul Corbasca.

Gherdana, *pîrîiaș*, jud. Tecuciŭ; izvorește din partea de N.-E. a satuluĭ formează în cursul săŭ Iazul-Vidrașculuĭ, și după ce primește pîrîul Drăgești, se varsă în dreapta Polocinuluĭ.

Ghereasca (Schitul-), *sat*, situat la N. jud. Covurluiŭ, pl. Horincea, com. Lupești, la 5 kil. în sus de reședința comuneĭ. Are 51 familiĭ, saŭ 204 suflete; o biserică. Se zice că acest sat ar fi existînd de pe la 1788; aci este un schit călugăresc, devenit proprietate a Statuluĭ în urma secularizăreĭ.

Ghereasca (Schitul-), *moșie* cu *pădure*, a Statuluĭ, jud. Covurluiŭ, fostă pendinte de Mitropolia Moldoveĭ; terenul cultivabil de 81 hect., se arendează cu 2428 leĭ; pădurea e de 400 hect. și viile, de 12 hect.

Gheren-Ceair, *alt nume al văeĭ* Urluia, jud. Constanța, pe care îl păstrează de la satul Enișenlia, pănă la satul Bazirgian.

Ghereșeștĭ, *sat*, în jud. Argeș, pl. Oltul; face parte din com. rur. Valea-Ungureni.

Ghergani, *com. rur.*, în jud. Dîmbovița, pl. Ialomița, situată spre S.-E. de Tîrgoviște, pe linia ferată București-Vîrciorova, pe șoseaua națională Tîrgoviște-Fundata-București și pe o cîmpie întinsă. Se compune din 4 căt.: Ghergani, Mavrodin, Colacul și Săbieștĭ, cu o populație de 1750 locuitorĭ. Are o moară cu aburĭ; 3 bisericĭ; 2 școlĭ, una în Ghergani, lîngă gară, întreținută de stat, condusă de o învățătoare; a doua în căt. Colacul, întreținută de comună, condusă de un învățător. In raionul acesteĭ com. este gara căeĭ ferate și o pădure, de 5250 arĭ.

In com. este un heleșteŭ și printr'însa curge rîul Colentina.

Se învecinește: spre E, cu Ghimpați, Vizurești și Cojasca; spre V., cu Lunguleți, de care se desparte prin Dîmbovița; spre N., cu Bălteni și spre S. cu Podul-Bărbieruluĭ.

Aci se află îngropat Ion D. Ghica, fost Beĭ de Samos și unul din ceĭ maĭ de seamă dintre bărbațiĭ de stat și dintre scriitoriĭ Romînĭ (încetat din viață la 22 Aprilie 1897).

La Mavrodin aŭ fost lupte între Turcĭ și Romînĭ pe timpul luĭ Mihaiu-Viteazul.

www.dacoromanica.ro

Ghergani, *stație-de-dr.-d.-f.*, jud. Dîmbovița, pl. Ialomița, căt. Ghergani, pe linia București-Chitila-Pitești, pusă în circulație la 13 Sept. 1872. Se află între stațiile Ciocănești (12.8 kil.) și Conțești (5.4 kil.). Înălțimea d'asupra nivelului mărei: 132.82 m. Venitul acestei stații pe anul 1896 a fost de 103241 lei și 15 bani.

Gherghe, *munte*, pe moșia Borca, com. Mădeiul, jud. Suceava.

Ghergheasa, *com. rur.*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j., pe pîrîul Viroaga.

Este așezată la Sudul jud., la 17 kil., spre S.-E., de orașul R.-Sărat, și în partea Estică a plășei, la 6 kil., spre N.-E., de Bălăceanul, reședința plășei.

Comunele învecinate sunt: Sălcioara, la 4 kil.; Balta-Albă, la 7 kil.; Galbenul, la 8 kil. și Socariciul, la 10 kil.

Se mărginește la N.-E. cu Boldul și Balta-Albă; la S.-E., cu Amara; la S.-V., cu Bălăceanul și la N.-V. cu Sălcioara.

In com. sunt movilele: Ghergheasa, Săpata, Văcarul, etc.

Pîrîul Viroaga o udă prin mijloc; Buzăelul, la V.; are lacul Ghergheasa, la V.

Cătunele cari o compun sunt: Ghergheasa-Nouă, reșed., Ghergheasa-Vechie, la V.

Suprafața com. este de 4325 hect.: 50 hect. vatra com., 1225 hect. ale locuitorilor, 3050 hect. ale Statului; din cari: 3725 hect. arabile, 500 hect. imaș și 50 hect. neproductiv.

Populația com. e de 343 familii, saŭ 1006 suflete: 520 bărbați, 486 femei; 343 căsătoriți, 668 necăsătoriți și 35 văduvi; știŭ carte 66.

Are: o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, zidită în 1827 de locuitori, cu 400 lei venit anual, deservită de un preot și un cîntăreț; o școală de băeți, fondată în 1879 de com., condusă de un învățător și frecuentată de 60 elevi.

Vite sunt 2728, din cari: 549 boi, 232 vaci, 188 cai, 156 iepe, 1500 oi, 103 rîmători. Transportul cerealelor se face prin stația Zoița, la 15 kil. spre V. de comună.

Sunt 9 stabilimente comerciale.

Căile de comunicație sunt drumurile vecinale: spre Sălcioara-R.-Sărat; spre Amara; spre Balta-Albă; spre Bălăceanul-Socariciul-Costieni-Zoița; spre Galben-Drog; spre Cîineni.

Veniturile com. sunt de 5567 lei, iar cheltuelile de 5354 lei.

Sunt 206 contribuabili.

Ghergheasa, *heleșteŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-de-j., com. Ghergheasa, așezat în partea de V.a com., format de pîrîul Viroaga; are 60 pogoane întindere, proprietate a Statului.

Ghergheasa saŭ Bătrîna, *moșie*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j.

Ghergheasa-Nouă, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j., căt. com. Ghergheasa, așezat la V. de cătunul de reședință, Ghergheasa-Vechie; are 40 hect. întindere; 126 familii, saŭ 296 suflete; 57 contribuabili.

Ghergheasa-Vechie, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j., căt. de reședință al com. Ghergheasa, așezat în partea de E. a com., pe malul drept al pîrîului Viroaga; are 10 hect. întindere și o populație de 217 familii, saŭ 710 suflete; 149 contribuabili; o biserică; o școală.

Ghergheleul, *sat*, în partea de S., a com. Șurănești, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ, la poala de V. a dealului cu același nume.

Cu 50 de ani în urmă satul era pe coasta acestui deal, însă în urma unei prăbușituri de pămînt, s'a strămutat pe vale.

Are o suprafață de 1439 hect., din cari 287 hect. pădure și 714 hect. loc de cultură, fînaț, imaș, ale proprietății, iar 429 hect. ale locuitorilor, cu 3 hect. vie; cu o populație de 78 fam., saŭ 360 suflete.

În sat este o biserică făcută la 1844, deservită de un preot.

Locuitorii posedă: 21 pluguri și 45 care cu boi, 4 pluguri și 7 căruțe cu cai; 150 stupi cu albine; 147 vite mari cornute, 850 oi, 25 cai și 32 porci.

Ghergheleul, *deal*. Vezi Șurănești (Dealul-), com. Dănești, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ.

Ghergheleul, *pisc*, jud. Vîlcea, pl. Cerna, com. Mădulari.

Gherghești, *sat*, jud. Brăila, la 3 kil., spre S.-E., de satul Slujitori-Albotești, înființat la 1866. Suprafața satului este de 15 hectare.

Are o populație de 48 familii, saŭ 214 suflete: 117 bărbați și 97 femei.

Vite sunt: 100 cai, 230 vite mari cornute, 1000 oi și 100 rîmători.

Acest sat se mai numește și Cocoțați, căci satul, fiind situat pe muchii de dealuri, casele-i se văd de pe lunca Călmățuiului și par cocoțate pe muchie.

Gherghești, *sat*, județul Dîmbovița, plasa Cobia, căt. com. Ionești.

www.dacoromanica.ro

Gherghești, *sat*, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, com. Ponoarele, cu 50 case.

Gherghești, *sat*, în județul și pl. Tutova, la S. de satul Micești, pe pîrîul Studinețul. Are 430 locuitorĭ (din carĭ 49 știŭ carte) și 115 case.

Gherghicani, *vale*, în jud. Covurluiŭ, pl. Prutul, com. Măstăcani, formată din Dealul-Boeresc, care e o ramificație a dealuluĭ dintre pîraele Covurluiul și Suhuluiul.

Gherghiceasa, *pîrîŭ*, care curge prin satul Văraticul, com. Dumbrăveni, jud. Botoșani.

Gherghilăul, *deal*, jud. Muscel, pl. Rîurile, com. Mihăești.

Gherghilăul, *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Nehoiașul; începe din muntele Cumpenele și se scurge în pîrîul Nehoiașul.

Gherghina (Ghertina, Tirighina, Țiglina), *înălțime de pămînt*, pe dealul stîng al Siretuluĭ, în apropiere de gura acestuia, lîngă stația de drum de fer Bărboși, com. Filești, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ, unde în vechime a fost o mare cetate romană zidită de împăratul Traian. Această cetate purta numele după unĭ, de Caput Bovis (Capul Boului), iar după alțiĭ Contra Dinogetia saŭ Turris Trajani. Numirea de Gherghina și cele-l'alte sunt posterioare și date de popor; se crede însă că aceste numirĭ ar veni de la vorbele latine Tegulina, Terrigena, Triclina. In anul 1703, sub domnia luĭ Constantin Duca, se găsiră aice, după arăturile luĭ Dimitrie Cantemir în «Descrierea Moldoveĭ», cele dintîĭ ruine ale acesteĭ cetățĭ, între carĭ se numără statuĭ și lespezĭ de marmură cu inscripțiĭ romane, ce indică neîndoios că Traian este fondatorul eĭ. Tot aice, după spusa aceluiașĭ scriitor, s'a găsit o piatră, care amintește pe Sever, împăratul Romanilor, dar pe care Dimitrie Cantemir, sub domnia fratéluĭ săŭ Antioh, trecînd prin Galați și căutînd înadins acea piatră n'a găsit-o. Intr'un rînd Teodori, pîrcălabul de Galați, i-a adus un ban de argint, pe care sta scris: «Const. Vict. Aug. Imp.». S'aŭ găsit și cărămizĭ cu inscripția: «leg. I. Ital.», cea ce dă a înțelege că paza acesteĭ cetățĭ fusese încredințată legiuneĭ I Italice.

Impărăștierea ruinelor acesteĭ cetățĭ s'a început în secolul al XVIII-lea, cînd s'a luat cărămidă pentru cetatea Brăileĭ și pentru oare-carĭ bisericĭ din Galați; iar în secolul al XIX-lea s'aŭ scos cele din urmă resturĭ pentru pardoseala stradelor din Galați.

In 1836, se făcură cercetărĭ nouă la Gherghina și în 1838 se descoperiră aicĭ maĭ bine de 3700 monede de argint de la diferițĭ împărațĭ romanĭ, printre carĭ Constantin, Arcadiu, etc., cu inscripția Galatii, fapt ce însuflă presupunerea că aice ar fi fost la început orașul Galați. După aceste cercetărĭ, se crede că Gherghina era așezată pe un platoŭ cu diametru de 70 metri și la vr'o 50 metri d'asupra niveluluĭ ordinar al Siretuluĭ. Ea era de formă rotundă și înconjurată de un împătrit zid circular. O eșitură meșteșugită în forma uneĭ punțĭ, mărginită de două zidurĭ paralele, lega acest platoŭ cu cel al maluluĭ apropiat, fortificat și el; la Nordul sĕu, un zid, ce eșea din al doilea mur circular, cobora în linie dreaptă pănă în Siret. Bordurile înălțimeĭ se măcinară zilnic; linia drumuluĭ de fer tăiă și ea o parte a înălțimeĭ la S.-V. Orașul vechiŭ se presupune a fi fost așezat la picioarele platouluĭ. La baza muruluĭ, care o îngrădea spre E. s'aŭ găsit maĭ multe lucrurĭ, între carĭ: o statuă a zeițeĭ Ceres, turnată în aramă, un număr mare de lespezĭ de marmoră, săpate în relief și reprezintînd războaiele Romanilor cu popoarele de la Dunăre, un drum pe sub pămînt, căptușit cu piatră și cărămidă, pentru a întreține comunicația cu orașul. In cetate s'aŭ maĭ descoperit: o subterană, care conținea mormintele probabil ale unor înalte personagie romane, judecînd după valoarea obiectelor găsite în jurul resturilor, și carĭ eraŭ foarte îngrămădite; o mulțime de banĭ vechĭ de argint și de bronz, purtînd efigiile împăraților Traian, Diocleția, Constantin, Arcadiu, etc. Aproape de o baie și o casă de ape, ce aducea apă din Siret prin țevĭ de plumb, s'aŭ maĭ găsit în oraș temeliile unuĭ templu, care era, se presupune, închinat Venereĭ, căcĭ s'a găsit în acest loc un Cupidon ținînd facla minței în mîinĭ; asemenea s'a maĭ găsit un monument cu inscripțiĭ, a căruĭ bază era legată de trunchiul monumentuluĭ cu un fus de fer, ce se află în Muzeul de Iași.

După filo-romînul Vaillant, care a vizitat localitatea în al 5-lea deceniŭ al secoluluĭ nostru, cetatea această a fost ocupată de Romanĭ în perioada Antoninilor, și în apropierea eĭ trebuie să fi fost o mare olărie, de unde și numirea de Țiglina (tegulina=țiglă romană). Printre cărămizĭ s'aŭ aflat unele purtînd numele cu degetul

www.dacoromanica.ro

VVIIVII, ce ar însemna că fusese ocupată de legiunea a XIX-a. Dacă Dacia a fost ocupată în epoca Antoninilor de Romanĭ în întregul eĭ, apoĭ desigur cetatea Tirighina a fost unul din posturile militare cele maĭ înaintate la frontiera imperiuluĭ, sentinela cîmpurilor întărite de la Tromis, Rakel şi Traianopolis saŭ Trianopolis. Inainte de a fi ocupată Dacia de Romanĭ, este probabil să fi fost aicĭ un stabiliment galic. Asemenea se crede că Romaniĭ fundară aicĭ un oraş numit Caput Bovis, dărîmat la părăsirea Dacieĭ, care deveni după aceea Republica Galaţilor, apoĭ Gherghina şi în urmă Ţiglina. Cronica luĭ Hur pune cetatea Capul-Bouluĭ în stînga Dunăreĭ la colţul natural S.-V. al Moldoveĭ, cel maĭ apropiat de Moesia, şi primul pîrcălab al eĭ a fost Longin Boldur la întemeierea Republiceĭ Moldoveĭ sub Dragoş.

O schiţă a planuluĭ topografic al ruinelor de la Gherghina a fost luată în 1837 de către răposatul profesor din Iaşi, G. Săulescu.

Poziţiunea acesteĭ înălţimĭ este încîntătoare: de pe ea priveştĭ gara Bărboşi grădinele oraşuluĭ Galaţi aşezate spre S., în colţul dintre malurile stîngĭ ale văilor Dunăreĭ şi Siretuluĭ, fluviul şi valea Dunăreĭ, în spre înălţimile Bugeaculuĭ.

Gherghina, *vale*, izvoreşte din dealul Nucul şi se varsă în rîul Pesceana, pe teritorul com. Ştirbeşti, pl. Olteţul-d.-j., jud. Vîlcea.

Gherghineĭ (Valea-), *pădure*, în jud. Buzăŭ, com. Beceni, căt. Ocea; are 35 hect.; face un corp cu Faţa-luĭ-Bîtcă, Valea-Nuculuĭ şi Valea-Ulmuluĭ.

Gherghineĭ (Valea-), *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Beceni, căt. Ocea; ese din Vîrful-Ociĭ şi se scurge în Valea-Ociĭ.

Gherghinoaia, *localitate*, între Pîrîul-Ţuţuruluĭ şi Dealul-Turceşti, com. Alunul, pl. Olteţul-d.-s., unde se află în pămînt o materie combustibilă care arde continuŭ de la 1886.

Gherghişani, *sătişor*, jud. Brăila, spre S.-E. de satul Deduleşti, aproape de c. f. Brăila - Buzăŭ. Vatra satuluĭ e de 6 hect., cu 8 case.

Populaţia e de 45 locuitorĭ.

Vite: 22 caĭ, 43 vite marĭ cornute, 190 oĭ, 24 rîmătorĭ.

Gherghiţa, *com. rur.*, pl. Cîmpul, jud. Prahova.

Această comună datează cu mult înainte de anul 1503, şi pe atuncĭ trebuia să fi fost în toată splendoarea eĭ, de oare ce întreţinea relaţiunĭ comerciale cu Braşovul. (D-l Ionnescu-Gion, într'o conferinţă ţinută la Societatea Geografică Romînă, bazat pe acte vechĭ, a probat că acum 381 anĭ, pleca din Braşov pentru Gherghiţa, 10 negustorĭ încărcaţĭ cu mărfurĭ).

Este însemnată prin răscoala Călărăşanilor, la anul 1623, în contra Domnitoruluĭ Alexandru Coconul, şi prin victoria repurtată de Mihaiŭ Viteazul contra Turcilor, la anul 1596.

Este situată pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Prahova, la 26 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 2 kil. 500 m. de reşedinţa plăşeĭ.

Se compune din 4 cătune: Gherghiţa, Ungureni, Belciugul şi Independenţa, înfiinţat la anul 1879 şi numit de locuitorĭ Borusul, după numele loculuĭ pe care s'a întemeiat.

Are o populaţiune de 448 familiĭ, saŭ 2128 locuitorĭ: 1057 bărbaţĭ şi 1072 femeĭ, în care intră şi 2 familiĭ de Ţiganĭ, 3 de Nemţĭ şi 1 de Bulgarĭ. Locuesc în 455 de case şi 2 bordee.

Contribuabilĭ sunt 420.

In comună sunt 4 biserică: Biserica - Domnească, care s'a fondat de Mateiŭ-Vodă Basarab, la anul 1641, cu următoarea inscripţie:

Această sfîntă şi Dumnezeiască biserică, din temelia eĭ zidit-o-am eŭ robul luĭ Dumnezeŭ, Ion Mateĭ Basarab Voevod, întru numele mareluĭ al luĭ Hristos mucenic Procopie, şi cu vrerea milostivuluĭ Dumnezeŭ şi cu ajutorul sfîntuluĭ Mucenic supuserăm vrăjmaşiĭ sub picioarele Domnieĭ şi i-am ruşinat, şi i-am gonit din pămîntul Ţareĭ şi am ridicat aceasta sfîntă biserică pentru biruinţa cea de vitejie a puterniculuĭ mareluĭ Dumnezeŭ şi întru ajutorul Sf. mucenic Procopie, ca să fie Domnia mea pomenită în nesfîrşiţĭ vecĭ. Veleat 7149.

In dreapta uşeĭ se maĭ află încă o piatră scrisă, ce nu se poate ceti, fiind maĭ toată acoperită cu un zid făcut maĭ tîrziŭ.

Acum de curînd i s'aŭ făcut reparaţiĭ de Administraţia Domeniuluĭ Coroaneĭ, care n'a schimbat nimic din vechia formă a clădireĭ.

A doua biserică, cu hranul Sf. Dumitru, posedă două inscripţiĭ: una la dreapta intrăreĭ, care conţine următoarele:

Această sfîntă şi Dumnezeiască biserică ziditu-s'aŭ din temelia eĭ de robul luĭ Dumnezeŭ Preda Căpitanul, feciorul Paraschiveĭ Vornicul, întru numele sfîntuluĭ şi mareluĭ mucenic Dimitrie, în zilele Prea Luminatuluĭ Domnuluĭ Nostru, Ion Constantin Basarab Voevod şi a părinteluĭ nostru Kir Teodosie Mitropolitul... (Urmează încă două rînduri care nu se pot ceti).

A doua inscripţie de la stînga e cea următoare:

Cu ajutorul luĭ Dumnezeŭ, în anul mîntuireĭ 1888, în zilele Alteţeĭ sale Carol I şi ale Prea Sfinţituluĭ Mitropolit Iosif

www.dacoromanica.ro

Primat, s'a reparat această sfîntă biserică, după cum se vede, rămîind nestricat numaĭ sfîntul altar al bisericiĭ celeĭ vechĭ, fondată de răposatul Preda Căpitanul, feciorul Paraschiveĭ, vornicul eĭ, trăia pe la aniĭ de la Hristos 1705 şi Domnia luĭ Constantin Basarab Voevod.

A treia biserică, cu hramul Adormirea Maiciĭ Domnuluĭ, din cătunul Ungureni, se crede să se fie clădit acum 100 aniĭ, de către preotul Eremia.

A patra biserică, tot cu hramul Adormirea-Maiciĭ-Domnuluĭ, s'a clădit de enoriaşiĭ, în cătunul Belciugul, acum 75 aniĭ.

Locuitoriĭ pe lîngă agricultură, se maĭ ocupă: 3, cu olăria; 2, cu rogojinăria, 1, cu rotăria, 5, cu dulgheria, 2, cu zidăria, 4, cu cizmăria şi 4 femeĭ văduve cu tot felul de ţesăturĭ.

Eĭ desfac produsul munceĭ lor la Bucureşti şi Ploeşti.

388 locuitoriĭ s'aŭ înproprietărit la 1864 şi 180 la anul 1878. In total li s'aŭ dat 2320 hect. în moşia Gherghiţa.

Vite sunt: 413 caĭ şi ĭepe, 667 boĭ şi vacĭ, 57 taurĭ, 60 viţeĭ, 1812 oĭ, 61 capre, 548 porcĭ şi 12 bivolĭ.

Cînd s'a început aci să se înveţe carte, nu se ştie cu siguranţă; există însă un hrisov de la Alexandru Ipsilante, cu data de 1780, prin care se hotăreşte ca leafa dascăluluĭ din Gherghiţa să fie de 5 talerĭ pe lună.

Şcoala se frecuentă de 86 băeţĭ şi 46 fete, din numărul de 398 copiĭ (201 băeţĭ şi 197 fete), cu vîrsta de şcoală. Cu întreţinerea personaluluĭ se cheltueşte anual 2484 leĭ. Ştiŭ carte în toată comuna 183 bărbaţĭ şi 39 femeĭ.

Toată comuna se întinde pe o suprafaţă de 3596 hect.

Veniturile comuneĭ se urcă la suma de 17308 leĭ anual.

E traversată de şosele spre Drăgăneşti, Ciumaţi şi Hătcărăul.

E udată de rîurile: Prahova şi Teleajenul; de vălceaua Ţuianca, care formează lacul cu acelaşĭ nume şi de alte micĭ vălcele aproape de rîul Prahova, numite coturĭ, şi formate prin mutarea cursuluĭ Prahoveĭ.

Se mărgineşte cu comunele: Meri-Petchi, Hătcărăul, Drăgăneşti, Buda-Palanga, Ciumaţi, Balta-Doamneĭ şi Lipia-Bojdani.

Gherghiţa, *tîrguşor*, în jud. Prahova, pl. Cîmpul, com. Gherghiţa, însemnată prin răscoala Călăraşilor la 1623 asupra luĭ Alexandru Coconul, fiul luĭ Radu-Mihnea.

Gherghiţa, *sat*, face parte din com. rur. Gherghiţa, pl. Cîmpul, jud. Prahova.

Gherghiţa, *tîrlă*, în jud. Brăila, la 6 kil., spre S., de satul Nazîrul. Vatra satuluĭ e de 5 hect., cu 9 case. Populaţia este de 10 familiĭ, saŭ 45 suflete.

Gherghiţa, *lac*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, insula Balta, teritoriul com. Borduşeani.

Gherghiţa, *munte*, în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani.

Gherghiţa, *movilă*, jud. Brăila, la 3 kil. spre S.-E. de satul Roşiori, în hotarul despre jud. Ialomiţa.

Gherghiţa, *pădure*, între rîul Prahova, com. Balta-Doamneĭ, pl. Cîmpul, jud. Prahova.

Gherghuleşti, *deal*, în com. rur. Menţi-din-Dos, pl. Motrul-d.-j., jud. Mehedinţi.

Gheringec, *com. rur.*, judeţul Constanţa, pl. Mangalia, situată în partea sud-estică a judeţuluĭ, la 41 kil. spre S.-V. de orasul Constanţa, capitala districtuluĭ, şi în partea de E. a plăşeĭ, pe la 12 kil. spre N.-V. de orăşelul Mangalia, reşedinţa plăşeĭ, pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Tatlăgeac.

E brăzdată de dealurile: Amzacea (91 m.), la N.; Perveli (74 m.), la N.-E.; Ascilar (64 m.), la E. şi S.-E.; Baş-Punar (82 m.), la S.; Copucci (108 m.), la S.-V.; Cogea-Sîrti-Bair (100 m.), la V.; Kirizi-Iuc (91 m.), prin interiorul comuneĭ; toate sunt acoperite cu fîneţe şi semănăturĭ.

Movile sunt: Gheringec (92 m.), Copucci (82 m.), prin interior; Hasi-Iuiuc (102 m.) la V., Arpali-Iuiuc (73 m.), Coim-Iuiuc (64 m.) la E.; sunt acoperite cu verdeaţă.

Este udată de: pîrîul Tatlăgeac, care izvoreşte din 2 micĭ lăculeţe, din interiorul satuluĭ Gheringec, trece prin el şi satul Ascilar, şi intră în com. Tatlăgeac; de lacul Mangalia, în partea sudică, cu malul săŭ nordic înalt şi stîncos, şi văile Baş-Punar, Copucci, unită cu Valea-Viilor, carĭ se deschid în lacul Mangalia.

Se compune din 5 cătune: Gheringec, reşedinţă, în partea nordică, pe valea Tatlăgeac; Ascilar, în partea estică, pe malul drept al pîrîuluĭ Tatlăgeac; Copucci, spre S.-V., pe valea Copucci; Baş-Punar spre S., pe malul nordic al laculuĭ Mangalia; Haidar-Chioi, la S.-E., pe dealurile Haidar-Chioi şi Ascilar.

Suprafaţa comuneĭ este de 11089 hect., din carĭ: 316 hect. ocupate de vetrele satelor, iar restul de 11673 hect. este împărţit între stat cu proprietarĭ,

www.dacoromanica.ro

carĭ posedă 5118 hect. și locuitorii carĭ stăpînesc 6555 hect.

Populațiunea comuneĭ pe anul 1895—96 a fost de 331 familiĭ, saŭ 1571 suflete: 816 bărbați, 755 femeĭ; 721 necăsătoriți, 840 căsătoriți, 8 văduvĭ, 2 divorțați; 750 ortodoxĭ, 801 mahometanĭ, 12 catolicĭ, 8 de alte religiunĭ; 262 agricultorĭ, 7 comercianți, 2 industriași, 60 de diferite ocupațiĭ.

Știŭ carte 120 persoane.

Contribuabilĭ sunt 331.

In comună este o biserică, cu hramul Sf Nicolae, în cătunul Copucci, cu 19 hect. pămînt de la stat, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser; 2 geamiĭ, una în cătunul Ascilar și a doua în cătunul Gheringec, cu cîte 2 hogĭ; o școală mixtă, în cătunul Gheringec, condusă de 1 învățător, și frecuentată de 87 eleve.

Locuitoriĭ posedă: 176 pluguri, 226 care și căruțe, 20 mașinĭ de secerat și 4 de bătut porumb.

Vite sunt 24570 capete, din carĭ: 974 caĭ, 2728 boĭ, 34 asinĭ, 20385 oĭ, 119 capre și 330 porcĭ.

Sunt 9 morĭ de vînt.

Budgetul comuneĭ este de 11230 leĭ la venitur̆ și 8209 leĭ la cheltuelĭ.

Căile de comunicație ale com. sunt: drumul județean Medjidia-Mangalia, care trece prin satele Gheringec și Ascilar; drumul județean Mangalia-Cara-Omer, care trece pe la S., printre satele Copucci și Baș-Punar; apoĭ drumurĭ micĭ, care unesc cătunul între ele și cu satele vecine ca: Tatlăgeac, Hagilar, Perveli, Azaplar, Sarighiol, etc.

Gheringec, *sat*, în jud. Constanța, pl. Mangalia, căt. de reședință al comuneĭ Gheringec, situat în partea E. a plășeĭ și cea de N. a comuneĭ, pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Tatlăgeac, care își are izvorul chiar în sat, între dealurile Perveli la E. și Gheringec la V. Are o întindere de 7194 hect., din carĭ 26 hect. ocupate de vatra satuluĭ. Populațiunea, în maioritate Romînĭ și Tătarĭ, este de 191 familiĭ, saŭ 916 suflete; locuesc în 195 case.

Gheringec, *vîrf de deal*, în județul Constanța, pl. Mangalia, pe teritoriul comuneĭ Gheringec, la 1 1/2 kil. spre V. de cătunul Gheringec; face parte din dealul Cogea-Sîrt-Bair; pe ramificațiunile sale de E. are o înălțime de 92 m., punct trigonometric de observațiune de rangul al II-lea, dominînd în întregime satul Gheringec precum și drumurile comunale Gheringec-Buiuc-Muratan, Gheringec-Toprai-Sari, Gheringec-Cara-Chioi și șoseaua județeană Gheringec-Amzacea; este acoperit cu pășune.

Gherma, *ruine de cetate veche*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, com. rur. Jijila, în partea de N. a plășeĭ și a comuneĭ, pe malul drept al laculuĭ Jijila, la 1 kil., spre N. de satul Jijila.

Ghermana, *vale*, pe moșia Hilișeul-Curt, com. Hilișeul, plasa Coșula, jud. Dorohoiŭ.

Ghermaneĭ (Valea-), *vale*, udă partea de N.-V. a comuneĭ Lăicăi-Runceasa, pl. Argeșelul, jud. Muscel și se varsă în rîul Dîmbovița, pe malul drept, în raionul acesteĭ comune.

Ghermanele, *pîrîŭ*, jud. Dolj, pl. Amaradia, comuna Velești, care curge prin valea Ghermane. Formează limita de N. a com. către com. Ghioroiul, din jud. Vîlcea.

Ghermanele, *vale*, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Velești, din care începe limita de E. a com. și prin care curge pîrîul Ghermanele.

Ghermanele, *cîmp* mare, județul Vîlcea, com. Ghioriul, pl. Oltețul-d.-j.

Ghermani (Măgurele-Assan), *sat*, face parte din com. rur. Măgurelele, jud. Ilfov. Este situat pe malul stîng al rîuluĭ Sabarul.

Are o suprafață de 550 hect., cu o populație de 300 locuitorĭ. D-niĭ Frați Ghermani aŭ 390 hect. și locuitoriĭ 160 hect. Proprietariĭ cultivă 300 hect., (20 sterpe, 30 izlaz, 4 pădure, restul vie). Locuitoriĭ cultivă 147 hect., (10 sterpe și 3 vie).

Aci se află: o biserică, cu hramul Sf. Treime, deservită de 2 preoți și 2 cîntăreți; 3 poduri.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 140 și al celor micĭ de 420.

Ghermănești, *com. rur.*, în partea de E. a județuluĭ Fălciŭ și cam în centrul plășeĭ Podoleni, mărginită: la N., cu com. Podoleni; la S., cu com. Drănceni; la E., cu rîul Prut și la V. cu com. Păhnești.

Este formată din satele: Arsura și Ghermănești, cu o suprafață de aproape 3194 hect. și cu o populație de 480 fam., saŭ 1869 suflete, din carĭ 400 contribuabilĭ.

Are o școală; 2 biserici.

Comuna se află pe domeniul statuluĭ.

Budgetul com. este de 4187 leĭ la venit. și de 3194 leĭ la chelt.

www.dacoromanica.ro

Vite mari cornute sunt 1057, oĭ 1619, capre 60, caĭ 219 și rîmătorĭ 398.

Ghermănești, *sat*, cu 90 loc., jud. Argeș, pl. Topologul; face parte din com. rur. Corbi-Mîngureni.

Ghermănești, *sat*, în jud. Fălciŭ, com. Ghermănești, pl. Podoleni, așezat parte pe podișul înclinat spre S.-E. și parte pe Valea-Ghermăneștilor, deschisă tot către acest punct.

Suprafața teritoriuluĭ e aproape de 2363 hect., cu o populație de 353 familiĭ, saŭ 1364 suflete, din carĭ 300 contribuabilĭ.

Aicĭ este reședința comuneĭ. Are o școală, înființată în 1868, frecuentată de 45 elevĭ; o biserică, făcută la 1838, deservită de 2 preoțĭ și 2 dascălĭ.

Satul se află pe proprietatea statuluĭ, care poartă numirea de domeniul Ghermănești.

In satul Ghermănești, în 1728, Ghenarie 30, Grigore Ghica-Vodă, a dormit o noapte cu oastea cînd se întorcea din Codru, unde fusese în potriva Tătarilor, carĭ se răzvrătise contra Impărăției Sultanuluĭ.

Sub dealul caselor proprietățeĭ din sat, se află un izvor de apă feruginoasă; puțin maĭ spre S. altul cu apă de pucioasă.

Ghermănești, *sat*, pl. Znagovul, jud. Ilfov; face parte din com. rur. Lipia-Bojdani. Este situat la S.-E. de Gruiul, într'un golf pe care îl formează două brațe ale bălțeĭ Znagovul. La E. și S. este înconjurat de pădurea Codrul-luĭ-Roman.

Se întinde pe o suprafață de 1320 hect., cu o populație de 476 locuitorĭ.

Statul are 1044 hect., din carĭ cultivă prin arendașiĭ săĭ 554 hect. (4 sterpe, 36 izlaz și 450 pădure). Locuitorĭĭ aŭ 276 hect. și le cultivă pe toate.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală mixtă, frecuentată de 58 elevĭ și 8 eleve.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 337 și al celor micĭ de 141.

Ghermănești, *pîrîŭ*, ia naștere din satul și com. Ghermănești, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ și se varsă în balta Gugoaia.

Ghermănești-Dobrești, *pădure*, a statuluĭ în întindere de 1700 hect., pendinte de com. Lipia-Bojdani, pl. Znagovul, jud. Ilfov.

Ghermănești-Oanceĭ, *sat*. Vezĭ Oncea, sat, în jud. Neamțu, com. Humulești.

Gherme-Bair, *deal*, în jud. Constanța, pl. Hîrșova, com. Calfa, căt. Cartal-Seleuș; are 148 m. înălțime și e acoperit cu fînețe și izlaz.

Ghertinul, *pîrîŭ*, izvorește de pe Probotești, com. Tîrnauca, pl. Herța, jud. Dorohoiŭ și se varsă în Herțușca.

Gherțălăul, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Chiojdul-din-Bîsca, înconjurat de apele Cătiașul și Gherțălăul; ramificație din muntele Măgura.

Gherțălăul, *izvor*, în jud. Buzăŭ, com. Chiojdul-din-Bîsca. Izvorește din Piscul-Gherțălăuluĭ și se scurge în pîrîul Cătiașul.

Gherțoiul, *sătișor*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ; face trup cu satul Dealul-Mare.

Gherțul, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j., de pe teritoriul com. Liuziĭ-Călugăra.

Ghervasie, *pîrîŭ*, curge printre satele Buțulucul, com. Păușești, pl. Cîrligătura, jud. Iași și Romînești, din com. Movileni, pl. Copoŭ, vărsîndu-se în iazul Max, din satul Buțuluc.

Gheța, *vale*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Sadova.

Ghețăria, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., de pe teritoriul com. Tețcani.

Ghețăria, *deal*, cultivabil, în jud. Suceava, com. Brădățelul.

Ghețăria, *iezer*, jud. Brăila situat la S. de com. Gropeni și la N.-E. de Găgiana; comunică cu Dunărea.

Ghețoaia, *vale*, în cuprinsul teritoriul com. Cudalbi, pl. Zimbrul, jud. Covurluiŭ.

Ghețul, *pădure*, la E. de satul Tarnița, com. Onceștĭ, pl. Stănișești, jud. Tecuciŭ.

Ghezura, *izvor*, în jud. Buzăŭ, com. Pătîrlagele; se scurge în părîiașul Valea-Vieĭ.

Ghezera, *masiv muntos*, județul Muscel; vezĭ Gheazera.

Ghezurile, *deal*, în jud. Muscel, com. Golești, pl. Rîurile.

Ghezurile, *izvor*, jud. Prahova, comuna Apostolache, plasa Podgoria.

Ghezurilor (Muchea-), (La

www.dacoromanica.ro

Ghizuniĭ), *colină*, în jud. Buzău, com. Rușiavățul, cătr. Tega.

Ghiaba, *sat*, face parte din com. rur. Măneciul-Ungureni, plaiul Teleajenul, jud. Prahova. Este situat pe loc șes și are o populație de 224 locuitorĭ, 114 bărbați și 110 femeĭ.

Se zice că acest cătun s'a înființat cam de 100 anĭ.

Aci e o biserică fondată la anul 1882 de Ion Moisoiŭ, Z. Jercan, Niță Pasăre și Dușa.

Ghiaba, *pîrîiaș*, izvorește din raionul com. Măneciul-Ungureni, pl. Teleajenul, jud. Prahova, și se varsă în pîrîul Săcuianca, între comunele Măneciul-Ungureni și Măneciul-Pămînteni.

Gheara-Mîțeĭ, *deal*, în jud. Mehedinți, com. rur. Roșuța, plasa Văilor.

Ghiațăuluĭ (Dealul-), *deal*, în jud. Neamțu, com. Uscați, plasa de Sus-Mijlocul, situat către E. satuluĭ Uscați.

Ghiaur-Amzalî, *vale*, în jud. Constanța, pl. Medjidia, pe teritoriul com. rur. Cochirleni și anume pe acela al cătunuluĭ Ivranes; se desface din poalele nordice ale dealuluĭ Perdea-Culac-Bair, îndreptîndu-se spre N. cu direcția de la S.-E. către N.-V.; merge printre dealurile Amzalî-Bair și Armutlu-Bair spre V. și Cara-Durac-Bair la E. și se desface în balta Carasul, după un drum de 3 kil.

Ghibanuluĭ (Movila-), *movilă*, în jud. Buzău, com. Căldărești; face hotar despre cătunul Meteleul moșieĭ Arcani.

Ghibărțeni, *sat*, în jud. Covurluiŭ, com. Balintești, plasa Horincea; are vr'o 20 case și o biserică.

Ghibărțeni, *proprietate* particulară, de 1072 hect., în jud. Covurluiŭ, com. Bălintești, pl. Horincea.

Ghibărțul, *deal*, pe teritoriul com. Tăbălăești, în hotar cu comuna Boțești, pl. Crasna, jud. Fălciŭ.

Ghiboroaia, *vălcea*, izvorește după teritoriul com. Cornățelul, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, și se varsă în Valea-Guguluĭ, pe țărmul stîng, tot în raionul com. Cornățelul.

Ghica (Drumul-luĭ-), *vechiŭ drum*, în județul Buzău, com. Amarul; face hotar despre com. Boldești.

Ghicani, *sat*, în jud. Tutova, pl. Simila, com. Ibănești, spre S.-E. de satul Ibănești. Are 255 loc. și 41 case.

Ghicăĭ (Iazul-), *iaz*, în suprafață de 52 hect., 99 ariĭ, pe cursul Bașeuluĭ, moșia Havîrna, com. cu acelașĭ nume, pl. Herța, jud. Dorohoiŭ. Conține mult pește și racĭ.

Ghicăĭ (Slobozia-), *vechĭe numire a cătr.* Cîndești-d.-s., jud. Buzău.

Ghiciușcă, *baltă*, în marginea de S. a satuluĭ Prisăcani, com. Prisăcani, pl. Branișteа, județul Iași.

Ghiculești, *vechĭe numire a cătr.* Sătucul, jud. Buzău, com. Cîndești.

Ghiculești, *mahala*, în com. rur. Jegujani, pl. Motrul-d.-s., jud. Mehedinți.

Ghiculești, *mahala*, în com. rur. Sușița, pl. Motrul-d.-j., jud. Mehedinți, numită și Ghiculani.

Ghiculești, *moșie*, în jud. Buzău, com. Pîrscovul, cătr. Bădila; face parte din corpul Bădileĭ; are 130 hect., din care 60 pădure.

Ghidale, *pîrîŭ*, afluent al Șomuzuluĭ-Mic, în jud. Suceava, comuna Liteni.

Ghidiciul, *com. rur.*, pl. Cîmpul, jud. Dolj, situat în partea de S., la 93 kil. de Craiova și la 24 kil. de reședința plășeĭ, com. urb. Calafat. Situată pe loc șes, la nordul Dunăreĭ, în fața orașuluĭ Lom-Palanca, din Bulgaria. Se învecinește la N. cu com. Seaca; la S., cu Dunărea; la E., cu com. Rastul, din pl. Băilești; la V., cu comuna Piscul.

Terenul com. este șes; are cîte-va movile: Măgura-Tîrziuluĭ, Măgura-Turculuĭ, Măguraluĭ-Iacob.

Comuna este udată la S. de Dunăre și de gîrla Ghidiciul care izvorește din apropierea Dunăreĭ și curge pe teritoriul comuneĭ cu direcțiunea S.-V.-N.-E. și se scurge în balta Rațeĭ. Cam pe la mijlocul comuneĭ, peste gîrla Ghidiciul, se află un podeț de lemn.

In comună se găsesc bălțile: Oichiota, Săpata, Ghidiciul, Brebul și Rața.

Smîrcurile ocupă aproape 500 hect. din teritoriul comunal.

Pănă la anul 1865, com. Ghidiciul se afla lîngă com. Piscul, de unde s'a mutat din cauza apelor. Se compune azĭ din treĭ cătune: Ghidiciul, care este și cătunul de reședință, Pisculețul și Seaca-de-Cîmp. In cătunul de reședință se află o silișteа numită a Ghidicenilor.

www.dacoromanica.ro

Are: două biserică vechĭ, făcute din zid, de către locuitorĭ, una în cătr. Seaca-de-Cîmp, cu hramul Sf. Nicolae, şi a a doua în cătr. Ghidiciul, cu hramul Sf. Gheorghe; 2 şcolĭ mixte: una în cătr. Seaca şi a a doua în cătr. Ghidiciul. Ambele sunt întreţinute de comună. Şcoala din cătr. Ghidiciul funcţionează de la anul 1868. Localul e construit de com. In anul şcolar 1892—93, a fost frecuentată de 41 băeţĭ şi 2 fete. E condusă de un învăţător.

Şcoala din cătr. Seaca funcţionează de la anul 1883. Are o proprietate de 8.5 hect. ţarină. In anul şcolar 1892—93, a fost frecuentată de 44 băeţĭ şi 13 fete. Cu vîrstă de şcoală sunt 61 băeţĭ şi 47 fete în Ghidiciul; 55 băeţĭ şi 32 fete în Seaca şi 12 băeţĭ în Pisculeţ. Ştiŭ carte din Ghidiciul 30 persoane, din Seaca, 18 şi din Pisculeţ, 10.

Populaţiunea este de 1836 locuitorĭ: 910 în Ghidiciul, 124 în Pisculeţul şi 360 în Seaca-de-Cîmp.

După legea rurală din 1864 sunt 211 împămînteniţĭ, iar din 1879 sunt 13 însuraţeĭ.

In comună sunt 340 case şi 12 bordee.

Suprafaţa întregulŭĭ teritoriŭ comunal este de 6500 hect., din carĭ 4000 hect. pămînt arabil, 300 hect. fîneaţă, 250 lac şi teren sterp, 35 hect. pădure.

Moşia Ghidiciul are un venit de 64000 leĭ, moşia Seaca şi Băneasa aŭ un venit de 42000 leĭ. Aparţin caseĭ Brîncoveanu. Moşia Pisculeţul are un venit de 20000 leĭ şi aparţine d-luĭ Marin Drăgulescu.

Pe moşia Ghidiciul, aproape de Dunăre, se află pădurea Ghidiciul, de 35 hect., care aparţine tot caseĭ Brâncoveanu. Este compusă numaĭ din sălciĭ.

Viile, de 50 hect., aparţin locuitorilor.

In com. sunt 11 comercianţĭ: 4 în Seaca şi 7 în Ghidiciul.

Comuna este străbătută de calea judeţeană care duce la Calafat şi care, de la Bistreţul şi până la portul Calafat, are o lungime de 50 kil.

Venitul com. pe 1893—94 a fost de leĭ 3958.70 şi cheltuelile, de leĭ 3797.27.

Vite: 418 vite cornute, 141 oĭ, 71 porcĭ şi 29 caĭ.

Ghidiciul, *sat*, jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Ghidiciul, reşedinţa primărieĭ. Are 910 suflete: 467 bărbaţĭ şi 443 femeĭ. Locuesc în 157 case şi 6 bordee. Este o şcoală mixtă, care funcţionează din 1868, fiind întreţinută de comună. Are un învăţător. In anul 1892—93, a fost frecuentată de 41 băeţĭ şi 2 fete. Cu vîrstă de şcoală sunt 61 băeţĭ şi 47 fete. Ştiŭ carte 30 locuitorĭ. Are o biserică vechĭe, de zid, făcută de locuitorĭ, cu hramul Sf. Gheorghe.

Cîrciumĭ sunt 7.

Comunicaţia se face prin şosele vecinale şi comunale, carĭ pun cătr. în legătură: la N.-E. cu Seaca-de-Cîmp, la E. cu Rastul, iar la N.-V. cu Piscul.

Ghidiciul, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Ghidiciul, cu venit anual de 64000 leĭ; aparţine caseĭ Zoe Brîncoveanu. Pe ea se găseşte şi pădure în întindere de 35 hect., în apropiere de Dunăre.

Ghidiciul, *pîrîŭ*, jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Ghidiciul; se formează din debordările Dunăreĭ şi se varsă în Balta-Raţeĭ.

Ghidigeni, *com. rur.* şi *sat*, în jud. Tutova, pl. Corodul, pe malul stîng al rîuluĭ Bîrlad, şi spre S. de capitala judeţuluĭ. Are 562 locuitorĭ (din carĭ 84 ştiŭ carte) şi 146 case. Formează com. cu cătunele: Tălpăul, Gîrbovăţul, Gura-Gîrbovăţul şi Geful. In toată com. sunt 850 locuitorĭ, din carĭ 149 contribuabilĭ; 270 case. Are o fabrică de băuturĭ spirtuoase.

Ştiŭ carte 107 persoane.

Comerciul se face de 15 persoane.

Are o staţiune de drum de fĭer; un oficiŭ poştal-rural pentru pl. Corod Pereschiv; 1 şcoală primară de băeţĭ; o biserică. Venitul com. se ridică la 14227 leĭ anual.

Inainte se numea Drăghiceni.

Ghidigeni, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. Tutova, pl. Corodul, pe linia Tecuciŭ-Bîrlad, pusă în circulaţie la 13 Septembrie 1872. Se află între staţiile Berheciul (11.2 kil.) şi Tutova (7.1 kil.) Inălţimea d'asupra nivelului mărĭĭ: 47^{m}·50.

Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 186606 leĭ, 76 banĭ.

Ghidighiul, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Dumitreşti; izvoreşte din dealul Luparuluĭ; udă com. în partea de N. şi merge de se varsă în rîul Motnăul, maĭ sus de cătunul Dumitreşti-d.-s.

Ghidiĭ (Nuciĭ-), *vechie numire a cătr.* Marginea Pădureĭ, jud. Buzăŭ, com. Jugureni.

Ghidiĭ (Nuciĭ-), *sfoară de pădure*, pe moşia statuluĭ Jugureni şi Căldăruşa, jud. Buzăŭ, com. Jugureni, făcînd, împreună cu Archimandrita şi Căldăruşa, un corp de 256 hect.

www.dacoromanica.ro

Ghidionul, *sat*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Boghicea, spre S.-E. de satul Boghicea și la 6 kil. de el. Are 45 familiĭ, saŭ 203 suflete, din carĭ 86 contribuabilĭ. Locuesc în 58 case. Știŭ carte 60 persoane.

Se lucrează căruțe. Sunt 136 vite marĭ cornute.

Ghidionul, *vîrf de munte*, jud. Băcăŭ, pl. Trotușul, din șira Ciortolomuluĭ.

Ghidionul, *vîrf de munte*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., pe teritoriul com. Schitul-Frumoasa.

Ghidionuluĭ(Pădurea-),*pădure*, pe moșia Mitocul-Dragomirești, com. Adîncata, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Ghidionuluĭ (Pîrîul-), *pîrîiaș*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Schitul-Frumoasa, care izvorește din muntele Arșița-Mare, de la locul numit Vatra și se varsă în pîrîul Neștiutul, după ce s'a îngroșat cu apele pîrîiașuluĭ Căpățîna.

Ghidionuluĭ (Valea-), *vale*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Schitul-Frumoasa, în care se găsesc izvoare de ape sărate.

Ghidișeni, *cîmpie*, pe teritoriul satuluĭ Ghermănești, com. cu aceeașĭ numire, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, unde, se zice că din vechime ar fi fost sat cu numele de Ghidișeni, iară în urmă, strămutîndu-se locuitoriĭ aŭ înființat satul Ghermănești.

Ghido, *lac*, în jud. și pl. Tulcea, pe teritoriul com. rur. Satul-Noŭ, în partea de S. a com. și de N. a pl., format de brațul Chilia în vr'o revărsare anterioară; acum este izolat, înconjurat de toate părțile cu stuf; în vecinătatea luĭ sunt lacurile Saoca, Siminoca și Covaciuluĭ; are 100 hect. întindere; produce pește; venitul este al Statuluĭ.

Ghidriciul, *pădure* de salcie și răchită, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, com. Luncavița, cătun. Rachel, în partea de N. a pl. și a com.; se întinde pe ambele malurĭ ale gîrleĭ Ghidriciul.

Ghidriciul, *gîrlă*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Luncavița, și anume pe al cătun. săŭ Rachel; izvorește din balta Prapia, trece prin pădurea Ghidriciul și după 2 kil. de curs se varsă în Dunăre, pe dreapta, în fața mileĭ cu No. 72.

Ghiduleni, *pădure* de salcie, lîngă Prut, com. Ostopceni, pl. Ștefănești, jud. Botoșani.

Ghighianca, *altă numire a Movileĭ*-Manciuluĭ, fiind-că a ținut de mănăstirea Ghighiul, jud. Buzăŭ.

Ghighianca, *pădure* a Statuluĭ, în întindere de 40 hect., pendinte de com. Urlați, pl. Cricovul, jud. Prahova.

Ghighiul, *sat*, face parte din com. rur. Corlătești, pl. Crivina, jud. Prahova.

Ghighiul, *mănăstire de călugărĭ*, jud. Prahova, întemeiată la 1814 de către schimonahul Arsenie, ucenicul starițuluĭ Gheorghe, de la mănăstirea Cernica și cu ajutorul a 4 fraților Rucărenĭ din Cîmpul-Lung, în timpul și cu bine-cuvîntarea P. S. S. Arhiepiscop și Mitropolit Nectarie și în zilele Domnitoruluĭ Ion Gheorghe Caragea Voevod.

Această mănăstire, care poartă hramul Izvorul-Tămăduireĭ, este așezată pe un loc numit Merie, proprietatea d-neĭ Uța Cantacuzino Comăneanca (călugărită maĭ în urmă sub numele de Anastasia și înmormîntată în această mănăstire). Ea a dăruit acest loc pentru facerea mănăstireĭ, înzestrînd-o și cu o moșie, numită Vatra-Mănăstireĭ-Ghighiul.

Și-a luat numele după apa și satul Ghighiul, care este la 15 minute de Ploești.

Biserica acesteĭ mănăstirĭ fiind prea mică în comparație cu publicul ce venea să o viziteze, maĭ cu osebire la hram, în anul 1858, sub căimăcămia luĭ Alex. Dimitrie Voevod și cu bine-cuvîntarea Mitropolituluĭ Nifon, s'a dărîmat biserica cea vechĭe și s'a reclădit o alta maĭ mare care există și astă-zĭ.

La reclădirea acesteĭ biserici, inițiatorul a fost starițul Eftimie, care a luat parte principală și a înaintat cu lucrarea până ce s'a terminat de zidărie, cînd a încetat din vĭață. După aceasta venind stariț părintele Antonie, a reînceput lucrarea, la care a maĭ contribuit guvernul și maĭ mulțĭ credincioșĭ, sfîrșindu-se la anul 1866.

Această biserică este una din cele maĭ falnice din țară, avînd o tîmplă foarte frumoasă.

La mănăstire se maĭ află un izvor cu apă, numit Izvorul-Tămăduireĭ după hramul bisericeĭ, la care vin mulțime de bolnavĭ din unghiurile țareĭ spre a-șĭ găsi leacul.

Ca odoare principale are: un potir de argint, suflat cu aur, foarte frumos; un chivot de argint poleit, din anul 1827; o anaforiță de argint, din 1831; o evanghelie legată cu argint și suflată cu aur, din 1845, de o frumusețe rară și o cruce de

www.dacoromanica.ro

argint poleită, de la stariţul Eftimie.

Aci se mai află şi o mică bibliotecă cu cărţi bisericeşti.

Mănăstirea este împrejmuită peste tot şi bine întreţinută, graţie actualului stariţ, Arhimandritul Juvenalie, care a adaus mănăstirei multe îmbunătăţiri.

Monahii, în număr de 33, sunt muncitori şi se îndeletnicesc şi cu meşteşuguri diferite: lemnăria, ciobotăria, potcăpieria şi cu fabricarea de apă de melisă.

Ghighiul, *moşie,* în jud. Buzău, com. Glodeanul-Sărat, pe malul drept al pîrîului Sărata, între moşia Sălciile; de şi este independentă şi-şi are delimitarea sa proprie, tot-d'auna a fost încorporată în moşia Glodeanul-Sărat.

Ghighiul, *pîrîu,* în jud. Ialomiţa, pl. Cîmpului; se formează pe teritoriul comunei Jilavele şi se scurge în pîrîul Sărata.

Ghighiul, *pîrîu,* jud. Prahova, izvoreşte din apropierea oraşului Ploeşti şi primeşte în apropiere de mănăstirea Ghighiul mai multe izvoare; intră în com. Rîfovul pe la N.-V.; curge spre S., şi, după ce primeşte de afluent mai însemnat izvorul Pria, tot în raionul com. Rîfovul, se varsă în rîul Teleajenul, în partea de S.-E. a com. Rîfovul, pl. Crivina.

Ghighiul, *vale,* în jud. Buzău, com. Boldeşti, smîrc şi stufiş; se scurge în lacul Boldeşti.

Ghigi, *trup de pădure,* al statului, în întindere de 200 hect, care, împreună cu trupul Valea-Roşioarei, formează pădurea Berbeşti, com. Turceşti, pl. Oltetul-d.-s, jud. Vîlcea.

Ghigoeşti, *sat,* în jud. Neamţu, plasa Piatra-Muntele, com. Şerbeşti, situat pe valea formată de dealurile Şerbeşti, Măstăcani şi Ghigoeşti, la 18 kil. de oraşul Piatra.

Are o populaţie de 183 familii, saŭ 723 suflete: 346 bărbaţi şi 377 femei; 383 necăsătoriţi, 287 căsătoriţi, 52 văduvi, 1 divorţat; ştiŭ carte 91 persoane; locuesc în 187 case.

Intinderea satului este de 1099 hect.

Aci este o biserică; o şcoală.

Ghigoeşti, *deal,* lîngă satul cu acelaşi nume, jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Şerbeşti.

Ghigoeşti, *pîrîiaş,* ce izvoreşte dintre dealurile Şerbeştilor şi Măstăcani, jud. Neamţu, curge prin satul cu acelaşi nume, în direcţie N.-S.-E., traversînd şoseaua judeţeană Piatra-Bozieni, între kil. 17—18, şi apoi vărsîndu-se în iazul Turdeşti.

Ghiholul, *pîrîu,* judeţul Fălciu, vine din com. Dodeşti şi unit cu pîrîul Ţiful, atinge limita de E. a satului Micleşti, şi se varsă în Elan.

Ghilahoiul, *deal,* ramificaţie a dealului Lohan, în partea de S. a com. Hurdugi, pl. Mijlocul, jud. Fălciu; loc de cultură.

Ghilauca, *deal* cu *pădure,* pe moşia Broscăuţi, com. Broscăuţi, pl. Coşula, jud. Dorohoiu.

Ghilauca, *pîrîu,* ese de pe moşia Ibăneşti, comuna cu acelaşi nume, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiu, şi, unindu-se cu pîrîul Uluci, pe moşia Broscăuţi, pl. Coşula, se varsă în stînga Jijiei.

Ghilaucăi (Valea-), *vale,* pe moşia Corlăteni, pl. Coşula, jud. Dorohoiu.

Ghilăeşti, *sat,* în jud. Neamţu, pl. de-Sus-Mijlocul, com. Bîrgăoani.

Are o populaţie de 66 familii, saŭ 272 suflete.

In sat se află: 2 biserici, deservite de un preot şi un eclesiarc; o şcoală, frecuentată de 36 elevi.

Vite sunt 375, din cari: 30 boi, 80 vaci, 150 oi, 30 rîmători, 40 cai şi 45 juncі.

Ghilăveşti, *sat,* în jud. Tecuciu. Vezi Ghiloveşti.

Ghilăveştilor (Valea-), *vale,* se întinde din valea Lărguţa, jud. Tecuciu merge spre E. de satul cu acelaşi nume, până în jud. Bacău.

Ghilba saŭ **Ghilea**, *deal,* în jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., com. Berzunţul, pe care se află situat căt. cu acelaşi nume.

Ghilcarul, *pîrîu,* izvoreşte din pădurea Şubinoaei şi Cocioban, trece pre lîngă satul Polincul, com. Laza, pl. Racova, jud. Vasluiu, curge spre N. şi se varsă în pîrîul Racova.

Ghilderul, *munte,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cerna; ţine de com. rur. Godeanul.

Ghilea, *sat,* în jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., com. Berzunţul, situat pe dealul cu acelaşi nume şi unit cu satul Dragomirul printr'un şir de case. Distanţele: spre Podurile, 6 kil. iar spre Berzunţul (şcoala), 9 kil.

Are 34 familii, saŭ 129 suflete.

Vite sunt: 8 cai, 66 vite mari cornute şi 18 porci.

www.dacoromanica.ro

Ghilea, *pîrîiaș*, în jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., com. Berzunțul, care curge pe teritoriul satuluĭ cu acelașĭ nume și se varsă în pîrîul Dragomirul.

Ghilelor (Dealul-), *deal*, în jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-j., com. Blăgești, situat pe hotarul com. spre jud. Roman.

Ghilești, *cătun*, al com. Pănătăul, jud. Buzău, cu 50 locuitorĭ și 12 case.

Ghilia, *pîrîŭ*, pe moșia Călinești, com. Lozna, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Ghilianca, *vale*, pe moșia Șendriceni, com. Șendriceni, pl. Coșula, jud. Dorohoiŭ.

Ghilincăĭ (Dealul-), *deal*, pe moșia Șendriceni, com. Șendriceni, pl. Coșula, jud. Dorohoiŭ.

Ghilința, *pîrîŭ*, pe moșia Șendriceni, com. Șendriceni, pl. Coșula, jud. Dorohoiŭ.

Ghilitoarea, *pîrîŭ*, afluent al pîrîuluĭ Brădățelul, jud. Suceava, (2600 m.).

Ghilonești. Vezĭ Cristești, sat, com. Cristești, pl. Coșula, jud. Botoșani.

Ghilonești, *deal*, în partea de S. a satuluĭ Cristești, com. Cristești, jud. Botoșani.

Ghilovești saŭ **Ghilăvești**, *sat*, în jud. Tecuciŭ, com. Găiceana. Situat la N. comuneĭ în fundul văeĭ Larga, la 18 kil. de reședința comuneĭ.

Are o populație de 74 familiĭ, saŭ 290 suflete.

Teritoriul satuluĭ este de 442 hectare.

Are o biserică, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, situată în partea de S. a satuluĭ; este făcută de locuitorĭ la anul 1764, cu material de la altă biserică maĭ vechĭe. Se întreține de locuitorĭ, avînd și 8½ fălcĭ de pămînt.

Satul are o vechime de 300 de anĭ.

Locuitoriĭ sunt împroprietăriți după legea din 1864.

Ghilțul saŭ **Lunca-Ghilțuluĭ**, *luncă*, în jud. Mehedinți, plasa Motrul-d.-s.; în vechime purta numele de Șipotul-Mare.

Ghimbavul, *munte*, jud. Muscel la hotarul Țăreĭ, spre E. de Rucărul și Dragoslavele. P'aci este o potecă care duce în Transilvania.

Ghimbavul, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, jud. Mușcel, pe muntele cu acelașĭ nume, proprietatea d-luĭ Paraschiv Baștea și altora, pendinte de com. Rucărul, plaiul Dîmbovița, în întindere de 300 hect. Esență dominantă: bradul.

Ghimbășeasca, *proprietate nelocuită*, pendinte de com. Crevenicul-Colfeasca, pl. Glavaciocul, jud. Vlașca, proprietate a d-luĭ P. Mareș; este situată pe loc șes; are o suprafață de 200 hect.; se arendează cu 3500 leĭ anual.

Pe la capul acesteĭ moșiĭ, trece drumul ce duce din București la Ruși-de-Vede; este departe de cel d'întîiŭ oraș de 58 kil., de cel d'al doilea, de 35 kil.

Ghimelciul, *deal*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., comuna Valea-Rea, care face parte din șira dealurilor ce despart Tazlăul-Mare de Siret.

Ghimelia, *deal*, com. Măgureni, pl. Filipești, jud. Prahova. Pămîntul săŭ, fiind steril, nu produce de cît puțină iarbă de pășune pentru vitele locuitorilor.

Ghimeșul, *trecătoare* saŭ *pas*, jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Brusturoasa, care se deschide în creasta Carpaților Moldoveĭ, lîngă muntele Aldamașul. Pe aci intră Trotușul în Țară, la satul Palanca.

Ghimia, *gîrlă*, lîngă gura Prutuluĭ, jud. Covurluiŭ, în dreptul poduluĭ de trecere peste acest rîŭ, de unde se alimentează lacul Brateșul cu apă.

Aicĭ e și punctul vamal sucursal de la gura Prutuluĭ.

Ghimicești, *cătun*, în jud. Putna, pl. Zăbrăuțul, comuna Mănăstioara. E situat dincolo de Zăbrăuțul-Mare, în jos de Fitionești și în dreptul Mănăstioareĭ.

Are o populație de 412 suflete, carĭ locuesc în 137 case; o biserică filială, cu hramul Sf. Voevozi.

Ghimpați, saŭ **Creșoiul**, *com. rur.*, jud. Vlașca, pl. Cîlnișteа, situată în valea Cîlnișteа, pe coasta stîngă, cam la mijlocul județuluĭ, departe de Giurgiŭ de 36 kil., iar de București de 33 kil. A fost proprietate a mănăstireĭ Văcărești; azĭ aparține statuluĭ.

Suprafața totală a comuneĭ este de 1605 hect., cu un venit anual de 13000 leĭ.

S'a dat la 120 locuitorĭ, împroprietăriți după legea rurală, suprafața de 150 hect.; ține de ocolul silvic Ghimpați.

In 1888 venitul comunal era de 5922 leĭ, iar cheltuelile, de 3814 leĭ.

Aci e o școală mixtă, cu 4

www.dacoromanica.ro

clase, la care urmează 72 băeţi şi 15 fete, din 105 băeţi şi 45 fete în vîrstă de şcoală.

Este o biserică de zid, clădită la 1866; ţine de Parohia Crovuluĭ; e deservită de un preot şi un dascăl.

In 1888 s'a cultivat aci de cătrĕ 215 locuitorĭ o suprafaţă de 154 hect. cu tutun.

Regia Monopolurilor Statuluĭ are instalate aci magaziĭ marĭ pentru fierberea tutunuluĭ.

Prin acest sat trece şoseaua judeţiană Piteşti, care duce la Giurgiŭ şi la Obedeanca, şi şoseaua Alexandria-Bucureşti.

Vite sunt: 320 boĭ şi vacĭ, 40 caĭ, 10 bivolĭ şĭ bivoliţe, 380 rîmătorĭ, 645 oĭ şi 2 asinĭ.

Sunt 6 cîrciumĭ şi un han; local de primărie în stare bună; magaziĭ bune pentru arendaş.

Ghimpaţi, *sat*, jud. Dîmboviţa, pl. Ialomiţa, căt. comuneĭ Vizureşti.

Ghimpaţi, *sat*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de comuna Poiana, situat pe ţărmul drept al rîuluĭ Ialomiţa, la un kil. spre V. de satul de reşedinţă, în dreptul satuluĭ Perieţi; cu care comunică pe un pod de lemn. Satul este pe vale, sub coasta Bărăganuluĭ.

Are o populaţie de 602 locuitorĭ.

Aicĭ se află o biserică, zidită la 1874, deservită de un preot şi un dascăl; o şcoală mixtă, condusă de un învăţător; o moară cu aburĭ.

Ghimpaţi, *sat*, face parte din com. rur. Valea-Draguluĭ, pl. Negoeşti, jud. Ilfov. Este situat la S.-V. de Valea-Draguluĭ, pe malul stîng al rîuluĭ Sabarul. Stă în legătură cu Herăşti prin o şosea vecinală.

Se întinde pe o suprafaţă de 724 hect., cu o populaţie de 274 locuitorĭ.

D-l A. Stolojan are 500 hect. şi locuitoriĭ 224 hect. Proprietarul cultivă 400 hect. (50 sterpe, 50 izlaz). Locuitoriĭ cultivă 213 hect. (7 izlaz, 4 vie).

Are o biserică, cu hramul Sf. Ioan, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; o cîrciumă.

Numărul vitelor marĭ e de 173 şi al celor micĭ de 316.

Ghimpaţi, *numele popular al com.* Marotinul-d.-j., pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanaţi.

Ghimpaţi, *cătun*, din spre E., al com. Hotărani, pl. Ocolul, jud. Romanaţi, situat pe malul drept al Tesluiuluĭ. Se învecineşte spre E. cu Fărcaşele şi se află la 8 kil. de Caracal.

Altitudinea terenuluĭ d'asupra niveluluĭ măriĭ este de 140 m. Are 90 familiĭ, saŭ 390 locuitorĭ; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Ghimpaţi, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, com. Poiana, pe linia Bucureşti-Ciulniţa, pusă în circulaţie la 17 Noembrie 1886. Se află între staţiile Dîlga (11.1 kil.) şi Ciulniţa (13 kil.) Inălţimea d'asupra niveluluĭ măriĭ de 41.37 m. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 59410 leĭ.

Ghimpeţeni, *com. rur.* şi *sat*, în jud. Teleorman, pl. Teleormanuluĭ, pe laturea de V. a plăşeĭ. Este situată pe Valea-Veziĭ. Are un cătun, afară de cel de reşedinţă, Atîrnaţi.

Căt. Ghimpeţeni este aşezat pe partea stîngă a rîuluĭ Vedea, care o desparte de com. Crîmpoaia (Ghioca) din jud. Olt.

Cătunul Atîrnaţi este aşezat maĭ spre E. de măt. Ghimpeţeni, la $2^1/_2$ kil.

Populaţiunea comuneĭ este de 225 familiĭ, saŭ 984 locuitorĭ, dintre carĭ 329 contribuabilĭ.

Comuna, cu proprietăţile de pe dînsa, are o suprafaţă de 960 hect. Locuitoriĭ împroprietăriţĭ sunt în număr de 102 în Ghimpeţeni şi 30 în cătunul Atîrnaţi. Parte din moşia Ghimpeţeni, numită Ludeşti, a statuluĭ, în întindere de 260 hect., a fost vîndută d lor G. C. Burcă şi I. Bădăuţă în anul 1886. Tot pe această proprietate se află şi pădurea Ghimpeţenilor saŭ Ludeasca, în întindere ca de 265 hect. Tot pe teritoriul acesteĭ comune se află şi o altă pădure seculară, Preajba, proprietatea bisericeĭ Sf. Nicolae din măt. Ungureĭ, com. Tituleşti, jud. Olt.

Pe teritoriul acesteĭ comune se află heleşteul, numit Giorocul, ale căruĭ ape se varsă în pîrîul Dorofteiul.

Numărul vitelor e de 3296 capete, dintre carĭ: 731 vite marĭ cornute, 210 caĭ, 2050 oĭ şi 305 porcĭ.

Are o şcoală, frecuentată de 27 elevĭ; o biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ. Localul şcoaleĭ este construit cu cheltuiala locuitorilor.

Budgetul comuneĭ este de leĭ 2145, banĭ 14, la venitурĭ şi de leĭ 2136, banĭ 31, la cheltueli.

Se leagă cu comuna Ştoborăşti (măt. Barza) prin o şosea vecinală; cu comuna Crîmpoaia din jud. Olt, tot cu şosea vecinală, peste un pod construit de judeţ pe apa Veziĭ.

Ghimpeţeni - Ludeasca, *pădure*, a statuluĭ, pe moşia cu a celaşĭ nume, în lunca Veziĭ, jud.

www.dacoromanica.ro

Teleorman; are aproape 265 hect.

Ghimpeţeni-Ludeşti, *moşie,* a statuluĭ, în jud. şi pl. Teleorman. O parte din această moşie a fost vîndută în anul 1886 d-lor G. C. Burcă şi I. Bădăuţă.

Ghimpoasa, *gîrlă,* izvoreşte din munţiĭ com. Teşila, plaiul Peleşul, jud. Prahova; curge de la E. spre V. şi se varsă în rîul Doftana, pe ţărmul stîng, tot în raionul com. Teşila.

Ghimporosul, *deal,* jud. Vîlcea, com. Robeşti, plaiul Cozia.

Ghindăoani, *sat,* în jud. Neamţu, com. Crăcăoani, pl. Piatra-Muntele, situat spre E. de satul Bălţăţeşti, pe valea pîrîiaşuluĭ cu acelaşĭ nume.

Are o populaţie de 223 familiĭ, saŭ 1553 suflete: 771 bărbaţi, 782 femeĭ; 832 necăsătoriţi, 623 căsătoriţi, 96 văduvĭ, 2 divorţaţi; ştiŭ carte 69 persoane.

Are o şcoală frecuentată de 99 băeţĭ şi 86 fete; 2 bisericĭ.

Ghindăoani, *pădure,* în judeţul Neamţu, lîngă satul cu acelaşĭ nume; are o întindere, împreună cu pădurile de pe moşia Curecheşti, de 224 pog.; este proprietatea statuluĭ.

Ghindeni, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Ocolul, situată pe costişea şi platoul format de dealul de N. al văeĭ numită Valea-Fîntînelor, la 17 kil. de oraşul Craiova.

Se învecineşte la N. cu com. Coşoveni-d.-j.; la S., cu com. Adunaţi-de-Giormane; la E., cu comuna Leul, pendinte de judeţul Romanaţi; la S.-V., cu com. Seciul şi la N.-V. cu com. Malul-Mare.

Pămîntul comuneĭ este compus din terenurĭ nisipoase şi pămînt negru.

Terenul este maĭ mult şes, întrerupt de cîte-va văĭ: Valea-Fîntînelor, formată de dealul Nordul şi valea Siliştea.

Este udată de micul rîŭ Siliştea, care izvoreşte din com. Leul, trece pe lîngă cişmeaua de la Siliştea, străbate în tot lungul săŭ Valea-Siliştea şi merge de se varsă în Jiŭ, pe teritoriul comuneĭ Secuiul. Pe pîrîul Siliştea se găsesc cîte-va podeţe. In dreptul cişmeleĭ de la Siliştea, se aflaŭ în vechime casele Vorniculuĭ Drăghicĭ, din Ghindeni, pe a căruia fiică a luat-o Banul-Mărăcine.

In com. sunt lacurile: Ştiubeiul, Heleşteul, Siliştea, pline cu peştĭ şi cu racĭ; Lacul-Săpat, etc.

Măgure: Lacul Săpat, Măgura-de-la-Valea-Roşie, Secuiul, Teascul şi Ştiubeiul.

Acum 100 de anĭ, com. era situată în mod neregulat pe platoul din dealul Siliştea, cînd slugerul Dumitrache Chinezul, proprietarul de atuncĭ, a îndemnat pe locuitorĭ de s'aŭ schimbat pe locul unde se găsesc astă-zĭ.

In anul 1873, com. Ghindeni cuprindea un singur cătun; la 1875 avu ca cătun alipit, actuala com. Malul-Mare. Azĭ este compusă dintr'un singur cătun, numit Ghindeni.

In comună se află o biserică, zidită în anul 1825, de cucoana Ana şi slugerul D. Chinezul; ruinîndu-se, s'a reparat de locuitorĭ la anul 1891. In tinda biserieĭ se vede următoarea inscripţie:

Această sfîntă şi dumnezeiască biserică ce se numeşte Gheorghe şi Dimitrie, a zidit-o cucoana Ana cu toată cheltuiala d-neĭ şi murind d-neĭ aŭ remas D-luĭ Slugerul D. Chinezul, ginerile d-neĭ, de aŭ zugrăvit-o cu toată cheltuiala d-luĭ, care se văd şi înăuntru în biserică zugrăviţĭ spre a fi pomeniţĭ în vecĭ. S'a isprăvit la leatul 1852, Septembrie 4.

E deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ. După legea rurală din 1864, biserica are 17 pog. pămînt arabil.

In com. se află o şcoală, întreţinută de sat şi de com. Localul, construit de com. la anul 1885, este de zid. E condusă de un învăţător. In anul şcolar 1892—93 a fost frecuentată de 65 băeţĭ. In vîrstă de şcoală sunt 126 băeţĭ şi 47 fete. Ştiŭ carte 97 bărbaţĭ şi 12 femeĭ.

Are o populaţie de 1678 suflete: 859 bărbaţĭ şi 819 femeĭ.

După legea rurală din 1864 sunt 221 locuitorĭ împroprietăriţĭ, iar după legea din 1879 sunt 13 însurăţeĭ.

In com. se găsesc 76 case, dintre care una boierească, clădită acum 130 anĭ de către Chinezul. Toate casele sunt făcute din zid. Bordee sunt 274; 65 case şi 358 bordee aŭ grădină pe lîngă ele.

Suprafaţa comuneĭ este de 2600 hect., din carĭ: 2547 1/2 hect. pămînt arabil, 10 hect. fîneaţă, 32 1/2 hect. lac si sterp, 10 hect. pădure.

Moşiile de pe teritoriul com. aŭ o întindere de 2547 1/2 hect., cu un venit de 58347,50. Aceste moşiĭ se numeaŭ în vechime: Ghindeni, Străchinoasa, Dinache, Călugăreasa şi Zătreanul. Aparţineaŭ în vechime slugeruluĭ Chinezul, luĭ Străchinescu, Bădiţă, Memoianu, Zătreanu şi Mănăstireĭ Jitianul. Azĭ aparţin d-lor T. Davidescu, Grigorie Economu, C. Georoceanu şi N. B. Locusteanu.

Pe teritoriul comunal sunt două păduri, dintre carĭ una

www.dacoromanica.ro

numită Ghindeni, la S. comunei și alta numită Siliștea, la N. comunei. Aparțineaŭ luĭ Memoianu și luĭ Chinezu, iar azĭ aparțin d-lor T. B. Davidescu și Grigorie Economu. Pădurile sunt compuse din stejar, gîrniță, frasin și jugastru; predomină însă stejarul și gîrnița.

Viile ocupă o întindere de 22½ hect.; se găsesc pe delimitările locuitorilor, cărora aparțin.

In partea de N.-E., com. este străbătută de calea județeană Craiova-Caracal. O cale comunală unește comuna Ghindeni cu com. Coșoveni-d.-j, avînd în com. o lungime de 3 kil.

Trec prin com. 7 drumurĭ naturale: unul merge spre com. Malul-Mare, lungă de 5 kil.; unul merge la Jiul și unul la arie; unul spre Secuiul, de aproape de 5 kil.; unul spre Leul, de 4 kil.; unul spre com. Adunați-de Giormane, de 6 kil. și unul spre cătunul Tăbanale.

Venitul com. pe exercițiul 1893—94 a fost de leĭ 2399,28 și cheltuelile de leĭ 2120,16.

Ghindeni, *sat*, în jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Ghindeni, reședința primărieĭ.

Ghindeni, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Ghindeni, în întindere de 2547½ hect., cu venit anual de 58347 leĭ. Aparține d-lor T. Davidescu, Grigore Economu, C. Gioroceanu și N. B. Locusteanu. Inainte aparținea Slugeruluĭ Chinezu, luĭ Străchinescu, Bădiță-Mănăstireĭ Jitianul și d-luĭ Zătreanu.

Ghindești, *mahala*, în jud. Olt, com. Bălteni, pl. Siul-d.-s., numită ast-fel după numele fraților Ghindești, unĭ din primiĭ fundatorĭ aĭ comuneĭ, care aŭ zidit și biserica comuneĭ, cu hramul Sf. Troiță, după aum se vede în pisania eĭ, împreună cu Radu Moican și Ștefan Șuiceanu. La anul 1872, unĭ din urmașiĭ acestora, împreună cu alțĭ locuitorĭ din comună, au reparat-o din noŭ.

Ghineĭ (Valea-), *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Beceni, căt. Ocea; se scurge în Valea-Ociĭ.

Ghinești, *com. rur.*, în jud. Dîmbovița, pl. Bolintinul, situată pe loc șes, pe malul drept al Dîmboviteĭ, la 24 kil. spre S. de Tîrgoviște. Se compune din două cătune: Ghinești și Cîrciuma-luĭ-Vișanu, cu o populație de 500 loc.

Prin raionul acesteĭ com. afară de Dîmbovița, curge Valea-Șuța, spre V. de com. Are: o biserică; o școală. Peste Șuța este un pod. In marginea Ghineștilor, în livede, se află și un lac. Ghinești se învecinește spre E. cu com. Bolovani, de care se desparte prin rîul Dîmbovița și calea ferată Tîrgoviște-Titu; spre V., cu Mătăsarul, de care se desparte prin deal, prin apa Șuța și pădurea Eforieĭ; spre N., cu com. Gura-Șuțiĭ și spre S., cu Produlești și Braniștea.

Ghinești, *sat*, jud. Argeș, pl. Topologul; face parte din com. rur. Corbi-Mîngureni.

Ghinești, *pădure* particulară, în întindere de 25 hect., pe proprietatea moșnenilor Ghinești, supusă regimuluĭ silvic, în jud. Prahova, com. Iordăcheanul, pl. Cricovul.

Ghinghești, *sat*, în jud. Covurluiŭ, pl. Zimbrul, com. Drăgușeni, la 5 kil. în spre N. de reședința com., cu 30 case, 28 familiĭ, saŭ 132 suflete. Se zice că rîpa pe care e așezat satul Ghinghești, se numea înainte Rîpaluĭ-Ghenghea, de la un căpitan de haiducĭ cu acest nume, ce se adăpostea adese-orĭ aice. Tot aice în timpurile de restriște din trecut, locuitoriĭ gălățenĭ se adăposteaŭ de groaza Turcilor.

Ghinghioaia, *vale*, pe moșia Cracalia, jud. Dorohoiŭ, plasa Prutul-d.-s., com. Cordăreni.

Ghinica, *cătun*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de com. Reviga.

Ghinițești, *sat*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-j., com. Bogzești, spre N.-V. de satul Bogzești și la o depărtare de 5 kil. de satul Butnărești, reședința com. Are 10 familiĭ, saŭ 30 suflete, din care 5 contribuabilĭ. Locuesc în 9 case.

Sunt 25 vite marĭ cornute.

Acest sat este situat la extremitatea de V. a județuluĭ. Se numea maĭ înainte și Ghințești.

Ghinoiuluĭ (Coasta-), *ramificație din muntele* Istrița, în com. Pietroasa, jud. Buzău; face hotar despre com. Breaza.

Ghințești, *numire* ce se da maĭ înainte *satuluĭ* Ghinițești, jud. Roman, pl. Siretul d.-j., com. Bogzești.

Ghiobilche, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Orta-Chioi; este o prelungire răsăriteană a dealuluĭ Ciubucluc-Bair; se îndreaptă spre E., avînd o direcțiune generală de la V. spre E.; brăzdează partea meridională a plășeĭ și a comuneĭ; se întinde printre pîrîul Taița și valea Musafir-Culac, afluent al văeĭ Baș-Chioi, ce se

www.dacoromanica.ro

varsă în Taiţa; lasă spre E. dealul Dautcea; la poalele nordice se întinde pădurea Ahmet-Orman a comuneĭ Orta-Chioi; pe la cele sudice curge pîrîul Ghiobilche; din el îşĭ ia naştere valea Emir-Hasan-Culac, afluent al văeĭ Ghiobilche. El are un vîrf, Cazlar-Bair, de 177 m., punct trigonometric de observaţie de al 3-lea ordin, de natură stîncoasă; din pricina luĭ malurile pîrîuluĭ Taiţa sunt cam rîpoase; este acoperit cu pădurĭ; pe la poalele nordice trece drumul judeţean Babadag-Măcin; e tăiat de drumul comunal Orta-Chioi-Atmagea.

Ghiobilche, *pîrîŭ*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul comuneĭ rurale Atmagea.

Ghioca, *sat*, pendinte de com Crîmpoaia, pl. Şerbăneşti, jud. Olt, situat pe malul stîng al Dorofeiuluĭ şi în dreapta Vedeĭ. E reşedinţa comuneĭ. Are o populaţie de 935 locuitorĭ, din carĭ 154 sunt împroprietăriţĭ după legea rurală cu 265 hectare.

Locuitorii posedă: 300 boĭ, 130 vacĭ, 60 bivolĭ, 185 caĭ, 1000 oĭ, 20 capre şi 94 porcĭ.

Moşia aparţine la maĭ mulţĭ proprietarĭ: d. Dem. Ghiochianu (500 hect. arabile şi 25 pădure), d-na Mavrodin (175 hect. arabile, 25 pădure) şi d. Stravolca (175 hect. arabile şi 20 pădure).

Aci se află o biserică zidită de d lor: Gheorghe Ion Ghiochianu şi soţia sa Maria, cu fiiĭ şi fiicele lor şi de d-niĭ Ion şi Angelache Drăghiceanu. Portretele lor sunt la intrare în biserică. S'a clădit la anul 1838—39 în zilele Domnuluĭ Alexandru D. Ghica-Voevod, fiind Episcop al Eparhieĭ Argeşuluĭ, Kir Elarion Argeşianul.

Ghiocari, *cătun*, al com. Trestioara, jud. Buzăŭ, cu 40 locuitorĭ şi 10 case.

Ghiocari, *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Mînzăleşti, căt. Săreni, acoperit cu fineţe.

Ghiocari, *sfoară de moşie* moşnenească, în jud. Buzăŭ, com. Căneşti; face împreună cu com. Păcurile un corp de 600 hect.

Ghiocelul, *sat*, face parte din com. rur. Podeni-Noĭ, pl. Podgoria, jud. Prahova. Aci e o biserică, fondată la anul 1841 de locuitorĭ.

Ghiocelul, *deal*, în jud. Prahova, pl. Podgoria, com. Podoleni-Noĭ.

Ghiocioaia, *vălcea*, se varsă în rîul Geamăna, între satele Căţetul şi Jugravi, com. Dozeşti, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea.

Ghiocul, *sub-divizie a căt.* Vipereşti, com. Vipereşti, jud. Buzăŭ.

Ghioculeasa, *numire a uneĭ părţi din moşia* Glodeanul-Sărat, jud. Buzăŭ.

Ghioculuĭ (Dealul-), *deal*, zis şi Dealul-Catarguluĭ, jud. Suceava, com. Dolheşti; e acoperit cu pădure de fag.

Ghioculuĭ (Poiana-), *sub-divizie a căt.* Vipereşti, com. Vipereşti, jud. Buzăŭ.

Ghioinea, *pîrîŭ*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Mănăstirea-Caşinul; ese din muntele Măgura şi se varsă pe stînga pîrîuluĭ Caşinul.

Ghiol-Başca, *ruinele unuĭ vechiŭ sat*, în jud. Constanţa, pl. Medjidia, pe teritoriul com. rur. Rasova, şi anume pe acela al căt. săŭ Vlah-Chioi, la 6 kil. spre S. de satul Rasova, nu departe de Balta-Baciuluĭ şi de valea Ceair-Arabagi; a fost distrus în timpul războiuluĭ din 1877—78 de către başbuzucĭ, iar locuitorĭĭ s'aŭ refugiat la Rasova.

Ghiol-Ceair, *vale*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Lipniţa, şi anume pe acela al căt. săŭ Coşlugea; se desface din poalele de S.-E. ale dealuluĭ Coşlugea, de lîngă movila Almalî-Culac, sub numele de Valea-Almalîculuĭ; se întinde maĭ întîiŭ spre N. pănă la satul Coşlugea, de unde ia numele de Ghiol-Ceair, îndreptîndu-se spre E., într'o direcţie generală de la S.-V. spre N.-E., pe la poalele de S. ale dealurilor Uzum Bair şi Dealul-Pietreĭ, brăzdînd partea de N. a pl. şi a com.; după un curs de 8 kil. se deschide în partea de V. a iezeruluĭ Oltina; are văĭ adiacente; pe vale merge şi un drum comunal Lipniţa-Coşlugea.

Ghiol-Ghelic, *deal*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Enişenlia şi anume pe acela al căt. săŭ Nastradin; se desface din partea de V. a dealuluĭ Ghiol-Punar, din vîrful Eşil-Iuiuc, îndreptîndu-se spre V. şi trece pe la N. de satul Enişenlia, la $2^1/_2$ kil. şi pe la S. de lacul Nastradin. Are o înălţime maximă de 187 m., pe care o atinge în vîrful săŭ Dermen-Iuiuc; este situat în partea de S. a pl. şi cea de V. a com.; e acoperit cu pădurĭ şi stufişurĭ.

Ghiol-Punar, *sat*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, cătunul

www.dacoromanica.ro

com. Hazarlîc; situat în partea de S.-V. a pl. și cea de N.-E. a com., la 6 kil. spre N.-E. de cât. de reședință Hazarlîc. E așezat pe valea Ceșme-Culac, închis la V. de dealul Ghiol-Punar, la N., de pădurea Canara-Orman, la E. de dealul Mezarlîc-Borungea-Bair și la S. de pădurea și de dealul Ceșme-Bair; este dominat de vîrful Oltul-Orman, care are 156 metri și care e situat la 2 kil. spre N.-E. de sat. Suprafața sa este de 1973 hect., dintre carî 65 hect. sunt ocupate de vatra satuluî și de grădinî. Populația sa, compusă maî ales din Romînî și Bulgarî, este de 73 familiî, saŭ 370 suflete. Pămîntul, pe unde nu este acoperit cu pădurî saŭ stufiș, este cultivat și produce secară; puțin maî la N.-V. de sat se cultivă și vița de vie. Drumurî comunale vin de la satele învecinate Borungea, Sevendic, Enișenlia, Nargilar, etc.

Ghiol-Punar, *deal,* în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comunelor rurale Hazarlîc și Enișenlia; se întinde de la valea Enișenlia și până la 2 kil. spre N.-V. satuluî Ghiol-Punar; trece pe la E. cătunuluî Hazarlîc, la 1 kil. depărtare și pe la 1 1/2 kil. spre E. de cât. Enișenlia, la 1 kil. spre E. de satul Nargilar și la 2 kil. spre N.-V. de cătunul Ghiol-Punar, îndreptîndu-se spre N. și avînd o direcție de la S. spre N.-E. Înălțimea sa cea maî mare o atinge în vîrful Eșil-Iuiuc care este de 183 m. Din acest deal se lasă spre V. dealul Mulver-Acceuci și dealul Ghiol-Ghelic-Bair, iar spre E. dealurile Ceșme-Bair și Cara-Peletli. Este situat în partea de S. a plășeî, în partea de V. a comuneî Hazarlîc și în partea de E. a com. Enișenlia, făcînd hotar între aceste comune. Este acoperit cu pășunî, însă icî și colea se maî găsesc și cîte-va petice de pădurî. Pe la E. acestuî deal trece drumul comunal Hazarlîc-Ghiol-Punar și la V. trece drumul Enișenlia-Nargilar.

Ghioldumul, *sat,* face parte din com. rur. Cocorăști, pl. Tîrgșorul, jud. Prahova. Cade în partea de S.-V. a comuneî și e udat de Iazul-Morilor.

Ghioldumul, *pădure,* proprietatea statuluî, jud. Tecuciŭ. Are o întindere de 10 fălcî, pendinte de com. Tudor-Vladimirescu, situat în partea de V. a comuneî.

Ghioldumul - Ciofresti, *moșie,* proprietatea statuluî, jud. Tecuciŭ. Are o întindere de 335 hect., situată pe malul Siretuluî, în raionul com. Tudor-Vladimirescu. Revărsările Siretuluî o face mlăștinoasă.

Aparținea mănăstireî Neamțu.

Ghiolul, *iaz,* pe moșia Cișmănești, jud. Botoșani, com. Dobîrceni, pl. Ștefănești.

Ghiolul-Codresculuî, *baltă,* pe teritoriul comuneî Orofteana-luî-Frunzete, pl. Herța, jud. Dorohoiŭ.

Ghiolul-Mare, *iaz,* pe moșia Mihălășeni, în partea de E. a comuneî Brăteni, pl. Ștefănești, jud. Botoșani; e format din izvoare propriî.

Ghiolul-Mic, *iaz,* pe moșia Mihălășeni, com. Brăteni, jud. Botoșani.

Ghionea, *sat,* jud. Brăila, situat la N.-E. de com. Ciacîrul, com. Gropeni și la S.-E. de Găgiana, lac cu care comunică printr'un prival.

Ghioneşti, *vălcea,* jud. Brăila, care pleacă din Buzeelul-Sec, de la N. satuluî Surdila-Găiseanca și merge spre N.-V., până la gara Făureî, unde se pierde.

Ghionoaia, *sat,* face parte din com. rur. Popești, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Se întinde pe o suprafață de 154 hect., cu o populație de 161 locuitorî.

D-l Gr. Cerchez are 36 hect. și loc. 118 hect. Proprietarul și locuitoriî cultivă tot terenul.

Comerciul se face de 2 cîrciumarî.

Numărul vitelor marî e de 113 și al celor micî de 302.

Ghionoaia, *sat,* face parte din com. rur. Vultureni, pl. Berheciuluî, jud. Tecuciŭ. Situat la N. com., despărțit prin o vale în: Ghionoaia-d.-s. și Ghionoaia-d.-j. Se află la 2 kil. și 840 m. departe de Vultureni.

Are o populație de 17 fam., saŭ 67 suflete, carî locuesc în 15 case.

Locuitoriî sunt împroprietăriți la 1864.

Ghionoaia, *gîrlă,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., com. Băleștî. Se formează din vinele existente pe teritoriul comuneî, udă partea de N. a comuneî și se varsă în lacul Negrul, de la E. comuneî; malurile eî sunt joase și acoperite cu stuf, din care se fac rogojinî.

Ghionoiul, *deal,* jud. Prahova, com. Valea-Lungă, plaiul Prahova.

Ghiorma-Mare, *movilă,* județul

www.dacoromanica.ro

Brăila, la 8 kil. spre S. de satul Scorţarul-Noŭ, aproape de hotarul com. Movila-Mireseĭ, pe moşia Deşiraţi, din com. Scorţarul-Noŭ.

Ghiorma-Mică, *movilă*, judeţul Brăila, la 1 1/2 kil. spre S. de Ghiorma-Mare; servă de hotar între com. Scorţarul-Noŭ, Movila-Mireseĭ şi Domniţa, din jud. R.-Sărat.

Ghioroiul, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Olteţul-d.-j. S'ar fi înfiinţat acum 300 anĭ de familiile: Măgureanu, Ruptaşu şi Predoescu.

Este situată pe pîrîul Pesceana şi coprinsă între dealul Viile şi Dealul-Olteţuluĭ, la 10 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 40 kil. de a plăşeĭ.

Are o populaţie de 396 familiĭ, saŭ 1395 suflete: 612 bărbaţĭ şi 783 femeĭ, în care intră şi 5 familiĭ de Ţiganĭ.

Comuna are 2 bisericĭ: una cu hramul Sf. Voevozĭ, fondată la anul 1863, şi a doua, fondată la 1858, de Ion Popa Fota, Predoescu, ş. a.

Vite sunt: 202 boĭ, 360 vacĭ, 25 caĭ, 608 oĭ şi 250 capre.

Toţĭ locuitoriĭ sunt moşneni.

Şcoala datează în comună de 20 anĭ. Clădirea e proprietatea comuneĭ. Se frecuentă de 55 copiĭ, din numărul de 191 în vîrstă de şcoală (91 băeţĭ şi 100 fete). Ştiŭ carte 27 bărbaţĭ şi 5 femeĭ. Cu întreţinerea şcoaleĭ statul cheltueşte anual 1080 leĭ.

O şosea comunală pune în comunicaţie comunele: Poenari, Ghiorgiul, Ştirbeşti şi Bălceşti.

Venitul comuneĭ e de 1611 leĭ anual şi cheltuelile de 1415 leĭ.

E brăzdată de dealurile: Olteţuluĭ, Viilor, Dobreţuluĭ, Bungetul şi Geamartaluiul şi udată de văile: Pesceana, Pescenița, Ursul, Dobrovăţul, Geamartaluiul şi Stîrcul.

Ghioroiul, *deal*, în raionul comuneĭ Ghioroiul, pl. Olteţul-d.-j., jud. Vîlcea, pe care se cultivă 34 hect. vie.

Ghioroiul, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, pendinte de com. Ghioroiul, pl. Olteţul-d.-j., jud. Vîlcea.

Ghioseşti, *sat*, face parte din com. rur. Comarnicul, pl. Peleşul, jud. Prahova. Are o populaţie de 927 loc., 470 bărbaţĭ şi 457 femeĭ. Este situat pe malul drept al rîuluĭ Prahova, în faţa Comarniculuĭ.

Ghirăeşti, *com. rur.*, în jud. Roman, pl. Moldova, spre N.-E. de oraşul Roman, la depărtare de 13 kil. 500 m. de el şi de 14 kil. 500 m. de reşedinţa pl. Este aşezată pe platoul ce separă basinul Siretuluĭ de al Moldoveĭ. Este formată din satele: Ghirăeşti şi Leucuşeni, cu reşedinţa com. în satul Ghirăeşti. Are o populaţie de 498 familiĭ, saŭ 1756 suflete, din carĭ 280 familiĭ de Ungurĭ şi 8 familiĭ de Evreĭ. Locuesc în 437 case.

Ştiŭ carte 39 persoane.

Sunt 344 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ aŭ 392 vite.

Sunt 2 bisericĭ de zid: una ortodoxă şi una catolică; o şcoală primară mixtă, care în 1896—97 a fost frecuentată de 23 elevĭ, din 33 înscrişĭ.

Com. Ghirăeşti formează cu com. Boteşti şi Săbăoani o circumscripţia fiscală cu reşedinţa în satul Ghirăeşti.

Venitul anual al comuneĭ este de 5322 leĭ şi cheltuelile, de 4556 leĭ.

Este legată cu oraşul Roman prin şosea.

Ghirăeşti, *sat*, jud. Roman, pl. Moldova, com. Ghirăeşti, pe pîrîul Ciurlicul şi în apropiere de rîul Moldova (pe malul stîng al acestuĭ rîŭ), spre N.-E. de oraşul Roman, la depărtare de 13 kil. 500 m. de el şi de 14 kil. 500 m. de reşedinţa pl. Este aşezat pe platoul ce separă basinul Siretuluĭ de al Moldoveĭ. Are 114 familiĭ, saŭ 1461 suflete, din carĭ 240 familiĭ Ungurĭ.

Ştiŭ carte 37 persoane.

Contribuabilĭ sunt 280; case de locuit 356.

Sunt 240 vite marĭ cornute.

Acest sat formează cu satele Teţcani, Iuganiĭ şi Bărteşti o parohie catolică cu reşedinţa preotuluĭ în satul Ghirăeşti. Este legat cu oraşul Roman prin şosea. Se numea pe la anul 1756 Birăeşti.

Despre acest sat se vorbeşte într'o hotărnicie de la 21 Iunie 1756 şi se spune că era moşie a Episcopieĭ de Roman.

Ghirăeşti, *moşie*, a statului, maĭ înainte a Episcopieĭ de Roman, în com. Ghirăeşti, pl. Moldova, jud Roman, arendată în 1887 cu 48800 leĭ anual.

Ghiráeşti *pădure*, proprietatea statuluĭ, maĭ înainte a Episcopieĭ de Roman, în com. Ghirăeşti, pl. Moldova, jud. Roman, în întindere de 740 hect.

Ghirdoveni, *com. rur.*, pl. Filipeşti, jud. Prahova. S'a înfiinţat pe la anul 1700, în urma desfiinţăreĭ satelor: Rîşnari, Ştefănoaia, Ciorineşti şi Chira.

In marginea com. Ghirdoveni se află un loc numit Siliştea, despre care tradiţia spune că ar fi fost locuit de Tătarĭ. Aci Radu-Negru, zice legenda, a avut o luptă cu aceştĭ Tătarĭ şi pier-

www.dacoromanica.ro

zînd bătălia a fugit prin pădure, călare pe o iapă neagră potcovită d'andoaselea. In fuga luĭ auzind că iapa s'a deschingat, s'a aplecat să vază şi atuncĭ a fost împuns cu sulița în coastă în dreptul laculuĭ din pădure şi din acel timp pănă azĭ acel lac se numeşte lacul Negri, iar pădurea, Pădurea-Negri.

Este situat pe malul drept al rîuluĭ Cricovul-Dulce, între dealurile Gruiul şi Izlazul, la 28 kil. de capitala jud. şi 8 kil. de a pl.

Se compune din 2 cătune: Ghirdoveni şi Cricoveni.

Are o populaţiune de 310 familiĭ, saŭ 1532 locuitorĭ: 720 bărbaţĭ, 812 femeĭ, în care intră şi 32 familiĭ de Ţigani.

Contribuabilĭ sunt 380; case de locuit, 329.

In com. este o biserică fondată la anul 1870, deservită de un preot.

Locuitorĭĭ, pe lîngă agricultură, se maĭ ocupă cu facerea mangaluluĭ (cărbunĭ), cu fabricarea varuluĭ, cu căratul săreĭ dela Telega la Tîrgovişte şi cu cioplitul lemnelor. Produsul munceĭ îl desfac maĭ ales la oraşul Ploeşti.

Locuitorĭĭ s'aŭ împroprietărit la anul 1864, cînd li s'aŭ dat 808 hect., din moşia satuluĭ Mărgineni. Eĭ aŭ: 61 caĭ, 40 iepe, 253 vacĭ, 64 capre şi 370 porcĭ.

Şcoala e frecuentată de 66 băeţĭ şi 8 fete. Ştiŭ carte 34 bărbaţĭ şi 16 femeĭ. Cu întreţinerea şcoaleĭ statul cheltueşte anual 1242 leĭ.

In pădurea numită Ghirdoveni se află un izvor de apă minerală numit Fîntîna-de-Leac.

In com. se fabrică aproximativ 1800 decal. vin.

Comerciul se exercită de 10 cîrciumarĭ.

Veniturile com. se urcă la suma de leĭ 3800 anual.

Este străbătută de o şosea împietrită care înlesneşte comunicaţia între Ghirdoveni, Haimanalele şi Moreni.

E brăzdată de două dealurĭ: Gruiul, în partea de E. a com. şi Izlaz în partea de V. Ele aŭ direcţia dela N. spre S. Servesc pentru păşunarea vitelor.

E udată de rîul Cricovul şi de Valea-Ursuluĭ.

Ghirdoveni, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 650 hect., pendinte de com. Moreni, pl. Filipeşti, jud. Prahova, care, împreună cu trupurile: Mijea (1150 hect.) şi Gruiul (759 hect.), formează pădurea Moreni.

Ghireanul, *deal,* pe moşia Coţuşca, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Ghireneanca, *vale,* pe moşia Mitocul, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Ghireanul, *deal,* pe moşia Mitocul, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Ghireni, *pîrîŭ,* începe de pe Miorcani, de la Balta-Lată, pl. Prutul-d.-j., judeţul Dorohoiŭ; se varsă în Prutul pe Mitoc, în laturea din jos a satuluĭ.

Ghireni-Curtul, *sat,* pe moşia cu acelaşĭ nume, com. Mitocul, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ, cu 85 familiĭ, saŭ 319 suflete.

Proprietatea moşieĭ este a d-luĭ V. Calmuschi, Romîn, mare proprietar din Basarabia.

Biserica e de zid, făcută în 1855, de fostul proprietar Iorgu Curt. Această biserică înainte de a fi terminată, a fost lovită de trăznet în 1859, în cît astă-zĭ a început a se ruina.

Sătenĭĭ împroprietăriţĭ aŭ 197 hect., 8 ar., pămînt, iar proprietarul, 1323 hect., 35 ar., cîmp şi 8 hect., 60 ar., pădure de plop, ulm, răchită şi lozie. Este un iaz, numit al luĭ Curt, în suprafaţă d 7 hect., 16 ar. La locul numit In-Ponoare, se află o livadă în suprafaţă de 1 hect., 43 ar. şi 2 pog. vie.

Pîrîul principal ce trece pe moşie este Ghireni, iar pe hotar curge rîul Prutul.

Piatră calcarică în bolovanĭ şi cuarţoasă în lespezĭ se află multă; se extrage numaĭ pentru trebuinţele locale.

Drumurĭ principale sunt: acel de la Rădăuţi la Stefăneşti, şi acel care duce pe la Adăşani la Dorohoiŭ şi Botoşani.

Hotarele moşieĭ sunt cu: Prutul, Mitocul, Adăşani şi Crasnaleuca.

Ghireni-Tăutul, *sat,* pe moşia cu acelaşĭ nume, com. Coţuşca, pl. Prutul-d.-j., judeţul Dorohoiŭ, cu 93 familiĭ, saŭ 389 suflete.

Proprietatea moşieĭ este a erezilor def. Ioan Tăutul.

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 cîntăreţ şi 1 pălămar; este făcută în 1857.

Sătenĭĭ împroprietăriţĭ aŭ 174 hect., 74 ar., pămînt; iar proprietatea moşieĭ, 895 hect., 12 ar. cîmp.

Iazurĭ sunt 2, pe cursul pîrîuluĭ Ghireni, din carĭ unul numit al Slăvilenilor, în suprafaţă de $7^1/_2$ hect.

Vie se află pe moşie în două locurĭ, de cîte 2 pog., şi cu puţină livadă.

Pîrîul ce trece pe moşie este Ghireni.

Drumurĭ principale sunt: acel de la Rădăuţi ce duce la Ştefăneşti, pe hotarul despre Crasnaleuca, şi acel de la Crasna

www.dacoromanica.ro

leuca ce duce prin Coțușca la Dorohoiŭ.

Hotarele moșieĭ sunt cu : Crasnaleuca, Miorcani, Miculinți și Coțușca.

Aci este leagănul familieĭ Tăutu, una din cele maĭ vechĭ și maĭ distinse familiĭ a Moldoveĭ, din care făcu parte și Marele-Logofăt Ioan Tăutul, sub Domniile luĭ Ștefan-Vodă și a luĭ Bogdan, fiul său. Acest mare diplomat a fost trimes de Bogdan de a încheiat tratatul cu Turciĭ la 1511.

Ghirgiul, *deal*, în jud. și plasa Tutova, com. Cîrjăoani, spre N. de căt. Hreasca.

Ghirineasa, *deal*, jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., care se găsește pe limita comunelor Nănești și Părincea.

Ghirva, *moșie*, în jud. Neamțu, com. Budești-Ghicăi, pl. de Sus-Mijlocul, proprietatea d-luĭ Gr. Cozadini.

Ghitcăuți, *sat*, pe moșia cu acelașĭ nume, com. Mileanca, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ, cu 14 familiĭ, saŭ 73 suflete.

Sătenii împroprietăriți aŭ 17 hect., 18 ar., pămînt, iar proprietarul 409 hect., 61 ar., cîmp.

Pîrîul ce curge pe hotarul despre Darabani, este Podriga.

Drumurĭ principale sunt : acel de la Hudești-Concești la Săveni ; acel de la Darabani prin Gîrbeni la Dorohoiŭ și prin Tătărășeni la Botoșani.

Hotarele cu : Mileanca, Darabani, Concești și Gîrbeni.

Ghițulești, *cătunaș*, pendinte de com. Frăsinetul, plasa Glavaciocul, jud. Vlașca, situat pe coasta stînga a apeĭ Cleniței, la marginea județuluĭ Teleorman, departe de Giurgiŭ 64 de kil., iar de București 68 de kil.

Moșia aparține la maĭ mulțĭ moștenĭ între carĭ o parte mare fraților Anghelescu din Giurgiŭ.

Suprafața moșieĭ este de 1000 hect., aducînd un venit de 18.000 leĭ.

Aci sunt 74 locuitorĭ împroprietăriți la 1864, pe o suprafață de 222 hect.

Ghiulea, *cătun*, în jud. Vlașca, pendinte de com. Corbi-Ciungi, pl. Neajlovul, ține de căt. Vadul-Stanchiĭ, pe proprietatea d-neĭ Sultana Crețeanu.

Ghiulele - Tepe, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Congaz ; se desface din dealul Cataloi, se întinde spre S., în direcție generală de la N. spre S., străbătînd partea nordică a plășeĭ și pe cea de mijloc a comuneĭ ; se întinde printre pîrîul Telița și afluentul său Valea-Izvoruluĭ ; pe la poalele sale orientale merge drumul natural Tulcea-Babadag-Constanța ; este tăiat de drumurile comunale Frecățeĭ și Cataloi-Congaz ; are o înălțime de 39 m., dominînd asupra satelor Hargilar și Congaz, și asupra văeĭ Telițeĭ ; este acoperit cu fînețe și semănăturĭ.

Ghiun - Ghirmeș (Culmea -), *culme* de dealurĭ, din pl. Măcinul, jud. Tulcea și din pl. Hîrșova, jud. Constanța. Se desface dintr'un nod central, așezat la limita celor 2 județe, situat ceva maĭ jos de vîrful Atmagea ; se îndreaptă spre V. printre rîurile Ai-Orman (saŭ Picineaga) și Aigar-Ahmet (saŭ Roșt-Dere) din jud. Constanța (cu comunele Ostrov și Topologul) și pe partea sud-vestică a jud. Tulcea, și anume partea meridională a plășeĭ Măcin, cu comunele Picineaga, Coium-Punar, Canat-Calfa ; spre S. și spre E. lasă prelungirile : Ghiolgic-Bair și Cîrjelar, Cambe-Tepessi, Baba-Bair, Sînîr-Taș-Tepessi ; spre V., dealul Coium-Punar. Din poalele luĭ izvoresc o mulțime de pîraie, din carĭ maĭ însemnate : Valea-Hogeĭ, Valea-Ulmilor, Ingi-Dere, Coium Punar (cu afluentul Cana-Mișea), afluenți aĭ pîrîuluĭ Aigăr-Ahmet ; valea Canat-Calfa afluent al pîrîuluĭ Ai-Ormar. Natura luĭ e stîncoasă pe alocurea. Se ridică pănă la o înălțime de 321 m., punct trigonometric de rangul 1-iŭ ; alte vîrfurĭ sunt : Eșil-Tepe, 228 m., altul de 216 m., punct trigonometric de ordinea III-a. Este întretăiat de o mulțime de drumurĭ : calea județeană Satul-Noŭ-Ostrov ; drumurile comunale Picineaga-Coium-Punar, Satul-Noŭ-Coium-Punar, Cîrjelar - Coium - Punar și alte multe drumurĭ vecinale. Toate văile pîraielor sunt rîpoase și înalte. Culmele din județul Constanța sunt acoperite cu pășunĭ și puține semănăturĭ ; la poalele sale sunt așezate satele : Coium-Punar, Canat-Calfa, Ai-Orman, Aigăr-Ahmet (din jud. Tulcea) și Urumbeĭ (din județul Constanța).

Ghiun-Ghirmeș-Dere, *pîrîŭ*, izvorește din poalele vestice ale culmeĭ Ghiun-Ghirmeș, din județul Tulcea ; se îndreaptă spre V., avînd o direcțiune generală de la N.-E. spre S.-V. și, brăzdînd partea sudică a plășeĭ Măcin și cea ocidentală a comuneĭ Coium-Punar, intră în județul Constanța sub numele de Valea-Hogiĭ, udă partea nordică a teritoriuluĭ comuneĭ Ostrovul, și după un curs de 5

www.dacoromanica.ro

kil. merge de se varsă într'o mlaștină ce mărginește Dunărea pe dreapta, ceva mai sus de satul Ostrovul; este tăiat de drumul județean Ostrov-Satul-Nou și de alte drumuri mai mici.

Ghiunghișul, *pîrîu*, jud. Bacău, pl. Trotușul, com Grozești; iese din muntele Coșna, și se scurge în Oituz. In valea sa se află izvoare cu apă sărată.

Ghiurgeamîc, *deal*, în județul Tulcea, pl. Istriului, pe teritoriul com. rur. Beidant și pe acela al cătunului său Caildere; se desface din dealul Caragea-Punar; se întinde spre E., având o direcție generală de la N.-V. spre S.-E., printre pîrîul Beidant și afluentul său Valea-Dulgea, brăzdînd partea nord-vestică a plășei și cea vestică a comunei; este de natură stîncoasă făcînd pîrîului Beidant niște maluri înalte și stîncoase; este tăiat de două drumuri comunale ce duc de la Cail-Dere la Sari-Ghiol și Beidant; are o înălțime de 260 m., dominînd asupra satului Cail-Dere; este acoperit cu păduri și fînețe.

Ghiuvegea, *com. rur.*, jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă.

Este situată în partea vestică a județului, la 93 kil. spre S.-V. de orașul Constanța, reședința districtului, și în cea centrală a plășei, la 27 kil. spre E de orașul Ostrov, reședința ocolului.

Se mărginește la N. și E. cu com. rur. Caranlîc; la S., cu comuna Para-Chioi; iar la V., cu com. Lipnița și Carvanul.

Principalele dealuri care o brădează sunt: Mezarlîc-Bair (142 m.), la N.-V.; Ghiuvenli-Bair (130 m.), la V.; Capuscioi-Bair (132 m.), la S.-V.; Macmora-Bair (168 m.); Siran-Culac-Bair (138 m.); Uzun-Mese-Sîrtî (142 m.); Aslama-Sîrtî, cu vîrful Dobromir (100 m.), toate la S. și S.-E. Aceste dealuri sunt acoperite cu întinse pășuni și livezi; pădurile principale sunt: Muzaisi-Orman, la N.-V.; Buiuc-Orman, la V.; Chereslic-Orman, la S.-V.; Tenghea-Orman și Asadic-Orman, la S. Movilele sunt puține și n'au mare importanță; sunt acoperite cu verdeață.

Văile sunt numeroase și cu poziții frumoase, principalele sunt: Ghiuvenli sau Ghiuvegea, care o brăzdează prin interior, trecînd prin s. Calaigi și Ghiuvegea, deschizîndu-se în balta Iormac, și având ca adiacente pe dreapta valea Cuiugiuc-Culac unită cu Asadic-Ceair la S.-E. și pe Calaigi-Ceair la S.; valea Beilic-Culac unită cu Cital-Culac, adiacenta văei Curu-Orman la N.; valea Dermen-Ceair la V.; malurile tutulor acestor văi sunt acoperite cu păduri frumoase, ceea-ce face că în com. se găsesc poziții admirabile.

Cătunele cari o compun sunt: Ghiuvegea, reședință, așezată în partea vestică, pe valea Ghiuvenli, între dealurile Musaisi-Orman la N. și E., și Capuccioi-Bair la S. și E.; Calaigi, în partea meridională a comunei pe valea Ghiuvenli, la 4 kil. spre N. de reședință, între dealurile Macmora-Bair la V. și Tenghe-Bair la E.; satele sunt plăcute, curate, înconjurate cu păduri.

Suprafața totală a comunei este de 3290 hect., din cari 140 hect. ocupate de vetrele satelor cu 129 case, restul de 3151 hect. împărțit între Stat cu proprietarii cari au 1801 hect. și locuitorii cari posedă 1349 hect.

Populațiunea este de 134 familii, sau 604 suflete: 327 bărbați, 277 femei; 332 necăsătoriți, 242 căsătoriți, 30 văduvi; 604 cetățeni Romîni; 229 ortodoxi, 375 mahometani; 326 agricultori și meseriași; 1 cîrciumar.

Știu carte 31 persoane.

Contribuabili sunt 124.

Sunt 122 plugari, cari au: 27 pluguri, 30 care și căruțe, 1 mașină de treerat.

Vite: 3208 capete, mai cu osebire oi și boi.

Budgetul comunei este de 2667 lei la venituri și de 1655 lei la cheltueli.

Căile de comunicație sunt: un drum mare: Lipnița-Ghiuvegea-Cara-Omer; apoi drumuri la satele învecinate: Para Chioi, Veli-Chioi, Caranlîc.

Mahomedanii au 2 geamii cu 3 hogi, iar creștinii merg la serviciul religios în satele învecinate.

Ghiuvegea, *sat*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, cătunul de reședință al comunei Ghiuvegea, așezat în partea centrală a plășei și cea N. a comunei, în valea Ghiuvegea, într'o frumoasă poziție înconjurată de dealuri păduroase. Are o întindere de 4680 hect., din care 60 hect. ocupate de vatra satului, cu 61 case. Populațiunea, compusă din Romîni și Bulgari, este de 57 familii, sau 293 suflete, ocupîndu-se cu păstoritul și agricultura.

Ghiuvenli, *sat*, în jud. Constanța, pl. Mangalia, cătunul comunei Cara-Omer, situat în partea V. a plășei și cea N. a comunei, la 10 kil. spre N. de reședință, pe valea Ghiuvenli, între dealurile Ghiuvenli Bair la N. și Cara-Orman la S. Are o întindere de 517 hect., din care 49 hect. ocupate de vatra satului cu 87 case.

www.dacoromanica.ro

Populațiunea, în maioritate compusă din Turcĭ și Tătarĭ, este de 291 familiĭ, saŭ 776 suflete.

Ghiuvenli-Ceair, *vale*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comunelor rurale Regep-Cuius, Para-Chioi și Ghiuvegea. Este formată din alte două văĭ secundare: Cuiugiuc-Culac la E., ce se desface din părțile V. ale dealuluĭ Sînîr-Bair, și alta, Calaigi-Ceair ce se desface din poalele N. ale dealuluĭ Aivalic-Bair; cea d'întîiŭ are o direcțiune generală de la S.-E. spre N.-V.; a doua are direcția de la S. spre N. cu multe cotiturĭ; se unesc amîndouă lîngă satul Para-Chioi, trece printr'însul și apoĭ ia numele de valea Ghiuvenli-Ceair; trec prin com. Ghiuvegea, în direcție generală spre N.-V. și după un drum de aproape 20 kil. merge de se deschide în balta Iortmac, la E., lîngă șoseaua județeană Ostrov-Cuzgun, în apropiere de deschiderea văeĭ Dermen-Ceair tot în balta Iortmac. Malurile sale sunt joase și acoperite cu finețe, afară de locul aflător în pădurile Musaisi-Orman și Duan-Chioi-Orman, unde valea sa are malurile înalte și rîpoase. Este închisă între dealurile: Capuscioĭ-Bair, Macmora-Bair, Siran-Culac-Bair, Cara-Peretlic-Artasi la V.; Aivalic-Bair, la S.; Sînîr-Iol-Bair, Aslama-Sîrtî, Sînîr-Bair, Distrail-Bair și Mezarlic-Bair, la E. Servește maĭ multor căĭ de comunicație: de la Regep-Cuius prin Calaigi, Parachioĭ la Ghiuvegea; un drum, ce pleacă din calea județeană Ostrov-Cuzgun, urmează valea Ghiuvenli-Bair și Cuiugiuc-Culac spre a se duce la Azaclar și de aci în Bulgaria.

Ghiveciul, *tîrlă*, jud. Brăila, la 3 kil. spre S.-V. de satul Osman, pe moșia Hoinari, înființată la 1848 în locul vecheĭ cîrciumĭ de la Crucea-Cerbuluĭ. Vatra satuluĭ e de 8 hect. cu 14 case. Populația de 17 familiĭ, saŭ 85 suflete: 45 bărbațĭ și 37 femeĭ.

Vite sunt: 32 caĭ, 80 vite marĭ cornute, 90 oĭ și 80 rîmătorĭ.

Ghiveciul, *vale*, jud. Prahova, pl. Podgoria, com. Hîrsa.

Ghivizlicul-Mare, *vale*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Cîlnia; se desface din poalele de V. ale dealuluĭ Coșlugea; se îndreaptă spre V., avînd o direcțiune generală de la E. la V., mergînd pe la poalele movileĭ Pîrjoaia, și brăzdînd partea de N. a pl. și cea de N.-V. a com.; după un curs de 2 kil. se deschide pe malul dobrogean al Dunăreĭ, la 1 kil. maĭ jos de deschiderea văeĭ Cîlnia în Dunăre; pe valea sa merge un drum comunal care duce de la Bugeac și Galița la Pîrjoaia.

Ghizdarul, *cătun*, în valea Dealuluĭ-Dunăreĭ, pendinte de com. Stănești, pl. Marginea, jud. Vlașca, proprietatea Stănești, a dluĭ Emanoil Lahovari, situată pe muchea dealuluĭ Dunăreĭ cu acelașĭ nume, departe de Giurgiu de 12 kil.

Acest cătun. are 72 locuitorĭ împroprietărițĭ la 1864, cu 216 hect.

O șosea județeană duce de la Giurgiŭ la Toporul.

Are: o biserică, cu 1 preot și 2 dascălĭ, zidită la 1882 și ținînd de parohia Stănești.

Prin jurul satuluĭ trec șoselele: Giurgiŭ, Alexandria și Giurgiŭ-Pitești.

Ghizdărești, *com. rur.*, în jud. Constanța, pl. Hîrșova.

Este așezată în partea de V. a jud., la 85 kil. spre N.-E. de orașul Constanța, reședința județuluĭ, și în partea de V. a pl., la 9 kil. spre S.-E. de orășelul Hîrșova, reședința pl. Comune învecinate cu dînsa, afară de Hîrșova, sunt: Topalul, la 10 kil. spre S.; Șiriul, la 11 kil., spre E.; Groapa-Ciobanuluĭ, la 8 kil., spre N.-V.; Sarai, la 14 kil., spre N.-E.

Forma hotaruluĭ este aceea a unuĭ patrulater neregulat, cu o lungime de 28 kil. Intinderea totală este de 5362 hect.

Se mărginește la N. cu com. urb. Hîrșova, de care se desparte prin valea Caimacli-Dere, și cu com. rur. Groapa-Ciobanuluĭ; la E. cu com. Șiriul, de care se desparte prin dealurile Muslu și Erchesec; la S., cu com. rur. Topalul, fiind separată prin dealul Olacul și valea Chechirgea; iar la V., cu jud. Ialomița de care se desparte prin fluviul Dunărea.

Relieful soluluĭ este accidentat de dealurile: Muslu (123 m.), la N.-E.; Erche-Sec (189 m.), la S.-E. și Olacul (124 m.), la S.; sunt acoperite în general cu finețe și semănăturĭ.

Movile maĭ însemnate sunt: Cechirgea, (87 m.), la 3 kil. spre S.-E. de satul Ghizdărești și Treĭ-Movilĭ (111 m.), la N., pe hotar; maĭ sunt altele, parte naturale, parte artificiale, acoperite cu verdeață.

Apele carĭ udă com. sunt: Dunărea la V., pe o întindere de 7 kil., formînd ostroavele: Atîrnați, 70 hect., la S.-V. și Ghizdărești (50 hect.) la N.-V., carĭ aparțin comuneĭ, despărțind-o de jud. Ialomița; valea Cechirgea, pîrîŭ mic, o udă în partea de S.-E. și S. trecînd

www.dacoromanica.ro

prin satul Techileşti (al com. Ghizdăreşti), pe o distanţă de 6 kil., şi vărsîndu-se în Dunăre în faţa ostrovuluĭ Atîrnaţi. Văile sunt puţin numeroase, însă maĭ toate avînd malurĭ înalte şi rîpoase. Valea Caimacli-Dere, la N., pe hotarul spre com. urb. Hîrşova, se deschide în Dunăre; valea Dalaşma-Culac prin mijloc, Batacli-Dere la E., Tichileşti la S.-E., toate trele daŭ în pîrîul Cechirgea, cea d'intîiŭ pe stînga, cele-l'alte pe dreapta.

Comuna se compune din două cătune: Ghizdăreşti, reşedinţă, aşezat în partea de N.-V. a comuneĭ, la poalele prelungirilor V. ale dealuluĭ Muslu, pe malul drept al Dunăreĭ, lîngă ostrovul Ghizdăreşti, la S. de deschiderea văeĭ Caimacli-Dere în Dunăre; Tichileşti, în partea de S.-E. a comuneĭ, pe malul stîng al pîrîuluĭ Cechirgea, la locul unde se deschide într'însul valea Dalaşma-Culac, în faţa deschidereĭ văeĭ Tichileşti, în pîrîul Cechirgea.

Suprafaţa comuneĭ este de 2897 hect., din carĭ 130 hect., ocupate de vetrele satelor cu 216 case; 667 hect. aparţin statuluĭ cu proprietariĭ şi 2100 hect. sunt ale locuitorilor.

Populaţia este de 249 familiĭ, saŭ 1086 suflete: 577 bărbaţĭ, 509 femeĭ; 613 necăsătoriţĭ, 466 căsătoriţĭ, 27 văduvĭ; 1086 cetăţenĭ Romînĭ; 364 ortodoxĭ, 7 luteranĭ, 715 lipovenĭ; 575 agricultorĭ şi meseriaşĭ; 2 comercianţĭ. Contribuabilĭ sunt 238.

Sunt 252 plugarĭ carĭ aŭ: 100 pluguri, 125 care şi căruţe şi 21 grape de fier.

Vite sunt 5200 capete, din carĭ cea maĭ mare parte oĭ.

Comerciul e activ; se face prin gara Cernavodă la 42 kil. spre S.

Budgetul comuneĭ este de 4423 leĭ la venitурĭ şi 2381 leĭ la cheltuelĭ.

Căĭ de comunicaţie sunt: pe Dunăre cu luntrele; calea judeţeană Medjidia-Hîrşova care trece prin comună; căĭ comunale la satele apropiate: Topalul, Ciobanul şi Şiriul.

Biserică este una în căt. Tichileşti, cu hramul Sf. Gheorghe, zidită şi întreţinută de loc., deservită de 1 preot, 2 cîntăreţi şi 2 paracliserĭ; o casă de rugăciunĭ lipovenească.

Este o şcoală rurală mixtă, în căt. Ghizdăreşti, condusă de un învăţător şi 25 elevĭ, frecuentată de 19 băeţĭ şi 6 fete.

Ghizdăreşti, *sat,* în jud. Constanţa, pl. Hîrşova, cătunul de reşedinţă al comuneĭ Ghizdăreşti. Este situat în partea de V. a plăşeĭ şi cea de S.-V. a comuneĭ, pe malul drept al Dunăriĭ, lîngă ostrovul Ghizdăreşti, la S. de valea Caimacli-Dere, la poalele de V. ale dealuluĭ Muslu. Teritoriul săŭ se mărgineşte la N., cu com. urb. Hîrşova; la E., cu căt. Muslu al comuneĭ Şiriul; la S.-E. şi S., cu cătunul Tichileşti, iar la V. cu jud. Ialomiţa, despărţit prin Dunăre. Relieful soluluĭ e accidentat de prelungirile de V. ale dealuluĭ Muslu, (128 m.) care sunt acoperite cu fineţe şi semănăturĭ.

Movile sunt puţine, artificiale, între carĭ: Treĭ Movile (111 m.) la N.-E., pe hotar; Cechirgea (87 m.) la 3 kil. spre S.-E. de sat, acoperite cu verdeaţă.

Dunărea, la V., udă satul pe o distanţă de 4 kil., formînd ostrovul Ghizdăreşti (50 hect.) acoperit cu pădure de sălciĭ. Văile sunt înalte şi rîpoase; principale sunt: Caimacli-Dere, la N., pe hotar; Dalaşma-Culac, adia centă a pîrîuluĭ Cechirgea, la S. şi S.-E. Intinderea totală e de 1717 hect., dintre carĭ 108 hect. ocupate de vatra şi grădinile satuluĭ. Populaţiunea satuluĭ este de 202 familiĭ, saŭ 736 suflete, carĭ se ocupă cu agricultura şi pescuitul.

Ghizdăreşti, *sat,* în jud. Constanţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de com. Frăţileni. Este situat pe ţărmul drept al rîuluĭ Ialomiţa, spre E. şi lîngă satul de reşedinţă. Pe partea de E. a acestuĭ sat trece calea ferată Făurei-Feteşti.

Populaţiunea este de 36 familiĭ Romînĭ şi 2 familiĭ Ţiganĭ.

Ghizdăreşti, *insulă,* pe Dunăre, în jud. Constanţa, pl. Hîrşova, com. Ghizdăreşti. Este aşezată puţin cam spre N.-V. de căt. Ghizdăreşti. Are o suprafaţă de 70 hect. şi e acoperită numaĭ cu stufişurĭ de sălciĭ. Este nelocuită. In faţa acesteĭ insule, şi pe malul drept al Dunăreĭ, se deschide valea Ciamcli-Dere.

Ghizdăveaţa, *moşie,* în judeţul Buzăŭ, com. Vintileanca. Vezĭ Găgeni d.-s.

Ghizdăveşti, *com. rur.,* pl. Oltul-d.-j., jud. Romanaţi, formată din satele: Ghizdăveşti (600 locuitorĭ), Ciunei şi Lupăneşti (242 locuitorĭ). Face parte din satele înconjurate de Dunele de nisip mişcător. E aşezată pe un teren şes şi nisipos care are altitudine de 140 de m. d'asupra niveluluĭ mărĭĭ, la o depărtare de 18 kil. de Caracal şi de 41 kil. de Corabia. Are o populaţie de 260 familiĭ, saŭ 842 suflete: 407 bărbaţĭ şi 435 femeĭ; 392 căsătoriţĭ şi 450 necăsătoriţĭ. Ştiŭ carte 127 persoane.

Contribuabilĭ sunt 257.

www.dacoromanica.ro

Budgetul comunei pe 1886 - 87 a fost de 2635 lei la venituri și de 2560 lei la cheltueli.

Stabilimente comerciale: 2. Are o școală primară, condusă de un învățător, frecuentată de 48 elevi (41 băeți și 7 fete), din 136 copii (76 băeți și 61 fete) în vîrstă de școală.

Sunt 3 biserici: Sf. Nicolae (1855), S-ții Voevozi (1867) și Adormirea-Maicei-Domnului(1863) în Ciunei, deservite de 3 preoți și 6 cîntăreți. Spre N. de comună, pe locul Motea, se află Măgura-Corneî, cu un ocol de 7 stînjeni; e rotundă și cu vîrful trunchiat.

Ghizdăveţul, *vechie numire* a *cătunului* Găgeni-d.-s., jud. Buzău, com. Vintileanca.

Ghizdita, *cătun,* al com. Mînzălești, jud. Buzău, cu 60 locuitori și 12 case.

Ghizdita, *cătun,* al com. Zîrnești-de-Cîlnău, jud. Buzău, cu 600 locuitori și 142 case.

Ghizdita, *vale,* în jud. Buzău, com. Mînzălești. Incepe din Dealul de la Socet, udă partea de E. a cătunelor Ghizdita și Ichimești și se scurge în rîul Slănic, făcînd hotar despre com. Mănești.

Ghizdita, *vale,* în jud. Buzău, com. Zîrneștii-de-Cîlnău, începe din dealul Ghizdita, se unește cu Izvorul-Dealului și se scurge în rîul Cîlnăul.

Ghizditeî (Podul-), *deal,* în jud. Buzău, com. Zîrnești-de-Cîlnău, acoperit de numeroase vii, producînd vin alb.

Ghizoara, *vîrf de munte,* în jud. Argeș, pl. Loviștea.

Ghizul, *vîrf de munte,* în stînga rîului Argeșul, jud. Argeș, plaiul Loviștea; are o înălțime de 1632 m. d'asupra nivelului mărei.

Ghizuniilor (Valea-), *vale,* în jud. Buzău, com. Grăjdana, comuna Bărbunceasca; se scurge în rîul Nișcovul.

Giamănul, *deal,* pe moșia Sărata, com. Movila-Ruptă, pl. Ștefănești, jud. Botoșani.

Giambaşul, *cătun,* al com. Boziorul, jud. Buzău; are 130 locuitori și 30 case.

Giambracul, *braț al bălței* Greaca, jud. Ilfov, prin care această baltă se varsă în Dunăre.

Giangoiul, *gîrlă,* pe teritorul comunei Berevoești-Pămînteni, pl. Nucșoara, jud. Muscel.

Giani, *tîrlă,* în jud. Brăila, pe muchea Baldovinești, com. Cotul-Lung, la 8½ kil. spre S. de Cotul-Lung, situată pe un cap al mucheî.

Gibeşti, *sat,* în jud. Argeș, pl. Topologul, pendinte de com. rur. Alimănești-Ciofrîngeni; are 50 familii și o biserică, cu hramul Intrarea-în-Biserică, cu un preot și un cîntăreț.

Gida, *deal,* în jud. Roman, com. Pîncești, pl. Siretul-d.-s., spre V. de satul Pîncești. Se mai numește și Bantășa.

Giera, *trup de moșie,* în jud. Teleorman, com. Poroschia, pl. Margineî.

Gighera, *com. rur.,* în jud. Dolj, pl. Balta, situată în partea de S., la 53 kil. de Craiova și la 11 kil. departe de reședința, Măceșul-d.-s., în amfiteatru, pe Dealul-Viilor.

Se mărginește la E. cu com. Zăvalul, la V. cu com. Nedeia, la N.-E. cu com. Gîngiova și la S. cu fluviul Dunărea.

Terenul com. este accidentat de dealul numit al-Viilor, care are o înălțime de 70 m.

Este udată de Dunărea la S., de Jiul la E. Jiul în timpurile ploioase se revarsă, formînd la S. com. o mulțime de bălți, între care mai însemnată este Gighera, care se scurge tot în Jiu. Cînd apele se retrag, acel pămînt se acoperă cu fînețe naturale.

La E. de com. Gighera sunt izvoare de ape minerale numite Baracă, carî conțin fier, pucioasă și iod.

Acum 50 de anî, com. era situată mai la S., pe un pămînt nisipos numit Siliștea, dar din cauza nisipurilor s'a mutat puțin mai spre N. A fost cît-va timp unită cu com. Nedeia, în care își avea reședința. Azî coprinde un singur cătun numit Gighera.

Are o biserică, zidită la anul 1843, de Grigorie Bogoslav, terminată la 1849, cu hramul Sf. Grigorie, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; o școală mixtă, care funcționează de la anul 1870 întreținută de stat și de com., condusă de un învățător și care a fost frecuentată în 1892–93 de 57 băeți și 8 fete. In etate de școală sunt 80 băeți și 50 fete. Știu carte 110 bărbați și 10 femeî.

Populația com. este de 1280 suflete: 666 bărbați și 623 femeî.

După legea rurală din 1862 sunt 161 împămînteniți, iar după cea din 1879 sunt 10 însurățeî.

Case de locuit sunt 106; bordee, 137; parte de zid, parte de paiante.

www.dacoromanica.ro

Suprafaţa întreguluĭ teritoriŭ comunal este de 16 pogoane arabile. Moşia se numeşte Gîngiova, cu trupurile Comoşteni şi Gighera; are o suprafaţă de 1609 pogoane, cu un venit de 300000 leĭ; aparţine Aşezămintelor Brîncoveneştĭ.

Viile, de 70 pogoane, se găsesc pe pămînturile locuitorilor cărora aparţin.

Industriaşĭ sunt 10: 6 cojocarĭ şi 4 cizmarĭ.

Locuitoriĭ îşĭ desfac productele la şchela numită Copaniţa, în faţa insuleĭ Copaniţa din Dunăre.

Calea vecinală comunală spre Nedeia, trece prin centrul com. pe o lungime de 3500 m. Poteci sunt multe, dintre carĭ 4 maĭ principale: două spre N. la cîmp şi două spre Dunăre.

Sunt 5 cîrciumĭ.

Venitul com. pe exerciţiul 1893—94 a fost de 2617.32 leĭ, iar cheltuelile de 2375.16 leĭ.

In timpul războiuluĭ Romîno-Ruso-Turc, din 1877—78, se afla aci postat un escadron din regimentul 5 de călăraşĭ cu misiune de a observa terenul până la Zăvealul şi dreapta Jiuluĭ şi a ţine legătura spre Ostroveni, cu trupele din diviziunea a 4^a^, pe malul stîng al acestuĭ rîŭ.

Gighera, *sat*, în jud. Dolj, pl. Balta, com. Gighera, grămadă, cu reşedinţa primărieĭ. Vezĭ com. Gighera.

Gilortul, *plasă*, situată în partea de S.-E. a jud. Gorj. Numirea i s'a dat de la rîul Gilortul care o străbate în toată lungimea sa.

Se mărgineşte: la N. cu pl. Amaradia; la S., cu jud. Dolj; iar la E. cu jud. Vîlcea.

Pămîntul plăşeĭ este cam ondulat şi împărţit prin cîte-va ridicăturĭ de dealurĭ, ca: Culmea-Jiuluĭ din stînga şi Dealul-Aninoaseĭ, interpuse între Jiul şi Gilortul; dealurile Negreştilor şi Andreeştilor, interpuse între Gilortul şi Amaradia; Dealul-Tîndăleştilor, interpus între Amaradia şi Piscoiul şi Dealul-Muereĭ, prelungire a Dealuluĭ-Muereĭ care vine din Amaradia şi Novaci.

Intre aceste dealurĭ sunt închise văile cu aceleaşĭ numirĭ şi carĭ daŭ scurgere rîurilor: Jiul, Gilortul, Amaradia şi Piscoiul, precum şi alte văĭ saŭ albiĭ maĭ puţin însemnate.

Plasa Gilortul are 18670 hect. pădure.

Terenul acesteĭ plăşĭ este, în ceea ce priveşte constituţiunea sa, foarte diferit. Aşa, în albia Gilortuluĭ, pămîntul este mult maĭ productiv, pe cînd în partea despre dealurĭ, pămîntul argilos predomină, şi ast-fel este maĭ puţin propriŭ cultureĭ; se cultivă cu toate acestea tot felul de cereale, pomiĭ roditorĭ, pruniĭ şi viea.

Şoselele din această plasă sunt următoarele:

Şoseaua judeţeană T.-Jiul-Spahiĭ, care intră în această plasă la cătunul Rogojeni şi trece prin următoarele localităţĭ: Boia, Socul, Bărbăteşti, Petreşti-d.-j., pe lîngă Pluşcul, pe la Turburea-d.-j., Şipotul, Spahiĭ, de unde intră în jud. Dolj prin Ţînţăreni la Filiaşi.

Şosele vecinale sunt:

1. Şoseaua vecinală care vine din Dolj şi intră în această plasă la Căpreni-d.-j., trecînd prin următoarele localităţĭ: Columbeni, Pegeni, Hurezani-d.-s., Vladimirul, Andreeşti, de unde merge şi dă în şoseaua judeţeană T.-Jiul-Spahiĭ-Dolj.

2. Şoseaua vecinală care pleacă din Hurezani-d.-s. şi trece prin Busuioci, Colţeşti, Tîndăleşti, Logreşti-Birnici, Logreşti-Moşneni, de unde apoĭ intră în plasa Amaradia.

3. Acea care pleacă din Hurezani-d.-s. şi trece prin Negreni, Licuriciul, de unde apoĭ intră în pl. Amaradia.

Şosele comunale sunt:

1. Şoseaua comunală care pleacă din comuna Valea-luĭ-Cîine, trece prin cătun. Boia şi se termină la com. Şipotul.

2. Şoseaua comunală care pleacă din comună Valea-luĭ-Cîine, trece prin Groşerea, Cornişeni, Aninoasa, Bibeşti şi se termină la Săuleşti.

3. Acea care pleacă din comuna Andreeşti şi trece prin Musculeşti, unde se desparte în două ramurĭ: una merge spre Vladimir, alta trece prin Rogojina, Vierşani, Jupîneşti, Pîrîul, de unde intră în plasa Amaradia.

4. Şoseaua comunală Hurezani-d.j., care trece prin Cordeşti, Băceşti, de unde intră în jud. Dolj.

5. Şoseaua dintre Obîrşia şi Rădineşti.

6. Acea care pleacă din comuna Colţeşti şi trece prin Gîlceşti, Scrada, de unde intră în plasa Amaradia.

7. Şoseaua comunală între Logreşti-Moşneni şi Saca.

In această plasă este o judecătorie de ocol cu reşedinţa în com. Săuleşti.

Plasa are 34 de comune şi anume: Pîrîul-Boia, Jupîneşti, Vierşani, Bărbăteşti, Rogojina, Vladimirul, Petreşti-d.-j., Musculeşti, Săuleşti, Bibeşti, Andreeşti, Aninoasa, Groşerea, Turburea, Şipotul, Valea-luĭ-Cîine, Licuriciul, Frumuşei, Negreni, Scrada, Tîndăleşti, Colţeşti, Logreşti-Birnici, Logreşti-Moşneni, Saca, Piscoiul, Obîrşia, Rădineşti, Hurezani-d.-j., Cor-

www.dacoromanica.ro

deşti, Băceşti, Busuioci, Hurezani-d.-s., Pegeni.

Numărul locuitorilor este de 7150 familiĭ, saŭ 30959 suflete, din carĭ 6205 contribuabilĭ.

Numărul şcolilor din această plasă este de 20, frecuentate de 830 copiĭ.

Gilortul, *staţie de dr.-d.f.*, jud. Dolj, plasa Amaradia, comuna Poiana, pe linia Filiaşi-T.-Jiul, pusă în circulaţie la 16 Ianuarie 1888. Se află între staţiile Filiaşi (11.9 kil.) şi Bibeşti (14 kil.). Inălţimea d'asupra nivelului mărĭĭ: 131.96 m. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 21294 leĭ, 44 banĭ.

Gilortul, *rîŭ*, izvoreşte din coastele Parînguluĭ numite Iesiul, Mohorul şi Setea, jud. Gorj. La sorginte e format din două braţe principale: cel din dreapta numit Groapa, iar cel din stînga Romanul, carĭ se împreună în capul munteluĭ Pleşoaia. Are o direcţie de la N. la S., iar în dreptul munteluĭ Cerbul, ia direcţia N.-E. De aci se îndreaptă spre S. şi trece prin cătunele: Novaci-Romînĭ şi Novaci-Străinĭ unde primeşte pîrîul Gilorţelul-de-Est, torenţiĭ: Rîma, Scariţa, Strungaşiul şi Măceşiul; trece pe la E. de Ghebani, prin comuna Pociovalĭştea, unde se uneşte cu pîrîul Gilorţelul-de-Vest, ce trece prin cătunul Hirişeşti al com. Novaci; ajunge la com. Bălceşti, unde primeşte pîrîul Galbenul (Baia-de-Fier); de aci se îndreaptă spre S.-V. în com. Bengeşti, unde primeşte pe dreapta apa Ciocădia.

Lărgimea luĭ la Novaci este de 25 m., la Pociovalĭştea de 27, şi la Bengeşti de 30 m.

Albia rîuluĭ este limitată la E. de culmea Corneşiul, care se separă maĭ la S. în Cerbul, a căruĭ continuare se numeşte Măgura, în apropiere de Novaci şi formează Plaiul-Mare şi Plăeţul. La V. e limitată de culmea Redeiuluĭ, Pietrele-Şipotuluĭ, plaiul Vermighia, culmea Prescuricea, Culmea-luĭ-Drăgan, care se termină la Hirişeşti de unde începe plaiul Ghebani.

Gilortul după ce maĭ primeşte rîuleţele: Cîlnicul, pe stînga, Blahniţa şi Socul pe dreapta şi alte pîraie din plasa Gilortul şi după ce udă comunele: Bîrzeiul-de-Gilort, Ştefăneşti, Petreşti-d.-s., Cărbuneşti, Bărbăteşti, Vierşani, Rogojina, Bibeşti, Musculeşti, Andreeşti, Aninoasa, Turburea, trece pe la E. comuneĭ Groşerea, urmează direcţiunea spre S. printre comuna Valea-luĭ-Cîine şi Şipotul şi, la cătunul Capul-Dealuluĭ al com. Brăneşti, schimbă direcţia spre S.-V. şi formează hotarul între judeţele Dolj şi Gorj, intră în jud. Dolj şi udă în acest judeţ comunele Poiana, Floreşti şi Ţînţăreni.

Udă com. Poiana prin partea de V., cu direcţia de la N.-S., despărţind-o de com. Brăneşti (Gorj). Primeşte pe stînga, în această com. rîul Cocorova, încărcat pe dreapta cu pîraele Lainicul şi Bulbuceni.

Are un vad peste dînsul în dreptul gîrleĭ Cocorova şi 2 podurĭ stătătoare, unul între Cocorova şi Bulbuceni şi altul între satele Poiana-d.-s. şi Poiana-d.-j.

La eşirea sa din com. Poiana, pătrunde pe teritoriul com. Floreşti, pe care o udă în partea de V., cu direcţia N.-S., şi pe care o desparte de com. Brăneşti şi Ioneşti (Gorj); se încarcă din această com. cu gîrla Arpadia, care se varsă în apropiere de Balta-Eduluĭ şi Valea-Lungă, care seacă vara şi care se varsă la Balta-cu-Peşte. Peste Gilortul este în com. Floreşti un vad la V. şi un pod, la punctul numit Moara-luĭ-Bălcescu.

La S. de com. Bengeşti, pintenul unuĭ platoŭ separă apele Blahniţeĭ, de ale Ciocădieĭ şi ale Gilortuluĭ.

Acest platoŭ poartă numele de Cîmpul-Mare, care are o suprafaţă de aproape 60 kil. pătraţi, şi servă ca loc de păşiune.

Mijloacele de trecere peste Gilort sunt în jud. Gorj:

In regiunea dealurilor, podurĭ de lemn la: Novaci, Bălceşti, Albeni şi Bengeşti.

In pl. Amaradia la: Petreşti-d.-s., pe şoseaua judeţeană Tîrgul-Jiul—Filiaşi, pod de lemn.

In pl. Gilort, un pod de lemn la Bărbăteşti, punînd în comunicaţie şoseaua judeţeană ce urmează malul drept cu şoseaua vecinală ce urmează pe malul stîng la Musculeşti-Jupîneşti. Un alt pod la Musculeşti. Un al 3-lea la Andreeşti, şi în fine cel de al 4-lea la Turburea, toate de lemn.

Maĭ găsim podurĭ la: cătunul Pîrîul, al com. Valea-luĭ-Cîine şi com. Groşerea; între com. Valea-luĭ-Cîine şi com. Şipotul. In fine maĭ are un pod sistematic al şoseleĭ naţionale Filiaşi-Pietroşani la cătunul Capul-Dealuluĭ.

Peste tot 12 podurĭ de lemn.

Afară de aceste podurĭ maĭ găsim peste Gilort şi 2 podurĭ ale linieĭ ferate Filiaşi-T.-Jiul, unul la Petreşti-d.-s., iar cel de al doilea între cătunul Socul şi com. Bărbăteşti.

Aceste podurĭ sunt de fier.

Gilortul, *deal*, în jud. Gorj, pl. Gilortuluĭ; pleacă din partea de E. a com. Jupăneşti, urmînd o direcţiune de la N. spre S., până

www.dacoromanica.ro

se termină la căt. Andreeşti fiind retezat de pîrîul Deşiul.

Această culme se maĭ numeşte şi Dealul-Frasinuluĭ cînd ajunge în partea de S. a com. Vladimirul; este acoperită cu pădure, vie, livezĭ de prunĭ, fîneţe şi izlaz.

Gilortul, *vale*, în jud. Dolj şi Gorj, prin care curge rîul Gilortul.

Gilorţelul-de-Apus, *pîrîŭ*, în jud. Gorj, plaiul Novaci, izvoreşte din muntele Rădăil, prin 2 braţe, din care cel din stînga se numeşte Dobrana, iar cel din dreapta Gilorţelul. Se împreună la N. de căt. Hirişeşti. Se varsă în Gilortul chiar în com. Pociovalişteа.

Gilorţelul-de-Răsărit, *pîrîŭ*, în jud. Gorj, plaiul Novaci, izvoreşte din muntele Tolanul şi Cerbul, curge prin mijlocul căt. Novaci-Străini, unde se varsă în Gilortul. Malul drept se numeşte Plăeţul, iar cel stîng, culmea Cernădieĭ.

Gimbăşeanca, *pădure*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pe teritoriul com. Cosîmbeşti. Se află pe ţărmul drept al rîuluĭ Ialomiţa şi formează cu pădurea Cosîmbeşti un trup de 120 hect. cu esenţe de: stejarĭ, plopĭ, ulmĭ şi sălciĭ.

Gimbăşeani, *sat*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa Balta, pendinte de com. Cosîmbeşti. Este situat sub coasta Bărăganuluĭ, pe ţărmul drept al rîuluĭ Ialomiţa, spre E. şi în apropiere de satul Cosîmbeşti. Spre V., în apropiere de Gimbăşeani, era satul Cerchezeni, contopit acum cu Gimbăşeani.

Populaţiunea satuluĭ este de 180 familiĭ.

Are o şcoală mixtă, condusă de un învăţător retribuit de com.; o biserică, deservită de un preot şi 2 dascălĭ.

Vite sunt: 332 caĭ, 440 boĭ, 1500 oĭ, 2 bivolĭ şi 125 porcĭ.

Gimineaua, *lac*, în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, pe teritoriul com. Rasa.

Gimineaua, saŭ **Valea-Ursuluĭ**, *gîrlă*, izvoreşte din hotatarul com. Ciumagi, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea; se împreună cu gîrla Loviştеanca şi se varsă în rîul Cerna

Gimineaua, *vale*, în jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-j., com. Zăvoeni.

Giminelele, două *movile*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, spre V. de satul Făcăeni.

Giminelelor (Muchea-), *culme* a coasteĭ Bărăganuluĭ, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pe teritoriul comuneĭ Borduşeani.

Giminelelor (Valea-), *vale* a coasteĭ Bărăganuluĭ, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, com. Borduşeani.

Gindăoanul, *deal*, în jud. Neamţu, com. Crăcăoani, pl. Piatra-Muntele, situat între satul cu acelaşĭ nume şi satul Bălţăteşti; prezintă în formaţiunea pămînturilor sale straturĭ salifere ce es la suprafaţă.

Gindăoanul, *pîrîŭ*, în judeţul Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Crăcăoani. Izvoreşte din dealul cu acelaşĭ nume (ramura Crăcăoanilor), curge în direcţiune N. prin satul Ghindăoani, pănă la vărsarea sa, pe partea dreaptă a pîrîuluĭ Văraticul.

Ginerica, *sat*, cu 50 familiĭ, jud. Argeş, pl. Topologul; face parte din com. rur. Milcoiul-Izbăşeşti; are o biserică cu hramul Adormirea, cu un preot şi un cîntăreţ.

Gingărăşoaia, *tîrlă*, în jud. Brăila, com. Gropeni, la căpătîiul de N. al privaluluĭ cu acelaşĭ nume, de unde pleacă privalele Arimăneasa şi Babalîcul.

Gingărăşoaia, *ieser*, jud Brăila, la 1/2 kil. spre N.-E. tîrleĭ Gingărăşoaia; comunică la S. cu privalul Gingarăşoaia.

Gingărăşoaia, *prival*, jud. Brăila, începînd din Vîlciŭ, maĭ sus de Arimineasa. Are forma unuĭ semicerc şi se varsă în Arimineasa, aproape de Dimuleasa.

Gioagla, *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Ziliştеanca, începînd din moşiile: Sărindăreanca, Soreasca, Slobozia şi Ziliştеanca. E acoperită cu semănăturĭ.

Giobeşti, *sat*, jud. Argeş, pl. Oltul; face parte din com. rur. Urşi.

Giodeşti, *deal*, la V. comuneĭ Suteşti, pl. Oltul-d.-j., judeţul Vîlcea.

Gionca, *vălcea*, jud. Teleorman, începe din spre cătunul Şipotele, trece prin mijlocul moşieĭ Bogdana şi se termină lîngă satul Bogdana, la heleşteul format acolo din apa Urluiuluĭ.

Gionca saŭ **Ghioneşti**, *tîrlă*, jud. Brăila, situată la N.-V. la 4 kil. de satul Batogul. de care depinde. Este înfiinţată de familia locuitoruluĭ Ghionea. Vatra tîrleĭ e de 3 hect. Populaţia de 24 suflete.

www.dacoromanica.ro

Vite mari cornute 21, cai 10, oi 36 și rîmători 4.

Giorca, *pîrîu*, jud. Gorj, pl. Novaci, curge de la E. comunei Negoești, din pl Amaradia, din dealul Obîrșia și se varsă în Cîlnic, la cătunul Călugăreasa, al comunei Negoești

Giorcotinul, *vale*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Argetoaia.

Gioreşti. Vezi Pioreşti, *sat*, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Goiești.

Giormanele, *sat*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Adunați-de-Giormane. Are 596 suflete: 370 bărbați și 226 femei. Locuesc în 35 case și 75 bordee. Casele sunt de zid, iar bordeele de gard lipit cu nuele. Copiii din sat urmează la școala mixtă din satul Bratovoești, ce este la 1560 m. depărtare. In anul școlar 1892—93 aŭ frecuentat școala 10 băeți. Cu vîrsta de școală sunt 38 copii. Știŭ carte 32 loc. In sat este o biserică fondată în anul 1860 de C. Poenaru. Este de zid, serbează hramul la Sf. Niculae și are un preot și un cîntăreț.

Giormanele, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com Adunați-de Giormane.

Giormanului (Bălțile-), *bălți*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Adunați-de-Giormane, ce comunică între ele printr'un mic pîrîŭ numit Pîrîul-Morilor, ce se scurge în rîul Jiul. Suprafața fie-căreĭ bălți este cam de 50 pog., iar adîncimea variază între 4—5 m. Din aceste bălți se scoate anual pănă la 5000 kgr. pește.

Giormăneasa, *moșie*, pendinte de com. Bertești-d.-j., jud. Brăila, proprietatea statului, ocupînd mai toată partea N. a com. Suprafața e de 300 hect., aducînd un venit de 13000 lei.

Giorocelul, *sat*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Murta. Are 497 suflete: 259 bărbați și 258 femei. Copiii din sat urmează la școala mixtă din satul Murta.

Giorocelul, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Murta, satul Giorocelul; aparține sătenilor.

Giorocelul, *pîrîŭ*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Murta; se varsă în balta Brebenilor.

Giorocul, *gîrlă*, în jud. Teleorman, com. Ghimpeteni, pl. Teleormanului. Această apă, care pare a fi stătătoare, își ia naștere din izvoarele ce curg din dealurile cari înconjoară com. Ghimpeteni. Giorocul se varsă într'un alt pîrîŭ, Dorofteiul, care vine din jud. Olt și care se varsă în rîul Vedea, aproape de com. Văleni.

Giorocul-Mare, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., la 22 kil. de reședința plășei, și la 27 kil. de Craiova.

E situată pe loc șes și pe o vale numită Valea-Gioroculuĭ, pe care curge pîrîul cu același nume.

Se învecinește la N. cu com. Leul, din jud. Romanați; la S.-E, cu com. Cacaleți, din jud. Romanați; la V., cu com. Adunați-de-Giormane, și la E., cu com. Cacaleți.

Terenul com. este șes și pe alocurea băltos.

Este udată de pîrîul Giorocul-Mare, care izvorește din jud. Romanați, com. Cacaleți, curge de la E. la V. prin această com., și la căt. Bratovoești, trece prin niște locuri mlăștinoase, de unde se varsă în Jiŭ.

Sunt 2 poduri: unul la moara Limpa, și unul la moara Logofătul Dincă; 9 mori: Bustoiana, Limpa, Căpităneasa, Bîrloaica, Teodoreasca, Epureasca, Rusăneasca, Logofătul Dincă și Găneasca.

La anul 1874, cuprindea căt. Adunați-de-Giormane. Azi com. se compune din 2 căt.: Puțurile și Giorocul-Mare; cătunul de reședință este Puțurile; înainte era Giorocul Mare.

In com. sunt 4 biserici: 2 în căt. Puțurile, fundate una la 1864; alta, la 1868, de locuitori; cele-l'alte două fondate la anii 1869 și 1853. Sunt deservite de 2 preoți și 4 cîntăreți.

Populația com. este de 1803 locuitori.

Case sunt 15 în Giorocul-Mare și 212 în Puțuri. Sunt de zid; 18 aŭ grădini.

Suprafața teritoriului comunei este de 3043 pog., din cari 3000 pog. pămînt arabil și 43 pog. vii.

Moșia se numește Giorocul-Mare și aparține locuitorilor; aparținea înainte atît locuitorilor cît și statului. Venitul întregei moșii este de 30000 lei Cea mai mare parte din locuitori sunt moșneni.

Viile aparțin locuitorilor, avînd o suprafață de 43 pog.; produc vin roșu.

In Puțurile sunt 4 tîmplari și în Giorocul-Mare, 2.

Prin com. trece calea naturală Craiova-Bechet. O potecă unește Puțurile cu Giorocul-Mare.

Cîrciumi sunt 2 în Puțuri și 2 în Giorocul-Mare.

Un drum vechiŭ, numit Drumul-Boeruluĭ, duce la comuna Leul.

www.dacoromanica.ro

Contribuabili sunt 339.

Budgetul com. pe anul 1893—94 a fost de 3137.53 lei la venituri și de 2786.88 lei la cheltueli.

Vite: 214 vite mari cornute, 408 oi, 75 porci și 8 cai.

Giorocul-Mare, *sat*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Giorocul-Mare. Are 605 suflete: 305 bărbați și 300 femei. Locuesc în 15 case și 131 bordee. Copiii din sat urmează la școala mixtă din satul Puțurile, ce este la 6 kil. depărtare. Știu carte 47 locuitori. In sat sunt 2 biserici, fondate între anii 1864—1868, cu 1 preot și 2 cîntăreți.

In Giorocul sunt: 2 tîmplari; 3 cîrciumi.

Giorocul-Mare, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Giorocul-Mare.

Giorocul-Mare, *pîrîu*, vine din jud. Romanați, com. Cacaleți, de unde izvorește, pătrunde pe teritoriul com. Giorocul-Mare, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Adunați-de-Giormane, unde pune în mișcare 3 mori de apă și se varsă pe malul stîng al rîului Jiul (com. Adunați de-Giormane). Se numește și Pîrîul-Morilor.

Giorocul-Mare, *vale*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Giorocul-Mare pe care este așezată com. Are pe dînsa 9 mori: Limpa, Teodoseasca, Bîrloaica, Epurească, Căpităneasa, Rusăneasca, Bustoina, Logofătul-Dincă și Găneasca. Pe această vale curge pîrîul Giorocul-Mare.

Giorzești, *vechea numire* a *satului* Condrăchești, jud Tecuciu.

Gioseni, *com. rur.*, jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., situată d'a stînga Siretului. Este compusă din 5 cătune: Gioseni, reședința, Otești sau Galeri, Bîzga, Horgești și Răcea.

In Statistica din 1874 se vede încă un sat cu numele de Sohodolo. In această comună se găsesc 2 siliște, ale satelor Răcea și Gioseni, care au fost mutate din cauza surpăturilor făcute de Siret prin desele sale revărsări: Lilieci zișî și aî Țigănimeî și locul numit Movila, unde se văd urme de case sătești precum și morminte din un cimitir catolic. Moșia a fost a paharniculuî Sandu Sturdza.

Teritoriul comunal se mărginește la N. cu comunele Tămași și Milești, la S. cu com. Răcătăul, la E. cu comunele Nănești și Petrești și la V. cu comunele Cleja și Faraoani, de care se desparte prin rîul Siret.

Această comună se găsește în regiunea șesuluî Siretuluî și este scăldată la marginea vestică de acest riu; iar în cea estică este ondulată de dealurile Răcea și Clopoțeî.

In satul Gioseni s'a născut Gheorghe Tomșa, care a domnit în Moldova în anii 1563—1564.

Are 2 școlî mixte: una în satul Gioseni care funcționează din 1866 și alta în Horgești, înființată în 1890. Amîndouă școalele sunt întreținute de stat, cu localurî bune, construite de particularî și cedate comuneî pe timp nehotărît; cel din Gioseni e din birne și cel din Horgești, de cărămidă. Ambele școale aŭ cîte 10 prăjinî pămînt în vatra satuluî, și aŭ fost frecuentate în 1891, de 50 copiî din întreagă comună.

Sunt 4 biserici: cîte una ortodoxă și una catolică în satele Gioseni și Horgești, deservite de 3 preoți ortodoxî.

Case de locuit sunt 643; cîrciumî, 8.

Populațiunea este de 648 familiî, sau 2636 suflete: 878 Romînî, 1727 Ungurî, 30 Evreî și 1 Armean, toți de protecțiunea romînă; 1998 agricultorî, 13 meseriașî, 8 comercianți, 3 profesiunî libere, 80 muncitorî și 34 servitorî.

Știu carte 97 bărbați și 19 femeî.

Contribuabilî sunt 572.

După legea rurală din 1864, s'aŭ împroprietărit 366 locuitorî cu 1194 fălcî pămînt în țarină.

Teritoriul comuneî e de 6052 hectare.

Proprietarî marî sunt: fiica defunctuluî economist și fost ministru, Ion Strat, Alisa D. Lecca, născută Strat, cu o moșie de 1979 hect., ce'î dă aproximativ un venit anual de 23700 leî; Profira Strat, are o moșie de 2463 hect., din care 1818,25 hect. pămînt arabil cu un venit anual de 37150 leî și Ioan Gh. Lecca, care stăpînește 1357 hect. cu un venit de 27680 leî.

Pădurile ocupă o întindere aproximativă de 28 hect. (Gioseni și Horgești) și aparțin familieî Strat.

Se găsește o moară cu 2 aburî; 2 morî de apă; o fabrică de spirt și o velniță părăsită.

Viile sunt pe o întindere de 126 hect., care în 1890 aŭ dat 27 hectol. vin negru și 3753 hectol. vin alb. După controalele divizieî filoxerice (1891), viea lucrătoare are 126 hect., cea nelucrătoare 1 hect. In comună s'a mai făcut 2 hectol. țuică de prune și 5 hectol. rachiŭ de tescovină și de drojdiî.

Vite sunt: 251 caî, 1405 vite marî cornute, 535 porcî, 47 capre și 1908 oî.

www.dacoromanica.ro

Budgetul comuneĭ, pe exercițiul 1891—92, are la venituri leĭ 9018, banĭ 83 și la cheltueli leĭ 5973, banĭ 69.

Comuna este străbătută de căĭ comunale, care unesc satele între ele; calea vecinală Tămași-Petrești, trece prin Horgești.

Distanțele: la Bacău, capitala districtuluĭ, 18 kil.; la Petrești, 14 kil.; la com. Faraoani, 7 kil.; la com. Cleja, 11 kil.; la com. Răcătăul, 6 kil.; la com. Tămași, 7 kil.

Gioseni, *sat*, jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., reședința com. cu acelașĭ nume, situat pe malul stîng al Siretuluĭ, maĭ jos de confluența acestuĭ rîu cu rîul Bistrița. Are o școală mixtă; 2 bisericĭ: una ortodoxă, fondată în anul 1841 de defunctul Alexandru Sturdza, și o alta catolică, clădită de locuitorĭ în 1864.

Sunt 4 cîrciumĭ; o fabrică de spirt; o velniță.

In apropiere de sat se află locul numit Lilieciĭ și altul numit Movila.

Gioseni, *sat*, jud. Suceava. Vezĭ Ortoaia.

Gioseni, *sat*, jud. Suceava. Vezĭ Dolhești-Micĭ.

Gioseni, *mahala*, din orașul Tîrgul-Ocna pl. Trotușul, jud. Bacău, la N.-E. de centru, pe partea stîngă a Trotușuluĭ. Mahalaua e împățită în 2: Gioseni-d.-s., Gioseni-d.-j. Are o biserică ortodoxă cu hramul Sf. Ioan, clădită la 1820 de Anastasie și Panait Tisescu, Eromonahul Calinic și de Ioan Iurașcu, și întreținută de comună.

In această mahala sunt: 320 familiĭ Romînești, 130 Izraelite, 110 Ungurești, 7 Italiene și una Turcă.

Gioseni, *moșie*, jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., de pe teritoriul com. Gioseni.

Gioseni, *pădure* foioasă, jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., com. Gioseni, supusă regimuluĭ silvic, cu o întindere de 1100 hect.; proprietar: Alisa Lecca.

Giosetul, Alăngele și Muchea, *păduri particulare*, supuse regimuluĭ silvic, pendinte de com. Bîrlogul, pl. Ocolul, jud. Vîlcea.

Girinca, *pîrîŭ*, izvorește din partea S. a dealuluĭ Moinești, com. Rădiul-Mitropolieĭ, pl. Copoul, jud. Iași; curge prin valea cu aceeașĭ numire; se întinde spre S.-E. până ce dă în Pîrîul-Zahorneĭ, la iazul Horlești, com. Tăutești.

Girinca, *vălcea*. Vezĭ Zahorna, vale, com. Tăutești, pl. Copoul, jud. Iași.

Girovul, *com. rur.*, cuprinsă de-a-lungul văeĭ Cracăuluĭ, în partea despre E. a plășeĭ Piatra-Muntele, jud. Neamțu. Se mărginește la E. cu com. Șerbești, Dochia și o mică parte din com. Mărgineni; spre V. cu com. Căciulești, o parte din Gîrcina și Doamna, la N. cu com. Căciulești.

Este formată din satele: Girovul, Conțești, Botești, Doina, Dănești, Balma și Jidești, cu o populație de 480 familiĭ, saŭ 1903 suflete: 929 bărbați, 976 femeĭ; 944 necăsătoriți, 824 căsătoriți, 130 văduvĭ, 5 divorțațĭ.

Sunt 25 străinĭ.

Știŭ carte 183 persoane. Locuesc în 495 case.

Dintre locuitoriĭ împroprietăriți în 1864, sunt astăzĭ: 101 carĭ trăesc stăpînindu-și singurĭ locurile lor; 137 ca urmașĭ; 1 loc părăsit și ocupat de către comună.

Dintre locuitoriĭ împroprietăriți în 1878, sunt astăzĭ: 34 carĭ își stăpînesc singurĭ locurile lor; 40 ca urmașĭ; 20 de locurĭ aŭ fost părăsite de către ceĭ împroprietăriți și ocupate de către alțiĭ.

Agricultura se face pe o întindere de 2204 hect.

Imașul (suhatul) are o întindere de 72 hect., și nutrește un număr de 2707 capete de vite.

In această comună se află 4 bisericĭ, deservite de 3 preoți și 5 dascălĭ, plătițĭ din fondurile comunale cu 700 leĭ.

Venitul fonciar al pămînturilor bisericești se urcă la suma de 1929 leĭ anual.

Sunt 2 școlĭ, una de gradul I și alta de gradul al II-lea; 7 morĭ de apă cu 12 pietre; 6 stolerĭ; 6 fierarĭ; 5 cîrciumĭ.

Budgetul comuneĭ e de 4026 leĭ, 60 banĭ la venituri, și 3510 leĭ, 63 banĭ la cheltueli.

Comunicația cu satele vecine se face prin șoseaua județeană Piatra-Bozieni-Roman, care între kil. 8—9 se întretae cu șoseaua Dobreni-Roznov-Moinești; prin șoseaua Girovul-Șerbești-Tupilați, care începe din dreptul kil. 11 al șoseleĭ Piatra-Bozieni, precum și prin o mulțime de alte drumurĭ naturale care leagă diversele localitățĭ limitrofe între dînsele.

Girovul, *sat*, în com. Girovul, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu, situat pe valea pîrîuluĭ Cracăul și a pîrîiașuluĭ Valea-Mare (Dubărca), 10 kil. 200 m. departe de orașul Piatra, în dreapta șoseleĭ Piatra-Bozieni-Roman, care îl desparte de satul Conțești. Are o populațiune de 168 familiĭ, saŭ 586 suflete: 282 băr-

www.dacoromanica.ro

baţi, 304 femeĭ; 279 necăsătoriţi, 260 căsătoriţi, 47 văduve.

Ştiŭ carte 63 persoane. Locuesc în 156 case.

In acest sat a fost reşedinţa sub-prefecturei plaiuluĭ Piatra.

Are o biserică; o şcoală frecuentată de 64 elevĭ; 2 ferăriĭ; o moară de apă.

Giţioana (Vîrful-), *deal,* în judeţul Neamţu, pl. Bistriţa, com. Măstacănul, acoperit cu finaţ.

Giubega, *com. rur.*, şi *sat,* jud. Dolj, situată în partea de N. a pl. Băileşti, la 45 kil. de Craiova şi la 13 kil. de reşedinţa plăşeĭ, comuna Băileşti.

E situată pe şesul Giubega.

Se învecineşte la N. cu Sălcuţa; la S., cu Galiciuica; la V., cu com. Rudari şi la E., cu Intorsura şi Perişorul.

Terenul comuneĭ este şes; pe el se găsesc cîte-va micĭ ondulaţiunĭ cu o înălţime de 1—2 metri.

Comuna Giubega a fost unită la 1876 cu com. Galiciuica. Azĭ este comună deosebită compusă dintr'un singur cătun, numit Giubega. Făcea parte până la 1892 din pl. Cîmpul.

In comună se află o biserică, fondată la anul 1881, terminată la 1883 de către locuitorĭ. Biserica este de zid, cu hramul Sf. Nicolae şi Sf. Paraschiva; e deservită de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ.

Populaţia comuneĭ este de 1725 suflete: 903 bărbaţĭ şi 822 femeĭ.

După legea rurală din 1864 sunt 2 improprietăriţi; iar după cea din 1879 sunt 171 însurăţeĭ.

Suprafaţa întreguluĭ teritoriŭ comunal este de 3500 pogoane pămînt arabil.

Moşia de pe teritoriul comunal este de 3500 pogoane, afară de fineaţă şi păduriĭ. Venitul săŭ este de 70000 leĭ şi aparţine locuitorilor. Toţĭ locuitoriĭ comuneĭ sunt moşneniĭ.

Viile aŭ o întindere de 305 pogoane, şi se găsesc pe moşia locuitorilor căĭora aparţin.

Locuitoriĭ transportă productele cu carele şi căruţele pe calea judeţeană Craiova-Calafat, care are o lungime în comună de 3 kil.

In comună sunt: 5 cîrciumĭ; 8 băcăniĭ, 5 meseriaşĭ. Contribuabilĭ sunt 302.

Budgetul comuneĭ pe exerciţiul 1893—94 a fost de 2922,50 leĭ la venituriĭ şi de 2071,03 leĭ la cheltuelĭ.

Vite cornute 119, oĭ 117, caĭ 12.

Giubega, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Băileşti, com. Giubega.

Giuclani, *sat,* cu 141 locuitorĭ, jud. Argeş, pl. Oltul; face parte din com. rur. Ciomăgeşti.

Giudeluĭ (Balta-), *baltă,* formată din vărsarea Prutuluĭ şi a Jijieĭ, spre S.-V. de satul Măcăreşti, jud. Iaşi, com. Costuleni, pl. Braniştea.

Giula, *sat,* Vezĭ Călăreţi, pl. Negoeşti, jud. Ilfov.

Giula, *deal,* în, jud. Mehedinţi, com. rur. Orzeşti, pl. Cloşani.

Giula, *deal,* în jud. Vîlcea, com. Pojogi, pl. Cerna-d.-s.

Giula, *pîrîŭ,* în jud. Mehedinţi, com. rur. Orzeşti, plaiul Cloşani.

Giulea (Vadul-Stanchiĭ), *cătun,* pendinte de com. Corbi-Ciungi, jud. Vlaşca.

Giuleşti, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-j., compusă din 2 cătune: Giuleşti şi Popeşti. S'a înfiinţat cam pe la anul 1837 de sărdarul N. Giulescu.

Este situată pe valea Geamăna, la 60 kil. departe de capitala judeţuluĭ şi la 15 kil. de a plăşeĭ. Are o populaţie de 152 familiĭ, saŭ 452 suflete: 228 bărbaţĭ şi 224 femeĭ, în care intră şi 4 familiĭ de Ţigani; sunt 80 contribuabilĭ şi 125 case.

Are două bisericĭ: una în Giuleşti, fondată la anul 1832 de N. Giulescu, Barbu Giulescu şi Zamfirache Giulescu, şi care la 1873 s'a reparat; a doua în cătunul Popeşti, care e fondată la 1872 de locuitorĭ.

Meseriaşĭ sunt 6: 2 boiangiĭ, 2 croitorĭ, 1 dulgher şi 1 cizmar.

Locuitoriĭ desfac produsul munceĭ lor la Craiova, Drăgăşani şi Bălceşti.

Vite sunt: 18 caĭ şi ţepe, 70 boĭ, 59 vacĭ, 200 oĭ şi 201 porcĭ.

Pe rîul Cerna, în raionul comuneĭ, e o moară de măcinat.

Cea maĭ mare parte din locuitorĭ sunt moşneniĭ; 28 s'aŭ împroprietărit la 1864 pe proprietatea sărdaruluĭ N. Giulescu şi a statuluĭ.

Ştiŭ carte 45 bărbaţĭ şi 16 femeĭ.

In timpĭ prielniciĭ se fabrică aci 1700 decalitri ţuică.

Comuna se întinde pe o suprafaţă de 775 hect.

Veniturile şi cheltuelile com. se urcă la 641 leĭ anual.

Locurile din jurul comuneĭ sunt: Bucura, Poiana-Lungă, Părăsiştea, Cornetul, Rotarul şi Siliştea.

Giuleşti, *sat,* jud. Ilfov, pl. Znagov; face parte din com. rur. Roşul. Este situat la N. de Roşul, pe malul stîng al văieĭ

www.dacoromanica.ro

Bonga, care se varsă în rîul Dîmbovița, lîngă Ciurel, la V. de București.

Se întinde pe o suprafață de 524 hect., cu o populație de 193 locuitorĭ.

D-l Al. Costescu are 383 hect. și locuitoriĭ 141 hect. Proprietarul cultivă 275 hect., (58 sterpe, 50 izlaz). Locuitoriĭ cultivă 122 hect. (19 izlaz).

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae cu 1 preot și 2 cîntărețĭ.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 101 și al celor micĭ de 69.

Giulești, *sat*, jud. Ilfov, pl. Znagov; face parte din com. rur. Chiajna, Este situat la N.-E. de Chiajna; pe rîul Dîmbovița.

Se întinde pe o suprafață de 895 hect., cu o populație de 627 locuitorĭ.

D-na Elena Izvoranu are 605 hect., din care cultivă 584 hect. Locuitoriĭ au 290 hect., din care cultivă 213 hect., restul fiind izlaz și vie.

Are o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, deservită de 1 preot și un cîntăreț; 1 moară cu aburĭ; 1 mașină de treerat; 1 școală mixtă, frecuentată de 30 elevĭ și 5 eleve, cu întreținerea căreia statul și comuna cheltuesc 2107 leĭ anual.

Comerciul se face de 4 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 329 și al celor micĭ de 1442.

Giulești, *sat*. Vezĭ Copăceni-d.-j., jud. Ilfov.

Giulești, saŭ **Rădiul**, *sat*, în jud. Suceava, com. Drăgănești, la N. și la 2820 m. de satul de reședință, așezat pe șesul Moldoveĭ și străbătut de pîrîul Rîșca. Are 154 familiĭ, saŭ 524 suflete: 244 bărbațĭ și 280 femeĭ; 252 necăsătoriți, 236 căsătoriți și 36 văduvĭ. Locuesc în 142 case. Știŭ carte 47 persoane. Vatra satuluĭ ocupă 11 fălcĭ, 42 prăjinĭ.

Satul n'a fost tot-d'auna aci, ci a fost mutat de la locul ce-ĭ zice La-Temelie, unde i se văd și acum urmele.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, clădită de locuitorĭ în 1840, deservită de un preot și 2 cîntărețĭ; o școală rur. mixtă, înființată în 1860, desființată în 1866 și reînființată în 1884. Are un învățător plătit de stat; local propriŭ zidit de Al. Agioglu, care a înzestrat-o și cu 6 fălcĭ pămînt pentru întreținerea-ĭ materială. E frecuentată de 30 școlarĭ, din 79 aflați în sat. Pănă la 1879 satul Giulești făcea parte din com. Boroaia. Moșia e proprietatea D luĭ Emil Samson, moștenită dela decedatul săŭ socru Al. Agioglu. E în întindere de 275 fălcĭ, cu venit de 9534 leĭ anual.

Improprietăriți la 1864 sunt 90 locuitorĭ, stăpînind 244 fălcĭ și 40 prăjinĭ.

Drumurĭ principale sunt: la Boroaia (1 kil.) și la Drăgănești (2600 m.)

Vel vornicul Nestor Ureche și vornicul de gloată Ioan Mogăldea, întemeĭetorul Mănăstireĭ Seculuĭ, înzestrează acest locaș, în 1596, cu moșia Giulești.

Aceiași boierĭ dăruesc în 1600 Oct. 1, satul Giulești, cu amîndouă coturile și cu loc de morĭ și de piuă, Mănăstirea Xeropotam, zidită de eĭ.

Maĭ 'nainte de răpirea Bucovineĭ, satul Giulești ținea de jud. Neamțu. Hrisovul de la Vasile Voevod, dat în Iași la 1646, Oct. 18, atestă că fraților Gavrilaș și Ștefan Boldescu vînd Giulești, ce-ĭ în ținutul Neamțu, unchiuluĭ lor Cosmeĭ Majă și soțieĭ sale Drăgălineĭ, drept 300 talerĭ de argint.

Giulești, *sat*, face parte din com. rur. cu același nume, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populație de 219 locuitorĭ: 110 bărbațĭ și 109 femeĭ.

Giulești, *deal*, în raionul com. Giulești, pe care se cultivă 40 hect., 50 arĭi, vie.

Giulești, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, aparținînd com. Giulești, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea.

Giulești-din-Deal, *sat*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-j., comuna Bogzești, spre N. de satul Butnărești, reședința comuneĭ, și la depărtare de 2 kil. de el, pe pîr. Butnăreților. Are o populație de 20 familiĭ, saŭ 64 suflete, din carĭ 9 contribuabilĭ.

Sunt 23 vite marĭ cornute.

Giulești-din-Vale, *sat*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-j., com. Bogzești, spre N. de satul Bogzești, reședința com., și la o depărtare de 2 kil. de el, pe pîr. Butnăreților. Are 24 familiĭ, saŭ 100 suflete; 11 contribuabilĭ; 30 case. Știŭ carte 30 persoane.

Sunt 74 vite marĭ cornute.

Are o biserică de lemn.

Giura, *sat*, în com. rur. Bălțați-d.-s., pl. Dumbrava, jud. Mehedinți; are 35 case.

Giurca, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Nehoiașul, ramificație din muntele Tehărăul, între Valea-Tehărăul și Valea-Giurca, pe malul stîng al rîuluĭ Buzăŭ.

Giurca, *munte*, în jud. Neamțu,

www.dacoromanica.ro

pl. Piatra-Muntele, com. Buhalniţa.

Girca, *vale,* în jud. Buzău, com. Nehoiaşul, formată din două izvoare: unul plecînd din muntele Tehărăul şi al doilea din muntele Spedişul-Buzăuluĭ, care, după ce se unesc, iaŭ numele de Valea-Giurca şi se varsă în Buzău, la stînga, puţin maĭ jos de Gura-Siriuluĭ.

Giurcani, *sat.* Vezĭ Polobocul saŭ Iurcani, sat, jud. Neamţu.

Giurcul, *cătun,* alipit comuneĭ Negreni şi spre V. de căt. Negreni, pl. Gilortul, jud. Gorj.

E situat parte pe şes, parte pe coaste şi vălcele, pe o suprafaţă de 481 hect., din carĭ 70 hect. pădure, 190 hect. arabile, 193 hect. fîneţe, 10 hect. vie, 15 hect. livezĭ de prunĭ şi 3 izlaz.

Are o populaţie de 63 fam., saŭ 260 sufl., din carĭ 50 contrib.

Locuitoriĭ sunt parte moşneniĭ şi parte împroprietăriţĭ după legea rurală din 1864. Eĭ posedă: 14 pluguriĭ, 20 care cu boĭ, 1 căruţă cu caĭ; 120 vite marĭ cornute, 5 caĭ, 300 oĭ, 20 capre şi 90 rîmătorĭ.

Comunicaţ'a în cătun se face printr'un drum de care, ce-l străbate de la N. la S. până dă în şoseaua vecinală ce merge în com. Vladimirul.

In cătun se găsesc: 2 fîntînĭ; 2 puţurĭ.

Are 1 biserică de zid, făcută de locuitorĭ la anul 1823; serviciul se face de preotul de la com. Negreni.

Giurea, *pîrîŭ,* în jud. Neamţu, com. Calul-Iapa; se varsă în stînga pîrîuluĭ Calul.

Giureşti, fost *sat,* acum contopit cu satul Coşereni, pl. Cîmpuluĭ, jud. Ialomiţa.

Giureşti, *sat,* în plaiul Cloşani, jud. Mehedinţi; ţine de com. rur. Iupca. Are 35 case; o biserică, cu 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Giureşti, *mahala,* în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-s.; ţine de com. rur. Lupşea.

Giurgea, *pîrîaş,* în jud. Neamţu, com. Buhalniţa, pl. Piatra-Muntele; se varsă pe stînga rîuluĭ Bistriţa.

Giurgeni, *com. rur.,* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta. Este situată pe partea cea maĭ despre N.-E. a plăşeĭ, între Dunăre, jud. Brăila şi comunele: Piua-Petreĭ, Gura-Ialomiţeĭ şi Luciul.

Teritoriul acesteĭ comune formează un domeniŭ de 10560 hect., din carĭ 3000 hect. băltiş. Pe acest domeniŭ maĭ este şi com. Luciul. Coprinde două moşiĭ: Luciul-Giurgeni, proprietate a Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti, arendată anual cu suma de 30000 leĭ şi moşia Giurgeni, proprietate particulară, ce se posedă în devălmăşie cu moşia Eforieĭ.

După legea rurală din 1864, s'aŭ împroprietărit 93 locuitorĭ; neîmproprietăriţĭ maĭ sunt 78.

Pe teritoriul comuneĭ curge Dunărea pe vechĭa albie a rîuluĭ Ialomiţa, căcĭ acest rîŭ îşĭ uneşte apa cu a fluviuluĭ, maĭ spre S. de satul Giurgeni la punctul numit Cetăţuia, unde pe la 1860 Dunărea a rupt malul ce o despărţea de Ialomiţa. Pe moşia comuneĭ sunt lacurile: Coscovata, Mozocul, Grădinele, Borciul, Ulita, Filip, Ion-Pîrcălabul şi Mogoş.

Se compune din satul Giurgeni, în care este reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale, şi din cătunele: Ostrovul-Constantin şi Strîmbul.

Populaţiunea comuneĭ este de 192 familiĭ, saŭ 732 suflete: 499 bărbaţĭ şi 426 femeĭ; 918 Romînĭ, 1 Grec, 4 Bulgarĭ şi 2 Turcĭ; 923 creştinĭ ortodoxĭ şi 2 mahometanĭ; 222 agricultorĭ, 6 meseriaşĭ, 6 comercianţĭ, 3 cu profesiunĭ libere, 85 muncitorĭ şi 45 servitorĭ. Ştiŭ carte 119 persoane.

Vite: 220 caĭ, 1087 boĭ, 4100 oĭ, 730 capre, 15 bivolĭ, 10 asinĭ şi 1010 porcĭ.

Comuna are un venit de leĭ 3822 şi cheltueliĭ în suma de 8476 leĭ.

Are: o şcoală mixtă, cu 24 elevĭ şi eleve şi condusă de un învăţător salariat de stat şi comună; o biserică, cu un preot şi doĭ dascălĭ.

Giurgeni, *com. rur.,* în judeţul Roman, pl. Fundul, spre S.-E. de oraşul Roman şi la o depărtare de 22 kil. de el şi de 15 kil. de reşedinţa plăşeĭ, aşezată pe un teren accidentat.

Este formată din satele: Băneasa, Fundul-Şiştaruluĭ, Giurgeni, Golani, Muncelul-d. j. şi Valea-Ursuluĭ cu reşedinţa comuneĭ în satul Valea-Ursuluĭ.

Are o populaţie de 418 familiĭ, saŭ 1495 suflete, din carĭ 344 contribuabilĭ; ştiŭ carte 122 persoane; locuesc în 358 case.

Sunt 1376 vite marĭ cornute.

Se află în com. Giurgeni 4 bisericĭ: 3 de zid şi 1 de lemn; o şcoală mixtă, frecuentată de 18 elevĭ (14 băeţĭ şi 4 fete), din 25 înscrişĭ (21 băeţĭ şi 4 fete).

Această comună ţine de circumscripţia fiscală Brăteşti.

Venitul anual este de leĭ 2447 şi cheltuelile de 2411 leĭ.

www.dacoromanica.ro

Giurgeni, *sat*, jud. Brăila, la 8 kil. spre S.-V. de satul Vizirul, pe muchea platoului de N. şi la hotarul comunei Vizirul. Are o populaţie de 40 familii, saŭ 175 suflete: 79 bărbaţi şi 96 femei; 75 căsătoriţi şi 97 necăsătoriţi. Locuesc în 20 case.

Vite sunt: 80 caĭ, 810 vite marĭ cornute, 600 oĭ şi 70 rîmătorĭ.

Giurgeni, *sat*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de com. cu acelaşĭ nume. Este situat pe malul stîng al Dunărei, la 4 kil. spre N. de satul Piua-Petrei.

Aicĭ este reşedinţa primăriei şi a judecătoriei comunale.

Populaţiunea satuluĭ constă din 140 familiĭ Romînĭ, 1 familie Grecĭ, 1 familie Bulgarĭ şi 4 familiĭ Ţiganĭ.

Are o biserică, deservită de un preot şi doĭ dascălĭ; o şcoală mixtă, condusă de un învăţător.

In acest sat se face două tîrgurĭ anuale, la 14 şi 26 Octombrie.

Vite sunt: 200 caĭ, 722 boĭ, 2500 oĭ, 500 capre, 15 bivolĭ, 5 asinĭ şi 720 porcĭ.

Giurgeni, *sat*, jud. Roman, pl. Fundul, com. Giurgeni, spre S.-E. de oraşul Roman, la o depărtare de 22 kil. de el şi de 15 kil. de reşedinţa plăşei. Este aşezat pe valea pîrîuluĭ Giurgeni. Are o populaţie de 120 familiĭ, sau 407 suflete, din carĭ 90 contribuabilĭ; ştiŭ carte 49 persoane; locuesc în 80 case.

Sunt 170 vite marĭ cornute.

Se află în sat: o biserică de zid; o şcoală primară mixtă, frecuentată de 18 elevĭ (14 băeţi şi 4 fete) din 25 înscrişĭ (21 băeţi şi 4 fete).

Acest sat maĭ este cunoscut şi sub următoarele numirĭ: o parte se maĭ numeşte Giurgeni-Boereşti şi alta Giurgeni-Schituluĭ, şi Giurgeşti.

Lîngă acest sat şi spre S.-V. de el este Schitul-Giurgeni.

Giurgeni, *schit de maicĭ*, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Giurgeni, lîngă satul Giurgeni, şi spre S.-V. de el. Este aşezat pe coasta unuĭ deal. Are o biserică frumoasă şi bine întreţinută. Sunt 32 călugăriţe.

Aceast schit a fost făcut după anul 1738, Oct. 17, căcĭ un document, care poartă această dată, ne spune că Ioniţă Stachie, cu fratele săŭ Ioan, răzeşĭ din Giurgeni, hărăzesc luĭ Ghedeon răzăşiele lor din Giurgeni, «ca să aibă Sfinţia sa a'şĭ face schiturile în moşia aceasta».

Giurgeni, *moşie* a statuluĭ, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Giurgeni, arendată în 1887 cu 2280 leĭ anual.

Giurgeni, *pădure*, proprietatea statuluĭ, în com. Giurgeni, pl. Fundul, jud. Roman, în întindere de 150 hect.

Giurgeni, *pîrîŭ*, ce curge prin jud. Roman, pl. Fundul, com. Giurgeni. Izvoreşte de la N. de satul Giurgeni şi curge de la N. spre S. Trece prin satul Giurgeni şi la S. de acest sat se varsă în rîul Bîrlad, de a stînga. Acest pîrîŭ este mic, dar devine adînc în timpurile ploioase din cauză că cele 2 dealurĭ printre care curge, sunt înalte şi aproape unul de altul în cît numaĭ albia acestuĭ pîrîŭ le desparte.

Giurgeni-Boereşti, *vechĭe numire a satuluĭ* Valea-Ursuluĭ, jud. Roman.

Giurgeni-Schituluĭ, *vechĭe numire a satuluĭ* Giurgeni de astă-zĭ, care ţine de Schitul-Giurgeni, jud. Roman.

Giurgeşti, *com. rur.*, situată cam în centrul plăşeĭ Şomuzul, jud. Suceava, şi la 18 kil. de Fălticeni. Se mărgineşte la E. cu com. Valea-Glodului, la V. cu Pleşeşti şi o parte din Bucovina, la S. cu Preoteşti şi la N. cu Bucovina. Are forma drept-unghiulară, compusă fiind din satele: Giurgeşti, Deleni, Mereşti şi Racova, cu reşedinţa în satul de la care şĭ-a luat numele, care e şi reşedinţa sub-prefecturei pl. Şomuzul.

Are o populaţie de 299 familiĭ, saŭ 1200 suflete: 603 bărbaţĭ şi 597 femeĭ. Contribuabilĭ sunt 300.

Cîţĭ-va dintre locuitorĭ se ocupă cu olăria.

Are 2 bisericĭ, deservite de 1 preot şi 4 cîntăreţĭ; o şcoală rurală mixtă, condusă de 1 învăţător plătit de stat, frecuentată de 39 elevĭ, din 72 băeţĭ şi 44 fete în vîrstă de şcoală.

Budgetul comuneĭ pe 1892—1893 are la venitурĭ 3625,29 leĭ şi la cheltuelĭ 3509,24 leĭ.

Vite sunt: 69 caĭ, 150 boĭ, 230 vacĭ, 1150 oĭ, 27 capre, 120 porcĭ şi 186 viţeĭ.

Sunt în comună două moriste ale proprietăţiĭ, arendate cu 7000 leĭ anual. Altitudinea comuneĭ de la nivelul mărĭĭ e de 420—460 m. E udată de pîraele: Şomuzul-Mic, Gropeni, Cosvaneĭ, Vultureşti, Liveziorei, Budăĭ şi Ticlăuluĭ.

Moşia e proprietatea d-lor Leon Botez şi I. Ciuleĭ (Giurgeşti), G. Ghiţescu (Mereşti) şi M. Greceanu (Vultureşti).

Suprafaţa teritorială a com. e de 1925 fălcĭ, din carĭ 1000 fălcĭ pădure, 480 fălcĭ cultiva-

www.dacoromanica.ro

bile, restul bălnurĭ, fînaț și loc neproductiv.

Improprietăriț la 1864 sunt 106 locuitorĭ, carĭ stăpînesc 449 fălcĭ.

La Catarg e punct de observație ce domină împrejurimile.

Giurgești, *sat*, în partea de N.-E. a comuneĭ Stroești, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, la o distanță de aproape 2 kil. de satul de reședință. Așezat pe coasta colineĭ Lohan-Crasna, într'o vale deschisă spre V. Intinderea colineĭ pe raza teritoriuluĭ satuluĭ e de 2 kil. în lungime. Se zice că satul este înființat cam pe la anul 1790, iar biserica în 1800.

Suprafața moșieĭ satuluĭ e de 100 hect., cu o populație de 45 familiĭ, saŭ 240 suflete, din carĭ 48 contribuabilĭ.

Proprietatea satuluĭ e răzășească. Locuitoriĭ se ocupă de cultura viilor și a livezilor.

Prin sat curge pîrîul Romașcul (Giurgești).

Giurgești, *sat*, pe moșia și în com. Ruginoasa, jud. Suceava. Așezat pe coasta dealuluĭ cu acelașĭ nume. Are o populație de 68 familiĭ, saŭ 277 suflete: 148 bărbațĭ și 129 femeĭ; 63 contribuabilĭ.

Vatra satuluĭ ocupă 131 fălcĭ și 31 prj.

La 1864 s'aŭ împroprietărit 22 pălmașĭ și 36 codașĭ cu 196 fălcĭ și 38 prj.

Are o biserică, cu hramul Sf. Ion, clădită la 1800 (se zice de 2 monahĭ ruși), deservită de 1 preot și 1 cîntăreț. Se zice că maĭ 'nainte era un mic schit. Școala din Costești-Răzeși servă și acestuĭ sat.

Drumurĭ principale sunt: la Tîrgul-Frumos (8 kil.) și la Cornești (4500 m.).

Giurgești, *sat*, împărțit în Giurgești-Ciuleĭ și Giurgești Botezul, în com. cu acelașĭ nume, jud. Suceava. Așezat pe coasta unuĭ deal de-a dreapta Șomuzuluĭ - Mic, numără 149 case, populate cu 157 familiĭ, saŭ 634 suflete, din carĭ 322 bărbațĭ și 312 femeĭ (40 izraeliț). Sunt 166 contribuabilĭ.

Vatra satuluĭ ocupă 40 fălcĭ. Moșia, parte a d-luĭ I. Botez și parte a d luĭ I. Ciuleĭ, are întinderea de 930 fălcĭ, din carĭ 300 fălcĭ cultivabile, 520 pădure, 80 fînaț și restul neproductiv.

La 1864, s'aŭ împroprietărit 25 fruntașĭ, 20 pălmașĭ și 13 codașĭ, cu 197 fălcĭ.

Are o biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ; o școală rurală mixtă.

Drumurĭ principale sunt: la Racova (5380 m.), la Merești (6 kil.), la Deleni (3 kil.), la Valea-Gloduluĭ (1400 m.) și la Pleșești (5 kil.).

La 1803, Giurgești a luĭ Iordache Gherghel, număraŭ 91 liuzĭ, cu 1076 leĭ bir anual.

Pănă pe la 1832, satul Giurgești se afla pe țărmul stîng al Șomuzuluĭ-Mic, unde se vede și acum piatra și o cruce unde era biserica.

Giurgești, *altă numire a satuluĭ* Giurgeni, pl. Fundul, jud. Roman.

Giurgești, *deal*, pe coasta căruia se află satul cu acelașĭ nume, jud. Suceava.

Giurgești, *deal*, în jud. Suceava, com. Preutești, acoperit de pădure de fag.

Giurgești saŭ Romașcul, *pîrîŭ*, ia naștere dintr'o fîntînă stricată a unuĭ locuitor Romașcu, din satul Giurgești, com. Stroești, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, și se varsă în pîrîul Crasna.

Giurgești, *pîrîŭ*, afluent al pîrîuluĭ Bahlueț ul Rece din com. Ruginoasa, jud. Suceava.

Giurgești-Ciuleĭ. Vezĭ satul Giurgești, jud. Suceava.

Giurgia, *pîrîŭ*, pe teritoriul comuneĭ Cîmpurile, pl. Zăbrăuțul, jud. Putna; se varsă în Șușița.

Giurgioana, *com. rur.*, în jud. Tecuciu, pl. Zeletinul, compusă din 8 cătune: Bălănești, Dînceni, Giurgioana, Hanța, Lehacea, Plăcinteni, Răcușana și Sîrbi.

Situată pe deal, avînd la V. Valea-Berheciuluĭ, și la E. Valea-Zeletinuluĭ, este departe de capitala jud., de 41 kil. spre N.

Are o populație de 535 familiĭ, saŭ 2000 suflete, din carĭ 425 contribuabilĭ.

In com. sunt 3 bisericĭ: în Lehacea, Giurgioana și în Sîrbi, deservite de 2 preoțĭ și 4 cîntărețĭ.

Locuitoriĭ aŭ: 1200 vite marĭ cornute, 985 oĭ, 45 caĭ, 10 capre și 900 porcĭ.

Intinderea terenuluĭ cultivabil e de 1330 hect., din carĭ 58 hect. viĭ.

Sunt 120 stupĭ cu albine.

In com. se află 2 școlĭ: în Bălănești și în Sîrbi. Cea din Bălănești datează de la 1870. Se frecuentă de 48 copiĭ, din 109 (73 băețĭ și 36 fete) în vîrstă de școală. Cea din Sîrbi este înființată de la 1891. E frecuentată de 35 copiĭ, din 109 (73 băețĭ și 36 fete) în vîrstă de școală.

Veniturile și cheltuelile com. se urcă la suma de 5480 leĭ, 72 banĭ, anual.

www.dacoromanica.ro

Comuna este brăzdată de dealurile: Codrul-Cuculuĭ, Rădăcinești, Dînceni, Lehacea, Sîrbi și Coroiul și străbătută de văile cu același nume.

Este situată pe un platoŭ, străbătut de maĭ multe drumurĭ naturale, care se desparte din șoseaua județeană Tecuciŭ-Podul-Turculuĭ și din șoseaua Tecuciŭ-Găiceana.

Locuitoriĭ din Giurgioana și Răcușana sunt răzeșĭ.

Se mărginește la N. cu com. Muncelul, la S. cu com. Valea-Rea, la V. cu valea și pîrîul Berheciul, la E. cu pîrîul Zeletinul.

Giurgioana, *sat*, jud. Tecuciŭ, face parte din com. cu același nume și e la o depărtare de 4 kil. 523 m. de reședința comuneĭ spre S., între dealul Giurgioana, la V. și dealul Daia, la S.

Are o populație de 62 familiĭ, saŭ 252 suflete, carĭ locuesc în 61 case. Sunt 55 contribuabilĭ.

Aicĭ se află o biserică, cu hramul S-ții Voevozi. Este rezidită de Costache Ghioca, la 1865, în locul alteia tot de zid, care era mică. Este deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Satul în vechime se numea Mărtinești; acest nume se păstrează astăzĭ numaĭ la moșie.

Teritoriul cătunuluĭ este de 450 hect. Locuitoriĭ vechĭ răzeșĭ stăpînesc 280 hect., iar proprietarul 170 hectare. Mare parte din femeĭ se ocupă cu creșterea vĭermilor de mătase. Copiiĭ din sat merg la școala din Bălănești.

Giurgioana, *deal*, la E. de satul cu același nume, în raionul com. Giurgioana, jud. Tecuciŭ.

Giurgița, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Balta, în partea de N.-V., la 43 kil. de Craiova și la 16 kil de reședința plășeĭ Măceșul-d.-s., situată pe loc șes, la marginea pădureĭ statuluĭ Giurgița și pe malul stîng al apeĭ Dăsnățuiuluĭ.

Se învecinește la N. cu com. Cerătul, din pl. Jiul-d.-mj., la S. cu com. Bîrca, la V. cu com. Urzicuța, din pl. Băilești și la E. cu com. Valea-Stanciuluĭ.

Limita linieĭ de N. începe de la com. Urzicuța, merge în linie dreaptă, de la V.-E. și se mărginește cu teritoriul comuneĭ Drănicul.

Limita linieĭ de S. începe de la Dăsnățuiul, teritoriul Urzicuța, merge în linie dreaptă, de la V. spre E., pănă la moșia Horezul-Poenaru.

Limita linieĭ de E. începe de la această moșie, merge în linie curbă, de la S. la N. pănă în com. Drănicul.

Limita linieĭ de V. începe de la com. Cerătul, cu îndreptarea N.-S. pănă la moșia Bîrca.

Terenul com. este șes și udat de rîul Dăsnățuiuluĭ pe al căruĭ mal se văd o mulțime de pădurĭ.

Se compune din 3 cătune: Giurgița-Curmătura, care este cătunul de reședință, Giurgița-Cioromela, la centru și Portărești, la N. In Giurgița-Curmătura se află o movilă numită Curmătura.

In com. Portărești se află o movilă, numită Cetățuele.

Prin hrisovul luĭ Mihaiŭ Racoviță-Vodă, din anul 7221, se adeverește că jupîneasa Maria, soția luĭ Ion Băleanul, neavînd copiĭ, a închinat, la moartea eĭ, mănăstireĭ, a treia parte din moșia Giurgița.

Sunt 3 bisericĭ una se află în Giurgița-Curmătura, fondată de obștea locuitorilor pe la anul 1852, terminată la 1856, Iunie 9. In tinda bisericeĭ se găsește inscripția următoare:

Cu ajutorul luĭ D-zeŭ accastă sf. Dumnczciască biscrică ce se prăznuește cu hramul S-ta Adormirc a Precistcĭ și S-țiĭ Impărațĭ Constantin și Elena, accst sfînt locaș, s'aŭ înccput din temclic din noŭ, întrc carc ne maĭ fiind alta într'accst sfînt loc și începîndu-se prin toatc materialurile de la lcatul 1852. Prin ostenelile alcrgătorilor ce maĭ jos se văd scrișĭ; Preotul Daniel, Pătru Grănarc, Părvu Săcianu, Florea Mitu și alțĭ cnoriașĭ aĭ comuncĭ de carc aparține accastă biserică. Ajutorînd și d-niĭ neguțătorĭ din accst sat Toca Țaicovici, Cincea Dimovicĭ și alțĭ locuitorĭ din satelc vccinc și s'aŭ săvîrșit cu toate podoabcle eĭ la lcatul 1856, Iunie 5.

A doua biserică se află în cătunul Cioromela, fondată de obștea locuitorilor la 1862 și terminată la anul 1864, Iulie 20. In tinda acesteĭ bisericĭ se găsește inscripțiunea:

Cu ajutorul luĭ D-zeŭ, această sfîntă și Dumnezciască biserică ce prăznuește cu hramul S-tu Dumitru și Cuvioasa Paraschiva, ce a fost din vechime la sf. biserică din vale ce era la lcatul 1862, s'aĭ înccput acum din noĭ de zid, în care s'a maĭ adăugat la punerca temclicĭ și hramul Inălțarea luĭ Hristos, însă prin îndemnul și ostenelile celor maĭ jos însemnațĭ, precum și d-niĭ Căncea Dimovicĭ fost casă de banĭ, de la înccput pănă la sfîrșit fiind arendași d-niĭ Enache Gropol, iar ctitorĭ Preotul Ion și alțĭ enoriașĭ aĭ comuneĭ din mahalaua de carc aparține biserica și cu alțĭ locuitorĭ din vecinc, care cu ce s'aŭ milostivit și s'aŭ săvîrșit această Sf. biserică cu toatc podoabele și la lcatul 1864, Iulie 20, în zilclc P. S. S. Părinteluĭ Episcop D. D. Calinic, Rîmnicul-Noul-Severin

A treia biserică se află în căt. Portărești, fondată de pitarul Mateĭ Constantin Portărescu, la anul 1827, reparată la anul 1850, de Spiridon C. Portărescu. In tinda acesteĭ bisericĭ se găsește următoarea inscripție:

Această sf. și Dumnczeiască biscrică, ce se prăznuește cu hramul Sf. Voevozĭ care întîiŭ a prefăcut-o D-nul Pitar Ma-

www.dacoromanica.ro

teiŭ Constantin Portărescu, făcînd-o de lemn, în paiente de cărămidă la leatul 1827, în zilele Domnitoruluĭ Grigore Ghica, de la care s'aŭ început a fi iarăș în principatele Romîne Prinți Romînĭ, fiiĭ Patrieĭ, și în zilele iubitoruluĭ de D-zeŭ P. S. S. Episcop Neofit Roman și fiind în stare proastă, cu ajutorul luĭ D-zeŭ s'aŭ prefăcut în leatul 1850, de d-niĭ Spiridon C. Portărescu, frate maĭ mic, care n'avea moștenitorĭ și pănă în noĭ aŭ stat neamul și s'aŭ maĭ adăugat hramul Sf. Troița, în zilele M. S. D. Barbu D. Știrbeĭ, Voevod, și al iubitoruluĭ de D-zeŭ, Episcopul nostru Calinic Roman și s'aŭ săvîrșit în leatul 1852, Maiŭ 28.

Sunt doĭ preoți, carĭ oficiază succesiv la cele 3 bisericĭ, și 3 cîntăreți.

Se maĭ văd în comună ruinele bisericeĭ din vale.

Intre cătunele Cioromela și Curmătura, se află o școală mixtă, ce funcționează din anul 1834, fiind întreținută de stat. Școala are o proprietate de 13 1/2 hect. arabile.

In anul 1892—93, a fost frecuentată de 44 băeți și 6 fete. Știŭ carte 84 bărb. și 13 fem.

La această comună s'a a. dăugat de curînd mahalaua Filaretul, care este acum considerată ca cătun.

Populația este de 2011 suflete: 1038 bărbați și 973 femeĭ.

După legea rurală din 1864 sunt 215 loc. împămînteniți, iar după cea din 1870 sunt 70 însurățeĭ.

In comună sunt: 2 cizmarĭ; 6 cîrciumĭ; 461 contribuabilĭ.

Suprafața teritoriuluĭ comunal este de 12834 pogoane, din care: 12253 arabile, 300 fîneață, 50 izlaz, 324 pădure.

Moșiile de pe teritoriul comunal se numesc: Horezul, Obedeanul, Vîlcia, Grănărești și Portărești. Aŭ o întindere de 12253 pogoane și aduc un venit de 367590 leĭ. Aparțin statuluĭ, proprietarilor, locuitorilor împămînteniți în 1864, însurățeilor din 1879, precum și locuitorilor carĭ aŭ cumpărat loturĭ în 1892. In trecut moșia toată aparținea mănăstireĭ Horezul-Obedeanul.

Moșia statuluĭ se numește Giurgițele; este dată în loturĭ; are o întindere de 493 hect. și dă un venit de 31000 leĭ.

In comună sunt 2 pădurĭ: una ce aparține statuluĭ, numită Giurgița, cu o suprafață de 40 hect., situată lîngă moșia Cioromela. A doua, situată lîngă a statuluĭ, cu o întindere de 122 hect. aparține d-luĭ State Genescu. Se găsește în cătunul Portărești și se numește Portărești. Maĭ înainte, pădurea statuluĭ Cioromela, aparținea mănăstireĭ Horezul-Obedeanul, iar acea a d-luĭ Genescu, aparținea fraților Portărești. Sunt compuse din: jugastru, frasin, plop și stejar, acesta predominînd.

Viile aŭ o întindere de 185 pogoane și se găsesc pe pămîntul locuitorilor.

Pe lîngă cătunul Portărești trece linia ferată Craiova-Calafat.

Calea județeană străbate com. prin centrul, pe o lungime de 1 1/2 kil.

Căĭ comunale și vecinale unesc comuna cu cele vecine.

Venitul comuneĭ pe 1893—94 a fost de 4501,72 leĭ anual.

Vite cornute 450, caĭ 38, și oĭ 86.

Giurgița, *păĭure* a statuluĭ, jud. Dolj, pl. Balta, com. Giurgița, pe moșia statuluĭ Giurgițele, lîngă satul Giurgița-Cioromela. Are o întindere de 40 hect. Aparținea înainte mănăstireĭ Horezul-Obedeanul. Este compusă din frasinĭ, teĭ, plopĭ, jugastri și stejarĭ; predomină stejariĭ.

Giurgița-Cioromela, *sat*, jud. Dolj, pl. Balta, com. Giurgița, situat pe malul stîng al Desnățuiuluĭ, la 800 m. la N. de Giurgița-Curmătura, unde e cătunul de reședință al com.

Are 1075 suflete: 552 bărbați și 523 femeĭ. Locuesc în 51 case și 204 bordee. Copiiĭ din sat, urmează la școala mixtă din satul Giurgița-Curmătura, ce este la 543 m. depărtare.

In sat este o biserică fondată de obștea locuitorilor în 1862 și terminată în 1864.

Șoseaua județeană Craiova-Bistrețul, care trece prin căt., pune satul în legătură la N. cu satul Portărești, iar la S. cu Giurgița-Curmătura.

Giurgița-Curmătura, *sat*, jud. Dolj, pl. Balta, com. Giurgița. E situat pe malul stîng al Desnățuiuluĭ, la 15 kil. S.-V. de Segărcea, reședința primărieĭ. Are 591 suflete: 321 bărbați și 270 femeĭ. Locuesc în 22 case de zid și 86 bordee.

In sat este o școală mixtă, pe limita cu satul Giurgița-Cioromela. Funcționează din 1834, fiind întreținută de stat. In anul școlar 1892—93 a fost frecuentată de 44 băeți și 6 fete, 13 băeți și o fată din G.-Cioromela, 25 băeți 5 fete din G.-Curmătura și 6 băeți din Portărești. Cu vîrsta de școală sunt 112 copiĭ. Știŭ carte 35 persoane.

In sat este o biserică fondată de obștea locuitorilor la anul 1852 și terminată la 1856, Iunie 9. In tinda acesteĭ biserici se găsește următoarea inscripțiune:

Cu ajutorul luĭ D-zeŭ această Sf. și Dumezeiască biserică ce prăznuește cu hramul Sf. Adormire a Precisteĭ și Sf. Impărați Constantin și Elena, acest Sf. locaș s'aŭ început din temelie din noŭ întru care ne maĭ fiind alta într'acest Sf. loc. Și începîndu-se prin toate materialurile de la leatu 1852, prin ostenelile

www.dacoromanica.ro

alegătorilor ce mai jos se văd scrişi: Preot Daniel, Pătru Grănare, Pîrvu Săcianu, Florea Mitru, Florea Boca şi alţi enoriaşi ai com. de care aparţine această Sf. biserică. Ajutorînd şi d-nii neguţători din acest sat Ţoca Ţaicovici, Cîncea Dimovici şi alţi locuitori din satele vecine şi s'au săvîrşit cu toate podoabele ei la leatul 1856, Iunie 9.

Satul are drept căi de comunicaţie şoseaua judeţeană Craiova-Bistreţul, care îl pune în legătură la N. cu Giurghiţa-Cioromela, iar la S. cu Bîrcea. O altă şosea com. pune cătr. în legătură la E. cu com. Bîrza.

Giurgiţele, *moşie* a statului, jud. Dolj, pl. Balta, com. Giurgiţa, arendată de la 1893—98 cu 31000 lei anual. Din această moşie, s'au dat în loturi 1468 hect. Suprafaţa rămasă este de 493 hect. Pedînsa se găseşte şi pădure. Inainte aparţinea mănăstirei Horezul-Obedeanul.

Giurgea, *moşie*, în jud. Buzău, com. Pîrscovul, cătr. Bădila; face parte din marele corp Bădila, are 100 hect., din cari 52 pădure.

Giurgiul, *oraş*, pe malul Dunărei, la S. de Bucureşti, reşedinţa jud. Vlaşca.

Situaţie geografică. — Subîmpărţiri. — Giurgiul este situat pe malul drept al Dunărei (canal), la 924 kil. de extremitatea Ţărei de V. (Vîrciorova) şi la 490 kil. de extremitatea de E. (Sulina, gurile Dunărei). In faţa Giurgiului este o insulă, Cioroiul, care desparte braţul Dunărei de matca principală. Se află la 24 m. d'asupra nivelului Mării Negre, departe de Bucureşti de 72 kil. pe calea ferată, sau 64 kil. pe şoseaua naţională şi aşezat pe loc şes, în faţa canalului care vine din Dunăre în dreptul fostei cetăţi St. Giorgio.

La S. se mărgineşte cu canalul Dunărei, începînd din dreptul moarei Bădulescu până în jos de Zmîrda (cimitir); la E.: malul Dunărei, până în dreptul cimitirului nou; la N. marginea oraşului despre vii; la V.: izlazul oraşului până la moara Bădulescu. In jurul Giurgiului se află izlazul oraşului şi viile ce depind de el.

Suprafaţa oraşului este de 344 hect. 7209 m. a.; a viilor oraşului, de 585 hect. 8500 m. a. Restul până la 1500 hect. cît este coprinsul posesiei oraşului este afectat la izlaz, drumuri, etc.

Oraşul este împărţit în 5 culori sau despărţiri administrative, şi anume: coloarea Verde spre V., în partea despre Alexandria; coloarea Albastră, în centrul oraşului; spre S., coloarea Roşie, ocupînd partea de E. a centrului oraşului; coloarea Neagră, la extremitatea de E. a oraşului şi coloarea Galbenă, care se întinde spre N.

După măsurătoarea făcută oraşului la 1881 de Ing. Pomponiu, s'a constatat că sunt 62 strade şi 4 pieţe, avînd o lungime de 26 kil. 0.60; din acestea, numai 6 kil. 343 sunt şoseluite sau pavate, avînd o suprafaţă de 76963 m. p.; iar restul de 19 kil. 677 m. de strade sunt nepavate şi neşoseluite; acestea au o suprafaţă de 267743 m. p. Cele mai principale strade sunt: Sf. Nicolae, Aleiul, a-Gării, a-Bucureştilor, a-Mîntuirei, Olari, Boiangii, Hagi-Chiru, a-Portului, Poarta-de-Fier, Zmîrda, Oinacul, Slobozia, Epuraşi, Serurie, a-Bateriilor, Strada-Frumoasă şi a-Morei.

Giurgiul are 10 eşiri sau barieri: bariera Vămei, Poarta-de-Fier, Slobozia, Zmîrda, spre Dunăre; apoi bariera Sf. Gheorghe, bariera Nouă, spre Alexandria; în partea de V. a oraşului: bariera Oboruluĭ şi a Bucureştilor, la N. şi bariera Oinaculuĭ, la E.

Populaţia. — Ministerul de finance în statistica acsizelor publicată în 1889, arată că Giurgiul ar avea 11890 suflete.

Din acestea, trei părţi sunt de naţionalitate Romîni, restul Bulgari, Greci, Izraeliţi, Unguri, Austriaci, Germani, şi cîţi-va Francezi.

Instrucţia. — In oraşul Giurgiu este un gimnaziu cu 4 clase, zidit la 1869. Localul este un edificiu frumos, în care, afară de clasele gimnaziale, se mai află şi 4 primare. Gimnaziul are o bibliotecă de 1000 volume; un muzeu cu 450 obiecte, ambele înfiinţate la 1873.

Aci, în 1884, s'a înfiinţat şi un observator meteorologic.

La 1885, s'a mai zidit un edificiu de şcoală, în strada Frumoasă, în care se fac cursurile primare; într'o lature se află şcoala de fete, în cea-l'altă, şcoala de băeţi.

Mai sunt: 3 şcoale publice de băeţi şi 2 şcoale de fete.

Totalul elevilor cari urmează la şcoală este cam de 1240.

Afară de aceste şcoli publice, mai sunt încă şcoli private şi anume: 2 şcoli de fete cu 15 profesori, la care în 1898 au urmat 92 fete; o şcoală izraelită zisă Lion, la care merg copii mici. Mai este o şcoală de copii mici la capela catolică.

Colonia Bulgară şi cea Greacă, au fie-care cîte o şcoală cu cursuri primare, în care învaţă limba naţiunei lor. In toate aceste 4 şcoale de băeţi au urmat 140 elevi.

In total sunt în Giurgiu 4 şcoli de fete, frecuentate de 515 eleve; 8 şcoli de băeţi, frecuentate de 694 elevi.

www.dacoromanica.ro

Gimnaziul este frecuentat de 168 elevĭ.

La 1887, d-nul profesor Boldescu, în lucrarea sa privitoare la județul Vlașca, zice că Giurgiul are 13500 locuitorĭ, din carĭ 6125 știŭ carte și 7375 nu știŭ.

Cultul. — In orașul Giurgiu este o protopopie ajutată de un proiestos, care ține de eparhia Sf. Mitropoliĭ a Ungro-Vlahieĭ, cu reședința în București. Locuitoriĭ orașuluĭ sunt în mare parte ortodoxĭ, apoĭ în ordine vin izraeliții și puținĭ catolicĭ. Fie-care din aceste treĭ credințe și-aŭ bisericele și preoții lor. Ortodoxiĭ aŭ 6 bisericĭ: Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, zidită la 1848; Sf. Gheorghe, zidită la 1856; Sf. Nicolae, transformată din giamie turcească la 1831, dîndu-i-se hramul Sf. Nicolae, spre memoria Impăratuluĭ Rusesc Nicolae Pavlovicĭ, care a și înzestrat-o cu odăjdiĭ, cu o evanghelie legată în aur la Moscova, și cu legat, ca Ministerul de finance să-ĭ dea 7000 leĭ vechĭ pe an din venitul Domeniuluĭ Giurgiŭ pentru întreținerea eĭ; apoĭ bisericile Sf. Treime saŭ Zmîrda, zidită la 1842 și Sf. Haralambie, zidită la 1856; aceste două din urmă servă și de capele la Cimitirele la care sunt afectate. Maĭ este și biserica Grecească zidită după secularizarea averilor mănăstirești și după ce s'a depărtat limba greacă din serviciul ce se făcea la bisericĭ până la 1865. Aceste bisericĭ sunt deservite de 15 preoți și diaconĭ, 12 cîntăreți și 8 paracliserĭ saŭ servitorĭ.

Izraeliții aŭ 2 capele cu 4 hahamĭ și 2 servitorĭ; catoliciĭ aŭ 1 capelă, cu un preot și un servitor.

Pe lîngă cele 2 cimitire ortodoxe arătate maĭ sus, maĭ este un cimitir de rit mozaic. Primăria Giurgiuluĭ a cheltuit în 1888 cu întreținerea bisericelor și distribuire de mile 12440 leĭ.

Poșta și Telegraful. — In Giurgiŭ este un biroŭ telegrafo-poștal, cu serviciŭ telefonic, al căruĭ venit pe anul fin. 1896—97 a fost de leĭ 85207.11: leĭ 1070.50 din telefon, leĭ 32126.75 din telegraf și leĭ 52009.86 din poștă.

Budget. — Primăria orașuluĭ Giurgiŭ are un local frumos al săŭ pe malul Dunăreĭ în fața grădineĭ publice.

In rezumat budgetul de venitурĭ și cheltuelĭ pe 1888—89 se prezintă cu următoarele sume:

Venitурĭ: Din rămășițele anilor trecuți, 63051 leĭ; din contribuțiunĭ directe, 68000 leĭ; din taxa după legea maximuluĭ, 223700 leĭ; arenzĭ și chiriĭ, 40047 leĭ; produse diverse și venit extra-ordinar, 63300 leĭ. Totalul veniturilor, 458098 leĭ.

Cheltuelĭ: Personalul primărieĭ orașuluĭ 30940 leĭ; material, 40380 leĭ; serviciul de constatare și percepere, 31340 leĭ; serviciul tecnic, lucrărĭ publice și curățitul 156483 leĭ; serviciul stăreĭ civile, 2700 leĭ; serviciul sanitar, 27580 leĭ; serviciul pentru incendiŭ, 34200 leĭ; serviciul pentru paza orașuluĭ, 51504 leĭ; iluminatul orașuluĭ, 24500 leĭ; poliția orașuluĭ, 20280 leĭ; serviciul judiciar 4050 leĭ; instrucția publică, 18100 leĭ; serviciul de culte și mile, 12440 leĭ; pensiunĭ și lefĭ viagere, 3577 leĭ; cheltuelĭ diverse, 23964 leĭ. Totalul cheltuelilor, 458098 leĭ.

In anul fin. 1893—94, budgetul a fost de leĭ 639612.07 la venitурĭ și la cheltuelĭ; în 1894—95, de leĭ 612434.54; în 1897—98, de leĭ 706174.02; în 1898—99, de leĭ 698428.26.

Comerciul. — Orașul Giurgiŭ a fost una din principalele schele din Romînia. Pe aci se introduceaŭ toate mărfurile ce intraŭ și ieșiaŭ din Țară pentru capitală, înainte de construirea linieĭ ferate Vîrciorova-Galați. Apropierea acestuĭ oraș de București și înlesnirile transportuluĭ pe Dunăre făcea ca el să fie poarta prin care treceaŭ mărfurile în interiorul Țăreĭ. De cînd s'a înființat liniile ferate în Țară, Giurgiul, ca oraș saŭ schelă de transit, a pierdut din activitatea sa de odinioară.

Comerciul cu peștele și cu vitele este unul din principalele comerciurĭ ale orașuluĭ. Comerciul cu cereale ocupă primul loc, fiind în oraș peste 15 case de comerciŭ.

Se poate socoti sub raportul greutățiĭ mărfurilor, că Giurgiŭ vine al 3 lea în rînd din orașele Țăreĭ, cel d'întîiŭ fiind Brăila și al doilea Galați. Sub raportul valoriĭ mărfurilor, se poate considera cel de al 5-lea, avînd înaintea luĭ Brăila, al 2-lea București, al 3-lea Galați și al 4-lea Iți.

Biroul vamal Giurgiul s'a înființat la 1 Ianuarie 1860. Venitul vamal pe an. fin. 1896—97 a fost de leĭ 271439.50, socotindu-se și venitul vămeĭ sucursale Zmîrda.

S'a construit un canal cu un cheiŭ de piatră, ca debarcarea chiar lîngă Giurgiu a vaselor cu un tonagiŭ maĭ mare, să fie posibilă; cu această construcțiune s'a cheltuit peste 2 milioane și jumătate leĭ.

Industria. — In Giurgiŭ sunt 4 morĭ cu vaporĭ, cu putere totală de 200 caĭ. O mare parte din făinele aci măcinate se exportează în Constantinopole. Se maĭ află în acest oraș o instalare de herăstrae mecanice pentru fasonatul lemnelor de brad. Sunt

www.dacoromanica.ro

6 herăstrae mișcate de o locomobilă de 50 cai putere.

Giurgiul are: două făbrici de bere sistematice; o fabrică de băuturi spirtoase.

Se lucrează olane pentru învelit casele, cărămidăria, cojoacele, zăbunele, și ilice sătești. Se lucrează inul, cînepa și velințele de lînă și se cultivă și gogoșii de mătase, din care se produce frumoase pînzeturi. In oraș sunt două tipografie și mai multe legătorii de cărți.

Justiția. — Este un tribunal de 1-a clasă, care în cursul anului 1888 a judecat 237 procese civile, 1232 corecționale, 31 criminale de jurați, 38 comerciale, 120 vînzări și 72 ipotecî.

Se mai află o judecătorie de ocol, avînd în circumscripția ei pl. Marginea și 4 comune din pl. Cîlnișteа și anume: Comana, Dadilovul, Brănișteri și Gradișteа. In 1888 s'au judecat în această judecătorie 780 procese corecționale, 700 civile, 300 contravenții și 180 posesiuni.

In Giurgiu este penitenciarul județului, fost în trecut munca silnică a Giurgiului.

Vite. — In oraș după recensămîntul făcut la 1897, se aflau următoarele vite: 2350 bivoli, 850 boi, 480 cai, 600 oi și 3750 porci.

Mijloacele de comunicare. — Giurgiul se găsește în comunicare cu toate orașele de pe ambele laturi ale Dunării, atît din jos cît și din susul lui, prin mijlocul plutirei vaselor cari au loc de stațiune la punctul Zmîrda și în marginea orașului, la Aleiu.

Comunicarea cu București și cu comunele circumvecine a stațiunelor liniei ferate se face prin linia ferată Giurgiu-București în lungime de 72 kil., a cărei gară, la Giurgiu, se află la extremitatea orașului, spre N.-E.

Mai este șoseaua națională Giurgiu-București, în lungime de 64 kil., care merge prin Călugăreni și ieșe din județ la Copăceni. Cu Zimnicea comunicarea se face pe șoseaua județeană ce duce acolo prin Petroșani.

Cu Alexandria și Ruși-de-Vede se face iarăși cu șoseaua județeană ce duce pe la Putinei.

Cu restul județului se face prin șoselele județene care duc pe la Stănești și merg pe văile Glavaciocul și Neajlovul. Cu Rusciucul se comunică cu vapoare și caice plutitoare pe Dunăre.

In Giurgiu sunt 40 trăsuri de piață.

Serviciul sanitar. — In Giurgiu sunt 7 medici, 3 veterinari, 2 spițării și 10 moașe; un spital județean, situat pe șoseaua București, la 1/2 kil. departe de oraș. Aci sunt 20 paturi. Budgetul serv. sanitar pe 1896—97 a fost de lei 47440 cheltueli. In 1898—99 s'a cheltuit de comună, pentru acest serviciu, lei 53595,51.

Notițe istorice. — Se află în țară cu numirea de Giurgiu, un munte în jud. Buzău, plaiul Slănic, proprietate a d-lui Ioanide. Se mai zice Giurgiuveni unui sat din Argeșul, pl. Topologul. Se mai află în jud. Putna un munte cu numele de Giurgiul. Giurgiul firește nu este de cît numele de botez George.

Pe locul unde se află astăzi orașul Giurgiu, a fost de sigur așezăminte romane și un castel, care forma capul de pod al fortăreței romane de pe malul drept al Dunării numit Sexanta-Prista (astă-zi Rusciuc), precum au constatat cercetările arheologice ale d-lui Gr. Tocilescu. Același arheolog a dovedit că de la Giurgiu pleca un drum roman către N., trecînd prin București, pe sub dealul Mitropoliei, prin Ploești, către Drajna-d.-s., în jud. Prahova, intra în Transilvania. Acest drum e cunoscut prin crisoave, și pe alocurea s'a păstrat pe bună distanță. Ruinele romane din insula din fața Giurgiului sunt resturile castelului care în epoca romană nu se găsea în insulă, aceasta neexistînd pe timpul acela.

Pe ruinele romane s'a construit în evul-meziu o mică fortăreață cunoscută sub numele de Castel St. Giorgio. Construcțiunea ei se atribue de unii Genovezilor, cari în cursul evului-meziu și-ar fi avut un comptuar al lor, și de pe numele patronului republicei lor, Sf. George, s'ar fi numit localitatea.

Aceasta se susține și de N. Bălcescu, în «Istoria Romînilor sub Mihaiu Viteazul». El mai zice (la pag. 163): la finele secolului al XIII, Radu Negru, duce de Făgăraș, întinzîndu-și domnia pănă la Dunăre, întări castelul San-Georgio».

Un crisov din 1399 (publicat în «Arhiva Istorică a Romîniei», de d-l B. P. Hajdeu), prin care Ion Mircea-Vodă-cel-Mare, scutește satul Pulcouți al Mănăstirei de la Strunga, de toate obligațiunile ordinari către fisc și de pescuitul morunilor ce făcea pe fie-care an 3 zile pentru masa domnească, mai hărăzind călugărilor pe tot anul cîte 15 măsuri de grîu și cîte 2 buți cu vin, este datat din Giurgiu. Prin urmare orașul exista cu mult mai înainte de fundarea Principatului.

La 1416, Sultanul Mahomet, supărat pe Mircea Basarab pentru ajutorul dat lui Musa (un frate al său), ca să scape tro-

www.dacoromanica.ro

nul tatăluĭ săŭ Baiazet-Fulgerul, năvăli în Ţara-Romînească, pustiĭ o parte dintr'însa şi ocupă cetatea Giurgiul, o întări din noŭ şi puse într'însa garnizona turcească.

Giurgiul rămase în stăpînirea Turcieĭ, de atuncĭ, cu micĭ întreruperĭ, şi pănă la 1829, sub numele de Raiaua-Giurgiuluĭ.

La 1594, Noembrie 5, Mihaiŭ Viteazul arde Giurgiul, asediază şi dă foc cetăţiĭ turceştĭ; omoară pe toţĭ din acea cetate nescăpînd din eĭ de cît doĭ, carĭ trec Dunărea în not la Rusciuc. Mihaiŭ nu putu lua de astă-dată insula fortificată saŭ Castelul St. Giorgio, pe care însă după nefericita expediţie a luĭ Sinan-Paşa în Ţara-Românească, îl cuprinde şi-l dărîmă pănă 'n temelie.

La 1631, Leon-Vodă trimise la Giurgiŭ pe Doamna sa împreună cu jupînesele boerilor ca să fie maĭ la adăpost de ameninţarea ce-ĭ făcea oastea ungurească ce venea contra luĭ cu boeriĭ, pe care 'ĭ făcuse să pribegească în Ungaria.

La 1658, Mihnea-Radu trimise oştile sale contra Turcilor şi arse Brăila şi Giurgiul, prădă totul ce găsi în această cetate. La această epocă, Turciĭ fac la Giurgiŭ pod peste Dunăre şi trec la Giurgiŭ ca să gonească pe Mihnea, şi fac şanţ inare împrejurul Giurgiuluĭ, ale căreĭ urme se maĭ văd acum pe alocurea.

La 1659, Radu-Mihnea al III-lea a aprins Giurgiul, spre a goni pe Turcĭ.

La 1660, după rugăciunea luĭ Ghica-Vodă pe care îl gonise din Bucureşti Constantin-Vodă, şi care se afla în Giurgiŭ, trimise Sultanul pe Gean-Aslan Paşa, pe Kinan-Paşa şi pe Ac-Ninzea cu Tătarĭ de se uniră cu Ghica ca să răstoarne pe Constantin-Vodă. Aceştia, la 21 Maiŭ, din acel an, veniră la Giurgiŭ ca să purceadă cu Ghica spre Bucureşti.

La 1675, Şerban-Cantacuzino merse la Giurgiŭ cu mama sa şi fratele săŭ, Mateiŭ-Aga (fost Domn), de trecu la Rusciuc şi scăpă de urmărirea boerilor şi de Duca-Vodă.

La 1693, Constantin-Vodă s'a dus înaintea luĭ Mustafa-Paşa la Giurgiŭ, plecînd din Bucureşti la 8 Iunie, unde abia a ajuns după două zile. Tot în acest timp Constantin-Vodă, pe cînd se afla în Giurgiŭ, auzind de venirea Hanuluĭ Tătăresc ĭ-aŭ eşit înainte.

La 1714, sub domnia luĭ Ştefan-Vodă Cantacozino, Carol al XII-lea, regele Suedieĭ, bătut de Ruşĭ la Pultava, fu oaspete fără voia luĭ al Turcilor, carĭ îl duseră la Ţarigrad, de unde apoĭ după rugămintea sa îl aduseră la Giurgiŭ, unde Domnul Ţăreĭ, Ştefan Cantacozino, îĭ dădu cele trebuincioase, rîndui şi boerĭ de îl duseră prin conace pănă la Piteşti.

La 1716, garnizona turcească din Giurgiŭ era pusă la dispoziţia Domnuluĭ Munteniei spre a-ĭ servi contra turburătorilor carĭ îĭ disputaŭ tronul.

In acelaşĭ an, Nicolae-Vodă Mavrocordat, de frică să nu cadă în vre-o primejdie, a fugit la Giurgiŭ.

La 1717, Ioan-Vodă, după ce fu îmbrăcat cu caftan de vizirul Halil-Paşa, scoate din surghiun pe ginerile săŭ Constantin-Vodă, pe care îl surghiunise Nicolae-Vodă, şi împreună cu el veni de şezu multă vreme la Giurgiu de unde trimetea cărţĭ prin Dan Caimacan şi la boerĭ din Bucureşti.

La 1753, sub Constantin-Vodă, ne spun fraţiĭ Tunusli în «Istoria Ţăreĭ Romîneştĭ», la Giurgiŭ era înfiinţat obor de vite.

La 1760, Ruşiĭ carĭ se aflaŭ în Bucureşti fură înştiinţaţĭ, că Turciĭ din Giurgiŭ robesc pe Romînĭĭ vlăştenĭ; atuncĭ eĭ însărcinară pe Spătarul Pîrvu Cantacuzino, care veni la Comana cu arnăuţĭ şi cazacĭ în luna luĭ Decembrie; aci muri împreună cu 500 de aĭ săĭ, iară ceĭ ce aŭ rămas luară Giurgiul cu asalt.

La 1770, în Ianuarie, generalu rus Stoffeln bătu pe Turcĭ la Giurgiŭ, arse oraşul împreună cu palatul luĭ Hagi-Galil-Paşa, dar nu putu să ia castelul St. Giorgio.

Tot în acelaşĭ an Manole-Vodă Rosetti cu ajutorul Turcilor trece Dunărea pe la Giurgiŭ şi vine la Bucureşti, unde fu bătut de Ruşiĭ carĭ eraŭ acolo.

La 1771, generalul rus Olitz vine la Giurgiŭ, la 18 Februarie cu o armată numeroasă, asediază Giurgiul, îl ia, împreună cu 4000 Turcĭ, sub comanda luĭ Suleiman-Paşa. Atuncĭ găsi în Giurgiŭ multe arme şi 62 tunurĭ, două mortiere şi mulţĭ banĭ.

In acelaşĭ an, Maiŭ 9, Turciĭ reluară Giurgiul şi siliră pe Ruşĭ a se retrage în Bucureşti. Maĭ tîrziŭ, tot în acelaşĭ an, Octombrie 24, Turciĭ se retraseră din Giurgiŭ, îl abandonară în posesia Ruşilor; aceştia făcură fortificaţiunĭ, pe maluĭ stîng al Dunăreĭ, în faţa castelului St. Giorgio.

De şi cetatea Giurgiuluĭ era fortificată din noŭ de Ruşĭ, însă Turciĭ o reluară la 1772 din mîinile luĭ Oitz, comandantul rus, care fu nevoit a se retrage la Bucureşti.

La 1773, Ponelman, comandantul Giurgiuluĭ prinde prin

www.dacoromanica.ro

Gheohemson toate ślepurile şi şaicele Turcilor de pre Dunăre. La 20 Aprilie, prinde şi pe şeful armateĭ turceştĭ, Hasseki-Hagi-Mehmet-Paşa, care se încercase a lua cele 2 insule din faţa Giurgiuluĭ.

La acelaşĭ an, Maiŭ 9, Turciĭ se încearcă din noŭ să ia Giurgiul, dar fură bătuţĭ şi pĭerd mulţime de oamenĭ.

La 1807, Martie 2, cetatea Giurgiuluĭ, pe care o ocupaŭ Turciĭ, fu asediată de Ruşĭ, fără reuşită.

La 1809, în Marte, Ruşiĭ, îndemnaţĭ de Ipsilantie, se încearcă să ia cetatea Giurgiuluĭ prin generalul Miloradovicĭ; acesta nu reuşi şi pĭeri în această luptă.

La 1810, Aprilie 1, Ruşiĭ ocupară Giurgiul, după ce comandantul rus Kamenski luă Rusciucul; atuncĭ cetatea nu suferi nimic, căcĭ comandantul eĭ văzînd neputinţa de a se apăra o dădu de bună-voie.

La 1812, se fortifică Giurgiul de Turcĭ, carĭ luară oamenĭ de beilic din satele circumvecine, aduseră pietrele necesare fortificaţiunilor din Pirgos de peste Dunăre. Şanţul cel maĭ apropiat de Giurgiu pe care se aducea apa din Dunăre în caz de asediŭ era pĭetruit pe laturea despre oraş; el începea din jos, alăturĭ, de unde este azĭ moara Bădulescu, mergea pe la Neaţiu Dragne, în faţa intrăreĭ găreĭ, apoĭ pe din dosul luĭ Gg. Viscol, pe la Ghiţă Atanasiu, unde este şi pod de piatră, de aci pe la Căminesteanu, pe la protopopul Drăgan, pe unde sunt casele luĭ Zoiade, pe la Nicolae Simigiul şi de aci da iarăşĭ în Dunăre la Tabia-Mare, în dreptul luĭ Velicu Moraru.

Partea oraşuluĭ de azĭ despre Zmîrda era afară din cetate şi forma un sătuc, Cioflic, turceşte numit Zmîrda.

Despre Dunăre, oraşul era înconjurat de zidul care pleca de la Tabia-Mare, mergea pe la Tabia-Mică, pe la Porţile-de-Fier, pe la Aleiŭ, pe la Carantină, pe din dosul Sf. Nicolae şi eşea în capul Carantineĭ, unde s int azĭ cazarmele călăraşilor, pe din dosul cărora eraŭ bateriĭ cu galeriĭ subterane. Aci era o mare zidire de piatră care servea ca depozit de praf de puşcă şi maĭ în urmă servea şi ca depozit de sare. Căzărmile eraŭ unde azĭ este arestul.

La 1821, eteristul Savos promite luĭ Ipsilante că-ĭ va da în mînă Giurgiul.

La 1828 şi 1829, comandantul turc Cuciuc-Ahmet-Paşa, refuză a deschide porţile cetăţiĭ Giurgiuluĭ sub cuvînt că nu se stipulează aceasta în tratatul de la Adrianopole. Maĭ tîrziŭ însă Giurgiu fu predat. De la acea epocă începe a se dîrîma zidurile ce se făcuse la 1812 spre fortificarea Giurgiuluĭ. Oraşul cu raiaua din prejur, fu încorporat Ţăreĭ-Romîneştĭ. Hotarele domeniuluĭ Giurgiŭ după acel plan sunt conforme cu hrisovul din 1536 al luĭ Mircea-Vodă Ciobanul. La acea epocă s'a fixat limitele oraşuluĭ cu izlazul de vite.

La 1829, după ce Giurgiul trecu în stăpînirea Romînilor, şi după ce se făcu planul general de către Ruşĭ, se aliniară şi se lărgiră stradele ast-fel cum sunt azĭ. Se anexă la Giurgiŭ Cioflecul (satul), Zmîrda, care constitue azĭ un cartier al oraşuluĭ cu numirea Zmîrda şi care era atuncĭ afară de şanţurile cetăţeĭ. Se desfiinţă satul ce era în insula Cioroiul din faţa Giurgiuluĭ; se maĭ desfiinţă Cioflecul-Selima, apoĭ se strică satul Mustafiţa, azĭ Punctul Mustafiţa, pe unde sunt viele despre Alexandria. Din satul Mustafiţa sunt încă la Giurgiŭ familiĭ carĭ port numele de Mustaficenĭ. In locul unde este azĭ răspîntia stradelor Oinacul, Adormirea, Olarĭ, Boengiĭ, era puţul de piatră care era învălit, sub o gheretă în jurul căruia se vindea pîĭne, şi care se numea Şădearvan. Acesta a ţinut până la 1860.

Turnul cu ceasornicul din centrul oraşuluĭ de azĭ era giamia. Asemenea şi biserica se transformă, dîndu-i-se numirea de Sf. Nicolae după numirea împăratuluĭ Rusieĭ Nicolae Pavlovicĭ, care a dotat-o cu obiecte de valoare şi'ĭ asigură în domeniul Giurgiuluĭ un venit de 7000 leĭ vechĭ. In dreapta bisericeĭ Adormirea de azĭ, era o biserică în pămînt fără clopotniţă saŭ turle, cu acelaşĭ hram. In ea s'a făcut serviciul religios creştin în timpul domnieĭ turcilor, aceştia nepermiţînd creştinilor să aibă biserică la suprafaţă. Această biserică a funcţionat până la 1851, cînd s'a început a se sluji în biserica cea mare de azĭ. Acum nu se maĭ văd nicĭ urmele aceleĭ bisericĭ. Locul eĭ era în dreapta bisericeĭ de azĭ, la 20 metri de mijlocul latureĭ celeĭ actuale.

La 1830, s'a deschis cea d'întîiŭ şcoală românească în Giurgiŭ, în curtea bisericeĭ Adormirea Maicĭĭ Domnuluĭ, de către dascălul George, venit după indemnul luĭ State Anton epitropul bisericeĭ, de la mănăstirea Cernica. El a murit la 1849.

La 1832, în timpul Regulamentuluĭ Organic, oraşul Giurgiŭ primi organizare orăşănească; nu maĭ fu considerat ca cetate. Aci se făcu temniţă de primul grad sub denumirea de munca Giurgiuluĭ, şi ca şi Turciĭ la început se păstră castelul St. Giorgio, care servea de loc de închisoare. La acea

www.dacoromanica.ro

epocă începură a se astupa sanţurile din jurul Giurgiuluĭ ce eraŭ nepĭetruite, şi ale căruĭ urme se maĭ văd şi azĭ în josul viilor pe la locul înmormîntăriĭ Izraeliţilor, pe din susul cimitiruluĭ ortodox cel noŭ. Cînd s'a început a se astupa aceste şanţurĭ, spre a se feri Giurgiul de inundaţiĭ, s'a făcut şoseaua ce merge de la fosta carantină, pe la moara Bădulescu de azĭ. Această şosea azĭ este transformată în şosea judeţeană.

După luarea Giurgiuluĭ încep a veni să se concentreze în el locuitorĭ din satele circumvecine şi din Bucureşti. Se organizează şcoalele publice sub conducerea profesoruluĭ Simonide, care făcea cursurile începătoare.

Veniră preoţĭ creştinĭ de prin satele vecine: preotul Gheorghe la Sf. Nicolae şi preotul Marin la Adormire. Atuncĭ s'a început dărîmarea şi îndreptarea stradelor turceştĭ ce eraŭ strîmte şi cu multe cotiturĭ, s'a început pavarea acelor strade cu pĭetrele ce se scoteaŭ din zidurile cetăţeĭ. Cele d'întîiŭ strade pavate cu piatră aŭ fost: strada Sf. Nicolae (Aleiul), piaţa centrală, strada Olarĭ, a Boiangiilor şi strada care mergea la Poarta-de-Fĭer.

S'a înfiinţat carantina servindu-se de construcţiile ce se aflaŭ şi care azĭ sunt cele în care şed călăraşiĭ; s'aŭ făcut o grădină publică (aleiul de azĭ datează de la acea epocă), piaţa centrală, Sf. Gheorghe, piaţa de la Baterĭĭ, din strada Morĭĭ, piaţa din faţa gărĭĭ.

La 1843, s'a înfiinţat în Giurgiŭ şcoala de băeţĭ şi cea de fete sub conducerea dascăluluĭ Dumitru Marinescu, elev al şcoalelor publice înfiinţate la 1832.

La 1848, vin din noŭ Turcĭĭ la Giurgiŭ cu ocazia revoluţieĭ din Bucureşti, apoĭ fură nevoiţĭ a se retrage în anul următor. La acea epocă se făcu cea d'întîiŭ casă învelită cu tinichea, a luĭ State Anton.

La 1853, în timpul războiuluĭ Turco-Rus aŭ fost maĭ multe încăerărĭ între armatele inimice, atît în faţa Giurgiuluĭ cît şi pe domeniul cu acelaşĭ nume. S'a bombardat Giurgiul de către Turcĭ.

La 1854, Februarie 15, generalul Şomanov, comandant rusesc, veni la Giurgiŭ cu o armata contra Turcilor şi arse o mare parte din flota turcească.

In acelaşĭ an, Iulie 7, Turcĭĭ repurtară o mare victorie contra Ruşilor; după ce bombardară Giurgiul de la 5 -- 7 Iulie rămaseră victorioşĭ, şi în dimineaţa zileĭ de la 8 Iulie aŭ trecut Dunărea şi ocupară Giurgiul, aşezară un pod pe vase pe Dunăre între Giurgiŭ şi Rusciuc. La acea epocă, armata Rusească sub conducerea principeluĭ Gorceacoff, avînd de comandant pe generalul Şomanov se retrase la Frăteşti, cu ocazia bombardăriĭ Giurgiuluĭ.

De la acea epocă a început să se retragă cu totul Turcĭĭ carĭ maĭ rămăseseră, de la 1830 în Giurgiŭ.

La 1864, s'aŭ luat dispoziţiĭ de Primăria oraşuluĭ a se vinde locurile ce formaŭ şanţul vecheĭ cetăţĭ, după ce maĭ întîiŭ s'aŭ scos toată piatra după dînsul. Din vînzarea acelor şanţurĭ a rezultat creşterea suprafeţeĭ oraşuluĭ şi deschiderea bulevardelor actuale.

La 1867, s'a inaugurat cel dintîiŭ drum de fer din Ţară, care a fostŭ Giurgiŭ-Bucureşti, sub domnia Domnitoruluĭ Carol I. Acest drum de fer a fost început de sub domnia Principeluĭ Alexandru Ioan I. Cuza.

La 1869, s'a înfiinţat gimnaziul actual.

La 1877, cu ocazia rezbeluluĭ independenţeĭ, între Romînĭ, Ruşĭ şi Turcĭ, Giurgiul a suferit multe bombardărĭ; s'a dărîmat şi ars multe case. Comandant al oştireĭ ruseştĭ era atuncĭ la Giurgiŭ generalul Schmidt.

La 1879, Domnul Carol I veni la Giurgiŭ împreună cu Principele Bulgarieĭ Al. Battemberg, cu care ocazie vizită ruinele rămase în urma rezbeluluĭ din 1878.

La 1880, Consiliul comunal al oraşuluĭ Giurgiŭ cu oficiul No. 499 a nuijlocit pe lîngă Ministerul de Interne la Corpurile legiuitoare ca marca oraşuluĭ Giurgiŭ să nu maĭ fie 3 stejarĭ cum este aceea a judeţuluĭ, ci să fie Sf. Gheorghe ca patron al oraşuluĭ care poartă numele săŭ. Primăria Giurgiuluĭ, de atuncĭ încoace a schimbat marca, care azĭ este Sf. Gheorghe.

La 1886, a început facerea canaluluĭ Dunăreĭ care servă de debarcare a vaselor în marginea oraşuluĭ.

Giurgiul, *staţie de dr.-d.f.*, jud. Vlaşca, pl. Marginea, com. Giurgiul pe linia Bucureşti-Giurgiul pusă în circulaţie la 1 Noembrie 1869. Se află la 7.6 kil. de Frăteşti. Înălţimea d'asupra niveluluĭ mărĭĭ de $15^{m}.37$. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 341230 leĭ, 65 banĭ.

Giurgiul, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., com. Păncesti, situat lîngă satul Păncesti.

Giurgiul, *pădure*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., com. Păncesti, care îmbracă dealul cu acelaşĭ nume.

Giurgiul, *munte*, pe frontieră, făcînd tot de odată hotar între

www.dacoromanica.ro

județele Putna și Buzău; are 1650 metri înălțime. E acoperit de fînețe și de întinse păduri de brad, a căror exploatare nu se poate face de cît prin Transilvania. Are o stînă renumită. Laptele se fabrică în cășăria dela Mușa.

Giurgiul, *pichet* de vară la poalele munteluĭ Giurgiul, jud. Buzău. In timpul ierneĭ, garnizoana se mută la pichetul Lacul-luĭ-Dobrin.

Giurgiul (Muntele-), *munte* al satuluĭ Bîrsești, pl. Vrancea, jud. Putna, la hotarul Țăreĭ spre V. Este proprietatea răzeșilor din com. Bîrsești. Pe el se află pădurea cu acelașĭ nume, în întindere de 3000 hect.

Giurgiuluĭ (Izvorul-), *izvor*, în jud. Buzău, com. Mînzălești; ĭese din partea de N. a munteluĭ Giurgiul, servind tot de odată și de frontieră; se scurge în rîul Bîsca-Mică.

Giurgiuluĭ (Stîna-), *izvor*, în jud. Buzău, com. Mînzălești; începe de la stîna Giurgiuluĭ și, pe la N. de muntele Tăietura, se scurge în Izvorul-Giurgiuluĭ.

Giurgiuveni, *sat*, cu 60 familiĭ, jud. Argeș, pl. Topologul; face parte din com. rur. Giurgiuveni-Vătășești. Aicĭ este reședința primărieĭ. Are o biserică cu hramul Sf. Dumitru, cu un preot și un cîntăreț.

Giurgiuveni, *sub-divizie* a *cătunuluĭ* Haleșul, jud. Buzău, com. Tisăul.

Giurgiuveni (Vătășești-), *com. rur.*, pe apa Sîmniculuĭ, jud. Argeș, pl. Topologul, la 7 kil. de com. rur. Tigveni (reședința subprefectureĭ) și la 27 kil. de Pitești. Se compune din 4 sate: Cîmpeni, Giurgiuveni, Tulei și Vătășești saŭ Tinculești, avînd peste tot 160 fam., saŭ 568 sufl.

In com. sunt 2 bisericĭ; o școală primară rurală.

După o publicație oficială, această comună numără 109 contribuabilĭ și are un budget de 1389 leĭ la venitурĭ și de 1206 leĭ la cheltuelĭ.

Numărul vitelor era în 1887 de 279 capete vite marĭ (270 boĭ și vacĭ și 9 caĭ) și de 385 vite mărunte (296 oĭ și 89 rîmătorĭ.)

Giurica, *vale*, jud. Vîlcea, pl. Olteț-ul-d.-j., com. Știrbești. Se varsă în rîul Pește-ana, pe teritoriul acesteĭ com.

Giuroiul, *sat*, jud. Argeș, pl. Oltul; face parte din com. rur. Urși.

Giuvala, *vamă, punct de observație* și *trecătoare*, în Transilvania, com. Rucărul, pl. Dîmbovița, jud. Muscel. Biroul vămal Giuvala s'a înființat la 1 Ianuarie 1860. Venitul vămeĭ, împreună cu sucursala Petroșița pe anul 1896—97, a fost de 22.280,35 leĭ.

Giuvărăști, *com. rur.*, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați, formată din Giuvărești (1050 loc.), și Fundul-Vorniculuĭ (541 loc.) Este situată lîngă Olt și aproape de vărsarea luĭ în Dunăre, la 15 kil. de Corabia și la 42 kil. de Caracal și spre E. de balta Florea. Altitudinea terenuluĭ d'asupra nivelului mărieĭ este de 56 m.

Are o populație de 280 familiĭ, saŭ 1591 suflete: 816 bărbați și 775 femeĭ; 692 căsătoriți și 899 necăsătoriți.

Contribuabilĭ sunt 250.

Budgetul com. pe anul 1886—87 a fost de 3497 leĭ la venitурĭ și de 3238 leĭ la cheltuelĭ.

Vite marĭ sunt 581, vite micĭ, 1703 și porcĭ, 360.

Are 2 bisericĭ, una cu hramul Sf. Nicolae (1859) în Giuvărești și a doua, cu hramul Sf. Ioan (1855) în Fundul-Vorniculuĭ, deservită de 2 preoți și 4 cîntărețĭ; 7 cîrciumĭ.

Giuvărești, *trup de moșie*, jud. Teleorman, al căreĭ corp principal este în jud. Romanați și din care o parte trece peste rîul Oltuluĭ, în dreptul com. Șegarcea-din-Vale și Rîioasa.

Giuvărești, *pădure*, jud. Teleorman, situată pe trupul de moșie cu acelașĭ nume. E compusă din: tufă, ulm, frasin, etc. și a fost pusă în tăiere.

Giuvelul, *sat*, jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, com. Budul, așezat în partea de N., la poalele dealuluĭ Giuvelul, pe pîrîul cu acelașĭ nume.

Giuvelul, *deal*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, com. Buda. Se desface din Culmea-Cătățuluĭ; se întinde în partea de N. a com., pe lîngă pîrîul Giuvelul; e acoperit cu păduri și pășunĭ.

Giuvelul, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, com. Buda; izvorește din dealul Cătățul; udă partea de N. a com.; trece prin cât Giuvelul și se varsă în pîrîul Cătățul, pe dreapta luĭ.

Gîdinți, *com. rur.*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., spre E. de orașul Roman, la o depărtare de 5 kil. de reședința plășeĭ. Este formată din satele:

www.dacoromanica.ro

Dealul-Mărului (Fagul), Gîdinți și Poenița, cu reședința comunei în satul Gîdinți.

Are 219 familii, saŭ 1029 suflete, din carĭ 179 contribuabilĭ.

Sunt 2 bisericĭ: una de zid și alta de vălătucĭ; o școală primară mixtă, frecuentată de 27 elevĭ, din 36 înscrișĭ.

Sunt 658 vite marĭ cornute.

Teritoriul comuneĭ este aproape în întregime acoperit cu pădurĭ și dealurĭ. Ține de circumscripția fiscală Pagna.

Venitul com. este de leĭ 3280 și cheltuelile de leĭ 3234.

Este legată cu orașul Roman prin șosea.

Gîdinți, *sat*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Gîdinți, pe malul stîng a rîuluĭ Siretul, spre E. de orașul Roman, la o depărtare de 5 kil. de el și de 12 kil. de reședința plășeĭ. Este așezat pe coasta despre V. a Dealuluĭ-Mărului.

Are 179 familiĭ, saŭ 770 suflete, din carĭ 166 contribuabilĭ. Locuesc în 197 case. Știŭ carte 34 persoane.

Se fac pe an două iarmaroace: la Sf. Treime și Sf. Ilie (20 Iulie).

Sunt 600 vite marĭ cornute.

Are o biserică de zid; o școală primară mixtă, frecuentată de 27 elevĭ, din 36 înscrișĭ.

Este legată cu orașul Roman prin șosea.

In dreptul acestuĭ sat, și lîngă el, este un pod stătător de lemn pe rîul Siretul, care stabilește comunicațiunea între satele Gîdinți și Carol I, cu cele din partea de E. și cele de V. ale județuluĭ.

Spre S.-V. de satul Gîdinți se văd ruinele cetățiĭ Smirodava. De vechimea acestuĭ sat amintește un document de la 1578, Iulie 1, din timpul luĭ Petru-Vodă, care face danie Episcopieĭ de Roman o prisacă și un loc de fînaț în sat la Gîdinți. Această danie este reînnoită în urmă de maĭ toțĭ domniĭ, carĭ aŭ urmat după Petru Șchiopul, ceace ne arată că ea era foarte importantă pentru Episcopie fie prin mărimea eĭ fie prin apropierea de oraș, prin urmare de Episcopie.

Aicĭ, chiar în sat, Stolnicul Ilie Cantacuzino, care era proprietarul satuluĭ Gîdinți, pe la 1754, August 21, a făcut un pod peste apa Siretuluĭ, pentru care a avut judecată cu Episcopia de Roman.

Gîgîiul, *lac*, în jud. Ialomița, pl. Borcea, insula Balta, com. Roșeți-Volnași.

Gîgîiul, *deal*, acoperit de pădurea cu acelașĭ nume, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Căpreni.

Gîlceasca, saŭ **Scrada**, *pîrîŭ*, în jud. Gorj, plasa Gilortul; își ia naștere din dreptul comuneĭ Bîrzeiul-de-Pădure și curge de la N. spre S., străbătînd comuna Scrada. Se varsă în Amaradia, în dreptul com. Colțești.

Malurile pe unele locurĭ sunt rîpoase, iar în valea Amaradieĭ dispar cu totul.

Gîlceasca, *vale*, a pîrîuluĭ cu acelașĭ nume, în jud. Gorj, pl. Gilortul. Este formată în partea despre V. de Dealul-cu-Perĭ, iar în partea despre E. de dealul Gîlcești.

Pe aceasta vale este situată com. Scrada.

Gîlcești, *cătun*, al com. Scrada, jud. Gorj, pl. Gilortul. Este situat pe șes și pe coasta cu acelașĭ nume, în partea dreaptă a pîrîuluĭ Gîlceasca.

Are o suprafață de 205 hect., din carĭ 70 hect. pădure, 75 hect. arabile, 44 hect. fînețe, 5 hect. vie, 8 hect. livezĭ de prunĭ și 8 hect. izlaz.

Are o populație de 94 familiĭ, saŭ 300 suflete, din carĭ 90 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ sunt moșneni.

Locuitoriĭ posedă: 18 pluguri, 24 care cu boĭ, 110 vite marĭ cornute, 14 caĭ, 181 oĭ, 9 capre și 78 rîmătorĭ.

Cătunul e udat de pîrîul Gîlceasca.

Comunicația în acest cătun se face printr'o șosea comunală ce vine din com. Colțești; trece prin centrul acestuĭ cătun, puind-o în comunicație la N. cu com. Scrada.

Sunt 4 puțurĭ și 3 fîntînĭ.

Are 1 biserică de lemn, refăcută de locuitorĭ la anul 1887, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ.

Gîlcești, *deal*, în jud. Gorj, pl. Gilortul, ramificație din dealul Icleanul. Se află situat în partea de E. a com. Scrada. Direcțiunea luĭ este de la N. spre S., pănă în com. Colțești unde se termină.

Este acoperit cu pădure, viĭ și livezĭ de prunĭ.

Gîldaelor (Valea-), *vale*, jud. Dolj, pl. Balta, com. Măceșul-d.-j., pe care este situată com.

Gîldăul, *com. rur.*, în jud. Ialomița, pl. Borcea, situată spre E. de orașul Călărași, între com. Jegălia și Petroiul.

Teritoriul com. se întinde din Dunăre spre N.-V., prin insula Balta și cîmpul Bărăgan, pănă în apropiere de linia ferată București-Feteștĭ.

Este situată pe proprietatea statuluĭ Jegălia, supranumită și De-

www.dacoromanica.ro

leanca, pe o suprafață de 23000 hect., din carĭ 7000 hect. baltă, 1000 hect. izlaz și 15000 hect. pămînt de cultură. Moșia a fost arendată pe periodul 1883—1893 cu suma de 148000 leĭ. Inainte de secularizarea mănăstirilor închinate, această moșie depindea de mănăstirea Dealuluĭ, pentru care maĭ poartă numirea de Deleanca. Pe această moșie care este cea maĭ mare din județ, sunt 3 com.: Gîldăul, Jegălia și Șocariciul.

Improprietăriță după legea rurală din 1864, pe terenul ce aparține com. Gîldăul, sunt 103 locuitorĭ; neîmproprietăriță se maĭ află 98 locuitorĭ.

Teritoriul com. este udat de Dunăre și Borcea și de lacurile: Buta, Rîca, Urgurile, Bîzoianca, Schiauluĭ, Petrea, Dima, Săltava, Vărzarul, Pucioasa, Albina, Tînganul și Ciolpanele; apoĭ de brațele ce unesc Dunărea și Borcea cu lacurile Nestea, Pisicoiul și Buta. Privalul Gîldăuluĭ și Privalul-cel-Mare pun în comunicație Borcea cu lacul Jegălia.

Se compune din satele Gîldăul și Mereanul și din cătunul Știrbul. Reședința primărieĭ și a judecătorieĭ comunale este în satul Gîldăul și atribuțiunile autorității com. se întind numaĭ pe partea de E. a moșieĭ Jegălia, ce ține de această com.

Are o populație de 193 familiĭ, saŭ 809 suflete: 404 bărbațĭ și 805 femeĭ; 796 Romînĭ și Grecĭ; 224 agricultorĭ, 2 meseriașĭ, 6 comercianțĭ, 4 cu profesiunĭ libere, 3 muncitorĭ și 5 servitorĭ.

Știŭ carte 61 persoane.

Vite: 250 caĭ, 800 boĭ, 200 bivolĭ, 300 porcĭ și 2500 oĭ.

Comuna are un venit de 2590 leĭ și cheltueliĭ în suma de leĭ 3157.

Are o școală mixtă, frecuentată de 37 elevĭ și 4 eleve, condusă de un învățător retribuit de com. și jud.; o biserică, cu un preot și doĭ dascălĭ.

Gîldăul, *sat,* în jud. Ialomița, pl. Borcea, pendinte de com. cu același nume. Este situat pe malul stîng al brațuluĭ Borcea, sub coasta cîmpuluĭ Bărăgan.

Aicĭ este reședința primărieĭ și a judecătorieĭ comunale.

Populațiunea satuluĭ este de 305 locuitorĭ: 73 bărbațĭ, 84 femeĭ și 148 copiĭ.

Are o școală mixtă, condusă de un învățător; o biserică, deservită de un preot și doĭ dascălĭ.

Gîldăuluĭ (Privalul-), *braț,* în jud. Ialomița, pl. Borcea, com. Gîldăul; pune în comunicație brațul Borcea cu lacul Jegălia.

Gîlma, *urmele unuĭ șanț vechiŭ de cetate,* care se vede mergînd paralel cu muchea dealuluĭ Oltuluĭ, în dreptul com. Vĭespești, cătr. Gîlmeele, jud. Olt, cu direcțiunea N.-S. Incep de la Rusca-Viespeștilor la S., pănă dincolo de Movila-luĭ-Gîlma, la N. și închid o suprafață de 50 hect. Se zice că aci a fost în vechime o cetate. In partea de V., în malul Oltuluĭ și în dreptul Mănăstireĭ, se văd urme de zidărie vechĭe, probabil din zidurile acesteĭ cetățĭ.

Gîlma, *movilă,* situată în muchea dealuluĭ Oltul, în partea de N.-E. a cătr. Gîlmeele, com. Vĭespești, pl. Siul-d.-j., jud. Olt. E coprinsă înăuntrul șanțuluĭ Cetățeĭ-luĭ-Gîlma.

Are la bază o circomferință de aproape 400 m. și o înălțime, socotită de la nivelul apeĭ, de 160 m.

Gîlma, *munte,* jud. Buzăŭ, com. Cizlăul, între cătunele: Scărișoara și Bărăști; acoperit cu pădurĭ de fag.

Gîlma, *trup de pădure,* al statuluĭ, pendinte de com. Teșila, plasa Peleșul, jud. Prahova, care, împreună cu trupurile Carabanul-cu-Baia, Lacurile-cu-Rusul, Rusul-d.-j., Prislopul, Podurile și Vîrful-Negrașuluĭ, formează pădurea Teșila, care are o întindere de 5000 hect.

Gîlma, *izvor,* curge din munțiĭ com. Teșila, pl. Peleșul, județul Prahova; are direcția de la E. spre V. și se varsă în rîul Doftana, tot în raionul com. Teșila, pe malul stîng.

Gîlma (Vîrful-), *deal,* în partea de N. a com. Vărbilăul, pl. Vărbilăul, jud. Prahova, acoperit cu pădure, printre care se află și poenĭ.

Gîlma-Ialomițeĭ, *munte,* județul Dîmbovița, de la Moreni în sus spre V., la muntele Priporul.

Gîlma-Mare, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Luncavița și anume pe acela al cătunuluĭ Rachel; se desface din dealul Gîlmele-Înșirate; se întinde spre N., într'o direcție generală de la S.-V. spre N.-E., printre văile Ciairuluĭ și Turiaculuĭ, brăzdînd partea nordică a plășeĭ și sud-estică a comuneĭ; la poalele luĭ nordice este așezat satul Rachel; se ridică pănă la 180 m.; este tăiat de șoseaua județeană Măcin-Isaccea; acoperit cu pădurĭ de teĭ și tufărișurĭ spre N.

Gîlma-Secărieĭ, *munte,* în partea de S. a com. Teșila, plaiul Peleș, jud. Prahova, ce servă de hotar.

www.dacoromanica.ro

Gîlmea, *numire vechie* a *cătunului* Chițorani, com. Bucovul, plasa Cricovul, jud. Prahova.

Gîlmeanca, *pădure* a statului, în jud. Olt, pl. Siul-d.-j., în întindere de 350 hect., care, împreună cu trupurile: Tufarul-Comani (190 hect.) și Zăvoiul-Comani (50 hect.); formează pădurea Sprincenata.

Gîlmeele, *sat*, pendinte de com. Vîlespești, pl. Siul-d.-j., jud. Olt, situat pe valea și coasta dealului Oltul, în stînga Siului, la 1 kil., spre N. de căt. Vîlespești, reședința comunei. Are o populație de 203 loc., din carî 47 s'aŭ împroprietărit după legea rurală din 1864, cu 170 hect. din proprietatea statului Gîlmeele. Aci se află o biserică întreținută de stat, fostă schit.

Gîlmeele, *schit*, azî rămasă biserică de mir, în căt. cu același nume, com. Vîlespești, pl. Siul-d.-j., jud. Olt. Are următoarea inscripțiune:

> Această sfîntă și Dumnezeiască biserică, ce se prăznuește hramul Sf. Înălțare, s'aŭ zidit din temelie prin cheltuiala d-luĭ Grigore . . . . . și de Postelnicul Rizea Bălăceanu . . . .

S'a numit Gîlmeele, după numele localității, fiind situată lîngă căt. Gîlmeele și în apropierea Cetățeĭ-luĭ-Gîlma.

Gîlmeele, *moșie* a statului, pe teritoriul com. Poiana, căt. Călinești, pl. Siul-d.-j., jud. Olt. Are o întindere de peste 750 hect. arabile și o pădure, numită Braniștea, cu o întindere de aproape 500 hect.

Gîlmeele. Vezî Vetrele-Schitului-Comani și Gîlmeele, jud. Olt.

Gîlmeĭ (Muchea-), *colină*, jud. Buzăŭ, com. și căt. Pîclele, avînd o înclinațiune acoperită de fîneață.

Gîlmeia, *munte*, la E. de căt. Podul-Vîrtos, com. Comarnicul, pl. Peleșul, jud. Prahova.

Gîlmeica, *pădure*, pe muntele Monteorul, din com. Chiojdul, jud. Buzăŭ, aparținînd moșnenilor Chiojdenî și Nehoioșanî, în devălmășie.

Gîlmeiul, *parte* din *moșia* Rața-Tolceasca, com. Băsești, jud. Teleorman; a fost donată de Ionașcu din Slatina pentru întreținere de școale și bisericî.

Gîlmele-Inșirate, *deal*, jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Luncavița; face parte din culmea munților Isaccei; are o direcție de la S.-V. la N.-E., brăzdînd partea de N. a plășeĭ și cea de E. a comuneĭ; vîrful săŭ principal, Gîlma-Mare, are 220 m., punct trigonometric de observație de rangul 1-iŭ; pe la poalele de S. curge pîrîul Luncavița; e acoperit cu păduri, prin care trece șoseaua județeană Tulcea-Isaccea-Măcin.

Gîlnicile-Pribeagul, *altă numire* a *moșieĭ* Fleașca, jud. Brăila.

Gîlțești, *sat*, jud. și pl. Tutova, com. Pueștî, pe pîrîul Iezerul, spre E. de tîrgușorul Pueștî, la 3 kil. de el și la 26 kil. de orașul Bîrlad. Are 263 locuitorî; 68 case; o școală primară de băieți.

Gîlțești, *moșie*, de 109 hect., în jud. și pl. Tutova, com. Pueștî, lîngă satul cu același nume, proprietatea statului, arendată în ultimul period cu 1210 leĭ anual.

Gîlțul, *deal*, situat în raionul com. Matca, pl. Nicorești, jud. Tecuciŭ.

Gîngiova, *com. rur.*, în jud. Dolj, pl. Balta, situat în partea de E., la 53 kil. de Craiova și la 24 kil. de reședința plășeĭ, Măceșul-de-Șus.

Situată pe o pantă puțin cam înclinată către malul drept al Jiuluĭ.

Se învecinește la E., cu Jiul; la V., cu com. Măceșul-de-Sus; la N., cu com. Grecești; la S., cu com. Comoșteni.

Limita linieĭ de N. începe din apa Jiuluĭ, merge spre V., pe la Fîntîna-Mireĭ și ajunge la Rebegeĭ, de aci pleacă spre N. până la Movila-Lăzărești, și de aci în linie dreaptă, iar spre V. pe la colțul Viilor-luĭ-Ștefănuță și până la Capul-Codruluĭ despre Măceșul-de-Sus.

Limita linieĭ de S. este o linie dreaptă, trasă de la Măgura-luĭ-Scarlat, trece prin delimitările Gîngiovenilor și a Comoștenilor, trece apa Jiuluĭ și ajunge la Drigul-Pisculuĭ, despre domeniul Coroaneĭ Sadova.

Limita linieĭ de E. începe de la movila Drigul-Pisculuĭ, trece prin Balta-Puruluĭ, Poiana-luĭ-Drăgilă și în ondulațiunĭ ajunge iară la apa Jiuluĭ despre domeniul Coroaneĭ, Sadova.

Terenul com. este șes, prezintînd o movilă aproape de hotarul către com. Măceșul-d.-s., care se numește Găunoasa. Terenul este compus din pămînt negru cu puțin nisip dar productiv, spre deosebire de localitățile de pe malul stîng al Jiuluĭ, care sunt compuse numaĭ din nisip și argilă.

Este udată de Jiul cu îndreptarea de N.-S., avînd în dreptul com. vad pentru luntre. Fîntînĭ: Fîntîna Bălciuluĭ la nor-

www.dacoromanica.ro

dul com., făcută de locuitorĭ pe la anul 1882. Fîntîna-Găvanul la N.-V. de com., făcută la anul 1813 de un medelnicer; s'a prefăcut şi s'a schimbat din loc de către locuitorĭ la anul 1853; poartă numele de la o mică vîlcea în care se află. Fîntîna La-Crivianu, la V. de com., făcută la 1813 de unul Crivă. Fîntîna Stanuţuluĭ, la N. - V. de comună; această fîntînă se află situată la hotarul moşieĭ Gîngiova, către com. Măceşul-d.-s. Fîntîna-Mireĭ, situată la N.-V de com., făcută la 1819, de unul Mirea Petru. Fîntîna Ninul, la N. de com., aproape de hotarul către com. Greceşti, făcută la anul 1887. Fîntîna-Viilor, făcută la anul 1864.

In vechime com. se numea Gîngiova, iar cătunul său se numea Bănăneţi. Pe la anul 1850 s'a alipit cătunul Gîngiova, care purta numele com. la căt. Bănăneţi şi locuitoriĭ aŭ trecut cu averile lor în căt. Bănăneţi. Numele com. a rămas tot Gîngiova. Căt. Bănăneţi s'a despărţit, pierzîndu-şĭ numirea.

In căt. Bănăneţi era şi biserica şi primăria, de aceea locuitorilor le-a venit maĭ uşor a se strămuta acolo.

In Gîngiova se află o biserică fondată de locuitoriĭ com, la anul 1845 şi care s'a terminat la anul 1846, Oct. 26, pe locul alteĭ biserică ce era făcută din pămînt bătut. In tindă se vede următoarea inscripţiune:

Această sfîntă şi dumnezeească biserică, cu hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ, s'a făcut din temelie la anul 1845 şi s'a zugrăvit la 26 Oct. 1846, cu cheltuiala şi osteneala satuluĭ Gîngiova, cu toţĭ de obşte, iar la anul 1847 s'a zidit cmvonul prin indemnul şi osteneala a tot satul Gîngiova şi s'a zugrăvit cu toată podoaba la anul 1858. Oct. 17, iar la anul 1890, August 30, s'a zugrăvit din noŭ cu cheltuiala enoriaşilor ctitorĭ, din Gîngiova şi din alte sate învecinate.

In com. sunt două şcolĭ, una de băeţĭ ce funcţionează din 1838 şi alta de fete. Şcoala de băeţĭ a fost frecuentată în 1892—93 de 132 băeţĭ, iar cea de fete de 31 de fete.

Ştiŭ carte 212 bărbaţĭ şi 12 femeĭ.

Populaţia com. se urcă la 2149 suflete: 1128 bărbaţĭ şi 1007 femeĭ. Străinĭ sunt 14.

După legea rurală din 1864, sunt 234 locuitorĭ împămînteniţĭ; iar după legea din 1879 sunt 36 însurăţeĭ pe domeniul Coroaneĭ Sadova.

Case sunt 193; bordee, 285.

Suprafaţa teritoriuluĭ com. este de 1936 pog., din carĭ 137 pog. vatra satuluĭ, 1589 pog. pămînt arabil, 2210 pog. vie.

Moşia se numeşte Gîngiova cu trupurile Comoşteni şi Gighera; aparţine Aşezămintelor Brîncoveneştĭ. Are o întindere de aproape 2770 pog. arabile, care dă un venit de 12000 leĭ. Pădurea, tot a Aşezămintelor Brîncoveneştĭ, este în întindere de 300 hect. şi se întinde de-a lungul com. Gîngiova şi Comoşteni, la E. lor şi pe ţărmul stîng al Jiuluĭ; este compusă din: arţar, frasin, jugastru, ulm şi stejar; acesta din urmă predominînd.

Viile aparţin locuitorilor com. Gîngiova împroprietăriţĭ la 1864; produc vin roşu şi aŭ o întindere de 210 pog.

In com. este o moară de aburĭ ce aparţine arendaşuluĭ. Un atelier de tîmplărie e ataşat la şcoala de băeţĭ din com.

Pe moşia Gîngiova sunt stîne.

Meseriaşĭ sunt: un dogar, 2 cojocarĭ, 1 cizmar, 2 fierarĭ, 1 ţiglar, 1 lemnar şi un brutar.

Com. are zile de tîrg la 23 Aprilie şi la 15 August; bîlciurile se fac pe locul numit Răzeşiţa.

Transportul se face cu carele şi căruţele pe calea com. Gîngiova-Comosteni. Drumul, din spre Craiova este până la Segărcea împĭetrit numaĭ în interiorul comunelor prin care trece; de la Segărcea până la Craiova este şosea.

Comerciul se face de 38 persoane.

Contribuabilĭ sunt 543.

Venitul com. pe exerciţiul 1893—94 a fost de 6928.71 leĭ, iar cheltuelile de 6458.63 leĭ.

Sunt 500 vite marĭ cornute, 40 oĭ şi 48 caĭ.

Gîngiova, *sat*, jud. Dolj, pl. Balta, com. Gîngiova, grămadă, cu reşedinţa primărieĭ.

Gîngiova cu trupurile **Gighera** şi **Comoşteni**, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Balta, com. Gîngiova, în întindere de aproape 12000 hect. Aparţine Aşezămintelor Brîncoveneştĭ.

Gîngiova, *pădure*, a statuluĭ, situată pe teritoriul com. cu acelaşĭ nume, pl. Balta, jud. Dolj. Are o întindere de 422 hect. 1420 m. p.

Gîngiova, *insulă*, jud. Dolj, pl. Balta, com. Gîngiova, formată de Jiŭ.

Gînsacul, *vale*, spre N. de satul Potodinul, pl. Ocolul, jud. Romanaţi, între Tesluiul şi Olteţul; e străbătut de şoseaua şi linia ferată Corabia-R.-Vîlcea; aci se află conacul Jienilor şi pădurea Bistriţa.

Gîrbaciul, *sat*, face parte din com. rur. Poborul, pl. Vedea-d.-j., jud. Olt. Are o populaţiune de 80 locuitorĭ. Aci e o biserică de lemn, făcută la anul 1810.

Gîrbaciuluĭ (Valea-), saŭ **Bur-**

www.dacoromanica.ro

naia, *vale,* în jud. Teleorman, pl. Tîrgului, pe moşia Ciurari. Gura acesteĭ văĭ este în valea Tinoasa.

Intre com. Butculeşti şi căt. Sîrbi-Sfinţeşti, apele ce curg prin această vale se împreună cu ale pirîului Tinoasa formînd heleşteul de la S.-E. Butculeştilor.

Măgura-Gîrbaciului şĭ-a luat numirea de la această vale.

Gîrbaciului (Valea-), *vale,* la S. com. Şerbăneşti, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea, care se varsă în rîul Otăsăul, tot în raionul acesteĭ com.

Gîrbeni, *sat,* pe moşia cu acelaşĭ nume, com. Havîrna, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ. Are 43 familiĭ, saŭ 168 suflete.

Proprietatea moşieĭ este a d-luĭ Dumitru Botez. Săteniĭ împroprietăriţi aŭ 56 hect., 88 ariĭ pămînt; iar proprietarul moşieĭ are 472 hect. 62 ar. cîmp.

Drumurĭ principale sunt: acel de la Dorohoiŭ la Rădăuţi şi la Darabani şi acel de la Săveni.

Hotarele cu: Tătărăşeni, Mileanca, Ghitcăuţi, Hudeşti, Concşti şi Havîrna.

Gîrbeşti, *com. rur.,* în partea de N.-V. a pl. Fundurile, jud. Vasluiŭ, la 61 kil. de oraşul Vasluiŭ, şi la 23 kil. de Negreşti, reşedinţa pl., situată pe valea şi dealurile din dreapta şi din stînga pîrîului Şacovăţul.

E formată din satele: Gîrbeşti, Poiana-d.-s., şi Palanca, numit şi Runcul, pe o suprafaţă de 3600 hect., din carĭ 1887 hect. pădure, 1713 hect. pămînt cultivabil şi 17 hect. vie, cu populaţie de 251 familiĭ, saŭ 1221 suflete, din carĭ 22 suflete Evreĭ.

Are 2 bisericĭ, cu 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; 2 morĭ cu vaporĭ; o velniţă; 2 crîşme. Comerciul se face de 10 persoane.

Vite sunt: 614 vite marĭ cornute, 420 oĭ, 162 capre, 103 caĭ şi 270 rîmătorĭ.

Budgetul com. are la venitурĭ 2310 leĭ, 50 banĭ şi la cheltueli 2232 leĭ, 26 banĭ.

Sunt 198 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 71 pluguri şi 100 stupĭ de albine.

Gîrbeşti, *sat,* situat pe coasta de deal în dreapta pîrîului Sicna, în partea de S. a com. Zlătunoaia, pl. Meletinul, jud. Botoşani, cu o întindere de 160 hect., pămînt al locuitorilor, şi o populaţie de 56 familiĭ, saŭ 212 suflete, din carĭ 67 contribuabilĭ.

Numărul vitelor: 60 boĭ şi vacĭ, 8 caĭ, 250 oĭ, şi 40 porcĭ. Locuitoriĭ posedă 30 stupĭ cu albine.

Gîrbeşti, *sat,* în partea de N. a com. Ţibăneşti, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ, situat pe coasta dealuluĭ Gîrbeşti. Se numea în vechime Gîrbeşti-luĭ-Costin, după numele proprietaruluĭ.

Are o suprafaţă de 23 hect. şi o populaţie de 37 familiĭ, saŭ 147 suflete, din carĭ 3 familiĭ, saŭ 21 suflete, Ţiganĭ.

Vite sunt: 840 vite marĭ cornute, 25 caĭ, 52 oĭ şi 35 porcĭ.

Gîrbeşti, *sat,* în partea de S. a com. Gîrbeşti, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ, situat pe coasta de E. a dealuluĭ cu acelaşĭ nume, pe o întindere de 866 hect., din care cea maĭ mare parte pădure. Are o populaţie de 141 familiĭ, saŭ 660 suflete.

Este reşedinţa comuneĭ; are o biserică zidită la 1854, cu 1 preot şi 1 cîntăreţ; o moară cu vaporĭ, o velniţă.

Prin marginea de E. a satuluĭ curg pîraiele Veja şi Şacovăţul.

Numărul vitelor e de 900: 316 vite marĭ cornute, 350 oĭ, 70 capre şi 170 rîmătorĭ.

Gîrbeşti, *deal,* ramificare a şiruluĭ de deal, ce vine de la N. din jud. Iaşi şi trece spre S. în com. Ţibăneşti, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ.

Pe coasta acestuĭ deal e aşezat satul Gîrbeşti, iar pe cul mea luĭ se află pădure.

Gîrboiul, *cătun,* al com. Nehoiaşul, jud. Buzăŭ, cu 100 locuitorĭ şi 23 case.

Gîrbova (Călugăriĭ-), *altă numire a moşieĭ* Cîlnăul şi Gîrbovi, din com. Zilişteanca, jud. Buzăŭ.

Gîrbova, *munte,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Chiojdeni, se desface din dealul Chiojdenilor; brăzdează partea de apus a comuneĭ; e acoperit cu pădurĭ şi cu păşunĭ.

Gîrbova, *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., com. Tîmboeşti; se desface din dealul Trăistenilor; brăzdează partea de V. a comuneĭ; e acoperit cu numeroase pădurĭ.

Gîrbova, *munte,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Jitia; se desface din culmea Laculuĭ; brăzdează partea de N. a comuneĭ şi căt. Andreaşi, la S.; este acoperit cu pădurĭ.

Gîrbova, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Jitia; izvoreşte din muntele Gîrbova; udă N. comuneĭ şi merge de se varsă în rîul Milcov, pe dreapta luĭ.

Gîrbovanul, *sat,* jud. Bacăŭ, pl.

www.dacoromanica.ro

Trotuşul, al com. Bogdana, situat pe pîrîul Gîrbovanul, la o depărtare de 4100 m. de satul Bogdana (şcoala). Aci se află o biserică ortodoxă, zidită de mai mult de un veac şi care s'a reparat la 1817, August 10, de răposatul preot Const. Epure. Are 1 cîntăreţ şi este deservită de preotul de la biserica din satul Bogdana. Cîrciumi sunt 3.

Capi de familie sunt 72, suflete, 204.

Animale se numără: 11 cai, 235 vite mari cornute, 5 porci şi 45 capre.

Aci se află cunoscutul pod Gîrbovanul.

Gîrbovanul, *pădure*, jud. Bacău, pl. Trotuşul, com. Bogdana; are 359 hect.

Gîrbovanul, *pîrîu*, jud. Bacău, pl. Trotuşul, care trece prin comunele Bogdana şi Căiuţul şi se varsă d'a dreapta Trotuşului.

Gîrbovanul, sau **Podul-lui-Ştefan**, *pod*, jud. Bacău, pl. Trotuşul, com. Bogdana, pe pîrîul Gîrbovanul, al căei judeţene Adjud-Oneşti-Ocna. Legenda spune că podul acesta ar fi fost făcut de Ştefan-cel-Mare. Stricîndu-se cu vremea, el a fost restaurat de Mihaiu Sturdza, Domnul Moldovei.

Gîrbovăţul, *com. rur.* şi *sat*, în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-s., la 24 kil. de oraşul Turnul-Severin şi la 14 kil. de com. rur. Malovăţul. Se numeşte şi Gîrbovăţul-d.-s. Este situat pe vale şi formează com. cu cătunul Ştiicani. Are 650 suflete, din cari 101 contrib.; 114 case.

Locuitorii posedă: 14 pluguri, 32 care cu boi, 3 căruţe cu cai; 62 stupi.

Are o biserică, cu un preot şi 2 cîntăreţi.

Prin com. trece o şosea comunală, care o leagă cu şoseaua Căzăneşti-Ciovîrnăşani-Turnul-Severin.

Budgetul comunei este la venituri de 1409 lei, iar la cheltueli de 834 lei.

Numărul vitelor este de 1006: 380 vite mari cornute, 8 cai, 300 oi şi 318 rîmători.

Gîrbovăţul, *sat*, în jud. Tutova, pl. Corodul, com. Ghidigeni, spre S.-E. de satul Ghidigeni.

In Gura-Gîrbovăţului, Tîlpăul şi Gîrbovăţul sunt 288 loc. şi 124 case. E numit şi Gîrbovăţul-d.-s.

Gîrbovăţul, *pîrîu*, izvoreşte din com. Dagîţa, jud. Roman; udă toată partea de V. a comunei Dumeşti, pl. Funduri, jud. Vasluiu, începînd de la N. şi până mai sus de locul numit Moara-Gînduleşei, unde se varsă în rîul Bîrlad, după ce primeşte de afluenţi pîraiele: Ţibăneşti şi Armăşeni, care ambele curg de la N. spre S.-V.

Gîrbovăţul, *pîrîu*, în jud. Tutova, pl. Corodul, curge prin com. Ghidigeni şi se varsă în rîul Bîrlad de a stînga, curgînd de la E. la V.

Gîrbovăţul, *pîrîu*, în jud. Tecuciu, pl. Nicoreşti, com. Negrileşti; udă comuna în partea de N.

Gîrbovăţul-de-Sus. Vezi Gîrbovăţul, sat, în jud. Tutova şi Gîrbovăţul, com. rur., în jud. Mehedinţi.

Gîrbovi, *com. rur.*, în jud. Ialomiţa, pl. Cîmpul, situată în nordul plăşei, spre V. de comuna Grindul.

Teritoriul comunei are o suprafaţă de 3067 hect. şi coprinde patru moşii: Apostolocheanca, numită şi Cotorca-Mică, cu 1011 hectare, proprietatea statului, foastă pendinte de mănăstirea Slobozia, care a fost arendată pe periodul 1888—93 cu 30000 lei, iar pe periodul 1893—98, fără 800 hect. parcelate a se vinde în loturi la locuitori, cu suma de 5050 lei; Cotorca, cu 56 hect., proprietatea statului, aparţinînd înainte de secularizare mănăstirei Znagovul şi care a fost arendată pe periodul 1887—1897 cu suma de 650 lei; Gîrbovi, cu 900 hect., proprietate particulară, şi Bozianca, cu 1100 hect.

După legea rurală din 1864, s'au împroprietărit 285 locuitori.

Comuna se compune din satele: Gîrbovi şi Bozianca, cu reşedinţa primăriei şi a judecătoriei comunale în satul Gîrbovi.

Populaţiunea comunei este de 660 familii, sau 2659 suflete: 1380 bărbaţi şi 1279 femei; 2642 Romîni, 15 Bulgari şi 2 Unguri; 2657 creştini ortodoxi şi 2 catolici; 765 agricultori, 18 meseriaşi, 20 comercianţi, 8 cu profesiuni libere, 15 muncitori şi 20 servitori. Ştiu carte 181 persoane.

Vite: 1345 cai, 1740 boi, 482 oi, 33 bivoli şi 2698 porci.

Venitul com. este de 7060 lei şi cheltuelile de 8060 lei.

Sunt trei şcoli: una mixtă în satul Bozianca; a doua de băeţi şi a treia de fete în satul Gîrbovi, frecuentate de 85 elevi şi 25 eleve, conduse de doi învăţători şi o învăţătoare; o biserică, deservită de 2 preoţi şi 2 dascăli.

Gîrbovi sau **Călugări**, *cătun*, al

www.dacoromanica.ro

com. Zilișteanca, jud. Buzău, format din însurățeĭ, cu 80 locuitorĭ, locuind în 18 case.

Gîrbovi, *sat*, în jud. Ialomița, pl. Cîmpul, pendinte de com. cu același nume, situat la nordul plășeĭ, în apropiere de jud. Buzău.

Acest sat s'a înființat pe la 1852 de locuitoriĭ fugiți din satul Cotorca, pentru că acest sat, fiind pe drumul mare pe pe care în acel timp treceaŭ armatele rușeștĭ și turcești și fiind expus la dese prădărĭ, locuitoriĭ s'aŭ așezat spre N. într'o pădure, unde s'a format actualul sat.

Populațiunea satuluĭ se compune din 498 familiĭ de Romînĭ, 15 familiĭ de Țiganĭ, 4 familiĭ de Bulgarĭ și 10 familiĭ de Ungurĭ.

Are două școlĭ: una de băeți și una de fete, conduse de un învățător și o învățătoare; o biserică, deservită de 3 preoți și 2 dascălĭ.

Vite sunt: 1281 caĭ, 1605 boĭ, 232 oĭ, 33 bivolĭ și 2505 porcĭ.

Gîrbovul, *com. rur.*, jud. Gorj, pl. Jiul, în partea de N. a comuneĭ Murgești, situată pe loc șes și lîngă poalele lanțuluĭ de înălțimĭ Culmea-Jiuluĭ-din-dreapta. Se compune din cătunele: Gîrbovul și Valea-Vieĭ.

Are o suprafață de 1180 hect. pădure, 647 hect. loc de cultură, fînețe și pășune ale proprietățiĭ, iar 338 hect. ale locuitorilor, cu 10 hect. viĭ și 45 hect. prunĭ.

Are o populație de 137 familiĭ, saŭ 532 suflete, din care 8 familiĭ cu 30 suflete Țiganĭ. Sunt 135 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 30 pluguri, 90 care cu boĭ, 3 căruțe cu caĭ; 45 stupĭ cu albine; 390 vite marĭ cornute, 22 caĭ, 449 oĭ, 227 capre și 268 rîmătorĭ.

Venitul comuneĭ este de leĭ 1500, banĭ 30, iar cheltuelile sunt de leĭ 1385, banĭ 32.

Comuna este udată de Jiŭ.

Căile de comunicație sunt: șoseaua vecinală care o pune în comunicație la N. cu Strîmba, iar la S. cu Murgești.

In comună se găsesc: 4 puțurĭ; 5 fîntînĭ.

Comuna are 2 biserică, deservite de 1 preot și 2 cîntăreți.

Gîrbovul, *cătun* de reședință, al com. cu același nume, jud. Gorj.

Suprafața este de 885 hect., din carĭ 140 hect. pădure și 450 hect. loc de cultură, fînețe și pășune, proprietate a d-luĭ Nicolae Romanescu, iar 265 hect. ale locuitorilor, cu 5 hect. viĭ și 25 hect. prunĭ.

Are o populație de 75 familiĭ, saŭ 286 suflete Romînĭ și 6 familiĭ, cu 25 suflete Țiganĭ. Sunt 74 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 25 pluguri, 50 care cu boĭ, 2 căruțe cu caĭ; 30 stupĭ; 203 vite marĭ cornute, 11 caĭ, 245 oĭ și 68 rîmătorĭ.

In cât. sunt: 3 puțurĭ; 2 fîntînĭ; 1 cîrciumă.

Are o biserică de zid, făcută de Ștefan Frumușeanu la anul 1850 și deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Gîrbovul, *deal*, în com. rur. Cleanovul, pl. Dumbrava, jud. Mehedinți.

Gîrceni, *com. rur.*, în partea de N. a pl. Racova, jud. Vasluiŭ, la 38 kil. de orașul Vasluiŭ și la 5 kil. de Pungești, reședința pl. E înconjurată de toate părțile cu dealurĭ, acoperite cu pădurĭ, avînd satele așezate pe culmĭ și văĭ.

Este formată din satele: Gîrceni, Racova, Racovița, Scaunele, Schitul-Mălinești, Slobozia și Trohan, pe o întindere cam de 3772 hect., din carĭ 303 hect. pădure și 1566 hect., loc de cultură, fînaț, imaș, ale proprietățeĭ și 1903 hect. cu 364 hect. viĭ, ale locuitorilor. Are o populație de 754 familiĭ, saŭ 2355 suflete.

Locuitoriĭ sunt parte răzeșĭ vechĭ și parte foștĭ clăcașĭ.

Are 4 biserică, deservite de 3 preoți și 6 cîntăreți; o școală; 4 cîrciumĭ.

Comerciul se face de 4 persoane.

Numărul vitelor e de 1496: 620 vite marĭ cornute, 341 oĭ, 104 caĭ, 99 capre și 332 rîmătorĭ.

Budgetul com. este de 2134 leĭ la venițurĭ și de 2109 leĭ, 65 banĭ, la cheltuelĭ.

Sunt 235 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 67 pluguri; 89 care cu boĭ; 12 căruțe cu caĭ; 153 stupĭ.

Gîrceni, *com. rur.* și *sat*, jud. Vasluiŭ. Satul se află în partea de E. a com., așezată pe valea și coastele dealurilor; Cucul și Dealul-Satuluĭ pe o întindere de 1727 hect., din carĭ 643 hect. pădure și 217 hect. loc de cultură, fînaț și imaș ale proprietățeĭ, și 867 hect. ale locuitorilor, cu o populație de 210 familiĭ, saŭ 1215 suflete.

Locuitoriĭ acestuĭ sat sunt răzeșĭ vechĭ, carĭ aŭ pe proprietățile lor viĭ și livezĭ frumoase.

De acest sat se ține un mic cât numit Ocia, aĭ căreĭ locuitorĭ sunt neîmproprietăriți.

Are o școală, înființată în anul 1867, frecuentată de 44 elevĭ; o biserică, deservită de 2 preoți și 3 eclesiarhĭ, făcută la 1827, din lemn de stejar și alta

www.dacoromanica.ro

numită Schitul-Mălinești pe culmea dealuluĭ Cucul, în hotarul despre com. Băcești din jud. Roman, făcută tot din lemn de stejar la 1826, de către locuitoriĭ răzeșĭ; carĭ aŭ înzestrat-o cu pămînturĭ. Avea maĭ multe chiliĭ locuite de 40 călugărĭ, cu un egumen; astă-zĭ are un preot, care îngrijește de biserică.

Sunt 2 cîrciumĭ.

Vite: 152 vite marĭ cornute, 221 oĭ, 60 capre, 24 caĭ și 134 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 20 pluguri, 30 care cu boĭ, 3 căruțe cu caĭ; 60 stupĭ.

Gîrceni, *deal*, în partea de N.-V. a com. Pungești, pl. Racova, jud. Vasluiŭ; desparte această com. de com. Gîrceni.

Gîrcina, *com. rur.*, situată în centrul plășeĭ Piatra-Muntele, jud. Neamțu, pe toată întinderea văeĭ Cuejdiul.

Privind din relief, forma terenurilor acesteĭ comune, ni se reprezintă sub o figură geometrică foarte regulată: la N. ramura Muncelul (în prelungirea ramureĭ Biserica, din com. Buhalnița), se întinde în direcțiune de V.-E., perpendiculară pe cele două laturĭ care formează limitele despre E. și V. a com., și anume la E., ramura dealurilor Cuejdiul și Balaurul, iar la V. Cozla, Bistrița, Viișoara, ast-fel că dacă am trage o linie dusă din ultimele extremităților despre S.-E. ale dealuluĭ Balaurul (saŭ maĭ bine zis a dealuluĭ Ciriteĭ), la piscul Cozla, atunci tot terenul com. Gîrcina ar fi coprins într'un enorm trapez regulat plecat spre E.-S. Prin ramura Muncelul, com. Gîrcina se desparte la N. de com. Crăcăoani; prin ramurile Cuejdiul și Balaurul se desparte de com. Dobreni; prin dealurile Balaurul și Ciriteĭ, de com. Căciulești; la S., prin limite naturale, se desparte de com. Doamna și Piatra; iar la V., prin ramura Cozla, se desparte de com. Piatra, Doamna, și prin prelungirea ramureĭ Bistrițeĭ, Viișoareĭ (cu ramura Cozleĭ), de com. Pîngărați și Buhalnița.

Aci se găsesc mine de saregemă. Această sare vînătă, în ocnă, de 200 de anĭ, lucrată pănă la cea maĭ mare adîncime de 45 stînjenĭ și în lungime de 500, fără plan și regulă, formează un strat de sare neîntrecurmat, compact, de o lățime de 80 stînjenĭ și de a adîncime și lungime încă necercetată și se găsește într'o formație de straturĭ de humă, nisip, mergelșifer și bitumen feros, toate de o grosime de 11—13 stînjenĭ; sarea acestuĭ strat se deosebește prin o vîrtoșime și trăinicie extra-ordinară, fiind-că coprinde prea puțină apă, cristalizație mică, compactă, maĭ ales că părțile pămîntoase sunt maĭ mult himic, de cît mecanic, unite cu sarea.

Este formată din satele: Gîrcina, Cuejdiul, Dărmănești și Ciriteĭ, cu o populație de 334 familiĭ, saŭ 1755 suflete, din carĭ: 839 bărbațĭ, 858 femeĭ; 945 necăsătoriți, 584 căsătoriți, 122 văduvĭ, 8 divorțațĭ; știŭ carte 82 persoane.

Dintre locuitoriĭ împroprietăriți în 1864, sunt astăzĭ: 161 carĭ trăesc și-și stăpînesc înși-și locurile lor, 47 ca urmași; 8 locurĭ aŭ fost părăsite și se stăpănesc de către alțiĭ; sunt 51 loc., carĭ de și cultivatorĭ de pămînt și însurațĭ, n'aŭ nicĭ un fel de împroprietărire.

Imașul are o întindere de 78 hect.

Are: 4 bisericĭ, dintre carĭ 2 în ruină, deservite de 2 preoțĭ și 4 eclesiarhĭ, plătițĭ din fondurile comunale cu 700 leĭ; o școală, condusă de un învățător plătit de stat; o fabrică de spirt, 1 pietrărie; 5 rotarĭ; 4 fierarĭ; 3 morĭ de apă, dintre care una cu 2 pietre; 7 cîrciumĭ.

Budgetul com. e de 8519 leĭ la venitурĭ și 7219 leĭ la cheltuelĭ.

Comunicația cu satele vecine se face prin șoseaua județeană Piatra-Neamțu; printr'un drum, care începe din precedentul (kil. 2—3) și duce la satul Gîrcina, iar de aci pe valea Cuejdiuluĭ în sus; printr'un drum comunal la satul Cuejdiul.

Gîrcina, *sat*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, reședința com. Gîrcina, situat pe valea pîrîuluĭ Cuejdiul și a pîrîiașuluĭ cu acelașĭ nume, la 5 kil. 700 m. departe de orașul Piatra.

Impreună cu satul Cuejdiul, are o populație de 249 familiĭ, saŭ 1326 suflete, din carĭ: 649 bărbațĭ, 676 femeĭ, 762 necăsătoriți, 439 căsătoriți, 79 văduvĭ, 7 divorțațĭ. Știŭ carte 46.

Are: 2 bisericĭ, 3 morĭ de apă și, în apropiere, cariere de piatră.

Aci a fost locul natal al decedatuluĭ Episcop de Roman, membru al Aademieĭ Romîne, Melchisedec.

Gîrcina, *schit*, în satul cu acelașĭ nume, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu; înainte a fost locuit de călugărițe; acuma este biserică de mir.

Gîrcina, *pîrîŭ*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Gîrcina, izvorește din dealul numit Corlatele, ramura Cuejdiul; se varsă pe partea dreaptă a pîrîuluĭ Cuejdiul.

www.dacoromanica.ro

Gîrcina. Vezĭ Varniţa, pîrîŭ, com. Gîrceni, pl. Racova, jud. Vasluiŭ.

Gîrcina, *pîrîŭ,* izvoreşte din dealul Gîrcenilor, despre Nordul com. Pungeşti, pl. Racova, jud. Vasluiŭ, curge spre E. şi, maĭ în jos de Pungeşti, se varsă în pîrîul Racova.

Gîrcina saŭ **Tătăruşul,** *moşie* a statuluĭ, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Gîrcina, arendată anual cu 13410 leĭ. A fost pendinte de mănăstirea Bistriţa.

Gîrcovul, *com. rur.,* pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanaţi, formată din satul cu acelaşĭ nume, situat în Valea-Seacă, lîngă Dunăre, la 9 kil. spre E. de Corabia şi la 42 kil. de Caracal. Altitudinea terenuluĭ d'asupra nivelului mărĭĭ este de 52 m.

Are o populaţie de 248 familiĭ, saŭ 1113 suflete: 563 bărbaţĭ şi 550 femeĭ; 592 căsătoriţĭ, 6911 necăsătoriţĭ.

Ştiŭ carte 15 persoane.

Sunt 171 contribuabilĭ.

Budgetul comuneĭ este de 1739 leĭ la venitурĭ şi de 1723 leĭ la cheltuelĭ.

Vite marĭ sunt 547, vite micĭ, 700 şi porcĭ, 700.

Are 4 stabilimente comerciale; o şcoală primară de gr. al II-lea cu un învăţător, frecuentată de 18 elevĭ; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae (1869), deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Pe teritoriul comuneĭ se află balta Mozolea; nişte ruine antice şi măgurele: Titiri, Măgura-Verde, a-Ciolaculuĭ, a-Tigăĭ, a-Ţiganuluĭ, etc. Aci, la 1848, maĭ multe sute de ţăranĭ armaţĭ cu coase, topoare şi securĭ, aşteptaŭ, cu preoţiĭ în frunte, tabăra de la Izlaz care proclamase constituţia şi trecea spre Caracal.

Gîrcovul, *insulă,* în Dunăre, în faţa satuluĭ cu acelaşĭ nume din jud. Romanaţi, compusă din 4 bucăţĭ.

Gîrcovul, *moşie* a statuluĭ, în jud. Romanaţi, arendată anual cu 21850 leĭ.

Gîrdoaia, *cătun,* în jud. Mehedinţi; pl. Motrul-d.-s.; ţine de com. rur. Floreşti; are 50 case.

Gîrdomanul, *munte,* în judeţul Mehedinţi, plaiul Cloşani, com. rur. Orzeşti, acoperit cu brazĭ şi poiană pentru păşunarea vitelor în timpul verĭ.

Gîrdomanul, *poală,* din care izvoreşte de odată rîul Cerna, jud. Mehedinţi; este drum de mers călare pănă la sorgintea Cerneĭ, cu o poziţie frumoasă.

Gîrla, *cătun,* al com. Boziorul, jud. Buzăŭ, cu 100 locuitorĭ şi 26 case.

Gîrla, *insulă,* în Dunăre, în dreptul com. rur. Pristolul, pl. Cîmpul, jud. Mehedinţi.

Gîrla, *trup* din domeniul statuluĭ Turnul, jud. Teleorman, situat peste rîul Olt, la gura acestuĭ rîŭ, în jud. Romanaţi. De şi face parte din jud. Romanaţi, dar locuitorĭĭ din com. Măgurele, Flămînda şi Traian din judeţul Teleorman îşĭ fac munca, după învoelile cu arendaşĭ, pe această moşie.

Gîrla, *pichet de graniţă,* pe marginea Dunăreĭ, în pl. Cîmpul, jud. Mehedinţi.

Gîrla, *pichet de graniţă,* judeţul Romanaţi, tocmaĭ la vărsarea Oltuluĭ în Dunăre, în dreptul gureĭ rîuluĭ Osmul, din Bulgaria.

Gîrla-luĭ-Bran, *gîrlă,* în judeţul Teleorman, com. Vînători, la S. E formată din izvoarele dealurilor ce mărginesc această comună. Se scurge în baltă maĭ la vale de com. Vînători şi de aci merge de se împreună cu apa Călmăţuiuluĭ, avînd însă un curent deosebit, care se observă maĭ ales cînd apele sunt scăzute.

Gîrla-Mare, *com. rur.* şi *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Cîmpul, la distanţă de 55 kil. de oraşul Turnul-Severin şi la 32 kil. de Vînjul-Mare, situată pe marginea Dunăreĭ, pe o poziţiune ridicată; satul formează com. cu cătt. Atîrnaţi, avînd 2480 locuitorĭ, din carĭ 360 contribuabilĭ, şi 450 case.

Locuitorĭĭ posedă: 110 pluguri, 240 care cu boĭ şi 40 căruţe cu caĭ.

Prin aceeastă comună trece şoseaua Gruia-Gîrla-Mare-Salcea.

Are o biserică, cu 2 preoţĭ şi 3 cîntăreţĭ; o şcoală, condusă de 1 învăţător, frecuentată de 30 elevĭ şi 5 eleve; 8 cîrciumĭ; 3 prăvălĭĭ, în care se vînd diferite lucruri mărunte.

Budgetul comuneĭ coprinde la venitурĭ suma de 14194 leĭ, iar la cheltuelĭ suma de 4049 leĭ.

Numărul vitelor în această com. este de 4210: 1440 vite marĭ cornute, 1600 oĭ, 110 caĭ şi 1060 rîmătorĭ.

Pe teritoriul Gîrleĭ-Marĭ sunt 15 izvoare cu apă; tot aci se află şi şchela Gîrla-Mare, pentru încărcatul cerealelor.

E udată de 2 pîrae: Eruga-Morĭĭ, ce se scurge dintr'un zăton, format din apa fîntînelor şi Gîrloaca, ce se formează tot

www.dacoromanica.ro

din izvoare de la fîntînĭ, carĭ în curgerea lor, se întîlnesc în apropiere de vărsarea lor în Dunăre. Pe acest din urmă pîrîŭ se află 7 morĭ.

Sunt cariere de piatră bună pentru construcţiune, care se scoate de locuitorĭ şi se vinde cu stînjenul.

Ca parte istorică, Gîrla-Mare este însemnată, pentru-că în timpul războiuluĭ Ruso-Turc din 1853—54, pe turla bisericeĭ din această comună a fost arborat de Niţu Magheru, Grigore Iovan şi I. Apoloniu, emigraţĭ Romînĭ, steagul tricolor, îndemnînd poporul a se rescula şi împotriva Ruşilor, fiind ajutaţĭ de Pîrvu Pîrvulescu şi Gh. Scurtulescu, carĭ se găseaŭ în capul grănicerilor resculaţĭ.

Nu maĭ puţin Gîrla-Mare a jucat rol şi în timpul războiuluĭ Romîno-Ruso-Turc din 1877—78, căcĭ, în dreptul acestuĭ sat, Turcĭĭ ascunseseră 150 bărcĭ şi 1 vapor, concentrînd şi armată, spre a face o trecere în Romînia prin acest loc; dar colonelul Vlădescu, actualmente general şi fost Ministru de războiŭ, fiind însărcinat să distrugă acele vase a pus pe fugă pe Turcĭ.

Sunt împrejurul Atîrnaţilor ruine vechĭ.

Gîrla-Mare, *gîrlă*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Văcăreni; este o ramificaţie a gîrleĭ Lăţimea (ce porneşte din balta Lăţimea); merge întîiŭ spre E., o ia apoĭ spre S., într'o direcţie generală de la N.-V. spre S.-E., trecînd prin grindul Ciupitoaia; se lărgeşte şi se strîmtează pe rînd, formînd bălţĭ în drumul săŭ; trece pe lîngă satele Gărvan şi Văcăreni, şi, după un curs de 14 kil., tot prin stuf, se varsă în gîrla Ciulineţul, pe dreapta, udînd ast-fel partea nordică a plăşeĭ şi pe cea răsăriteană a comuneĭ.

Gîrla-Mare, *pichet de graniţă*, pe marginea Dunăreĭ, pl. Cîmpul, jud. Mehedinţi.

Gîrla-Mare, *gîrlă*, în jud. Vlaşca, com. Arsache, pe proprietatea Parapani; vine din proprietăţile Găojani, Pîetrişul şi Pîetroşani, se împreună cu apele: Vedea, Teleormanul şi Călmăţuiul şi dă în Dunăre.

Gîrla-Mică, *sat*, în jud. Mehedinţi, com. rur. Vatra.

Gîrla-Morii, *pîrîŭ*, jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-s., care şerpueşte pe teritoriul com. Valea-luĭ-Ion, Blăgeşti şi Buda, trecînd pe la nordul lor, paralel cu Bistriţa, cu care se uneşte aproape de podul Lespezi, după ce s'a încărcat cu apele pîrîiaşelor Dragova, Pîrîul-luĭ-Vrabie şi Pîrîul-Ţiganilor.

Gîrla-Morii, *pîrîŭ*, format din pîraele Hurmuzul şi Fundătura, din com. Stolniceni, jud. Suceava; formează iazurile din sat şi din ţarină.

Gîrla - Morilor, *gîrlă*, judeţul Putna, din stînga rîuluĭ Putna, începe la Vităneşti, trece prin satele: Ţifăneşti, Oleşeşti, Bătineşti, Bizigheşti, Mărăşeşti, Ciuşlea şi se varsă în Siretul, punînd în mişcare 16 morĭ de măcinat.

Gîrla - Morilor, *gîrlă*, în judeţul Putna, din dreapta rîuluĭ Putna, începe în com. Găgeşti, trece prin satele: Baloteşti, Căpoteşti, Ivăncesti, Făurei, Precistanul, Balta-Raţeĭ şi se varsă în Putna, punînd în mişcare 26 morĭ de măcinat.

Gîrla - Remnicilor, *gîrlă*, jud. Botoşani, izvoreşte din dealuĭ Deleni, curge pe moşia Băluşeni şi se varsă în Gîrla-luĭ-Boghian, com. Fîntînelele, pl. Siretul.

Gîrla - Săpată, *gîrlă*, izvoreşte din iazul Văduleţul, curge pe moşia Fîntînelele, pl. Siretul, jud. Botoşani, formînd în cursul săŭ maĭ multe bălţĭ adîncĭ, numite Bulboane.

Gîrla - Vlădicăĭ, *localitate izolată*, în jud. Fălciŭ, com. Stănileşti, pl. Mijlocul. Asupra numireĭ acesteĭ localităţĭ, într'o hotărnicie din anul 1575, se citează o mărturisire scrisă la 1754, păstrată de Inocentie, Episcopul de Huşi, în care se spune: «maĭ înainte de venirea Muscalilor celor de mult, cînd aŭ venit Petru-Impăratul, fiind sat mare pe moşia Cosieşti, în şesul Prutuluĭ, se numea numele satuluĭ Gîrla-Vlădicăĭ, şi pe numele satuluĭ îĭ zicea şi moşieĭ tot Gîrla-Vlădicăĭ, şi după venirea Muscalilor, pustiindu-se acel sat s'a numit şi Oţetoaia, pe numele uneĭ fîntînĭ, ce a fost făcută de un om Oţet, şi de la Petru Impărat şi până acum tot Oţetoaia s'a numit».

Astă-zĭ sub această numire de Gîrla-Vlădicăĭ, se numeşte de către locuitorĭ, o gîrlă de pe moşia Stănileşti, care împreună apa rîuluĭ Pruteţul cu Balta-Niculuĭ, făcută în acest scop, prin săpătura unuĭ şanţ prin care trece apa din Pruteţul la Baltă. Se zice că e făcută din ordinul unuĭ Vlădică de pe timpul pe cînd moşia se afla administrată de Episcopia

www.dacoromanica.ro

din Huși, pentru care s'a și numit Gîrla-Vlădicăĭ.

Sub ambele numirĭ, localitatea este aceeașĭ, cunoscută de ceĭ vechĭ ca sat, iară astăzĭ ca gîrlă, ne maĭ existînd satul.

Despre această localitate, pomenește și cronicarul N. Costin, în descrierea asupra războiuluĭ de la Stănilești din anul 1711. Iată cuvintele cronicaruluĭ:

«Și acest războiŭ a fost din jos de Gîrla-Vlădicăĭ. Acolo a eșit și Dumitrașcu-Vodă la harț cu Moldoveniĭ săĭ».

Din această descriere a cronicaruluĭ, că războiul a fost din jos de Gîrla - Vlădicăĭ unde a eșit și Dumitrașcu Cantemir la harț, ar rezulta că cuvîntul «din jos» arată o mică distanță de la locul Gîrla - Vlădicăĭ, pe cînd cronicarul Neculcea care a fost martor ocular al acestuĭ războiŭ, spune că Dumitrașcu-Cantemir, cu Moldoveniĭ săĭ, a eșit la harț în gura Pruteț-uluĭ la satul Lunca, ce se găsește la distanță de 10—15 kil. în jos de Stănilești. Prin urmare cuvîntul «din jos» însemnează toată distanța arătată de la Gîrla : Vlădicaĭ până la Gura-Pruteț-uluĭ, la satul Lunca, unde atuncĭ se afla și Impăratul Petru, cu obuzul luĭ la casa Banuluĭ.

Iată descrierea cronicaruluĭ Ioan Neculcea:

«Decĭ obuzul luĭ Ianoș general (care eșise înaintea Turcilor în jos la Gura-Sărățeĭ) întru acea noapte aŭ mers cu pace și aŭ sosit până în ziuă la obuzul Impăratuluĭ, în gura Pruteț-uluĭ casele Banuluĭ. Iară Turcii a doua zi Duminică dimineața în luna luĭ Iulie, 7 zile, veniaŭ carĭ cum puteaŭ în puterea cailor; atuncĭ aŭ scos Muscaliĭ afară din obuz vr'o 4000 de Muscalĭ maĭ jos pe lîngă balta Pruteț-uluĭ, ca treĭ patru pistrele de săgeată, și aŭ eșit și Moldoveniĭ în potriva celor 4000 de Muscaliĭ, alăturea maĭ despre cîmp și cu Dumitrașcu-Vodă și cu puținteĭ Donțĭ și Cazacĭ alăturea cu Muscaliĭ».

Din arătările ambilor cronicarĭ se lămurește că războiul a început maĭ în jos de satul Stănilești și Gîrla-Vlădicăĭ, tocmaĭ din Gura-Sărățeĭ, aproape de Fălciŭ, la o distanță de 20—25 kil. din Stănilești.

Iată și cele arătate de cronicarul N. Costin asupra primuluĭ loc de începerea lupteĭ:

«In luna luĭ Iuliŭ, 7 zile, Sîmbătă, veleat 7219, sosit-aŭ și Ianoș general cu toată oastea luĭ precum s'aŭ zis maĭ sus la Prut în Gura-Sărățeĭ, de ceastă parte de Prut, drept potriva poduluĭ ce-l făcuse Turcii și cum aŭ tăbărît în desară, iară Turcii și Tătariĭ aŭ și pripit de i-aŭ lovit în grabă și li-aŭ și apucat o sumă de caĭ, cu păzitorĭ cu tot; și așa toată noaptea li-aŭ dat nepărăsit războiŭ de toate părțile. Ce, neputînd suferi, i-aŭ căutat numaĭ a se da înapoĭ către aĭ săĭ apărîndu-se până la tabăra luĭ Șeremet».

Tabăra luĭ Seremet se afla în urmă cu Impăratul, la satul Lunca-Banuluĭ, la o distanță de 10—12 kil.

Ajuns Ianoș general aicea, urmărit de Turcĭ, s'a început o altă luptă la gura Pruteț-uluĭ, în care aŭ intrat și Moldoveniĭ cu Cantemir-Vodă, de care pomenește maĭ sus cronicarul Costin zicînd: «a avut loc războiul din jos de Gîrla-Vlădicăĭ. Impăratul văzînd primejdia, căcĭ era înconjurat de Turcĭ și Tătarĭ, a părăsit noaptea satul Lunca și, urmărit de Turcĭ, a ajuns în zorĭ de ziuă la Stănilești», la o distanță de 10—15 kil. de la Lunca, unde s'a împreunat cu grosul armateĭ ce sosise de la Movila - Răbîca cu generalul Repnin, și aicea s'a dat lupta cea mare în sus de Gîrla-Vlădicăĭ.

Gîrlași, *biserică*, jud. Buzăŭ, în partea de N.-E. a orașuluĭ Buzăŭ, fondată de Mihaiŭ Mincu, biv-vel Medelnicer și de soția sa Maria, născută Buzoianu, la anul 1780; la 1806 a fost arsă; în urmă s'a maĭ reparat, dar evenimentele din 1821, invaziunile de maĭ tîrziu, aŭ deteriorat-o iarăși. In 1853 Turcii aŭ transformat-o în grajd. De atuncĭ a rămas părăsită, din care cauză în mare parte a căzut. In altar se maĭ află niște odăjdiĭ și cîte-va cărțĭ rituale.

In jurul bisericeĭ fondate de bărbatul său, păhărniceasa Maria, văduva paharniculuĭ Mincu, a înființat la 1792 un spital, pe care l'a înzestrat bogat, puindu-l sub epitropia Episcopilor, carĭ vor fi după vremĭ — «fiind-că în lumea aceasta n'avea încredere, de cît în sfinții Episcopĭ» — și sub controlul nepotuluĭ său Grigore Chrisoscoleŭ și a descendinților săĭ. Parte din episcopĭ administrară bine această salutară instituție; parte însă, în conivență cu descendenții Chrisoscoleŭ, îĭ prădete averea și chiar era să-ĭ compromită existența. Din anul 1857 s'a recunoscut municipalității orașuluĭ dreptul de supraveghere în locul Chrisoscoleilor. Municipalitatea întru cît-va revendică averea compromisă, asigurînd spitaluluĭ un venit anual de 40.000 leĭ; dreptul însă de a'l administra a rămas excluziv al Episcopilor. Episcopul Constantie îl organiză pentru prima oară, la 1807, avînd 6 paturĭ și

www.dacoromanica.ro

7000 leĭ venit. Tot el aduce ca medic, maĭ întîiŭ pe un Italian, apoĭ pe Austriacul Genovac, după recomandarea doctoruluĭ Caracaș.

Gîrlași (Ghermănoaia), *moșie*, în județul Buzău, cam de 200 hect., mare parte grădinĭ de zarzavat, fostă proprietatea luĭ Dumitrașcu Buzoianu.

Gîrlași, *moșie*, în jud. Buzău, comuna Cernătești, proprietate a spitaluluĭ Gîrlași, avînd ca 90 hect., din carĭ 40 hect. pădure, restul arabil.

Gîrlele, *plasă*, în jud. Putna. Se compune din 11 comune, cu 34 cătune și 2 tîrgurĭ:

1. *Bolotești*, cu cătunele: Bolotești, Căpotești, Ivăncești, Purcelești și Scînteia.

2. *Clipicești*, că cătunele: Clipicești, Vitănești-d.-j. și Vitănești-d.-s.

3. *Focșani*, compus din Focșani (Tîrgul).

4. *Găgești*, cu cătunele: Chetroasa, Cucueți-de-sub-Măgura, Găgești și Vitănești-de-sub-Măgură.

5. *Irești*, cu cătunul: Cucueți, Irești și Șerbești.

6. *Jariștea*, cu cătunul: Jariștea.

7. *Mera*, cu cătunele: Andreiașul, Căpătanul, Mera, Șindrilari-d.-j. și Șindrilari-Reghiul.

8. *Odobești*, cu cătunele: Grozești, Odobești (Tîrgul) și Vineșești.

9. *Pățești*, cu cătunele: Botești, Florești, Gugești, Pînticești, Pățești și Slobozia-Vidrașcul.

10. *Țifești*, cu cătunele: Oleșești, Sîrbi și Țifești.

11. *Vărsătura*, că cătunele: Pădureni și Vărsătura.

Populațiunea plășeĭ, după cel din urmă recensămînt, e de 8979 familiĭ, saŭ 36078 suflete: 17900 bărbațĭ și 18178 femeĭ; 18321 neînsurațĭ (9224 bărbațĭ și 9097 femeĭ), 15324 însurațĭ, 2488 văduvĭ (1161 bărbațĭ și 1327 femeĭ) și 126 divorțațĭ (56 bărbațĭ și 70 femeĭ); 29302 Romînĭ, 60 Grecĭ, 66 Bulgarĭ, 3388 Ungurĭ și Austriacĭ, 53 Sîrbĭ, 34 Germanĭ, 3 Prusienĭ, 47 Rușĭ, 13 Francezĭ, 28 Italienĭ, 1 Englez și 2884 de alte naționalitățĭ; 28487 ortodoxĭ, 704 catolicĭ, 5190 mozaicĭ, 479 armenĭ, 18 lipovenĭ și 1 mahomedan; 4507 agricultorĭ, 156 meseriașĭ, 315 industriașĭ, 869 comercianțĭ, 145 cu profesiunĭ liberale, 2063 muncitorĭ și 655 servitorĭ.

Știŭ carte 9456 persoane: (6554 bărbațĭ și 2902 femeĭ).

Numărul caselor de locuit e de 4632.

Sunt 66 bisericĭ, din carĭ 32 parohiale și 34 filiale. După noua împărțire a parohiilor, pl. Gîrlele cuprinde următoarele 32 parohiĭ:

1. Bolotești (com. Bolotești), cu 5 bisericĭ, din care 1 parohială, cu hramul Sf. Nicolae în căt. Bolotești și 4 filiale și anume: 1 cu hramul Cuvioasa-Paraschiva în Purcelești, 1 cu hramul Adormirea în Căpotești, 1 cu hramul Sf. Gheorghe în Ivănești și 1 cu hramul Înălțarea-Domnuluĭ în Scînteia.

2. Clipicești (com. Clipicești), cu 2 bisericĭ, dintre care 1 parohială, cu hramul Sf. Dumitru în căt. Clipicești și 1 filială cu hramul S-țiĭ Voevozĭ în Vitănești.

3. Focșani (tîrgul Focșani), cu 24 bisericĭ, din care 10 parohiale și 13 filiale: *Parohiale*: 1. Biserica cu hramul Cuvioasa-Paraschiva (Domnească). 2. Biserica cu hramul Sf. Gheorghe. 3. Biserica cu hramulAdormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ (Donie). 4. Biserica cu hramul Sf. Mina. 5. Biserica cu hramul Nașterea Sf. Ion Botezătorul. 6. Biserica cu hramul Nașterea-Maiceĭ-Domnuluĭ (Săpunariul). 7. Biserica cu hramul Profetul Samoil. 8. Biserica cu hramul Sf. Dumitru. 9. Biserica cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ (Jelăboiul). 10. Biserica cu hramul Intrarea-în-Biserică (Tăbăcari). *Filiale*: 1. Biserica cu hramul Sf. Dumitru. 2. Biserica cu hramul Sf. Nicolae (Noŭ). 3. Biserica cu hramul S-țiĭ Impărațĭ (Robescu). 4. Biserica cu hramul Intrarea-în-Biserică (Gheorgheasa). 5. Biserica cu hramul Sf. Nicolae (Strola). 6. Biserica cu hramul S-țiĭ Voevozĭ (Stamatinești). 7. Biserica cu hramul S-țiĭ Apostolĭ (Ocolul).. 8. Biserica cu hramul Adormirea - Maiceĭ - Domnuluĭ. 9. Biserica cu hramul Sf. Nicolae (Vechiŭ). 10. Biserica cu hramul Intrarea-în-Biserică (Vovidenia). 11. Biserica cu hramul Sf. Spiridon. 12. Biserica cu hramul Sf. Gheorghe (Sudic). 13. Biserica cu hramul Sf. Nicolae (Tăbăcari). 14. Biserica cu hramul S-țiĭ Voevozĭ.

4. Găgești (comuna Găgești), avînd o biserică parohială cu hramul S-țiĭ Voevozĭ în cătunul Găgești.

5. Vitănești (com. Găgești), avînd 1 biserică parohială, cu hramul S-țiĭ Voevozĭ în cătunul Vitănești.

6. Chetroasa (com. Găgești), avînd 2 bisericĭ, 1 parohială cu hramul Sf. Nicolae, în cătunul Chetroasa și 1 filială, cu hramul S-țiĭ Treĭ Ierarhĭ în Cucueți.

7. Irești-d.-s. (com. Ireștĭ), avînd 1 biserică parohială, cu hramul Adormirea, în cătunul Irești.

8. Irești (com. Irești), avînd

www.dacoromanica.ro

1 biserică parohială, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ în cătun. Ireşti.

9. Şerbeşti (com. Ireşti), avînd 3 biserici, dintre care 1 parohială, cu hramul Adormirea şi 1 filială, cu hramul Sf. Nicolae în Şerbeşti şi 1 filială, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ, în Cucueţi-d.-s.

10. Jariştea I (com. Jariştea), avînd o biserică parohială, cu hramul Adormirea, în cătunul Jariştea.

11. Jariştea II (comuna Jariştea), avînd 1 biserică parohială, cu hramul Duminica Tutulor Sfinţilor, în cătunul Jariştea.

12. Mera (com. Mera), avînd 1 biserică parohială, cu hramul S-ţiĭ Impăraţi, în cătunul cu acelaşĭ nume (Mera).

13. Odobeşti, avînd 2 biserici parohiale şi 5 filiale. Cele parohiale cu hramurile Naşterea-Maiceĭ-Domnuluĭ şi S-ta Cruce; iar cele filiale cu hramurile Intrarea-în-Biserică, S-ţiĭ Impăraţi, Sf. Ion Bogoslovul, Sf. Gheorghe şi S-ţiĭ Apostolĭ.

14. Căpătănăul-d.-j. (comuna Mera), avînd 2 biserici, 1 parohială, cu hramul Sf. Nicolae, în Căpătănăul-d.-j. şi 1 filială, cu hramul Sf. Ion Botezătorul, în Căpătănăul-d.-s.

15. Şindrilă (com. Mera), cu 2 biserici, 1 parohială, cu hramul Sf. Gheorghe, în Şindrilari-d.-j. şi 1 filială, cu hramul Sf. Nicolae, în Şindrilari-Reghiul.

16. Andrieşul (com. Mera), avînd 1 biserică parohială, cu hramul S-ţiĭ Apostolĭ, în Andrieşul.

17. Boteşti (com. Păţeşti), avînd 2 biserici, 1 parohială, cu hramul Sf. Ilie, în Boteşti şi 1 filială, cu hramul Sf. Gheorghe, în cătunul Păţeşti.

18. Floreşti (com. Păţeşti), avînd 3 biserici, 1 parohială, în cătunul Floreşti şi 2 filiale.

19. Ţifeşti (com. Ţifeşti), avînd 2 biserici, din care 1 parohială, în cătunul Ţifeşti şi 1 filială, în Oleşeşti.

20. Tufele (com. Ţifeşti), avînd 2 biserici, din care 1 parohială, cu hramul Adormirea în Tufele şi 1 filială, cu hramul Buna-Vestire în Băleşti.

21. Sîrbi (com. Ţifeşti), avînd 1 biserică parohială, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ în cătunul Sîrbi.

22. Vărsătura (com. Vărsătura), avînd 2 biserici, 1 parohială, cu hramul S-ţiĭ Treĭ Ierarchi, în cătunul Vărsătura şi 1 filială, cu hramul Sf. Vasile, în Pădureni.

Sunt 23 şcolĭ, din carĭ: 7 mixte, 8 de băeţĭ şi 8 de fete. Din aceste şcolĭ, 11 sunt construite de comună, iar restul parte în localurĭ cumpărate, parte în localurĭ închiriate. Numărul copiilor carĭ aŭ frecuentat şcoala în ultimul an e de 2230, (1406 băeţĭ şi 824 fete), din 4540 copiĭ cu vîrstă de şcoală. Instrucţiunea publică secondară, se predă într'un liceŭ cu 7 clase, de băeţĭ şi într'o şcoală secondară de fete (cu 5 clase). Maĭ e în această plasă o şcoală de meserie, de fete, întreţinută de stat.

Plasa numără 8028 contrib.

Pentru pricinile ivite între locuitorĭ, pl. Gîrlele posedă un tribunal de prima instanţă în oraşul Focşani şi 2 judecătoriĭ de ocol, 1 în Focşani şi alta în tîrgul Odobeşti.

Serviciul poştal se face zilnic, avînd 2 oficiĭ poştale şi telegrafice, cel din Focşani e cu serviciŭ permanent, iar cel din Odobeşti, cu serviciul limitat.

In pl. Gîrlele, sunt podgoriile cele maĭ renumite atît din judeţ cît şi chiar din întreaga ţară. Viţa se cultivă cît se poate de multă şi calitatea produsuluĭ este foarte bună. Intinderea viilor din anul 1893 a produs 121000 hectol. vin în valoare de 2862000 leĭ.

Gîrlele, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Valea-Arinilor, situat la N. de Lucăceşti (şcoală), la o depărtare de 200 m.

Are 115 familiĭ, saŭ 500 suflete; 5 cîrciumĭ.

Gîrleni, *com. rur.*, jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-s. Se întinde în valea Bistriţeĭ pe malul săŭ drept, mărginindu-se la E. cu teritoriul com. Ciumaşi; spre N., cu al com. Racova, de care se desparte prin Bistriţa; la S.-E., cu teritoriul com. Fîntînelele; la S.-V., cu al comuneĭ Luncani; iar la V. cu al com. Buda.

Comuna Gîrleni este alcătuită din 5 cătune: Gîrleni, reşedinţa plăşeĭ cu staţie de drum de fer, Racila, reşedinţa comuneĭ, unde este şi şcoala, Lezpezi, cel maĭ populat şi aşezat la N. de Racila; Pălădeşti, la S. de aceasta şi Şurina, alipită de curînd de această comună. Şurina ţinea maĭ înainte de com. Racova (proprietate a statuluĭ). In această com., la Lespezi, punctul cel maĭ septentrional al judeţuluĭ, este limita superioară a podgoriilor, pentru malul drept al Sîretuluĭ. Tot la Lespezi este şi limita Ciangăilor, adică a locuitorilor Ungurĭ, aşa de numeroşĭ în acest judeţ.

Această comună se întinde d'a dreapta Bistriţeĭ, de la podul Lespezi, pănă la terminarea com. Fîntînelele. Un braţ al Bistriţeĭ, numit Bistricioara, desparte satul Gîrleni de cele l'alte sate. Spre V. se află zarea Chicerea şi la N. zările Pragila şi Tulburea.

www.dacoromanica.ro

In comună sunt: 434 case; 4 cîrciumĭ; 3 bisericĭ ortodoxe, deservite de 2 preoţĭ, 1 diacon şi 5 cîntăreţĭ, şi una catolică, în satul Lezpezi.

Primăria are un local bun; iar şcoala se găseşte în comuna Racila şi e întreţinută din fondurile Principeseĭ de Wittgenstein. In 1891 a fost frecuentată de 19 băeţĭ.

Are o populaţie de 452 familiĭ, saŭ 1731 suflete: 896 Romînĭ, 12 Germanĭ, 814 Ungurĭ şi 9 Izraeliţĭ, toţĭ de protecţiunea romînă; 760 agricultorĭ, 7 meseriaşĭ, 10 comercianţĭ, 30 cu profesiuni libere, 15 muncitorĭ şi 23 servitorĭ.

Ştiŭ carte 132 bărbaţĭ şi 7 femeĭ.

Contribuabilĭ sunt 361.

După legea rurală din 1864 s'a dat în această comună la 226 locuitorĭ 644 fălcĭ şi 40 prăjinĭ. Tot în urma aceleĭ legĭ s'a maĭ dat locuitorilor din com. şi cîte 450 stînjenĭ pătraţĭ, loc pentru casă şi grădină în vatra satuluĭ.

Viile, după controalele divizieĭ filoxerice (1891), ocupă 14½ hect.

Vite sunt: 81 caĭ, 1063 vite marĭ cornute, 557 porcĭ şi 708 oĭ.

Budgetul com. pe 1891—92 a avut 6215.88 leĭ la venitурĭ şi 4985 leĭ la cheltuelĭ.

Suprafaţa comuneĭ este de 2709 hect., dintre care 1029 ale locuitorilor şi 1680 proprietate privată, este alipită pe lîngă cea din Fîntînelele, aparţinînd Principeseĭ Lucia Schoenburg-Waldenburg.

Această comună se află pe calea naţională Piatra-Bacăŭ, de care oraş este depărtată cu 16 kil. Cătunele: Lespezi, Racila şi Pălădeşti, aşezate pe calea vecinală Lespezi-Mărgineni-Munteni, sunt legate cu calea naţională Piatra-Bacăŭ prin şosele comunale prunduite. Depărtarea sa de com. Buda este de 5 kil., de com. Racova de 5 kil., de com. Luncani de 8 kil. şi de Fîntînelele 6 kil.

Gîrleni, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-s., com. Gîrleni. Este aşezat între Bistriţa şi Bistricioara. Aci se află reşedinţa plăşeĭ Bistriţa-d.-s. In Condica-Liuzilor se găseşte în ocolul Bistriţa-d.-s. Moşia aparţinea Logofătuluĭ Constantin Balş. Se compune din 65 case şi o cîrciumă. Biserica este zidită de enoriaşĭ la 1872; are un preot şi 2 cîntăreţĭ. Distanţa pănă la Racila este de 2 kil. Populaţia este de 67 familiĭ, saŭ 237 suflete.

Vite sunt: 10 caĭ, 147 vite marĭ cornute, 377 oĭ şi 148 porcĭ.

Gîrleni, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-s., com. Gîrleni, pe linia Bacăŭ-Piatra-Neamţu, pusă în circulaţie la 15 Febr. 1885. Se află între staţiile Bacăŭ (12.8 kil.) şi Buhuşi (10.8 kil.). Inălţimea d'asupra niveluluĭ măriĭ de 174.11 m. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1895 a fost de 10315 leĭ, 65 banĭ.

Gîrleni, *moşie*, jud. Bacăŭ, plasa Bistriţa-d.-s., com. Gîrleni, cu două trupurĭ, una de 807.66 hect. şi alta de 750 hect., care daŭ proprietareĭ, Principesa Lucia Schoenburg-Waldenburg, un venit de 21000 leĭ.

Gîrleşti, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., cătunul Măicăneşti; aşezat în partea de E. a comuneĭ, la 5 kil. spre N.-E. de căt. de reşedinţă, Bolboaca saŭ Măicăneşti şi aşezat aproape de confluenţa rîuluĭ Rîmnicul-Sărat cu Siretul. Are o întindere de 15 hect., cu o populaţie de 29 familiĭ, saŭ 100 suflete, din carĭ 22 contribuabilĭ. Ştiŭ carte 12 persoane.

Gîrleşti (Cotul-), *vechiŭ pichet*, cu No. 79, spre Moldova, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., comuna Măicăneşti, lîngă cătunul Gîrleşti.

Gîrleşti-de-Jos, *sat*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Ghercești. Are 382 suflete: 195 bărbaţĭ şi 187 femeĭ. Locuesc în 49 case şi 15 bordee. Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din satul Ghercești, ce este la 209 m. depărtare. In anul şcolar 1892—93 aŭ frecuentat şcoala 8 băeţĭ. Cu vîrstă de şcoală sunt 14 fete şi 10 băeţĭ. Ştiŭ carte 15 persoane.

Gîrleşti-de-Jos, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Ghercești, satul Gîrleşti-d.-j., cu venit anual de 10000 leĭ. Aparţine d-luĭ C. Gîrleşteanu.

Pe această moşie se află şi pădure.

Gîrleşti-de-Jos, *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Ghercești, satul Gîrleşti-d.-j., în întindere de 85 hect. Aparţine d-luĭ C. Gîrleşteanu.

Esenţe: cer, frasin, stejar, ulm, jugastru şi gîrniţă.

Gîrleşti-de-Sus, *sat*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Ghercești. Are 433 suflete: 223 bărbaţĭ şi 210 femeĭ. Locuesc în 88 case şi 19 bordee. Satul este aşezat pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Tesluiul. Aci este o movilă, căreia locuitoriĭ îĭ zic Movila-Nemţilor. Copiiĭ din sat urmează la şcoala

www.dacoromanica.ro

mixtă din satul Ghercești, ce este la 200 m. depărtare. In anul școlar 1892—93 aŭ frecuentat școala 6 băeți. Cu vîrstă de școală sunt 14 băeți și 15 fete. Știŭ carte 55 locuitorĭ.

In sat este o biserică, fondată la 1878. Serbează hramul Inălțarea-Domnuluĭ.

Gîrleşti-de-Sus, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Ghercești, satul Gîrlești-d.-s., aparținînd d-luĭ G. G. Teișanu. Moșia aduce venit anual de 7500 leĭ. Pe această moșie sunt stîne de oĭ unde se face brînză de putină; o moară de aburĭ, unde locuitoriĭ își macină productele lor. De asemenea se găsește și pădure.

Gîrleşti-de-Sus, *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Ghercești-d.-s., în întindere de 85 hect., aparținînd d-luĭ G. G. Teișanu. Esențe: cer, jugastru, frasin, ulm, stejar și gîrnița, aceasta din urmă predominînd.

Gîrlici, *com. rur.*, jud. Constanța, pl. Hîrșova.

Este așezată în partea N.-V. a județuluĭ, la 96 kil. spre N.-V. de orășelul Hîrșova, reședința plășeĭ. Com. învecinate cu dînsa sunt: Dăeni, la 8 kil. spre N.; Groapa-Ciobanuluĭ, la 13 kil. spre S.-V.; Eni-Sarai la 8 kil. spre S.-E.; Ostrov, la 14 kil. spre N.

Se mărginește la N. cu com. rur. Dăeni, despărțită fiind prin valea Bertești și o linie convențională; la E. și S. cu com. Eni-Sarai, sepărîndu-se prin dealul Eschesec, Dealul-Cilibiuluĭ, al Viilor și privalul Băroiul; la V. cu com. Groapa-Ciobanuluĭ, despărțindu-se prin o linie convențională trasă prin stuf și cu jud. Brăila, de care o desparte Dunărea-Vechĭe saŭ Canalul-Măcinuluĭ.

Relieful soluluĭ e parte accidentat, parte șes. La V. este o porțiune de 1/4 din întinderea totală plană, coprinsă între brațul Măcinuluĭ și privalul Băroiul, porțiune acoperită la S. cu stuf și la N. cu un grind, pe care se află o pădurice de sălciĭ; în Dunăre se află în fața com. o insulă (50 hect.), acoperită cu stuf și sălciĭ: partea centrală și E., accidentată, are ca dealurĭ: dealul Stanciul, la N. (96 m.); Dealul-Cilibiuluĭ (84 m.) și Dealul-Viilor (64 m.), la S.; prin centrul comuneĭ sunt dealurile: Gîrliciuluĭ cu vîrful Gîrliciul (64 m.) lîngă sat, în partea N. a luĭ, Nămolești (70 m.) și Țîrca (68 m.), la E. de sat; toate sunt acoperite cu pășunĭ și semănăturĭ și sunt de natură humoasă. Movile sunt în număr de 5, între carĭ: Movila-Săpată (74 m.) și Movila-Cinstituluĭ (82 m.) la S.-E., lîngă hotar.

Apele carĭ udă teritoriul com. sunt: Dunărea-Vechĭe (Canalul-Măcinuluĭ) la V., gîrla sau privalul Băroiul V., trecînd prin partea V. a satuluĭ Gîrlici; pîrîul Bertești la N. și Pîrîul saŭ Valea-Viilor, care în cursul mediŭ are numele de Valea-Petrișuluĭ și în cel superior de Valea-Stanceĭ-Seacă, avînd ca afluent Valea-cu-Mărăcinĭ, prin centru și S.; ambele aceste văĭ din urmă se deschid în privalul Băroiul.

Com. este formată dintr'un singur cătun, Gîrlici, așezat la poalele S.-V. ale dealuluĭ Gîrliciul, (200 m.) udat de privalul Băroiul, pe 3 văĭ, dintre carĭ una e înaltă și rîpoasă.

Suprafața com. este de 7366 hect., din carĭ 50 hect. ocupate de vatra satuluĭ, cu 244 case, iar restul de 7305 hect. împărțit între Stat și proprietariĭ ce posedă 2184 hect. și locuitoriĭ, carĭ stăpînesc 5112 hect.

Are o populație de 264 familiĭ, sau 1292 suflete: 631 bărbațĭ și 661 femeĭ; 761 necăsătoriți, 482 căsătoriți, 49 văduvĭ; 1290 cetățenĭ Romînĭ, 2 supușĭ străinĭ; 1292 ortodoxĭ; 628 agricultorĭ și meseriașĭ, 1 doctor, 2 comercianțĭ.

Știŭ carte 55 persoane.

Contribuabilĭ sunt: 253.

Locuitoriĭ posedă: 146 pluguri, 221 care și căruțe, 216 grape de fier.

Vite sunt 6674, din carĭ: 411 caĭ, 770 boĭ, 8 catîrĭ, 5200 oĭ, 12 capre, 273 rîmătorĭ.

Pe teritoriul com. sunt 13 morĭ de vînt.

Comerciul e activ și se face prin gara portuluĭ Cernavoda, la 60 kil. spre S.

Budgetul comuneĭ este de 3811 leĭ la venitură și 3314 leĭ la cheltuelĭ.

Căĭ de comunicație: pe bălți și gîrle cu luntrele; calea județeană Hîrșova-Măcin care trece prin com.; apoĭ drumurĭ comunale către satele învecinate Sarai, Dăeni, Ciobanul.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, zidită și întreținută de com., cu 10 hect. de la Stat, deservită de 1 preot, 1 paracliser, 2 cîntărețĭ; o școală mixtă rurală, condusă de 1 învățător și 1 învățătoare, frecuentată de 78 elevĭ, 45 băeți și 28 fete.

Gîrliciul, *numire vechie a com.* Poenari-Rali, pl. Crivina, jud. Prahova.

Gîrlița, *com. rur.*, jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă.

Se află situată în partea de V. a jud., la 114 kil. spre S.-V. de orașul Constanța, capitala districtuluĭ și în cea de S.-V.

www.dacoromanica.ro

a pl., la 15 kil. spre S.-E. de orășelul Ostrov, reședința pl. Comunele învecinate sunt: Bugeac, la 4 kil., spre N.-V.; Cîlnia, la 6 kil., spre N.-E.; Garvan, la 7 kil., spre S.-E.; Ese-Chioi, la 7 kil. spre S.-V.

Se mărginește la N. cu jud. Ialomița, de care se desparte prin fluviul Dunărea; la E., cu com. Cîlnia, Lipnița și Carvan, despărțindu-se de cea d'întîiŭ prin dealul Draca și Valea-Scorciĭ, de cea d'a doua prin Valea-Scorciĭ, de cea d'a treia prin Dealul-Scorciĭ, valea Caraghioz-Culac și dealul Regene-Ceair; la V., cu Bulgaria, despărțită prin dealul Bei-Orman-Bair; iar la V., cu comunele: Bugeacul, Ese-Chioi și Aliman, separîndu-se de prima prin gîrla Dervent și lacul Gîrlița, de secunda tot prin lacul Gîrlița și de a treia prin dealurile Burun-Sîrtî și Tanas-Sîrtî.

Relieful soluluĭ este accidentat. Teritoriul săŭ este brăzdat de culmile Coșlugea, la E., Gîrlița, la S. și Ese-Chioi, la S.-V.

E udată de Dunăre, la N., pe o întindere de 2 kil., de la gura gîrleĭ Dervent pănă la poalele de N. ale movileĭ Dervent; malul săŭ este parte jos, parte ridicat și stîncos; formează și o insulă, Pacuiul-luĭ-Soare (65 hect.), acoperită cu sălciĭ și răchiți; într'însa, la punctul Dervent, se varsă gîrla Dervent (2 1/2 kil.), la N.-V. de com., stabilind comunicațiunea între lacul Gîrlița și bătrînul fluviŭ.

Văile sunt numeroase, însă cu toată vecinătatea pădurilor nu aŭ apă de cît în timpul ploilor și al topireĭ zăpezilor.

Pe teritoriul com. se află lacul Gîrlița (650 hect., din carĭ 3/5 aparțin comuneĭ), în partea de V. a com.; este format de o revărsare anterioară a Dunăreĭ, adîncă pănă la 25 m.; are malurile de E. înalte și stîncoase în cea maĭ mare parte, pin pricina dealurilor apropiate carĭ îșĭ trimit pietroasele lor ramificațiunĭ pănă în malul săŭ; produce pește bun ca și Dunărea, cu care comunică prin gîrla Dervent, care se consumă în localitate și se exportă afară și al căruĭ venit aparține statuluĭ; partea de N. poartă numele de Taplic-Ghiol și e acoperită cu stuf de pe marginiĭ; iar între gîrla Dervent și lac se maĭ găsește o mică baltă acoperită cu stuf.

Cătunele care compun com. sunt două: Gîrlița, reședința, așezat în partea centrală a com., pe malul de E., înalt și stîncos al laculuĭ Gîrlița și pe ambele malurĭ ale văieĭ Gîrlița, închis și dominat la N. și E. de dealul Gîrlița, la S., de dealul Versat-Sîrtî și la V., de dealul Bone-Sîrtî; are o poziție frumoasă; este un sat mare, populat, cu aspect plăcut, casele bine aranjate și curate; în partea de S. e înconjurat cu viĭ; Galița, în partea de N. a com., la 3 1/2 kil. spre N.-E. de reședință, tot pe malul de E. al laculuĭ Gîrlița, în valea Galița, închis la N. de dealul Taplic, la E. și S. de dealul Galița; este maĭ mic ca cel precedent, maĭ puțin frumos în interior, deși poziținea îĭ este de o potrivă de frumoasă.

Suprafața totală a com. este de 6586 hect., din carĭ 185 hect. vetrele satelor, cu 245 case; restul de 6383 hect. împărțit între Stat și proprietarĭ, carĭ posedă 1300 hect. și locuitorĭ, carĭ posedă 5013 hect.

Populațiunea sa este de 323 familiĭ, saŭ 1389 suflete: 671 bărbați și 418 femeĭ; 739 necăsătoriți, 610 căsătoriți, 39 văduvĭ, 1 divorțat; 1388 cetățenĭ Romînĭ, 1 supus străin; 1389 creștinĭ ortodoxĭ; 670 agricultorĭ și meseriașĭ; 1 cîrciumar.

Știŭ carte 36 persoane.

Sunt 420 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 193 pluguriĭ, 348 care și căruțe.

Vite sunt 5900 capete, maĭ cu deosebire oĭ.

Pescuitul se face în balta Gîrlița.

Sunt 2 morĭ de vînt.

Comerciul, activ, se face prin orășelul Ostrov.

Budgetul com. este de 4335 leĭ la venitură și de 3710 leĭ la cheltuelĭ.

Căile de comunicație sunt: calea județeană Ostrov-Cuzgun care trece prin sat, apoĭ drumurĭ comunale la satele învecinate: Garvanul, Cîlnia și Ese-Chioi.

Are o biserică în cătunul Gîrlița, cu hramul Sf. Dumitru, fondată și întreținută de locuitorĭ, cu 10 hect. de la Stat, deservită de 1 preot, 1 dascăl și 1 cîntăreț; 2 școlĭ, una în cătunul Gîrlița și a doua în cătunul Galița, condusă de 1 învățător și o învățătoare; e frecuentată de 111 elevĭ (89 băeți și 22 fete).

Gîrlița, *sat*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, cătunul de reședință al com. Gîrlița, așezat în partea S., pe malul E. al laculuĭ cu același nume, în valea Cuiu-Culac saŭ Gîrlița, între dealurile Gîrlița și Galița; are o întindere 4680 hect., din carĭ 125 hect. ocupate de vatra satuluĭ, cu 188 case; populația, compusă numaĭ din Romînĭ, este de 251 familiĭ, cu 1016 suflete, ocupîndu-se cu pescuitul și păstoritul.

Gîrlița, *sat*, în jud. Mehedinți,

www.dacoromanica.ro

pl. Ocolul-d.-j., com. rur. Gutul, cu 64 case.

Gîrliță, *lac*, jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, așezat în partea V. a jud. și a pl., pe teritoriul com. rur.: Gîrliță, Bugeacul și Almalîul. Are o formă lunguiață. Se întinde de la S.-V. spre N.-E., pe o lungime maximă de 10 kil. și o lățime medie de 2 1/2 kil. (maximă de 5 kil., minima de 500 m.). Suprafața totală este de 800 hect. (8 kil. p.). In partea de N. și lîngă dînsul se mai găsește o mică baltă acoperită cu stuf (20 hect). S'a format de Dunăre într'una din revărsările ei, și aceasta ne-o probează limba de pămînt ce desparte lacul de fluviŭ, care e de 300 m. numaĭ și înalt de 2 1/2 m. cel mult. Și azĭ chiar iezerul comunică cu Dunărea printr'o gîrlă cu marĭ maluri rîpoase, numită Dervent, și prin care primește apă de la fluviŭ, cînd acesta crește primă-vara; altfel marea evaporație, la care este supus, nefiind compensată de loc prin micul debit al pîraĭelor și văilor maĭ tot-d'a-una secĭ, l'ar seca definitiv; pe lîngă aceasta, spețele de peștĭ asemănătoare în fluviŭ și lac ne arată maĭ mult probabilă această supoziție a noastră. Malurile sale sunt în partea de N.-V.—S.-E. înalte și stîncoase, din cauza dealurilor pietroase, carĭ îșĭ trimit ramificațiunile lor pănă pe malurile sale. Aceste dealurĭ sunt: spre N. Bugeacul și Cărămiziĭ; la V. Belezliki-Sîrtî; la S. dealurile Burun-Sîrtî și Bone-Sîrtî; la E. dealurile Gîrliță, Galița, Scorciĭ, Taplic și Draca. Tot pe malul E. sunt așezate satele Gîrliță și Galița, iar pe cel N., la o mică distanță de lac, este situat satul Bugeacul. Basinul săŭ coprinde peste 3000 hect. ce aparțin com. Bugeacul, Ostrovul, Almalîul, Esse-Chioi și Gîrliță. Este cuprins între dealurile Draca, Dervent, Canlî-Dere, Curdeli, Garvan, la E.; Cuiugiuc-Ioli-Bair, Tasli-Burun, Ceatal-Iol-Bair, Bei-Orman-Bair, Tiumbet-Bair, Pinirlic-Bair, la S.; Topci-Bair, Ierulceea-Bair, la V.; Iapce-Bair și Bugeacul, la N. Pîraiele și văile ce se deschid într'însul sunt: valea Bugeaculuĭ la N.; pîrîul Almaliul, unit cu pîrîul Pampir-Ghiolgiu și văile Iaguda-Ceair, Sarî-Mesea-Ceair, Trîncovița, la V.; valea Curu-Canara, la S.-V.; valea Esse-Chioi, unită cu văile Șancan-Ceair, Punar-Orman-Ceair, Chilege-Ceair, Begene-Ceair, Tanas-Ceair, Nursus-Ceair, la S.; valea Cuiu-Iuc-Ul unit cu văile Lamburlu-Culac, Caraghioz-Ceair, apoĭ valea Galițeĭ unită cu valea Scorciĭ, la E. Adîncimea luĭ este de 6 m.

Gîrloaca, *pîrîŭ*, în com. rur. Gîrliță-Mare, pl. Cîmpul, jud. Mehedinți, pe care se află morĭ de măcinat.

Gîrnețoaia, *pîrîŭ*, izvorește din partea de E. a com. Idriciul, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, din spre com. Vutcani, trece prin satul Dolheni-d.-j., și după ce iese din sat se varsă în stînga pîrîuluĭ Idriciul.

Gîrnicetul, *sat*, face parte din com. rur. Nisipi, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populație de 189 locuitorĭ (100 bărbațĭ și 89 femeĭ). Cade în partea de N. a com. și e udat de valea Lovișteanca. Este brăzdat dela N. la S. de dealul Nisipi și Cerna.

Gîrnița, *sub-divizie*, în com. rur. Prunișorul, pl. Ocolul-d.-j., jud. Mehedinți.

Gîrnețul, *deal*, în partea de N.-V. a com. Bohotinul, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ.

Gîrnița, *vale*, acoperită cu pădure de stejar, jud. Muscel, pl. Rîul-Doamneĭ, com. Mioveni.

Gîrțămănești, *parte din sforile de moșie* stăpînite de moștenĭ din com. Malul, jud. Teleorman; o altă parte, la un loc cu aceasta, poartă numirea de Jungheți.

Gîrțeni, *șirĭ de dealurĭ*, în jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-s., com. Bălgești, care are ca vîrfurĭ: Boița, Ghilea și Bălăceanu și se întinde la V. pe hotarul com. spre jud. Neamțu.

Gîsca, *lac*, pe hotarul moșieĭ Babele cu Gîștești, jud. Vlașca, unde este o cîrciumă. Peste acest lac este un pod al Drumuluĭ-Doamneĭ (acel ce duce de la București la Zimnicea). Acest lac străbate toată proprietatea Statuluĭ Gîștești.

Gîsca, *pădure*, în insula Gîsca-Mare, jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, com. Piua-Petreĭ, are 50 hect. salcie și plop.

Gîsca-Mare, *insulă pe Dunăre*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, com. Piua-Petreĭ; este despărțită de insula Gîsca-Mică, prin brațul Hasan-Beĭ; are 150 hect. pădure.

Gîsca-Mare, *insulă*, în Dunăre la limita județuluĭ Teleorman, în dreptul com. Bragadirul, la punctul unde rîul Vedea și balta Scăești, precum și alte scursorĭ de ape, daŭ în Dunăre. In dreptul acesteĭ insule este pichetul No. 11 pentru paza frunturieĭ.

www.dacoromanica.ro

Gîsca-Mică, *insulă*, în Dunăre, puțin mai la vale de Gîsca-Mare jud. Teleorman; pe țărm se află pichetul de pază No. 12.

Gîsca-Mică, *insulă*, pe Dunăre, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, com. Piua-Petrei, spre S. de insula Gîsca-Mare, de care se desparte prin brațul Hasan-Bei.

Gîștești-Romîni, *com. rur.*, în jud. Vlașca, compusă din cât.: Gîștești-Romîni, situată pe proprietatea statului cu același nume, pendinte de mănăstirea Radu-Vodă și Gîștești-Sîrbi saŭ Coteni, pendinte de Mănăstirea-Mihaiŭ-Vodă, azi aparținînd statului, ambele așezate pe malul apei Gîsca saŭ Ilfovățul, departe de București de 27 kil., de Giurgiŭ de 52 kil. și de Obedeni, reședința plășei Glavaciocul-Neajlovul, de 12 kil.

Pe aci trece azi drumul la Alexandria; mai înainte era străbătut de drumul la Craiova, pe unde treceaŭ olacele de poștă. Aci eraŭ 2 hanuri mari: unul pe Gîștești-Romîni, cel-l'alt pe Gîștești-Coteni saŭ Sîrbi.

Suprafața ambelor trupuri rămase statului este de 1108 hect. afară de ceea ce s'a dat la locuitori.

Aci se găsește pădurea de pe trupul zis Jianu, de 31 hect. 71 arii, și un alt trup de pădure, de 290 hect.,

Se arendează anual cu 27000 lei.

Pe această proprietate se află apa Gîsca saŭ Ilfovățul ce străbate toată proprietatea prin mijlocul ei, venind din lacul Gîsca, despre Babele și, mergînd să se verse în județul Ilfov.

Are o populație de 233 familii, saŭ 962 suflete.

Venitul comunal este de 5697 lei; iar cheltuelile, de 4444 lei.

Pe această proprietate este o biserică, în cât. Gîștești-Romîni, cu hramul Adormirea-Maicei-Domnului, deservită de un preot și 2 cîntăreți; o școală mixtă, cu 6 clase, frecuentată de 38 băeți și 26 fete.

Vite sunt: 380 boi și vaci, 73 cai, 10 bivoli, 540 oi și capre și 645 rîmători.

Aci este lacul Gîsca, în care este pește mult.

Este un pod vechiŭ peste apa Gîștei, la Drumul-Olaculuĭ, sub malul pădurei Babele.

Pe această proprietate, afară de locuitorii împroprietăriți la 1864, după legea rurală, s'a mai împroprietărit la 1882, după legea însurățeilor, încă 30 locuitori care aŭ luat 125 hect. pămînt. Acum s'a înființat un noŭ sat, pe 700 hect.

Gîștești-Romîni, *cătun*, din care se compune comuna cu același nume, pl. Neajlovul, jud. Vlașca, proprietate a statului, fostă mai înainte a mănăstirei Radu-Vodă, E constituită în trup de moșie cu cât. Gîștești-Sîrbi.

Se numește Gîștești-Romîni pentru a se deosebi de cel vecin, care este populat numai cu Sîrbi, și se numește Gîștești-Sîrbi saŭ Coteni.

Suprafața totală a trupului acestuĭ cătun a fost de 1600 hect., din carî aŭ luat locuitorii la 1864, 170 hect., însurățeii, 30 hect. și școala, 125 hect., la 1882.

Pădurea e în suprafață de 31 hect. și 70 arii.

In cătun se află o școală și o biserică.

Gîștești-Sîrbi, saŭ **Coteni**, *cătun*, pendinte de com. Gîștești-Romîni, pl. Neajlovul, jud. Vlașca, proprietate a statuluĭ, fostă mai înainte a mănăstirei Radu-Vodă. Se numește ast-fel pentru a se deosebi de cel vecin care este populat numai cu Romînĭ.

Moșia are o suprafață de 1100 hect., din carî 250 hect. pădure de stejar.

Gîștești, *sat*, pe moșia și în com. Păscani, jud. Suceava. Așezat sub poalele pădureĭ de pe dealul Pietrișul, numără 235 familii, saŭ 964 suflete (497 bărbați și 467 femeĭ); 197 contribuabilĭ.

Vatra satuluĭ ocupă 105 fălcĭ.

Improprietăriți la 1864 sunt 72 pălmași și 48 codași, stăpînind 449 fălcĭ, 18 prj. și 12 stj.

Drumurĭ principale sunt: la Păscani (6 kil. 244 m.); la Topilele (1 kil. 338 m.); și la Broșteni (3 kil. 122 m.).

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, clădită la 1844 de locuitorĭ, cu ajutorul fostuluĭ proprietar N. R. Roznovanu, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți. Școala din Topile servă și acestuĭ sat.

Gîștei (Valea-), saŭ **Ilfovățul**, *vale*, jud. Vlașca, pe proprietatea Bulbucata; vine din Gîștești-Pămîntenĭ și Costieni și dă în Neajlovul la Făcăŭ.

Gîșteni, *cătun*, jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j., com. Răcăciuni, situat pe pîrîul cu același nume și pe pîrîul Răcăciuni, la 2 kil. de satul Răcăciuni (școala).

Are o populație de 108 familiĭ, saŭ 375 suflete; o biserică de lemn, clădită de locuitorĭ la 1876; 2 cîrciumĭ.

Vite sunt: 19 caĭ, 197 vite marĭ cornute, 71 porcĭ și 11 capre.

Gîșteni, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Bis-

www.dacoromanica.ro

triţa-d.-j., comuna Fundul-Răcăciuni, situat pe pîrîul cu acelaşĭ nume. Are o populaţie de 18 familiĭ, saŭ 18 suflete; o biserică, clădită în 1720 de Chiriţă, proprietarul moşieĭ de pe atuncĭ.

Vite: 12 caĭ, 32 vite marĭ cornute, 42 porcĭ şi 120 capre.

Gîşteni, *vechĭe numire a cătunuluĭ* Găgeni-d.-j., com. Vintileanca, jud. Buzăŭ.

Gîşteni, *pîrîŭ*, jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-j., care izvoreşte din dealul Capota şi curge de la S.-V. spre N.-E. şi, după ce străbate teritoriile comunelor Fundul-Răcăciuni şi Răcăciuni, udînd satele Curmătura şi Gîşteni, se varsă în pîrîul Răcăciuni de-a dreapta şi se încarcă cu pîrîiaşul Răcuşuluĭ.

Gîtejeşti, *sat*, face parte din com. rur. Govora, pl. Ocolul, jud. Vîlcea. Are o populaţie de 233 locuitorĭ (119 bărbaţĭ şi 114 femeĭ). Este la 5 kil. de mahalaua Gurişoara, unde este şcoala.

Gîtul-Iezeruluĭ, *altă numire a braţuluĭ* Jîrlăul, jud. Ialomiţa, pl. Borcea, com. Călăraşi-Vechĭ.

Gîtul-Iezeruluĭ, *pădure* de salcie, în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, com. Călăraşi-Vechĭ. Are 50 hect. Este situată spre S. şi în apropiere de oraşul Călăraşi.

Glava, *deal*, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Tălpaşul, ce se întinde de alungul pîrîuluĭ Vaca, afluent al rîuluĭ Plosca, unde spune legenda că în vechime ar fi avut loc o ciocnire între Tătarĭ şi Romînĭ.

Glavacioaca, *cătun*, în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, pendinte de comunna Rasa, situat pe malul stîng al braţuluĭ Botul, despărţit de satul de reşedinţă prin satul Bogata. Are 7 familiĭ.

Glavaciocul, *plasă*, jud. Vlaşca. In trecut constituia o singură plasă, azĭ este unită cu plasa Neajlovul. Limitele plăşeĭ Glavaciocul sunt: la N., judeţul Argeş, la V., jud. Teleorman, la S., pl. Cîlniştea şi la E., pl. Neajlovuluĭ. Ocupă partea de V.-V.-N. a judeţuluĭ.

Suprafaţa acesteĭ plăşĭ este de 96800 hect., cu o populaţie de 30229 suflete. E compusă din 25 com., cu 75 cătune şi anume:

Adunaţi-Buteşti, constituind o comună.

Bîbîiţa, cu cătunele: Bîbîiţa şi Călugăriţa.

Bîscoveni, fără cătun.

Blejeşti, cu cătunele: Baciul, Olănescu-Baciul-Grajdănescu, Blejeşti-Neamţu, Fetele şi Purani-Sf.-Gheorghe saŭ Cotorani.

Buteasca-de-Jos, cu cătunele: Buteşti şi Buteasca-Moşteni.

Cîrtojani-de-Jos, cu cătunele: Baciul, Cîrtojani-d.-j. şi Vida-d.-s.

Cătunul, cu cătunele: Albeni-Banovul, Brăteşti, Cătunul şi Ţăvîrlăul.

Cozmeşti, cu cătunele: Cozmeşti-Gurgeşti şi Osebiţi-Blejeşti.

Crevenicul-Mare, cu cătunele: Crevenicul-Mare şi Coşoaia.

Crevenicul-Rădulescu, fără cătun.

Fierbinţi, cu cătunele: Glogoveni şi Fierbinţi.

Flămînda, cu cătunele: Bujorul-Călugărul-Flămînda.

Frăsinetul, cu cătunele: Gheţuleşti şi Frăsinetul.

Găläteni-Moşteni, cu cătunele: Dobrogostea, Găleteni-Mitropolieĭ, Găleteni-Moşteni, Grădiştea şi Şioricesti.

Glavaciocul, cu cătunele: Şalarul, Ştefan-cel Mare şi Glavaciocul.

Mereni-de-Jos, cu cătunele: Mereni-Ceoani şi Mereni d.-j.

Mereni-de-Sus, fără cătune.

Negreni, cu cătunele: Osebiţi-Negreni, Negreni-d.-s., Negreşti-d.-j.

Preajba, cu cătunele: Bulaci, Hagieşti, Poeni, Preajba şi Vîtaşi.

Purani-d.-s., cu cătunele: Buteşti şi Purani-d.-s., saŭ aĭ Mitropolieĭ.

Scurtul, cu cătunele: Drăceşti, Scurtul-Mare, Scurtul-Slăveşti.

Talpa-Băţcoveni, cu cătunele: Linia-Costeĭ, Moşteni, Rotăreşti saŭ Rîndunica, Talpa-Băţcoveni şi Zădăriciul.

Talpa-Ogrăzeni, cu cătunele: Lefeşti-Şopîrleşti, Talpa Ioneşti, Mahalaul-Dovleceni, Talpa-Ogrăzeni şi Talpa-Trivalia.

Tămăşeşti, cu cătunele: Pariseşti-Spîneşti, Stînceşti şi Tămăşeşti.

Zădăriciul, cu cătunele: Belimoaica, Zădăriciul, Crevedia-d.-j., Crevedia-Mică.

Sunt 25 şcolĭ comunale, conduse de 23 învăţătorĭ şi 2 învăţătoare şi urmate de vr'o 800 băeţĭ şi 100 fete.

In plasă sunt 30 hect. viĭ şi anume: în com. Zădăriciul, 2 hect., Găläteni, 17 hect., Frăsinetul, 8,50 hect., şi în comuna Cozmeşti, 1.50 hect.

Sunt 18 parohiĭ şi anume:

Mereni-d.-j., cu 2 biserici, 2 preoţĭ, 4 dascălĭ; 630 familiĭ, 3777 suflete.

Crevenicul-Mare, cu 3 biserici, 2 preoţĭ, 5 dascălĭ; 457 familiĭ, 1790 suflete.

Tămăşeşti, cu 2 biserici, 1 preot, 3 dascălĭ; 289 familiĭ, 1763 suflete.

Baciul Poşta, cu 2 biserici, 2 preoţĭ, 4 dascălĭ; 493 familiĭ, 2451 suflete.

www.dacoromanica.ro

Vida-Cîrtojani, cu 2 biserică, 2 preoți, 4 dascăli; 617 familii, 2825 suflete.

Cozmești, cu 3 biserică, 2 preoți, 5 dascăli; 569 familii, 2897 suflete.

Purani, cu 2 biserică, 2 preoți, 5 dascăli; 363 familii, 629 suflete.

Pueni, cu 3 biserică, 2 preoți, 5 dascăli; 363 familii, 1643 suflete.

Cătunul, cu 1 biserică, 1 preot 2 dascăli; 130 familii, 629 suflete.

Șelarul, cu 3 biserică, 2 preoți, 5 dascăli; 596 familii, 2873 suflete.

Glavaciocul, cu 1 biserică, 1 preot, 2 dascăli; 255 familii, 1135 suflete.

Negreni-de-Jos, cu 2 biserică 2 preoți, 4 dascăli; 416 familii, 1634 suflete.

Talpa-Trivalia, cu 3 biserică, 2 preoți, 5 dascăli; 525 familii, 2362 suflete.

Gălăteni-de-Sus, cu 4 biserică, 2 preoți, 6 dascăli; 583 familii, 2071 suflete.

Scurtul-Mare, cu 6 biserică, 2 preoți, 8 dascăli; 568 familii, 2787 suflete.

Frăsinetul, cu 1 biserică, 1 preot, 2 dascăli; 290 familii, 1358 suflete.

Bîbîița, cu 2 biserică, 1 preot, 3 dascăli; 302 familii, 2078 suflete.

Flămînda, cu 2 biserică, 2 preoți, 4 dascăli; 421 familii, 1932 suflete.

In total sunt 44 biserică, 31 preoți, 75 dascăli, pentru o populație de 8049 familii, saŭ 38445 suflete.

In această plasă s'a vîndut tutun în valoare de 96174 leĭ în 1887, și de 106559 leĭ, în 1888.

Bîlciurile ce se fac în această plasă pe an, sunt la comunele: Tămășești, 1 bîlciŭ pe an; Buteasca, 3 bîlciurĭ pe an; Glavaciocul, 1 bîlciŭ pe an; Cîrtojani-d.-j., 2 bîlciurĭ și în toate Duminicile; Frăsinetul, 3 bîlciurĭ pe an.

Statul posedă în această plasă următoarele proprietăți: Vatra-Mănăstireĭ-Glavaciocul, cu venit anual de 46500 leĭ; Purani-Mitropolieĭ cu venit anual de 13000 leĭ; Bîbîița a schituluĭ Nămășești, cu venit anual de de 8900 leĭ; Mereni saŭ Ștefeni-Mitropolieĭ, cu venit anual de 60000 leĭ.

Păduri sunt următoarele: Omul, pendinte de com. Glavaciocul, proprietatea Vatra-Mănăstiriĭ-Glavaciocul, 800 hect.; Bulumele, Galbena, Guța-Mare, Guța-Mică, Dumbrava, Lunca, Țigoriĭ-luĭ-Borțoaica, Cojocarul, Palanga și Dîrmoxa, pendinte de com. Fierbinți, proprietatea Vetreĭ-Mănăstireĭ-Glavaciocul, 600 hect.; Purani, 659 hect.; Mereni-Stefani, 910 hect.

Subprefectura acesteĭ plăși, înainte de a se uni cu plasa Neajlovuluĭ, era la com. Vida.

Prin această plasă trec apele: Teleormanul, care o limitează despre jud. Teleorman; Clenița, care curge de la N. din jud. Argeș către S. și dă în Teleorman în jos de Bîbîița, aproape de com. Măgura; Cîlnișteа, care vine din sus de Drumul-Olaculuĭ, din comuna Talpa-Poșta saŭ Baciul, din pădurea Borcasca de la Lacul-cu-Oastele, trece prin maĭ multe comune și se varsă în Argeș, lîngă satul Falaștoaca; pîrîul Sericul începe maĭ sus de com. Butești-d.-j., trece prin Cozmești și merge de dă în Glavaciocul la com. Vida-Furculești; Glavaciocul, rîuleț, care a dat numele plășeĭ, pe care o străbate maĭ pe din două de la N. la S., (vezĭ Glavaciocul rîŭ); Drîmbovicul, vale cu apă mică, vine din județul Argeș de aproape de Glavacioc și trece în pl. Neajlovuluĭ.

Cele maĭ principale văĭ sunt: Clenița, Călugărița, a-Călărașilor, Sericul, Mogoșiul, Motoful.

Dealurĭ principale sunt: al-Frăsinetuluĭ, al-Glavaciocului și al-Sericuluĭ pe la Bîțcoveni.

Movilă principală este aceea de la Talpa care se zicea Movila-Ogrezeni de la care și-a luat numele com. Talpa-Ogrezeni.

La com. Tămășești, pe malul stîng al rîuluĭ Glavaciocul se văd niște ruine ale uneĭ cetățĭ vechĭ.

Asemenea la comuna Talpa-Ogrezeni, pe rîul Clenița, se văd iarăși niște ruine despre care se zice că ar fi fost o cetate romană.

Această plasă este cea maĭ puțin productivă din acele ale județuluĭ săŭ; pămîntul, în mare parte argilo-calcaros, ține apa d'asupra în timpul ploios și plesnește în timpul secetelor; pămîntul argilo-silicios este maĭ productiv, și cu cît ne coborîm către Dunăre saŭ către lungul plășeĭ despre pl. Cîlnișteа, pămîntul devine maĭ fertil și foarte productiv, ast-fel sunt moșiile Bîbîița, Frăsinetul, Gălăteni și Crevenicul.

Căĭ de comunicație care leagă plasa cu centrurile marĭ sunt: șoseaua ce pleacă din Glavacioc de la hotarul județuluĭ despre Argeș, care urmează valea Glavaciocul și trece în pl. Cîlnișteа ca să iasă la Giurgiŭ; șoseaua ce duce prin Buteasca și merge pe vale în jos de ĭese în pl. Neajlovuluĭ pe la Ueștĭ-Golești.

In vechime trecea prin această plasă Drumul-Olaculuĭ, saŭ al

www.dacoromanica.ro

poștei, care mergea de la București la Craiova și avea stația saŭ poșta a 4-a din București la satul Talpa, și a 3-a poștă la satul Blejești-Neamțu.

Glavaciocul, *com. rur.*, compusă din cät.: Glavaciocul, Șelarul și Ștefan-cel-Mare, situate pe proprietatea Statuluĭ Glavaciocul, pl. Glavaciocul, jud. Vlașca. Innainte de secularizare aparținea mănăstireĭ Glavaciocul.

Se află situată la 58 kil. de București, la 82 kil. de Giurgiu, la 34 kil. de Obedeni, reședința pl. Glavaciocul-Neajlovul, la 40 kil. de Pitești și la 30 kil. de stațiile Titu și Găești.

Suprafața totală a moșieĭ este de 6000 hect.

S'a dat la locuitoriĭ tuturor cătunelor 2000 hect. Aci, în 1882, s'a maĭ dat de stat pentru 140 locuitoriĭ însurățeĭ, 3 școale și o biserică, o suprafață de 2305 hect., formînd satul Ștefan-cel-Mare.

Moșia cu toate trupurile se arendează anual cu 46000 leĭ.

Are o populație de 2305 suflete, din carĭ 461 contribuabilĭ.

Venitul comuneĭ este de 6174 leĭ, iar cheltuelile de 4454 leĭ.

Este o școală mixtă, cu 3 clase, condusă de un învățător și care e frecuentată de 40 băeți și 7 fete; 2 biserici: una la Glavaciocul și a doua la Șelarul, care ține de parohiile Glavaciocul și Șelarul și sunt deservite de 2 preoți și 4 dascălĭ.

Pe această proprietate, se află pădurea statuluĭ Omul, de stejar, în suprafață de 800 hectare.

Pămîntul acestuĭ domeniŭ este argilo-calcaros.

In com. se face un tîrg anual de vite la 25 Martie.

Depărtarea medie între cät. ce constitue această com. este de 3 kil.

Sunt 10 cîrciumĭ.

Glavaciocul, *cătun*, pendinte de com. Glavaciocul, pl. Glavaciocul, jud. Vlașca, situat pe proprietatea statuluĭ Vatra-Mănăstireĭ-Glavaciocul, pe sîrcul văiĭ Glavaciocul, pe un loc puțin ondulat de ramificațiile aceleĭ văĭ.

In 1864, s'aŭ împroprietărit în acest cătun 169 locuitorĭ, carĭ aŭ luat o suprafață de 57 hect.

Aci este mănăstirea Glavaciocul, cu hramul Buna-Vestire, care a fost zidită de Vlad-Vodă-Țepeș la 1477 și care servă azĭ de biserică de mir, constituind cu satul Ștefan-cel-Mare parohia Glavaciocul; este deservită de 1 preot și 2 dascălĭ.

Acest cătun este cel maĭ depărtat punct al județuluĭ, atît de Giurgiŭ cît și de București și este situat la N.-V. județuluĭ, despre jud. Argeș.

In cät. Glavaciocul sunt maĭ mult Țiganĭ, urmașĭ aĭ robilor călugărești.

Sunt 2 cîrciumĭ.

Copiiĭ din sat merg la școala din cät. Șelarul.

Glavaciocul, *mănăstire*, în jud. Vlașca, odinioară închinată la Sfîntul Mormînt, pănă la 1862, cînd s'aŭ secularizat averile mănăstirești. Această mănăstire avea maĭ multe proprietățĭ în țară, din carĭ cele din jud. Vlașca eraŭ: Călugăreni saŭ Crucea-de-Piatră, Fundul-Păruluĭ și Vatra-Mănăstireĭ-Glavaciocul. Apoĭ în județele: Prahova, moșia Cernătești; în Olt, Cricovul; în Dolj, Murta; în Dîmbovița, Făgețelul; în Argeș, Negrași și alte trupurĭ maĭ micĭ răspîndite în maĭ toată partea țăreĭ dincoace de Milcov.

In Istoria Țăreĭ a fraților Tunusli găsim, că această mănăstire a fost începută a se clădi la 1477 de Vlad-Vodă-Țepeș, tatăl luĭ Radu-Vodă și că fiul luĭ, Radu-Vodă, a terminat-o la 1496. Maĭ probabil este că dînsa data înainte chiar de principatul Țăreĭ-Romînești. Vlad Vodă Călugărul, care este chiar acolo înmormîntat, n'a făcut de cît s'o restaureze. Neagoe-Vodă a zugrăvit-o, iar Constantin Brîncoveanu, la anul 1701, a reparat-o din noŭ, fiind ruinată.

Are hramul Buna-Vestire.

Această mănăstire de călugărĭ, e situată pe coasta dealuluĭ apeĭ Glavaciocul, pe o înălțime cu o vedere peste întreaga vale în partea de S.

După secularizare a rămas biserică de mir, pe care o subvenționează Statul. Sunt în ruină maĭ toate clădirile vechĭ din jurul mănăstireĭ; parte din ele, cele maĭ în bună stare, servă de școală comunală.

Glavaciocul, *rîŭ*, izvorește din satul Slobozia, în jud. Argeș; intră în jud. Vlașca la com. Șelarul; coboară prin satele Butești, Negreni, Preajba, Purani, Baciul, Blejești, Neamțul, Sericul, Vida-Crevenicul, Mereni și Letca-Veche și dă în Cîlnișteа, la Căminеasca. Are o lungime de la sursă pănă la gura luĭ de peste 65 kil. Apele luĭ sunt vara cu totul micĭ; pe alocurea nu se văd de loc; pe timpul primăvereĭ și al toamneĭ, apele sunt destul de marĭ, ast-fel că rîul nu se poate trece cu ușurință. Lasă către sursa luĭ, în urma luĭ, pĭetrișul, și un nisip fin maĭ către gura luĭ, unde produce și niște smîrcurĭ. Acest rîŭ conține mult pește. Pe dînsul sunt morĭ la satele Crevenicul-Rădulescu și Vida.

www.dacoromanica.ro

Glaveşul, *lac*, în jud. Buzău, com. Cioranca, ocolind la E. cătunul Movila-Banului; își ia începutul din niște micĭ viroage, carĭ apar în moșia Gomoiasca, trec prin com. Costești și se concentră în lacul Glaveșul. De aci apa se scurge spre S., dînd naștere lacurilor Mărgineanu și Colțăneni, carĭ se varsă în pîrîul Sărata, com. și cătunul Mihăilești.

Glaveşul, *parte din moșia* Bădeni-Miluiți, din com. Cioranca, jud. Buzău, pe care s'au împroprietărit însurățeiĭ din com. Limpezișul.

Glămbocul-Fleşti, *sat*, cu 30 familiĭ, în jud. Argeș, pl. Pitești, face parte din com. rur. Bîscovul-Flești; are o biserică cu hramul Adormirea, deservită de un preot și un cîntăreț.

Glămeia, *deal*, în jud. Mehedinți, com. rur. Cireșul, pl. Cerna.

Glăvanul, *deal*, în jud. Gorj, pl. Jiul, com. Roșia, pe partea dreaptă a acestuĭ rîu; vine din spre N., merge de-a lungul com., și se termină spre S., la valea Bourelul, din jud. Mehedinți; pe acest deal se află plantațiĭ de viĭ, prunĭ și pădure.

Glăvăneşti, *sat*, în partea de N. a com. Iepureni, pl. Turia, jud. Iași, în stînga rîuluĭ Jijia, cu o suprafață de 1144 hect. și o populație de 46 familiĭ, saŭ 206 suflete. Acest sat a fost desființat în 1864, prin strămutarea locuitorilor în satul Stolniceni și reînființat în 1879, prin împroprietărirea însurățeilor.

Are o biserică, zidită la anul 1837, cu 1 preot și 2 dascălĭ.

Moșia este proprietatea statuluĭ.

Numărul vitelor e de 887 capete, din carĭ: 148 vite marĭ cornute, 644 oĭ, 30 caĭ și 65 rîmătorĭ.

Glăvăneşti, *sat*, face parte din com. Muncelul, pl. Zeletinul, jud. Tecuciŭ. E situat pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Zeletinul, care străbate satul prin centru, de la N. la S. Aicĭ se află reședința comuneĭ.

Are o populație de 259 familiĭ, saŭ 968 suflete; o școală mixtă, care datează din anul 1879, și e frecuentată de 28 copiĭ; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, care se află situată pe o ridicătură în mijlocul satuluĭ și este făcută la 1876 de obștia satuluĭ, după cum se constată pe inscripția de pe cruce. Se întreține de locuitorĭ, avînd și 8½ fălcĭ de pămînt.

Teritoriul cătunuluĭ este de 2636 hect.

Locuitoriĭ, foștĭ clăcașĭ aĭ mănăstireĭ Răchitoasa, aŭ tot teritoriul com., cu care aŭ fost împroprietăriți în 1864 și 1893.

In partea de E. a satuluĭ în mal se află cariere de piatră.

Tradiția locală spune că satul și-a luat numele de la primul locuitor numit Glăvan fiul luĭ Frumușelul. Acest Frumușel a avut 3 copiĭ: Glăvan, Senătescu și Dămăcuș, care aŭ dat numele la 3 sate. Satul Senătești nu maĭ există astăzĭ; el a fost situat la N. de Glăvănești, și a fost distrus din cauza holereĭ; acum nu se maĭ cunoaște aicĭ de cîte cîte-va ridicăturĭ de pămînt și un iaz numit Iazul-Senăteștilor, pe pîrîul Zeletinuluĭ.

Locuitoriĭ acestuĭ sat se deosebesc din ceĭ din împrejurime atît prin port cît și prin vorbire. Locuitoriĭ satelor din apropiere îĭ numesc Mocani.

Glăvăneşti, *moșie*, în jud. Tecuciŭ, proprietatea statuluĭ, cu o suprafață de 768 hect., dinpreună cu trupul: Năfundești saŭ Capul-Dealuluĭ, din com. Muncelul. Aparținea maĭ înainte mănăstireĭ Răchitoasa.

Glăvăneşti, *pădure*, în jud. Tecuciŭ, proprietatea statuluĭ, cu o întindere de 380 fălcĭ, dinpreună cu trupul Plopul, de 80 fălcĭ, pendinte de com. Muncelul.

Glăvile, *com. rur.*, în jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-j., compusă din 3 cătĭ.: Peșteana, Olteanca și Aninoasa.

Este situată pe văile: Peșteana-Oltenceĭ și Aninoasa, cum și pe dealurile dintre aceste văĭ. Pănă la reședința județuluĭ și a plășeĭ sunt 40 kil.

Are o populație de 624 familiĭ, saŭ 2726 suflete (1386 bărbațĭ și 1340 femeĭ), în care intră și 10 familiĭ de Țigani. Locuesc în 624 case. Sunt 417 contribuabilĭ.

Veniturile com. sunt de 3258 leĭ și cheltuelile de 2348.80 leĭ.

Are 6 biserici, toate de lemn: 3 în cătĭ. Olteanca, 2 în Peșteana și 1 în Aninoasa.

Vite sunt: 57 caĭ, 934 boĭ, 490 vacĭ, 1378 oĭ, 270 capre, 1500 porcĭ.

Sunt 275 stupĭ cu albine.

Locuitoriĭ sunt moșneni. Dintre eĭ s'aŭ împroprietărit 68 la anul 1864, pe moșiile D-lor I. Bocșenescu, I. Angelescu, Dima Dogarul și alțiĭ.

In mahalaua Aninoasa, lîngă biserică, este un izvor a cărui apă pe unde trece lasă un strat gros și roșu ca rugina de fier.

Pe unde apa surpă malurile se găsesc în pămînt stejarĭ groșĭ și înegriți; ceea ce face să se bănue existența de cărbunĭ de pămînt.

www.dacoromanica.ro

Şcoala există în com. de la 1837. A fost întreruptă la 1848, 1850, 1854 şi chiar în urmă. Localul actual s'a clădit la 1864 şi e proprietatea com. E frecuentată de 11 copiĭ. Cu întreţinerea şcoaleĭ statul cheltueşte anual 1458 leĭ.

Ştiŭ carte 193 bărb. şi 34 fem.

Căĭ de comunicaţie are: şoseaua care vine de la Drăgăşani şi se ramifică de la Creţeni către com. Glăvile. De la hotarul Glăvile se ramifică iarăşi în două: una merge pe valea Peşteni, până aproape de hotarul despre N., iar alta merge pe valea Oltenceĭ.

E brăzdată de dealurile: Peşteni, Aninoaseĭ şi Oltenceĭ şi udată de văile: Peşteni, Oltenceĭ, Aninoaseĭ, Voiculeasa, Văcăreaţa, Roba, Robiţa, Stubeiulluĭ-Mircea-Ciobanul.

In valea Peşteneĭ se varsă, în raionul com. Glăvile, vălcelele: Ursoaia, Gradiştea-Mare şi Mică, Cirişoaia-Mare şi Mică, Gorgoteşti şi Dogăreşti.

Se mărgineşte la N. cu com. Cermegeşti, la S. cu Amărăşti, la E. cu Scundul şi la V. cu Zăvoeni, Vărleni şi Stăneşti.

Glăvile, *deal,* în raionul com. cu acelaşĭ nume, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea, pe care se cultivă 230 hect., 50 ariĭ, vie.

Gliganul, *com. rur.*, pe apa Drîmbovnicul, jud. Argeş, pl. Gălăşeşti, la 14 kil. de com. rur. Costeşti, reşedinţa subprefectureĭ, şi la 43 kil. de Piteşti. Se compune din 2 sate: Gliganul-d.-j., şi Gliganul-d.-s., avînd în tot 219 familiĭ, saŭ 460 suflete. Are: o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de un preot şi un cîntăreţ; o şcoală primară rur. şi case marĭ ale familieĭ Budişteanu, proprietarul moşieĭ.

După o publicaţie oficială, aceastâ com. are 215 contrib. şi are un budget de 3427 leĭ la venitурĭ şi de 3267 leĭ la chelt.

Numărul vitelor a fost în anul 1887 de 909 vite marĭ cornute (806 boĭ şi vacĭ, 2 bivolĭ şi 101 caĭ) şi de 5254 vite mărunte (4986 oĭ, 15 capre şi 253 rîmătorĭ).

Gliganul, *sub-divizie a com. rur.* Bresniţa, pl. Motrul-d.-j., jud. Mehedinţi.

Gliganul-de-Jos, saŭ **Gliganul-din-Vale,** *sat,* cu 89 familiĭ, jud. Argeş, pl. Gălăşeşti, face parte din com. rur. Gliganul.

Gliganul-de-Sus, saŭ **Gliganul-din-Deal,** *sat,* cu 130 familiĭ, jud. Argeş, pl. Gălăşeşti; face parte din com. rur. Gliganul. Aicĭ este reşedinţa primărieĭ.

Glimea, saŭ **Fundul-Hara,** *deal,* jud. Suceava, com. Brădăţelul, avînd coastele repezĭ şi rîpoase şi pe d'asupra acoperit de lanurĭ şi fînaţurĭ.

Glimea, *deal,* care desparte satul Rădăşeni de satul Oprişeni, jud. Suceava şi pe culmea căruia trece şi hotarul moşiilor cu acelaşĭ nume.

Glina-Gherman, *sat,* jud. Ilfov, pl. Dîmboviţa; face parte din com. rur. Bobeşti-Bălăceanca. Este situat la E. de Bucureşti, pe ţărmul drept al rîuluĭ Dîmboviţa. Partea de N. a satuluĭ e băltoasă, din cauză că terenul e mult înclinat spre rîul Dîmboviţa.

Se întinde pe o suprafaţă de 502 hect., cu o populaţie de 216 suflete.

D-l Gherman are 332 hect. şi locuitorĭ 170 hect.

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ. Aci este reşedinţa primărieĭ.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 139 şi al celor micĭ de 170.

Glina-Macri, *sat,* jud. Ilfov, pl. Dîmboviţa; face parte din com. rur. Bobeşti-Bălăceanca. Suprafaţa totală a satuluĭ e de 293 hect., cu o populaţie de 12 suflete.

Gliza-Căldăruşa, *pădure,* a statuluĭ, jud. Buzău, pendinte de Sf. Apostolĭ, pe moşia Jugureni-Căldăruşa din com. Jugureni; face un corp cu Archimandrita şi Nuciĭ-Ghidieĭ; are 256 hect.

Glîmboaca, *vale,* izvoreşte după teritoriul com. Oteşti-d.-s., jud. Olt şi se varsă în gîrla Cungrişoara-Mică, pe ţărmul drept, în raionul com. Vaĭ-de-Eĭ, pl. Oltul-d.-s.

Glîmboaia, *pîrîŭ,* izvoreşte din pădurile statuluĭ despre Ocnele-Marĭ şi se varsă în rîul Rîmnicul, în com. Vlădeşti, pl. Ocolul, jud. Vîlcea.

Glîmbocata, *com. rur.*, jud. Dîmboviţa, pl. Dîmboviţa-Dealul. Se află situată pe şoseaua naţională Bucureşti-Piteşti între deal şi cîmpie, spre S.-V. de Tîrgovişte la cîţi-va kil. spre V. de Găeşti, lîngă jud. Muscel.

In cuprinsul acesteĭ com. sunt: Dealul-Văiĭ-Secĭ, Dealul-Corbuluĭ şi cîmpiile: Baloteasca şi Pătroaia.

Prin raionul comuneĭ curg rîul Argeşul şi pîraiele: Glîmbocata şi Valea-Seacă, peste care sunt două poduri.

www.dacoromanica.ro

Se compune din două cătune: Glîmbocata și Călugărița cu 1023 locuitorĭ. Are o moară de aburĭ; două bisericĭ; o școală. Se învecinește la V. cu com. Ciulnița, din jud. Muscel.

Glîmbocelul, *com. rur.*, jud. Muscel, pl. Podgoria, la S. de Cîmpulung și la 65 kil. departe de acest oraș.

Numele său vine dela gîrla Glîmbocelul, ce trece prin mijlocul său, udînd-o de la N. spre S.

Se mărginește la E. cu com. Butoiul, jud. Dîmbovița, la V. cu com. Țigănești, la N. cu com. Bogați, jud. Dîmbovița și la S. cu com. Budișteni.

Are o populație de 200 familiĭ, saŭ 806 suflete (391 bărbațĭ și 415 femeĭ); locuesc în 230 case.

Vite sunt: 193 boĭ, 47 vacĭ, 42 viței, 6 taurĭ, 175 oĭ, 50 berbecĭ, 98 capre, 154 porcĭ, 15 caĭ și ĭepe.

Moșia e a locuitorilor, parte prin împroprietărire, parte moștenire. S'aŭ împroprietărit pe moșiile: Goleasca, Băneasca, Chițeasca și Chiriacioaia. Proprietarĭ marĭ în com. sunt d-niĭ: Nae Bogdan, N. I. Gherasi, C. Manolescu și I. G. Chiriac.

Sunt 152 contribuabilĭ.

La 1887 avea un budget de 1609 leĭ la venitурĭ și 1605 leĭ la cheltuelĭ.

In com. este o moară cu vaporĭ; o biserică, zidită la anul 1851, deservită de 1 preot și 1 dascăl; o școală, care dateză dela 1821, frecuentată de 50 elevĭ și 4 eleve, cu întreținerea căreia statul cheltuește anual 1080 leĭ.

Glîmbocelul, *sat*, jud. Dîmbovița pl. Dîmbovița-Dealul, căt. com. Bogați.

Glîmbocelul, *gîrlă*, izvorește din jud. Dîmbovița, com. Bogați, jud. Muscel, dela locul numit Scheianca, unde este cunoscută sub numele de Glîmbocul. După ce udă com. Glîmbocelul trece în com. Budișteni, pe care o lasă puțin la stînga, apoĭ udă com. Ciulnița și se varsă în rîul Argeș. Vara, maĭ ales în timpiĭ secetoșĭ, seacă.

Glodanul, *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Cănești, căt. Glodul; are 50 hect. proprietate moșnenească.

Glodeanul, *proprietate*, în partea de S. a plășeĭ Tohani, jud. Buzăŭ, avînd pămîntul cel maĭ fertil din jud., care, prin diferite succesiunĭ, daniĭ și vînzărĭ s'a subdivizat în proprietățĭ maĭ micĭ.

Glodeanul, *deal*, jud. Vîlcea, com. Olănești, din plaiul Cozia.

Glodeanul-Cîrlig, *com. rur.*, în jud. Buzăŭ, pl. Tohani, situată la o distanță de orașul Buzăŭ de 40250 m. Limitele sale sunt: la N., Movila-Manciuluĭ; la N.-V. se lasă în linie dreaptă pe hotarul moșieĭ Glodeanul-Sărat, pănă în hotarul moșieĭ Sidirul, face o proeminență spre punctul Măcrișul și se lasă iar în jos, pănă dă în hotarul Ialomițeĭ, în marginea moșieĭ Jilava; la S., merge pe hotarul Ialomițeĭ (moșia Dudeasca) pănă în hotarul moșieĭ Cotorca, la Iazul-Cocoaneĭ; la E., se urcă în sus pe hotarul moșieĭ Frecățeanca pănă în hotarul moșieĭ Rotunda de lîngă Meteleŭ; de aci, pe la capul moșieĭ Brădeanul cu Tufele ajunge la Movila-Manciuluĭ, ceeace dă comuneĭ forma unuĭ triunghiŭ.

Suprafața sa este de 5940 hect., din care 5000 arabile, 10 pădurĭ, 104 fîneață, 642 izlaz și 184 sterp.

Proprietățĭ maĭ însemnate sunt: Casotta, Cîrligul-Mare, Cîrligul-Mic, Apostolocheanca, Sidirul saŭ Stavropoleos. Terenul e șes și fertil.

Este o moară cu aburĭ; o școală în căt. Casotta.

Căĭ de comunicație are: șoseaua vecinală Mizil-Cotorca prin Glodeanul; șoseaua județeană Buzăŭ-Urziceni și maĭ multe drumurĭ naturale, din care maĭ însemnate sunt: drumul Grindul-Buzăŭ, pe la Movila-Manciuluĭ, și drumul Movila-Manciuluĭ-Cilibia prin com. Albești.

Vite sunt: 1097 boĭ, 674 vacĭ, 256 viteĭ, 978 caĭ, 227 epe, 55 mînjĭ, 2869 oĭ, 95 capre și 754 porcĭ. Stupĭ de albine sunt 90.

Comuna e formată de cătunele Casotta, Cîrligul-Mare, Cîrligul-Mic și Zmîrdanul, avînd o populație de 1870 suflete, din carĭ: bărbațĭ 343, neînsurațĭ 29, văduvĭ 8, băețĭ 589; iar femeĭ măritate 343, văduve 4, fete 554. Case de locuit sunt 553. Străinĭ: 2 Grecĭ și 20 Austro-Ungarĭ. Meseriașĭ: 2 lemnarĭ, 2 cizmarĭ, 2 fĭerarĭ, 1 mecanic și 2 cojocarĭ. Contribuabilĭ sunt 412.

Budgetul comuneĭ e de 5234 leĭ, 69 banĭ.

Are o școală, frecuentată de 65 elevĭ și 3 eleve; 3 bisericĭ, deservite de 4 preoțĭ, 3 cîntărețĭ și 3 paracliserĭ. Catedrala e cea cu hramul Duminica-Tuturor-Sfinților. Știŭ carte 193 persoane.

Cîrciumĭ sunt 18.

Comuna Cîrligul a existat din vechime, însă în timpul războiuluĭ dintre Ruși și Turcĭ, teatrul de luptă fiind în mare parte prin aceste locurĭ, s'a risipit. După 1812, locuitoriĭ încep a

www.dacoromanica.ro

se strînge la vechile lor vetre și cătun. Cîrligul-Mare se reînființează îndată. Pe la 1830, începe a se forma și cătun. Cîrligul-Mic și pe la 1860 cătun. Casotta; în 1884 se înființează cătunul Zmîrdanul, din însurățeiĭ împroprietăriță pe moșia Glodeanul-Cîrlig.

Glodeanul-Cîrlig, *numire* ce se mai dă *cătunului* Cîrligul-Mare, jud. Buzău.

Glodeanul-Cîrlig, *moșie*, în județul Buzău, com. Glodeanul-Cîrlig, proprietate a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Văcărești; are 2930 hect., din care 820 hect. s'aŭ dat împroprietăriților din cătunele Zmîrdanul și Cîrligul-Mare, iar 2110 se arendează particular.

Glodeanul-Sărat, *com. rur.*, în jud. Buzău, pl. Tohani, pe ambele maluri ale pîrîuluĭ Sărata, la o distanță de Buzău de 37600 m. Limitele sale sunt: la N., începe din Movila-Manciuluĭ și pe hotarul moșielor Rotunzeanca și Brădeanca, merge pănă întîlnește hotarul moșieĭ Cufuritul, la Puțul-Rîndunichiĭ; apoĭ, pe hotarul de N. al moșieĭ Cufuritul, trece pîrîul Sărata și ajunge la Valea-Cailor; la V., se lasă pe Valea-Cailor, atinge hotarul moșieĭ Dulbanul și dă pe partea de N.-V. a moșieĭ Grădiștea; la S.-V., merge pe hotarul Grădișteĭ, trece pe la capul de N. al moșieĭ Sălcianca (jud. Prahova), se lasă pe hotarul moșieĭ Ghighiul, pănă dă de hotarul Ialomițeĭ, trece pîrîul Sărata și merge pe hotarul Ialomițeĭ (moșia Jilava) pănă dă în hotarul moșieĭ Sidirul; la E., urcă pe hotarul moșieĭ Casotta, apoĭ se dirige spre N.-E., pe hotarul moșieĭ Casotta, pănă ajunge la Movila-Manciuluĭ.

Suprafața sa este de 7523 hect., din care 6248 arabile, 274 fîneață, 392 izlaz și 609 bălțĭ și sterp.

Proprietățĭ maĭ însemnate, afară de pămîntul posedat de locuitorĭ, are: Glodeanul-Sărat, de care e alipită și Sfoara-Ghighiul, Cufuritul și Grădiștea.

Terenul e șes, întrerupt de lacurĭ și cîte-va zmîrcurĭ și acoperit de întinse semănăturĭ.

Sunt 4 stîne.

Vite sunt: 1042 boĭ, 825 vacĭ, 251 viteĭ, 2 bivolĭ, 2 bivolițe, 390 caĭ, 210 ĭepe, 61 mînjĭ, 3200 oĭ, 16 capre, 1 asin și 750 porcĭ.

Stupĭ sunt 40.

Comuna e formată din cătunele Cufuritul, Florica și Glodeanul-Sărat, avînd o populație de 2830 loc., din carĭ: bărbațĭ însurațĭ 690, neînsurațĭ 32, văduvĭ 26, băețĭ 784; iar femeĭ măritate 690, văduve 28, fete 586. Case de locuit sunt 636.

Meseriașĭ: 3 dulgherĭ, 1 rotar, 2 croitorĭ, 2 cizmarĭ, 8 fierarĭ, 1 mecanic, 3 cojocarĭ și 2 brutarĭ.

Sunt 539 contribuabilĭ.

Budgetul comuneĭ e de 6158 leĭ, 71 banĭ.

Are o școală, frecuentată de 125 elevĭ și eleve; 3 bisericĭ, deservite de 3 preoțĭ, 3 cîntărețĭ și 1 paracliser. Catedrala e cea cu hramul Intrarea-în-Biserică. Cîrciumĭ sunt 17.

Știŭ carte 83 persoane.

Comuna exista și în secolul trecut, dar s'a împrăștiat din aceleașĭ cauze, ca și Glodeanul-Cîrlig. După 1812, s'a format, la vechea siliște satul Glodeanul Sărat; pe la 1850 s'a format satul Cufuritul și în 1881 satul Florica cu însurățeiĭ împroprietăriță.

Glodeanul-Sărat, *cătun* de reședință, al com. Glodeanul-Sărat, jud. Buzău, așezat pe malul stîng al pîrîuluĭ Sărata și la capul de N. al laculuĭ Glodeanul; are 2160 loc. și 486 case.

Glodeanul-Sărat, *moșie*, în județul Buzău, com. Glodeanul-Sărat, pendinte de mănăstirea Căldărușani; are cam 28000 hect. maĭ toate arabile; se arendează însă împreună cu moșia Amarul, din care cauză numirea oficială a acesteĭ moșiĭ e Glodeanul-Sărat și Amarul.

Glodeanul-Sărat, *lac*, în jud. Buzău, com. Glodeanul-Sărat, format din curgerea înceată a pîrîuluĭ Sărata; conține mult pește.

Glodeanul (Sidirul), *moșie*, în jud. Buzău, com. Glodeanul-Cîrlig; se întinde la S., d'alungul hotaruluĭ jud. Ialomița, între moșia Glodeanul-Sărat, la V.; la N., între moșiile Casotta și Cîrligul-Mare și la E. între moșia Cotorca, avînd forma unuĭ dreptunghiŭ. A fost proprietatea statuluĭ, pendinte de mănăstirea Cotroceni. Are 430 hect., maĭ toate arabile.

Glodeanul - Silițea (Frecăței), *com. rur.*, jud. Buzău, pl. Tohani, situată între comunele Glodeanul-Cîrlig și Cotorca, la distanță de Buzău, de 44 kil. 450 m. Limitele eĭ sunt: la N., hotarul moșieĭ Cîrligul-Mic, și pămîntul însurățeilor din com. Zmîrdanul; la E., Drumul-Grinduluĭ, zis și Drumul-Oilor, care face în această parte limita între pl. Cîmpul și Tohani; la S., moșia Cotorca și la V., moșia Sidirul, pănă dă iar în hotarul moșieĭ Cîrligul Mic.

www.dacoromanica.ro

Suprafaţa sa este de 2934 hect., din care 2412 arabile, 287 izlaz şi 235 sterp. Proprietate mare este numaĭ moşia Frecăţeanca, fostă a caseĭ Filipescu.

Terenul e şes şi fertil. Agricultura se face sistematic şi pe o mare întindere. Este o şcoală pentru împletirea ştreangurilor.

Are 3 tîrguri: la 23 Aprilie, la Inălţare şi la 6 August.

Căĭ de comunicaţie are: Calea vecinală Cotorca-Cilibia prin com. Meteleul, Drumul-Oilor şi Drumul-Zmîrdanuluĭ.

Vite: 586 boĭ, 285 vacĭ, 150 viţeĭ, 12 bivolĭ, 372 caĭ, 240 ĭepe, 25 mînjĭ, 540 oĭ, 15 capre şi 363 porcĭ. Stupĭ sunt 21.

Com. e formată dintr'un singur cătun.: Glodeanul-Siliştea, avînd o populaţie de 1500 locuitorĭ, din carĭ: bărbaţĭ însuraţĭ 227, neînsuraţi 5, văduvĭ 9, băeţĭ 394; iar femeĭ măritate 327, văduve 36, fete 402. Numărul caselor de locuit e de 321.

Meseriaşĭ: 5 fierarĭ, 1 maşinist, 1 cojocar şi un boiangiŭ.

Sunt 273 contribuabilĭ.

Budgetul com. e de 7321.54 leĭ.

Are o şcoală, frecuentată de 100 elevĭ şi 5 eleve. Carte ştiŭ 126 persoane. Bisericĭ sunt 2, cu 2 preoţĭ, 2 cîntăreţĭ şi 2 paracliserĭ. Catedrala, frumoasă, e cea cu hramul Sf. Nicolae, fondată la 1854 de Anica Filipescu, proprietara de pe atuncĭ a acesteĭ com.

Frontispiciul este acesta:

Această sfîntă biserică ce prăznueşte cu hramurile: Sfînta Troiţă, Adormirea Maiciĭ Domnuluĭ şi Sf. Nicolae, s'a zidit din noŭ cu osîrdia şi cu cheltuiala D-neĭ Clucereasa şi Dixofilati Anica Filipescu, soţia D-luĭ mareluĭ Clucer Costache Filipescu, fiica mareluĭ Ban Isac Ralet, în zilele prea sfinţieĭ sale părinteluĭ Episcop Filoteĭ, al sf. Episcopiĭ Buzăŭ, în anul dela Christos, 1854.

Cîrciumĭ sunt 6.

Demnă de văzut e movila Siliştea, în jurul căreia a fost satul Siliştea înainte de 1806. Spîrgîndu-se satul, din cauza invaziunilor, în drumul cărora era aşezat, locuitoriĭ au umblat mult timp pribegĭ. După 1812, mulţĭ din eĭ aŭ voit să se întoarcă la vechile locuinţe, dar n'aŭ găsit de cît cenuşe, de aceea s'aŭ dus şi aŭ dat naştere celorl alte sate cu numele de Glodeanul. Vre-o 50 de familiĭ însă aŭ rămas tot la satul Siliştea, dar 'ĭ a pus fondamentul la 500 m. spre E. de vechea vatră. Din cauza umblăreĭ lor din loc în loc li s'a dat numele de Frecăţei.

Glodeanul - Siliştea (Frecăţeanca, Filipeasca, Zisuleasca), *moşie*, în com. Glodeanul-Siliştea, jud. Buzăŭ, avînd, afară de pămîntul dat locuitorilor, 2100 hect., din care 210 izlaz, iar restul maĭ tot se cultivă.

Glodeanul-Stavropoleos, *altă numire a moşieĭ* Glodeanul-Sidirul din com. Glodeanul-Cîrlig, jud. Buzăŭ.

Glodeanul-şi-Grădiştea, *întinsă moşie*, jud. Buzăŭ, care se desparte în două trupurĭ: Glodeanul-Cufurit (propriŭ zis din com. Glodeanul-Sărat), pendinte de mănăstirea Znagovul, formînd şi el una din jumătăţile moşieĭ Răsturnaţi (com. Mihăileşti), iar cea-l'altă jumătate a moşieĭ Răsturnaţi s'a divizat în două: Mihăileşti luĭ Mişu şi Răsturnaţi D-neĭ Bălaşa, ambele în com Mihăileşti. Trupul al 2-lea din moşia Glodeanul-şi-Grădiştea este moşia Grădiştea din com. Boldeşti, cunoscută în localitate sub numele de Cufuritul, saŭ Znagovul.

Glodeneni, *sub-divizie a căt.* Bărbuncești, din com Grăjdana, jud. Buzăŭ.

Glodeni, *com. rur.*, jud. Dîmboviţa, plaiul Ialomiţa-Dîmboviţa, situată la 10 kil., spre N. de Tîrgovişte pe văĭ şi între dealurĭ. Dealurile din jurul comuneĭ sunt: Măgura, Vîrful-Mare, Podiiacul, Cordunul-Mare, Cordunul-de-Mijloc, Malul-Roşu şi La-Fier.

Prin raionul com. curg: apele Lăculeţele şi Bădislăvoaia şi se află şi izvoare de apă cu gust de pucioasă şi de sare.

Glodeni se compune din 2 cătune: Glodeni şi Lăculeţele, cu o populaţie de 2000 locuitorĭ.

In raionul comuneĭ sunt peste 77000 ariĭ pădure. Una din sursele de bogăţie ale acesteĭ comune este păcura. Sunt aci mulţime de puţurĭ care în unele timpurĭ a dat cantităţĭ enorme de păcură. In sînul pămîntuluĭ acesteĭ comune se maĭ află şi cărbunĭ de pămînt, pucioasă şi sare, acestea încă neexploatate.

Are 2 bisericĭ şi o şcoală.

In cătunul Lăculeţele, pe malul stîng al Ialomiţeĭ, se află fabrica de praf de puşcă a statuluĭ. Glodeni se învecineşte spre E. cu com. Valea-Lungă şi Ocniţa; spre V., cu Doiceşti şi Brăneşti; spre N., cu Podurile şi spre S., cu Aninoasa şi Vifărata, despărţindu-se maĭ de toate aceste comune prin dealurĭ şi văĭ.

Glodeni, *com. rur.*, în partea de N.-V. a plăşeĭ Amaradia şi la S. com. Ohaba, din jud. Gorj.

Situată pe valea rîuluĭ Amaradia, are o populaţie de 243 familiĭ, saŭ 1014 suflete, din carĭ 185 contribuabilĭ.

Are o suprafaţă de 1250 hect.

www.dacoromanica.ro

arabile, 180 hect. fîneţe, 50 hect. vie, şi 130 hect. pădure, 378 hect. izlaz şi pomet şi 12 hect. vatra satuluĭ.

Locuitoriĭ posedă: 21 pluguri, 46 care cu boĭ; 512 vite marĭ cornute, 25 caĭ, 546 oĭ, 130 stupĭ şi 180 rîmătorĭ.

Comuna are un venit de 1478 leĭ şi chelt. în sumă de 1400 leĭ.

Pîrîul Amaradia străbate Glodeni, curgînd spre S.; iar aci, schimbîndu-şĭ direcţia, apucă spre com. Voiteşti.

Comunicaţia se face prin şoseaua comunală şi şoseaua vecinală care o leagă cu Voiteşti şi Ohaba, cu drumul de care, care trece peste dealul Lărgiĭ şi intră în com. Turbaţi.

Sunt 5 puţurĭ cu cumpănă şi 7 fîntînĭ.

Are o şcoală, înfiinţată la anul 1859 şi frecuentată de 45 elevĭ şi 2 eleve, condusă de 1 învăţător normalist; 4 bisericĭ, deservite de 1 preot, 2 cîntăreţĭ şi 1 paracliser, una fondată la anul 1744, şi reparată la anul 1830 de sătenĭ, a doua fondată la anul 1802, iar cele-l'alte 2 maĭ vechĭ.

Glodeni, *cătun,* de reşedinţă al com. Glodeni, plasa Amaradia, judeţul Gorj.

Are o întindere de 700 hect., din carĭ 300 hect. arabile, 110 hect. fîneţe, 265 hect. pădure, izlaz şi pomet, 20 hect. vie, şi 5 hect. vatra satuluĭ.

Are o populaţie de 114 familiĭ, saŭ 506 suflete, din carĭ 92 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 10 pluguri, 18 care cu boĭ; 195 vite marĭ cornute, 10 caĭ, 224 oĭ, 110 rîmătorĭ şi 60 stupĭ.

Are 2 bisericĭ, cu 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală.

Glodeni, *sat,* jud. Vasluiŭ, plasa Funduri, com. Parpaeniţa, aşezat într'o mică vale, formată de dealul Glodeni, pe o suprafaţă de 796 hect., cu o populaţie de 70 familiĭ, saŭ 354 suflete.

Aici este o biserică făcută de Const. Ciurdea la 1868, deservită azĭ de 2 cîntăreţĭ.

Vite: 183 vite marĭ cornute, 656 oĭ, 35 caĭ, 58 rîmătorĭ. Locuitoriĭ posedă 66 stupĭ.

Glodeni, *vechea numire a satuluĭ* Buciumi, din com. Chiliile, pl. Fundul, judeţul Roman. Vezĭ Buciumi, sat, com. Chiliile.

Glodeni, *sfoară de moşie* moşnenească, în com. Lipia, jud. Buzăŭ; face parte din trupul Bănceşti.

Glodeni, *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Tisăul, căt. Glodul, de aproape 90 hect., din care 4 hect. arabile, 3 hect. livezĭ, 2 hect. sterpe şi restul pădure.

Glodeni, *pîrîŭ,* ce curge prin pl. Fundul, com. Chiliile şi Bătrîneşti, jud. Roman. Izvoreşte la E. de satul Buciumi, curge de la N.-E. către S.-V., udă satele Buciumi, Bătrîneşti şi Rocna şi se varsă în rîul Siretul, de a stînga, maĭ la S. de satul Spiridoneşti, după ce primeşte în sine pe dreapta, la satul Bătrîneşti, pîrîul Vălcelele.

Glodeni, *vale,* ce ĭese din moşia Roata-Cătunul, în jud. Vlaşca, trece prin moşia Roata-d.-j. şi dă în Drîmbovnicul, la moşia Mîrşia.

Glodinoasa, *pîrîŭ* şi *vale.* Incepe din pădurea statuluĭ Protopopeni, com. Poiana-Lungă, jud. Botoşani şi se varsă în Siret. Valea e mărginită de dealul Protopopeni şi de Dealul Vieĭ.

Glodişoarele saŭ **Grădişoarele**, *sat,* judeţul Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-s., com. Odobeşti, situat pe pîrîul Glodişoarele, în marginea de sus a comuneĭ, la o depărtare de 9 kil. de satul Odobeşti. Numără 44 familiĭ, saŭ 162 suflete.

Vite sunt: 5 caĭ, 51 vite marĭ cornute şi 3 porcĭ.

Glodişoarele, *deal,* jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., com. Mărăşti, situat între marginea de S. a com. Odobeşti şi com. Mărăşti.

Glodişoarele, *pîrîŭ,* jud. Bacău, pl. Siretul-d.-s., com. Odobeşti, afluent după stînga al pîrîuluĭ Odobeşti. Pe dînsul se află aşezat satul cu acelaşĭ nume.

Glodişorul, *colină* şi *loc izolat,* în com. Chiojdul-din Bîsca, pe hotarul dintre jud. Prahova şi jud. Buzăŭ.

Glodosul, *sat,* jud. Bacăŭ, plasa Tazlăul-d.-j., al com. Bărsăneşti, situat pe valea cu acelaşĭ nume. Are o populaţie de 37 familiĭ, sau 139 suflete; o cîrciumă.

Vite: 4 caĭ, 53 vite marĭ cornute, 17 porcĭ şi 90 capre.

Glodosul, *moşie,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Bărsăneşti, de 420 hect., cu un venit de 8500 leĭ.

Glodosul, *vale,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Bărsăneşti, pe care se află situat cătunul cu acelaşĭ nume.

Glodul, *com. rur.,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-Mj., la 10 kil. de Craiova şi la 12 kil. de reşedinţa plăşeĭ, com. Segîrcea.

www.dacoromanica.ro

Situată pe malul drept al Jiului.

Se mărgineşte la E. cu com. Secuiul, de care se desparte prin Jiul; la V., cu com. Calopărul; la N., cu com. Livezile şi la S., cu com. Calopărul.

Terenul comuneĭ este accidentat de dealul Bucoviciorul, întrerupt de cîte-va văĭ.

Este udată spre E. de rîul Jiul, cu direcţiunea N.-S.; foarte dese-orĭ Jiul se revarsă şi inundă ţarina locuitorilor.

In anii 1871—1874 comuna se compunea din cătunele Ţugheni şi Livezile, care acum este comună deosebită. In anul 1871 cătunul Ţugheni a fost inundat de Jiŭ, din care cauză s'a strămutat din acel loc pe locul pe care se află azĭ. In anul 1880 coprindea încă cătunul Vărăţi, din com. Livezile. Azĭ se compune din treĭ cătune şi anume: Glodul, care este cătunul de reşedinţă, Peretul şi Ţugheni. Cătunele Glodul şi Peretul sunt situate pe malul drept al Jiuluĭ, iar Ţugheni are o parte şi pe marginea pădureĭ statuluĭ.

In comună se află: o biserică de zid, fondată de Dumitrache Poenaru, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală mixtă, în cătunul Ţugheni, condusă de 1 învăţător şi care funcţionează din 1886. La această şcoală urmează copiiĭ din cătunele Peretul şi Glodul. Localul de zid, este în bună stare. Şcoala, întreţinută de stat şi de comună, are 8 1/2 hect. pămînt.

După legea rurală din 1864, sunt 193 locuitorĭ împămînteniţĭ; după cea din 1879 sunt 17 însurăţeĭ.

Suprafaţa teritoriuluĭ comunal este de 1906 hect., din care 1256 hect. pămînt arabil, 150 hect. fîneaţă, 150 hect. izlaz, 300 hect. teren şi 450 hect. pădure.

Moşia Secuiul, din cătunul Ţugheni, aparţine statuluĭ. A fost arendată de la 1893—1898 cu 7150 leĭ anual. Suprafaţa rămasă statuluĭ azĭ este de 312 hect. 7684 m. Restul moşieĭ s'a dat în loturĭ moşnenilor.

Moşia Glodul aparţine d-lor I. G. Dobrescu, T. N. Teodor, N. Cîncea şi locuitorilor.

Pe moşia Secuiul, cătunul Ţugheni, se află pădurea Secuiul, în întindere de 380 hect.; aparţine statuluĭ. Pe cătunul Peretul se află pădurea de 50 hect., numită Peretul, a d-luĭ I. G. Dobrescu.

Pădurile sunt compuse din cer, stejar şi gîrniţă.

Viile aparţin locuitorilor (moşnenii Glodeni); aŭ o întindere de 60 hect.

In cătunul Ţugheni sunt 3 dulgherĭ şi 3 zidarĭ.

In comună sunt 5 cîrciumĭ, din care 3 în cătunul Ţugheni şi 2 în cătunul Glodul. Comercianţĭ sunt 5. Locuitoriĭ transportă productele la Craiova, pe calea judeţeană ce străbate com. pe o lungime de 4 kil. Căĭ vecinale pe o lungime de 3 kil. duc la comunele vecine.

Budgetul comuneĭ pe exerciţiul 1893 - 94 a fost de 1996,07 leĭ la venitурĭ şi de 1563,42 leĭ la cheltuelĭ.

Vite cornute 460, oĭ 140, caĭ 36.

Glodul (Fundul-Văeĭ - Nişcovuluĭ), *cătun*, al com. Tisăul, jud. Buzăŭ, cu 110 locuitorĭ şi 22 case. Pe malul stîng al Nişcovuluĭ, are o mulţime de bordee, unde se stabilesc Ţiganiĭ, în timpul ierneĭ, ca să lucreze obiecte de rudărie. In dreptul săŭ rîul Nişcovul e mocirlos, acoperit de trestie şi richită.

Glodul, *cătun*, al com. Căneşti, jud. Buzăŭ, cu 230 locuitorĭ şi 64 case.

Glodul, *sat*, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Glodul, reşedinţa primărieĭ. Are 537 suflete: 271 bărbaţĭ şi 266 femeĭ. Locuesc în 79 case şi 46 bordee. Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din satul Ţugheni, ce este la 450 metri depărtare. In anul şcolar 1892—93 aŭ frecuentat şcoala 19 băeţĭ. Cu vîrstă de şcoală sunt 45 copiĭ. Ştiŭ carte 16 locuitorĭ. Satul Glodul este aşezat pe malul drept al rîuluĭ Jiul.

Glodul, *sat*, face parte din com. rur. Budişteni, pl. Podgoria, jud. Muscel. Spre E. de Glodul se află pădurea statuluĭ Schitul-Budişteni, ce se exploatează în parchete. Spre V. se află Dealul-Covergilor, plantat cu vie. Are o populaţie de 270 locuitorĭ.

Glodul, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Tisăul, cătunul Glodul; face hotar despre com. Lapoşul. E acoperit de pădure şi conţine multă sare. In dificilul drum ce este peste dînsul, la com. Lapoşul, se întîlnesc maĭ multe crucĭ vechĭ.

Glodul, *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Căneşti, fostă proprietate a statuluĭ, pendinte de Banul; are 364 hect., arăturĭ, fîneaţă, izlaz şi pădure; face parte din moşia Pîclele-cu-Sforile.

Glodul, *pădure*, în jud. Buzăŭ, com. Tisăul, cătunul Glodul, întinzîndu-se puţin şi în com. Lapoşul; are vre-o 200 hect.; face parte din marele corp Bradul-Bercaru-Sforile.

Glodul, *numire dată uneĭ părţĭ din pădurea* statuluĭ Valea-Fîn-

www.dacoromanica.ro

tîneĭ, din com. Odăile, jud. Buzău, avînd singură 180 hect.

Glodul, *lac*, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Sus, com. Coţofeni-din-Faţă; cu suprafaţa de aproape 20 pog.

Glodul saŭ **Tociliţa**, *pîrîŭ*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s, pe care se află aşezat o secţie a com. Luncani; are scurgere în Trebiş.

Glodul, *pîrîŭ*, jud. Bacău, plasa Siretul-d.-s., com. Obîrşia, izvoreşte din locul numit Fundul-Sclipoteĭ şi se varsă d'a stînga în pîrîul Berheciul.

Glodul, *izvor mineral*, în jud. Buzău, com. Mlăjetul, lîngă valea Ursoaia; conţine pucioasă.

Glodul, *pîrîŭ*, în judeţul Buzău, com. Tisăul, căt. Glodul; ĭese din muntele Glodul, şi se scurge în rîul Nişcovul; conţine sare în disoluţiune.

Glodul, *izvor sărat*, în jud. Buzău, com. Căneşti; ĭese din muntele Umbrărelul şi se scurge în Sărăţelul-Berciĭ.

Glodul, *izvor de apă minerală*, în jud. Buzău, com. Chiojdul, căt. Poenitele.

Glodul, *lac*, în partea de V. a satuluĭ Colţul-Corniĭ, com. Sălăgeni, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ.

Glodul, *izvor de ape minerale*, clorurate-sodice-iodurate şi bromurate, jud. Muscel, plaiul Dîmboviţa, căt. Stoeneşti.

Glodul-Alb, *deal* şi *vale*, pe moşia Ştiubeeni, com. Ştiubeeni, pl. Başeul, jud. Dorohoiŭ.

Glodul şi Malul-Spart, *trupuri de pădure*, făcînd împreună cu Pîclele-Banuluĭ un total de 198 hect., proprietate a statuluĭ, pendinte de Bradul, com. Căneşti jud. Buzău.

Glodul şi Zăbrăuţi, *păduri*, cu o suprafaţă aproximativă de 3000 hect., situate pe moşia Răzăşi-Fitioneşti, pendinte de com. Fitioneşti, jud. Putna; limitate la N.-V. cu Muşunoaele statuluĭ, la E. cu Valea-Caregua şi răzaşiĭ Moviliţa, la S. cu pădurile d-luĭ V. Apostoleanu şi cu răzaşiĭ Străoani-d.-s.

Gloduluĭ (Dealul-), *colină*, în Buzău, com. Mînzăleşti, căt. Săreni, acoperită de pădure.

Gloduluĭ (Dealul-) *munte*, în jud. Suceava, com. Şarul-Dorneĭ.

Gloduluĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, în jud. Neamţul, pl. de-Sus-Mijlocul, com. Vînătoriĭ-Neamţuluĭ, izvoreşte din coastele despre N. ale Dealuluĭ-Mare (către hotarul despre Agapia), curge printre dealurĭ până la unirea sa cu pîrîul Cociorveĭ.

Gloduluĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, în jud. Neamţul, pl. Piatra-Muntele, com. Gîrcina, izvoreşte din ramura munţilor Viişoara (în prelungirea ramureĭ Cozleĭ şi a Bistriţeĭ), şi se varsă pe dreapta Cuejdiuluĭ.

Gloduluĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, în jud. Suceava, izvoreşte din dealul cu acest nume şi se varsă în pîrîul Neagra-Păltinişuluĭ. Are de tributar pe Glodişorul.

Gloduluĭ (Valea-), *vale*, jud. Prahova, pl. Podgoria, com. Gornetul-Cuib; se varsă în pîrîul Nuceţeanca, tot în raionul acesteĭ com., după ce primeşte izvorul numit Fîntîna-de-Leac.

Gloduluĭ (Valea-), *pîrîŭ*, în jud. Tulcea, pl. Măcinul, pe teritoriul com. Văcăreni, izvoreşte din dealul Sevastinul, se îndreaptă spre E., udă partea răsăriteană a plăşeĭ şi a com., şi după un curs de 4 kil. se varsă în gîrla Ciulineţul, pe dreapta, trecînd prin stuf întins.

Gloduluĭ (Valea-), *vale* cu *pîrîŭ*, în jud. Tecuciŭ, com. Vultureni, satul Boboşul; curge spre S., până în pîrîul Berheciul.

Glodurile, *sat*, în jud. Bacău, pl. Siretul-d.-s., al com. Tîrgul-Glodurile, situat pe pîrîul Berheciul, la o depărtare de 800 m. de Tîrgul-Glodurile. Are 22 familiĭ, saŭ 88 suflete, maĭ toţĭ Ţiganĭ.

Vite sunt: 144 vite marĭ cornute şi 10 porcĭ.

Glodurile, *sătişor*, jud. Bacău, pl. Muntele, com. Văsieşti, făcînd trup cu satul Vermeşti.

Glodurile, *cătun*, al com. Trestia, jud. Buzău, cu 160 loc. şi 38 case.

Glodurile, *moşie* particulară, jud. Bacău, pl. Siretul-d.-s., com. Tîrgul-Glodurile, de 427 hect., aducînd venit de 10099 leĭ anual.

Glodurile, *pîrîŭ*, jud. Bacău, pl. Muntele, com. Văsieşti; trece prin satul Vermeşti şi se varsă în pîrîul Busuiocul.

Glodurile, *pîrîŭ*, jud. Suceava; izvoreşte din Bahna-luĭ-Manolache, com. Preuteşti, şi se varsă în iazul Basarabi.

Glodurilor (Izvorul-), *izvor*, în jud. Buzău, com. Trestia; începe din Fundul-Trestieĭ, se uneşte cu Valea-Drăciĭ şi dă în pîrîul Murătoarea (Posobeasca).

www.dacoromanica.ro

Gloduțul, *sat*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Secuiul, cu 321 suflete: 196 bărbați și 125 femeĭ. Locuesc în 78 case și 51 bordee. Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Secuiul, care este la 3735 m. In anul 1892—93, au frecuentat școala 14 băeți. Cu vîrsta de școală sînt 20 băeți și 8 fete. Acest sat se învecinește la E. cu satul Adunați-de-Giormane, pl. Jiul-d.-j.; la V., cu rîul Jiul; la N., cu satul Teascul și la S., cu satul Bratovoești, din com. Adunați-de-Giormane.

Gloduțul, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Secuiul, satul Gloduțul, în întindere de 200 hect., aducînd un venit anual de 5800 leĭ.

Glogojeni, *mahala*, în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-j., com. Stîngăceaua.

Glogova, *com. rur.* și *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Cloșani, la 54 kil. de orașul T.-Severin, situată pe valea Motruluĭ. Satul formează comună cu cătt.: Clejnești, Olteanul, Iormănești, Răcănei, Cochirani și Boghicești, pe o lungime de 8 kil., avînd: 1500 locuitorĭ; 250 contrib.; 370 case.

Parte din locuitorĭ se ocupă cu fabricarea vaselor de pămînt și a cărămideĭ. Pămîntul de pe albia Motruluĭ este crivinos și fertil, iar cel de pe dealurĭ, argilos și puțin producător.

Locuitoriĭ posedă: 50 pluguri, 86 care cu boĭ, 10 căruțe cu caĭ; 106 stupĭ.

In com., pe proprietatea dluĭ Glogoveanu, se află ape minerale, în marginea șoseleĭ Florești-Baia-de-Aramă, la poala dealuluĭ Brăzișorul.

Sunt: 3 biserici, deservite de 3 preoți și 7 cîntăreți; 2 școale, conduse de 2 învățătorĭ: una în com. Glogova și a doua în cătt. Clejnești, frecuentate de 105 elevĭ și 4 eleve; 6 cîrciumĭ.

Se mărginește la E. cu com. Peșteana, din jud. Gorj; la S., cu com. Cătunele; la V., cu com. Crainici; la N. cu com. Negoești și Retejul.

Budgetul com. este de 1769 leĭ la venitурĭ și de 1442 leĭ la cheltuelĭ.

Numărul vitelor este de 2040: 700 vite marĭ cornute, 600 oĭ, 40 caĭ și 700 rîmătorĭ.

Prin această com. trece șoseaua Cătunele-Glogova-Negoești, care, în Gura-Cheiĭ, se împreună cu șoseaua Florești-Negoești-Baia-de-Aramă.

Dealurĭ maĭ principale sunt: Dealul-Coasteĭ, al-Viișoareĭ și al-Motruluĭ, la hotarul satelor: Clejnești și Bughicești; Dealul-Lupuluĭ, Priba, Viișoarele, Trocanul și Cornișorul, în hotarul cătunelor: Olteanul, Iormănești, Răcănei și Cochirani; iar în hotarul com. Glogova: Dealul-Tutunaruluĭ, Mutul, Țița, Tomici, Dealul-Bănesc, Balabanul, Buda, Petricica și Coasta-Untuluĭ.

Văĭ sunt: Valea-Mare, a-Țărineĭ, Valea-Bisericeĭ, a-Granuluĭ, a-Udreĭ, a-Coasteĭ, Ursoaia, Valea-Braței, Mutul, Tomici, Vărzăriile, Peri, Balabanul, Ortea, Trocanul, Valea-Omuluĭ, a-Viișoarelor, Priba și Bălțatul.

Cîmpiĭ: Chivădarul, a-Gorunuluĭ și Răcănei, hotarul Cornișorul, Bălțatul și Greul.

Pîraie: Priba, al-Vișiĭ, Gărîna, Trocanul, Bratia, Tomici și Balabanul.

Aci a fost crescut slugerul Tudor Vladimirescu, de către bătrînul boer Glogoveanu.

Glogoveanca, *numire vechie a uneĭ părțĭ din com.* Fințești, jud. Buzău.

Glogova, *alt nume al satuluĭ* Orodelul, com. Orodelul, pl. Dumbrava-de-Jos, jud. Dolj.

Glogoveanul, *cătun*, pendinte de com Fîerbinți, pl. Glavaciocul, jud. Vlașca, situat pe proprietatea statuluĭ Glavaciocul, pe loc ondulat de ramurile văeĭ Glavaciocul, la extremitatea jud. spre jud. Argeș.

La 1864, în acest cătun, s'aŭ dat la 195 locuitorĭ 570 hect.; la 1882 s'a maĭ dat la 6 însurățeĭ 52 hect.

Are o biserică, făcută la 1864 și ținînd de parohia Șelarul, deservită de 1 preot și 2 dascălĭ.

Copiiĭ din acest cătun merg la școala din cătt. Fîerbinți, care este departe de $2^1/_2$ kil.

Sunt 4 cîrciumĭ.

Este departe de București de 56 kil.; de Giurgiu, de 71 kil.; de Pitești, de 42 kil.; de Titu și Găești, de 30 kil.

Vite: 450 boĭ și vacĭ, 10 bivolĭ, 250 caĭ.

Aci este conacul întregeĭ moșiĭ Glavaciocul.

Glogoveanul, *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Fințești; are 545 hect., din care 317 pădure, restul arăturĭ, viĭ, etc.

Glogoveanul, *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Tisăul, cătt. Glodul. Vezi Bădulești.

Gloniceanul, *lac*, jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Ciuperceni, lîngă Grindul-Gloniceanul. N'are scurgere, dar cînd sunt apele vărsate, comunică cu Rîiosul și prin acesta cu Dunărea.

Glugești, *sat*, face parte din com. rur. Mărgineni, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populație de 285 locuitorĭ (140 bărbați și 145 femeĭ).

www.dacoromanica.ro

Aci e o biserică, reparată la 1850 și reședința comunei.

Goala, *cătun*, formează comună cu cătunul Meri, sub numele de Meri-Goala, în pl. Tîrgului, jud. Teleorman. Are o populațiune de 352 suflete, din cari 48 contribuabili.

Goala, *moșie*, în jud. Teleorman, pl. Tîrgului, pe teritoriul com. Meri-Goala. A fost mai înainte proprietate a Statului și ținea de biserica S-tii Apostoli din București. Se învecinește cu moșiile de prin prejur, Meri, Rădoești, Cetatea și cu un trup de moșie ce-i zice Fîșteica, vîndută. Moșia Goala este proprietatea moștenitorilor lui George Antonescu.

Goanța, *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Cîmpul, com. rur. Branișteа.

Goanța, *vîrf de munte*, jud. Bacău. pl. Munteluĭ, com. Comănești, d'a dreapta Trotușului, făcînd parte din șira Lapoșului.

Goargășul, *deal*, acoperit cu pădure măruntă, între com. Jugura și com. Boteni, pl. Argeșelul, jud. Muscel.

Gociuleasa, *deal*, pe teritoriul satului și com. Ghermănești, pl. Podoleni, jud. Fălciu, în partea despre N.

Godeanul, *com. rur.* și *sat*, în jud. Mehedinți, plaiul Cerna, la 27 kil. de orașul Turnu-Severin. Formează comună cu satul Păunești. Com. e situată pe deal. Are 750 locuitori; 125 contribuabili; 180 case.

Locuitorii posedă: 8 pluguri, 13 care cu boi; 96 stupi.

Are: 2 biserici, cu un preot, și 2 cîntăreți; o școală, condusă de 1 învățător, frecuentată de 20 elevi și 2 eleve; o cîrciumă.

Budgetul comunei este la venituri de 926 lei; iar la cheltueli de 785 lei.

Numărul vitelor în această comună este de 1472: 300 vite mari cornute, 17 cai, 405 oi, 500 capre și 250 rîmători.

Pe teritoriul com. trece șoseaua vecinală Turnul-Severin-Balta Baia-de-Aramă.

Dealuri mai principale sunt: Dealul Chicioara, muntele Grădețul, Grădețul și Zidina, Noița, Lumașul.

Văi sunt: Valea-Borovățului, Valea-Izvoarelor, Valea-lui-Barhată și a Topolniței pe unde curge rîul Topolnița din care se scotea apă pentru cei ce locuiaŭ în cetatea Grădețului.

Godeanul, *pîriŭ*, în com. rur. Cloșani, plaiul Cloșani, jud. Mehedinți, care, unindu-se cu pîrîul Scărișori, se varsă în rîul Ivan.

Godeni, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Amaradia, în partea-i de S.-V. la 23 kil. de Craiova.

Situată pe ambele maluri ale rîului Amaradia, e formată din 4 sate: Godeni, reședința, Valea-Mare, Ploștina și Spineni.

Limitele com., sunt: la N., com. Melinești, la S., com. Negoești; la V., com. Tatomirești și Filiași și la E., com. Balota.

Terenul com. este accidentat de mici dealuri, ramificațiuni ale dealului Icleanul și este udat de rîul Amaradia, prin centru, în direcțiunea de N.-S.

Are 3 biserici: una în satul Godeni, a doua în satul Spineni și a treia în Valea-Mare, deservite de 1 preot și 2 cîntăreți; o școală mixtă, în satul Spineni, întreținută de stat și comună, condusă de un învățător. In anul 1892—93 a fost frecuentată de 31 copii.

Populația com. este de 1782 suflete: 972 bărbați și 810 femei.

Case sunt 447.

Suprafața com. este de 3025 hect.

Moșii sunt 4, purtînd fie-care din ele numele satului pe care se găsește. Aparțin moșnenilor.

Vite 1690: 23 cai, 301 vite mari cornute, 1172 oi, 166 porci și 28 capre.

Cîrciumi sunt 3, din cari 1 în Godeni, 1 Valea Mare și 1 în Ploștina.

Prin com. trece calea județeană Craiova-Căpreni, punînd o în legătură la S. cu com. Negoești și la N. cu com. Bodăești. Tot prin com. trece și șoseaua comunală spre Balota și Amărăști. Contribuabili sunt 213.

Venitul com. pe 1892—93 a fost de 3880 lei, și cheltuelile de 2932 lei.

Godeni, *com. rur.*, jud. Muscel, pl. Rîurile, la 7 kil. spre S.-V. de orașul Cîmpulung, situată pe ambele maluri ale rîului Bughea.

Se mărginește la N. cu mahalaua Malul (Cîmpulung), la S. cu com. Costești, la E. cu Mărcușul și la V. cu Berevoești Pămînteni.

Se întinde pe o suprafață de 550 hect.

Are o populație de 343 familii, saŭ 818 suflete (390 bărbați și 428 femei), cari locuesc în 207 case.

Sunt 216 contribuabili.

Rîul Bughea trece prin mijlocul com. Pe el sunt două mori pentru măcinat.

Locuitorii comunei sunt moșneni cu părți mici, care le moștenesc din vechime.

Șoseaua județeană Cîmpulung-Curtea-de-Argeș și o șosea comunală trec prin Godeni.

www.dacoromanica.ro

Are o biserică, fondată la anul 1862 de locuitorii comunei, cu 2 preoți și 2 dascăli; o școală, fondată la 1835, cu întreținerea căreia statul cheltuește 1080 lei anual, și care se frecuentă de 48 elevi, din 110 copii în vîrstă de școală. Știu carte 98 bărbați și 10 femei.

La Godeni este un izvor cu apă minerală, care conține pucioasă și o carieră de cărbuni cari se întrebuințează la fabrica de hîrtie din Cîmpulung, și din care se exploatează pe an cam 120000 kil.

Godeni, *sat*, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Godeni, reședința primăriei. Are 476 suflete: 212 bărbați și 264 femei. Locuesc în 121 case. Are: o școală mixtă, întreținută de stat și comună, cu 1 învățător, frecuentată de 31 copii; o biserică, fondată de locuitori.

Godeni, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Godeni; aparține moșnenilor.

Godineasca, *moșie răzășască*, între moșiele Corlăteni și Vlădeni, din com. Corlăteni, pl. Coșula, jud. Dorohoiu, în suprafață de 18 hect.

Godineasca, *vale*, pe moșia Carasa, jud. Dorohoiu, pl. Coșula, com. Corlăteni, trece spre S., unde se împreună cu Valea-Jijiei, în partea de E. a satului Vlădeni, din această comună.

Godinelul, *alt nume al comunei* Amărești-d.-s., județul Romanați.

Godinescul, *pîrîu*, izvorește din coasta Dealului-Odăei, din com. Corlăteni, pl. Coșula, jud. Dorohoiu, trece prin valea Godineasca, și se varsă în Jijia, lîngă satul Vlădeni.

Godinești, *com. rur.*, în partea de V. a plaiului Vulcan, jud. Gorj, și spre S. de comuna Tismana. Se compune din cătunele: Godinești, Arjoci și Racoți.

Situată pe șes și pe dealul cu același nume, are o suprafață de aproape 2017 hect., din care 1447 hect. arabile, 130 hect. fînețe, 95 hect. izlaz, 140 hect. vii, 25 hect. livezi de pruni.

Are o populație de 505 familii, saŭ 2455 suflete, din care 391 contribuabili.

Locuitorii sunt moșneni și parte foști clăcași; ei posedă 125 pluguri, 375 care cu boi, 5 căruțe cu cai; 110 stupi, 1217 vite mari cornute, 99 cai, 452 oi, 37 capre și 624 rîmători.

Venitul com. e de lei 2860, iar cheltuelile, de lei 2815.

E udată de rîul Tismana.

Comunicația se face prin șoseaua comunală care o pune în legătură la S. cu Cîlcești, iar la N. cu Tismana.

Dealuri mai însemnate sunt: al Sporeștilor cu direcțiune N.-E. și pe care se află vie, și Dealul-Arjocilor, numit și Chicioara.

In comună sunt: 4 mori pe apa Tismanei; 36 puțuri; și 5 fîntîni.

Are: 2 școli: una în Godinești, fondată la 1837 și frecuentată de 64 elevi; a doua în cătunul Racoți, fondată la 1865 și frecuentată de 53 elevi; 4 biserici de lemn, cu 3 preoți și 6 cîntăreți.

In fie-care an este un bîlciu, care ține de la 6—15 August.

Godinești, *com rur.*, în jud. Tecuciu, pl. Berheci, compusă din 11 cătune: Barna, Godinești-d.-j., Godinești-d.-s., Medeleni, Năstășeni, Poeni, Țigănești, Valea-Lupului, Valea-Sălciei și Vărlănești. Situată pe partea dreaptă a rîului Berheciu, la o depărtare de 75 kil. de capitala județului, spre N.

Are o populație de 472 familii, saŭ 1529 suflete; din care 330 contribuabili; locuesc în 350 case.

In comună sunt: 5 biserici; în Godinești-d.-j., Medeleni, Țigănești, în Poene și în Valea-Sălciei, deservite de 3 preoți cu 3 cîntăreți; o școală, fondată la 1866, frecuentată de 44 copii (37 băeți și 7 fete).

Știu carte 73 bărbați și 19 femei.

Vite sunt: 420 boi, 690 vaci, 80 cai, 100 iepe, 1355 oi, 760 porci.

Intinderea pămîntului arabil e de 2817 hect.

Locuitorii, parte răzeși, stăpînesc 881 hect.; ceі împroprietăriți la 1864 stăpînesc 160 hect., iar proprietarii, 1712 hect. Viile ocupă un teritoriu de 52 hect.

In comună sunt: 2 mori de vînt și 2 de apă.

Veniturile și cheltuelile se urcă la suma de 3963 lei.

E brăzdată de dealurile: Secătura, Scaunul, Caracal, la V.; Pleșa, Bălura, la E.; Todia, Cornățel și Cuibărești, la S., precum și de mai multe văi: Valea-Merilor, a-Țigăneștilor, a-Lupului, a-Sălciei, a-Stînei și de pîraiele: Reprivățul, Roicul, Urzică, Izvorului.

Șoseaua județeană ce merge la Oncești, se bifurcă la capul Dealului-Godineștilor, mergînd la: Godinești-d.-j., Godinești-d.-s. și la satele de la N., care sunt străbătute de drumuri ce vîn din șoseaua națională.

Se mărginește la N. cu jud. Bacău; la S., cu com. Găiceana; la E., cu com. Oncești și la V.

www.dacoromanica.ro

cu jud. Bacău şi comuna Găiceana.

Godineşti, *sat*, pe moşia cu acelaşĭ nume, com. Hreaţca, pl. Herţa, jud. Dorohoiŭ, cu 140 familiĭ, saŭ 600 suflete.

Proprietatea moşieĭ este a D-lor Alex. Stroicĭ, Ilie Oborocanul, St. Paladi şi George Paladi. Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolaĭ şi Hristofor, cu 1 preot, 2 cîntăreţĭ şi 1 pălămar; este de lemn, făcută de fostul proprietar Iordachi Nacu.

Săteniĭ împroprietăriţĭ aŭ 376 hect. 67 ariĭ pămînt; iar proprietariĭ 650 hect. 21 ariĭ cîmp, şi 74 hect. 48 ariĭ pădure, în care predomină stejarul.

Hotarele moşieĭ sunt cu: Beceşti, Buda, Hreaţca, Mamorniţa şi Sanihăul.

Godineşti, *cătun*, reşedinţa com. cu acelaşĭ nume, plaiul Vulcan, jud. Gorj.

E situat pe şes şi dealul cu acelaşĭ nume, pe o suprafaţă de 1403 hect., din care 1100 hect. arabile, 170 hect. fîneţe, 50 hect. izlaz, 71 hect. viĭ, 12 hect. livezĭ de prunĭ.

Are o populaţie de 290 familiĭ, din care 239 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 72 pluguri, 215 care cu boĭ, 4 căruţe cu caĭ; 600 vite marĭ cornute, 25 caĭ, 65 oĭ, 9 capre, 38 rîmătorĭ; 55 stupĭ.

In cătun sunt: 1 moară pe apa Tismaneĭ; 21 puţurĭ; 4 fîntînĭ.

Are: 1 şcoală, fondată la 1836, frecuentată de 64 elevĭ; 2 bisericĭ de lemn, din care una reedificată la anul 1824, deservite de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ.

Godineşti-de-Jos, *sat*, face parte din com. cu acelaşĭ nume, jud. Tecuciŭ. Situat în centrul comuneĭ pe vale.

Prin mijlocul satuluĭ trece pîrîul Pornitura-de-pe-Vale, care dă în Reprivăţul.

Are o populaţie de 74 familiĭ, saŭ 251 suflete, carĭ locuesc în 72 case.

Teritoriul cătunuluĭ este de 407 hect. Locuitoriĭ vechĭ răzeşĭ stăpînesc 227 hect.

Are o şcoală, frecuentată de 44 copiĭ (37 băeţĭ şi 7 fete); o biserică, cu hramul Sf. Voivozĭ, situată pe deal, în partea de E., deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Biserica vechĭe a fost de lemn, făcută la 1782 de Pamfilie Samson; la 1835 a ars; în 1837 s'a construit alta din noŭ de loc.

Comerciul se face de 4 cîrciumarĭ.

Godineşti-de-Sus, *sat*, judeţul Tecuciŭ; face parte din com. Godineşti şi e despărţit de Godineşti-d.-j. prin Pîrîul-Maluluĭ. E la o distanţă de 725 m. departe de reşedinţa comuneĭ, în partea de V., pe malul drept al Reprivăţuluĭ.

Are o populaţie de 41 familiĭ, saŭ 187 suflete, carĭ locuesc în 42 case.

Godovana, *vale*, pe moşia Ivăncăuţi, com. Păltinişul, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Godovanul, *deal*, jud. Bacău, pl. Siretul-d.-s., com. Odobeşti, care desparte obîrşia pîrîuluĭ Berheciul, de ale pîrîiaşelor Tisa şi Silvestru, ce ţin de basinul Siretuluĭ.

Goeşti, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Amaradia, situată în partea de S., la 16 kil. de Craiova şi la 13 kil. de Melineşti, reşedinţa plăşeĭ.

Situată pe coasta Dealuluĭ-Mereĭ şi pe malul stîng al rîuluĭ Amaradia.

Limitele comuneĭ sunt: la N. com. Negoeşti, la S. com. Mălăeşti, la E. com. Balota şi Murgaşiŭ, şi la V. com. Almajul şi Adîncata.

Teritoriul comuneĭ este acci dentat de micĭ dealurĭ, prelungirĭ ale dealurilor Muereĭ şi Icleanul. Inălţimea lor aproximativă este de cîte 100 m. Este udată de rîul Amaradia, prin partea de V., în direcţiunea de la N.-S. Are un vad între satele Goeşti şi Pioreşti.

In 1873, comuna Goeşti coprindea 6 sate: Goeşti, Pioreşti, Cătunele, Crucile, Vladimir şi Muerişul.

In 1885, coprindea satul Ciorobeşti, în loc de Cătunele şi toate cele-l'alte sate de maĭ sus.

Azĭ com. are aceleaşĭ sate ca în 1885: Ciorobeşti, Crucile, Pioreşti, Goeşti, Muerişul. Satul Vladimir ce făcea parte din co mună către 1885, s'a deslipit de com. Goeşti.

Sunt 3 biserici, din care una este în ruină şi despre care se zice că este fondată de Tudor Vladimirescu; a doua, în satul Goeşti, cu hramul Sf. Gheorghe şi Niculae; a treia, în satul Muerişul, fondată de slugerul Băluţă. Ambele bisericĭ sunt de zid; în ele oficiază 2 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ. Are o şcoală mixtă, ce funcţionează din 1834, fiind întreţinută de comună şi condusă de un învăţător. In anul şcolar 1892—93 a fost frecuentată de 42 copiĭ.

Populaţia comuneĭ este de 1438 suflete: 727 bărbaţĭ şi 711 femeĭ; locuesc în 335 case construite cea maĭ mare parte din bîrne, puţine din zid.

Suprafaţa comuneĭ este de 4076 pog., din carĭ 3087 pog.

www.dacoromanica.ro

arabile, 213 pog. fîneaţă, 250 pog. izlaz, 18 teren sterp şi 408 pog. pădure.

Moşiĭ sunt 5: dintre care Goeşti aparţine d-luĭ G. Em. Filipescu, iar Pioreşti şi Ciorobeşti aparţin d-lor Ştefan Milanovicĭ, Murgăşeanu şi Angelinescu. Pe moşiile Muerişul şi Crucile se găsesc cete de moşneni cărora chiar şi aparţine moşia.

Păduriĭ se găsesc pe moşia Goeşti, aparţinînd d-luĭ G. Em. Filipescu, în întindere de 150 hectare; pe partea de moşie a d-luĭ Radu Constantin Moşneanu, de pe moşia Muerişul, în întindere de 17½ hect.; 25 hect. pe delimitările loculuĭ din Goeşti şi restul aparţinînd moşnenilor din Muerişul şi Ciorobeşti. Lemnul care predomină este gîrniţa; se găseşte şi cer.

In Goeşti este o moară cu aburĭ pe moşia d-luĭ Iancu Fratoştiţeanu.

Meseriaşĭ sunt 4: 2 cizmarĭ în satul Muerişul, un fierar în satul Goeşti şi un fierar în Muerişul.

Cîrciumĭ sunt 5, din carĭ 3 în Goeşti şi 2 în Muerişul.

Transportul se face pe şoseaua judeţeană Căpreni-Craiova, ce trece prin comună pe o distanţă de 2½ kil.

Două drumurĭ vechĭ străbat comuna, unul spre E. pe Dealul-Muereĭ şi altul prin V. comuneĭ, pe dealul Icleanul. Satele sunt legate între ele prin potecă de car.

Vite sunt: 67 caĭ, 863 vite marĭ cornute, 1364 oĭ şi 382 porcĭ.

Goeşti, *sat*, în jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Goeşti, situat în stînga Amaradieĭ, la 16 kil. N. de Craiova. Aci e reşedinţa primărieĭ. Are 395 suflete: 191 bărbaţĭ şi 204 femeĭ. Locuesc în 95 case. In sat este o şcoală mixtă, ce funcţiunează din 1834, frecuentată de 42 copiĭ; o biserică, fondată de proprietarul Murgăşanul, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Ştiŭ carte 62 persoane.

Sunt 3 cîrciumĭ;

Comunicaţia în acest cătun se face prin şoseaua judeţeană, care leagă Craiova cu N. judeţuluĭ (Căpreni). Prin această şosea, satul e pus în legătură la N.-V. cu Negoeşti, iar la S.-V. cu Mălăeşti.

Goeşti, *sat*, în partea de S. a com. Sîrca, pl. Cîrligătura, jud. Iaşi, situat pe podişul şi rîpele dintre pîraiele Bostanul şi Lacul, pe o întindere cam de 3000 hect., acoperite în mare parte de păduriĭ. Are o populaţie de 174 familiĭ, saŭ 784 suflete.

Se află aci: o biserică, zidită la 1816, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală, înfiinţată în anul 1865, frecuentată de 48 elevĭ.

Numărul vitelor e de 2361 capete, din carĭ: 783 vite marĭ cornute, 67 caĭ, 1236 oĭ şi 275 rîmătorĭ.

Sunt două morĭ, una de apă şi una de aburĭ.

Goeşti, *moşie* particulară, judeţul Dolj, pl. Amaradia, com. Goeşti, aparţinînd d-luĭ Gheorghe Em. Filipescu. Pe dînsa se găseşte şi pădure de cer şi gîrniţă, în întindere de 150 hect.

Gohorul, *com. rur.*, jud. Tecuciŭ, pl. Zeletinul, compusă din 5 cătune: Gohorul, Ireasca, Nărteşti-d.-j., Nărteşti-d.-s. şi Poşta. Situată pe dealul care se termină la Nărteşti-d.-j., la 26 kil. de capitala jud. şi 20 kil. de Podul-Turculuĭ, reşedinţa plăşeĭ.

Are o populaţie de 794 familiĭ, saŭ 3061 suflete, din carĭ 714 contribuabilĭ; locuesc în 795 case. Sunt 98 străinĭ.

Are 4 bisericĭ: 2 în Gohorul, 1 în Ireasca şi 1 în Nărteşti-d. s., deservite de 3 preoţĭ şi 6 cîntăreţĭ; 2 şcolĭ: una în Gohorul şi alta în Nărteşti-d.-s.; cea din Gohorul datează de la 1866 şi se frecuentă de 89 copiĭ (86 băeţĭ şi 3 fete); acea din Nărteşti-d.-s., a fost înfiinţată în anul 1864 şi e frecuentată de 44 copiĭ (43 băeţĭ şi 1 fată).

Vite sunt: 649 boĭ, 710 vacĭ, 562 oĭ, 495 caĭ şi 5 taurĭ.

In com. se află: 145 stupĭ; 2 morĭ de aburĭ şi 1 de apă.

Veniturile şi cheltuelile se urcă la 7270 leĭ, 40 banĭ.

Intreaga com. este situată pe un deal, care merge pănă la Nărteşti-d.-j. şi care poartă numele satelor ce sunt aşezate pe el.

Este străbătută de rîul Bîrlad în partea de E., care la satul Ireasca intră în jud. Tecuciŭ; iar în partea de V. este udată de rîul Berheciul care se uneşte cu Zeletinul în faţa satuluĭ Gohorul; merge spre S. la gara Berheciul şi în faţa Negrileştilor se varsă în Bîrlad.

Comunicaţia se face pe drumurĭ naturale, carĭ vin din şoseaua ce duce la Podul-Turculuĭ în partea de V. şi din şoseaua ce duce la oraşul Bîrlad, în partea de E.

Se mărgineşte la N. cu com. Boghesti, la S. cu com. Negrileşti, la E. cu rîul Bîrladul şi la V. cu rîul Berheciul.

Gohorul, *sat*, face parte din comuna cu acelaşĭ nume, judeţul Tecuciŭ. Situat pe deal avînd o lungime de 5 kil. Aicĭ este şi reşedinţa comuneĭ.

Are o populaţie de 316 familiĭ, saŭ 898 suflete: 285 băr-

www.dacoromanica.ro

baţĭ şi 296 femeĭ, 392 băeţĭ şi 309 fete. Locuesc în 320 case.

Sunt 2 biserici, din care una cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ, făcută de locuitorĭ în anul 1868. Catapeteasma este dăruită de locuitoriĭ din Muncel de la o biserică a lor ruinată. Se întreţine de locuitorĭ, avînd şi 8 fălcĭ de pămînt pentru preoţĭ. A doua cu hramul Sf. Nicolae, este făcută la 1705, după cum ne arată inscripţia ce se află deasupra uşeĭ; a fost reparată în 1820 şi 1863. Se întreţine de locuitorĭ.

Este în Gohor o şcoală, înfiinţată la 1865, care se frecuentă de 89 copiĭ (83 băeţĭ şi 6 fete).

Comerciul se face de 6 cîrciumarĭ.

Locuitoriĭ sunt vechĭ răzeşĭ. Chiar satul ne prezintă un aspect bătrînesc, cu străzĭ micĭ şi neregulate, case vechĭ cu viĭ şi grădinĭ de jur-împrejur.

Satul la început purta numele de Otovăeşti, şi era situat pe vale lîngă pîrîul Zeletinul. In acest loc fiind des expuşĭ năvălirilor Tătăreştĭ şi Turceştĭ, locuitoriĭ s'aŭ împrăştiat: o parte s'a ridicat pe dealul de E., avînd în capul lor pe un om numit Gohol; iar o parte s'aŭ ridicat pe dealul opus în partea de V. peste Berheciul, avînd ca conducător pe Brahă, de unde şi numele de Brăhăşeşti. In locul unde s'a făcut satul Gohorul, eraŭ păduri seculare, bune de adăpost.

Gohorul, *deal*, pe care este situat satul cu acelaşĭ nume, jud. Tecuciŭ.

Gohorul, *pîrîŭ*, ce izvoreşte de sub coasta dealuluĭ Coroiul, merge spre V. şi se varsă în stînga Zeletinuluĭ, jud. Tecuciŭ.

Goga, *sat*, face parte din com. rur. Rîfovul, pl. Crivina, jud. Prahova. Are o pop. de 219 loc. (109 bărbaţĭ şi 210 femeĭ). Este situat pe ţărmul drept al rîuluĭ Teleajenul.

Aci e o biserică ce poartă următoarea inscripţie:

Această biserică, ce se prăznueşte hramul Sf. Erarh Nicolae s'au zidit din temelie în anul 1776 de Pitarul Gr. Brezoianu şi Vornicul C. Bălaceanu, iar în anul 1866, fiind ruinată cu desavîrşire, rămănînd numaĭ două ziduri, s'a zugrăvit prin osîrdia şi cheltuiala luĭ Neagu Apostolescu şi soţia sa Elena, din capitala Bucureşti, ce au fost născut în aceasta com. Goga, în zilele Prea Inalţatuluĭ Prinţ al Principatelor Unite Romîne, Alexandru Ioan I şi a Prea sfinţituluĭ Arhiepiscop şi Primat al Romînieĭ Nifon, anul 1866, Maiŭ 1.

Goganul, *deal*, în jud. Prahova, com. Salcia, pl. Podgoria, pe care se cultivă cereale.

Gogălniceanca, *sfoară de moşie*, moşnenească, în jud. Buzăŭ, com. Lipia; face parte din trupul Băncești.

Gogăţeşilor (Dealul-), *deal*, trecînd cu direcţia dela N. spre S. prin centrul comuneĭ Racoviţa, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Gogea-Ahmet, *pădure*, de 250 hect., în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul comuneĭ rurale Orta-Chioi; se întinde pe dealurile Ghiobilche-Bair şi Cazlair-Bair; esenţe: stejar, ulm şi fag.

Gogea-Bair, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul comuneĭ rurale Beidant (şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Beidant); se desface din dealul Sarighioluluĭ; se întinde spre E., avînd o direcţiune generală de la V. spre E., brăzdînd partea N. a plăşeĭ şi pe cea V. a comuneĭ; se întinde printre văile Dulgea şi Gogea-Dere, este de natură stîncoasă, întretăiat de o mulţime de văĭ prăpăstioase; pe muchea luĭ merge drumul comunal Sarighiol-Beidant; acest din urmă este aşezat la poalele sale orientale; are un vîrf pietros înalt de 192 m., dominînd asupra satuluĭ Beidant şi pîrîuluĭ cu acelaşĭ nume; este acoperit cu puţine fîneţe şi tufărişurĭ.

Gogea-Dere, *vale*, în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul com. rur. Beidant; izvoreşte din poalele orientale ale dealuluĭ Sarighiol; se îndreaptă spre E., avînd o direcţiune generală de la V. spre E., brăzdînd partea N. a pl. şi pe cea de V. a com., merge pe la poalele S. ale dealuluĭ Gogea-Dere de la care şĭ-a luat şi numele, şi, după 4 kil., se deschide în valea pîrîuluĭ Beidant, pe dreapta, în satul Beidant; malurile sale sunt înalte şi stîncoase.

Gogeasca, *sat*, face parte din com. rur. Tîrleşti, plaiul Teleajenul, jud. Prahova. Are o populaţiune de 400 locuitorĭ (190 bărbaţĭ, 210 femeĭ.)

Gogeasca. Vezi Blîndeşti, sat com. Gorbăneşti, pl. Miletinul, jud. Botoşani.

Gogeasca, *gîrlă*, izvoreşte din raionul com. Poseşti, plaiul Teleajenul, jud. Prahova, curge în zig-zag, şi curge spre E. în com. Cărbuneşti.

Gogi, *cătun*, în com. rur Cîrceni, din pl. Motrul-d.-j., jud. Mehedinţi.

Gogoaşa, *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Cislăul, cătun. Scărişoara, acoperită de pădure.

www.dacoromanica.ro

Gogoiul, *cătun*, în jud. Putna, com. Răcoasa, pl. Zăbrăuțuluĭ. In trecut se numea Tămășești.

Are o populațiune de 240 suflete, carĭ locuesc în 79 case; o biserică filială, cu hramul Sf. Voevozĭ.

Gogoiul (Răzășia-), *pădure*, în întindere de 300 de hect., pe teritoriul moșieĭ cu acelașĭ nume, plasa Zăbrăuțuluĭ, județul Putna.

Gogoloșul, *deal*, pe care este situată com. Podeni-Vechĭ, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Gogoncea, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Luncavița; se desface din dealul Piscul-Inalt, se întinde spre E. în formă de semicerc printre văile Luncavița-Mică, brăzdînd astfel partea S. a pl. și pe cea S.-V. a com.; se ridică pănă la 220 m. și e acoperit numaĭ cu pădurĭ de teĭ.

Gogonceĭ (Grindul-), *grind* mare, în jud. Tulcea, pl. Măcin, com. Pisica, la N.-E. pl. și al com., pe malul Dunăreĭ; are o întindere de 400 hect., acoperită în cea maĭ mare parte (320 hect.) cu pădurea de la Reni, prin care merge drumul comunal Pisica-Luncavița; se ridică pănă la 6 m. înălțime.

Gogonești, *mahala*, în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-j., com. rur. Florești.

Gogonețul, *lac*, în jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Ciurpeceni.

Gogonul, *loc izolat* și *colină*, în jud. Buzău, com. Chiojdul-din-Bîsca, între Vîrful-Cornuluĭ și Răstoaca, de unde își ia naștere izvorul Priseaca.

Gogora (Drugănești-Bisericeĭ), *sat*, face parte din com. rur. Stoenești-Palanga, pl. Sabarul, jud. Ilfov.

Are o suprafață de 326 hect., din carĭ D-na Cleopatra Drugănescu, proprietară, are 100 hect. și loc. 226.

Populația satuluĭ e de 301 locuitorĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 246 și al celor micĭ de 195.

Gogorani, *sat*, face parte din com. rur. Boteni, pl. Argeșelul, jud. Muscel. Este așezat pe malul drept al rîuluĭ Argeșelul, în partea de N. a com. Are o populație de 69 familiĭ, saŭ 282 suflete (141 bărbațĭ și 141 femeĭ).

Gogorasca, *pîrîŭ*, în jud. Muscel, izvorește din muscelul cu acelașĭ nume și se varsă în rîul Argeșelul, în raionul com. Boteni.

Gogoșari, *com. rur.*, în jud. Vlașca, pl. Marginea, compusă din cătunele: Gogoșari-Vechĭ, saŭ Cacaleți și din Gogoșari-Noĭ. E situată la extrema V.-V.-S. a județuluĭ, pe un șes, pe cîmpiile Burnazuluĭ, departe de Giurgiŭ de 21 kil., de Alexandria, de 26 kil., de București, de 80 kil. și de Stănești, reședința plășeĭ Marginea, de 16 kil.

Are o populație de 1616 suflete, din carĭ 297 contribuabilĭ.

Venitul com. este de 6708 leĭ, și cheltuelile de 4748 leĭ.

Are 2 bisericĭ, cîte fie-care cătun, cîte o biserică, deservite de 1 preot și 3 dascălĭ; o școală mixtă cu 4 clase, frecuentată de 50 băețĭ și 20 fete.

Vite sunt: 680 boĭ și bivolĭ, 175 caĭ, 2400 oĭ și 365 rîmătorĭ.

Casele locuitorilor sunt făcute de pămînt, acoperite cu trestie și tinichea.

Prin com. trece șoseaua județeană Giurgiŭ-Alexandria.

Gogoșari-Noĭ, *cătun*, pendinte de com. Gogoșari, pl. Marginea, jud. Vlașca, proprietate a statuluĭ, situată pe cîmpia Burnazuluĭ, între Alexandria și Giurgiu, la S.-V. județuluĭ.

Moșia are o suprafață de 2800 hect., aducînd un venit de 27500 leĭ.

In 1864, s'a dat la 150 locuitorĭ suprafața de 453 hect.; în 1882, s'a dat la 20 însurățeĭ suprafața de 120 hect.

Are o biserică, cu hramul Sf. Dumitru, deservită de un preot și 2 dascălĭ și care depinde de parohia cu acelașĭ nume, în care intră și cătunele Gogoșari-Vechĭ și Cacaleți.

Gogoșari-Vechĭ saŭ **Cacaleți**, *cătun*, pendinte de com. Gogoșari, pl. Marginea, jud. Vlașca, situat în josul Gogoșarilor-Noĭ pe proprietatea Eforieĭ Spitalelor Civile din București, în cîmpia Burnazuluĭ; la 17 kil. de Giurgiŭ. Aci, ne spun fraților Tunusli, a fost la 1775 metoc de călugărĭ.

Suprafața totală a moșieĭ este de 2380 hect., aducînd un venit anual de 26000 leĭ.

La 1864, s'a dat la 158 locuitorĭ împroprietăriți 623 hectare.

Are o biserică, deservită de 2 preoți și un dascăl; biserica este zidită la 1872.

Distanța între cătunele Gogoșari-Vechĭ și Gogoșarĭ-Noĭ este de $2\frac{1}{2}$ kil.

Este un helești mare pe valea Putineiul, și 50 hect. vie.

Pe această proprietate sunt măgurele: Piperul, Văreanul și Măgura-Pîrvuluĭ.

www.dacoromanica.ro

Gogoşarul, *pisc*, jud. Prahova, pl. Teleajenul, com. Izvoarele, numit, probabil, ast-fel dela păsările numite Gogoşari, carĭ trăesc în stoluri pe acest pisc.

Gogoşenilor (Dealul-), *munte*, în jud. Suceava, com. Dorna.

Gogoşeşti, *sat*, cu 251 locuitorĭ, jud. Argeş, pl. Piteşti; face parte din com. rur. Sămara.

Gogoşeşti, *cătun*, al com. Vulpeni, pl. Olteţul-Oltul-d.-s, jud. Romanaţi.

Gogoşi, *com. rur.* şi *sat*, în jud. Mehedinţi, pl. Blahniţa, la 46 kil. de oraşul Turnul-Severin, iar de Vînjul-Mare, reşedinţa plăşeĭ, de 32 kil. Este situată pe loc şes, pe care sunt maĭ multe bălţĭ. Satul formează com. cu Ostrovul-Mare, insulă în Dunăre. Se mărgineşte: la E., cu com. rur. Dănciul; spre S., cu com. rur. Balta-Verde; spre V., cu fluviul Dunărea şi spre N. cu comunele: Jiana, Deveselul şi Burila-Mică. Are 2110 locuitorĭ, şi locuind 400 case.

Locuitoriĭ posedă: 102 pluguri, 39 căruţe cu caĭ, 177 care cu boĭ; 78 stupĭ.

Are 2 biserică: una în com. rur. Gogoşi, şi a doua în insula Ostrovul-Mare, deservite de 4 preoţĭ şi 7 cîntăreţĭ; 2 şcoale, una în com. Gogoşi şi a doua în insula Ostrovul-Mare, conduse de 2 învăţătorĭ, şi frecuentate de 60 elevĭ. Sunt 3 cîrciumĭ.

Budgetul comuneĭ are la venitură 3735 leĭ; iar la cheltuelĭ, 2277 leĭ.

Sunt 334 contribuabilĭ.

Numărul vitelor este de1876: 1000 vite marĭ cornute, 96 caĭ şi 780 rîmătorĭ.

Prin această comună trece şoseaua Balta-Verde-Ţigănaşi.

Se află în Gogoşi o mică schelă pentru încărcatul cerealelor din comunele vecine: Flămînda, Jiana, Balta-Verde, Burila-Mică, Danciul, care-şĭ transportă cerealele la această schelă.

Bălţĭ marĭ în interiorul com. sunt: Balta-Mare, Balta-Mică, Balta-Ciungiuluĭ şi Balta-Maricheĭ, iar maĭ micĭ sunt: Topilele, Ciucherĭĭ, Luminoasa şi Zătonul. Trestia din aceste bălţĭ se întrebuinţează pentru acoperitul caselor şi pentru fabricarea rogojinelor.

Dealurĭ: Dealul-Ciungiuluĭ şi Dealul-Luminoaseĭ, la poalele cărora se află izvoare cu apă.

Gogoşi, *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Gogoşul, în întindere de 100 hect. Predomină gîrniţa.

Gogoşi-Gogoşiţa, *moşie* a Statuluĭ, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Gogoşul, arendată, de la 1885—95, cu 36000 leĭ pe an. Suprafaţa eĭ este de 603 hect. Inainte era cu mult maĭ mare, dar s'a dat la 682 locuitorĭ 1201 hect. Aparţinea Mitropolieĭ din Bucureşti. Pe această moşie este o moară de aburĭ.

Gogoşi-Gogoşiţa, *pădure* a Statuluĭ, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Gogoşul, pe moşia statuluĭ Gogoşi-Gogoşiţa.

E populată cu: stejar, cer, frasin, ulm, jugastru, teiŭ, corn, alun, carpen, plop şi gîrniţa, care predomină.

Gogoşi-Gogoşiţa, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Gogoşul, în întindere de 1201 hect.; aparţine locuitorilor; pe dînsa se găsesc 100 hect. pădure.

Gogoşiţa, *sat*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Gogoşul, cu 684 suflete: 365 bărbaţĭ şi 319 femeĭ. Locuesc în 141 case, construite parte din zid şi parte din bîrne.

Are o şcoală mixtă, întreţinută de com. condusă de un învăţător. A fost frecuentată în anul şcolar 1892—93 de 40 băeţĭ şi 5 fete, toţi din Gogoşiţa. Cu vîrstă de şcoală sunt 55 băeţĭ şi 25 fete. Ştiŭ carte 70 persoane. In sat este o biserică, fondată între 1890—91, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ. Baza bisericeĭ este de zid, iară trunchiul de bîrne. In tinda bisericeĭ este următoarea inscripţiune:

Această biserica s'a făcut din temelie cu cheltuiala locuitorilor din acest sat, adjutorînd şi alţĭ locuitorĭ din sate vecine. In zilele prea Inalţatuluĭ nostru Rege Carol I şi cu bine cuvîntarea Parinteluĭ Episcop, începîndu-se în 1880 şi s'a terminat în 1891, avînd de ctitorĭ: I. Bobonete, Niţa Şopoţan, G. Popescu, Ilie Mitru Popa şi alţĭ locuitorĭ maĭ principalĭ.

Gogoşoaia, jud. Muscel. Vezĭ Trupurile-de-Pădure.

Gogoşul, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., la 38 kil. de Craiova şi la 12 kil. de reşedinţa plăşeĭ, Şopotul.

Com. este aşezată pe o vale strîmtă, numită Valea-Gogoşuluĭ, din care cauză casele sunt aşezate parte în vale, parte pe costişea dealuluĭ Gogoşul.

Se învecineşte: la E., cu com. Şopotul; la V., cu com. Botoşeşti; la N., cu com. Ţiul şi Băboiul, din Mehedinţi; la S., cu com. Seaca. In colţul de N.-V., atinge com. Greceşti, din Mehedinţi; la N.-E., com. Cernăteşti; la S. V., o parte din com. Botoşeşti (Mehedinţi); iar la S.-E., o parte din com. Brabova.

Terenul com. este accidentat, prezintînd cîte-va dealurĭ numite

www.dacoromanica.ro

Șanțul, ce sunt o continuație a dealurilor Poroiani, din jud. Mehedinți; aŭ direcțiunea V.-E.

Este udată de treĭ pîrae micĭ, cu direcțiunea de la V. la E., Gogoșul care udă cătunul cu acelașĭ nume, Beloțul trece prin căt. Beloțul și pîr. Stefănela care udă căt. cu acelașĭ nume. Aceste pîrae se unesc la E. de căt. Beloțul, din com. cu acelașĭ nume, în apropiere de com. Predești, dînd naștere rîuluĭ Obedeanca.

Inainte, com. se compunea din patru cătune și anume: Gogoșul, Gogoșița, Ștefănela și Mănăstiricea; aceasta din urmă ține de com. Șopotul. Azĭ se compune din 3 cătune: Gogoșul, Gogoșița și Ștefănela.

In com. sunt două bisericĭ: una în căt. Gogoșul și a doua în căt. Gogoșița. Ambele sunt fondate de locuitorĭ, cea din căt. Gogoșul la anul 1875, iar cea din Gogoșița, la anul 1891. Baza bisericilor este de cărămidă și piatră, iar restul de bîrne. In tinda bisericeĭ din Gogoșul se găsește inscripția:

Cu ajutorul luĭ Dumnezeŭ ziditu-s'aŭ această sfîntă biserică din temelie, unde se prăznuește hramul Sf. Nicolae și Sf. Gheorghe, cu toată cheltuiala acesteĭ comune, ajutînd și alte comune. Fiind ceĭ d'întîĭ ctitorĭ răpos. Niță Jianu, N. Gherganul, preotul I. Pătrulescu, din com. Șopot, G. Cojocaru, Dincă Momea, G. Enachie, G. Ciaușiță, G. Ilie Stănică. In zilele prea înălțatuluĭ nostru Domn Carol I, cu bine-cuvîntarea părinteluĭ Episcop D. Atanasie al Rîmniculuĭ, Noulŭ Severin, începîndu-se în anul 1874 și terminîndu-se în anul 1875, Septembrie 20.

In tinda bisericeĭ din căt. Gogoșița se găsește următoarea inscripție:

Această biserică s'a făcut din temelie cu cheltueala locuitorilor, ajutorînd și alțĭ locuitorĭ. In zilele prea înălțatuluĭ nostru rege Carol I. și bine-cuvîntarea părinteluĭ episcop, începîndu-se în 1890 și s'a terminat în 1891, avînd de ctitorĭ: I. Bobonete, Niță Șopoțan, G. Popescu Ilie Mitru Popa și altĭĭ.

Sunt două școlĭ, una în Gogoși și a doua în Gogoșița; funcționează neîntrerupt de la 1867. Personalul didactic din Gogoșul este retribuit de stat, iar din Gogoșița de com. Restul cheltuelilor se face de com. la ambele școlĭ. Fie-care școală are 8½ hect. pămînt date de stat. Localul din Gogoși e de zid, iar cel din Gogoșița de bîrne.

Suprafața teritoriuluĭ comunal este de 9191 pog., dintre carĭ 6393 pog. fîneață, 200 pog. izlaz și 2298 pădure.

In com. se află o moșie numită Gogoși-Gogoșița; aparține statuluĭ; a fost arendată de la 1885—95 cu 36.100 leĭ anual. Suprafața vîndută este de 1201 hect. Suprafața rămasă este de 603 hect. Această moșie aparținea în vechime Mitropolieĭ din București. Restul suprafeței nearendate aparține la 682 locuitorĭ împroprietăriți. Se seamănă pe ea grîŭ, porumb, rapiță, orz, meiŭ, cănepă, in, linte, luzernă și diferite zarzavaturĭ. In com. se află o singură pădure ce se întinde peste cîte-șĭ trele cătunele, din care: 100 hect. aparțin locuitorilor, iar restul statuluĭ. Lemnele ce compun pădurea sunt: stejarul, cerul, jugastrul, frasinul, ulmul, teiul, cornul, alunul, carpenul și plopul. Predomină stejarul.

Viile, în întindere de 75 hect., aparțin statuluĭ și se găsesc parte pe moșia statuluĭ, iar parte pe delimitările locuitorilor din 1864.

Livezile de prunĭ aŭ o întindere cam de 25 hect.

Populația com. este de 2414 suflete, carĭ locuesc în 534 case.

După legea rur. din 1864, sunt 360 locuitorĭ înpămînteniți, iar după legea din 1879 sunt 78 însurați.

Meseriașĭ sunt: 1 fierar, 1 abagiŭ, 1 cojocar și 1 cizmar. Pe moșie se află o moară de aburĭ.

Se face țuică din tescovină și din prune.

Comerciul se face de 8 persoane.

Căile ce străbat com. sunt: calea com. ce duce la Mănăstiricea, calea com. ce duce la Țiul, calea com. ce duce la Botoșești, calea com. ce duce la Seaca.

Venitul com. pe 1893—94 a fost de 3316.87 leĭ și cheltuelile, de 3036.58.

Vite sunt: 418 vite marĭ cornute, 170 oĭ și 48 caĭ.

Gogoșul, *sat*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Gogoșul, reședința primărieĭ. Are 1200 suflete: 615 bărbațĭ și 588 femeĭ. Locuesc în 281 case, construite parte din cărămidă. Este o școală mixtă, ce funcționează din 1867, fiind întreținută de stat, condusă de un învățător și frecuentată în anul școlar 1892—93 de 50 băeți; o biserică, fondată în 1875 de obștea locuitorilor. Are 1 preot și 1 cîntăreț. Baza este de zid iar trunchiul de cărămidă. Are în tindă următoarea inscripțiune:

Cu ajutorul luĭ Dumnezeŭ ziditu-s'aŭ această sfîntă biserică din temelie, unde se prăznuește hramul Sf. Niculae și Sf. Gheorghe, cu toată cheltueala acesteĭ comune, adjutorînd și alte comune. Fiind ceĭ d'întăĭ ctitorĭ: răposatul G. G. Negoescu, fiind că s'aŭ luat materialul de la cea veche și nepotul săŭ Dincă Iordăchescu, răposatul Niță Jianu, N. Gherganu, Preotul I. Pătrulescu din comuna Șopotul, Ioan Pruneșĭ, Niță Beșliu, G. Cojocaru, Dincă Momea, G. Enache, G. Ceaușița, G. Ilie Stănică. In zilele Prea Inălțatuluĭ nostru Domn Carol I, cu bine-

www.dacoromanica.ro

cuvîntarea Părinteluĭ Episcop D. D. Athanasie al Rîmniculuĭ Nouluĭ Severin, începîndu-se în anul 1874 și terminîndu-se în 1875, Septembrie 20.

Știŭ carte 100 persoane.
In sat sunt 3 cîrciumĭ.

Gogoșul, *deal*, jud. Dolj, plasa Dumbrava-d.-s., pe costișea căruia sunt așezate cîte-va case din satul Gogoșul; acest deal trece și prin com. Țiul.

Gogoșul, *pîrîŭ*, jud. Dolj, plasa Dumbrava-d.-s., com. Gogoșul; curge prin valea Gogoșul, udă satul cu același nume și se varsă pe malul drept al rîuluĭ Obedeanca.

Gogoșul, *vale*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Gogoșul, pe care este situată com. Gogoșul. Din cauză că această vale este prea strîmtă, o parte din case sunt așezate și pe dealul Gogoșul.

Gogul, *deal*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Seaca, din care se lasă Somoralul-Mic, Somoralul-Mare și Voița. Este înalt de aproape 35 m. și acoperit cu pădurĭ și cîte-va locurĭ arabile.

Goia, *sat*, cu 120 locuitorĭ, jud. Argeș, pl. Cotmeana; face parte din com. rur. Humele. Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de un preot și de un cîntăreț.

Goicea-Mare, *com. rur.*, județul Dolj, pl. Balta, situată în partea de V., la 51 kil. de orașul Craiova și la 8 kil. depărtare de reședința plășeĭ, Măceșul-d.-s.

Se mărginește la E. cu com. Măceșul-d.-s., la V. cu comunele Plosca și Bistrețul, la N. cu com. Goicea-Mică și la S. cu com. Cîrna.

Terenul comuneĭ este șes, prezintînd numaĭ cîte-va movile de hotărnicie.

Este udată pe la V. de apa Dăsnățuiuluĭ, ce curge în această comună, cu direcțiunea N.-N.-V.—S.-S.-E.; are patru vadurĭ de moară și două podurĭ în Vestul comuneĭ.

Pănă la anul 1864, coprindea ca cătun com. Goicea-Mică de azĭ. La anul 1875 a avut reședința în comuna Cîrna. Azĭ se compune dintr'un singur cătun numit Goicea-Mare.

Prin hrisovul luĭ Mihaiŭ Racoviță-Vodă, din anul 7221, se adeverează că jupîneasa Maria, soția dumnealuĭ, Ioan Băleanu, neavînd copiĭ, a închinat la moartea eĭ mănăstireĭ Horezul, a treia parte din moșia sa Goicea-Mare.

In sat se află: o biserică cu hramul Sf. Paraschiva, fondată de egumenul D. D. Doroteiŭ, arhimandrit și cavaler; o școală mixtă ce funcționează din anul 1883, fiind întreținută de stat, condusă de un învățător frecuentată în anul școlar 1892—93 de 44 băeți. Știŭ carte 90 bărbațĭ și o femee.

Populația comuneĭ este de 1572 suflete: 813 bărbațĭ și 759 femeĭ. Locuesc în 261 case și 62 bordee.

După legea rurală din 1864, sunt 187 locuitorĭ împroprietăriți, iar după cea din 1879 sunt 30 însurățeĭ.

Suprafața teritoriuluĭ comunal este de 3200 pogoane, din care 2972 pog. arabile (228 pog. vie). Moșia din comună se numește Goicea-Mare; aparține statuluĭ; a fost arendată de la 1893—98 cu 30100 leĭ anual; suprafața vîndută este de 1158 hect. 8160 m. p.; suprafața rămasă este de 407 hect. 1438 m. p.; aparținea mănăstireĭ Jitianu.

Viile aparțin locuitorilor împămînteniți la 1864 și însurățeilor din 1879.

Sunt 4 morĭ de apă, din care 3 situate pe proprietatea statuluĭ și una pe a locuitorilor.

Meseriașĭ sunt: 4 tinichigiĭ și 5 fierarĭ.

Comerciul se face de 9 persoane.

Venitul comuneĭ pe 1893—94 a fost de 2679,48 leĭ și cheltuelile, de 2304,88 leĭ.

Vite cornute 212, oĭ 84 și caĭ 65.

O cale comunală de 3 kil. duce la Cîrna și una de 2 kil. duce la Goicea-Mică.

Goicea-Mare, *sat*, jud. Dolj, pl. Balta, com. Goicea-Mare, reședința primărieĭ.

Goicea-Mare saŭ **Cîrna**, *moșie* a Statuluĭ, jud. Dolj, pl. Balta, com. Goicea-Mare, arendată, de la 1893—98, cu 30100 leĭ anual In Septembrie 1892, s'aŭ dat 1158 hect. în loturĭ. Pănă la secularizarea averilor mănăstirești, moșia aparținea mănăstireĭ Jitianul.

Goicea-Mică, *com. rur.*, județul Dolj, pl. Balta, situată în partea-ĭ de S.-V., la 50 kil. de Craiova și la 9 kil. departe de reședința plășeĭ, Măceșul-d.-s. E situată pe malul stîng al rîuluĭ Dăsnățuiul.

Se învecinește la E. cu com. Măceșul-d.-s., la V. cu com. Plosca și cu Bistrețul, din pl. Băilești, la N. cu com. Plosca și cu com. Bîrca; iar la S. cu com. Goicea-Mare.

Terenul com. se compune din pămînt negru humos, foarte productiv. Prezintă movilele: Măgurelele, Văcăreața, Creminea, Cîndra, Ciuta și Caravanul.

Este udată de rîul Dăsnățuiul, ce trece prin V. com., cu

www.dacoromanica.ro

direcțiunea N.-S. Pe el se află în dreptul com. două vaduri și trei poduri.

In anul 1800, această com. era mahala, numai de vre-o 20 familii, ce ținea de com. Goicea-Mare. La 1864, a trecut ca cât. la com. Bîrca, și a stat ca cât. până la anul 1880, cînd s'a despărțit în comună deosebită coprinzînd până azi un singur cătun de reședință numit Goicea-Mică. Reședința comunei a mai fost și în Goicea-Mare și Bîrca.

Are o biserică, fondată de Milan Obrenovici și de obștea locuitorilor; are hramul Adormirea-Maicei-Domnului; e servită de un preot și un cîntăreț; o școală mixtă, ce funcționează de la anul 1883, condusă de un învățător și întreținută de stat și de com. Localul construit din zid s'a făcut cu cheltuiala comunei.

In anul școlar 1892—93 școala a fost frecuentată de 38 băeți și 5 fete. Știu carte 130 bărbați și 8 femei.

Populația comunei este de 1336 suflete: 778 bărbați și 588 femei. Locuesc în 177 case și 68 bordee.

După legea rurală din 1865 sunt 141 împămînteniți; după cea din 1879 sunt 3 însurăței.

Suprafața comunei trece de 6000 pogoane.

Moșia se numește Goicea-Mică. Formează un singur trup cu moșia Bîrca. Aparține lui Miloș Baichy. Are un venit de 50000 l.

Viile, de 174 pogoane, aparțin locuitorilor; dau vin bun, roșu.

Sunt două mori de apă situate pe Dăsnățuiu.

Comuna este pusă în comunicație cu Goicea-Mare prin o cale comunală de 2 kil. lungime, în comună. De asemenea este legată cu com. Bîrca și cu com. Măceșul-d.-s. și Măceșul-d.-j.

Comercianți sunt 8.

Venitul com. pe 1893—94 a fost de 2755,66 lei și cheltuelile, de 2572,01 lei.

Vite: 250 boi, 86 cai și 36 porci.

Goicea-Mică, *sat*, jud. Dolj, pl. Balta, com. Goicea-Mică, reședința primăriei.

Goicea-Mică, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Balta, com. Goicea-Mică; formează un singur trup cu moșia Bîrca.

Goicelul, *cătun*, al com. Sărulești, jud. Buzău, cu 130 locuitori și 30 case, avînd una din cele mai frumoase poziții.

Goicelul (Gherman), *moșie*, în jud. Buzău, com. Sărulești, cătunele Goicelul, Apostari și Valea-Largă. Are 200 hect. din care 28 pădurea Goicelul, restul curături și fineață.

Goicelul, *munte*, între jud. R.-Sărat și jud. Buzău; face parte din culmea Cîmpulungeanca; poalele sale se întind în comunele Valea-Sălciei și Sărulești, jud. Buzău; este acoperit cu păduri, în exploatare, și cu pășuni întinse.

Goidești, *com. rur.*, în plaiul Pîrscovul, jud. Buzău, ocupînd partea cea mai de N., cea mai muntoasă și avînd cel mai întins teritoriu dintre toate comunele Buzăului. E situată la distanță de Buzău de 63 kil. Limitele sale sunt: la N., începe din rîul Bîsca-Mare, de la pichetul Cocianul, urcă pe izvorul Pitac-Patac, trece peste muntele Hosszokös și izvorul Bîsculița, la gura izvoarelor Corîiul și Bălescul, până în vîrful munteluĭ Bălescu, de unde se lasă la sorgintea izvoruluĭ Cilianoșul, pe cursul căruia merge până la vărsătura sa în pîrîul Bîsca-Mică, urcă puțin pe albia Bîșteĭ și o ia pe cursul izvoruluĭ Magyarosbokor, până la sorgintea luĭ, apoĭ urcă pe șeaua munteluĭ Táietura (Mușa-Albă), unde se limitează și plaiul Pîrscovul cu plaiul Slănicul; la E., se lasă pe plaiul de V. al munților: Mușa-Mare și Mușa-Mică, urcă în vîrful munteluĭ Neharnița, peste punctele: La-Măciuca și Seciul-Mare, se lasă în Bolovanul-Mortaruluĭ, de unde dă în albia rîuluĭ Slănicul, pe care merge până la Bolovanul-Greuluĭ, de aci, începînd a se dirige spre cât. Fundata, trece Malul-cu-Sare și ajunge în marginea cât. Budești (com. Trestioara); la S., din cât. Budești, se dirige spre Surduci-Gemeni, de unde se lasă pe vale (La-Grădina luĭ-Nicolae-Ciulinu), apoĭ urcă în dealul Curmătura-Purceilor, mergînd pe plaiŭ, până în Vîrful-Dîlmelor (hotarul Anton-Carp), coboară în albia rîuluĭ Sărățelul (la punctul numit: La-Parascheva în gîrlă), merge puțin pe albia Sărățeluluĭ, până în gura izvoruluĭ Călugărul, apoĭ ia cursul izvorul Călugărul în sus și continuă urcînd, ajunge în vîrful munteluĭ Arsenia, pe al căruia plaiŭ merge prin pădurea Tainița, trece pe lîngă stîlpiĭ Tainițeĭ, întîlnește izvorul Tainița și se lasă pe dînsul în jos, până la vărsătura sa în rîul Bîsca-Rozileĭ, în fața stabilimentuluĭ Bîsca; la V., începînd de la gura izvoruluĭ Tainița, urcă pe Bîsca-Rozileĭ în sus, până la înfurcătura Bîștelor, apoĭ de la cătunașul Vișanul, începe a urca pe rîul Bîsca-Mare în sus, până la pichetul Cocianul, la gura izvoruluĭ Pitac-Patac.

Suprafața sa este de 25046 hect., din carĭ 137 arabile, 8520

www.dacoromanica.ro

pădure, 4230 fîneață, 8840 izlaz, 19 livezĭ și 3300 sterp.

Proprietățĭ maĭ însemnate, coprinse în această comună, sunt: Goideasca, despărțită în două părțĭ: Goidea și Gorganul, a cetelor de moșnenĭ: Goidești și Gorgănești în devălmășie; Ivăneț̦ul și Războiul (A. Carp), Penteleul (Maican) și Piciorul-Capreĭ (Statul). Terenul e foarte muntos, coprinzînd munțiĭ ceĭ maĭ marĭ, maĭ frumoșĭ și maĭ avuțĭ din județ. E avută în minerale și maĭ cu seamă în sare, abondentă la satul Fundata. Sorginți de izvoare minerale se văd în maĭ multe locurĭ, dar nu se întrebuințează. Are multe vînaturĭ și maĭ cu seamă: urșĭ, căprioare, vulpĭ, viezurĭ, etc. Din peștĭ, are mulțĭ păstrăvĭ și mreane. In jurul pichetuluĭ Cocianul sunt și găinĭ sălbatice. Are multe fructe și în specie zmeură, afene, fragĭ și căpșunĭ. Tot aci sunt și întinse coaste de munțĭ, acoperite de ienupere. Industria sa constă în lucrarea lemnuluĭ, a lîneĭ și a fabricăreĭ lapteluĭ. Are 4 morĭ de apă, 3 pive, 2 dîrste, cășăria de la Viforîta și stînele: Corîiul, Zănoaga, Miclăușul, Piciorul-Capreĭ și altele maĭ micĭ. Lipsa drumurilor face ca secularele pădurĭ de brad, de care această comună e acoperită, să nu poată fi utilizate, ci maĭ toate să cază și să putrezească. Sunt numaĭ 3 herăstrae pe Bîsca-Mică, de unde, cu mare greutate, se pot scoate scîndurile ce se taie.

Căĭ de comunicație nu sunt de cît albiile pîraielor și numeroaselor văĭ ce o străbat, întrerupte adesea din cauza venireĭ apelor și a marilor bolovanĭ, ce se grămădesc într'însele. Maĭ însemnate sunt: calea Pîrscovul-Goidești, pe albia Sărățeluluĭ-Bălănești̦lor, Goidești-Lopătari și Goidești-Gura-Teghiĭ, prin pădurea Tainițeĭ.

Vite sunt: 114 boĭ, 149 vacĭ, 128 viț̦eĭ, 133 caĭ, 135 ĭepe, 77 mînjĭ, 1300 oĭ, 1110 capre și 245 porcĭ. Stupĭ sunt 104.

Comuna e formată din cătunele Brătilești, Fundata, Goidești, Ivăneț̦ul, unde e și reședința, Plaiul-Nuculuĭ, Ploștina, Pistritul și Vîrlamul cu subdiviziile: Beizadeaua, Poiana-cu-Rugiĭ și Vișanul. Populația sa e de 1370 suflete: bărbațĭ însurațĭ 254, neînsurațĭ 44, văduvĭ 14, băeț̦ĭ 421; iar femeĭ măritate 254, văduve 34, fete 349. Locuesc în 312 case.

Meseriașĭ sunt: 2 lemnarĭ, 5 butnarĭ, 5 fierarĭ, 4 cojocarĭ și cîț̦i-va locuitorĭ, carĭ se ocupă cu tăierea scîndurilor, fabricarea doniț̦elor, șiț̦eĭ, etc..

Sunt 257 contribuabilĭ. Stabilimente comerciale, 4.

Budgetul comuneĭ e de 1915 leĭ, 80 banĭ.

Are 2 bisericĭ, deservite de 2 preoț̦ĭ, 2 cîntăreț̦ĭ și 1 paracliser. Catedrala e cea cu hramul Sf. Nicolae.

Goidești, *cătun,* al comuneĭ Goidești, jud. Buzău; are 70 locuitorĭ și 19 case.

Goidești, *moșie,* în jud. Buzău, com. Goidești, cătunele: Ivăneț̦ul, Goidești, Fundata și Plaiul-Nuculuĭ; aparține moșnenilor Goidești și Gorgănești în devălmășie și e despărțită în treĭ părțĭ: Băloaia, Goideasca și Gorgăneasca, avînd pe dînsa pădurile: Arsenia, Vîrful-Seciuluĭ și Leurdeț̦ul, apoĭ izlaz și pășunĭ.

Goidești, *moșie,* jud. Buzău, com. Goidești. Vezĭ Ivăneț̦ul-Carp.

Goiĭ (Vîrful-), *muntele* ce formează hotar între Broșteni și Mălini, jud. Suceava, avînd 1298 m. de altitudine.

Goioasa, *sat,* în jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Agășul, situat pe malul stîng al Trotușuluĭ și pe pîrîul Goioasa, la o depărtare de 10250 m. de căt. Suița (școala). Are o biserică ortodoxă, clădită de locuitorĭ în anul 1837, deservită de 1 preot și 2 cîntăreț̦ĭ. Are o populație de 152 familiĭ, saŭ 700 suflete.

Vite sunt: 59 caĭ, 316 vite marĭ cornute, 125 capre și 81 porcĭ. Pe teritoriul com. sunt 9 herestrae de apă.

La V. de acest sat, într'o strîmtoare a munților, între Gardul-de-Pîeatră și Lacul-Sec, după ambele malurĭ ale Trotușuluĭ, se găsesc urmele unor întăriturĭ de pîeatră și un drum împĭetrit care se crede să fi fost făcute de Rușĭ, la 1848, în trecerea lor în Ardeal, cînd aŭ fost nevoițĭ să se întărească și aci, în contra armateĭ Ungare care era la Ghimeș. Puterile armatei nefiind de o potrivă, trupele Ungare primiră ordin să se retragă, lăsînd în mîna Rușilor multe proviziĭ și arme.

Goioasa, *vale,* în jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Agășul, care începe în dealul cu acelașĭ nume și se înclină spre Trotuș.

Goiosul, *deal,* în jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Agășul, situat lîngă muntele Lacul-Sec.

Goiosul, *pîrîŭ,* în jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Agășul, care curge prin satul cu acelașĭ nume. Izvorește din muntele Lacul-Sec și din muntele Muncelul și se varsă în Trotușul, d'a stînga, după ce se îngroașă cu Foroja.

Gojgărei, *sat,* în jud. Argeș, pl.

www.dacoromanica.ro

Oltul; face parte din com. rur. Valea-Ungureni.

Golani, *sat*, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Avereşti, spre S. de satul Avereşti-Răzeşi şi la o depărtare de 3 kil. de acest sat. Este aşezat la poalele dealuluĭ Golani pe pîrîul Brătească. Are 100 familiĭ, saŭ 428 suflete, din carĭ 80 contribuabilĭ. Locuesc în 113 case.

Sunt 240 vite marĭ cornute.

Are o biserică de zid. In dealul Golani, de lîngă acest sat, sunt carierĭ de pĭeatră, care se exploatează. Parte din locuitorĭ se ocupă cu scoaterea pĭetreĭ şi cu transportarea eĭ. Este legat cu oraşul Roman prin şoşea. Se maĭ numeşte şi Avereşti-d.-j.

Golani, *sat*, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Giurgeni, spre S. de satul Giurgeni şi la o depărtare de 6 kil. de el. Este aşezat pe deal. Are 60 familiĭ, saŭ 167 suflete, din carĭ 46 contribuabilĭ. Locuesc în 40 case.

Sunt 63 vite marĭ cornute.

Golani, *mahala*, jud. Mehedinţi, pl. Dumbrava, com. rur. Şlaşoma.

Golani, *deal*, înalt şi pietros în jud. Roman, pl. Fundul, com. Avereşti, la E. de Avereşti-d.-j. Este socotit ca centrul unuĭ şir de deal, numit Culmea-Golanilor.

Golaşa, *măgură* înaltă, pe piscul dealuluĭ Călnişteа, jud. Vlaşca, pe proprietatea Galăteni.

Golaşul, *deal* rîpos, format de malul drept al gîrleĭ Plapcea, la V. de com. Ursoaia, pl. Mijlocul, jud. Olt. Este întrerupt de două vîlcele: Adîncata şi Ursoaia. De la acest deal se întinde spre V. un platoŭ, acoperit cu ţarinile locuitorilor.

Golăeşti, *com. rur.*, în partea de E. a plăşeĭ Braniştea, jud. Iaşi, în jos de com. Stînca. Este formată din satele: Golăeşti, Podul-Jijieĭ, Odaia-Branul cu Bobul, Petreşti, Medeleni, Chişărăĭ şi Lăzăreni, pe o suprafaţă de 3069 hect. şi cu o populaţie de 364 familiĭ, saŭ 1584 suflete.

Această com. e situată pe podişul dealuluĭ Golăeşti şi pe şesul Jijieĭ şi al Prutuluĭ, pănă în apa rîuluĭ Prutul. Este traversată de un singur deal care formează malul drept al şesuluĭ Jijieĭ şi pe care se află şi pădure.

Pămîntul e productiv, cu multe fînaţe şi imaşurĭ, care adese-orĭ se inundează de apele rîurilor Jijieĭ şi ale Prutuluĭ.

Are 4 biserică, deservite de 2 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ; o şcoală; o moară de apă.

Budgetul com. e de 9667 leĭ la venitурĭ şi de 9512 leĭ la cheltuelĭ.

Vite sunt 4259, din carĭ: 1847 vite marĭ cornute, 1749 oĭ, 2 capre, 335 caĭ şi 325 rîmătorĭ.

Golăeşti, *sat*, în jud. Iaşi, pl. Braniştea, situat pe şes, între rîul Jijia şi apa Dubruvăţul, la 20 kil. de Iaşi spre N.-E. şi la 6—7 kil. spre N. de la Ungheni, staţie de cale ferată. Are o populaţie de 140 familiĭ, saŭ 453 suflete. Este reşedinţa comuneĭ. Are o biserică, fondată la 1812 de obştia satuluĭ, cu 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală, înfiinţată la 1869, frecuentată de 51 elevĭ.

Satul este pe moşia statuluĭ cedată comuneĭ Iaşi şi pe care se află o pădure mare de stejar.

Vite sunt 1261: 734 vite marĭ cornute, 310 oĭ, 2 capre, 105 caĭ şi 110 rîmătorĭ.

Golăşei, *sat*, în jud. Covurluiŭ, pl. Prutul, com. Bujor, cu 134 familiĭ, saŭ 628 suflete. Are o biserică şi o şcoală.

Prin acest sat trece linia ferată Galaţi-Bîrlad, avînd staţie şi aci.

Golăşei, *sat*, în jud. Fălciŭ, pl. Mijlocul, com. Deleni, la 500 m. de satul de reşedinţă, în partea despre E. a mahalaleĭ din jos.

Acest sat este format de către locuitorĭĭ strămutaţĭ cu vr'o 60 de anĭ în urmă, din satul Deleni.

Are 14 familiĭ, saŭ 73 suflete.

Golăşei, *cătun*, ţine de com. Gărăgăul, jud. Teleorman. Are 423 locuitorĭ şi 81 contribuabilĭ.

Golăşei, *cătun*, pendinte de com. Căscioarele, pl. Neajlovuluĭ, jud. Vlaşca, situată pe proprietatea Statuluĭ Vatra-Mănăstireĭ-Căscioarele, pe malul stîng al Argeşuluĭ. Se arendează odată cu Vatra-Mănăstireĭ-Căscioarele.

In 1864, s'aŭ împroprietărit în acest cătun 80 locuitorĭ, cărora li s'a dat o suprafaţă de 206 hect.

Cea maĭ mare parte din locuitorĭ sunt Ţiganĭ, vechĭ robĭ aĭ mănăstireĭ Căscioarele.

E situat la 30 kil. de Bucureşti şi la 75 kil. de Giurgiŭ.

Golăşei, *partea de E. a cătunului* Buda, com. Buda-Palanga, pl. Cîmpul, jud. Prahova.

Golăşei, *moşie* particulară, în jud. Covurluiŭ, pl. Prutul, com. Bujor; formează cu com. Pităroaia, un trup de 2860 hect.

Fostă proprietate a mareluĭ patriot şi bărbat de stat, Lascar Catargiŭ, care şi-a petrecut aci o bună parte din vieaţă.

www.dacoromanica.ro

Golăşeilor (Pădurea-), *pădure* de salcie, amestecată cu frasin şi carpen, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Pisica şi anume pe acela al căt. Azaclîul, situată în partea de N.-V. a pl. şi în cea de S.-V. a com., pe malul Dunăreĭ, mărginită la E. de stufăriĭ; aparţine Statuluĭ; are o întindere de aproape 200 hect.

Goleanca, *pîrîŭ*, ia naştere din iazul Zama, de pe moşia Codreni, com. Mileanca, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ şi se varsă în pîrîul Podriga.

Goleasca, *sat*, cu 90 familiĭ, pe apa Teleormanul, jud. Argeş, pl. Gălăşeşti; face parte din com. rur. Dragul.

Goleasca, *sat*, jud. Dîmboviţa, pl. Dealul-Dîmboviţa, cătunul com. Şotînga.

Goleasca, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, com. Ţigăneşti, pl. Podgoria, jud. Muscel, în întindere de 500 hect.

Goleasca, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, com. Beleţi, pl. Podgoria, jud. Muscel, avînd, împreună cu trupul de pădure Beleţoaica, 750 hect. Esenţe dominante: stejarul şi fagul.

Goleasca, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, pendinte de com. Berevoeşti-Pămînteni, pl. Nucşoara, jud. Muscel, în întindere de 800 hect., avînd esenţă dominantă fag şi fiind pe vîrful coastelor opuse spre V.: e populată cu stejar.

Goleasca, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, com. Goleşti, pl. Podgoria, jud. Muscel, în întindere de 300 hect. populată cu stejar, fag, carpen, jugastru, plop şi alun.

Goleasca, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, com. Glîmbocelul, pl. Podgoria, jud. Muscel, avînd împreună cu trupurile: Băneasa, Dinuleasa, Călceasca, Tomeasca, Gherăsoaia, Chiriceasca şi Chiţeasca, o întindere de 1350 hect.

Goleasca, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, com. Leordeni, pl. Podgoria, jud. Muscel, în întindere de 150 hect.

Golenţi, *sat*, pendinte de com. rur. Maglavitul, pl. Cîmpul, jud. Dolj, situat la 3 kil. S.-V. de Maglavitul, cătunul de reşedinţă al comuneĭ. E aşezat în apropiere de Dunăre, în faţa insuleĭ Golul.

Are 802 suflete: 408 bărbaţi şi 394 femeĭ. Locuesc în 156 case şi 36 bordee.

Are o şcoală primară mixtă, fondată în 1885, întreţinută de comună condusă de un învăţător şi care în anul şcolar 1892-93 a fost frecuentată de 39 elevĭ şi 2 eleve; o biserică de zid, fondată de obştea locuitorilor, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de un preot şi un cîntăreţ.

In sat sunt 9 industriaşi: fierarĭ, tîmplarĭ, cismarĭ; 5 cîrciumĭ.

Prin Golenţi trece şoseaua judeţeană Craiova - Calafat, iar în apropiere, calea ferată, care pune în legătură aceste două oraşe.

Golenţi, *insulă*, în dreptul satuluĭ Golenţi, com. Maglavitul, pl. Cîmpul, jud. Dolj.

Golenţi, *deal*, jud. Dolj, pl. Cîmpul, com Maglavitul, pe costişa căruia este aşezată o parte din comună.

Golenţi, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Maglavitul.

Goleşti, *com. rur.*, pe apa Şimniculuĭ, jud. Argeş, pl. Topologul, la 8 kil. de com. rur. Tigveni, reşedinţa subprefectureĭ şi la 31 kil. de Piteşti. Se compune din următoarele sate: Drăgăneşti, Găbăreşti, Goleşti, Poeniţa şi Vladislava, avînd peste tot 145 familiĭ, saŭ 585 suflete.

Are 3 biserici (în Drăgăneşti, Goleşti şi Poeniţa); o şcoală primară rurală.

După o publicaţie oficială, această comună numără 147 contribuabilĭ şi are un budget de 2554 leĭ la venitурĭ şi de 2360 la cheltuelĭ.

Numărul vitelor este de 266 capete vite marĭ (247 boĭ şi vacĭ şi 19 caĭ) şi de 335 vite mărunte (132 oĭ, 43 capre şi 160 rîmătorĭ).

Goleşti, *com. rur.*, pl. Rîurile, jud. Muscel, la S.-V. de Cîmpulung, 28 kil. departe de acest oraş. Este situată pe ambele maluri ale rîuluĭ Bratia. Pănă la reşedinţa pl. sunt 8 kil.

Numele ĭ vine dela Golescu, pentru-că un membru al familieĭ Golescu (Goleşti, din pl. Podgoria) a avut aci proprietate şi case şi a dat satuluĭ numele său. Se maĭ numeşte şi Vulpari, căcĭ, după cum se spune, prin pădurile sale se făceau marĭ vînătorĭ de vulpĭ.

Se mărgineşte la N. cu com. Vlădeşti, la S. cu com. Bălileşti, la E. cu com. Mihăeşti şi la V. cu com. Coşeşti şi Leiceşti.

Are 4 cătune: Poeniţa, Uliţa, Goleşti şi Priboaia, cu reşedinţa în căt. Poeniţa, Populaţia este de 267 familiĭ, saŭ 1102 suflete: 541 bărbaţi şi 561 femeĭ, carĭ trăesc în 260 case.

Intreaga com. se întinde pe

www.dacoromanica.ro

o suprafață cam de 2500 hect., dintre carĭ 750 hect. pămînt de luncă cultivabil, iar restul izlaz și pădurĭ.

Locuitoriĭ din această com. s'aŭ împroprietărit la 1864 pe moșiile statuluĭ Vieroșanca și Priboaia. Pănă atuncĭ eraŭ clăcașĭ aĭ moșnenilor din com. Bălilești. Proprietarĭ marĭ în com. sunt d-nii: I. Prislopeanul, G. Rădulescu, Ștefan și Dimitrie Ceaușescu.

Locuitoriĭ, afară de agricultură, se maĭ ocupă cu olăria și rotăria.

Vite sunt: 406 boĭ, 293 vacĭ, 217 capre, 290 oĭ, 280 porcĭ, 10 caĭ.

Imprejurul com. sunt livezĭ, ogrăzĭ cu prunĭ, pădurĭ întinse compuse din stejar și fag. Țuică se fabrică în termen mediŭ 1600 decalitri anual.

Prin mijlocul com. trece rîul Bratia, care o udă de la N. spre S., avînd pe malul drept cătt. Poenița și Golești, iar pe cel stîng cătt. Ulița și Priboaia. Pe rîul Bratia sunt 2 morĭ, 2 herăstrae. Maĭ este în Golești un herăstrău cu aburĭ.

Afară de rîul Bratia, com. maĭ este udată de gîrlele: Poenița, Făgeanca, Pește loaia și Golești, carĭ se varsă în Bratia pe țărmul drept, și de Valea-Uliței, Valea-Poduluĭ și Priboaca, carĭ se varsă în rîul Bratia pe țărmul stîng.

In partea de V. a com. este Poiana-Laculuĭ, Piscul-Melcuțeĭ, piscul Stroișorul, Piscul-Căldarelor, Dealul-Catineĭ și Poiana-Radeĭ.

Numărul contribuabililor este de 215. Com. are un buget de 1625 leĭ la venituri și 1624 leĭ la cheltuelĭ

Sunt 2 biserici: una în cătt. Ulița și a doua în cătt. Golești; o școală mixtă, care datează cam de la 1830. Școala se frecuentă de 30 — 40 elevĭ de ambe-sexe, din numărul de 119 cu etate de școală. Știŭ carte 39 bărbațĭ și 8 femeĭ.

Poziținea acesteĭ com. este cît se poate de frumoasă. Mult contribue la frumusețea eĭ zigzagurile ce le face rîul Bratia și dealurile dela V. și E. acoperite cu pădurĭ.

Este străbătută de o șosea vecinală care o leagă la N. cu com. Vlădești și la S. cu com. Bălilești; de o șosea comunală, care trece prin cătt. Priboaia și Ulița și de maĭ multe drumurĭ, precum: drumul Mărcușani, drumul Săvulești, și altele. Intre satul Poenița și Golești este pădurea Vieroșanca, iar între Ulița și Priboaia, spre E., pădurea Priboaia.

Golești, *com. rur.*, jud. Muscel, reședința plășeĭ Podgoria, situată de o parte și de alta a uneĭ șosele pierdută în umbra sălciilor. Este așezată pe malul stîng al rîuluĭ Argeș. Are 800 locuitorĭ și se compune din 3 cătune: Golești, Uderul și Valea-Boerească.

Se mărginește la N. cu com. Ștefănești, la S. cu jud. Argeș, de care se desparte prin rîul Argeș, la E. cu com. Călinești și la V. cu orașul Pitești.

Locuitoriĭ săĭ, în cea maĭ mare parte sunt Țigani.

Aci este casa fraților Golescu, înconjurată de jur-împrejur cu zidurĭ groase și înalte. D'asupra porțeĭ principale se află foișorul, în care la anul 1821 ședea Tudor Vladimirescu și de unde putea să-și arunce privirile peste tabia pandurilor săĭ.

Curtea caselor e o curte mare și spațioasă, cu copacĭ umbroșĭ. In grădină sub umbra unor castanĭ sălbaticĭ, este mormîntul luĭ Alexandru Golescu. O marmoră simplă 'ĭ acopere osemintele.

Dinicu Golescu, tatăl, întemeiă cu cheltuiala și în locuința sa prima școală romînă. La Golești se aprinse întîiul focar de cultură națională. Lazăr fu primul dascăl al acesteĭ școlĭ. După el, Eliade se puse în fruntea școaleĭ de la Golești.

In partea dreaptă a intrăreĭ principale este biserica, în tinda căreia sunt mormintele fraților Nicolae, Ștefan și Radu Golescu, carĭ au oferit contimporanilor timpurĭ clasice de patriotizm, jertfă și devotament.

Averĭ colosale cheltuite pentru exilațiĭ dela 1848 și pentru o propagandă neobosită în țară și străinătate, sănătățĭ zdrobite, elanurĭ tot-de-una nobile și generoase, iacă ce fură Goleștiĭ.

Pe la S. com. trece calea ferată București-Pitești, care se bifurcă: o parte apucă spre Pitești; iar a doua merge la Cîmpulung. Pe la N. com. trece calea națională București-Pitești, cu care com. stă în legătură printr'o șosea comunală bine întreținută.

Această com. se află la distanță de 54 kil. de Cîmpulung, spre S.

Aci este o biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ; o școală mixtă frecuentată de 63 elevĭ. Cu întreținerea școaleĭ statul cheltuește anual 1080 leĭ. Comuna contribue pentru școală cu 400—500 leĭ anual. Localul școaleĭ s'a oferit de urmașiĭ Goleștilor chiar în corpul clădireĭ principale și în camerile unde o dată Lazăr și Eliade făceaŭ lecțiunile lor.

Știŭ carte 116 bărbațĭ și 30 femeĭ.

Biserica se întreține de familia Racoviță.

Sunt 165 contribuabilĭ.

www.dacoromanica.ro

Venitul com. se urcă la 2994 leï și cheltuelile la 2524 leï.

Are stație de drum. de fier.

Goleşti, *com. rur.*, în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluï, pe pîrîul Dîlgovul.

Este așezată în partea de N. a județuluï, la 36 kil. spre N. de orașul R.-Sărat, și în partea estică a plășeï, la 9 kil. spre E. de com. Cotești, reședința plășeï. Se mărginește cu comunele: Cîmpineanca (la 6 kil.); Cîrlige (la 6 kil.); Blidare și Budești (la 8 kil.); Bonțești (la 9 kil.).

Se mărginește la N. cu com. Cîrlige, la E. cu com. Cotești și Budești, la E. și S. cu com. Slobozia-Ciorăști.

Pîrîul Dîlgovul trece prin mijlocul comuneï. Sunt 41 puțurï; 5 fîntînï.

Cătunul de reședință formează comuna; maï este o despărțitură a cătunuluï de reședință, numită Ceardacul, așezat pe Milcovul și care are cîte-va case.

Suprafața comuneï este de 2462 hect., din carï 125 hect. sunt ocupate de vatra comuneï, 1632 hect. ale locuitorilor, 540 ale statuluï, 165 ale particularilor.

Populația comuneï este de 230 familiï, saŭ 1010 suflete: 534 bărbațï și 476 femeï; 230 căsătoriți, 740 necăsătoriți, 40 văduvï. Știŭ carte 176 persoane.

Are o biserică, cu hramul Sf. Niculae și Sf. Gheorghe, zidită în 1861 de administrațiunea mănăstireï Sf. Ioan din Focșani; posedînd 17 pog. pămînt, 100 leï venit, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser; o școală mixtă, fondată în anul 1887 de Stat, condusă de un învățător, frecuentată de 60 elevï.

Calitatea pămîntuluï este bună; sunt: 1255 hect. arabile, 799 hect. imaș, 100 hect. pădure și 8 hect. viï.

Locuitoriï posedă: 50 pluguri; 1696 vite, din carï: 200 boï, 185 vacï, 12 caï, 19 țepe, 1200 oï și 80 rîmătorï.

Transportul productelor se face prin stația Cotești, la $3^1/_2$ kil. spre S. Sunt 8 cîrciumï.

Căile de comunicație sunt drumurile vecinale: spre Cîmpineanca - Vîrteșcoi; spre Slobozia-Ciorăști; spre Cîrlige, Cotești și Budești; șoseaua națională Rîmnicul - Focșani; calea ferată Rîmnicul-Focșani-Iași.

Veniturile com. sunt de 5458 leï, 84 banï, iar cheltuelile de 5458 leï, 84 banï.

Goleşti, *sat*, cu 29 familiï, jud. Argeș, pl. Topolog; face parte din com. rur. cu același nume. Aicï este reședința primărieï. Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, cu un preot și un cîntăreț.

Goleşti (Vulpari), *sat*, făcînd parte din com. rur. cu același nume, pl. Rîurile, jud. Muscel, situat pe malul drept al rîuluï Bratia.

Populația luï e de 91 familiï, saŭ 362 suflete (178 bărbațï și 184 femeï).

Are o biserică de lemn, cu hramul Sf. Ioan Botezătorul, deservită de 1 preot și 1 dascăl. Pănă la anul 1827 ea a servit ca biserică la schitul din poiana Rîușoruluï, din plaiul Nucșoara, cînd a fost dăruită și adusă aci. Pe una din pisaniï găsim următoarea inscripțiune:

Cu ajutorul luï Dumnezeŭ s'a zugrăvit Sf. Tîmplă în aniï după ce aŭ venit Muscaliï în țara Romînească, cu osteneala și cheltuiala luï Moș Constantin și cu feciorul d-luï Ceauș Niță, la leatul 1829, Iunie 13

Se zice că în lunca acestuï cătun, care are o poziție frumoasă, ar fi fost un mic orășel dac, numit Siliștea.

Cătunul este udat la V. de gîrla Bîjiul, iar prin centru de Valea - Bisericeï și Gîrla-Goleștilor.

Goleşti, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Orașul, căt. com. Cotești, așezat în cîmp, spre E. lîngă comuna Golești, căreia aparținuse maï înainte, la 4 kil. spre E. de cătunul de reședință, Cotești. Are o întindere de aproape 200 hect., cu o populație de 38 familiï, saŭ 161 suflete, din carï 33 contribuabilï. Știŭ carte 31 persoane.

Are o biserică, cu 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser.

Goleşti, *stație de dr.-d.-f.*, jud. Muscel, pl. Podgoria, com. Golești, pe linia Chitila-Pitești, pusă în circulație la 13 Sept. 1872. Se află între stațiile Leordeni (14.1 kil.) și Pitești (7.7 kil.) Înălțimea d'asupra niveluluï mării e de 244.70 m. Venitul acesteï stații pe anul 1896 a fost de 57071 leï, 35 banï.

Goleşti, *deal*, în raionul comuneï Golești, pl. Podgoria, jud. Muscel, pe care se cultivă 125 hect. vie.

Goleşti - Badiï, *com. rur.*, jud. Muscel, pl. Podgoria, situată la S. de Cîmpulung, 65 kil. departe de acest oraș, la 15 kil. de reședința sub-prefectureï.

Locuitoriï aŭ primit pămînt prin împroprietărire, după legea din 1864, pe moșia statuluï.

Sunt 126 contribuabilï.

Budgetul com. are la venituri 1612 leï și la cheltuelï 1524 leï.

www.dacoromanica.ro

In Goleşti-Badiĭ este o şcoală, cu întreţinerea căreia statul cheltueşte anual 1080 leĭ şi care se frecuentă de 43 elevĭ şi 4 eleve, din numărul de 50 băeţĭ şi 48 fete, în etate de şcoală. Ştiŭ carte 94 bărbaţĭ şi 12 femeĭ.

Are o biserică, deservită de 1 preot şi 2 dascălĭ.

Comuna este situată maĭ în apropiere de gîrla Cîrcinovul şi prin partea de S. trece rîul Argeş, care are o luncă fertilă în tot felul de cereale.

Prin comună trece calea naţională Bucureşti-Piteşti şi calea ferată Bucureşti - Piteşti, carĭ trec printr'însa mergînd aproape paralel.

Este coprinsă între com.: Leordeni, Topoloveni, Glîmbocelul şi rîul Argeş. Casele locuitorilor sunt aşezate la linie de o parte şi de alta a şoseleĭ.

Viea şi cultura prunilor constitue pentru locuitorĭ principala lor ocupaţiune.

Goleşti - Badiĭ, *deal*, în raionul comuneĭ cu acelaşĭ nume, pl. Podgoria, jud. Muscel, pe care se cultivă 87 hect. vie.

Goleşti-Badiĭ, *pădure*, a statuluĭ, jud. Muscel, comuna cu acelaşĭ nume, formată din trupurile: Valea - Ursuluĭ şi Izlazul, în întindere de 219 hect., împărţită în parchete şi pusă în exploatare.

Goleşti-Badiĭ şi Topoloveni, *proprietăţĭ* ale statuluĭ, pendinte de mănăstirea Nucetul, judeţul Muscel, carĭ s'aŭ arendat pe periodul 1888—93 cu 7500 leĭ anual.

Goleşti-Vătăşeşti, *moşie*, jud. Argeş, pl. Topologul cu o întindere de 1907 pogoane, din care 1500 pog. pădure, pendinte de Episcopia de Argeş, proprietatea statuluĭ; are o arendă anuală de 2800 leĭ. Pe moşie sunt vr'o 20 pog. viĭ, case, magaziĭ, povarnă de rachiŭ, etc.

Goleştilor (Gîrla-), *gîrlă*, jud. Muscel, pl. Rîurile, izvoreşte din locul numit Piscul-Melcuţeĭ, se împreună cu Valea-Bisericeĭ, în com. Goleşti, şi se varsă în rîul Bratia.

Golfinul, *com. rur.*, în S.-V. pl. Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi. E formată din Golfinul (563 locuitorĭ) şi Vlaşca (350 locuitorĭ) şi e situată pe valea Vlaşca, aproape de hotarul judeţuluĭ. Se învecineşte la V. cu Cîrcea (com. în Dolj), şi se află la 8 kil. de Balş şi la 31 kil. de Caracal. Altitudinea terenuluĭ d'asupra niveluluĭ măriĭ este de 182 m.

Are o populaţie de 202 familiĭ, saŭ 913 suflete: 459 bărbaţĭ şi 454 femeĭ; 362 căsătoriţĭ şi 549 necăsătoriţĭ.

Ştiŭ carte 43 persoane.

Sunt 168 contribuabilĭ.

Budgetul com. de 2655 leĭ la venituri şi de 2634 leĭ la cheltuelĭ.

Vite marĭ sunt 688, vite micĭ, 1043 şi rîmătorĭ, 157. Sunt 3 cîrciumĭ. Are o biserică, în Golfinul, cu hramul Sf. Ioan (1877) şi alta, cu hramul Sf. Nicolae, în Vlaşca; sunt deservite de 2 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ.

Golgofta, *sat*, în partea de V. a comuna Ivăneşti, plasa Racova, judeţul Vasluiŭ. Are o suprafaţă de 124 hect., proprietatea statuluĭ, şi o populaţie de 202 familiĭ, saŭ 503 suflete.

Aicĭ se află o biserică de lemn, făcută de călugărul Ghenadie Cazimir egumenul, la 1774, numită mănăstirea Golgofta, la care maĭ înainte eraŭ călugăriţe.

Numărul vitelor e de 563: 175 vite marĭ cornute, 250 oĭ, 108 caĭ şi 30 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 18 pluguri şi 36 care cu boĭ; 2 pluguri şi 3 căruţe cu caĭ; 60 stupĭ.

Golgofta, *mănăstire*. Vezĭ Golgofta, sat.

Golgota, *mănăstire*, jud. Dîmboviţa, pe un pisc înalt, spre N.-E. de Tîrgovişte, puţin maĭ departe de mănăstirea Dealuluĭ. Această mănăstire a fost fundată de Mihnea-cel-Răŭ, fiul luĭ Dracea Armaşul, din Mănești. Ruinîndu-se, se ridică în locul eĭ alta, pe la 1626, de către Radu Mihail, fiul luĭ Mihail Găleată, care împreună cu Doamna sa Arghira, zidi actuala mănăstire, dotînd-o cu averĭ marĭ. După un secol şi jumătate de la fundarea sa, beiul fanariot, Manoel Rosetti, închină această mănăstire la mănăstirea grecească Meteora din Tesalia. Golgota are hramul Schimbarea-la-Faţă. Se zice că Radu Mihail Găleată a ridicat-o pe ruinele unuĭ vechiŭ castel şi a uneĭ capele a strămoşilor săĭ Dăneştĭ. Mănăstirea Golgota ruinîndu-se iarăşĭ maĭ tîrziŭ, se restaură pe la anul 1772, de către un fanariot anume Vistierul Nicolae de la Ianina, unul din mijlocitoriĭ acesteĭ mănăstirĭ pentru anexarea la Meteora. Apoĭ pe la anul 1836 Golgoteanul Eufrem, egumenul mănăstireĭ, a maĭ reparat-o, după cum se vede azĭ.

Din hrisovul, cu anul 7102, al luĭ Mihaiŭ Bravul se vede că această mănăstire a fost fundată de tatăl săŭ Pătraşcu-cel-Bun pe la anul 7062; iar zestrea e afară de vatră, şi se compune din maĭ multe moşiĭ făcute

www.dacoromanica.ro

danie de mai mulți particulari, precum și de cîte-va micĭ cumpărături făcute de egumenul și călugării mănăstirei. Ast-fel mo șia Valea-Lungă, cu numirile eĭ, e donată mănăstirei de Radu Buzescu, cu actul din anul 7125, și de unul Crăc un cu feciorii luĭ, cu cartea lor din anul 7191; muntele Oboarele, iar donație a luĭ Vintilă Vornicul din Săteni cu actul din anul 7128.

Moșia Țigănești saŭ Dîrvari e făcută danie de Nedelcu Clucerul, cu cartea din anul 7167.

Moșia Răstoaca cu numirile eĭ, danie de Mateiŭ Basarab, cum se arată în cartea cu anul 7147 a luĭ Safer.

Moșia Gălășești cu numirile eĭ, date mănăstirei de: Mușa, Anca, Neacșa și Dumitru, cum se arată în hotărnicia Giavrăsculuĭ. Moșia Tărbăceni saŭ Bulinești, dată danie mănăstirei, de Pătru Portarul și Pătru din Bulinești (hrisovul Raduluĭ V. V., fiul Mihneĭ, cu anul 7120), precum și de Rale Poenaru, cu actul săŭ din anul 7243.

Golgota, *pădure*, jud. Dîmbovița, pl. Cobia, lîngă Dragodana.

Goli, *lac*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Chiojdeni, așezat în partea de V. a comuneĭ, a căreĭ proprietate este, pe o poiană a Dealuluĭ-Chiojdenilor; conține știucă și caracudă măruntă, ce se consumă de locuitorĭ.

Golia, *sat*, în jud. Tutova, plasa Tîrgul, com. Rînzești, pe malul Prutuluĭ.

Golia, *cătun*, numit ast-fel pentru că a aparținut mănăstirei Golia din Iași. Vezĭ Ciocărlești sat, com. Valea-Satuluĭ, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ.

Goliceşti, *cătun*, jud. Argeș, pl. Pitești; face parte din com. rur. Drăganul-Bascovel.

Golineasa, *mahala*, în com. rur. Bălțați-d.-j., pl. Dumbrava, jud. Mehedinți.

Golineasa, *deal* și *vale*, în com. rur. Bălțați-d.-j., pl. Dumbrava, jud. Mehedinți.

Gologanul, *com.*, *rur.* în județul R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., pe malul drept al rîuluĭ Rîmna.

Inainte purta numele de Paraschiveni.

Este așezată în partea de N. a județuluĭ, la 34 kil. spre N.-E. de orașul Rîmnicul-Sărat și în partea E. a plășeĭ, la 20 kil. spre N.-E. de com. Plăinești, reședința plășeĭ. Comune învecinate sunt: Risipiți, la 3 kil., Mîndrești, Rîmniceni, Slobozia-Ciorăști, la 8 kil., Golești, la 14 kil.

Se mărginește la N. cu com. Risipiți, despărțită prin rîul Rîmna, la E. cu com. Hîngulești, la S. cu com. Obilești, de care se desparte prin pîrîul Valea-Nanuluĭ, și la V. cu Slobozia-Ciorăști.

Rîul Rîmna o udă de la S.-V. la N.-E., în partea de V. Sunt și 33 puțurĭ în com.

Cătunele, care o compun sunt: Gologanul, reședința, la V., Vlăduleşti, la E.

Suprafața comuneĭ este de 5461 hect., din care 140 hect. ocupate de vatra comuneĭ, 1560 hect. ale locuitorilor și 3755 hect. ale proprietățiĭ particulare.

Populația comuneĭ e de 400 familiĭ, saŭ 1570 suflete: 740 bărbați, 760 femeĭ; 400 căsătoriți, 1074 necăsătoriți, 26 văduvĭ. Știŭ carte 25 persoane.

Are o biserică, cu hramul Adormirea-Maiciĭ-Domnuluĭ, fundată la 1859 de proprietarul Scarlat Iarca, cu 17 pogoane pămînt și 170 leĭ venit și slujită de 2 preoți și 2 cîntăreți; o școală mixtă, fondată în 1880 de comună, condusă de 1 învățător și frecuentată de 53 elevĭ.

Calitatea pămîntuluĭ este bună comuna are 2000 hect. arabile, 1000 hect. imaș, 40 hect. pădurĭ, 800 hect. fînețe și 521 hect. loc neproductiv.

Locuitoriĭ posedă 160 plugurĭ; 1 mașină de semănat.

Vite sunt 2748: 707 boĭ, 320 vacĭ, 66 caĭ, 200 epe, 2 măgarĭ, 1054 oĭ, 389 rîmătorĭ.

Transportul productelor se face prin gara Cotești, la 21 kil. spre V. de comună. Sunt 3 băcăniĭ și 7 cîrciumĭ.

Căile de comunicație sunt drumurĭ vecinale: spre Risipiți-Focșani; spre Maluri-Măicănești; spre Obilești-Mărtinești; spre Slobozia-Cioraci-Plăinești; spre Golești; spre Bogza - Voetin Rîmnicul-Sărat.

Veniturile com. sunt de 8132 leĭ, iar cheltuelile de 8046 leĭ. Sunt 400 contribuabilĭ.

Gologanul, *sat*, face parte din com. rur. Pîrlita-Sărulești, pl. Negoești, jud. Ilfov. Este situat spre S.-V. de Pîrlita, pe o suprafață de 450 hect, proprietatea Eforieĭ Spitalelor Civile din București, care cultivă prin arendașiĭ săĭ 285 hect. (70 sterpe, 20 izlaz, 75 pădure).

Populația satuluĭ e de 61 locuitorĭ. Pe teritoriul satuluĭ este 1 heleșteŭ.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 65 și al celor micĭ de 299.

Gologanul, *sat*, în jud. R.-Sărat pl. Marginea-d.-j., cătunul de reședință al com. Gologanul. Maĭ

www.dacoromanica.ro

înainte se numea Paraschiveni. Este așezat în partea de V. a comuneĭ, în cîmp și pe malul drept al rîuluĭ Rîmna.

Are o întindere cam de 100 hect., cu o populațiune de 386 familiĭ, saŭ 1487 suflete, din care 386 contribuabilĭ. Știŭ carte 25. Are o biserică, cu 2 preoțĭ și 2 cîntărețĭ; o școală.

Gologanul, *moșie* particulară, de 190 hect., în com. Cudalbi, pl. Zimbrul, jud. Covurluiŭ.

Gologanul, *moșie*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., pendinte de comuna Gologanul.

Gologanul, *pîrîiaș*, ce curge prin satul și comuna Mînjina, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ; izvorește de pe teritoriul Măcișenilor și se varsă în Gerul.

Gologanuluĭ (Valea-), *vale*, în cuprinsul teritoriuluĭ com. Cudalbi, pl. Zimbrul, jud. Covurluiŭ.

Golotreni, *sat*, face parte din com. rur. Călinești, plaiul Cozia, jud. Vîlcea. Are o populație de 50 locuitorĭ (30 bărbațĭ, 20 femeĭ). Este situat pe ambele laturĭ ale șoseleĭ naționale Rîul-Vaduluĭ și pe malul Oltuluĭ. Aci rîul Lotru se varsă în Olt. In dreptul acestuĭ cătun, pe Lotru, e un pod stătător, pe șoseaua națională Rîmnicul-Rîul-Vaduluĭ. E la distanță de 4 kil. de cătunul Călinești, unde e reședința comuneĭ.

Aci se află ruinele unuĭ castel medieval al conteluĭ Conrad; poporul le numește: «Cetatea-Domnișoruluĭ».

Goloviță, *lac* marin, în jud. Tulcea, pl. Babadag, unul din cele 4 marĭ lacurĭ, care constituesc cea maĭ mare suprafață lacustră din țară (Razelm, Goloviță. Zmeica și Sinoe). Este cel maĭ mic dintre ele. Are o formă prelungă și se află între lacul Razelm și Zmeica. Cu cel d'întîiŭ comunică printr'o limbă de apă coprinsă între capul Dolojman și ruinele Bisericuța; cu cea d'a doua cu alte două micĭ limbĭ, numite Zmeica, iar cu Marea prin gura Portița, care e de alt-fel scurgerea tutulor acestor lacurĭ. Intinderea acestuĭ lac este de 130 kil. p., saŭ 13000 hect. (1700 hect. stuf, restul apă). Pe malul N., se oglindesc satele Jurilofca, Pașa-Cîșla și Canlî-Bugeac, aĭ căror locuitorĭ, Ruși în majoritate, se ocupă cu pescăria. Conține pește în mare cantitate, și de bună calitate. Venitul însemnat, aparține Statuluĭ.

Golovîr-Bair, *deal*, în județul Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul comuneĭ rurale Enișala; se desface din dealul Orta-Bair; se întinde spre E., în o direcțiune generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea de E. a plășeĭ și a comuneĭ; la poalele de E. merge valea Ceșme-Culac; este acoperit cu pădurĭ; vîrful săŭ Enișala are 117 m., dominînd asupra satuluĭ Enișala și drumuluĭ comunal Enișala-Caraman-Chioi.

Golta, *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Tisăul, căt. Haleșul; începe din muntele vîrful Braduluĭ și se scurge în Valea-Haleșuluĭ, în apropiere de drumul ce merge la schitul Ciolanul.

Golul, *insulă*, în apropiere de insula Golenți, pl. Cîmpul, com. Maglavitul, jud. Dolj.

Golul, *insulă*, în Dunăre, numită și Insula-Banuluĭ, în pl. Ocolul-d.-s., jud. Mehedinți; ține de teritoriul com. rur. Schela-Cladoveĭ. Se crede că această insulă a fost odinioară locul de distracție al banilor Severinuluĭ. Are o suprafață aproape de 3 kil și a fost locuită, până în anul 1834. In acest an, cu ocaziunea punereĭ în aplicare a Regulamentuluĭ Organic, 40 familiĭ aŭ fost nevoite a se strămuta în satele Gura-Văeĭ și Schela-Cladoveĭ.

Această insulă a fost întărită în epoca bizantină, precum dovedesc ruinele castelului de piatră de acolo.

Golul, *deal*, în jud. Mehedinți, pl. Cîmpul, numit și Golul-Drinceĭ; este acoperit cu viĭ, care dă renumitul vin de Golul-Drinceĭ.

Goluluĭ (Muchea-), *deal*, în județul Buzăŭ, com. și căt. Policiori, acoperită de izlaz și pămînt arabil.

Golumbeiul, *sat*, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Căpreni, grămadă, cu 187 suflete, 97 bărbați și 90 femeĭ. Locuesc în 57 case. Copiiĭ din sat urmează la școalele din Căpreni-d.-s., care este la 2 kil. depărtare.

Golumbeiul, *sat*, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Amărești, situat peste pîrîul Plosca, la 100 m. de căt. Golumbeni. Are 262 suflete, 154 bărbați și 108 femeĭ. Locuesc în 59 case.

Golumbeiul, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Căpreni.

Golumbelul saŭ **Golumbeni-Moșneni**, *mahala*, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Amărești,

www.dacoromanica.ro

satul Golumbul, pe care se află biserica.

Golumbeni, *sat*, pendinte de comuna rurală Căpreni, pl. Amaradia, jud. Dolj, situat pe dreapta Amaradieĭ, la 3 kil. la N. de Căpreni-d.-j., cătunul de reședință al comuneĭ.

Pănă la 1892, cînd s'a pus în aplicare noul regulament asupra împărțireĭ administrațieĭ, acest cătun făcea parte din comuna Pegeni, pl. Gilortul, din jud. Gorj.

Populația sa e de 28 familiĭ, saŭ 100 suflete, din carĭ 21 contribuabilĭ.

Are o suprafață de 228 hect., din carĭ 82 hect. pădure, 102 hect. arabile, 32 hect. fînețe, 2 hect. livezĭ de prunĭ, 2 hect. vie și 9 hect. izlaz.

Numărul vitelor e de 186: 69 vite marĭ cornute, 6 caĭ, 87 oĭ, 12 capre și 12 porcĭ.

Comunicația în acest cătun se face prin șoseaua vecinală, care îl leagă, la S., de Căpreni-d.-s., iar la N. de com. Pegeni, din jud. Gorj.

Locuitoriĭ din Golumb ar fi fundat, după tradițiune, maĭ acum un secol, satul Golumbeni.

Golumbeni, *cătun*, al comuneĭ Pegeni, pl. Gilortul, jud. Gorj, situat în partea despre S.-V. a cătunuluĭ Pegeni.

Are o suprafață de 228 hect., din carĭ 82 hect. pădure, 102 hect. arabile, 32 hect. fînețe, 2 hect. livezĭ de prunĭ, 2 hect. vie și 9 hect. izlaz.

Locuitoriĭ sunt moșneniĭ. Populația este de 28 familiĭ, saŭ 100 suflete, din carĭ 21 contrib.

Locuitoriĭ posedă 7 pluguri, 2 căruțe cu caĭ, 69 vite marĭ cornute, 6 caĭ, 87 oĭ, 12 capre și 12 .rîmătorĭ.

Comunicația acestuĭ cătun se face prin șoseaua vecinală care îl pune în comunicație la N. cu com. sa Pegeni, iar la S. cu Căpreni din Dolj.

Golumbul, *sat*, jud. Dolj, plasa Amaradia, com. Amărești, situat peste pîrîul Plosca, la 3300 m. de cătr. Fărcașul, unde e reședința comuneĭ. Are 322 suflete, 174 bărbațĭ și 148 femeĭ. Locuesc în 140 case. Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Fărcașul.

Știŭ carte 17 persoane.

Are o biserică de zid, în mahalaua Golumbelul saŭ Golumbeni-Moșneni, fondată în 1816. In această biserică este mormîntul luĭ Stefănică Bibescu, fost ispravnic și văr cu Bibescu-Vodă.

Comunicațiunea satuluĭ se face prin șoseaua vecinală, care o leagă la S. de Fărcașul și la N. de Tălpașul.

Maĭ mulțĭ locuitorĭ din acest sat aŭ trecut de mult în jud. Gorj și aŭ fondat un sat, Golumbeni, care se află și azĭ pe teritoriul comuneĭ Pegeni, din pl. Gilortul.

De la 1892, de cînd s'a pus în aplicare noul regulament pentru împărțirea administrativă, și satul Golumbeni a trecut la județul Dolj.

Golumbuluĭ (Dealul-), *deal*, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Tălpașiul, prin care trece limita de S. a comuneĭ către com. Amărăști.

Golumbuluĭ (Dealul-), *deal*, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Amărăști, din care se lasă Dealul-Pîrîuluĭ.

Gomoești, *cătun*, al com. Costești, jud. Buzăŭ, cu 260 loc. și 56 case.

Gomoești (Floreasca-), *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Gomoești, avînd 750 hect., din carĭ 80 hect. fîneață, 140 hect. izlaz, restul arabil, afară de cîte va sărăturĭ și terenul sterp.

Gomoești (Diamandi-), *pădure*, în județul Buzăŭ, com. și cătr. Costești, pe moșia Costești. Are 64 hect.

Gomoiul, *trup de moșie*, nelocuit; ține de com. Trestenicul-Popești, pl. Marginea, județul Vlașca; e proprietatea statuluĭ, fostă a Mitropolieĭ.

Gomoiul, *vale*, jud. Prahova, comuna Mărgineni-d.-j., pl. Filipești.

Gomotarnița, *insulă* și *pichet de graniță*, în Dunăre, jud. Mehedinți, pl. Cîmpul.

Gongul, *trup* din moșia Adîncata, jud. Teleorman, cam la 50 hect.; aparține d-luĭ D. Dobrescu și formează un corp cu moșia Cîrligați.

Gonguluĭ (Valea-), *vale*, jud. Teleorman, începe din spre comuna Caravaneți, străbate moșiile Adîncata și Gongul și se termină în valea Adîncata, în apropiere de gara Troian.

Gonita, Laloșul și Portărești-Dobriceni, *pădurĭ* particulare, aflate pe moșia Laloșul, com. Laloșul, pl. Olțețul-d.-j., județul Vîlcea.

Gonțești, *cătun*, al com. Cănești, jud. Buzăŭ, cu 100 loc. și 28 case.

Goranul, *sat*, cu 462 locuitorĭ, pe malul stîng al Oltuluĭ, jud. Argeș, pl. Topologuluĭ, pe mo

www.dacoromanica.ro

şia mănăstirească cu acelaşĭ nume, pendinte de com. rur. Fedeleşoiul. Satul este traversat de şoseaua judeţeană Piteşti-Curtea-de-Argeş-R.-Vîlcea şi se află maĭ în dreptul oraşuluĭ Rîmnicul, de care este despărţit prin rîul Oltul. E situat la 20 kil de com. Tigveni, reşedinţa subprefectureĭ. Are o biserică, Schitul-Goranul, cu hramul Sfinţiĭ-Ingerĭ, cu 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser.

Goranul, *sat*, cu 156 locuitorĭ, în jud. Argeş, pl. Oltul; face parte din com. rur. Uda-d.-j. Are o biserică, cu hramul Sf. Ingerĭ, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Goranul, *pădure*, jud. Argeş, pl. Topologuluĭ; aparţinea schituluĭ Goranul şi e actualmente proprietatea Statuluĭ; are o întindere de 1200 pog. şi se exploatează în parcheturĭ.

Goranul, *schit*, cu hramul Sf. Ingerĭ, pe malul stîng al Oltuluĭ, în faţa oraşuluĭ R.-Vîlcea, jud. Argeş, pl. Topologuluĭ, pe şoseaua Curtea-de-Argeş-R.-Vîlcea în apropiere de podul de fer peste Olt (Podul-de-la-Goran). Schitul Goranul era metoc al Mitropolieĭ din Bucureşti.

In urma secularizăreĭ averilor mănăstireştĭ, acest schit s'a redus la biserică de mir şi pentru întreţinerea cultuluĭ divin se înscrie în budgetul general al Statuluĭ o sumă anuală de 1070 leĭ. Biserica cît şi casa unde şed deserventiĭ bisericeĭ: 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 paraclişer, sunt în bună stare. Intre cărţile schituluĭ se află un mineiŭ vechiŭ, parte romînesc, parte slavonesc.

Goranul (Vatra-Schituluĭ-), *moşie*, jud. Argeş, pl. Topologuluĭ. Are o întindere de 197 hect. E proprietatea Statuluĭ în urma secularizăreĭ; înainte aparţinea schituluĭ Goranul.

La 1878, această moşie avea o arendă anuală de 6174 leĭ şi a fost ipotecată pentru asigurarea emisiuneĭ biletelor ipotecare. Pe periodul 1888—93 arenda acesteĭ moşiĭ a scăzut la 3100 leĭ.

Gorbăneşti, *com. rur.*, se întinde pe un teritoriŭ deluros în partea de N. a pl. Miletinul, jud. Botoşani, formată din satele: Blîndeşti (Gogeasca), Burla (Urziceni-Borciloaeĭ), Gorbăneşti, Silişcani, Soroceni (Urziceni-Herescu), Talpa (Tîlhăreşti), Tomeşti-Ciolac, Tomeşti-Vernăvoaia, Urlaţi (Tomeşti-Ruset) şi Vînători.

Teritoriul com. e compus din pămînt argilos negru şi galben şi are o suprafaţă de 7195 hect., din carĭ 5756 ale proprietăţeĭ marĭ şi 1439 ale locuitorilor. Are o populaţie de 637 familiĭ, saŭ 3000 suflete, carĭ locuesc în 850 case. Sunt 400 contribuabilĭ.

Vitele sunt în număr de 6672: 2320 boĭ şi vacĭ, 212 caĭ, 3864 oĭ, 4 capre şi 272 porcĭ.

Sunt 7 izlazurĭ; 2 bălţĭ; 2 morĭ de abur şi 2 de apă pe pîrîul Burla.

Com. e străbătută de la V. spre E. de calea judeţeană Botoşani-Ştefăneşti.

Are 6 bisericĭ, deservite de 3 preoţĭ şi 6 cîntăreţĭ; 2 şcolĭ de băeţĭ şi 1 de fete, conduse de 2 învăţătorĭ şi o învăţătoare, şi frecuentate de 128 şcolarĭ.

Budgetul com. e de 8809 leĭ la venit. şi de 8698 leĭ la chelt.

Gorbăneşti, *sat*, situat în centrul com. Gorbăneşti, pl. Meletinul, jud. Botoşani, pe un podiş înalt.

Moşia e proprietate a Statuluĭ şi are o populaţie de 172 familiĭ, saŭ 710 suflete, din carĭ 150 contribuabilĭ.

Teritoriul moşieĭ e ocupat cu semănăturĭ, fîneţe şi imaşurĭ, avînd în partea de V. o pădurice de stejar în întindere de vre-o 64 hect.; pe moşie e şi o moară de apă.

Aci e reşedinţa com. Are: o biserică, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală de băieţĭ, condusă de un învăţător, frecuentată de 36 şcolarĭ.

Vite sunt: 400 boĭ şi vacĭ, 20 caĭ, 320 oĭ şi 50 porcĭ.

Sunt 20 stupĭ; 3 cîrciumĭ.

Gorga, *pîrîŭ*, izvoreşte după teritoriul com. Cornăţelul, pl Oltul-d.-s., jud. Olt, şi se varsă în Valea-Guguluĭ, pe ţărmul stîng.

Gorgana, *movilă*, în jud. R-Sărat, pl. Gradiştea, com. Boldul, în partea de S. a plăşiĭ şi a com.; a servit ca punct trigonometric de observaţie statuluĭ major austriac la facerea hărţiĭ Muntenieĭ.

Gorganele, *munte* în partea N.-V. a com. Robeşti, plaiul Cozia, jud. Vîlcea, unde se fabrică brînză.

Gorganele, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, pe moşia Cîineni, plaiul Cozia, jud. Vîlcea.

Gorgani, *sat*, face parte din com. rur. Poenari-Apostolĭ, pl. Cricovul, jud. Prahova.

Gorgani, *proprietate*, a Statuluĭ, pendinte de mănăstirea Rîncăciovul, jud. Muscel. Pe periodul 1884—94 s'a arendat cu 600

www.dacoromanica.ro

leĭ anual, iar, pe periodul 1889—94, arenda a scăzut la 300 leĭ anual.

Gorganul, *alt nume al com.* Brăneţul, pl. Oteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi.

Gorganul, *com. rur.*, jud. Muscel, pl. Podgoria, la S. de Cîmpulung, 66 kil. departe de acest oraş. Este situată parte pe deal parte pe vale, pe ambele maluri ale gîrleĭ Rîncăciovul.

Se compune din 3 cătune: Drăghiceşti, Gorganul şi Cîrstieni şi se mărgineşte la S. cu comuna Călineşti, la E. cu comuna Ţigăneşti şi la V. cu comuna Vrăneşti.

Are o populaţie de 502 familiĭ, saŭ 2113 suflete (1099 bărbaţĭ şi 1044 femeĭ); locuesc în 489 case.

V. Brezoianu, în cartea sa «Vechile instituţiunĭ» arată că moşia Gorganul a fost proprietatea Domnitoruluĭ Constantin Brîncoveanu, şi că fiica acestuia, Domniţa Bălaşa, a lăsat ca din venitul acesteĭ moşiĭ (împreună cu alte 12) să se vină în ajutorul luminăreĭ naţiuneĭ sale şi omenireĭ suferinde. Destină averea-ĭ pentru azilurĭ de scăpătaţĭ, ajutor pentru fetele sărace şi orfane şi şcoală de învăţătură pentru candidaţĭ de preoţie.

Locuitoriĭ comuneĭ Gorganul, afară de agricultură, se maĭ ocupă cu dulgheria, zidăria, rotăria; iar femeile, pe lîngă ţesăturĭ şi cusăturĭ, se maĭ ocupă cu creşterea gîndacilor de mătase.

Vite sunt: 600 boĭ şi taurĭ, 450 vacĭ, 200 viţeĭ, 30 capre, 735 porcĭ şi 370 oĭ.

Veniturile com. sunt de 3035 leĭ şi cheltuelile, de 3005 leĭ.

Sunt 398 contribuabilĭ.

In jurul com. sunt viĭ, livezĭ de pruniĭ, dealurĭ şi pădurĭ. Dealurile principale din com. sunt: Dealul-Săracilor, Dealul-Mocanuluĭ (la V.) şi Faţa-Cîmpuluĭ (la S.).

Gîrla Rîncăciovul, care izvoreşte din locul numit Fundul-Văieĭ-Rusculuĭ, dela punctul Sălcioara, traversează comuna dela N. spre S. şi se varsă în rîul Argeş, care udă com. la S. despărţind-o de jud. Argeş. Pe gîrla Rîncăciovul este o moară de măcinat.

Locuitoriĭ s'aŭ împroprietărit după legea din 1864 pe moşia statuluĭ, a Eforieĭ Spitalelor Brîncoveneştĭ, ale luĭ Gheorghe Manole şi Constantin Moralitul. Proprietarĭ în com. sunt: Statul, D. I. Negulicĭ, Al. Emanoil, Dim. Ionescu şi N. Marinescu. Com. se întinde pe o suprafaţă cam de 2000 hect.

Calea ferată Goleşti-Cîmpulung şi şoseaua naţională Bucureşti-Piteşti, trec pe la S. de com. O şosea comunală, care pleacă din calea naţională merge spre N. prin mijlocul com.

Afară de mănăstirea Rîncăciovul, care s'a fondat de Arsenie Şoimul şi s'a reparat de David Rîncăcioveanul la anul 1838, în com. sunt treĭ biserică, una în Drăghiceşti şi 2 în Gorganul. Aceste biserică sunt deservite de 3 preoţĭ şi 4 dascălĭ. Are o scoală mixtă frecuentată de 60 elevĭ şi eleve. Această şcoală funcţionează dela 1832, cînd a avut ca prim învăţător pe dascălul Ioan Damian, pănă la 1857.

Gorganul, *sat,* face parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, jud. Muscel. Cade în centrul comuneĭ. Are o populaţie de 905 locuitorĭ (450 bărbaţĭ şi 455 femeĭ).

Prin mijlocul cătunuluĭ trece gîrla Rîncăciovul.

Aci sunt 2 biserică: Gorganul, zidită la anul 1835 de Dumitru Postelnicul şi Muşat Măcelarul şi a doua, Brătuleşti, zidită la anul 1830 de Postelnicul Nicolae şi Soare Pascale.

Gorganul, *măgură,* în jud. Teleorman, com. Ţigăneşti. Importantă prin descoperirile archeologice ale d-lor Boliac, Tocilescu şi alţiĭ.

Gorganul, *măgură,* în judeţul Vlaşca, valea Călnişteĭ, în gura văeĭ Uzunul, com. Uzuna, pl. Cîlnişteа. Este situată în ostrovul apeĭ Cîlnişteа, pe proprietatea Uzunul. Aci se zice, s'a înmormîntat cadavrele rămase, după lupta de la 1595 dintre Mihaiŭ-Viteazul şi Sinan Paşa. Această luptă a avut loc pe proprietatea Uzunul şi Hulubeşti, după ce s'a trecut Cîlnişteа pe la piscul cel mare, din sus de hotarul Călugăreni sau Brănişteni, şi pe la podul luĭ Varlam.

Gorganul, *deal.* Vezĭ Dealul-Mare, plasa Cîrligătura, judeţul Iaşi.

Gorganul, *deal,* în raionul comuneĭ Gorganul, pl. Podgoria, jud. Muscel, pe care se cultivă 158 hect. vie.

Gorganul, *deal,* începe de la V. com. Bragadirul, jud. Teleorman, merge spre lunca Dunăreĭ şi se lungeşte micşorîndu-se spre S. De-asupra dealuluĭ se întinde cîmpia Burnazul, pe care este şi limita dintre jud. Teleorman şi Vlaşca.

Gorganul, *culme de deal,* jud. Prahova, com. Gornetul-Cuib, pl. Podgoria, ce se lasă din vîrful Năstăsoaia, spre S., şi se termină printr'un vîrf înalt, lîngă biserica din căt. Cuib.

www.dacoromanica.ro

Gorganul, *pisc*, jud. Prahova, com. Slănicul, pl. Vărbilăul.

Gorganul, *deal*, mai mult în forma unei movile. Se află în mijlocul com. Tîngujei, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ. Pe culmea sa a fost o biserică care acum e ruinată.

Gorganul, *pădure*, proprietate a statuluĭ, pe moșia Gorgani, jud. Muscel, pendinte de mănăstirea Rîncăciovul, în întindere de 1773 hect.

Gorganul, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, com. Gorgani, pl. Podgoria, jud. Muscel, avînd 225 hect., împreună cu trupurile Mălina, Dealul-Săracilor și Urlucea. Esențe dominante: stejarul, fagul și carpenul.

Gorganul, *pîrîŭ*. Vezĭ Lacul, pîrîŭ, com. Sîrca, pl. Cîrligătura, jud. Iași.

Gorganul-de-Jos, *colină*, jud. Buzăŭ, măt. com. Vispești, pe moșia Cîrjenească.

Gorganul-de-Sus, *colină*, în jud. Buzăŭ, măt. comuneĭ Vispești.

Gorganul-Mare, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Vintilă-Vodă, măt. Bodinești, acoperit de pădure.

Gorganul-Mic, *deal*, în jud. Buzăŭ, com. Vintilă-Vodă, continuație din Gorganul-Mare.

Gorgănașul, *cătun*, spre V., al com. Balș, pl. Olțețul-Oltul-d.-j., jud. Romanați, situat în valea Balșița, unde linia ferată Slatina-Craiova tae șoseaua cu acelaș nume. Spre S.-V. de acest sat se întind dealurile Balșuluĭ. Altitudinea terenuluĭ este de 184 m. d'asupra niveluluĭ mărĭĭ.

Are 45 familiĭ, saŭ 200 suflete.

Gorgănelele, *două stîncĭ de piatră*, rupte și alăturate în coasta de E. a munteluĭ Istrița, comuna Breaza, jud. Buzăŭ. Tradiția le dă aceeași origină ca și Pietrelor-luĭ-Novac.

Gorgănelele, *maĭ multe movile* alăturate, jud. Buzăŭ, situate la capătul de V. al sforilor de moșie Clinciul; fac hotar despre com. Valea-Teanculuĭ.

Gorgănelele, *numire dată uneĭ părțĭ din moșia* Baba-Ana, din com. Baba-Ana, jud. Buzăŭ.

Gorgănelele, *numire dată moșieĭ* Clinciul-luĭ-Bosie, din com. Vernești, jud. Buzăŭ.

Gorgănelele, *două movile*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, com. Slobozia.

Gorgănești, *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Mlăjetul, măt. Trestioara, proprietatea moșnenilor Gorgănești; are aproape 250 hect., din carĭ: 10 hect. arătură, 6 hect. fîneață, 60 izlaz, 7 livede, restul sterp și stufăriș, afară de pădurea Corîiașul.

Gorgănești, *numire dată uneĭ părțĭ din moșia* statuluĭ Mlăjetul, din com. Mlăjetul, județul Buzăŭ, avînd 340 hect., din carĭ 15 hect. arătură, 140 hect. fîneață și 195 hect. pădurea Ruginoasa, care face parte din trupul Mlăjetul-Topilele.

Gorghești, *sat*, face parte din com. Oncești, plasa Stănișești, jud. Tecuciŭ. Situat pe pîrîul cu acelaș nume, la E. comuneĭ.

Are o populație de 47 familiĭ, saŭ 153 suflete, carĭ locuesc în 42 case. Locuitoriĭ stăpînesc 179 hect. și 74 ariĭ, tot teritoriul.

Are o biserică, cu hramul Sțiĭ Voevozĭ, făcută de locuitorĭ la 1812. Actuala este rezidită la 1862 în locul celeĭ vechĭ. S'a reparat la 1881. Locuitoriĭ sunt vechĭ răzeșĭ.

Gorghești, *deal*, la E. de satul cu acelaș nume, com. Oncești, plasa Stănișești, județul Tecuciŭ.

Gorgoanele, *movile*, la 2 ½ kil. spre N.-V. de satul Bordeiul-Verde, jud. Brăila. Aci se întîlnesc moșiile: Perișorul, Bordeiul-Verde și Filiul.

Gorgostelul, *punct trigonometric* de observație de rangul I-iŭ, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. rur. Cara-Orman, în partea vestică a plășeĭ și a comuneĭ, pe malul stîng al gîrleĭ Litcovul, lîngă lacul Gorgostelul, de la care și-a luat numele.

Gorgota, *com. rur.*, jud. Prahova, pl. Crivina. Se compune din 2 cătune: Gorgota și Potigraful. Este situată la S. plășeĭ, lîngă soseaua dela Ploești la București.

Se mărginește cu com. Poenari-Apostolĭ, Crivina și Balta-Doamneĭ.

Veniturile com. sunt de leĭ 8657.

Are o școală ce există din 1887.

Gorgota, *sat.*, jud. Dîmbovița, pl. Dealul-Dîmbovița., măt. com. Ocnița, în apropiere de mănăstirea Golgota, dela care și-a luat numele.

www.dacoromanica.ro

Gorgota, *sat*, pl. Ialomiţa-Dîmboviţa, cătr. com. Valea-Lungă, jud. Dîmboviţa.

Gorgota, *sat*, face parte din com. rur. Gorgota, pl. Crivina, jud. Prahova.

Gorgota, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 187 hect., pendinte de com. Gorgota, pl. Crivina, jud. Prahova.

Gorgoteni, *sat*, jud. Dîmboviţa, pl. Dealul-Dîmb., cătr. Răzvadul.

Gorgoteşti, *vale*, izvoreşte de pe teritoriul com. Glăvile, pl. Oltul, jud. Vîlcea, şi se varsă în rîul Peşteana, tot pe teritoriul acesteĭ com.

Gorgova, *sat*, în jud. şi pl. Tulcea, cătr. com. Mahmudia, situat în partea N. a pl. şi a com., la 12 kil. spre N.-E. de oraşul Mahmudia. Este aşezat pe un grind al braţuluĭ Sulina, între milele 26—30 şi e udat de gîrla Gorgova. Intinderea e de 3 hectare. Populaţia, maĭ toată rusă, este de 25 familiĭ, saŭ 93 suflete. Ocupaţiunea principală a loc. este pescăria în Dunăre şi în lacul Gorgova.

Gorgova, *gîrlă*, în jud. şi pl. Tulcea, pe teritoriul com. urbane Mahmudia, în partea N. a pl. şi a com.; are o lungime de $1^1/_2$ km.; se deschide din braţul Sulina de la mila No. 30 şi se sfîrşeşte în lacul Gorgova, pe care îl alimentează cu apă din braţul Sulina; şĭ-a luat numele de la satul Gorgova, pe care îl udă la V.

Gorgova, cel maĭ mare *lac*, din Delta Dunăriĭ şi unul din cele maĭ marĭ ale Dobrogeĭ, al 2-lea după balta Crapia, satul Gărvan, pl. Măcin, jud. Tulcea. Este situat în partea N. a pl. Tulcea şi a com. urbane Mahmudia. Este format de o revărsare anterioară a braţuluĭ Sulina, de la care primeşte apă prin două micĭ gîrle; el se scurge în gîrla Litcov, primeşte apele lacurilor: Poparnicul, Cutineţul-Mare, Cutineţul-Mic; printr'o gîrlă mică comunică şi cu lacul Obrîtin. Are o suprafaţă de aproape 600 hect. înconjurate de toate părţile cu stuf. Conţine peşte în mare cantitate, maĭ ales crapĭ şi somnĭ de marĭ dimensiunĭ. Venitul laculuĭ aparţine Statuluĭ.

Gorgova, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Turcoaia; se desface din dealul Igliciora-Mică; se întinde spre E., avînd o direcţiune generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea de V. a pl şi şi pe cea de S. a com.; este tăiat de drumul comunal Turcoaia-Satul-Noŭ; se întinde de a lungul văiĭ Ulmuluĭ; are 124 m., dominînd asupra drumuluĭ judeţean Măcin-Ostrov; e acoperit cu verdeaţă.

Gorgova, *punct trigonometric*, situat în jud. şi pl. Tulcea, com. urbană Mahmudia, în partea N. a pl. şi a com., pe malul drept al braţuluĭ Sulina, lîngă satul Gorgova.

Gorînca, *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Vintileanca, cătr. Găgeni; are 74 hect.; face parte din moşia Găgeni-d.-j. saŭ Fraţi-Brezeni.

Gorîni, *cătun*, al com. Boziorul, jud. Buzăŭ, cu 60 locuitorĭ şi 16 case, alipit cătr. Posobeşti.

Gorinĭ (Faţa-cu-), *pădure*, în jud. Buzăŭ, com. Pănătăul, cătr. Slabi; are 50 hect., proprietate moşnenească; face un corp cu pădurea Valea-cu-Plopĭ.

Gorinĭ (Faţa-cu-), *pădure*, în jud. Buzău, com. Cătina; face parte din trupul pădureĭ Balosinul.

Gorînul, *colină*, în jud. Buzău, com. Tisăul, cătr. Valea Rea, acoperită de pădure.

Gorjul, *judeţ*. Şĭ-a luat numele de la rîul Jiul ce-l udă de la N. spre S., împărţindu-l aproape în 2 părţĭ egale. Gor-Jiul însemnează Jiul-d.-s.

Acest judeţ face parte din judeţele de munte ale Romînieĭ şi este situat în Oltenia, între $20^0,30'$ şi $21^0,30'$ longitudine E. şi între $44^0,30'$ şi $46^0,30'$ latitudine N.

Se învecineşte la E. cu jud. Vîlcea şi parte din Dolj; la V., cu jud. Mehedinţi; la S., cu jud. Dolj, iar la N., cu Carpaţi, carĭ-l despart de Transilvania (Comitatul Huniedoreĭ).

Limita de E. a jud. Gorj, începînd de la N., din munţiĭ Carpaţi şi dirigindu-se spre S., trece prin următoarele puncte:

Pe la rîul Lotrul, munţiĭ: Negovanul, Beleoaia, Cujba, Pleşea, pe la partea estică a dealurilor: Runcul, Ograda, Porcul, apoĭ pe pîrîul Tăria, ce curge pe la partea estică a Polovracilor, în jos, alăturĭ cu comuna Racoviţa de Vîlcea, până în marginea nordică a comuneĭ Milostea, tot de Vîlcea; apoĭ de aci în jos până la Budieni, unde limita tae Olteţul, trecînd pe partea dreaptă a luĭ şi scoborîndu-se spre com. Roşia d.-s., pe care o lasă spre V.; de aci limita judeţuluĭ ia culmea Dealuluĭ-Muereĭ, pe care o urmează

www.dacoromanica.ro

în direcțiunea sudică până la Văleni-de-Vîlcea, unde se termină limita cu acest județ.

Limita de V. a județului Gorj, începînd de la N. la S., trece prin următoarele puncte:

Prin curmătura Scărișoara, pe la piciorul munteluĭ Sîrbul, ce remîne în partea Mehedințuluĭ; pe la muntele Fetele-Mănești ce rămîn în partea județuluĭ Gorj; peste muntele Frumos, creasta munteluĭ Vîrful-Roșu; ese apoĭ între comunele Cloșani și Costini, trece peste creasta Dealuluĭ-Babeĭ, dealuluĭ Oarba, Dealuluĭ-Racoți, prin cât. Chilia, dealul Chicioareĭ; Dealul-Cărăruĭ, pe la V. de comună, pe culmea Șașăĭ, pe culmea Bisorceĭ, și ese în culmea Dealuluĭ-Bujorăscu, în șoseaua T.-Jiul-Severin, la 2 k. 36, socotit de la Tîrgul-Jiuluĭ, pe Dealul-Jiuluĭ, care vine din dealul Bujorăscu, prin comunele: Bolboși, Ohaba, Borăscu, Calapărul-d.-s., Calapărul-d.-j., Stolojani, până la comuna Turceni-d.-s., și apoĭ de aci prin culmea dealuluĭ din dreapta Jiuluĭ și a comunelor: Turceni-d.-s., Turceni-d.-j., Ionești și cătunul său Șușița, unde se și termină limita cu județul Mehedinți, atingîndu-se la gura Gilortuluĭ, comuna Țîțăreni, cu jud. Dolj, și formînd limita de S.

Limita de S. a județuluĭ e formată maĭ întîiŭ din partea din Gilort până în dreptul comuneĭ Valea-luĭ-Cîine, apoĭ trece prin comunele: Pegeni, Băcești, Rădinești, traversînd Amaradia și oprindu-se la Vădeni, care formează punctul de întîlnire între județele Gorj, Dolj și Vîlcea și de unde începe hotarul despre E.

Limita de N. a județuluĭ începînd de la E. spre V. urmează următoarele localități:

De la stîlpul dublu ce poartă N. 248, de lîngă Vîlcea, așezat la confluența izvoruluĭ Baluluĭ cu Lotrul, hotarul țăreĭ prin urmare, și al județuluĭ, merge pe Bal, în sus, urmîndu-l până la piciorul de S. al Dealuluĭ-Larg, adică până unde Balul se întîlnește cu un alt pîrîiaș care vine din spre S.; sue apoĭ către N.-V. pe piciorul și dosul Dealuluĭ-Larg, urmînd astfel până la vîrful său; în această direcțiune este și o potecă de comunicație pe teritoriul nostru, apoĭ tot de aci se detașează către S. un alt drum care duce în interiorul țăreĭ la Tîmpa și de aci la Novaci.

Din vîrful Dealuluĭ-Larg, hotarul scoboară în direcțiune N., trecînd prin șoseaua formată de dealurile: Dealul-Larg și Praja, potecă de comunicație trecînd pe teritoriul Austro-Ungar; suind apoĭ pe dealul Praja, hotarul urmează creasta acestuĭ deal și, pe lîngă poteca de comunicație, se scoboară spre N. pe piciorul Prajeĭ; merge apoĭ către S.-V., scoborîndu-se până la îmbucătura pîrîuluĭ Praja ce vine din Transilvania, cu izvorul Praja, din Romînia; urmează apoĭ cursul izvoruluĭ Praja, al Rîuluĭ-Frumos, pe care-l părăsește la piciorul munteluĭ Slimoi, apucînd pe partea de E. a acestuĭ munte și urmînd a'l urca până în vîrful său; coboară apoĭ din vîrful munteluĭ Slimoi, pe versantul său despre V., merge în linie dreaptă, traversează pîrîul Salanele, urmează apoĭ pe piciorul munteluĭ Smida-Mică până la coama munteluĭ Smida-Mică, urmînd tot linia dreaptă până în punctul unde pîrîul Salanele dă în Smida-Mare; se îndreptează către N., urmînd pîrîul Smida-Mare până la sorgintea sa; de aci urcă la gura Petecul, urmează poteca de comunicație care intră în Romînia, apoĭ tot pe coamă până la vîrful Salanele, coborînd către S. urmînd creasta munteluĭ Salanele, și trecînd prin șoseaua unde se află o cruce de piatră, printr'un vîrf al Salanelor, pe lîngă poteca de comunicație până în vîrful Poiana-Muereĭ; urmează coama acestuĭ munte și poteca de comunicație care trece cînd pe teritoriul nostru, cînd pe al Austro-Ungarieĭ, potecă care duce la pichetul romîn numit Boianul, iar de aci, printr'o potecă la com. Drăgoești, hotarul sue apoĭ la spinarea numită Costul-Ursuluĭ, Prăvățul; urmează creasta acestuĭ munte, în apropiere de poteca de comunicație care trece cînd pe teritoriul nostru cînd pe al Austro-Ungarieĭ, prin vîrful Buha, prin șeaua sa, urcîndu-se apoĭ la mamelonul de E. al dealuluĭ Capra; scoboară apoĭ acest deal, trece prin șeaua luĭ, sue din noŭ coama la vîrful dealuluĭ Fometescu, mergînd în apropierea poteceĭ de comunicație și pe coama dealuluĭ Fometescu până la șeaua numită Groapa-Seacă; de aci apucă pe coama munteluĭ Ciobanul, suind la Vîrful-Ciobanuluĭ; din Vîrful-Ciobanuluĭ scoboară în șea, urcînd apoĭ la Coasta-luĭ-Rus, de aci trece prin munțiĭ: Iasul, Pielita, Piatra-Tăiată, apoĭ din acest din urmă punct scoboară în șeaua sa; tot în acest punct se află un drum care vine din Austro-Ungaria, trece prin muntele Piatra-Tăiată, la pichetul romîn, numit Mîndra, iar de la pichet se dirige, la Drăgoești, reședința companieĭ; din șeaua Piatra-Tăiată, hotarul se dirige prin vîrful Gruiul, Satia-Mică, și apoĭ se oprește în vîrful Mîndreĭ (Parîngul) pe teritoriul romîn și pe la poalele Parin-

www.dacoromanica.ro

gului, unde este o potecă care se unește cu cea din Piatra-Tăiată; de aci, scoborînd muntele Parîngul, merge pe coama sa până la muntele Surpatele, urcă la vîrful acestuia și de aci la muntele Grivele, scoboară coama acestuia, trece prin șeaua formată de Grivea cu Prislopul și ajunge la vîrful Prislopului, de unde coboară în linie dreaptă, urmîndu-i creasta; apoi urcă la Poiana-Ascunsă, de unde scoboară până ajunge la Cracul-Jarul; sue acest crac, mergînd apoi în linie dreaptă până la confluența pîrîurilor Gropanul cu Palotiștea, hotarul urmează pîrîul Gropanul pe o distanță de 500 m., apoi urcă până în șeaua formată de Gropanul cu Sapa, iar de aci în linie dreaptă până în vîrful Petricia, de unde se scoboară tot în linie dreaptă până în șeaua Petricia; urmează piciorul Petricia, trece Petricelul urmînd tot ast-fel în linie dreaptă până în pîrîul Stoloja, care formează însuși hotarul până la îmbucătura sa cu Jiul; trece Jiul, urcă la cracul Ciudetul, pe care-l urmează, suindu-se pe coama-i până în vîrful său, de unde schimbă direcția, apucînd creasta Murgele, trecînd prin șeaua făcută de Murgele cu dealul Drăgoi și ajunge la vîrful Drăgoi; între Cîndeț și vîrful Drăgoi poteca de comunicație trece cînd pe teritoriul romîn, cînd pe cel Austro-Ungar; din vîrful Drăgoi, se dirige către S. V., ținînd coama și trecînd prin vîrful Dumitru, șeaua Obîrșia, Merișorul, șesul Dumitru, Obîrșia Diului, șesul Diului, Vulcanul, ajungînd în Dealul-Cîrtianului lîngă Tabla-Vechie și trecătoarea Vulcanului care duce spre Tîrgul-Jiului.

De aci hotarul se dirige către N-V., trecînd prin șoseaua formată de Dealul-Cărtianului și Futeț, și, urmînd apoi către V., trece prin șoseaua formată de Futeț și Streaja, unde se află o piramidă care a servit la determinarea punctelor geodesice, prin dealul Mutul și de aci la Piscul-Rusesc; poteca de comunicație ce este în apropierea frontierei romîne, între aceste puncte, este întreagă pe teritoriul romîn. Scoboară apoi după Piscul-Rusesc, pe Dealul-Negru, to. linie dreaptă, până la marginea unei păduri, pe care o traversează, dirigindu-se către V., tot în linie dreaptă până în pîrîul Valea-Bria; sue în linie dreaptă pe Dealul-Negru, apoi tot în linie dreaptă până în Vîrful-Negrului, urmîndu-i coama trece prin vîrful Conul-Zănoagei și, la vîrful dealului Cornilor, hotarul se scoboară apoi către S.-V. pe scursoarea feței de S. a dealului Cornilor, urmînd ast-fel până la împreunarea pîrîului Zănoaga cu Balomirul, Zănoaga, formînd el însuși hotar despărțitor.

Scoborîndu-se către S.-V. pe un pîrîiaș, pe o distanță de 725 m. iar de aci, lăsîndu-l, merge 200 m. prin pădure până într'o șosea, de unde apoi sue până în vîrful Siglăului-Mic.

Hotarul se îndreaptă apoi, urmînd creasta Siglăului-Mic și trecînd printr'o stîncă a acestui munte, urmînd coama Siglăului-Mare, ajunge la o piramidă geodesică, de unde coboară de pe vîrful Siglăului-Mare în li. nie dreaptă până la Cracul-Mauruli; din vîrful Siglăului-Mare până în Cracul-Mauruli, linia încă nu este determinată, din cauza unor neînțelegeri, ast-fel că stîlpul este așezat în Valea-de-Pește.

Linia îndreptîndu-se tot către V., trece peste pîrîul Valea-de-Pește; se sue apoi în linie dreaptă pe Dealul-Pribeagului; coboară acest deal, urmînd, în linie dreaptă, Coama-Arcanului până în vîrf; apoi în linie dreaptă se dirige de aci către Dealul-Galben, scoboară apoi de pe deal în valea formată de dînsul și de muntele Negru; după aceea urcă în linie dreaptă până în vîrful Negrului, de unde tot în linie dreaptă, prin pădure, până în muntele Răstovanului, apoi pe piciorul de V. al Răstovanului, urcînd de pe dînsul pl. Smida-Bătrînă, de aci merge tot în linie dreaptă, urmînd piciorul de V. al Smidei, trece peste pîrîul Jeria, apoi ajunge la confluența pîrîului Valea Gîrbovul cu Jiul; de aci Jiul formează hotarul despărțitor până în punctul unde primește pe pîrîul Valea Seacă; în acest punct este o potecă care duce la mănăstirea Tismana și de aci la satele Topeni și Brădiceni.

Hotarul părăsind Jiul, sue pe afluentul acestuia, pîrîul Valea-Seacă, până ce dă de piciorul Piatra-Albă, apoi urcă acest picior până în vîrf.

De aci apucă către S.-V., trecînd prin șeaua dintre Piatra-Albă și Soarbele, prin Vîrful-Soarbele și urmînd ast-fel creasta, ajunge la vîrful Paltinul; poteca de comunicație fiind cînd pe teritoriul Romîn, cînd pe cel Austro-Ungar.

De aci hotarul, păstrîndu-și direcțiunea de S.-V., merge tot pe coama Paltinul, apoi trece prin vîrful Fetele-Mănești, prin șeaua formată de acesta și Sturul, prin vîrful Sturul, prin șeaua Gîrdomanul, și apoi urcă pe piciorul Galbenul până la vîrf; scoboară apoi din vîrful Galbenul, trece șeaua care este între Galbenul și Scărișoara Galbenul, sue pe aceasta din urmă, urmînd

www.dacoromanica.ro

coama şi formînd o curbă către V.-S.-V., trecînd prin vîrful Scărişoara-Galbenul, prin Curmătura-Galbenul, prin vîrful Stîna-Mare şi Micuşa şi prin Obîrşia Vlasia.

Trece apoĭ şeaua Scurtele, şi sue la coama dealuluĭ Scurtele, pe la N. de potecă, poteca de comunicaţie rămîind pe teritoriul Romînieĭ; se întinde, trecînd prin Bulzul (Piatra-Scărişoareĭ), prin şeaua dintre acesta şi un mamelon, prin vîrful acestuĭ mamelon, şi apoĭ ajunge în Curmătura-Scărişoara, unde este aşezat cel din urmă stîlp al frontiereĭ din acest judeţ, linia frontiereĭ intrînd apoĭ în jud. Mehedinţi.

Totalul lungimeĭ linieĭ frontiere a acestuĭ judeţ este de 155 kil. 829 m., după documentele oficiale carĭ aŭ servit delimităreĭ.

Acest judeţ cu munţiĭ săĭ înalţĭ şi bogaţĭ în lemnărie, maĭ cu seamă, oferă vizitatoruluĭ poziţiunĭ şi priveliştĭ încîntătoare.

Privind cine-va din oraşul T.-Jiuluĭ, spre N., ridicătura de pămînt ce se înalţă înaintea-ĭ, şi care formează munţiĭ Gorjuluĭ, a căror direcţiune de V.-E., descrie o linie curbă puţin pronunţată cu convexitatea spre S., o vede, dacă se sue pe punctele cele maĭ culminante ale cateneĭ, împărţită în două cline, pe carĭ curg, în direcţiĭ opuse, toate apele izvoarelor şi ale ploilor. Acele puncte culminante formează linia de despărţire principală a apelor cateneĭ principale, iar pantele lor, carĭ prin diferite ondulaţiĭ merg a se pierde în cîmpie, formează parte din vărsantul stîng al basinuluĭ Dunăreĭ-d.-j.

Din această catenă principală, observatorul găseşte că pleacă alte ramurĭ nestrăbătute de nicĭ o apă, ca de pildă, ramura saŭ Culmea-Moldovişuluĭ, ramurĭ care prezintă o mulţime de inflexiunĭ şi perturberaţiĭ în aspectul lor. Aceste liniĭ sunt liniile de despărţire a apelor, liniĭ de al doilea ordin; d'alungul lor se scurg toate apele porţiuneĭ de teren coprinsă între dînsele şi carĭ merg de la creasta principală la Dunăre. Aceste liniĭ despărţitoare, principală şi secondară, sunt marile liniĭ geografice ale Gorjuluĭ, carĭ formează basinul Jiuluĭ, care se sub-împarte în basine maĭ micĭ de un ordin inferior, ast-fel că: basinul Jiuluĭ coprinde: basinurile Motruluĭ, Gilortuluĭ şi Amaradieĭ, cu alte cuvinte tot teritoriul din stînga Dunăreĭ coprins între: Dunăre, Munţiĭ-Vulcanilor şi şira Paringuluĭ, căcĭ toate izvoarele acestor munţĭ întrunindu-se în pîrae şi gîrle, se varsă în Jiŭ, pe ambele părţĭ.

Basinul Jiuluĭ considerat numaĭ în partea sa coprinsă în judeţul Gorj, de-l vom sui în sus de la Ţînţăreni şi pănă la Obîrşie, îl vedem primind în stînga luĭ ca afluent maĭ important, rîul Gilortul, prin urmare un alt basin secondar care străbate judeţul de la S. spre N., iar în dreapta, rîul Tismana.

Alţĭ afluenţĭ carĭ îĭ deschid basinurĭ de un ordin mult maĭ inferior sunt, pe stînga: Gioiana, Amaradia, din pl. Novaci, şi Sadul; iar pe dreapta: Jîlţul-Mare, Şuşiţa, Cartiul, Sîmbotinul şi Porceni.

Dacă tot de la Ţînţăreni, unde Gilortul dă în Jiŭ, suim albia Gilortuluĭ, vedem că şi în albia acestuia, pe dreapta şi pe stînga, daŭ albiĭ de un ordin inferior, ale căror ape se varsă în Gilort; aşa pe stînga avem: gîrla Galbenul, saŭ Baia-de-Fier, maĭ importantă, iar pe dreapta găsim, gîrlele Blahniţa şi Ciocadia.

Albia Tismaneĭ, la rîndul săŭ, deschide pe stînga o albie de un ordin inferior, prin care se scurge gîrla Jaleşul, care la rîndu-ĭ primeşte pe Sohodolul şi pe Bistriţa.

Tot în acest judeţ sunt izvoarele Olteţuluĭ şi ale Lotruluĭ, afluenţĭ aĭ Oltuluĭ.

In albiile acestor rîurĭ, gîrle şi rîuleţe se ridică masiviĭ despărţitorĭ, a căror înălţime şi valoare depinde de origina şi constituţiunea lor.

Descripţia acestor ape se poate vedea la literile respective.

Munţiĭ Gorjuluĭ, sunt grupaţĭ în doĭ masivĭ bine deosibiţĭ unul de altul.

Unul din aceştĭ masivĭ, constitue culmea principală a Vulcanuluĭ, care pleacă din munţiĭ Oslea şi Sturul şi formează nod orografic cu Sarca din Transilvania şi din carĭ izvoresc patru rîurĭ, în patru direcţiĭ deosebite; unul din aceste rîurĭ este Jiul. Această culme se întrerupe de albia Jiuluĭ, ast-fel că de pe ţărmul stîng şi în faţa acestuĭ masiv, începe cel-l'alt masiv numit Parîngul: coprins între Jiĭ, Jiul-Transilvan, Lotrul şi Olt.

Limitele lor despre N. formează hotarul jud. din această parte. Ramurile însă carĭ pornesc spre S. şi care ar marca limita zoneĭ muntoase, se opresc pe linia care ar trece prin următoarele puncte: Cloşani, Tismana, Gureni, Băltişoara, Dobriţa, Vălari, Vaĭ-de-Eĭ, Schela-Nouă, Perceni, Bumbeşti-de-Jiĭ, Drăgoeşti, Radoşi, Novaci, Cernadia şi Polovraci.

Munţiĭ Vulcani aŭ coama lor strîmtă, şi ramificaţiunile despre S. scurte, ceea ce face ca declinitatea panteĭ lor să fie prea pronunţată.

www.dacoromanica.ro

Prin numele generic de Vulcani, se înțelege totalitatea munților grupați spre a forma aceștĭ masivĭ și carĭ poartă deosebite denumirĭ ca: Muntele-Oslea, Arcanul, Siglăul, Piatra-Cătanei și Vulcanul propriŭ zis. Din culmea acestora pleacă maĭ multe ramurĭ din carĭ cele maĭ principale sunt:

Culmea-Bouluĭ, care pleacă din vîrful Oslea și care formează linia de despărțire a apelor între Bistrița și Tismana, întinzîndu-se pănă la confluența lor aproape de Jiul.

Culmea Piva, care pleacă din vîrful Arcan, și care formează linia despărțitoare a apelor între Bistrița și Sohodol, și care la rîndul săŭ se bifurcă în alte două ramurĭ, dînd ast-fel naștere albieĭ pîrîuluĭ Băltișoara; ast-fel că în loc de o culme între Bistrița și Sohodol găsim două: una între Bistrița și Băltișoara și alta între aceasta și Sohodol.

Culmea Ștersura, care pleacă din Siglăŭ, formează linia de despărțire a apelor între Sohodol și Șușița, prelungindu-se pănă în șoseaua județeană Tîrgul-Jiuluĭ-Severin și terminîndu-se prin dealul Cuca, al com. Bălești.

Culmea-Muncelului formează linia de despărțire a apelor între cele două Șușițe; ea se termină scurt în șesul comuneĭ Stănești-d.-j., prin ultimele ramificațiunĭ ale dealuluĭ Leșul; pe această culme se află pichetul de vară purtînd No. 5 și numit: Muncelul.

In Șușița și albia dreaptă a Jiuluĭ găsim Culmea-Runculuĭ, care se detașează din muntele Zănoaga. Această culme se bifurcă în maĭ multe ramurĭ:

a) Culmea dintre Șușița și Cartiŭ, numită Culmea-Horezuluĭ care se termină tocmaĭ în dreptul orașuluĭ Tîrgul-Jiul, pe partea dreaptă a Jiuluĭ, prin dealul numit Dealul-Tîrguluĭ.

b) Culmea dintre Cartiu și Sîmbotin, coprinsă între apele cu acelașĭ nume, numită Copita, și care pleacă din muntele Zănoaga; pe această culme este poteca care duce la vama de la Buliga.

c) Culmea-Porcenilor, care separă apele Sîmbotinuluĭ de ale Porcenilor, și care pleacă tot din muntele Zănoaga; pe această culme este poteca ce duce la pichetul Scărișoara, și care spre S., se scoboară dînd de mănăstirea Locurile-Rele și de aci în șoseaua națională Bumbești-Lainicĭ.

d) Culmea Pleșa între apele Porceni și Rîul.

e) Culmea-Jiuluĭ, detașată din muntele Vulcanul și coprinsă între Jiŭ și apa Rîul, formează țărmul drept al Jiuluĭ pănă la eșirea sa din defileul Lainici, în dreptul com. Bumbești-de-Jiŭ.

Munții-Paringuluĭ sunt coprinșĭ între rîurile Jiul și Oltul. Coama lor principală se întinde aproape în linie dreaptă, de la V. la E., pănă aproape de sorgintea Lotruluĭ, unde se bifurcă în două ramurĭ: cea de la S. care merge tot către E. și se numește Culmea-Paringuluĭ și cea-l'altă, Culmea-Plătănești lor. Aceasta din urmă, după ce merge spre N. către muntele Tărtărăul, se întoarce către E., formînd în toată lungimea sa țărmul stîng al Lotruluĭ, pe cînd Culmea-Paringuluĭ, formează țărmul drept, închizînd ast-fel între dînsele, întinsa, frumoasa și fertila vale a Lotruluĭ și a afluentuluĭ săŭ Lotrița.

Din Culmea-Paringuluĭ propriŭ zisă, se detașează maĭ multe ramurĭ, din carĭ cele coprinse în jud. Gorj, sunt cele următoare:

1. Culmea-Saduluĭ, detașată din Paring din muntele Ardic, merge pănă la confluența pîrîuluĭ Sadul cu Jiul în gura defileuluĭ Lainici despre Bumbești; la S. de Muntele Ardic se află dealul Prisloapele, pe care este așezat pichetul No. 10, cu același nume. Vîrfurile maĭ principale ale acesteĭ culmĭ sunt: Recea și Muncelul-Mare, ramură a munteluĭ Fîntîna-Untuluĭ; această culme, la stînga Jiuluĭ, și Culmea Jiuluĭ propriŭ zisă, detașată din munții Vulcani, la dreapta Jiuluĭ, formează defileul Jiuluĭ, a căruĭ lungime de la frontieră la satul Bumbești-de-Jiĭ, este de 29 kil.

2. Masivul dintre Sadul și Gilortul se numește: Culmea-Mol dovișuluĭ. Formează, pănă la confluența Gilortuluĭ cu Jiul, la cătunul numit Capul-Dealuluĭ, linia de despărțire a apelor între Sadul, Jiul și Gilortul. Are o depresiune însemnată care se pronunță de pe la căt. Colibașul și com. Scoarța, depresiune care face a se trece cu înlesnire din valea Gilortuluĭ în a Jiuluĭ; drumul de fer Filiași T.-Jiŭ își are traseul prin această depresiune, numită Defileul-Copăcioasa.

Din acest masiv pleacă alte culmĭ secundare:

a) Culmea-Jiuluĭ, cuprinsă între Sadul, Jiul și Amaradia, din pl. Novaci, pleacă din culmea Postaia, și anume din ramura numită Muncelul.

b) Culmea-Pleșuluĭ, cuprinsă între Amaradia și Blahnița, are legătură cu muntele Cerbul și Urîna-Bouluĭ.

c) Culmea-Săceluluĭ desparte apele Crasneĭ de ale Ciocadieĭ și pornește din muntele Muncelul, ramură a munteluĭ numit Fîntîna-Untuluĭ.

d) Culmea Novaci desparte

www.dacoromanica.ro

apele Ciocadieĭ de ale Gilortuluĭ, porneşte din Moldoviş, avînd ca vîrf maĭ înalt muntele Cerbul, şi merge prelungindu-se prin com. Hirişeşti, formînd malul drept al Gilortuluĭ.

3. Culmea-Corneşuluĭ, în faţa munteluĭ Păpuşa, de care este legat, este masivul care formează linia despărţitoare a apelor dintre Gilort şi rîul Galbenul (Baia-de-Fĭer), pănă la confluenţa acestuia cu Gilortul, prelungindu-se prin comunele Cernadia şi Bumbeşti-Piţicul.

4. Masivul dintre Gilort şi Olteţ ia numirea de Culmea-Zănoaga. Se desparte de culmea principală la muntele Muşetoiul, din faţa de E. a Păpuşeĭ şi formează linia de separaţiune a apelor pănă la com. Şerbeşti, dintre Gilort şi Olteţ, iar de aci bifurcîndu-se, formează încă o vale, pe care se scurge apa rîuluĭ Amaradia, astfel că una din ramurĭ se găseşte de aci între Jiul şi Amaradia, prelungindu-se şi formînd ţărmul stîng al Jiuluĭ pănă în spre Dunăre, iar cea-l'altă se găseşte între Amaradia şi Olteţul, pĭerzîndu-se în apropiere de Balş.

Intre Olteţul şi Cerna, afluentul său, maĭ este o culme ce ţine maĭ mult de jud. Vîlcea; aceasta este Culmea-Polovracilor, avînd ca piscurĭ maĭ înalte: Curşorul şi Polovraci.

Suprafaţa totală a judeţuluĭ este de 349700 hect., din carĭ pămînt arabil 120000 hect., pe care se seamănă tot felul de cereale, 189352 hect. sunt pădure, din carĭ: 26468 hect. aparţin domeniilor statuluĭ, iar restul de 162884 hect., particularilor. Restul de 40000 hect. sunt coprinse de oraş, sate, cătune; celel'alte de accidente de terenurĭ ca: văĭ, dealurĭ, etc.

Pădurile repartizate pe plaiurĭ şi plăşĭ: plaiul Vulcan, 32869 hect.; plaiul Novaci, 93,820 hect.; plasa Ocolul, 17885 hect.; pl. Jiul, 20083 hect.; pl. Gilortul, 18670 hect.; pl. Amaradia, 6025 hect.

Din punctul de vedere al împărţireĭ silvice, jud. este împărţit în două circumscripţiunĭ, purtînd numerile 53 şi 54; circumscripţia 53 coprinde pădurile din: Novaci, Gilortul, Amaradia şi Ocolul. Circumscripţia 54 coprinde pădurile din: Vulcanul, Ocolul şi Jiul.

Pădurile cele maĭ întinse sunt: două ale statuluĭ cu aproape 900 hect., acestea sunt: Polovraci şi Bumbeşti-de-Jiĭ din Novaci; Moşneni-Colibăşanu, tot din Novaci, cu 4500 hect.; Moşneni-Cernădieni, cu 10000 hect.; a Prinţul Manuc-Bey cu 10000 hect., tot în Novaci. Apoĭ pădurea D-neĭ Economu în devălmăşie cu locuitorĭ pe munţiĭ Ştersura, Scărişoara, Gripcea, Muncelul, etc., în întindere de 15000 hect. din Vulcan; Dealul-Roşu şi Dumbrava din Ocolul, a D-luĭ Bibescu, în devălmăşie cu alţiĭ, de 15000 hect.; Peşteana din Jiĭ, a Bisericeĭ Creţulescu şi Cariboli, de 10000 hect.

Pădurile sunt populate cu: stejarĭ, gorunĭ, fag, gîrniţe şi pe marginea rîurilor cu plută şi sălciĭ; gorunul şi fagul sunt esenţele predominante. In jud. Gorj, ca în maĭ toate judeţele de munte se găsesc în plaiurĭ şi animale sălbatice ca: urşĭ, capre-negre, jderĭ, căprioare, şi cerbĭ foarte puţinĭ (marca jud. este un cerb).

In jud. populaţia se ocupă şi acum cu creşterea rîmătorilor, cu carĭ înainte de tariful autonom făcea comerţ mare cu Transilvania.

Plaiurile ne daŭ ţuĭcă şi lemne maĭ cu seamă şi aŭ numeroase şi foarte populate turme de oĭ.

Regiunea dealurilor este mănoasă în tot felul de cereale, şi maĭ cu seamă în punctele unde se uneşte cu regiunea şesurilor.

Judeţul n'are altă industrie de cît cea domestică; se fabrică: tăbăcăriĭ, cojocăriĭ, ţesăturĭ în lînurĭ şi în pînză, pive pentru abale, joagăre pentru cherestea, etc.

Ca centre de desfacere maĭ importante prin schimburile ce se fac între dînsele sunt:

a) Tîrgul-Jiuluĭ, capitala jud., în care, deosebit de tîrgul săptămănal, se face 2 bîlciurĭ pe an: la Inălţarea şi la Vinerea-Mare.

b) Petreşti-de-Sus (Cărbuneşti), cu tîrgul săptămînal şi 2 bîlciurĭ la Mucenicĭ şi la Sfînta Maria-Mică.

c) Bumbeşti-Piţicul, din plaiul Novaci, cu tîrg săptămînal Duminica şi o dată pe an, la 24 Februarie, cînd e bîlciŭ mare de vite.

d) Brădiceni, cu tîrg în fiecare Duminică, pe timpul ĭerneĭ, şi la Sf. Maria-Mică, cînd se desface maĭ cu seamă vase şi care de transport.

Căĭ de comunicaţie sunt:

a) Calea ferată Filiaşi-T.-Jiul, cu staţiunĭ intermediare: Gilortul, Bibeşti, Bărceşti, Cărbuneşti-şi Copăcioasa. Această cale ferată plecînd din artera principală Vîrciorova-Bucureşti, de la Filiaşi, trece apa Gilortuluĭ lîngă staţia Gilortul apucă apoĭ pe Valea acestuĭ rîŭ, pe care o urmează pănă la Bărbăteşti, de unde trece iar apa Gilortuluĭ, urmînd malul stîng pănă la Petreşti-d.-s. (Cărbuneşti), unde traversează din noŭ Gilortul şi Blahniţa, intrînd în valea Jiuluĭ prin defileul de la Copăcioasa. Această arteră deserveşte direct următoarele com. pe lîngă care

www.dacoromanica.ro

trece, şi anume: Şipotul, Turburea, Aninoasa, Biceşti, Andreeşti, Săuleşti, Mosculeşti, Rogojina, Petreşti-d.-j., Vierşani, Jupăneşti, Bărbăteşti, Pîrîul-Boia, Cărbuneşti, Pojogeni, Scoarţa, Copăcioasa, Budeni şi Petreşti-de-Ocol.

b) Şoseaua naţională Filiaşi-Pietroşani, ce trece prin acest judeţ şi care vine de la Ţîntăreni din Dolj, pe valea Jiuluĭ, trecînd prin com.: Brăneşti, Birbeni, Broşteni, Ceplea, Izvoarele, Gîrbova, Sărdăneşi, Plopşorul, Olari, Peşteana-d.-s., Bălteni, Vlăduleni, Ciurul, Moi, Rovinari, Poiana, Drăguţeşti, Iaşi, Romăneşti, T.-Jiul, Siseşti, Vădeni, Curtişoara-d.-j., Bumbeşti-de-Jiĭ, defileul Lainici, la frontieră.

c) Şosele judeţene în Gorj sunt treĭ:

1. Şoseaua judeţeană T. Jiul-Ciuperceni, spre Vîlcea.

Această şosea pleacă din T.-Jiul şi trece prin: Dragoeni, Scoarţa, Coliba şi Bengeşti-de-Mijloc şi Bengeşti-de-Sus, pe lîngă Petreşti, prin Cîrligei, Piţicul, Lupeşti, pe lîngă Poenari prin Ciuperceni şi ese din judeţ maĭ sus de Milostea din Vîlcea.

2. Şoseaua judeţeană T.-Jiul-Spahi, spre Dolj.

Această şosea este aceeaşĭ pănă la Scoarţa ca şi cea descrisă maĭ sus la No. 1; de la Scoarţa însă apucă spre S., pe Valea-Gilortuluĭ şi trece prin Pojogeni, Petreşti-d.-s., Rogojeni, Boia, Secul, Bărbăteşti, Petreşti-d.-j., Duţeşti, Pucari, Turburea-d.-j., Şipotul şi Spahi, de unde intră în Dolj.

3. Şoseaua judeţeană T.-Jiul-Ciuperceni, spre Mehedinţi.

Această şosea pleacă din T.-Jiul şi trece prin Voiniceşti-Bîleşti, Copăceni, Buduhala, Şomăneşti, Calinic, Ciuperceni şi de aci intră în jud. Mehedinţi.

d) Şosele vecinale în Gorj sunt un-spre-zece.

1. Acea care pleacă din pl. Novaci-Amaradia şi trece prin: Petreşti-d.-j., Cărbuneşti, de unde puţin maĭ jos intră în pl. Gilortul şi trece prin Licurici, Negreni, Hurezani-d.-s., Pegeni, Columbeni şi Căpreni-d.-s., de unde intră în Dolj.

2. Şoseaua ce pleacă din pl. Gilortul şi trece prin Hurezani-d.-s., Vladimirul, Andreeşti, unde tae Gilortul şi merge de dă în şoseaua judeţeană T.-Jiul-Şipotul-Dolj.

3. De la Ohaba, plasa Amaradia-Novaci, trecînd prin Glodeni, Băznegi, Bălăneşti, Pisteşti-din-Vale şi Viezur, iar de aci în şoseaua judeţeană T.-Jiul-Ciuperceni-Vîlcea.

4. Din pl. Gilortul, de la Urdăreni-d.-s., trecînd prin Busuioci, Colţeşti, Tăndăleşti, Logreşti-Birnici, Logreşti-Moşneni, Pojarul-d.-s., Poiana, Negoeşti, Călugăreasca, Albeni, Cojani, Ştefăneşti, Colţeşti, şi Petreşti-d.-s. La Logreşti-Moşneni această şosea ese din pl. Gilortul şi intră în plasa Amaradia-Novaci. De la Albeni se desparte o ramură şi merge de dă în şoseaua judeţeană Tîrgul-Jiul-Ciuperceni-Vîlcea. O altă ramură pleacă de la Negoeşti, trece prin Prigoria şi se termină la Zorleşti.

5. Din pl. Amaradia-Novaci, din Novaci, trecînd prin Hirişeşti-Huluba, Ciocădia, de unde merge şi dă în şoseaua judeţeană T.-Jiul-Ciuperceni-Vîlcea.

6. Din plasa Ocolul-Vulcan, detaşîndu-se din şoseaua judeţeană T.-Jiul-Ciuperceni-Mehedinţi, la Şomăneşti, şi trecînd prin Bălăceşti, de unde puţin maĭ spre S. intră în plasa Jiul, trece prin Roşia, Birnici, Zătreni, Fărcăşeşti, Valea cu-apă, Peşteana-d.-j., Urdari-d.-s., Urdari, Urdari-de-Jos, Stejarul, Strîmba, Gîrbovul, Murgeşti, Turceni-d.-s. şi Turceni-d.-j., Baniul, Ulmeni, Ioneşti şi Gura-Şuşiţa, de unde intră în Dolj. Această şosea de la Roşia şi pănă la Ioneşti, urmează partea dreaptă a Văeĭ-Jiuluĭ. Din această şosea, la com. Gîrbovul, se desparte o ramură şi merge la com. Borăscul.

7. Din pl. Amaradia-Novaci, din com. Bumbeşti-de-Jiĭ, trecînd prin: Birleşti, Tetila, Gruiul, Mu şeteşti, Drăgoeşti, Crasna, Cărpinişul, Aninişul, Hirişeşti, Novaci, Cernădia, Baia de-Fer, şi Polovraci, de unde intră în Vîlcea.

8. Pleacă din com. Crasna, pl. Amaradia-Novaci şi trece prin Surpaţi, Maghereşti-din-Deal şi Săcel şi dă în şoseaua judeţeană T.-Jiul-Ciuperceni-Vîlcea.

9. Din comuna Slobozia Mare, plasa Ocolul şi trece prin Ursăţei, Runcul, Balta, Peştişeani, Tismana, Pocruia, Izvarna şi Costeni, de unde intră în Mehedinţi.

10. Din comuna Peştişeani, pl. Ocolul-Vulcan, pleacă o şosea vecinală şi trece prin Brădiceni, de unde merge şi dă în şoseaua judeţeană T.-Jiul-Ciuperceni-Mehedinţi, puţin maĭ spre N.-E. de com. Şomăneşti.

11. Din com. Peşteana, pl. Jiul trecînd prin Răşina, Ţicleni, Tunşi, de unde intră în pl. Gilortul, mergînd la Petreşti d.-s. prin Rogojeni.

e) Şosele comunale în jud. Gorj sunt 22.

Judeţul Gorj pănă la 1883 se împărţea în 4 plăşĭ şi 2 plaiurĭ şi anume: plaiurile Novaci şi Vulcanul şi plăşile Ocolul, Jiul, Amaradia şi Gilortul. De

www.dacoromanica.ro

atunci pl. Amaradia s'a alipit pe lîngă plaiul Novaci, avînd reședința sub-prefecturei la Novaci, iar pl. Ocolul s'a alipit pe lîngă plaiul Vulcan, cu reședința sub-prefecturei la Brădiceni; cele-l'alte plăși aŭ rămas tot ca maĭ înainte și adecă: pl. Jiuluĭ cu reședința în Urdari-d.-j. și plasa Gilortul cu reședința în Vladimir.

In întregul județ sunt 162 comune, din carĭ 1 urbană, iar cele-l'alte rurale și anume:

In plaiul Vulcanul și plasa Ocolul, 50; pl. Jiul, 32; pl. Novaci și pl. Amaradia, 46; pl. Gilortul, 34.

Populația întreguluĭ jud. este de 39451 familiĭ, saŭ 166181 suflete, din carĭ 34471 contribuabilĭ. Pe plăși și plaiurĭ populația e ast-fel împărțită:

1. In plaiul Vulcan, 6706 familiĭ; 32700 suflete; 5669 contribuabilĭ.

2. In plasa Ocolul, 7411 familiĭ; 32828 suflete; 7014 contribuabilĭ.

3. In plasa Jiul, 7154 familiĭ; 29031 suflete; 6536 contribuabilĭ.

4. In plaiul Novaci, 4872 familiĭ; 17529 suflete; 4273 contribuabilĭ.

5. In plasa Amaradia, 6158 familiĭ; 25134 suflete; 4774 contribuabilĭ.

6. In plasa Gilortul, 7115 familiĭ; 30959 sufl.; 6205 contrib.

In Tîrgul-Jiuluĭ, este reședința brigadeĭ II de Infanterie, compusă din regimentul de Gorj, care este al 18-lea și din regimentul 26 de dorobanțĭ de la Filiași. Brigada face parte din divizia 1. Reședința regimentuluĭ al 18-lea este chiar în Tîrgul-Jiuluĭ, iar ale celor 8 companiĭ sunt în următoarele localități: I-a la Brădiceni; a II-a la T.-Jiul; a III-a la Broșteni; a IV-a la Pește ana; a V-a la Drăgoești; a VI-a la Novaci; a VII-a la Petrești-d.-s.; (Cărbunești) și a VIII-a la Negreni.

Județul are un Tribunal cu reședința în Tîrgul-Jiuluĭ, și 4 judecătoriĭ la: Tîrgul-Jiul, la Pește ana, la Cărbunești și la Săulești.

In tot județul sunt: 406 biserici, din care: 5 în Tîrgul-Jiul: aceste biserici sunt deservite de 246 preoți și 350 cîntăreți.

Sunt 2 mănăstirĭ: Tismana și Polovraciĭ și 5 schiturĭ: Cioclovina, Lainici, Locurile-Rele, Crasna și Strîmba. Peste toate aceste biserici și mănăstirĭ, este 1 protopop cu reședința în Tîrgul-Jiuluĭ, și un proestos.

Județul are următoarele școlĭ: 1 gimnaziŭ real și 2 școlĭ urbane, 1 școală de fete și 1 de băeți cu reședința în T.-Jiul, 122 școlĭ rurale.

Numărul elevilor la cele urbane: 76 elevĭ la Gimnaziul real, 300 elevĭ și 112 eleve la școalele urbane. La cele rurale numărul elevilor este de 4497 băeți și 170 fete.

Pămîntul Gorjuluĭ, în ce privește producțiunea, diferă după regiunĭ; așa, la munte, unde piatra predomină, porumbul și grîul lipsesc cu totul, în schimb se cultivă pomĭ roditorĭ ca: merĭ perĭ, prunĭ, din care se fabrică țuică, nucĭ din care se estrage untul de nucă; sunt lemne multe; frumoase pășunĭ pentru vite.

In regiunea dealurilor pămîntul fiind argilo-nisipos, se cultivă viea, pomiĭ roditorĭ, precum și porumbul și grîul de primăvară,

In regiunea șesurilor și albiilor Jiuluĭ, Gilortuluĭ, Amaradieĭ, etc., pămîntul este foarte productiv și propriŭ tuturor cerealelor, ca: porumbul, orzul, ovăzul, grîul de toamnă, secara, cînepa, etc.

Județul are 17 pichete pentru paza frontiereĭ.

Este un spital cu 40 paturĭ, instalat în orașul T.-Jiul, un spital rural la Petrești-d.-s.

Ape minerale în acest județ sunt numaĭ apele de la Săcele, comună în plasa Amaradia.

Trecătorile acestuĭ județ spre Transilvania sunt: Vulcanul și Lainici.

Budgetul județuluĭ pe 1898—99 a fost: fondul zecimilor: 240107 leĭ, 67 banĭ; fondul drumurilor, 132621 leĭ, 25 banĭ; fondul spitaluluĭ rural Petrești-d.-s., 32733 leĭ, 24 banĭ.

Gorneasca, *pîrîŭ*, în jud. Buzăŭ, com. Mărunțișul; ese din muntele Vătala și se scurge în rîul Buzăul.

Gorneiul, *sat*, în jud. Tutova, pl. Simila, com. Ibănești, spre S.-E. de satul Ibănești. Are 131 locuitorĭ, din carĭ 15 știŭ carte; sunt 32 case.

Gorneni saŭ **Curueni-de-Jos**, *cătun*, pendinte de com. Bălăriĭ, pl. Călnișteĭ, jud. Vlașca, situat la 5 kil. de Bălăriĭ, la 50 kil. de Giurgiŭ, și la 32 kil. de București, străbătut de o șosea ce duce de la București la Alexandria.

In acest cătun s'a împroprietărit în 1864, 102 locuitorĭ, dîndu-li-se 306 hect. Are o biserică, deservită de un preot și 2 dascălĭ.

Gornenți, *com. rur.*, și *sat*, în jud. Mehedinți, situată la 40 kil. de orașul Turnul-Severin, și la 32 kil. de Baia-de-Aramă, pe poalele munteluĭ Ciolanul. Satul formează com. cu satul Mălărișca, avînd 910 locuitorĭ, din carĭ 170 contribuabilĭ; locuesc în 203 case.

www.dacoromanica.ro

Locuitorii posedă: 6 pluguri, 2 care cu boi, 2 căruţe cu cai; 150 stupi.

Are 2 biserici, deservite de 1 preot şi 3 cîntăreţi.

Budgetul com. este la venituri de 659 lei; iar la cheltueli, de 605 lei.

Vite sunt: 600 vite mari cornute, 140 boi, 20 cai, 300 oi, 450 capre şi 359 rîmători.

Prin com. trece o şosea, care o leagă cu comunele Cireşul şi Costeşti.

Gorneşti, *sătişor*, în jud. Covurluiu, pl. Zimbrul, com. Smulţi, la 3 kil., spre V. de reşedinţa comunală, avînd numai 9 case, locuite de foşti clăcaşi împroprietăriţi, şi o biserică.

Gorneşti, *moşie* particulară, de 715 hect., în jud. Covurluiu, pl. Zimbrul, com. Smulţi.

Gornetul, *cătun*, în jud. Buzău, com. Boziorul, cu 90 locuitori şi 22 case, alipit de cătun. Scăeni.

Gornetul, *cătun*, în jud. Buzău, com. Sibiciul-d.-j., cu 260 locuitori şi 69 case.

Gornetul, *sat*, face parte din com. rur. Gornetul-Cuib, pl. Podgoria, jud. Prahova. Este situat pe culmea dealului Gornetul. Are o populaţiune de 1185 locuitori (575 bărbaţi şi 610 femei).

Este aci o biserică reconstruită la 1870, în locul alteia vechi.

In partea de N.-V. a acestui cătun, pe ambele maluri ale pîrîului Sărăţelul, se află mine de sare.

Satul Gornetul se crede a se fi înfiinţat pe la anul 1587, cînd printre pădurile seculare, ce formau pustiul codrului în această localitate, s'au stabilit primii 4 fondatori, fugiţi de frica Turcilor, după cum ne spune tradiţia. Se crede că şi-ar fi luat numele de la un gorun (stejar bătrîn), sub care cel-d'întîiu fondator, venit aci, îşi făcuse bordeiul, locul purtînd mai mult timp numele de La-Bordeiul-sub-Gorun. Mai tîrziu, populîndu-se, i s'a dat numele de Gornetul.

Acest cătun ocupă partea de S. a com. Este înconjurat la N. şi S. de livezi cu pruni; la E., de păduri şi la V., de vii.

Are o şcoală înfiinţată pe la 1857; carte a început să se înveţe în sat pe la 1834, sub conducerea preoţilor, dascălilor bisericei şi logofeţilor satului, fiind plătiţi de locuitori.

In vechime acest sat se numia Slemnea-Tufele.

Gornetul, *sat*, face parte din com. rur. Gornetul-Cricov, pl. Cricovul, jud. Prahova. Are o populaţie de 567 locuitori: 290 bărbaţi şi 277 femei. Aci e o biserică, fondată la anul 1837, cu hramul Cuvioasa Paraschiva. Ruinîndu-se, în anul 1883 locuitorii au făcut alta, alături cu cea d'întîiu, biserică care au terminat-o în 1892, cînd au şi tîrnosit-o.

Gornetul, *cătun*, în jud. Putna, com. Valea-Sărei, din pl. Vrancea. Este aşezat pe rîul Putna, la un kil. depărtare de satul Colacul.

Are o populaţiune de 40 suflete, cari locuesc în 17 case.

Gornetul, *pădure*, în întindere de 50 hect. proprietatea moşnenilor din Gornetul-Cricov, pl. Cricovul, jud. Prahova; supusă regimului silvic.

Gornetul-Cricov, *com. rur.*, pl. Cricovul., jud. Prahova. Este situată pe malul stîng al rîului Cricovul-Sărat, la 30 kil. de capitala judeţului şi la 8 kil. de reşedinţa plăşei.

Se compune din 4 cătune: Ţărculeşti, Gornetul, Coşărele şi Valea-Bouluî, avînd o populaţiune de 1943 locuitori, 966 bărbaţi, 977 femei, în care intră şi 4 familii de Ţigani, cari se ocupă cu fierăria.

Capi de familie sunt 461; contribuabili, 447.

In com. sunt 4 biserici (în fie-care cătun cîte una), deservite de 4 preoţi.

Locuitorii în mare maioritate sunt moşneni; 69 s'au împroprietărit la 1864, pe moşiile moşnenilor: Valea Bouluî, proprietate a r. decedatului V. Paapa, Priseaca, proprietate a şcoalei Ion Crăciunescu, şi Coşărelele, proprietate a d-lui Emanoil Lahovari, din cari li s'au dat 199 hect.

Vite sunt: 36 cai şi iepe, 153 vaci, 52 capre, 1766 oi şi 922 porci.

In raionul com., în dreptul cătun. Coşărele, pe rîul Cricovul-Sărat, este o moară de măcinat.

Scoala există în com. de 25 ani. Actualul local s'a construit din fondurile donate de decedatul Vasile Paapa, mare proprietar. E frecuentată de 120 copii: 116 băeţi, 4 fete, din numărul de 242 copii, 174 băeţi, 68 fete, cu vîrsta de şcoală. Cu întreţinerea personalului se cheltueşte anual 2484 lei. Ştiu carte 523 bărbaţi şi 25 femei.

Toată com. are o suprafaţă de 5000 hect.

Comerciul se exercită în com. de 5 cîrciumari.

Bugetul com. are la venituri lei 3700 şi la cheltueli, 3500 lei.

O şosea îi înlesneşte comunicaţia cu com. urb. Urlaţi, spre S. şi cu com. rur. Apostolache, spre N.

www.dacoromanica.ro

Piscul cel mai însemnat din com. e Drăgaica.

E udată de gîrla Cricovul-Sărat și de pîraele: Valea-Mocanului, Valea-Lidiĭ și Valea-Bouluĭ, carĭ toate se varsă în Cricov, tot în raionul com. Gornetul-Cricov.

Se mărginește cu comunele: Tătarul, Iordăcheanul, Apostolache și Udrești.

Gornetul-Cuib, *com. rur.*, jud. Prahova, pl. Podgoria, situată pe culmea dealuluĭ Gornetul, sub poalele dealurilor Mîrzea, Năstăsoaia și Nucetul, și pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Sărățelul, la 26 kil. de capitala județuluĭ și la 5 kil. de a plășeĭ.

Se compune din 4 cătune: Gornetul, Cuibul, Nucetul și Bogdănești și are o populațiune de 2350 locuitorĭ: 1147 bărbațĭ și 1203 femeĭ, în care intră și 4 familiĭ de Țigani. Sunt 562 capĭ de familiĭ, din carĭ 432 contribuabilĭ. Locuesc în 552 case.

In com. sunt 3 bisericĭ: una în Gornetul, reconstruită în anul 1876—77; a doua în Cuibul, reconstruită la 1853—54 și a treia în Nucetul, construcție de lemn, fondată la anul 1814; toate clădite de enoriașĭ. Aceste bisericĭ sunt deservite de 4 preoțĭ.

Meseriașĭ sunt: 13 dulgherĭ, 14 dogarĭ, 2 rotarĭ, 2 tîmplarĭ, 4 fierarĭ și 4 șindrilarĭ.

Mai toțĭ locuitoriĭ sunt moșnenĭ. La 1864 s'aŭ împroprietărit 52 locuitorĭ dîndu-se la fiecare cîte 7 prăjinĭ pe proprietatea moșnenilor.

Vite sunt: 19 caĭ și ĭepe, 308 vacĭ, 34 capre, 553 oĭ și 552 porcĭ.

In comună sunt 2 școlĭ: una în Gornet și a doua în Cuib. Cea din Gornet s'a înființat în anul 1857, iar cea din Cuib la 1859. Știŭ carte 723 bărbațĭ și 85 femeĭ. Cu întreținerea școaleĭ, statul cheltuește anual 2970 leĭ.

Comuna se întinde pe o suprafață de 1200 hect.

Comerciul în Gornetul-Cuib se exercită de 4 cîrciumarĭ-hangiĭ.

Budgetul comuneĭ prezintă la venitурĭ suma de leĭ 3573 și la cheltuelĭ, leĭ 3452.

In comună e numaĭ o singură șosea ce înlesnește comunicația între comuna Măgurele, spre capitala județuluĭ; celelalte sunt drumurĭ naturale, înlesnind comunicația la E., cu comunele Păcurești și Podeni-Noĭ; la S.-E. cu cătunul Bălteștĭ, unde este reședința plășeĭ; la S., cu com. Podeni-Vechĭ; la V., cu com. Scăioși și Gura-Vitioareĭ și la N., cu comuna Opăriți, șosea care trece la com. urbană Văleni-de-Munte.

Comuna, în partea de N.-V. și N.-E., este brăzdată de o culme de dealurĭ, acoperite în cea mai mare parte cu viĭ, iar pe poale cu livezĭ de prunĭ și numaĭ în partea de N., pe vîrful lor, aŭ pădure. Vîrfurile se numesc: Vîrful-Beciuluĭ, Vîrful-luĭ-Șerb, Comorile, Vîrful-Doruluĭ, Crucea, Vîrful-Fîșiilor, Năstăsoaia, Poiana-Vulpeĭ, Mînzea, Piatra, Nucetul, Vîrful-Episcopieĭ, Gorganul, Gornetul, Dosul, Perivoia, Baba-Sanda, Baba-Ana, Dealul-Scorțenilor, etc.

Este străbătută prin centru, dela N.-V. către S.-E., de pîrîul Sărățelul, în care se varsă văile: Bogdăneștilor, Dosuluĭ, Baba-Sanda, Hăulești, Petricănești, Gornetul, Viilor și Valea-Beniĭ, unită cu Nuceteanca și Turburea.

In comună e un izvor bogat de apă ce conține fier și pucioasă, care se întrebuințează de locuitorĭ pentru băut și băĭ. In partea de E. a cătunului Bogdănești se presupune a fi plumb și pucioasă. Pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Sărățelul sunt abondente izvoare sărate.

In partea de N.-E. a cătunuluĭ Bogdănești mai este o culme de piatră numită Caranaua-de-Piatră ce se întinde până în culmea dealuluĭ Năstăsoaia, în care se află prea bună piatră de construcție.

Sarea abundă pe tot teritoriul comuneĭ. In timpurĭ ploioase, fugind pămîntul, sarea se desvelește.

Comuna Gornetul-Cuib, până la anul 1864, era împărțită în treĭ sate. După tradiție această comuna s'ar fi înființat la 1687.

Se mărginește la N. cu com. Opăriți; la S., cu com. Măgurelele și Podeni-Vechĭ; la E., cu com. Podeni-Noĭ și Păcureți și la V., cu com. Scăioși și Gura-Vitioareĭ.

Gornetul-Cuib, *deal*, în jud. Prahova, com. cu acelașĭ nume, pl. Podgoria, pe care se cultivă 134 hect. vie.

Gornetuluĭ (Valea-), *pîrîŭ*, în jud. Buzăŭ, com. Boziorul, cătunul Gornetul; iese din muntele Gornetul și dă în Sărățelul-Bălănești; în albia sa se găsește chihlibar.

Gornetuluĭ (Valea-), *pîrîŭ*, în jud. Buzăŭ, com. Mărunțișul; iese din Țigănia și se scurge în rîul Buzăul, mai jos de Benga.

Gornetuluĭ (Vîrful-), *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Sibiciul-d.-s., pe malul stîng al văeĭ Sibiciuluĭ, din care se întinde lunga catenă Presească. E format numaĭ din stîncĭ și e foarte important pentru studiĭ geologice.

www.dacoromanica.ro

Gornetuluĭ (Vîrful-), *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Boziorul, căt. Gornetul.

Gornia, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de Țîndăreĭ.

Gornitul, *deal*, în partea de V. a com. Dracșani, jud. Botoșani, pl. Coșula; se întinde și în com. Urziceni, în direcțiune de la N.-V. spre S.-E.

Gornitul, *pădure*, pe dealul Gornitul; se întinde pe teritoriul com. Dracșani, pl. Miletinul, jud. Botoșani, și parte în com. Urziceni.

Gornitul, *pîrîŭ* și *vale*, izvorește din pădurea Gornitul, com. Dracșani; curge prin satul Stroești, com. Zlătunoaia și se varsă în pîrîul Sicna.

Gorniţa, *deal*, al com. Cartiul, situat spre N. de această com.; pe acest deal sunt încă urmele uneĭ șosele făcută de Austriacĭ pe cînd posedaŭ Banatul-Olteniеĭ.

Gornoviţa, *com. rur.*, jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, la 48 kil. de orașul Turnul-Severin, și la 24 kil. de Baia-de-Aramă, reședința plășeĭ, situată pe fața Dealuluĭ-Babelor. Are 100 contribuabilĭ; 600 locuitorĭ; 145 case.

Locuitoriĭ posedă: 10 pluguri, 15 care cu boĭ, 2 căruțe cu caĭ; 116 stupĭ.

Are o biserică, cu 1 preot și 2 cîntărețĭ.

Budgetul comuneĭ are la venitură 782 leĭ; iar la cheltueliĭ, 780 leĭ.

Vite sunt: 360 vite marĭ cornute, 23 caĭ, 400 oĭ, 641 capre și 200 rîmătorĭ.

E străbătută de o șosea comunală care o leagă cu șoseaua Balta-Baia-de-Aramă.

Gornoviţa, *cătun*, alipit comuneĭ Topești, din plaiul Vulcan, jud. Gorj, situat în partea de S.-V. a comuneĭ.

Are o întindere de 310 hect. din care 120 hect. arabile, 115 hect. fînețe, 16 hect. izlaz, 19 hect. vie și 7 hect. livezĭ de prunĭ.

Locuitoriĭ sunt foștĭ clăcașĭ, numărînd 118 familiĭ, saŭ 468 suflete, din care 96 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 10 pluguri, 15 care cu boĭ, 3 căruțe cu caĭ; 25 stupĭ; 236 vite marĭ cornute, 12 caĭ, 600 oĭ, 100 capre și 103 rîmătorĭ.

Comunicația în acest cătun se face prin șoseaua comunală care îl leagă, spre N.-E., de cătunul Topești, iar spre S.-V., de Tismana.

In cătun sunt: 3 puțurĭ; 2 fîntînĭ.

Are o biserică de lemn, fondată la 1828, cu 1 cîntăreț și slujită de preotul comuneĭ Topești.

Goroghia, *deal*, în jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-j., de pe teritoriul com. Valea-Mare.

Goroni, *sat*, jud. Iași, com. Tomești, plasa Codrul, așezat în fundătura formată de dealurile: Păunul, Opinca, Murgul și Isac; cu o populație de 149 familiĭ, saŭ 707 suflete.

Satul acesta este o podgorie întinsă, care produce vinurĭ și fructe multe. Are o biserică, făcută la 1815 de locuitorĭ, cu 1 preot și 1 cîntăreț.

Numărul vitelor e de 677: 428 vite marĭ cornute, 86 caĭ și 153 rîmătorĭ.

Goronul, *deal*, în jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, de pe teritoriul com. Căiuțul.

Goronul, *deal*, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Giurgeni, spre S. de satul Giurgeni. Are carierĭ de piatră.

Goronul, *pîrîŭ*, ce curge prin jud. Roman, pl. Fundul, com. Giurgeni. Izvorește de lîngă satul Golani (com. Giurgeni); curge de la S. spre N. și se varsă în rîul Bîrlad de-a dreapta, după ce s'a încărcat pe stînga cu pîrîul Muncelul. Valea acestuĭ pîrîu este separată de valea pîrîuluĭ Șipotuluĭ prin o culme de dealurĭ înaltă. Albia sa este înclinată.

Goroveiul, altă *numire* a *satuluĭ* Iucșești-d.-s. jud. Roman.

Goroveiul, *sat*, pe moșia cu acelașĭ nume, com. Văculești, pl. Coșula, jud. Dorohoiu, cu 30 familiĭ, sau 101 suflete.

Proprietatea moșieĭ este acum a Statuluĭ; maĭ înainte de secularizare a fost a M-reĭ Goroveiul.

Săteniĭ împroprietăriță au $7\frac{1}{2}$ hect. pămînt, iar Statul: 24 hect. 35 arii cîmp și 229 hect., 3 ariĭ, pădure cu multe esențe de arborĭ, dominînd: fagul, carpenul și stejarul.

Drum principal este calea județeană Sauceniţa-Vîrful-Cîmpuluĭ, ce leagă calea județeană Dorohoiŭ-Leorda cu calea națională Mihăileni-Botoșani.

Hotarele moșieĭ sunt cu: Văculești, Vîrful-Cîmpuluĭ, Prelipca și Sauceniţa.

Insemnată aci este Mănăstirea Goroveiul.

Goroveiul, *mănăstire*, jud. Dorohoiŭ, la $1\frac{1}{2}$ oră în direcția S.-

www.dacoromanica.ro

E. de tîrgul Dorohoiŭ, pe șoseaua ce merge la Leorda, și apoĭ pe acea care trece prin Saucenița la Vîrful-Cîmpuluĭ, în pl. Coșula. In mijlocul pădurilor ce odinioară, eraŭ codri secularĭ, în mijlocul uneĭ poenĭ destul de plăcute, ca de 43 hect. întindere, se află situată mănăstirea pe propria sa moșie, care e limitrofă cu Văculești, Vîrful-Cîmpuluĭ, Prelipca și Saucenița.

Ajuns acolo pe drumul cam accidentat, parte șoseluit, parte natural și umbrit de arborĭ, vezĭ două bisericĭ, una mare și una mică, de forme regulate dacă nu artistice; casele egumenești; cîte-va încăperĭ pentru vizitatorĭ și altele pentru suferinziĭ ce caută aci vindecare; cîteva chiliĭ pentru monahĭ; încăperile slujbașilor mănăstireĭ; grădină de legume și livadă de fructieri; iar în jurul acestora, se întinde pădurea mănăstireĭ de 229 hectare, cu bune speciĭ de arborĭ, între carĭ domină: carpenul, fagul și stejarul. Această pădure e înconjurată de codriĭ moșiilor limitrofe.

Legenda zice că doĭ călugărĭ Claudie și Isidor, petrecînd pusnicĭ, în codri acestor localităţĭ, cînd aŭ intrat odată în o peșteră spre a se adăposti de vijeliă, găsiră acolo icoana S-tuluĭ Ioan Botezătorul. Privind aceasta ca o arătare a vroinţeĭ luĭ D-zeŭ, de a fi acolo o biserică, s'aŭ decis a se sîrgui spre deplinirea sacreĭ destinaţiunĭ. Cu banĭ adunaţĭ de la creștinĭ, pe locul hărăzit de Ioan Goroveiu, se făcu biserica din lemn, cu patronul Sf. Niculae, pe care a restaurat-o dupre cum se vede azĭ Arhimandritul Vitali Lemne la 1857. Se așeză într'însa S-ta Icoană care se respectă ca făcătoare de minunĭ. Pe la 1742, biserica s'a tîrnosit.

Adunîndu-se pe încetul un sobor de călugărĭ, mănăstirea merse prosperînd.

Pe la 1828, egumenul Macarie Jora, începu zidirea bisericeĭ marĭ, dar trecîndu-se din viaţă în 1831, s'a isprăvit de egumenul Erofteĭ Lemne care a pus-o sub patronul Nașterei S-tuluĭ Ioan Botezătorul, ce se serbează la 24 Iunie. In această biserică apoĭ strămută S-ta Icoană.

Multe silinţe și ostenele spre binele și prosperarea mănăstireĭ, punea egumenul Erofteĭ, care muri la 1848.

Vestea răspîndită despre minunele S-teĭ Icoane, atrăgea multă lume spre închinare; iar izbăvirea multora din suferinzĭ, provocară felurite hărăzirĭ și sporirea soboruluĭ. In așa mod prin dăruirĭ, căpătînd diferite părţĭ de pămînt, proprietatea mănăstireĭ deveni întinsă, maĭ cu seamă după ce dobîndi încă alte părţĭ de moșiĭ, dughene case și viĭ în deosebite locurĭ.

Arhimandritul Vitali Lemne, devenind egumen mănăstireĭ pe la 1852, ca urmaș și nepot al neuitatuluĭ Erofteĭ, cu aceeașĭ sîrguinţă și devotament se îngriji de mănăstire, și de avutul eĭ. Prin darurile adunate de pe la creștinĭ, făcu multe și însemnate îmbunătăţirĭ la edificiile mănăstireĭ; îmbrăcă Sf. Icoană făcătoarea de minunĭ, cu argint aurit, împodobit cu pĭetre scumpe; menţinu cu rigoare stavilirea rășluirilor; dobîndi nouă dănuirĭ de proprietăţĭ. Prin a sa bună conducere, amelioră starea mănăstireĭ cu afacerile eĭ, carĭ se urcaŭ la 1500 galbenĭ (18,000 leĭ) anual, la care adăugîndu-se hărăzirile pioșilor vizitatorĭ, demnul egumen putea întreţine în toată bună regulă: edificiile mănăstireĭ, serviciile religioase și soborul monahal; îngrijirea suferinzilor săracĭ, veniţĭ la sacrul ajutor; ospitalitatea vizitatorilor și facerea hramuluĭ la 24 Iunie, în asistenţa a multă lume adunată din toate clasele și condiţiile.

De la secularizarea mănăstirilor, conform legeĭ din 17 Decembrie 1863, i s'a luat din dispoziţia egumenuluĭ: toate vitele de serviciŭ, moșia din prejurul mănăstiriĭ, parte din moșia Ionășeni, și parte din Domoșeni, aflate în acest judeţ; parte din moșia Ipotești și viile de la podgoria Cotnari din jud. Iași; casele și dughenele din orașele Botoșani și Dorohoiŭ.

Pentru întreţinerea mănăstireĭ, statul dă 3000 leĭ anual și 10 stînjenĭ cubicĭ de lemne de foc.

Gortea, *pîrîŭ*, în jud. Buzăŭ, com. Odăile; începe din Valea-Ușeĭ și dă în Murătoarea-Posobească.

Gorul, *munte*, jud. Putna, în catena proprie a munţilor Vranceĭ. Vezĭ Năruja.

Goruna, *sat*, face parte din com. rur. Cocoreștĭ-Misliĭ, pl. Vărbilăul, jud. Prahova. Are o populaţiune de 573 loc.: 293 bărbaţĭ și 280 femeĭ. Aci e o biserică, cu următoarea inscripţiune:

> Această biserică începe a se zidi la 4 Maiŭ, anul 1851, sub Domnul Barbu Știrbeĭ și Mitropolitul Nifon, cu cheltuiala luĭ Nicolae Ţiţeiŭ și preotul Gheorghe și a tutulor locuitorilor și se zugrăvi de Pîrvu și Nicolae din orașul Tîrgoviștea și se termină în Iulie 6, anul 1852.

Goruna și Cocoreștĭ, *moșiĭ*, ale Statuluĭ, pendinte de mănăstirea Mislea, jud. Prahova.

Goruneștĭ, *com. rur.*, jud. Vîl-

www.dacoromanica.ro

cea, pl. Olteț-ul-d.-j., compusă din 4 cătune: Bărcănești, Gorunești, Oculești și Popești. Între com. Gorunești și Bălcești s'aŭ găsit oase petrificate de mastodonți, amfibiĭ și animale antideluviane.

Este situată pe malul drept al rîuluĭ Olteț, la 80 kil. de capitala județuluĭ și la 40 kil. de a plășeĭ.

Are o populație de 307 familiĭ, saŭ 1121 suflete: 582 bărbațĭ și 539 femeĭ; 279 contribuabilĭ; 309 case.

In com. sunt 4 bisericĭ fondate în anii: 1763, 1771, 1774 și 1874.

Locuitoriĭ sunt moșneni; eĭ aŭ: 15 caĭ, 123 boĭ, 169 vacĭ, 98 capre, 1700 oĭ și 70 porcĭ.

Comuna cu izlaz cu tot are 1058 hect.

Veniturile și cheltuelile com. se urcă la 1086 leĭ anual.

E brăzdată de dealurile: Pîrîianul, Tinoasa, Bînta și Inaltul și udată de văile: Aninoasa, Pîrîianul, Bînta, și de rîul Olteț, care trece prin com.

Gorunești, *sat*, face parte din com. rur. Gorunești, pl. Olteț-ul-d.-j., jud. Vîlcea

Gorunești, *mahala*, face parte din com. rur. Slătioara, pl. Horezul, jud. Vîlcea. E situată în partea de S. a com. și este udată de pîrîul Gresarea, de rîul Cerna și de Valea-Tiseĭ. Are 2 bisericĭ, din carĭ una fondată la 1888, cu cheltuiala d-luĭ Dumitru I. Beleĭ.

Gorunești, *deal*, în raionul com. Gorunești, pl. Olteț-ul-d.-j., jud. Vîlcea, pe care se cultivă 35 hect. vie.

Gorunetul, saŭ **Drumul-Dealuluĭ**, *deal*, jud. Gorj, prelungire din dealul Seciul, pl. Novaci, com. Ciocădia; se întinde de la N. la S. până în hotarul Cărpinișuluĭ, formînd malul drept al Ciocădieĭ, în această parte.

Gorunetul, *vale*, în jud. Gorj, pl. Novaci; ia naștere din dealul Drumul-Dealuluĭ, din com. Ciocădia și se termină în apa Ciocădieĭ, la N. de com. Ciocădia.

Gorungoiul, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, pe moșia Breaza, pendinte de com. Breaza, pl. Prahova, jud. Prahova.

Gorunilor (Vîrful-), *vîrf de deal*, în jud. Prahova, pl. Teleajenul, com. Teișani.

Gorunișuluĭ (Dealul-), *deal*, în jud. Vîlcea, pl. Mijlocul, com. Șerbănești. Aci se află o cavernă, azĭ în ruină, în care, se zice, se refugiaŭ Tătariĭ și ascundeaŭ lucrurĭ de mare preț, luate de la Romînĭ.

Gorunul, *deal*, în jud. Mehedinți, plaiul Cerna, comuna rur. Buseștĭ.

Gorunul, *deal*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Dumitrești; se desface din Culmea-Cătăuțuluĭ; brăzdează partea de S. a com., despărțind-o de com. Buda; se întinde printre rîul Rîmnicul-Sărat și pîrîul Schitul; este acoperit în mare parte cu pădurĭ de gorun, de unde și numele luĭ.

Gorunul, *gîrlă*, izvorește din raionul com. Star-Chiojdul, pl. Teleajenul, jud. Prahova și se varsă în gîrla Chiojdul, pe partea dreaptă, tot în raionul com. Star-Chiojdul.

Gorunuluĭ (Dealul-), *deal*, situat spre V. de com. Ciomăgești, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. Direcția luĭ e de la N. spre S. și are o lungime de 6 kil.

Gorunuluĭ (Vîrful-), *deal*, în partea de N. a com. Cornul, pl. Prahova, jud. Prahova. Servă de pășune pentru vitele locuitorilor.

Gosanul, *deal*, spre V. de satul Cucuteni, com. Băiceni, pl. Bahluiul, jud. Iași; din acest deal, spre N., se continuă podișul numit Cetățuia, care la E., în hotarul Băiceni, face un scoborîș avînd aspectul unuĭ zid natural; e format din pășturĭ stîncoase ce-șĭ înalță malul cu cît se ridică spre N., până la movila numită Cetățuia.

Gospodaruluĭ (Pădurea-), *pădure particulară*, în jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Deasa, în întindere de 85 hect., populată cu tufanĭ.

Gospodul, *fîntînă*, în jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j., orașul Bacău, dată de către Ioan Sandu Sturdza, în folosul locuitorilor prin hrisovul de la 1823. Intinderea este de 33000 prăjinĭ.

Gostavățul, *com. rur.*, în jud. Olt, pl. Siul-d.-j., situată pe lunca Oltuluĭ, și pe amîndouă malurile Siuluĭ, la 40 kil. de Drăgănești, reședința plășeĭ.

Se compune din 3 cătune: Gostavățul, numit și Cioflanul, Berindeiul-Vechĭ și Zănoaga, cu o populațiune de 270 familiĭ, saŭ 2045 suflete (1135 bărbațĭ și 910 femeĭ), din carĭ 300 contribuabilĭ; locuesc în 50 case și 220 bordee.

Se zice că primiĭ săĭ locuitorĭ sunt veniți din com. Gos-

www.dacoromanica.ro

tavăţul, situată în dreptul acesteia, pe malul drept al Oltuluĭ în jud. Romanaţi, iar parte din locuitorĭ sunt veniţĭ aci şi din Transilvania. Aci fiind pădurĭ, zăvoae marĭ, locuitoriĭ găseaŭ adăpost şi azil de scăpare în timp de răzmeriţe.

Moşia aparţine la maĭ mulţĭ proprietarĭ.

Locuitoriĭ s'aŭ împroprietărit după legea rurală: 60 în Cioflanul (cu 184 hect.), 30 în Berendeiul-Vechĭ (cu 96 hect.), şi 40 în Zănoaga. Viile ocupă o suprafaţă de 75 hect. Tot teritoriul com. se întinde pe o suprafaţă de 3087 hect.

Vite sunt: 530 boĭ şi vacĭ, 80 caĭ şi ĭepe, 1548 oĭ, 395 porcĭ.

Are 3 bisericĭ (în fie-care cătun cîte una), deservite de 3 preoţĭ şi 3 cîntăreţĭ.

Ştiŭ carte 100 bărbaţĭ şi 10 femeĭ.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Veniturile com. sunt de 3673.30 leĭ şi cheltuelile, de 3673.30 leĭ.

Şoselele, care leagă com. cu cele-l'alte com., sunt: la E. de cătun Zănoaga, pe muchea dealuluĭ, şoseaua judeţeană Slatina-Turnul-Măgurele, ĭar la N. de cătun Berendeiul, şoseaua Caracal-Roşiori saŭ Rusca-luĭ-Toader.

La E. de Zănoaga, în malul Oltuluĭ, afară de Rusca-luĭ-Toader, maĭ sunt şi altele, ca: Rusca-Berciĭ, Rusca-Bisericeĭ, Simioneştilor, etc.

Cînd malul Oltuluĭ era acoperit cu pădurĭ marĭ, în aceste ruştĭ, carĭ sunt formate în nişte surpăturĭ adîncĭ, adesea-orĭ locuitoriĭ găseaŭ aziluri pentru a se ascunde de frica Turcilor şi a altor năvălitorĭ.

Se limitează la N. cu Dăneasa, la E. cu Poiana, la S. cu Frunzarul şi la V. cu albia Oltuluĭ.

Gostavăţul, *com. rur.*, spre E. de pl. Ocolul, jud. Romanaţi, formată din Gostavăţul (900 locuitarĭ) şi Brezuica (200 locuitorĭ), situată lîngă Olt între com. Slăveni la N. şi Băbiciul la S., pe teren şes, a cărui altitudine este de 85 m., d'asupra niveluluĭ mărĭĭ. Se află la 15 kil. spre răsărit de Caracal.

Are o populaţie de 275 familiĭ, saŭ 1120 suflete: 599 bărbaţĭ şi 531 femeĭ; 533 căsătoriţĭ şi 586 necăsătoriţĭ.

Sunt 238 contribuabilĭ.

Ştiŭ carte 66 persoane.

Budgetul com. este de 2876 leĭ la venitурĭ şi 2859 leĭ la cheltuelĭ.

Sunt 6 cîrciumĭ; o şcoală prim. grad II condusă de un învăţător, şi frecuentată de 35 elevĭ; 2 bisericĭ: Sf. Nicolae (1863) în Gostavăţul şi Sf. Nicolae (1869) în Brezuica, cu 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ.

In cuprinsul com. se află ruinele uneĭ cetăţĭ vechĭ, o staţiune la drumul roman ce mergea pe malul Oltuluĭ de la Izlaz la Romula şi de care cale avem urme chiar la acel sat, unde se găsesc şi cărămizĭ de Antina cu diferite semne pe ele.

Aci d-nul D. Sturdza a explorat 2 movile, în care s'a dovedit a fi morminte, căcĭ s'aŭ găsit cadavre arse.

Gostavăţul, *cătun*, pendinte de com. cu acelaşĭ nume, pl. Siul-d.-j., jud. Olt, situat pe malul drept al Siuluĭ. E reşedinţa com. şi are o populaţiune de 815 locuitorĭ (415 bărbaţĭ, 400 femeĭ), din carĭ 60 sunt împroprietăriţĭ după legea rur.

Vite: 270 vite marĭ cornute, 41 caĭ şi ĭepe, 750 oĭ şi 167 porcĭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Voevozĭ, fondată la 1810 de Sărdarul Iancu Perieţeanu, Anastase Slăvescu şi Ivancea Petrovicĭ şi s'a reparat la anul 1880 de maĭ mulţĭ locuitorĭ; e deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Gostavăţul, *deal*, în raionul com. Gostavăţul, pl. Siul-d.-j., jud. Olt, pe care se cultivă 75 hect., 25 arii vie.

Gostavăţul (Suhatul), *moşie*, a statuluĭ, în jud. Romanaţi, cu o arendă anuală de leĭ 3045 (1886—1888).

Gostieni saŭ **Asan-Aga**, *cătun*, pendinte de com. Răsuceni, pl. Marginea, jud. Vlaşca.

Gostilele, *sat*, face parte din comuna rurală Crîngul-Fundulele, pl. Mostiştea, jud. Ilfov. Este situat la N. de Fundulele şi format din 2 trupurĭ: Gostilele-Ghica şi Gostilele-Mănăstireĭ. Are dealurĭ mult pronunţate.

Se întinde pe o suprafaţă de 1675 hect., cu o populaţie de 539 locuitorĭ.

Statul are 900 hect. şi locuitoriĭ 775 hect. Statul cultivă prin arendaşiĭ săĭ 600 hect. (55 sterpe, 25 izlaz, 220 pădure). Locuitoriĭ cultivă 650 hect. (75 sterpe, 50 izlaz).

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; 1 heleşteu; 2 morĭ cu apă.

Comerciul se face de 1 cîrciumar şi 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 665 şi al celor micĭ de 914.

Gostilele, *moşie*, a statuluĭ, jud. Ilfov, pendinte de biserica Sf. Apostolĭ, care s'a arendat pe periodul 1888—93 cu 17100 leĭ anual. De la 1 Aprilie 1891 s'a scăzut arenda la 5222 leĭ anual, din cauză că cea maĭ

www.dacoromanica.ro

mare parte din teren s'a vîndut în loturĭ la locuitorĭ.

Gostilele, *pădure*, a statuluĭ, pendinte de com. Fundulele, plasa Mostiștea, jud. Ilfov, în întindere de 450 hect.

Gostinari, *com. rur.*, pl. Sabarul, jud. Ilfov, situată la S. de București, pe malul stîng al rîuluĭ Argeș, la 35 kil. de București. Stă în legătură cu com. Colibași prin o șosea vecinală.

Se compune din satele: Gostinari-Belu și Gostinari-Văcărești, cu o populație de 949 locuitorĭ, carĭ trăesc în 210 case și 22 bordee.

Se întinde pe o suprafață de 1368 hect. D-l Barbu Belu și statul aŭ 792 hect. și locuitoriĭ 576 hect. Proprietarĭĭ cultivă 240 hect. (5 izlaz, 72 vie, 475 pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Sunt 201 contribuabilĭ.

Budgetul comuneĭ e de 2203 leĭ la venitурĭ și de 2211 leĭ la cheltuelĭ.

Sunt 2 bisericĭ (în fie-care cătun cîte una); o școală mixtă; 1 moară cu aburĭ; 1 mașină de treerat; 1 baltă; 1 pod; 1 heleșteŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 406 (151 caĭ și ĭepe, 180 boĭ, 61 vacĭ și viteĭ, 14 bivolĭ), și al celor micĭ de 1076 (200 porcĭ, 876 oĭ).

Dintre locuitorĭ, 244 sunt plugarĭ.

Locuitoriĭ aŭ: 109 plugurĭ: 62 cu boĭ și 47 cu caĭ; 140 care și cărŭțe; 84 cu boĭ și 56 cu caĭ.

Locuitorĭ împroprietărițĭ sunt 213 și neîmproprietărițĭ, 38.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ și 2 hangiĭ.

Gostinari, saŭ **Coeni**, *moșie*, a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Văcărești, jud. Ilfov, care s'a arendat pe periodul 1886—96 cu 2495 leĭ anual. O parte din acest teren s'a vîndut de vecĭ la locuitorĭ.

Gostinari-Belu, *sat*, face parte din com. rur. Gostinari, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Este situat la S. de București, pe malul stîng al rîuluĭ Argeș. In apropiere se varsă rîul Sabarul în rîul Argeș. Aci este reședința primărieĭ.

Se întinde pe o suprafață de 468 hect., cu o populație de 523 locuitorĭ.

D-l B. Belu are 192 hect. și locuitoriĭ 276 hect. Proprietarul cultivă 140 hect. (5 izlaz, 47 vie). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; 1 baltă; 1 heleșteŭ; 1 mașină de treerat cu aburĭ; 1 moară cu 1 aburĭ; 1 pod stătător; o școală, frecuentată de 16 elevĭ și 2 eleve, cu întreținerea căreia județul și comuna cheltuesc 1500 leĭ anual. Localul s'a construit de județ în anul 1888.

Comerciul se face de 1 cîrciumar și 2 hangiĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 260 și al celor micĭ de 517.

Gostinari-Văcărești, *sat*, face parte din com. rur. Gostinari, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Are aceeași poziție topografică ca și Gostinari-Belu. Lîngă sat se află niște ruine vechĭ.

Se întinde pe o suprafață de 900 hect., cu o populație de 426 locuitorĭ.

Statul are 600 hect. și locuitoriĭ 300 hect. Statul cultivă prin arendașiĭ săĭ 100 hect. (25 vie, 475 pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Are o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 146 și al celor micĭ de 559.

Gostinul, *com. rur.*, jud. Vlașca, pl. Marginea, compusă din cătunele: Gostinul-Hagiul, Gostinul-Pĭetrele și Gostinul-Mănăstirecĭ, situată în lunca Dunăreĭ, în josul satelor Băneasa și Pĭetrele, la extremitatea S.-E. a jud. despre Ilfov, aproape de apa Dunăreĭ.

Mai toate cătunele din care se formează această comună sunt situate pe micĭ ridicăturĭ de pămînt, în jurul cărora apele Dunăreĭ le împresoară, ast-fel că la venirea de ape se găsesc izolate între ele și comunicarea nu se poate face de cît prin ajutorul plutireĭ.

Are o populație de 480 familiĭ, saŭ 987 suflete, din care 230 contribuabilĭ.

Venitul comuneĭ este de 4283 leĭ și 69 banĭ, și cheltuelile de 4117 leĭ și 59 banĭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, clădită în 1885, deservită de 2 preoțĭ, 2 dascălĭ și un paracliser, constituind singură o parohie; o școală mixtă, cu 2 clase, condusă de o învățătoare, frecuentată de 23 băețĭ și 3 fete.

De această comună depinde un număr de 5 pichete pe malul Dunăreĭ.

Este departe de Giurgiŭ de 18 kil., de Stănești, reședința plășeĭ, de 25 kil., de București de 68 kil., de stația Băneasa a linieĭ ferate București-Giurgiŭ, de 24 kil., de Dunăre, de 2480 metri liniarĭ. Este înconjurat de o viroagă ce ĭese din Dunăre și care se cheamă Dunărița și

www.dacoromanica.ro

umflăturile Dunăreĭ se umplu cu apă.

De această comuna depind parte din pădurile de salcie de pe proprietatea Pĭetrele și de pe proprietatea Băneasa. Suprafața pădurilor de salcie ce depinde de această comună este: a Statuluĭ, 900 hect.; a D-luĭ Angelo, fostă a Hagiuluĭ, 200 hect.; a D-luĭ Rizu, fostă Brăiloiul, 250 hect.

In această comună, pe partea Statuluĭ, se află urmele uneĭ ce tăți vechĭ. Aci s'a întîmplat maĭ multe lupte, atît la 1821 cît și la 1854 și 1877.

Aci sunt apele: Comasca ce ese din Dunăre în josul Giurgiuluĭ, apa Dunărița, lacul Roșu, balta Cacova, Coțofana-Mare, Coțofana - Mică, Gîrla - Moartă. Toate aceste servesc de pescuit dînd o ocupație de căpetenie locuitorilor acesteĭ comune.

Produce multă papură, din care se lucrează cantități însemnate de rogojinĭ și trestie ce servă pentru învălitul caselor și învălitul oboarelor.

Vite sunt: 409 boĭ și vacĭ, 38 caĭ, 500 oĭ, 370 rîmătorĭ și 2 asinĭ.

Sunt 13 cîrciumĭ.

Gostinul, *cătun*, pendinte de com. Gostinul, pl. Marginea, județul Vlașca, proprietatea d-luĭ Rizu, așezat în malul Dunăreĭ alăturĭ, cu cele-l'alte cătune.

Are 75 locuitorĭ, cărora li s'a dat, la 1864, suprafața de 213 hect.

Gostinul-Hagiu, *cătun*, pendinte de com. Gostinul, pl. Marginea, jud. Vlașca, așezat pe proprietatea d-luĭ Angelo, situat în valea Dunăreĭ și lipit cu Gostinul-Mănăstireĭ.

La 1864, s'aŭ împroprietărit 103 locuitorĭ, cărora li s'a dat locurĭ de case în suprafață de 40 hect.; aceasta a făcut ca în 1882 să se dea din proprietatea statuluĭ vecină, cele 480 hect. la 84 locuitorĭ rămașĭ fără pămînt după legea din 1864.

Aci este o pădure de salcie de 200 hect.

Gostinul-Mănăstireĭ, *cătun*, pendinte de com. Gostinul, pl. Marginea, jud. Vlașca, așezat în lunca Dunăreĭ. S'a numit ast-fel ca să se deosebească de Gostinul celor-l'alte proprietățĭ. Ține de proprietatea Pĭetrele, care maĭ înainte aparținea mănăstirĭĭ Cotroceni.

Aci, în 1864, s'a împroprietărit 102 locuitorĭ, cărora li s'a dat 306 hectare. In 1882 s'a maĭ dat la 84 locuitorĭ insurățeĭ suprafața de 480 hect.

Pe teritoriul cătunuluĭ sunt 900 hect. pădure de salcie.

Goșea, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Sibiciul-d.-s., formînd malul stîng al văeĭ Sibiciuluĭ; începe de la com. Intre-Sibicee, unde se termină catena Preseaca, dînd naștere munteluĭ Plopișul și culminației sale numită Goșea, saŭ Vîrful-Goșeĭ. Servă ca limită despre com. Pănătăul.

Goșea, *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Sibiciul-d.-s., proprietate moșnenească în devălmășie cu casa Sibiceanul; are 280 hect. cea maĭ mare parte fîneață și pădure.

Goșea, *pădure*, în jud. Buzăŭ, com. Mlăjetul; face parte din trupul Fulgoaia.

Goșești, *mahala*, în com. rur. Drăgotești, pl. Văilor, jud. Mehedinți.

Goșiĭ (Muchea-), *ramificație din muntele* Goșea, în jud. Buzăŭ, com. Pănătăul, căt. Valea-Fîntîneĭ; face hotar despre com. Sibiciul-d.-s.

Goșiĭ (Vîrful-), *pădure*, în jud. Buzăŭ, com. Mlăjetul, cătunul Valea-Sibiciuluĭ; face parte din pădurea Fulgoaia a moșnenilor.

Goșiĭ (Vîrful-), *pădure*, în jud. Buzăŭ, com. Colți, căt. Muscelul-Cărăimănesc; are 18 hect., proprietate moșnenească, pe moșia Goșea.

Goșila, *movilă* de piatră, în jud. Mehedinți, plaiul Cerna, situată la gura pîrîuluĭ Goștila, între satul Budănești și Băsești. Se numește și Goștila. Aci se văd urmele unuĭ cimitir foarte vechiŭ.

Goșmani, *sat*, în jud. Neamțu, com. Siliștea, pl. Bistrița, situat spre marginea despre N. a com. și despre E. a jud., formînd cu limitele sale hotarul despre com. Mărgineni. Se află coprins între satele: Hîrțești, din com. Mărgineni, Bîrcul și Lipoveni (Bîrjoveni), de care se desparte prin culmea dealurilor Siliștеĭ.

Are o populație de 16 familiĭ, saŭ 77 suflete: 17 bărbați, 20 femeĭ și 40 copiĭ.

Sunt 12 contribuabilĭ.

Vite sunt 292 : 3 caĭ, 4 ĭepe, 8 boĭ, 65 vacĭ, 190 oĭ, 12 rîmătorĭ și 10 juncĭ.

Goșmani (Bîrcul-), *pădure*, jud. Neamțu, pl. Bistrița, com. Siliștea, arendată cu 9100 leĭ anual.

Goșmanul, *masiv muntos*, jud. Neamțu, se detașează din marele masiv Cicul-Tarcăul, cuprinzîndu-se între pîrîul Tarcăul și Bistrița. De la sorgintea Asăuluĭ se bifurcă și trimite Culmea-Petroasă între Asăul și Trotușul și masivul Goșmanuluĭ propriŭ

www.dacoromanica.ro

zis, între Asăul, Tazlăul-Sărat şi Tazlăul.

Goşmanul, *ramură de munţi*, situată pe teritoriul moşieĭ Tarcăul, com. Pîngăraţi, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu; se detaşează perpendicular pe Culmea-Tarcăuluĭ, în direcţiunea de V.-E., cuprinzîndu-se între pîraele Părul şi Murgociul, ambiĭ afluenţi din partea dreaptă a pîr. Tarcăul.

Gotca, *deal*. Vezĭ Vlaicul, deal, com. Munteni-d.-s., pl. Crasna, jud. Vasluiŭ.

Gotea, *lac*, jud. Vlaşca, în Valea-Cîlniştеĭ, pe proprietatea Uzunul.

Goteşti, *mahala*, jud. Fălciŭ. Vezĭ Fălciŭ, tîrguşor, pl. Prutul.

Goteşul, *izvor*, în com. Boziorul, jud. Buzăŭ; începe din muntele Goteşul şi dă în Bîsca-Rozileĭ, între valea Tăiniţa şi Hînsarul. E foarte avut în substanţe minerale şi mai cu seamă în sulf şi fier.

Goteşul, *munte*, în com. Boziorul, jud. Buzăŭ, între Tainiţa şi Hînsarul, acoperit de pădure.

Goteşul, *numire dată uneĭ părţi din pădurea* Băleanca, de pe muntele Goteşul, jud. Buzăŭ.

Gotgoaia, *pîrîŭ*, izvoreşte de pe teritoriul satuluĭ Andrieşeni, comuna Epureni, pl. Turia, jud. Iaşi şi se varsă în Iazul-de-la-Odae.

Goţa, *deal*, la E. de com. Prisaca, pl. Oltul-d.-j., cu direcţia de la N. la S. şi cu o lungime de 1600 m.

Goţa, *pîrîŭ*, jud. Olt, pl. Oltul-d.-j., com. Prisaca. Udă de-a lungul cătunul Prisaca, face maĭ multe zigzaguriĭ, se uneşte cu pîrîul Săltăneasca, la 1 kil. în jos de com. Priseaca, pl. Oltul-d.-j. Impreunîndu-se cu Săltăneasca poartă numele de Dîrjovul.

Goţul, *baltă*, în com. Ruginoasa, jud. Suceava.

Govodarva, *com. rur.* şi *sat*, în pl. Motrul-d.-s., jud. Mehedinţi, la 28 kil. de oraşul Turnul-Severin şi la 27 kil. de com. rur. Malovăţul; situat pe văĭ, între dealuriĭ, satul formează com. cu satul Valea-Rea, avînd peste tot 735 locuitoriĭ; 136 contribuabiliĭ; 160 case.

Locuitoriĭ posedă: 22 pluguriĭ, 56 care cu boiĭ, 5 căruţe cu caiĭ; 101 stupiĭ.

Sunt aci 2 biserici, deservite de 1 preot şi 4 cîntăreţiĭ.

Budgetul comuneĭ are la venituriĭ 1379 leiĭ; iar la cheltueliĭ, 811 leiĭ.

Vite: 411 vite mariĭ cornute, 8 caiĭ, 316 oiĭ şi 206 rîmătoriĭ.

Prin această comună trece şoseaua comunală-vecinală Severin-Pietrele-Roşiĭ-Govodarna.

In vîrful Pisculuĭ-luĭ-Iacob, se află nişte ruine de cărămidă mare, rămăşiţe, zice-se, ale uneĭ vechiĭ cetăţi Romane.

Govodarva, *deal*, în com. rur. Căzăneşti, pl. Motrul-d.-s., jud. Mehedinţi.

Govodarva, *vale*, pe care este aşezată comuna Govodarva, pl. Motrul-d.-s., jud. Mehedinţi.

Govora, *com. rur.*, pl. Ocolul, jud. Vîlcea, compusă din 3 cătune şi 4 mahalale. Este situată pe lîngă gîrla Govora, pe văile cu acelaşi nume, la 17 kil. de Rîmnicul-Vîlceĭ şi la 7 kil. de Ocnele-Mariĭ.

Locul părţiĭ moşieĭ Govora, din dreapta pîrîuluĭ, este constituit din tărîmuriĭ cariĭ, prin natura lor, prin dizpoziţiunea ce prezintă fie care din ele, cît şi prin raporturile ce aŭ între dînsele, se găsesc în toate condiţiunile cerute spre a coprinde în ele gisemente de petrol în cătime abondentă.

Are o populaţie de 489 familiiĭ, saŭ 1760 suflete, din cariĭ 122 familiiĭ de Ţiganiĭ; sunt 935 bărbaţiĭ, 825 femeiĭ; 341 contribuabiliĭ. Locuesc în 450 case.

Este o biserică, numită biserica satuluĭ şi mănăstirea Govora. Biserica s'a reparat la 1858; este întreţinută de com. Are o şcoală, frecuentată de 66 copiiĭ (47 băeţiĭ, 19 fete), din numărul de 239 copiiĭ (129 băeţiĭ, 110 fete) cu vîrsta de şcoală. Ştiŭ carte 204 bărbaţiĭ şi 31 femeiĭ. Şcoala e înzestrată în ţarină cu 3 hect. pămînt. Există în comună din timpul domnieĭ luĭ Alexandru Ghica. De la 1853—59 a fost închisă şi de la 1862 pănă azĭ a funcţionat fără întrerupere. Pentru întreţinerea eĭ statul cheltueşte anual 1242 leiĭ.

Meseriaşiĭ: 25 dulgheriĭ, tîmplariĭ şi olariĭ.

Pe rîul Govora, în raionul comuneĭ, sunt 2 moriĭ de măcinat.

Vite sunt: 65 caiĭ, 307 boiĭ, 480 vaciĭ, 30 oiĭ, 15 capre, 554 porciĭ.

După legea din 1864, s'aŭ împroprietărit 277 locuitoriĭ, cărora li s'a dat 785 hect., pe moşia statuluĭ Govora.

In raionul com. sunt dealuriĭ, acoperite cu tufărişuriĭ, date ca izlaz sătenilor, după legea rurală.

Pe locuriĭ maĭ izolate se găsesc groapĭ făcute de oameniĭ,

www.dacoromanica.ro

din timpurile răsmiriţelor, în carĭ se ascundeaŭ şi ascundeaŭ averea lor. Legenda zice că la locul numit Lespezi unde se văd şi niştе ruine vechĭ, zise Romane, ar fi fost un rezbel între Dacĭ şi Romanĭ.

Venitul comuneĭ se urcă la 2121 leĭ şi cheltuelile la 1910 leĭ anual.

Vatra comuneĭ are 307 hect.; iar întreaga comună, cu izlaz cu tot, are 785 hect.

Şoseaua Govoreĭ vine de la reşedinţa judeţuluĭ, trece prin com. şi se duce prin Horez spre Tîrgul-Jiuluĭ. O altă şosea pleacă din băile Govora şi se leagă cu alte comune.

In raionul comuneĭ sunt dealurile: Tarniţa, Cioclovina, Scărişoara, Gavrilă şi Corbul, văile: Govora, Slătioara, Hinţa, Ţigănia şi Valea-Sărată, piscul Chilimiile; Fîntîna-luĭ-Mircea; poenele: Stejeretul şi Valea-Badeĭ şi locurile izolate: Priboaia, Runcurĭ, Teiuşul şi Slătioarea.

Govora, *sat,* face parte din com. rur. Rîjeţul-Govora, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Are o populaţiune de 640 locuitorĭ.

Govora saŭ Chinteşti, *cătun* şi *moşie,* în jud. Romanaţi, pl. Oltul-d.-s., com. Bobiceşti.

Govora, *sat,* aparţine com. cu acelaşĭ nume, jud. Vîlcea. Are o populaţie de 1203 locuitorĭ (648 bărbaţĭ, 555 femeĭ). E la 5 kil. de mahalaua Gurişoara, unde e şcoala.

Govora, *mănăstire*, în jud. Vîlcea, pl. Ocolul, com. Govora, aşezată pe valea rîuluĭ Govora, sub o coastă de la dreapta rîuluĭ, 3 ore departe de Rîmnicul-Vîlcea. Această mănăstire este una din cele maĭ vechĭ şi în vechime una din cele maĭ bogate ale Ţăreĭ-Romîneştĭ.

După date, această mănăstire pare a fi fost de fiinţă încă de la fondarea principatuluĭ Ţăreĭ-Româneştĭ, apoĭ reconstruită şi din noŭ inzestrată de către Radu-Vodă-cel-Mare pe la începutul secoluluĭ al XVI-lea. A fost restaurată de Mateiŭ-Vodă-Basarab, iar Constantin Brîncoveanu a zugrăvit-o.

Radu-Vodă, feciorul luĭ Vlad-Vodă Călugărul, Domnul Ţăreĭ Romîneştĭ într'un chrisov din 23 Martie 1497, scris în Tîrgovişte, zice că această mănăstire este zidită de strămoşiĭ luĭ, iar în alt chrisov, scris tot în Tîrgovişte la 3 Maiŭ 1502, se găseşte înzestrarea acesteĭ mănăstirĭ cu următoarele moşiĭ şi ecareturĭ, adică: Bîrseşti, Glodul, Hîrţoae, Nonaseşti, Urşi Ioneşti, Stoiceni, Plovezeni, Cleia, Nevoic, o moară la Rîmnic şi o vie la Căpăcelul; din jud. Romanaţi 10 gălete grîŭ, 10 gălete orz pe tot anul; 200 vedre de vin, brînză şi urdă; din judeţul Gilortuluĭ, 31 mirdee de la oca, 300 de aspri pe oca.

Muzeul posedă de la această mănăstire un frumos patrafir din timpul luĭ Radu-cel-Mare.

Iacă inscripţiunea de d'asupra uşeĭ biriceĭ:

Această sfîntă şi Dumnezeească biserică întru care se cinsteşte şi se prăznueşte Adorm.-Prea-Curateĭ-şi-de-D-zeŭ Născătoare-Pururea-Fecioareĭ-Maria, care dintru începutul eĭ această biserică cine aŭ zidit-o nu se ştie. Iar cînd aŭ fost în zilele luminatuluĭ Domn Io Radu Voevod Feciorul luĭ Vlad Voevod aŭ găsit-o această mănăstire pustie şi stricată la leatul 7000; şi de bun gîndul luĭ s'aŭ apucat de aŭ dres-o şi aŭ înfrumuseţat-o, şi aŭ stătut această biserică pănă în zilele luminatuluĭ Domn Io Constantin-Basarab Voevod şi fiind prea învechită si crăpată cît îĭ venise vremea să cadă. Decĭ între-ce vreme fiind Năstavnic acesteĭ sfinte mănăstirĭ, cuviosul Kir Paisie Ieromonach şi văzînd slăbiciunea biriceĭ; îndemnat saŭ dintru al săŭ gînd bun aŭ prefăcut-o ot din temelie, înfrumuseţînd-o cu zugrăveală şi cu toată podoaba eĭ, cu cheltuiala sf. Scale şi cu ajutorul din mănăstire ca în vecĭ să aibă pomenire, sfîrşindu-se la anĭ .de la zidire, 7219, Iulie.

Inscripţia de d'asupra clopotuluĭ:

La anĭ 1770 cînd flacărea războiuluĭ ardea între Rusia şi Otomanĭ, fiind egumen Chir Ştefan Mănăstireanul, de frică închizîndu-se aŭ venit Florea Hoţu şi spîrgînd zidul aŭ tăĭat fierul şi stîlpiĭ uşeĭ... şi aşa rămase stricată, iar acum s'a înoit, după cum se vede, de cuviosul Kir Anatolie Eromonah, Egumenul mănăstireĭ Govora, pe vremea prea sfinţituluĭ Kiriŭ Kir Filaret, Episcopul Rîmniculuĭ, Domnul ţăreĭ fiind prăpăditul atuncea Nicolae Mavrogheni Voevod, anul 1787, luna luĭ Maiĭ.

La mănăstirea Govora a fost prima tipografie în Ţara-Romînească, fondată de Mateiŭ-Basarab la 1634. Aci Egumenul Meletie Macedoneanul imprimă la anul 1640 Pravila Mică, şi la 1642 Cazania; tot aci Melchisedec, Egumenul mănăstireĭ Cîmpulung, traduce şi imprimă aci, la anul 1642, cuvîntărĭ bisericeştĭ. Pravila-Mică este făcută de Ghenadie Gradi, Arhiepiscopul şi Mitropolitul Ardealuluĭ. Un exemplar din această pravilă se află în biblioteca seminaruluĭ din Blaj. Ţipografia s'a mutat la 1652 la Tîrgovişte, unde era şi Mitropolia.

Toate camerile ce serveaŭ pentru tipografie s'aŭ ruinat, rămînînd în picioare numaĭ locuinţa superioruluĭ.

Mănăstirea se întreţine de stat şi se administrează de un îngrijitor. In biblioteca mănăstireĭ se află maĭ multe ediţiĭ de psalmĭ, între carĭ una slavonă-romînă de Dosofteiŭ, un «apostol» din ediţia luĭ Teodosie, Biblia luĭ

www.dacoromanica.ro

Ion Bob şi alte maĭ vechĭ, fără început, însă nu tipărite aci.

Govora, *izvor cu apă minerală*, jud. Vîlcea, la 4 kil. de com. Govora, în direcţiunea S.-V., pe marginea şi în matca gîrleĭ numită Hinţa.

In stînga surselor, şi la o înălţime de la 35—45 m. dela nivelul lor, se întinde un mare platoŭ, cu o poziţiune dintre cele maĭ pitoreştĭ situat în faţa soareluĭ, înconjurat de o coloană de dealurĭ înalte, pus la adăpost de orĭ-ce curent de aer, pe care s'a clădit stabilimentul balnear. Clima aci nu trece vara peste 20—30 grade, aerul este lipsit de orĭ-ce umiditate şi e premenit necontenit de două văĭ, adevărate canale ventilatoare, ce stabilesc o uşoară mişcare de aer, fără curent.

D'asupra acestuĭ platoŭ şi la o înălţime de 15—20 m., se întinde un alt platoŭ, nu maĭ puţin frumos, la spatele căruia se desfăşură înalte şi lungĭ dealurĭ de apărare. Pe acest platoŭ se găsesc surse de apă potabilă.

Comparînd diferitele tabele analitice, vedem că apele minerale sulfuroase de la Govora, dacă nu sunt maĭ superioare, se pot pune însă pe aceeaşĭ linie cu cele maĭ renumite ape minerale sulfuroase cunoscute în Europa; căcĭ pe cînd Amelie ne dă 0,012 sulfur de sodiu; Barèges, 0,0408; Eaux Bonnes, 0,0214; Aix 3 m. gr. idrogen sulfurat, apele sulfuroase de la Govora ne daŭ: sursa No. 3, gr. 0,0315 (20 C. C.,); No. 4, gr. 0,0182 (11 C. C.); No. 5, gr. 0,1296 (158 C.C.); No. 6, gr. 0,0281 (19 C. C.) etc.

Apele sulfuroase dela Govora rivalizează chiar cu cele Grosswardein, cea maĭ forte apă sulfuroasă.

Sursele minerale dela Govora, în ceea-ce priveşte compoziţia lor chimică, sunt împărţite în două categoriĭ şi în treĭ subcategoriĭ bine determinate, după cum se vede din planul lor topografic şi din tabela analitică.

Toate sursele sunt atermale şi cloro-sodice, însă calitatea acesteĭ din urmă baze diferă considerabil de la o sursă la alta.

I-a categorie şi I-a sub categorie: apă iodo-cloro fero-petroliferă, însă insulfuroasă, cuprinzînd sursa cu No. 7.

A II-a categorie: apă cloro-calcică-magneziană, însă sulfuroasă şi fără iod; este foarte sărată şi cuprinde două surse: No. 6 şi 8.

A II-a sub-categorie: apă cloro-calcică-magneziană, cu urme de iod, însă foarte sulfurată şi sărată, cuprinzînd sursa No. 5.

A III-a sub-categorie: ape sodico-sulfuroase, slab sărate şi slab sulfuroase.

Substanţele minerale par a se prezinta în maĭ mare cantitate în timpul cînd funcţionează puţul de cît în timpul cînd puţul stă în neactivitate.

In aceste surse avem a considera:

a) Iodul. Acest metaloid există în cantitate însemnată în sursa No. 7, şi urme în sursa No. 5 de unde se poate lesne explica efectele terapeutice în anume boale. El pare a fi fixat de materiile organice ale petroleuluĭ care există în apa acesteĭ surse.

b) Acidul carbonic există în sursa No. 7, atît în stare liberă sub formă gazoasă, cît şi în stare de combinaţiune sub formă de carbonat de sodiu; de aci lesne ne putem explica perfecta solubilitate a acestor baze.

c) Soda există în mare cantitate în sursele No. 5, 6, 7 şi 8; formează baza mineralizatrice a acestor surse, şi există sub formă de carbonat de sodă şi clorur de sodiu.

d) Calcea şi magnezia, numite baze teroase, există în această sursă în mică cantitate.

e) Fĭerul există în această sursă sub formă de carbonat de fĭer.

f) Materii organice. Toate sursele fără excepţiune conţin în disoluţiune o cantitate oare-care de materiĭ organice. Ast-fel în sursa No. 7 găsim o însemnată cantitate de materie organică sub formă de petroleŭ; acest petroleŭ este tîrît de ape în timpul trecereĭ lor prin terenurile petrolifere, care constitue o mare pantă din terenul nisipos din localitate şi o cantitate oare-care de materie azotată în disoluţie, avînd un miros de bulion (Lambron), luată de apă în trecerea sa din terenurile de descompoziţiune organică. Toate aceste materiĭ organice atenuează într'un mod însemnat proprietăţile iritante ale apelor minerale din aceste surse şi le face propriĭ a fi întrebuinţate cu succes şi fără inconveniente în unele boale de piele.

Tot terenul de la stabilimentul balnear spre Govora, aparţinînd Statuluĭ, s'a parcelat şi s'a vîndut în loturĭ pentru construcţiĭ de case.

Maladiile observate şi tratate în această staţiune de la inaugurare (1889) sunt: Scrofulosa, Sifilisul (accidente secundare, terţiare şi hereditare), reumatizmul cronic, articular, etc., nevralgiile, artrita, maladiile organelor genitale la femeĭ, anemia, guta, pelagra, maladiile tubuluĭ digestiv şi maladiile de piele.

Govora, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. Vîlcea, pl. Ocolul, com. Mihă-

www.dacoromanica.ro

eşti, pe linia Piatra-Rîmnicul-Vîlceĭ, pusă în circulaţîe la 20 Iunie, 1887, situată între staţiile Băbeni (8.5 kil.) şi Rîureni (5.3 kil.), la 215.16 m. d'asupra nivelului Mării. Venitul pe anul 1896: 1176 leĭ, 75 banĭ.

Govora, *deal*, în raionul com. Govora, pl. Ocolul, jud. Vîlcea, pe care se cultivă 2 hect. vie.

Govora. Vezĭ Muntele Govora, moşie a statuluĭ, jud. Vîlcea.

Govora, *pădure*, a statuluĭ, de 300 pogoane, pe proprietatea Frăsinetul, lîngă com. Vlădila, pl. Ocolul, jud. Romanaţi.

Govora, *pădure*, a statuluĭ de 177 pogoane, pe proprietatea Chinteşti (fostă a mănăstireĭ Govora), lîngă com. Bobiceşti, jud. Romanaţi.

Govora, *rîŭ*. Vezĭ Cacova, jud. Vîlcea.

Govora, *vale*, trece pe lîngă com. Redea, pl. Ocolul, jud. Romanaţi, şi merge printre comunele Deveselul şi Vlădila, unde sunt 2 poduri peste ea, al şoseleĭ şi al linieĭ ferate şi se termină în valea Oltuluĭ, luînd numirea de Valea-Spinetuluĭ în partea de jos.

Govora-Miciura, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 984 hect., situată în com. Govora, pl. Ocolul, jud. Vîlcea.

Gozobi, *mahala*, în com. rur. Rudina, plaiul Cloşani, jud. Mehedinţi.

Gozobi, *deal*, în com. rur. Rudina, plaiul Cloşani, jud. Mehedinţi.

Grabicina, *com. rur.*, în plaiul Slănic, jud. Buzăŭ, situată între rîul Slănic şi pîrîul Sărăţelul-Berciĭ, la 48 kil. de Buzăŭ. Limitele la N., începînd din muntele Coca, pe slemnea căruia merge urcînd până la muchea Bivoluluĭ (com. Măneşti), de unde se dirige spre căt. Glodul, şi dă în muntele Umbrărelul, la Dealul-Grînelor; la V., începe din Dealul-Grînelor şi pe slemnea munteluĭ Umbrărelul se lasă până la căt. Valea-Dragomiruluĭ (com. Policiori); la S., continuă pe slemnea Văeĭ-luĭ-Dragomir, până la muchea Huidumacele (limită despre com. Beceni); la E., începe a urca dela Huidumace pe hotarul moşieĭ Beciul, a moşnenilor, trece pe lîngă căt. Băligoşi, ajunge în muntele Coca, pe a căruĭ coamă continuă până la muchea Coci, (com. Niculeşti). Suprafaţa sa e de 4030 hect., din care 320 arabile, 1181 pădure, 230 fineaţă, 940 izlaz, 13 livezĭ, 4 viĭ şi 342 loc sterp.

Intreaga com. se află pe proprietatea statuluĭ Grabicina, din care se scade pămîntul dat împroprietăriţilor. Terenul e accidentat, avînd multe dealurĭ fugătoare, cea ce împiedecă cultura neputînd terenul a fi întrebuinţat, de cît pentru fineţe şi izlaz. In apropierea de căt. Valea-Dragomiruluĭ, pămîntul e avut în fosile, în specie: psilodonĭ şi unio. Comunicaţia se face pe Valea-Grabicineĭ, plecînd de la Valea-Dragomiruluĭ şi pe Valea-Băligoşi, din com. Beciul.

Vite sunt: 212 boĭ, 318 vacĭ, 125 viţeĭ, 8 caĭ, 15 ţepe, 9 mînjĭ, 1200 oĭ, 80 capre şi 185 porcĭ. Stupĭ sunt 70.

Comuna e formată din: Grabicina-d.-j. şi Grabicina-d.-s., avînd o populaţie de 860 locuitorĭ: bărbaţĭ însuraţĭ 200, neînsuraţĭ 35, văduvĭ 14, băeţĭ 186; femeĭ măritate 200, văduve 28, fete 197. Locuesc în 236 case.

Sunt 166 contribuabilĭ.

Bugetul com. e de leĭ 936.05.

Are 2 bisericĭ cu 1 preot, 2 cîntăreţĭ şi 1 paracliser. Catedrala e cea cu hramul Intrarea în Biserică.

Grabicina, *moşie* a statuluĭ, pendinte de schitul Poiana-Măruluĭ jud. Buzăŭ, com. Grabicina; are cam 2217 hect., din care 1003 pădurea Bocul, resturĭ arăturĭ, fineaţă şi izlaz.

Grabicina, *vale*, în com. Grabicina, jud. Buzăŭ, formată de maĭ multe izvoare ce ies din munţiĭ Umbrărelul şi Bocul; se scurge în Sărăţelul-Berciĭ, la N. de căt. Gura-Văeĭ (com. Policiori).

Grabicina-de-Jos, *cătun* de reşedinţă al com. Grabicina, jud. Buzăŭ, cu 520 locuitorĭ şi 154 case.

Gradiştea. Pentru cuvintele cu acest nume, vezĭ şi Grădiştea.

Gradiştea, *plasă*, în jud. Rîmnicul Sărat, în partea de S.-E. a jud. Se mărgineşte la N.-V. cu pl. Marginea-d.-s., la N.-E. cu pl. Marginea-d.-j., la S.-E. cu jud. Brăila, de care se desparte prin rîul Buzăul, la V. cu pl. Rîmnicul-d.-j., şi Rîmnicul-d.-s. Este o plasă din regiunea cîmpuluĭ; n'are dealurĭ şi alte accidente de teren de cît malurile rîurilor Rîmnicul şi Buzăul, Dealul-Suligatuluĭ la E. Rîul Rîmnicul o udă la N.; Buzăul, la S.; în partea de S. sunt marile lacurĭ Balta-Albă şi Amara, în carĭ se scurg, prin aşa numite viroage, alte bălţĭ, maĭ micĭ, ca Glodul, Ghergheasa, Ciulniţa, etc.

Suprafaţa plăşeĭ este de 49904 hect., cu o populaţie de 3295

www.dacoromanica.ro

familiĭ, saŭ 13804 suflete. Este formată din 13 com. rur.: Ștubeĭ, Măcrina, Nicolești, Pueștĭ, la N.; Domnița, Racovița, Gradiștea-d.-s., Gradiștea d.-j., Cîineni, la S.; Amara, Balta-Albă, Boldul și Vîlcelele, la mijloc. Reședința pl. este în com. Gradiștea-d.-s. Terenul eĭ este foarte fertil, fiind compus din pămînt negru și vegetal. Locuitoriĭ de pe lîngă bălțĭ și rîurĭ se ocupă cu pescăria. Comerțul constă în importul de coloniale, instrumente agricole și în exportul de cereale. Transporturile se fac și prin Rîmnicul-Sărat și prin stațiile din jud. Brăila, carĭ sunt în apropiere.

Căile de comunicație sunt: Calea județeană Rîmnic-Balta-Albă-Brăila; apoĭ numeroase drumurĭ vecinale între comune.

Gradiștea, *com. rur.*, în jud. Vîlcea, pl. Oltețul-d.-s., formată din 2 cătune: Gradiștea și Valea-Gradișteĭ.

Este situată pe valea Oltețuluĭ, la 80 kil. de capitala județuluĭ și la 2 kil. de a plășeĭ.

Are o populație de 210 familiĭ, saŭ 730 suflete, din carĭ: 365 bărbațĭ și 365 femeĭ. Locuitoriĭ sunt moșneniĭ.

Are 2 bisericĭ: una în cătunul Gradiștea, fondată la anul 1840; a doua în Valea-Gradișteĭ, fondată la anul 1828.

Vite sunt: 60 caĭ și ĭepe, 181 vacĭ, 272 boĭ, 50 capre, 200 oĭ, 424 porcĭ.

In hotarul com., pe Dealul-Mereĭ, se văd ruinele uneĭ vechĭ cetățĭ ce se presupune a fi din timpul Dacilor.

Școala datează în com. de la 1880. Clădirea e proprietatea com. Este frecuentată de 22 copiĭ, din numărul de 78 copiĭ (48 băețĭ, 30 fete) în vîrstă de școală. Știŭ carte 120 bărbațĭ și 2 femeĭ. Cu întreținerea școaleĭ statul cheltuește anual 1080 leĭ.

Cînd timpul e prielnic se fabrică aci pănă la 5400 decalitri țuică.

Vatra satuluĭ, cu izlaz, pădure și locurĭ de muncă, are 950 hect.

Șoseaua județeană înlesnește comunicația spre orașul Craiova și spre Horezul.

E brăzdată de dealurile: Gradiștea, Dealul-Mereĭ și al Speteștilor și udată de Olteț și de văile: Gradiștea, Țuguiul, Plosca și Amărăzuia.

Se mărginește cu jud. Gorj, de care se desparte prin pîrîul Amărăzuia și cu com. Băești, Obislavul și Tina.

Gradiștea, *sat*, cu 350 suflete, jud. Argeș, pl. Pitești; face parte din com. rur. Mareșul. Are o biserică de zid, cu hramul Cuvioasa-Paraschiva, deservită de un preot și un paraclis er.

Gradiștea (Afumăciori), *cătun*, al com. Boldești, jud. Buzăŭ, cu 550 locuitorĭ și 125 case.

Gradiștea, *sat*, face parte din com. rur. Greci-Gradiștea, din jud. Ilfov, pl. Mostiștea. Este situat la N. de București, între pădurea Gradiștea și valea Pociovalișteа.

Se întinde pe o suprafață de 570 hect., cu o populație de 211 locuitorĭ.

D-niĭ Frațĭ Dima aŭ 450 hect. și locuitoriĭ 120 hect. Proprietariĭ cultivă 275 hect. (25 sterpe, 50 izlaz, 100 pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul, afară de 8 hect. carĭ rămîn sterpe.

Are 1 heleșteŭ. Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 122 și al celor micĭ de 188.

Gradiștea, *sat*, face parte din com. rur. cu același nume, pl. Oltețul-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populație de 375 locuitorĭ (195 bărbațĭ și 180 femeĭ).

Are o biserică, fondată la anul 1840 și reparată la 1880 de obștea locuitorilor; o școală, frecuentată de 41 copiĭ (22 băeți și 15 fete). E udat de rîul Oltețul, de văile Țuguiul și Amărăzuia; La N. îl brăzdează dealurile: Gradiștea, al-Mereĭ și al Speteștilor.

Gradiștea, *pisc*, pe culmea de deal ce se lasă din creasta Carpaților, printre gîrlele Drajna și Ogretinul, com. Drajna-d.-s., pl. Teleajenul, județul Prahova. Aci a fost castrul legiunilor Romane I Italica, XI Claudia și a V Macedonică. Vezĭ Drajna-de-Sus.

Gradiștea, *lac*, în com. Boldești, jud. Buzău, în mijlocul căt. Gradiștea.

Gradiștea, *ruine* de castel Roman, lîngă Cîmpulung, jud. Muscel. Vezĭ Jidova.

Gradiștea, *moșie* moșnenească, în jud. Buzăŭ, com. Boldești, căt. Gradiștea, despărțită în 4 sforĭ, după cetele de moșneniĭ: Gîrbești, Bălănești, Butuceanul, Grigore-Dinu și Stan-Popa-Paraschiv.

Gradiștea (Znagovul, Cufuritul), *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Boldești; face parte din trupul Glodeanul și Gradiștea; se arendează împreună cu Cufuritul, avînd singură 430 hect., mai toate arabile.

Gradiștea, *proprietate* a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Cîmpulung, jud. Muscel, care s'a

www.dacoromanica.ro

arendat pe periodul 1886—96 cu 11444 leĭ anual, afară de trupul Măguricea-Petroiul, care s'a vîndut de veci. Arenda a scăzut la 11272 leĭ pentru un teren ce s'a dat la locuitorĭ.

La Gradiștea se văd urme de petroleŭ.

Gradiștea, *pădure,* în jud. Muscel, proprietate a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Cîmpulung, în întindere de 1029 hect.

Gradiștea, *vale,* în partea de E. a com. Deleni, pl. Coșula, jud. Botoșani, între dealurile Dodole, Modruzul și Nucșorul.

Gradiștea, *cîmpie* întinsă, în jud. R.-Sărat, pl. Gradiștea, în partea de S., com. Gradiștea-d.-j.; se întinde pe malul stîng al rîuluĭ Buzăul; este acoperită cu bogate semănăturĭ, și puține locurĭ de fîneață.

Gradiștea, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, pl. Gradiștea, com. Gradiștea-d.-s.; se formează din vine și pîrae existente pe teritoriul com.; udă com. prin mijloc, trece prin căt. de reședință și se varsă în rîul Buzăul, pe dreapta luĭ.

Gradiștea-de-Jos, *com. rur.,* în jud. R.-Sărat, pl. Gradiștea, pe malul stîng al rîuluĭ Buzăul.

Este așezată în partea de S. a județuluĭ, la 31 kil. spre S.-E. de orașul Rîmnicul-Sărat, și în partea S. a plășeĭ, la 2 kil. spre E. de Gradiștea-d.-s., reședința plășeĭ.

Comunele învecinate sunt: Racovița, la 7 kil.; Vîlcelele, la 12 kil.; Balta-Albă, la 14 kil.

Se mărginește la N. cu com. Vîlcelele; la E., cu Racovița; la V., cu com. Grădiștea-d.-s.; la S., cu com. Șuțești (jud. Brăila), de care se desparte prin rîul Buzăul.

Rîul Buzăul o udă la S., de la V. la E.; balta Ciulnița, la N. Sunt 25 puțurĭ.

Suprafața com. e de 455 hect., din carĭ 40 hect. vatra comuneĭ, 407 hect. ale locuitorilor.

Populația e de 132 familiĭ, saŭ 564 suflete: 272 bărbațĭ și 292 femeĭ; 244 căsătorițĭ, 305 necăsătorițĭ, 15 văduvĭ.

Știŭ carte 43 persoane.

Are o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, zidită în anul 1871 de preotul Mihălescu și locuitorĭ, posedînd 17 pogoane pămînt, și 180 leĭ venit și deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală mixtă, fondată în 1887 de locuitorĭ, condusă de 1 învățător și frecuentată de 44 elevĭ.

Suprafața com. e de 415 hect., din carĭ: 204 hect. loc arabil, 203 hect, imaș, 8 hect. neproductive.

Locuitorĭĭ posedă: 50 pluguri; 268 boĭ, 183 vacĭ, 171 caĭ, 87 ĭepe, 210 oĭ și 83 rîmătorĭ.

Comerciul constă în importul de băuturĭ spirtoase, coloniale, țesăturĭ, instrumente agricole, și în exportul de cereale și vite. Transportul se face prin gara Ianca (jud. Buzăŭ), la 11 kil. spre S.-E. de com. Sunt 3 comercianțĭ.

Căile de comunicație sunt drumurĭ vecinale spre comunele vecine: spre Domnița-Racoviteni; Gradiștea-d.-s.-Amara; Vîlcelele-Ciorăști.

Veniturile com. sunt de 1945 leĭ, 96 banĭ, iar cheltuelile de 1943 leĭ, 60 banĭ. Contribuabilĭ sunt 150.

Gradiștea-de-Sus, *com. rur.,* în jud. R.-Sărat, pl. Gradiștea, pe malul stîng al rîuluĭ Buzăul.

Este așezată în partea de S. a județuluĭ, la 30 kil. spre S.-E. de orașul Rîmnicul-Sărat, și în partea S. a plășeĭ a căreĭ reședință este. Comunele învecinate sunt: Gradiștea-d.-j., la 2 kil. spre E.; Racovița, la 9 kil.; Balta-Albă, la 8 kil.; Cîineni, la 13 kil.

Se mărginește la N. cu com. Vîlcelele, la E., cu Gradiștea-d.-j. și Racovița; la V., cu Amara și Cîineni; la S., cu Șuțești (jud. Buzăŭ), de care se desparte prin rîul Buzăul.

Rîul Buzăul o udă la S., de la V. la E.; Vîjiitoarea, la N.; tot spre N. sunt lacurile Balta-Albă și Ciulnița; maĭ sunt 64 puțurĭ (10—20 m. adîncime).

Cătunele carĭ o compun sunt: Gradiștea-d.-s., reședința, la S., Balta-Albă, la N., Gradiștea-d.-s.-Nouă, la S.-V. și Custura, la E.

Suprafața e de 5092 hect., din carĭ: 243 hect. vatra comuneĭ, 4061 hect. ale locuitorilor, 657 hect. proprietatea statuluĭ.

Populația este de 358 familiĭ, saŭ 1592 suflete: 823 bărbațĭ, 769 femeĭ; 340 căsătorițĭ, 1229 necăsătorițĭ, 23 văduvĭ.

Știŭ carte 200 persoane.

Are 2 bisericĭ: una în căt. Gradiștea-d.-s., cu hramul Sf. Gheorghe, zidită în 1871 de locuitorĭ, posedînd 480 leĭ venit și deservită de 1 preot, 1 dascăl și 1 paracliser; alta în cătunul Balta-Albă, cu hramul Sf. Pantelimon și Vasile, zidită în 1886 de locuitorĭ; are 290 leĭ venit, e deservită de 1 preot, 1 dascăl și 1 paracliser. Sunt 2 școlĭ de băețĭ: una în căt. Gradiștea-d.-s., fundată de stat în 1871, și a doua în căt. Balta-Albă, fondată în 1886 tot de stat. Sunt conduse de 2 învățătorĭ și frecuentate de 150 copiĭ.

Com. are: 4448 hect. arabile, 200 hect. imaș, 150 hect. pădure, 1 hect. vie, 50 hect. neproductiv.

www.dacoromanica.ro

Locuitorii posedă: 205 pluguri; 626 boi, 396 vaci, 336 cai, 332 iepe, 760 oi, 15 capre şi 120 rîmători.

Meseriaşi sunt: 2 potcovari, 1 plăpămar.

Comerciul e activ şi constă în importul de coloniale, manufacturi, instrumente agricole şi în exportul de cereale şi vite. Transportul se face prin gara Ianca (jud. Brăila), la 20 kil. spre S.-E. Sunt 19 comercianţi, din cari 5 băcani, 12 cîrciumari, 1 bogasier, 1 marchidan.

Căile de comunicaţie sunt: şoseaua judeţeană Rîmnicul-Brăila, care trece prin com.; spre Racoviţa-Domniţa; spre Cîineni şi spre Balta-Albă.

Veniturile com. sunt de 9324 lei, 2 bani şi cheltuelile de 9304 lei, 16 bani. Contribuabili sunt 340.

Gradiştea-de-Sus, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Gradiştea, cătun. de reşedinţă a comunei Gradiştea-d.-s., aşezat la S., pe malul stîng al Buzăului. Are 38 hect. întindere şi o populaţie de 198 familii, saŭ 875 suflete, din cari 188 contribuabili. Ştiŭ carte 120 persoane. Are o biserică şi o şcoală.

Gradiştea-de-Sus (Nouă), *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Gradiştea, cătunul comunei Gradiştea-d.-s., aşezat la V., la 500 m. de cătun. de reşedinţă, de la care şi-a luat numele. Are 40 hect., cu 2 familii, saŭ 10 suflete, din cari 2 contribuabili. Ştiŭ carte 7 persoane.

Gradiştea-Ghermani. Vezi Greci-Gradiştea, jud. Ilfov.

Gradiştea-Mitropoliei, *pădure* de salcie, în jud. R.-Sărat, pl. Gradiştea, com. Gradiştea-d.-s.; are 150 hect., proprietate a statului.

Gradiştea-Mare, *vale*, care se varsă în rîul Pesceana, pe teritoriul cătun. Glăvile, pl. Oltul-d.-j. jud. Vîlcea.

Grajdul, *pădure*, numită şi Pădurea-Grajdului, în comuna rurală Secul, pl. Dumbrava, jud. Mehedinţi. Se întinde până la hotarul Pirei.

Grajdurile, *sat*, jud. şi pl. Argeş; face parte din com. rur. Bascovele; are o biserică, cu hramul Adormirea, cu un preot şi un cîntăreţ; o populaţie de 39 familii, saŭ 190 suflete.

Grajdurile, *sat*, com. Valea-Satului, pl. Funduri, judeţul Vasluiŭ.

Mai înainte satul se numea Sîrbi. E situat pe o vale a dealului ce formează limita comunei spre V.

Are o suprafaţă de 486 hect. şi o populaţie de 82 familii, saŭ 367 suflete.

Aici este o şcoală, înfiinţată în anul 1886, frecuentată de 38 elevi; o biserică, făcută de familia Rîşcanu, deservită de 1 preot şi 2 dascăli.

Numărul vitelor e de 404: 309 vite mari cornute, 25 oi, 26 cai şi 44 rîmători.

Grajdurile, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. Vasluiŭ, pl. Funduri, cătun. Valea-Satului, pe linia Vasluiŭ-Iaşi, pusă în circulaţie la 1 Maiŭ 1892. Se află între staţiile Scînteia (6.3 kil.) şi Bîrnova (5.1 kil.). Înălţimea d'asupra nivelului mării de 187.72 m. Venitul acestei staţii pe anul 1896 a fost de 9066 lei, 10 bani.

Grajdurile, *deal*, pe teritoriul satului Chişcăreni, com. Şipotele, pl. Bahluiul, jud. Iaşi.

Grajdurile, *deal*, acoperit de vii, lîngă satul Bîdiliţa, jud. Suceava.

Gras (Dealul-), *deal*, în judeţul Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Enisala, în partea estică a plăşei şi a comunei, în spre E. de dealul pe care se află cetatea Enisala; este de natură stîncoasă şi pleşuv; are o înălţime de 104 m.; la poalele lui se află 9 hect. cu vii; de pe vîrful lui se vede o frumoasă priveliştе pe lacul Razelm, pănă în mare; aci, se zice, era o cetate care stetea în legătură cu cetatea Eraclie, cetate genoveză, dărîmată de Turci pe la începutul secolului al XVI; astă-zi numai cetatea Eraclie atestă vechea splendoare a Genovezilor.

Grasului (Pîrîul-), *pîrîŭ*, în judeţul Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Bistricioara; izvoreşte din culmea despre N.-V. a ramurei Hegheşului (Măgura), şi se varsă pe partea dreaptă a pîrîului Bistricioara, în dreptul unde pîrîul traversează şoseaua Bistricioara-Prisăcani, kil. 17—18.

Graşi, *sat*, situat sub coastele despre N. a dealului Pădurea-Graşi, în jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, comuna Petricani. Are o populaţiune de 180 loc.

Graşi, *moşie* a statului, situată în jud. Neamţu, plasa de Sus-Mijlocul, com. Petricani; împreună cu alte trupuri de moşioare, şi afară de 30 fălci rezervate pe seama mănăstirei Agapia, se arendează cu 21000 lei anual.

Graşi, *pădure*, jud. Neamţu, pl.

www.dacoromanica.ro

de Sus-Mijlocul, comuna Petricani.

Graşi (Pădurea-), *ramură de dealuri*, ce se întinde de la N. de satul Boiştea, com. Petricani, jud. Neamţu, paralel cu pîrîul Neamţuluĭ, pănă pe teritoriul comuneĭ Timişeşti.

Gratia-Fărcăşanca, *cătun*, pendinte de com. Gratia-Mare, pl. Neajlovul, jud. Vlaşca, situat pe valea Drîmbovniculuĭ, aparţinînd familieĭ Nic. Gherassi.

In acest cătun, la 1864, s'a împroprietărit 70 locuitorĭ, pe o suprafaţă de 210 hect.

Are o biserică vechie, cu un preot şi un cîntăreţ.

Gratia-Mare, *com. rur.*, compusă din cătunele: Drăghineşti, Gratia-Fărcăşanca şi Gratia-Mare, situată pe valea Drîmbovniculuĭ, pl. Neajlovuluĭ, judeţul Vlaşca, la 71 kil. de Giurgiŭ şi la 19 kil. de Obedeni.

Moşia Gratia-Mare şi Drăghineşti aparţine d-luĭ C. Sordony. Are o suprafaţă de 2475 hect. afară de partea de pămînt ce s'a dat locuitorilor, în intindere de 1100 hect.

Venitul acesteĭ proprietăţĭ e de 42000 leĭ anual. Pămîntul este în cea maĭ mare parte fertil, maĭ cu seamă pe lunca Drîmbovniculuĭ şi locurile zise «la Chirican», unde se află şi o pădure de 200 hect. Asemenea şi în cătunul Drăghineşti este o vechie pădure de stejar, cu o suprafaţă de peste 100 hect.

Are o populaţie de 458 familiĭ, saŭ 2226 suflete.

Sunt 3 bisericĭ, cu 2 preoţĭ şi 5 cîntăreţi; o şcoală mixtă, cu 4 clase, bine întreţinută şi condusă de un învăţător. In 1888 a fost frecuentată de 45 băeţĭ.

Budgetul este de 12000 leĭ la venitурĭ şi de 5000 la cheltuelĭ.

Vite: 630 boĭ şi vacĭ, 30 caĭ, 69 bivolĭ, 1732 oĭ şi 341 rîmătorĭ.

Aci se face bîlciŭ în toate Duminicele şi două tîrgurĭ marĭ cu obor de vite, la 29 Iunie şi la 14 Septembrie.

Se cultivă mult grădinele de legume, maĭ cu seamă în satele Drăghineşti şi Gratia-Fărcăşanca, unde locuitoriĭ sunt în cea maĭ mare parte Sîrbĭ şi îndestulează maĭ toată plasa cu tot soiul de legume.

Prin această comună trece şoseaua judeţeană ce merge pe Valea-Drîmbovniculuĭ către Bucureşti şi o alta care merge la Sîrbeni.

Gratia-Mare, *cătun*, com. Gratia, pl. Neajlovul, judeţul Vlaşca, pe proprietatea Gratia-Mare a d-luĭ Sordony, situată pe valea Drîmbovniculuĭ, pe care s'a împroprietărit în 1864, 124 loc. pe o suprafaţă de 392 hect.

Cele 2 bîlciurĭ anuale se ţin în josul primărieĭ, în faţa caselor proprietaruluĭ, pe lunca Drîmbovnicul.

Are: o biserică, cu hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ, clădită la 1837 de către căminarul Constantin Borănescu, moşul actualuluĭ proprietar; o şcoală.

Graurele, *deal*, în jud. Gorj, com. Urdari d.-j., din pl. Jiuluĭ, pe partea dreaptă a acestuĭ rîŭ; se întinde despre N., din Dealul-Caselor şi se termină spre S.-V., în culmea Artanul; este acoperit cu pădure.

Grauri, *trup de pădure* al statuluĭ, în întindere de 280 hect., formînd, împreună cu trupurile: Miloranul, (125 hect.) şi Sîrbi (275 hect.), pădurea Şişani-Sîrbi, situată în com. Şişani, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea.

Graurul, *vale*, în jud. Gorj, com. Urdari-d.-j., pl. Jiuluĭ şi pe partea dreaptă a acestuĭ rîŭ; începe din marginea satuluĭ, şi merge spre origine către căt. Artanul; este formată de dealul Graurele şi e acoperită cu pădure.

Grăbleşti, *sat*, pe apa Boia, jud. Argeş, pl. Loviştea; cu 80 fam. şi face parte din com. rur. Cîineni. Are o biserică cu hramul Sfîntul Nicolae, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Grădeşti, *sat*, face parte din com. Vultureni, pl. Berheciul, jud. Tecuciŭ, situat pe coasta dealuluĭ cu acelaşĭ nume, la V. com., la 5 kil. 500 m. de Vultureni.

Are o populaţie de 15 familiĭ, saŭ 59 suflete, carĭ locuesc în 15 case.

Locuitoriĭ foştĭ clăcaşĭ, aŭ fost împroprietăriţĭ la 1864.

Are o biserică, cu hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ situată pe un platoŭ. Biserica este de lemn, bine conservată. Se întreţine de locuitorĭ, reparîndu-se din cînd în cînd. Copiiĭ merg la şcoala din Vultureni.

Grădeşti, *deal*, la E. de satul Grădeşti, com. Vultureni, jud. Tecuciŭ.

Grădeţul, *deal*, în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-s., peste care trece şoseaua Turnul-Severin-Balta-Baia de Aramă, în apropiere de satul Păuneşti, şi de-asupra com. rur. Baloteşti.

In vîrful dealuluĭ, într'un punct bun de observaţiune, se află rămăşiţele unor zidăriĭ Romane făcute din peatră şi cărămidă, prezintînd la suprafaţă forma unuĭ cerc, iar în interior o subterană.

www.dacoromanica.ro

Locuitorii comunei Godeanul numesc acestă cetate «Zidina Dacilor».

Grădianca, *parte din moșia* orașului Alexandria, jud. Teleorman, despre N.-V.; se învecinește cu moșia Găvănești, din județul Vlașca.

Grădina-lui-Gobe, *pădure*, pendinte de com. Blejești, pl. Glavaciocul, jud. Vlașca, lîngă Valea-Lungă, pe proprietatea Blejești a d-lor frați Olănescu, în suprafață de 75 hect.

Grădina-Penciul, *pădure* de salcie, de 148 hect., pe domeniul Giurgiul, în dreptul satului Oinacul, pl. Marginea, jud. Vlașca.

Grădinari, *sat*, face parte din com. rur. Grădinari-Fălcoianca, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Este situat la V. de București, între rîul Argeș și extremitatea județului despre jud. Vlașca.

Aci este reședința primăriei.

Se întinde pe o suprafață de 288 hect., cu o populație de 307 locuitori.

D-na Paulina Butculescu are 313 hect. și locuitorii 175 hect. Proprietara cultivă 63 hect. restul pădure. Locuitorii cultivă tot terenul.

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de un preot și 2 cîntăreți; o școală mixtă, cu întreținerea căreia statul și comuna cheltuesc anual 1480 lei; școala e frecuentată de 7 elevi și 1 elevă.

Pe rîul Argeș sunt 2 poduri. Comerciul se face de 2 cîrciumari.

Numărul vitelor mari e de 303 și al celor mici de 156.

Se zice că locuitorii acestui cătun, înainte de 1830, trăiau parte împrăștiați pe malul stîng al rîului Argeș, în cătunul ce se numea Fundul-Turculuĭ și Grădinari, parte în partea dreaptă a rîului Argeș în cătunul ce se numea Adunați. Cînd se dete ordin să se formeze linii, și unii și alții se strămutară mai spre V. și formară linia saŭ satul Grădinari, unde sunt și azi.

Acest cătun este așezat pe cîmpie și e udat spre N. și E. de rîul Argeș.

Grădinari - Fălcoianca, *com. rur*, pl. Sabarul, jud. Ilfov, situată la V. de București, între rîul Argeș și extremitatea jud. despre județul Vlașca, la 22 kil. de București. Stă în legătură cu com. Tîntava prin o șosea vecinală.

Se compune din satele: Ciocanul, Fălcoianca și Grădinari, cu o populație de 950 locuitori, cari trăesc în 209 case.

Se întinde pe o suprafață de 1542 hect.

D-na Paulina Butculescu și D-l D. Butculescu aŭ 1043 hect. și locuitorii 499 hect. Proprietarii cultivă 462 hect. (30 sterpe, 550 pădure). Locuitorii cultivă tot terenul.

Budgetul com. este de 3147 lei la venituri și de 3060 lei la cheltuelĭ.

Contribuabilĭ: 202.

Sunt 2 biserici, la Fălcoianca și Grădinari; o școală mixtă; 2 mori cu aburi.

Numărul vitelor mari e de 727 (132 cai și iepe, 284 boi, 267 vaci și viței, 20 tauri, 24 bivolițe) și al celor mici de 737 (25 capre, 162 porci, 550 oi).

Dintre locuitori, 209 sunt plugari.

Arătura se face cu 163 pluguri: 118 cu boi, 45 cu cai. Locuitorii aŭ 173 care și căruțe: 122 cu boi, 51 cu cai.

Locuitori împroprietăriți sunt 114 și neîmproprietăriți, 109.

Comerciul se face de 7 cîrciumari.

Grădinăreasa, *sat*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Argetoaia, cu 63 suflete: 38 bărbați și 25 femei. Locuesc în 20 case și 9 bordee. Copiii din sat urmează la școala mixtă din satul Argetoaia-d.-s., ce este la 690 m. Satul este așezat pe valea Argetoaia, la $^1/_2$ kil. departe de reședința comunei.

Grădinile, *com. rur.*, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați, formată din satele: Grădinile și Moșneni, situate în apropriere de linia ferată care intretae aci șoseaua Caracal Corabia. Are la N.-E. o apă ce formează iazul unei mori, și la S. măgurele Gemenele. Altitudinea terenului d'asupra nivelului mării este de 120 m.

Are 182 familii, saŭ 714 suflete: 374 bărbați și 340 femei; 348 căsătoriți și 396 necăsătoriți. Știŭ carte 34 persoane.

Sunt 146 contribuabilĭ.

Budgetul com. este de 2722 lei la venituri și 2608 lei la cheltuelĭ.

Vite mari sunt 662, vite mici 650 și rîmători 250.

Are o școală primară condusă de un învățător, și frecuentată de 32 copii (19 băeți și 13 fete); 2 biserici, una cu hramul Sf. Nicolae (1866), și a doua tot cu hramul Sf. Nicolae, clădită la 1765, slujite de 2 preoți și 4 cîntăreți; 6 cîrciumi.

Grădinile, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., cătunul com. Măicănești, reședința plășei; înainte se numea Cenușasca, de la proprietatea Cenușasca; este așezat în partea de E. a com., în cîmp, la 2500 m. spre E. de cătunul de reședință, Bol-

www.dacoromanica.ro

boaca și Măicănești; are o întindere de 40 hect., cu o populație de 30 familiĭ, saŭ 120 suflete, din carĭ 20 contribuabilĭ.

Grădinile, *lac*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, com. Giurgeni.

Grădinile, *lac*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, insula Balta, com. Chioara.

Grădiștea, *com. rur.*, compusă din cătunele: Grădiștea-d.-s. și Grădiștea-d.-j., pl. Cîlnișteа, jud. Vlașca, situată pe coasta dealuluĭ și pe lunca d'a dreapta rîuluĭ Argeș, la limita de S.-S.-E. a județuluĭ despre Ilfov, la 21 kil. de București, la 39 kil. de Giurgiŭ și la 30 kil. de Ghimpați, reședința plășeĭ. Aci este o haltă a drumuluĭ de fer Giurgiŭ-București

Are o populație de 164 suflete, din carĭ 126 contribuabilĭ.

Maĭ sunt vre-o 20 familiĭ de Țigani, urmașĭ aĭ robilor familieĭ Grădișteanu.

Venitul com. este de 7683 leĭ, iar cheltuelile de 5093 leĭ.

Are o biserică de zid, situată pe muchea Argeșuluĭ, la mijlocul com., zidită la 1658 (7166) de Bunea Grădișteanu cu jupîneasa sa Chiajna și reparată la 1852 de familia Grădișteanu; are hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ, și e servită de 1 preot și 1 dascăl. Ține de parohia Comana, de care este departe de 8 kil. In com. se află o școală mixtă cu 2 clase, condusă de o învățătoare și frecuentată de 31 elevĭ.

Aci sunt 34 hect. viĭ, carĭ produc vin bun; mare parte din el se vinde în București.

In comună sunt: zăvoiul de salcie, de 30 hect., la Grădiștea-d.-j.; zăvoiul Belciugatul, de 76 hect., la Grădiștea-d.-s.

Afară de acestea maĭ sunt 25 hect. pădure de șleaŭ.

Sunt 4800 duzĭ și se cresc mulțĭ gogoșĭ de mătase.

Are o șosea vecinală, care pleacă din halta Grădiștea a linieĭ ferate Giurgiŭ-București, la capul poduluĭ de fer peste Argeș, trece prin com. și duce la județul Ilfov, comuna Mogoșești.

Casele sunt bune și mare parte din ele învelite cu tinichea și cu șindrilă.

Vite sunt: 350 boĭ și vacĭ, 10 bivolițe, 38 caĭ, 580 oĭ și 275 porcĭ.

Cîrciumĭ sunt 7.

Grădiștea, *stație de dr.-d.-f.*, jud. Vlașca, pl. Cîlnișteа, căt. Grădiștea, pe linia București-Giurgiŭ, pusă în circulație la 1 Noembrie 1869. Se află între stațiile Vidra (6.6 kil.) și Comana (4.7 kil.). Inălțimea d'asupra nivelului mărieĭ de $43^{m}.68$. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 9201 leĭ, 30 banĭ.

Grădiștea, *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Dumbrava; ține de com. rur. Busul.

Grădiștea, *pîrîŭ*, jud. Mehedinți, plasa Dumbrava, com. rurală Busul.

Grădiștea, *pichet de graniță*, pe Dunăre, la S. de balta Potelul, jud. Romanați.

Grădiștea-de-Jos, *cătun*, pendinte de com. Grădiștea, pl. Cîlnișteа, jud. Vlașca, situat pe malul Argeșuluĭ. Moșia e proprietatea d-luĭ Em. Grădișteanu, și are un venit anual de 20000 l.

S'aŭ împroprietărit la 1864, 97 locuitorĭ, cărora li s'aŭ dat 300 hect. pămînt.

Suprafața totală a moșieĭ este de 1200 hect., împreună cu Piciorul-Grădiștea.

Are o biserică, cu hramul Adormirea-Maiciĭ-Domnuluĭ, zidită la 7166, de Bunea Grădișteanu și jupîneasa sa Chiajna, reparată la 1852 de familia Grădișteanu.

Este o vie boerească de 8 pog., o livede cu 4000 duzĭ, livezĭ de prunĭ și alte poame.

De acest cătun ține și Piciorul-Grădiștea, un trup de moșie nelocuit în suprafață de 365 hect., tot al d-luĭ Em. Grădișteanu, ce se arendează o dată cu moșia.

Locuitoriĭ cultivă pepenĭ, viĭ, și gogoșĭ de mătase.

Casele sunt cea maĭ mare parte de zid învelite cu tinichea saŭ cu șindrilă și spațioase.

Sunt 4 cîrciumĭ.

Pe proprietate este halta Grădiștea, stația drumuluĭ de fer Giurgiŭ-București. Se află aci un pod de fĭer peste rîul Argeșul și un zăvoiŭ de salcie.

Maĭ este pe teritoriul cătunuluĭ un loc unde a fost o pădure numită Bătaia-Mare, loc istoric unde s'aŭ luptat Turciĭ cu Cazaciĭ la anul 1768, în fața mănăstireĭ Comana. S'aŭ găsit aci pintenĭ, săgețĭ, pistoale, urme ale rămășițelor lupteĭ.

Aci este Valea-Verzișoruluĭ ce vine din sus despre Budești și se scurge în lunca Argeșuluĭ, în dreptul pădureĭ Fireasta. Pe această vale, se zice, veneaŭ armatele romîne de la Ruși-de-Vede.

La 1661, Constantin-Vodă cu hrisov întărește posesia moșieĭ Grădiștea pe numele familieĭ Gr. Grădișteanu, precum și a altor moșiĭ ca Zăvoiul, Năneștĭ și Drija.

www.dacoromanica.ro

Grădiștea-de-Sus, *cătun*, pendinte de com. Grădiștea, pl. Grădiștea, jud. Vlașca, proprietatea d-luĭ N. Tătăranu, situat în susul Grădiștelĭ-d.-j., pe dealul Argeșuluĭ.

Are o suprafață de 1334 hect.

La 1864 s'a dat la 86 locuitorĭ 226 hect.

Moșia are un venit de 26000 leĭ anual.

Sunt 30 hect. cu viĭ și o livede cu 800 duzĭ.

Pe proprietate sunt 3 zăvoaie de salcie: Belciugați, Matca și Piscul-Leșilor.

Prin căt. trece Valea-Miculuĭ care se scurge în Argeș.

Aci este localul școaleĭ comuneĭ și al primărieĭ.

Sunt 3 cîrciumĭ.

Grădiștea, *cătun*, la 2 kil. spre V. de com. Dranovățul, pl. Oltețul-Oltul-d.-s., jud. Romanați, situat în valea pîrîuluĭ Dranovățul, și înconjurat de dealurĭ, care la V. prezintă altitudinĭ până la 195 m. d'asupra niveluluĭ mărieĭ. Are 60 familiĭ, saŭ 200 suflete; o biserică, cu hramul Sf. Dumitru, cu 1 preot și 2 cîntărețĭ.

Grădiștea, *insulă*, din lacul Razelm, jud. Tulcea, pl. Babadag, com. rur. Enisala, în partea de E. a plășeĭ și a comuneĭ, aproape de vărsarea laculuĭ Babadag în iezerul Razelm. Are o formă lunguiață; o lungime de 1 kil. și o întindere de 20 hect. Este acoperită cu stuf și iarbă înaltă.

Grădiștea, *măgură*, jud. Olt, situată la S. de Slatina, în gura văieĭ Sopotuluĭ, separă Slatina de valea Oltuluĭ. Inălțimea eĭ se ridică la nivelul dealurilor vecine: Căloianca și Sopotul, de care, se pare, a despărțit-o acțiunea apelor. In vîrful săŭ are un platoŭ, care avea altă dată o suprafață de aproape 2 hect. De aci se deschide o privire frumoasă asupra orașuluĭ, așezat în formă de amfiteatru, care se ridică până în dealul opus; spre V. privirea alunecă pe valea Oltuluĭ, pe o distanță de maĭ bine de 10 kil. până se pĭerde în dealul Cornețul.

Coastele de N. și E. sunt acoperite de grădinĭ plantate cu pomĭ și viĭ; iar cele de V. s'aŭ tot surpat, atît de Olt cît și de oamenĭ, cu ocaziunea facereĭ poduluĭ celuĭ noŭ și cu diferite umpluturĭ, până aŭ ajuns chiar dincolo de jumătatea eĭ.

Cam împrejurul coroaneĭ acesteĭ măgurĭ, se văd și până azĭ urmele unuĭ șanț, care, se zice, a fost făcut în timpul ciumeĭ. Bolnaviĭ eraŭ izolațĭ în vîrful Grădiștelĭ ca într'o carantină. Alțiĭ asigură că șanțul a servit de împrejmuire viilor plantate aci.

In timpul războiuluĭ Ruso-Romîno-Turc, din 1877, D-l Colonel Gorjan, comandantul garnizoaneĭ din Slatina, ridicase în vîrful eĭ niște redute, îndreptate spre V. Azĭ se află aci un canton ce servă ca turn de observație, maĭ ales în timpul nopțeĭ, pentru cazurile de incendiŭ.

Grădișteanca, *cătun*, pendinte de com. Găleteni-Moșteni, pl. Glavaciocul, jud. Vlașca, situat pe valea Cleniței, la V. județuluĭ despre Teleorman, proprietatea D-luĭ M. Bățcoveanu.

Are o suprafață de 400 hect.

S'a dat la 35 locuitorĭ 90 hect., împroprietăriți la 1864.

Venitul anual al acesteĭ proprietățĭ se urcă la 8000 leĭ.

Grădișteanca, *trup de moșie*, nelocuită, pendinte de com. Scurtul, în jud. Vlașca.

Grădișteanul, *munte*, la N.-E. de com. Lerești, plaiul Dîmboviței, jud. Muscel, pe la poalele căruia trece rîul Cuca, afluent al rîuluĭ Tîrgul.

Grădișteanul, *pădure* a statuluĭ, pe Munțiĭ-Mănăstireĭ-Cîmpulung, carĭ fac parte din com. Corbĭșori și Berevoești, plaiul Nucșoara, jud. Muscel.

Grădiștelĭ (Măgura-), *insulă*, în Dunăre, cu 3 hect. pădure, dependinte de com. Orlea, din jud. Romanați.

Grădiștoiul, *lac*, lîngă Dunăre pe proprietatea Parapani, com. Arsache, pl. Marginea, jud. Vlașca. In el se scurge gîrla Caracioaica. Dă în Gîrla-Mare.

Grădiștoiul, *lac*, pe propietatea Bălăriĭ, com. Bălăriĭ, pl. Cîlnișteа, jud. Vlașca.

Grăjdana, *com. rur.*, în jud. Buzăŭ, pl. Sărățiĭ, situată pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Nișcovul, la 19 kil. de orașul Buzău. Limitele: la N., începe din Predealul-Buzăuluĭ, de la muntele Cerbul și pe drumul Plaiuluĭ-Ungurului, merge până în apropiere de biserica Cetățuea; la V., se lasă din Vîrful-Cetățuea, pe slemnea Dealuluĭ-Mierioareĭ și printre căt. Linia și Ciolanul și căt. Haleșul trece rîul Nișcovul, urcă pe valea Leiculești, până la Fîntîna-Romînești lor; la S., începînd din punctul Fîntîna-Romînești lor, continuă pe slemnea munteluĭ Căpreanul, până în vîrful Baloșul; la E., se lasă pe Valea-Leurdeĭ, până la vărsătura eĭ în rîul Nișcovul, trece Nișcovul, la gura izvoruluĭ Mierea și pe acest izvor se urcă în sus, până la sorginte, apoĭ peste coline, urcă pe muntele Vîrful-Cerbuluĭ. Su-

www.dacoromanica.ro

prafața sa e de 4640 hect., din care 320 arabile, 3553 pădure, 100 fîneață, 127 izlaz, 76 livezĭ, 4 vie și 260 sterp. Proprietățĭ maĭ însemnate sunt: Barbul, Miluiți I, Miluiți II, Bărbunceștĭ și Izvoranul, ale statuluĭ, iar particulare: Miluiți, Grăjdana, moșnenilor Obrăjești; Grăjdana-Pantelimon, Podurile, Cîrlovoaia, Pițigoaica și Lunceni. Terenul este accidentat și foarte nisipos, din care cauză e brăzdat de o mulțime de văĭ goale, saŭ acoperite cu păduriĭ. Agricultura constă numaĭ în cultura porumbuluĭ.

Locuitoriĭ se ocupă cu facerea de căruțe, roate, săniĭ, etc., femeile, cu țesăturĭ de borangic, iar călugărițele de la schitul Barbul, țes un mohair foarte căutat în comerț. Pe valea Ismana este păcură; pe apa Nișcovul, o moară sistematică.

Căĭ de comunicație are: șoseaua vecinală Gura-Nișcovuluĭ-Tisăul, prin Grăjdana.

Vite sunt: 388 boĭ, 79 vacĭ, 64 vițeĭ, 16 caĭ, 7 ĭepe, 8 mînjĭ, 621 oĭ, 3 capre și 175 porcĭ. Stupĭ cu albine sunt 20.

Com. e formată din cât. Bărbunceștĭ, Borul, Grăjdana, Izvorul, Lunceni, Miluiți și Salcia, cu o populație de 1540 suflete: bărbațĭ însurațĭ 290, neînsurațĭ 14, văduvĭ 25; băețĭ 453; iar femeĭ măritate 290, văduve 35; fete 433. Case de locuit: 360.

Meseriașĭ: 1 lemnar, 32 rotarĭ, 1 cizmar, 2 fĭerarĭ, 2 brutarĭ, 1 vărar.

Sunt 289 contribuabilĭ și 3 străinĭ. Stabilimente: 7.

Comerciul se exercită de 38 persoane.

Budgetul comuneĭ e de 384550 leĭ.

Are o școală în cât. Lunceni, frecuentată de 60 elevĭ și 3 elcve. Carte știŭ 134 persoane.

Bisericĭ sunt 4, cu 3 preoțĭ, 3 cîntărețĭ și 3 paracliserĭ. Catedrala e cea cu hramul Sf. Voevozĭ.

Cîrciumĭ sunt 10. Casele sătenilor sunt bine întreținute.

Pe teritoriul com. se exploatează mult pădurile, orașul Buzăŭ alimentîndu-se în ce privește lemnele de foc maĭ numaĭ de aci.

Locurĭ demne de văzut are: Castelul Georgescu cu o frumoasă grădină, biserica Grăjdana, schitul Barbul, ruinele vecheĭ mănăstirĭ Grăjdana-Pantelimon și fostul schit Izvoranul. Pe dealul Cucuiata sunt ruinele bisericeĭ Cucuiata și, în Lunceni, fortificația Șanțul-Tătarilor. Multe din dealurile ce o înconjoară sunt fortificate și în pădurea Miluiți se găsesc din cînd în cînd ghiulele, ceea ce probează că pe această vale s'aŭ dat maĭ multe lupte, fie între armate străine, fie de Domniĭ Țăreĭ, contra boerilor din Buzăŭ, carĭ se retrăgeaŭ și se fortificaŭ aci și în particular la mănăstirea Bradul.

In secolul XVII, teritoriul comuneĭ era o vastă pădure, în mijlocul căreia jupîneasa Grăjdana, una din ctitoriĭ mănăstiriĭ Bradul, ridică schitul Grăjdana, în jurul căruia se zidiră cîte-va case. Singurătatea loculuĭ, pădurile nestrăbătute ce eraŭ pe aci, maĭ atraseră și alțĭ locuitorĭ, carĭ fugeaŭ din locurile deschise în timpul invaziunilor și pe la 1640 satul era fondat și populat.

Grăjdana (Grăjdana Moșnenească, Obrăjești), *cătun,* de reședință al com. Grăjdana, jud. Buzăŭ, cu 429 locuitorĭ și 104 case.

Grăjdana, *fostă mănăstire de călugărĭ,* în jud. Buzăŭ, com. Grăjdana, care a dat și numele acesteĭ comune, fondată între aniĭ 1580—1590 de jupăneasa Grăjdana; maĭ tîrziŭ a depins de mănăstirea Pantelimon. Ruinele eĭ se văd încă pe malul opus al rîuluĭ Nișcovul. In anul 1856, prin inițiativa Archimandrituluĭ Ciprian și ofrandele a maĭ multor credincioșĭ, fu reziditä pe locul unde se află astă-zĭ. După 1864 a devenit biserică de mir.

Grăjdana, *deal,* jud. Prahova, com. Podeni-Vechĭ, plasa Podgoria.

Grăjdana-Moșnenească, *moșia* ceteĭ de moșneni Obrăjești aflațĭ în comuna Grăjdana, jud. Buzăŭ, avînd 750 hect., mare parte pădure.

Grăjdana-Pantelimon, *sat* independent, până la 1864, iar de atuncĭ contopit cu cătunul Lunceni, jud. Buzăŭ.

Grăjdeni, *sat,* în jud. Tutova, pl. Tîrgul, com. Fruntișeni, spre S. de satul Fruntișeni. Are 483 locuitorĭ, din carĭ 61 știŭ carte; locuesc în 132 case. Se cultivă de aci pe o scară întinsă gîndaciĭ de mătase. Are o școală primară de băețĭ.

Grăjdeni, *schit,* în satul Grăjdeni, jud. Tutova.

Grăjdeni, *moșie,* în jud. Tutova, pl. Tîrgul, com. Fruntișeni, proprietatea statuluĭ, arendată în ultimul period, cu leĭ 14010 anual.

Grăjdeni, *pădure,* de 125 hect., pe moșia cu acelașĭ nume, proprietatea statuluĭ, județul Tutova.

www.dacoromanica.ro

Grămăreşti, *trup de moşie*, situat în comuna Humuleşti, plasa de Sus-Mijlocul, jud. Neamţu.

Grămăticul, *pîrîiaş*, în jud. Buzău, com. Nehoiaşul. Incepe din muntele Tehărăul şi se varsă în rîul Buzău, în dreptul Lunceĭ-fără-Zăpadă. Pe cursul său are 6 herăstrae. Malurile sale sunt nişte frumoase şi fertile luncĭ. Conţine mulţĭ păstrăvĭ.

Grămeşti, *com. rur.*, în jud. Dorohoiu, pl. Berhometele, formată din satele: Botoşăniţa, Grămeşti, Rudeşti şi Verpolea, cu reşedinţa primărieĭ în Grămeşti. Are: 468 familiĭ, saŭ 2173 suflete; 3 bisericĭ, cu 3 preoţĭ, 4 cîntăreţĭ şi 3 pălămarĭ; 1 şcoală, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 58 elevĭ; 1380 hect. 66 arĭĭ pămînt sătesc; 1944 hect., 93 arĭĭ, cîmp şi 365 hect. 96 arĭĭ pădure ale proprietarilor de moşiĭ; maĭ multe ĭazurĭ şi puţină vie.

Budgetul comuneĭ este de leĭ 6214, banĭ 43 venitурĭ şi de leĭ 6097 la cheltuelĭ.

Vite marĭ cornute 620, oĭ 1257, capre 10, caĭ 57 şi porcĭ 770. Sunt 60 stupĭ.

Grămeşti, *sat*, pe moşia cu acelaşĭ nume, pl. Berhometele, jud. Dorohoiu, cu 318 familiĭ saŭ 1611 suflete.

Proprietatea moşieĭ este a d-luĭ Bogdan V. Goilav.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolaĭ, cu 2 preoţĭ, 2 cîntăreţĭ şi 1 pălămar, mică, de lemn, şi tencuită, făcută în 1804, de către sătenĭ; o şcoală, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 50 elevĭ, aşezată într'un local bun făcut de comună.

Sătenii împroprietăriţĭ aŭ 1004 hect. 26 arĭĭ pămînt; ĭar stăpînul moşieĭ, 1246 hect. 01 arĭĭ cîmp şi 214 hect. 83 arĭĭ pădure, cu diferite eserţe de arborĭ; ĭar la malul Siretuluĭ un frumos zăvoiu, luncă de răchită şi loziă.

Pîraiele ce trec pe moşie sunt Marele şi Verechia ce vin din Bucovina.

Drumurĭ principale: acel ce duce la Bălineşti, şi acel ce duce la Botoşăniţa prin Rudeşti şi Verpolea.

Hotarele moşieĭ sunt cu: Bălineşti, Botoşăniţa, Rudeşti, Verpolea şi Siretul.

Insemnat aicea este: dealul Cudrina, dealul Movila şi Podişul-Horaiţuluĭ.

Grămeşti, *mahala*, face parte din com. rur. Costeşti, pl. Horezul, jud. Vîlcea. Este situată pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Costeşti. Are o biserică de lemn vechĭe, făcută de Mitropolitul Ştefan.

Grăpeni, *sat*, în jud. Covurluiu, com. Cavadineşti, pl. Horincea, la 800 metri de reşedinţa comunală, cu 41 familiĭ saŭ 155 suflete. Are o biserică.

Grătarul, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, com. Călăraşi-Vechĭ, pe Cîmpia-Bărăganuluĭ.

Grăurani-din-Cîmp, *mahala*, în com. rur. Suşiţa, pl. Motrul-d.-j., jud. Mehedinţi.

Grăurani-din-Faţă, *mahala*, în com. rur. Şuşiţa, pl. Motrul-d.-j., jud. Mehedinţi.

Greaca, *com. rur.*, jud. Ilfov, pl. Olteniţa, situată la S. de Bucureşti, între balta Greaca şi Valea-Zboieĭ, la 45 kil. de Bucureşti. Stă în legătură cu Ciumaţi, Hotarele, Prundul şi Căscioarele, prin şosele vecinale. N'are nicĭ un cătun alipit.

Se întinde pe o suprafaţă de 1901 hect., cu o populaţie de 1653 locuitorĭ, carĭ trăesc în 270 case şi 5 bordee.

Statul posedă 968 hect. şi locuitorii 933 hect. Statul cultivă prin arendaşiĭ săĭ 267 hect. (571 sterpe, 100 izlaz, 30 pădure). Locuitorii cultivă 533 hect. şi rezervă 400 pentru cultura viţeĭ.

Moşia Greaca, împreună cu balta pendinte de Mănăstirea Mislea, s'a arendat pe periodul 1886—1896 cu 30000 leĭ anual.

Are o biserică, cu hramul 40 de mucenicĭ, deservită de 3 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, frecuentată de 36 elevĭ şi 7 eleve, cu întreţinerea căreia statul şi comuna cheltuesc anual 1940 leĭ. Localul s'a construit de judeţ, în anul 1887.

Numărul vitelor marĭ e de 464 (127 caĭ şi ĭepe, 235 boĭ, 88 vacĭ şi viţeĭ, 6 taurĭ şi bivoliţe) şi al celor micĭ de 530 (30 capre, 200 porcĭ, 300 oi).

Dintre locuitorĭ, 284 sunt plugarĭ, 4 meseriaşĭ, 7 aŭ diferite profesiĭ.

Locuitorii posedă: 100 plugurĭ cu boĭ şi 38 cu caĭ; 158 care şi căruţe; 120 cu boĭ şi 38 cu caĭ.

Locuitorĭ împroprietăriţĭ sunt 218 şi neîmproprietăriţĭ, 83.

Comerciul se face de 6 cîrciumarĭ.

Sunt 245 contribuabilĭ.

Venitul com. este de 3844 leĭ şi cheltuelile de 3681 leĭ.

Greaca, *moşie*, a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Mislea, jud. Ilfov, s'a arendat pe periodul 1886—96 cu 30.000 leĭ anual. Dela Aprilie 1891, arenda a rămas la 12000 leĭ anual, pentru că parte din moşie s'a vîndut în loturĭ la locuitorĭ. Această mo-

www.dacoromanica.ro

şie se arendează împreună cu balta Greaca.

Greaca, *movilă*, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com Vîrvorul, în dreptul căreia se împreună hotarul de N. al com. către com. Bucovăţul, cu capătul de N. al hotaruluĭ de E. al com. către com. Calopărul.

Greaca,(Iezerul-Grecilor), *baltă*, pl. Olteniţa, jud. Ilfov, situată între fluviul Dunărea şi un deal acoperit cu viĭ, începînd dela com. Prundul şi pănă la com. Căscioarele. Dint'însul se scoate peşte în mare cantitate. Venitul bălţeĭ aparţine statuluĭ.

Forma eĭ este cam ovală. La E., comunică cu Dunărea prin valea Muierea, care se varsă în Dunăre la N. de Ostrovul-Mare, între Olteniţa şi pichetul No. 150.

Spre N.-V. are două braţe: Giambracul şi Mocăneasca, carĭ trec în jud. Vlaşca, după ce formează în jud. Ilfov maĭ multe insule.

Greaca, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 15 hect., pendinte de com. Greaca, pl. Olteniţa, jud. Ilfov.

Greaca, *pîrîŭ* şi *vale*, paralele văieĭ Lozova, din com. Braniştea, pl. Siretul, jud. Covurluĭŭ aproape de coada bălţeĭ Lozova.

Greaca saŭ **Valea-Greceĭ**, *gîrliţĭ*, izvoreşte de la V. de com. Bughiile, plaiul Teleajenul, jud. Prahova şi se varsă în gîrla Bughea, tot în raionul com. Bughiile.

Greaca, *japse*, jud. Brăila, începe din partea N. a iezer. Bertea şi dă în partea S. a Iezeruluĭ-Stănceĭ.

Grebănoaga, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul com. Sănduleni.

Grebănoasa, *deal*, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşul, com. Coteşti, reşedinţa pl.; brăzdează partea de V. a com.; e acoperit cu viĭ şi semănăturĭ.

Grebănul, *com. rur.*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., pe pîrîul Oreavul.

Este aşezată în partea de V. a jud., la 6 kil. spre V. de oraşul Rîmnicul-Sărat, şi în partea E. a pl., la 6 kil. spre V. de com. Sgîrciţi, reşedinţa pl.; com. învecinate sunt: Putreda, la 3 kil.; Racoviţeni, la 9 kil.; Jideni, la 11 kil.

Se mărgineşte la E. cu căt. Cristiana al com. Sgîrciţi, la V. cu com. Putreda, la N. cu com. Sgîrciţi, la S. cu moşia d-luĭ Al. Marghiloman.

Este o com. din regiunea dealurilor, fiind brăzdată la V. de ramificaţia culmeĭ Strejeşti, la N. de dealurile Baba, Două-Coae, Fîntîna-Turculuĭ şi de dealul Posada la N.-E.

Pîrîul Oreavul o udă în partea de E. de la N. la S. precum şi afluenţiĭ săĭ, pîraiele Hornesti şi Herăşti. La E. se maĭ află şi un heleşteŭ al moşieĭ Grebănul.

In com. sunt 34 puţurĭ şi 3 fîntînĭ.

Cătunele carĭ o compun sunt: Grebănul, reşedinţa, la N. Hornesti, Herăşti, Fîntîna-Turculuĭ, Zăplazi, succedîndu-se unul după altul în direcţiunea N.

Suprafaţa com. este de 3810 hect., din carĭ: 90 hect., vatra com., 2000 hect. ale locuitorilor şi 1910 hect. ale particularilor.

Populaţia este de 654 familiĭ, saŭ 2397 suflete: 1227 bărbaţĭ, 1170 femeĭ; 1308 căsătoriţĭ, 971 necăsătoriţĭ, 118 văduvĭ. Ştiŭ carte 190 persoane.

Are 4 biserici: una în căt. Grebănul, cu hramul Sf. Dumitru, fondată în 1807; a doua tot în căt. Grebănul, cu hramul Sf. Dumitru, fondată în 1884. Amîndouă bisericile aŭ fost zidite de către marele logofăt Costache Şuţu (fiul luĭ Grigore Şuţu), şi cu soţia sa Ruxandra (fiica vorniculuĭ Dumitru Racoviţă), şi sub îngrijirea luĭ Pitar Băileanu. Sunt deservite de 2 preoţĭ, 2 cîntăreţĭ, 1 dascăl şi 1 paracliser. A treia bis. e în căt. Hornesti, cu hramul Sf. Voevozĭ, zidită în 1818 de Vlad Perieţeanu, zugrăvită şi înfrumuseţată de Costache Perieţeanu cu ajutorul luĭ Ioan Stoenescu, Roman Bucureşteanul, Augustin Chivu, Gheorghe Niculaĭ şi alţiĭ; are 17 pogoane pămînt, 2 preoţĭ şi 1 cîntăreţ. A patra e în căt. Herăşti, cu hramul Sf. Voevozĭ, zidită în 1802 de preotul Hinţia cu locuitorĭ; cu 17 pogoane pămînt şi cu 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser.

In com. e o şcoală mixtă, fondată în 1876 de Mihaĭ Negru, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 104 elevĭ.

Calitatea pămîntuluĭ este bună; comuna are: 1136 hect. arabile, 1187 hect. pădure, 631 hect. viĭ, şi 300 hect. fîneţe.

Locuitoriĭ posedă: 250 pluguri, 2 maşinĭ de treerat şi 1 de secerat.

Vite sunt 1635, din carĭ: 490 boĭ, 52 vacĭ, 51 caĭ, 40 ĭepe, 810 oĭ, 41 capre şi 151 rîmătorĭ.

Meseriaşĭ sunt: 1 cojocar, 2 tîmplarĭ, 2 măcelarĭ şi 1 boiangiŭ.

Comerciul constă în importul de coloniale, ţesăturĭ, instrumente agricole, şi în exportul de cereale, vite şi vin; trans-

www.dacoromanica.ro

portul se face prin gara R.-Sărat, la 7 kil. spre N.-E. de comună.

Sunt 2 băcănii și 7 cîrciumi.

Căile de comunicațiune sunt drumurile vecinale spre: Sgîrciți-R.-Sărat, Băbeni-Dedulești-Buda, Sgîrciți-Jideni, Putreda-Valea-Racoviței-Racoviteni, Costieni-Mari-Bălăceanu.

Veniturile com. sunt de 10463 lei, 3 bani, iar cheltuelile de 10205 lei, 86 bani.

Sunt 600 contribuabili.

Grebănul, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., cătunul de reședință al com. Grebănul, așezat în partea de S. a com., pe pîrîul Oreavul, la îmbucătura pîrîului Grebănul. Are o întindere de 1500 hect., cu o populație de 337 familii, saŭ 1290 suflete, din carî 200 contribuabili. Știŭ carte 75 persoane. Are 2 biserici, deservite de 2 preoți și 2 cîntăreți; o școală.

Grebănul, *munte*, în com. și cât. Năeni, jud. Buzăŭ, continuație din muntele Istrița; se ramifică în două: Cheea și Piatra-Șoimuluĭ, care e cea mai însemnată culminație a sa; în mare parte e acoperit de pădure.

Grebănul, *deal*, lung de 1 kil. în com. Rîjletul-Vieroș, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt, cu direcția de la N. la S. Pămîntul săŭ e prielnic prunelor și cerealelor.

Grebănul, *moșie*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., pendinte de com. Grebănul; are puțină pădure, fînețe și locurî arabile.

Grebănul, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Grebănul; izvorește de pe teritoriul com., pe care o udă în partea de E., trece în pl. Rîmnicul-d.-j. și se varsă în pîrîul Valea-Bouluĭ, lîngă com. Socariciul.

Grebenele, *munte*, care formează hotar între com. Broșteni și Bucovina, jud. Suceava; altitudinea: 1370.5 m.

Grebeni, *sat*, în jud. Argeș, pl. Oltul; are 47 familiĭ; face parte din com. rur. Uda-d.-s.

Grebenul saŭ **Dealul-Grebenul**, *sat*, cu 90 loc., jud. Argeș, pl. Pitești; face parte din com. rur. Richițelele-d.-s.

Grebenul, *sat*, cu 142 loc., jud. Argeș, pl. Pitești; face parte din com. rur. Richițelele-d.-j.

Greblișul, *vîrf de munte*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, pe teritoriul com. Tîrgul-Ocna.

Greceanca (Istrița-de-Jos), *cătun*, al com. Breaza, jud. Buzăŭ, cu 640 loc. și 157 case.

Greceanca, *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Breaza.

Greceanca, *vechia numire a uneĭ părțĭ din moșia* Viișoara, jud. Teleorman, a fraților Gr. și Ad. Cantacuzino. Se mai numește și Găuriciul.

Greceanca, *pîrîŭ*, în jud. Buzăŭ, com. Breaza, cât. Greceanca; începe din muntele Istrița și se scurge în valea Pietroasa.

Greceĭ (Valea-), *vale*, în partea de S. a moșieĭ Răuseni, com. Comăndărești, pl. Jijia, jud. Botoșani.

Grecești, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Balta, situată pe loc șes, în partea de E., la 48 kil. de Craiova, și la 14 kil. de reședința plășeĭ Măceșul-d.-s., pe malul drept al Jiuluĭ.

Se învecinește la N. cu com. Horezul-Poenari; la S., cu com. Gîngiova; la V., cu Bîrca și la E., cu rîul Jiul.

Limita linieĭ de N. începe de la V., din hotarul moșieĭ Bîrca, merge spre E. pănă în apa Jiuluĭ; limita linieĭ de S. începe din hotarul moșieĭ Măceșurile, merge spre E. tot pănă în apa Jiuluĭ; limita linieĭ de E. începe din hotarul moșieĭ Gîngiova, merge spre N. pănă în hotarul Horezu-Poenari, pe lîngă apa Jiuluĭ; limita linieĭ de V. începe de la N. din hotarul Horezul-Poenari, merge spre S. pănă în hotarul moșieĭ Gîngiova.

Terenul com. este în general șes; în mijlocul săŭ se află o vîlcea numită Vîlceaua Inaltă, în care se află un helești. In comună sunt măgurile: Tîrnava, Turtita, Măgura-Inaltă și Măgura-luĭ-Picioruș.

Comuna este udată de rîul Jiul, cu direcțiunea de la N. la S. In dreptul com. sunt două vaduri peste Jiŭ.

Se compune din 2 cât.: Grecești și Rebegi.

Are o biserică, fondată la anul 1865, cu hramul Sf. Ioan Botezătorul. Serviciul religios îl face preotul din com. Horezul-Poenari. Are o proprietate de 17 pog. arabile.

La N.-E. de com. și pe malul drept al Jiuluĭ se văd zidurile uneĭ biserici, fostă a satuluĭ Tîrnava, care a trecut la com. Horezul-Poenari.

In partea de E. a com. se văd urmele unor ruinĭ vechĭ.

Este o școală mixtă, întreținută de stat și comună, condusă de un învățător și frecuentată de 43 copiĭ. Localul e făcut de zid cu cheltuiala co-

www.dacoromanica.ro

muneĭ. Are o proprietate de 3 hect.

Populația com. este de 795 suflete: 200 bărbați și 387 femeĭ. După legea rurală din 1864 s'aŭ împroprietărit 88 locuitorĭ, iar după cea din 1879 sunt 8 însurățeĭ, cu locul în Sadova.

Casele sunt făcute din zid și din paiante.

Suprafața teritoriuluĭ comuneĭ este de 3509 hect., din carĭ 3138 hect. pămînt arabil și 318 hect. pădure.

Moșiile de pe teritoriul com. sunt: moșia statuluĭ Rebegi, arendată de la 1885—1895 cu 13000 leĭ. Treĭ părțĭ din moșia Statuluĭ s'a dat în loturĭ în anul 1890. Moșia Grecești, care aparține d-neĭ Sofia A. Caneciu; cureaua d-luĭ C. N. Mihail; cureaua moșnenilor: Măgureni, Lăzărești și Masa saŭ Dama, cu o întindere de 2318 hect. Venitul acesteĭ moșiĭ este de 65717 leĭ anual; aparține proprietarilor.

Pădurea are o întindere de 318 hect. Se compune din gîrniță și cer; predomină gîrnița.

Viile se află pe moșia proprietarilor, și aŭ o suprafață de 18¾ hect. Produc vin roșu.

In com. sunt două cazane pentru fabricarea rachiuluĭ și a drojdieĭ.

Locuitorii se ocupă cu facerea de coșurĭ din nuele, obiecte de tîmplărie și cu fierăria.

Meseriașĭ sunt: 7 tîmplarĭ, 1 rotar, 1 fierar și 2 cizmarĭ.

Productele se transportă cu carele și căruțele pe calea județeană Craiova-Bechet, care străbate comuna pe o lungime de 1 kil.

Sunt 3 cîrciumĭ; 6 comercianțĭ.

Budgetul com., pe anul 1893—94, a fost de 2349,50 leĭ la venitur, și de 2186,25 leĭ la cheltuelĭ.

Grecești, *com. rur.*, în jud. Mehedinți, pl. Dumbrava, la 60 kil. de orașul Turnul-Severin, și la 34 kil. de Strehaia, reședința plășeĭ. Este situată pe o vale îngustă și lungă și se mărginește: la E., cu com rur. Bărboiul; la S., cu com. rur. Botoșești; la V., cu com. Secul. Are o populație de 1150 locuitorĭ, din carĭ 172 contribuabilĭ. Locuesc în 240 case.

Locuitorii posedă: 56 plugurĭ, 101 care cu boĭ, 10 căruțe cu caĭ; 60 stupĭ.

Prin această comună trece șoseaua Busul-Grecești-Bărboiul.

Are o biserică, cu 2 preoți și 2 cîntăreți; o școală, condusă de un învățător, frecuentată de 30 elevĭ și 1 elevă; o cîrciumă.

Budgetul comuneĭ coprinde la venitur suma de 1299 leĭ, iar la cheltuelĭ, 844 leĭ.

Vite: 690 vite marĭ cornute, 36 caĭ, 700 oĭ și 760 rîmătorĭ.

Prin această comună trece un mic pîrîiaș ce vine de la apus și trece în județul Dolj, unde se varsă în Jiŭ.

Grecești, *sat*, jud. Dolj, pl. Balta, com. Grecești, situat pe malul drept al Jiuluĭ, cu reședința primărieĭ. Are 410 suflete: 210 bărbați și 200 femeĭ. Locuesc în 25 case și 86 bordee. Este o școală mixtă, condusă de un învățător, întreținută de sat și com. Localul construit de com. este de zid. In țarină are 3 hect. proprietate. In anul 1892—93, a fost frecuentată de 48 școlarĭ din Tîrnava, 35 copiĭ din Grecești și 8 băeți din Rebegi. Cu vîrsta de școală sunt 79 băeți și 54 fete. Știŭ carte 24 bărbați și 6 femeĭ. Are o biserică, terminată în anul 1865. Are 17 pogoane proprietate. Serviciul este făcut de preotul de la biserica Horezul-Poenari. Are hramul Sf. Ioan Botezătorul.

Comunicația se face prin șoseaua comunală care o leagă la N. de Tîrnava, iar la S. de Rebegi.

Grecești, *schit*, lîngă satul cu acelașĭ nume, com. Grecești, pl. Balta, jud. Dolj.

Grecești, *deal*, în com. rur. Grecești, pl. Dumbrava, jud. Mehedinți.

Grecești, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Balta, com. Grecești.

Greci, *com. rur.*, jud. Dîmbovița, pl. Cobia, situată pe cîmpie, pe malul drept al Argeșuluĭ, la cîți-va kil. spre S. de Găești și pe șoseaua județeană Tîrgoviște-Vlașca. In raionul acesteĭ com. sunt opt movile pe cîmpia Neajlovul, numite Pătărești. Com. este udată în cuprinsul săŭ, spre E., de Argeș, spre V. de Neajlovul; iar în apropriere are un helești numit Izvorul. Se compune din patru cătune: Greci, Petrești, Zăvoiul-Orbuluĭ și Izvorul, cu o populație de 1629 locuitorĭ. Are treĭ bisericĭ; o școală; o moară de apă.

Se învecinește: la E. cu Mogoșani; la V., cu Puntea-de-Greci și Ionești; la N. cu Găești și la S., cu Broșteni. De Mogoșani și Găești se desparte prin Argeș; de Ionești și Puntea-de-Greci, prin cîmpie; iar de Broșteni, prin Neajlovul.

Greci, *com. rur.* și *sat*, în jud. Mehedinți; pl. Motrul-d.-j. la 44 kil. de Severin, situată pe deal. Satul formează comună cu satele: Cretești, Dutești și mahalalele Cătănești, Românești, Vlă-

www.dacoromanica.ro

dulești, Borolești, Diaconești și Chirculești.

Are o populație de 1280 locuitorĭ, din carĭ 200 contribuabilĭ. Locuesc în 250 case.

Locuitoriĭ posedă: 60 pluguri, 160 care cu boĭ, 10 căruțe cu caĭ; 80 stupĭ.

Prin această com. trece șoseaua Plopi-Colăreți-Greci-Băltane.

Are o biserică, cu 1 preot și 2 cîntăreți; o școală, condusă de 1 învățător, frecuentată de 20 elevĭ.

Budgetul comuneĭ coprinde la venitur̆ suma de 1274 leĭ, iar la cheltuelĭ, suma de 908 leĭ.

Vite sunt: 700 vite marĭ cornute, 40 caĭ, 600 oĭ și 700 rîmătorĭ.

Dealurile maĭ principale din această comună sunt: Dealul-Grecilor și Piscul-Gărașuluĭ; iar văĭ sunt: Valea-Sălcieĭ și Valea-Grecilor.

Pe partea de apus a acesteĭ com. se află Drumul-Băiĭ, numit și Drumul-Oiĭ.

Greci, *com. rur.*, pl. Olteț-ul-Olt-uld.-s., jud. Romanați, formată din satele: Greci (800 locuitorĭ), Tomeni (240 locuitorĭ), Ostrovul (188 locuitoriĭ), și Atîrnați. E situată lîngă Olt. La N. se învecinește cu Brîncoveni și la S. cu Cioroiul. E la 27 kil. de Balș și la 17 kil. spre N. de Caracal. Altitudinea terenuluĭ d'asupra nivelulu̇ mărĭĭ este de 100 m. Are 274 familiĭ, saŭ 1208 suflete: 594 bărbațĭ și 614 femeĭ; 556 căsătoriți și 652 necăsătoriți.

Sunt 262 contribuabilĭ.

Budgetul com. este de 3078 leĭ la venit. și 3036 leĭ la chelt.

Vite marĭ 965, vite micĭ 2225 și rîmătorĭ 350.

Are 6 cîrciumĭ; 2 bisericĭ: S-țiĭ Impărați (1848) și Sf. Nicolae (1787), zidită de Clucerul N. Greceanul, cu 2 preoți și 4 cîntăreți.

Greci, *com. rur.*, jud. Tulcea, pl. Măcinuluĭ; situată în partea de V. a județuluĭ, la 40 kil. spre S.-V. de orașul Tulcea, reședința județuluĭ și în partea de E. a plășeĭ, la 10 kil. spre S.-E. de orășelul Măcin, reședința plășeĭ. Este formată dintr'un singur sat, care se învecinește: la N.-V. cu com. urb. Măcin, de care se desparte prin dealurile Pricopanuluĭ; la N., cu com. Luncavița; la E., cu com. Balabancea, de care se desparte prin dealurile Gogoncea, al-Teilor, Negoiul și Almalia; la S., cu com. Cerna, despărțită prin dealurile Daiaman-Bair și Megina; la V., cu com. Turcoaia și cu com. Carcalîul.

Este brăzdată în partea de N.-S. și E. cu o mulțime de dealurĭ înalte și acoperite cu păduri seculare.

Apele carĭ udă comuna sunt: Apa-Calistrieĭ la S., cu afluenții săĭ: Valea-Grecilor (ce izvorește de la locul numit Mors), care o udă prin mijloc, trecînd și prin centrul satuluĭ; Valea-Rahoveĭ, unită cu Valea-Ditcon și Valea-Crucelari, o udă prin mijloc; Valea-Luncăvicioara, Valea-Luncavița și Valea-Lupuluĭ, spre E.

Intinderea comuneĭ este de 6625 hect., din carĭ 20 hect. ocupate de vatra satuluĭ; 3625 hect. ale locuitorilor; 2800 hect. (din carĭ 2000 hect. păduri) ale statuluĭ.

Populațiunea comuneĭ, compusă din Romînĭ, Turcĭ și Italienĭ, este de 327 familiĭ, saŭ 1411 suflete: 336 bărbațĭ și 336 femeĭ; 336 însurați, 418 neînsurați, 36 văduvĭ; 260 familiĭ cu 1169 suflete Romînĭ, 50 familiĭ cu 187 suflete, Turcĭ, 17 familiĭ cu 56 suflete, Italienĭ.

Are o școală, condusă de 2 învățătorĭ, fondată în 1880 de stat, avînd 10 hect. pămînt; și care, în 1893—94, a fost frecuentată de 68 elevĭ; o biserică, cu hramul Sf. Haralambie, zidită în 1880, cu 1 preot și 2 cîntăreți; și posedînd 10 hect. pămînt dat de stat.

Din cele 5625 hect. ocupate de comună, 3525 hect. sunt locurĭ arabile, 400 hect. fînețe, 2000 hect. păduri și 300 hect. loc neproductiv.

Locuitoriĭ posedă 280 pluguri; 2 morĭ pe apă și 1 cu aburĭ.

Vite sunt: 400 caĭ, 1200 boĭ și vacĭ, 2500 oĭ, 200 capre și 250 rîmătorĭ.

In com. sunt 15 meseriașĭ.

Sunt 18 cîrciumĭ.

Budgetul com. se compune din 5782 leĭ, 42 banĭ la venitur̆ și de 5749 leĭ la cheltuelĭ.

Căile de comunicație sunt: șoseaua județeană Măcin-Baba dag, ce trece prin comună; a poĭ drumurĭ comunale: la Luncavița, Cerna, Carcalîul, Turcoaia, Balabancea, etc.

Greci, *com. rur.*, pl. Olteț-ul-d.-s., jud. Vîlcea. Este situată pe Dealul-Grecilor ce se întinde spre E., pănă în hotarul com. Slătioara și se lasă spre V., pănă în rîul Tîrîia, la 55 kil. de capitala județuluĭ și la 16 kil. de a plășeĭ.

Are o populație de 135 familiĭ, saŭ 466 suflete: 232 bărbațĭ și 234 femeĭ; 97 contribuabilĭ. Locuesc în 129 case.

Printre locuitorĭ, sunt 10 rotarĭ și 7 lemnarĭ; restul locuitorilor se ocupă cu chirigia.

Vite sunt: 40 caĭ, 363 boĭ, 214 vacĭ, 10 oĭ și 278 porcĭ.

Pe rîul Tîrîiă, în raionul comuneĭ, sunt maĭ multe morĭ.

Locuitoriĭ sunt moșneni. Știŭ carte 43 bărbațĭ și 4 femeĭ.

www.dacoromanica.ro

Vatra satuluĭ are 156 hect., iar toată comuna 506 hect.

Şoseaua judeţeană înlesneşte comunicaţia cu com. Milostea (N.) şi Mateeşti (S.). Maĭ are o şosea comunală, care pleacă din cea judeţeană până la localul primărieĭ.

Venitul comuneĭ se urcă la 1239 leĭ anual şi cheltuelile la 1167 leĭ.

E brăzdată de dealurile: Grecilor, Olteţul, Cornetul, Bran, Ruşetul, Măgura şi Glodul şi udată de văile: Tăuzuluĭ şi Vlădoaia. In tot coprinsul com. sunt 33 fîntînĭ. Atît în partea de E. cît şi în cea de V., pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Tîrîia, terenul e acoperit cu viĭ, fîneţe, pruniĭ, păduriĭ şi locurĭ arabile.

Se mărgineşte la E. cu com. Slătioara, la V. cu jud. Gorj, la N. cu com. Milostea şi la S. cu com. Mateeşti.

Greci, *sat*, jud. Dîmboviţa, pl. Dîmboviţa-Dealul, căt. com. Boţeşti.

Greci, *cătun*, la N. comuneĭ Bărcăneşti, jud. Olt, pl. Jiul-d.-s., situat pe valea Iminoguluĭ, care, la eşirea sa din sat, se uneşte cu pîrîul Lisa, şi se varsă în Olt. Afară de ape curgătoare, are şi vre o 18 puţurĭ. Are o populaţie de 130 familiĭ saŭ 536 suflete. Locuitoriĭ aŭ fost împroprietăriţĭ la 1864 pe 228 de hect., şi posedă acum 762 de pog.

Vite sunt: 170 boĭ, 60 vacĭ, 62 caĭ, 2 asinĭ, 1098 oĭ şi 79 porcĭ.

Sunt 79 stupĭ cu albine.

Căile de comunicaţie sunt: o şosea care vine de la gara Potcoava, şi şoseaua naţională Bucureşti-Slatina.

Biserica, frumos restaurată de proprietarul, d-l I. Kalinderu, în 1896, alcătueşte cu schitul Greci din apropiere, o parohie. Şcoala se află în un local igienic şi curat, pus la dispoziţie de proprietarul moşieĭ. E bine cercetată şi are o frumoasă bibliotecă şcolară, donată de d-nul I. Kalinderu, care o măreşte treptat, aparate de gimnastică, un bogat material didactic, şi o grădină pentru a învăţa cultura legumelor.

Greci, *fost sat*, în raionul com. Gohorul, pl. Zeletinul, jud. Tecuciŭ.

Locul unde a fost satul se cuñoaşte şi astăzĭ, în depărtare de 26 kil. în sus de Tecuciŭ, pe coasta dealuluĭ Nărteşti, lîngă gara Berheciŭ. Paul de Aleppo, în descrierea călătorieĭ sale în Moldova, ne spune că de la Tecuciŭ, a ajuns într'un sat de Grecĭ, carĭ eraŭ aduşĭ de la Rumeliă de Vasile Lupu, sat care a fost jefuit şi împrăştiat în urmă de Moldovenĭ. De la Grecĭ a rămas şi până astăzĭ Viea-Grecilor, care produce unul din vinurile cele maĭ bune ale Moldoveĭ. Viea astăzĭ este a d-luĭ Nicolae Crisoveloni, cumpărată de la Dimitrie Mavrocordat împreună cu moşia Ghidigeni (jud. Tutova), una din moşiile cele maĭ frumoase din partea de jos a Moldoveĭ.

Greci, *schit*, în cătunul Greci, com. Bărdăneşti, pl. Jiul-d.-s., jud. Olt, pe proprietatea statuluĭ, împărţită acum în loturĭ la ţăranĭ, pe malul drept al rîuluĭ Iminogul. A rămas acum biserică de mir. Personalul e plătit de stat.

Greci, *numirea* generică vechie a *uneĭ întinse localităţĭ*, situată la poalele pădureĭ Vlăsieĭ şi la N.-E. de Bucureşti, în jud. Ilfov, pl. Mostiştea.

Acest nume, Greci, îl maĭ găsim în vre-o 14 judeţe din Romînia chiar astă-zĭ, dincoace de Olt şi dincolo peste Milcov, peste Prut şi în Dobrogea; dar la toate aceste sate nu găsim nicĭ o reşedinţă de vre-o familie boerească de lungă durată, şi cu căminurĭ, ruine vechĭ, biserică seculare, morminte şi chiar mănăstirĭ ale unuia şi aceluiaşĭ neam de boierĭ, ca aci în Ilfov la Greci şi la alt cămin, tot al lor de peste Olt, precum se dovedeşte din acte numeroase.

Această numire la toate li s'aŭ dat, probabil pentru unul şi acelaşĭ motiv, căcĭ odinioară, ele eraŭ coloniĭ importante, mult timp locuite cu Grecĭ, ostaşĭ mercenarĭ, plătiţĭ de Voevozĭ şi stabiliţĭ aci pentru paza localităţilor încredinţate lor ca moşneniĭ.

Moşia Greci-Ilfov este limitrofă despre V. cu moşia Vatra-Sf. Mănăstirĭ-Căldăruşani, din pădurea Vlăsieĭ.

Ea se întinde, cu cîmpul, luncile şi pădurile eĭ, de jur împrejurul satuluĭ, nu numaĭ la S., spre Bucureşti, până la Valea-Colceaguluĭ, dar şi peste Ialomiţa, spre N., către malurile Prahoveĭ.

Această moşie s'a împărţit în 2 comune rurale vecine, şi anume: una Greci-Grădiştea, şi cea-l'altă Micşuneşti-Greci, prima compusă din 3 cătune: Greci-d.-s., Măxineni şi Grădiştea, cea de a 2-a compusă din 7 cătune: Balamuci, Greci-de-Mijloc, Greci-d.-j., Fundul-Danciuluĭ, Micşuneşti-Marĭ, Micşuneşti-Moara şi Balta-Neagră. Satele acestea toate se află înşiruite de o parte pe malul drept al apeĭ Pociovalişteа, începînd din sus, din faţa mănăstireĭ Căldăruşani, şi coborînd până lîn-

www.dacoromanica.ro

gă tîrguleţul Fierbinţi; iar de aci se rotocolesc înapoĭ pe malul oposit, în jurul uneĭ răsfăţate luncĭ a Ialomiţeĭ, împodobită în centrul eĭ cu antica şi frumoasa mănăstire, numită Balamuci, care din înălţimea uneĭ movile le priveşte în juru-ĭ pe toate. Ocolul acestor sate să află la o depărtare de 32—36 kil. la N. de Bucureşti, înlănţuindu-se pe malurile sus zise-lor ape.

Din punctul de vedere istoric, se poate crede că la moşia aceasta, care se află aşezată chiar la semicercul format de cursul repede de la munte până aci al Ialomiţeĭ, care ia d'aci o direcţie piezişă spre gurile eĭ de la Hîrşova, pe lîngă Bărăganul despoiat de păduriĭ, a fost nevoie de vrednicĭ apărătoriĭ, pentru Gherghiţa, Poenari, Znagovul şi Tîrgovişteа, care staŭ maĭ sus pe Ialomiţa, peste păduriĭ.

Vedem aci nu numaĭ întinsa moşie cu numele Greci, dar la puţinĭ kil. maĭ jos pe Ialomiţa, maĭ vedem vechiĭ moşneniĭ Moldoveniĭ, apoĭ maĭ la vale Rovinele luĭ Mircea, şi în fine la gurile Ialomiţeĭ renumita Cetate-de-Flocĭ.

Toate acestea dovedesc că la poalele Vlăsieĭ, a fost loc istoric şi strategic important în evul mediŭ.

Trecînd la fapte probate cu documente, şi căutînd cine a locuit în vechimea secolelor în Greci-d.-s., şi cine a clădit acea biserică, cu morminte din timpul luĭ Mircea-Voevod-Ciobanul, al căreĭ turn a fost dărămat de cutremur, dar al căreĭ trunchiŭ există, dăm de un hrisov din 1520 Martie 16, a luĭ Neagoe-Voevod-Basarab, care ne arată precis că se.... «întăreşte fraţilor jupînĭ Cazan şi Sahat, ambiĭ Paharnicĭ, maĭ multe moşiĭ.. între carĭ şi această moşie Greciĭ... care le este dreaptă şi bătrînă moşie şi moştenească încă din zilele bătrînuluĭ şi răposatuluĭ Mircea-Voevod, (cel din 1387) şi din zilele bătrînuluĭ Vladislav-Voevod-cel-Bun (1482?) şi luĭ Vladislav-cel-Tînăr.»

Decĭ satul acesta şi înainte de 1387 tot Greci se numea.

Urmaşiĭ acelor Jupanĭ dar, carĭ aŭ stăpînit moşia Greci cel puţin de la 1387, şi până la data aceasta (1520), eraŭ aceştĭ doĭ fraţĭ, şi tot prin eĭ s'aŭ transmis urmaşilor lor.

Documente numeroase din 1532, 1534, probează că sediul boerilor cu numele de «ot Grecĭ», era în acest sat Greci, aproape de Znagov-Ilfov.

Ruinele caselor şi căminurilor boereştĭ se văd încă şi astă-zĭ, şi între alte probe ni se maĭ păstrează o piatră mormîntală din 1548, Ghenarie în 6 zile, în biserica cea vechĭe a acestuĭ sat, Greci-d. s., sub care zac oasele jupaniţeĭ Muşa, fostă soţie a luĭ jupan Barbu-Postelnicul.

Maĭ în urmă, moşia şi satul Greci, pe la finele secoluluĭ al XVI-lea, să găsea în posesia luĭ Mitrea, marele Dvornic şi a soţieĭ sale Neaga.

Iată pe scurt cum glăseşte hrisovul din 1586, Februarie 27:

«Mihnea-Voevod, sin Alexandru-Voevod, întăreşte întîiuluĭ sfetnic al săŭ, anume Jupan Mitrea, marele Dvornic şi soţieĭ luĭ Neagăĭ, ca să le fie lor satele.. şi Greciĭ toţĭ... şi ţigănia Grecilor toată....»

Cu alte cuvinte moşia şi satul Greci era neştirbită şi întreagă, la data aceasta, în posesiunea caseĭ acestuĭ neam de boerĭ.

Intinderea ce moşia aceasta ocupa, se poate deduce cu siguranţă, din actele ce vom expune maĭ la vale. Ocupa o suprafaţă de circa 4200 pogoane.

Sus zişiĭ boerĭ, în timp de răzmiriţă şi de prada Ţăreĭ, de către Tătarĭ şi Turcĭ, o închinară mănăstireĭ Znagovuluĭ, unde erau eĭ şi ctitorĭ, stăpînind mănăstirea până în anul 1625, Noembrie 26, cînd un urmaş al celor de maĭ sus, anume Jupan Papa, marele Dvornic, răscumpără a 3-a parte din sus zisa moşie.

Iată ce vorbeşte însuşĭ documentul original ce se posedă de familia proprietaruluĭ acesteĭ moşiĭ.

«Alexandru-Voevod sin Radu-Voevod, întăreşte luĭ Jupan Papa marele Dvornic, ca să ĭ fie moşie în sat în Grecĭ .... pentru că acest maĭ sus zis sat, aŭ fost miluit şi dăruit la sf. mănăstire Znagovul, de răposata jupîneasa Neaga Mitroaea Vorniceasa, încă maĭ dinainte vreme... şi mănăstirea fiind săracă, căcĭ o jefuise Tătariĭ şi Turciĭ, iar moşiile mănăstireĭ... Greci, etc. fiind acum pustiĭ fără de nicĭ un vecĭnic, s'a găsit cu cale de tot soborul, împreună cu arhiereiĭ şi Mitropolitul Ţăreĭ să o vînză... luĭ jupan Papa, marele Dvornic, căcĭ luĭ i să cuvine... a o răscumpăra... însă a 3-a parte...»

De la data aceasta (1625) şi până astăzĭ, cele-l-alte două treimĭ de moşie, rămase mănăstireĭ Znagovuluĭ, n'aŭ maĭ purtat numele de Grecĭ, căcĭ pustiite fiind de primiĭ moşneniĭ, în urmă s'ŭ format pe ea alte sate cu numirĭ deosebite, şi carĭ părţĭ erau de circa 28000 de pogoane, căcĭ partea cea de a 3 a răscumpărată de Papa marele Dvornic, după o hotărnicie din anul 1763, se dovedeşte că era de 1400 pogoane.

www.dacoromanica.ro

Prin urmare numaĭ această a 3 a parte de sat şi moşie, formează actualele 2 comune Greci, din care fac parte cele 10 cătune, de care ne ocupăm şi care compun astă-zĭ cele 2 com.

De atuncĭ (1625) şi până la începutul secoluluĭ actual, satul şi moşia Greci, a purtat una şi aceeaşĭ numire, servind de cuib ale diferitelor ramure din familia Grecianilor, unde îşĭ aveaŭ eĭ casele, dichisele, bisericile şi reşedinţele lor. Proprietatea însă se află neclintit între eĭ toţĭ în devălmăşie până la hotărnicia din anul 1763.

Pe la începutul secoluluĭ actual însă un Ioniţă Clucerul Trăsnea, zis şi Grecianu, vinde parte luĭ de moşie din Grecĭ, luĭ Scarlat, marele Dvornic Grădişteanu, de la care maĭ în urmă s'a dat şi părţile eĭ acesteia numire de Greciĭ-Gradiştea. Apoĭ un Măcim Mihuleţ Zaraful ia în căsătorie pe o Luxandra, fata hotarniculuĭ Mihaiŭ Serdarul Grecianu, care îĭ dă ca zestre, şi puţină moşie în Greci; de la acest Macim s'a născut şi supra-numirea cătunuluĭ zis Măcineniĭ.

Maĭ spre E. de biserica vechĭe, asemenea un Iordache Stolnicu (zis apoĭ şi Micşunescu), fiul vel cămăraşuluĭ Asan, a ţinut în căsătorie pe Smaragda sin Şerban vel Spătarul Grecianu, dela care venindu-ĭ zestre şi la moşia Greci-Micşuneşti o şuviţă; i se dete aceleĭ şuviţe, numirea de Micşuneşti-Grecĭ.

Aşa dar, probe destule şi documente de tot felul, confirmă că cel puţin de la 1387 şi până astă-zĭ, comuna Greci a existat; că ea a fost stăpînită ne-întrerupt, de atuncĭ şi până acum, de descendenţiĭ familieĭ cu acelaşĭ nume, şi că diferitele porecle la cătunele şi satele eĭ, s'aŭ dat tocmaĭ acum în urmă, cînd populaţiunea s'a mărit, căcĭ atuncĭ s'aŭ format cătune separate, carĭ pentru a se deosebi unele de altele, aŭ fost nevoite a adopta cîte un supra-nume.

Documentele privitoare la această moşie sunt numeroase şi dintr'însele multe sunt de un mare interes istoric şi strategic căcĭ maĭ cu seamă aci, în poalele pădureĭ Vlăsieĭ, şi unde este chiar vărsarea şi întîlnirea apelor: Pociovalişteа, Znagovul Vlăsia, Balta-Neagră, Ialomiţa şi Prahova, era în vecĭ locul cel maĭ de temut, să nu se apuce de vrăjmaşul care venea de peste Dunăre prin gura Ialomiţeĭ, fără obstacole de păduri, în sus, spre Tîrgovişte, reşedinţa Domnilor noştri.

Greci, *moşie*, în jud. Olt, pl. Jiul-d -s., străbătută de şoseaua Bucureşti-Slatina şi de o şosea care vine de la gara Potcoava.

Pămîntul e în genere argilos, şi se împarte în teren arabil, de păşune, de pădure, de vie (6 hect.), heleşteŭ (1 hect. ½) şi neproductiv. Pădurea, în întindere de vr'o 668 hect., conţine: gîrniţă, cer, stejar, jugastru, alun, teĭ, salcie, plop şi puţinĭ pomĭ roditorĭ.

Moşia e exploatată în regie, cu metoade perfecţionate; o parte din locuitorĭ aŭ pluguri de sisteme nouă, cumpărate de d-l I. Kalinderu, proprietarul moşieĭ, pluguri pe care le-aŭ achitat prin muncă.

Casa proprietăţeĭ e mare, bine întreţinută şi înconjurată de un parc. Pentru trebuinţele exploatăreĭ sunt magaziĭ marĭ, pătule model, iar pe lîngă parc o florărie cu seră.

Greci, *deal*, în jud. Gorj, pl. Jiuluĭ, în partea despre V. a comuneĭ Costeşti şi care este tot culmea din stînga Jiuluĭ; vine din spre N., de la com. Piscurile şi merge spre S. la com. Groşera; este acoperit cu pădure.

Greci, *deal*, pe teritoriul com. Bîrci, pl. Mijlocul, jud. Olt, situat spre V. în dreapta pîrîuluĭ Negrişoara. Are direcţiunea N.-S. şi o lungime de 4 kil. E acoperit cu semănăturĭ.

Greci, *vîrf de deal*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Greci, situat în partea de E. a plăşeĭ şi a comuneĭ; este vîrful culminant al dealuluĭ Coşlug, şi cel maĭ înalt din tot jud. Tulcea, şi chiar din Dobrogea întreagă. Are o înălţime 426 m. şi e punct trigonometric de observaţiune de rangul al 2-lea, dominînd asupra văeĭ şi satuluĭ Greci. De pe el se vede la o mare depărtare: Măcinul, Brăila, Galaţi şi Dunărea pe o mare întindere. Este stîncos şi pleşuv.

Greci, *deal*, în raionul comuneĭ Greci, pl. Olteţul-d.-s., jud. Vîlcea, pe care se cultivă 12 hect., 50 ariĭ vie.

Greci, *pîrîŭ*, care se varsă în rîul Dîmboviţa, la S. de căt. Podul-Pitaruluĭ, pl. Dîmboviţa, jud. Ilfov.

Greci, *vale*, între comunele Cetăţeni din-Vale şi Văleni, plaiul Dîmboviţa, jud. Muscel.

Greci, *văicea*, pe teritoriul com. Bărcăneşti, pl. Siul-d.-s., jud. Olt. Udă partea de V. a căt. Greci, şi apoĭ se varsă în Iminog.

Greci-de-Buzăŭ, *vechie numire a cătunelor* Potoceni-d.-j. şi Po-

www.dacoromanica.ro

toceni d.-s., comuna Mărăcineni, jud. Buzău.

Greci-de-Jos, *sat*, face parte din com. rur. Micşuneşti-Greci, pl. Mostiştea, jud. Ilfov. Este situat pe malul drept al văeĭ Pociovaliştea.

Se întinde pe o suprafaţă de 1081 hect., cu o populaţie de 362 locuitorĭ.

D-l N. N. Lahovari are 810 hect., din care cultivă 630 hect., (40 sterpe, 125 izlaz, 15 pădure). Locuitorii aŭ 271 hect., din care cultivă 256 hect. (15 izlaz).

Are o şcoală mixtă, frecuentată de 32 elevĭ şi 9 eleve, cu întreţinerea căreia statul şi comuna cheltuesc anual 1874 leĭ. Localul s'a construit de judeţ în anul 1889.

Comerciul se face de 1 cîrciumar şi 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 347 şi a celor micĭ de 397.

Acest sat, se zice, s'a înfiinţat la anul 1548 în lunca care este în partea de N. a acestuĭ sat, iar la anul 1841 D-l Dimitrie Polizu, fost proprietar al moşieĭ Greceanca, l'a mutat pe şes întins, pentru-că în luncă, cînd se revărsa rîul Ialomiţa, inunda satul.

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ, clădită la anul 1841 de D-l D. Polizu.

Greci-de-Mijloc, (Scuipiciul), *sat*, face parte din com. rur. Micşuneşti-Grecĭ, pl. Mostiştea, jud. Ilfov. Este situat pe malul drept al văeĭ Pociovaliştea. Are o suprafaţă de 541 hect. şi o populaţie de 129 locuitorĭ. Proprietarul, D-l N. I. Iliad, are 398 hect. şi locuitorii 143 hect. In raionul satuluĭ e o pădure de 100 hect.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; 2 heleştaie; 1 pod stătător.

Comerciul se face de 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 132 şi al celor micĭ de 433.

Greci-de-Sus, *sat*, com. rur. Greci-Gradiştea, pl. Mostiştea, jud. Ilfov, situat pe valea Pociovaliştea.

Aci este reşedinţa primărieĭ.

Se întinde pe o suprafaţă de 1086 hect. şi are o populaţie de 343 locuitorĭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Treime cu 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală. Se face în sat un tîrg de băuturĭ spirtoase şi obiecte, în fiecare an, în ziua de Sf. Treime, cînd este hramul bisericeĭ.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 229 şi al celor micĭ de 550.

Greci-Gradiştea (Gradiştealuĭ-Gherman), *com. rur.*, jud. Ilfov, pl. Mostiştea, la N.-E. şi la 38 kil. de Bucureşti.

Se compune din 3 cătune: Greci-de-Sus, Măxineni şi Gradiştea, carĭ dimpreună cu cătunele formînd comuna Micşuneşti-Greci, se află înşiruite deoparte pe malul drept al văeĭ Pociovaliştea, începînd din sus, din faţa mănăstireĭ Căldăruşani şi coborînd pănă lîngă tîrguleţul Fierbinţi, iar de aci se înşiruesc pe malul opus, în jurul uneĭ răsfăţate luncĭ a Ialomiţeĭ, împodobită în centrul eĭ cu antica şi frumoasa mănăstire, Balamuci, care din înălţimea uneĭ movile le priveşte în juru-ĭ pe toate.

Are cam 1000 de locuitorĭ, foştĭ clăcaşĭ, din care 200 capĭ de familie sunt împroprietăriţĭ. Se ocupă pe lîngă agricultura cu transporturĭ de producte şi lemne din nouă petice de pădurĭ, unele ale proprietarilor, altele ale Statuluĭ, de pe moşia sa Balamuci, şi cu transporturĭ de trestie de pe balta din centrul moşieĭ, lipită cu balta mănăs tireĭ Căldăruşani.

Naţionalitatea lor este cea romînească, căcĭ chiar dacă nu vor fi fost eĭ toţĭ romînĭ odinioară, ci Grecĭ, în secolĭ maĭ depărtaţĭ acolo, să dovedeşte însă prin Documentul din 1625 Noembrie 26, că aceştia de multă vreme după răzmiriţe de Turcĭ saŭ de Tătarĭ, părăsise moşia aceasta şi o lăsase pustie.

Ca centru de desfacere al produselor agricole pentru populaţia acestor comune este oraşul Bucureşti, iar ca gară maĭ apropiată pentru transportul cerealelor, loc. au gara de la Pantilimon, legîndu-se prin şoseaua judeţeană Bucureşti - Fierbinţi, care taie în diagonală întreaga moşie Greci.

Bîlciurĭ anuale sunt două, unul vechiŭ, de la 1633, care se ţine la Rusaliĭ, adică la Moşĭ, cînd este şi ziua de hram al bisericeĭ spre pomenirea sufletuluĭ răposatuluĭ Jupan Papa ot Greci, iar altul la 27 Iulie, la sf. Pantelimon. Ambele se întrunesc la cătunul Greci-d.-s., proprietatea d-luĭ Ştefan Dimitrie Grecianu.

Sunt în com. 2 bisericĭ, una din 1845 şi alta maĭ bătrînă de cît toate bisericile şi mănăstirile din localitate şi care conţine morminte ctitoriceştĭ din anĭ 1548 şi 1626, bine conservate.

Numărul vitelor marĭ e de 482 (173 caĭ şi ţepe, 5 armăsarĭ, 121 boĭ, 130 vacĭ şi viţeĭ, 8 taurĭ, 14 bivolĭ, 33 bivoliţe) şi al celor micĭ de 1001 (188 porcĭ, 813 oĭ). Dintre locuitorĭ, 182 sunt plugarĭ, 3 meseriaşĭ.

Arătura se face cu 57 plu-

www.dacoromanica.ro

guri: 22 cu boĭ şi 35 cu caĭ. Locuitoriĭ aŭ 70 care şi căruţe: 25 cu boĭ şi 45 cu caĭ.

Comerciul se face de 4 cîrciumarĭ.

Grecilor (Dealul-), *deal,* pe teritoriul satuluĭ Vocoteşti, com. Mogoşeşti, pl. Stavnicul, jud. Iaşi. Se zice că pe acest deal ar fi fost un sat, locuit de Grecĭ, ale căruĭ urme se cunosc şi astă-zĭ.

Grecilor (Dealul-), *deal,* pe teritoriul satuluĭ Larga, comuna Movileni, pl. Copoul, jud. Iaşi.

Grecilor (Dealul-), *deal,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Greci; se desface din culmea dealurilor Pricopanuluĭ; se întinde spre E., avînd o direcţie generală de la N.-V. spre S.-E., şi brăzdînd partea estică a plăşeĭ şi pe cea vestică a comuneĭ. Se întinde printre apa Calistrieĭ şi afluentul săŭ Valea-Grecilor. Natura sa este în general pietroasă. Se ridică pănă la 161 m., punct trigonometric de observaţie de rangul al 3-lea, dominînd asupra satuluĭ Greci, Văiĭ-Grecilor, drumuluĭ judeţean Măcin-Ostrov, Măcin-Greci-Babadag, ce trece pe la poalele sale sud-vestice. Formează dumbrava Dermut-Sîrtî.

Grecilor (Dealul-), *deal,* la E. de com. Greci, pl. Olteţul-d.-s., jud. Vîlcea. Vîrful luĭ formează limita comuneĭ cu com. Slătioara.

Grecilor (Gîrla-), *gîrlă,* trece pe la poalele pisculuĭ Cornetul, com. Dobreşti, pl. Podgoria, jud. Muscel, şi se varsă în gîrla Cîrcinovul, în raionul comuneĭ.

Grecilor (Gîrliţa-), *gîrliţă,* izvoreşte din fundul văilor com. Filipeşti-de-Pădure, pl. Filipeşti, jud. Prahova; trece prin fînețe, făcînd maĭ multe zigzaguri, curge spre E. şi se varsă în pîrîul Roşioara.

Grecilor (Lacul-), *lac,* în jud. Buzăŭ, com. Lapoşul, căt. Valea-Unghiuluĭ, în mijlocul Poeneĭ-Lungĭ.

Grecilor (Lacul-), *lac,* în jud. Teleorman, com. Putineiul, în partea despre E. Este formată din izvoare. Aci se găseşte şi o fîntînă vechie, căreia îĭ zice Fîntîna-Grecilor.

Grecilor (Pîrîul-), *pîrîŭ,* izvoreşte de lîngă căt. Lilieci, pl. Dîmboviţa, jud. Ilfov, şi se varsă în rîul Dîmboviţa, la V. de comuna Lămoteşti, pl. Negoeşti.

Grecilor (Podul-), *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Gura-Teghiĭ, căt. Argăsăleşti. E acoperit de brad şi pin şi formează centrul uneĭ vaste circumferinţe de munţĭ: Fulgerişul, Tigva, Ivăneţul, Războiul, Beizadeaua, Vişanul, Vadul-Oiĭ, Piciorul-Capreĭ, Cernatul, Penteleul, Viforîta, Zănoaga, Coriul, Surducul, Poiana-din-Cale, Căşoca, Tehărăul, Podul-Caluluĭ, Valea-Păltinişuluĭ, Dealul-Corbuluĭ, Stănila, Valea-Largă, Hînsarul, Goteşul, Tainiţa, Dealuluĭ Vodă şi Brînzea. E una din excursiunile cele maĭ plăcute de la Stabilimentul Bîsca. Urcarea se face călare în timp de o oră.

Grecilor (Valea-), *vale,* se varsă în rîul Argeşelul, în raionul com. Boteni, pl. Argeşelul, jud. Muscel.

Grecilor (Valea-), *vale,* situată la E. de com. Brebul, plaiul Prahova, jud. Prahova.

Grecilor (Valea-), *pîrîŭ,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Greciĭ. Izvoreşte din poalele estice ale culmeĭ Pricopanuluĭ, sub numele de Recea, aproape de izvorul precedentuluĭ. Se îndreaptă spre S., avînd o direcţiune generală de la N. la S., brăzdînd partea estică a plăşeĭ şi pe cea vestică a comuneĭ. Curge printre dealurile Greci şi Piscul-Inalt şi ţuţuiat. Trece prin mijlocul satuluĭ Greci, şi după 8 kil. de curs, se aruncă în pîrîul Apa-Calistrieĭ, pe dreapta, lîngă satul Greci, după ce a primit pe stînga ca afluenţĭ Valea-Rahoveĭ, unită cu Valea-Ditcon. Pe valea sa merge un drum comunal Greci-Văcăreni.

Grecilor (Valea-), *pîrîŭ,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Jijila; izvoreşte din poalele orientale ale dealuluĭ Pricopanuluĭ, de la piciorul vîrfuluĭ Sulucul; se îndreaptă spre N., avînd o direcţiune generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea de N. a plăşeĭ şi pe cea S.-E. a comuneĭ; cursul săŭ e prin păduri, şi după o lungime de 3 kil. se aruncă în pîr. Jijila, pe stînga, aproape de izvorul acestuia; pe vale-ĭ merge drumul comunal Văcăreni-Carcalîul.

Grecul, *cătun* (tîrlă), pe cîmpul Bărăgan, în pl. Ialomiţa-Balta, com. Sudiţi, jud. Ialomiţa..

Grecul, *munte*, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Doamna, situat spre S. de mănăstirea Bistriţeĭ.

Grecul, *deal*, în partea de E. a satuluĭ Novaci, com. Duda, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ.

Grecul, *trup de pădure,* de sal-

www.dacoromanica.ro

cie (zăvoiŭ), pe proprietatea Parapani, com. Arsache, pl. Marginea, jud. Vlaşca.

Grecul, *pisc*, jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-j., com. Mitrofani.

Greculeştilor (Dealul-), *deal*, cu direcţia de la N. spre S.; trece prin centrul com. Racoviţa, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Greculuĭ (Lacul-), *lac*, în jud. Buzăŭ, com. Bălăneşti, căt. Turburea.

Greculuĭ (Lacul-), *lac*, pe proprietatea Blejeşti a fraţilor Olănescu, pl. Glavaciocul, jud. Vlaşca.

Greculuĭ (Mărăcini-), *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Gradiştea, căt. com. Obidiţi; este aşezat în partea de E. a com., pe malul drept al rîuluĭ R.-Sărat, la 360 m. spre N.-E. de căt. de reşedinţă, Obidiţi; are o întindere cam de 130 hect., cu o populaţie de 84 familiĭ, saŭ 324 suflete, din carĭ 61 contribuabilĭ.

Greculuĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Tîrgul-Trotuşul, izvoreşte din muntele Şuri şi se varsă d'a dreapta Slăniculuĭ.

Greculuĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, format pe teritoriul com. Străoani-d.-j., jud. Putna; se varsă în Susiţa.

Greculuĭ (Valea-), *pîrîŭ*, în jud. Buzăŭ, com. Mărunţişul, căt. Zăhăreşti; iese din muntele Podul-Roşu şi se scurge în rîul Buzăul.

Greculuĭ (Valea-), *pîrîŭ*, în jud. Buzăŭ, com. Tisăul; începe de la Poiana-Braşovuluĭ şi dă în pîrîul Tisăul, la Cheea.

Greculuĭ (Valea-), *vale*, izvoreşte de sub poalele munteluĭ Clăbucetul-Baiuluĭ, com. Predeal, plaiul Peleşul, jud. Prahova, şi se varsă în pîrîul Prahoviţa, pe ţărmul drept, tot în raionul com. Predeal, din sus de satul Azuga.

Greereşti, *sat*, face parte din com. rur. Vai-de-Eĭ, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt.

Grefoacele, *sat*, pl. Dîmboviţa, jud. Ilfov; face parte din com. rur. Băneasa-Herestrăul. Are, împreună cu Băneasa şi Dămăroia, 571 locuitorĭ.

Suprafaţa totală a satuluĭ e de 300 hect. şi aparţine D luĭ avocat N. Basilescu, care a parcelat-o înfiinţînd localitatea Bucureşti-Noĭ.

Gresarea, *pîrîŭ*, servă de hotar între com. Stroeşti şi Stătioara, plaiul Horezul, jud Vîlcea.

Gresia, *căt.*, al com. Boziorul, jud. Buzăŭ, cu 30 locuitorĭ şi 9 case.

Gresia, *sat*, face parte din com. rur. Star-Chiojdul, pl. Teleajenul, jud. Prahova. Are o populaţiune de 40 locuitorĭ (20 bărbaţĭ, 20 femeĭ). Este situat la poalele munteluĭ Călugărul şi e udat de izvorul cu acelaşĭ nume. Cade în centrul com.

Gresia, *căt.*, în pl. Tîrguluĭ, jud. Teleorman, com. Bălţaţi. Are o populaţie de 196 suflete, din carĭ 38 contribuabilĭ.

Gresia, *deal*, în jud. Buzăŭ, com. Bălăneşti, căt. Cocîrceni.

Gresia, *munte*, la N.-V. de com. Albeşti, plaiul Dîmboviţa, jud. Muscel, pe malul stîng al rîuluĭ Brătioara.

Gresia, *pîrîŭ*, curge din muntele Călugărul, com. Star-Chiojdul, plaiul Teleajenul, jud. Prahova, ia direcţia S.-V. şi se varsă în gîrla Chiojdul, tot în raionul com. Star-Chiojdul.

Gresia-Buceasca, *moşie* particulară, în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, com. Bălţaţi. Are o întindere de 296 hect.

Gresieĭ (Valea-), *vale*, în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, com. Ulmul; desparte satul Făurei de satul Nenciuleşti.

Greşul, *pîrîŭ*, jud. Putna; izvoreşte din locul numit Piatra Scrisă, în Vîrful Macrodiuluĭ, de sub poalele Dealuluĭ-Lepşiĭ, şi după ce udă com. Tulnici, merge de se varsă în Putna, în dreptul Dealuluĭ-Moveselor.

Greuluĭ (Bolovaniĭ-), *stîncĭ* marĭ, în jud. Buzăŭ, com. Goideşti, cătunul Ploştina, pe malul drept al rîuluĭ Slănicul, servind ca limită despre comuna Lopătari.

Greuluĭ (Poiana-), *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Vintilă-Vodă, importantă din punctul de vedere al constituţiuneĭ sale geologice.

Gribicina-de-Sus, *cătun*, al com. Grabicina, jud. Buzăŭ, cu 340 locuitorĭ şi 92 case. Are sub divizia Umbrărelul.

Grieşti, *sat*, în partea de S. a com. Tîngujei, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ, situat pe valea pîrîuluĭ Racova, care formează iazul cu acelaşĭ nume.

Are o suprafaţă de 858 hect., cu o populaţie de 45 familiĭ, saŭ 133 suflete.

Vite: 315 vite marĭ cornute, 290 oĭ, 22 caĭ şi 79 rîmătorĭ.

www.dacoromanica.ro

Grigorcea, *moşie.* Vezĭ Sinăuţi, saŭ Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Grigorceĭ (Dealul-), *deal,* pe moşia Sinăuţi, com. Tureatca, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Grigoreni, *sat,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Scorţeni, situat pe drumul judeţean Bacăŭ-Moineşti, spre N.-E. comuneĭ. Are o populaţie de 216 familiĭ, saŭ 815 suflete; o şcoală mixtă, frecuentată de 20 băeţĭ şi 1 fată; o biserică, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ, clădită la 1720 de locuitorĭ; 2 cîrciumĭ; o moară de apă.

Vite sunt: 15 caĭ, 487 vite marĭ cornute şi 79 porcĭ.

Teritoriul acestuĭ cătun aparţine sătenilor.

Grigoreni, numire ce se dă *uneĭ părţĭ din com.* Goleşti, pl. Rîurile, jud. Muscel.

Grigoreni, *trup de moşie,* situat în com. Vlădeşti, pl. Rîurile, jud. Muscel, la 23 kil. de Cîmpulung, acoperit cu pădure şi zăvoiŭ cu aninĭ; fost pendinte de mănăstirea Aninoasa.

Grigoreni, *pădure,* jud. Muscel, pl. Rîurile, com. Vlădeşti, din poalele căreia izvoreşte Valea-Bondorica, care se varsă în rîul Bratia.

Grigoreni-cu-Bahna, *proprietăţĭ* ale statuluĭ, jud. Muscel, pendinţĭ de Mitropolia din Bucureşti, carĭ s'aŭ arendat pe periodul 1888—93 cu 495 leĭ anual.

Grigoreni şi Valea-Ursuluĭ, *pădurĭ* ale statuluĭ, în întindere de 400 hect., ţinînd de mănăstirea Rîncăciovul, jud. Muscel.

Grigoreşti, *sat,* în partea de V. a com. Călineşti, plasa Siretul, jud. Botoşani, pe ţărmul drept al Siretuluĭ. Are o suprafaţă de 202 hect., cu o populaţie de 120 familiĭ, saŭ 540 suflete, din care 122 contribuabilĭ; locuesc în 118 case.

Are o biserică de piatră, zidită la 1837 de Scarlat Miclescu, cu 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Vite sunt: 149 boĭ şi vacĭ, 33 caĭ, 142 oĭ, 151 porcĭ. Locuitoriĭ posedă 41 stupĭ.

Sunt 2 cîrciumĭ; 7 meseriaşĭ.

Grigoreşti, *sătişor,* jud. Brăila, com. Şuteşti, pe muchea platouluĭ de N. a judeţuluĭ, la 3 kil. spre S. de satul Suteşti. Suprafaţa vetreĭ satuluĭ e de 7 hect., cu o populaţie de 30 familiĭ, saŭ 160 suflete: 75 bărbaţĭ şi 86 femeĭ.

Vite sunt: 250 vite marĭ cornute, 75 caĭ, 300 oĭ, 40 rîmătorĭ.

Grigoreşti, *pădure,* de 429 hect., în partea de S.-V. a satuluĭ Grigoreşti, com. Călineşti, pl. Siretul, jud. Botoşani.

Grimea, *deal,* în jud. Suceava, com. Oprişeni, acoperit de ţa rine.

Grimea, *lac,* pe dealul cu acelaşi nume, jud. Suceava.

Grindaşi, *sat,* în jud. Ialomiţa, pl. Cîmpuluĭ, pendinte de com. Grindul. Este situat pe un loc şes, la 7 kil. spre S.-V. de satul de reşedinţă.

Acest sat purta înainte numele de Valea-Măcrişuluĭ.

Are o populaţie de 146 familiĭ Romînĭ şi 8 familiĭ Ţiganĭ.

Are: o biserică, deservită de 2 preoţĭ şi 2 dascălĭ; o şcoală mixtă, condusă de un învăţător.

Vite sunt: 500 caĭ, 518 boĭ, 1596 oĭ şi 858 porcĭ.

Grindeanul, *deal,* la S.-V. com. Pietrari-d.-s., plasa Ocolul, jud. Vîlcea.

Grindeanul, Albeşti, Valea-Orbuluĭ şi Vedea-din-Petrari, *moşiĭ* ale statuluĭ, foste pendinte de Schitul-Dintr'un-Lemn, situate în com. Petrari-d.-s., pl. Ocolul, jud. Vîlcea; s'aŭ arendat pe periodul 1888—1893 cu 560 leĭ anual.

Grindeni, *com. rur.,* în judeţul Dolj, plasa Jiul d.-j., la 57 kil. departe de Craiova şi la 19 kil. departe de reşedinţa plăşeĭ.

Se învecineşte la N. cu com. Piscul şi Sadova; la S., cu comuna Bechetul; la V., cu Zăvalul, pl. Balta, şi la E., cu comuna Călăraşi.

Terenul este accidentat de maĭ multe movile.

Văĭ sunt: Severinul, Robia şi Biserica-Arsă.

Este udată de rîul Jiul care şĭ-a părăsit cursul de cîţĭ-va anĭ, curgînd spre vechea sa matcă.

Apele din bălţile şi smîrcurile dupe moşia Sadova se scurg printr'un canal aci.

Bălţĭ sunt: Topilele, de 6 pog.; Ograda, de 5 pog.; Luminoasa, de 6 pog.; Crucea, de 10 pog.; Gîrlele, de 10 pog.; Plumina, de ½ pog.; Vîrtoapele, de 2 pog.; Drăxana, de 2 pog.; Lungile, de 3 pog.; Latele, de 3 hect. şi în adîncime de 2 m.; Zătoca, de 2 hect. şi în adîncime de 2 m., Jiul-Bătrîn, de 1 hect. suprafaţă, 1 ½ m. adîncime, Balta-Vie de 2 hect. şi 2 m. adîncime.

Lacurĭ: Săratele de ½ hect. suprafaţa şi 1 m. adîncime; Răscrucile, de 1 hect. întindere şi 1 ½ m. adîncime; Lungile, de

www.dacoromanica.ro

1 1/2 hect. suprafață și 1 1/2 m. adîncime.

Comuna se compune din 4 cătune și anume: Grindeni, cät. de reședință; Ostroveni, la S. de tot; Lișteava, spre N. de Grindeni, și Orășani, la N. de Ostroveni, care înainte se numea Potrojani. Cătunul Ostroveni are siliștea Biserica-Arsă; se zice că acolo a fost un sat, unde era și o biserică, care a fost arsă de Turcĭ la 1806; iar cät. Lișteava, are siliștea Vișa, ce azĭ este pe moșia Sadova. La E. de cătunul Lișteava se văd ruinele unuĭ sat, numit Ogriul, lîngă care este o frumoasă fîntînă.

Sunt 4 bisericĭ, din care una în Lișteava, care s'a început la 1883 și s'a terminat la 1885, cu hramul Sf. Niculae. Are în tindă următoarea inscripțiune:

Această sfîntă și Dumnezeească biserică, în care se prăznuește hramul Sf. Erarh Nicolae S. M. M. Dumitru și S. M. M. Gheorghe, s'a început la 23 Maiŭ 1883 și s'a terminat la 27 Aprilie 1885, în zilele M. S. Regeluĭ Carol I, Regina Elisabeta a Romînilor și în zilele I. P. S. S. Mitropolitul Primat Calinic Miclescu, P. S. S. Episcopuluĭ de Rîmnic, Iosif Bobulescu și S. S. Protoereul Județuluĭ Dolj, Ștefan Angulescu.

Majestatea Sa Regele Carol I, a contribuit la această clădire cu mijloace băneștĭ și a dăruit maĭ multe odoare și un clopot, interesîndu-se mult la acest act de bine-facere.

A maĭ contribuit la această sfîntă clădire, Administrația Domeniuluĭ Coroaneĭ, toțĭ locuitorĭ din Lișteava, precum și alte persoane din satele vecine, încredințîndu-se supravegherea lucrărilorde construcție Preotuluĭ D. Iliescu și d-lor Sfetcu Sfetcu, Nicolae Î. Lazăr, Marin Negrilă, și Stoian Radu Lazăr, întîitorĭ și osărduitorĭ acestuĭ sf. locaș.

Altă biserică este în Grindeni, începută la 1849 și terminată la 1861, cu hramul Sf. Niculae. Are în tindă următoarea inscripțiune:

Cu ajutorul luĭ Dumnezeŭ s'a zidit acest sfînt și Dumnezeesc locaș, unde se prăznuește hramul Sf. Erarh Nicolae și Sf. Evangelist Ioan, s'a pus din temelie în anul 1840 și a rămas nesăvîrșit fără boltă pănă în anul 1860, cînd s'a făcut bolta și alte reparațiĭ și înfrumusețîndu-se cu zugrăveala s'a sfîrșit în anul 1861 prin osteneala și cheltuelile locuitorilor din acest sat și din satele vecine, maĭ cu seamă fiind stăruitorĭ: Preotul Florea, Logofătul Dumitrică, Ștefan Radu, Florea Neagu și Grigore Enculescu, în zilele Domnitoruluĭ Alexandru Ioan I Cuza, cu blagoslovenia Părinteluĭ Episcop al Rîmniculuĭ, D. D. Calinic, spre pomenire în vecĭ.

A treia biserică, în Ostroveni, s'a început la 1796 și s'a terminat la 1818, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ. Are în tindă următoarea inscripțiune:

Această sfîntă și Dumnezeească biserică cu hramul Adormirea Prea Curateĭ Născătoare de Dumnezeŭ din temelie, s'a zidit în zilele Prea Luminatuluĭ Domn Alexandru Moruzzi Voevod și în zilele prea sfințieĭ Sale Părinteluĭ Nectarie, Episcopul Nouluĭ Severin, leatul 1796, îndemnătorĭ și ctitorĭ ceĭ dîntîĭ: Protopopul Oprea Presbiterul, Popa Manea, Dobrea Măciucă, Florea Ciobanu, Pîrvu Brat și Preda Brat, de mulțĭ frațĭ a fost ajutat și din pricina răsmeriților a rămas netencuită și neacoperită pănă la leatul 1813 și iarăș s'a îndemnat ca să se zugrăvească de P. S. S. Protopopul Oprea Presbiteru cu Nedelcu Brat și Stancu Sin Mateiŭ; epitropĭ și purtătorĭ de grije: Neagu Logofăt, Popa Ilie, Popa Oprea, ctitorĭ de obște, ca să se pomenească care aŭ dat milostenie în vecĭ și s'a săvîrșit în zilele Prea-luminatuluĭ Domn Ioan Caragea și în zilele P S. S. Părinteluĭ Episcop Galatin, 1818.

Biserica din Orășani, nu se știe cînd s'a început, s'a terminat la 1793. Are hramul Sfinteĭ Treimĭ.

Pentru serviciul celor 4 bisericĭ sunt 2 preoțĭ și 4 cîntărețĭ.

Este o școală în cătunul Grindeni, întreținută de stat; funcționează din 1858. Localul este construit din zid în 1891 și în bună stare. Are un singur învățător.

A fost frecuentată în 1897 de 31 băeți din Orășani, 22 băeți și o fată din Grindeni, 9 băeți din Ostroveni și 8 din Lișteava.

Știŭ carte 72 locuitorĭ în Lișteava, 80 în Grindeni, 206 în Orășani și 120 în Ostroveni.

Totalul populației se urcă la 3793 suflete.

Locuesc în 462 case și 398 bordee. Casele sunt de zid și de gard.

După legea din 1864 sunt: 495 locuitorĭ împroprietăriți, iar după cea din 1875 sunt 80 însurățeĭ.

Suprafața teritoriuluĭ comunal este de 12769 pog., (cät. Lișteava e pe moșia Sadova), din care 7552 pog. arabile, 1368 pog. fîneață, 1088 izlaz, 1164 pog. lac și teren sterp, 897 pog. pădure și 700 pog. vatra satuluĭ, Moșia se numește Ostroveni; maĭ înainte se numea Potrojani; are pămînt arabil în întindere de 5502 pogoane.

Moșiĭ sunt: Grindeni, Lișteava, Orășani și Ostroveni. Partea statuluĭ aparține mănăstirilor Horezul și Obedeanul.

Venitul moșieĭ Ostroveni este de 29498 leĭ și 97 banĭ anual și aparține statuluĭ. Restul aparține altor proprietarĭ.

Pădurile de pe moșia Ostroveni, sunt: Portărească, 181 hect.; Uța, 6 hect.; Amza, 7 hect.; Smadul, 101 hect.; Vîrșariul 127 hect.; Ostrovul-Carabulea, 8 hect. și Ostrovul Drăxani, 18 hect.

Viile aparțin locuitorilor; sunt pe moșia Ostroveni, în întindere de 282 hect. și produc vin roșu.

Sunt multe cazane pentru fabricarea țuiceĭ.

www.dacoromanica.ro

Pe moşia Ostroveni este o moară de aburĭ.

Stîne sunt pe moşiele Ostroveni şi Sadova, producînd anual 4700 kilgr. brînză.

In Lişteava sunt 2 fierării; în Grindeni, 3; în Orăşani, 4 şi în Ostroveni, 2.

Transportul cerealelor se face cu carele pe şoseaua vecinală comunală ce duce la Bechet (4 kil.).

Cîrciumĭ sunt 10: în Lişteava 4, în Grindeni 1, în Orăşani 3, în Ostroveni 2.

Vite cornute sunt 214; oĭ, 380; caĭ, 40 şi porcĭ, 17.

Grindeni, *sat*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Grindeni, cu reşedinţa primărieĭ. Are 681 suflete: 338 bărbaţĭ şi 343 femeĭ. Locuesc în 99 case şi 30 bordee.

In sat sunt: 3 fierarĭ; 1 cîrciumar.

Grindeni, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j, com. Grindeni.

Grindul, *com. rur.*, în jud. Ialomiţa, plasa Cîmpuluĭ, situată între comunele Gîrbovi şi Colelia, în partea de N.-E. a plăşeĭ.

Teritoriul comuneĭ, cu suprafaţa de 5700 hect., din carĭ 250 hect. pădure, se întinde din rîul Ialomiţa spre N., pănă în jud. Buzăŭ, unde se mărgineşte cu teritoriul com. Meteleul-Scutelnici. Coprinde două moşiĭ: Grindul, cu 350 hect. şi Grindaşi, cu 2200 hect.; ambele proprietăţĭ particulare.

După legea rurală din 1864, sunt împroprietăriţĭ 233 locuitorĭ; neîmproprietăriţĭ sunt 232.

Comuna se compune din satele: Grindul şi Grindaşi, cu reşedinţa primărieĭ şi judecătorieĭ comunale în Grindul.

Are o populaţie de 763 familiĭ, saŭ 2883 suflete: 1427 bărbaţĭ şi 1426 femeĭ; 2781 Romînĭ, 18 Grecĭ, 10 Germanĭ, 3 Ungurĭ, 6 Turcĭ şi 7 persoane de alte naţionalităţĭ; 2839 ortodoxĭ, 6 catolicĭ, 2 mozaicĭ şi 6 mahometanĭ; 803 agricultorĭ, 23 meseriaşĭ, 15 comercianţĭ, 8 profesiunĭ libere, 40 muncitorĭ şi 183 servitorĭ.

Ştiŭ carte 467 persoane.

Vite sunt: 1500 caĭ, 1483 boĭ, 3093 oĭ şi 2147 porcĭ.

Sunt 273 stupĭ cu albine.

Veniturile com. sunt de 7703 leĭ şi cheltuelile, de 7527 leĭ.

Sunt 3 şcolĭ, frecuentate de 79 elevĭ şi 60 eleve: una de băeţĭ şi una de fete în Grindul, cu un învăţător retribuit de stat şi comună şi o învăţătoare retribuită de comună; a treia în satul Grindaşi, mixtă, cu un învăţător retribuit de comună; 2 biserici, cu 3 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ.

In com. se fac 4 tîrgurĭ anuale: la 9 Martie, la Pogorîrea Sf. Duh, la 15 August şi la 26 Octombrie.

Grindul, *sat*, în jud. Ialomiţa, pl. Cîmpuluĭ, pendinte de com. cu acelaşĭ nume. E situat la extremitatea de N.-E. a plăşeĭ, pe un mic deal saŭ grind, de unde şi numele luĭ. Vechea numire a satuluĭ a fost Rogozul, iar maĭ în urmă şĭ-a luat numele de Grindul-Făgărăşanuluĭ.

Are o frumoasă împărţire, cu strade drepte şi largĭ, iar satul întreg formează un pătrat.

Populaţiunea satuluĭ se compune din 316 familiĭ Romînĭ, 22 familiĭ Ţiganĭ, 4 familiĭ Grecĭ şi 3 familiĭ Ungurĭ.

Biserica este construită la anul 1842, într'un stil frumos şi este înconjurată cu zid; are 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ.

Vite sunt: 1000 caĭ, 965 boĭ, 1496 oĭ şi 1289 porcĭ.

Grindul *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, com. Ciulniţa, pe cîmpul Bărăganul.

Grindul, *munte*, jud. Muscel, pl. Dîmboviţa, com. Rucărul.

Grindul, *pădure*, în jud. Ialomiţa, pl. Cîmpuluĭ; formează un trup cu pădurea Malul. Esenţe: ste jar, salcie şi ulm.

Grindul, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, pe muntele cu acelaşĭ nume, pendinte de com. Rucărul, plaiul Dîmboviţa, jud. Muscel, în întindere de 250 hect. Esenţă dominantă: moliftul. Se limitează la N.-V. cu Transilvania.

Grindul, *vale*, pe moşia Balineşti, com. Zămoştia, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Grindul-Caluluĭ, *movilă*, jud. Dolj, pl. Balta, com. Măceşul-d.-j., pănă în dreptul căreia limita de E. a com. către sfoara de moşie Codrul, are direcţiunea de S.-E. şi de aci ia direcţiunea de S.

Grindul-cu-Banĭ, *pădure* de dafinĭ, jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Piscul. Aparţine statuluĭ. Pe marginea de N. a acesteĭ pădurĭ este aşezată com. Piscul.

Grindul-Făgărăşanuluĭ, *numire vechie a satuluĭ* Grindul, pl. Cîmpuluĭ, jud. Ialomiţa.

Grindul-Lung, *culme de deal*, în mijlocul platouluĭ de S. al jud. Brăila, com. Ulmul, ca la 4 kil. spre S.-E. de satul Ulmul. In partea de N. a acestuĭ grind este o movilă cu acelaşĭ nume.

Grindul-Mare, *deal*, în jud. Constanţa, pe teritoriul com. rur.

www.dacoromanica.ro

Rasova; se desface din Dealul-Mare, se întinde spre N., avînd o direcțiune generală de la S.-E. spre N.-V., printre văile Saiana-Doice și Ciocanul saŭ Ceairul-din-Mijloc; se ridică pănă la o înălțime de 115 m., dominînd văile de maĭ sus și satul Rasova, care în parte se găsește așezat la poalele sale N.-V.; este stîncos și acoperit cu fînețe și pășunĭ.

Grindul-Mare, *deal*, în com. rur. Vrata, pl. Cîmpul, jud. Mehedinți.

Grindul-Pĭetreĭ, *sat*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de com. Dormărunt. Este situat în apropiere de satul de reședință.

Populația se compune din 52 familiĭ.

Grindul-Prediĭ, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, com. Bordușeani, pe cîmpul Bărăganul.

Grindul-Vîlciașul, *ostrov*, între canalul Vilciul și veriga Stoenești, com. Bertești d.-j., județul Brăila.

Grindușul, *munte*, jud. Neamțu, la hotarul despre Transilvania și despre județul Bacăŭ; face parte din masivul Cicul-Tarcăul.

Grințieșul, *masiv muntos*, jud. Neamțu și Suceava, în legătură cu grupurile Gherghiuluĭ, Călimanuluĭ, Dorneĭ, care se află coprinșĭ între sorgintea Oltuluĭ, Putna, Bistricioara, de la Tulgheș în jos, Bistrița, Dorna, Bistrița-Transilvană și Mureșul.

Catena centrală pleacă de la sorgintea Bicazuluĭ, trece prin piscul Chișavaș (1627 m.), Cocereș (1463 m.), Măgura (1509 m.), Izvorul-Călimanuluĭ (2031 m.), Pĭetrosul (2110 m.), de unde se îndreptează spre N., prin Măgura-Caluluĭ (1230 m.).

Clina vestică a acestuĭ grup este formată de munțiĭ Gherghiuluĭ și aĭ Călimanuluĭ; această clină este repede, puțin accesibilă și tăiată de drumurile pasurilor Bicazul, Bistricioareĭ (Tulgheșul și Putna) și ale Dorneĭ. Clina orientală a acestuĭ grup este formată în cea maĭ mare parte de munțiĭ Grințieșuluĭ și de aĭ Dorneĭ.

Munțiĭ Grințieșuluĭ sunt coprinșĭ între Pîrîul-Negru, Bistrița și Bistricioara. Spațiul limitat de aceste rîurĭ afectă forma unuĭ drept-unghiŭ, ale căruĭ două laturĭ ar fi formate prin Bistricioara, iar cele-l'alte două prin Pîrîul-Negru și Bistrița. Culmea principală a acestuĭ masiv se întinde din Cotul-Negruluĭ și al Bistrițeĭ și este urmată de frontieră și de o potecă care unește cele două pîraie. Din Vîrful-Grințieșuluĭ, muntele Plopul și Piatra-Roșie, pleacă spre E. treĭ dințĭ paralelĭ ce se ramifică, umple tot spațiul pănă în Bistrița și sunt urmațĭ de potecĭ carĭ vin din valea Bistrițeĭ. Munțiĭ Grințieșuluĭ se leagă cu aĭ Gherghiuluĭ în Vîrful-Negru (Măgura) printr'o ramură ce pleacă din culmea centrală și trece printre Bistricioara și Negrișoara. Valea-Bistricioareĭ, de la satul Corbul, are o potecă de caĭ, care o urcă pănă aproape de origină; Valea-Negrișoareĭ de asemenea este urmată de o potecă de caĭ; cele-l'alte comunicațiunĭ din interiorul masivuluĭ sunt potecĭ grele.

Aci în caz de rezbel coloanele de invaziune ar fi despărțite printr'un bloc muntos de cel puțin 50 kil. lungime, și de o lățime de maĭ bine de 45 kil. între Bistrița și valea Hureșul-Olt. Potecele intermediare sunt lungĭ și debușează ca și comunicațiunile pasuluĭ Dorneĭ și Bistricioareĭ în strîmptul defileŭ al Bistrițeĭ. Toate aceste considerațiunĭ înlesnesc apărarea regiuneĭ, dacă ea nu este surprinsă înainte de a încerca să dispute defileurile.

Grințieșul, *pisc*, înalt de 1739 m., în grupul munteluĭ Grințieșul, jud. Neamțu.

Grințieșul-Mare, *sat*, în județul Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Bistricioara. Este situat lîngă munțiĭ Frasinul și Hurduga.

Are o populațiune de 128 familiĭ, saŭ 337 suflete.

In sat este: o biserică de lemn, cu 2 dascălĭ; 1 piuă pentru sucmane; 2 morĭ de apă; 2 herăstrae.

Sunt 100 contribuabilĭ.

Vite: 80 boĭ, 150 vacĭ, 900 oĭ, 26 caĭ, 50 rîmătorĭ și 60 juncĭ.

Grințieșul-Mare, *ramură de munțĭ*, ce se detașează spre E. din ramura munteluĭ Plopul, pe teritoriul com. Călugăreni și apoĭ Bistricioara, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu. Se află cuprins între pîrîul Grințieșul-Mare și Grințieșul-Mic.

Grințieșul-Mare, *munte*, între com. Borca, județele Suceava și Neamțu.

Grințieșul-Mare, *pîrîŭ*, județul Neamțu; izvorește din partea estică a sistemuluĭ stîncos Grințieșul, fiind format prin unirea a două șivoaie; curge spre E.-S., pe teritoriul com. Bistricioara, traversînd șoseaua Bistricioara-Pĭisăcani în dreptul kil. 115, unde se și varsă pe stînga pîrîuluĭ Bistricioara.

www.dacoromanica.ro

Grinţieşul-Mic, *sat*, jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Bistricioara, situat între munţii Grinţieşul şi Hurduga, pe valea Bistricioarei.

Are o populaţiune de 95 familii, saŭ 222 suflete, din carî 60 contribuabili.

Este o şcoală, frecuentată de 40 elevi; 1 piuă pentru făcutul sucmanelor; 1 moară de apă; 2 herăstrae.

Numărul vitelor este de 730 capete.

Grinţieşul-Mic, *ramură de munţi*, ce se detaşează din nodul format de Grinţieşul-Mare şi Măluşteţul, pe teritoriul com. Bistricioara, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu. Formează în parte hotarul despre com. Călugăreni.

Grinţieşul-Mic, *pîrîiaş*, ce izvoreşte din ramura munţilor Grinţieşul-Mare, com. Bistricioara, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu; curge prin satul cu acelaşi nume, străbătînd şoseaua Bistricioara-Prisăcani în dreptul kil. 113; se varsă pe partea stîngă a pîrîuluî Bistricioara.

Gripcia, *munte*, în partea de N. a com. Topeşti, plaiul Vulcanul, jud. Gorj, cu o suprafaţă de 540 hect. Se prelungeşte de la E. la V. şi e acoperit cu pădure de fag şi gorun.

De dînsul ţine următorul grup de munţi: Poiana-Scăriî, spre E. de muntele Gripcia, cu o suprafaţă de 170 hect. pădure; Ulmătul, spre S. de muntele Gripcia, cu o suprafaţă de 260 hect. pădure; Poiana-de-Fragî, spre S. de muntele Gripcia, cu o suprafaţă de 210 hect. pădure şi păşune; Cornul, Gripcia, spre V. de muntele Gripcia, cu o suprafaţă de 220 hect. pădure şi păşune; Dosul, Gripcia, spre N. de muntele Gripcia, cu o suprafaţă de 420 hect. pădure.

Suprafaţa totală a munteluî Gripcia, cu craciî săî, este de 1820 hect.

Griva, *pădure* particulară, supusă regimuluî silvic, pe moşia Mălaia-Voineasa, pendinte de com Mălaia, plaiul Cozia, jud. Vîlcea.

Grivei, *deal*, în com. rur. Negomirul, pl. Văilor, jud. Mehedinţi.

Grivei, *pîrîŭ*, jud. Neamţu. Vezî Criveî.

Grivei-din-Dos, *mahala*, în com. rur. Negomirul, pl. Văilor, jud. Mehedinţi.

Grivei-din-Faţă, *mahala*, în com. rur. Negomirul, pl. Văilor, jud. Mehedinţi.

Griviţa, *sat*, pe moşia Păltinişul, com. cu acelaşi nume, jud. Dorohoiŭ, pl. Prutul-d.-j., cu 56 familiî, saŭ 248 suflete, la o mică depărtare maî în jos de satul Păltinişul. S'a înfiinţat la 1897. Are 54 case şi bordeie, ale noilor împroprietăriţî pe moşia statuluî.

Locuitoriî împroprietăriţî aŭ 982 hect., 76 ariî, pămînt.

Numirea satuluî s'a dat în amintirea victorieî repurtată de trupele romîne în Bulgaria, la reduta Griviţa, în războiul dintre Ruşî şi Turcî din 1877—78, la care aŭ luat parte însemnată Romînii.

Griviţa, *sat*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de com. Smirna, situat la 6 kil. spre V. de satul de reşedinţă.

Satul s'a fondat în 1882. I s'a dat numele în amintirea luptelor ce Romînii aŭ purtat contra Turcilor la Griviţa în Bulgaria, la 1877.

Populaţiunea satuluî se compune din 245 familiî Romînî, 3 familiî Ţiganî şi 2 familiî Evreî.

Vite sunt: 490 caî, 976 boî, 1400 oî, 14 capre şi 500 porcî.

Griviţa, *sat*, în jud. Tutova, pl. Tîrgul, com. Odaia-Bursucan, spre V. de satul Odaia-Bursucan. Are 410 locuitorî şi 124 case. Este fondat în urma războiuluî din 1877 în memoria luptătorilor de la Griviţa. Inainte de întemeerea satuluî, această localitate se numea Odaia şi era proprietatea statuluî.

Griviţa, *sat*, face parte din com. Călmăţuiul, jud. Tecuciŭ. Situat pe valea Călmăţuiuluî, la 3 kil. şi 150 m. de satul Călmăţuiul, spre E. de tîrguşorul Ivesti, reşedinţa plăşeî.

Are o populaţie de 1221 suflete: 288 bărbaţî, 285 femeî, 342 băeţî şi 312 fete; locuesc în 300 case şi 3 bordee.

Are o şcoală, frecuentată de 47 copiî; o biserică, cu hramul Sf. Voevozî, făcută de locuitorî; 2 cîrciumî.

Satul s'a înfiinţat la 1879 cu prilejul aplicăreî legeî însurăţeilor; locuitoriî sunt veniţî din toate satele de prin prejur.

Poartă acest nume în amintirea victorieî cîştigate de Romînî înaintea reduteî Griviţa, în războiul de la 1877.

Griviţa, *cătun*, com. urb. Drăgăşani, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea.

Griviţa, *pichet romînesc*, cu No. 7, jud. Constanţa, situat pe teritoriul bulgăresc al com. Ese-Chioi, revendicat de Romînî, la poalele dealuluî Hagi-Durac-Sîrtî, nu departe de confluenţa pîraielor Hamazlî-Ceair şi Mahale-Orman-Ceair; domină pe o bu-

www.dacoromanica.ro

nă întindere şi drumul Silistra-Varna.

Griviţa-Nouă, *sat*, pe moşia Cordăreni, com. cu acelaşĭ nume, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ, cu o populaţie de 66 familiĭ, saŭ 354 suflete. Infiinţat la 1886, cu noĭ împroprietăriţĭ, pe o suprafaţă de 836 hect.

Griviţa-Vechie, *sat*, pe moşia Şipoteni, com. Cordăreni, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ, cu o populaţie de 57 familiĭ, saŭ 236 suflete, înfiinţat în 1879, cu noĭ împroprietăriţĭ, pe moşia statuluĭ. Locuitoriĭ aŭ 322 hect., 35 ariĭ, pământ.

Grînele, *deal* şi *punct de hotar* între comunele Grabicina, Policiori şi Căneşti, jud. Buzău.

Grînolea, *sat*, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Căpreni, cu 219 suflete: 129 bărbaţĭ şi 90 femeĭ. Locuesc în 49 case. Copiiĭ din sat urmează la şcolile din Căpreni-d.-s., ce sunt la 4½ kil. departe.

Grînolea, *pisc*, jud. Dolj, plasa Amaradia, com. Căpreni.

Grîuluĭ (Dealul-), (Vîrful-Ielelor), *colină*, în jud. Buzăŭ, comuna Vintilă-Vodă, cătr. Sîrbeşti. In vîrful săŭ e o suprafaţă ca de 4 m., pe care nu creşte iarbă. Din această cauză s'a născut credinţa, că aci vin ielele înainte de Rusaliĭ şi joacă.

Grîuluĭ (Valea-), *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Vipereşti, pe proprietatea statuluĭ Valea-Largă.

Groapa, *vale*, în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, com. Dichiseni.

Groapa-Cătaneĭ, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Văsieşti, pe care se află urme de redute.

Groapa-Chiriţeĭ, *pădure* foioasă, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Bucşeşti, proprietatea răzeşilor din comună. Are o întindere de peste 40 hect., şi este supusă regimuluĭ silvic.

Groapa-Ciobanuluĭ, (Ciobanul), *com. rur.*, în jud. Constanţa, pl. Hîrşova.

Este aşezată în partea de N.-V. a judeţuluĭ, la 96 kil. spre N.-V. de oraşul Constanţa, reşedinţa judeţuluĭ, şi în partea de V. a plăşeĭ, la 8 kil. spre N.-E. de orăşelul Hîrşova, reşedinţa plăşeĭ. Comunele învecinate sunt: Gîrlici, la 7 kil. spre N.-E.; Sarai, la 9 kil. spre E.; Ghizdăreşti, la 5 kil. spre S.-E.; Şiriul, la 10 kil. spre S.-E.

Se mărgineşte la N. cu jud. Brăila, despărţindu-se prin fluviul Dunărea; la E., cu comunele Gîrlici şi Sarai, despărţindu-se de cea d'întîiŭ prin o linie convenţională din Dunăre până în gîrla Băroiul, de cea d'a doua prin băltile Cioroiul şi Hazarlîc, şoselele judeţene Ostrov-Hîrşova şi Hîrşova-Sarai, drumul comunal Eschi-Sarai-Muslul şi dealul Cadi-Cîşla; la S., cu comunele Şiriul şi Ghizdăreşti, separată fiind de prima prin o linie convenţională din dealul Cîşla până aproape de Treĭ-Movile, de cea d'a doua prin valea Caimacli-Dere; la V. şi S.-V., cu com. urb. Hîrşova, despărţită fiind de dînsa prin Valea-Brentuluĭ, dealurile Caranlî şi Ciobanul şi restul prin o linie convenţională până în Dunăre.

Relieful soluluĭ este parte şes, parte puţin accidentat, divizîndu-se prin gîrla Băroiul în 2 părţĭ: *a)* şesul coprins între privalul Băroiul şi Dunăre (3/5 din întinderea totală), spre N. şi N.-V., acoperit cu stuf, şi semănat cu bălţĭ marĭ (Ciobanul) şi micĭ (Ciungile, Cernica, Gîrliţa, Belciugata), avînd la N. un grind (loc ridicat d'asupra stufuluĭ bălţilor şi gîrlelor) de vre-o 450 hect., acoperit spre N.-V. cu pădurea Ruginoasa; *b)* solul accidentat (3/5 din întinderea totală a comuneĭ), coprinzînd partea de Sud-Est, brăzdat de dealurile: Ciobanul (65 m.); Caranlî (72 m.); şi la S-S.-E.: dealul Hazarlîc (72 m.), Eschi-Sarai (78 m.) şi Cadi-Cîşla (118 m.), toate acoperite cu semănăturĭ şi finețe.

Movilele sunt în număr de vr'o 15, variind între 50—113 m.; principalele sunt: Movila Mare, la S., pe muchea Dealuluĭ-Ciobanuluĭ (65 m.); Săpata (68 m.); Treĭ-Movile (111 m.) la S.-E; multe din ele sunt naturale, altele sunt artificiale, servind ca puncte trigonometrice la construirea hărţiĭ Dobrogeĭ de către Statul-Major Romîn.

Văĭ sunt: Valea-Dovleceluluĭ, Valea-Brentuluĭ, formată din văile Bălăceanuluĭ şi Cîşleĭ (ce trece prin satul Cadi-Cîşla).

Apele carĭ udă comuna sunt: Dunărea, (şi anume Canalul-Măcinuluĭ) la N., despărţind-o de judeţul Brăila; tot la N., gîrla saŭ privalul Băroiul care trece pe lîngă satul Groapa-Ciobanuluĭ.

Bălţĭ: Groapa-Ciobanuluĭ (200 hect.), la N. de sat; Ciungile, Cernica în stuf, tot la N.; Belciugata; pe grindul Ruginoasa la N.-V., toate formate de revărsărĭ anterioare ale fluviuluĭ Dunărea; la hotarul despre V. sunt bălţile: Rotundul şi Gîrliţa; la cel despre E., bălţile: Cioroiul şi Hazarlîc; maĭ sunt

www.dacoromanica.ro

alte 4 maĭ micĭ; întinderea lor, afară de cele de la hotare, e de 124 hect.; conțin pește ce se consumă în localitate.

Com. este formată din două cătune: Groapa-Ciobanuluĭ, reședință, așezată în partea N.-V. a comuneĭ, la poalele nordice ale Dealuluĭ-Ciobanuluĭ și pe malul drept al privaluluĭ Băroiul; Cadi-Cîșla, așezat în partea S.-E. a comuneĭ, la poalele S.-V. ale dealuluĭ Cadi-Cîșla și pe ambele malurĭ ale văiĭ Cîșla, la 8 kil. spre S.-E. de cătun. de reședință.

Suprafața totală a comuneĭ este de 5486 hect., din carĭ 69 hect. ocupate de vatra satelor cu 247 case, iar restul aparținînd statuluĭ cu proprietariĭ (1607 hect.) și locuitorilor (3810 hect).

Populațiunea este de 271 familiĭ, saŭ 1350 suflete: 691 bărbațĭ și 659 femeĭ: 783 necăsătoriți, 502 căsătoriți, 65 văduvĭ; 2350 cetățenĭ Romînĭ; 1320 ortodoxĭ, 30 mahometanĭ; 686 agricultorĭ și pescarĭ, 1 doctor, 8 comercianțĭ.

Știŭ carte 117 persoane.

Contribuabilĭ sunt 258.

Locuitoriĭ posedă: 130 pluguri și 200 care și căruțe.

Vite sunt 3400 capete, maĭ cu seamă boĭ, oĭ și rîmătorĭ.

Sunt 5 morĭ de vînt.

Comerciul e activ; se face prin orășelul Hîrșova, la 9 kil. spre S.-V., de către 8 comercianțĭ și constă în import de cereale, manufacturĭ și în export de vite și pește.

Budgetul com. este de 3222 leĭ la venitură și de 2816 leĭ la cheltuelĭ.

Căĭ de comunicație sunt: pe Dunăre, bălțĭ, gîrla Băroiul cu luntrele; calea județeană Hîrșova-Măcin care trece pe la 3 kil. spre S. de comună; apoĭ căi comunale la satele învecinate: Topalul, Saraiul, Șiriul, Dăeni, Gîrliciul, Cadi-Cîșla, etc.

Are o biserică, în cătun. Ciobanul, cu hramul Sf. Ioan, zidită și întreținută de locuitorĭ, avînd și 10 hect. pămînt de la stat, cu 1 preot, 1 cîntăreț și 2 paracliserĭ; o școală, condusă de un învățător și o învățătoare, frecuentată de 74 elevĭ (66 băeți și 8 fete).

Groapa-Ciobanuluĭ, *sat,* în jud. Constanța, pl. Hîrșova, cătunul de reședință al com. Groapa-Ciobanuluĭ. Este așezat în partea de V. a plășeĭ și cea de N.-V. a comuneĭ, la poalele nordice ale Dealuluĭ-Ciobanuluĭ și pe malul drept al privaluluĭ Băroiul. Teritoriul săŭ se mărginește la N. cu jud. Brăila, despărțit prin Dunăre; la E., cu comunele Gîrlici, Sarai și cătun. Cadi-Cîșla; la S.-V., cu com. urb. Hîrșova.

Relieful săŭ este puțin accidentat, șes la N., acoperit cu stuf, presărat cu bălți și grădinĭ; la S. și S.-E., ridicat, prezintînd dealurile: Ciobanul (68 m.), și Caranlî (72 m.); și maĭ multe movilĭ, între carĭ: Movila-Mare (65 m.) și Săpata (68 m.). Este străbătută de Valea-Brentuluĭ, care la E. o desparte de cătunul Cadi-Cîșla.

Este udat de apele: Dunărea (Canalul-Măcinuluĭ), la N.; privalul Băroiul prin mijloc, trecînd și pe lîngă sat prin partea nordică.

Bălțĭ sunt: Groapa-Ciobanuluĭ, la N., prelungită cu Gîrlița; Ciungile, Cernica și Belciugata, la N.; toate conțin pește.

Intinderea satuluĭ e de 5207 hect., din carĭ 160 hect. vatra satuluĭ, cu o populație de 1453 suflete.

Groapa-Danciuluĭ, *trup de pădure,* al statuluĭ, jud. Vîlcea, plaiul Cozia, com. Sărăcinești, care împreună cu trupurile Buda-Mare și Buda-Mică, are o întindere de 350 hect.

Groapa-Izvoranilor, *deal,* spre V. de com. Măneciul-Ungureni, pl. Teleajenul, jud. Prahova.

Groapa-Lupilor, *deal,* în com. rur. Roșiuța, pl. Văilor, jud. Mehedinți.

Groapa-Lupuluĭ, *pădure,* în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, com. rur. Negoești, cătun. Padeșul.

Groapa-Mare, *vale,* în jud. Buzăŭ, com. Grabicina, avînd parte arăturĭ, parte izlaz.

Groapa-Mare (Fundul-Gropiĭ), *vale,* în jud. Buzăŭ, com. Vintilă-Vodă, cătun. Sîrbești.

Groapa-Mănăstireĭ, *pichet,* pe Dunăre, cu No. 23, în jud. Ilfov.

Groapa-Nucului, *deal,* în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul com. Rîpile.

Groapa-Olaruluĭ, *vale,* jud. Suceava, în pădurea moșieĭ Rotopănești, în care se află un frumos rîmnic.

Groapa-Rea, *sat,* în jud. și pl. Argeșul; face parte din com. rur. Cerbureni-Iașul.

Groapa-Scheuceĭ, *iezer,* între privalul Dimuleasa și iezerul Glăvanele, jud. Brăila; prin el trece hotarul com. Vizirul.

Groapa-Vieĭ, *deal,* pe teritoriul com. Flămînda, pl. Călmățuiul, jud. Teleorman, la N. com. Măgurelele. Face parte din dealul Suroaia. Pentru că aci sunt sădite din vechime vii, locuitoriĭ

www.dacoromanica.ro

ĭ-aŭ zis: Dealul-de-la-Groapa-Vieĭ.

Groapa-Vieĭ (Măgura-de-la-), *măgură,* situată d'asupra dealuluĭ cu acelaşĭ nume, în partea de N.-V., jud. Teleorman. Insemnată prin importantele descoperirĭ archeologice ale luĭ Cezar Boliac, despre care face menţiune şi d-nul Gr. G. Tocilescu în scrierea sa «Dacia înainte de Romanĭ».

Pe toate hărţile numirea acesteĭ măgurĭ este greşită (Grapavia), fiind copiată după a statuluĭ major austriac. Adevărata numire este aceea pe care o dăm noĭ: Groapa-Vieĭ, cum o pronunţă şi locuitoriĭ.

Groapele, *sat,* pe rîul Argeşul, jud. şi pl. Argeşul, pendinte de com. rur. Curtea-de-Argeş.

Groapele, *lac,* jud. Brăila, situat la N. de com. Ciacîrul.

Groapele, *prival,* jud. Brăila, începe din privalul satuluĭ Gropeni şi comunică cu iezerul Busaga.

Groapele, *prival,* jud. Brăila, la hotarul de N. al com. Stăncuţa, aproape de Dunărea-Vechĭe; uneşte privalul Vidroiul cu iezerul Liştegea din com. Vizirul.

Groapelor (Pîrîul-), *pîrîŭ,* udă partea de N.-E. a com. Cireşul, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea, şi se varsă în rîul Cerna, tot în raionul com. Cireşul.

Groasa, *pădure* de stejar, a statuluĭ, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, teritoriul com. Fundul-Crăsani.

Groaza, *deal,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, de pe teritoriul com. Dărmăneşti, situat lîngă muntele Farcul-Mare.

Groaza, *munte,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Tîrgul-Trotuşul, de pe teritoriul satuluĭ Slănicul.

Groaza, *pîrîŭ,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Dărmăneşti, care izvoreşte din muntele cu acelaşĭ nume şi se varsă d'a-dreapta Uzuluĭ.

Groduiul, *pîrîŭ,* pe moşia Buda, com. Buda, pl. Herţa, jud. Dorohoiŭ.

Grohotişul, *pîrîŭ,* în jud. Buzăŭ, com. Păltineni, căt. Curmătura; iese din muntele Cătiaşul şi dă în Cătiaşul.

Grohotul, *pîrîŭ,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Brusturoasa; izvoreşte din muntele Cărunta şi se varsă în Trotuşul, pe dreapta, după ce se încarcă cu pîrîiaşele: Tulburatul şi Grohotişul.

Grojdibodul, *com. rur.,* în partea de S. a plăşeĭ Balta-Oltul-d. j., jud. Romanaţi, formată din satul cu acelaşĭ nume, situat la N. de balta Potelul, la 18 kil. de Corabia şi la 38 de Caracal. Altitudinea terenuluĭ d'asupra nivelului mării este de 60 m.

Are o populaţie de 624 familiĭ, saŭ 1988 suflete: 1008 bărbaţĭ şi 980 femeĭ; 992 căsătoriţĭ şi 995 necăsătoriţĭ.

Ştiŭ carte 73 persoane.

Sunt 362 contribuabilĭ.

Budgetul com. este de 3957 leĭ la venitурĭ şi de 3862 leĭ la cheltuelĭ.

Vite marĭ sunt 1048, vite micĭ 2402 şi rîmătorĭ 150.

Are 13 stabilimente comerciale; o şcoală prim. de gr. I, condusă de 1 învăţător, frecuentată de 44 elevĭ; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae (1865), cu 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ.

Comuna Grojdibodul e importantă din punctul de vedere archeologic. S'a găsit banĭ din epoca Romanilor şi 2 table de bronz «honestae missionis», pe care Alexandru Cuza le-a dat luĭ Napoleon III. Ele sunt liberate de Adrian, la 139 p. Chr. unor veteranĭ din cohorte auxiliare carĭ făcuse sub Plautius Caesianus (vezĭ Cesieni) 25 anĭ de serviciŭ, şi acum căpătară drepturile de cetăţenĭ romanĭ, eĭ şi copiiĭ lor.

Măgurĭ sunt: măgura Prăsăoeasca, Măgura-Mare, Măgura Cazacilor, Ascuţita, Tîmpa, care înconjoară comuna. Aceasta probează că aci a fost o staţiune în epoca Romană.

Grohotişul, *munte,* la N. de com. Măneciul-Ungureni, plaiul Teleajenul, jud. Prahova, coprins între apa Stanceĭ la N.-E. şi apa Bobuluĭ la S.

Grohotişul, *loc de trecere,* în Transilvania, jud. Prahova.

Gropanile, *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Dumbrava, com. rur. Busul. Are 567 loc. şi 103 case.

Gropanile, *munte,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani.

Gropanile, *deal,* în com. rur. Busul, pl. Dumbrava, jud. Mehedinţi.

Gropanile, *vale* şi *pîrîŭ,* în com. rur. Busul, pl. Dumbrava, jud. Mehedinţi.

Gropanul, *vale,* jud. Vlaşca, pe proprietatea Răsuceni; dă în valea Brezoiul.

Gropăria, *numire* ce se dă *satuluĭ* Filipeşti, jud. Brăila.

www.dacoromanica.ro

Gropeni, *com. rur.*, situată pe şes pe malul stîng al Dunăreĭ, pl. Balta, jud. Brăila. Se mărgineşte la N. cu com. Tichileşti; la V., cu Osmanul; la S.-V., cu Valea-Cînepeĭ şi la E. cu Dunărea. Suprafaţa comuneĭ e de 18000 hect. şi face parte din domeniul Brăileĭ.

Are o populaţie de 366 familiĭ, saŭ 1956 suflete, din carĭ 308 contribuabilĭ.

Veniturile com. sunt de 8759 leĭ şi chelt. de 7082 leĭ, 50 banĭ.

Locuitorĭ împroprietăriţĭ din 1864 sunt 271; neîmproprietăriţĭ sunt 37.

In com. sunt: 5 debite; 8 cîrciumĭ.

Vite: 950 boĭ, 1310 vacĭ, 9 taurĭ, 500 viţeĭ, 933 caĭ, 2 măgarĭ, 1311 oĭ, 709 rîmătorĭ şi 16 capre.

Suhatul vitelor este de 331 hect.

Locuitoriĭ posedă 600 stupĭ cu albine.

Are: 1 biserică, făcută la 1873 de locuitorĭ, cu 1 preot, 1 cîntăreţ şi 2 paracliserĭ; 2 cimitire; 1 şcoală de băeţĭ, frecuentată de 88 elevĭ şi 1 de fete, înfiinţată la 1874, frecuentată de 38 eleve. Ambele şcolĭ aŭ localurĭ proprii de zid.

Drumurĭ: la Brăila, spre N., prin Sichileşti, apoĭ pe şoseaua Brăila-Călăraşi, la 23 kil.; la Balta, spre N. pe la Milea Avram; la Ibişĭ, pe luncă pănă la hotarul Domeniuluĭ; la Ceacîrul, spre S., pe malul lunceĭ Dunăreĭ, la 10 kil.; la Valea-Cînepeĭ, spre S.-V., prin proprietatea locuitorilor, 6 kil.; la Osman, spre V., prin proprietatea locuitorilor, străbătînd calea judeţeană Brăila-Călăraşi, 9 kil.; la Silistrarul, spre N.-V., prin proprietatea locuitorilor, tăind şoseaua judeţeană prin Gropeni-de-Cîmp, 13 kil.

In com. sunt 5 strade. Drumul poşteĭ vechĭ trecea pe partea de V. a com. Comuna e vechie.

Gropeni, *sat*, cu 150 locuitorĭ, jud. Argeş, pl. Topologul; face parte din com. rur. Runcul.

Gropeni, *sat*, jud. Brăila, pe muchea platouluĭ la V. com. Gropeni, pe drumul Brăila-Ialomiţa, la 23 kil. spre S. de oraşul Brăila. Satul este vechiŭ. Pe timpul dominaţiuneĭ turceşti forma două sătişoare stăpînite de 2 paşale şi despărţite prin strada de azĭ, Vadul-Soareluĭ.

Se întinde pe o suprafaţă de 67 hect., cu 366 case.

Are: o şcoală de băeţĭ, frecuentată de 90 copiĭ; o şcoală de fete, înfiinţată la 1874 şi frecuentată de 38 eleve; o biserică; 7 cîrciumĭ; 3 băcăniĭ.

Locuitoriĭ posedă 342 stupĭ cu albine.

Gropeni, *sat*, face parte din com. rur. Mărăcineni, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel.

Gropeni, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. Muscel, plasa Rîurile, comuna Mărăcineni, căt. Gropeni, pe linia Goleşti-Cîmpulung, pusă în circulaţie la 1 Iulie 1887. Se află între staţiile Florica (3 kil.) şi Ciumeşti (5 kil.). Înălţimea d'asupra nivelului mărĭi e de 263^{m}.24, Venitul acesteĭ staţiĭ pe 1896 a fost de 24058 leĭ.

Gropeni-de-Cîmp, *loc*, spre N.-V. de com. Gropeni, pl. Balta, jud. Brăila, pe care s'aŭ împroprietărit locuitorĭ şi pe care, se zice, a fost vechiul sat.

Gropenianul, *prival*, jud. Brăila; uneşte iezerul Şerbanul cu Dunărea-Vechie.

Gropĭ (Valea-cu-), *vale*, în jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Bozieni, situat în partea de N. a com. Este formată de dealul Cetăţuia şi de un alt deal de peste hotar, ce se află pe teritoriul Vălenilor, în jud. Roman.

Este acoperită cu fîneţe şi aparţine parte proprietaruluĭ moşieĭ Bozieni, parte locuitorilor aceleĭ comune.

Se numeşte ast-fel de la mulţimea gropilor ce se găsesc pe ea şi din care se scoate prundiş pentru şoselele vecinaşe.

Gropiĭ (Valea-), *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Beceni, căt. Ocea; se scurge în Valea-Ociĭ.

Gropiĭ (Vîrful-), (Groapa-Lupilor), *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Lapoşul, acoperită de pădure.

Gropile, *com. rur.*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., situată la limita spre jud. Putna, pe pîrîul Păltinata. Se compune din 4 cătune: Gropile, reşedinţa, Capota, Păltinata şi Pochiţa, situată pe rîul Caşinul, dincolo de Trotuş.

In «Condica Liuzilor» moşia este trecută răzăşească, iar în statistica din 1874 se găseşte şi cătunul Motocesti, azĭ alipit cu com. Rîpile şi un altul Urîta.

Se mărgineşte la N. cu com. Fundul-Răcăciune; la V. cu com. Brătila şi Rîpile; la S. cu Rîpile şi la E. cu com. Drăguşeni şi Părava, din jud. Putna.

Dealurĭ sunt: Căprianul, Benea şi Bălănelul.

Are o şcoală mixtă, care funcţionează de la 1865, în satul Gropile, întreţinută de comună, într'un local făcut din bîrne, în stare bună, cu 6 fălcĭ pămînt în ţarină şi 6 în vatra satuluĭ. E frecuentată de 16 copiĭ.

www.dacoromanica.ro

Sunt 3 biserici: două ortodoxe în satul Gropile, deservite de 1 preot şi 4 cîntăreţi, şi una catolică, în satul Capota. Sunt 387 case de locuit, dese în Pochiţa, rari în cele-l'alte cătune; 4 cîrciumi.

Populaţia este de 395 familii, saŭ 1577 suflete: 830 bărbaţi şi 747 femei; 1477 Romîni şi 100 Unguri, toţi de protecţiune romînă; 870 agricultori, 56 meseriaşi, 26 comercianţi, 24 profesiuni libere şi 98 servitori.

Sunt 348 contribuabili.

După legea rurală din 1864, la 94 locuitori s'aŭ dat 283 fălci pămînt în ţarină. In 1879 s'aŭ împroprietărit 55 însuraţei cu 137.40 fălci pămînt.

Teritoriul comunei are o întindere de 3000 hect. Pădurile ocupă peste 300 hect. Proprietari mari sunt moştenitorii lui I. Botez, cu o moşie care dă un venit anual de 6600 lei, şi moştenitorii lui Iord. Ivaşcu, cu 58 hect., dînd venit anual de 2100 lei.

Pe teritoriul comunei sunt: izvoare cu apă sulfuroasă la Ruptura şi Puturoasa; mai multe iazuri cu peşte, dintre cari 2 mai însemnate: Balta-Lungă şi Balta-fără-Fund; 2 mori de apă.

După controalele diviziei filoxerice (1891), viea lucrătoare are 40 1/4 hect.

Vite: 53 cai, 806 vite mari cornute, 784 oi, 250 capre şi 391 porci.

Sunt 33 stupi cu albine.

Budgetul com. este la venituri de 4144 lei, 50 bani şi la cheltueli de 1365 lei, 35 bani.

Comuna este străbătută de căi vecinale care o unesc cu Rîpile şi Răcăciuni.

Totalul pămînturilor de cultură este de 500.40 hect.

Distanţele: la Bacăŭ, capitala districtului, 39 kil.; la Tîrgul-Ocna, 27 kil.; la com. Brătila, 23 kil.; la com. Rîpile, 8 kil.; la com. Fundul-Răcăciune, 10 kil. şi la Tîrgul-Valea-Rea, reşedinţa plăşei, 33 kil.

Gropile, *sat*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., com. Gropile, situat la poalele dealului Bălănelul şi pe rîul Păltinata.

Are o populaţie de 230 familii, saŭ 1000 suflete. Parte din locuitori sunt lemnari.

Sunt 2 biserici, din care una este făcută de locuitori, la 1720; sunt deservite de 1 preot şi 2 cîntăreţi.

Gropile, *trup de sat*, în judeţul Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Filioara.

Gropile, *braţ* (prival), al Dunării, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, teritoriul com. Giurgeni.

Gropile, *lac*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, com. Giurgeni, alimentat de braţul cu acelaşi nume.

Gropile, saŭ **Helestache**, *moşie* a statului, jud. Ilfov, care s'a vîndut de veci.

Gropile, *moşie*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Gropile, a locuitorilor răzeşi.

Gropile, *pădure*, de 543 hect., în partea de V. a com. Dracşani, pl. Miletinul, jud. Botoşani.

Gropile, unul din cele 6 *pichete* ale jud. Muscel, pentru paza fruntariei, la 40 kil. de pichetul Bîndea şi la 35 kil. de pichetul Podul-Rîului.

Gropile (Muntele-), *pădure* particulară, supusă regimului silvic, pe muntele Gropile, jud. Vîlcea, plaiul Horezul, com. Vaideeni.

Gropile-Mari, *munte*, la N. com. Vaideeni, plaiul Horezul, jud. Vîlcea. Aci se fabrică brînză în stînele cu numele munteluĭ.

Gropile-Uriaşe, *loc*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Sănduleni, lîngă secţia Vereşti-d.-j., pe deal, unde se află 18 gropi aşezate în linie dreaptă, la o distanţă de 7 stj. una de alta. Cea mai mare este înconjurată de nişte stînci de piatră ce par a forma o scară.

Gropilor (Piscul-), *pisc*, jud. Muscel, pl. Rîul-Doamnei, com. Racoviţa. Şi-a luat numele de la multele gropi făcute din vechime de locuitori şi chiar din acest secol, pe timpul răzmiriţelor, cînd locuitorii satului părăsind casele fugeau aci, unde locul fiind dosnic, îşi îngropaŭ bucatele, hainele, vasele şi tot ce aveaŭ.

Gropilor (Valea-), *vale*, izvoreşte de la E. com. Negreni, pl. Vedea-d.-j., jud. Olt, şi se varsă în gîrla Negrişoara, în raionul com. Negreni. Se numeşte ast-fel pentru că este formată dintr'o înşiruire de gropi.

Gropiţele, *pădure* particulară, supusă regimului silvic, în întindere de 225 hect., pe moşia Gropiţele, com. Vaideeni, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Gropniţa, *com. rur.*, jud. Iaşi, ocupînd partea de N. a plăşei Copoul; e formată din satele: Gropniţa, Singeri, Bulbucani, Forăşti, Mălăeşti şi Miseşti, pe o întindere de 4120 hect. Are o populaţie de 479 familii, saŭ 2026 suflete.

www.dacoromanica.ro

Teritoriul com. e accidentat, din cauza dealurilor ce o străbat în diferite direcţiuni; nu prezintă de cît cîte-va locuri deschise şi şesuri, provenite din continuitatea pantelor deluroase.

Prin marginea de E. trece rîul Jijia şi mai în centru pîraiele: Miletinul şi Jijioara Pămîntul este productiv în cereale; are fînaţe şi imaşe întinse.

Are: 3 biserici, cu 3 preoţi, 3 cîntăreţi şi 3 eclesiarhi; o şcoală; 3 mori de apă şi 2 de aburi.

Budgetul com. e de 10612 lei, 56 bani, la venituri şi de 10327 lei, 90 bani, la cheltueli.

Vite: 1893 vite mari cornute, 360 cai, 6000 oi şi 1394 rîmători.

Gropniţa, *sat,* în centrul com. Gropniţa, pl. Copoul, jud. Iaşi. E situat pe podişul dealului Gropniţa. Are o populaţie de 101 familii, saŭ 457 suflete, cari se trag din răzeşi şi mazili, împămînteniţi pe acest loc. Legenda zice că Ştefan-cel-Mare, Domnul Moldovei, a împărţit acest pămînt la mai multe familii de slujbaşi ai săi în 1496, între cari era şi unul Ciohodariu, care ar fi avut slujba de îngrijitor al încălţămintelor domneşti. Locuitorii satului cu timpul fiind împresuraţi de boeri, aŭ pierdut răzeşiile. Astă-zi moşia este a familiei Cantacuzino.

Are o biserică, zidită la 1837, cu 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 eclesiarh; o şcoală, înfiinţată la 1864, frecuentată de 29 elevi, şi casele proprietăţei, iar în marginea şi în faţa satului spre S., este un iaz mare numit Gropniţa.

Vite: 149 cai, 577 vite mari cornute, 1722 oi şi 460 rîmători.

Gropniţa, *deal,* pe coasta căruia e situat satul Gropniţa, comuna Gropniţa, plasa Copoul, judeţul Iaşi.

Gropniţa, *iaz.* Vezi Gropniţa, sat, com. Gropniţa, pl. Copoul, jud. Iaşi.

Gropşani, *com. rur.,* în N.-V. plăşei Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi. E formată din cătunele: Gropşani-din-Faţă (Gropşani-de-Sus, 448 locuitori), unde se află şi primăria; Gropşani-de-Dos (Gropşani-de-Jos, 352 locuitori); Horezul (450 locuitori); Mardalele (236 loc.) şi Dosul-Sandei (133 loc.). Este aşezată la poalele dealului Murgaşului, pe lîngă rîul Geamartaluiul şi Horezul, la 14 kil. spre N.-V. de Balş şi la 45 kil. de Caracal. Altitudinea terenului d'asupra nivelului mării este de 193 m.

Are o populaţie de 356 familii, saŭ 1583 suflete: 832 bărbaţi şi 751 femei; 644 căsătoriţi şi 939 necăsătoriţi.

Ştiŭ carte 77 persoane.

Sunt 354 contribuabili.

Budgetul com. este de 4589 lei la venituri şi de 4547 lei la cheltueli.

Vite mari sunt 1077, vite mici 1571 şi rîmători 257.

Are: o şcoală primară, condusă de un învăţător, şi frecuentată de 102 copii; 3 biserici: Sf. Nicolae (1840), Intrarea-în-Biserică (1820) şi Cuvioasa Paraschiva, în Horezul, cu 2 preoţi şi 5 cîntăreţi.

Spre S.-E. de com. se află Valea-Bisericei, numită ast-fel pentru că aci a durat mai mult timp o biserică a unui sat, ce a fost devastat de Turci; acum e parte acoperită de pădure şi parte cultivată.

Gropşani, *moşie,* pendinte de Episcopia Rîmniculuĭ, lîngă com. Gropşani, din jud. Romanaţi; are şi o pădure de 111 pog.

Gropşani-din-Dos (de-Sus), *cătun,* com. Gropşani, pl. Oltul-Olteţul-d.-s., jud. Romanaţi, situat în valea apei Geamartaluiului.

Gropşani-din-Faţă (de-Jos), *cătun,* com. Gropşani, jud. Romanaţi, situat pe malul stîng al apei Geamartaluiul.

Gropul, *vale,* la N.-E. de satul Romîneşti, jud. Iaşi, pl. Copoul, com. Movileni, bogată în fînaţe.

Gropul-Mănăstirei, *vale,* în jud. Iaşi, pl. Stavnicul, com. Mironeasa, formată din Valea-Urşiţei.

Groseni, *sătişor,* jud. Brăila, la 5 1/2 kil. spre N.-V. de satul Vizirul. Are 31 familii, saŭ 157 suflete: 79 bărbaţi şi 78 femei; 56 căsătoriţi şi 100 necăsătoriţi. Locuesc în 32 case.

Vite sunt: 80 cai, 290 vite mari cornute, 380 oi şi 60 rîmători.

Groseni, *cătun,* jud. Teleorman, pl. Marginea, com. Pielea; are 236 locuitori, din cari 63 contribuabili.

Groseşti, *numire a unei părţi din comuna* Zlotești, pl. Teleorman, jud. Teleorman.

Groseşti, *moşie,* pendinte de com. Vizirul, pl. Balta, jud. Brăila, aparţinînd d-lor: Alex. I. Grosu, 300 hect., cu venit de 9540 lei; G. I. Grosu, 300 hect., cu venit de 13500 lei; Ioan N. Grosu, 1600 hect., cu venit de 16120 lei; C. Lupescu, 300 hect., cu venit de 4500 lei.

Grosul, *com. rur.,* jud. Vlaşca

www.dacoromanica.ro

pl. Marginea, la colțul eĭ despre pl. Cîlnișteа și jud. Teleorman, compusă din Grosul și Poiana-Grosul saŭ cătun. Schitul-Grosul, situate pe cîmpia Burnazuluĭ pe proprietatea statuluĭ.

Suprafața întreguluĭ trup de moșie este de 3400 hect., aducînd un venit anual de 25000 leĭ.

Are o populație de 1158 suflete, din carĭ 293 contribuabilĭ.

Budgetul com. este la venitурĭ de 4502 leĭ și la cheltuelĭ de 3753 leĭ.

Are 2 bisericĭ, cu 1 preot și 3 cîntărețĭ; o școală mixtă, condusă de un învățător și frecuentată de 31 băețĭ și 9 fete.

Sunt 58 hect. 50 ariĭ vie.

Este departe de Giurgiŭ de 40 kil., de București, de 82 kil., de Alexandria de 18 kil. și de Stănești, reședința plășeĭ, de 29 kil.

Prin sat trece șoseaua vecinală între Măgura-Grosul și Trestenicul.

Vite sunt: 594 boĭ și vacĭ, 40 bivolĭ, 69 caĭ, 1480 oĭ, 329 rîmătorĭ și 3 asinĭ.

Sunt 7 cîrciumĭ.

Pămîntul este fertil, necontinînd maĭ de loc argil; este un amestec de nisip provenit din debordările de pe timpurĭ ale rîurilor Teleorman, Vedea și Cleniță.

Grosul, saŭ **Poenari-Grosul**, *cătun*, pendinte de com. Grosul, pl. Marginea, jud. Vlașca, pe proprietatea statuluĭ cu acelașĭ nume.

Aci s'aŭ împroprietărit la 1864, 140 locuitorĭ, cărora li s'aŭ dat 420 hect. pămînt.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, cu 1 preot; o școală.

Grosul, *pîrîŭ*, izvorește de sub dealul Bordea, com. Ciurea, pl. Codrul, jud. Iași și se varsă în pîrîul Oița.

Grosul-Mare și **Grosul-Mic**, *bălți*, jud. Fălciŭ. Vezĭ Isaia, gîrlă.

Groșani, (Popești, Fraților-Chirculești), *cătun* al comuneĭ Costești, jud. Buzăŭ, cu 80 locuitorĭ și 20 case.

Groșani, *sat*, face parte din comuna rurală Poenari, pl. Argeșelul, jud. Muscel.

Impreună cu cătunele: Brebenești, Poenari, Șerbănești și Valea-din-Dărăt, formează com. Poenari. Cătunul Șerbănești a fost și el dăruit mănăstireĭ Cîmpulung.

Satul Groșani a fost dăruit de Nicolae I. Basarab la 6883 (1365) bisericeĭ de mir a luĭ Negru, ca ctitor al acesteĭ bisericĭ. Romîniĭ Groșanĭ, după moartea luĭ Mateiŭ Basarab, protestară în contra mănăstireĭ, zicînd că eĭ de la 1365 pănă la Mateiŭ I-iŭ aŭ fost liberĭ, neatinșĭ de întocmirea luĭ Mihaiŭ Viteazul de la 1600, și că Egumenul prin sîlnicie ĭ-a făcut clăcașĭ aĭ Mănăstircĭ și jurară cu 12 martorĭ, zicînd că și însușĭ Mateiŭ ĭ a fost ertat a rămînea ca maĭ înainte, dînd numaĭ un mic ajutor mănăstireĭ. Egumenul Varlam, de la 1655, a luat lege peste lege, adică a jurat cu 24 martorĭ, boerĭ din Muscel, luînd și carte de blestem a Mitropolituluĭ Ignatie. Basarab Cîrnul (Constantin I-iŭ) dă dreptate luĭ Varlam, luînd de la martoriĭ Groșanilor, spre pedeapsă că aŭ jurat strîmb, cîte 6 boĭ de fie-care, dupe lege și obiceiŭ.

Groșani, *partea de N. a com.* Slănicul, pl. Vărbilăul, județul Prahova.

Groșarea, *pisc*, com. Dobroteasa, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt.

Groșarea, *pîrîŭ*, județul Olt; trece prin cătunele Donești, pendinte de comuna Dejești, mergînd tot spre V. pănă se varsă în Olt.

Groșarea, *vălcea*, izvorește de la E. comuneĭ Otești-d. j., plasa Oltul-d.-s., jud. Olt și se varsă în Cungrea-Mică, tot pe teritoriul comuneĭ Otești-d.-j.

Groșerea, *com. rur.*, jud. Gorj, pl. Gilortul, situată în partea de N. a comuneĭ Valea-luĭ-Cîine, parte pe vale, și parte de-alungul șoseleĭ comunale, care o leagă la N. cu com. Aninoasa.

Are o suprafață de 1000 hect., dintre carĭ 260 hect. pădure, 125 hect. arabile, fînețe și pășune, proprietate a d-luĭ Achil Crăsnaru, iar 555 hect. ale locuitorilor, cu 10 hect. vie și 50 hect. prunĭ.

Are o populație de 181 familiĭ, saŭ 1000 suflete, din carĭ 6 familiĭ de Țiganĭ. Sunt 18 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 40 pluguri, 80 care cu boĭ, 4 căruțe cu caĭ; 10 stupĭ; 254 vite marĭ cornute, 24 caĭ, 407 oĭ, 31 capre și 163 rîmătorĭ.

Veniturile și cheltuelile comuneĭ sunt de leĭ 1046.

Prin com. trece pîr. Groșerea, care în timpurĭ ploioase face marĭ stricăciunĭ prin revărsările sale.

Comunicația în comună se face prin șoseaua vecinală, care o leagă la N. cu Aninoasa, iar la S. cu Valea-luĭ-Cîine.

In comună sunt: o moară cu 5 alergătorĭ, pe apa rîuluĭ Gilortul, care trece prin partea de E. a comuneĭ; 4 fîntînĭ; 1 cîrciumă.

www.dacoromanica.ro

Are o biserică, făcută de preotul Niță și un proprietar, Barbu Cocoș, la anul 1808; biserica este de zid și e deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Groșerea, *pîrîu*, jud. Vîlcea. Izvorește din dreptul com. Prundeni curge pe valea numită Groșerea și se varsă în Olt, după ce udă com. Călina.

Groșerea, *vale*, jud. Gorj, pl. Gilortul, pe care este situată comuna Groșerea. Vine din spre N.-V., de la com. Costești, și se dirige spre S.-E., deschizîndu-se în albia Gilortului.

Dealul Cornișani și dealul Culmea-despre-Jii, formează această vale.

Groșerița, *deal*, aparține comunei Bibești, jud. Gorj; are direcțiunea N.-S. și este coprins între valea Sterpoaia la E. și a Groșerei la V.; este o prelungire a Dealului-Șerpoaelor ce se termină în Valea-Gilortului.

Groșetul, *munte*, la N. comunei Vaideeni, plaiul Horezul, jud. Vîlcea. Aci se fabrică brînză în stînile cu numele munteluĭ.

Groșetul, *vale*, județul Prahova, pl. Filipești, com. Ederile; se varsă în rîul Cricovul.

Groșetul-Mălăeasa, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 150 hect., pendinte de com. Haimanalele, pl. Filipești, jud. Prahova, care, împreună cu trupul Neagra (1847 hect.), formează pădurea Haimanalele.

Groșetuluĭ (Vîrful), *munte*, în județul Buzău, comuna Nehoiașul, căt. Arsele, avînd stîncĭ și acoperit pe poale cu fîneață.

Groșetuluĭ (Vîrful-), *vîrf de deal*, com Capul-Pisculuĭ, plasa Rîurile, jud. Muscel.

Groșețul, *baltă*, jud. Dolj, plasa Jiul-d.-j., com. Roziștea, formată din revărsările rîuluĭ Jiul. Se găsește pe moșia Maicei-Domnuluĭ-Dudu și se scurge în balta Ochiul.

Groși, *com. rur.*, pe gîrla Catina, jud. Argeș, pl. Pitești, la 14 kil. de com. rur. Băscovul-Fleștiĭ (reședința subprefecturei) și la 6 kil. de Pitești. Se compune din următoarele sate: Groși, Lupueni, Manolești, Negulești, Piscul-Raduluĭ și Valea-Caprii, avînd în tot 160 familiĭ, din care 6 familiĭ de Țigani, cu 854 suflete.

In com. sunt 2 bisericĭ vechĭ de lemn, deservite de 2 preoți, 2 cîntăreți și un paracliser; o școală primară rurală.

Sunt 142 contribuabilĭ.

Budgetul com. e de 1593 leĭ la venitурĭ și de 1339 leĭ la cheltuelĭ.

Numărul vitelor este de 127 capete vite marĭ (118 boĭ și vacĭ, 10 caĭ) și de 324 vite mărunte (141 oĭ, 20 capre și 63 rîmătorĭ).

Groși, *sat*, cu 36 familiĭ de moșneni, jud. Argeș, plasa Pitești; face parte din com. rur. cu același nume. Aicĭ este reședința primărieĭ. Are o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, cu un preot și un cîntăreț.

In apropiere de acest sat a fost o redută a Imperialilor în timpul războaelor din secolul trecut.

Groși, *sat*, pendinte de com. rur. Uda-d.-j., pl. Oltul, jud. Argeș.

Groși, *sat*, pe moșia și în com. Boroaia, jud. Suceava, e așezat pe pîrîul Tîrzia. Numără 62 case, populate cu 58 familiĭ, saŭ 270 suflete: 141 bărbați și 129 femeĭ, din carĭ 50 contribuabilĭ.

Vatra satuluĭ ocupă 7 fălcĭ.

Locuitorĭ împroprietăriți la 1864 sunt 4 fruntași, 17 pălmași și 26 codași, stăpînind 155 fălcĭ; sunt 2 împroprietăriți de la 1879 cu 6 fălcĭ; în 1889 aŭ cumpărat 9 inși cîte un lot de 5 hect. In Groși este o biserică, cu hramul Sf. Voevozĭ, clădită de călugării mănăstireĭ Rîșca, la începutul secoluluĭ și care e acum deservită de preotul din Tîrzia. Școala din Boroaia servă și acestuĭ sat.

Groși, *sat*, face parte din com. rur. Modoaia, pl. Otăsăul, jud. Vîlcea. Are o biserică. Locuitoriĭ acestuĭ cătun sunt moșnenĭ.

Groși (Obcina), *munte*, situat pe hotarul despre județul Suceava, com. Răucești, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamțu.

Groși, *pădure*, în jud. Neamțu, com. Răucești, pl. de Sus-Mijlocul. Impreună cu acele cuprinse pe teritoriul satuluĭ Oglinzi, are o întindere de 1285 pogoane.

Groșovul, *pădure*, jud. Ilfov, pl. Oltenița, proprietatea Societățeĭ «Dacia-Romînia».

Groștina, *deal*, la V. com. Tomșani, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Grota - Dîmbovicioareĭ. Vezĭ Dîmbovicioara, peșteră, jud. Muscel.

Grotișul (Muntele-), *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic din anul 1883, pe moșia Muntele-Grotișul, pendinte de

www.dacoromanica.ro

com. Măneciul, plaiul Teleajenul, jud. Prahova.

Grozaveï (Pîrîul-), *pîrîŭ*, pe moşia Darabani, com. Darabani, pl. Prutul-de-Jos, jud. Dorohoiŭ.

Grozeşti, *trup de moşie*, în jud. Neamţu, com. Rădiul, pl. Bistriţa, situat pe lîngă moşiile Giurcani şi Muncelul.

Grozăvescul, *lac*, jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Smîrdan.

Grozăveşti, *cătun*, al com. Drăghiceni, pl. Ocolul, jud. Romanaţi, situat pe coasta unuï deal, la 10 kil. spre Apus de Caracal, unde terenul are 140 m. d'asupra nivelului mării. Are 65 fam. şi 300 loc.; o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţï.

Grozăveşti, *sat*, face parte din com. Nicoreşti, jud. Tecuciŭ. Situat la N.-E. de Nicoreşti, pe coasta unuï deal înalt de 24 m. şi la o distanţă de 850 m. de reşedinţa comuneï, pe malul stîng al pîrîului Căcaina.

Are o populaţie de 40 familiï saŭ 150 suflete.

Comerciul îl fac 2 cîrciumarï. Locuitoriï sunt vechï răzeşï.

Teritoriul satuluï este de 10 hectare.

Grozăveşti, *cătun*, pendinte de comuna Fundul Pîruluï, pl. Neajlovuluï, jud. Vlaşca, situat pe malul drept al Argeşuluï, la extremul N. al judeţuluï, despre limita luï cu Dîmboviţa, între Obislavi şi Crovul.

Grozăveşti, *moşie*, a statuluï, jud. Ilfov.

Grozăveşti-Sf.-Ioan, *moşie*, a statuluï, pendinte de biserica Sf. Ioan din Bucureşti, jud. Ilfov, care s'a arendat pe periodul 1888—93 cu 8100 leï anual. Această arendă a scăzut la 4674 leï.

Grozeşti, *com. rur.* pl. Trotoşul, jud. Bacăŭ, situată pe valea de mijloc a Oituzuluï, între munţï. Se compune din 4 sate: Grozeşti, reşedinţa, Herăstrăul saŭ Ferăstrăul, Marginea şi o secţie Călcîiul.

Grozeşti aparţineaŭ maï nainte unuï căpitan cu numele Grozea şi apoï a trecut în proprietatea luï Radu Racoviţă, de care a fost dat mănăstireï Răducanul din Tîrgul-Ocna.

In «Condica Liuzilor» o găsim aparţinînd Ilincăi Paladi, iar în Statistica din 1874 o găsim compusă din 4 cătune: Călcîiul, Grozeşti, Ferăstrăul şi Lesunţa.

Teritoriul săŭ, udat de o mulţime de pîrîiaşe tributare Oituzuluï, şi accidentat de munţï ca Coşna, Runcul, etc., se mărgineşte: la E. cu al com. Bogdăneşti; la V., cu al com. Hîrja; la S., cu al com. Mănăstirea-Caşinuluï şi la N., cu al com. Tîrgul-Ocna.

Sunt 867 case de locuit; 19 cîrciumï.

Are o şcoală mixtă, care funcţionează de la 1865 în satul Grozeşti şi 2 bisericï: una ortodoxă şi una catolică în satul Grozeşti şi o capelă catolică.

Populaţiunea este de 883 familiï, saŭ 3288 suflete: bărbaţi 1693, femeï 1595; 1660 Romînï, 7 Grecï, 1538 Ungurï, 14 Italienï, 1 Englez, 10 Armenï şi 58 Izraeliţï; dintre aceştia 3253 sunt de protecţiune romînă, 6 austriacă, 10 ungară, 2 elenă, 14 italiană, 1 engleză, 1 turcă; sunt 1608 agricultorï, 133 meseriaşï, 65 industriaşï, 61 comercianţï, 30 cu profesiuni libere, 35 muncitorï şi 17 servitorï. Ştiŭ carte 91 persoane.

Sunt 634 contribuabilï. După legea rurală din 1864 s'aŭ împroprietărit 534 locuitorï, cu 1954 fălcï şi 40 prăjinï pămînt în ţarină.

Teritoriul comuneï are o întindere aproximativ de 18000 hect. Pădurile ocupă aproape 12000 hect.

Proprietar mare este D-l Negroponte, care are o moşie de peste 13000 hect., dînd un venit de 38928 leï anual.

Teritoriul acesteï comune posedă: păcură, izvoare cu apă sulfuroase şi feruginoase, piatră calcaroasă, silicoasă, piatră de cioplit.

«Despre muntele de sare de la Grozăveşti, spune Sulzer, trebue să maï amintesc, că acesta este format din sare curat cristalină, ca şi cei-l'alţï din Muntenia, Moldova şi Transilvania şi ca acela de la Vieliczka în Polonia şi că se prezintă într'o parte cu un perete repede, care din cauza repeziciuneï este descoperit de pămînt şi prezintă privitoruluï un adevărat zid de cristal. Incă nu s'a făcut pănă acum întrebuinţare de el, căcï colinele cele numeroase din jurul orăşeluluï Ocna, carï conţin aceeaşï sare, sunt inepuizabile; dacă pe de altă parte se adeveresc cele zise de istoria naturală şi confirmate aicea de experienţă, că un munte de tot exploatat şi golit, în timp de 20 de anï se umple iară cu piatră de aceeaşï natură, ca şi cînd nicï n'ar fi fost exploatat; în care scop lasă minieriï în salină icï şi colea pilaştri de sare pentru a susţinea pămîntul şi bogăţiile, în carï apoï vinele de sare cu atîta maï uşor se lăţesc şi cu atîta maï iute umple din noŭ ocna epuizată.»

www.dacoromanica.ro

Se găseşte: un cuptor sistematic pentru fabricarea varuluĭ şi a cimentuluĭ; 1 fabrică de cherestea cu aburĭ; 1 herăstrăŭ de apă; 2 morĭ.

Totalul pămînturilor de cultură este de 1603,63 hect.

Viile sunt pe o întindere de 112 hect.

Vite sunt: 159 caĭ, 1741 vite cornute, 434 porcĭ, 256 capre şi 1001 oĭ. Stupĭ cu albine sunt 50.

Budgetul comuneĭ este la venitурĭ de 39794 leĭ, banĭ 11 şi la cheltuelĭ de 21275 leĭ, banĭ 60.

Comuna este străbătută de calea naţională Oneşti Oituz.

Distanţele: la Bacăŭ, capitala districtuluĭ, 65 kil.; la Tîrgul-Ocna, reşedinţa plăşeĭ, 8 kil.; la com. Bogdăneşti, 7 kil.; la com. Hîrja, 10 kil.; la com. Mănăstirea-Caşinuluĭ, 30 kil.

Grozeşti, *com. rur.*, în partea de N.-E. a plăşeĭ Podoleni, jud. Fălciŭ, în josul com. Sălăgeni, aşezată între rîurile: Prutul şi Jijia, pe o suprafaţă de 397 hect. ale locuitorilor şi cu o populaţie de 125 familiĭ, saŭ 420 suflete, din carĭ 120 contribuabilĭ.

Are o biserică, cu 1 preot şi 2 dascălĭ.

Locuitorĭĭ, pe lîngă agricultură, se maĭ ocupă cu pescuitul şi cultura viilor.

Veniturile şi cheltuelile com. sunt de 1200 leĭ.

Vite marĭ cornute sunt 350, oĭ 460, caĭ 87 şi porcĭ 235.

Grozeşti, *com. rur.*, jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-j., la 65 kil. de oraşul Turnul Severin, iar de Strehaia, reşedinţa plăşeĭ, de 17 kil. Este aşezată pe o vale. Înainte se numea Şuşiţa, după pîrîul ce o udă.

Se mărgineşte la E. cu com. Şuşiţa; la S., cu com. Stîngăceaua; la V., cu com. Cîrceni; iar la N., cu com. Calopărul-de-Gorj. Are 740 locuitorĭ, din carĭ 117 contribuabilĭ; locuesc în 162 case.

Locuitorĭĭ posedă: 30 pluguri, 62 care cu boĭ, 3 căruţe cu caĭ; 41 stupĭ.

Prin com. trece şoseaua Cîrceni-Grozeşti-Stîngăceaua.

Are: o biserică, cu 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală, condusă de 1 învăţător, frecuentată de 23 elevĭ; o cîrciumă.

Budgetul com. este la venitурĭ de 1838 leĭ şi la cheltuelĭ, de 888 leĭ.

Vite: 460 vite marĭ cornute, 22 caĭ, 400 oĭ şi 480 rîmătorĭ.

De remarcat în această com. sunt: Cioaca-luĭ-Horia, Dealul-Garduluĭ şi dealul Ceadarul.

Văĭ: Valea-Cepleĭ, a Mormîntuluĭ, Săliştiuţa, a-Garduluĭ, a-Lupuluĭ, a-Blidaruluĭ şi Grozasca.

Grozeşti, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul d.-j., şi reşedinţa com. cu acelaşĭ nume, situat pe malul stîng al Oituzuluĭ. Are o populaţie de 683 fam., saŭ 2653 sufl.

Sunt 2 bisericĭ: una ortodoxă, cu 1 preot şi 2 cîntăreţĭ, clădită pe la 1734, după cum arată inscripţia de pe clopot, de către Radu Racoviţă. Pe uşa laterală de la altar se găseşte scris că acea uşă este făcută de vătaful Ştefan Munteanu la 1799. A doua biserică, catolică, şi o capelă, clădite din vechime, se zice, ar fi fost dărîmate de Turcĭ şi reedificate în urmă de locuitorĭĭ Ungurĭ. In biserica catolică se păstrează un clopoţel cu data de 1568.

Are o şcoală mixtă, la care urmează vre-o 50 elevĭ.

Sunt 16 cîrciumĭ.

Vite: 151 caĭ, 1438 vite marĭ cornute, 253 capre şi 338 rîmătorĭ.

Proprietarul Grozeştilor, d. Negroponte, exploatează păcura, are fabrică de var şi de ciment, fabrică de cherestea cu aburĭ şi altele.

Grozeşti, *sat.* Vezĭ Grozeşti, com., pl. Podoleni. jud. Fălciŭ.

Grozeşti. Vezĭ Giurcani, sat, com. Găgeşti, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ.

Grozeşti, *cătun*, jud. Putna, pl. Gîrlele, com. Odobeşti.

Grozeşti, *şiră de munţĭ*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, care începe în Runcul-Alb şi desparte Caşinul de Oituzul, trecînd prin cŏmunele Hîrja şi Grozesti. Din această culme se ramifică Măgura-Caşinuluĭ.

Grozeşti, *moşie*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul; aparţine d-luĭ O. S. Negroponte, are o întindere de 13000 hect., aducînd un venit de leĭ 38928.

Grozeşti, *pădure*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, în com. Grozeşti şi Hîrja, proprietatea d-luĭ Negroponte. Este populată de brazĭ, moliftĭ, fagĭ, stejarĭ şi mesteacănĭ. Are o întindere de 9427 hect. şi este supusă regimuluĭ silvic.

Grozeşti, *izvor de apă sărată*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Grozeşti, pe stînga Oituzuluĭ. Apa sa este limpede şi cam sărată, temperatura îĭ este de 8°; greutatea-ĭ specifică este de 1002. In 100 palmace cubice s'a găsit 15.833 palmace cubice de acrime carbonică, iar din materiile compacte: var, magnezie, pucioasă şi sare.

Groziĭ (Piscul-), *colină*, în jud. Buzăŭ, com. şi căt. Pleşcoiŭ; face hotar despre com. Pîclele.

www.dacoromanica.ro

Groziĭ (Valea-), *vale,* în jud. Buzău, com. Breaza, căt. Greceanca. Ruptură prăpăstioasă din muntele Istrița.

Grozoaia, *baltă,* în jud. Iași, pl. Braniștea, com. Golăești, formată din rîul Jijia, lîngă satul Lăzăreni; de la locul numit Tudose, formează doĭ cracĭ: unul sub numele de Dubruvățul și altul sub numele de Gîrla-Grozoaia; înconjură satul în partea de S. și apoĭ se varsă maĭ în jos în gîrla Dubruvățul, de unde ia iarășĭ numirea de Jijia.

Grozoaia, *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, com. Broșteni; se desface din dealul Deleanul; brăzdează partea de S. a com.; este acoperit cu pădurĭ și pășunĭ.

Grozoaia, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, com. Broșteni. Izvorește din dealul Grozoaia; udă com. la V., și se varsă în pîrîul Valea-Largă.

Gruetele și Șorlița, *păduri* particulare, supuse regimuluĭ silvic și aflate pe moșia Genuneni, com. Genuneni, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea.

Gruețul, *deal,* în partea de E. a com. Dobrița, jud. Gorj, acoperit cu viile locuitorilor.

Gruia, *com. rur.* și *sat,* jud. Mehedinți, pl. Blahnița, la 50 kil. de orașul Turnul-Severin, și la 34 kil. de Vînjul-Mare, reședința plășeĭ; este situată pe un mic platoŭ, d'asupra Dunăreĭ, avînd o pozițiune ridicată.

Comuna este fondată de principele Știrbeiŭ. Are 1000 locuitorĭ, din carĭ 149 contribuabilĭ. Locuesc în 205 case. Este reședința căpitănieĭ portuluĭ și a vămeĭ Gruia, fiind aci un mic port pentru încărcatul și descărcatul diferitelor obiecte de comerț.

Locuitoriĭ posedă: 49 pluguri, 84 care cu boĭ, 10 căruțe cu caĭ; 60 stupĭ cu albine.

Prin comună trece șoseaua Turnul-Severin-Șimianul-Hinova-Scăpăul-Gruia-Pristolul.

Are o biserică, cu hramul Adormirea-Maiciĭ-Domnuluĭ, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ; o școală, condusă de un învățător, frecuentată de 30 elevĭ; 2 cîrciumĭ.

Budgetul com. este la venitură de 8801 leĭ și la cheltueli de 1724 leĭ.

Vite: 450 vite marĭ cornute, 32 caĭ, 600 oĭ, 4 bivolĭ și 450 rîmătorĭ.

In com. sunt o mulțime de izvoare cu apă bună. Unul din aceste izvoare servește pentru punerea în mișcare a uneĭ pive, a prințuluĭ Știrbeiŭ. Tot acest izvor servă și la întreținerea ocoalelor de rîmătorĭ ale prințuluĭ, din această localitate.

Gruia, *vamă* și *punct* pentru încărcarea cerealelor din pl. Blahnița, jud. Mehedinți, com. rur. Gruia.

Gruia, *pichet de graniță,* pe marginea Dunăreĭ, în pl. Blahnița, jud. Mehedinți, aproape de com. rur. Gruia.

Gruia, *deal,* pe moșia Hudești, com. Hudești, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ.

Gruiștea, *pădure,* pe moșia Tîrnauca, com. Tîrnauca, pl. Herța, jud. Dorohoiŭ.

Gruiul, *com. rur.,* în partea de V. a plaiuluĭ Novaci, jud. Gorj, sub poalele plaiurilor Arșeni, așezată parte pe o culme de deal, și parte pe Valea Gruiuluĭ, la E. de comunele Tetila și Cîineni.

Este formată din 3 cătune: Arșani, Bîrcaciul și Gruiul, unde este și reședința.

Suprafața com. este de 524 hect., din carĭ: 104 hect. arabile, 85 hect. fînețe, 16 hect. pomet, 229 hect. pădure și izlaz, 7 hect. vie și 12 hect. vatra satuluĭ.

Are o populație de 180 familiĭ, saŭ 481 suflete, din carĭ 91 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 16 pluguri, 16 care cu boĭ, 400 vite marĭ cornute, 926 oĭ, 164 capre, 30 caĭ și 57 rîmătorĭ.

Apele care udă com. sunt: pîrîul Valea-Gruiuluĭ, pîrîul Inoasa și Pîrîul-cel-Mare, care izvoresc din plaiul Arșenilor, se unesc cîte trele și formează pîrîul Inoasa, care curge spre S. și, trecînd pe la Vestul Voițeștilor-din-Vale, se varsă în Amaradia.

Comunicația în com. se face prin șoseaua comunală care o pune în comunicație la N. cu Bărcaciul, iar la S., cu Voițești; maĭ are un drum ordinar care pleacă din com. Gruiul pe plaiul Arșenilor, trece pe d'asupra munteluĭ Voișani, se unește cu drumurile Drăgoeștilor și Crasneĭ, trecînd pe la pichetul Mîndra, și merge pe la Piatra-Tăiată (vezĭ com. Crasna).

Are: 3 bisericĭ de lemn, deservite de 1 preot, 2 cîntărețĭ și 1 paracliser; 1 puț; 5 fîntînĭ; 1 cîrciumă.

Gruiul, *com. rur.,* în jud. Vlașca. Vezĭ Copaciul.

Gruiul, *sat,* cu 17 familiĭ, jud. Argeș, pl. Gălășești; face parte din com. rur. Cacaleți-de-Jos.

www.dacoromanica.ro

Are o biserică cu hramul Cuvioasa-Paraschiva, cu 1 preot și 1 cîntăreț.

Gruiul, *cătun,* reședința comunei Gruiul, jud. Gorj. Este situat pe culmea dealului Gruiul. Are o întindere de 350 hect., din cari: 49 hect. arabile, 50 hect. fînețe, 50 hect. izlaz, 6 hect. pomet, 4 hect. vie, 186 hect. pădure și 5 hect. vatra satului, toate proprietăți ale locuitorilor.

Are o populație de 80 familii, saŭ 180 suflete, din cari 36 contribuabili.

Locuitorii posedă: 7 pluguri, 20 care cu boi; 46 vite mari cornute, 472 oi, 13 cai, 10 rîmători, 24 capre. Cătunul are: o biserică, deservită de 1 preot; 1 puț; 1 fîntînă; 1 cîrciumă.

Gruiul, *sat,* face parte din com. rur. Lipia-Bojdani, pl. Znagovul, jud. Ilfov. Este situat spre N. de București, pe malul drept al șanțului prin care balta Znagovul se varsă în rîul Ialomița. Aci este reședința primăriei. Are o biserică așezată la marginea satului, cu hramul Sf. Voevozi, deservită de 2 preoți și 1 cîntăreț, fostă mănăstire. A rămas astă-zi ca biserică de mir și se întreține de comună. Școala, frecuentată de 58 elevi și 8 eleve, se întreține de stat, care cheltuește anual 1404 lei. Localul s'a construit de județ în anul 1882. Populația satului e de 892 suflete.

Suprafața totală a satului e de 2280 hect., din cari 1797 hect. aparține statului și 483 hect. locuitorilor. Statul cultivă prin arendași săi 966 hect. (8 sterpe, 50 izlaz, 773 pădure). Locuitorii cultivă tot terenul.

Comerciul se face de 5 cîrciumari și 1 hangiŭ.

Numărul vitelor mari e de 656 și al celor mici de 931.

Gruiul, *sat,* face parte din com. rur. Herăști-Buciumeni, pl. Negoești, jud. Ilfov. Este situat la E. de Herăști. Prin mijlocul satului trece șoseaua județeană București-Oltenița. Stă în legătură cu Valea-Dragului prin o șosea vecinală.

In timpul războiului din 1877, divizia IV-a, comandată de d-l General G. Manu, a ocupat acest sat.

Se întinde pe o suprafață de 635 hect., cu o populație de 461 locuitori.

D-l A. Stolojan are 324 hect. și locuitorii 311 hect. Proprietarul cultivă 180 hect. (44 sterpe, 100 izlaz). Locuitorii cultivă 263 hect. (36 hect. izlaz, 12 hect. vie).

Are: o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală, frecuentată de 14 copii, cu întreținerea căreia statul și județul cheltuesc 1450 lei anual.

Sunt 2 cîrciumi.

Gruiul, *fost schit,* jud. Ilfov, pl. Znagovul, lîngă satul cu același nume.

Gruiul, *deal,* pe care e situată o parte a satului Voinești, com. Voinești, pl. Stavnicul, jud. Iași.

Gruiul, *deal,* între orașul Cîmpulung și Bughea, jud. Muscel. Are o frumoasă priveliște asupra ambelor localități.

Gruiul, *deal,* în raionul com. Bîrzești, pl. Argeșelul, jud. Muscel. Servește de limită între această com. și com. Boțești, din jud. Dîmbovița. Este situat între pîrîul Lentea și vălceaua Rădăcina-Mică. Are o coamă ţuguiată.

Gruiul, *deal,* brăzdează partea de V. a com. Bărăști-de-Vede, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Servește de limită între această com. și Bărăști-de-Cepturi și are o lungime de 3 kil. Direcția lui e de la N. la S. Pe el se cultivă diferite cereale.

Gruiul, *deal,* cu direcția de la N.-E. la S.-V., com. Star-Chiojdul, plaiul Teleajenul, jud. Prahova. Cade în partea de N. a comunei.

Gruiul, *deal,* la S. com. Călugăreni, pl. Cricovul, jud. Prahova.

Gruiul, *deal,* jud. Vîlcea, pl. Oltețul-d.-s., com. Băești, la poalele căruia e situată mahalaua Străchinești.

Gruiul, *coamă de munte,* județul Gorj, plaiul Novaci, com. Aninișul. Incepe din gîtul muntelui Pleșea, situat în direcțiune N. de la com. și se termină la S., d'asupra satului Aninișul-din-Vale.

Gruiul, *pisc de munte,* între piscurile Rîșca-Mare și Rîșcuța, com. Bogdănești, jud. Suceava.

Gruiul, *munte,* la N. com. Cărpenișul, jud. Gorj, înconjurat de munții: Pîcleșul, Mîndra, Tărtărăiul și frontiera Austro-Ungară.

Gruiul, *munte,* jud. Neamțu, în formațiunea ramurelor: Obcina-Neagră și Secuescul, ce se detașează spre S. din sistemul stîncos al Ceahlăului. Se află situat la confluența pîrîiașului Neagra-Mare și Neagra-Mică, pe teritoriul com. Bicazul, pl. Piatra-Muntele.

In pășunile sale se găsesc tufuri calcare.

www.dacoromanica.ro

Gruiul, *munte*, între Dorna şi Broşteni, jud. Suceava, acoperit de pădure de brad; are 1563.5 m. altitudine.

Gruiul, *pădure*, a statuluĭ, pendinte de com. Lipia-Bojdani, pl. Znagovul, jud. Ilfov, în întindere de 490 hect., formată din trupurile: Gruiul (450 hect.) şi Bîra (40 hect.).

Gruiul, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 750 hect., pendinte de com. Moreni, pl. Filipeşti, jud. Prahova, care, împreună cu trupurile: Mijea (1150 hect.) şi Ghirdoveni (650 hect.), formează pădurea Moreni.

Gruiul, *trup de pădure*, al statuluĭ, în întindere de 35 hect., situat în com. Racoviţa, plaiul Horezul, jud. Vîlcea, care formează, împreună cu Dumbrava-Racoviţeĭ (80 hect.), pădurea Racoviţa.

Gruiul, *pîrîŭ*, numit şi Pîrîul-Comăneştilor, în com. rur. Comăneşti, plaiul Cloşani, jud. Mehedinţi.

Gruiul, *pîrîiaş*, numit şi Miroslăveşti, jud. Suceava. Izvoreşte din dealul Gruiul, udă satul Miroslăveşti şi se varsă în Moldova (4 kil.).

Gruiul, *platoŭ*, în jud. Buzăŭ, com. Şarînga, căt. Clondirul, acoperit de viĭ, fîneaţă şi izlaz; are o carieră de piatră. Tot pe acest platoŭ se văd şi ruinele uneĭ vechĭ cetăţĭ, numită Negru-Vodă.

Gruiul, *vălcea*, începe de pe teritoriul com. Colonești, pl. Vedea-d.-j., jud. Olt, se uneşte cu vălceaua Gruiul-Mic, care izvoreşte tot din această comună; curge de la N. la S., intră în com. Maldărul şi se varsă în rîul Vedea.

Gruiul-Baltinuluĭ, *munte*, jud. Neamţu, situat pe linia de hotar a moşieĭ Tarcăul, lîngă Vîrful-Goşmanuluĭ.

Gruiul-Inalt, *sat*, cu 35 familiĭ, jud. Argeş, pl. Oltuluĭ. Are o biserică, cu hramul Intrarea-în-Biserică, cu 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Gruiul-luĭ-Andreiaş, *munte*, judeţul Muscel, plaiul Dîmboviţa, com. Rucărul.

Gruiul-luĭ-Andreiaş, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, judeţul Muscel, pe muntele cu acelaşi nume, proprietatea d-luĭ I. Bojan, în întindere de 200 hect.; e populată cu fagĭ.

Gruiul-Lung, *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Breaza, căt. Bădeni; vîrful săŭ e stîncos, iar poalele sunt acoperite de viĭ.

Gruiul-Negru, *munte*, proprietate a statuluĭ, spre N.-V. munteluĭ Gripcea, plaiul Vulcanul, jud. Gorj. Are o suprafaţă cam de 750 hect. şi se prelungeşte de la N. la S. Este acoperit de pădure şi poenĭ.

Gruiul-Negru, *pichet* cu No. 1, construit pe dealul cu acelaşĭ nume, jud. Gorj. Se mărgineşte la N. cu Muntele-Frumos; la E., cu Culmea-Boroşteniloŕ; la S., cu dealul Paltinul. Poteca ce se priveghează de acest pichet intră în ţară pe la vîrful Sturul, trece pe la Osca, urmează Culmea-Frumoasă, în sus, până la pichet, de unde se bifurcă: o ramură urmează Culmea-Frumoasă, iar cea-l'altă urmează Culmea-Boroşteniloŕ până la satul Broşteni, şi maĭ înainte de a ajunge la Broşteni se ramifică spre S., până dă de satul Gornoviţa; ramura care urmează Culmea-Frumoasă, scoboară până la dealul Paltinul, de unde se bifurcă: o ramură urmează Culmea-Tismaneĭ până la satul Tismana, iar cea-l'altă urmează Culmea-Frumoasă până la Poernia.

Gruiul-Secuiuluĭ, *pădure*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul com. Bîrsăneşti.

Gruiul-Ursuluĭ, *munte*, în jud. Muscel, plaiul Dîmboviţa, com. Bădeni-Pămînteni.

Gruiul-Ursuluĭ, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 250 hect., ţine de munţiĭ Mănăstireĭ-Cîmpulung, carĭ fac parte din com. Corbşori şi Berevoeşti, plaiul Nucşoara, jud. Muscel.

Gruiuluĭ (Valea-), *vale*, pe teritoriul satuluĭ Chirileşti, com. Rogojeni, pl. Horincea, jud. Covurluiŭ.

Grubanul, *deal*, prelungire a dealuluĭ Nisipăria, care înconjoară în partea de E. satul Albeşti, com. Albeşti, pl. Crasna, jud. Fălciŭ.

Grumaţca, *pîrîŭ*, izvoreşte din dealul despre Hreaţca, trece pe hotarul de la N. al satuluĭ şi al com. Tîrnauca, pl. Herţa, jud. Dorohoiŭ; udă toată valea Grumaţca şi, aproape de bariera tîrguluĭ Herţa, se varsă în pîrîul Herţa.

Grumaţca (Valea-), *vale*, pe moşia Tîrnauca, com. Tîrnauca, plasa Herţa, jud. Dorohoiŭ. Se zice că în vechime ar fi existat pe această vale, despre Dum-

www.dacoromanica.ro

brava-Cazimiroaiei, un tîrg numit Sîrbăuți saŭ Tîrgul-Noŭ. Trecînd pe acolo o ceată de Turcĭ, l'ar fi prădat și ars prefăcîndu-l în cenușă.

Grumazanul, *pîrîŭ*, pe moșia Ivăncăuți, com. Păltinișul, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Grumazul, *baltă*, pe teritoriul com. Păltinișul, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Grumazul, *pisc de deal*, pe moșia Ivăncăuți, com. Păltinișul, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Grumăzești, *com. rur.*, așezată în partea despre mijloc și S. a plășeĭ de Sus-Mijlocul, județul Neamțu, străbătută în direcțiune V.-E. de o șiră de dealurĭ ce formează prelungirea munților din Crăcăoani și Văraticul.

Terenurile sale despre N. se apleacă nesimțit în întinsul podiș-vale al pîrîuluĭ Topolița.

Este formată din cătunele: Curechești, Hotărăni, Grumăzești, Joseni, Suseni, Văleni și Hiza, cu o populațiune de 330 familiĭ, saŭ 1654 suflete: 806 bărbațĭ și 848 femeĭ; 939 necăsătoriți, 614 căsătoriți, 98 văduvĭ, 2 divorțați, 28 nevolnicĭ, (socotindu-se în numărul acesta și ceĭ ce locuesc în trupurile: Arsinești, Mărcești, Ruseni și Urși). Știŭ carte 50 de persoane.

Din numărul total al locuitorilor împroprietăriți în 1864, sunt astă-zĭ: 92 carĭ stăpînesc înșiși locurile lor; 129 ca urmașĭ; 6 locurĭ aŭ fost părăsite și ocupate de alțiĭ; 14 sunt carĭ de și cultivatorĭ de pămînt, dar n'aŭ nicĭ un fel de proprietate, precum nicĭ putința de a moșteni după urma părinților lor legiuiți.

Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura, care se face pe o întindere de 1755 hect., 82 ariĭ.

Imașul are o întindere de 35 hect., 75 ariĭ, nutrind 2681 capete de vite.

In com. se află: 3 bisericĭ, cu 4 preoțĭ și 6 dascălĭ; 1 școală, condusă de un învățător, plătit de stat, 1 moară; 1 fierărie.

Sunt 297 contribuabilĭ.

Budgetul com. este de 3540 leĭ la venitурĭ și de 3519 leĭ la cheltuelĭ.

Comunicația cu satele vecine se face: prin șoseaua județeană, care începe din dreptul satuluĭ Oșlobeni, com. Bodești-Precisteĭ (dintre kil. 16—17 al șoseleĭ Piatra-Neamțu), și trece prin satele Grumăzești-Ocea-Humulești; printr'un drum ce duce de la satul Grumăzești în drumul Ghindăoanilor.

Grumăzești, *sat*, în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Grumăzești, sub culmile dealuluĭ cu acelașĭ nume, la 27 kil. de orașul Piatra. Are o întindere de vre o 380 hect., cu o populațiune de 90 familiĭ, saŭ 320 suflete, din carĭ 4 fam. de Evreĭ.

Sunt 52 contribuabilĭ.

Vite sunt: 84 boĭ, 59 vacĭ, 560 oĭ, 19 caĭ, 29 porcĭ și 87 juncĭ.

Grumăzești, *cătun*, în jud. Putna, pl. Vrancea, com. Negrilești. Este așezat pe podișul maluluĭ stîng al Putneĭ, sub dealurile Zeica și al-Babeĭ.

Are o populațiune de 215 suflete, carĭ locuesc în 67 case.

Grumăzești, *ramură de dealurĭ*, în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Grumăzești. La V., face legătură cu munțiĭ Crăcăoanilor; la S., se prelungește până printre satele Corni și Bodești (pe teritoriul com. Bodești-Precistei), iar la E., se prelungește cu șira dealurilor Rădeni.

Grumăzești, *moșie*, jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Grumăzești, proprietatea d-neĭ Eufrosina Caragea; este arendată cu 30000 leĭ anual.

Grumăzoaia, *com. rur.*, în partea de N. a plășeĭ Mijlocul, jud. Fălciŭ, mărginită la E. de com. Urlați; la V., de com. Hoceni și Șișcani; la S., de com. Hurdugi și la N., de com. Crețești; e udată în lung de pîrîul Grumăzoaia.

Este formată din satul Grumăzoaia, așezat pe valea pîrîuluĭ cu acelașĭ nume.

Satul e împărțit în mahalaua de sus și de jos.

In vechime s'a numit Plopeni, și se zice că ar fi fost așezat maĭ în jos de unde se află astă-zĭ.

Numirea de Grumăzoaia i s'ar fi dat după numele unuĭ vechiŭ răzeș, Andreĭ Grumază. După documente se dovedește că această moșie a fost dată, de către Ștefan-cel-Mare, unuĭ oștean numit Stan Posatnicul, în urma uneĭ vitejiĭ desfășurată într'un războiŭ. Acesta, saŭ pentru că n'avea copiĭ, saŭ că pămîntul era eftin pe atuncĭ, a vîndut'o unuia Toader Gănescu, cu 60 zloțĭ tătărășteĭ. Gănescu a avut un singur fiŭ, pe Frone. Frone a avut treĭ copiĭ de partea bărbătească, pe: Tochilat, Tănase și Gligincu și o fată, pe Savina, cărora le-aŭ împărțit moșia în 4 părțĭ. Unul dintre urmașĭ, Gligincu, se zice că a fost slujbaș la un Cantemir. Aceluĭ Cantemir furîndu-i-se un cal de către Gligincu, ĭ-a luat drept despăgubire pentru prețul caluluĭ, 355 stj. din moșie. Acest pămînt este deslipit și astă-zĭ de Grumăzoaia, și alipit de moșia Ur-

www.dacoromanica.ro

laţi, sub numirea de Gura-Văiĭ saŭ Plopeni, cum se numea şi atuncĭ.

Teritoriul com. are o suprafaţă cam de 1400 hect., din carĭ 110 hect. vie, 572 hect. pădure, iar restul loc de cultură şi imaş. Populaţia com. este de 421 familiĭ, saŭ 1383 suflete, din carĭ 260 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ sunt răzeşĭ vechĭ.

Are: 2 bisericĭ, una făcută la 1817 şi a doua la 1824, deservite de 2 preoţĭ şi 4 dascălĭ; o şcoală, înfiinţată la 1865, frecuentată de 50 elevĭ.

In partea de N. a satuluĭ se află o biserică numită Mănăstirea. Se zice că în vechime a servit ca schit de călugărĭ Ruşĭ. Se găsesc aci maĭ multe cărţĭ în limba slavonă. Biserica e făcută din lemn de stejar, şi a fost reparată de maĭ multe orĭ. Serviciul divin se face de 3—4 orĭ pe an de către preoţiĭ din sat.

Grumăzoaia, *sat*, jud. Fălciŭ. Vezĭ Grumăzoaia, comună.

Grumăzoaia, *deal*, hotar natural între comunele Şişcani şi Grumăzoaia, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ.

Grumăzoaia, *pîrîŭ*, izvoreşte din partea de N. a com. Grumăzoaia, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ, din pădurea Fundul-Mănăstireĭ, curge de-a-lungul prin mijlocul satuluĭ Grumăzoaia, şi la S. de sat, se varsă în pîrîul Elanul, la locul numit Gura-Văiĭ.

Grumăzoaia, *vale*, pe teritoriul com. Măstăcani, pl. Prutul, jud. Covurluiŭ.

Grungenilor (Dealul-), *deal*, în judeţul Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Pipirigul; se detaşează din muntele Cotnărelul.

Grungenilor (Pîrîul-), *pîrîŭ*, în judeţul Neamţu, plasa de Sus-Mijlocul, com. Pipirigul; izvoreşte din dealul cu acelaşĭ nume şi se varsă pe stînga rîuluĭ Ozana.

Grunjiĭ-Tarĭ, *colină*, jud. Buzău, com. Zărneşti-de-Cîlnău, cătunul Ghizdita; e acoperită cu semănăturĭ şi are o însemnată movilă.

Grunjul, *cătun*, al com. Mînzăleşti, jud. Buzăŭ, cu 180 locuitorĭ şi 37 case.

Grunjul, *pisc de gips*, în jud. Buzăŭ, com. Mînzăleşti, cătunul Grunjul, la vărsătura pîr. Sturzea în rîul Slănicul.

Grunuzea, *cătun* (tîrlă), pe cîmpul Bărăganul, jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, com. Marsilieni.

Gubancea, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., cu reşedinţa în Vîrtopul. Situată pe costişa dealuluĭ Petricanul. Se învecineşte la E., cu com. Vela; la V., cu Călugărei; la N., cu cătt. Bucoviciorul, din com. Vela; la S., cu Vîrtopul şi Cornul, despărţindu-se de dînsele prin hotare de moşiĭ. Limita de N. către cătt. Bucoviciorul începe din punctul N.-V., din şesul numit Toaia; merge spre E., intră puţin în valea Făgeţelul, apoĭ se îndreptează spre N., face o cotitură spre N.-V., de aci iar spre E., trece prin ogaşul Minciuna, coteşte puţin spre S.-E., ese puţin pe culmea dealuluĭ Burdiosul, apucă spre E., până în Valea-Burdiosuluĭ, unde se uneşte cu hotarul com. Vela. Limita de E. începe din Valea-Burdiosuluĭ, merge spre S., trece peste rîul Desnăţuiuluĭ, şi cu micĭ cotiturĭ merge până în punctul Genoaia, unde se limitează cu com. Vîrtopul. Limita de V. începe de la N.-V., din şesul rîuluĭ Desnăţuiuluĭ, în punctul Dragneĭ, de aci către com. Cornul merge tot spre S. Limita de S. pleacă din capul linieĭ de V., merge spre S.-E., până în hotarul com. Vîrtopul, în punctul Genoaia cu puţine ondulaţiunĭ, iar de aci spre V. până se uneşte cu linia de E.

In com. sunt: văĭ, dealurĭ şi şesurĭ. Văile sunt: valea Făgeţelul, Petricana, pe care este aşezat satul şi valea Desnăţuiul zisă şi Valea-Mare. Dealurile: Făgeţelul, cel de N., înalt de 75 m., iar cel de S., de 50 m., acoperite cu semănăturĭ de grîu şi porumb; Petriceanca de N., înalt de 70 m., acoperit cu semănăturĭ de grîŭ şi porumb; Petriceanca de S., înalt de 60 m., acoperit cu pădurĭ şi izlaz de vite. Aproape de marginea satuluĭ, la N.-E., este un deal, ramură a Făgeţeluluĭ, cu o înălţime de 100 m., acoperit cu grîu şi porumb. Acesta merge spre S.-E., până se uneşte cu dealul de N. al Desnăţuiuluĭ.

Şesurĭ sunt: Cornişul, Toaia şi Peretul, la N. comuneĭ şi Dealul-Mare, la S., până în hotarul moşieĭ Vîrtopul.

Este udată de rîul Desnăţuiul care are un vad şi două podurĭ în dreptul comuneĭ. Se varsă în balta Cîrna, lîngă Dunăre. Primeşte pîrîul Petriceanca, care udă com. şi se varsă în Desnăţuiul, îndată ce acesta ese din com. pe la E. Acesta primeşte la rîndul său pîrîiaşul Făgeţelul, ce curge de la V. la E., prin N. com. şi se varsă drept în centrul com. în Petriceanca.

In com. sunt 3 siliştе, numite Scofeşti, Coţofeni şi Gubancea.

Populaţia com. Gubancea este de 688 suflete: 372 bărbaţĭ şi

www.dacoromanica.ro

316 femeĭ. Locuesc în 157 case şi 20 bordee.

Ştiŭ carte 20 de persoane.

Impàmînteniţi de la 1864 sunt 104 locuitorĭ.

Are: o biserică vechie de zid, reparată de locuitorĭ în 1888, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ şi avînd 17 pog. pămînt din 1864; o şcoală mixtă, ce funcţionează din anul 1882, e întreţinută de stat şi e frecuentată de 15 băeţĭ.

Sunt 2 cîrciumĭ.

Suprafaţa com. este de 5739 pog., din carĭ: 3955 pog. arabile, 390 fînețe, 95 izlaz, 726 pădure, 199 viĭ şi 199 pog. ocupate de vatra satuluĭ.

Moşiile în vechime se numeaŭ Scofeşeşti-Gubancea, Coţofeni şi Dragneĭ, în întindere de 3955 pog., dînd un venit de 65000 leĭ.

Viile, de 40 1/2 hect. sunt situate pe moşiile locuitorilor împroprietăriţĭ la 1864, cărora le aparţin şi produc vin roşu.

Şoseaua vecinală - comunală străbate prin centrul com. de la V. la E. pe o lungime de 2 kil.

Vite marĭ cornute sunt 241, caĭ 22 şi oĭ 140.

Budgetul este de 1945 leĭ la venitурĭ şi 1896 leĭ la cheltuelĭ.

Gubancea, *sat*, jud. Dolj, plasa Dumbrava-d.-j., com. Gubancea. Vezĭ Gubancea, comună.

Gubandrul, *cătun*, al com. Baldovineşti, pl. Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi. Are 100 familiĭ, saŭ 435 suflete; o biserică cu hramul Sf. Ilie (1835), cu 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Gubavia, *cătun*, pendinte de com. Tangîrul, pl. Cîlnişteа, jud. Vlaşca, pe trupul de moşie al statuluĭ, fost al Mitropolieĭ şi care se arendează cu trupul nelocuit Măcărăul, cu 9800 leĭ anual.

Aci, în 1864, s'aŭ împroprietărit 50 locuitorĭ, pe o suprafaţă de 150 hect.

Pe acest trup este un petic de pădure de 25 hect.

Este departe de Giurgiŭ de 32 kil., iar de Bucureşti, de 45 kil.

Gueşti, *sat*, face parte din com. rur. Maldărul, pl. Vedea-d.-j., jud. Olt. Are o populaţie de 50 familiĭ; o biserică, cu hramul Cuvioasa-Paraschiva şi Sf. Voevozĭ, zidită la 1865 de preotul Constantin Duhovnicul şi soţia sa Maria.

Gueşti, *sat*, face parte din com. rur. Milostea, pl. Olteţul-d.-s., jud. Vîlcea.

Gugea, *sat*, în partea de N. a com. Brăeşti, pl. Cîrligătura, jud. Iaşi, situat între două dealurĭ micĭ. Are o populaţie de 21 familiĭ, saŭ 95 suflete; un iaz şi o moară pe pîrîul Sirca, ce trece pe lîngă sat. Maĭ înainte a fost proprietatea mănăstireĭ Neamţu, astă-zĭ este a statuluĭ.

Vite: 71 vite marĭ cornute, 3 caĭ, 112 oĭ şi 30 rîmătorĭ.

Gugeşti, *com. rur.*, formată dintr'un singur sat, în partea de N.-V. a plăşeĭ Crasna, jud. Fălciŭ; aşezată pe un teren accidentat. Se mărgineşte: la N., cu com. Micleşti; la S., cu com. Ştioborăni; la E., cu com. Stroeşti, Tăbălăeşti şi Boţeşti şi la V., cu com. Soleşti, din jud. Vasluiŭ.

Suprafaţa com. este de 2915 hect., din carĭ 669 sunt ale locuitorilor. Are o populaţie de 175 familiĭ, saŭ 784 suflete. Sunt 200 contribuabilĭ.

Are o biserică.

Budgetul com. este de 2670 leĭ, 85 banĭ.

Vite marĭ cornute 439, oĭ 557, caĭ 40 şi porcĭ 150.

Via se cultivă pe o întindere de 12 hect., şi pădure se află pe o suprafaţă de 828 hect.

Gugeşti, *sat*, pl. Crasna, judeţul Fălciŭ. Vezĭ Gugeşti, comună.

Gugeşti, *cătun*, în jud. Putna, pl. Gîrlele, com. Păţeşti. Este aşezat pe şoseaua ce duce de la Focşani la Odobeşti, la 1 1/2 oră de Focşani.

Are o populaţie de 85 suflete, carĭ locuesc în 24 case.

Gugeşti, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., cătun com. Plăineşti, aşezat în partea de N. a comuneĭ, la 2 1/2 kil. spre N.-E. de cătunul de reşedinţă, pe rîul Rîmna. Are 8 hcct., cu o populaţie de 310 familiĭ, saŭ 1080 suflete, din carĭ 150 contribuabilĭ. Ştiŭ carte 250 persoane.

Are o biserică şi o şcoală.

Gugeşti, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., com. Plăineşti, pe linia Buzăŭ-R.-Sărat-Focşani-Mărăşeşti, pusă în circulaţie la 13 Iunie 1881. Se află între staţiile: Sihlea (7.1 kil.) şi Coteşti (7.3 kil.), la 184 kil. de Bucureşti şi la 21 kil. de R.-Sărat. E gara de transport a comunelor: Plăineşti, Slobozia, Popeşti, Bogza, Sihlea, Dragosloveni şi Bonţeşti. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 203682 leĭ. Înălţimea d'asupra nivelului mărиĭ de 83^{m}.35.

Guguianca, *sat*, face parte din com. rur. Ioneşti-Minculuĭ, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 127 suflete: 75 bărbaţĭ şi 52 femeĭ. Cade în partea de N.-V. a comuneĭ, la

www.dacoromanica.ro

1 kil. de cât. Obeni, unde e şcoala.

Guguianca, *rîu*, jud. Vîlcea; izvoreşte dintre comunele: Marcea, Şirineasa şi Scundul; trece printre Dealul-Oltuluĭ şi com. Scundul; se uneşte cu Valea-Cîrstea.

Gugul, *deal*, se întinde de la N., din com. Micleşti, jud. Vasluiŭ, spre S., prin com. Boţeşti, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, lăsîndu-se apoĭ' în com. Gugeşti. Acest deal formează pe teritoriul com. Boţeşti, văile: Izvorul şi Albineĭ, prin care curg pîraele cu acelaşĭ nume. Se zice că în vechime dealul acesta se găsea pe proprietatea unuĭ călugăr cu numele Ioaŋ Gugu, care locuea la Schitul-Bodesculuĭ, de pe moşia Gugeşti, şi de la care şĭ-a luat numele dealul.

Dealul, cu o parte din moşia Boţeşti, a făcut parte din trupul moşieĭ Gugeşti, pănă la 1829, cînd printr'un schimb între proprietarĭ, s'a alipit la moşia Boţeşti. Pe partea de E. a luĭ se află aşezat satul Boţeşti şi o parte din satul Porceni, formînd şi Valea-Boţeştilor.

Gugul, *deal*, jud. Gorj, plaiul Vulcanul, com. Dobriţa. Pe acest deal, în partea de S., sunt viile locuitorilor.

Gugul, *pădure*, pe Dealul-Guguluĭ, com. Boţeşti, pl. Crasna, jud. Fălciŭ.

Guguluĭ (Dealul-), *deal*, la V. de com. Cornăţelul, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt.

Guguluĭ (Valea-), *vale*, jud. Olt, pl. Oltul-d.-s., izvoreşte din pădurea Seaca, are o direcţie de la N. spre S., udă cât. Cornăţelul şi Seaca, şi după ce primeşte pe stînga, în raionul com. Cornăţelul, vălcelele: Baba, Bărasca, Munteanul, Ghiboroaia şi Gorga şi pe dreapta văile: Dragoli, Caţaonul, Călugărelul şi Seaca, îşĭ continuă drumul prin com. Albeşti, unde primeşte numele de Seaca şi, în centrul comuneĭ, se uneşte cu valea Vaĭ-de-Eĭ.

Guguşa, *sat*, face parte din com. Izvoarele, pl. Siul-d.-s., jud. Olt; este situat la N. comuneĭ, pe valea şi în dreapta Iminoguluĭ; are o populaţie de 423 locuitorĭ.

Guineştilor (Dealul-), *deal*, brăzdează partea de E. a com. Bărăşti-de-Vede, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt; serveşte ca limită între cât. Bărăşti şi Moţoeşti, şi are o lungime de 4 kil. Direcţia luĭ e de la N. la S. Pe el se cultivă diferite cereale.

Gulia, saŭ **Schitul**, *sat*, pe moşia cu acelaşĭ nume, com. Dolhasca, jud. Suceava, aşezat pe coasta dealuluĭ Codrul-Mănăstireĭ. Are o populaţie de 250 familiĭ, saŭ 796 suflete: 390 bărbaţĭ şi 406 femeĭ; 190 contribuabilĭ.

Vatra satuluĭ ocupă 80 fălcĭ. Moşia, proprietate a statuluĭ, fostă a mănăstireĭ Probota, are o suprafaţă de 992 fălcĭ, din carĭ: 900 fălcĭ pădure, 60 fălcĭ cultivabile, 22 fălcĭ fînaţ şi restul neproductiv.

Improprietăriţĭ la 1864 şi 1879 sunt 239 locuitorĭ, stăpînind 239 fălcĭ şi 26 prăjinĭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, zidită de locuitorĭ în 1887, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ, împroprietăriţĭ cu 17 fălcĭ. Şcoala din Dolhasca servă şi acestuĭ sat.

Drumurĭ principale sunt: la Probota (4 kil.), la Vîntuleşti (Dolhasca, 3 kil.), şi la podul Siretuluĭ (2 kil. 700 m.).

In Gulia a fost un schit de călugărĭ ce ţinea de mănăstirea Probota.

In 1803, «Gulia cu liuziĭ ot Heciŭ a mănăstireĭ Probota număra 48 liuzĭ, plătind 600 leĭ bir anual».

Gulia, *sat*, face parte din com. rur. Popeşti-Dragomireşti, pl. Znagovul, jud. Ilfov. Este situat la N. de Săbăreni. Spre V. se întinde pădurea Rîioasa şi locurile smîrcoase ale Băltăcaciuluĭ. Are o suprafaţă de 171 hect., proprietatea locuitorilor, din carĭ 15 hect. rămîn sterpe. Are o populaţie de 292 suflete.

Numărul vitelor marĭ e de 178 şi al celor micĭ de 964.

Gulianca, *com. rur.*, în judeţul R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., pe pîrîul Buzăelul.

Este aşezată în partea de E. a judeţuluĭ, la 42 kil. spre N.-E. de oraşul Rîmnicul-Sărat, şi în mijlocul plăşeĭ, la 10 kil. spre S. de com. Măicăneşti, reşedinţa plăşeĭ. Comune învecinate sunt: Măxineni la 8 kil., Rîmniceni la 13 kil., Corbul la 14 kil.

Se mărgineşte la N. cu com. Măicăneşti, la E. cu Măxineni şi rîul Buzăul, la S. cu comuna Domniţa; şi la V. cu com. Vîlcelele şi Ciorăşti.

Pîrîul Buzăelul, o udă la S. dimpreună cu afluentul săŭ, Puturosul, ce formează balta Butuci şi Puturosul; sunt în com. şi 12 puţurĭ.

Cătunele carĭ o compun sunt: Gulianca, reşedinţa, la N., Ariciul, la S.

Suprafaţa comuneĭ e de 7964 hect., din carĭ 56 hect. vatra comuneĭ, 408 hect. ale locuito-

www.dacoromanica.ro

rilor, 7500 hect. ale particularilor.

Populația comunei e de 180 familiĭ, saŭ 867 suflete: 444 bărbațĭ și 423 femeĭ; 180 căsătoriță, 666 necăsătoriță, 21 văduvĭ. Știŭ carte 95 persoane.

Sunt 170 contribuabilĭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Impărațĭ Constantin și Elena, zidită în anul 1864 de locuitorĭ, avînd un venit de 340 leĭ și servită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser; 2 școlĭ mixte, amîndouă fundate de comună, cea din Gulianca la 1880, cea din Ariciul, la 1863, conduse de 2 învățătorĭ și frecuentate de 57 elevĭ.

In ce privește cultura pămîntuluĭ comuna are 5355 hect. arabile, 2144 hect. imaș, 73 hect. pădure, 340 hect. fînețe.

Locuitoriĭ posedă: 181 pluguri, 4 mașinĭ de semănat, 4 de secerat, 4 de treerat, 2 morĭ cu aburĭ; 534 boĭ, 357 vacĭ, 249 caĭ, 143 epe, 1152 oĭ, 62 rîmătorĭ.

Comerciul este destul de activ și constă în importul de coloniale, instrumente agricole, spirtoase și haine confecționate gata și în exportul de vite și maĭ cu seamă de cereale; transportul se face prin stația Hanu-Conache (jud. Tecuciŭ), la 16 kil. spre N.-E. de comună.

Căile de comunicație sunt drumurĭ vecinale: spre Măicănești; spre Nămăloasa (jud. Tecuciŭ); spre Brăila; spre Ciorăști; altul din cătr. Ariciul, mergînd tot la Brăila; spre Rîmniceni, care dă în calea județeană Rîmnicul-Sărat-Măicănești.

Veniturile comuneĭ sunt de 5000 leĭ, iar cheltuelile, de 4473 leĭ. Contribuabilĭ sunt 170.

Gulianca, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., cătr. de reședință al comuneĭ Gulianca, situat în mijlocul comuneĭ, în cîmp, pe un crac al pîrîuluĭ Buzăelul; are o întindere de 21 hect. (numaĭ vatra satuluĭ), cu o populație de 72 familiĭ, saŭ 339 suflete, din carĭ 80 contribuabilĭ și 48 știŭ carte; are: o biserică, cu 1 preot, 1 dascăl și 1 cîntăreț; o școală.

Gulieni, *tîrlă*, județul Brăila, la 7 kil. spre N. de satul Cioara-Doicești, aproape de hotarul despre Zăvoaia, înființată la 1882 de fostul arendaș Gulie. Vatra tîrleĭ este de 16 hect., avînd 22 case, cu 27 familiĭ. saŭ 105 locuitorĭ.

Vite sunt: 66 caĭ, 150 oĭ, 120 vite marĭ cornute și 35 rîmătorĭ. Acest sat se maĭ numește Iapa și Nisipurile.

Gumărlețul, *insulă*, pe Dunăre, în apropiere de com. rur. Salcea, plasa Cîmpul, jud. Mehedinți.

Gumărlețul, *pichet de graniță*, pe marginea Dunăreĭ, în județul Mehedinți, pl. Cîmpul, com. rur. Salcea.

Gumelnița, *movilă*, jud. Ilfov, care se maĭ numește și Bataluri, între Oltenița urbană și Dunărea propriŭ zisă, care cînd vine mare o acoperă cu apă.

Aci s'aŭ găsit în pămînt figurĭ de lut reprezentînd zeĭ Romanĭ și ancore, ceea ce probează că a fost aci în vechime un debarcader.

Se maĭ văd bolovanĭ de zgură și se presupune a fi fost o vechie fabrică de olărie. Aceasta se confirmă prin faptul că, cu ocazia unor săpăturĭ în pămînt, s'aŭ găsit diferite cioburĭ și vase întregĭ de pămînt.

Asupra Gumelnițeĭ iată ce descripție se găsește în geografia județuluĭ Ilfov de d-l M. Străinescu: «De la cătunul Ulmeni, mergînd spre V. către Oltenița rurală, îndată ce coborîm rîpa pe care este cătr. Ulmeni, vedem, aruncîndu-ne ochiĭ în muchea dintre Argeș și Dunăre, o măgură înaltă ca de 15 stînjenĭ, avînd d'asupra o formă cercuită și o întindere ca de 50 stînjenĭ. Această măgură se numește Dafne (Gumelnița). D'asupra eĭ, de jur împrejur, este un șanț pe unde se crede că ar fi fost un zid de cetate, în centrul căreĭa, unĭĭ pretind că ar fi fost zidită o biserică, unde ar fi oficiat rugăciunile către D-zeŭ un mitropolit. Alțiĭ pretind că aci staționaŭ corăbiile, căcĭ se zice că rîul Argeș îșĭ avea cursul în vechime printre această movilă și dealul pe care astă-zĭ este așezată com. Ulmeni, pe valea numită azĭ Bojorița, pe a căreĭ albie poțĭ merge călare și fără a te putea vedea de la o distanță de 5 stînjenĭ. In aceastăă movilă se crede a fi fost vechea cetate Dafne (Constanța), zidită de armata romană după venirea sa în Dacia Traiană. Această movilă e pe proprietatea d-luĭ Mihail A. Ghica.

Gumești, *com. rur.*, în jud. Teleorman, pl. Teleormanuluĭ, situată pe Valea-Cîineluĭ, cunoscută și sub numele de Siliștea. Se mărginește la N. cu com. Rîca și Surdulești, la S. cu com. Zîmbreasca și Ciolănești, la V. cu com. Bălaciul și la E. cu Tătărești-d.-s.

Numirea de Gumești s'a dat acesteĭ comune maĭ în urmă, după numele proprietaruluĭ moșieĭ, Guma. Numele oficial al comuneĭ este astăzĭ Siliștea-Gumești.

Are treĭ cătune: Siliștea (re-

www.dacoromanica.ro

şedinţa) şi cătunele Rîca-Vechie şi Siliştea-Glavaciocul.

Teritoriul comuneĭ are o întindere de 8033 hect., dimpreună cu moşiile dupe dînsa. Locuitoriĭ împroprietăriţĭ după legea rurală sunt: 74 din căt. Rîca, 170 pe proprietatea Gumeşti, iar pe Siliştea-Glavaciocul, 79, ocupînd toţĭ o întindere de 1285 hect.

Proprietatea Siliştea-Glavaciocul, fostă a statuluĭ, în întindere ca de 750 hect., a fost cumpărată de proprietarul trupuluĭ de moşie Gumeşti, d-na Maria Al. Manos, în anul 1885, ast-fel că singurul proprietar maĭ mare în această comună este d-na Manos care posedă 5000 hect. pămînt arabil, ca la 350 hect. pădure şi restul, fîneţe şi izlazurĭ, peste tot aproape 6000 hect.

Vite sunt: 1203 vite marĭ cornute, 297, caĭ, 24 catîrĭ şi măgarĭ, 4418 oĭ şi 384 porcĭ.

Budgetul comuneĭ este de leĭ 11397, banĭ 69 la venitурĭ şi de leĭ 10386 la cheltuelĭ.

Drumurile principale sunt căile vecinale următoare: Siliştea la gară şi la com. Balaci, la com. Surduleşti şi Rîca, la comuna Tătăreşti, la Ciolăneşti şi în alte direcţiunĭ. Din punctul de vedere al comunicaţieĭ, această comună este importantă prin împrejurarea că formează punctul de intersecţiune al drumurilor ce unesc judeţele Oltul cu Vlaşca şi Argeşul cu Teleormanul.

Are: două şcolĭ, una de băeţĭ, cu o populaţiune de 21 elevĭ şi alta de fete; două bisericĭ, una în Gumeşti cu un preot şi 2 cîntăreţĭ, cea-l'altă în Siliştea-Glavaciocul, cu 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Proprietara moşieĭ are aci şi o moară cu aburĭ.

La 6 August se face bîlciŭ, care ţine o săptămînă.

In partea despre S.-V. a comuneĭ către com. Zîmbreasca se află o măgură, în jurul căreia s'a făcut importante descoperirĭ archeologice.

Inălţimea acesteĭ măgurĭ este de 10 m., iar periferia de 150 m.; în apropiere de această măgură se găsesc şi astăzĭ, cînd ară locuitoriĭ, hîrburĭ de oale şi alte fragmente de vase şi unelte vechĭ.

Satul Siliştea este unul din cele maĭ vechĭ; este trecut în catagrafia satelor făcută în 1741.

Cătunul Rîca-Vechĭe este şi el sat vechiŭ, de oare-ce se vede trecut în aceeaşĭ catagrafie; iar cel de al treilea căt. Siliştea-Glavaciocul s'a întemeiat maĭ tîrziŭ.

Satul Siliştea făcea partea din pl. Mijlocul în secolul trecut; după aceia, la 1836, a trecut la pl. Teleormanuluĭ.

Gunoaia, numit şi Bahna saŭ Bîhniţa, *sat*, făcînd parte din com. Răchitoasa, jud. Tecuciŭ. Situat într'o groapă la S. com., la 4 kil. 600 m. de reşedinţa comuneĭ, între dealurile Moşoiul la V. şi Gunoaia la E.

Are o populaţie de 104 familiĭ, saŭ 347 suflete. Locuitoriĭ sunt împroprietăriţĭ la 1864.

Biserica, cu hramul Sf. Dumitru, este făcută la 1847 de un anume Iancu Popovicĭ.

Copiiĭ merg la şcoala din Răchitoasa, care e la distanţă de 4 kil.

Teritoriul căt. este de 355 hect.

Gunoaia, saŭ **Cîrna**, *sat*, făcînd parte din com. Burdusaci, jud. Tecuciŭ, situat la N.-V. com., la o distanţă de 4 kil. 100 m. de reşedinţa com.

Are o populaţie de 26 familiĭ, saŭ 94 suflete, carĭ locuesc în 24 case.

Este străbătut de pîrîul cu acelaş nume, care trece prin partea de E. a satuluĭ. Locuitoriĭ sunt parte răzeşĭ, parte clăcaşĭ.

Teritorul căt. este de 202 hect.

Gunoaia, *pîrîŭ*, jud. Tecuciŭ, izvoreşte la N. de satul Gunoaia, din localitatea numită Fundul-Gunoaeĭ, trece prin satul cu acelaşĭ nume, intră în satul Oprişeşti, se uneşte cu pîrîaşul Oprişeşti şi se varsă în Zeletin, în faţa satuluĭ Burdusaci.

Gura, *nume generic*, ce însoţeşte multe nume propriĭ de locurĭ, arătînd poziţia lor la gura rîurilor şi văilor. A se căuta numele propriĭ ce însoţesc.

Gura-Albeşti, *sat*, în partea de S. a com. Albeşti, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, situat pe şesul Hoceni, lîngă şoseaua naţională Vasluiŭ-Bîrlad.

Proprietatea moşieĭ este a locuitorilor răzeşĭ.

Gura-Argeşuluĭ, *pichet*, pe Dunăre, cu No. 11, la Gura-Argeşuluĭ, jud. Ilfov.

Gura-Badeĭ, *pichet* vechiŭ, cu No. 23, către hotarul Moldoveĭ, în pl. Oraşul, com. Broşteni, jud. R.-Sărat, aşezat la gura pîrîuluĭ Valea-Badeĭ.

Gura-Baliĭ, *braţ* al Dunăreĭ, în pl. Borcea, com. Socariciul, jud. Ialomiţa.

Acest braţ pleacă din Dunăre în direcţiunea N.-E. şi se uneşte cu Borcea, puţin maĭ spre E. de satul Socariciul, tăind insula Balta în două părţĭ.

Numirea populară a acestuĭ braţ este Rîul şi Rîul-Alb.

www.dacoromanica.ro

Cantitatea apeĭ ce curge pe acest braţ, face ca să fie în permanenţă plutitor, şi Borcea, pe la punctul de unde se uneşte cu braţul Gura-Baliĭ, este plutitoare pănă la vărsarea sa în Dunăre.

Gura-Baliĭ, *insulă*, pe Dunăre, jud. Ialomiţa, la gura braţuluĭ cu acelaşĭ nume; are păduriĭ şi păşuniĭ.

Gura-Balmiĭ, *braţ* (prival), în insula Balta, pl. Ialomiţa-Balta, com. Chioara, jud. Ialomiţa, comunică cu braţul Săltava-d.-j.

Gura-Barnaruluĭ, *localitate*, la vărsarea pîrîuluĭ Barnarul în Bistriţa, jud. Suceava. Aci sunt însemnate instalaţiunĭ forestiere: schele, 2 herăstrae, un canal lung de 17 kil. cu 4 opustoriĭ mariĭ şi 15 micĭ şi linie telefonică pe o întindere de 15 kil., cu treĭ staţiunĭ intermediare, cîte-va case pentru funcţionariĭ, uvrieriĭ şi un han. Toate aceste instalaţiunĭ ţin de proprietatea M. S. Regeluĭ.

Gura-Bărbuleţuluĭ, *sat*, plaiul Dîmboviţa, căt. com. Pietrari, jud. Dîmboviţa.

Gura-Beliĭ, *sat*, face parte din com. rur. Breaza-d.-s., pl. Prahova, jud. Prahova. Are o populaţie de 369 locuitoriĭ (191 bărbaţĭ, 178 femeĭ). In acest cătun este o carieră de unde se estrage humă, care, amestecată cu pĭeatră de prund, dă un var hidraulic foarte bun.

Cade în partea de N. a comuneĭ şi udat de văile: Racheriţa, Lazul şi Căruntei, şi de rîul Prahova, partea de E.

Gura-Bicazuluĭ, *trup de sat*, situat în dreptul kil. 80 al şoseleĭ mixte Piatra-Prisăcani, pe malul drept al rîuluĭ Bistriţa, în com. Bicazul, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu.

Gura-Bistriţeĭ, *pichet de graniţă*, pe marginea Dunăreĭ, în pl. Ocolul-d.-s., jud. Mehedinţi.

Gura-Bobuluĭ, *trup al pădureĭ* Filip şi Gura-Bobuluĭ, în pl. Ialomiţa-Balta, com. Chioara, jud. Ialomiţa.

Gura-Bohotinuluĭ, *com. rur.* şi *sat*, în centrul plăşeĭ Podoleni, judeţul Fălciu. E mărginită la N.-V. cu com. Isaiea; la S.-V., cu com. Cornești; la E., cu Zboroaia şi la V. cu Moşna. Este aşezată la gura văeĭ pîrîuluĭ Bohotinul. Vatra satuluĭ are o suprafaţă cam de 13 hect., iar întreaga comună este de 1072 hect., cu o populaţie de 86 familiĭ, saŭ 306 suflete, din carĭ 71 contribuabilĭ.

Prin partea de N.-V. a satuluĭ trece pîrîul Bohotinul, formînd aci iazul cu acelaşĭ nume. Satul e aşezat la poalele dealuluĭ Voloaia, pe loc podiş.

Pe dealurile dinprejurul satuluĭ se află pădure şi viĭ.

Budgetul com. e de 1200 leĭ la venituri şi de 1150 leĭ la cheltuelĭ.

Vite mariĭ cornute sunt 258, oĭ, 400; caĭ, 27 şi porcĭ, 70.

Se zice că satul este înfiinţat cam de vr'o sută de anĭ, de către Hatmanul Răducanu Rosetti, fost proprietar. El a adus 25 familiĭ din jud. Vasluiŭ, unde construind case în gura pîrîuluĭ, a întemeiat satul cu numele de Gura-Bohotinuluĭ, după numele localităţeĭ, căcĭ aicĭ se termină valea şi pîrîul Bohotinul ce trece în şesul Jijieĭ. Maĭ înainte era aicĭ numaĭ un bordeiŭ de cîrciumă în marginea şleahuluĭ ce duce la Huşĭ, prin Drînceni.

Are o biserică construită la 1841.

La anul 7183, în această localitate a fost un războiŭ între Dumitraşcu Cantacuzino şi Petriceicu. Iată în această privinţă ce scrie cronicarul N. Costin:

«Şi eşind iarăşĭ de a doua oară Dumitraşcu-Vodă la Galaţi, a purces pe Prut în sus şi venind împreună cu Kir Husein-Paşa pănă la Fălciu, aŭ mers de s'aŭ împreunat cu Calga-Sultanul la Codrul-Tigheciuluĭ. De la Fălciu aŭ purces în sus pe Prut şi aŭ tras la Huşi. De la Huşi aŭ ales 20000 de Tătarĭ ce eraŭ cu caĭ maĭ bărbaţĭ, cu Hagi-Gherei-Sultanul şi cu Buhuş-Hatmanul, şi s'aŭ întîmpinat cu Petriceicu-Vodă şi cu Leşiĭ la Gura-Bohotinuluĭ, că se pogorîse şi Petriceicu-Vodă pănă la Gura-Bohotinuluĭ. Ci cum s'aŭ întîmpinat aŭ dat puţin războiŭ într'acea zi, ce prinzînd limbă din Tătar peste noapte aŭ şi fugit Leşiĭ pe Prut în sus; şi Tătariĭ n'aŭ avut pre ce-ĭ goni, că le eraŭ caiĭ slabĭ. Iară Petriceicu-Vodă, a lovit pre la Iaşi, şi lovind pre la Suceava şi pre la tîrgul Siretuluĭ s'aŭ trecut în ţara Leşască».

Gura-Bohotinuluĭ, *iaz*, format din pîrîul Bohotinul, în partea de N.-V. a com. Gura-Bohotinuluĭ, pl. Podoleni, jud. Fălciu, în marginea satuluĭ, pe o suprafaţă de 2—3 hect., avînd şi o moară cu 2 pĭetre.

Gura-Borciĭ, *pichet de frontieră*, pe Dunăre, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, com. Chioara, la gura de sus a Borciĭ, unde se varsă în Dunăre.

Gura-Borciĭ, *pichet de frontieră*,

www.dacoromanica.ro

pe Dunăre, în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, la gura de jos a Borceĭ, unde îşĭ ia naştere acest braţ.

Gura-Botuluĭ, *pădure,* a statuluĭ, în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, com. Ciocăneşti-Mărgineni.

Gura-Botuluĭ, *pichet de frontieră,* pe Dunăre, la gura braţuluĭ Botul, jud. Ialomiţa, pl. Borcea, com. Ciocăneşti-Mărgineni.

Gura-Bouluĭ, *com. rur.,* jud. Olt, pl. Vedea-d.-s., compusă din 6 cătune: Gura-Bouluĭ, Vărşeşti, Frăţia, Prodani, Chiţani şi Lungani. Este situată pe rîul Vediţa, la 60 kil. de capitala judeţuluĭ. Aci e reşedinţa plăşeĭ. Are o populaţie de 195 familiĭ, saŭ 1149 suflete, din carĭ 231 contribuabilĭ. Locuesc în 278 case.

Are: 2 bisericĭ (la Gura-Bouluĭ şi Prodani), deservite de 3 preoţĭ, plătiţĭ din budgetul comuneĭ; o şcoală, înfiinţată la 1879, frecuentată de 54 băeţĭ. Cu întreţinerea eĭ statul cheltueşte anual 1296 leĭ.

Ştiŭ carte 160 bărbaţĭ şi 4 femeĭ.

Toţĭ locuitoriĭ sunt moşneni. Eĭ posedă: 14 caĭ şi ĭepe, 140 boĭ, 100 vacĭ, 700 oĭ şi 200 porcĭ.

Sunt 40 de stupĭ cu albine.

Gura-Bouluĭ se întinde pe o suprafaţă de 1200 hect.

Comerciul se exercită de 3 cîrciumarĭ.

Veniturile şi cheltuelile com. se urcă la 2512 leĭ anual.

O şosea comunală o leagă cu com. Vaţa; o altă şosea, judeţeană, care merge de la Slatina la Piteşti, trece prin com.

E brăzdată de două dealurĭ: Dealul-Mare, avînd o lungime cam de 4 kil., aflîndu-se în partea de V. a com. şi pe care se cultivă tot felul de cereale şi altul în partea de E., numit Enari, avînd o lungime de 2 kil., pe care de asemenea se cultivă cereale, şi care are pe o parte din el şi pădure.

Gîrla Vediţa şi Gura-Bouluĭ udă comuna.

Se mărgineşte cu comunele: Vaţa, Fata, Băreşti-de-Cepturĭ şi Profa.

Gura-Bouluĭ, *sat,* face parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, pl. Vedea-d.-s., jud Olt. Are o populaţie de 120 locuitorĭ; o biserică, fondată la anul 1891.

Gura-Bouluĭ, *măgură,* pe teritoriul com Mărunţei, pl. Siul d.-s., jud. Olt, situată la E. de Lacul-luĭ-Dragomir. Are o înălţime de 16 m. şi o circumferinţă la bază de 60 m. Din vîrful săŭ se vede peste toate celelalte măgurĭ risipite pe cîmpia dintre Alimăneşti şi Mărunţei. După sculele şi fragmentele de arme vechĭ, ce găsesc locuitoriĭ arînd împrejurul lor, se crede că aŭ servit de metereze, întăriturĭ, în timpul războaelor, saŭ ca locurĭ înalte de observaţiune. Se ştie însă că multe aŭ servit şi de morminte.

Gura-Bouluĭ, *vălcea,* care se formează pe teritoriul com. Crîmpoaia, pl. Şerbăneşti, jud. Olt, în partea de S. a comuneĭ, pe o întindere de 300 m. şi se varsă în Dorofeiul.

Gura-Bugheĭ, *numire vechie a cătunuluĭ* Fundeni, din comuna Scăioşi, pl. Teleajenul, jud. Prahova.

Gura-Călmăţuiuluĭ, *cătun,* pendinte de com. Berteşti-d.-s., pl. Balta, jud. Brăila, situat la N.-E., şi la 1 kil. de reşedinţa com., pe malul drept al pîrîuluĭ Călmăţuiul, cu o populaţie de 53 familiĭ, saŭ 170 suflete.

Vite: 120 boĭ, 166 vacĭ, 2 taurĭ, 51 viţeĭ, 130 caĭ, 478 oĭ şi 45 rîmătorĭ.

Gura-Ceretuluĭ, numire dată punctuluĭ unde se varsă pîrîul Tecuciul în Vedea, la S.-V. comuneĭ Dideşti, jud. Teleorman, ceva maĭ sus de punctul Uidumacul, de la podul de pe Vedea din dreptul căt. Ştirbeţi.

Gura-Cernuluĭ, *sat,* al com. Bereşti, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., situat la confluenţa pîrîuluĭ Cernul cu Tazlăul-Mare, la 4 1/2 kil. de satul Bereşti (şcoală).

Are o populaţie de 36 familiĭ, sau 151 suflete.

Vite: 6 caĭ, 77 vite marĭ cornute şi 23 porcĭ.

Teritoriul acestuĭ cătun (proprietatea statuluĭ) purta în vechime numele de Marina.

Are 2 morĭ de apă şi cîte-va gropĭ cu păcură.

Gura-Cheiĭ, *loc,* unde Motrul intră în satul Cloşani, plaiul Cloşani, jud. Mehedinţi, fiind restrîns între munţĭ înaltĭ.

Gura-Chivădaruluĭ. Vezĭ com. rur. Cătunele, pl. Motrul d. s., jud. Mehedinţi.

Gura-Cireşuluĭ, *deal,* jud. Olt. Vezĭ Bălanul.

Gura-Crasna, *loc,* numit şi Gura-Văeĭ-Crasna, în partea de S. a com. Tîrziĭ, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, unde pîrîul Crasna ĭese din valea cu acelaşĭ nume şi dă în şesul Bîrladul, unde se şi varsă în apa Bîrladuluĭ.

Gura-Crăeştilor, *sat,* făcînd parte

www.dacoromanica.ro

din com. Motoșeni, jud. Tecuciŭ, situat la unirea Pojorîteĭ cu Dobrotforul, pe o vale, la 5 kil. 400 m. departe de reședința comuneĭ.

Are o populație de 11 familiĭ, saŭ 34 suflete, carĭ locuesc în 10 case.

Este străbătut de pîrîul Dobrotforul și de șoseaua ce duce la tîrgul Stănișești, reședința subprefectureĭ.

Gura-Crivățuluĭ, *numire* ce se maĭ dă *cătunuluĭ* Crivățul, din com. Mănești, pl. Tîrgșorul, jud. Prahova.

Gura-Crivățuluĭ, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 75 hect., pendinte de com. Mănești, jud. Prahova.

Gura-Cumetreĭ, *mahala*, com. Cocorăști-Misliĭ, pl. Vărbilăul, jud. Prahova.

Gura-Cumetreĭ, *trup de pădure*, a statuluĭ, jud. Prahova, în întindere de 185 hect., care, împreună cu trupurile: Drumul-Băicoiuluĭ (67 hect.), Găgeanca (106 hect.) și Degerați (62 hect.), formează pădurea Misleanca saŭ Găgeni-Mislea.

Gura-Doamneĭ, *sat*, în județul Neamțu, pl. Piatra-Muntele, comuna Doamna. Uniĭ îĭ zic și Bîtca-Doamniĭ, iar alțiĭ Doamna.

Gura-Dragoliĭ, *sat*, jud. Argeș, pl. Oltul, face parte din com. rur. Vitomirești-Trepteni; are o populație de 35 familiĭ.

Gura-Dreptuluĭ, *sat*, județul Neamțu. Vezĭ Dreptuluĭ (Gura-).

Gura-Drumuluĭ, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., al comuneĭ Berbinceni, situat d'a dreapta pîrîuluĭ Odobul, la poalele dealuluĭ Bobeica.

Are o populație de 17 familiĭ, saŭ 40 suflete.

Vite sunt: 6 caĭ, 19 vite cornute și 9 porcĭ.

Gura-Dunăreĭ, *pichet*, pe Dunăre, No. 6, la S. de lacul Greaca, jud. Ilfov.

Gura-Foiĭ, *com. rur.* și *sat*, pl. Cobia, jud. Dîmbovița, pe cîmpie, lîngă dealurĭ. Dealul se numește Chilianul și valea se numește Valea-Foiĭ. Prin raionul acesteĭ comune curge pîrîul Potopul și vălceaua Foaia. Această comună se află la o mică distanță spre S. de Găești. Are o pop. de 850 locuitorĭ. Are șase ulițe: Ulița-Școaleĭ, Popești, Bălășești, Strînceni, Anghelești și Brătilă. In Gura-Foiĭ sunt: treĭ bisericĭ întreținute de enoriașĭ; o școală; o mare fabrică de sforĭ și frînghiĭ a d-luĭ inginer Constantin Chiru. Producție: cereale multe, păduriĭ. Gura-Foiĭ se învecinește: la E. cu Găești și la V. cu Bădulești, legîndu-se cu amîndouă prin șoseaua națională București-Pitești; spre N. se învecinește cu Cobia și spre S. cu cătunul Potlogeni, din com. Pătroaia, cu carĭ se leagă prin șosele comunale.

Gura-Frîncălăĭ, *iaz*, în partea de N. a satuluĭ Rădiul-Aldeĭ, jud. Iași, pl. Copoul, comuna Copoul.

Gura-Garduluĭ, *sat*, jud. Dolj, plasa Jiul-d.-j., comuna Piscul, ce făcea în vechime parte din com. Piscul.

Gura-Găureĭ, *loc*, în jud. Mehedinți, de unde Topolnița ĭese de sub stîncile Godianuluĭ și de unde îșĭ ia numele de Topolnița, pănă aci purtînd numele de pîrîul Balta și altĕ numirĭ.

Gura-Gîrbovățuluĭ, *sat*, în jud. Tutova, pl. Corodul, com. Ghidigeni, la vărsarea pîrîuluĭ Gîrbovățul, spre S. de satul Ghidigeni.

Gura-Gîrluțiĭ, *cătun*, pendinte de com. Bertești-d.-j., plasa Balta, jud. Brăila, situat la vărsarea Gîrliției în Dunăre, la E. de reședința com. și la 5 kil. depărtare. Pe aci e trecătoare peste Dunăre în bălțĭ. Maĭ înainte se numea Ciardacul.

Are o populație de 35 familiĭ, saŭ 320 suflete.

Sunt 231 vite cornute (90 boĭ, 108 vacĭ, 83 viteĭ), 83 caĭ, 2083 oĭ, 105 rîmătorĭ și 25 capre.

Gura-Hanguluĭ, *sat*, jud. Neamțu. Vezĭ Hangul, sat.

Gura-Ialomițeĭ, *com. rur.*, în pl. Ialomița-Balta, jud. Ialomița, situată în partea de N. a plășeĭ, lîngă com. Luciul.

Teritoriul eĭ are o suprafață de 2700 hect., din carĭ 500 hect. pădure și 500 hect. bălțiș și se întinde din Dunăre, spre V., între comunele Giurgeni, Luciul, Piua-Petreĭ și Țăndăreĭ. Moșia, proprietatea bisericeĭ Sf. Spiridon-Noŭ din București, este arendată cu suma de 20000 leĭ anual.

După legea rurală din 1864, s'aŭ împroprietărit pe moșie 116 locuitorĭ; se maĭ află neîmproprietăriți 66 locuitorĭ.

Gura-Ialomițeĭ este udată de Dunăre, Ialomița și de lacurile: Coșcovata, Porcul și Baba-Moartă.

Comuna are un singur sat, situat pe coasta de E. a unuĭ mic deal ce țărmurește lunca laculuĭ Coșcovata, la 2 kil.

www.dacoromanica.ro

spre S. de satul Luciul. Satul poartă numirea de la vechiul sat Gura-Ialomiţeĭ, ce, înainte cu 30 anĭ, era situat spre N. de satul Giurgeni, la gura cea vechĭe a rîuluĭ Ialomiţa. Vechiul sat, ce azĭ este silişte, s'a părăsit din cauză că portul s'a strămutat spre N. lîngă satul Piua-Petreĭ şi locuitoriĭ s'aŭ strămutat în satul Pîrlita, numit maĭ înainte Chirana, iar acum Gura-Ialomiţeĭ.

La 7 kil. spre E. de satul Gura Ialomiţeĭ, pe locul numit Cetăţuia şi pe teritoriul acesteĭ comune este portul Gura-Ialomiţeĭ, lîngă Dunăre şi rîul Ialomiţa.

Are o populaţie de 162 familiĭ, saŭ 812 suflete: 417 bărbaţĭ şi 395 femeĭ; 810 Romînĭ şi 2 Bulgarĭ; 278 plugarĭ; 7 comercianţĭ; 5 cu profesiunĭ libere şi 10 servitorĭ. Ştiŭ carte 125 persoane.

Vite: 367 caĭ, 798 boĭ, 1222 oĭ şi 345 rîmătorĭ.

Budgetul comuneĭ are la venitурĭ 3223 leĭ şi la cheltuelĭ 3909 leĭ.

Are: o şcoală mixtă frecentată de 56 elevĭ şi 10 eleve; o biserică, deservită de 1 preot şi 2 dascălĭ.

Gura-Ialomiţeĭ, *port*, la Dunăre, în pl. Ialomiţa-Balta, pe teritoriul comuneĭ Gura-Ialomiţeĭ, jud. Ialomiţa, la marginea de N. a satuluĭ Piua-Petreĭ şi la 7 kil. spre E. de satul Gura-Ialomiţeĭ.

Acest port este strămutat de 30 anĭ aicĭ, pe locul numit Cetăţuia. Pănă atuncĭ, era la 6 kil. maĭ spre N., la gura vechĭe a rîuluĭ Ialomiţa. Strămutarea portuluĭ spre S. s'a făcut din cauză că apele Dunăreĭ aŭ rupt porţiunea de pămînt ce separa fluviul de rîul Ialomiţa şi s'a format astfel un loc mult maĭ propriu pentru debarcare, ca cel vechiŭ.

Pe aicĭ, aproape de gura rîuluĭ Ialomiţa, a fost Cetatea-de-Flocĭ care era tot-de-odată şi port însemnat la Dunăre.

Biuroul vamal de aci s'a înfiinţat la 1 Ianuarie 1860. Venitul pe anul 1896—97 a fost de leĭ 1129, banĭ 60.

Gura-Idrici, *sat*, pe valea pîrîuluĭ cu asemenea numire, în partea de S. a com. Roşeşti, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, pe o suprafaţă cam de 1490 hect., din care 518 hect. pădure şi cu o populaţie de 95 familiĭ, saŭ 324 suflete.

Are o biserică, făcută la 1710, cu 1 preot şi 1 dascăl.

Gura-Jegălieĭ, *sat*, în pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de com. Hagieni, jud. Ialomiţa. Este situat pe lunca rîuluĭ Ialomiţa, la gura de N. a văeĭ Jegălia, de la care a primit şi numele, şi este la 4 kil. spre S.-V. de satul Hagieni.

Populaţiunea satuluĭ este de 87 familiĭ Romînĭ şi 3 familiĭ Ţiganĭ.

Vite sunt: 366 boĭ, 224 caĭ, 285 oĭ, 2 asinĭ şi 123 porcĭ.

Pe lîngă acest sat trece calea ferată Făurei-Feteşti. Se maĭ numeşte şi Plătăreşti.

Gura-Jijieĭ, *loc*, în partea de S. a satuluĭ Scoposeni, com. Drînceni, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, unde rîul Jijia se varsă în Prut, la o distanţă de $2^1/_2$ kil. în jos de satul Scoposeni.

Gura-Largului, *sat*, jud. Neamţu. Vezĭ Largului (Gura-).

Gura-Mastacănuluĭ, *trup de sat*, în com. Mastacănul, pl. Bistriţa, jud. Neamţu, situat pe dreapta pîrîuluĭ Măstăcănoasa, în dreptul kil. 26 al şoseleĭ judeţene Dobreni-Roznov-Moineşti, şi pus în comunicare, prin un drum natural, cu şoseaua Şovoaia-Mastacănul.

Gura-Menţiĭ, *cătun*, al com. Borăscu, din pl. Jiul, jud. Gorj, situat în partea despre V. a com. şi pe valea Borăsculuĭ.

Are o suprafaţă de 280 hect. loc de cultură, fîneţe şi izlaz ale locuitorilor, cu 6 hect. vie şi 16 hect. livezĭ de prunĭ.

Are o populaţie de 35 familiĭ, cu 155 suflete, toţĭ rudarĭ, din carĭ 31 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă 6 pluguri, 15 care cu boĭ, 10 stupĭ cu albine, 100 vite marĭ cornute 6 caĭ, 65 oĭ şi 39 rîmătorĭ.

Cătunul este udat de apa Jiţul-Mic.

Comunicaţia cu comuna se face prin drum de care.

Gura-Momaia, *sat*, jud. Argeş, pl. Oltul, pendinte de com. rur. Lăunele-d.-j.

Gura-Motruluĭ, *com. rur.* şi *sat*, în pl. Motrul-d.-j., jud. Mehedinţi, la distanţă de 71 kil. de oraşul Turnul-Severin, iar de Strehaia, reşedinţa plăşeĭ, de 22 kil. Este situată pe partea dreaptă a rîuluĭ Motrul şi pe un mic platoŭ ce se termină la împreunarea Motruluĭ cu Jiul.

Se mărgineşte: la E. cu judeţul Dolj; spre S., cu judeţul Dolj; spre V., cu com. Pluta din Mehedinţi; şi spre N. tot cu judeţul Dolj.

Şĭ-a luat numele de la gura Motruluĭ şi formează com. cu satele: Argineşti, Buiceşti, Jugastrul şi Racoviţa, avînd peste tot 300 contribuabilĭ, cu 2060 locuitorĭ, locuind în 370 case.

Calitatea pămîntuluĭ este bună. Locuitoriĭ posedă: 56 pluguri, 16

www.dacoromanica.ro

căruțe cu caĭ, 96 care cu boĭ și 111 stupĭ cu albine.

Prin această comună trece șoseaua națională Vîrciorova-București, precum și calea ferată Vîrciorova-București, de care satul Gura-Motruluĭ, care este reședința comuneĭ, este legat prin o șosea comunală. Cea maĭ apropiată gară este gara Butoești.

In această comună se află 3 bisericĭ, deservite de 4 preoțĭ și 7 cîntărețĭ; o școală, condusă de 1 învățător și frecuentată de 39 elevĭ.

Budgetul comuneĭ coprinde: la venitурĭ suma de leĭ 6102 și la cheltueliĭ suma de 3171 leĭ.

Vite: 800 vite marĭ cornute, 52 caĭ, 800 oĭ și 1000 rîmătorĭ.

Din teritoriul acesteĭ comune, statul posedă moșia Gura-Motruluĭ. Gura-Motruluĭ este udată de rîul Motrul, în partea de N.; de Jiul, spre E. Este înconjurată de dealurĭ: parte acoperite cu viĭ și parte pădure seculară.

Dealul-Viilor are o poziținne foarte frumoasă ce domină localitățile din prejur; pe acest deal se află viea, numită de locuitorĭ Viea-Sfîntuluĭ.

In această comună se află mănăstirea Gura-Motruluĭ.

Gura-Motruluĭ, *mănăstire* frumoasă, în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-j., com. rur. Gura-Motruluĭ, situată la poala dealuluĭ, la împreunarea rîuluĭ Motrul cu rîul Jiul, într'o poziție pitorească.

Această mănăstire a fost începută în 1530 de jupăn Preda Brîncoveanu, Vel Vornic, și zugrăvită de Constantin Brîncoveanu, în anul 1705.

Imprejurul acesteĭ mănăstirĭ se află ruinele unor vechĭ și frumoase palate.

La această sfîntă mănăstire a egumenit Eufrosin Poteca, unul dintre ceĭ d'intîĭ luptătorĭ pentru școala și biserica romînă. El, murind în 1858, a lăsat statuluĭ toată averea și frumoasa sa bibliotecă.

A fost înmormîntat la această sfîntă mănăstire, iar pe mormîntul său se găsește scris în piatră următorul epitaf.

Aicĭ cu trupul, zace Eufrosin, cuviosul
Cu sufletu în cer, cu miutea în cele scrise,
Cu numele în școală, în inima junimeĭ;
Te bucură Eufrosine, potecele virtuțeĭ,
Inguste și spinoase, știușĭ a-le străbate,
Aĭ onorat viața de preot și profesor,
De apostol a luĭ Christos.
Născut la 1786, încetat din viață la 1858.

In această mănăstire care este înconjurată de un zid ca o cetate și cu porțĭ îmbrăcate în fĭer, se închiseseră boeriĭ grecĭ la 1821, de frica luĭ Tudor Vladimirescu.

Aci Vladimirescu îșĭ făcu în timpul nopțeĭ o redută în partea de V. a bisericeĭ, spre a se apăra de gloanțele ce veneaŭ de la ceĭ închișĭ înăuntru și cu care el luptă cîte-va zile. Urmele gloanțelor se văd și astăzĭ pe fĭerul cu carĭ sunt îmbrăcate porțile. Tudor ocupă mănăstirea, o aprovizionă și o întări.

Gura-Motruluĭ, *moșie* a statuluĭ, în com. rur. Gura-Motruluĭ, pl. Motrul-d.-j., județul Mehedinți.

Gura-Muntenilor, *sat,* în partea de S.-V. a com. Munteni-d.-j., pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, situat pe șesul Bîrladuluĭ, în dreapta șoseleĭ naționale Vasluiŭ-Bîrlad și în stînga rîuluĭ Bîrladul.

Din șoseaua națională, pleacă aci calea comunală așternută cu peatră, ce duce la fabrica de spirt a D-luĭ Topale, lîngă care este și o stație a căeĭ ferate.

Are o suprafață de 84 hect. și o populație de 35 familiĭ, saŭ 186 suflete Romînĭ, și 4 familiĭ de Țigani cu 14 suflete.

Numărul vitelor e de 361, 148 vite marĭ cornute, 171 oĭ, 6 caĭ și 36 rîmătorĭ.

Gura-Muntenilor, *siliște,* alăturea cu siliștea Troenași, de la S. Rîpeĭ-Tătaruluĭ, de pe teritoriul satuluĭ Rănceni, pl. Prutul, jud. Fălciŭ, unde se zice că a existat sat care ținea de satul Troenași de pe atuncĭ; astă-zĭ chiar se cunosc urme de locuințĭ și gropĭ de pĭine.

Gura-Negreĭ, *sat,* numit, în partea despre muntele Șarul, și Plaiul-Șaruluĭ, pe moșia și în com. Dorna, jud. Suceava. Așezat pe țărmul drept al Bistrițeĭ și pîrîul Neagra-Șaruluĭ și străbătut de pîrîul Vălcica, Pîrîul-Rece, Arinul, numără 223 case, cu o populație de 222 familiĭ saŭ 777 suflete: 394 bărbațĭ și 383 femeĭ. Are 230 contribuabilĭ. O vatră propriŭ zisă a satuluĭ nu există, satul fiind risipit.

Biserica satuluĭ, cu hramul Sf. Maria-Mare, e deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ, și împroprietărită cu 6½ fălcĭ. G. Caramanlîu și Pr. G. Ortoanu făcură o bisericuță de lemn în 1785, care arse și în 1818, aceiași o restaurară. Acea biserică funcționă pănă pe la 1880, cînd începu zidirea actualeĭ bisericĭ prin osîrdia preotuluĭ Gheorghe Ortoanul, nepot celuĭ dîntîĭ, biserică care se sfinți în 1884, Septembrie 30.

Are o școală rurală de băeți și o alta de fete, frecuentate de 70 elevĭ, instalată într'un local noŭ, făcut danie tot de preotul Gheorghe Ortoanul, care a înzestrat școala și cu 680 metri pătrați în jurul localuluĭ.

Lîngă sat este o schelă bună și tot aci e punctul vamal Dorna.

www.dacoromanica.ro

Gura-Oaleĭ, *gîrlă*, ce dă în Dunăre, viind de pe proprietatea Găojani, din jud. Vlaşca.

Gura-Padineĭ, *com. rur.*, plasa Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanaţi. Se compune numaĭ din satul cu acelaşĭ nume, situat pe coasta unuĭ deal, la N. de balta Potelul. Din numele vechiŭ al bălţeĭ-Padina îşĭ trage numele. Altitudinea terenuluĭ d'asupra niveluluĭ mărĭĭ este de 50 m. Se află la 15 kil. spre V. de Corabía şi la 37 kil. de Caracal.

Are o populaţie de 283 fam., saŭ 1044 locuitorĭ, din carĭ: 534 bărbaţĭ şi 511 femeĭ; 510 căsătoriţĭ şi 535 necăsătoriţĭ; 59 ştiŭ carte; 200 contrib.

Budgetul com. este de 3366 leĭ la venitурĭ şi 3319 leĭ la cheltuelĭ. Locuitorĭĭ se ocupă cu agricultura, creşterea vitelor şi cu pescuitul.

Vite marĭ sunt 906, vite micĭ 1100 şi porcĭ 154. Are o biserică cu hramul Sf. Dumitru, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

In coprinsul com. sunt 16 măguriĭ: a-Ulseĭ, a-Golelor, a-Cazacilor, Drăgoiul, a-Slanuluĭ, Nicolicĭ, a-Voineĭ, Manea, Boldul-Mare, Boldul-Mic, a-Neicăĭ, a-Florilor, Urechea, Istrate, etc.

Gura-Pîrîuluĭ, *pichet de graniţă*, pe marginea Dunăreĭ, în jud. Mehedinţi.

Gura-Plaiuluĭ, *munte*, al com. Vălari, plaiul Vulcan, jud. Gorj, spre N. de această comună.

Pe acest munte nu e de cît pădure de fag; tot pe el este pichetul de vară cu numirea de Pichetul Vălari No. 6.

Gura-Plaiuluĭ, *munte*, din plaiul Vulcan, jud. Gorj, situat spre N. de muntele Piva. Are o suprafaţă de 280 hect. Se prelungeşte pănă în izvorul Vîja. Pe el se află pădure de brazĭ, livezĭ şi poenĭ, pe care păşunează vitele locuitoriĭ comuneĭ Frăncești.

Gura-Plaiuluĭ, *munte*, spre N.-V. de com., Leleşti, plaiul Vulcan, jud. Gorj. Pe acest munte se află pădure de fag.

Gura-Ploştеĭ, *loc*, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Amărăşti, unde rîul Plosca se varsă pe malul stîng al rîuluĭ Amaradia.

Gura-Ponosuluĭ, *sat*, cu 35 familiĭ, jud. Argeş, pl. Oltul; face parte din com. rur. Vitomireşti-Trepteni.

Gura-Porculuĭ, *sat*, jud. Dîmboviţa, pl. Cobia, cătunul com. Cobia.

Gura-Putineiuluĭ, *deal*, în jud. Ialomiţa, pl. Cîmpuluĭ, pe teritoriul comuneĭ Jilavele.

Gura-Raculuĭ, *sat*, pendinte de com. rur. Bulzeşti, pl. Amaradia, jud. Dolj, situat în valea pîrîuluĭ Frăgila. Vezĭ Cîrstuleşti şi Bulzeşti.

Gura-Răcătăuluĭ, *sat*, com. Răcătăul, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., situat la confluenţa pîrîuluĭ Răcătăul cu Siretul, la o depărtare de 1800 m. de satul Răcătăul (şcoală). Are o biserică, fundată de Costache Lupaşcu, la 1852, şi 2 cîrciumĭ.

Populaţiea este de 54 familiĭ, saŭ 192 suflete.

Vite sunt: 15 caĭ, 135 vite marĭ cornute, 38 porcĭ şi 14 capre.

Gura-Săltaveĭ, *pichet de frontieră*, pe Dunăre, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa Balta, la gura braţuluĭ Săltava.

Gura-Sărăţeĭ, *sat*, în partea de S.-V. a com. Rănceni, pl. Prutul, jud. Fălciŭ, situat pe coasta dealuluĭ Sărăţeĭ, cu o suprafaţă de 2860 hect. şi cu o populaţie de 15 familiĭ, saŭ 69 suflete, din carĭ 15 contribuabilĭ.

Această localitate este însemnată în războiul lui Petru-cel-Mare cu Turcii de la 1711, prin faptul că de aicĭ s'aŭ început luptele între Ruşĭ şi Turcĭ şi aŭ continuat pe Prut în sus pănă în satul Stănileşti, pe o distanţă ca de 25 kil.

Iată descrierile cronicarilor Moldoveĭ, asupra începutuluĭ acestuĭ războiŭ:

«In luna luĭ Iulie, 7 zile, Sîmbătă, veleat 7219, sosit-aŭ Ianoş General cu oastea luĭ, precum s'aŭ zis maĭ sus, la Prut, în Gura-Sărăţeĭ, de ceastă parte de Prut, drept protiva poduluĭ ce-l făcură Turciĭ; şi cum aŭ tăbărît în desară, iară Turciĭ şi Tătariĭ aŭ şi pripit de ĭ au lovit în grabă, şi li-aŭ şi apucat o seamă de caĭ, cu păzitorĭ cu tot; şi aşa toată noăptea li-aŭ dat ne-părăsit războiŭ de toate părţile; ce, neputînd suferi ĭ-au căutat numaĭ a se da înapoĭ către aĭ săĭ, apărîndu-se pănă la tabara luĭ Şeremet». (Neculaĭ Costin, «Let.», tom. II, pag. 106).

Iară Cronicariul Ioan Neculcea, care se deosebeşte de N. Costin în privinţa dateĭ de 6 zile, iar nu de 7, arată:

«Decĭ cum aŭ sosit Ianoş general într'o Sîmbătă spre amiză-zi, în luna luĭ Iulie, în 6 zile, în protiva Gureĭ-Sărăţeĭ, lîngă o baltă, de aŭ descălecat ca în lăturĭ de Prut, iară Turciĭ aŭ şi sosit şi eĭ în protiva lor la Prut, şi aŭ şi făcut treĭ poduriĭ, şi aŭ început a trece

www.dacoromanica.ro

Prutul în această parte. Decĭ Ianoş general a scris la Impăratul, să păzească să vie maĭ tare, să se afle până în ziuă toată oastea la un loc, saŭ el să se întoarcă înapoĭ la noapte, că Turciĭ sunt mulţĭ, şi n'a putea el să le stea în potrivă cu cîtă oaste are, să-ĭ sprijinească, şi poate se-l spargă. Impăratul după ce a văzut scrisorile luĭ Ianoş general, aŭ socotit că el cu obuzul luĭ, ce este lângă dînsul, poate să ajungă la noapte, dară pedestrimea este departe înapoĭ, nicĭ a doua zi n'a ajunge, că era pe la Răbîie; iară Impăratul era în gura Pruteţuluĭ la casele Banuluĭ. Decĭ au socotit şi aŭ a scris luĭ Ianoş ca să ridice la noapte, să vie înapoĭ la obuzul luĭ. Decĭ Ianoş general, cum a văzut scrisorile Impăratuluĭ, că-ĭ scrie să se întoarcă înapoĭ, cum aŭ înoptat, la două treĭ ceasurĭ de noapte, aŭ şi purces înapoĭ; iară Turciĭ auzind vuetul carălor, s'aŭ şi făcut spaimă, şi aŭ şi început să fugă; iară un paşă a zis Viziruluĭ, că vuetul se pare că se duce iară nu vine. Decĭ fiind un Bulucbaşă, de neamul seu sîrb, turcit de la Bosna, anume Colceag, şi-l trimese să meargă să vadă, şi cum s'aŭ dus aŭ şi luat limbă că fuge obuzul; şi aşa a încetat Turciĭ de a fugi, şi vîrtos a început a trece Prutul toată noaptea. Iară Colceag dintr'acea limbă aŭ ajuns cu vreme de este acum Paşă la Hotin. Decĭ obuzul luĭ Ianoş general, într'acea noapte a mers cu pace, şi aŭ sosit până în ziuă la obuzul Impăratuluĭ în gura Pruteţuluĭ la casele Banuluĭ». («Let.», tom. II, pag. 321).

Din arătările ambilor cronicarĭ se vede că armata Rusă se afla împărţită în treĭ localităţĭ la începutul războiuluĭ, şi anume: o parte se găsea aice în Gura-Sărăţeĭ cu Ianoş general, eşit cu obuzul săŭ întru întîmpinarea Turcilor spre a-ĭ opri de a trece Prutul; o parte se afla înapoĭ cu 12—15 kil. de Gura-Sărăţeĭ, la Gura-Pruteţuluĭ, astă-zĭ satul Lunca-Banuluĭ, cu generalul Şeremet şi cu Impăratul; iară grosul armateĭ pedestrime, cu generalul Repnin, rămăsese cu mult înapoĭ la movila Răbîea, în sus de Huşi, distanţă de 70—80 kil. de Gura-Sărăţeĭ şi de 50 kil. de Lunca-Banuluĭ, unde se afla obuzul Impăratuluĭ.

Aceasta era poziţiunea armateĭ ruseştĭ, cînd Turciĭ sosiră la Prut şi Ianoş general în Gura-Sărăţeĭ; de aicea încep luptele şi strîngerea la un loc a întregeĭ armate ruseştĭ în satul Stănileşti, unde s'a dat bătălia cea mare şi s'a terminat prin încheierea păceĭ (10 Iunie 1711).

Gura-Sf.-Petru, *picket de graniţă,* pe marginea Dunăreĭ, în pl. Ocolul-d.-s., judeţul Mehedinţi.

Gura-Simila, *com. rur.* şi *sat,* în jud. Tutova, pl. Tîrgul, lîngă Bîrlad şi spre N. de acest oraş, confluenţa pîrîuluĭ Simila cu rîul Bîrlad. Satul formează singur o com. Are 427 locuitorĭ (din carĭ 26 ştiŭ carte), şi 80 contribuabilĭ; locuesc în 112 case.

Viea se cultivă pe o întindere de 4,50 hect. Comerciul se face de 6 persoane.

Satul este legat cu satul Zorleni prin un pod peste apa Bîrladuluĭ. Prin acest sat trece şoseaua judeţeană Bîrlad-Fălciŭ. Are o biserică.

Gura-Siretuluĭ, *locul* unde rîul Siretul se varsă în Dunăre, la 8 kil. spre N. de oraşul Brăila, jud. Brăila; aci e o pădure de salcie cam de 30 hect.

Gura-Slăniculuĭ, *parte din oraşul* Tîrgul-Ocna, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, situată d'a dreapta pîrîuluĭ Trotuşul, la locul unde acest rîŭ primeşte apele pîrîuluĭ Slănicul. Are o biserică, cu hramul Sf. Treime, clădită la 1803, de Arhimandritul Iacob Muşet, şi întreţinută de com.

In această mahala sunt 96 familiĭ romîneştĭ, 15 ungureştĭ, şi 8 evreieştĭ. Sub muntele Măgura, pe teritoriul acesteĭ mahalale, se află băile Nastasache. Pe drumul Slăniculuĭ, la dreapta, s'a clădit un local de şcoală, în care s'a instalat o a treia şcoală de băeţĭ, înfiinţată la începutul anuluĭ şcolar 1891—92.

Gura-Sohodoluluĭ, *sat,* face parte din com Burdusaci, jud. Tecucĭ. Situat la S. com., la o distanţă de 3 kil. şi 540 m. departe de reşedinţa com.

Are o populaţie de 28 suflete. Satul s'a înfiinţat de curînd. Se numeşte ast-fel, fiind la gura văiĭ cu acelaşĭ nume.

Gura-Stîncilor, *loc de izvoare,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Măgireşti, de pe teritoriul satuluĭ Stăneşti, de unde îşĭ are obîrşia pîrîiaşul Stăneasa.

Gura-Suhaşuluĭ, *moşie,* a statuluĭ, jud. Vîlcea, pendinte de mănăstirea Bistriţa. A fost arendată pe periodul 1886—96 cu 1100 leĭ anual; iar de la 23 Aprilie 1892 s'a vîndut în lotурĭ la locuitorĭ.

Gura-Suhaşuluĭ, *pădure,* a statuluĭ, în întindere de 105 hect., situată în com. Ocna, pl. Ocolul, jud. Vîlcea.

www.dacoromanica.ro

Gura-Şahăĭ, *locul* unde pîrîul numit Şaha se varsă în rîul Prut, între satele Burueneşti şi Cornul-Negru, com. Bivolari, pl. Turia, jud. Iaşi.

Gura-Teoluluĭ, *pădure*, în insula Balta, pl. Ialomiţa-Balta, com. Stelnica, jud. Ialomiţa.

Gura-Uliţeĭ, *pichet*, purtînd No. 3, jud. Gorj. E construit pe clina de S. a dealuluĭ cu acelaşĭ nume, se mărgineşte la N. cu Austro-Ungaria, la S. cu Arcanul, la E. cu Şiglăul-Mare şi la V. cu Custureana. Drumul, ce se priveghiază de acest pichet, trece pe la Arcan, apoĭ ia direcţia S. urmînd Culmea-Piveĭ, pănă la vîrful Piva ; de aci drumul se bifurcă : o ramură urmează culmea Piva pănă la Căciulata, unde se bifurcă din noŭ, şi o ramură ducînd la Brătişoara, iar cea l'altă la Frăncesti şi de aci pe şoseaua comunală la Brădiceni, unde e şi reşedinţa companieĭ 1; cea-l'altă ramură ce se desparte de la Piva în direcţia E. spre Prislop, se bifurcă aci pănă la muntele Pleşea, de unde ia direcţia S. şi se coboară la Bîlta. Patrularea între Gura-Uliţeĭ şi Prislopul se face pe poteca ce trece pe partea V. a Custuroaeĭ, apoĭ pe aceea a Arcanuluĭ, pe la Stîna-luĭ-Zamora, vîrful Negura şi Prislopul. Intreţinerea potecelor e anevoioasă, comunicaţia se întrerupe în timpul ernеĭ din cauza zăpezeĭ.

Gura-Ulubeĭ, *sat*, făcînd parte din com. rur. Voroveni, jud. Muscel.

Gura-Văĭĭ, *sat*, cu 27 familiĭ, jud. Argeş, pl. Piteşti; face parte din com. rur. Hînţeşti-Zmeura.

Gura-Văĭĭ, *sat*, al com. Racova, jud. Bacău, pl. Bistriţa-d.-s., aşezat pe pîrîiaşele: Valea-Rea, Dogarul şi Ilieşul. Are 65 case dese, printre care 1 cîrciumă, locuite de 45 familiĭ, saŭ 220 suflete.

Vite: 5 caĭ, 193 vite cornute, 66 oĭ şi 54 porcĭ.

Depărtarea de satul Racova e de 3 kil.

Gura-Văĭĭ, *sat*, al com. Brătila, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., situat pe valea Săuca şi pe pîrîul Gura-Văĭĭ, la o depărtare de 5 kil. de satul Brătila (şcoala).

Are o cîrciumă.

Sunt 32 familiĭ, saŭ 118 suflete.

Vite: 3 caĭ, 85 vite cornute, 12 porcĭ.

Gura-Văĭĭ, *sat*, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Livezile, cu 300 suflete: 181 bărbaţĭ şi 129 femeĭ. Locuesc în 38 case şi 21 bordee. Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din satul Livezile, ce este la 1 kil. depărtare. In anul şcolar 1892—93 aŭ frecuentat şcoala 15 băeţĭ şi 3 fete. Cu vîrstă de şcoală sunt 25 copiĭ. Ştiŭ carte 20 locuitorĭ. In sat e o cîrciumă.

Gura-Văĭĭ, *sat*, în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-s., com. rur. Schela-Cladoveĭ; are 62 case.

Gura-Văĭĭ, *sat*, în jud. Neamţu, com. Căciuleşti, pl. Piatra-Muntele, numit ast-fel fiind-că este aşezat între deschizătura a două dealurĭ ce cad perpendicular (pe plan) spre V. pe dealul Bălaurul.

Se mărgineşte spre E.-N. cu satul Popeşti, iar spre S. cu satul Turtureşti de care se desparte prin culmele dealurilor Opincariul şi Humăricĭ.

Terenurile sale, prin inclinaţiunea, poziţiunea şi formaţiunea supra-stratuluĭ lor, sunt dintre cele maĭ fertile din întreaga comună.

Se întinde pe 537 hect., avînd o populaţiune de 90 familiĭ. Are 1 biserică, deservită de 1 preot şi 2 dascălĭ, întreţinuţĭ din fondurile comunale.

Vite: 250 vite marĭ cornute, 15 caĭ, 15 rîmătorĭ şi 300 oĭ.

Gura-Văĭĭ, *cătun*, în jud. Putna, pl. Zăbrăuţuluĭ, com. Cîmpurile.

Gura-Văĭĭ, *sat*, în jud. Tutova, pl. Simila, com. Bogdăniţa.

Gura-Văĭĭ, *cătun*, jud. Vasluiu. Vezĭ Tatomireşti, sat.

Gura-Văĭĭ, *sat*, face parte din com. rur. Călimăneşti, plaiul Cozia, jud. Vîlcea. Are o populaţie de 395 locuitorĭ: 187 bărbaţĭ şi 208 femeĭ. Copiĭ în vîrstă de şcoală sunt 36. E la depărtare de 7 kil. de reşedinţa com., unde e şcoala.

Gura-Văĭĭ, *insulă*, în Dunăre. Vezĭ Golul, insulă.

Gura-Văĭĭ, *moşie* şi *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-m., com. Livezile; pădurea este în întindere de 500 hect.

Gura-Văĭĭ, *moşie*, a statuluĭ, jud. Vîlcea, care împreună cu Călimăneşti (fără băĭ), pendinţĭ de Mănăstirea Cozia, s'aŭ căutat în regie de stat, aducînd un venit anual de 5200 leĭ.

Gura-Văĭĭ, *iaz*, în jud. Vasluiŭ, satul Tatomireşti, com. Drăguşani, din pl. Funduri, pe o suprafaţă de 2 hect.; e foarte bogat în peştĭ.

Gura-Văĭĭ, *pichet de graniţă*, pe

www.dacoromanica.ro

marginea Dunăreĭ, în pl. Ocolul-d.-s., jud. Mehedinți.

Gura-Văiĭ, *rîŭ*, jud. Vîlcea, izvorăște din muntele Matoreţul, curge printre culmea Călimănești și Olănești, printr'o vale îngustă și adîncă, de la N.-V. către S.-E. și se varsă în Olt la com. Gura-Văiĭ, după ce a udat cătunele Muereasca-d.-s. și Muereasca-d.-j.

Lărgimea albieĭ în apropiere de com. Gura-Văiĭ este de 30 m.; fundul conține pĭetriș mare și nu seacă vara. Aproape de com. Gura-Văiĭ era un pod de peatră pe acest rîŭ, lung de 30 m., dar care s'a distrus de apele marĭ ale rîuluĭ. Lărgimea văieĭ variază de la 40—100 m.; nu este productivă, este puțin populată.

Acest rîŭ formează 24 bălțĭ în peatră, unde apa cade în micĭ cascade. Se maĭ numește și Muereasca.

Gura-Văiĭ, *pîrîŭ*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., com. Brătila, care curge pe teritoriul satuluĭ cu acelașĭ nume. Îșĭ are obîrșia la Locul-Baciuluĭ și se varsă în Tazlăul-Mare, pe stînga, maĭ sus de pîrîul Valea-Săuca.

Gura-Văiĭ, *pîrîiaș*, jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-s., com. Racova, care udă satul cu acelașĭ nume și se varsă în pîrîul Dienetul, pe stînga.

Gura-Văiĭ, *șes*, pe o suprafață cam de 40 hect. Se întinde în partea de S. a com. Grumăzoaia, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ, unde pîrîul Grumăzoaia se varsă în pîrîul Elanul.

Gura-Văiĭ, *vale*, jud. Ilfov, care are o lungime de 500 m. Incepe de pe teritoriul comuneĭ Obilești-Vechĭ, pl. Negoeștĭ, și are o direcție de la E. la V. Pe această vale se cultivă diferite cereale.

Gúra-Văiĭ, *vale*, în partea de V. a satuluĭ Munteni-d.-s., pl. Crasna, jud. Vasluiŭ; se numește ast-fel fiind-că aicĭ se deschide locul spre șesul Vasluețuluĭ.

Gura-Văiĭ-Albești, *locul* unde se termină Valea-Albești, com. Albești, pl. Crasna, jud. Fălciu și unde e situat și satul Gura-Albești.

Gura-Vitioareĭ, *com. rur.*, plaiul Teleajenul, jud. Prahova. S'a numit ast-fel dela gîrlița Vitioara, ce se varsă aci în rîul Teleajenul.

Este situată pe valea rîuluĭ Teleajenul, la 3 kil. de reședința plășeĭ.

E formată dintr'un singur sat.

In Gura-Vitioareĭ este o biserică zidită din fondurile mănăstireĭ Mislea și deservită de un preot.

Are 147 familiĭ. Contribuabilĭ sunt 147; case de locuit, 117.

Locuitorĭĭ, în număr de 112, s'aŭ împroprietărit la 1864, cînd li s'aŭ dat 378 hect. din moșia statuluĭ Gura-Vitioareĭ, fostă a mănăstireĭ Mislea. Eĭ posedă: 7 caĭ, 69 vacĭ, 220 oĭ și 87 porcĭ.

Pe rîul Teleajenul, în raionul comuneĭ, e o moară și un herăstrăŭ.

Copiiĭ de aci frecuentă școala din com. Văleni-de-Munte. Cu vîrsta de școală sunt vre-o 30 băeți și 30 fete. Știŭ carte 36 bărbați.

Comerciul se exercită în comună de 3 cîrciumarĭ.

Bugetul comuneĭ prezintă la venitur̆ĭ suma de leĭ 4013,22.

E brăzdată de dealurile: Vîrful Doruluĭ, Titila, Movila, Curmătura și Gorganul, care servă de pășune vitelor.

O udă rîul Teleajenul; gîrlele: Vitioara și Bughea și văile: Hotaruluĭ, Strecheĭ, Fîntîneĭ, Danciuluĭ, Nămoalelor, Vlăscenilor, Dragomir, Lupuluĭ și Bisericeĭ.

Gura-Vitioareĭ, *moșie*, a statuluĭ, jud. Prahova, com. Gura-Vitioareĭ, pl. Teleajenul, pendinte de mănăstirea Mislea, care pe periodul 1885—95 s'a arendat cu 5900 leĭ anual, afară de livedea de la Vărbilăŭ și trupul Malim.

Gura-Vitioareĭ, *pădure*, a statuluĭ în întindere de 350 hect., pendinte de com. Gura-Vitioareĭ, plaiul Teleajen, jud. Prahova formată din trupurile Misleanca (250 hect.) și Livedea (100 hect.).

Guranda, *sat*, în centrul com. Băbiceni, pl. Ștefănești, jud. Botoșani, cu o suprafață de 1969 hect., din carĭ 640 hect. pădure, se întinde în partea de N. a moșieĭ; are o populație de 149 familiĭ, saŭ 449 suflete; 1 biserică deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ.

Este străbătut de șoseaua județeană Botoșani-Ștefănești.

Vite sunt: 142 boĭ și vacĭ, 3 bivolĭ, 65 caĭ, 530 oĭ și 85 porcĭ; 80 stupĭ cu albine.

Gurani, *cătun*, al com. Săcelul, jud. Gorj, situat pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Blahnița, pe costișe și la N.-E. cătuneĭ de reședință.

Are o întindere de 500 hect., din care 100 hect. arabile, 250 hect. fînețe, 25 hect. viĭ și pomet, 100 hect. izlaz, 18 hect. pădure și 7 hect. vatra satuluĭ.

Are o populație de 63 familiĭ, saŭ 257 suflete, din carĭ 50 con-

www.dacoromanica.ro

tribuabilĭ; o biserică, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Locuitoriĭ posedă: 6 pluguri, 10 care cu boĭ, 131 vite mari cornute, 300 oĭ, 69 rîmători, 21 capre; 10 stupi cu albine.

Comunicaţia cu cele-l'alte cătun. se face prin drumuri ordinare.

In cătun sunt: 3 fîntîni şi 2 teascuri de vin.

Gurăneşti, *mahala*, în com. rur. Tîmna, pl. Ocolul-d.-j., jud. Mehedinţi.

Gurăscu, *vîrf* înalt, al munteluĭ Turcina, jud. Vîlcea.

Gurbanul, saŭ **Vlad-Ţepeş**, *cătun*, înfiinţat la 1882, pe proprietatea Comana, jud. Vlaşca.

Gurbanul, *trup de moşie*, ce compune întreaga proprietate Stăneşti a familieĭ Em. Lahovari, situată în pl. Marginea, jud. Vlaşca, d'asupra Dealuluĭ-Dunăreĭ.

Gurbanul, *vale*, jud. Vlaşca, ce trece prin pădurea de pe proprietatea Comana a Statuluĭ. Incepe în hotarul moşieĭ Băneasa, urmează latul moşieĭ şi dă în apa Cîlnişteĭ în josul satuluĭ Comana. Pe această vale sue linia ferată Giurgiu-Bucureşti, începînd din Comana pănă aproape de Băneasa, de o lungime de peste 12 kil. Pe această vale sunt ape stătătoare care vin de pe coastele laterale.

Gurbăneasa, *munte*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnic, com. Chiojdeni. Se desface din dealul Măgura, brăzdează partea de V. a com. şi se termină în rîul Motnăul. Este acoperit cu păduri întinse.

Gurbăneşti, *sat*, face parte din com. rur. Gurbăneşti-Coţofanca, pl. Negoeşti, jud. Ilfov. Este situat la E. de Bucureşti, pe un cot ce'l formează valea Mostiştea spre S. Aci este reşedinţa primărieĭ.

Se întinde pe o suprafaţă de 3564 hect., cu o populaţie de 874 locuitoriĭ.

Eforia Spitalelor Civile din Bucureşti are 3000 hect. şi locuitoriĭ 564 hect. Proprietarul cultivă 2400 hect. (30 sterpe, 245 izlaz, 325 pădure). Locuitoriĭ cultivă 350 hect. şi rezervă 214 pentru izlaz.

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală mixtă, frecuentată de 29 eleviĭ şi 6 eleve, cu întreţinerea căreia judeţul şi comuna cheltuesc 1420 leĭ anual. Localul şcoaleĭ s'a construit de judeţ în anul 1885.

Comerciul se face de 5 cîrciumariĭ.

Numărul vitelor mariĭ e de 1387 şi al celor micĭ de 3792.

Gurbăneşti - Coţofanca, *com. rur.*, pl. Negoeşti, jud. Ilfov, situată la E. de Bucureşti, lîngă Valea-Mostiştea, la 58 kil. de Bucureşti. Stă în legătură cu com. Preasna-Nouă prin o şosea vecinală.

Se compune din satele: Coţofanca, Gurbăneşti, Preasna-Vechie şi Paicul, cu o populaţie de 2095 suflete, cariĭ locuesc în 324 case şi 91 bordeie.

Se întinde pe o suprafaţă de 7990 hect. Principele Bibescu, moştenitoriĭ luĭ Sp. Gasoti şi Eforia Spitalelor Civile din Bucureşti aŭ 6800 hect. şi locuitoriĭ 1190 hect. Proprietariĭ cultivă 4725 hect. (30 sterpe, 1270 izlaz, 775 pădure). Locuitoriĭ cultivă 835 hect. (355 izlaz).

Sunt 410 contribuabilĭ.

Budgetul com. e de 8090 leĭ la venituri şi 6112 leĭ la cheltueli.

In com. sunt 3 biserici: la Coţofanca, Gurbăneşti şi Paicul; 1 şcoală mixtă; 3 maşini de treerat cu aburi şi 2 heleşteie.

Numărul vitelor mari e de 3449: 1389 caĭ şi ţepe, 15 armăsariĭ, 639 boĭ, 1349 vaci şi viţeĭ, 33 tauriĭ, 18 bivoliĭ, 106 bivoliţe şi al celor mici de 9197: 211 capre, 907 porciĭ, 8079 oĭ.

Dintre locuitoriĭ, 478 sunt plugari; 4 meseriaşi; 36 aŭ diferite profesiĭ.

Locuitoriĭ posedă 327 pluguri: 88 cu boĭ, 239 cu caĭ; 368 care şi căruţe: 79 cu boĭ, 289 cu caĭ.

Locuitoriĭ împroprietăriţi: 241 şi neîmproprietăriţi: 288.

Comerciul se face de 10 cîrciumariĭ şi 1 hangiu.

S'aŭ stabilit în comună 22 străiniĭ.

Gurbenescul, *deal*, la V. de comuna Pîrîul, plaiul Vulcan, jud. Gorj. Se prelungeşte de la N. la S., Este acoperit de pădure şi izlaz. E proprietatea locuitorilor comuneĭ Pîrîul.

Gurcari, *numire vechie a cătunuluĭ* Biceşti-d.-s., al comuneĭ Dumitreşti, din plaiul Rîmnicul, jud. R.-Sărat.

Gureni, *cătun*, alipit comuneĭ Frăncesti, din plaiul Vulcan, jud. Gorj, situat în partea de N.-V. a acesteĭ comune şi pe Valea Gurenilor, de la care şi-a luat numirea.

Are o suprafaţă cam de 294 hect., din care 90 hect. pădure, 92 hect. arabile, 70 hect. fîneţe, 3 hect. viĭ, 2 hect. livezi de pruni, 37 hect. izlaz.

Are o populaţie de 50 familiĭ, saŭ 225 suflete, din cariĭ 35 contribuabilĭ.

www.dacoromanica.ro

Rîul Bistriţa udă teritoriul acestuĭ cătun, în partea de E.

Comunicaţia se face printr'un drum de care, ce se scoboară spre S, trece rîul Bistriţa prin vad şi se leagă la Frăncești cu şoseaua comunală.

Locuitoriĭ posedă: 10 pluguri, 14 căruţe cu boĭ; 10 stupĭ; 180 vite marĭ cornute, 10 caĭ, 456 oĭ, 446 capre şi 60 porcĭ.

Sunt 2 morĭ pe Bistriţa.

Are o biserică de lemn, fondată la anul 1848, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Gureşul, *insulă*, în balta din dreptul com. Lisa, jud. Teleorman; face parte din moşia Lisa. Numaĭ cînd vin revărsărĭ maĭ marĭ ale Dunăreĭ, această insulă e înconjurată de apă.

Gureşul, *vîrf de deal*, în partea de N. a com. Livadea, plaiul Vărbilăul, jud. Prahova, acoperit cu pădure.

Gureşul, *vîrf de deal*, jud. Prahova, com. Slănicul, din plaiul Vărbilăuluĭ.

Gurga, *munte*, în jud. Prahova, com. Breaza-d.-j., din plaiul Prahova. La poalele acestuĭ munte sunt izvoare de ape minerale, care conţin iod, sare şi pucioasă.

Gurgueasca, *parte din moşia* Petrăcheşti, com. Niculeşti, jud. Buzău.

Gurgueşti, *sub-divizie a cătunului* Petrăcheşti, com. Niculeşti, jud. Buzău.

Gurgueşti, *deal*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Carpeni, pe care este aşezată o parte din com. Carpeni.

Gurgueşti, *pădure*, în jud. Buzău, com. Policiorĭ, căt. Valea-Dragomiruluĭ, jud. Buzău; face un corp, cu Stupina şi Dragomirul, de 260 hect.

Gurgueta, *iaz*, în partea de N.-E. a dealuluĭ Gurgueta, com. Deleni, pl. Coşula, jud. Botoşani, în suprafaţă de 10 hect.

Gurguetul, *munte*, jud. Bacău, pl. Trotuşul, com. Doftana, d'a stînga Trotuşuluĭ.

Gurgueţi, *com. rur.*, situată în partea de N.-V. a plăşeĭ Vădeni, jud. Brăila. Se întinde pe lunca Buzăuluĭ, pe ambele ţărmurĭ ale rîuluĭ, pe ţărmul stîng pănă în Buzeelul-Vizuinelor, iar pe ţărmul drept urcă muchea platouluĭ şi continuă pănă în vechiul drum al Şuţuluĭ de la capul văiĭ Ianca. Teritoriul comuneĭ de la N., de pe luncă, este traversat de Buzeelul-Sec, de rîul Buzăul, şi de muchea platouluĭ, avînd pe el: Balta-de-la-Fîneaţă, cu o suprafaţă de 10 hect., la 900 m. spre N.-V. de satul Gurgueţi; Balta-de-la-Izlaz, de 13 hect., la 1 1/2 kil. spre E. de satul Gurgueţi; Balta-de-la-Lambru, de 17 hect., lîngă cîrciuma Lambru, şi Balta-de-la-Deal, de 10 hect., pe hotarul dintre moşiile Gurgueţi şi Ciorani, pe platoul nordic.

Pe luncă este satul Gurgueţi, iar pe platoŭ: Morari, Epurica, Jilova şi Coada-Ienciĭ. Se mărgineşte la N. cu jud. Rîmnicul şi com. Latinul, la S. cu Scorţarul-Vechiŭ, la E. cu Latinul şi Romanul şi la V. cu Scorţarul-Noŭ.

Suprafaţa comuneĭ e de 4500 hect., cu o populaţie de 163 familiĭ, saŭ 814 suflete. Ştiŭ carte 81 persoane. Sunt 114 contribuabilĭ. Improprietăriţĭ în 1864, sunt 111 şi neîmproprietăriţĭ, 31.

Venitul comuneĭ e de 5092 leĭ, 18 banĭ, iar cheltuelile, de 3882 leĭ, 50 banĭ.

Vite 918: boĭ 394, vacĭ 324, taurĭ 37, viţeĭ 163, caĭ 342, oĭ 618, rîmătorĭ 244. Suhatul e de 250 hect.

Are o biserică, construită de locuitorĭ la 1878, cu hramul Sf. Apostolĭ, cu un preot şi un cîntăreţ; 1 cimitir; 1 şcoală mixtă, înfiinţată la 1858; 1 moară de aburĭ; 4 cîrciumĭ.

Drumurĭ: de la Latinul, pe malul Buzăuluĭ, spre N. (4 kil.); la Nazîrul, spre E. (4 kil.); la Roman, spre S.-E. (6 kil.); la Scorţarul-Noŭ, spre S.-V. (6 kil.); la Brăila, spre E. (24 kil.), prin Nazîrul. Comuna s'a înfiinţat la 1821 de A. Sturdza şi poartă numele după moşie.

Gurgueţi, *sat*, jud. Brăila, în partea de N. a com. cu acelaşĭ nume, pe ţărmul drept al rîuluĭ Buzăul, la 24 kil. spre N.-V. de oraşul Brăila; înfiinţat la 1821 de Alecu Sturdza, fostul proprietar al moşieĭ.

In dreptul satuluĭ, peste rîul Buzăul, este un pod de lemn.

Suprafaţa vetreĭ satuluĭ este de 77 hect., cu o populaţie de 156 familiĭ, saŭ 658 suflete: 350 bărbaţĭ şi 308 femeĭ; 230 căsătoriţĭ şi 407 necăsătoriţĭ. Locuesc în 136 case.

Ştiŭ carte 137 persoane.

Are o biserică, construită la 1878 de locuitorĭ, deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser; o şcoală mixtă, înfiinţată la 1858; 3 cîrciumĭ; 3 fierăriĭ.

Vite sunt: 307 caĭ, 618 vite marĭ cornute, 1 asin, 609 oĭ, 83 rîmătorĭ. Locuitoriĭ posedă şi 16 stupĭ cu albine.

Gurgueţi, *cătun*, pendinte de comuna Cozmeşti, pl. Glavaciocul, jud. Vlaşca, proprietatea Efo-

www.dacoromanica.ro

rieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti, pendinte de spitalul Pantelimon.

Are o suprafaţă de 472 hect. S'a dat în 1864 la 32 locuitorĭ 188 hect.

Moşia aduce un venit anual de 4300 leĭ.

Pe această proprietate este Valea-Sericuluĭ şi Valea-Plopuluĭ, care vin ambele din Cosmeşti şi se varsă în Glavaciocul, care trece pe la E. moşieĭ, despre Blejeşti.

Gurgueţi, *moşie* particulară, pendinte de com. cu acelaşĭ nume, jud. Brăila. Are o suprafaţă de 2500 hect., producînd un venit de 44000 leĭ.

Gurgueţi, saŭ **Baţcoveni-de-Jos**, *trup de moşie*, nelocuit, pendinte de com. Baţcoveni, pl. Glavaciocul, jud. Vlaşca, proprietate a Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti.

Are o suprafaţă de 472 hect. şi se arendează cu 4300 leĭ.

La capul despre E. trece apa Glavaciocul.

Gurguiata, *sat*, face parte din com. rur. Cheia, pl. Cozia, jud. Vîlcea. Are o populaţie de 95 locuitorĭ (50 bărbaţĭ şi 45 femeĭ). Este situat pe malul stîng al rîuluĭ Cheia şi la N. comuneĭ, cam la 5 kil. de căt. Cheia, unde e primăria şi şcoală. Aci e schitul Bradul, cu hramul Sf. Ioan Botezătorul, fondat de Ieromonahul Sava, la anul 1784.

Gurguiata, *munte*, la V. de com. Comarnicul, plaiul Peleşul, jud. Prahova.

Gurguiata, *culme de munte*, care porneşte din muntele Balota, jud. Vîlcea, şi se îndreaptă către S.-E., despărţind rîul Cerna de Luncavăţul. Această culme chiar de la origină se bifurcă şi trimite două ramurĭ secundare: una între rîul Cerna şi Mariţa, care se termină aproape de comuna Fometeşti, situată în apropiere de confluenţa acestor două rîurĭ; iar cea de a doua între rîul Mariţa şi Recea, care de asemenea se termină la confluenţa acestor două rîurĭ, însă puţin maĭ jos de Fometeşti.

Culmea Gurguiata, ajungînd în dreptul comuneĭ Horezul, pĭerde din înălţimea sa şi se ridică iarăşĭ în dreptul comuneĭ Slătioara, formînd un mic pisc muntos, numit Muntele-Slătioara (870 m.). La S. de acest munte, culmea Gurguiata intră în regiunea dealurilor şi se bifurcă în: Dealul-Stroeştilor şi Dealul-Măldăreştilor. Din această bifurcaţie ia naştere rîul Cernişoara.

Gurguiata, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic încă din anul 1883, pe moşia Comarnicul, pendinte de com. Comarnicul, pl. Peleşul, jud. Prahova.

Gurguiatul, *deal*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., com. Tîmboeşti. Se desface din dealul Măgura-Căpăţîneĭ şi brăzdează partea de V. a comuneĭ. E acoperit de păduriĭ.

Gurguiatul, *pădure*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., com. Tîmboeşti, din circumscripţia VII-a silvică, ocolul Băbeni, pe dealul Gurguiatul. Are o întindere de 1500 hect., populată cu stejar, fag, ulm şi jugastru.

Gurguiul, *măgură* şi *întăritură*, între comunele Saelele şi Uda-Paciureĭ, jud. Teleorman. Locuitoriĭ îĭ maĭ zic şi Gurguiul-Nemţilor, şi Cetatea, din cauza resturilor de întăriturĭ ce se văd încă aci.

Gurişoara, *mahala*, jud. Vîlcea, pl. Ocolul, com. Govora.

Gurueni, *cătun*, pendinte de comuna Măgura, pl. Cîlniştea, jud. Vlaşca, proprietate a statuluĭ, fostă a luĭ V. Paapa.

Se arendează împreună cu moşia Măgura.

In 1864 s'a dat la 126 loc. o suprafaţă de 378 hect.

Are o biserică, cu un dascăl.

Căt. Gurueni este situat la gura văeĭ Cleniţeĭ, la Estul proprietăţeĭ, în marginea judeţuluĭ către jud. Teleorman.

Gurzuneşti, *pîrîŭ*, (3400 m.), jud. Suceava, afluent al pîrîuluĭ Staniştea; trece prin com. Cristeşti.

Guşa-Mare şi **Guşa-Mică**, *păduriĭ* de stejar, pe proprietatea Vatra - Mănăstireĭ - Glavaciocul, com. Fierbinţi, jud. Vlaşca.

Guşaţi, *sat*, face parte din com. rur. Vrăneşti, pl. Podgoria, jud. Muscel.

Guşetoaia, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, jud. Muscel, pl. Podgoria, com. Vrăneşti, în întindere de 2500 hect., populată cu stejar, fag, carpen, jugastru şi alun.

Guşiţei, *com. rur.*, în jud. Fălciŭ, pl. Mijlocul, formată numaĭ din satul Guşiţei, care este aşezat pe un şes întins, prin care curge pîrîul Elanul. Intinderea vetreĭ satuluĭ e de 40 hect. Locuitoriĭ împroprietăriţĭ după legea din 1864 au 150 hect. 15 ariĭ; 170 hect sunt ale răzeşilor, iar 830 hect. aparţin la doĭ proprietarĭ: 430 hect. principeseĭ Elena Cuza şi 400 hect. d-luĭ E. Duca.

www.dacoromanica.ro

Are o populație de 113 familiĭ, saŭ 406 suflete, din carĭ 95 contribuabilĭ; o biserică, făcută la 1820, cu 1 preot și 2 cîntărețĭ.

Venitul com. e de 2153 leĭ și cheltuelile de 2097 leĭ, 58 b.

Vite marĭ cornute sunt 469, oĭ 500 și porcĭ 60.

Guşoeni, *com. rur.*, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea, compusă din 7 cătune: Spîrleni, Butari, Dealul-Mare, Burdălești, Stăngulești, Guşoeni și Piscupia.

Este situată pe valea Guşoianca, la 48 kil. de capitala' județuluĭ și la 8 kil. de a subprefectureĭ.

Are o populație de 323 familiĭ, saŭ 1415 suflete: 720 bărbațĭ și 695 femeĭ, în care intră și 18 familiĭ de Țiganĭ. Locuesc în 323 case și 8 bordee.

Contribuabilĭ sunt 215.

Sunt 3 bisericĭ: una în cătunul Butari, vechĭe, făcută de lemn; a doua în cătunul Spîrleni, reparată la anĭ 1859 și 1885, și a treia în cătunul Guşoeni, reparată în anul 1889.

Școala datează în comună de la 1850. E dotată în țarină cu 8½ hect. pămînt. Știŭ carte 52 locuitorĭ.

Meseriașĭ sunt: 5 rotarĭ, 15 dulgherĭ și 4 ferarĭ. Eĭ desfac produsul munceĭ lor la Drăgășani. Vite sunt: 40 caĭ, 352 boĭ, 237 vacĭ, 26 capre și 1214 oĭ.

Sunt 80 stupĭ cu albine.

Locuitorĭĭ sunt moșnenĭ; 76 s'aŭ împroprietărit la anul 1864 pe moșia statuluĭ și a D-luĭ M. Urșanu, din care li s'aŭ dat 150 hect. pămînt.

In termen mijlociŭ se fabrică aci 5000 decalitri țuică pe an.

Comuna, cu izlaz cu tot, are 2310 hect.

Șoseaua județeană Drăgășani-Creţeni-Măciuca-Craiova, trece prin partea de S.-V. a comuneĭ.

Veniturile comuneĭ se urcă la 1500 leĭ anual și cheltuelile la 1400.

E brăzdată de Dealul-Mare și Guşoeni și udată de văile: Năvrăpeasa și Guşoianca.

Se mărginește cu comunele: Creţeni, Mădulari, Măciuca, Zăvoeni, Vîrleni, Amărești și Nemoiul.

Guşoeni, *sat*, face parte din comuna rurală Amărăști, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populație de 303 locuitorĭ, 150 bărbațĭ, 153 femeĭ.

Este la distanță de 3½ kil. de cătunul Amărăști, reședința comuneĭ.

Guşoeni, *sat*, face parte din com. rur. Guşoeni, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea.

Guşoeni, *deal*, în raionul com. Guşoeni, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea, pe care se cultivă 108 hect. vie.

Guşoeni, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 180 hect., jud. Vîlcea. Impreună cu trupurile: Verdea, de 20 hect., Zlătărei, de 216 hect., Părășești, de 885 hect., Dobruşa, de 76 hect., Mitrofani, de 125 hect., și Noropița, de 22 hect., ține de com. Drăgășani, Ștefănești și Creţeni.

Guşoianca, *gîrlă*, jud. Vîlcea. Izvorește dintre com. Zăvoeni și Vîrleni, curge prin centrul com. Guşoeni până la cătunul Butari, unde se unește cu pîrîul Năvrăpeasa. Amîndouă unite curg tot prin centrul comuneĭ trec în com. Creţeni și se varsă în rîul Pesceana.

Guşoiul, *sat*, jud. Dîmbovița, pl. Dealul-Dîmbovița, cătunul comuneĭ Doicești.

Guşul, *ostrov*, cu pădure de salcie, pe domeniul Giurgiŭ, proprietate a statuluĭ, pl. Marginea, jud. Vlașca, în suprafață de 65 hect.

Gutinaşul, *sat*, al com. Bogdana, pl. Trotușul, jud. Bacăŭ, situat pe pîrîul cu acelașĭ nume. Are o biserică de piatră, vechie, cu un preot și un cîntăreț. Are o populație de 100 familiĭ, saŭ 320 suflete.

Vite: 18 caĭ, 700 vite marĭ cornute, 265 oĭ, 10 capre și 35 porcĭ. Aci se află cariere de piatră și o moară de apă.

Gutinaşul, *pîrîŭ*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Bogdana; curge de la S. spre N. și se varsă d'a dreapta Trotușuluĭ.

Gutul, *com. rur.* și *sat*, în pl. Ocolul-d.-j., jud. Mehedinți, la 24 kil. de orașul Turnul-Severin, și la 31 kil. de Malovățul, reședința plășeĭ situată pe coastă și vale. Satul Gutul formează comună cu satele: Gîrnița, Ghelmegeoaia, și Porcești, avînd o populație de 840 suflete, din carĭ 170 contribuabilĭ. Locuesc în 209 case.

Se mărginește: la E. cu com. Prunișorul; spre S., cu com. Izvorul-Aneștilor; spre V., cu comuna Bistrița și spre N., cu com. Zăgaia.

Locuitorĭĭ posedă: 39 pluguri, 7 căruțe cu caĭ, 74 care cu boĭ și 132 stupĭ cu albine.

Prin această comună trece șoseaua națională Vîrciorova-București.

Are: 3 bisericĭ, cu 1 preot și 5 cîntărețĭ; o școală, condusă de 1 învățător, frecuentată de 30 elevĭ.

Vite: 750 vite marĭ cornute, 26 caĭ, 4000 oĭ și 500 porcĭ.

www.dacoromanica.ro

Budgetul comunei e la venituri de 1830 lei şi la cheltueli, de 557 lei.

Dealuri mai principale în această comună sunt: Dealul-Mare, Dealul-Culmea şi Balota, care aparţine de Zegaia. Văi mai principale sunt: Valea-Floreştilor, Valea - Ghelmegeoaei, Valea - Odăilor, Valea - Barosului, Valea-Gîrniţei şi Valea-Pupăzei.

Pîrae sunt: Bolborosul, în Valea - Floreştilor, în care se află raci şi pe care creşte papură, cu care locuitorii se servesc la acoperitul caselor şi la facerea rogojinelor, pîraiele Ghelmegeoaia, Gîrniţa şi Gutul. Tot în această comună se află şi 7 heleştae cu peşte.

In hotarul Ghelmegeoaiei, în partea de S.-V. a com., sunt nişte ruine vechi, despre care se povesteşte că ar fi ruinele unei vechi mănăstiri de călugări ce se zice că s'ar fi închis acum 100 ani.

Guzariul, *deal,* pe teritoriul comunei Mușata, în hotar cu com. Rînceni, plasa Mijlocul, judeţul Fălciu.

Guzariul, *deal,* continuare a dealului Berea, spre E.-S. de satul Hurdugi, pl. Mijlocul, jud. Fălciu.

Guzariul, *pîriu* şi *vale,* formate de dealul cu asemenea numire, în partea de E.-S. a com. Hurdugi, pl. Mijlocul, jud. Fălciu. Pîrîul Guzariul e format din pîrîiaşele: Porceanul şi Futileaşca, şi se varsă în pîrîul Sărata.

Gvardeniţa, *com. rur.* şi *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Dumbrava, la 60 kil. de oraşul Turnul-Severin, şi la 40 kil. de Strehaia, reşedinţa plăşei. Este situată pe partea V. a proprietăţii Gvardeniţa şi aşezată pe povîrnişul a două mici dealuri, Dealul-Mare şi Dealul-Morilor, ce se întind de la N. la S. şi printre care curge pîrîul Drăgoicea.

Comuna e formată dintr'un singur sat, cu o populaţie de 2300 locuitori, locuind în 375 case.

Locuitorii posedă: 104 pluguri, 20 căruţe cu cai, 202 care cu boi, 96 stupi cu albine.

Prin această comună trece şoseaua Bîcleşul-Gvardeniţa-Cleanovul şi Gvardeniţa - Bălăciţa. Are o biserică, cu 2 preoţi şi 2 cîntăreţi; o şcoală, frecuentată de 32 elevi şi 3 eleve; 3 prăvălii de manufactură; 2 cîrciumi.

Budgetul comunei este la venituri de 7345 lei, iar la cheltueli, de 1594 lei. Sunt 350 contribuabili.

Vite sunt: 900 vite mari cornute, 75 cai, 1000 oi şi 900 rîmători.

In Gvardeniţa se fac 2 bîlciuri anuale: unul la 21 Maiu şi altul la 8 Septembrie.

Această comună, în vechime, forma comună cu comuna Bălăciţa, sub numele de Bălăciţa. Brazda lui Traian trece prin întreaga moşie, de la V. spre E., la comuna Cleanovul, pe lîngă fîntîna cunoscută sub numele de Mătuşa-Ioana.

www.dacoromanica.ro

H

Hadîmbul, *sat*, jud. Iași, pl. Stavnic, com. Mironeasa. Numirea i s'a dat după numele unuĭ boer, Hadîmbul, care a avut în stăpînire această moșie și despre care vorbește Letopisițul (Ed. M. Cogălniceanu), că a reparat mănăstirea din Dealul-Mare, numită Schitul-Hadîmbul. Este situat spre N.-E. de satul Mironeasa, pe coasta de E. a Dealuluĭ-Mare, formînd colțul despre N.-E. al plășeĭ. E izolat și înconjurat de toate părțile cu păduriĭ. Are o populație de 69 familiĭ, saŭ 319 loc., cariĭ se ocupă maĭ mult cu exportul lemnelor și cu facerea mangaluluĭ. Are o biserică, zidită de către călugăriĭ grecĭ, deservită de un preot și un cîntăreț.

Acest sat este maĭ vechiŭ de cît satul Mironeasa.

Vite: 264 vite marĭ cornute, 7 oĭ, 2 capre, 35 caĭ, 37 rîmătoriĭ și 2 bivoliĭ.

Hadîmbul, *vale*, jud. Iași, începe dela podul Caulea, ce vine maĭ la vale de satul Hadîmbul, pănă în jos, la un alt pod numit al Rotaruluĭ. Vezĭ Stavnicul, vale, com. Mironeasa.

Hagi-Avat, *ruinele unuĭ sat* cu acest nume, în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, com. Beidant, în partea centrală a plășeĭ și cea de S. a com., la poalele dealuluĭ Hagi-Avat, și la confluența celor două pîraie Hagi-Avat. Satul a fost dărîmat de Turcĭ în războiul de la 1877. Locuitoriĭ s'aŭ mutat în satul Potur.

Hagi-Avat, *pîrîŭ*, în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul com. rur. Beidant și Potur; izvorește din poalele N.-V. ale dealuluĭ Haidîn; se îndreaptă spre E., avînd o direcție generală de la S.-V. spre N., brăzdînd partea centrală a plășeĭ și a comunelor; curge pe la poalele orientale ale dealuluĭ Hagi-Avat-Bair; primește pe stînga valea Hagi-Avat-Dere, lîngă ruinele satuluĭ Hagi-Avat; după un curs de 4 kil., se varsă în pîrîul Beidant, pe dreapta, lîngă satul Potur; are maluriĭ înalte; pe valea luĭ merge drumul comunal Rîmnic-Potur.

Hagi-Avat-Bair, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul com. rur. Beidant; este o prelungire orientală a dealuluĭ Rîmnic-Bair; se întinde spre E., avînd o direcțiune generală de la V. la E., brăzdînd partea centrală a plășeĭ și pe cea S. a comuneĭ; se întinde printre pîrîul Hagi-Avat și afluentul săŭ Hagi-Avat-Dere; la poalele sale orientale se află ruinele satuluĭ Hagi-Avat; este tăiat de drumurile comunale Inan-Ceșure—Beidant, Rîmnicul-d.-j.—Potur, Sari-Ghiol—Potur; este acoperit cu semănăturĭ și pășunĭ.

Hagi-Avat-Dere, *pîrîŭ*, în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul com. rur. Beidant; izvorește din poalele orientale ale dealuluĭ Sari-Ghiol; curge spre E., brăzdînd partea centrală a plășeĭ și a comuneĭ; udă poalele dealuluĭ Periclic; în partea superioară poartă numele de valea Iurtlî; după 3 kil. de curs se varsă în pîrîul Hagi-Avat, pe stînga, lîngă ruinele satuluĭ Hagi-Avat; valea luĭ e tăiată de drumurile comunale Beidant-Rîmnic-Cogelar.

Hagi-Bairam, *deal*, în jud. Constanța, pl. Hîrșova, com. Șiriul, căt. Satis-Chioi-Turc, Terzi-Chioi și Ciatal-Orman saŭ Pantelimon; pe muchea luĭ se încrucișează hotarele cător trele căt.; se desface din dealul Inșiratele, din vîrful Cioncal-Tepe; are o înălțime de 214 m., dominînd valea Satis-Chioi și drumul jude-

www.dacoromanica.ro

ţean Hîrşova-Cara-Murat-Constanţa; este acoperit cu fîneţe şi semănăturĭ.

Hagi-Cabul, *sat*, în jud. Constanţa, pl. Medjidia, căt. com. Caratai, situat în partea de E. a plăşeĭ şi cea de N. a com., pe valea Hagi-Cabul, între dealurile Cara-Murat la E. şi Hagi-Cabul la N. şi V., la 7 kil. spre N. de reşedinţă. Intinderea sa este de 1369 hect., din care 1 hect., ocupat de vatra satuluĭ, cu 6 case. Populaţiunea sa este de 5 familiĭ, cu 16 suflete, ocupîndu-se cu agricultura şi creşterea vitelor.

Hagi-Cabul, *pîrîŭ*, în jud. Constanţa, pl. Medjidia, com. Caratai; izvoreşte din dealul Cara-Tepe; curge de la N.-V. spre S.-V., trecînd prin satele Hagi-Cabul şi Docuzol, unde primeşte valea Docuzol; malurile sale sunt acoperite cu mlaştinĭ; se varsă în balta Medjidia saŭ Caru-Su.

Hagi-Capar, *deal*, în jud. Constanţa, pl. Hîrşova, pe teritoriul com. rur. Calfa, şi anume al căt. săŭ Rahman; se desface din dealul Cara-Tepe, din vîrful Chitul, se întinde spre E., într'o direcţiune generală de la S.-V. spre S.-E., brăzdînd partea de N. a plăşeĭ şi cea de V. a com.; se prelungeşte cu dealul Făgăraşul-Noŭ; are o înălţime de 199 m. şi domină pîrîul Chioi-Dere (saŭ Sarai) şi satul Rahman; pe dînsul se încrucişează o mulţime de drumurĭ comunale, între carĭ: Rahman-Făgăraşul-Noŭ — Rahman-Dăeni; este presărat cu cîte-va movile şi acoperit cu semănăturĭ şi fîneţe.

Hagi-Dina, *moşie* nelocuită, făcînd parte din com. rur. Măgurelele, pl. Sabarul, jud. Ilfov. S'a vîndut în 54 loturĭ la locuitorĭ. Are o suprafaţă de 285 hect.

Hagi-Durac-Sîrtî, *deal*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Ese-Chioi, este maĭ mult o prelungire de N.-E. a dealuluĭ Mahale-Orman-Bair, de care se desface în apropiere de pichetul Griviţa; se întinde spre N., într'o direcţiune generală de la S.-V. spre N.-E., printre văile Curu-Canara, Hamazlî-Ceair, Mahale-Orman-Ceair de o parte, Chiuciuc-Chesen-Ceair şi Ese-Chioi de altă parte, pănă pe malul laculuĭ Gîrliţa, care este pe alocurea înalt şi stîncos; lasă spre E. prelungirea numită Burun-Sîrtî; e de natură stîncoasă; este acoperit cu păduri; are o înălţime de 144 m.; la poalele sale de E. este aşezat satul Ese-Chioi; pe muchea luĭ trec drumurile comunale Almalîul-Ese-Chioi şi Ostrov-Cuzgun.

Hagi-Moscu, *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Monteorul, avînd 3500 hect., din carĭ 2500 pădure, 500 arătură, 250 vie, 42 livezĭ, restul fîneaţă şi locurĭ unde se află gurĭ de puţurĭ de păcură.

Hagi-Omer, *sat*, în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, cătunul com. Ciamurli-d.-s., situat în partea de N. a pl. şi cea de N.-V. a com., pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Hagi-Omer, la 15 kil. spre N.-V. de reşedinţă, Ciamurli. Intinderea satuluĭ este de 77 hect., iar populaţia, care e turcă şi bulgară, este de 42 familiĭ, saŭ 187 suflete. Pămîntul săŭ este bogat în păşunĭ.

Hagi-Omer, *pîrîŭ*, jud. Tulcea şi Constanţa; izvoreşte din poalele de V. ale dealuluĭ Periclic, jud. Tulcea, com. Ciamurli-d.-s.; se îndreaptă maĭ întîiŭ spre S., apoĭ spre V., avînd o direcţiune generală de la N.-E. spre S.-V., brăzdînd partea de V. a pl. şi a com.; trece prin satul Hagi-Omer; intră în jud. Constanţa, udă com. Calfa şi cătunul săŭ Doerani, curgînd printre dealurile Caramişa-Tepe şi Mişelic-Bair, şi, după un curs de 6 kil., se varsă în pîrîul Chiordere, pe stînga, ceva maĭ sus de satul Calfa; malurile sale sunt cam înalte şi pietroase, din pricina naturel dealurilor, ale căror poale le udă; pe valea luĭ merge drumul comunal Hagi-Omer-Calfa.

Hagieni, *com. rur.*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, situată pe partea dreaptă a rîuluĭ Ialomiţa, între com. Chioara şi Ţîndărei.

Teritoriul com. se întinde din rîul Ialomiţa, spre S., pe cîmpul Bărăgan, pe o suprafaţă de 18000 hect., din carĭ 75 hect. pădure. Moşia poartă numele de Hagieni-Cărăreni. Este proprietate a statuluĭ, fostă pendinte de mănăstirea Cozia. Pe aniĭ 1883—1893 a fost arendată anual cu 50200 leĭ.

După legea rurală din 1864, sunt împroprietăriţĭ pe moşie 144 locuitorĭ şi după cea din 1878 s'aŭ maĭ împroprietărit 20 locuitorĭ.

Comuna se compune din satele: Hagieni şi Gura-Jegălia, cu reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale în Hagieni.

Populaţia com. este de 220 familiĭ, saŭ 1299 suflete: 651 bărbaţĭ şi 648 femeĭ; 1246 Romînĭ, 22 Grecĭ, 12 Sîrbĭ şi 19 Ungurĭ; 1280 creştinĭ ortodoxĭ şi 19 catolicĭ; 343 plugarĭ, 8

www.dacoromanica.ro

meseriaşĭ, 12 comercianţĭ, 7 cu profesiunĭ libere, 100 muncitorĭ şi 25 servitorĭ.

Ştiŭ carte 114 persoane.

Are o biserică, cu 1 preot şi 2 dascălĭ; o şcoală mixtă, condusă de un învăţător, retribuit de Stat şi comună.

Vite: 1964 boĭ, 651 caĭ, 1515 oĭ, 4 asinĭ şi 358 porcĭ.

Pe cîmpul Bărăgan, pe partea ce aparţine acesteĭ com., se plantează de stat o pădure de salcîmĭ în suprafaţă de 1000 hect.

Pe teritoriul com. trece calea ferată Făureĭ-Feteşti, avînd staţia Hagieni.

Hagieni, *sat*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de com. Hagieni. Este situat pe ţărmul drept al rîuluĭ Ialomiţa, între com. Ţîndărei şi Chioara.

Satul purta numirea de Cărăreni şi Togeni.

Are o populaţiune de 184 familiĭ Romînĭ, 7 familiĭ Ţiganĭ şi 5 familiĭ Grecĭ.

Are: o şcoală mixtă, condusă de un învăţător şi frecuentată de 40 elevĭ; o biserică, deservită de 1 preot şi 2 dascălĭ.

Vite: 1598 boĭ, 427 caĭ, 1230 oĭ, 2 asinĭ şi 235 porcĭ.

Hagieni, *staţie de-dr.-d.-f.*, jud. Ialomiţa, pl. Balta, com. Hagieni, pe linia Făurei-Feteşti, pusă în circulaţie la 1 Iulie 1887. Se află între staţiile Feteşti (1.6 kil.) şi Ţîndărei, (1.3 kil.) Înălţimea d'asupra niveluluĭ mărĭĭ de 68 m. 21. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 20877 leĭ, 60 banĭ.

Hagiestul, *pîrîŭ*, izvoreşte de la V. com. Armăşeşti, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea, curge spre S.-V. şi se varsă în rîul Cernişoara, tot în com. Armăşeşti.

Hagieşti, *sat*, face parte din com. rur. Hagieşti-Măriuţa, pl. Mostiştea, jud. Ilfov. Este situat la E. de Bucureşti, lîngă valea Mostiştea. Aci este reşedinţa primărieĭ.

Se întinde pe o suprafaţă de 2374 hect., cu o populaţie de 545 locuitorĭ.

D-l I. Marghiloman are 2010 hect. şi locuitoriĭ 364 hect. Proprietarul cultivă 1050 hect. (400 sterpe, 260 izlaz, 300 pădure). Locuitoriĭ cultivă 314 hect., rezervînd 50 pentru izlaz.

Are: o biserică, cu hramul Sf. Niculae, deservită de un preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, frecuentată de 9 elevĭ şi 2 eleve, cu întreţinerea căreia statul şi comuna cheltuesc anual 2252 leĭ. Localul şcoaleĭ s'a construit din fondurile d-luĭ I. Marghiloman.

In raionul cătunuluĭ se află: o moară cu apă; 1 maşină de treerat cu aburĭ; 2 heleştaie; 2 poduri stătătoare.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ şi 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 548 şi al celor micĭ de 1097.

Hagieşti, *cătun*, pendinte de comuna Preajba, pl. Glavaciocul, jud. Vlaşca.

Hagieşti-Măriuţa, *com. rur.*, în pl. Mostiştea, jud. Ilfov, situată pe Valea-Mostiştea, la 26 kil. de Bucureşti.

Se compune din satele: Boteni, Mataraua, Măriuţa şi Hagieşti, cu o populaţie de 1729 suflete, carĭ locuesc în 102 case.

Se întinde pe o suprafaţă de 6420 hect. D-niĭ I. Marghiloman, Al. Popescu, C. Athanasiu, G. Vernescu, moştenitoriĭ luĭ Sp. Gazoti şi d-na Alexandrina Brezoianu, aŭ 5317 hect. şi locuitoriĭ, 1103 hect.

Proprietariĭ cultivă 3340 hect. (750 sterpe, 400 izlaz, 827 pădure). Locuitoriĭ cultivă 984 hect. (15 sterpe, 104 izlaz).

Budgetul comuneĭ e de 5668 leĭ la venituri şi de 5132 leĭ la cheltuelĭ.

Sunt 320 contribuabilĭ.

Are: 4 biserici (în fie-care cătun cîte una); 1 şcoală mixtă; 2 morĭ cu apă; 2 maşinĭ de treerat cu aburĭ; 7 heleştaie; 6 poduri.

Numărul vitelor marĭ e de 2024 (611 caĭ şi ţepe, 7 armăsarĭ, 636 boĭ, 653 vacĭ şi viţeĭ, 12 taurĭ, 16 bivolĭ, 89 bivoliţe), şi al celor micĭ de 2318 (18 capre, 392 porcĭ, 2908 oĭ).

Dintre locuitorĭ, 422 sunt plugarĭ, 3 meseriaşĭ, 38 aŭ diferite profesiĭ.

Locuitoriĭ posedă 230 pluguri: 117 cu boĭ, 113 cu caĭ; 244 care şi căruţe: 117 cu boĭ, 127 cu caĭ.

Locuitorĭ împroprietăriţĭ sunt 234 şi neîmproprietăriţĭ, 240.

Comerciul se face de 8 cîrciumarĭ şi 3 hangiĭ.

S'aŭ stabilit în comună 37 străinĭ.

Hagilar, *sat*, în jud. Constanţa, pl. Mangalia, căt. com. Sari-Ghiol; este situat în partea meridională a plăşeĭ şi cea de E. a comuneĭ, la 4 kil. spre E. de căt. Sari-Ghiol, reşedinţa comuniĭ, pe malul stîng al văeĭ Hagilar, închis fiind la E. de dealul Hagilar şi la V. de dealul Coşu-Iuc-Bair; casele şi grădinele satuluĭ ocupă o întindere de 70 hect., din întinderea totală, care e de 1228 hect.; populaţiunea este de 82 familiĭ, saŭ 325 suflete.

Hagilar, *sat*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, cătunul comuneĭ Congazul, situat în partea de

www.dacoromanica.ro

N. a plășeĭ, și cea de V. a comuneĭ, la 6 kil. spre N.-V. de cătr. Congaz, reședința comuneĭ. Se mărginește la N. cu comunele Frecăței și Cataloi; la E., cu cătr. Eni-Chioi și com. Congaz; la S., cu cătr. Satul-Noŭ și Camber; iar la V., cu comunele Baș-Chioi și Nalbant. Dealurile carĭ îĭ brăzdează teritoriul sunt: Denis-Tepe (Dealul-Mării, din pricină că o dată valurile mării îĭ scăldaŭ poalele), despre care se spune că în vîrful luĭ s'a găsit odinioară o ancoră, și un belciug mare, de care se zice că se legaŭ fringhiile corăbiilor (266 m.); Coci-Tepe, la N.-V. (117 m.); dealul Sarî-Tepe cu vîrfurile Eșil-Tepe (54 m.) și Sari-Tepe (79 m.), la V.

Rîurile carĭ îl udă, sunt: Izvorul-Taița, la E. și afluentul săŭ Valea-Hagilar, ce trece prin centrul satuluĭ.

Intinderea sa e de 3152 hect., din carĭ 111 hect. vatra satuluĭ, 16 hect. ale statuluĭ (pășunile de pe dealul Denis-Tepe), 2950 hect. ale locuitorilor. Populația este toată bulgărească, cu 143 familiĭ, saŭ 725 suflete: 140 bărbațĭ, 152 femeĭ; 7 însurațĭ, 34 neînsurațĭ, 5 văduvĭ.

Sunt 118 contribuabilĭ.

Are: o școală, zidită din timpul Turcilor, reînființată de locuitorĭ la 1892, frecuentată de 40 copiĭ; o biserică, cu hramul Adormirea Maicĭĭ Domnuluĭ, zidită la 1853 de locuitorĭ, cu un preot.

Locuitoriĭ posedă: 60 pluguri; 2 mașinĭ de secerat; 340 boĭ, 200 vacĭ, 41 bivolĭ, 269 caĭ, 3271 oĭ, 68 capre, 245 porcĭ și 9 asinĭ.

Comerciul este activ, constînd în export de cereale și vite, și în import de coloniale, vin, băuturĭ spirtoase.

Căile de comunicație sunt toate drumurĭ comunale, ce duc spre comunele Nalbant, Frecăței, Congaz, Babadag, Cataloi, din jud. Tulcea.

Se zice că acest sat s'a fundat cam pe la 1600, de vre-o 20 de Turcĭ, care veneaŭ din pelerinagiŭ de la Meca.

Cea maĭ mare parte din locuitorĭ eraŭ Turcĭ și Cerkezĭ, pănă la anul 1877; dar după terminarea războiuluĭ de la 1877—78, și după ce Dobrogea fu dată Romînieĭ, eĭ începură să emigreze, așa în cît astă-zĭ nu maĭ sunt Turcĭ în sat; în locul lor a venit numeroasa populație bulgară, ce o locuește și astăzĭ.

Hagilar, *pîrîŭ*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul comuneĭ rur. Cataloi și Congaz și anume pe al cătunuluĭ săŭ Hagilar; îșĭ ia naștere din poalele meridionale ale dealuluĭ Cataloi, pe teritoriul comuneĭ Cataloi, se îndreaptă spre S., avînd o direcțiune generală de la N.-V. la S.-E., brăzdînd partea N. a comuneĭ și a plășeĭ; trece pe la poalele dealuluĭ Coci-Tepe, pe la E. de satul Hagilar, udîndu-ĭ chiar partea orientală, ocolește dealul Denis-Tepe, și, după un curs de 8 kil., se varsă în pîrîul Valea-Izvoruluĭ, pe dreapta.

Hagilar, *deal*, în jud. Constanța, pl. Mangalia, com. Sari-Ghiol, cătr. Hagilar; e o ramificație de N. a dealuluĭ saŭ a culmeĭ Ilanlîc, desfăcîndu-se din vîrful Hagilar-Balcic-Iuc, îndreptîndu-se pe lîngă valea Hagilar și terminîndu-se lîngă lacul Mangalia; are 70 m. înălțime, dominînd satul Hagilar de la poalele sale de V., valea Hagilar, lacul Mangalia și drumul ce duce de la Hagilar la Mangalia, Ilanlîc, Agiani (Bulgaria); este de natură pietroasă și acoperit cu pădurĭ.

Hagilar, *vale*, în jud. Constanța, pl. Mangalia, com. Sari-Ghiol, cătr. Hagilar; se desface din culmea Ilanlîc; se îndreaptă spre N., în direcție de la S.-V. spre N.-E., printre dealurile Coșul-Iuc-Bair și Hagilar; trece prin satul Hagilar, și, după 5 kil. de drum, se deschide în lacul Mangalia, pe malul S., nu departe de satul Hagilar; este tăiată de drumul Cadi-Chioi-Mangalia, Sari-Ghiol-Ilanlîc, Copucci-Aiangi, toate încrucișîndu-se lîngă satul Hagilar; malul săŭ lîngă satul Hagilar este înalt și stîncos.

Haidar, *sat*, în jud. Constanța, pl. Hîrșova, cătr. comuneĭ Calfa, situat în partea E. a plășeĭ și cea occidentală a comuneĭ, la $6^1/_2$ kil. spre S.-V. de cătr. de reședință Calfa. Este așezat în valea Haidar, pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Haidar și la 1 kil. spre N. de locul unde pîrîul Copadin se varsă în pîrîul Haidar. E închis spre V. de dealul Carapelit-Bair și e dominat de vîrful Haidar-Tepe, care se află la 1 kil. spre E. de sat și care are o înălțime de 194 m. Suprafața sa este de 1759 hect., din care 11 hect. sunt ocupate de grădinĭ și de vatra satuluĭ. Populațiunea sa, turcească, este de 65 familiĭ, saŭ 313 suflete. Casele sunt așezate pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Haidar, satul avînd o formă lunguiață, de la N. la S. Șoseaua județeană Hîrșova-Babadag (Tulcea) trece prin partea N.-V. a satuluĭ. Un drum comunal trece prin centrul satuluĭ, paralel cu pîrîul, și duce spre N. la Rahman și spre S. la Mahometcea; alte două dru-

www.dacoromanica.ro

murĭ se desfac din partea E., luînd unul o direcţie spre N.-E., ducînd la satul Calfa şi cel-l'alt spre N.-E., ducînd la Curudjea.

Haidar-Chioi, *sat*, în jud. Constanţa, pl. Mangalia, căt. comuneĭ Gheringec, situat în partea E. a plăşeĭ şi S. a comuneĭ, la 5 kil. spre S. de reşedinţă, pe dealul Ascilar, lîngă movila Arpali-Iuiuc. Are o întindere de 700 hect., din care 2 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ, cu o populaţiune de 15 familiĭ, saŭ 52 suflete, în maioritate Turcĭ.

Haidăul, *pîrîŭ*, jud. Prahova, pl. Podgoria; izvoreşte de la N. com. Udreşti; trece pe la S. de com. Apostolache; curge printre vălceaua Prunĭĭ-luĭ-Mircea şi pădurea statuluĭ şi se varsă în rîul Cricovul-Sărat, în raionul com. Apostolache.

Haidîn, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriile com. rur. Cogelac (pe al căt. săŭ Inan-Ceşme), Cara-Nasuf şi Casap-Chioi (pe al cătunuluĭ săŭ Sari-Iurt); este o prelungire orientală a dealuluĭ Rîmnic-Bair; se întinde spre E., avînd o direcţiune generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea centrală a plăşeĭ, pe cea N. a comuneĭ Cogelac şi Cara-Nasuf, şi pe cea V. a comuneĭ Casap-Chioi; lasă la N.-E. prelungirea numită Dealul-Mormintelor, şi spre E. dealul Cara-Nasuf; desparte bazinurile pîraielor: Duimgi şi Sari-Iurt; din poalele sale vestice izvoreşte pîrîul Hagi-Avat; din cele nordice, îşĭ ia naştere pîrîul Sari-Iurt; poalele sale sudice le scaldă pîrîul Duimgi; la poalele de la N. este aşezat satul Sari-Iurt, la cele de la V. satele: Inan-Ceşme şi Tari-Verde, iar la cele meridionale satele: Cara-Nasuf şi Duimgi; natura luĭ pe alocurea e cam pĭetroasă; e acoperit la N. cu păduriĭ şi pe alocurĭ cu semănăturĭ; vîrfurile sale cele maĭ înalte sunt: Casap-Chioi (152 m.), punct trigonometric de rangul I-iŭ, altele de 171, 104 şi 94 m., puncte trigonometrice de rangul al 3-lea; este tăiat de drumul naţional Tulcea-Constanţa, şi de cele comunale Sari-Iurt, Inan-Ceşme, Tari-Verde, Duimgi şi Cara-Nasuf.

Haimanalele, *com. rur.*, judeţul Prahova, com. Filipeşti. Comuna s'a înfiinţat de nişte călugărĭ grecĭ, aducînd oamenĭ din diferite părţĭ şi maĭ cu osebire ţiganĭ robĭ.

Este situată pe valea rîuluĭ Cricovul-Dulce, la 24 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 11 kil. de reşedinţa plăşeĭ.

Se compune din 2 cătune: Haimanalele şi Braniştea, cu o populaţie de 147 familiĭ, saŭ 790 suflete: 434 bărbaţĭ şi 356 femeĭ, în care intră şi 70 familiĭ de Ţiganĭ. Locuesc în 204 case.

Ştiŭ carte 32 bărbaţĭ şi 6 femeĭ.

Are o biserică, reparată la 1892, cu cheltuiala d-lor Dimitrie Popescu şi I. Criveţeanu; o şcoală, frecuentată de 34 copiĭ. Localul şcoaleĭ e proprietatea comuneĭ. Cu întreţinerea personaluluĭ, statul cheltueşte anual 1404 leĭ. Tot în această comună se află: mănăstirea Mărgineni cu o închisoare pentru ceĭ osîndiţĭ, o staţiune pentru telegraf şi poştă şi un atelier în care lucrează osîndiţiĭ tăbăcăria şi cizmăria, de unde se procură încălţăminte armateĭ. Pe la 1870, chiliile mănăstireĭ serveaŭ de închisoare pentru femeĭ.

Nemţiĭ, la 1716, prefăcuseră mănăstirea în cetate.

Locuitoriĭ com. se ocupă cu cioplitul lemnelor de cherestea şi cu rotăria, iar ţiganiĭ cu facerea mangaluluĭ şi cărămidăria. Sunt 130 meşteşugarĭ. Eĭ desfac produsul munceĭ lor la oraşele Ploeşti şi Tîrgovişte.

In raionul comuneĭ e o moară cu aburĭ.

Com. se întinde pe o suprafaţă de 630 hect.

Locuitoriĭ, în număr de 180, s'aŭ împroprietărit după legea rurală din 1864, cînd li s'aŭ dat 342 hect. în moşia mănăstireĭ Mărgineni. Eĭ aŭ 40 caĭ, 15 ĭepe, 108 vacĭ, 12 bivolĭ, 103 capre, 84 oĭ şi 150 porcĭ.

Comerciul se exercită în com. de 5 cîrciumarĭ.

Veniturile com. sunt de 4601 leĭ şi cheltuelile de 3939 leĭ.

Prin com. trece şoseaua judeţeană Ploeşti-Tîrgovişte, legînd Haimanalele cu Dîrmoneşti şi Adînca, din jud. Dîmboviţa şi şoseaua vecinală Haimanalele-Ghirdoveni.

E brăzdată de dealul numit al-Oraşuluĭ, situat în partea de V. a com., servind pentru păşunea vitelor.

In partea de E. este udată de rîul Cricovul şi de pîraele: Neagra şi Racila.

Se mărgineşte cu comunele: Dîrmoneşti, Mărgineni-d.-s., la E.; Ghirdoveni, la N.; Adînca şi Bucşani, din jud. Dîmboviţa la V. şi S.

Haimanalele, *cătun*, al com. Zilişteanca, jud. Buzăŭ, cu 320 locuitorĭ şi 67 case. De dînsul se obicĭnueşte a se lipi cătunele: Cîlnăul, Gîrbovi, Găvanele, Căluğări, Gura-Cîlnăuluĭ, Ercari şi Poştea, de şi toate acestea sunt maĭ mult cătune de sine stătătoare.

Haimanalele, *sat*, face parte din

www.dacoromanica.ro

com. rur. Haimanalele, pl. Filipeşti, jud. Prahova.

Haimanalele, *moşie*, în jud. Buzău, com. Zilişteanca, cătun. Haimanalele. Are 530 hect., din care 6 vie, 2 livezi şi restul pămînt arabil. Se mai numeşte Ercari şi Paraipeanca.

Haimanalele, *moşie* a statului, pendinte de com. Haimanalele, pl. Filipeşti, fostă a mănăstirei Mărgineni, care pe periodul 1888—93 s'a arendat cu 12050 lei anual.

Haimanalele, *pădure* a statului, în întindere de 1997 hect., pendinte de com. Haimanalele, pl. Filipeşti, jud. Prahova, şi formată din trupurile: Neagra (1847 hect.) şi Groşetul-Mălăeasa (150 hect.)

Hairan-Chioi, *com. rur.*, din jud. Constanţa pl. Silistra-Nouă.

Este situată în partea meridională a jud., la 72 kil. spre S.-V. de oraşul Constanţa, capitala districtului, şi în cea sud-estică a plăşei, la 58 kil. spre S.-E. de orăşelul Ostrovul, reşedinţa ocolului.

Se mărgineşte la N. cu comunele rurale: Hazarlîc şi Chioseler (din pl. Medjidia); la E., cu comunele: Bairam-Dede, Becter şi Cara-Omer, din pl. Mangalia; la S. şi V., cu Bulgaria.

Relieful solului e accidentat. Culmile Schender, Bairam-Dede şi Docuzaci îi brăzdează teritoriul, cea dintîiu la N.-E. a doua la E. şi a treia la S. Principalele dealuri sunt: Deli-Iusuf (198 m.), la N.-V.; Tiulia Babalîc, cu vîrful Iarîm-Iuc (195 m.), la V.; Calaigi, cu vîrful Calaigi (195 m.), la S.-V. (aceste dealuri aparţin culmei Schender, sunt acoperite cu livezi şi păduri); dealurile Cara-Peliclic (140 m.), Tuzla-Bair (125 m.), Turla-Mezarlîc-Bair (130 m.), Topasler (132 m.), Cişme-Bair, tot la N.; Sarapcea, cu vîrful Schender (174 m.) prin interior; Cialî-Perde, cu vîrful Cialî-Perde (176 m.), Baş-Punar-Bair, cu vîrful Baş-Punar 167 m.), Bairam-Dede, cu vîrful Cogeaiuc (180 m.), toate la E.; Schender, cu vîrful Tazlî-Iuiuc (178 m.) prin interior; (toate aceste dealuri ţin de culmea Bairam-Dede, sunt acoperite cu păduri întinse şi frumoase şi sunt de natură stîncoasă); mai sunt dealurile: Demircea, cu vîrful Demircea (171 m.), Malcoci-Mezarlîc (167 m.), Docuzaci (171 m.), cîte-şi trele la S., aparţinînd culmei Docuzaci şi acoperite cu puţine păduri, cari odinioară eraŭ mult mai întinse.

Movilele sunt numeroase, artificiale şi importante, servind ca puncte de observare şi de orientare; ele sunt acoperite cu verdeaţă.

Com. Hairam-Chioi este udată de cîte-va văi care conţin apă, numai în anotimpul ploios şi primăvară, după topirea zăpezilor.

Cătunele care o formează sunt: Hairan-Chioi, reşedinţă, în partea de V., pe dealurile Hairan-Chioi şi Coroclîc-Bair, deasupra văei Demircea (saŭ Urluia); Demircea, în partea sudică, la 4½ kil. spre S.-E. de reşedinţă, pe valea Demircea, închis la V. de dealul Demircea şi la E. de dealul Schender; Schender, în partea centrală, la 6 kil. spre N.-V. de reşedinţă, pe valea Schender-Culac, închis la S. şi V. de dealul Schender, la N. şi E. de dealul Cara-Aci; Malcoci, în partea de E., la 8 kil. spre N.-E. de reşedinţă, pe valea Crîci-Culac, închis la V. de dealul Cara-Aci şi la E. de dealul Tîrla-Mezarlîc-Bair; Cara-Aci-Sarapcea, în partea de N., la 9 kil. spre N.-E. de reşedinţă, pe valea Sarapcea între dealurile Tuzla-Bair la V. şi Turla-Mezarlîc-Bair la E.; Baş-Punar, în partea de E., la 8 kil. spre E. de reşedinţă. pe valea Afighinea, între dealurile Cialî-Perde la V. şi Baş-punar-Bair la E.; Sevendic în partea septentrională, la 10 kil. spre N.-V. de reşedinţă, pe valea Sevendic-Ceair, închis de toate părţile de dealul Sevendic. Afară de aceste sate mai ţin de com.: cătunul Aţisadîc, la S.-V., pe valea Armutlia, la 9 kil. spre S. de reşedinţă, constituit din cîte-va case, la poalele V. ale dealului Docuzaci, precum şi ruinele satului Armutlia, nu departe de precedentul, pe valea Armutlia.

Suprafaţa totală a comunei este de 13866 hect., din care 80 hect. ocupate de vetrele satelor, iar restul de 13786 hect. împărţit între Stat şi proprietarii cari posedă 7947 hect. şi locuitori ce stăpînesc 5859 hect.

Are o populaţie de 154 familii saŭ 613 suflete: 328 bărbaţi, 285 femei; 309 necăsătoriţi, 280 căsătoriţi, 24 văduvi; 613 cetăţeni Romîni; 176 ortodoxi 437 mahometani; 327 agricultori şi meseriaşi, 2 cîrciumari.

Contribuabili sunt 175.

Locuitorii posedă: 117 pluguri, 193 care şi căruţe; 2800 capete de vite, mai cu seamă oi; 70 stupi cu albine.

Budgetul comunei este de 5113 lei la venituri şi 2742 la cheltueli. Sunt 175 contribuabili.

Căi de comunicaţie sunt: calea judeţeană Ostrov-Lipniţa-Mangalia, ce trece prin cătunul săŭ Schender, un drum mare Hazarlîc-Hairan-Chioi şi drumuri

www.dacoromanica.ro

comunale la satele învecinate ca Bairam-Dede, Mamuzli, Docuzaci, etc.

Hairan-Chioi, *sat*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, cät. de reședință al com. Hairan-Chioi, situat în partea S. a pl. și centrală a com., într'una din cele mai frumoase poziții ale județului, în valea Demircea, înconjurat de dealuri înalte și păduri; are o întindere de 5009 hect., din care 39 hect. ocupate de vatra satului cu 55 case; populațiunea, compusă din Romîni și Bulgari, este de 70 familii, saŭ 224 suflete.

Hairan-Chioi, *deal*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Hairan-Chioi; se întinde de la N.-V. spre S.-E., printre pîrîul Demircea (saŭ Urluia) și văile adiacente Calaigi și Armutlia; brăzdează partea de S.-E. a pl. și cea de V. a comunei; se prelungește spre N. cu dealul Calaigi, la E. cu dealul Coroclîc-Bair și la S. cu dealul Armutlia; pe muchea lui trece și hotarul dintre Dobrogea Romînească și Bulgaria; este de natură stîncoasă; are o înălțime de aproape 200 m., dominînd văile de mai sus, satul Hairan-Chioi și două drumuri ce duc de la acest sat în Bulgaria; este acoperit cu păduri și tufărișuri.

Haita, *pîrîŭ*, jud. Suceava. Izvorește din muntele Pietrosul-Lung din Transilvania, formează hotar între com. Neagra-Șarului și Transilvania, pe o întindere de un kil. și se varsă în pîrîul Neagra la Gura-Haîtei. Are de tributari: Panacul, Răchitișul și Paltinul.

Haiteşti, *sat*, face parte din com. rur. Dobrești, pl. Podgoria, jud. Muscel. Este situat la N. com., pe ambele maluri ale gîrlei Cîrcinovul, și împrejurul pisculuĭ Cornetul. In partea de S. trece Gîrla-Grecilor, iar la V., Valea-Mărăcineluĭ și Valea-Dragneĭ.

Aci este reședința com.

Are o populație de 98 familiĭ, saŭ 430 suflete; o școală, cu întreținerea căreia satul cheltuește anual 1296 leĭ; o biserică, cu hramul Inălțarea, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț. Această biserică, de lemn, mică, a fost adusă acum 120 anĭ de peste Olt de un Radu Golescu, care avea aci moșie, și a fost așezată la poalele pisculuĭ Cornetul. Servea de sucursală a schituluĭ Nămăești, avînd cîte-va călugărițe, dar mai tîrziŭ s'a desființat din cauza secularizăreĭ avereĭ mănăstirești.

Biserica s'a reclădit din temelie, de zid, la anul 1872.

Halauca, *ramură de munți*, ce se prelungește din jud. Suceava spre marginea de N. a județuluĭ Neamțu, prin com. Pipirig.

Halăuca, *munte*, în jud. Suceava, com. Boroaia, înalt de 700 m., acoperit de pădure, mare parte de brad.

Haleasa, *sat*, pe moșia Borca, jud. Suceava, com. Mădeiul. Așezat pe țărmul drept al Bistrițeĭ, numără 30 familiĭ, saŭ 138 suflete: 72 bărbați și 66 femeĭ. Locuesc în 35 case.

Sunt 40 contribuabilĭ.

Vatra satuluĭ ocupă 36 fălcĭ.

Improprietăriți la 1864 sunt 4 fruntași, 6 mijlocași și un codaș, stăpînind 51 fălcĭ 40 prăjinĭ.

Biserica și școala din Mădeiul servesc și acestuĭ sat. O singură cărare leagă Haleasa cu satul de reședință și comuna Broșteni.

Haleasa. Vezĭ satul Lungeni, com. Broșteni, jud. Suceava.

Haleasa, *pîrîŭ*, în jud. Suceava, com. Mădeiul. Izvorește de sub Arșița-Rea și se varsă în Bistrița (9 kil).

Haleşul, *cät.*, al com. Tisăul, jud. Buzăŭ, cu 450 locuitorĭ și 175 case; are 2 sub-diviziĭ: Giurgiuveni și Poenari.

Haleşul, *vale*, în com. Tisăul, jud. Buzăŭ. Incepe din munțiĭ Ciolanuluĭ și se varsă în rîul Nișcovul, la Gura-Haleșuluĭ.

Haliţa, *sat*, jud. Vasluiŭ, com. Ipatele, pl. Funduri, la un kil. spre S. de satul Ipatele. E situat pe coasta despre V. a Dealuluĭ-Mare, pe o suprafață de 400 hect. Are o populație de 13 familiĭ, saŭ 67 suflete.

La V. de sat trece pîrîul Gelna.

Vite: 187 vite marĭ cornute, 30 oĭ, 11 caĭ, 10 rîmătorĭ.

Halînga, *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Ocolul-d.-s., com rur. Izvorul-Bîrzeĭ. Prin Halînga trece șoseaua vecinală Turnul-Severin-Balta-Baia-de-Aramă.

Halînga, *pădure*, în com. rur. Burila-Mare, pl. Blahnița, jud. Mehedinți.

Halmul, *deal*, acoperit de țarine, în jud. Suceava, com. Ruginoasa. O parte a dealuluĭ se numește Halmulețul.

Halmul, *deal*, ce desparte albia Șomuzuluĭ-Mare de a Șomuzuluĭ-Mic, jud. Suceava. Pănă dincolo de satul Hîrtopul produce

www.dacoromanica.ro

fînaţurĭ, iar de la Hîrtop spre Siret, culmea e îmbrăcată de pădurĭ, iar coastele de semănăturĭ. Vederea de pe piscul acestuĭ deal d'asupra Hîrtopuluĭ e frumoasă: sub picioare aĭ coastele şi poalele acoperite de fînaţurĭ şi semănăturĭ, peste ele Şomuzul-Mare cu iazurile: Ciorsaci, Tîrguluĭ şi Călugăruluĭ, în carĭ se oglindeşte oraşul Fălticeni şi satul Oprişeni, peste carĭ se vede Dealul-Tîmpeştilor ţesut de şosele şi lanurĭ, Moldova şi peste dînsa falniciĭ codri aĭ Carpaţilor.

Halmul, *sfoară de moşie,* în suprafaţă cam de 300 fălcĭ, în jud. Suceava, com. Şoldăneşti, proprietatea d-luĭ E. Samson. Fînaţul de pe Halm e foarte căutat.

Haloşul, *vale,* jud. Bacău, pl. Trotuşul, com. Mănăstirea-Caşinul, care din muntele Haloşul-Mare se lasă spre malul drept al Caşinuluĭ, confundîndu-se cu valea acestuia.

Haloşul-Mare, *vîrf de munte,* (640 m.), jud. Bacău, pl. Trotuşul, pe teritoriul com. Mănăstirea-Caşinul, făcînd parte din şira Zăbrăuţilor. Din acest munte izvoreşte apă sulfuroasă.

Haloşul-Mare, *pîrîiaş,* jud. Bacău, pl. Trotuşul, de pe teritoriul com. Mănăstirea-Caşinul. Işĭ are obîrşia în muntele Haloşul, la locul numit Puturosul şi se varsă în pîrîul Caşinul, d'a dreapta, după ce se încarcă cu Haloşul-Mic şi cu Haloşul-Ciobotaruluĭ.

Haloşul-Mic, *vîrf de munte,* (630 m.), jud. Bacău, pl. Trotuşul, com. Mănăstirea-Caşinul, din şira Zăbrăuţilor.

Haloşul-Mic, *pîrîiaş,* jud. Bacău, pl. Trotuşul, pe teritoriul com. Mănăstirea-Caşinul. Işĭ are obîrşia de la locul numit Fundacul şi se varsă d'a dreapta în Haloşul-Mare.

Hamamgi, *sat,* în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, căt. com. Potur, aşezat în partea de E. a plăşeĭ şi de N.-E. a comuneĭ, pe pîrîul Beidant, la 4 kil. spre N. de căt. de reşedinţă, Potur. Numele său este turcesc şi înseamnă bae, căcĭ odinioară ĭezerul Goloviţa se întindea până lîngă el, formînd aci o baie. Se mărgineşte la N. cu com. Ciamurli-d.-j.; la V., cu com. Ciamurli-d.-s. şi căt. Potur; la S., cu căt. Sari-Iurt şi la E., cu lacul Goloviştea.

Intinderea totală e de 2371 hect.

Dealurile carĭ brăzdează comuna sunt: Cara-Burun, la E. deal pietros, aparţinînd statuluĭ, cu 200 m. înălţime; Percem-Bair, deal pietros, 100 m., al statuluĭ, la N.; Eniceri (147 m.), la N.; Maadem-Bair, cu vîrful Movila-Hamamgi (104 m.), la S.

Movile sunt: Movila-Viziruluĭ, la V., ridicată de un vizir ce a trecut cu armata luĭ pe aicĭ; Eşil - Tepe (movila verde) (5 m.), pietroasă şi acoperită cu verdeaţă, de unde şi numele eĭ, la V.; Treĭ-Movile, (5 m.), la S.; movilele Muftia sunt 3 movile numite ast-fel de la un judecător de pace, pe turceşte muftiŭ, ce le avea pe seama luĭ şi lîngă care era şi satul Hamamgi, ce maĭ tîrziŭ s'a mutat de acolo pe la 1840, şi ale căruĭ vechĭ ruine se văd şi astăzĭ; sunt aşezate la N.-E.; maĭ sunt alte treĭ movile naturale la E., de 12 m.

Apele care-l udă, sunt: Pîrîul Beidant, prin mijloc, trecînd şi prin sat, prin fineaţa Iuciu-Ghios, prin locul numit Ac-Bagea şi vărsîndu-se în ĭezerul Goloviţa; afluentul său, pîrîul Agiivat, udă com. la V. Tot pe teritoriul com. se află lacul Goloviţa, aşezat la E., cu 150 hect. întindere, din care 30 cu stuf (un golf al laculuĭ Razelm), conţinînd cantităţĭ marĭ de peştĭ, şi al căruĭ venit aparţine statuluĭ.

Suprafaţa satuluĭ e de 2371 hect., din care 40 hect. ocupate de vatra satuluĭ, 2000 hect. ale locuitorilor, 51 hect. proprietate particulară, 281 hect. ale statuluĭ. Populaţia, bulgară, este de 130 familiĭ, saŭ 451 suflete: 130 bărbaţĭ, 130 femeĭ, 15 neînsuraţĭ, 6 văduvĭ, 160 copiĭ.

Locuitoriĭ posedă: 90 pluguri de fier, un elevator de vînturat şi 3 maşinĭ de secerat.

Vite sunt: 300 boĭ, 20 vacĭ, 50 bivolĭţe, 350 caĭ, 3000 oĭ.

Comerţul constă în import de coloniale şi băuturĭ spirtoase, şi în export de cereale şi oĭ; sunt 2 comercianţĭ.

Venitul comuneĭ e de 7000 leĭ, şi cheltuelile sunt de 6500 leĭ.

Căĭ de comunicaţie sunt căile comunale la com. Potur, Beidant, Ciamurli-d.-j. şi Ciamurli - d. - s., drumul judeţean spre Babadag şi calea naţională Tulcea-Constanţa.

Are: o şcoală mixtă, fundată în 1880 de locuitorĭ, cu 10 hect. pămînt, condusă de un învăţător, şi frecuentată de 79 elevĭ; o biserică, cu hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ, clădită la 1860 de locuitorĭ, cu 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Se zice că acest sat s'a fondat de către locuitoriĭ Dumitru Exar, Cosguliŭ şi moş Stoiu Dimitrof, la poalele a treĭ movile, şi că maĭ în urmă s'a mu-

www.dacoromanica.ro

tat pe pîrîul Beidant, unde se află şi astă-zi.

Hamamgi, *movilă*, în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul com. rur. Potur (şi anume pe acela al cătunuluĭ său Hamamgi), situată în partea centrală a plăşeĭ şi a comuneĭ, la 2 kil. spre E. de satul Potur. Este vîrful cel maĭ înalt al dealuluĭ Maadem-Bair. Are o înălţime de 104 metri şi e punct trigonometric de observaţie de ordinul al 3-lea, dominînd asupra pîrîuluĭ Hagi-Avat şi satelor Hamamgi şi Potur. Pe la poale-ĭ trec drumul naţional Tulcea-Constanţa şi cel comunal Sari-Iurt-Hamamgi. Este acoperită cu verdeaţă.

Hamzoaia, *trup de sat*, în jud. Neamţu, pl. Piatra Muntele, com. Bicazul, situat pe pîrîul Taşca, în stînga pîrîuluĭ Bicazul.

Hancea, *sat*, aşezat în stînga rîuluĭ Suceava şi în partea de V. a com. Brehueşti, pl. Siretuluĭ jud. Botoşani. Are o suprafaţă de 479 hect. şi o populaţie de 62 familiĭ, saŭ 251 suflete; o biserică, făcută de locuitorĭ; 1 moară de apă; o cîrciumă.

Vite sunt: 115 boĭ şi vacĭ, 13 caĭ, 33 oĭ, 16 bivolĭ, 12 porcĭ. Locuitoriĭ posedă 28 stupĭ cu albine.

Hancearca, *sat*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, cătunul com. Balabancea, situat în partea centrală a plăşeĭ şi în cea centrală a com., la 5 kil. spre N. de cătunul de reşedinţă, Balabancea, pe malul drept al pîrîuluĭ Taiţa şi la poalele dealuluĭ Hancearca.

Se mărgineşte la N. cu cătunele Ţiganca-Taiţa; la E., cu cătunul Geaferca-Rusă; la S., cu cătunul Balabancea; la V., cu com. Cerna. Dealurile care o brăzdează, sunt: dealul David la N.-V., dealul Amzalîĭ la V., dealul Hancearca prin interior (232 m.) Rîurile care îl udă sunt: Taiţa la E. şi afluenţiĭ săĭ: Valea Sarap-Dere unită cu valea David la N., valea Hancearca prin mijloc, valea Acarcula la S. Intinderea cătunuluĭ este de 455 hect., din care 45 ocupate de vatra comuneĭ, 10 hect. ale şcoaleĭ din Balabancea, şi restul de 400 hect. loc cultivabil al locuitorilor. Populaţia, rusească, este de 30 familiĭ, saŭ 298 suflete.

Drumurĭ comunale îl unesc cu cătunele Izlam-Geaferca, Ţiganca-Taiţa, Geafarca-Rusă, Balabancea şi com. Greci şi Cerna.

Hancearca, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Balabancea şi anume pe acela al cătunuluĭ Hancearca; se desface din dealul David; se întinde spre S., avînd o direcţiune generală de la N.-V. spre S.-E.; brăzdează partea de S. a plăşeĭ şi pe cea centrală a comuneĭ; se întinde printre pîrîul Taiţa şi afluenţiĭ săĭ Valea-Hancearca, la N. şi Acarcula la S.; la poalele luĭ estice este aşezat satul Hancearca; are o înălţime de 342 m. şi e punct trigonometric de rangul 1-iŭ, dominînd asupra pîrîuluĭ Taiţa, satuluĭ Hancearca şi drumul Balabancea-Hancearca; e acoperit cu păduriĭ.

Hancearca (Valea-), *pîrîŭ*, în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, com. Balabancea, căt. Hancearca; izvoreşte din poalele orientale ale dealuluĭ David; se îndreaptă spre E., avînd o direcţiune generală de la N.-V. spre S.-E.; curge pe la poalele dealuluĭ Hancearca şi prin păduriĭ, şi, după un curs de 1 ½ kil., se varsă în pîrîul Taiţa, pe dreapta, ceva maĭ jos de satul Hancearca; este tăiat de drumul comunal Balabancea-Hancearca-Taiţa.

Hangul, *com. rur.*, situată cam în centru şi în partea despre V. a pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu, străbătută de-a lungul său de Bistriţa şi întretăiată de ramurĭ muntoase a cărora piscurĭ sunt cele maĭ înalte din tot jud. Tot pe cuprinsul acesteĭ com. se află şi masivul stîncos Ceahlăul.

Este formată din cătunele: Gura-Hanguluĭ, Firţigi, Durăul, Răpciune, Schitul, Leţeşti, Izvorul-Alb, Boboteni, Audea, Ciurubucul şi Strîmptura, cu o populaţie de 1000 familiĭ, saŭ 4167 suflete: 2052 bărbaţi, 2115 femeĭ; 2231 necăsătoriţi, 1638 căsătoriţi, 291 văduvĭ, 7 divorţaţi.

Ştiŭ carte 346 persoane.

Dintre locuitoriĭ împroprietăriţi în 1864 sunt astă-zi: 526 carĭ trăesc şi-şĭ stăpînesc singurĭ locurile lor; 112 ca urmaşĭ; 5 locurĭ părăsite şi ocupate de către com.; 31 persoane, carĭ de şi însuraţi şi cultivatorĭ de pămînt, dar n'aŭ nicĭ un fel de împroprietărire, precum nicĭ putinţa de a moşteni ceva pe urma părinţilor lor legiuiţi.

Agricultura se face pe o întindere de 461 hect. Imaşul are o întindere de 500 hect. şi nutreşte un număr de 6416 capete de vite.

Are 10 bisericĭ (7 în stare bună şi 3 în ruină), cu 20 serventĭ, dintre carĭ 6 preoţi de mir, plătiţi cu 1740 leĭ din fondurile comuneĭ; 2 şcolĭ primare; 1 atelier de herăstrae, cu 3 pînze, purtate de apă; 1 herăstrăŭ cu 1 pînză; 1 herăstrăŭ cu 4 pînze; 11 morĭ de apă; 6 fierării; 2 cizmarĭ; 1 rotar; 5 pive pentru făcutul sucmanilor.

www.dacoromanica.ro

Budgetul comunei e de 11422 lei, 97 bani la venituri și de 11267 lei, 50 bani la cheltueli.

Comunicația cu satele vecine se face prin șoseaua Piatra-Prisăcani și rîul Bistrița, cu plutele.

Hangul, *sat,* jud. Neamțu. Vezi Schitul, sat.

Hangul, *sat,* în jud. Neamțu, com. Hangul, plasa Piatra-Muntele, situat pe stînga rîului Bistrița, în drumul șoselei mixte Piatra-Prisăcani, la 44 kil. 800 m. de orașul Piatra.

Cota șesului (văei) Bistrița în această localitate e de 491.22 m.

Populațiunea e de 277 familii, saŭ 1265 suflete: 623 bărbați și 642 femei; 700 necăsătoriți, 483 căsătoriți, 81 văduvi.

Știŭ carte 105 persoane.

Aci este reședința comunei.

Are: 1 biserică, cu 1 preot și 2 eclesiarci; o școală, frecuentată de 97 elevi; 2 fierării.

Satul se mai numește Hăngușorul și Gura-Hanguluĭ.

Hangul, *schit,* în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Hangul, situat la o oră depărtare de Răpciuni, pe stînga pîrîului Durăul.

Legenda spune că acest schit s'a întemeiat în acest chip: Sunt mai mult de două veacuri, de cînd sihastrul Silivestru, care se așezase în acele părți, și-a petrecut viața în sînul unui frasin mare, găunos. In urma vedeniei ce i s'a arătat, a tăiat frasinul și a făcut din el un paraclis, care după cum se încredințează, este durat numai din lemnul aceluĭ arbore, unde sihastrul este înmormîntat.

Miron Costin zice însă că mănăstirea Hangul a zidit-o din pajiște Miron Barnovschi-Vodă în sec. XVII.

La 1649, Hatmanul Gheorghe, fratele luĭ Vasile-Lupu-Vodă, pătruns de evlavia aceluĭ sihastru, a reparat mănăstirea, făcînd și un zid puternic, cu turnuri înalte de jur împrejurul mănăstirei, punînd-o ast-fel într'o poziție foarte bună de apărare, iar nu a zidit-o din temelie cum spun alții.

In anul al 6-lea al domniei luĭ Cantemir, Sobieschi intrînd în țară a pus oaste în Hangu, Secul, Agapia și Neamțu.

Hangul asemenea a fost ocupat de soldați în timpul luĭ Mihaĭ Racoviță, cînd s'a robit jupîneasa Maria luĭ Ilie Cantacuzino vistiernicul și fata luĭ Iordache Cantacuzino stolnicul, dar aŭ fost oblicit și răscumpărate de Domn la Iași; contra catanelor aŭ mers aicĭ Neculaĭ Lagul slugerul și Șerban Cantacuzino postelnicul, dar aŭ găsit locurile părăsite.

In timpul Domniei luĭ C. Duca, stăpînul moșiei și a satuluĭ Hangul, Ilie Cantacuzino, a ascuns aicĭ îmbrăcat în haine proaste pe Iordache Vornicul și apoĭ l'a trecut în țara leșească cu oameni de pază.

In timpul domniei luĭ Mihail Racoviță-Vodă, venind Toma Cantacuzino vel-spătar, în solie de la Const. Vodă-Brîncoveanu, și apucîndu-l aicĭ (în Iași) vestea mazilirei luĭ Vodă, a fugit de odată la munți, la Hangu, temîndu-se să nu i se întîmple și luĭ ceva.

La 1715, în timpul luĭ Neculaĭ-Vodă-Mavrocordat, egumenul mănăstirei Hangu, numit Anastase, a reclamat în contra visterniceseĭ Ilie Cantacuzino pentru 2 sate ce le stăpînea pe nedrept: Bălțătești și Mînjești, cu care ocaziune a arătat și 2 urice: unul de danie de la ctitorul mănăstirei (Miron Barnovschi) și altul de la Vasile-Vodă, drept întăritură a aceleĭ daniĭ; cu acest prilej s'a făcut un alt uric, prin care s'a dat acele sate din noŭ Hanguluĭ și întîmplîndu-se ca atuncĭ Samuil, Patriarchul Alexandrieĭ, să viziteze Iașul, Vodă Neculaĭ a închinat mănăstirea cu toate averile eĭ Patriarchieĭ de Alexandria (hris. din 1627, Febr. 23, al luĭ Miron Barnovschi Moghilă-Voevod; idem, din 11 August 1765, al luĭ Gr. Ghica-Voevod, cu anaforaua din 21 Iulie 1765; hrisovul luĭ N. Mavrocordat din 19 Iulie 1715).

La 1840, Mitropolitul Veniamin Costache a strămutat pe toți călugării de aci la mănăstirea Secul, aducînd 70—80 călugărițe din mănăstirea Văratecul, dînd tot odată în veĭnică stăpînire a mănăstireĭ Văraticul atît mănăstirea cît și moșia Hangul.

Hangul, *moșie,* în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Hangul, arendată anual cu 115000 leĭ.

Arendășia posedă: 1100 oĭ, 100 boĭ, 50 vacĭ, 25 caĭ; 20 cotigĭ; o mașină (locomobilă) cu 40 vagoane de drum de fier pentru transportarea lemnelor din pădure. Intinderea drumuluĭ de fier e de 15 kil., împărțită în 3 distanțe diferite după localitățile exploatăreĭ.

Această moșie a fost proprietatea familieĭ Cantacuzino. Apoĭ a fost dată danie mănăstireĭ Hangul; iar mai înainte de anul 1840, îmulțindu-se călugărițele din mănăstirea Văraticul, Mitropolitul Veniamin, cu aprobarea Domnitoruluĭ Sturdza, a dispus ca schiturile Hangul și Durăul să se schimbe în metoace ale mănăstireĭ Văraticul și prin urmare să fie locuite de călugă-

www.dacoromanica.ro

riţe. Cu această ocaziune s'a dispus prin hrisov domnesc ca şi moşia cu toată averea sa mobilă şi imobilă să treacă pentru tot-d'a-una la mănăstirea Văraticul (16 Ianuarie anul 1840).

De la mănăstirea Văraticul, moşia a trecut în proprietatea Cnejilor Cantacuzino, carĭ s'aŭ judecat cu mănastirea Văraticul (1844). Se zice că Cnejiĭ la început aŭ reclamat numaĭ o parte de pămînt din trupul moşieĭ Hangul, dar la urmă aŭ cîştigat-o întreagă prin judecată şi maĭ tîrziŭ aŭ vîndut-o Doamneĭ Smaranda Sturdza, născută principesă Vogoridi, soţia fostuluĭ Domn Mihail Sturdza, răposată în anul 1884.

La 1864, posesorul moşieĭ Hangu, fără ştirea proprietăţeĭ, aŭ maĭ uzurpat o parte de terenurĭ carĭ aparţineaŭ schituluĭ Durăul. V. Durăul, poiană.

Hangul, *izvoare*, cu apă minerală feruginoasă, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, situate la patru ore depărtare spre E. de satul Gura-Hangul, în adîncimea pădurilor ce se întind la poalele munteluĭ Ceahlăul, aproape de pîrîul Pîntecul, şi la marginea judeţuluĭ despre Transilvania.

Pănă la anul 1833, aceste izvoare eraŭ cu totul necunoscute din pricina sălbătăciunea loculuĭ, iar apa minerală se scurgea în pîrîul Hangul.

La 1853, Dr. Caillat într'un articol publicat în «l'Union Médicale» sub titlu de: «O călătorie medicală în principatele Dunărene» citează aceste ape, indicînd că este singura apă termală a căreĭ temperatură este urcată la 20° C.

Dintre toate izvoarele însă ce sunt aci, 2 sunt maĭ de însemnat: Burcutul din Arşiţa-Creţuluĭ şi Burcutul - Terjoaseĭ.

Celuĭ întîiŭ i s'a făcut analiza de către farmacistul Anton Abrahamfi (la 1833), Dr. Caillat (la 1853), Dr. Th. Steinner (la 1856). (Vezĭ Arşiţa - Creţuluĭ, izvor mineral).

Celuĭ de al doilea i sa făcut analiza de Dr. Th. Steinner (la 1856). (Vezĭ Terjoaseĭ, izvor mineral).

După substanţele concentrate în disoluţiune, aceste izvoare ar trebui clasate maĭ nemerit în clasa cloruratelor sodice.

Hangului (Munţiĭ-), *grupă de munţĭ*, jud. Neamţu, ce cuprinde toate ramurile carĭ se prelungesc de la hotarul jud. Suceava, între cursul pîrîuluĭ Cracăul şi podişele de la apusul rîuluĭ Moldova, şi între rîul Bistriţa, confundîndu-se în grupa munţilor numiţĭ aĭ Bistriţeĭ Moldave.

Ramura cea maĭ însemnata se desfăşoară din faţa satuluĭ Călugăreni (confluenţa Bistriţeĭ cu Bistricioara), printre Pîrîul-Larguluĭ şi Pîrîul-Hanguluĭ, spre N., făcînd legătură cu ramura Domesnicul, iar spre E. cu ramura Furca şi a-Doamneĭ.

Hanguluĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, în jud. Neamţuluĭ, pl. Piatra-Muntele; izvoreşte dintre ramurile munţilor Domesnicul, Hangul şi Boboteni, curgînd în direcţiunea N.-S. pe la satul Boboteni, Audea; aproape de vărsarea sa pe partea stîngă a rîuluĭ Bistriţa, străbate şoseaua mixtă Piatra-Prisăcani, între kil. 100—101.

Hanţa, *sat*, face parte din com Giurgioana, pl. Zeletinul, jud. Tecuciŭ. Situat pe dealul cu acelaşĭ nume, în partea de S.-E. a com., la o depărtare de 1 kil. 800 de m. departe de reşedinţa com.

Locuitorĭĭ sunt vechĭ răzeşĭ şi stăpînesc 127 hect.

Are o populaţiune 16 familiĭ, sau 60 suflete, carĭ locuesc în 15 case.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Are la S. Valea - Răcuşaneĭ, iar la V., dealul Hanţa.

Hanţul, *deal*, în jud. Iaşi, pl. Stavnicul, com. Mironeasa. Este punctul unde se întretae linia ce formează hotarul despre S., cu aceea ce formează hotarul despre V. al com. Mironeasa. Acest deal, împreună cu Cărbunariul, Armanul şi Răclariul, formează un singur şir, prelungit dela N. spre S. Pe creasta şiruluĭ este hotarul între com. şi jud. Vasluiu.

Hanul-Conache, *sat*, jud. Tecuciŭ. Locuitorĭĭ îĭ maĭ zic şi «Ratoşul luĭ Conache . Face parte din com. Fundeni, pl. Bîrladuluĭ.

Este situat pe şoseaua naţională Tecuciu-Galaţi, la N.-E. şi la 6 kil de Fundeni şi la 1 kil. spre E. de gara cu acelaşĭ nume, spre S. de Tecuciŭ.

Are o populaţie de 21 familiĭ, sau 97 suflete: 27 bărbaţĭ, 27 femeĭ, 36 băeţĭ şi 3 fete. Locuesc în 16 case. Vatra satuluĭ e de 9 hect.

Poartă acest nume de la logofătul şi poetul Costache Conache, care era proprietar al acesteĭ moşiĭ. El a făcut aicĭ un han care poartă pănă astăzĭ numele său; acum hanul este transformat în curte boerească, unde stă proprietarul moşieĭ, d-l Verone. Satul ca şi curtea este situat într'o poziţie frumoasă.

Hanul-Conache, *staţie de dr.-d.-*

www.dacoromanica.ro

f., în jud. Tecuciŭ, pl. Bîrladul, com. Fundeni, pe linia Tecuciŭ-Bărboşi, pusă în circulaţie la 13 Septembrie 1872. Se află în mijlocul pădureĭ cu acelaşĭ nume, între staţiile Vameşul (10.2 kil.) şi Iveşti (13.6 kil.), la 296 kil. de Bucureşti şi la 32 kil. spre S. de capitala judeţuluĭ, Tecuciŭ. Înălţimea d'asupra niveluluĭ mării de 19 m. 36. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 70999 leĭ, 85 banĭ.

Hanul-Conache, *pădure*, în jud. Tecuciŭ, com. Fundeni. Are o suprafaţă de 665 hect. şi 779 ariĭ. Cuprinde multe poenĭ şi nisipurĭ, aşa că pădure de stejar nu este de cît 130—200 fălcĭ, restul fiind nisipurĭ.

Printr'însa trece: calea-ferată Tecuciŭ-Galaţi şi şoseaua naţională.

Este proprietatea d-lor Verone şi I. Gheorghiade.

Hanul-de-Pămînt, *sat*, face parte din com. rur. Tărtăşeşti, pl. Znagovul, jud. Ilfov. Este situat la S.-E. de Călugărul, pe şoseaua naţională Bucureşti-Piteşti.

Se întinde pe o suprafaţă de 350 hect., cu o populaţie de 254 locuitorĭ.

Moştenitoriĭ Dr. Capşa şi D-l T. Hina aŭ 239 hect. şi locuitoriĭ 111 hect.

Proprietariĭ cultivă 82 hect. (50 sterpe, 76 izlaz, 31 pădure). Locuitoriĭ cultivă 102 hect. (9 izlaz).

Comerciul se face de 3 hangiĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 128 şi al celor micĭ de 480.

Hanul-luĭ-Doni, *numire ce se mai dă tîrguşoruluĭ* Onişcani din com. Onişcani, pl. Siretul-d.-j., jud. Roman.

Hanul-luĭ-Pală, *cătun*, pendinte de com. Vişina, pl. Neajlovuluĭ, jud. Vlaşca, situat la extremitatea N.-N.-V. a jud., în colţ între jud. Argeş şi Dîmboviţa.

Are o suprafaţă de 1200 hect.

S'a dat la 50 locuitorĭ împroprietăriţĭ după legea rurală de la 1864, suprafaţa de 150 hect.

Are o pădure de 250 hect.

Venitul anual al moşieĭ este de 10000 leĭ.

Aci se cultivă pruniĭ şi vişiniĭ din care se face ţuică.

Are: o biserică deservită de un preot şi un dascăl; o şcoală comunală mixtă, a com. Vişina, cu 4 clase, condusă de un învăţător şi frecuentată de 38 băeţĭ şi 5 fete.

Pe aci trece şoseaua ce duce la Corbi.

La depărtare de: Bucureşti, 60 kil.; de Giurgiŭ, de 80 kil.; de Piteşti, de 46 kil.; de staţia Titu, de 22 kil.

Hanul-Roşu, *localitate*, în apropiere de oraşul Văleni-de-Munte, plaiul Teleajenul, jud. Prahova unde s'a făcut un frumos pod peste rîul Teleajenul.

Hanuluĭ (Iazul-), *iaz*, în jud. Dorohoiŭ, în suprafaţă de 214 hect., 83 ariĭ, pe teritoriul satuluĭ Hăneşti, com. Sîrbi; pl. Badineul, conţine peştĭ, racĭ şi chişcarĭ; se află pe cursul pîrîuluĭ Başeul şi se numeşte şi Hăneşti.

Haosuluĭ (Valea-), *vale*, formată din prelungirea coasteĭ vestice a Dealuluĭ-Cruceĭ şi a celeĭ de E. a dealuluĭ Comorniţa, com. Suhuleţul, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ. Este străbătută de pîrîul Schinetea. E. bogată în fineţe.

Haralampie (Băjenariĭ-luĭ-), *vechie numire a cătunuluĭ* Atîrnaţi, comuna Clondirul, judeţul Buzăŭ.

Haranginul, *deal*, pe moşia Cătămăreşti, în partea de S. a com. Cucoreni, plasa Tîrgul, judeţul Botoşani.

Haranginul, *pădure*, de stejar, de 286 hect., com. Cucoreni, jud. Botoşani, pe un teren ponoros, în moşia Cătămăreşti.

Haranlîc saŭ **Caranlîc**, *vîrf de deal*, în jud. Constanţa, plasa Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Caranlîc. Este situat în partea de N. a plăşeĭ şi a com., pe muchea dealuluĭ Hasan-Orman, la 3 kil. spre N.-V. de satul Caranlîc. Este punct strategic de rangul I-iŭ, căcĭ prin înălţimea sa, care este de 136 m., domină valea Beilicul, cu adiacentele eĭ: văile Caranlîc şi Curu-Orman, satul Caranlîc, drumul judeţean Ostrov-Cuzgun, ce trece pe la poalele sale S., drumul comunal Beilic - Caranlîc, care se încrucişează cu precedentul lîngă acest vîrf, drumul ce vine de la Curu-Orman spre Caranlîc. Este acoperit cu fineţe şi tufărişurĭ.

Harapul, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pe cîmpul Bărăgan; face parte din com. Bora.

Harbuzul, *pîrîŭ* (15 kil.), jud. Suceava, com. Dolheşti, afluent al Şomuzuluĭ-Mare.

Harjurilor (Culmea-), *şirul munţilor* cu acelaşĭ nume, între comunele: Mălini, Sasca şi Baia, jud. Suceava, parte acoperit de pădure de brad, parte de fînaţurĭ.

Harmanul, *munte*, în jud. Neamţu,

www.dacoromanica.ro

com. Vaduri, pl. Piatra-Muntele; se detaşează din ramura Tarcăului spre E.-N., până în dreptul satului Onţul.

Harpănul, *munte*, în jud. Suceava. (Vezĭ Slopăţul).

Hartoneasa, *munte*, în jud. Suceava, com. Mălini.

Hasan (Muntele-luĭ-), *deal*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. urbane Isaccea; brăzdează partea de N. a plăşeĭ şi cea apusană a comuneĭ; este o prelungire orientală a dealuluĭ Gîlmeele-Inşirate; se prelungeşte spre E., avînd o direcţiune generală de la N.-V. spre S.-E.; ondulaţiunile sale se întind până în oraşul Isaccea; din cele de V. îşĭ iaŭ naştere pîraiele: Valea-Rece şi valea Acic-Tepe; pe la cele de N. trece drumul judeţean Isaccea-Măcin; vîrfurile sale principale sunt: Isaccea, de 197 m., punct trigonometric de rangul 1-iŭ; Acic-Tepe, de 201 m., punct trigonometric de rangul al 3-lea; prin aceste vîrfurĭ domină asupra drumuluĭ judeţean, oraşuluĭ Isaccea şi Dunăreĭ.

Hasan-Bei, *canal*, din Dunăre, în jud. Constanţa, plasa Hîrşova, comuna urbană Hîrşova, ce desparte două insule marĭ: Gîsca-Mare şi Chiuciuc; cînd apele Dunăreĭ sunt scăzute canalul seacă; are o lungime de 1 1/2 kil.; formează puţin şi hotarul Hîrşoveĭ spre judeţul Ialomiţa; ambele sale malurĭ sunt acoperite cu sălciĭ.

Hasan-Oba-Tepe, *vîrf de deal*, în jud. Constanţa, pl. Mangalia, pe teritoriul com. rur. Sari-Ghiol; este situat pe muchea dealuluĭ Ac-Başi, în partea centrală a plăşeĭ şi cea de N. a comuneĭ, la 3 kil. spre N. de satul Sari-Ghiol; punct strategic important, avînd 96 m. înălţime şi dominînd valea Chiragi, valea Nalbant, valea Ac-Başi-Culac, satele Deleurusi, Nalbant, Sari-Ghiol şi Ac-Başi, drumurile judeţene Cara-Omer - Mangalia şi Medjidia - Mangalia, drumul vecinal Hazaplar-Ac-Başi şi judeţeanul.

Hasan-Orman, *deal*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Beilicul; se desface din dealul Ciatal-Orman, din vîrful numit Caranlîc; se îndreaptă spre N., avînd o direcţiune generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea de E. a plăşeĭ şi cea de S. a comuneĭ; se ridică până la o înălţime de 132 m., dominînd văile Beilicul, Hasan-Orman, drumul judeţean Ostrov-Cuzgun, cel comunal Beilicul-Caranlîc, ce trece pe muchea luĭ; este acoperit cu pădurĭ, tufărişurĭ şi păşunĭ.

Hasancea, *com. rur.*, jud. şi pl. Constanţa, situată în partea de E. a judeţuluĭ, la 13 kil. spre V. de oraşul Constanţa, capitala judeţuluĭ, şi în partea meridională a plăşeĭ, la 24 kil. spre S.-E. de com. Cara-Murat, reşedinţa ocoluluĭ, pe valea Cara-Su sau Hasancea.

Se mărgineşte la N. cu com. Palazul-Mara, la E. cu com. Techir-Ghiol, la S. cu com. Osman-Facî (pl. Mangalia); iar la V. cu comunele Omurcea şi Osman-Facî.

Principalele dealurĭ carĭ o brăzdează sunt: Taslî-Bair (81 m.), Horoslar-Iol-Bair (73 m.), la N.; Hagi-Diuliuc (76 m.) şi Techir-Ghiol-Bair (81 m.), la E.; Abdulah-Derasi-Bair (84 m.), la S.-E.; Osman-Facî (100 m.), la S.-V; Omurcea (80 m.), la V.; toate aceste dealurĭ sunt acoperite cu fîneţe şi semănăturĭ. Movile sunt 15, dintre carĭ principalele sunt: Cunesi-Iuc (71 m.), la N.-E., Hasancea (73 m.) la N. de satul cu acelaşĭ nume; Cara-Iuc-Tepe (87 m.) şi Mahometcea-Iol-Tepe (82 m.), în partea centrală, pe muchea dealuluĭ Mametcea, ce brăzdează interiorul comuneĭ şi e acoperit cu semănăturĭ.

Are cîte-va văĭ secĭ, şi anume: Cara-Su saŭ Hasancea, prin partea centrală, cu adiacentele sale pe stînga, Cara-Iuc-Dere, Osmancea-Ceair şi Mahometcea-Ceair-Dere, formată din văile Curu-Dere, Abdulah-Deresi-Bair; aceste văĭ sunt largĭ, cu malurĭ joase şi conţin apă numaĭ în timpurile ploioase şi primă-vara, după topirea zăpezilor.

Cătunele din care este formată com. sunt două: Hasancea, în partea centrală, reşedinţa comuneĭ, pe valea Cara-Su saŭ Hasancea, între dealurile Horoslar-Iol-Bair la N. şi Omurcea la S.; Mametcea, în partea de S. a comuneĭ, la 6 kil. spre S. de reşedinţă, pe valea Mahometcea-Ceair-Dere, între dealurile Mametcea la N. şi Osman-Facî la S.; aspectul lor în general e acela al satelor tătăreştĭ, cu case micĭ răspîndite neregulat, fără uliţĭ, cu puţurĭ numeroase între ele, cu morĭ de vînt împrejur, cu o geamie în mijloc.

Suprafaţa comuneĭ e de 7744 hect., din care 244 hect. ocupate de vetrele celor două sate, cu 181 case; restul de 7500 e împărţit între Stat cu proprietarĭ carĭ aŭ 4900 hect. şi locuitorĭ carĭ posedă 2600 hect.

Populaţiunea, compusă maĭ numaĭ din Turcĭ şi Tătarĭ, este de 197 familiĭ, sau 883 suflete: bărbaţĭ 480, femeĭ 403; necăsătoriţĭ 476, căsătoriţĭ 380, văduvĭ 25, divorţaţĭ 2; cetăţenĭ Romînĭ 793,

www.dacoromanica.ro

supuși străinĭ 90; ortodoxĭ 163, catolicĭ 30, mahomedanĭ 690; agricultorĭ 155, industriaș 1, comercianțĭ 3, având alte profesiĭ 31.

Știu carte 69 persoane.

Contribuabilĭ sunt 190.

In com. sunt 4 geamii, 3 în cât. Hasancea și 1 în Mametcea.

Locuitorii posedă: 86 pluguri (41 cu boĭ, 45 cu caĭ), 130 care și căruțe (48 cu boĭ, 82 cu caĭ); 1 mașină de treerat cu abur; 1 mașină de semănat; 10 mașinĭ de secerat; 2 mașinĭ de bătut porumb; 2 trioare; 4 grape de fier; 1 mașină de vînturat; 20 puțurĭ.

Vite sunt: 518 caĭ, 861 boĭ, 2 bivolĭ, 3 asinĭ, 6730 oĭ, 16 capre și 39 rîmătorĭ.

Comerciul e activ; se face prin gara Murfatlar, la 7 kil. spre V., de către 5 comercianțĭ (din carĭ 2 cîrciumarĭ) și constă în importul manufacturelor, băuturilor spirtoase, lemnelor și în export de cereale, vite, oĭ cu produsele lor.

Bugetul comuneĭ e la venitur̆ de 13641 leĭ, și la cheltuelĭ de 1761 leĭ.

Căile de comunicație sunt: calea ferată Constanța-Cernavoda, ce trece prin sat, fără însă ca să aibă vre-o stație, apoĭ drumurĭ comunale ce duc la Constanța, Horoslar, Hasi-Diuliuc, Mametcea, Omurcea, etc.

Prin partea centrală a comuneĭ, la 1 kil. spre N. de satul Hasancea, se văd urmele valuluĭ mare de pămînt al luĭ Traian; la ½ kil. spre S.-V. se vede urmele valuluĭ de piatră cu un însemnat lagăr de piatră; la 2 kil. spre S.-E. de sat observăm urmele valuluĭ mic de pămînt, lîngă case; la 3 kil. spre S.-E. de Hasancea lîngă movilele Cara-Iuc-Tepe și Mametcea-Iol-Tepe se văd rămășițele unuĭ puternic lagăr roman.

Hasancea, *sat*, în jud. și pl. Constanța, cât. com. Hasancea, situat în partea de V. a pl. și cea de N. a comuneĭ, pe valea Medjidia, în valea Cara-Su saŭ Hasancea, închis între dealurile Horoslar-Iol-Bair la N. și Omurcea la S. Prin sat trece calea ferată Constanța-Cernavoda, stațiunea cea maĭ apropiată fiind Murfatlar. Alte drumurĭ duc spre Horoslar, Hasi-Diuliuc, Mametcea și Murfatlar. Are o întindere de 5288 hect., din care 163 hect. ocupate de vatra satuluĭ și grădinĭ. Populația, aproape toată tătară, este de 94 familiĭ, saŭ 333 suflete. La N. și la S. de sat trec cele 3 valurĭ de pămînt, cunoscute sub numele de valurile luĭ Traian.

Hasancea, *deal*, în jud. și pl. Constanța, pe teritoriul com. rurale Hasancea; se întinde pe la S.-V. satuluĭ Hasancea, avînd o direcțiune generală de la N.-V. către S.-E.; are două vîrfurĭ: Omurcea (80 m.) și Cara-Iuc-Tepe (87 m.); pe la partea sa N.-E. trece un val al luĭ Trajan și calea ferată Constanța-Cernavoda; partea sa S.-E. e tăiată de un alt val al luĭ Traian; este situat în partea V. a pl. și cea centrală a comuneĭ.

Hasancea, *vale*, în jud. și pl. Constanța, com. Hasancea; se întinde printre dealul Horoslar-Bair și Hasi-Diuliuc, trecînd prin satul Hasancea cu o direcție generală de la V. la E.; este închisă de amîndouă părțile de valurile luĭ Traian, de unul pe la N. saŭ și de două pe la S.; prin mijlocul și dealungul saŭ merge calea ferată Constanța-Cernavoda și drumul comunal Constanța-Hasancea.

Hasanlar, *sat* în jud. Tulcea, pl. Măcin, cătunul com. Cîrjelar, așezat în partea S. a plășeĭ și V. a com., la confluența pîraielor Homurlar și Cîrjelar, la 2 kil. spre N.-V. de reședință. Are o întindere de 70 hect. Populațiunea, compusă din Turcĭ și Tătarĭ, este de 67 familiĭ, saŭ 274 suflete. Pămîntul e favorabil agriculturel.

Hasanlar, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Măcinuluĭ, pe teritoriul comunelor rurale Satul-Noŭ și Cîrjelar; se desface din dealul Dijcadael-Bair; se întinde spre V., avînd o direcțiune generală de la S.-E. spre N.-V., brăzdînd partea S. a plășeĭ, pe cea V. a com. Cîrjelar, și pe cea E. a com. Satul-Noŭ; pe culmea luĭ trece hotarul despărțitor între aceste două comune; se întinde printre rîul Ai-Orman și afluentul saŭ Valea-Cerneĭ, despărțindu-le basinurile pe la poalele N. curge pîrîul Iaila, afluent al văiĭ Cerna. Este de natură stîncoasă pe alocurea; are două vîrfurĭ pietroase, unul de 220 m. și altul de 204 m., ambele puncte trigonometrice de observație, de rangul al 3-lea, dominînd asupra satelor Hasanlar și Satul-Noŭ, asupra drumuluĭ comunal ce le unește și asupra pîrîuluĭ Ai-Orman; este acoperit cu verdeață și pășunĭ.

Hasanlar, *nume*, ce poartă *pîrîul* Homurlar, din jud. Tulcea, de la satul Hasanlar și pănă la vărsarea sa în pîrîul Ai-Orman, în pl. Măcin, pe teritoriul comuneĭ rurale Cîrjelar și anume pe al cătunuluĭ Hasan.

Hasca, *munte*, între com. Broșteni și com. Dorna, județul Suceava.

Hashauşul, *munte*, situat lîngă pîrîul Tarcăul, în grupa munți-

www.dacoromanica.ro

lor Cicul-Tarcăul, jud. Neamțu. Are o înălțime de 1555 m.

Hasi-Diuliuc, *sat*, în jud. și pl. Constanța, cătr. com. Techir-Ghiol, situat în partea S.-V. a plășeĭ și cea centrală a com., la 5 kil. spre N.-V. de cătunul de reședință Techir-Ghiol, în valea Carsi-Dere. Este închis la N. și V. de dealul Hasi-Diuliuc-Bair cu movilele Caramat-Iuc (74 m.), Tara Iuc (66 m.), Cioinac-Iuc (48 m.) și la S.-V. de dealul Techir-Ghiol cu movila Pipiliga-Iuc (68 m.) și Hasi-Diuliuc (65 m). Suprafața sa este de 3762 hect., dintre care 96 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ și grădiniĭ. Populațiunea sa este de 126 familiĭ, saŭ 395 suflete.

Prin sat trec drumurile: Mametcea-Constanța, care este drum comunal iar din sat pleacă drumurĭ comunale la satul Anadol-Chioi, la Palatzul-Mare, la Hasancea, la Abdulah și la Laz-Mahale, care se desface și către Agigea.

Hasi-Diuliuc, *deal*, în jud. și pl. Constanța, pe teritoriul comuneĭ rurale Techir-Ghiol, și anume pe acela al satuluĭ săŭ Hasi-Diuliuc. Se întinde pe la N.-V. satuluĭ Hasi-Diuliuc avînd o direcțiune generală de la S.-V. către N.-E. Are o înălțime maximă de 74 m., pe care o atinge în vîrful săŭ Caramet-Iuc și maĭ are încă alte movile ca Tara-Iuc, cu 66 m., Cioinac-Iuc, cu 48 m., Ceair-Iuc, cu 73 m. și Nadas-Iuc. Este situat în partea S. a plășeĭ și cea N.-V. a comuneĭ.

Hasmacul-cel-Mare, *grind*, jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. Sviștofca și Satul-Noŭ (și anume pe al cătunuluĭ Periprava), în partea de E. a plășeĭ, cea de V. a comuneĭ Sfiștofca, și în cea de N. a comuneĭ Satul-Noŭ. Pe el sunt așezate satele: Letea, Satul-Noŭ, la S.; Sfiștofca, la E.; Periprava, la N. Este străbătut de o mulțime de drumurĭ comunale ce unesc aceste sate. Este acoperit cu tufărișurĭ, cu insule de nisip într'însele. Are o formă triunghiulară. Partea de V. a luĭ se numește Hasmacul-Ungurului. Are o întindere de aproape 100 kil. p.

Hasmacul-Ungurului, *grind*, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul comuneĭ Sfiștofca și pe al cătunuluĭ săŭ Periprava, continuație vestică a grinduluĭ Hasmacul-cel-Mare. Este străbătut de la N. la S. de drumul comunal Letea-Periprava, lîngă care se află și grădina luĭ Omer. Are 40 hect. întindere. E acoperit cu pădurĭ.

Haznaleĭ (Drumul-), *drum vechiŭ*, jud. Dolj, pl. Balta, com. Zăvalul și Gighera, ce vine din spre Gighera, trece prin balta Zăvaluluĭ, prin mijlocul Crîngului-Frumos. Acest drum era numit Drumul-Haznalei adică al Poșteĭ, ce ducea baniĭ Țăreĭ la Turcĭ.

Hateĭ (Dealul-), *deal*, se prelungește din com. Hîrlăul, jud. Botoșani, înconjoară satul Bădeni, din pl. Bahluiul, jud. Iași spre N. și apoĭ trece în com. Ceplenița, tot descrescînd. Pe partea luĭ despre V. sunt viĭ și livezĭ; iar pe acea de E., arăturĭ.

Hateĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, vine din jud. Botoșani, curgînd în partea de E. a moșieĭ Hîrlăul, apoĭ trece în jud. Iași, înconjoară satul Bădeni, pl. Bahluiul, la N.-E., pe sub Dealul-Hateĭ, apoi ĭese din comună și se varsă în Bahluiul, pe teritoriul comuneĭ Ceplenița.

Hatia, *pîrîŭ*, jud. Suceava. Izvorește din hotarul moșieĭ Țoleștĭ, curge sub numele de Croitorul, udă spre S. teritoriul comuneĭ Uideștĭ, pe o lungime de 6 kil. și, după ce a învîrtit 2 morișteși a primit din dreapta pîraiele Forăștĭ și Antoceni, iar din stînga p. Garaleul, trece în comuna Drăgușeni și printr'un crac se varsă în Moldova în marginea de sus a satuluĭ Drăgușeni. O ramură, luînd numele de Hatia, formează în vatra acestuĭ sat iazurile Picla și maĭ jos Stroești și se varsă în Moldova, după ce a maĭ primit pîraiele Căbuja și Săcueni. Lungimea-ĭ totală e de 12 kil.

Hatineĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, în jud. Neamțu, plasa de Sus-Mijlocul, com. Răucești. Izvorește din Dealul-Neamțuluĭ, aproape de fîntînele minerale de la Oglinzi.

Apa acestuĭ pîrîu în percursul săŭ lasă nenumărate depozite de sesquioxid de fier.

Hatnauca, *pădure*, pe moșia Buda, com. Buda, pl. Herța, jud. Dorohoiu.

Haușul, *pîrîaș*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Brusturoasa, ce se scurge d'a stînga Ciugheșuluĭ. Obîrșia și-o are în muntele Apahaușul.

Haușuluĭ (Muntele-), *munte*, jud. Neamțu. Vezĭ Hashaușul.

Haușuluĭ (Culmea saŭ Șira-), *șiră de munțĭ*, jud. Bacău, pl. Munteluĭ, comuna Brusturoasa, care începe în piscul Voica, de pe graniță și trece prin Făge

www.dacoromanica.ro

tul-Alb, Apahauşul, Popoiul şi Aldămaşul, prezintînd trecătoarea Ghimeş.

Havîrna, *com. rur.*, în jud. Dorohoiŭ, pl. Prutul d.-s., formată din satele: Balinţi, Gărbeni şi Havîrna, cu reşedinţa primărieĭ în satul Havîrna.

Are: 602 familiĭ, saŭ 2477 suflete; 1 biserică, cu 2 preoţĭ, 2 cîntăreţĭ şi 2 pălămarĭ; 1 şcoală, condusă de un învăţător şi frecuentată de 85 elevĭ; 816 hect. 35 ar. pămînt sătesc; 4368 hect. 19 ariĭ cîmp şi 68 hect. 75 ariĭ pădure, proprietăresc; 10 iazurĭ şi 8 pogoane de vie.

Bugetul com. este de 5856 leĭ, 67 banĭ, la venituri, şi de 5470 leĭ, 40 banĭ, la cheltuelĭ.

Sunt în comună 861 vite marĭ cornute, 3540 oĭ, 43 capre, 348 caĭ, 585 porcĭ. Locuitoriĭ posedă 252 stupĭ cu albine.

Havîrna, *sat*, pe moşia cu acelaşĭ nume, jud. Dorohoiŭ, pl. Prutul-d.-s., com. Havîrna.

Proprietatea moşieĭ este o parte a d-luĭ Luca A. Goilav şi o parte a erezilor defunctuluĭ David Goilav.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, făcută din bîrne în anul 1817, şi care poartă d'asupra uşeĭ următoarea inscripţie:

Această Sf. biserică este începută cu cheltuiala d-luĭ Hatman Constantin Ghica (proprietarul moşiceĭ), a sătenilor şi a preoţilor din satul Havîrna, în zilele luminatuluĭ Domnitor, Scarlat Alexandru-Vodă, şi a I. P. S. S. Mitropolituluĭ Iacob, în anul 1817, August în 18 zile, prin stăruinţa şi osteneala luĭ Toader Darie s'a lucrat.

Este o şcoală primară, condusă de un învăţător şi frecuentată de 85 elevĭ; are un local bun făcut de comună.

Locuitoriĭ împroprietăriţĭ aŭ: 749 hect. 76 ariĭ pămînt, iar proprietariĭ moşieĭ aŭ: 3895 hect. 57 ariĭ cîmp şi 68 hect. 75 ariĭ pădure; 10 iazurĭ, din carĭ unul numit al Ghicăĭ, pe cursul Başeuluĭ, în suprafaţă de 52 hect. 99 ariĭ; 2 livezĭ; 8 pog. vie.

Pîrîul principal este Başeul, ce curge pe hotar, şi Havîrna, pe moşie.

Drumurile principale sunt: acel de la Darabani şi Rădăuţi, la Dorohoiŭ; şi acel de la Săveni către Herţa.

Hotarele moşieĭ cu: Balinţi, Tătărăşani, Gîrbeni, Hudeşti şi Cordăreni.

Insemnat aci este: familia Ghica, una din cele maĭ distinse familiĭ ale Moldoveĭ, apoĭ şi a Valahieĭ, dînd maĭ mulţĭ domnitorĭ şi veliţĭ boerĭ. Această familie s'a ivit pentru prima dată în Moldova, sub domnia luĭ Vasile Lupu-Vodă, ce se urcă pe tron la 1634, cînd aduse în ţară şi pe Gheorghe Ghica.

Gheorghe Ghica a fost de origine Albanez, ridicat din popor. Tatăl săŭ îl trimise la Constantinopole, spre a'şĭ forma o carieră, punîndu'l sub priveghera unuĭ neguţător de zarzavaturĭ. In timpul călătorieĭ sale pedestră la Constantinopole, avu tovarăş de drum pe un băiat de turc anume Mehmet, cu care împărtăşi osteneala şi lipsa. Mehmet ajutat de soartă, a ajuns cu timpul în serviciul saraiuluĭ, şi cu încetul s'a făcut mare demnitar. In acele vremĭ recunoscu într'o zi pe companionul săŭ de drum, Gheorghe Ghica, şi îl făcu maĭ întîiŭ casnicul săŭ. Mehmet pronumit Chioprali, ajungînd mare vizir, fiind-că iubea pe Ghica, căcĭ acesta era deştept, puse de-l învăţă carte, şi în urmă îl aşeză pe lîngă Capi-Chehaia a Moldoveĭ Vasile Lupu, care, în urmă devenind Domn al Moldoveĭ, aduse pe Gheorghe Ghica cu sine, ca secretar. Manierele, deşteptăciunea şi credinţa luĭ Ghica, către Vasile-Vodă, precum şi îndemnurile viziruluĭ îl ridicară la demnităţĭ şi în cele din urmă fu trimes la Constantinopole să ţină locul de Capi Chehaia a Moldoveĭ pe lîngă Poartă, unde a stat şi după mazilia luĭ Vasile Lupu de la Domnie, cît şi în timpul Domnieĭ luĭ Gheorghe Ştefan-Vodă. Acesta retrăgîndu-se de la tron, Vizirul Mehmet Chioprali, protectorul luĭ Gheorghe Ghica, făcu a se numi el Domn la 1658. Din această familie aŭ eşit maĭ mulţĭ Domnitorĭ în Moldova şi Valahia, precum şi însemnaţĭ boerĭ aĭ căror descendenţĭ trăesc şi astă-zĭ.

Havîrneanca, *pîrîŭ* şi *vale*, începe de pe moşia Havîrna, com. cu acelaşĭ nume, pl. Prutul-de-Sus, jud. Dorohoiŭ şi se varsă în rîul Başeul.

Hazarlîc, *com. rur.*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă.

Este situată în partea meridională a jud., la 77 kil. spre S.-V. de oraşul Constanţa, capitala districtuluĭ, şi în cea sudică a plăşeĭ, la 43 kil., spre S.-E., de orăşelul Ostrovul, reşedinţa eĭ.

Se mărgineşte la N. cu com. urbană Cuzgun, la E. cu com. Enigea (pl. Medjidia), la V. cu com. Enişenlia, iar la S. cu Bulgaria şi com. Hairan-Chioi.

Relieful soluluĭ e destul de accidentat de culmea Ghiol-Punar cu ramificaţiunile sale. Principale dealurĭ sunt: Curu-Alcea-Bair (170 m.), la N.; Mulver-Acceuci, cu vîrful Imail-Iuiuc (184 m.), la V.; Ghiol-Punar cu vîrful Eşil-Iuc (185 m.), la V.; Cara-Peletli-Bair, prin interior; Hazarlîc, cu vîrful Hazarlîc (186 m.),

www.dacoromanica.ro

la S.-V.; Ceşme-Bair, la S.-E.; Mezarlîc-Borungea-Bair (162 m.), la E.; Curu-Giugiuc-Bair, Otlul Osman-Başa-Iuiuc (150 m.), la N.-E.; Adam-Clissi-Tarîfî-Bair (162 m.), la N. Toate aceste dealurĭ sunt acoperite cu livezĭ, păşunĭ şi pădurĭ, carĭ încă maĭ arată măreţia celor de odinioară distruse de incendiĭ şi tăerĭ nesistematice.

Are nişte văĭ adîncĭ, ce aŭ apă numaĭ în timpul ploilor şi topireĭ zăpezilor.

Cătunele carĭ o formează sunt: Hazarlîc, reşedinţa, în partea sud-vestică, pe valea Hazarlîc şi valea Urluia şi între dealurile Hazarlîc la V., Ghiol-Punar la E.; Ghiol-Punar, la E. com., la 6 kil., spre N.-E. de reşedinţă pe văile Urluia şi Ceşme-Culac, între dealurile Ghiol-Punar la V. şi Mezarlîc-Borungea-Bair la E.; Nargilar, constituit din vr'o cinci case aparţinînd satuluĭ Ghior-Punar, la 2 1/2 kil. spre N. de precedentul, pe valea Urluia, la poalele N. ale dealuluĭ Ghiol-Punar; Cherim-Cuius, în partea nordică, la 10 kil. spre N. de reşedinţă, pe valea Urluia între dealurile Curu-Alcea-Bair la V., Adam-Clissi-Bair, la E.

Suprafaţa totală a comuneĭ este de 5779 hect., din carĭ 221 hect. ocupate de vatra satelor cu 122 case, iar restul împărţit între Stat cu proprietariĭ ce posedă 1900 hect. şi locuitoriĭ carĭ stăpînesc 3658 hect.

Populaţiunea este de 160 familiĭ, saŭ 783 suflete: din carĭ: 407 bărbaţĭ, 376 femeĭ; necăsătoriţĭ 256 bărbaţĭ, 220 femeĭ, căsătoriţĭ 278 (bărbaţĭ 139, femeĭ 139); văduvĭ 29 (bărbaţĭ 12, femeĭ 17); cetăţenĭ Romînĭ 780, străinĭ 3; 777 ortodoxĭ, 3 mozaicĭ; 413 agricultorĭ, 4 comercianţĭ.

Ştiŭ carte 97 bărb. şi 63 fem. Contribuabilĭ sunt 176.

Locuitoriĭ posedă: 123 pluguri, 113 care şi căruţe; 2 maşinĭ de secerat; 219 grape de fier; o maşină de vînturat; 9750 capete de vite, maĭ cu seamă oĭ.

Comerciul se face prin gara Cernavoda, de către 3 comercianţĭ, şi constă în import de coloniale şi manufactură şi în export de lemne, vite cu produsele lor.

Budgetul com. este de 4332 leĭ la venituri şi de 3440 leĭ, la cheltueliĭ.

Căile de comunicaţie sunt: drumul judeţean Ostrov-Mangalia, care trece prin sat, şi drumurĭ comunale carĭ duc la Dobromir, Enişenlia, Teche-Chioi, etc.

Are o biserică, zidită şi întreţinută de locuitorĭ, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ şi deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală mixtă, condusă de un învăţător şi frecuentată de 56 elevĭ.

Hazarlîc, *sat*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, cătunul de reşedinţă al com. Hazarlîc; este situat în partea de S. a pl. şi a com., în Valea-Hazarlîc; e sat mare şi frumos; are o întindere de 1851 hect., din carĭ 118 hect. ocupate de vatra satuluĭ cu 40 case; populaţia, în maioritate Bulgară, este de 83 familiĭ, saŭ 353 suflete.

Hazarlîc, *deal*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, com. Hazarlîc, în partea de S., de natură stîncoasă, avînd ca vîrfurĭ Hazarlîc I şi Hazarlîc II (115 m. şi 132 m.) şi străbătut de văĭ adîncĭ, în care se întinde satul Hazarlîc.

Hazarlîc, *alt nume al văeĭ* Urluia, jud. Constanţa.

Hazarlîc-Ghiol, *lac*, în jud. Constanţa, pl. Hîrşova, com. Ciobanul, format de gîrla Baroiul; are 140 hect. întindere, 7 m. adîncime; în el se varsă gîrla Sarai; conţine peşte care se consumă în comună.

Hăbăşeşti, *sat*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Strunga, spre S. de băile Strunga şi la 2 kil. de ele. Este aşezat pe un mic platoŭ. Are 92 familiĭ, saŭ 435 suflete, din carĭ 110 contribuabilĭ.

Mulţĭ dintre locuitorĭ se ocupă cu căruţăria.

Sunt 332 vite marĭ cornute.

Are: o biserică de zid; o şcoală mixtă, frecuentată de 15 elevĭ.

Aicĭ era reşedinţa com. pănă în Ianuarie 1886, cînd com. Crivăţi s'a unit cu com. Hăbăşeşti, luînd numele de Strunga.

Hăbeni, *com. rur.*, în jud. Dîmboviţa, pl. Dealul-Dîmboviţa, situată la 15 kil. spre S.-E. de Tîrgovişte, pe o cîmpie frumoasă, pe malul drept al Ialomiţeĭ şi pe şoseaua jud. Tîrgovişte-Butimanul. Cîmpiile de pe teritoriul com. se numesc: Plopişul şi Nafroşul. Afară de Ialomiţa, prin raionul comuneĭ, curg pîraele Racoviţa şi Pîscovul, fiind două podeţe pe pîrîul Racoviţa şi unul pe Pîscovul. Hăbeni se compune din treĭ cătune: Hăbeni, Racoviţa şi Răţoaia, cu o populaţie peste tot de 1027 loc.

Are o biserică şi o şcoală.

Se învecineşte: la E. cu Bucşani; la V., cu Cazaci; la N., cu Comişani şi la S., cu Băbeni-Sîrbi. De Bucşani se desparte prin Ialomiţa; de Cazaci prin marea pădure Iuda, care are peste 40000 arĭ; de Comişani prin cîmpia Plopişul; de Băleni prin cîmpia Băleni.

www.dacoromanica.ro

Hăbudul, *com. rur.*, în jud. Prahova, pl. Tîrgșorul. Se compune din 2 cătune: Brătești și Hăbudul.

Este situată în partea de S. a plășeĭ, lîngă rîul Ialomița.

Veniturile com. sunt de leĭ 3224.

Reședința com. e în căt. Hăbudul.

Școala există în com. de la 1889. Localul e proprietatea com. Copiĭ în vîrstă de școală sunt: 105 în Hăbudul și 59 în Brătești.

Hăbudul, *sat*, face parte din com. rur. Hăbudul, pl. Tîrgșorul, jud. Prahova.

Hăbudul-Scutașul, *proprietatea* Eforieĭ Spitalelor Civile din București, fostă pendinte de schitul Tîrgșorul, com. Hăbudul, pl. Tîrgșorul, jud. Prahova, în întindere de 104 hect., toate arabile și fînețe, care pe periodul 1888—93 s'a arendat cu 3750 leĭ anual.

Hăciugosul, *munte*, în jud. Suceava, com. Mălini.

Hăești, *cătun*, al com. Bebul, pl. Amaradia, jud. Gorj, situat pe malul drept al rîuluĭ Blahnița, și în partea de N. a cătunuluĭ de reședință.

Are o suprafață de 639 hect., din carĭ: 197 hect. arabile, 196 hect. fînețe, 8 hect. viĭ, 261 hect. pădure, 18 hect. pomet, 9 hect. izlaz, și 4 hect. vatra satuluĭ.

Are o populație de 71 familiĭ, sau 326 suflete, din carĭ 63 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 12 pluguri, 20 care cu boĭ, 109 vite marĭ cornute, 4 caĭ, 478 oĭ, 34 capre și 34 rîmătorĭ.

Are: o biserică, cu 1 cîntăreț și 1 paracliser; serviciul îl face preotul de la căt. de reședință.

Comunicațiunea cu cătunul de reședință și cu cele-l'alte căt. vecine se face prin drumurĭ ordinare.

Hăghiacul, *sat*, face parte din com. Burdusaci, pl. Stănișești, jud. Tecuciŭ. E situat pe coasta estică a dealuluĭ cu acelașĭ nume, la hotarul com., la 1 kil. de reședința eĭ.

Are o populație de 16 familiĭ, saŭ 58 suflete, locuind în 14 case.

Locuitoriĭ, vechĭ răzeșĭ, stăpînesc 107 hect.

Este străbătut de două drumurĭ carĭ se unesc în sat, unul venind din com. Crăești și altul din Oprișești, carĭ unite daŭ în șoseaua județeană Tecuciŭ-Stănișești.

Hăinari, *cătun*, al com. Negreni, pl. Gilortuluĭ, jud. Gorj, situat pe șes și la S. cătunuluĭ Negreni, pe malul drept al pîrîuluĭ Negreana.

Are o suprafață de 219 hect., din carĭ: 60 hect. pădure, 80 hect. arabile, 61 hect. fînețe, 8 hect. vie, 8 hect. livezile de pruni și 2 hect. izlaz.

Locuitoriĭ sunt moșneni. Populația e de 57 familiĭ, saŭ 220 suflete, din carĭ 40 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 19 pluguri, 20 care cu boĭ, 4 căruțe cu caĭ, 110 vite marĭ cornute, 140 oĭ, 15 capre, 3 caĭ, 60 rîmătorĭ.

Comunicația cu acest cătun se face prin șoseaua județeană ce vine din spre com. Hurezani-d.-s. și care îl leagă cu căt. săŭ de reședință.

In cătun se află: 3 fîntînĭ și 4 puțurĭ.

Hăineala, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Băsăști, situat la stînga Tazlăuluĭ-Mare și la o depărtare de 350 m. de satul Băsăști (școală).

Are o populație de 90 familiĭ, saŭ 331 suflete.

Vite sunt: 21 caĭ, 159 vite marĭ cornute, 49 porcĭ.

Hălăngești, *sat*, în jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Zăicoiul. Este așezat pe dealul Hălăngești și de-alungul rîuluĭ Plosca. Are o populație de 318 suflete: 159 bărbați și 159 femeĭ. Locuesc în 70 case. Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Zăicoiul, ce este la 4 kil. In anul școlar 1892—93 aŭ frecuentat școala 11 băeți. Cu vîrstă de școală sunt 40 băeți și 18 fete. Știŭ carte 11 persoane. Are o biserică de lemn, cu hramul Sf. Gheorghe, fondată de enoriașĭ la 1833 și terminată la 1836.

Hălărești, *com. rur.* și *sat*, în jud. și pl. Tutova, pe pîrîul Studinețul, aproape de confluența luĭ cu pîrîul Tutova, spre N.-V. de Bîrlad. Are 616 locuitorĭ, trăind în 201 case. Satul formează o com. cu cătunele: Lunca, Recea, Călițesti, Siliștea și Poliței. In toată com. sunt 1642 locuitorĭ, din carĭ 305 contribuabilĭ; locuesc în 411 case.

Sunt pe teritoriul satuluĭ 17,50 hect. viĭ din carĭ 14,50 hect. nelucrătoare și 7 hect. livezĭ cu prunĭ.

Comerciul se face de 10 persoane. Are: o școală primară de băeți; 5 bisericĭ.

Veniturile com. sunt de 8016 leĭ, 12 banĭ.

Hălărești, *moșie*, în jud. Tutova, pl. Tutova, com. Hălărești, lîngă satul cu acelașĭ nume, proprietatea statuluĭ, arendată în ultimul period cu leĭ 15500 anual.

www.dacoromanica.ro

Hălăreşti, *pădure*, de 269 hect., proprietatea statuluĭ, în jud. şi pl. Tutova, pe moşia cu acelaşĭ nume.

Hălăuceşti, *com. rur.* şi *sat*, în jud. Roman, pl. Moldova, spre N. de oraşul Roman, la 25 kil. de el şi la 26 kil. de reşedinţa plăşeĭ. Este situat pe platoul ce separă basinul Moldoveĭ de al Siretuluĭ. Are 625 familiĭ, saŭ 2178 suflete, din carĭ 720 contribuabilĭ. Această populaţie este compusă din 400 familiĭ (1500 locuitorĭ) de Unguri, 15 familiĭ Evreĭ şi restul Romînĭ.

Locuitoriĭ lucrează căruţe, roate, sănii, etc.

Sunt 1690 vite marĭ cornute.

Se face iarmaroc la 8 Septembrie.

Are 3 biserici: 2 ortodoxe (una de zid şi una de lemn) şi una catolică de zid, care formează o parohie catolică cu satele: Mogoşeşti şi Muncelul-d.-s.; o şcoală primară mixtă, frecuentată de 27 elevĭ.

Venitul anual al comuneĭ este de leĭ 7390 şi cheltuelile de 6966 leĭ.

Este legată cu oraşul Roman prin cale ferată şi prin şosea. La E. de acest sat, şi aproape de el, este gara Hălăuceşti. Partea de N. a acestuĭ sat se numeşte Luncaşi.

Acest sat aparţinea, pe la 1756, Paharniculuĭ Const. Sturdza, după cum se vede dintr'o învoială a acestuia cu Episcopul de Roman Ioanichie, pentru facerea unuĭ pod pe rîul Siretul.

Hălăuceşti, *sat*, în jud. Roman, pl. Moldova, com. Hălăuceşti. (Vezĭ Hălăuceşti, com. rur. şi sat).

Hălăuceşti, *staţie de dr.-d.-f.*, pe linia Roman-Paşcani, situată pe teritoriul com. Hălăuceşti şi aproape de staţia cu acelaşĭ nume, jud. Roman. Această staţiune este a doua staţiune intermediară de la Roman, pe linia ferată Roman-Păşcani. E la o depărtare de 20 kil. de oraşul Roman, la 4 kil. de staţiunea Mirceşti şi la 9 kil. de staţia Muncelul. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 67788, banĭ 41.

Hălăuzala, *moşie* mică, jud. Muscel, proprietate a statuluĭ, situată sub poalele mahalaleĭ Malul.

Hălceni, *sat*, în partea de S. a com. Şipotele, pl. Bahluiul, jud. Iaşi, situat pe podişul dealuluĭ Hălceni, în valea căruia se află iazul cu acelaşĭ nume, pe o întindere mare, fiind bogat în peşte şi stuh.

Are o populaţie de 66 familiĭ saŭ 297 suflete; o biserică, zidită la 1856 de D-l Gh. State, fost posesor, deservită de un preot, un cîntăreţ şi un eclesiarc; casele proprietăţeĭ şi o moară de apă.

Aşezarea satuluĭ precum şi a locuitorilor este vechĭe.

Numărul vitelor se urcă la 667 capete, din carĭ: 145 vite marĭ cornute, 40 caĭ, 456 oĭ şi 26 rîmătorĭ.

Hălesia, *munte*, jud. Neamţu. Vezĭ Hălăuca, munte.

Hăleşti, *sat*, face parte din com. rur. Mădulari, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea.

Hălmăcioaia, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-s., com. Racova, aşezat pe coasta dealuluĭ cu acelaşĭ nume.

Are o populaţie de 66 familiĭ, saŭ 271 suflete. Locuesc în 80 case. Este o biserică, făcută de locuitorĭ, cu 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Vite sunt: 8 caĭ, 171 vite marĭ cornute, 140 oĭ şi 60 porcĭ. Se află la o depărtare de 2800 m. de reşedinţa comuneĭ, unde e şcoala.

Hămeiul, *vîrf de deal*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., com. Petreşti, d'a stînga Dieneţuluĭ.

Hămeiul, *pîrîŭ*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Dărmăneşti, care se scurge d'a stînga Trotuşuluĭ.

Hănăseni, *sat*, în jud. Tutova, pl. Tîrgul, com. Murgeni, la confluenţa pîrîuluĭ Mihoaia cu pîrîul Elanul, spre S. de tîrguşorul Murgeni.

Hăneşti, *sat*, pe moşia cu acelaşĭ nume, com. Sîrbi, pl. Başeul, jud. Dorohoiŭ, cu o populaţie de 215 familiĭ, saŭ 760 suflete. Proprietatea moşieĭ e a erezilor def. Nicu Vasiliŭ Pilat.

Biserica, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ (cu 1 preot, 2 cîntăreţĭ şi 1 pălămar), este vechĭe, de vălătucĭ, făcută la anul 1802, de Mihail Sturdza. Şcoala primară, condusă de un învăţător şi frecuentată de 68 elevĭ, are un local bun făcut în 1880, de către fostul proprietar N. Pilat, şi oferit comuneĭ. Locuitoriĭ împroprietăriţĭ aŭ 507 hect., 36 ariĭ, pămînt, iar proprietatea, 3588 hect, 91 ariĭ cîmp şi 17 hect., 19 ariĭ pădure; 3 iazurĭ, din care unul numit al-Hanuluĭ, în suprafaţă de 214 hect., 83 ariĭ, pe cursul Başeuluĭ.

Vitele de toate speciele de pe această moşie sunt din cele maĭ bune soiurĭ, mulţumită îngrijireĭ defunctuluĭ N. Pilat, care a introdus seminceri de prăsilă şi în vitele sătenilor.

www.dacoromanica.ro

Pîrîul principal ce trece pe moșie este Bașeul.

Drumurĭ sunt: acel de la Săveni către Ștefănești și acel ducător la Botoșani.

Hotarele moșieĭ sunt cu: Sărata, Mihălășani, Brăteni, Dăngeni, din jud. Botoșani; Vlăsinești și Sîrbi.

Locurĭ însemnate sunt: Geamăna, movilă și Valul-luĭ-Traian.

Iată de ce satul — spune legenda — poartă numele de Hănești:

După căderea luĭ Aron-Vodă, Irimia-Movilă, boier distins fiind, bine văzut de Polonĭ, căpătă oaste de la eĭ și sub conducerea Hatmanuluĭ Zamoischi intră în Moldova și ocupă tronul.

Sultanul nemulțumit că Leșiĭ se amestecă în numirea Domnilor, trimese pe Kazan-Gherei, Hanul-Crîmuluĭ, cu Tătarĭ și Eniceri asupra Polonilor. Ambele oștirĭ se întîlniră la Țuțora pe Prut, în județul Iași, și după o luptă de 3 zile, Irimia-Movilă temîndu-se de pierdere și de urgia Porțiĭ, stărui ca să se curme lupta și să se facă pace, lăsînd Hanuluĭ libera alegere a Domnuluĭ; și după mijlocirile ce aŭ întrebuințat a reușit ca Hanul să-l aleagă Domn, după care obținu și de la Poartă confirmarea sa. In recunoștința acestuĭ bine ce i s'a făcut, Irimia-Movilă, ca Domn al Moldoveĭ, a dat cu act formal în 1595, în personala proprietate a Hanuluĭ, șapte sate cu moșiĭ în județul Dorohoiŭ. Satul acesta devenind centrul de așezare al Hanuluĭ se numi Hanescu și apoĭ Hănești, cum se zice și acum.

La 1694, găsim pe Constantin Pilat, Paharnic de Huși, rînduit de Domnie asupra viilor.

La 1696, el vinde episcopuluĭ de Huși, Varlaam, părțile ce avea în moșiile Bunești și Căbicești.

Intre aniĭ 1701—1704, găsim pe Șetrarul Pilat cu Comisul-Ghiorghiță și Banul-Macri, fugiți în Polonia, spre a scăpa de condamnare, căcĭ conspirase contra luĭ Duca-Vodă.

Hăngani. Vezĭ Urminișul, *sat.*

Hăngușorul. Vezĭ Hangul, *sat.*

Hânțești, *com. rur.,* în partea de S. a pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ, formată numaĭ din satul Hânțești, pe moșia cu acelașĭ nume. Are o populație de 460 familiĭ, saŭ 1735 suflete. Moșia este proprietatea D-reĭ Ecaterina Zota, obținută în ereditate ca nepoată de soră a defuncteĭ princese Maria Iorgu Suțu.

Are o biserică, cu hramul Duminica-Tuturor-Sfinților, cu 2 preoți, 2 cîntărești și 1 pălămar; este mare, bine zidită și frumos înzestrată; făcută în 1822, de boerul Teodor Silion, proprietarul de atuncĭ; reparată și înfrumusețată de prințul Suțu. Școala primară e condusă de 1 învățător și frecuentată de 50 elevĭ.

Locuitoriĭ împroprietăriți aŭ 940 hect. 23 ar. pămînt; iar proprietatea moșieĭ, 1950 hect. 65 ar. cîmp și 716 hect. 10 ar. pădure, cu diferite esențe de arborĭ, între carĭ domină: stejarul, carpănul și fagul.

Moșia e bine înzestrată în acarete; are: coșere și hambare bune pentru conservat productele; grajdurĭ pentru ernatul vitelor; velniță cu toate dependințele eĭ; ratoșe; iazurĭ pentru adăpătoare și conservarea peștelui.

Apa principală care trece pe hotarul moșieĭ este rîul Siretul.

Drumurĭ sunt acele carĭ comunică cu satele vecine.

Moșia se mărginește cu: Adîncata, Zvorăștea, Grigorești și Bucecea.

Budgetul com. e de 5486 leĭ la venitурĭ, și de 5099 leĭ la cheltuelĭ.

Vite marĭ cornute 289, oĭ 736, caĭ 104, porcĭ 342, stupĭ 124.

Hărănetul, *colină,* în jud. Buzăŭ, com. Sibiciul-d.-s., căt. Băscuretul și Drăgănoi; are 2 culminațiĭ: Bogzoi și Hortilele.

Hărăoaia. Vezĭ satul Broșteni, din com. Broșteni, jud. Suceava.

Hărcăul, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, pl. Gradiștea. Se formează din vine, pe teritoriul com. Boldul, pe care o udă în partea de V., intră în com. Balta-Albă, pe care o udă în partea de S. și, după un curs cam de 8 kil., se varsă în pîrîul Viroaga-Bălțeĭ-Albe.

Hărhădăul, *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Mlăjetul, căt. Chirilești, proprietate în devălmășie a moșnenilor.

Hărhădăul, *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Mlăjetul, căt. Chirilești; are izlaz și fîneață.

Hărmănești, *sat,* pe moșia cu acelașĭ nume, com. Văscani, jud. Suceava. Așezat pe țărmurile pîrîĭașelor Boldești și Hărmănești. Are o populație de 222 familiĭ, saŭ 830 suflete: 467 bărbațĭ și 363 femeĭ; 223 contribuabilĭ. Locuesc în 174 case.

Vatra satuluĭ ocupă 89 fălcĭ și 20 prăjinĭ. Moșia e proprietatea statuluĭ, dobîndită prin secularizare de la mănăstirea Horaița, fostă și a mănăstireĭ Rîșca. E în întindere de 873 hect., dîn carĭ 715 cultivabile și 158 fînaț.

www.dacoromanica.ro

Improprietăriți la 1864 și 1878 sunt: 79 fruntași, 64 pălmași și 24 codași, stăpînind 453 fălci și 60 prăjini.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, zidită la 1826 de Isaia Rîșcanu, împroprietărită cu 17 fălci; e deservită de 1 preot și 2 cîntăreți. In sinodicul bisericei se citește:

«Biserica cu patronul Sf. Ierarh Nicolae din satul Hărmănești a com. Ruginoasa, fiind foarte vechie, nu se știe de cine a fost fundată întîiu, — negăsindu-se nici o inscripție, de cît că Arhimandritul Isaia Rîșcanul, egumenul mănăstirei Rîșca, la anul 1826, luna Iulie 30, a mărit-o și înoit-o în totul, înzestrîndu-o și cu obiectele necesare, sfințindu-se de răposatul Mitropolit al Moldovei Veniamin Costache».

Se zice că primul fondator al acestei biserici ar fi fost însuși Ștefan-cel-Mare și că la 1840 a fost restaurată de către Ieromonahul Isaia Duhul. Biserica se întreține de comună și de epitropia Spitalului Stamati din Fălticeni, moștenitoarea averei lui Lazarini.

Este o școală mixtă; cu un învățător plătit de stat, înființată la 1858, frecuentată de 29 elevi, împroprietărită cu 6 ½ fălci.

Drumuri principale sunt: la Hîrtoape (2520 m.), la Boldești (1760 m.), la Blăgești (2800 m.).

Pănă la Hărmănești alungă Constantin Cantemir pe Sobieschi cu Tătarii cari năvăliseră în țară. Curțile și satul Hărmănești fuseseră arse, suferind mari stricăciuni de la Leși și Tătari.

In 1803, Hărmănești a mănăstirei Rîșca, cu loc destul, număra 70 liuzi, plătind anual 1172 lei.

Hărnea, *vale*, în jud. Gorj, pe Amaradia, com. Albeni. Incepe de la Dealul-Curvei și se termină la Gilort, după ce se împreună cu Valea-Bîrzeiului. Prin ea curge un torent ce se varsă în Gilort la S. de Albeni.

Hărniceni, *mahala*, în partea de N. a satului Perchiul, com. Hurești, pl. Berheciului, jud. Tecuciu.

Hărpășești, *sat*, jud. Iași, pl. Cîrligătura, com. Popești, așezat pe coasta de E. a dealului Hărpășești, pe o suprafață de 1636 hect., din cari 478 hect. sunt ale locuitorilor, iar restul pe care se află și 443 hect. pădure, este proprietatea D-lui C. Rusovici. Are o populație de 110 familii, saŭ 631 suflete; o biserică, zidită la 1812 de Dimitrie Ghica; o școală, întreținută de com., înființată la 1878, frecuentată de 17 elevi.

Vite: 551 vite mari cornute, 43 cai, 704 oi, 368 capre și 200 rîmători.

Hărșești (Hărșești-Vlășcuța), *com. rur.*, jud. Argeș, pl. Cotmeana, la 5 kil. de com. rur. Costești (reședința subprefecturei) și la 51 kil. de Pitești. Se compune din 2 sate: Hărșești (846 loc.) și Vlășcuța (424 loc.).

Are 3 biserici, două în Hărșești și una în Vlășcuța, deservite de 3 preoți, 2 cîntăreți și un paracliser; o școală primară rurală.

După o publicație oficială, această com. numără 327 contribuabili și are un budget de 3355 lei la venit și de 2680 lei la cheltueli.

Sunt 2112 capete de vite mari (2062 boi și vaci, 13 cai) și 8184 vite mărunte (1760 oi, 38 capre și 986 rîmători).

Hărșești, *sat*, cu 860 locuitori, jud. Argeș, pl. Cotmeana; face parte din com. rur. cu același nume. Are 2 biserici, una cu hramul «Adormirea», cea-l'altă cu hramul «Sf. Niculae», avînd fie-care cîte 1 preot și 1 cîntăreț.

Hărșești-Vlășcuța. Vezi Hărșești.

Hăsnășeni, *sat*, în partea de N. V. a com. Cucuteni, pl. Stavnicul, jud. Iași, situat pe dealul Hăsnășeni, pe o întindere de 408 hect., cu o populație de 35 familii, saŭ 159 suflete.

Vite: 65 vite mari cornute, 14 cai, 65 oi și 40 rîmători.

Hăsnășeni-Noi, jud. Suceava. Vezi satul Sodomeni.

Hăsnășeni, *deal*, pe care stă parte din satul Sodomeni, jud. Suceava.

Hătăroaia, *mahala*, jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-j., com. rur. Roșiile. Are o populațiune de 205 suflete: 112 bărbați, 93 femei; o biserică.

Hătășeni, *deal*, jud Bacău, pl. Bistrița-d.-s., com. Ciumași, situat între rîurile Bistrița și Siretul.

Hătcărăul, *com. rur.*, jud. Prahova, pl. Cîmpul. Este situată pe ambele maluri ale rîului Prahova. Se compune din 3 cătune: Hătcărăul, Malamucul și Tufani.

Are o populațiune de 229 familii, saŭ 1032 suflete: 522 bărbați, 510 femei; 180 contribuabili.

Sunt 2 biserici: una în Hătcărăul, fondată în anul 1843 și a doua în Malamucul, fondată în anul 1870, deservite de 2 preoți.

Locuitorii s'aŭ împroprietărit la 1864 pe moșiile Hătcărăul, Malamacul și ale Eforiei Bisericei Crețulescu, cînd li s'aŭ dat 212 hect.

www.dacoromanica.ro

Vite sunt: 164 caĭ, 146 vacĭ, 7 bivolĭ, 1582 oĭ şi 521 porcĭ.

Stupĭ cu albine sunt 80.

Toată com. are o suprafaţă de 609 hect. pămînt.

Comerciul se exercită în com. de 5 cîrciumarĭ.

Veniturile com. se urcă la 2973 leĭ anual şi cheltuelile la 2820 leĭ.

Stă în legătură cu comunele Drăgăneşti şi Gherghiţa.

Hătcărăul, *sat,* face parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, pl. Cîmpul, jud. Prahova. Aci e reşedinţa comuneĭ. Are o populaţiune de 492 suflete: 258 bărbaţĭ, 234 femeĭ.

Hătcăuţi, *sat,* pe moşia cu acelaşĭ nume, jud. Dorohoiŭ, pl. Prutul-d.-j., com Mitocul, format din două cătune: Hătcăuţi-Panaitoaeĭ (19 fam., 63 sufl.) şi Hătcăuţi-Zoiţanul (50 fam., 171 sufl.), carĭ astă-zĭ formează un singur trup.

Locuitoriĭ împroprietăriţĭ aŭ 189 hect., 61 ariĭ pămînt, iar proprietarul 1285 hect., 11 ariĭ cîmp şi 2 iazurĭ, din care unul numit al-Lipovanuluĭ, în suprafaţă de 12 hect.

Hătcăuţi-Panaitoaeĭ, *cătun,* judeţul Dorohoiŭ. V. Hătcăuţi, sat.

Hătcăuţi-Zoiţanul, *cătun,* jud. Dorohoiŭ. Vezĭ Hătcăuţi, sat.

Hăuleşti, *vălcea,* izvoreşte de la N. căt. Cuibul, com. Gornetul-Cuib, pl. Podgoria, jud. Prahova, curge de la N.-E. spre S.-V., trecînd pe lîngă locuinţele Hăuleştilor şi se varsă în Sărăţelul, la S. de căt. Cuibul, tot în raionul c. Gornetul-Cuib.

Hăuleşti. Vezĭ Hăulişca, cătun, jud. Putna.

Hăulişca, *cătun,* în jud. Putna, pl. Vrancea, com. Păuleşti. Este aşezat pe muchea pîrîuluĭ Fundătura, în faţa satuluĭ Păuleşti.

Are o populaţie de 593 suflete, carĭ locuesc în 191 case; o biserică filială, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ.

Hăulita, *pîrîŭ,* pe teritoriul comuneĭ Crucea-d.-s., jud. Putna; izvoreşte din munţiĭ satuluĭ Muncelul, curge în Crucea-Schitul-Braziĭ, şi se varsă în Şuşiţa, avînd pe vale maĭ multe puţurĭ, din carĭ se alimentează comuna Crucea-d.-s.

Heci-Lespezi, *sat,* numit în partea de jos Diudiul, pe moşia cu acelaşĭ nume, com. Lespezi, jud. Suceava. Aşezat d'asupra, pe coastele şi poalele dealuluĭ ce ţărmureşte şesul drept al Siretuluĭ. Are o populaţie de 344 familiĭ, saŭ 1376 suflete, din carĭ 393 contribuabilĭ. Locuesc în 354 case.

Vatra satuluĭ ocupă 43 fălcĭ.

Moşia e proprietatea statuluĭ, fostă a Mănăstireĭ Probota; are o întindere de 1163 fălcĭ, din carĭ 803 fălcĭ cultivabile, 200 fălcĭ pădure şi imaş, 100 fălcĭ fînaţ şi restul mlaştine şi locurĭ neproductive.

Improprietăriţĭ la 1864 sunt: 3 fruntaşĭ, 72 pălmaşĭ şi 74 codaşĭ, stăpînind 402 fălcĭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Dumitru, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală rurală mixtă, condusă de un învăţător şi frecuentată de 50 elevĭ.

Drumurĭ principale sunt: la Păşcani (9 kil.), la Tătăruşi, (5 kil.), la Probota (4 kil.) şi la Lespezi (1 kil.).

Descălicătoriĭ satuluĭ se crede a fi fost niştе ţiganĭ robĭ aĭ mănăstireĭ Probota.

Printr'un uric, din 1618, al luĭ Gavril-Movilă, Domnul Ţăreĭ Munteneştĭ, dat din Tîrgovişte, se dărueşte satul Heciul, din ţinutul Sucevеĭ, Mănăstireĭ Galata.

Heci-Lespezi, *staţie de dr.-d.-f.,* lîngă satul cu acelaşĭ nume, jud. Suceava, la 397 kil. de Bucureşti pe linia Păşcani-Burdujeni, pusă în circulaţie la 15 Dec. 1869. Se află între staţiile Păşcani (10.8 kil.) şi Dolhasca (10.3 kil.). Înălţimea d'asupra nivelului mărіĭ de 205 m. 90. Venitul pe 1896: 106544 leĭ.

Heciul, *pîrîŭ,* ce străbate satul cu acelaşĭ nume, jud. Suceava. Izvoreşte din pădurea Proboteĭ şi se varsă în Siret. Lungimea cursuluĭ săŭ e de 3—4 kil. Invărteşte 4 morişte. Are de tributar pe Gorcila.

Heciuluĭ (Dealul-), *deal,* pe care stă satul Heci-Lespezi, jud. Suceava.

Hegheşuluĭ (Munţiĭ-), *ramură de munţĭ,* ce se detaşează din Culmea-Ceahlăuluĭ, jud. Neamţu.

Helegiul, *deal,* în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Drăguşeşti, care face parte din şira dealurilor dintre Tazlăul-Mare şi Siretul.

Helegiul, *sat,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j. şi reşedinţa com. Drăgugeşti, situat maĭ jos de confluenţa pîrîuluĭ cu acelaşĭ nume cu Tazlăul-Mare.

Are o şcoală mixtă, frecuentată de 8 băeţĭ şi 1 fată, din 33 copiĭ, în vîrstă de şcoală; o biserică, cu 1 preot şi 1 cîntăreţ; 3 cîrciumĭ.

Sunt 156 fam., saŭ 490 sufl.

Vite: 8 caĭ, 243 vite cornute, 56 porcĭ.

www.dacoromanica.ro

Helegiul, saŭ **Drăgugeşti**, *pîrîŭ*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Drăgugeşti, care îşĭ are obîrşia de la localitatea numită a-Rupteĭ şi care se varsă în Tazlăul-Mare, d'a stînga, după ce s'a încărcat cu pîrîiaşele Drăgugeanul, Botul şi Nichita.

Heleşteul, *sat*, jud. Dîmboviţa, pl. Ialomiţa, căt. com. Conţeşti.

Heleşteul, *lac*, în partea de E. a com. Tătărani, pl. Crivina, jud. Prahova, format de pîraele Recelea şi Calda.

Heleşteul, *pădure*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., com. Plăineşti, căt. Cîndeşti, proprietatea Statuluĭ; populată cu fag, ulm şi stejar.

Heleşteul, *pîrîŭ* şi *vale*. Izvoreşte dela locul numit Suhatul, curge spre S. în com. Oşeşti, pl. Stemnicul, jud. Vasluiŭ, şi se varsă în pîrîul Negrea, la locul numit Durducul.

Heleşteul, *vale*, jud. Prahova, com. Filipeşti-de-Pădure, pl. Filipeşti. Pe această vale sunt mine de cărbunĭ de pămînt, carĭ se exploatează dela 1884. Pe această vale se presupune a fi şi păcură.

Heleşteul-cu-Baltă, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., în partea de V. a eĭ, format din scurgerile laculuĭ Robescu saŭ Voetinul din com. Voetinul, şi din micĭ pîraie şi vine din interiorul comuneĭ. Udă com. Voetinul, în partea de V., şi com. Băleşti; formează în partea de E. a com. Voetinul o baltă. Se varsă în lacul Negru. Este productiv în peşte, iar malurile sale sunt acoperite cu stuf şi rogoz, din carĭ se fac rogojinĭ.

Heleşteul-Domnesc, *urmele unuĭ heleşteŭ*, în centrul com. Şerbăneşti-d.-j., pl. Şerbăneşti, jud. Olt, pe pîrîul Dorofeiul. Se zice că acest heleşteŭ, în mijlocul căruia era o insulă frumoasă, azĭ Măgura-Frumoasă, producea peştiĭ ceĭ maĭ gustoşĭ, carĭ se puneaŭ la masa Domnitoruluĭ Şerban-Vodă, proprietarul acesteĭ moşiĭ.

Heleşteul-Domnesc, *sat*, jud. Dîmboviţa, pl. Dealul-Dîmboviţa, căt. com. Cazaci. Acest cătun este situat lîngă vechile Heleştae-Domneştĭ, unde se crede de unĭĭ că Vlad-Ţepeş ar fi tras în ţepe 20000 Turcĭ ce intrase în ţară sub comanda luĭ Hamza-Paşa de la Vidin, trimis de sultanul, spre a scoate din domnie pe Vlad şi a'l duce la Constantinopole viŭ saŭ mort.

Heleşteuluĭ (Valea-), *deal*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j., com. Slobozia-Galbenul. Acest nume îl poartă maĭ mult înaltele malurĭ ale pîrîuluĭ Galbenul (o parte a pîrîuluĭ Valea-Bouluĭ), numite ast-fel, de oare-ce pîrîul Galbenul formează la N. comuneĭ un heleşteŭ, numit Galbenul.

Heleştieni, *com. rur.*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., spre N.-E. de oraşul Roman, la 41 kil. de el şi la 26 kil. 500 m. de reşedinţa plăşeĭ, la extremitatea judeţuluĭ. Este formată din satele: Hărmăneasa, Heleştieni, Marginea, Oboroceni-d.-j. (Caracaş), Oboroceni-d.-s. şi Volintireşti, cu reşedinţa comuneĭ în satul Heleştieni. Are 460 familiĭ, saŭ 2108 suflete, din carĭ 528 contribuabilĭ.

Locuesc în 481 case.

Sunt 2069 vite marĭ cornute.

Are 2 bisericĭ: una de zid şi alta de lemn; o şcoală primară mixtă, frecuentată de 43 elevĭ din 44 înscrişĭ.

Venitul anual al comuneĭ este de leĭ 6007 şi cheltuelile de leĭ 5960. Este legată prin şosea cu oraşul Roman. Se limitează cu com. Ruginoasa, din jud. Suceava.

Heleştieni, *sat*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Heleştieni, spre N.-E. de oraşul Roman, la 41 kil. de el şi la 26 kil. 500 m. de reşedinţa plăşeĭ. Este situat la extremitatea judeţuluĭ, în valea pîr. Ţiganca. E unul din satele cele maĭ depărtate de reşedinţa judeţuluĭ. Are 134 familiĭ, saŭ 675 suflete, din carĭ 161 contribuabilĭ. Locuesc în 145 case.

Este reşedinţa comuneĭ Heleştieni.

Sunt 777 vite marĭ cornute.

Are: o biserică de zid, vechie, făcută la 1780 de Mihail Sturdza, mare clucer, împreună cu jupîneasa sa Ecaterina, «odraslă de boierĭ marĭ», (astfel zice înscripţia în versurĭ de pe păretele bisericeĭ); o şcoală primară mixtă, cu un bun local, frecuentată de 43 elevĭ, din 44 înscrişĭ. Este legat prin şosea cu oraşul Roman şi prin calea ferată, avînd ca gară maĭ apropiată Ruginoasa, din jud. Suceava.

Heltiul, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Jăvreni, situat aproape de malul stîng al Trotuşuluĭ, în faţa tîrguluĭ Căiuţi. Are o biserică, cu un cîntăreţ, clădită de locuitorĭ acum 100 de anĭ; 1 cîrciumă.

E populat cu 73 familiĭ, saŭ 241 suflete.

Vite sunt: 14 caĭ, 158 vite marĭ cornute, 45 porcĭ.

Heltiul cu Paltinata, *moşie*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, de prin co-

www.dacoromanica.ro

munele Jăvreni și Rîpile, foste proprietăți ale Mănăstirei-Caşinul și actualmente ale statului.

Heltiul, *pădure*, foioasă, jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Jăvreni, amenajată toată în codru regulat, avînd o întindere de 1424 hect.

Hemeieni, *sat*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., situat pe dealul cu același nume, la 3 kil. 230 m. de satul Ardeoani, unde e școala.

Are: o biserică, clădită de Slugerul Ienache, pe la 1780.

E populat cu 17 familii, sau 54 suflete.

Hemeieni, *deal*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s. de pe teritoriul comunei Ardeoani, pe care se află movila de la Ilieşti.

Hemeiosul, *pîrîu*, jud. Fălciu, izvorește din dealul Beșleaga com Răducăneni, pl. Podoleni, formează rîpa cu același nume și se varsă în dreapta pîrîului Bohotinul.

Hemeiușul, *sat*, jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-s., com. Fîntînelele d'a dreapta Bistricioarei.

Are o biserică, zidită în 1850 de către arendașii moșiei Panait și Iancu Ianoli, cu spesele Principesei Pulcheria Vittgenstein și acum deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală mixtă, întreținută din fonduri particulare, într'un local bun, cu un loc de 63 prăjini în vatra satului. Sunt 6 cîrciumi.

Populațiunea se compune din 506 Romîni, 54 Unguri, 88 Ovrei, 62 Țigani și 25 Germani, aparținînd la 208 familii.

Vite sunt: 3 cai, 90 vite mari cornute, 54 oi și 66 porci.

Hengiul, *pîrîu*, izvorește din partea de E. a satului Păhnești, com. cu același nume, pl. Podoleni, jud. Fălciu, trece prin sat și la S. se varsă în pîrîul Fundătura.

Hengiul, *pisc.* Vezi Podișul, deal, com. Bășești, pl. Mijlocul, jud. Fălciu.

Henţeşti, *cătun*, alipit la satul Lipova-Răzeși, pl. Racova, jud. Vasluiu.

Herasca, *moșie*, în jud. Buzău, com. Mlăjetul, cătun. Valea-Rea, în întindere de 600 hect., din cari 30 hect. pădurea Valea-Rea, proprietatea moșnenilor Herăști și Drăgulinești.

Herasca, sau **Năsturelul**, *moșie*, în jud. Teleorman, pl. Margineï.

Herasca-Ologeni, *pădure*, a statului, pendinte de com. Cociocul, pl. Znagovul, jud. Ilfov, în întindere de 135 hect.

Herăstraele, *lac*, jud. Vlașca, pl. Glavaciocul, com. Blejești, situat în pădurea Sinica, pe proprietatea Baciul, a fraților C. și Gr. Olănescu.

Herăstrăul, *com. rur.*, în județul Putna, plasa Vrancea, așezată pe malul stîng și drept al Nărujei, în coasta dealurilor ce formează valea Herăstrăul, la 33 kil. de sub-prefectura plășei și la 70 kil. de capitala jud.

Comuna este udată afară de Năruja și de pîraele: Valea-Neagră, Valea-Secăturei, Valea-Rea, a-Săratei și Ochea.

Se compune din cătunele următoare: Herăstrăul (unde e și primăria comunei), Podul-Schiopului, Ungureni și Vetrești.

Are o populațiune de 138 familii, sau 517 suflete: 272 bărbați și 245 femei; 233 neînsurați (127 bărbați, 106 femei), 254 însurați și 30 văduvi (17 bărbați, 13 femei); 150 agricultori, 20 meseriași, 4 industriași, 4 comercianți, 5 cu profesiuni libere, 74 muncitori și 20 servitori.

Știu carte 19 persoane.

Locuesc în 142 case.

Are: o biserică parohială, cu hramul Sf. Voevozi, în cătunul Herăstrăul; o școală mixtă, frecuentată de 19 copii.

Sunt 120 contribuabili.

Budgetul comunei e la veniturî de 1394,35 lei și la cheltueli de 1368,35 lei.

Locuitorii posedă: 30 pluguri de lemn; 3 mori de apă; 278 boi, 189 vaci, 60 cai, 500 oi, 41 capre și 92 porci; 191 stupi cu albine.

In comuna Herăstrăul sunt 4 cîrciumari, 2 dogari, 3 fierari, 3 fabricanți de rachiu, 4 pive și 6 chiristigii.

Este un schit de călugări, numit Valea-Neagră, care are vr'o 100 hect. pămînt, proprietatea sa.

Herăstrăul, *cătun*, în jud. Putna, pl. Vrancea, com. cu același nume. Este așezat pe ambele maluri ale pîrîului Năruja, pe coasta dealurilor ce formează valea.

Are o biserică parohială, cu hramul Sf. Voevozi.

Herăstrăul, *parohie*, formată din cătunele: Herăstrăul, Podul-Schiopului, Ungureni și Vetrești, în com. cu același nume, plasa Vrancea, jud. Putna. Are o biserică parohială, cu hramul Sf. Voevozi.

Herăstrăul, *sat*, jud Bacău, pl. Trotușul, com. Grozești, situat în fața confluenței Lezunțului cu Oituzul, la 3 kil. 500 m. de satul Grozești.

www.dacoromanica.ro

Are o populaţie de 200 familiĭ, saŭ 635 suflete.

Sunt 3 cîrciumĭ.

Vite: 8 caĭ, 303 vite marĭ cornute şi 96 porcĭ.

Herăstrăul, *sat*, jud. Ilfov, pl. Dîmboviţa; face parte din com. rur. Băneasa-Herăstrăul. Este situat la S. de Băneasa, pe malul drept al rîuluĭ Colentina şi pe calea naţională Bucureşti-Ploeşti. Spre S. e lacul Herăstrăul, format de rîul Colentina.

Aci este o şcoală de agricultură.

Se întinde pe o suprafaţă de 770 hect., cu o populaţie de 244 locuitorĭ.

Statul are 400 hect., din carĭ cultivă prin arendaşiĭ săĭ 300 hect. (100 izlaz). Locuitoriĭ aŭ 370 hect. şi le cultivă pe toate.

Are o şcoală rurală mixtă, frecuentată de 17 elevĭ şi 7 eleve, cu întreţinerea căreia comuna cheltueşte anual 2200 leĭ.

In raionul satuluĭ este 1 moară cu apă şi 1 pod.

Comerciul se face de 4 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 235 şi al celor micĭ de 27.

Herăstrăul, saŭ **Cotul-Ferestrăŭ**, *secţie* a satuluĭ Mănăstirea-Caşinuluĭ, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul.

Herăstrăul, *baltă* cu peşte, jud. Ilfov, la N. de Bucureşti, lîngă satul Herăstrăul, formată de rîul Colentina.

Herăstrăul, *moşie* a statuluĭ, care a aparţinut mănăstireĭ Cotroceni, jud. Ilfov. Pe periodul 1883—93 s'a arendat cu 25000 leĭ anual, împreună cu helesteul, afară de pămîntul de la stînga şi dreapta şoseleĭ Mogoşoaia, pănă în matca apeĭ la moară, care s'a rezervat pentru şcoala de agricultură şi ferma de la Herăstrăŭ.

Herăstrăul, *vechiŭ pichet*, cu No. 9, către hotarul Moldoveĭ, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ, com. Andreaşi, în partea de V. a eĭ pe rîul Milcovul.

Herăşti, *sat*, face parte din com. rurală Herăşti-Buciumeni, jud. Ilfov, pl. Negoeşti. Este situat la S.-E. de Bucureşti, înconjurat de dealurĭ spre N. Aci este reşedinţa primărieĭ.

Are un castel zidit sub Mateiŭ-Basarab, de familia Năsturel-Herăscu. Acest sat a fost proprietatea vecheĭ familiĭ Năsturel-Herăscu, care şĭ-a lăsat toată averea statuluĭ. Aci este o grădină mare şi frumoasă. Această moşie maĭ tîrziŭ a trecut în posesiunea principeluĭ sîrbesc, Miloş; iar azĭ se stăpîneşte de D-l Anastase Stolojan. Populaţia satuluĭ este de 1421 suflete.

Se întinde pe o suprafaţă de 3037 hect. D-l A. Stolojan posedă 2350 hect. şi locuitorii 687 hect. Proprietarul cultivă 1250 hect. (350 sterpe, 250 izlaz, 500 pădure). Locuitoriĭ cultivă 617 hect. (30 izlaz, 40 vie).

Are: o biserică cu hramul Sf. Voevozĭ, deservită de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ; 1 heleşteŭ; 2 maşinĭ de treerat cu aburĭ; o şcoală mixtă, frecuentată de 34 elevĭ şi 10 eleve, cu întreţinerea căreia satul şi comuna cheltueşte anual 2062 leĭ.

Comerciul se face de 9 cîrciumarĭ.

Herăşti, *sat*, face parte din com. rur. Ştirbeşti, jud. Vlaşca, pl. Olteţul-d.-j. Are o populaţie de 452 locuitorĭ, 229 bărbaţĭ şi 223 femeĭ. E la distanţă de 2 kil. de satul Ştirbeşti, reşedinţa comuneĭ. Are o biserică vechie, cu hramul Sf. Nicolae.

Herăşti, *sat*, în jud. R.-Sărat pl. Rîmnicul-d.-s., com. Grebănul, aşezat în partea de N. a com., la 500 m. spre N. de căt. de reşedinţă, Grebănul, la poalele dealuluĭ Herăşti. Are o întindere de 300 hect., cu o populaţie de 135 familiĭ, saŭ 486 suflete, din carĭ 185 contribuabilĭ.

Ştiŭ carte 40 persoane.

Are o biserică, deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser.

Herăşti, *mahala*, din com. rur. Roşiile, pl. Cerna d.-j., jud. Vîlcea.

Herăşti, *deal*, în jud. R. Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Grebănul, se desface din dealul Strejeşti, şi brăzdează partea de V. a com.; acoperit cu pădurĭ întinse.

Herăşti, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Grebănul, izvoreşte din dealul Herăşti; udă partea de mijloc a com., trece prin cătunul Herăşti şi se varsă în pîrîul Oreavul, pe partea dreaptă, maĭ sus de cătunul Grebănul: are o lungime cam de 9 kil.

Herăşti-Buciumeni, *com. rur.*, în jud. Ilfov, pl. Negoeşti, situată la S.-E. de Bucureşti, lîngă rîul Dîmboviţa, la 36 kil. de Bucureşti. Stă în legătură cu Ghimpaţi prin o şosea vecinală.

Se compune din satele: Buciumeni, Gruiul şi Herăşti; cu o populaţie de 2389 suflete, carĭ locuesc în 616 case şi 22 bordeie.

Sunt 431 contribuabilĭ.

Se întinde pe o suprafaţă de 5436 hect. D niĭ C. D. Maratea

www.dacoromanica.ro

şi A. Stolojan, aŭ 4174 hect. şi locuitoriĭ 1262 hect. Proprietariĭ cultivă 2720 hect. (515 sterpe, 430 izlaz, 509 pădure). Locuitoriĭ cultivă 1145 hect. (65 izlaz, 52 vie).

Veniturile com. sunt de 7344 leĭ şi cheltuelile, de 7328 leĭ.

Are 3 biserici (în fie-care cât. cîte una); 2 şcoale mixte, la Herăşti şi Buciumeni; 3 maşinĭ de treerat; 1 heleşteŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 1533 (272 caĭ şi ĭepe, 665 boĭ, 494 vacĭ şi viţeĭ, 8 taurĭ, 33 bivolĭ, 60 bivoliţe) şi al celor micĭ de 4107 (9 capre, 840 porcĭ, 3258 oĭ).

Locuitoriĭ posedă 236 pluguri: 171 cu boĭ, 65 cu caĭ; 399 care şi căruţe: 304 cu boĭ, 95 cu caĭ.

Locuitorĭ împroprietăriţi, 256 şi neîmproprietăriţi, 294.

Comerciul se face de 13 cîrciumarĭ şi 1 hangiŭ.

S'aŭ stabilit în com. 23 străinĭ.

Herătăuluĭ (Dealul-), *deal,* situat între văile Călmăţuiul şi Valea-Herătăuluĭ, la E. de satul Călmăţuiul, pl. Bîrladul, jud. Tecuciŭ.

Herătăuluĭ, *vale* cu *pîrîŭ,* în jud. Tecuciŭ; începe din teritoriul com. Barcea, din localitatea numită La Crucea-Raduluĭ, continuă spre S. paralel cu Călmăţuiul şi se unesc la S. de satul Călmăţuiul.

Herburia, fostă *moşie* a statuluĭ, în jud. Muscel, pl. Rîul-Doamneĭ, com. Ştefăneşti, pe care s'a împroprietărit, la anul 1864, 11 locuitorĭ, cărora li s'a dat cîte 5 pogoane.

Herburia, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, jud. Muscel, pl. Rîul-Doamneĭ, com. Valea-Mare, în întindere de 150 hect., populate cu stejar, fag, carpen, jugastru, ulm, frasin şi plop.

Hereşti, *sat,* numit şi Ruşiĭ pe moşia şi în com. Cristeşti, jud. Suceava. Aşezat pe poalele dealuluĭ şi în valea cu acelaşĭ nume formată de pîraele: Fundoaia, Căprăria şi Bostăneşti, are 170 case, populate cu 186 familiĭ, saŭ 715 suflete: 370 bărbaţĭ şi 345 femeĭ, maĭ toţĭ lipovenĭ.

Sunt 148 contribuabilĭ; un cîrciumar; 2 băcăniĭ; un debit de tutun.

Vatra satuluĭ ocupă 60 fălcĭ şi 30 prăjinĭ.

Improprietăriţĭ la 1864 sunt: 1 fruntaş, 28 pălmaşĭ şi 63 codaşĭ, stăpînind 145 fălcĭ şi 67 prăjinĭ.

Are o biserică, cu hramul Cuv. Paraschiva, clădită în 1836 de sătenĭ şi Mihail Sturdza, cu inscripţia următoare: «Blagocestivuluĭ Domn şi Impărat Mihail Voevod, goda 1846, Maĭ 9». Printre cărţile bisericeĭ există una slavă din 1772. E deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ şi împroprietărită cu 8 fălcĭ. Şcoala din Cristeşti servă şi acestuĭ sat. Un singur drum principal este spre Cristeşti.

Hereşti, *deal,* acoperit de pădure, ce înconjoară satul cu acelaşĭ nume, jud. Suceava.

Hereşti, *pădure,* jud. Suceava, în com. Cristeşti.

Hermeneasa, *pîrîŭ,* izvoreşte de la E. de com. Teşila, pl. Peleşul, jud. Prahova, dintre munţiĭ Gîlmeia şi Ciopîrceni; curge dela E. spre V. şi se varsă în rîul Doftana, pe malul stîng, tot în raionul com. Teşila.

Hermeziul, *com. rur.,* în partea de S.-E. a pl. Turia, jud. Iaşi, şi-a luat numele dela satul Hermeziul; partea N.-V. e situată pe culmea dealuluĭ ce formează valea Prutuluĭ, iar partea S. pe şesul Prutuluĭ; este formată din satele: Hermeziul, Damachi (tîrguşor), Zaboloteni - Sturzoaeĭ, Vladomira, Unghiul - luĭ - Păr, Trifeşti, Bălteni şi Zaboloteni-Foteĭ; pe o întindere de 7579 hect. şi cu o populaţie de 506 familiĭ, saŭ 2340 suflete.

Are 5 biserici, cu patru preoţĭ şi 8 cîntăreţĭ; 2 şcolĭ, cu 2 învăţătorĭ, şi frecuentată de 97 şcolarĭ, 85 băeţĭ şi 12 fete; o velniţă; 5 morĭ.

Budgetul com. e de 9093 leĭ, 49 banĭ la venitur şi de 8818 la cheltuelĭ.

Vite: 2088 vite marĭ cornute, 278 caĭ, 1429 oĭ, 38 capre şi 684 rîmătorĭ.

Hermeziul, *sat,* în patea de S.-E. a com Hermeziul, pl. Turia, jud. Iaşi. In vechime purta numele de Trifeşti-Vechĭ; situat pe şes, lîngă malul Prutuluĭ, cu o populaţie de 160 familiĭ, saŭ 680 suflete.

Este reşedinţa comuneĭ. Are o biserică de zid, făcută în 1839, de fostul proprietar C. Negruzzi, cu 1 preot, 2 cîntăreţĭ şi un eclesiarc; o şcoală, frecuentată de 35 elevĭ.

Moşia aparţine familieĭ Negruzzi; pe ea se află şi pădure.

Vite: 655 vite marĭ cornute, 510 oĭ, 60 caĭ şi 277 rîmătorĭ.

Hermeziul, *sat,* jud. Suceava. Vezĭ Valea Botez.

Heroaia şi Alunişul, *proprietăţĭ,* ale statuluĭ, jud. Muscel, pendinţĭ de Mitropolia din Bucureşti, carĭ s'aŭ arendat, pe periodul 1886—96, cu 1485 leĭ anual.

www.dacoromanica.ro

Hertezul, *deal*, în jud. Iaşi, pl. Cîrligătura, com. Sineşti; acoperit de arborĭ; face hotarul despre satul Obrijeni, din com. Popeşti.

Hertioana-Mănăstireĭ sau a **Statuluĭ**, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., com. Bogdăneşti, la 500 de metri de satul Hertioana-Răzeşi. Are 90 familiĭ, saŭ 328 suflete.

Vite sunt: 19 caĭ, 63 vite cornute şi 104 porcĭ.

Hertioana-Răzeşi, *sat*, şi reşedinţa com. Bogdăneşti, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s. Are o populaţie de 38 familiĭ, saŭ 107 suflete; o şcoală mixtă şi o biserică făcută de enoriaşi în 1888.

Animale: 14 caĭ, 33 vite marĭ cornute şi 26 porcĭ.

Herţa, *plasă*, în partea de N.-V. a jud. Dorohoiŭ.

Se mărgineşte: la N. cu Basarabia, de care se desparte prin cursul Prutuluĭ, începînd de la hotarul din jos a moşieĭ Orofteana, pănă la vărsarea pîrîuluĭ Mamorniţa în Prut; la S., cu pl. Berhometele, de care se desparte prin linia de hotar a moşiilor: Mihoreni-Stavrat, Culiceni, Tîrnauca, Stăneşti şi Tureatca; la E., cu pl. Prutul-de Jos, de care se desparte prin hotarul moşielor: Herţa, Orofteana, Ibăneşti, Dămileni, Suharăul, Mlinăuţi şi Hudeşti; la V., cu Bucovina, de care se desparte prin cursul pîrîuluĭ Mamorniţa, începînd de la Prut unde se varsă şi pănă sub dealul despre Pasat (Noua-Sulița), de unde apoĭ hotarul e format de linia şanţuluĭ de hotar anume făcută, pănă la Mihoreni, unde intră pîrîul Molniţa.

Această plasă reprezintă frumosul ţinut al Herţeĭ de odinioară, care prin luarea Bucovineĭ răşluindu-se în cea maĭ mare parte, restul luĭ s'a lipit la jud. Dorohoiŭ.

Teritoriul acesteĭ plăşĭ are o întindere de 38308 hect., 6 ariĭ, din carĭ 25148 hect. cîmp şi 8159 hect. şi 96 ariĭ pădure; din aceasta, 8690 hect. 59 ariĭ sunt ale locuitorilor împroprietăriţĭ după legea din 1864; 16457 hect. şi 41 ariĭ ale proprietarilor marĭ şi restul pădure.

Este accidentată spre V. şi dominată de înalta culme a dealurilor carĭ încep de la hotarul Bucovineĭ, avînd multe ramificaţiĭ micĭ cu înclinare către şesul Prutuluĭ.

Solul, în raport cu suprafaţa, ce este parte pe deal şi parte pe vale şi pe şesul Prutuluĭ, are baza principală cam diferită: lut orĭ nisip, saŭ luto-nisip în proporţiĭ variate, cu destulă pătură de humus în multe locurĭ. Cu toate aceste şi în mare parte se vede negru la coloare, dar nu se poate zice că este un pămînt din cele maĭ fertile. In raport cu terenul plăşeĭ Berhometele este maĭ productiv, cu toate că inferior în producţie pămîntuluĭ plăşilor: Başeul-Prutul-d.-j., parte din Prutul-d.-s. şi Coşula. Multă suprafaţă a fost odinioară acoperită de întinşĭ codri. Pe unele dealurĭ se găsesc blocurĭ de piatră pentru zidărie, iar pe moşia Herţa s'a găsit o întinsă masă de piatră pentru morĭ.

Pădurile, sunt încă destul de întinse cu arborĭ frumoşĭ; se prelungesc din hotarul Bucovineĭ şi se împreună cu pădurile din plăşile: Berhometele, Coşula şi Prutul-d.-s., pe o suprafaţă totală de 8159 hect. 96 ariĭ.

Iazurile din plasa Herţa sunt: Cocota, de 3 hect. 58 ariĭ întindere, pe moşia Slobozia, comuna Buda şi Herţanul, de 2 hect. 15 ariĭ pe moşia Movila. Pîraele principale sunt: Duruitoarea, începînd de pe Comăneşti; Ghertinul, de pe Sanihăŭ; Molniţa, de pe Sanihăŭ; Mamorniţa, de pe Luncaviţa; Pelihaciul, de pe Orofteana; Prelisocul, de pe Tîrnauca; Ruginoasa, de pe Luncaviţa şi Sanihăul de pe Sanihăŭ, carĭ toate se varsă în rîul Prutul; Pietrosul, de pe Pomîrla se varsă în Herţuşca; pe marginea de N. a plăşeĭ trece rîul Prutul.

Producţiunea, constă în: cereale, lemne şi vite.

Vite: 6931 vite marĭ cornute, 4617 oĭ, 14 capre şi 5637 mascurĭ.

Are o populaţie de 4166 familiĭ, saŭ 17699 suflete; 29 bisericĭ, deservite de 12 preoţĭ, 28 cîntăreţĭ şi 20 pălămarĭ, plătiţĭ de comună; 5 şcoale, conduse de 5 învăţătorĭ şi frecuentate de 303 elevĭ. Intreţinerea lor se face de com. şi de Stat.

Reşedinţa plăşeĭ este în tîrguşorul Herţa.

Plasa se compune din următoarele comune:

1. *Buda-Mare*, cu satele: Buda-Mare, Buda-Mică, Mihoreni-Stavrat, Mogoşeşti, Pasatul şi Slobozia.

2. *Hreaţca*, cu satele: Băncesti-Fundoaia, Hreaţca, Godineşti şi Rîpta.

3. *Mamorniţa*, cu satele: Bănceni, Cotul Boianuluĭ, Cotul-Hotinuluĭ, Horbova (Sanihăul), La coviţa, Mamorniţa, Mamorniţa-tîrg şi Ştreanga.

4. *Movila*, cu satele: Baranca, Herţuşca, Mahala, Movila, Poeana, Slobozia şi Ţinteni.

5. *Orofteana*, cu satele: Orofteana-d.-j. (Popovicĭ), Orofteana-d. s. (Suţu) şi Osebiţi-de-Orofteana (Frunzete).

www.dacoromanica.ro

6. *Pilipăuţi,* cu satele: Cotul-Sanihăul, Lunca, Molniţa şi Pilipăuţi (Satul-Mare).

7. *Tîrnauca,* cu satele: Probotești şi Tîrnauca.

8. *Herţa,* comună urbană.

Herţa, *com. urb.,* şi al doilea tîrg după Dorohoiŭ în privinţa întinderei şi a vechimei din jud. Dorohoiŭ. De aci s'a strămutat reşedinţa judeţuluĭ la Dorohoiŭ, în timpul Domnitoruluĭ Ioniţă Sandu Sturdza cînd s'a desfăcut ţinutul Herţeĭ; după care multe familiĭ se strămutară în alte localităţĭ.

Acest tîrg este capitala plăşeĭ Herţa.

Secţionarea tîrguluĭ este în mahalalele: Boerească, Ciubotărească, Olărească şi Tîrnăuciană.

Populaţia este de 1180 locuitorĭ, din care 360 creştinĭ de felurite rituri şi naţionalităţĭ şi 820 Evreĭ.

Sunt două biserici ortodoxe, cu 2 preoţĭ, 3 cîntăreţĭ şi 3 pălămarĭ; una mică cu hramul Sf. Ilie, făcută în vechime din bîrne de stejar şi refăcută de locuitorĭ la 1798, carĭ aŭ strămutat-o din vale, unde în locul eĭ s'a zidit o biserică nouă; a doua, mare, cu hramul St. Gheorghe, actualmente catedrală, făcută de zid la 1795 de Nicolaĭ Ţintă şi Ilie Holban, cum se vede de pe inscripţia de pe Sf. Potir şi Evanghelie, de asemenea şi de pe acea de la uşa de intrare.

Evreiĭ aŭ: două sinagoge marĭ şi 4 şcolĭ de rugăciunĭ; 2 belferiĭ pentru copiĭ maĭ marĭ de 10 anĭ şi 4 pentru aceĭ maĭ micĭ.

Are: o şcoală primară de băeţĭ, condusă de 2 profesorĭ şi frecuentată de 75 elevĭ; o şcoală de fete, condusă de 2 profesoare şi cu 39 eleve, la care se predă şi învăţarea feluritelor cusăturĭ, împletiturĭ şi brodărĭĭ, ambele întreţinute de stat şi comună; un biuroŭ telegrafo-poştal şi telefon, înfiinţat la 1884 şi al căruĭ venit pe exerciţiul 1896—97 a fost de leĭ 6279, banĭ 92.

Stabilimentele industriale şi comerciale sunt: 1 farmacie, 2 morĭ de aburĭ cu cîte 2 perechĭ de pĭetre; 1 moară cu caĭ; 1 săpunărie, 1 lumănărărie şi dubălărie maĭ multe ateliere de: croitorie, cojocărie, blănărie, cizmărie, stolerie, rotărie, butnărie, ferărie, ş. a., magazine de coloniale, manufacturiale, băuturĭ spirtoase, depozite de făină, fĭerărie, lemnărie, etc.

Găzduirea călătorilor se face la două hanurĭ maĭ principale şi altele maĭ micĭ.

Eşirile şi intrările tîrguluĭ se fac pe la barierile: Mamorniţa, Pilipăuţilor, Dorohoiuluĭ şi Tîrnăucăĭ. Inmormîntările se fac la două cimitire creştine şi la unul judaic. Vitele de hrană şi acele de muncă ale tîrgoveţilor aŭ păşunatul pe locul ce este dat de proprietarul moşieĭ şi pe care se află şi tîrgul situat.

Aşezarea tîrgoveţilor de acolo, cu dreptul de bezmănarĭ, este stabilită de pe la anul 1672, prin hrisovul dat de Domnitorul Duca-Vodă, hrisov care s'a reînoit şi aprobat prin hrisovul din 1817, de la Scarlat Calimach-Vodă şi prin acel din 6 Iulie 1824, de I. S. Sturdza-Vodă.

Herţuluĭ (Valea-), *vale,* ce-şĭ ia naştere din dealul Şesul, pl. Amaradia, jud. Gorj şi se termină în valea Gilortuluĭ, la S. comuneĭ Albeni.

Herţuşca, saŭ **Fundul-Herţeĭ,** *sat,* pe moşia Herţa, com. Movila, pl. Herţa, jud. Dorohoiŭ, cu 220 familiĭ, saŭ 1100 suflete. Proprietatea moşieĭ este a D-luĭ Panaite Cazimir.

Are o biserică, cu hramul Sf. Mihail şi Gavril, cu 1 preot. 2 cănt. şi 1 pălămar; e făcută de lemn şi tencuită. Sătenii împroprietăriţĭ aŭ 325 hect. 11 ar. pămînt; iar proprietarul moşieĭ: 464 hect., 3 ar., cîmp. şi 343 hect. 73 ar. pădure, maĭ mult bătrînă, cu diferite esenţe de arborĭ, în carĭ domină fagul.

Pîraele ce curg peste moşie sunt Herţuşca şi Poeniţa.

Drumurĭ principale: acel ce duce la Herţa şi acel spre Ibăneşti.

Hotarele cu: Baranca, Pomîrla, Tîrnauca şi Pilipăuţi.

Locurĭ însemnate sunt: Cetatea-Herţeĭ, Cetăţuia şi Movila-Comoareĭ.

Herţuşca, *pîrîŭ,* începînd de pe moşia Fundul-Herţeĭ, com. Movila, pl. Herţa, jud. Dorohoiŭ; se varsă în Prut.

Herul, *deal,* ce desparte com. Bătrîni, pl. Teleajenul, jud. Prahova, la N.-E. de com. Star-Chiojdul. Pe o parte din acest deal se cultivă cereale, iar parte servă de fîneţe.

Hetmanul, *pîrîŭ,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul care obîrseşte în muntele Croşna şi se varsă d'a stînga Oituzuluĭ, la V. de com. Grozeşti.

Hetneul, *vale,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Căiuţul, ce servea maĭ înainte de matcă a pîrîuluĭ Căiuţul-Mare, pe unde azĭ este un drum natural pe teritoriul satuluĭ Căiuţul.

Hierasus saŭ **Hierasos,** *numire* ce se da în vechime *rîuluĭ* Siretul.

Higeia, *sursă de apă minerală,*

www.dacoromanica.ro

în valea rîuluĭ Olăneşti, jud. Vîlcea, avînd aceleaşĭ substanţe fixe ca şi sursele Vulcanul, Esculap, Anicuţa şi Ion C. Brătianu, însă posedînd iodurile şi bicarbonatele maĭ concentrate.

Higiul, *mahala*, în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-j.; ţine de com. rur. Bresniţa.

Higiul, *vale*, în jud. Mehedinţi, pl. Dumbrava, com. rur. Rocşoreni, pe care este aşezat satul Văradía saŭ Putineiul.

Hihileţul, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Valea-Muscelului, căt. Brusturişul; izlaz şi pădure.

Hijmul, *munte*, în jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Dărmăneşti, situat d'a stînga Uzuluĭ şi acoperit de păduri de brad şi fag.

Hilişeui, *com. rur.*, în partea de N. a plăşeĭ Coşula, jud. Dorohoiŭ, formată din satele: Hilişeul-Curt, Hilişeul-Gafencu şi Hilişeul-Galaţi, cu reşedinţa primărieĭ în Hilişeul-Curt. Are 442 familiĭ, saŭ 1632 suflete; 2 bisericĭ, deservite de 1 preot şi 4 cîntăreţĭ şi 2 pălămarĭ; 1 şcoală, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 50 elevĭ; 428 hect., 24 arĭĭ, pămînt sătesc; 1432 hect., 20 arĭĭ, cîmp şi 1167 hect., 24 arĭĭ, pădure proprietăresc; 1 iaz; 3 pogoane de vie.

Budgetul com. e de leĭ 3846, banĭ 60, la venitурĭ şi de leĭ 3649, banĭ 8, la cheltuelĭ.

Loc. posedă: 672 vite marĭ cornute, 769 oĭ, 87 caĭ, 553 porcĭ; 90 stupĭ cu albine.

Hilişeul-Curt, *sat*, pe moşia cu acelaşĭ nume, jud. Dorohoiŭ, pl. Coşula, com. Hilişeul, cu 226 familiĭ, saŭ 823 suflete.

Proprietatea moşieĭ este a erezilor defunctuluĭ Alecu Curt.

Biserica, cu hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ, deservită de 1 cîntăreţ şi 1 pălămar, este mică, făcută din bîrne de stejar, din arborii pădureĭ seculare de pe această moşie, aşezată pe temelie de piatră şi tencuită pe din năuntru în 1801, de familia Curt. In faţa bisericeĭ este ridicat un monument, pe care se află o cruce între doĭ îngerĭ, bine sculptaţĭ în piatră. Ograda bisericeĭ în partea despre casa proprietăţeĭ este închisă cu zid, în centrul căreia se ridică clopotniţa pe care se află bustul Mîntuitoruluĭ între doĭ îngerĭ, iar pe coama ziduluĭ staŭ busturile a 6 Apostolĭ. Aceste împodobirĭ sunt făcute de către proprietarul moşieĭ, Alecu Curt, la anul 1858.

Este o şcoală primară, condusă de 1 învăţător, şi frecuentată de 50 elevĭ; avînd un local bun făcut tot de către Alecu Curt, care dă toate înlesnirile necesare spre întreţinerea eĭ în bună regulă, ajutînd pe elevĭ cu cărţĭ şi cele necesare la învăţătură şi pe 20 elevĭ săracĭ îmbrăcîndu-ĭ.

Locuitoriĭ împroprietăriţĭ aŭ 325 hect. 47 arĭĭ, pămînt, iar proprietarul moşieĭ are 286 hect., 44 arĭĭ cîmp, şi 766 hect. 22 arĭĭ pădure, bine îngrijită, cu diferite esenţe de arborĭ, între carĭ predomină fagul şi plopul.

Apele ce trec pe moşie sunt: Jijia, care începe de la Fîntîna-Bălăneşteĭ, din pădurea de pe moşie, şi pîraiele: Bivolaşul, Adîncul, Mihălăul şi Orbeja. Are un iaz numit Tinca.

Drumurĭ principale sunt: acel de la Culiceni şi Tîrnăuca, ce duc la Dorohoiŭ, şi acel de la Pomîrla, ce duce prin Buhaiu la Mihăileni.

Hotarele moşieĭ sunt cu: Pomîrla, Tărnăuca, Dersca, Hilişeul-Vîrnav şi Hilişeul-Gafencu.

Localităţĭ însemnate sunt: Mormîntul-Uriaşuluĭ, Movila-Mare şi Bolborosita.

Familia Curt este una din vechele familiĭ de proprietarĭ Moldoveneĭ. In «Uricarul» de Th. Codrescu, se spune că: Vornicul de Poartă, Tănase Melehhe, după ordinul luĭ Ioan Teodor-Vodă, face, la 25 Iulie 1759, o carte de hotărnicie a moşieĭ Hilişeul-d.-s., din ţinutul Dorohoiŭ, pe apa Jijieĭ, sub Codri-Herţeĭ, alegînd părţile luĭ Toader Curt, ce le avea de zestre de la Adrian Paharnicul, şi care moşie este între pădurea despre Obcina-Tincăĭ, Hilişeul-d.-j., Dealul-Corjeuţilor şi Mormîntul-Uriaşuluĭ, la împreunarea Jijieĭ cu Tinca.

Hilişeul-Gafencu, *sat*, pe moşia cu acelaşĭ nume, jud. Dorohoiŭ, pl. Coşula, com. Hilişeul, cu 209 familiĭ, saŭ 789 suflete.

Proprietatea moşieĭ este a erezilor defunctuluĭ V. Cananăŭ, cumpărată de la D-na Raluca Miclescu, născută Holban.

Biserica cu hramul S-ţiĭ Mihail şi Gavril, deservită de 1 preot 2 cîntăreţĭ şi 1 pălămar, e de zid, făcută în 1855 de fostul proprietar M. Holban.

Locuitoriĭ împroprietăriţĭ au: 502 hect. şi 82 arĭĭ pămînt; iar proprietatea moşieĭ: 961 hect. cîmp şi 356 hect., 5 arĭĭ, pădure, cu multe esenţe de arborĭ, între carĭ domină stejarul.

Apele principale ce trec pe moşie sunt: pîrîul Buhăeşul şi rîul Jijia.

Drum este acel de la Hilişeul-Curt, din care o ramură apucă spre Dorohoiŭ şi alta spre Mihăileni.

Hotarelè moşieĭ sunt cu: Ga-

www.dacoromanica.ro

laţul, Dersca, Buhaiul şi Şendriceni.

Hilişeul-Vîrnav, *sat,* pe moşia cu acelaşĭ nume, în partea sudică a com. Pomîrla, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ, cu 165 familiĭ, saŭ 622 suflete. Maĭ de mult această moşie era trup a parte, iar acum se află alipită la moşia Pomîrla.

Are o biserică, cu hramul Sf. Mihail şi Gavriil, mică, făcută din lemn, la 1780, de V. Vîrnav.

Locuitoriĭ împroprietăriţĭ aŭ 581 hect., 47 ariĭ, pămînt.

Hilişeuluĭ (Dealul-), *deal,* pe moşia Hilişeul - Gafencu, com. Hilişeul, pl. Coşula, jud. Dorohoiŭ.

Hiliţa, *sat,* în partea de E. a com. Poiana-Cîrnuluĭ, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, situat pe valea şi coasta de E. a dealuluĭ cu aceaşĭ numire, pe o suprafaţă de 500 hect. cu o populaţie de 66 familiĭ, saŭ 329 suflete.

Locuitoriĭ se ocupă maĭ mult cu cultura viilor şi a livezilor. Are o biserică cu 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Hinoga, *insulă,* în jud. Constanţa, ceva maĭ la vale de satul Cochirleni; aparţine acesteĭ com.; are o formă lunguiaţă, cu o întindere de 70 hect., acoperită jumătate cu pietriş, jumătate cu sălciĭ; în dreptul eĭ, pe malul drept al Dunăreĭ, se termină valurĭ marĭ de pămînt ce apăraŭ Dobrogea contra năvălirilor din partea Barbarilor; tot în dreptul săŭ pare a fi fost aşezată vechea cetate romană Axiopolis.

Hinova, *com. rur.* şi *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul, la 12 kil. de oraşul Turnul-Severin şi la 24 kil. de Malovăţul, reşedinţa plăşeĭ. Este situată pe malul Dunăreĭ. Se mărgineşte: la E., cu comuna Izvorul-Aneştilor; la S., cu comuna Rogova; la V., cu Ostrovul-Corbuluĭ şi Serbia, de care se desparte prin Dunăre; iar la N., cu comuna Bistriţa. Formează comună cu cătunele: Cîrjei, Nicovala, Ordiştea şi Siliştea, în care se află şcoala şi biserica, avînd peste tot: 1200 locuitoriĭ; 260 case.

Pămîntul este de calitate bună. Locuitoriĭ posedă: 38 pluguri, 75 care cu boĭ, 9 căruţe cu caĭ, 96 stupĭ cu albine.

Prin această comună trece şoseaua judeţeană Hinova-Calafat. Tot în această comună este şi micul port Hinova, pentru încărcarea cerealelor.

Are 2 biserici, la care deservesc 2 preoţĭ şi 3 cîntăreţĭ; o şcoală, cu 1 învăţător, frecuentată de 30 elevĭ şi 2 eleve.

Sunt 7 cîrciumĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 2134 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 1226 leĭ.

Vite: 608 vite marĭ cornute, 21 caĭ, 560 oĭ şi 611 rîmătorĭ

In această com. să află, între mahalaua Nicovala şi Cîrjei, cărbunĭ de pămînt, numiţĭ de locuitoriĭ com. «Sigĭ», şi pe carĭ locuitoriĭ îĭ întrebuinţează, făcînd focul cu eĭ, pentru gătitul bucatelor, pentru încălzitul sobelor şi chiar la cazane, în timpul fabricaţiuneĭ tescovineĭ.

Apă principală în această comună, în deosebĭ de Dunăre, care o udă în partea de V., este Turburea, numită şi Hinova, de la care şi satul şĭ-a luat şi numele. Această apă, deşi mică, este însă foarte periculoasă în timpurĭ ploioase.

Sunt niştе zidirĭ vechĭ, situate în partea de N. a comuneĭ şi în apropiere de şoseaua judeţeană Severin-Calafat. Aceste zidirĭ sunt construite din var, piatră şi cărămidă în formă pătrată, avînd o lungime şi lăţime de la 30—50 cm. Lungimea ziduluĭ este de 23 stînjenĭ, iar lăţimea de 16 stînjenĭ. Adîncimea nu se cunoaşte. Probabil că e o zidărie vechĭe romană. Imprejurul acesteĭ zidăriĭ, pămîntul se cultivă şi la arat se găsesc monede cu diferite inscripţiunĭ şi figurĭ de oamenĭ şi animale. Pe malul şoseleĭ şi al Dunăreĭ se găsesc îngropate oale, borcane şi urcioare din timpurĭ vechĭ. Pe unele monede se poate citi cu înlesnire numele împăratuluĭ Traian. Peste Dunăre, în Serbia, la satul Rîtcova, se află asemenea zidăriĭ. La capul poduluĭ, ce trece peste apa Hinova, unde s'a spart dealul pentru facerea şoseleĭ, precum şi în malul rîuluĭ Hinova, se văd schelete de oamenĭ, înmormîntaţĭ în direcţiunea de la S.-E. spre N.-V., şi la o adîncime de un metru. In timpul tăiereĭ maluluĭ s'a găsit de către locuitorĭ, diferite monede, scule, şi, lîngă un schelet, o piatră, pe care se află sculptat un călăreţ pe un cal. Aproape de Hinova, porneşte Valul luĭ Traian, care sue dealul Stărmineĭ, trecînd la com. Broscani, şi de aci, prin viile Oreviţeĭ, la Pădina-Mica.

Hinova, *pîrîŭ,* numit şi Turburea, în com. rur. Hinova, plasa Ocolul-d.-s., jud. Mehedinţi.

Hinova, *pichet de graniţă,* pe marginea Dunăreĭ, în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d. s., com. rur. Hinova.

Hinţa, *gîrlă,* jud. Vîlcea, pe mar-

www.dacoromanica.ro

ginea și matca căreia se află apele minerale de la Govora. Sursele cunoscute până azĭ sunt în număr de 20, afară de multe altele ce ciuruesc marginea acestuĭ rîŭ.

Straturile nisipoase ce compun terenul din valea Hinţeĭ sunt infiltrate de o cantitate oare-care de petroliŭ, care se vede chiar la suprafaţa pămîntuluĭ. Acest lichid oleios este adus de apă în puţul No. 7, în momentul trecereĭ lor prin terenul petrolifer. El este în oare-care cantitate la suprafaţa apeĭ din acest puţ.

Acest petroliŭ, saŭ unt de naftă, conţine o mulţime de substanţe idrocarbure printre carĭ: Benzina, Tuluina, Hylena, Stirolena, Cumina, Antrocena, Naftalina, Pirena, Parafina, etc.

Hiriseşti, *cătun,* aparţinînd comuneĭ Novaci, jud. Gorj, situat pe ambele malurĭ ale apeĭ Gilortul-de-Apus, la S.-V. și la 2 kil. de cătunul Novaci-Romîni.

Are o suprafaţă de 600 hect. cu o populaţie de 178 familiĭ, saŭ 356 suflete.

Locuitoriĭ posedă: 39 pluguri, 34 care cu boĭ; 380 vite marĭ cornute, 12 caĭ, 110 oĭ, 40 capre și 160 rîmătorĭ.

Comunicaţia în acest cătun se face prin șosele vecinale care-l leagă la N. cu cătunul săŭ de reședinţă, iar la S. cu Pociovalișteа.

Sunt 3 morĭ pe apă și 15 fîntînĭ.

Are 1 biserică, zidită la anul 1885 de locuitorĭ, în locul celeĭ vechĭ, deservită de 1 preot și 1 cîntăreţ.

In acest cătun e reședinţa subprefectureĭ plaiuluĭ Novaci-Amaradia.

Hiza, *cătun,* în jud. Neamţu, com. Grumăzeşti, pl. de-Sus-Mijlocul, cu 28 suflete, posedînd 107 capete de vite.

Hîldana, *mahala,* în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-j., com. rur. Greci.

Hînculuĭ (Valea-), *vale,* lîngă satul Tomozeĭ, com. Onceşti, jud. Tecuciŭ.

Hîndăeşti, *sat,* în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Miclăușeni, spre E. de satul Miclăușeni, la marginea jud. Are 158 familiĭ, saŭ 753 suflete, din carĭ 185 contribuabilĭ. Locuesc în 184 case. Știŭ carte 20 persoane. Se lucrează olăria și butnăria. Are o biserică de zid.

Hînga, *deal,* în judeţul Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Crăcăoani, situat între satele Ghindăoani și Crăcăoani; se maĭ numește și Ghindăul.

Hîngani, *vechie numire* a *cătunuluĭ* Cătiașul, com. Chiojdul-din-Bîsca, jud. Buzăŭ.

Hîngirăul, *deal,* pe moșia Petreşti și Șătrăreni, în partea de S. a com. Buimăceni, pl. Jijia, jud. Botoșani.

Hîngirăul, *pădure,* în jud. Botoșani, pe dealul Hîngirăul, de pe moșiile Petreşti și Șătrăreni, în partea de S.-V. a com. Buimăceni, cu o suprafaţă de 128 hect.

Hînguleşti, *com. rur.,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., la hotarul jud. către districtul Putna, pe pîrîul Leica.

Maĭ înainte de 1864, com. avea numele de Ţuguiaţi, de la o ridicătură în mijlocul com., numită Ţuguia saŭ Ţuguiata, pe care locuitoriĭ șĭ-aŭ construit casele; lunca d'împrejurul com. poartă și astă-zĭ numele de Lunca-Ţuguiaţilor.

Este așezată în partea de N. a jud., la 41 kil., spre N.-E., de orașul R.-Sărat, și în partea de V. a plășeĭ Marginea-d.-j., la 13 kil., spre V., de com. Măicăneşti, reședinţa plășeĭ. Comunele învecinate cele maĭ apropiate de Hînguleşti, sunt: Malurile, la 5 kil.; Obileşti, la 10 kil.; Rîmniceni, la 10 kil.; Gologanul, la 13 kil.

Se mărgineşte la V. cu com. Gologanul; la S., cu com. Obileşti și Rîmniceni; la E., cu com. Malurile, iar la N., cu jud. Putna și cu com. Vulturul.

Este așezată pe un șes deschis în toate părţile, și care se pierde în apele Rîmneĭ, Rîmniculuĭ-Sărat și Putneĭ.

Este udată, prin mijloc, de pîrîul Leica, care formează la estul cătunuluĭ balta Leica, din care o parte poartă numele de B 'ta-Ziduluĭ, din pricina ruinelor Zidul-luĭ-Doni, care aŭ maĭ dat numele de Lunca-Cotul-Ziduluĭ, la un mic șes din Lunca-Ţuguiaţilor, ce învecinește aceste ruine. O altă baltă este acea numită Seaca, formată și umplută de apele pîrîuluĭ Leica, în timpul ploilor celor marĭ ale toamneĭ. In com. maĭ sunt și 18 puţurĭ.

Suprafaţa com. este de 3650 hect., din care 50 hect. ocupate de vatra com., 450 hect., ale locuitorilor, iar restul de 3150 hect. sunt ale proprietăţeĭ private, care posedă și băltile.

Populaţia com. este de 239 familiĭ, saŭ 966 suflete: 496 bărbaţĭ și 470 femeĭ; 494 căsătoriţĭ, 505 necăsătoriţĭ, 17 văduvĭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Ioan Botezătorul, zidită în 1836,

www.dacoromanica.ro

de Ioniță Mărculescu din Focșani munteneștĭ, ajutat fiind și de locuitorĭ, carĭ aŭ donat-o și cu 34 pogoane pămînt arabil; are 1 preot și 2 cîntărețĭ. Școala de băețĭ, fundată în 1871 de com., sub același acoperămînt cu primăria; condusă de 1 învățător și frecuentată de 45 elevĭ.

Locuitorĭĭ posedă: 150 plugurĭ; 1 mașină de secerat; 1 moară cu aburĭ pentru măcinat porumb; 484 boĭ, 309 vacĭ, 113 caĭ, 198 ĭepe, 1 asin, 2630 oĭ și 100 rîmătorĭ.

In com. sunt 18 comercianțĭ. Transportul productelor se face prin stația Ivești (jud. Tecuciŭ), la 13 kil. spre E. de comună.

Căile de comunicație sunt: drumul care vine de la Focșani, trece prin com. Gologanul, prin Hîngulești, se îndreaptă spre Brăila, trecînd prin com. Malurile, Măĭcănești și Măxineni; spre Obilești-Plăinești-R.-Sărat; spre Slobozia-Rîmniceni-Ciorăști

Budgetul com. e de 5673 leĭ la venitурĭ, și de 4894 leĭ, 22 banĭ, la cheltuelĭ.

Hîngulești, *baltă*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., cunoscută mai mult sub numele de Leica.

Hînțești-Zmeura, *com. rur.*, jud. Argeș, pl. Pitești, la 12 kil. de com. rur. Bîscovul-Flești (reședința subprefecturei) și la 18 kil. de Pitești. Se compune din 7 cătune: Dealul-Viilor, Dumitrești, Gura-Văeĭ, Hînțești, Valea-Basangești, Zmeura-d.-j. și Zmeura-d.-s., avînd peste tot 323 familiĭ, saŭ 1040 suflete. Sunt 3 bisericĭ: în Hînțești, Zmeura-d.-j. și Zmeura-d.-s., cu 4 preoțĭ, 3 cîntărețĭ și 3 paracliserĭ; o școală primară rurală.

Sùnt 260 contribuabilĭ. Budgetul com. e de 4374 leĭ la venitурĭ și de 1131 leĭ la cheltuelĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 702 (675 boĭ și vacĭ, 27 caĭ) și al celor micĭ de 982 (746 oĭ, 84 capre și 153 rîmătorĭ).

Hînțești, *sat*, cu 65 familiĭ, jud. Argeș, pl. Pitești, face parte din com. rur. Hînțești-Zmeura, a căreĭ reședință este. Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 2 preoțĭ și 1 cîntăreț.

Hînsarul (Băleanca, Cantacuzino), *pădure* de fagĭ seculară, în jud. Buzăŭ, com. Boziorul. Are 420 hect. și face un corp cu pădurea Tainița. Printr'însa trece un drum pitoresc de la stabilimentul Bîsca la fostul schit de maicĭ Sf. Gheorghe.

Hînsarul, *munte*, acoperit cu pădure, în jud Buzăŭ, com. Boziorul, căt. Nucul, între Valea-Largă și muntele Tainița.

Hînsarul, *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Boziorul, căt. Nucul, acoperită de fîneață și de pădurea Hînsarul. Incepe din poalele munteluĭ Zboiul și se continuă pănă în Bîsca-Rozileĭ.

Hînțești, *sat*, face parte din com. Buciumeni, pl. Nicorești, jud. Tecuciŭ. Este așezat pe valea pîrîuluĭ Tecucelul, în partea de S.-V. a com. și la 3 kil. de reședința eĭ, care e în Buciumeni, spre N.-V. de Tecuciŭ.

Are o populație de 80 familiĭ, saŭ 400 suflete, carĭ locuesc în 75 case.

Locuitorĭĭ sunt răzeșĭ și se ocupă cu viticultura.

Are o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe. Se zice că ar fi construită pe la anul 1810; pe o icoană se găsește inscripția din anul 1828. S'a reparat de maĭ multe orĭ și în urmă s'a refăcut din cărămidă. Se întreține de locuitorĭ.

Teritoriul satuluĭ e de 410 hect.

Hîpăi, *sat*, jud. Dorohoiŭ. Se numește și Dobronăuți. Vezĭ Dobronăuți.

Hîrboca, *cătun*, al com. Vadul-Soreștilor, jud. Buzăŭ, cu 765 loc. și 143 case; are sub-diviziunele: Vadul-Soreștilor și Blestematele.

Hîrboca, *deal*, servind de limită între jud. R.-Sărat și Buzăŭ; se desface din culmea Cîmpulungeanca; se întinde printre rîul Slănicul și afluentul săŭ pîrîul Hîrboca; brăzdează com. Racoviteni și com. Hîrboca, pl. Slăniculuĭ, jud. Buzăŭ; este acoperit cu imașurĭ și semănăturĭ.

Hîrboca (Blestematele, Hîrboca-Banuluĭ), *moșiĭ*, în jud. Buzăŭ, com. Vadul-Soreștilor, foste proprietățĭ ale Statuluĭ, pendinte de Banul; 80 hect. s'aŭ dat în loturĭ și restul proprietate particulară.

Hîrboca, *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Cărpinișteа. Vezĭ Richițele și Vîrboceni-Blestematele.

Hîrboca, *pîrîŭ*, izvorește din jud. R.-Sărat, din dealul Cîmpulungeanca, al culmeĭ cu același nume, în com. Mărgărițești; udă această com. prin mijloc; primește pîrîul Cărpinișul, lîngă cătunul Murgești, al com. Racoviteni; udă această com. în partea de V.; intră în jud. Buzăŭ, și primește la intrare pîrîul Licoi, pe urmă pîrîul Clociți; merge spre com. Vadul-Soreștilor,

www.dacoromanica.ro

şi se varsă în rîul Cîlnăul, la Gura-Hîrboceĭ, maĭ sus de com. Zerneşti-de-Cîlnăŭ, după un curs de 32 kil; cursul săŭ este lin şi are maĭ multe morĭ pe dînsul.

Hîrboca, *pîrîŭ*, în jud. Buzăŭ, com. Mînzăleşti; ĭese din muntele Giurgiul şi dă în Bîsca-Mică.

Hîrca, *vale*, numită şi Valea-Hîrceĭ, în com. rur. Brădeţul, pl. Văilor, jud. Mehedinţi.

Hîrcioroaba, *deal*, jud. Tecuciŭ, la E. de satul Ocheni, com. Condrăcheşti; desparte satul Ocheni de com. Neguleşti.

Hîrcioroaba, *pădure*, situată la E. de satul Ocheni, com. Condrăcheşti, jud. Tecuciŭ.

Hîrculuĭ (Pîrîul-), *pîrîiaş*, în jud. Neamţu, com. Dobreni, pl. Piatra-Muntele; se varsă în pîrîul Alınaşul.

Hîrîia, *moşie*, a Statuluĭ, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., pe care se află situată pădurea Tufele-luĭ-Tivgă saŭ Hîrîia.

Hîrja, *com. rur.*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, aşezată la hotarul în spre Transilvania, în valea superioară a Oituzuluĭ. Se compune din 2 cătune: Hîrja, cu secţiile Floceşti şi Jăvreni şi Punctul-Oituz (vamă).

In Statistica din 1874 se găseşte alcătuită tot din satul Hîrja şi Punctul-Oituz.

Teritoriul săŭ se mărgineşte: la V., cu Ardealul; la N., cu secţia Slănic din Tîrgul-Trotuşuluĭ; la E., cu com. Grozeşti şi la S., cu com. Mănăstirea-Caşinul.

Trecătoarea Oituzuluĭ, cu una din vămile prin care intră şi ies maĭ multe mărfurĭ din ţară, se află aci; ea duce la Poiana-Sărată din Transilvania.

Populaţiunea com. e de 181 familiĭ, saŭ 853 suflete: 423 bărbaţĭ, 429 femeĭ; 795 Romînĭ, 55 Ungurĭ şi 3 Armenĭ, toţĭ de protecţiune romînă; 496 agricultorĭ, 3 meseriaşĭ, 5 comercianţĭ, 17 funcţionarĭ şi 4 servitorĭ. Ştiŭ carte 83 persoane. Locuesc în 173 case.

Are o şcoală mixtă, care funcţionează de la 1 Octombre 1887, întreţinută de Stat, într'un local construit din bîrne de com. şi care în 1891 a fost frecuentată de 30 băieţĭ şi 13 fete; o biserică, cu un preot şi 2 cîntăreţĭ; 7 cîrciumĭ.

Teritoriul comuneĭ are o întindere de 1356 hect. Proprietar mare este d-nul O. I. Negroponte, care are o moşie de peste 600 hect., ce-ĭ dă un venit anual de 33000 leĭ. Restul pămîntuluĭ este împărţit între foştiĭ clăcaşĭ, împroprietăriţĭ după legea rurală din 1864, pe moşia Grozeşti.

In această com. se găseşte multă păcură. D-l Negroponte are 5 puţurĭ, la localitatea numită Păcurele. De asemenĭ ozocherită saŭ ceară de pămînt se găseşte în multe locurĭ, maĭ cu seamă la Stînca-Mare.

Vite sunt: 168 caĭ, 326 vite marĭ cornute, 171 capre, 2191 oĭ şi 204 porcĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de leĭ 4941, banĭ 16 şi la cheltuelĭ de leĭ 4354, banĭ 16.

Com. este străbătută de calea naţională Oneşti—Pasul-Oituz—Poiana-Sărată. Partea şoseleĭ din această com. a fost făcută de către o companie de geniŭ din armata austriacă sub domnia luĭ Alexandru Ghica.

Distanţele: la Bacăŭ, capitala districtuluĭ, 75 kil.; la Tîrgul-Ocna, reşedinţa plăşeĭ, 18 kil.; la com. Grozeşti, 10 kil.; la com. Trotuşul, 34 kil. şi la com. Mănăstirea-Caşinul, 40 kil.

Hîrja, *moşie*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Hîrja, proprietatea d-luĭ Negroponte, cu imaşe multe şi puţurĭ de păcură dînd un venit de 33000 leĭ.

Hîrja, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, şi reşedinţa com. cu acelaşĭ nume, situat d'a stînga Oituzuluĭ. De acest sat ţine secţiile Floceşti şi Jăvreni. Are o biserică, clădită la 1749 de Aga Ion Cantacuzino şi de soţia sa Maria Racoviţă, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ. Vezĭ Hîrja, comună.

Hîrjea, *deal*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Valea-Sălcieĭ; se desface din culmea Cîmpulungeanca, din vîrful Goicelul; brăzdează partea de V. a com.; se întinde printre rîul Cîlnăul şi afluentul săŭ, pîrîul Hîrjea; este acoperit cu pădurĭ şi imaşurĭ.

Hîrjea, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Valea-Sălcieĭ; izvoreşte din dealul Hîrjea; udă partea de V. a com., şi după un curs repede cam de 3 kil. se aruncă în rîul Cîlnăul, maĭ jos de căt. Modreni, al com. Valea-Sălcieĭ; pe apa luĭ se află 2 morĭ de măcinat porumb.

Hîrla, unul dintre *piscurile muntilor* Şerbeĭ, din com. Neagra-Şaruluĭ, jud. Suceava.

Hîrlăŭ, *oraş*, situat în partea de S. a pl. Coşula, jud. Botoşani. Se întinde pe colinele dealuluĭ Pietrăria până în Bahluiŭ şi ţărmul stîng al Bahluiuluĭ pe loc şes. Este înconjurat de toate

www.dacoromanica.ro

părțile cu dealurĭ înalte, acoperite cu pădurĭ marĭ și cu viĭ. Are o pozițiune strategică.

Hîrlăul se află la 48 kil. de Botoșani, străbătut de șoseaua națională.

Orașul se compune din centrul orașuluĭ și suburbiile: Bojica, spre V.; Siliștea, spre N.; Munteni, la E.; Burdujeni și Bahluiul, spre S.

Teritoriul orașuluĭ e de 113 hect., ocupat de oraș și de viĭ. Imașul tîrguluĭ are 260 hect., de care se ține pămîntul «Cireșul», loc de arat de 290 hect., pe care-l împărțesc locuitoriĭ orașuluĭ. Orășeniĭ aŭ 46 hectare viĭ.

Populațiunea orașuluĭ e de 952 familiĭ, saŭ 4196 suflete: 2066 bărbațĭ și 2130 femeĭ; 850 contribuabilĭ. Sunt 300 familiĭ Romînĭ, 550 familiĭ Evreĭ și 100 familiĭ de diferite naționalităților. Locuesc în 1000 de case.

Sunt 164 comercianțĭ; 490 meseriașĭ; o fabrică de rachiŭ de drojdiĭ; 2 fabricĭ de uleiŭ; 51 cîrciumĭ.

Industria lemnuluĭ e dezvoltată, maĭ cu seamă căruțăria și dogăria.

Calea națională Botoșani-Hîrlăul-Tîrgul-Frumos, înlesnește comunicația orașuluĭ cu comunele vecine.

In partea de N. a orașuluĭ este Primăria, Percepția și Poliția orașuluĭ; aci e și un turn ca observator pentru foc și serviciŭ de pompierĭ.

In Hîrlăŭ e reședința subprefectureĭ plășeĭ Coșula și a jucătorieĭ ocoluluĭ Coșula-Miletin.

Are 1 școală de băețĭ cu 4 institutorĭ, frecuentată de 133 școlarĭ; 1 școală de fete cu 2 institutoare, 1 maestru pentru lucrul de mînă și 95 eleve; 3 bisericĭ și 1 paraclis, cu 3 preoțĭ, 6 cîntăreți și 3 eclesiarhĭ; 1 spital, care ține de epitropia Sf. Spiridon din Iași, zidit de Pulheria Ghica; 1 farmacie; 1 biuroŭ telegrafo-poștal, înființat în anul 1873 și și al căruĭ venit pe anul 1896—97 a fost de leĭ 12293, banĭ 83; reședința uneĭ companiĭ de dorobanțĭ.

Budgetul com. e de 81890 leĭ la venițurĭ și 81352 leĭ la cheltuelĭ.

De com. Hîrlăul ține și moșia Hîrlăul, proprietate a spitaluluĭ Sf. Spiridon din Iași, în întindere de 858 hect.

Această moșie se zice a fi dată tîrgoveților de Ștefan-cel-Mare, printr'un hrisov, care l așează în zid în biserica Sf. Gheorghe, de-asupra amvonuluĭ. Constantin Mihail Cehan Racoviță, la 1783 sfarmă acel hrisov, ia moșia Tîrguluĭ și o dă mănăstireĭ Precista din orașul Roman, spre întreținere. Maĭ pe urmă administrația mănăstireĭ le răpi și alte drepturĭ și le impuse felurite dijme pe viĭ, livezĭ, etc., din care cauză pe timpul domnieĭ a doua a luĭ Alexandru Const. Moruzzi, tîrgoveții reclamară contra ziseĭ mănăstirĭ, iar Domnul recunoscînd dreptul lor îĭ a părâ asupra tuturor drepturilor de stăpînire.

Administrația mănăstireĭ însă nu i-a lăsat în pace, ci din noŭ le-a impus dijme, pănă cînd, în urma alteĭ reclamațiunĭ, Alexandru C. Moruz, ordonă logofătuluĭ Țăreĭ-d.-j., ca în unire cu ispravnicul Hîrlăuluĭ, Vasile Balș, biv-vel Căminar, să facă hotărnicia loculuĭ tîrgoveților, afară de cele 600 fălcĭ saŭ 858 hect., care rămîn mănăstireĭ, iar tîrgoveții, pentru pomenire, se obligă a da 35 oca ceară pe an. Moruzzi confirmă aceasta prin hrisovul din 1805, luna Februare, care hrisov și acte s'aŭ așezat în zid în locul hrisovuluĭ luĭ Ștefan-cel-Mare.

Epitropia spitalelor sf. Spiridon din Iași, primind averile mănăstireĭ Precista din Roman, a rămas stăpînă pe această moșie.

Numărul vitelor de pe moșie și ale tîrgoveților e de 3131: 632 boĭ și vacĭ, 267 caĭ, 2069 oĭ, 22 capre și 135 porcĭ.

Orașul Hîrlăul are însemnătate atît prin vechimea sa, cît și pentru aceea că a fost a doua capitală a Moldoveĭ cît-va timp.

Cronica spune că acest tîrg a fost descălicat de Ștefan-cel-Mare la anul 1487, cînd a făcut și biserica Domnească de piatră, Sf. Gheorghe, și curțile cele domnești cu ziduri cu tot.

Totuși Hîrlăul are o vechime mult maĭ mare, căcĭ după tocmeala ce făcu Alexandru-Vodă cel-Bun Țăreĭ, se vede așezat paharnic mare și pîrcălab la Cotnarĭ și Hîrlăŭ.

Dintr'un act dat de Petru-Vodă, de la Pobrata, la anul 1448, cu privire la drepturile ce se daŭ mănăstireĭ Poiana asupra a treĭ sate (vezĭ Unsa, schit) se dovedește că Hîrlăul exista înainte de Ștefan-cel-Mare, că aicĭ eraŭ și judecătorĭ marĭ carĭ judecaŭ afacerĭ grele.

Pe timpul luĭ Ștefan-cel-Mare, Hîrlăul era reședința sa de vară, unde avea curțĭ domnești. Astăzĭ se maĭ cunoaște temelia pe care a fost zidit palatul, în apropiere de Sf. Gheorghe, catredala orașuluĭ, cît și ruinele uneĭ pivnițe și a unuĭ feredeŭ.

In Hîrlăŭ a dat Ștefan-cel-Mare un ospăț mare boerilor și oștenilor în ziua de Sf. Nicolae, după ce a învins pe Albert, regele Polonieĭ.

Ștefăniță Vodă, nepotul luĭ Ștefan-cel-Mare, a dat oștenilor

www.dacoromanica.ro

săĭ în ziua de Sf. Dimitrie, un ospăţ mare, în urma învingereĭ unor Tătarĭ. (Letop., tom. I, pag. 187).

In luna luĭ Aprilie, anul 7031 (1523), Ştefăniţă-Vodă a tăiat în Hîrlău pe Arbore, Hatmanul, şi fiiĭ săĭ, din cauza unor pîrĭ mincinoase a unor boerĭ învrăjbitorĭ. (Letop., tom. I, pag. 187).

Din Hîrlău a fost Petru Rareş, care se zice că se ocupa cu pescăria şi mergînd cu peşte la Suceava a fost vestit de urmaş al luĭ Ştefan-cel-Mare, iar Ştefăniţă-Vodă, care era pe patul de moarte a cerut de la boierĭ să-l pună pe Petre Măjearul ce l'aŭ pореclit Rareş, după numele femeeĭ ce a fost, după alt bărbat, tîrgovăţ din Hîrlău, şi l'aŭ chemat: Rareş, care femeie a avut relaţiunĭ cu Ştefan-cel-Mare, muma luĭ Petru. (Letop., tom. I, pag. 190).

Petru Rareş a avut reşedinţa sa maĭ mult în Hîrlău, locuind în palatul făcut de Ştefan-cel-Mare şi a zidit şi biserica Sf. Dumitru. (Letop. tom. I, pag. 205).

La anul 1624, a ars palatul domnesc în Iaşi şi Radu-Mihnea-Vodă şĭ-a mutat reşedinţa în Hîrlău, unde a şi murit la anul 1626 şi fu dus la Bucureşti şi se îngropă la o mănăstire făcută de el. (Letop., tom. I, pag. 288).

La anul 1650, Hmil, Hatmanul, cu Tătariĭ şi Cazaciĭ, aŭ ars şi prădat Hîrlăul, robind mulţĭ oamenĭ în timpul domnieĭ luĭ Vasile Lupu. (Letop., tom. I, pag. 319).

La anul 1687, Hîrlăul a fost prădat de Tătarĭ carĭ aŭ fost chemaţĭ de Constantin Cantemir-Vodă în ajutor, să alunge pe Sobieschi cu Leşiĭ.

La anul 1706, Antioh Cantemir vizită Hîrlăul, cu gînd de a tocmi biserica, a o face mănăstire şi alte îmbunătăţirĭ, dar timpul şi împrejurările grele în care se afla Ţara n'a putut lăsa pe Antioh să-şĭ împlinească gîndul. (Letop., tom. II, pag. 52).

La anul 1711, Hîrlăul a fost prădat îngrozitor de Turcĭ, în timpul războiuluĭ cu Petru-cel-Mare al Rusieĭ. (Letop., tom. II, pag. 109).

Pănă la anul 1834, Hîrlăul a fost capitală de judeţ (ţinut), care coprindea o parte din judeţul Iaşi împreună cu Cotnari şi o parte din jud Botoşani de astă-zĭ, ţinut care se numea ţinutul Hîrlăuluĭ.

In fine, în ziua de 8 Maiŭ 1888, a ars cu totul partea centrală a oraşuluĭ Hîrlăul.

In Hîrlău se află următoarele biserică maĭ însemnate:

1. Sfîntul Gheorghe, saŭ Biserica Domnească, zidită de Ştefan-cel-Mare la anul 1487, cînd a făcut şi curţile de piatră.

2. Biserica Sf. Dimitrie, zidită de Petru Rareş.

Hîrlăuluĭ (Movila-), *movilă*, pe dealul Răuseni, în partea de V. a satuluĭ Răuseni, com. Comăndăreşti, pl. Jijia, jud. Botoşani, numită ast-fel pentru că vine în direcţia oraşuluĭ Hîrlău; pe lîngă ea trece drumul la Hîrlău.

Hîrleasca, *pădure*, în jud. Teleorman, com. Deparaţi, avînd o întindere de 350 hect. E situată în valea formată de rîul Teleormanul şi de pîrîul Teleormănelul.

Hîrleşti, *sat*, jud. Roman, plasa Siretul-d.-j., com. Onişcani, spre N.-E. de tîrguşorul Onişcani, la 1 kil. 500 m. de el, pe malul drept al rîuluĭ Siretul. Are o populaţie de 88 familiĭ, saŭ 282 suflete, din carĭ 88 contribuabilĭ. Locuesc în 65 case.

Sunt 170 vite marĭ cornute.

Are o biserică de zid.

Este legat cu oraşul Roman prin şosea.

Hîrleşti, *cătun*, de reşedinţă, al comuneĭ Deparaţi-Hîrleşti, pl. Teleorman, jud. Teleorman.

Hîrleşti, *moşie*, în jud. Teleorman, pl. Teleorman, cu o întindere de 750 hect. pămînt arabil.

Hîrmăneasa, *sat*, în jud. Roman, pl. Siretul d.-s., com. Heleştieni, la 500 m. de reşedinţa comuneĭ. Este aşezat pe deal. Are, dinpreună cu satul Marginea, cu care este legat, 89 familiĭ, saŭ 418 suflete, din carĭ 115 contribuabilĭ. Locuesc în 101 case.

Hîrna, *deal*, comuna Bărzeiul-de-Gilort, plasa Amaradia, judeţul Gorj. Are direcţia N.-S.-V., coprins între apa Cîlnicul la N. şi vîlceaua Bărzeiul-de-Gilort la S. Este o prelungire a dealuluĭ Călugăreasa, a căreĭ ramificaţie se termină în valea Gilortuluĭ.

Hîrsa, *com. rur.*, jud. Prahova, pl. Podgoria. Se numeşte ast-fel de la un pisc ascuţit între două văĭ, numite Piscul-luĭ-Hîrsa.

Este situată pe văile gîrlelor Vărbila, Hîrsa şi Bucovelul, la 18 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 8 kil. de a plăşeĭ.

Are o populaţie de 1863 suflete: 952 bărbaţĭ şi 911 femeĭ, în care intră 22 familiĭ de Ţigani, 4 de Bulgarĭ şi 5 de Italienĭ. Locuesc în 402 case.

Se compune din 6 cătune: Hîrsa, Nisipoasa, Gîlmeia, Vărbila şi Valea-Cuculuĭ.

www.dacoromanica.ro

Are 5 biserici: la Hîrsa, Nisipoasa, Plopul, Vărbila şi Valea-Cuculuĭ, deservite de 5 preoţi; o şcoală frecuentată de 45 elevi. Carte ştiŭ 37 locuitori.

Afară de agricultură, locuitorii se mai ocupă cu rotăria, dulgheria, tăerea pădurilor şi pomicultura. Produsul munceĭ îl desfac la oraşul Ploeşti.

284 locuitori s'aŭ împroprietărit la 1864 pe moşiile Bucovul, Poenăreanca, Sălcianul, Rogozasca şi a fraţilor Caribolu, cînd li s'a dat 818 hect.

Vite sunt: 585 boi, 203 vaci, 55 cai, 748 oi şi 436 porci.

Sunt 40 stupi cu albine.

Comuna se întinde pe o suprafaţă de 2000 hect.

Comerciul se exercită de 8 persoane.

Veniturile şi cheltuelile comuneĭ sunt de 4200 leĭ anual.

Prin centrul comuneĭ trece şoseaua Bucovul-Hîrsa.

E brăzdat de dealurile: Gîlmeia, Răchiţi, Piscul-luĭ-Cernat, Puiulescu, Piscul-Sticlaruluĭ şi Piscul-Subţire. Servă de fîneţe. Pe o parte din ele sunt pomi roditori şi se cultivă cereale.

E străbătută de văile: Hîrsa, Bucovuluĭ, Ciuciuneasa, Noroaielor, Robul, Cuculuĭ şi Vărbila, formate din mai multe ramuri.

Se mărgineşte cu comunele: Urlaţi, Iordăcheanu, Valea-Călugărească, Gornetul-Cricov, Podeni-Noi, Bucovul şi Podeni-Vechi.

Hîrsa, *sat*, face parte din com. rur. Hîrsa, pl. Podgoria, jud. Prahova. Are o populaţie de 243 locuitori (126 bărbaţi, 117 femeĭ). Aci e reşedinţa comuneĭ. Are o biserică, fondată în anul 1866.

Hîrsa, *gîrlă*, izvoreşte din pădurile com. Hîrsa, pl. Podgoria, jud. Prahova, şi se varsă în rîul Bucovelul.

Hîrseşti, *numirea vechie a satuluĭ* Piscul, jud. Covurluiŭ.

Hîrşova, *plasă*, în judeţul Constanţa, ocupînd partea de N.-V. a luĭ. Şi-a luat numele de la reşedinţa sa, orăşelul Hîrşova. Este situată în partea de V. şi de N. a judeţuluĭ.

Se mărgineşte la N. cu jud. Tulcea; la E., tot cu jud. Tulcea; la S., cu plăşile Constanţa şi Medjidia; la V., cu judeţele Brăila şi Ialomiţa, despărţindu-se prin fluviul Dunărea.

In partea de V. şi de N.-V. e accidentată de dealuri şi văi. Dealurile sunt prea puţin acoperite cu păduri; şi mai mult cu fîneţe şi semănături frumoase şi cu movile numeroase.

Principalele culmi saŭ sisteme de dealuri, cari băzdează teritoriul plăşeĭ sunt următoarele: culmea Ostrovuluĭ, la N., cu vîrful Ostrov (140 m.), între Dunăre şi gîrla Roşt; culmea Dăeni, tot la N., cu vîrful Ghiolgic-Tepe (184 m.), între Dunăre şi văile Roşt-Dere şi Topîrscea; culmea Făgăraşul, la N. cu vîrful Făgăraşul-Noŭ (188 m.), între văile Roşt-Dere şi Sarai; culmea Sultanul saŭ Topologul, la N.-E., cu vîrful Doerani (392 m.), cel mai înalt din toată pl., şi chiar din tot jud. Constanţa; culmea Gîrlici, cu vîrful Movila-Ciuroboaia (120 m.), la N.-V., între Dunăre şi văile Topîrscea şi Pietrişul; culmea Balgiul, între valea Pietrişul şi pîrîul Sarai şi Dunăre cu vîrful Balgiul (102 m.), la N.; culmea Curu-Bair, la E., cu vîrful Drăgan (302 m.), între pîrîul Sarai şi afluentul saŭ Mahometcea; culmea Cadi-Cîşla, în partea centrală, cu vîrful Cîrnele (168 m.), între Dunăre şi valea Sarai; culmea Hîrşova, la V., cu vîrful Caimacli (85 m.), între Dunăre şi valea Tichileşti; culmea Topalul, între Dunăre şi văile Tichileşti şi Stupina, cu vîrful Olacul (125 m.), la S.; culmea Boazgicul, la S., cu vîrful Zavolul (126 m.), între văile Stupina şi Boazgicul; culmea Erchesec, în partea centrală şi sudică, cu vîrful Erchesec (234 m.); culmea Dulgherul, cu vîrful Turbencea (252 m.) la E., între pîraele Casimcea şi Sarai; culmea Inşiratele, la S.-E., cu vîrful Terzi-Chioi (214 m.), între pîraele Boazgicul şi Casimcea.

Movile sunt numeroase şi importante, servind ca puncte de orientare şi de observaţie.

Dunărea o udă la V., de la satul Boazgicul, până mai jos de satul Ostrovul, pe o distanţă de aproape 80 kil. Direcţiunea cursuluĭ săŭ e spre N., N.-E. saŭ N.-V. şi în dreptul Hîrşoveĭ descrie un mare semicerc; de la Cetatea-Oiĭ se desparte în două braţe: Dunărea-Nouă şi Dunărea-Veche, la E. de precedenta, zisă şi Canalul-Măcinuluĭ, şi al căruĭ mal răsăritean este dobrogean; lărgimea cea mai mare o atinge ceva mai jos de Hîrşova (2200 m.); adîncimea variază între 12—33 m.; formează mai multe insule, între care Boazgicul-Mare şi Boazgicul-Mic, Topalul, Hîrşova, Chiciul, Dăeni şi Ostrovul, mai toate acoperite cu păduri de sălciĭ; malul săŭ este înalt şi stîncos.

Pîraele care o udă sunt: Roşt saŭ Aigăr-Ahmet, la N., trecînd pe lîngă satul Ostrov; Topîrscea, tot la N., trecînd pe lîngă Dăeni; Pietrişul, în partea centrală, trecînd mai jos de satul Gîrlici; Sarai, cel mai însemnat, în partea centrală, trecînd prin satele Topolog, tătar şi romîn,

www.dacoromanica.ro

Calfa, Rahman, Haidar, Carapelet, Balgiu și Sarai, și primind ca afluenți pîraele Topologul, Ramazan, Haidar și Mahometcea, toate pe dreapta; Tichilești, trecînd prin satul Tichilești, și Boazgicul, trecînd prin satele Satis-Chioi, Băltăgești și Boazgicul, ambele la S.; toate aceste pîraie se varsă în Dunăre saŭ în gîrlele formate de ea. Afară de aceste pîraie maĭ sunt niște gîrle fie naturale, adică formate de Dunăre prin revărsările eĭ, fie artificiale, făcute de pescarĭ pentru a atrage peștele din Dunăre; principalul e Băroiul, în partea de V., care pleacă sub numele de privalul Rotundul și formează în drumu-ĭ maĭ multe lacurĭ, ca Ciobanul, Hazarlîc și Dăeni. Maĭ sunt treĭ verigĭ, una la S. și două la N., care sunt gîrle formate de Dunăre.

Bălțĭ sunt: Slateia, Rotundul Ciobanul, Puturoasa, Hazarlîc-Ghiol, Gîrlici și Dăeni, toate așezate în partea de V., la N. de Hîrșova, avînd o întindere totală de 600 hect., producînd același fel de pește ca și Dunărea, de care sunt formate și al căror venit aparține Statuluĭ; ele sunt maĭ toate înconjurate cu stuf.

Văile sunt: Valea-Moșuluĭ, Pînga, Dăeni, la N., deschizîndu-se în Dunăre (gîrla Băroiul); Hazarlîc și Barter în partea centrală, deschizîndu-se în lacul Hazarlîc; Ghizdărești, Topalul, Stupina și Zăvolul, la S., deschizîndu-se în Dunăre; Capugi și Erchesec la S., adiacente ale pîrîuluĭ Boazgic.

Este formată dintr'o comună urbană, Hîrșova, reședința, așezată în partea de V., pe malul cel înalt al Dunăreĭ, și 11 com. rur., și anume:

1. *Calfa,* la N.-E., pe pîrîul Calfa saŭ Sarai, cu cătunele: Calfa, Corugea, Haidar, Mahometcea, Rahman și Ramazan-Chioi;

2. *Ciobanul,* la V., pe malul sudic al laculuĭ Ciobanul, cu cătunele Ciobanul și Cadi Cîșla;

3. *Dăeni,* la N.-V., pe malul înalt și stîncos ce domină valea Dăeni și gîrla Băroiul;

4. *Gîrliciul,* tot la N.-V., pe valea Gîrliciul și pe malul drept al gîrleĭ Băroiul;

5. *Ghizdărești,* la S., pe valea Ghizdărești și pe malul drept al Dunăreĭ cu cătunele Ghizdărești și Tichilești;

6. *Ostrovul,* la N., pe malul drept al uneĭ verigĭ a Dunăreĭ;

7. *Sarai,* în partea centrală, pe pîrîul Sarai, cu cătunele Sarai, Bîlgiul, Carapelit, Dulgherul;

8. *Șiriul,* tot în partea centrală, pe valea Șiriul, cu cătunele Șiriul, Capugi, Cartal, Pantelimon, Erchesec, Muslu, Muslu-Bey, Satis-Chioi și Terzi-Chioi;

9. *Topalul,* la S., pe valea Topalul și pe malul înalt și stîncos al Dunăreĭ, cu cătunele Topalul și Boazgicul;

10. *Topologul,* la N.-E., pe pîrîul Topologul saŭ Sarai, cu căt.: Topologul și Doerani;

11. *Urumbei* saŭ *Orumbei* la N., pe pîrîul Roșt saŭ Aigăr-Ahmet, cu cătunele: Urumbei și Făgărașul-Noŭ.

Populațiunea plășeĭ Hîrșova este de 5817 familiĭ, saŭ 23159 suflete: 12006 bărbațĭ și 11153 femeĭ; 13281 necăsătoriți, 9076 căsătoriți, 767 văduvĭ, 35 divorțați; 22876 cetățenĭ Romînĭ, 255 supușĭ străinĭ, 28 nesupușĭ nicĭ uneĭ protecțiĭ; 19894 ortodoxĭ, 36 catolicĭ, 2473 mahomedanĭ, 41 mozaicĭ, 715 de alte religiĭ; 4264 agricultorĭ, meseriașĭ, etc.; 131 industriașĭ, 201 comercianțĭ, 168, avînd profesiunĭ libere.

Din aceștia, 7814 sunt împroprietăriți pănă la 10 hect.; 559 de la 10—25 hect., 90 de la 25—100 hect., 12 de la 100 hect. în sus și 329 n'au pămînt.

Contribuabilĭ sunt 4764.

Intinderea pl. este de 107493 hect., împărțite după cum urmează: Terenul productiv este de 101478 hect.; terenul neproductiv este de 6015 hect. (vetrele satelor 3238 hect., bălțĭ, heleștaie 2777, total 6015). Terenul productiv se maĭ sub-împarte în modul următor: 78544 hect. teren cultivat cu cereale, legume, etc., (din care 6190 hect. ale Statuluĭ și propietarilor și 72354 hect. ale locuitorilor); 3797 hect. teren necultivat (din care 1268 hect. ale Statuluĭ și proprietarilor și 2529 hect. ale locuitorilor); 11750 hect. izlaz (din care 3073 hect. ale Statuluĭ și proprietarilor și 8677 hect. ale locuitorilor); 533 hect. viĭ (din care 49 hect. ale Statuluĭ și proprietarilor și 484 hect. ale locuitorilor); 6854 hect. pădurĭ (din care 5693 hect. ale Statuluĭ și proprietariĭ și 1161 hect. ale locuitorilor).

Locuitoriĭ posedă: 49 mașinĭ de secerat, 55 mașinĭ de bătut porumb, 696 grape de fier, 15 mașinĭ de vînturat, 68 diferite mașinĭ agricole, 1915 pluguri cu boĭ, 831 pluguri cu caĭ, 942 care cu boĭ și 2357 căruțe cu caĭ.

Vite sunt: 160 armăsarĭ, 3960 caĭ, 2733 țepe, 846 mînjĭ, 114 taurĭ, 7133 boĭ, 5602 vacĭ, 2237 viței, 60 bivolĭ, 202 bivolițe, 42 măiacĭ, 150 asinĭ, 7810 berbecĭ, 65716 oĭ, 23274 mieĭ, 155 țapĭ, 2024 capre, 991 țezĭ, 2114 porcĭ, 2257 scroafe.

Sunt 335 stupĭ cu albine.

In plasă sunt 131 industriașĭ (fierarĭ, lemnarĭ, tîmplarĭ, etc.); o fabrică de țăbăcărie la Hîrșova; 201 comercianțĭ, din carĭ 5 hangiĭ și 91 cîrciumarĭ.

www.dacoromanica.ro

Comerciul e des'ul de activ și constă în export de cereale, animale, pești, piei, etc. și în import de coloniale, manufactură și mașini agricole; el se face mai mult prin orășelul Hîrșova și satele Tortoman și Taș-Punar.

Căile de comunicație sunt: Dunărea, portul Hîrșova; pe bălți, lacuri și gîrle cu luntrile; pe uscat: căile județene: de la Hîrșova la Măcin, la Babadag, la Constanța la Medjidia și la Cernavoda, în fine numeroasele drumuri comunale și vecinale ce unesc toate satele între ele.

Veniturile comunelor sunt de 140288 lei, iar cheltuelile, de 55910 lei.

Are 21 biserici ortodoxe, deservite de 24 preoți, 18 dascăli și 28 cîntăreți; 10 geamii cu 10 hogi, 2 case de rugăciuni ale altor secte; 24 școli primare, din cari: 1 de băeți și 2 de fete în orașul Hîrșova, conduse de 2 institutori și 2 institutoare, și 22 școli rurale mixte, conduse de 20 învățători și 6 învățătoare, frecuentate de 1575 elevi; mai sunt și 3 școli particulare.

Hîrșova, *com. urb.*, în jud. Constanța, pl. Hîrșova, a căreĭ reședința este.

Este situată în partea de N.-V. a jud., la 96 kil. spre N.-V. de orașul Constanța, reședința jud. și în partea de V. a plășeĭ. Comunele învecinate cu dînsa sunt: Groapa-Ciobanuluĭ, spre N.-E.; Gîrlici, spre N.-E.; Sarai, Ghizdărești, Șiriul, spre S. și S.-E.

Hotarul amănunțit al com. este următorul: Plecînd de pe malul drept al Dunăreĭ, din dreptul ostrovuluĭ Ghizdărești, se îndreaptă spre N.-V., urmînd malul Dunăreĭ, pe la poalele dealuluĭ Celea, pănă în dreptul grădineĭ căpitanuluĭ Ismail; de aci apucă spre V., tot pe malul Dunăreĭ, trecînd prin partea sudică a orașuluĭ Hîrșova, și a satuluĭ Varoși, de unde taie Dunărea spre a coprinde într'însul ostrovul Chiciul, de la al căruĭ colț de S.-V. se îndreaptă spre N., urmînd gîrla numită Zatarul-Hîrsan-Bei, ce desparte insula Chiciul de Gîsca-Mare (jud. Ialomița); taie din noŭ Dunărea, urmează continuŭ malul săŭ drept, coprinde în el ostrovelul Puiul-Gîștiĭ, trece pe lîngă Conacul-luĭ-Manole și Cetatea-Oiĭ, de la vale de care, Dunărea despărțindu-se în două, Dunărea-Nouă și Dunărea-Vechĭe (Canalul-Măcinuluĭ), hotarul urmează pe aceasta din urmă în direcția N.-E. pănă la o distanță de 5 kil. de la bifurcație; de aci, spre S.-E.; mai întîiŭ tăind pădurea Ruginoasa și stufuł, pănă lîngă balta Belciugata apucĭ spre S.-V., pe lîngă bălțile Rotundul și Gîrlița, pănă d'asupra viilor orașuluĭ Hîrșova; de aci se dirige spre S.-E., făcînd un unghiŭ optuz, taie privalul Băroiul, trece pe lîngă satul Groapa-Ciobanuluĭ (la 1 kil.) și se urcă pe Dealul-Ciobanuluĭ, pe muchea căruia o ia spre E., pănă în dealul Caranlî, trecînd apoĭ spre S.-E., prin movila Săpata, tăind șoseaua județeană Ostrovul-Hîrșova, valea Brentuluĭ, pe care o urcă puțin spre a o părăsi și a se opri pe locul numit: Treĭ-Movile, de unde se îndreaptă spre V., coborînd valea Caimacli-Dere, trecînd pe la 2 kil. spre N. de satul Ghizdărești și oprindu-se pe malul Dunăreĭ în dreptul ostrovuluĭ Ghizdărești, la locul de unde am plecat. Forma hotaruluĭ e aceea a unuĭ dreptunghiŭ neregulat, strîmtîndu-se spre S.-E.; lungimea luĭ este de 45 kil., iar întinderea, de 4879 hect.

Se mărginește la N. cu jud. Brăila, despărțindu-se prin Dunărea-Vechĭe (Canalul-Măcinuluĭ); la V., cu jud. Ialomița, separîndu-se tot prin fluviul Dunărea; la S., cu jud. Ialomița și com. rur. Ghizdărești, despărțindu-se de județ prin valea Caimacli-Dere; iar la E., cu com. r. Groapa-Ciobanuluĭ, delimitîndu-se prin dealurile Ciobanul, Caranlî și Brentul și linia convențională.

Relieful soluluĭ este puțin accidentat în partea centrală și sud-estică, iar în partea apusană și nordică este șes, parte acoperit cu stuf (și anume teritoriul coprins între Dunăre, pădurea Ruginoasa, gîrla Tair-Buaz, privalul Rotundul și Gîrlița) în care se găsesc 12 bălți mari și mici, principale fiind Șlateca și Rotundul. Parte e acoperit cu fînețe și semănăturĭ (între Dunăre, privalele Băroiul, Rotundul și Tair-Buaz). In partea nordică se găsește balta Puturoasa, în partea estică viile orașuluĭ. Tot de oraș țin și ostroavele Chiciul și Puiul-Gîștiĭ, cel d'intîiŭ în partea de S.-V., iar cel din urmă în partea de N.-V. Partea accidentată, care coprinde centrul și estul com. are ca dealurĭ: Ciobanul, la N. (65 m.) Caranlî (72 m.), la N.-E.; pe ale căruĭ ridicăturĭ apusane se găsesc ruinele vechĭelor fortărețe turcești, cunoscute sub numele de Tabia-Chioprin și Ceanac-Cale, ambele dominînd Hîrșova din partea de N. și deci apărînd-o în caz de năvălire din spre N.; dealul Celea (85 m.), la S.-E.

Movile sunt numeroase, între carĭ: Hîrșova, la N.-V. de oraș (40 m.); Movila-Mare (65 m.), la N.-E.; Movila Țiganuluĭ (34 m.), la N.-E. de oraș; Movila-Săpata (68 m.) la E.; Treĭ-Movilĭ (111 m.), la S.-E.

www.dacoromanica.ro

Ele sunt răspîndite; parte sunt naturale, parte artificiale și acoperite cu verdeață, iar dealurile sunt acoperite cu semănături bogate și fînețe întinse.

Apele care udă com. sunt: Dunărea la S. și V.; Canalul-Măcinului (Dunărea-Veche), la N.-V., ambele pe o lungime de 24 kil. udînd și orașul Hîrșova, și formînd insulele Chiciul, Gîsca-Mare și Puiul-Gîștii, dintre cari cea d'întîiu și cea din urmă aparțin comunei Hîrșova, iar a 2-a jud. Ialomița; gîrlele saŭ privalele Tair-Buaz și Rotundul, ambele formate de Dunăre, la N.; privalul Băroiul prin mijlocul comunei, pe la N. și N.-V. de oraș.

Văi sunt puține; cea mai însemnată este Caimacli-Dere, la S., despărțind-o de com. Ghizdărești.

Bălțile sunt abundente în partea N. și N.-V. a comunei, risipite prin stuf și formate de revărsări anterioare ale Dunării; cele mai însemnate sunt: Slateia (60 hect.), Rotundul (80 hect.), la N.; Puturoasa (6 hect.), la N.-V.; Belciugata și Gîrlița, la hotarul spre com. Groapa-Ciobanului; peștele lor seamănă cu cel din Dunăre; se consumă în localitate; venitul bălților aparține Statului.

Com. se compune din orașul Hîrșova, așezat pe ultimele prelungiri S.-V. ale dealului Ciobanul, pe malul drept al Dunării. Are 12—14 strade. Partea de V. poartă numele de Varoși lîngă gîrla Băroiul și vîrful Hîrșova. In apropiere de Varoși sunt ruinele Ceanac-Cale și Tabia-Chiopriul la N., Grădina-lui-Cristea-Cimbraru, la N.-E. Partea răsăriteană fiind locuită mai mult de Tătari, i s'a dat numele de Mahalaua-Tătărească, în apropiere de Movila-Țiganului. Lîngă ea se află Grădina-Tătarului și acea a lui Căpitan-Ismail.

Suprafața comunei, de 4879 hect. este împărțită ast-fel: 1393 hect. ale locuitorilor (din cari 224 hect. ocupate de vatra orașului, cu 578 case) și 3486 hect. ale Statului și proprietarii; 603 hect. neproductiv și 4276 hect. productiv; 1850 hect. teren cultivabil, 40 hect. teren rămas necultivat, 1587 hect. izlaz, 146 hect. vii, 607 hect. păduri.

Populațiunea orașului Hîrșova este de 614 familii, saŭ 2718 suflete: 1412 bărbați și 1306 femei; 1496 necăsătoriți, 1076 căsătoriți, 138 văduvi, 8 divorțați; 2477 cetățeni Romîni, 213 supuși străini, 28 nesupuși nici unei protecțiuni; 1767 creștini ortodoxi, 36 creștini catolici, 879 mahomedani, 36 mozaici; 280 agricultori, 87 industriași, 101 comercianți, 93 cu alte profesiuni.

Știu carte 645 persoane.

Contribuabili sunt 561.

Locuitorii posedă: 35 pluguri cu boi, 8 cu cai, 30 care cu boi, 63 căruțe cu cai, 4 mașini de bătut porumb, 23 grape de fier, 1 moară cu aburi.

Vite sunt: 300 cai, 6 iepe, 3 mînzi, 2 tauri, 180 boi, 350 vaci, 40 viței, 9 bivoli, 30 bivolițe, 14 malaci, 2 asini, 100 berbeci, 1900 oi, 945 mieri, 5 țapi, 25 capre, 20 iezi, 90 porci, 160 scroafe.

Sunt 87 industriași; 1 fabrică de pielărie.

Comerciul e destul de activ; sunt 101 comercianți, din cari 5 hangii, 15 cîrciumari.

Hîrșova e port la Dunăre, vamă sucursală a biurouluĭ vamal Cernavoda; se exportă vite, lînă, cereale, și se importă manufacturi, confecțiuni, instrumente agricole.

Mișcarea portului Hîrșova pe anul 1895: bastimente de rîuri: intrate: Romîne 140, străine 745; eșite: Romîne 139, străine 739; bastimente de mare străine: intrate 47, eșite 48.

Veniturile com. se ridică la suma de 90249 lei și cheltuelile, la 56786 lei.

Căile de comunicație sunt: Dunărea cu portul Hîrșova, care are un ponton bine construit; calea județeană ce duce la Măcin; drumul ce duce la Babadag; calea județeană la Medjidia; drumul la Cara-Murat și Constanța; drumuri comunale la satele învecinate.

Are o biserică cu hramul Sf. Nicolae, fundată de locuitori, cu 1 preot, 1 paracliser, 2 cîntăreți, întreținuți de com.; 2 geamii cu 2 hogi; o școală primară de băeți și una de fete, cu 2 institutori și 2 institutoare, frecuentată de 246 elevi (114 băeți, 126 fete); o școală bulgărească și una turcească.

Hîrșova, *com. rur.*, în partea de N.-E. a pl. Racova, jud. Vasluiu, la 19 kil. de orașul Vasluiu și la 18 kil. de Pungești, reședința plășei, situată între comunele Cozmești, Poenești, Laza și Coșesti, pe o suprafață de 1778 hect., din cari 98 hect. pădure și 621 hect. loc de cultură, fînaț și imaș ale proprietățeĭ, iar 959 hect., ale locuitorilor, cu 51 hect. vie.

Are o populație de 315 familii, saŭ 1102 suflete, din cari 11 străini.

E compusă din satele: Hîrșova-Răzeși, Hîrșova-Mănăstirei și Fundătura.

Are o biserică, cu 1 preot și 2 eclesiarhi; 3 iazuri; 3 crîșme. Comerciul se face de 6 persoane și 2 străini.

Vite: 737 vite mari cornute,

www.dacoromanica.ro

983 oĭ, 74 caĭ, și 155 rîmătorĭ.

Budgetul com. e de 2037 leĭ, 9 banĭ, la cheltuelĭ, și de 2108 leĭ, 50 banĭ, la venitурĭ.

Sunt 184 contribuabilĭ.

Locuitorĭĭ posedă: 215 pluguri și 215 care cu boĭ, 3 pluguri și 3 căruțe cu caĭ; 215 stupĭ cu albine.

Hîrșova, *vîrf de deal*, în jud. Constanța, pl. Hîrșova, pe teritoriul com. urbane Hîrșova; este unul din vîrfurile Dealuluĭ-Ciobanuluĭ, situat în partea V. a plășeĭ și cea N. V. a com., la 1 kil. spre N.-V. de Hîrșova, pe malul drept al Dunăreĭ; are o înălțime de 70 m.; a fost punct trigonometric de observație de rangul I-iŭ, dominînd prin înălțimea sa orașul Hîrșova, drumul vecinal Hîrșova-Conacul-luĭ-Manole; sub Turcĭ el a fost întărit cu fortărețe spre a împedica trecerea Rușilor peste Dunăre.

Hîrșova, *deal*, în partea de N. a com. Poenești, pl. Racova, jud. Vasluiŭ, în hotar cu comunele Hîrșova și Laza.

Hîrșova, *pîrîŭ*, udînd teritoriul satuluĭ Hîrșova-Răzeși, com. Hîrșova, pl. Racova, jud. Vasluiŭ. Izvorește de sub Dealul-Morilor-de-Vînt, curge spre S. și se varsă în pîrîul Hîrșova-Lunca.

Hîrșova-Lunca, *pîrîŭ*, izvorește din partea de N. a com. Hîrșova, pl. Racova, jud. Vasluiŭ, de sub dealul Măgura, din maĭ multe izvorașe, carĭ se unesc la punctul numit Fundul-Lunceĭ, udă comuna de alungul eĭ, trece pe teritoriul com. Laza și se varsă în Racova, după ce primește ca afluențĭ: Valea-Ulmuluĭ, Boldea și pîrîiașul Hîrșova.

Hîrșova-Mănăstireĭ, *sat*, com. Hîrșova, pl. Racova, care șĭ-a luat numele de la o fostă mănăstire, unde serveaŭ călugărĭ și a căreĭ vechime se constată din o inscripțiune cu litere chirilice. In anul 1772, a fost reconstruită de către Ștefan Gălușcă, fost proprietar al moșieĭ, iar astă-zĭ servește ca biserică de mir, avînd 1 preot și 2 eclesiarcĭ.

Satul ocupă partea cea maĭ ridicată din com., fiind situat pe dealul Morilor-de-Vînt, spre N.-E. de com., pe o suprafață de 95 hect., din carĭ 4 hect. vie. Are o populație de 35 familiĭ, saŭ 153 suflete.

Vite: 54 vite marĭ cornute, 86 oĭ, 14 caĭ și 10 rîmătorĭ.

Locuitorĭĭ posedă: 9 pluguri și 9 care cu boĭ, 1 plug și 1 căruță cu caĭ; 9 stupĭ cu albine.

Hîrșova-Răzeși, *sat*, în partea de S.-E. și reședința com. Hîrșova, pl. Racova, jud. Vasluiŭ.

Are o suprafață de 1254 hect., din carĭ 99 hect. pădure și 720 hect. loc de cultură, fînaț și imaș ale proprietățeĭ, iar 435 hect., ale locuitorilor, cu 27 hect. vie. Are o populație de 70 familiĭ, saŭ 360 suflete.

Locuitorĭĭ posedă: 143 pluguri și 143 care cu boĭ; 1 plug și o căruță cu caĭ; 143 stupĭ cu albine.

Hîrșoveni. Vezĭ Poenești Străjesculuĭ, sat, jud. Vasluiŭ.

Hîrtiești, *com. rur.*, pl. Argeșelul, jud. Muscel, la S. de Cîmpulung, la 15 kil. de acest oraș și la 10 kil. de Stîlpeni, reședința subprefectureĭ. Este situată pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Argeșelul.

Se compune din 2 cătunе: Hîrtiești și Lucieni și se mărginește: la N. cu com. Botehi; la S., cu com. Vulturești; la E., cu jud. Dîmbovița și la V., cu com. Drăghiciul.

Are o populație de 966 locuitorĭ, carĭ se ocupă, pe lîngă agricultură, cu fabricarea pietreĭ de var.

Sunt 500 vite marĭ cornute; 30 stupĭ cu albine.

In jurul com. sunt dealurĭ acoperite cu pădurĭ și cu pomĭ roditorĭ: prunĭ, merĭ, cireșĭ, perĭ, etc. In partea de E. sunt dealurile: Perilor și Valea Măzganeĭ, iar la V., dealurile: Iordăcheștilor și Valea-Mituluĭ.

Rîul Argeșelul, udă com. în tot lungul eĭ. Pe el sunt 3 herăstrae.

Locuitorĭĭ din Hîrtiești aŭ căpătat pămîntul prin împroprietărire, pe moșia statuluĭ Hîrtiești, iar ceĭ din Lucieni s'aŭ împroprietărit pe moșiile proprietarilor. Proprietarĭ în com. sunt: d-niĭ P. Baștea, I. Constantinescu, T. N. Vlădescu, A. N. Vlădescu și C. Vlădescu. Proprietarĭĭ din Hîrtiești aŭ cumpărat pămîntul de la stat, iar ceĭ din Lucieni îl aŭ din vechime.

Comuna se întinde pe o suprafață cam de 1750 hect., afară de pădurea Hîrtiești, care are o suprafață de aproape 2500 hect.

Sunt 164 contribuabilĭ.

Budgetul com. e de 3386 leĭ la venitурĭ și de 1254 leĭ, la cheltuelĭ.

Are 2 biserică, în fie-care cătun cîte una; o școală.

Un pod de piatră, peste rîul Argeșelul, leagă cătunele Hîrtiești, cu cătunele Lucieni.

Hîrtiești, saŭ **Bucșeneștĭ**, *sat*, face parte din com. rur. Țițești, pl. Rîul-Doamneĭ, județul Muscel. Are o populație de 41

www.dacoromanica.ro

familiĭ, saŭ 209 suflete: 109 bărbaţĭ şi 110 femeĭ; o biserică fondată la anul 1534, de zid masiv şi cu un turn.

Pe la V. satuluĭ trecea vechiul drum al poştelĭ, între Cîmpulung şi Piteşti. Intre acest cătun şi com. Livezeni era staţie de poştă.

Hîrtieşti, *sat*, face parte din comuna rurală Livezeni, pl. Rîurile, jud. Muscel.

Hîrtieşti, *sat*, face parte din comuna rurală cu acelaşĭ nume, pl. Argeşelul, jud Muscel. Aci este reşedinţa comuneĭ.

Locuitoriĭ s'aŭ împroprietărit pe moşia statuluĭ Hîrtieşti.

Are o biserică, deservită de 1 preot şi 1 dascăl, fondată la anul 1842 de locuitoriĭ comuneĭ; o şcoală mixtă, frecuentată de 20 elevĭ. Cu întreţinerea şcoaleĭ statul cheltueşte anual 1242 leĭ. Localul este bun, dăruit la anul 1877 de d-l I. Constantinescu.

Ştiŭ carte 135 bărbaţĭ şi 11 femeĭ.

Hîrtieşti, *pădure* a statuluĭ, pendinte de com. Hîrtieşti, pl. Argeşelul, jud. Muscel, în întindere de 2468 hect. şi formată din 3 trupurĭ: Runcul (672 hect.), Toporul (1032 hect.) şi Măzgana (764 hect.).

Hîrtoapeĭ (Valea-), *valea* pîrîuluĭ cu acest nume, jud. Suceava, pomenită într'o mărturie din 1703, Maiŭ 22, ce stabileşte hotarele moşieĭ Huşi.

Hîrtoapele, *sat*, numit în partea de jos şi Satul-Noŭ, pe moşia cu acelaşĭ nume, com. Lespezi, jud. Suceava. S'a format din locuitoriĭ desfiinţatelor sate Negreşti, ce se aflaŭ la gura pîrîuluĭ Bîdiliţa şi Părtinişul, ce era pe coasta dealuluĭ Ceapa. Este aşezat d'asupra, pe coastele şi poalele maluluĭ şi hîrtoapelor ce ţărmuresc şesul stîng al Siretuluĭ. Are o populaţie de 290 familiĭ, saŭ 980 suflete: 500 bărbaţĭ şi 480 femeĭ. Locuesc în 238 case. Sunt 230 contribuabilĭ.

Vatra satuluĭ ocupă 29 fălcĭ. Moşia e proprietatea statuluĭ şi are 1100 fălcĭ, din care 730 fălcĭ cultivabile, 2 fălcĭ pădure, 200 fălcĭ fînaţ şi restul maĭ mult sterp şi neproductiv.

Improprietăriţĭ în 1864 sunt 55 pălmaşĭ şi 62 codaşĭ stăpînind 300 fălcĭ.

Are: o biserică, cu hramul Sf. Dumitru, deservită de un preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală rurală mixtă, condusă de un învăţător, plătit de comună şi frecuentată de 40 elevĭ.

Drumurile principale sunt: la Lespezi (6 kil.), la Stolniceni-Costandache (4 kil.), la Lunca (5 kil.).

In 1803, Hîrtoapele, a mănăstireĭ Probota, cu loc îndestul, număra 65 liuzĭ, plătind 1076 leĭ bir anual.

Hîrtoapele, *pisc*, între cătunele Valea-Popeĭ şi Văcarea, pl. Rîurile, jud. Muscel.

Hîrtopeasca, *numire dată uneĭ părţi din moşia* Beldimăneasca, jud. Buzăŭ, com. Beceni, din care s'a dat locuitorilor împroprietăriţĭ 13 hect.

Hîrtopeasca, *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Căneşti, cătun. Şuchea, proprietate moşnenească; are 200 hect., din carĭ 12 hect. pădure, restul arăturĭ, fîneaţă şi sterp.

Hîrtopelul, *trup de sat*, situat în com. Şerbeşti, plasa Piatra Muntele, jud. Neamţu.

Hîrtopul, *sat*, în partea de N. a com. Lunca-Banuluĭ, pl. Prutul, judeţul Fălciŭ, aşezat pe coasta de E. a dealuluĭ Prutul, într'un hîrtop.

Satul se află pe moşia Măldăreşti, proprietatea familieĭ Teliman. Suprafaţa moşieĭ e de 1418 hect. cu o populaţie de 10 familiĭ, saŭ 36 suflete, din carĭ 8 contribuabilĭ.

Hîrtopul, *sat*, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Şerbeşti, situat pe şesul ce se întinde la S.-E. de satul Ghigoeşti, între culmea Mărginenilor şi satele Bălăneşti şi Ghilăeşti, cu marginele sale formează hotarul com. Şerbeşti despre com. Bîrgăoani, şi a plăşeĭ de Sus-Mijlocul.

Are o populaţie de 119 familiĭ, saŭ 469 suflete: 218 bărbaţĭ şi 251 femeĭ; 248 necăsătoriţĭ, 178 căsătoriţĭ, 41 văduvĭ, 2 divorţaţĭ. Locuesc în 106 case.

Ştiŭ carte 25 persoane.

Se maĭ numeşte: Hîrtopul-Mare.

Hîrtopul, *sat*, pe moşia cu acelaşĭ nume, jud. Suceava, com. Şoldăneşti. Aşezat într'o hîrtoapă înconjurată de dealurĭ.

Are o populaţie de 159 faın. saŭ 668 suflete: 316 bărbaţĭ şi 352 femeĭ. Locuesc în 163 case. Sunt 179 contribuabilĭ.

Vatra satuluĭ ocupă 35 fălcĭ şi 27 prăjinĭ. Moşia e proprietatea d-luĭ Teodor Tatos. Are 955 fălcĭ, din care 425 fălcĭ cultivabile, 340 fălcĭ pădure şi imaş, 90 fălcĭ fînaţ şi 100 fălcĭ iazul Ciorsaci.

Improprietăriţĭ la 1864 sunt 39 fruntaşĭ, 34 pălmaşĭ şi 94

www.dacoromanica.ro

codaşĭ, stăpînind 255 fălcĭ şi 55 prăjinĭ.

Drumurĭ principale sunt: la Fălticeni (8 kil.), la Pleşeşti (4 kil.), şi la Giurgeşti (4 kil. 440 metri).

Are o biserică de zid, pe frontispiciul căreia se citeşte:

«Anul 1844, Octomvrie, s'a săvîrşit acest Dumnezcesc locaş în care se prăznueşte cu hramul Sf. M. M. Voivozĭ Mih. şi Gav., făcută cu toată cheltueala şi osteneala robilor luĭ Dumnezeŭ Iconomul Iftime Stamate, proprietarul acesteĭ moşiĭ Hîrtopul şi a fiuluĭ săŭ comisul Alecu Stamati spre veciuica pomenire».

E deservită de preotul din Pleşeşti şi de 2 cîntăreţĭ, şi e împroprietărită de la 1864 cu 8 fălcĭ.

Este o şcoală rurală mixtă, cu un învăţător plătit de stat, înfiinţată în 1890, şi frecuentată de 28 elevĭ.

Un hrisov de la Irimia Movilă (din 1596, Iulie 14) ne arată că satul era în fiinţă pe acel timp; se zice că satul a fost odată răzăşesc; ceea ce reiese şi din cărţile de judecată ale mănăstireĭ Solca cu răzăşia pentru satul Ciorsaci.

Inainte de 1780, Iunie 25, Hîrtopul era proprietatea luĭ Toader Pisoschi, cumpărată de la Stolnicul Ioniţă Başotă, căcĭ pănă pe la această dată moşia aceasta forma un trup cu Şoldăneşti. Fiiĭ luĭ Toader Pisoschi se judecă în anul arătat cu Iordache şi Vasile Lînă, proprietarĭĭ Leucuşeştilor carĭ pretindeaŭ a li se cuveni jumătate din satul Hîrtopul.

La 1803, Hîrtopul era al căpităneseĭ Maria Pisoschioaeĭ şi număra 11 liuzĭ, plătind 188 leĭ bir anual.

Hîrtopul, *deal*, în partea de S.-E. a comuneĭ Flămînzi, pl. Coşula, jud. Botoşani, formează hotarul între com. Storeşti şi Rădeni.

Hîrtopul, *vîrf de deal*, în jud. Tulcea, pl. Tulcea, pe teritoriul comuneĭ urbane Mahmudia; este aşezat în partea E. a plăşeĭ şi în cea S.-E. a comuneĭ; este unul din cele maĭ înalte piscurĭ ale dealuluĭ Cairacile; de natură stîncoasă, întretăiat de maĭ multe povîrnişurĭ şi hîrtoape; are o înălţime de 88 metri; punct trigonometric de observaţie de rangul al 3-lea, dominînd asupra oraşuluĭ Mahmudia (fiind aşezat la 2 kil. spre S. de oraş), asupra drumurilor comunale ce pleacă de la Beş-Tepe şi Mahmudia, la Moru-Ghiol, Bei-Bugeac şi Sari-Nasuf, şi asupra Braţuluĭ Sf. Gheorghe, pe o mare întindere; e acoperit cu păşunĭ şi fîneţe.

Hîrtopul, *pîrîŭ*, jud. Dorohoiŭ, izvoreşte din ponorul hîrtopuluĭ de pe moşia Hăneşti, com. Sîrbi, pl. Başeul şi se varsă în stînga pîrîuluĭ Başeul.

Hîrtopul-Mare. Vezĭ Hîrtopul, *sat*, jud. Neamţu.

Hîrtopul-Mic. Vezĭ Hîrtopul, *trup de sat*, jud. Neamţu.

Hîrţăneşti, *pîrîŭ*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Bogdăneşti, izvoreşte din pădurea cu acelaşĭ nume şi se varsă în Trotuşul la satul Tuta.

Hîrţeşti, *sat*, în jud. Neamţu, com. Mărgineni, pl. de Sus-Mijlocul, situat pe podişul cuprins între dealul Hîrţeşti, de care se desparte de s. Micşuneşti, şi hotarul judeţuluĭ Roman, formînd cu marginele sale hotarul comuneĭ şi al plăşeĭ, despre com. Siliştea (plasa Bistriţa).

Are o întindere de 1118 hectare, o populaţie de 48 familiĭ, saŭ 220 suflete; o biserică deservită de 1 preot şi 1 dascăl; o fierărie.

Vite sunt: 74 boĭ, 50 vacĭ, 200 oĭ, 20 caĭ, 26 porcĭ şi 58 juncĭ.

Contribuabilĭ sunt 48.

Acest sat maĭ înainte a făcut parte din desfiinţata com. Hoiseşti, apoĭ din desfiinţata com. Micşuneşti.

Hîrzobia, *pădure*, jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-de-jos, de pe teritoriul com. Călugăra-Mare.

Hlăpeşti, *sat*, în jud. Neamţu, com. Talpa, plasa de Sus-Mijlocul, formînd cu marginele sale hotarul despre comuna Uscaţi.

Are o populaţiune de 150 fam., saŭ 550 suflete; o biserică, cu un preot şi 2 eclesiarcĭ; o şcoală, frecuentată de 35 elevĭ; 1 fierărie, 2 rotării, 10 linguraraĭ.

Numărul contribuabilor e de 212.

Vite sunt 486.

Hleiuluĭ (Culmea-), *munte*, jud. Suceava, acoperit de pădure de brad, între comunele Sasca şi Mălini.

Hliboca, *sătuc*, pe moşia Pomîrla, com. cu acelaşĭ nume, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ.

Locuitorĭĭ înproprietăriţĭ aŭ 67 hect., 31 ariĭ pămînt.

Hliboca, *deal*, pe moşia Pomîrla, com. cu acelaşĭ nume, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ.

Hliboca, *deal*, pe moşia Zvorîştea, com. cu aceeaşĭ numire, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Hliboci, *pîrîŭ*, jud. Botoşani, iz-

www.dacoromanica.ro

voreşte din pădurea Agafton, sub numele de Humăria, trece pe moşiile Băiceni şi Orăşeni şi se varsă în pîrîul Drăsleuca, primind în dreapta pîrîul Broscăria.

Hlibocul, *pîrîŭ*, începe de pe moşia Ibăneşti, com. cu acelaşĭ nume, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ şi se varsă în pîrîul Ibăneasa, pe această moşie.

Hliboculuĭ (Valea-), *vale*, pe teritoriul com. Pomîrla, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ, între Dealul-Vieĭ şi Dealul-Măgura, din com. Ibăneşti.

Hlincea, *sat*, jud. Iaşi, pl. Codrul, com. Calafat, situat pe podişul dealuluĭ Hlincea, cu o populaţie de 72 familiĭ, saŭ 225 suflete.

Vite: 135 vite marĭ cornute, 11 caĭ şi 22 rîmătorĭ.

Hlincea, *mănăstire*, jud. Iaşi, situată pe coasta de V. a dealuluĭ cu acelaşĭ nume, zidită de Vasile-Vodă şi zugrăvită de fiul săŭ, Ştefan-Voevod, în domnia de la 1660; este înconjurată cu zid de jur-împrejur.

A fost închinată Sf. Mormînt, iar astă-zĭ se întreţine de Stat, avînd 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Hlincea, *deal*, în jud. Iaşi, pl. Codrul, com. Galata; se prelungeşte de la S. spre N.-E., pe partea dreaptă a pîrîuluĭ Nicolina; capătul de N.-E. se sfîrşeşte în şesul Bahluiuluĭ, în marginea razeĭ oraşuluĭ Iaşi, luînd numirea de Cetăţuea; pe coasta luĭ despre V. se află mănăstirea Hlincea, iar pe podişul de deasupră sunt viĭ şi livezĭ.

Hlipiceni, *sat*, numit şi Slobozia-Todireni, jud. Botoşani, situat pe coastă de deal, pe partea dreaptă a pîraielor Sicna şi Jijia, com. Todireni, pl. Jijia, jud. Botoşani, pe moşia Todireni, a Caseĭ Spitaluluĭ Sf. Spiridon din Iaşi. Are o populaţie de 265 familiĭ saŭ 713 suflete; marĭ toţĭ locuitoriĭ sunt ruşĭ romanizaţĭ. Pămînturile locuitorilor aŭ o întindere de 650 hect.

Aci este reşedinţa com. Todireni. Are o biserică, cu 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; 1 şcoală mixtă, condusă de 1 învăţător plătit de stat şi frecuentată de 35 de şcolarĭ.

Vite: 615 boĭ şi vacĭ, 38 caĭ, 830 oĭ, 180 porcĭ.

Sunt 151 stupĭ.

Hliza-Precista, *trup de moşie*, a statuluĭ, jud. Covurluiŭ, în întindere de 27 hect., 6274 m. p., marĭ mult viĭ, com. Fileşti, pl. Siretul; arenda: 925 leĭ pe an.

Hluza, *deal*, pe teritoriul satuluĭ Drăgăneşti, com. Şipotele, pl. Bahluiul, jud. Iaşi, în valea căruia se află şi iazul cu acelaşĭ nume.

Hobaia, *sat*, face parte din com. rur. Balaşoeni, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Este situat spre S. de Balaşoeni, pe ţărmul drept al rîuluĭ Argeşul, la extremitatea judeţuluĭ despre jud. Vlaşca.

Suprafaţa totală a satuluĭ e de 855 hect., din carĭ D-l D. Tănăsescu, proprietar, are 624 hect. (220 cultivate, 5 sterpe, 74 izlaz, 325 pădure). Locuitoriĭ aŭ 231 hect. (9 sterpe, 3 vie).

Are o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, zidită la 1830 de locuitorĭ, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 409 şi al celor micĭ, de 97.

Hobana, *pîrîŭ*, ce curge prin pl. Corodul, jud. Tutova. Izvoreşte din apropiere de mănăstirea Adam, curge de la S.-E. spre N.-V.; primeşte pe stînga pîrîaşele Cruceanul şi Murgociul şi se varsă de-a stînga rîuluĭ Bîrladul, la N. de satul Ciortolom.

Hobiţa, *cătun*, aparţinînd com. Peştişani, pl. Vulcan, jud. Gorj, situat în partea de S. a aceleĭ comune.

Are o suprafaţă de 460 hect., din care 140 hect. pădure, 162 hect. arabile, 125 hect. fîneţe şi 8 hect. vie.

Statul posedă în acest cătun 50 hect. loc arabil.

Locuitoriĭ sunt moşneni. Eĭ posedă: 16 pluguri, 38 care cu boĭ, 2 căruţe cu caĭ; 290 vite marĭ cornute, 40 caĭ, 380 oĭ, 82 capre şi 180 rîmătorĭ; 30 stupĭ cu albine.

Are 2 bisericĭ de lemn, cu 1 preot şi 1 cîntăreţ; 1 moară pe apa Bistriţa şi 11 puţurĭ.

Pămîntul acestuĭ cătun e udat de apa Bistriţa.

Comunicaţia acestuĭ cătun se face prin şoseaua comunală care dă în şoseaua vecinală Brădiceni Baia-de-Aramă, care-l pune în comunicaţie la N. cu comuna Peştişani.

Hobiţa, *mahala*, în com. rur. Covrigi, pl. Văilor, jud. Mehedinţi.

Hobiţa, *pîrîŭ*, jud. Gorj, pl. Jiuluĭ. Izvoreşte din dealul Erciul, situat la S. comuneĭ Ohaba, curge pe valea Ohabeĭ, pe partea despre S. a satuluĭ Ohaba şi se varsă în pîrîul Jilţul-Mare.

Hoceni, *com. rur.*, în partea de N. a pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ, aşezată între dealurĭ, mărginită:

www.dacoromanica.ro

la N. cu com. Şişcani Răzeşi; la S.-E., cu com. Deleni; la E., cu com. Grumăzoaia şi la V., cu Oţeleni. E udată de pîrîul Şişcani-Răzeşi, pe partea de E.

Este formată din satele: Hoceni, Hoceni tîrguşor, Tomşa, Şişcani-Boereşti, cu o populaţie de 176 familiĭ saŭ 730 suflete, din carĭ 123 contribuabilĭ.

Are treĭ bisericĭ.

Vite marĭ cornute 384, oĭ 177, caĭ 57 şi porcĭ 100.

Hoceni, *tîrguşor*, în jud. Fălciŭ, pl. Mijlocul, com. Hoceni.

Hoceni, *sat*, în jud. Fălciŭ, pl. Mijlocul, com. Hoceni.

Hoceni, *deal*, se prelungeşte între comunele: Hoceni şi Oţeleni, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ, făcînd hotar între ele.

Hociungi, *com. rur.* şi *sat*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-j., spre S.-V. de oraşul Roman, la 18 kil. de el şi la 17 de reşedinţa plăşeĭ. Este aşezat pe coasta de E. a şiruluĭ de dealurĭ ce separă jud. Neamţu de jud. Roman. Este formată din satele: Ciocăneşti şi Hociungi, cu reşedinţa comuneĭ în satul Hociungi. Are 262 familiĭ, saŭ 920 suflete, din carĭ 186 contribuabilĭ. Locuesc în 240 case.

Se cultivă viea şi arboriĭ fructiferĭ. Sunt 987 capete vite marĭ.

Are o biserică de lemn; o şcoală primară mixtă, frecuentată de 8 elevĭ

Venitul com. este de 2820 leĭ şi cheltuelile de 2542 leĭ.

Este legată cu oraşul Roman prin şosea.

Hodăilor (Pîrîul-), *pîrîŭ*, izvoreşte din dealurile de E. ale com. Mateeşti, pl. Olteţul-d.-s., jud. Vîlcea şi după ce udă centrul comuneĭ, se varsă în rîul Tîrîia.

Hodăreşti, *sat*, jud. Dîmboviţa, pl. Ialomiţa, căt. com. Cătunul.

Hodineanul, *pădure*, jud. Covurluiŭ, pl. Siret, com. Braniştea, populată cu salcie, plop, stejar şi ulm.

Hodivoaia, *com. rur.*, pl. Marginea, jud. Vlaşca, compusă din cătunele Hodivoaia şi Vieri, situate la începutul Burnazului, între Cacaleţi şi Giurgiu, la V. judeţuluĭ. Este proprietatea Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti.

Aci, ne spun Fraţiĭ Tunusli, la 1775, a fost metoc de călugărĭ.

Este departe de Giurgiu, de 14 kil., de Stăneşti, reşedinţa plăşeĭ, de 5 kil. E străbătută de o şosea care merge la Alexandria.

Are o suprafaţă de 6224 hect., din carĭ 63 hect. vie. La 1864 s'a dat la 209 locuitorĭ 854 hect.

Are o populaţie de 340 familiĭ, saŭ 1464 suflete, din carĭ 250 contribuabilĭ.

In com. sunt: o biserică, în căt. Hodivoaia, de zid, în stare bună, cu hramul Sf. Nicolae şi o alta cu hramul Sf. Nicolae în cătunul Vieri, ambele deservite de 2 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, condusă de un învăţător şi frecuentată de 59 băeţĭ.

Venitul anual al moşieĭ este de 70100 de leĭ.

Sub Mircea-Basarab era aci o căpităniе militărească, din cele 18 în care împărţise acest Domn Ţara-Romînească.

Hodivoaia, *cătun*, pendinte de com. Hodivoaia, pl. Marginea, jud. Vlaşca, proprietatea Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti.

Aci s'aŭ împroprietărit 109 locuitorĭ, cărora li s'a dat 450 hect.

Hodivoaia, *vale*, ce trece pe proprietatea şi satul cu acelaşĭ nume, pl. Marginea, jud. Vlaşca şi se scurge în Dunăre, din jos de Malul.

Hodoba, *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Cîndeşti; începe din poalele munteluĭ Cerbul şi pe lîngă Malul-Liliaculuĭ se scurge în rîul Buzăul, între cătunele Sătucul şi Cîndeşti.

Hodolna, *pisc de deal*, pe moşia Bălineşti, com. Zamostia, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Hodorasca, *com. rur.*, jud. Gorj, pl. Ocolul, la S.-E. com. Cîlniculuĭ, situată pe loc şes şi în dreapta rîuluĭ Tismana, la poalele dealuluĭ Hodorasca şi aproape de şoseaua judeţeană T.-Jiul-Severin.

Are o suprafaţă de 1073 hect., din carĭ 300 hect. pădure, 100 hect. izlaz, 202 hect. fîneţe şi 471 hect. arabile.

Are o populaţie de 201 familiĭ, saŭ 900 suflete, din carĭ 220 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 41 pluguri, 38 care cu boĭ, 3 căruţe cu caĭ; 294 vite marĭ cornute, 27 caĭ, 279 porcĭ şi 430 oĭ şi capre.

Venitul com. e de leĭ 960, iar cheltuelile, de leĭ 920.

Rîul Tismana udă teritoriul acesteĭ comune.

Comunicaţia cu com. vecine se face prin şoseaua judeţeană T.-Jiul-Severin şi prin şosele comunale, carĭ duc în toate comunele vecine.

Are o şcoală, frecuentată de

www.dacoromanica.ro

43 elevĭ; 3 bisericĭ, din carĭ 1 de zid fondată de Costache Glogoveanu şi alţĭ locuitorĭ, la anul 1810, iar cele-l'alte 2 de lemn, fondate la anul 1820, tus-trele deservite de 2 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ; 3 morĭ pe apa Tismana.

Este compusă din 2 cătune: Hodorasca şi Strîmba.

Pe dealul Hodorasca, pe care se află drumul Strejeĭ care datează din timpul Tătarilor, se zice că a fost un lagăr; se văd chiar acum o mulţime de gropĭ săpate în pămînt. Spre S. de com. se văd niştе ruine de cărămizĭ, despre care se zice că ar fi ruinele unuĭ sat Tătăresc.

Hodorasca, *cătun,* al com. Hodorasca, pl. Ocolul, jud. Gorj.

Are o suprafaţă de 716 hect., din carĭ: 200 hect. pădure, 65 hect. izlaz, 180 hect. fînеţe şi 271 cultură.

Are o populaţie de 140 familiĭ, saŭ 586 suflete, din carĭ 150 contribuabilĭ.

Locuitorĭĭ posedă: 27 pluguri, 28 care cu boĭ, 2 căruţe cu caĭ; 150 vite marĭ cornute, 17 caĭ, 234 oĭ şi capre şi 170 porcĭ.

In Hodorasca sunt 2 bisericĭ de lemn, făcute de locuitorĭ în anul 1820 şi deservite de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Hodorasca, *deal,* în jud. Gorj, pl. Ocolul, com. Hodorasca, ramificaţie din Dealul-Bujorescului; e acoperit cu pădure.

Hodorasca, *vale,* în jud. Gorj, pl. Ocolul, com. Hodorasca; începe din cătun. Strîmba şi se termină spre N., în marginea dreaptă a rîuluĭ Tismana.

Hodoroaca, *iaz,* în suprafaţă cam de 4 hect., pe moşia Hănеşti, com. Sîrbi, pl. Başeul, jud. Dorohoiŭ.

Hodoroaia, *pîrîŭ,* jud. Botoşani, izvoreşte de pe moşia Hănеşti, jud. Dorohoiŭ, trece pe moşia Brăteni şi se varsă în stînga Başeuluĭ, la com. Brăteni.

Hodorogeasca, *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Vispeşti, cătun. Văleanca; are 150 hect., din care 85 pădure, restul viĭ şi arăturĭ, proprietatea moşnenilor Hodorogeşti.

Hodorogioaia, *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Pîrscovul, cătun. Bădila, de 75 hect., din care 50 pădure; face parte din trupul Bădila.

Hodorogul, *pădure,* pe moşia Doagele, pl. Teleorman, jud. Teleorman, spre com. Beuca, situată în vîlceaua cu acelaşĭ nume.

Hodorogul, *vîlcea,* în jud. Teleorman, pl. Teleormanuluĭ, începînd de pe moşia Balaciul, trece prin moşia Doagele şi se înfundă în valea Burdeĭ, formînd un pîrîiaş care se scurge în pîrîul Burdea, la N.-E. comuneĭ Drăgşenei.

Hodrunga, *vale,* jud. Iaşi, formată în podişul Catargiuluĭ, com. Sîrca, pl. Cîrligătura; prin ea trece drumul Hîrlăuluĭ de la Podul-Iloaeĭ prin Belceşti.

Hodura, *sat,* jud. Iaşi, pl. Bahluiul, com. Cotnari, situat parte pe poalele dealuluĭ cu acelaşĭ nume, parte pe ale dealuluĭ Dumbrava şi parte pe şesul Bahluiuluĭ. Are o populaţie de 218 familiĭ, saŭ 783 suflete; o biserică de lemn, clădită la 1837 de N. Roznovanu, fost proprietar, cu 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 eclesiarc; o şcoală, înfiinţată la 1866, frecuentată de 44 elevĭ; o moară de aburĭ.

Vite: 704 vite marĭ cornute, 84 caĭ, 1738 oĭ şi 441 porcĭ.

Hodura, *deal,* jud. Iaşi, începe din partea de S. a şesuluĭ Bahluiul, de la poalele dealuluĭ Breazul, trece pe lîngă partea de E. a satuluĭ Hodura, com. Cotnari, pl. Bahluiul, terminîndu-se într'o vale numită Valea-Groazeĭ.

Hodura, *pîrîŭ,* jud. Iaşi, format din cîte-va izvoare de sub poalele dealuluĭ Dumbrava, com. Cotnari, pl. Bahluiul; curge de la N. spre S., trecînd prin dealul şi satul Hodura şi se varsă pe stînga rîuluĭ Bahluiul.

Hogieşti, *mahala,* în com. rur. Deveselul, pl. Blahniţa, jud. Mehedinţi.

Hogioaia, *lac,* jud. Brăila, format prin schimbarea albieĭ rîuluĭ Siretul, situat între viroaga Sireţelul şi rîul Siretul, la 6 kil. spre N.-V. de satul Vădeni, aproape de gura Siretuluĭ.

Hoinari, *sat,* jud. Brăila. Vezĭ Moroteşti, *sat,* com. Osman.

Hoinari, *sat,* jud. R.-Sărat, pl. Gradiştea, cătun. com. Măcrina, aşezat în partea de V. a comuneĭ, pe rîul Rîmnicul-Sărat, la 1250 m. spre V. de cătun. de reşedinţă, Măcrina; are o întindere cam de 7 hect., cu o populaţie de 46 familiĭ, saŭ 176 suflete: 44 bărbaţĭ şi 43 femeĭ, din carĭ 48 contribuabilĭ.

Hoinari, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, pendinte de com. Lupşani.

www.dacoromanica.ro

Hoinari, *numire vechie a cătunului* Plopiĭ-Vechĭ, com. Măcrina, jud. R.-Sărat.

Hoinari, *numire vechie a cătunului* Andreeşti, com. Droglu, jud. R.-Sărat. Vezĭ Andreeşti.

Hoinari, *sub-divizie a căt.* Fundeni-Cuculeasa, com. Fundeni, jud. Buzău.

Hoinari, *moşie*, jud. Brăila. Vezĭ Moroteşti, com. Osman.

Hoiseşti, *sat*, în partea de N.-V. a com. Păuşeşti, pl. Cîrligătura, jud. Iaşi, aşezat pe şes, de a dreapta rîuluĭ Bahluiul, între dealurile Hoiseşti şi Dumeşti. Vechimea luĭ se constată din un act cu data 1821, în care se arată că a existat pe la 1650 şi că atuncĭ aparţinea spătaruluĭ Iordache Ramadan. Partea de moşie ce se află de-a stînga rîuluĭ Bahluiul, purta numele de Vlagomireşti.

Suprafaţa teritoriuluĭ acestuĭ sat este de 1862 hect., cu o populaţie de 103 familiĭ, saŭ 495 suflete.

Are: o biserică, zidită, la 1864, de marele logofăt N. Cantacuzino, cu 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 eclesiarc; o şcoală, întreţinută de comună, înfiinţată la 1880, frecuentată de 20 elevĭ.

Vite: 498 vite marĭ cornute, 30 caĭ, 702 oĭ şi 198 rîmătorĭ.

Hoiseşti, *sat*, în jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, situat pe valea pîrîiaşuluĭ cu acelaşĭ nume, spre E. de dealul Mărgineni, prin care se desparte de satu Mărgineni.

Are o populaţie de 145 familiĭ, saŭ 598 suflete.

Numărul contribuabililor e de 145.

Are: 1 biserică cu 1 preot şi 2 dascălĭ; 1 moară de apă; 1 fierărie.

Vite: 220 boĭ, 144 vacĭ, 180 oĭ, 38 caĭ, 110 porcĭ şi 182 juncĭ.

Acest sat împreună cu satele: Hîrţeşti, Micşuneşti, Plopeşti şi Vîrlanul, aŭ format odinioară com. Hoiseşti.

Hoiseşti, *moşie*, situată în com. Mărgineni, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamţu, avînd o întindere de 619 hect. 50 arĭ.

Hoiseşti, *pîrîiaş*, în jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul; izvoreşte din coastele despre E. a dealuluĭ Mărgineni, trece pe lîngă satul cu acelaşĭ nume şi se varsă pe partea stîngă a pîrîuluĭ Mărgineni, formînd iazul de la Plopeşti.

Hoizanul, *sub-divizie a cătunuluĭ* Lipia, com. Lipia, jud. Buzău.

Hoizanul, *deal*, în jud. Buzău, com. şi căt. Lipia, proprietatea moşnenilor; e acoperit cu viĭ şi livezĭ.

Hoja, *deal*, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ; se desface din vîrful Deleanul; brăzdează partea de V. a com. Brăşteni; se întinde printre pîraele Valea-Grozoaia şi Valea-Rea; lasă spre N. dealul Priveghiul; este acoperit cu imaşurĭ şi fîneţe.

Holaclul, *pîrîŭ*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritotiul com. rur. Balabancea, şi anume pe al căt. săŭ Giaferca-Rusească; îşĭ ia naştere din poalele de N. ale dealuluĭ Boclogea; se îndreaptă spre V., avînd o direcţiune generală de la N.-E. spre S.-V.; brăzdează partea centrală a plăşeĭ şi pe cea nordică a comuneĭ; jumătate din cursul săŭ trece prin pădurĭ, jumătate, prin dealurĭ înverzite; are o lungime de 3 kil.; se varsă în pîrîul Taiţa, pe partea dreaptă a luĭ, în faţa satuluĭ Hancearca, tăind drumul comunal Balabancea-Taiţa; udă prin mijloc satul Giaferca-Rusească; pe valea-ĭ merge drumul vecinal Giaferca-Teliţa.

Holban, *deal*, în partea de S. a com. Gîrbeşti, pl. Fundurile, jud. Vasluiŭ; are direcţiunea de la V. la E.; e acoperit maĭ mult cu pădurĭ şi tufăriş.

Holbăneşti, *cătun*, în jud. Putna, pl. Zăbrăuţi, com. Filipeşti. Acest cătun este aşezat în valea Zăbrăuţuluĭ, care de aci se înfundă la schit la Moşinoaia.

Are o populaţiune de 575 suflete, carĭ locuesc în 135 case.

Holbina, *golf*, al laculuĭ cel mare Razelm, situat în pl. Sulina, jud. Tulcea, pe teritoriul comuneĭ rurale Sf. Gheorghe (Cadîrlez); este aşezat în partea de S. a plăşeĭ şi cea de V. a comuneĭ, la E. de lacul Razelm; în partea de N. comunică printr'o gîrliţă (5 kil. lungime), cu rîul Dunăvăţul, iar în partea de E., prin gîrla Dranov (lungă de 4 kil.), comunică cu lacul Dranov; la îmbucătura acesteĭ gîrliţe, se află şi pescăria Dranov; are o întindere aproximativ de 300 hect.; conţine peşte în mare cantitate, ce se exportă în Cadîrlez şi în Cara-Orman, prin cherhanalele Dranov şi Gura-Dranov.

Holcanilor (Dealul-), *deal*, între Dadişa şi Ulia, jud. Suceava, com. Boroaia, d'asupra căruia e un podiş, parte acoperit de pădure, parte fînaţ.

Holda, *sat*, pe moşia şi în com.

www.dacoromanica.ro

Broşteni, jud. Suceava, înşirat pe ţărmul stîng al Bistriţeï şi în lungul pîrîuluï Puzdra. Numără 66 case, populate cu 57 familiï, saŭ 260 suflete: 136 bărbaţï şi 124 femeï, din care 70 contribuabilï.

Improprietăriţï la 1864 sunt 5 fruntaşï, 18 pălmaşï şi 22 codaşï, stăpînind 155 fălcï, afară de ceï cu cîte 10 prăjinï.

Are o biserică de lemn, deservită de preotul din Broşteni şi doï cântăreţï. Şcoalele din Broşteni servesc şi acestuï sat.

In Holda se află: o cîrciumă; o dugheană; 3 stolerï şi 2 fierarï.

Singurul drum comunal îngust ce leagă Broşteni cu Crucea trece pe lîngă acest sat.

Holdeï (Dealul-), *munte,* în jud. Suceava, com. Broşteni, la poalele căruia se află satul cu acelaşï nume.

Holdiţa, *sat,* pe moşia şi în com. Broşteni, jud. Suceava, aşezat pe ţărmul stîng al Bistriţeï. Are 40 case, populate cu 46 familiï, saŭ 186 suflete; 90 bărbaţï şi 96 femeï, din care 46 contribuabilï.

Improprietăriţï la 1864 sunt 5 fruntaşï, 14 pălmaşï şi 8 codaşï, stăpînind 104 fălcï, afară de ceï cu cîte 10 prăjinï.

Biserica din Holda şi şcoalele din Broşteni servesc şi acestuï sat.

Un singur drum îngust duce prin Holda la Broşteni şi pe la Barnari la Crucea.

Holdiţa, *pîrîŭ,* ce străbate satul cu acelaşï nume, jud. Suceava. Izvoreşte de sub Pleşele-Holdeï şi, după un curs de 3 1/2 kil, în carĕ a primit de-a dreapta pe pîraiele: Gloduluï, Şindileï şi Arşiţeï şi de-a stînga pe al Tomenilor, se varsă în Bistriţa. Pe valea Holdiţeï se găseşte porfir vîrtos, negru-verde şi, în pămînt, straturï de aramă-piatră.

Holea, *măgură,* în pădurea din spre V. de satul Zvorîştea, com. cu acelaşï nume, jud. Dorohoiu, pl. Berhometele; are 1284 m. periferie la bază şi 140 m. înălţime.

Holeacul, *pîrîŭ,* jud. Dorohoiu, format din pîrîiaşele: Tulburea, Huţa, Borteni, Pietrosul şi Buda, toate de pe teritoriul com. Tîrnauca, pl. Herţa; curge spre N., şi după ce trece în com. Herţa, ia numirea de Pîrîul-Herţeï; maï primind pe dreapta şi stînga alte pîrîiaşe, îşï măreşte cursul; trece apoï pe lîngă tîrgul Herţa, com. Movila şi la satul Lunca, comuna Pilipăuţi, se varsă în rîul Prutul, la locul unde se află o luncă de loziï.

Holmanul, *deal,* pe moşia Hilişeul-Gafencul, com. Hilişeul, pl. Coşula, jud. Dorohoiŭ.

Holmul, *sat,* în partea de N.-V. a com. Păuşeşti, pl. Cîrligătura, jud. Iaşi, situat pe şesul din dreapta rîuluï Bahluiul, la 2 kil. de tîrguşorul Podul-Iloaeï. Are o suprafaţă de 614 hect., cu o populaţie de 103 familiï, saŭ 495 suflete.

Vite sunt: 165 vite marï cornute, 8 caï, 262 oï şi 9 rîmătorï.

Holmul, *sat,* în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Dagîţa, spre S.-V. de satul Dagîţa. Are 22 familiï, saŭ 94 suflete, din carï 22 contribuabilï. Locuesc în 28 case.

Sunt 216 vite marï cornute.

Acest sat ţinea, înainte de 1886, de desfiinţata com. Vovrieşti.

Holmul, *deal,* în jud. Botoşani, înpartea de V. a com. Slobozia-Secătura.

Holmul, *deal,* pe teritoriul satuluï şi com. Rădeni, pl. Coşula, jud. Botoşani. Acest deal este prelungirea dealuluï Ţencuşa, care se întinde de la Storeşti pănă la Hîrlău. E de natură pietroasă, ocupat cu case pe partea de E. şi cu pădurï pe partea de V.

Holmul, *deal,* pe teritoriul com. Băneasa, pl. Prutuluï, jud. Covurluiu. Acest deal începe de pe moşia Puţichioaia, com. Bujorul, iar coama luï merge pănă la Fîntîna-Mare, pe moşia Obrăşeni (jud. Tutova); la cătunul Moscu, Holmul se desface în două ramurï: o ramură care ţine pănă la com. Slivna din sus, iar d'acolo se uneşte cu Holmul-Mare; iar altă ramură se mărgineşte cu Băneasa despre E. Ramurile Holmuluï se maï numesc Holmul-Roşieï şi Holmul-Oseştilor. Pe Holmul-Oseştilor se găseşte o ridicătură maï pronunţată în lungime de vr'o 400 metrï, al căreia punct culminant e o movilă ţuguiată de pe care, cînd e atmosfera curată, se văd, regiunï depărtate, precum munţiï Vranceï, şi locurile de peste Prut.

Holmul, *deal,* jud. Dorohoiŭ, pl. Prutul-de-Jos, comuna Darabani; începe din dealul Prutuluï şi formează o rădicătură bruscă în faţa satuluï Bagiurea.

Holmul, *deal,* jud. Iaşi, în partea despre N. a satelor Cogeasca-Vechie şi Hăsnăşeni, com. Cucuteni, pl. Stavnicul; se întinde dela V. spre E., terminîndu se în satul Brătuleni, unde formează şesul Brătuleni,

www.dacoromanica.ro

pe care se află iazul cu acelaşĭ nume.

Holmul, *deal*, jud. Vasluiŭ, com Drăguşeni, pl. Funduri. Incepe de la N., avînd direcţiunea spre S.; desparte satul Tatomireşti de Holm (Drăguşeni) şi Măcreşti de Crăciuneşti, terminîndu-se la ratoşul Cuzeĭ.

Din acest deal se lasă o ramificare spre N.-V., numită Capul-Dealuluĭ, ce are un povîrniş repede şi o altă ramură numită Anina, sub poalele căruia d. inginer Hevet a descoperit maĭ multe vase de lut, în grosimĭ considerabile şi alte antichităţi pe carĭ le-a depus la Muzeul. din Bucureşti.

Holmul-luĭ-Brînză, *deal*, jud. Fălciŭ, pe teritoriul satuluĭ Rănceni, în partea de V., a com. cu aceeaşĭ numire, pl. Prutul, în hotar cu com. Mălăeşti.

Holmul-Mare, *deal*, pe teritoriul satuluĭ Romîneşti, com. Movileni, pl. Copoul, jud. Iaşi, bogat în păşune.

Holmul-Mare, *deal*, jud. Vasluiŭ, începe din marginea S.-E. a comuneĭ Scheia, înălţîndu-se drept în sus şi se prelungeşte în com. Drăguşeni.

Holmuluĭ (Piscul-), *pisc*, pe moşia Buda, com. Buda, pl. Herţa, jud. Dorohoiŭ.

Holmul - Geamăna, *şiră de munţi*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Schitul-Frumoasa, din culmea Pietreĭ, care se prelungeşte printre Tazlăul-Sărat şi Tazlăul-Mare.

Holmurile, *deal*, pe o suprafaţă cam de 76 hect., spre S. de dealul Pîhneĭ, com. Tîrziĭ, pl. Crasna, jud. Fălciŭ. La poalele luĭ se întinde Valea-Căşotenilor.

Holobăţul, *deal*, în partea de E., a jud. Fălciŭ, se întinde de a lungul comuneĭ Găgeşti, pl. Mijlocul, şi formează şesul din stînga Elanuluĭ.

Holobăţul-Mic, *deal*, se întinde pe partea de E. a comuneĭ Găgeşti, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ; este o continuare a dealuluĭ Holobăţul; se termină în satul Peicani, prelungind şesul din stînga Elanuluĭ.

Holtina, *sat*, în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, pendinte de com. Şocariciul, situat pe malul stîng al Borciĭ, la 2 kil. spre V. de Şocariciul.

Numirea vechĭe a acestuĭ sat a fost Gura-Baliĭ.

Populaţiunea satuluĭ este de 68 familiĭ de Romînĭ şi 2 familiĭ de Ţiganĭ, saŭ 370 suflete, cu 92 bărbaţĭ, 94 femeĭ şi 184 copiĭ.

Are o biserică, deservită de 1 preot şi 1 dascăl.

Vite sunt: 415 boĭ, 323 caĭ, 14 bivolĭ, 505 rîmătorĭ şi 1300 oĭ.

Holtul, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-s., din com. Săucesti, aşezat între rîurile Bistriţa şi Siretul, la o depărtare de 4900 m. de Săucesti, care este reşedinţa com. Are o populaţie de 110 familiĭ, saŭ 504 suflete; o biserică, zidită la 1860 de Costache Sturdza, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; 2 cîrciumĭ.

Vite sunt: 22 caĭ, 405 vite marĭ cornute şi 122 porcĭ.

Homeşti, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., cătunul comuneĭ Grebăn, aşezat în partea de N. a comuneĭ, la 100 m., spre N., de cătunul de reşedinţă Grebănul, la poalele dealuluĭ Homeşti. Are o întindere de 350 hect., cu o populaţiune de 126 familiĭ, saŭ 490 suflete, din carĭ 180 contribuabilĭ; o biserică, cu 2 preoţi şi 1 cîntăreţ.

Homeşti, *deal*, jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Grebănul; se desface din Dealul-Strejesc şi brăzdează partea de V. a comuneĭ; este acoperit cu păduriĭ.

Homeşti, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Grebănul; izvoreşte din dealul Homeşti, udă partea de V. a comuneĭ şi cătunul Homeşti, şi se varsă în pîrîul Oreavul, maĭ sus de cătunul Grebănul.

Homiceni, *sat*, în jud. Neamţu, com. Talpa, pl. de Sus-Mijlocul, formînd hotarul judeţuluĭ despre jud. Roman.

Are o întindere de 315 hect., 14 ariĭ, şi o populaţie de 25 familiĭ, saŭ 150 suflete.

Are 1 biserică cu 1 dascăl; 1 piuă pentru făcutul sucmanelor; 1 moară de apă; 1 rotărie.

Sunt 36 contribuabilĭ.

Numărul vitelor se urcă la 155 capete.

Homiceni, *deal*, în prelungirea ramureĭ numită Certieni, situat lîngă satul cu acelaşĭ nume, com. Talpa, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamţu.

Homiţa, *sat*, pe moşia şi în com. Cristeşti, jud. Suceava. Aşezat pe coastele dealuluĭ cu acelaşi nume şi pe ţărmurile pîrîuluĭ Homiţa zis şi Matioaĭa, numără 128 familiĭ, saŭ 500 suflete: 265 bărbaţĭ şi 235 femeĭ, din carĭ 95 contribuabilĭ. Vatra satuluĭ ocupă o suprafaţă de 48 fălcĭ şi 48 prj.

Improprietăriţĭ la 1864 sunt

www.dacoromanica.ro

20 pălmaşĭ şi 40 codaşĭ, stăpînind 111 fălcĭ şi 54 prj.

Are: o biserică, cu hramul Sf. Apostolĭ Petru şi Pavel, adusă de sătenĭ, pe la 1852—1853, din desfiinţatul sat Leţcani, deservită de un preot şi 2 cîntăreţĭ şi împropietărită cu 8 fălcĭ; o cîrciumă şi o băcănie. Şcoala din Cristeşti servă şi acestuĭ sat.

Drumurile principale sunt la Cristeşti (2 kil.) şi la Tătăruşi (5 kil.)

In 1803, Homiţa era a Visterniculuĭ Grigoraş Sturdza, avînd 21 liuzĭ Lipovenĭ, plătind 492 leĭ bir anual.

Pănă la Mihail Sturdza, satul era populat de mulţĭ Lipovenĭ, carĭ, ne maĭ putînd suferi condiţiunile grele de vieţuire pe moşie, impuse lor de acest Domn, se împrăştiară, aşezîndu-se în Manolea şi Lespezi.

Homiţa, *deal,* acoperit de pădure, lîngă satul cu acelaşĭ nume, jud. Suceava, a căruĭ culme se numeşte Bursucănia.

Homocea, *com. rur.*, în jud. Tecuciŭ, pl. Berheciul, compusă din 2 cătune: Homocea şi Lespezi, situată pe drumul ce vine din Nicoreşti la Găiceana, pe malul Siretuluĭ, la 43 kil. de capitala jud., spre N.-V. Are o populaţie de 437 familiĭ, saŭ 1660 suflete, din carĭ 130 familiĭ Ţiganĭ.

Teritoriul com. este de 2615 hect.

Are 2 bisericĭ, cîte una în fie-care sat, deservite de 2 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ; 2 şcolĭ, din care aceea din Homocea are localul propriŭ şi se frecuentă de 50 copiĭ, iar aceea din Lespezi datează din anul 1879 şi se frecuentă de 44 copiĭ.

Ştiŭ carte 130 bărbaţĭ şi 45 femeĭ. Contribuabilĭ se găsesc 420.

Vite sunt: 330 boĭ, 310 vacĭ, 600 oĭ, 60 caĭ şi 18 capre.

Intinderea terenuluĭ arabil e de 1698 hect., din care 29 hect. şi 75 arĭĭ, viĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ şi cheltuelĭ de 7145 leĭ.

Com. are la E. Dealul-Munteanuluĭ, Cetăţuia, Lespezi. Este udată de Siret în partea de V. şi de Polocin, care trece prin Homocea şi se varsă în balta Orghidan.

Este străbătută prin mijloc de şoseaua judeţeană ce vine din Nicoreşti şi duce la Găiceana, pe o vale frumoasă.

Locuitoriĭ, parte sunt răzeşĭ, parte împroprietăriţĭ la 1864.

Se mărgineşte: cu com. Hurueşti, la N.; Ploscuţeni, la S.; rîul Siretul la V.; com. Corbiţa, la E.

Homocea, *sat,* face parte din com. cu acelaşĭ nume, situat pe coasta de V. a dealuluĭ Cetăţuia, pe stînga Polocinuluĭ. Aicĭ este reşedinţa com. plăşeĭ Berheciul.

Populaţiunea compusă din Romînĭ, Ungurĭ şi cîţĭ-va Ruşĭ este de 300 familiĭ, saŭ 921 suflete, carĭ locuesc în 288 case şi cîte-va bordee.

Are o şcoală, care datează de la 1880 şi e frecuentată de 50 copiĭ; o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, care datează de la 1834, făcută de Alexandru Balş, proprietarul moşieĭ pe acel timp. Aceasta se vede într'o inscripţie ce se află pe o cruce în biserică.

Satul se numea maĭ înainte Poenari, nume păstrat la o mahala din sat. Această numire a purtat-o pănă la 1862, cînd i s'a dat numele de Homocea, după îngrijitorul moşieĭ luĭ Alexandru Balş, care purta numele de Homoceanul.

Locuitoriĭ sunt împroprietăriţĭ la 1864.

Homocioaia, *sub divizie a cătunuluĭ* Petrăcheşti, com. Niculeşti, jud. Buzăŭ.

Homocioaia, *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Mărgăriteşti, la hotarul spre jud. Buzăŭ, vîrf al culmeĭ Cîmpulugeanca; este acoperit cu semănăturĭ şi fîneţe.

Homocioaia, *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Niculeşti, căt. Petrăcheşti; are 650 hect. arăturĭ, livezĭ, fîneaţă, izlaz şi 25 hect. pădurea Iordăchioaia.

Homocioaia, *pîrîŭ,* care izvoreşte din dealurile com. Mărgăriteşti, jud. Rîmnicul şi se scurge în valea Gura-Dimieneĭ, în jud. Buzăŭ.

Homoiasca, *trup din moşia* Poroschia, jud. Teleorman, situată între moşiile Ţigăneşti şi Brînceni, îĭ maĭ zice şi Giera.

Homorîceanul, *moşie,* pe care s'aŭ împroprietărit la anul 1864, locuitoriĭ din com. Homorîciul, plaiul Teleajenul, jud. Prahova.

Homorîceanul, *moşie,* pe care s'aŭ împroprietărit la 1864 o parte din locuitoriĭ com. Tîrleşti, plaiul Teleajenul, jud. Prahova.

Homorîciul - Pămînteni, *sat,* face parte din com. rur. Homorîciurile, plaiul Teleajenul, jud. Prahova. Aci e reşedinţa comuneĭ.

Homorîciul - Ungureni, *sat,* face parte din com. rur. Ho-

www.dacoromanica.ro

morîciurile, pl. Teleajenul, jud. Prahova.

Homorîciurile, *com. rur.*, plaiul Teleajenul, jud. Prahova. Este situată lîngă rîul Teleajenul, la 36 kil. de capitala județuluĭ și la 8 kil de a plaiuluĭ.

Se compune din 5 cătune: Homorîciul-Pămînteni, Homorîciul - Ungureni, Malul-Vînăt, Cernești și Schiulești.

Are o populațiune de 495 familiĭ, saŭ 2289 suflete; 1095 b. 1194 f. (5 familiĭ de Țiganí.) Contribuabilĭ sunt 470.

Are două biserică: una în Schiulești, fondată de locuitorĭ, în anul 1842, și a doua în Homorîciul, fondată în anul 1744, cu următoarea inscripțiune:

Cu vrerea tatăluĭ și a fiuluĭ și cu ajutorul duhuluĭ sfînt, făcutu-s'a aceasta biserică de dumnealuĭ căpitan Iane și soția sa Anica, fiica luĭ Nicolae Țagorafa, în zilele Prea Inălțatuluĭ Domn Mihaĭl Racoviță V.V. ca să fie de pomenire; leat 1744.

In raionul comuneĭ sunt două morĭ, una pe rîul Teleajenul și alta pe Crasna.

Parte din locuitorĭ sunt moșneníĭ; 184 s'aŭ împroprietărit după legea rurală din 1864, cînd li s'a dat 350 hect. din moșiile: Teișani, Mănăstirea Cotroceni, Marcovești, Homorîceanul.

Vite sunt: 33 caĭ, 20 iepe, 665 boĭ, 281 vacĭ, 5 bivolĭ, 2760 oĭ și 250 porcĭ.

Scoală există în comună de la 1842.

E frecuentă de 97 băeți și 3 fete. Știŭ carte 221 bărbați și 20 femeĭ.

In partea de E. a com. este o cetățuie.

Tot teritoriul comuneĭ are o suprafață de 900 hect.

Se fabrică în com. peste 2500 decal. țuică anual. Comerciul se exercită de 10 cîrciumarĭ.

Veniturile se urcă la 3305 leĭ, și cheltuelile, la 2989 leĭ.

Prin comună trece calea județeană, ce unește capitala județuluĭ cu frontiera despre Transilvania, numită soseaua Ploești-Bratocea. Tot prin această com. trece vechiul drum al Romanilor, numit de uniĭ și drumul Tătarilor.

Comuna, la V., e brăzdată de dealurile: Gorganul, Gorgănelul, Piscul-Cateneĭ, munțiĭ Tirifoiul și Plaiul Șerban-Vodă.

E udată în partea de N. de gîrla Crasna, ce se varsă în rîul Teleajenul, și de vîlcelul numit al-Hoțuluĭ, în partea de V.

Se mărginește la N. cu rîul Crasna, care o desparte de com. Izvoarele; la S. cu pîrîul Valealuĭ-Dragomir, care o desparte de com. Teișani; la E., cu rîul Teleajenul și la V., cu Valea-Slăniculuĭ, care o desparte de Slănic.

Homurlar, *sat*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, cătunul comuneĭ Cîrjelari, așezat în partea S.-E. a plășeĭ și în cea N.-V. a comuneĭ, la 3 1/2 kil. spre N.-V. de reședință, pe ambele maluri ale pîrîuluĭ Homurlar, și la poalele dealuluĭ Calo-Bair. Are o întindere de 18 hect. Populațiunea, turcească, este de 28 familiĭ, saŭ 112 suflete. Pămîntul este acoperit cu păduri și pășuni. Poziținea satuluĭ este una din cele maĭ frumoase din toată plasa Măcin. Prin el trece drumul de la Hasanlar la Atmagea.

Homurlar, *pîrîŭ*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul comuneĭ Cîrjelari; izvorește din poalele de V. ale dealuluĭ Ciubucluc-Bair; se îndreaptă spre V., în o direcție de la E. spre V., brăzdînd partea S.-E. a plășeĭ și cea de mijloc a comuneĭ; trece prin satul Homurlar, prin Hasanlar, printre dealurile Orta-Cuirac, Chiciuc-Cara de o parte, Cele-Bair și Bornu-Bair de alta; după 6 kil. de curs, se aruncă în pîr. Ai-Orman, pe dreapta; malurĭ înalte; pe vale-ĭ se află drumul comunal Hasanlar-Homurlar.

Honțul, *lac*, în jud. și pl. Tulcea, pe teritoriul com. Satul-Noŭ, și pe acela al căt. Pardina, în partea de N. a plășeĭ și S.-E. a comuneĭ; e format de brațul Chilia, prin o revărsare anterioară, cu care comunică prin treĭ brațe maĭ micĭ; are o întindere de 140 hect.; e înconjurat numaĭ cu stuf; conține pește, ce se consumă în Pardina.

Honțul, *lac*, în jud. Tulcea, de 120 hect. în partea nordică a plășeĭ Tulcea și cea sud-estică a com. Satul-Noŭ, format de gîrla Șondul, cu care acum comunică prin o mică gîrlă; conține puțin pește.

Hopa, *ostrov*, în jud. Constanța, formată de Dunăre la intrarea sa pe teritoriul românesc al Dobrogeĭ; este așezată în partea sud-vestică a Dobrogeĭ, a județuluĭ Constanța, și în partea sud-vestică a plășeĭ Silistra-Nouă și a com. urb. Ostrovul, de care depinde. Forma eĭ este lunguiață, terminată prin capurĭ ascuțite de o parte și de alta. In partea sud-vestică, și lîngă ea, se maĭ găsesc două micĭ ostroave (20 hect. întindere). Lungimea eĭ este de 2 1/2 kil. și lărgimea medie de 750 m.; întinderea totală este de 150 hect. Este acoperită numaĭ cu păduri de sălciĭ. Brațul, care la S. o desparte de ostrovul Pastramagi, are 200 m. lărgime și 3 1/2 m. adînc; cel de la N., care o des-

www.dacoromanica.ro

parte de teritoriul județuluĭ Ialomița și canalul Borcea are 800 m. lărgime și 8—10 m. adîncime și e navigabil; acest braț o desparte și de Ostrovul-Vechiŭ (150 m. lărgime și 12 m. adîncime în acest loc). Este formată din aluviunile fluviuluĭ, pietriș și nisip și tinde a crește necontenit, așa că în curînd se va alipi de ostrovul Pastramagi.

Hopul, *pîrîŭ*, izvorește din dealurile: Bejenești și Bălteni, străbate teritoriul com. Laza, pl. Racova, jud. Vasluiŭ, curge de la N. spre S. și se varsă în stînga pîrîuluĭ Racova.

Hora, *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Trestioara, căt. Sicari, pe moșia Crivelești; are fîneață și arăturĭ.

Horaița, *cătun*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, posedînd o mănăstire de călugărĭ, locuită de 23 monahĭ.

Horaița, *munte*, acoperit cu păduri, în com. Crăcăoani, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu.

Horaița, *pîrîiaș*, ce izvorește din tre munțiĭ Cracăul-Negru și Negrești, jud. Neamțu; curge îndirecțiunea nordică, pe terenul com. Crăcăoani, pl. Piatra-Muntele, vărsîndu-se pe partea dreaptă a pîrîuluĭ Cracăul.

Horaița, *pîrîŭ*, jud. Suceava, numit și Leucușești (3500 m.), afluent al Șomuzuluĭ-Mare. Are de tributar pe Brudul.

Horaița, *cariere de piatră și var*, situate lîngă mănăstirea cu acelașĭ nume, com. Crăcăoani, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu.

Horaița-Mare, *mănăstire*. Vezĭ Horaița, cătun, jud. Neamțu.

Horăicioara, *schit de călugărĭ*, com. Crăcăoani, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu, situat pe un munte, despre S. de mănăstirea Horaița; este un adevărat cuib de vulturĭ, aninat în crăpătura uneĭ stîncĭ.

Horbova, *sat*, numit și Sanihăul, în centrul com. Mamornița, pl. Herța, jud. Dorohoiŭ, pe moșia cu aceeașĭ numire. Are o populație de 218 familiĭ, saŭ 815 suflete.

Proprietatea moșieĭ e a D-luĭ Holban.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, cu 1 preot, 2 cîntărețĭ și 1 pălămar; e de zid, făcută în 1805, de monahul Sava Holban.

Calitatea pămîntuluĭ e bună.

Săteniĭ împroprietărițĭ aŭ 647 hect., 35 ar. pămînt; iar proprietarul, 782 hect., 98 ariĭ cîmp și 120 hect., 90 ariĭ, pădure.

Pîrîul ce trece pe moșie este Sanihăul.

Drumurĭ principale: calea județeană Herța - Mamornița și acea ce duce la Godinești.

Hotarele sunt cu: Cotul-Boianuluĭ, Cotul-Hotinuluĭ, Mamornița și Godinești.

Localităților însemnate sunt: Balta-Roșie și Cetățuia.

Horcea, *deal* și *vale*, în jud. Mehedinți, com. rur. Almăjelul, plasa Cîmpul.

Hordila, *sat*, în partea de N.-E. a com. Curșești, pl. Racova, jud. Vasluiŭ.

Hordilești, *sat*, în partea de N. E. a com. Cozmești, pl. Stemnicul, jud. Vasluiŭ, situat pe podișul Hordilești. Moșia Hordilești are o întindere de 244 hect. loc de cultură, 12 hect. fînaț și 3 hect. pădure. Populația este de 34 familiĭ, saŭ 106 suflete, din carĭ 6 familiĭ de Țigani.

Satul își are numele de la un vechiŭ locuitor Ștefan Hordilă, care s'a așezat cel d'întîiŭ pe acest loc pe la 1750.

Vite: 98 vite marĭ cornute, 90 oĭ, 18 caĭ, 12 rîmătorĭ. Locuitoriĭ au 24 stupĭ cu albine.

Horea, *altă numire a satuluĭ* Vadul-Pietros.

Horești, *com. rur.* și *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Văilor, la 45 kil. de Severin și la 8 kil. de com. rur. Broșteni, situată pe dealurĭ și văĭ. Se mărginește la E. cu com. Miculești și Tehomirul; la S., cu com. Țiriviul și Broșteni; la V., cu com. Broșteni; la N., cu com. Leorda.

Satul formează comună cu satele: Băzăvani, Brabeți, Pîrvănești și Scoarța, avînd peste tot 660 locuitorĭ, din carĭ 105 contribuabilĭ. Locuesc în 131 case.

Locuitoriĭ posedă: 20 pluguri, 35 care cu boĭ, 4 căruțe cu caĭ; 60 stupĭ.

Printr'însa trece o șosea comunală, care o leagă de șoseaua Glogova-Plaștina-Corcova. Are 2 biserici, deservite de 1 preot și 2 cîntărețĭ; o școală, condusă de 1 învățător, frecuentată de 25 elevĭ.

Budgetul com. e de 1347 leĭ la venitură și de 1010 leĭ la cheltuelĭ.

Vite: 300 vite marĭ cornute, 16 caĭ, 300 oĭ și 350 rîmătorĭ.

Dealurĭ maĭ principale în această com. sunt: Dealul-Brabeților și Dealul-Băzăvanilor. Motrul udă satele Horești și Jiltul și trece prin Băzăvani.

Horezeanca, *altă numire a mo-*

www.dacoromanica.ro

şieŭ Statuluĭ din com. Udupul, jud. Teleorman, căreia i se maĭ zice şi Udupul-Horezeanca, pe care se află şi o pădure de 400 hect.

Horezul (Hurezul), *plaiŭ*, jud. Vîlcea, numit ast-fel de la rîul şi mănăstirea Horezul. Se compune din 26 comune: Alunul, Armăşeşti, Bălteni, Cîrstăneşti, Berbeşti, Cireşiul, Floreşti-d.-j., Floreşti-d. s., Fometeşti, Greci, Horezul, Mădulari, Măldăreşti, Mateeşti, Milostea, Oteşani, Pojogi, Racoviţa, Rîmeşti, Romani, Recea, Slătioara, Stroeşti, Tombani, Turceşti şi Vaideeni.

Are o populaţie de 21131 locuitorĭ.

Se mărgineşte la N. cu munţiĭ Transilvanieĭ, la S. cu pl. Ocolul-Otăsăul, la E. cu pl. Cozia şi la V. cu jud. Gorj.

Reşedinţa subprefectureĭ este în Tîrgul-Horezul.

Forma plaiuluĭ e a unuĭ pentagon neregulat.

Comune maĭ populate în acest plaiŭ sunt: Alunul, Oteşani, Slătioara, Stroeşti şi Vaideeni.

In plaiul Horezul sunt 14 şcolĭ rurale mixte (2 în com. Vaideeni şi afară de şcoala de fete din com. Horezul), cu 2 învăţătoare, plătite de stat şi în care se predă materiile programeĭ urbane, fie-care şcoală avînd un învăţător plătit de stat; sunt frecuentate de 370 copiĭ (327 băeţĭ şi 43 fete). Cu întreţinerea şcoalelor statul cheltueşte anual 20844 leĭ. Comunele acestuĭ plaiŭ înscriŭ în budgetele lor 853 leĭ anual pentru şcoală.

Locuitoriĭ posedă: 71 pluguri de lemn şi 663 de fier; o maşină de treerat cu manej; 1 maşină de vînturat, 1 maşină de bătut porumb cu mnivelă; 2 grape de fier; 2 trioare saŭ maşinĭ de ales sămînţa; 91 morĭ cu apă.

In tot plaiul Horezul se cultivă 139 hect., 50 ariĭ, vie.

Sunt 74 bisericĭ, pentru întreţinerea cărora comunele înscriŭ în budgetul lor anual suma de 2683 leĭ.

Sfîntul Sinod al bisericeĭ autocefale Romîne a împărţit plaiul Horezul în 13 parohiĭ rurale, la carĭ deservesc 13 preoţĭ parohĭ, 17 preoţĭ ajutorĭ, 70 cîntăreţĭ, în plus 13 preoţĭ.

Parohiile fixate de sf. Sinod de la 1888 sunt cele următoare:

Parohia Pojogi, cu biserica catedrală Sf. Treime, compusă din com. Cireşul şi Pojogi, avînd 328 familiĭ, saŭ 1100 suflete, 5 bisericĭ, 1 preot paroh, 1 preot ajutor, 5 cîntăreţĭ, în plus 1 preot.

Parohia Stroeşti, cu biserica catedrală Cuvioasa Paraschiva, are 279 familiĭ, saŭ 1036 suflete, 3 bisericĭ, 1 preot paroh, 3 cîntăreţĭ, în plus 2 preoţĭ.

Parohia Alunul, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, compusă din cătt. Igoiul şi Bodeşti, la 3 1/2 kil. de cele-l'alte cătt. carĭ formează parohia, are 351 familiĭ, saŭ 1278 suflete, 6 bisericĭ, 1 preot paroh, 2 preoţĭ ajutorĭ, 5 cîntăreţĭ.

Parohia Berbeşti-Turceşti, cu biserica catedrală Intrarea-în-Biserică, se compune din com. Turceşti, Berbeşti şi cătt. Dănţeni, Valea-Mare şi Roşioara, la 9 1/2 kil. de cele-l'alte cătune, avînd 471 familiĭ, saŭ 1771 suflete, 7 bisericĭ, 1 preot paroh, 1 preot ajutor, 6 cîntăreţĭ, în plus 2 preoţĭ.

Parohia Greci, cu biserica catedrală Sf. Impăraţi, compusă din com. Mateeşti şi Milostea, are 542 familiĭ, saŭ 1724 suflete, 7 bisericĭ, 1 preot paroh, 2 preoţĭ ajutorĭ, 6 cîntăreţĭ, în plus 2 preoţĭ.

Parohia Recea, cu biserica catedrală Sf. Voevozĭ, compusă din cătt. Mariţa şi com. Fometeşti, Racoviţa şi Recea, la 16 kil. de cele-l'alte cătune, are 823 familiĭ, saŭ 2306 suflete, 9 bisericĭ, 1 preot paroh, 2 preoţĭ ajutorĭ, 8 cîntăreţĭ, în plus 1 preot.

Parohia Vaideeni, cu biserica catedrală Sf. Ion Botezătorul, are 350 familiĭ, saŭ 1580 suflete, 2 bisericĭ, 1 preot paroh, 1 preot ajutor, 4 cîntăreţĭ, în plus 1 preot.

Parohia Slătioara, cu biserica catedrală Sf. Gheorghe, are 450 familiĭ, saŭ 1230 suflete, 7 bisericĭ, 1 preot paroh, 1 preot ajutor, 4 cîntăreţĭ, în plus 1 preot.

Parohia Mădulari, cu biserica catedrală Cuvioasa Paraschiva, compusă din cătt. Valea-Orleĭ, com. Amărăşti, Modoaia şi cătt. Groşi, la 8 kil. de cele-l'alte cătt., are 586 familiĭ, saŭ 1989 suflete, 7 bisericĭ, 1 preot paroh, 2 preoţĭ ajutorĭ, 8 cîntăreţĭ.

Parohia Oteşani, cu biserica catedrală Buna-Vestire, compusă din com. Măldăreşti, are 644 familiĭ, saŭ 2248 suflete, 5 bisericĭ, 1 preot paroh, 1 preot ajutor, 4 cîntăreţĭ.

Parohia Tîrgul-Horezul, cu biserica catedrală Intrarea în-Biserică, compusă din cătt. Bărzoteşti, pendinte de com. Romani, are 390 familiĭ, saŭ 1955 suflete, 5 bisericĭ, 1 preot paroh, 1 preot ajutor, 4 cîntăreţĭ, în plus 1 preot.

Parohia Rîmeşti-Covrigeşti, cu biserica catedrală Intrarea-în-Biserică, compusă din com. Romani, cătt. Covrigeşti şi Orşani, la 6 1/2 kil. de cele-l'alte cătune carĭ compun parohia, avînd 587 familiĭ, saŭ 1611 suflete, 5 bisericĭ, 1 preot paroh, 2 preoţĭ

www.dacoromanica.ro

ajutorĭ, 7 cîntăreţĭ, în plus 1 preot.

Parohia Tomşani-Foleşti, cu biserica catedrală Sf. Apostolĭ, compusă din com. Floreşti-d.-s. şi Floreşti-d.-j., la 7 kil. de celelalte căt., avînd 587 familiĭ, saŭ 2084 suflete, 6 bisericĭ, 1 preot paroh, 2 preoţĭ ajutorĭ, 6 cîntăreţĭ, în plus 1 preot.

Horezul, *com. rur.*, jud. Gorj, plaiul Vulcan, situat în partea de N.-V. a comuneĭ Cartiul, aşezată pe 3 dealurĭ deosebite avînd reşedinţa în Horezul.

Este compusă din cătunele Horezul şi Arsurile.

Are o suprafaţă de 400 hect., din carĭ 68 hect. arabile, 78 hect. fîneaţă, 30 hect. vie, 135 hect. izlaz şi prunĭ, 89 hect. pădure.

Locuitoriĭ sunt moşnenĭ. Sunt 173 familiĭ, saŭ 794 suflete, din carĭ 155 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 25 pluguri, 40 care cu boĭ; 400 vite marĭ cornute, 240 oĭ, 138 capre, 36 caĭ şi 330 porcĭ.

Are: 1 biserică, cu 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală, frecuentată de 37 elevĭ.

Pîrîul Cartiorul udă comuna.

Comunicaţia acesteĭ comune se face prin şoseaua comunală care o pune în legătură la S. cu com. Cartiul, iar la N. prin pasul Buliga, cu care e pusă în comunicaţie cu Transilvania.

Horezul, Hurezul, saŭ **Tîrgul-Horezul**, *com. urb.*, pl. Horezul, jud. Vîlcea. Şĭ-a luat numele de la mănăstirea Hurezul, fondată de Constantin Brîncoveanu, în urma izbîndeĭ de la Zărneşti, ca aliat al Turcilor contra Austriacilor.

Mănăstirea s'a numit Hurezul după numele rîuluĭ Hurezul, ce curge pe lîngă zidurile eĭ.

Rîul Hurezul s'a numit ast-fel de la Ciuhurezul, o pasăre nopturnă ce stăpînea aceste locurĭ acoperite cu pădurĭ seculare, înainte de înfiinţarea acesteĭ comune.

La început această comună s'a numit nu Hurezul ci Huhurezul şi sub acest nume s'a găsit trecută într'un hrisov vechiŭ, care astă-zĭ se găseşte în posesiunea moştenitorilor defunctuluĭ Stanciu Ogrezeanu.

Infiinţarea acestuĭ tîrg, după o tradiţie locală, se datoreşte unor neguţătorĭ ambulanţĭ. Aceştia, după zidirea mănăstireĭ (1694), veneaŭ din cînd în cînd cu diferite mărfurĭ în tolbele lor, pe care le desfăceaŭ pe la călugărĭĭ şi slujbaşiĭ mănăstireĭ şi cu chipul acesta formară treptat-treptat un fel de bîlciŭ în poarta mănăstireĭ.

Acestea s'ar fi petrecut pe la finele secoluluĭ al 17-lea. Maĭ încoace, aceştĭ micĭ negustoraşĭ, fiind goniţĭ din poarta mănăstireĭ, aŭ plecat de aci şi s'aŭ aşezat tot în apropiere de mănăstire, pe locul unde se află astă-zĭ Tîrgul-Horezul (3 kil. departe de mănăstire).

Se ştie cu siguranţă că pe la anul 1801, în locul unde astă-zĭ se află vatra acesteĭ comune, nu era de cît o singură casă de locuit, a Covreştilor, o familie bogată în localitate pe acele timpurĭ, şi încolo numaĭ niştе barace de lemn, unde aceĭ neguţătorĭ îşĭ ţineaŭ mărfurile lor şi veneaŭ în anumite zile, maĭ ales Duminica, şi pe la sărbătorĭ, de le desfăceaŭ.

Tîrgul Horezul, propriŭ zis, afară de două cătune ce-ĭ aparţin: Olari şi Bălăneşti, şi carĭ sunt împrăştiate pe văĭ şi dealurĭ, este situat pe loc şes, între două rîurĭ: Luncavăţul la S.-V. şi Luncavăciorul la N.-E., în capul uneĭ lungĭ peninsule. Acest cap al peninsuleĭ se chiamă din vechime La-Trăistari, fiindcă era locuit de niştе oamenĭ făcătorĭ de trăiste, astă zĭ loc de păşune, numit la Poşta, căcĭ aci staţionaŭ caiĭ poşteĭ, maĭ înainte. Această peninsulă îşĭ are începutul în vîrful Carpaţilor.

Tîrgul-Horezul este la 35 kil. de capitala judeţuluĭ şi este reşedinţa subprefecturеĭ plaiuluĭ Horezul. In tîrg este o farmacie şi un biuroŭ telegrafo-poştal, înfiinţat la 1874 şi al căruĭ venit pe anul financiar 1896—97 a fost de 3039 lei, 50 banĭ.

Are o populaţie de 222 familiĭ, saŭ 855 suflete: 455 bărbaţĭ şi 400 femeĭ; 173 contribuabilĭ.

Venitul comuneĭ se urcă la 8134 leĭ şi cheltuelile, la 7682 leĭ anual,

Sunt 4 bisericĭ: 1 în Bălăneşti, 2 în Olarĭ şi 1 în tîrg.

Biserica din tîrg, care ţine loc de catedrală, zidită de Covreşti şi numită Biserica Covreştilor, s'a clădit «în zilele Mărieĭ sale Constantin Moruzzi Voevod, cu blagoslovenia sfinţieĭ sale Episcopul Nectarie al Rîmniculuĭ (d'aci încolo literile sunt măcinate) la anul 7311 (1803)». La anul 1869 ĭ-a ars acoperişul şi s'a făcut de locuitorĭ prin contribuţie.

Meşteşugarĭ sunt: 5 cizmarĭ, 4 brutarĭ, 2 fierarĭ, 1 lăcătuş, 3 cojocarĭ, 1 dulgher, 1 tîmplar, 1 abagiŭ, 2 croitorĭ şi 8 olarĭ. Locuitoriĭ desfac produsul muncеĭ lor la tîrgul săptămînal de Sîmbătă, şi la cele 3 bîlciurĭ anuale: Buna-Vestire, Duminica-Tomeĭ şi Sf. Constantin; la Rîureni, Pojogi, Gănguleşti (Vîlcea) şi la Polovragi (Gorj).

Are o şcoală de băeţĭ, zidită la anul 1868 de Ion Prodescu, al căruĭ nume îl poartă şi o

www.dacoromanica.ro

scoală de fete, înființată după anul 1887.

Aceste școlĭ sunt deservite de 4 institutorĭ și 2 învățătoare, pentru plata cărora statul cheltuește anual suma de 14407 leĭ; sunt frecuentate de 100 băeți și 40 fete.

Știŭ carte 120 bărbați și 80 femeĭ.

Comuna se întinde pe o suprafață de 463 hect.

Toți locuitoriĭ sunt moșneni, afară de 3 clăcași, carĭ s'au împroprietărit la anul 1864 cu vatra caseĭ.

Vite sunt: 56 caĭ, 98 boĭ, 166 vacĭ, 68 capre și 112 oĭ.

Pe rîurile Bălănești și Luncavăciorul, în raionul comuneĭ, sunt 7 morișt̆ĭ.

In comună sunt 2 izvoare cu apă minerală, conținînd pucioasă, unul în mahalaua Bălănești și altul sub rîpa stîngă a rîuluĭ Luncavățul, spre S.-E. de Horez, și la $^1/_2$ kil.

Stupĭ cu albine sunt 50.

In timpĭ prielnicĭ se fabrică aci până la 5200 decal. țuică anual.

Comuna, afară de 5 șosele scurte și 4 strade din interiorul eĭ, este tăiată de șoseaua jud. Rîmnicul-Vîlcea—Tîrgul-Jiŭ, prin care se leagă maĭ multe comune, parte vecinate și parte maĭ depărtate, în direcția despre S.-E. și S.-V. Are o șosea vecinală în partea de N.-V. prin care se leagă cu marea com. Vaideeni, situată la poalele munților Vaideeni. O altă șosea vecinală în partea de S.-E. o leagă cu comuna Măldărești; o alta în partea de N., cu comuna Rîmești, și în partea de N.-E. cu comuna Romani.

Moșia cu satul Horezul, se vede după hrisoave, a fost dăruită mănăstireĭ Hurezul de către Constantin-Vodă Brîncoveanu, care o cumpărase dela Ciurciubașa, deși Ștefan-Vodă Cantacuzino, prin hrisovul din anul 7223 (1715), arată că aceștĭ sătenĭ nu fuseseră rumînĭ (sclavĭ) aĭ luĭ Ciurciubașea, ci numaĭ 'ĭ se zălogiseră luĭ pentru niște datoriĭ.

Iacă parte din hrisovul luĭ Ștefan Cantacuzino privitor la aceasta:

«Fost-aŭ aceștĭ oameni Rumînĭ jupăneseĭ Capleĭ, nepoata Banuluĭ Preda Buzescu ot Cepturoasa ce aŭ fost jupănească Paraschiveĭ Paharnicul și ĭ aŭ stăpînit cu pace până în zilele luĭ Radu-Vodă Leon; iar cînd aŭ fost atuncea căzînd Paraschiva Paharnicul la o grea datorie și la închisoare și neavînd banĭ ca să plătească și fiind foarte nevoie, fost-aŭ volnicit pe toțĭ Rumînĭ din satul Horeziĭ ca să se rescumpere cu toată moșia lor, tocmindu-se ca să dea galbenĭ 450. Decĭ neavînd să-ĭ dea să se rescumpere fost'aŭ mers la jupîn Dima Ciurciubașa de s'aŭ rugat să le dea banĭ cu dobîndă să se rescumpere de la stăpînĭĭ lor și Dima Ciurciubașa așa aŭ fost zis că le va da numaĭ să le aducă acel zapis al jupăneseĭ Capleĭ.

«Decĭ după a luĭ făgăduință, fost-aŭ mers tot satul Horeziĭ cu zapisul de a 'l aŭ pus zălog ca să le dea baniĭ și s'aŭ fost tocmit cu dînsul ca să 'ĭ dea pentru dobînda acestor banĭ, căcĭ 'ĭ va ținea din cîșlegĭ până la Ispas, 70 oĭ cu lapte.

«Și le-aŭ fost dat atuncea, dînd și zapisul lor la mîna Dimeĭ Ciurciubașa, că de nu vor da baniĭ la zisul (soroc) să fie tot satul zălog până vor da baniĭ. Iar Dima Ciurciubașa apucînd acel zapis de zălogire la mîna luĭ și zapisul jupăneseĭ Caplea ce era făcut la mîna acestor oameni și la alți; pentru-că le-aŭ dat galbenĭ ug. 200, iar ug. 250 nu le aŭ fost dat, ci le aŭ dat o scrisoare, scriind la jupîneasa Caplea și la boiarul eĭ Paraschiva Paharnicul într'acelașĭ fel, că cînd le-ar trebui să trimită să'ĭ dea baniĭ, neîntîmplîndu-se atuncĭ la pîrlej și trimițînd Paraschiva Paharnicul în două-treĭ rînduri ca să'ĭ dea aceĭ banĭ ug. 250, el n'a vroit să'ĭ dea.

«Decĭ jupăneasa Caplea și boierul eĭ Paraschiva Paharnicul, văzînd că nu le dă baniĭ fost'aŭ apucat pe părinții acestor oameni ca să le dea aceĭ galbenĭ ug. 250. Dar știind că zapisele sunt la Dima Ciurciubașa și văzînd că bani nu vrea să le dea, fost'aŭ mers tot satul Horeziĭ la Dima Ciurciubașa de 'și-aŭ cerut aceștĭ banĭ precum s'aŭ tocmit. Iar Dima Ciurciubașa așa le aŭ răspuns zicînd că nu maĭ dă nicĭ un ban, căcĭ aceștĭ ug. 200 'ĭ-aŭ dat pentru oameniĭ ceĭ săracĭ, iar pentru ceĭ maĭ cu putere să-și vîndă bucatele lor să se rescumpere.

«Și eĭ văzînd așa o seamă de oameni fost'aŭ și eĭ vîndut bucatele și s'aŭ rescumpărat dînd aceștĭ banĭ ug. 250 la stăpînĭĭ lor și Dima Ciurciubașa, n'a vrut să ia zapis dela mîna lor numaĭ pentru ug. 200 ce le dăduse. Decĭ oameniĭ din Horez și cu părinții lor, văzînd că le ține zapisele numaĭ pentru 200 ug., fost'aŭ tras pe Dima Ciurciubașa la multe judecăți și divanurĭ și el tot a umblat prelungind lucrul și mutînd vreme după vreme, până în zilele răposatuluĭ unchiuluĭ Domnieĭ mele Io Șerban Cantacuzino Voevod. Iar cînd aŭ fost atuncĭ, murind megieșiĭ ceĭ bătrînĭ și rămîind aceștia, fost'aŭ scos Dima Ciurciubașa niște zapise făcute în meșteșugurĭ scriind că s'aŭ vîndut părinții a-

www.dacoromanica.ro

cestor oameni romîni lui, şi cu acele zapise 'i-aŭ fost împresurat şi'i aŭ făcut rumîni. După aceea netrecînd multă vreme 'i-aŭ fost vîndut jupăneasa Stana a Dimei Ciurciubaşa şi cu fiul săŭ Mateiŭ, răposatului Constantin - Vodă Brîncoveanu, încă de cînd era în boierie, fiind spătar mare. Şi 'i aŭ stăpînit Constantin-Vodă pănă ce s'aŭ pus Domn şi puindu-se domn 'i-aŭ fost dat la mănăstirea Horezii şi'i aŭ stăpînit mănăstirea Horezii cît aŭ fost Domnia luĭ în domnie. Iar cînd a fost acum, după ce ne aŭ miluit Domnul Dumnezeŭ pe noĭ cu domnia şi stăpînirea acesteĭ ţărĭ Romîneşti, ştiind că aceştĭ oameni sunt împresuraţĭ de Dima Ciurciubaşa, venit'aŭ înaintea Domnieĭ mele în Divan de s'aŭ întrebat de faţă cu părintele Ion igumenul dela sfînta mănăstire Horezul şi fiind un lucru vechiŭ şi lucru întunecat şi neputînd dovedi lucrul cum este 'i am dat pe seama sfinţieĭ sale părinteluĭ nostru Kir Damaschin Episcopul Rîmniculuĭ şi pe seama a 24 boerĭ carĭ aŭ fost luaţĭ de popa Ion din Recea să'i aleagă ca să ia seama pe amăruntul şi să dovedească cum stă lucrul.

«Decĭ sfinţia sa părintele Ion igum. şi cu aceştĭ oameni fost'aŭ mers înaintea sfinţieĭ sale, părintele Damaschin Episcop şi înaintea celor 24 boerĭ şi luîndu-se seama de scrisul lor n'a putut să le hotărască lucrul ca să se isprăvească; ci aŭ făcut ştire Domnieĭ-mele şi Domnia-mea le-am poruncit a doua-oară ca să se aşeze şi să le isprăvească într'un chip, şi înţelegînd părintele Ion igum. şi cu oamenii aceştia că iar am poruncit Domnia mea la sfinţia sa părintele Damaschin Episcopul şi la ceĭ 24 de boerĭ aŭ mers cu toţĭ de faţă înaintea Părinteluĭ Damaschin Episcop şi după ce le aŭ citit toate cărţile şi zapisele cele ce aŭ făcut Ciurciubăşoaia de vînzarea lor şi cel de zălogire, atuncĭ aŭ strigat aceştĭ oameni toţĭ cum că acel zapis nu este al lor, ci l'aŭ făcut Dima Ciurciubaşa în meşteşugurĭ.

«Şi s'aŭ cerut să jure cu 24 oameni că nicĭ acel zapis nu e bun şi nicĭ aŭ dat Ciurciubaşa părinţilor lor atîţi banĭ, ci le-aŭ dat ug. 200, precum s'a zis maĭ sus. Şi întrebînd părintele Damaschin Episcopul că după ce vor jura de ce orĭ să se apuce eĭ aŭ zis cu toţiĭ că vor da toată moşia lor mănăstireĭ, ca să aibă pace de rumînie, şi aŭ lăsat şi părintele Ion igum. să fie aşa precum aŭ zis eĭ. Şi vrînd eĭ să jure (că nu) cînd-va pe urmă (să li se găsească) vre o gîlceavă căcĭ n'aŭ jurat, iar părintele Ion aŭ zis că de vreme ce s'aŭ închinat eĭ într'acest'aşĭ chip să nu maĭ jure.

«Şi aşa s'aŭ învoit înaintea sfinţieĭ sale părinteluĭ Damaschin Episcopul ca să fie în pace şi slobozĭ de rumînie, nicĭ un amestec cu dînşiĭ sfînta mănăstire de acum înainte cu dînşiĭ să nu aibă, fără cît moşia să o stăpînească cu bună pace precum s'aŭ zis maĭ sus.

«Şi li s'aŭ dat toate zapisele cele vechĭ la mîna lor, zapisul de zălogie şi cele 2 zapise ale Dimeĭ Ciurciubaşa ce s'aŭ găsit rele şi zapisul jupîneseĭ Caplea. Iar zapisul jupîneseĭ Stanci Ciurciubăşoaia cel de vînzarea acesteĭ moşiĭ Horezii a rămas la mănăstire ca să aibă mănăstirea temeiŭ să se ştie de la cine s'a cumpărat.

«Iar unde scrie în zapis pentru rumînia acestor oameni s'aŭ şters cu chinovar roşu şi s'a şters şi în hrisovul răposatuluĭ Constantin Voevod unde scrie iară pentru rumînia oamenilor acestora.

. . . . . .

«Drept aceea şi Domnia mea, după cartea sfinţieĭ sale părinteluĭ Damaschin Episcopul şi după scrisoarea acestor oameni ce aŭ dat la mănăstire, încă am dat această carte a Domnieĭ mele la tot soborul sfinteĭ mănăstirĭ ca de acum înainte să aibă a ţinea şi a stăpîni această moşie cu siliştea satuluĭ şi cu livezile şi cu plaiurile şi cu munţiĭ anume Vălenii, i clăbucetul de peste tot hotarul şi cu tot venitul cu bună pace de către aceştĭ oameni ca să fie sfinteĭ mănăstirĭ stătătoare de vecĭ.

«Şi am întărit cartea aceasta cu tot sfatul şi cu credincioşiĭ boieriĭ ceĭ marĭ aĭ Domnieĭ mele pan Constantin Şerban vel ban, i pan Petraşco Braboveanu vel dvornic, i pan Radu Golescu vel logofăt, i pan Radu Dudescu vel spătar, i pan Şerban Bujoreanu vel vistiar, şi alţiĭ.

«Şi s'aŭ scris cartea aceasta în anul al doilea din Domnia Domnieĭ mele, în oraşul scaunuluĭ Bucureşti, de Tănase şi Mihaiŭ logofătul Tîrnoveanu.—Iunie 2, 7223 (1715).

Horezul, *cătun*, de reşedinţă, al com. cu acelaşĭ nume, jud. Gorj.

Are o suprafaţă de 280 hect., din carĭ: 42 hect. arabile, 60 hect. pădure, 54 hect. fîneţe, 24 hect. viĭ, 100 hect. izlaz şi pruni.

Populaţia este de 93 familiĭ, saŭ 420 suflete, din carĭ 86 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 15 pluguri, 30 care cu boĭ; 300 vite marĭ cornute, 160 oĭ, 94 capre, 20 caĭ şi 250 porcĭ.

In cătun se găsesc 5 fîntîni.

Are ı şcoală, frecuentată de

www.dacoromanica.ro

37 elevĭ; 1 biserică, cu 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Horezul, *cătun*, al com. Gropşani, la N.-V. plăşei Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi, situat lîngă rîuleţul Frăţila.

Horezul (Hurezul), *mănăstire* de călugăriţe, jud. Vîlcea, zidită în anul 1692 de Constantin Brîncoveanu, după cum se citeşte în pisania săpată pe piatră la intrarea în biserică, fiind executor al lucrării Pîrvu Cantacuzino, marele stolnic.

Este poate singurul edificiŭ în ţară, pe care timpul şi restauratorii l'aŭ cruţat, păstrîndu-se aproape intacte, atît biserica cît şi paraclisul, trapeza, bolniţa şi casele. Aci se poate vedea arhitectura hanurilor şi curţilor boereşti de pe la finele secolului XVII-lea.

Pănă la anul 1862, mănăstirea era locuită de călugări. Ei aŭ fost mutaţi la Bistriţa şi în locuri-le s'aŭ stabilit călugăriţe.

Intre odoarele mai însemnate găsite aci, şi carĭ s'aŭ ridicat pentru Muzeul Naţional, notăm:

Icoana cea mare a luĭ Brîncoveanu, îmbrăcată în toc şi despre care se zice că o purta cu sine la drum şi la războiŭ, avînd d'asupra 33 boabe marĭ de mărgăritar; o cruce mică de aur cu lemn sfînt, lucrată în zmalţurĭ cu 13 smaragde şi cu 6 diamante, cu data 1694; o placă de sfită de argint suflat cu aur, care reprezintă pe sfinţiĭ Impăraţi Constantin şi Elena, închinată mănăstireĭ Horezul de Şerban Cantacuzino vel Paharnic, fiul luĭ Drăghicĭ Cantacuzino, biv vel Spăt. (1700); o cruce mică într'o coroană de argint, suflată cu aur şi lucrată în smalţurĭ, cu lanţ de gît, avînd data 1672, etc.

Aci se afla o frumoasă bibliotecă, compusă din cărţĭ greceştĭ, slavone, romîneştĭ, latine, greco-latine. Parte din aceste cărţĭ aŭ aparţinut luĭ Constantin Brîncoveanu, cum se vede atît din legătură cît şi din unele adnotaţiunĭ autografe ale Domnitoruluĭ Romîn. Cărţile aŭ fost depuse la Muzeŭ de D-l Gr. Tocilescu.

S'aŭ lăsat bisericeĭ următoarele odoare: o cutie de argint cu imaginea sfîntuluĭ Procopie, ale căruia moaşte se păstrează într'însa fiind dăruite mănăstireĭ Horezul de Patriarhul Ţarigraduluĭ Iacov, la 1692; altă cutie, tot de argint, cu imaginea sfinteĭ Minodora, al căreĭ cap se păstrează într'însa, — capul a fost adus de la Sinope de către Constantin Brîncoveanu şi Doamna sa Maria şi s'a dăruit mănăstireĭ la anul 1701; altă cutiuţă de argint, lucrată în florĭ, cu moaştele sfîntuluĭ Martir Teodor Tiron; patru icoane împărăteştĭ; Maica Domnuluĭ, Domnul Cristos, Sf. Impăraţi Constantin şi Elena şi Sf. Procopie, dăruite de Constantin Brîncoveanu; două sfeşnice marĭ de argint suflate cu aur, avînd jos, săpată în relief, inscripţia din anul 1692, şi alte candelĭ, cădelniţe, iconostase şi jeţurĭ de multă însemnătate.

In biserică se maĭ află patru morminte frumos lucrate; treĭ cu inscripţiune, iar al patrulea fără inscripţiune. Se zice că aci se află înmormîntată Zmaranda, fiica luĭ Constantin Brîncoveanu.

Unul din morminte este al Egumenuluĭ Ioan Arhimandritul, mort la 7231 (1723). Pe o piatră incastrată afară, pe zidul despre S., într'o firidă se citeşte următoarele:

«Această sfîntă biserică fiind zidită de răposatul Constantin Voevod Brîncoveanul, după vreme stricîndu-se învelişul, acum în zilele luminatuluĭ Vel Ban Grigorie Brîncoveanul, nepotul D-luĭ Domn, prin osîrdia şi îndemnarea sfinţieĭ-sale părinteluĭ Ermonach Arhimandrit Trapezontie, s'a dres şi s'a învelit înfrumuseţînd'o precum se vede. 1827, April...»

Trapeza, unde mîncaŭ călugăriĭ, servă astă-zĭ de magazie pentru proviziunĭ. Pereţiĭ sunt zugrăviţĭ. In năuntru, la intrare, se reprezintă Sfinţiĭ Constantin şi Elena, apoĭ Maica Domnuluĭ, Proorocĭ, Arhiereĭ, etc. Inscripţia scrisă cu negreală la intrare în trapeză sună:

«Această prea cuvioasă trapezare frumoasă, care este tutulor drăgăstoasă, cînd ca o maică mîngîioasă, cînd şed fraţiĭ la masă, pentru neuitare făcută şi aşa întocmită şi cu zugrăvelĭ împodobită de smeritul Ioan Arhimandrit, nastavnic fiind aceştiĭ mănăstirĭ pănă s'aŭ făcut leat 7214 (1706)».

Paraclisul, în etajul de sus, d'asupra trapezeĭ, avînd hramul Adormirea - Maiciĭ - Domnuluĭ, s'a zidit din temelie de prea luminatul blagocestiv Domn Constantin Basarab Voevod, în al optulea an al Domnieĭ-sale, fiind leatul 7205. Tîmpla paraclisuluĭ, destul de frumoasă şi bine păstrată, ca şi uşile, sunt din timpul luĭ Brîncoveanu.

De la paraclis te suĭ în clopotniţă, unde se păstrează 4 clopote cu datele: 1698 şi 1655.

Pe păretele de lîngă trapeză, acolo unde este intrarea la spital, se află o piatră săpată cu inscripţiune încadrată în florĭ, din care se vede că foişorul este făcut cu cheltuiala sfinţieĭ-sale părinteluĭ Kir Dionisie Arhimandritul Bălăcescu, în zilele prea luminatuluĭ Domn Constantin Racoviţă Voevod, leat 7261 (1753). Foişorul se află în bună stare; scara e împodobită cu leĭ şi vulturĭ afrontaţĭ.

In vistierie sunt două repidiĭ de argint suflate cu aur, dăruite

www.dacoromanica.ro

de Constantin Brîncoveanu, la 1697; o anaforiță de argint, cu inscripția din anul 1697.

Lîngă mănăstire se află bolnița fondată de Doamna Maria, soția lui Constantin Brîncoveanu, la anul 1696, cum se vede din următoarea pisanie ce se citește la intrarea în biserică:

«† Rîvnind și urmînd în toate bunele fapte și blagocestive Maria luminata Doamna, Prea Înălțat soțul său, Iω Constantin Basaraba Voevoda și precum soțul și D-l ei biserica cea mare în cinstea marilor Impărați și sfinții Constandin și Elena din temelie o au redicat și o au înfrumusețat, așa și Măria Ei în slava de D-zeŭ Născătoarei Fecioare și stăpînei noastre au zidit această sfîntă bisericuce bolniță, făcînd-o ca în veci bună pomenire strămoșilor, moșilor și părinților lor să rămîie și al lor nemort nume, isprăvind-o la al optulea an a Domniei lor, la leat dela zidirea lumei 7205, Meseța septevrie 20 d-ni.» (Extras din raportul prezintat Academiei Romîne de d-l. Gr. Tocilescu).

Mănăstirea Horezul se administrează de o stariță, ajutată în partea administrativă de un consiliŭ economic și în partea duhovnicească de un consiliŭ spiritual. Maicile sunt în număr de 48, și se îndeletnicesc cu facerea de mohaire, scoarțe și alte lucruri de mînă.

In mănăstire e un spital rural, cu 50 paturi.

Horezul, *deal*, jud. Gorj, com. cu același nume; se mai numește și Dealul-Bisericei; pe acest deal sunt viile locuitorilor.

Horezul, *moșie*, a Statului, în pl. Oltețul-Oltul-d.-s., jud. Romanați, arendată cu 300 lei anual; are o pădure de 432 pogoane; este pendinte de Mănăstirea Brîncoveni, și este situată lîngă satul cu același nume.

Horezul, saŭ **Comanița**, *trup de moșie*, a Statului. Vezi Căzănești, jud. Olt.

Horezul, *rîŭ*, jud. Vîlcea, izvorește din muntele Cocorul, curge de la N. către S.-E. printr'o vale îngustă și adîncă, udă mănăstirea cu același nume și se varsă în rîul Bistrița, pe malul drept, aproape de com. Tomșani.

Horezul-de-Jos, *cătun.*, de N. al com. Gropșani, pl. Oltețul-Oltul-d.-s., jud. Romanați, situat pe valea apeiFrățila. Altitudinea terenului d'asupra nivelului mării este de 194 m. Are, împreună cu Horezul-d.-s., 100 familii, saŭ 450 suflete.

Horezul-de-Sus, *cătun*, al comunei Gropșani, pl. Oltețul-Oltul-d.-s., jud. Romanați, pe valea rîului Frățila, o populație de 100 familii, saŭ 450 suflete, împreună cu Horezul-d.-j.; are o biserică, Cuvioasa Paraschiva, cu 1 preot.

Horezul-Obedeanul, *nume*, ce purta *moșia* de pe teritoriul comunei Giurgița, jud. Dolj, pl. Balta, cînd aparținea mănăstirei Horezul-Obedeanul.

Horezul-Poenari, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Balta, la 46 kil. de Craiova și la 16 kil. de reședința plășei Măceșul-d.-s.

Situată pe rîpa dreaptă a Jiului, pe un șes ridicat cu mult de asupra Jiului.

Se mărginește la N. cu com. Valea-Stanciului, de care se desparte prin o mică vălcea; la S., se mărginește cu com. Grecești; la E., cu rîul Jiul; la V., cu com. Bîrca.

Este udată de rîul Jiul în partea-i de E., avînd îndreptarea N.-S.

A fost nființată la anul 1800 de doi boeri, Horezeanu și Poenaru, ce aveaŭ proprietăți vecine aici. Ei aŭ adus pentru muncă oameni din comunele vecine, cari se stabiliră aici și fondară com. Com. mai coprindea o mahala, numită Țenești, de la un proprietar numit Țenea. Mult timp a fost alipită de com. Valea-Stanciului, în care avea și reședința. Azi se compune din 1 cătun.

Are o biserică, cu hramul Sf. Mihail și Gabriel, fondată la anul 1852, de către Amza Mihăilescu, Const. Tîrnoveanu, Ta che Săndulache. Are 2 preoți și un cîntăreț. După legea rurală din 1864, are 8½ hect. pămînt arabil.

Este o școală mixtă, ce funcționează de la anul 1864, fiind întreținută de stat. Are un învățător. Localul, construit din zid, se află în bună stare. In anul 1892—93 a fost frecuentată de 50 băeți și 3 fete.

Populația comunei se urcă la 1441 suflete: 735 bărbați și 706 femei. După legea rur. din 1864, sunt 63 locuitori împroprietăriți; după cea din 1879 sunt 2 însurăței. Locuesc în 43 case și 277 bordee.

Suprafața teritoriului com. este de 2800 hect., din care: 2000 hect., pămînt arabil, 100 hect. fîneață, 100 hect. izlaz, 600 hect. pădure.

Moșia se numea înainte Horezul-Poenari; azi aparține D-lor Tîrnoveanu și Const. N. Mihail; are o suprafață de 2000 hect., dînd un venit de peste 60000 lei.

www.dacoromanica.ro

Pădurea, numită Horezul-Poenari, se întinde peste apa Jiuluĭ, pe o suprafață de 500 hect., aparținînd d-lor Constantin N. Mihail și Const. Tîrnoveanu, pe moșia cărora se și găsește; spre V. de sat, se află pădurea Tîrnoveanu, cu 100 hectare pădurĭ.

Pădurile sunt populate cu cerĭ, ulmĭ, plopĭ, arțarĭ, jugastri și ștejarĭ, aceștia din urmă predominînd.

Viile, în întindere de 23 1/2 hect., sunt ale locuitorilor, cărora li s'aŭ dat în urma legeĭ rurale din 1864; produc vin roșu.

O moară de aburĭ se află pe moșia d-luĭ Const. N. Mihail.

Prin mijlocul comuneĭ trece calea vecinală spre S. către com. Grecești, străbătînd com. pe o lungime de 1 1/2 kil.

O cale naturală merge de la V. la E., pe o lungime de 20 kil., pănă la com. Bîrca.

Comerciul se exercită de 10 persoane.

Venitul comuneĭ e de 4025,27 leĭ, și cheltuelile de 3787,9 leĭ.

Vite cornute 300, oĭ 100, capre 2, porcĭ 20, caĭ 16.

Horezul-Poenari, *sat*, în jud. Dolj, pl. Balta, com. Horezul-Poenari. Vezĭ Horezul-Poenari, com. rur.

Horezul-Poenari, *moșie*, particulară, în jud. Dolj, pl. Balta, com. Horezul-Poenari, în întindere de aproape de 2000 hect., aducînd un venit anual de 60000 leĭ. Aparține maĭ multor proprietarĭ.

Pe moșie se găsește și pădure.

Horezul-Poenari, *pădure*, particulară, în jud. Dolj, pl. Balta, com. Horezul-Poenari, în întindere de 500 hect., populate cu plopĭ, ulmĭ, jugastri; predomină stejarul.

Horga, *sat*, în jud. Tutova, pl. Tîrgul, com. Iepureni, spre N.-V. de satul Iepureni. Are 335 locuitorĭ și 81 case.

Horgești, saŭ **Horzești**, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., com. Gioseni, situat aproape de malul drept al pîrîuluĭ Răcătăul, la 5 kil. de satul Gioseni, cu o populație de 296 familiĭ, saŭ 1233 suflete.

Are o școală mixtă; 2 bisericĭ, una ortodoxă, clădită la 1889 de Profira Strat și alta catolică, clădită în 1830 de locuitorĭ; 2 cîrciumĭ.

Vite sunt: 123 caĭ, 605 vite marĭ cornute, 264 porcĭ și 35 capre.

Horgești, *moșie*, în jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., com. Gioseni, de 1818,25 hect., care dă un venit de 36,150 leĭ, aparținînd familieĭ Strat.

Horgești, *pădure*, foioasă, supusă regimuluĭ silvic, în jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., com. Gioseni, cu o întindere de 1000 hect., proprietatea familieĭ Strat.

Horia, *deal*, în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-s., com. rur. Grozești.

Horincea, *plasă*, în jud. Covurluiŭ, a căreĭ numire vine de la pîrîul și valea Horincea. Ocupă partea de N.-E. a județuluĭ și coprinde 10 com., cu 29 sate, avînd 4192 familiĭ, saŭ 16607 suflete, din carĭ 2959 contribuabilĭ. Reședința la Tîrgul Berești. Vezĭ Covurluiŭ, județ.

Horincea, *pîrîŭ*, ce-ĭ zice și Hurmuzul; izvorește de lîngă com. Lupești, pl. Horincea, jud. Covurluiŭ, la punctul numit Fîntîna-Mare; străbate partea de E. a satuluĭ Lupești, apoĭ trecînd prin satele de pe Valea-Horinceĭ, se varsă în Prut, lîngă lacul Sovîrca, în jos de Rogojeni, după ce primește pîrîiașele Recea, Mînzătești, Oarba și Zoițana.

Horincea, *vale*, în jud. Covurluiŭ, udată de pîrîul cu acelașĭ nume și pe care sunt așezate comunele: Cavadinești, Gănești, Prodănești, Țuțcani, Măluștenĭ, și Lupeștĭ.

Horjani, *cătun*, în jud. Buzăŭ, com. Pătîrlage, cu 150 locuitori și 34 case.

Horjani, *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Mărunțișul, pe hotarul despre com. Pătîrlage.

Horlăceni, *sat*, pe moșia cu acelașĭ nume, com. Văculești, pl. Coșula, jud. Dorohoiŭ, cu 76 familiĭ, saŭ 410 suflete.

Are o biserică, cu hramul Sf. Constantin și Elena, cu 1 pălămar; este făcută de sătenĭ.

Sătenĭĭ împroprietăriță aŭ: 195 hect. 49 arĭĭ pămînt; iar proprietarul moșieĭ 612 hect., 98 arĭĭ cîmp și 257 hect., 80 arĭĭ pădure.

Parte din moșie, fiind loc șes, adese-orĭ devine mlăștinoasă prin apele ploilor și ale pîraelor. Principele Al. C. Moruzzi, fostul proprietar, formînd șanțurĭ pentru scurgerea apeĭ, a făcut prin aceasta ca o bună parte de loc să fie proprie agricultureĭ.

Tot aicĭ se creștea de către Moruzzi, herghelĭ de caĭ de cea maĭ frumoasă rasă Arabă și Engleză.

Drum principal este acel ce duce la Dorohoiŭ și la Mănăstirea Goroveiul.

Hotarele cu: Broscăuți, Cobîla, Prelipca și Hapăi.

www.dacoromanica.ro

Horlăceniţa, *pădure*, în suprafaţă de 257 hect., 80 arii, pe moşia Horlăceni, com. Văculeşti, pl. Coşula, jud. Dorohoiu.

Horleşti, *sat*, în jud. Iaşi, pl. Copoul, com. Tăuteşti, situat pe coastele unui deal, cu o populaţie de 83 fam., saŭ 266 sufl.

Pe marginea despre V. a satului, pe podişul dealului Horleşti, trece şoseaua judeţeană Iaşi-Botoşani.

Sunt 180 vite mari cornute, 350 oi, 23 cai şi 77 rîmători.

Horleşti-Catolici, *sat*, în partea de S.-V. a com. Cucuteni, pl. Stavnicul, jud. Iaşi, situat pe valea pîrîului Horleşti, pe o întindere de 424 hect., cu o populaţie de 57 familii, saŭ 262 suflete Unguri romînizaţi, de religie catolică. Are o biserică catolică, zidită la 1871 de obştia locuitorilor, deservită de 1 preot şi 1 dascăl.

Moşia aparţine bisericei catolice din Iaşi, donată de fosta proprietară Domniţa Hangerli.

Vite sunt: 164 vite mari cornute, 17 cai şi 71 rîmători.

Horleşti-Domniţei, *sat*, în partea de S.-V. a com. Cucuteni, pl. Stavnicul, jud. Iaşi. Are o populaţie de 126 familii, saŭ 594 locuitori, de origină unguri şi de religie catolică. Acest sat, dimpreună cu Horleşti - Catolici, s'a înfiinţat în anul 1790 de Domniţa Hangerli, fostă proprietară a moşiei Cucuteni, cu locuitori aduşi de prin satele: Săbăoani, Gheräeşti şi Miclăuşeni, din jud. Roman, precum şi de la Cotnari din jud. Iaşi, dăruind o parte din sat bisericei catolice din Iaşi.

Acest sat, dimpreună cu Horleşti-Catolici, formează un trup, despărţit prin o brazdă. Are o şcoală, întreţinută de comună, înfiinţată la 1877, şi frecuentată de 53 copii.

Vite: 458 vite mari cornute, 48 cai, 12 oi şi 163 rîmători.

Horobolul, *plaiu*, al com. Horezul, jud. Gorj, în partea despre N.-V. a comunei; pe acest plaiu se află numai pădure de fag şi fineţe.

Horodiştea, *com. rur.*, în partea de N. a plăşei Prutul d.-j, jud. Dorohoiu, formată din satele: Cuzalăul, Crăiniceni, Horodiştea şi Slobozia, cu reşedinţa primăriei în satul Horodiştea. Are o populaţie de 404 familii, saŭ 1809 suflete; 5 biserici, cu 3 preoţi, 6 cîntăreţi şi 4 pălămari; 1 şcoală, condusă de 1 învăţător, frecuentată de 40 elevi; 1204 hect. 48 arii pămînt sătesc; 1821 hect. 75 arii cîmp şi 22 hect. 92 arii pădure, ale proprietăţilor; 1 iaz; 10 pog. vie.

Veniturile şi cheltuelile com. sunt de 2810 lei anual.

Sunt 694 vite mari cornute, 189 cai, 1446 oi, 13 capre, 189 rîmători; 187 stupi cu albine.

Horodiştea, *sat*, pe moşia cu acelaşi nume, com. Horodiştea, pl. Prutul-d.-j, jud. Dorohoiu. Are 97 familii, saŭ 448 suflete.

Biserici sunt 2, cu 1 preot, 2 cîntăreţi şi 2 pălămari; una se află în vale, cam în mijlocul satului, cu hramul Sf. Nicolae, este vechie, făcută de vălătuci în 1770, de C. Ciolacu; a doua se află în deal, lîngă casa proprietăţei; are hramul Naşterea Maicei Domnului şi s'a făcut în 1863, de răposatul Gh. Baltă. Şcoala, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 40 elevi, are un local bun de zid făcut şi dăruit de d-na Baltă.

Locuitorii împroprietăriţi aŭ 226 hect. 29 arii pămînt; iar proprietatea: 1197 hect. 31 arii cîmp şi 8 hect. 59 arii pădure, mai multă luncă de lozie pe malul Prutului.

Este un iaz pe pîrîul Iznovăţului; o livadă în suprafaţă de 2 hect. 86 arii cu diferiţi pomi fructiferi; 10 pog. vie.

Pîrîul ce trece pe moşie este Iznovăţul.

Se află multă piatră calcarică în pămînt şi la suprafaţă, care se extrage numai pentru trebuinţele locale.

Drumuri principale sunt: calea judeţeană Rădăuţi-Darabani şi acel ce duce la Bivolul.

Hotarele cu: Crăiniceni, Isnovăţul, Bivolul şi rîul Prutul.

Horodiştea, *sat*, jud. Iaşi, pl. Bahluiul, făcînd parte din podgoria numită Cotnari, situat într'o vale, formată, în partea despre N., de poalele dealului Catelina şi de ale unui mic deal numit Chetrosul.

Este acoperit de vii şi livezi. Are o populaţie de 131 familii, saŭ 465 suflete; o biserică, clădită din lemn, foarte vechie, pe al cărei prag de sus al uşei din pridvor se află inscripţia următoare:

«Să şti di cîndu a zidită bisărica a satu: ЗѠІѲ.Ѳ.ѦІ 7210». Această biserică pănă la luarea averilor mănăstireşti de către stat, ţinea de mănăstirea Coşula, dimpreună cu 18 hect. vie şi o livadă, fiind privită ca mitoc pentru călugări; astă-zi e întreţinută de comună, iar viea şi livada sunt date în posesie de stat, ca proprietate a sa. Biserica e deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 eclesiarh.

Sunt 135 vite mari cornute, 50 cai, 139 oi şi 66 rîmători.

Horodiştea, *deal*, jud. Dorohoiu,

www.dacoromanica.ro

care împreună cu dealurile: Cireşul, Buzulonceĭ, Ceair şi Protopopul, de pe moşia Tîrnauca, precum şi Dealul-Mare, şi al Ghebeĭ, de pe moşia Probotești, lănţuite în multe ramurĭ, formează aproape un cerc ce înconjoară satele Tîrnauca şi Probotești, com. Tîrnauca, pl. Herţa, lăsînd loc deschis spre Herţa şi Pomîrla. Aceste şirurĭ pleacă din culmele dealurilor Culiceni şi Mihoreni. O ramură trece pe lîngă satul Tîrnauca, spre N.-E., coborîndu-se pănă în valea Grumaţcăi; altă ramură trece spre S.-E. pe lîngă Tîrnauca şi Probotești, prelungindu-se spre N. de Probotești, terminîndu-se spre Herţa.

Acest deal se maĭ numeşte şi Horodişteanul. Toate culmele sunt acoperite cu păduri afară de ale Horodişteĭ şi Cireşeĭ.

Pe podişul dealuluĭ, care se numeşte Zamca, se văd urmele uneĭ cetăţuĭ de pămînt, de aceea şi numirea slavonă de Horodiştea (întăritură de pămînt), ce s'a dat dealuluĭ.

Horodiştea, *deal*, jud. Iaşi, se întinde de la N. la S. şi face hotarul între satele: Horodiştea, şi Cîrjoaia, ambele din pl. Bahluiul.

Horodiştea, *deal*, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Calul-Iapa, situat alăturea cu dealul Bogoslovul.

Horodişteanul. Vezĭ Horodiştea, *deal*, com. Horodiştea, jud. Dorohoiu.

Horodniceni, *sat*, pe moşia cu acelaşĭ nume, jud. Suceava, com. Brădăţelul. Pănă la 1886 forma comună a parte. Aşezat pe dealurile Stoporenilor şi Merţenilor şi cîte-va vîlcele. Are o populaţie de 278 familiĭ, saŭ 1148 suflete: 557 bărbaţi şi 591 femeĭ. Locuesc în 272 case. Sunt 290 contribuabilĭ. Vatra satuluĭ ocupă 34 fălcĭ şi 17 prj.

Moşia e proprietatea moştenitorilor marchizeĭ de Bedmar. Are o suprafaţă de 2682 fălcĭ, din care 1904 cultivabil, 498 pădure şi hugeag, 215 fînaţ şi restul neproductiv.

Improprietăriţi la 1864 sunt 35 fruntaşĭ, 140 pălmaşĭ şi 34 cîte $12\frac{1}{2}$ prj., stăpînind 524 fălcĭ şi 17 prj.

Drumurĭ principale sunt: la Rotopăneşti, 3 kil., la Boteşti 3300 m. şi la Brădăţelul 3500 m.

Are: o şcoală rurală mixtă, înfiinţată la 1865, cu un învăţător plătit de stat, frecuentată de 70 elevĭ; o biserică, deservită de 2 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ, împroprietărită cu 17 fălcĭ.

Iată ce scrie Profesorul N. Beldiceanu, despre satul şi biserica din Horodniceni, în «Archiva societăţeĭ sciinţifice şi literare» din Iaşi. Anul II, No. 9:

Horodniceni, sat, din judeţul Suceava, plasa Şomuzul-Moldova, este aşezat la hotarele Bucovineĭ, pe coasta unuĭ deal, iar în faţa luĭ, pe un alt deal, sporeşte o pădure frumoasă de stejarĭ, împodobită icĭ-colea, cu brazĭ. Ca şi Baia, acest sat este astăzĭ proprictatea d-neĭ marchize de Bedmar şi împreună cu cătunele salc Răbĭia, Botcşti şi Brădăţelul, are o poporaţie ce trece peste 500 de locuitorĭ. Numele dc Horodniceni aminteşte ziccrea slavonă Городничин, adecă şoltuzii, cc pare a suferit acccaşĭ preschimbarc, ca şi slavoncscul Городъ = horod, oraş, în romînescul: Horod, Horodnic, Horodniște, dat şi astăzĭ multor localităţĭ din Bucovina şi partea de sus a Moldoveĭ, pe unde sc găsesc urme de cetăţuĭ. — Horodnicul, şoltuzul, stadt-schultheiss, ca şi primarul, îngrijca împreună cu pîrgarĭĭ, de gospodăria oraşuluĭ. Dacă numele acestuĭ sat se poate tălmăci din horodnicĭ, ne arată o înrîurire slavonă în limbă alăturea cu cea germană a instituţieĭ dc schultheiss, venită la noĭ din Polonia.

Pe coama dealuluĭ, alăturea cu grădina, ce înconjură curtea boerească, o biserică îşĭ arată în zare, figura eĭ măreaţă, fizionomie a unor veacurĭ îndepărtate, de care nu ne putem apropia dccăt prin monumentcle rămase. Sus, la 5 m. 25 ccnt. înălţime, afară dcasupra ferestrcĭ pridvoruluĭ, stă îngropată în zid o piatră de 1 m. 25 ccnt. lăţime şi 84 cent. înălţime; pe ea sc află săpat în reliefĭ o iuscripţie slavonă, aşa cum se obicinuea în vremile de demult maĭ, cu seamă pănă către sfîrşitul vcaculuĭ al 17-lea.

Inţelesul eĭ pe romîneşte, este:

Cu învoirca tatăluĭ şi cu împreună lucrarca fiuluĭ şi cu săvîrşirea sfîntuluĭ duh, cugetat-a şi bine-voit-a pan Mătiaş, marelc visternic, dc a zidit biserica, anumc unde este hramul pogoririeĭ sfîntuluĭ duh, asupra sfinţilor ucenicĭ, şi-a rădicat-o în zilele cuccrniculuĭ domn Ioan Ştcfan Vocvodul, şi în zilcle luĭ Kyr Theofan mitropolitul Sucevcĭ şi o săvîrşi la anul: 7047, luna Noembrie 8.

Această inscripţie este publicată în «Uricarul» d-luĭ T. Codrescu, vol. 8, pag. 16 şi 17, după nişte notiţe aflate în biblioteca luĭ G. Asachi sub titlul: Inscripţia pĭetreĭ deasupra uşeĭ bisericeĭ de la Horod. Iată textul:

Cu învoirea tatăluĭ, ajutorul fiuluĭ şi lucrarea sf. duh, aŭ cugetat întru sine şi aŭ bine voit pan Matiaş biv-vel visternic, a zidi accastă biserică în numele hramuluĭ pogorîrea duhuluĭ sf. peste sfinţiĭ săĭ ucenicĭ, în zilcle blagocestivuluĭ Domn Ion Ştcfan Vocvod stăpînitor pămîntuluĭ Moldoveĭ, şi în zilele mitropolituluĭ Suceveĭ Kyr Theofan şi saŭ săvirşit în anul 7047, Noemvrie 8, calendariŭ vechiŭ, iar cel noŭ 1539.

In această tălmăcire sunt adause cuvintele «biv» (fost), pe lîngă «vel visternic»; «săĭ», pe lîngă ucenicĭ, şi «stăpînitor pămîntuluĭ Moldoveĭ», care nu se găsesc în inscripţia ctitorească; lipsind însă cuvintele: «şi a ridicat-o» (и вас(жи) дол), foarte grele de dezlegat, fiind slovele cu totul ciuntite. Asemenĭ, data pare îndoelnică, şi iată cum: s'a scăzut din 7047, anĭ de la facerea lumeĭ 5508, pe cînd

www.dacoromanica.ro

luna fiind Noemvrie, trebue să se scadă une-orĭ 5509. Această ĭesiguranță poate fi limpezită aicea prin letopesițul luĭ Grigore Urechiă, care înseamnă că Ștefan Lăcustă a domnit 2 anĭ și treĭ lunĭ, Alexandru Cornea 5 lunĭ și treĭ săptămînĭ, iar că Petru Rareș a urcat a doua oară domnia, la anul 7049, Februarie 19, adecă 5451. Scăzînd 2 anĭ, 5 lunĭ și 3 săptămînĭ, adecă cele două domniĭ: Ștefan Lăcustă și Alexandru Cornea, din 7049, Februarie 19, a doua suire pe tron a luĭ Petru Rareș, găsim că Ștefan Lăcustă se face domn pe la sfîrșitul luneĭ luĭ August, 7047; apoĭ 7049 Februarie 19, neputînd fi decît 1541, urmează nemijlocit că și 7047, Noemvrie 8, să nu fie decît 1538 și nu 1539, cum stă în tălmăcirea inscripțieĭ din «Uricar». Visternicicul Mătiaș a zidit prin urmare biserica de la Horodniceni, în cel întîiŭ an al domnieĭ luĭ Ștefan Lăcustă și după cele arătate, Lăcustă-Vodă ajungînd a fi domn către sfîrșitul luneĭ luĭ August, zidirea bisericeĭ s'a isprăvit la 2 lunĭ și o săptămînă aproape, după urcarea luĭ pe tron, adecă: la 8 Noemvrie 1538, data inscripțieĭ. Iată ce scrie Grigore Urechiă despre acest domn și cum lămurește porecla luĭ de Lăcustă:

Prădînd și stropșînd țara sultanul Suleiman, împăratul turcesc, și fiind țara bejenită spre munțĭ, s'aŭ strîns vlădiciĭ și boerii țărĭ, la sat la Bădăuțĭ, din sus de Suceava, de s'aŭ sfătuit cu toțiĭ, ce vor face de acea nevoe ce le venise asupra. Maĭ apoĭ de toate și-aŭ ales sfat ca să trimață solĭ la împăratul, cu mare rugăminte și plîngere să-ĭ erte; și așa aŭ ales dintre dînșiĭ pe Trifan-Ciolpan, de l'aŭ trimes sol la Suceava, la împăratul, de s'aŭ rugat de pace, și și-aŭ cerut domn. De care lucru, văzînd împăratul rugămintea lor, s'aŭ milostivit, și i-aŭ ertat; și aŭ trimis la dînșiĭ cu Ciolpan pe un ceauș mare cu credință, de i-aŭ chemat pe toțĭ la împăratul, în Suceava, carĭ cu mare frică aŭ mers și aŭ căzut la picioarele împăratuluĭ; pe carĭ i-aŭ ertat împăratul, și cu dragoste i-aŭ primit, ca pe niște robĭ aĭ săĭ. Și le-aŭ pus domn pe Ștefan-Vodă, feciorul luĭ Alexandru Vodă.... (apoĭ maĭ departe): In zilele acestuĭ domn, Ștefan Vodă, aŭ fost foamete mare, și în țara Moldoveĭ și la țara Ungurească, ca au venit lacuste multe de aŭ mîncat toata roada; și pentru accea l'aŭ poreclit și i-au zis Lăcustă-Vodă.

Cronicele Romînieĭ de M. Kogălniceanu, și d-l Alexandru Xenopol, în Istoria Romînilor, iată al cuĭ fiŭ zice că era:

Acest Ștefan poreclit de popor Lăcustă, pentru multele lăcuste ce pustiisc țara în vremile luĭ, ce și așa ramăsese pustie de Turcĭ, este arătat de Ureche ca fiiul luĭ Alexandru-Vodă. Bielski întărește spusele cronicaruluĭ, numindu-l Ștefan Alexandrowicz. Alexandru nu poate fi altul de cît fiul cel maĭ vrîstnic a luĭ Ștefan-cel-Mare, care după cum am văzut fusese însurat încă din timpul vieței tatăluĭ săŭ, de oare-ce l'am găsit avînd un fiŭ, Bogdan, care murise în 1480. Alt fiŭ al săŭ, pomenit acum pentru prima oară este acest Ștefan.

Dar să vedem, cine era visternicul Mătiaș, și dacă din punct de vedere istoric, prezentă el vr'o însemnătate. In domnia întîia a luĭ Petru Rareș, visternicul Mătiaș apare ca unul din sfetniciĭ săĭ ceĭ maĭ de seamă. După ce Petru Rareș supusese Brașovul, pe cînd nu mult după aceasta căzuse în mîinele luĭ și cetatea Bistrițeĭ la 1530, visternicul Mătiaș cere locuitorilor acesteĭ cetățĭ 30 de care de proviant pentru armata luĭ Rareș, care se găsea la Rodna. Iată cuprinsul scrisoareĭ visterniculuĭ Mătiaș către Bistrițenĭ:

Cunoscînd voĭ că stăp'nul nostru cel prea generos este acum lipsit la Rodna de cele trebuitoare, maĭ ales de pîine și de vin, vă cerem în numele luĭ, nu maĭ puțin însă vă însărcinăm și vă ordonăm ca îndata ce veți vedea aceste rînduri, să trimiteți 30 de care cît maĭ curînd, spre a se duce provizille ce se vor vedea a fi trebuitoare. Să nu cumva să faceți alt-fel de cum vă scriŭ fiind că știți bine că domnul nostru cere atît de la noĭ cît și de la voĭ cea maĭ credincioasă slujba. Dat în castelul Balvaniyos în 22 Iulie 1530. (Iscălit. Noĭ Mateĭ visternicul său tesaurariul prea generosuluĭ principe Petru, voevod de Moldova.

La 1535, Petru Rareș căutînd să împiedice pe Ferdinand, locoțiitorul luĭ Carol al V lea, împăratul Germanieĭ, de a se împăca cu Ioan Zapolia, dușmanul săŭ, trimete pe visternicul Mătiaș, ca să stăruiască în această privire. Faptul acesta ne arată, că visternicul Mătiaș avea multă însemnătate ca sfetnic al tronuluĭ, de vreme ce domnul îĭ încredințase o așa misiune. Iată cum califică Episcopul de Lund, ambasadorul luĭ Carol al V-lea, pe visternicul Mătiaș, într'o scrisoare adresată suveranuluĭ săŭ:

«Se afla aci visternicul voevodului moldovenesc, principe fără îndoiala puternic. Acest visternic adese-orĭ ma viziteaza în taina, și soliciteaza de a nu se încheia pacea cu Ioan voevod. Promite cà la orĭ-care cerere a mea, domnul săŭ va veni cu 30 sau 40000 de ostașĭ aleșĭ, și va supune Transilvania, sub ascultarea regeluĭ Ferdinand; iar dacă Majestatea Voastra va întreprinde ceva pe uscat contra Turcilor, domnul se va prezenta la serviciul Majestățeĭ Voastre cu 60 pană la 80000 de ostașĭ foarte bine pregatițĭ. M'am dat în mare amicie cu acest visternic, și ne-am învoit a avea tot-d'a-una o regulata corespondență. In adevăr el este un barbat foarte modest, foarte bun și maĭ ales prudent, și atît de ager în trebĭ, precum nicĭ se află altul în Ungaria. Se silește a'și sfîrși maĭ curînd misiunea și nimica alta nu'l preocupă».

Bunătatea și modestia, unite cu prudența și agerimea, fac, după cum vedem din visternicul Mătiaș, o aleasă figură istorică, cu atît maĭ mult, cu cît aceste calităților, sunt atribuite luĭ, de niște izvoare străine.

www.dacoromanica.ro

In domnia întîia a luĭ Petru Rareș, Mătiaș este pomenit ca mare visternic.

Lîngă poartă, față cu biserica, pe niște stîlpĭ de piatră staŭ atîrnate clopotele; unul din ele poartă următoarea inscripție:

«Materialul din acest clopot, este din clopotul făcut de ctitorul bisericeĭ Horodniceni, Șerban Canta, în anul 1640, care fiind crăpat s'aŭ reparat a doua oară și fabricat de Vasile Fogoraș, din Patrăuți, cu cheltuiala poporănilor parohieĭ Horodniceni, prin stăruința preotuluĭ Ioan și a primaruluĭ Gh Todicescu la anul 1883».

In «Uricarul» d-luĭ Th. Codrescu, vol. VIII, stă publicată și o inscripție privitoare la acest clopot, sub titlul: «Inscripția clopotuluĭ celuĭ mare de la biserica din Horod».

Iată cuprinderea:

«Acest clopot l'aŭ făcut Ioan Alecsandru V. V. cu mila luĭ Dumnezeŭ, domn pămîntuluĭ Moldoveĭ, și l'aŭ dat Sf. biscricĭ din Horodniceni, la anul 7075 (1567), Aprilie 9, și după accasta stricîndu-se l'au înoit Iordaki vel visternic, în zilele luĭ Vasile V. V., domn țărcĭ Moldoveĭ, în anul 7148, iar veleatul noŭ 1640»

Clopotul din Horodniceni, prefăcut a doua oară la 1883, a fost făcut la 1567, de Alexandru Lăpușneanu în a doua domnie (1564—1568), iar la 1640, s'a reînoit pentru întîia dată, de către vel visternicul Iordaki. Comparînd copia de inscripție, cu actuala inscripție, vedem o nepotrivire de nume, la aceeași dată 1640; după «Uricar», clopotul ar fi reînoit de visternicul Iordaki, pe cînd după inscripția de astăzĭ, pare să fi fost prefăcut de Șerban Canta, tot la 1640. Și în această pțivire, documentele ne daŭ adevărata dezlegare a faptuluĭ; din două hrisoave a luĭ Vasile Lupu, unul din 1635, Martie 25, care face parte din documentele proprietăților d-luĭ Alexandru Cantacuzino Pașcanul, iar altul din 1640, Martie 31, aflător în colecția documentelor Academieĭ Române, se adeverește visternicul Iordaki pe la 1640, fără a se pomeni de Șerban Canta. Tocmaĭ în veacul al XVIII-lea, se arată acest Șerban Canta, după cum se vede dintr'un hrisov de la 1732, Ianuarie 20, aflător în Archiva Statuluĭ, Iași, și citat de d-l Tanoviceanu, în lucrarea sa inedită, asupra boerilor Moldoveĭ. Din cele arătate, se lămurește că inscripția aflătoare astăzĭ pe clopotul de la Horodniceni, amintește greșit pe Șerban Canta la 1640, în locul visterniculuĭ Iordaki; căcĭ după cum dovedesc documentele pomenite, visternicul Iordaki trăește prin veacul al XVII lea, pe cînd medelnicerul Șerban Canta, abia în veacul al XVIII-lea. Toate cele-l'alte clopote sunt maĭ noŭă, adecă de la începutul veaculuĭ acesta.

Numele de Horod, sub care sunt amintiții Horodniceni în «Uricarul», pare-a fi o prescurtare, căcĭ tot în «Uricarul», maĭ departe, în cuprinsul inscripțieĭ de pe clopot, se zice: și l'aŭ dat Sf. bisericĭ din Horodniceni. Horod, s'ar putea deriva din slavonescul „городъ" oraș, saŭ din „городъ" grădină.

Insemnătatea inscripțieĭ de la biserica din Horodniceni, este blazonul, adecă stema familieĭ visterniculuĭ Mătiaș.

Inscripția stă închisă într'un privaz de piatră care poartă pe toate patru laturile marca familieĭ Mătiaș; una din aceste mărcĭ, cuprinde în prescurtare numele luĭ Mătiaș (Mat); alta, anul 1540, iar cele l'alte două niște crucĭ, de un caracter simbolic. Data mărciĭ 1540, arată, că de și biserica a fost zidită la 1538, piatra ctitorească a fost însă așezată la 1540.

Cele două crucĭ simbolice sunt închise în marca de sus și cea de jos a privazurilor pietreĭ.

Caracterul simbolic al crucilor de pe marca de familie a visterniculuĭ Mătiaș, amintește pe al celor de origine cruciată; una și anume cea de sus, ține în curmezișĭ un iatagan, cea ce s'ar părea că arată lupta creștinătățeĭ impotriva islamizmuluĭ; maĭ departe, forma acesteĭ crucĭ apropie de a cruceĭ potențate a cavalerilor Sf. mormînt. După Auguste Wahlen, uniĭ daŭ acestuĭ ordin de cavalerĭ o vechime de necrezut; întemeiătorul lor ar fi Sf. Iacob, întîiul episcop al Ierusalimuluĭ, la anul 60 d. Chr.; alțiĭ îi cred a fi urmașiĭ călugărilor așezațĭ de Sf. Elena, muma luĭ Constantin, în biserica cea nouă a Calvaruluĭ; unuĭ susțin că ar fi întemeiațĭ de Godefroy de Bouillon, saŭ de urmașul săŭ Balduin; în sfîrșit alțiĭ asigură, că ordinul lor ar fi o instituție a papeĭ Alexandru al VI-lea, întocmită la 1496, în scop de a înfierbînta zelul peregrinilor. Iată textual ce scrie Auguste Wahlen:

Acest ordin fu odată răspîndit în toată Europa, iar maĭ departe: Un puternic senior din Polonia: Iana satrapa et regulus, chemă din Franța pe unul din eĭ: Martinum Gallicum și îĭ dădu la 1162 proprietatea Miechov, la 10 leghe de Cracovia. Această mănăstire, a căreĭ superior luă titlul de general, deveni centrul uneĭ congregațiĭ, carĕ cuprinse vr'o 20 de case în republica polonă, precum și în Silezia, Moravia, Bohemia, și subsistă până în ele din urmă timpurĭ a Polonieĭ. Fraților de Miechov primeaŭ afiliațĭ pentru modica remunerație de zece galbenĭ. In cea de pe urmă insurcție, Micchov pierdu ultimiĭ săĭ călugărĭ.

Cînd știm cîtă putere civilizătoare avu Polonia asupra Mol-

www.dacoromanica.ro

doveĭ, şi cu osebire asupra aşezămintelor sale, putem uşor înţelege, cum boeriĭ noştri, pe lîngă titlul de pan, aŭ putut împrumuta de la Senioriĭ poloni şi simbolurile feodale ale mărcilor de familie. Blazonul visterniculuĭ Mătiaş, sprijinit de acel al vorniculuĭ Costea Bucĭoc, de la mănăstirea Rîşco, şi acel al panuluĭ Nicoară · Hărovicĭ, pîrcălab de Hotin, de la biserica din Zăhăreşti (Bucovina), vorbesc în destul împrotiva celor carĭ pretind, că Romînii n'aŭ avut o nobleţe feodală, şi că boeriĭ eraŭ nişte diregătorĭ numaĭ.

Iată cum se rosteşte D-nul Alex. Xenopol asupra nobleţei noastre:

Această clasă, care a apărat in ultimele timpurĭ interesele sale de castă cu o neîmpăcată înverşunare, care a stigmatizat prin cronicariĭ eşiţĭ din sînul eĭ pe toţĭ domniĭ ce aŭ vrut să se atingă de ele; această clasă atît de neastimpărată, care se juca de a domnul în ţările romîne, aruncindu-le adese-orĭ în prăpastia peirei; care ştiea să plece genunchiĭ înaintea Catherineĭ a II-a, dar şi să pună piept contra răpireĭ Bucovineĭ şi a Basarabieĭ, nu putea fi o clasă de cinovnicĭ, de oamenĭ deprinşĭ numaĭ cît a-şĭ îndoi spetele înaintea suveranuluĭ lor. Această clasă de boerĭ aŭ fost nobiliĭ naţiuneĭ romîne şi nu numaĭ diregătoriĭ din cancelariile domneştĭ.

Asemenea vorbind despre deosebirea dintre nobleţe şi diregătorie, d-sa zice:

... trebue bine deosebite nobleţa care era veche la Romînĭ şi ereditară, de diregătorie, care prin firea eĭ nu putea fi purtată de cît de acel ce o avea. In terminologia veche nobiliĭ şi diregătorii se numeaŭ boerĭ, iar funcţia se numea maĭ ales boerie.

Apoĭ maĭ departe, pentru a dovedi feodalitatea la Romînĭ, D-l Xenopol maĭ aduce şi următoarele fapte:

Răsplătirea slujbelor avea caracterul feodal, care este de a împărţi veniturile statuluĭ cu funcţionarul... Cu cît propăşia statul şi se înmulţia numărul diregătorilor, domniĭ îşĭ îngustaŭ necontenit veniturile lor atribuind-le boerilor. Făceaŭ întocmaĭ ca şi regiĭ apusuluĭ, care şi eĭ ruinară în acelaşĭ mod clasele lor.

Din cele arătate, vedem cum marca de familie a visterniculuĭ Mătiaş, ce împodobeşte piatra ctitorească de la biserica din Horodniceni, aduce o dovadă maĭ mult, că Romînii pe lîngă că n'aŭ fost scutiţĭ de aşezămîntul feodal, aŭ ajuns pănă de a vedea pe boer stampînduşĭ în blazon, mîndria nobleţeĭ sale ereditare, ca şi senioriĭ din apus.

Planul bisericeĭ visterniculuĭ Mătiaş, ca la maĭ toate bisericile din Moldova, este crucea cu absidă rotunzită pe din lăuntru. Ea face o trecere de la stilul clădirilor ridicate de Stefan-cel-Mare, la al celor zidite de Vasile Lupu.

Ca odoare ctitoreştĭ, nu se maĭ păstrează la această biserică, de cît un litier de lemn, săpat foarte frumos şi împodobit cu văpsele şi aurituri; nu se găseşte însă pe dînsul nicĭ un veleat, şi numaĭ prin tradiţie se crede a fi ctitoresc. Intre odoarele maĭ nouă, dar care merită a fi amintite, se păstrează un epitaf, saŭ aer, de mătase albastră. Pe el se vede singur Hristos, fără cele-l'alte persoane biblice, cu rănĭ în palme, la coastă şi la tălpile picioarelor, din care sîngele curge cu îmbĭelşugare. Cîmpul aeruluĭ este semănat cu stele şi luceferĭ, iar pe marginĭ, două bande poleite, încunjură legenda ştiută: ѕъгошєраєньій. Іѡснфъ содреꙋ ѡнѣмъ пречистꙋѡє рѣаѡтвѡє плащєницꙋ чистѡ ѡвъвнвъ влаго ꙋханьмн вꙋ грѡвѣ нѡвръ'івъ положі. Această legendă este în ruseşte, aşa cum se obicĭnuĭa din întîia jumătate a veaculuĭ trecut şi pănă pe la jumătatea celuĭ de faţă. Iată tălmăcirea eĭ: Iosif cel cu bun chip, de pre lemn luînd prea curat trupul tăŭ, cu giulgiul curat, înfăşurîndu-l şi cu mirezme ungîndu-l, în mormînt noŭ acoperindu-l, l'a pus. Jos ca maĭ la toate epitafurile din veacul al XVIII-lea şi de la începutul veaculuĭ al XIX-lea, stă următoarea inscripţie, scrisă cu litere chirilice:

Acestu sfînta grobnică a mîntuitoruluĭ şi Domnula nostru Is. Hs., ce să numeşte aer, acesta est(e) Mormîntu cel în piatră cioplit, în care nime, nici-odată nu s'aŭ pus. Pe acista ce să ved(e) acum, l'aŭ înfrîmşeţat şi l aŭ podobit acel de buna inimă, Dumnaluĭ Şerban Cantacuzeno, ce-au fosiă | Medelnicer mar(e) întru ţarai Moldovii pamîntă, întru ertare pacatelor luĭ şi a parinţilor întru vecĭnica pomenire. Dată bisericiĭ salie, în Horodnicena ot (de la) v o) lost (ţinutul) Suceavskiĭ, und e) este hramulă, Pogorare Duhuluĭ Sf(a)nta Scris şi şi (sic) zugravită di Parthenie Eremonahă zugravă ot (de la) Kieva v(ă) leato (anual): ЗЧМЕ (7245. adică 1736). M(easĭa)ţ(a) (luna) Oct(omvrie). dnĭa (a zileĭ) ВГ (23).

Ceva maĭ jos, la colţ se vede iscălitura zugravuluĭ: Eromonah Parthenia, ştearsă de tot.

In altar, la stînga, este o icoană mare, anume: Maica-Domnuluĭ, zugrăvită pe muşama, care jos poartă inscripţia următoare, scrisă chirilic:

Această icoana s'aŭ zugravit după forma Sf. icoani cei făcatoari de minun(i) la Manastirea Neamţul şi (,tersă cu totul) 1819, April 25. Constandin Dochimos, zograf.

In naos, la dreapta, se află o altă icoană, ce înfăţişază Invierea luĭ Hristos, şi care cuprinde tot în chirilice cele ce urmează: S'aŭ făcut de Vasile Mihail din Iaşi, 1826. Afară de aceasta, maĭ sunt încă alte treĭ icoane, lucrate de acelaşĭ zu-

www.dacoromanica.ro

grav, cu aceeaşĭ dată, anume: Pogorîrea Sfîntuluĭ Duh, la stînga; apoĭ: Înălţarea-Maicelĭ-Domnuluĭ, în pronaos, la dreapta; iar în faţă, la stînga: Buna-Vestire. In altar, pe pristol este o cruce mare de argint, a căreĭ inscripţie se rosteşte ast-fel: Pomeneşte Doamne pe robiĭ tăĭ Nicolaĭ Cantacuzino şi pe Pulheria soţia sa, 1832; April 8. Această inscripţie se află întocmaĭ şi pe o evanghelie mare tipărită în Mănăstirea Neamţuluĭ, la 1821; ea este legată în argint, pe catifea vişinie şi împodobită cu 5 medalioane, din care cel de la mijloc înfăţişază: Invierea, iar cele de pe la colţurĭ, ceĭ patru Evangheliştĭ; toate lucrate în zmalţ.

Cărţile maĭ vechĭ, ce se păstrează la această biserică sunt: Slujba mareluĭ Canon a celuĭ dintre sfinţĭ părinteluĭ nostru Andreĭ, Archiepiscop de la Crit, tipărită sub mitropolitul Daniil, prin osîrdia şi cheltuiala popiĭ Nicolaĭ ot Bucureşti, la 7234 (1726). Triod tipărit sub mitropolitul Neofit de la Crit, în Bucureşti la 7255 (1747), de popa Stoica Iacovicĭ. Jos pe filele acesteĭ cărţĭ este scrisă de mînă următoarea notiţă:

Această carte Triodul pe înţeles, am cumparat-o ieu pacatosul şa nevrednicul Constantin Cantacuzino vel paharnic în treisprezece leĭ noĭ de la Petre Munteanu în zilele preluminatuluĭ D-luĭ nostru Ion Grigore-Ghica V. V. la văleatul de la zidire 7255, (1747) Maiŭ 20, şi o am dat-o bisericiĭ noastre din Horodnacen şa orĭ-cine aru straina de la Sf. biserica, acesta să nu-l ierte domnulu şi mutuitorul nostru Is. Hs. la înfricoşatul şi nefaţarnicul judeţ al sfinţieĭ sale, să fie odihna cu Satana într'un loc şă cu ingeriĭ luĭ, amin, amin, amin.

Dumnezeeştile sfintele leturghiĭ acelor dintre sfinţiĭ părinţilor noştri, a luĭ Ioan Zlataost, a luĭ Vasile cel mare şi a prejdesfeşteniĭ (Grigorie Teologul), tipărite de Duca Sotirovicĭ tipograful de la Thasos, în Iaşi la 7256 (1748). Cazanie tipărită în episcopia Rîmniculuĭ sub mitropolitul Neofit, la 7256 (1748), de popa Mihaĭ şi Aftanasie Popovicĭ tipografĭ. Canonul aceluĭ dintre sfinţĭ părinteluĭ nostru Spiridon, Episcop Trimuthundiĭ, tipărit sub mitropolitul Nechifor Peloponesiacul, cu cheltuiala luĭ Constantin Razul vel vornic, de Duca Sotiriovicĭ tipograf de la Thasos în tipografia sa, la Iaşi 7258 (1750). Evanghelie tipărită în mitropolia din Iaşi, sub mitropolitul Gavril, la 7270 (1762). Triod tipărit sub mitropolitul Grigore în tipografia mitropolieĭ din Bucureşti, la 7277 (1769), de Gligore eromonah Mineĭ pe Mart, tipărit sub mitropolitul Grigore, la Rîmnic, 1774, de popa Constantin, tipograf. La începutul cărţiĭ este următoarea notiţă scrisă cu cirilică de mînă:

Aceştĭ doaîsprezăcĭ mineea pe doaîsprezĕce lunĭ ale anuluĭ, cu slujbele de o parte, ale tuturor svinţilor ale sănacsariuluĭ de preste anu, s'aŭ cumpărat de mine păcătosul şi s'aŭ afierosit biserici de la satul nostru Horodniceni unde sa prăznueştĭ hramul pogorăriĭ prea svîntuluĭ duh. Decĭ orĭ carele va îndrăzni ca să o înstrăineze de la această svîntă biserică saŭ să o poartă cu nebăsare (sic) de samă şi fără socotală, unul ca acela să rămăie supt vinovăţia a osîndiriĭ blăstămuluĭ svînteĭ bisericĭ. (Iscălit): Ianache Canta vist. 1786.

Minee pe luna Iulie, tipărit sub mitropolitul Grigore, la episcopia din Rîmnic, la 1780, de popa Constantin tipograful şi de Constantin Mihailovicĭ tip. — Dumnezeeştele Liturghii a Sf. Ierarh Ioan Hrisostom, Vasile cel mare şi Grigore Dialogul (sic), îndreptate de pre cele Elino-Greceştĭ şi Slaveno-Ruseştĭ de însuşĭ Prea-sfinţitul mitropolit Suceveĭ şi Moldoveĭ, D. D. Veniamin Costachi Cavaler ordinul Sf. Aneĭ Clasul I, Iaşi, 1834.

Pe una din file stă scris de mîna mitopolituluĭ:

Această Sf(în)ta Liturghiĭ s'aŭ afierosit de mine smeritul Veniamin mitropolitul Moldavieĭ la Sf(în)ta biserică din ţin(u)t(ul) Suceviĭ din satul Horodniceni al prea iubitul veruluĭ meŭ Nicolaiŭ Cantacuzino m(are) vister(nic), la 1834 Sept. 23.

Iată şi pomelnicul bisericeĭ scris tot cu litere cirilice însă fără dată:

Mateĭ cneghinagu (sic), Elisavetha schimonahia, Ioan, Maria, Marta, Sergie, Şerban, Marta, Ichim, Gheorghie, Ecaterina, Candachia, Ştefan, Ioan, Iacob monah, Zoi Chiriac, Dragondie, Constantin, Maria, Ştefan Nicolaĭ, Pulheria, Agafia shimonahia, Elisaveta monahia, Dimitrie, Ioan, Ecaterina, Mar'a, Aristiţa, Mateĭ, Elena, Pulheria, Zoe, Nicolai, Maria . . . etc. Urmează numele preoţilor.

Paharnicul Dinu Cantacuzino, pe care 'l aflăm proprietar acesteĭ moşiĭ pe la 1753, avea ca fecior în casă pe Ioan Cosma, care copia diverse scrieri (cronicĭ).

In 1803, Horodniceni a vistern. Maria Canta, numărînd 190 liuzĭ, carĭ plăteaŭ 2200 leĭ bir anual, avînd şi 15 liuzĭ de ceĭ fără bir. La aceştia se adăogĭeaŭ breslaşiĭ ot tam în număr de 20 liuzĭ, cu 888 leĭ bir anual.

La 1822, Spăt. Nicolae Canta, ginerele logofăt. Dim. Sturdza, îşĭ avea alcătuită toată gospodăria şi legate cu cale toate interesurile aşezăriĭ sale Horodniceni, care se află în mijlocul moşiilor: Rădăşeni, Opriţeni, Mădeiul, Borca şi cu pădurile a M-reĭ Slatina al căror arendaş era.

Horoeta, *pîrîŭ*, care curge prin pl. Simila, jud. Tutova; izvore-

www.dacoromanica.ro

şte din cät. Fundoaia, com. Orgoeşti; curge de la N. spre S.; udă comunele: Orgoeşti, Vlădeşti şi Unţeşti şi se varsă în dreapta rîuluĭ Bîrlad, la locul numit Bechet.

Horoeta, *vale*, în jud. Tutova, pl. Simila, prin care curge pîrîul Horoeta; e fertilă în fineţurĭ şi coprinde de la 30—40 iazurĭ (heleştae).

Horoslar, *sat*, în jud. şi pl. Constanţa, cătunul com. Palazul-Mare, situat în valea Horoslar-Ceair, în partea de S.-V. a com. şi cea de V şi puţin de S. a pl., la 4½ kil. spre S. de cät. de reşedinţă Palazul-Mare. Este închis la N. de către dealul Duran-Bair, iar la S. de către dealul Taşli-Bair saŭ Horoslar. Are o suprafaţă de 440 hect., dintre carĭ 59 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ. Populaţiunea sa, compusă maĭ mult din Turcĭ şi Tătarĭ, este de 105 familiĭ, saŭ 420 suflete. Prin sat trece drumul comunal Nazarcea-Palazul-Mare şi pleacă alte drumurĭ tot comunale, spre Hasancea, spre Canara şi spre Alacapî.

Horoslar, *vîrf de deal*, în jud. şi pl. Constanţa, pe teritoriul com. rur. Palazul-Mare, şi anume pe acela al cătunuluĭ saŭ Horoslar. Este situat la 1 kil. spre S. de satul Horoslar, pe culmea dealuluĭ Taşlî-Bair, avînd o înălţime de 84 m. şi dominînd satul Horoslar şi valea Horoslar-Ceair. A fost punct trigonometric de observaţiune de rangul al II-lea. Este situat în partea de S.-V. a pl. şi a com.

Horoslar-Alceac, *vale*, în jud. şi pl, Constanţa, pe teritoriul com. Omurcea şi anume pe acela al satuluĭ saŭ Nazîrcea; se desface din dealul Cioban-Dere, îndreptîndu-se spre S., avînd o direcţiune generală de la N.-E. către S.-V.; se întinde paralel cu dealul Horoslar-Bair şi trece prin satul Nazîrcea; drumurile comunale Nazîrcea-Dolu-Facî şi Nazîrcea-Cara-Murat merg unul pe un mal al văeĭ şi altul pe cel-l'alt mal.

Horoslar-Bair, *deal*, în jud. Constanţa, plăşile Medjidia şi Constanţa, pe teritoriul com. rur. Alacapî şi Omurcea; se întinde pe la S.-E. de satul Nazîrcea, avînd o direcţiune de la N.-E. către S.-V., mergînd prin văile Horoslar-Alceac şi Horoslar-Ceair. Vîrful saŭ, Cara-Chioi, de 31 metri, este situat în partea de E. a pl. şi cea de S.-E. a com. Alacapî.

Horoslar-Ceair, *vale*, în jud. şi pl. Constanţa, pe teritoriul com. rur. Palazul-Mare şi anume pe acela al satuluĭ saŭ Horoslar. Se întinde printre dealul Horoslar-Iol-Bair, la S., Horoslar-Bair, la V. şi Duran-Bair la N.; trece prin satul Horoslar, avînd o direcţie generală de la V. către E. Este situată în partea de V., şi puţin de N. a pl. şi cea de S.-V. a com.; şi este străbătută de drumul comunal Alacapî-Horoslar-Palazul-Mare.

Horoslar-Iol-Bair, *deal*, în jud. şi pl. Constanţa, pe teritoriul com. rur. Omurcea şi Hasancea; se întinde pe la N. de satele Omurcea şi Hasancea, avînd o direcţie de la V. către N.-E.; are o înălţime maximă de 75 m., vîrful Cunesi-Iuc, avînd 71 m.; este tăiat de Valul-luĭ-Traian şi de drumul Hasancea-Horoslar; drumul comunal Omurcea-Palazul-Mare, merge pe la N. saŭ; este situat în partea de S.-V. a pl., de N.-E. a com. Omurcea şi de N.-V. a com. Hasancea.

Horpazul, *sat*, în partea de S. a com. Galata, pl. Codrul, jud. Iaşi, cu o populaţie de 15 familiĭ, saŭ 57 suflete.

Sunt 41 vite marĭ cornute, 8 caĭ şi 24 rîmătorĭ.

Hortilele, *culminaţie a colineĭ* Hărănetul, com. Sibiciul-d.-s, jud. Buzăŭ.

Hosu-Iuc, *movilă*, în jud. Constanţa, pl. Medjidia, pe teritoriul com. rurale Cochirleni şi anume pe acela al cät. saŭ Ivrinez; este aşezat pe muchea dealuluĭ Amzalî-Bair, în partea vestică a plăşeĭ şi cea estică a comuneĭ; are 127 m. înălţime, dominînd văile Peştera, Dermen-Culac şi Amzalî-Aulac-Tepe, cum şi drumul Ivrinez-Medjidia; e punct strategic important.

Hoşcadin, *sat*, în jud. Constanţa, pl. Mangalia, cät. com. Cheragi, situat în partea meridională a plăşeĭ şi a comuneĭ, în valea Hoşcadin saŭ Cheragi, la 6 kil. spre S. de cătunul de reşedinţă, Cheragi. Este închis la N. de dealul Acargea, cu vîrful saŭ Sînar-Tepe-Cadi-Chioi (105 m.) şi la S.-V. de dealul Hoşcadin cu vîrful saŭ Buc-Tepe-Hoşcadin (117 m.). Valea Hoşcadin, împrejurul satuluĭ, are malurile foarte rîpoase şi stîncoase, ceea-ce face ca satul să aibă o poziţiune frumoasă, fiind înconjurat aproape de toate părţile de ziduri naturale. Suprafaţa sa este de 65 hect., dintre care 2 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ. Populaţiunea sa este de 13 familiĭ, saŭ 56 suflete.

www.dacoromanica.ro

Hotarele, *com. rur.*, jud. Ilfov, pl. Oltenița, situată la S. de București, lîngă rîul Argeșul, la 39 kil. de orașul Oltenița. Stă în legătură cu căt. Izvoarele și Crivățul, prin șosele vecinale.

Se compune din satele: Hotarele și Zboiul, cu o populație de 3720 locuitorii, carĭ trăesc în 508 case și 8 bordeie.

Se întinde pe o suprafață de 6635 hect. Statul și însurățeiĭ aŭ 4579 hect. și locuitoriĭ, 2056 hect. Statul și însurățeiĭ cultivă 975 hect. (2304 sterpe, 125 izlaz, 450 vie, 725 pădure). Locuitoriĭ cultivă 1432 hect. (352 sterpe, 182 izlaz, 92 vie).

Sunt 454 contribuabilĭ.

Bugetul com. e de 8171 leĭ la venitură și de 8108 leĭ, la cheltuelĭ.

Are: 2 biserică; 2 școale mixte; 2 heleștaie; 1 baltă; 2 mașinĭ de treerat.

Numărul vitelor marĭ e de 1730 (338 caĭ și ĭepe, 15 armăsarĭ, 693 boĭ, 519 vacĭ și viței, 11 taurĭ, 117 bivolĭ, 37 bivolițe) și al celor micĭ de 2214 (306 capre, 359 porcĭ, 1549 oĭ).

Dintre locuitorĭ, 710 sunt plugarĭ; 18 industriașĭ; 122 aŭ diferite profesiunĭ.

Locuitoriĭ posedă: 551 pluguri: 499 cu boĭ, 52 cu caĭ; 564 care și căruțe: 512 cu boĭ, 52 cu caĭ.

Locuitorĭ împroprietăriți sunt 596 și neîmproprietăriți, 268.

Comerciul se face de 13 cîrciumarĭ și 1 hangiŭ.

Hotarele, *sat*, face parte din com. rur. cu același nume, jud. Ilfov. Este situat la S. de București, între rîul Argeșul și pădurea Glajoiul. Aci este reședința primărieĭ.

Se întinde pe o suprafață de 5940 hect., cu o populație de 3585 locuitorĭ.

Statul are 4575 hect. și locuitoriĭ 1365 hect. Statul cultivă prin arendașiĭ săĭ 975 hect. (2300 sterpe, 125 izlaz, 450 vie, 725 pădure). Locuitoriĭ cultivă 807 hect. (286 sterpe, 182 izlaz, 90 vie).

Are: 2 biserică, cu hramul Sf. Voevozi, și Sf. Niculae, deservite de 3 preoți; 2 școale, una de băeți și alta de fete, frecuentate de 31 elevĭ și 11 eleve, cu întreținerea cărora statul, jud. și com., cheltuesc 4016 leĭ anual; 1 baltă, 2 heleștaie, 2 puțurĭ.

Comerciul se face de 12 cîrciumarĭ și 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 1523 și al celor micĭ, de 1998.

Locuitoriĭ sunt maĭ toțĭ Sîrbĭ. Eĭ se ocupă în special cu cultura legumelor.

Hotarele, *pădure*, a statuluĭ, pendinte de com. Hotarele, pl. Oltenița, jud. Ilfov, în întindere de 792 hect. și formată din trupurile: Măgura (550 hect.), Vlădiceasca-de-Baltă (50 hect.), Teișul (185 hect.) și Zăvoiul-Ciurari (7 hect.)

Hotarul, *com. rur.*, jud. Romanați, plasa Balta-Oltul-d.-j., situată spre N. de balta Potelul, la 19 kil. de Corabia și la 38 kil. de Caracal. Se învecinește cu com. Potelul și Grojdibodul. Altitudinea terenuluĭ d'asupra nivelului mărieĭ este de 60 m.

Are o populație de 101 familiĭ, saŭ 475 suflete: 247 bărbați și 228 femeĭ; 236 căsătoriți și 239 necăsătoriți. Sunt 100 contribuabilĭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Grigore, zidită la 1870, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; 2 cîrciumĭ.

Budgetul comuneĭ e de 2039 leĭ la venitură și de 1983 leĭ la cheltuelĭ.

Vite marĭ sunt 240, vite micĭ 1175 și porcĭ 105.

Hotarul, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, căt. com. Andreași, așezat în partea de S. a comuneĭ, lîngă rîul Milcovul, la hotarul județuluĭ.

Hotarul, *deal*, pe care este situată com. Cărbunești, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Hotarul, *munte*, în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, com. Andreași, se desparte din Culmea-Alunuluĭ și brăzdează partea de V. a comuneĭ; e acoperit cu păduri.

Hotarul, *movilă*, jud. Romanați, între com. Orlea și Celeiul, lîngă gîrla Celeiul; face parte dintr'un grup de cîte-va măgurĭ, așezate de o parte și de alta a șoseleĭ ce merge din Corabia la Bechet.

Hotarul, *pîrîŭ*, jud. Tecuciŭ, pl. Stănișești, com. Colonești; izvorește din Dealul-Piperuluĭ și se varsă în rîul Zeletinul, în fața satuluĭ Zăpodia.

Hotarul, *pîrîŭ*, numit și Pîrîul-Popiĭ, jud. Suceava; afluent al Șomuzuluĭ-Mare, formînd hotar între comunele Dolhești și Preutești și avînd de tributar pe Pleșa.

Hotarul (dintre Munteni și Moldoveni), *canal*, tras, din Milcov, de Ștefan-cel-Mare, ca linie de demarcațiune între Moldova și Muntenia, după războiul din 1475, repurtat contra luĭ Radu-cel-Frumos, Domnul Munteniei, cînd jud. Putneĭ fu anexat Moldoveĭ.

www.dacoromanica.ro

Hotarul-Băeşti, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, pendinte de com. Poenari, pl. Olteţul-d.-j., jud. Vîlcea.

Hotarul-de-Jos, *moşie*, în jud. Buzău, com. şi cătun. Nehoiaşul, cam de 300 hect., proprietate în devălmăşie a moşnenilor Nehoiaşĭ şi Păltinenĭ; curăturĭ, fîneaţă, izlaz şi pădure.

Hotarul-Izvoarele, *moşie*, a statuluĭ, jud. Ilfov, pendinte de Mitropolie, arendată împreună cu trupurile ce-ĭ aparţin şi balta Slonuluĭ, pe periodul 1886—96, cu 71420 leĭ anual.

Hotarul (Păuceşti), *pădure*, în întindere de 800 fălcĭ, pe teritoriul com. Păuceşti, jud. Putna; aparţine locuitorilor din com. Păuceşti şi Valea-Seacă.

Hotarul-Turculuĭ, saŭ **Piscul-Cruceĭ**, *pisc de deal*, pe moşia Crasnaleuca, com. Mitocul, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Hotaruluĭ (Movila-), *movilă*, în judeţul şi plasa Tulcea, pe teritoriul comuneĭ rurale Agi-Ghiol, numită ast-fel pentru că se află la hotarul dintre cele 2 sate, Agi-Ghiol şi Sabandgea; are o înălţime de 40 m., dominînd asupra satuluĭ Sabandgea şi laculuĭ Agi-Ghiol; este acoperită cu verdeaţă.

Hotaruluĭ (Valea-), *cătun* de reşedinţă al com. Cărpiniştea, judeţul Buzăŭ, situat pe malul stîng al rîuluĭ Slănicul şi în faţa cătun. Cărpiniştea, aşa că din preună cu acest din urmă pare a forma un singur cătun; are 520 locuitorĭ şi 114 case.

Hotaruluĭ (Valea-), *vale*, în jud. Buzăŭ, cătun. Cărpiniştea; începe din Vîrful-Dumbrăveĭ; în timp de ploae vine mare şi repede; se scurge în rîul Slănicul, puţin maĭ sus de Izvorul-Dulce.

Hotaruluĭ (Valea-), *vale*, izvoreşte din hotarul comuneĭ Zgubea şi Băeşti, pl. Olteţul-d.-s., jud. Vîlcea, şi se varsă în pîrîul Dobricea.

Hotaruluĭ (Vălceaua-), *vălcea*, la S. comuneĭ Negreni, pl. Vedea-d.-j., jud. Olt. Se numeşte ast-fel pentru-că serveşte de hotar între com. Negreni şi Birci. Se varsă în gîrla Negrişoara, în raionul com. Negreni.

Hotaşuluĭ (Priporul-), *loc izolat*, în jud. Buzăŭ, com. Chiojdul-din-Bîsca şi *punct de hotar* despre Transilvania, spre Tabla-Buţilor.

Hotărani, *com. rur.*, în partea de E. a plăşeĭ Ocolul, judeţul Romanaţi, formată din satul Hotărani (916 locuitorĭ) şi cătunul Ghimpaţi (390 locuitorĭ). E situată aproape de gura Tesluiuluĭ, la 7 kil. spre N.-E. de Caracal şi la 1 kil. de gara Romula. Altitudinea terenuluĭ este de 140 m. d'asupra niveluluĭ mării.

Are o populaţie de 281 familiĭ, saŭ 1306 suflete: 665 bărbaţĭ şi 641 femeĭ; 644 căsătoriţĭ şi 660 necăsătoriţĭ.

Sunt 217 contribuabilĭ.

Budgetul com. e de 2805 leĭ la venit. şi de 2725 leĭ la chelt.

Vite marĭ sunt 529, vite micĭ, 1332 şi rîmătorĭ, 241.

Are: o şcoală primară rurală mixtă, condusă de un învăţător, şi frecuentată de 42 băeţĭ; 2 bisericĭ: una cu hramul Sf. Voevozĭ (7216), întreţinută de stat, cu 2 preoţĭ şi 3 cîntăreţĭ, în Hotărani, şi a doua, cu hramul Sf. Nicolae, în Ghimpaţi.

Sunt 6 cîrciumĭ.

Puţin maĭ la N. se află o pădure mare; iar în dreptul Hotăranilor se află un pod peste Olt şi 2 morĭ.

Hotărani, *sat*, în jud. Mehedinţi, pl. Blahniţa, situat pe loc polejnic formînd şi comună cu satul Vănjuleţul, în care este reşedinţa comuneĭ.

Are o şcoală, frecuentată de 28 elevĭ.

Hotărani, *sat*, în jud. Neamţu, com. Grumăzeşti, pl. de Sus-Mijlocul, cu o întindere de vr'o 250 hect. şi o populaţie de 38 familiĭ, saŭ 80 suflete.

Contribuabilĭ sunt 25. Locuitorĭĭ posedă 243 capete de vite.

Hotărani (Schitul-), *schit*, jud. Romanaţi, cu o biserică, S-ţiĭ Voevozĭ. A fost mănăstire de călugărĭ, care până la secularizarea mănăstirilor se afla închinată Mănăstireĭ Dionisiu, din Muntele Athos. A fost clădită la 7096 (1588), de jupîn Mitrea Vornicul şi restaurată de Mateiŭ Fălcoianu. Inscripţia de deasupra uşeĭ bisericeĭ zice:

«Această Sfîntă şi Dumnezeiască biserică ce se chiamă Hotarani, cu hramul soboruluĭ Angerilor, din temelie a fost făcută de jupîn Mitrea Vornicul şi jupîniţa Neaga, la cursul anilor de la zidirea lumeĭ 7096. Trecînd multă vreme şi stricîndu-se, îndemnatu-au cu ajutorul luĭ D-zeŭ, jupîn Matheiŭ Fălcoianu, bivvel Căpitan sin Gheorghe Vornicul, de aŭ dres'o şi aŭ înfrumuseţat'o cu zugrăveala şi... ca să-ĭ fie de vecinică pomenire, în zilele prea luminatuluĭ Domn Iω Constantin Brîncoveanul Basarab Woivod, la leatul 7216».

Ctitorĭĭ zugrăviţi în biserica de la Hotărani, sunt, la fereastra despre S., jupîn Radu, stolnicul Fălcoianu, jupîniţa ego Andriana, jupîn Şerban Cantacuzino, Iω Constantin Basarab Voe-

www.dacoromanica.ro

vod, jupîniţa ego Maria; iar la fereastra de la N. sunt: jupîn Gheorghe Fălcoianu, vornicul, jupîniţa ego Caplea, jupîniţa Despina, jupîn Barbu, jupîniţa Stanca şi Maria.

Hotărani (Vatra-Mănăstireĭ-), *moşie*, a Statuluĭ, în jud. Romanaţi, cu o arendă anuală de 18100 leĭ; are o pădure de 1250 pogoane, alăturĭ de com. Hotărani, din pl. Ocolul.

Hotărani, *pădure*, a Statuluĭ, jud. Romanaţi, arendată cu 15036 leĭ anual.

Hotărasa, *trup de pădure*, al statuluĭ, în întindere de 127 hect., situat în com. Broşteni, plasa Cerna-d.-s., jud. Vîlcea, formînd, împreună cu trupurile Aninosul, de 896 hect. şi Valea-Urzica, de 240 hect., pădurea Modoaia.

Hotincăi (Piscul-), *pisc de deal*, pe moşia Ivăncăuţi, jud. Dorohoiu, pl. Prutul-d.-j., comuna Păltinişul.

Hotini, *cătun*, pendinte de com. Drăgoeşti, jud. Gorj, plaiul Novaci, situat la S. cătun. de reşedinţă, pe loc şes.

Are o întindere de 1500 hect., din care: 125 hect. fîneţe, 1338 hect. izlaz şi pădure, în munţĭ şi plaiurĭ, toate aparţinînd locuitorilor şi 7 hect. vatra satuluĭ.

Are o populaţie de 40 familiĭ, saŭ 112 suflete, din care 33 contribuabilĭ; 1 biserică, deservită de preotul din Drăgoeşti.

Locuitorĭĭ posedă: 10 pluguri, 15 care cu boĭ; 180 vite marĭ cornute, 12 caĭ, 175 oĭ, 50 capre şi 40 rîmătorĭ.

Hoţi, *localitate izolată*, lîngă pădurea Albota, pe malul stîng al Vedeĭ, şi în partea de N.-E., pe teritoriul com. Şerbăneşti-d.-j., pl. Şerbăneşti, jud. Olt. Aci se cunosc încă urmele unuĭ sat vechiŭ, distrus de Turcĭ.

Hoţilor (Casa-), *loc izolat*, în jud. Buzăŭ, com. Gura-Sărăţiĭ, cătun. Ciuhoiul, pădurea Samurcaş, în apropiere de Fîntîna-Romîneştilor. Aci, într'o colină stîncoasă, este săpată o peşteră, avînd o lungime de 12 m., împărţită în 3 camere, de cîte 3 metri în lungime şi lăţime. Uşĭ nu există. Intrarea nu se poate face de cît iarna, căcĭ, după cum asigură locuitorĭĭ, în timpul verĭĭ ar fi foarte mulţĭ şerpĭ, ceea ce se confirmă prin mulţimea pieilor lor ce sunt lepădate în giurul acestor stîncĭ. In ea s'aŭ găsit atît resturĭ de arme vechĭ, cît şi arme maĭ nouă. Tradiţia o atribue, parte Tătarilor, parte hoţilor, care ar fi făcut şi renumita Fîntîna-Romîneştilor. E probabil că mulţĭ din Seimenĭ, în lupta ce s'a dat la Sărata (1656), aŭ găsit refugiul aci. Se zice că în 1821, argaţiĭ s'aŭ ascuns într'însa ca să scape de Turcĭ. Săparea eĭ însă, ca şi a tuturor celor-l'alte peşterĭ din munţiĭ Buzăuluĭ, se poate atribui Geţilor.

Hoţilor (Drumul-), *drum* vechiŭ, jud. Teleorman, din care parte se vede şi astăzĭ ne arat pe alocurea; trece pe la com. Drăgăneşti din plasa Tîrguluĭ, prin pădurea Pojorîtele, venind despre com. Ciolăneşti şi se împreună cu alte drumurĭ spre Roşiori; îĭ maĭ zice şi Drumul-Zimniceĭ.

Hoţilor (Fîntîna-), *munte*, în jud. Buzăŭ com. Lapoşul, servind tot de odată ca limită între com. Lapoşul, Cislăul, Viperesti, Tislăul şi Finţeşti. Are o fîntînă cu apă renumită, care se crede a fi făcută de hoţĭ, din care cauză s'a dat şi munteluĭ acelaşĭ nume. E maĭ tot acoperit cu pădurĭ seculare. In vîrful săŭ se văd hîrburĭ de lut, resturĭ de arme şi oase, urme de locuinţe primitive, etc.

Hoţilor (Plaiul), *plaiŭ*, la S. de com. Tîrleşti, plaiul Teleajenul, jud. Prahova, pe care se află pădure şi locurĭ de păşune.

Hoţişul, *pichet vechiŭ de frontieră*, pe Dunăre, în dreptul satuluĭ Cegani, pl. Ialomiţa-Balta, jud. Ialomiţa.

Hoţuĺ, *deal*, în jud. Gorj, pl. Jiuluĭ, com. Urdari-de-Jos, începe din dealul Obărşia şi se termină, spre S., în dreptul cătunuluĭ Artani.

Hoţuluĭ (Crucea-), *munte*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmniculuĭ, com. Jitia, în partea de V. a com., lîngă cătunul Vintileasca; este acoperit cu pădurĭ seculare.

Hoţuluĭ (Piscul-), *pisc*, jud. Muscel, comuna Cotesti, plasa Rîurile.

Hoţuluĭ (Piscul-), *pisc*, în jud. Muscel, com. Capul-Pisculuĭ, pl. Rîurile.

Hoţuluĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Podari, curgînd prin valea cu acelaşĭ nume. Pîrîul se formează din fîntînĭ şi izvoare şi se varsă în rîul Jiul, la punctul numit Miericeana.

Hrăniceni, *sat*, în jud. Tutova, pl. Tîrgul, com. Cîrja, pe malul Prutuluĭ, spre N. de satul Cîrja-d.-s. Are o populaţie de 624 suflete, carĭ trăesc în 148 case.

www.dacoromanica.ro

Hreasca, *sat*, în jud. şi pl. Tutova, com. Cărjăoani, spre N.-V. de Cărjăoani. Are 78 locuitorĭ şi 19 case.

Hreaţca, *com. rur.*, în jud. Dorohoiŭ, pl. Herţa, formată din satele: Becești, Fundoaia, Codinești, Hreaţca, Rîpta şi Ţinteni, cu reşedinţa primărieĭ în Hreaţca.

Are o populaţie de 474 fam. saŭ 2039 suflete; 5 biserici, cu 3 preoţĭ, 5 cîntăreţĭ şi 3 pălămarĭ; 1197 hect., 32 ar., pămînt sătesc 2870 hect., 11 ar., cîmp şi 363 hect., 78 ar., pădure, ale proprietarilor şi 16 pogoane vie.

Budgetul com. e de leĭ 4191 la venitурĭ, şi de leĭ 4184, banĭ 72 la cheltueli.

Loc. au: 876 vite marĭ cornute, 130 oĭ, 2 capre, 87 caĭ, 639 porcĭ; 137 stupĭ cu albine.

Hreaţca, *sat*, pe moşia cu acelaşĭ nume, com. Hreaţca, pl. Herţa, jud. Dorohoiŭ, cu o populaţie de 230 familiĭ, saŭ 973 suflete.

Proprietatea moşieĭ este a Spitalului Sf. Spiridon, din Iaşi.

Biserica, cu hramul Sf. Mihail şi Gavriil, cu 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 pălămar, e mică, făcută din lemn.

Săteniĭ împroprietăriţĭ aŭ 494 hect., 11 ariĭ pămînt, iar proprietarul, 910 hect., 88 ariĭ, cîmp şi 71 hect. şi 61 ariĭ, pădure.

Pîrîul ce trece pe moşie este Prilisocul.

Drum principal e acel de la Herţa ce duce la Godineşti şi Buda.

Hotarele moşieĭ sunt cu: Becești, Buda, Herţa, Godineşti, Hîrbova, Molniţa, Tîrnauca şi Ştreanga.

Hreaţca, *sat*, pe moşia cu acelaşĭ nume, jud. Suceava, com. Pleşeşti. Aşezat pe ţărmul drept al Şomuzuluĭ-Mic. Are o populaţie de 80 familiĭ, saŭ 326 suflete: 164 bărbaţĭ şi 162 femeĭ, din carĭ 92 contribuabilĭ. Locuesc în 80 case.

Vatra satuluĭ ocupă 6 fălcĭ şi 45 prăj. Moşia aparţine la treĭ proprietarĭ, avînd în total 729 fălcĭ, din carĭ 373 fălcĭ cultivabile, 80 fălcĭ pădure, 72 fălcĭ fînaţ, restul mlaştinĭ şi loc neproductiv.

Improprietăriţĭ la 1864 sunt: 1 fruntaş, 35 pălmaşĭ şi 6 codaşĭ, stăpînind 98 fălcĭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, zidită de Lupu Răftivanu, împroprietărită cu 8 fălcĭ, deservită de preotul din Unceşti şi de un cîntăreţ.

Şcoala din Pleşeşti servă şi acestuĭ sat.

In 1803, Hreaţa-Poiana era a luĭ Ioniţă Răhtivanu şi număra 60 de liuzĭ, plătind 768 leĭ bir anual, la carĭ se adăugaŭ, liuzĭ ot tam, unul cu 12 leĭ bir pe an.

Hribescoi, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Slava-Rusă; se desface din dealul Carada-Bair; se întinde spre E., într'o direcţie generală de la N.-E. spre S.-V., brăzdînd partea centrală a plăşeĭ şi cea de E. a com.; se termină în valea pîrîuluĭ Slava; e acoperit cu păduri.

Hribescoi, *vale*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Slava-Rusă; se desface din poalele de S. ale dealuluĭ Carada-Bair; se întinde spre V., într'o direcţiune de la N.-E. spre S.-V., printre dealul Hribescoi şi Sevaiova, şi, după un drum de 5 kil., se deschide în valea pîrîuluĭ Slava, pe stînga, lîngă satul Slava-Rusă.

Hrişcani, *sat*, în partea de N. a com. Brehueşti, pl. Siretul, jud. Botoşani. Aşezat pe coastă de deal şi pe valea pîrîuluĭ de la Timofteni, are o suprafaţă de 680 hect. şi o populaţie de 37 familiĭ, saŭ 160 suflete, din carĭ 50 contribuabilĭ; o biserică, cu 1 cîntăreţ.

Locuitoriĭ aŭ: 47 boĭ şi vacĭ, 8 caĭ, 95 oĭ, 16 porcĭ; 10 stupĭ cu albine.

Hriscani, *vale*, situată între dealurile Dumbrava şi Hrişcani, com. Brehueşti, jud. Botoşani.

Hriţculuĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, jud. Botoşani, izvoreşte din pădurea Bivolarilor, com. Dîngeni, curge prin Valea-Hriţculuĭ, formează în cursul săŭ 2 iazurĭ şi se varsă în Jijia, maĭ în jos de Dîngeni.

Hriţeni, *sat*, pe moşia cu acelaşĭ nume, com. Manoleasa, pl. Başeul, jud. Dorohoiŭ. Se maĭ numeşte şi Hriţeni-Pancu. Are o populaţie de 20 familiĭ, saŭ 61 suflete. Proprietatea moşieĭ este a d-lor Gh. Pancu şi N. Vera carĭ posedă 194 hect., 78 ariĭ, cîmp de cultură.

Apele ce trec pe moşie sunt: rîul Prutul pe hotar, şi pîrîul Novac, pe care se află şi iazurĭ micĭ.

Drumul principal este acel de la Rădăuţi la Ştefăneşti.

Hotarele moşieĭ sunt: cu Prutul, Hriţeni-Stroici şi Volovăţul-Manole.

Insemnat aicĭ sunt movilele, înşirate pe culmea dealuluĭ despre Volovăţul-Stroici.

Din hrisovul cu data de 20 Decemvrie 1582, dat de Ioan Sasu-Vodă, publicat în «Arh. Rom.» t. 1, p. 90—91, se vede că această moşie a fost în numărul acelora pentru care aŭ urmat

www.dacoromanica.ro

îndelungat și înverșunat proces între Petru și Lațco, frații Hudiciŭ, cu Vornicul Ieremia și Paharnicul Ioan, frații Movilă.

Hrițeni-Stroicĭ, jud. Dorohoiŭ. Vezĭ Volovățul, sat.

Hrubă, *deal,* la V. de satul Oprișești, com. Burdusaci, în jud. Tecuciŭ. Se numește ast-fel, căcĭ aicĭ aŭ fost maĭ multe pivnițĭ pentru conservarea vinuluĭ.

Pivnițele adîncĭ și lungĭ se numesc, în tot jud. Tecuciŭ, hrube.

Hrusca, *iaz,* în întindere de 5 hect., în partea de N. a com. Bunești, pl. Crasna, jud. Fălciŭ.

Hubarei, *cătun,* al com. Musculești, pl. Gilortul, jud. Gorj, numit și Frasinul.

E situat pe șes și coastă, pe malul drept al rîuluĭ Gilortul și spre E. de cătunul Dolcești. Are o suprafață de 331 hect., din carĭ 110 hect. pădure, 110 hect. arabile, 100 hect. fînețe, 5 hect. vie, 5 hect. livezĭ de prunĭ și 1 hect. izlaz.

Are o populație de 69 familiĭ, saŭ 275 suflete, din carĭ 59 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 8 pluguri, 17 care cu boĭ, 80 vite marĭ cornute, 6 caĭ, 250 oĭ, 30 capre și 40 rîmătorĭ.

Cătunul e pus în comunicație cu com sa și cu cătunele învecinate prin șosele comunale.

Huci, *deal,* începe de la pădurea de pe Corlăteni, și se întinde pănă la capătul de N. al moșieĭ Vlădeni, com. Corlăteni, pl. Coșula, jud. Dorohoiŭ, unde formează podișul, numit al-Hucilor.

Huciul, *trup de moșie,* în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Căciulești.

Huciul, *pădure,* pe moșia Vorniceni, com. Vorniceni, pl. Bașeul, jud. Dorohoiŭ.

Huciul, *pădure,* în jud. Neamțu, situată în partea despre N.-E. a tîrgușoruluĭ Bozieni, pe ambele malurĭ ale pîrîiașuluĭ Ruginoasa. Partea din sus aparține locuitorilor din satul Ruginoasa (împroprietăriți în 1864), iar partea sudică proprietaruluĭ moșieĭ Bozieni.

Pădurea, în întindere de 40 hect. și 50 ariĭ, e populată cu fag și alun. Are maĭ multe poeniță productive în fîn.

Huciuluĭ (Dealul-), *deal,* în județul Neamțu, plasa Piatra-Muntele, com. Căciulești, care se întinde perpendicular pe culmea Balauruluĭ, în direcțiune spre E., pănă în apropierea satuluĭ Măscățești.

Hucul, *sat,* în jud. Vasluiŭ, pl. Funduri, com. Todirești, situat pe șesul Bîrladuluĭ, între rîul Bîrladul și pîrîul Șacovățul, pe o suprafață de 172 hect., cu o populație de 46 familiĭ, saŭ 187 suflete.

Hucul, *pîrîŭ,* izvorînd din jud. Botoșani, trece în jud. Iași în partea de E. a com. Bădeni, pl. Bahluiul, trece prin com. Cepleniță, apoĭ prin mijlocul com. Belcești, unde formează iazurile: Cîrjoaia, Sava, Cicadaea, Plopi și Hucul, ce se țin unul de altul și în urmă se varsă în stînga rîuluĭ Bahluiul, pe teritoriul com. Bîrlești, la satul Spinoasa.

Hucul, *iaz,* format de pîrîul Sicna, lîngă satul Gîrbești, com. Zlătunoaia, jud. Botoșani.

Hudei, *deal,* în jud. Tecuciŭ, com. Puțeni; se întinde între satele Mîndrești și Puțeni, paralel cu Valea-Mîndreĭ.

Hudești, *pădure,* pe moșia Lupeni, com. Hudești-Mari, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ, ce se unește cu pădurea de pe Concești.

Hudești-Marĭ, *com. rur.,* în partea de N.-E. a plășeĭ Prutul-d.-s., în jud. Dorohoiŭ, formată din satele: Alba, Bașeul, Concești, Lupeni și Vatra, cu reședința primărieĭ în Vatra.

Are o populație de 1098 familiĭ, saŭ 4737 suflete; 3 bisericĭ, cu 4 preoțĭ, 6 cîntărețĭ și 4 pălămarĭ; 1 școală, condusă de 2 învățătorĭ și frecuentată de 80 elevĭ; 2200 hect., 39 ariĭ, pămînt sătesc; 7160 hect., 98 ariĭ, cîmp și 2217 hect., 04 ariĭ, pădure ale proprietarilor; 6 iazurĭ; 26 pogoane de vie.

Budgetul com. e de 17025 leĭ la venitурĭ și de 9635 leĭ, banĭ 60, la cheltuelĭ.

Sunt 2335 vite marĭ cornute, 7053 oĭ, 17 capre, 481 caĭ, 1320 porcĭ; 325 stupĭ cu albine.

Hudești-Micĭ, *com. rur.,* în jud. Dorohoiŭ, pl. Prutul-d.-j., formată din satele: Miorcani (Hudești-Micĭ) și Miculinți, cu reședința primărieĭ în Miorcani.

Are o populație de 413 familiĭ, saŭ 1813 suflete; 2 bisericĭ, cu 2 preoțĭ, 4 cîntărețĭ și 2 pălămarĭ; 1 școală, cu 1 învățător și frecuentată de 40 elevĭ; 1456 hect., 81 ar., pămînt sătesc; 4471 hect., 31 ariĭ, cîmp și 34 hect., 37 ariĭ, pădure, ale proprietarilor; 3 iazurĭ; 1 pogon vie.

Budgetul comuneĭ e de leĭ 4060, banĭ 51, la venitурĭ și de leĭ 3115, banĭ 47, la cheltuelĭ.

Sunt 1396 vite marĭ cornute,

www.dacoromanica.ro

1840 oĭ, 360 caĭ, 330 porcĭ. Stupĭ cu albine sunt 87.

Hudeşti-Micĭ, jud. Dorohoiŭ. Vezĭ Miorcani, sat, com. Hudeşti-Micĭ.

Huetura, *vale*, în jud. Covurluiŭ, com. Cudalbi, pl. Zimbrul, în partea de S.-V. a satuluĭ; începe de la Poarta-Cudalbilor (în drumul Iveştilor) şi curge până în Valea-Geruluĭ, lîngă Poarta-de-la-Comşa, lîngă şoseaua Cudalbi-Mînjina.

Hugeacul, *pădure*, foioasă, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Podurile, a răzeşilor. Are o întindere de 130 hect. şi e supusă regimuluĭ silvic.

Huha, *munte*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Tîrgul-Trotuşul, acoperit cu păduriĭ şi aparţinînd Statuluĭ.

Huhurezul, *deal*, în jud. Neamţu, com. Dobreni, pl. Piatra-Muntele, situat pe coprinsul moşieĭ Almaşul.

Huhurezul, *deal cu pădure* de diverse esenţe, în com. Păşcani, jud. Suceava.

Huiban, *trup de moşie*, pe teritoriul satuluĭ Onceşti-Noĭ, jud. Tecuciŭ, în mărime de 398 hect., proprietatea D-neĭ Ilinca Ţară-Lungă.

Huidăneşti, *subdivizie a cătunuluĭ* Ciuta, com. Măgura, jud. Buzăŭ.

Huidul, *deal*, la N. comuneĭ Dobriceni, pl. Ocolul, jud. Vîlcea.

Huidumacele, *muchie*, în jud. Buzăŭ, com. Grabicina, făcînd hotar despre com. Beciul.

Huitoarea, *loc de izvoare*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Rîpile, de unde îşĭ are obîrşia pîrîul Belciul, pe teritoriul cătunuluĭ Slobozia-Mieluluĭ.

Huitoarea, *pîrîiaş*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Doftana, care se scurge în pîrîul Larga.

Huiubul, *numire dată uneĭ părţĭ din pădurea* Nenciulești (30 hect.), com. Sărata, jud. Buzăŭ.

Huiubul, *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Sărata; începe de la Nenciulești şi se scurge în pîrîul Sărata, la hotarul moşieĭ Sărata-Nenciulești cu com. Monteorul.

Huiul, *deal*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Băbeni; se desface din dealul Băbeanca; se întinde printre pîrîul Oreavul şi pîrîul Izvorul-Babeĭ, ambiĭ afluenţĭ aĭ rîuluĭ Rîmnicul-Sărat; este acoperit cu păduriĭ şi izlazurĭ de vite.

Hulboca, *com. rur.*, jud. Iaşi, ocupînd partea din centru a plăşeĭ Braniştea, spre E. de oraşul Iaşi şi aşezat pe platoul şi coasta de E. ale dealuluĭ, care formează malul drept al şesuluĭ Jijieĭ şi al Prutuluĭ. Este formată din satele: Hulboca, Dancul, Valea-Lungă, Ruseni-Vechĭ, Ruseni-Noĭ şi Coada-Stînceĭ, pe o întindere de 3948 hect., cu o populaţie de 323 familiĭ, saŭ 1455 suflete.

Este udată de rîurile: Bahluiul, în toată partea despre S., şi de Jijia la E. In partea S., pe malul stîng al Bahluiuluĭ, trece calea ferată Iaşi-Ungheni.

Budgetul comuneĭ e de 9266 leĭ, 4 banĭ, la venituri şi de 8540 leĭ, 85 banĭ, la cheltuelĭ.

Are 3 biserici, cu 2 preoţĭ şi 3 cîntăreţĭ; o şcoală; 3 morĭ de apă, patru de vînt şi 3 de aburĭ.

Vite: 3700 capete, din carĭ 1833 vite marĭ cornute, 1441 oĭ, 241 caĭ şi 285 rîmătorĭ.

Hulboca, *sat*, (numit din vechime Tomeşti), în jud. Iaşi, pl. Braniştea, com. Hulboca, spre E. şi la 6 kil. de oraşul Iaşi, situat pe un podiş care înclină spre şesul din stînga rîuluĭ Bahluiul, în partea de S. a com., pe o suprafaţă de 1143 hect., cu o populaţiune de 121 familiĭ, saŭ 521 suflete.

Vite: 559 vite marĭ cornute, 103 oĭ, 24 caĭ şi 108 rîmătorĭ.

Are o biserică de piatră, zidită la 1802, de către boerul P. Balş, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală, înfiinţată la 1868, frecuentată de 50 elevĭ; o moară, în marginea iazuluĭ Hulboca.

Ştefăniţă, fiul luĭ Vasile-Vodă, în războiul ce avuse cu Constantin-Vodă, care era ajutat de Cazacĭ, pentru a lua domnia, aflînd de trecerea Cazacilor la Prut, a plecat în jos pe la Posadnici, şi trecînd de Iaşi, pe de-asupra mănăstireĭ luĭ Aron-Vodă, s'a oprit la Tomeşti pe Bahluiŭ, şi acolo a stat cu oastea, iar Constantin-Vodă, în acea noapte a rămas peste Prut.

De oare-ce nu spune că Ştefăniţă-Vodă, să fi trecut Bahluiul, unde este satul numit astă-zĭ Tomeşti, de sigur că pe atuncĭ satul Hulboca făcea parte din satul vechiu Tomeşti; fiind-că ambele sate se află faţă în faţă, despărţite de şesul Bahluiuluĭ. Se zice că din vechiul sat Tomeşti, care se află în o înfundătură de dealurĭ de-a dreapta rîuluĭ Bahluiul, s'ar fi strămutat un număr de locuitorĭ aci, după care şĭ-a luat numele şi

www.dacoromanica.ro

satul, dar în urmă se vede că, pentru a le putea deosebi vreunul din proprietarĭ, ĭ-a schimbat numele în Hulboca.

In acest sat, la 7121 (1713), cînd boerii s'aŭ răsculat asupra luĭ Tomşa-Vodă, se aflaŭ descălecate nişte steagurĭ de călăraşĭ, pe carĭ Tomşa le-a luat pentru stingerea răscoaleĭ boerilor.

Hulboca, *iaz*, în marginea satuluĭ Hulboca, com. Hulboca, pl. Braniştea, jud. Iaşi, format din pîrîul Covaşa; are o întindere cam de 20 hect.

Hulea, Renghea şi Zăbrăuţul, *păduri*, în suprafaţă aproximativă de 60 hect., situate pe moşia Răzaşi-Fitioneşti, pendinte de com. Fitioneşti, jud. Putna, limitate la N.-V. şi S. cu Răzaşi-Fitioneşti şi la E. cu pîrîul Zăbrăuţul.

Hulea, Ispita şi Răşchitoarea, *păduri*, în suprafaţă aproximativă de 100 hect., situate pe moşia Răzaşi-Fitioneşti, pendinte de com. Fitioneşti, jud. Putna, limitate la N.-V. cu moşia Muşunoaele, a statuluĭ, la E. cu pîrîul Zăbrăuţul şi la S. cu Răzaşi-Fitioneşti.

Huleşti, *sătuc*, de cîte-va case, maĭ sus de Zîrneşti, com. Jorăşti, pl. Prutul, jud. Covurluiŭ.

Huleşti, *sat*, face parte din com. Poiana, pl. Nicoreşti, jud. Tecuciŭ. Situat pe malul Siretuluĭ, la 100 m. de reşedinţa com., în partea de S.-V., are o întindere de 378 hect.

Are o populaţie de 85 familiĭ, saŭ 338 suflete, din carĭ 85 contribuabilĭ. Locuesc în 85 case. Locuitoriĭ sunt răzeşĭ.

Locuitoriĭ posedă: 105 boĭ, 34 vacĭ, 9 caĭ, 9 ţepe, 135 oĭ şi 45 capre.

Huleşti, *moşie*, de 608 hect., 67 ar., în com. Jorăşti, pl. Prutul, jud. Covurluiŭ.

Hulpăria, *deal*, în partea de E. a moşieĭ Pogoreşti, com. Comîndăreşti, pl. Jijia, jud. Botoşani; este o ramură a dealuluĭ Cracalia, fiind repede pe coasta de V. şi avînd un podiş înalt spre E.

Hulpoiul, *deal*, numit şi Dealul-Perilor, pleacă de la S. din satul Iosipeni, com. Cotnari, pl. Bahluiul, jud. Iaşi şi se prelungeşte spre N. pănă în com. Cepleniţa, unde se uneşte cu alte dealurĭ; pe coasta luĭ despre V. e situat satul Moara-Prefectuluĭ, numit şi Armanul.

Hulturul, *munte*, în jud. Suceava, com. Dorna, populat cu pădure de brad.

Huluba, *cătun*, făcînd parte din com. Ciocădia, plaiul Novaci, jud. Gorj. Este situat la N. com. şi la 3 kil. de reşedinţa eĭ pe şoseaua Novaci-Ciocadia, în partea stîngă a pîrîuluĭ Aninişul şi la dreapta Gilortuluĭ.

Are o populaţie de 65 familiĭ, saŭ 205 suflete, din carĭ 45 contribuabilĭ; 1 biserică, cu 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Locuitoriĭ posedă: 10 plugurĭ 15 care cu boĭ; 112 v. m. c., 13 caĭ, 46 oĭ, 17 capre, 45 rîmătorĭ; 100 stupĭ cu albine.

Comunicaţia în acest cătun se face printr'o şosea comunală.

In cătun sunt 10 fîntînĭ şi 1 moară de apă.

Huluba, *sat*, făcînd parte din comuna rurală Valea-Popeĭ, pl. Rîurile, jud. Muscel, situat pe apa Huluba.

Se întinde pe o suprafaţă de 71 hect. între comuna Vultureşti şi pădurea Rădeşti. Intre cătunele Hulubaşi şi Valea-Popeĭ sunt: Dealul-Zmeuluĭ, Dealul-luĭ-Crăciun, Dealul-Piţigăĭ, Dealul-Hulubeĭ şi Dealul-Argeşeluluĭ.

Are o populaţie de 159 loc. (89 bărbaţĭ şi 70 femeĭ).

Huluba, *munte*, jud. Muscel, com. Leresci, pl. Dîmboviţa. In partea de V. şi S., Rîuşorul, afluent al rîuluĭ Tîrgul udă poalele sale.

Huluba, *pisc de deal*, pe moşia Tătărăşeni, com. Milianca, pl. Prutul-d.-j.

Huluba, *gîrlă*, izvoreşte din dreptul com. Drăghiciul, pl. Rîurile, şi al com. Hîrtieşti şi Argeşelul, jud. Muscel; curge prin pădure pănă la cătunul Huluba, com. Valea-Popeĭ, trece prin mijlocul luĭ şi se varsă în rîul Argeşelul, spre N. de com. Davideşti.

In această gîrlă dă Valea-Ariilor.

Hulubeasca, *moşie*, nelocuită, în jud. Ialomiţa, pl. Cîmpuluĭ, com. Borăneşti, cu 750 hect., din carĭ 140 hect. pădure.

Hulubeşti, *com. rur.*, jud. Dîmboviţa, pl. Dîmboviţa-Dealul, situată la S.-V. de Tîrgovişte, cam la 20 kil., pe dealurĭ şi pe văĭ. Piscurile din raionul com. sunt: Piscul-Gruiul, spre N.; Piscul-luĭ-Călin, spre E., Piscul-Bouluĭ, spre V. şi Piscul-Inalt, spre S.

Prin com. curge pîrîul Potopul, între cătt. Gămeşti şi Hulubeşti, şi un afluent al săŭ prin cătt. Strîmbul. Se compune

www.dacoromanica.ro

din treĭ cătune: Hulubești, Gămești și Strîmbul, cu o populație de 1276 loc. Romînĭ. Pe teritoriul sĕŭ se află multă pădure.

Are treĭ biserici; o școală, condusă de un învățător plătit de județ; maĭ multe morĭ de apă. Se învecinește: la E., cu com. Butoiul; la V., cu Bogățiĭ; la N., cu Botești, la S., cu Valea-Caselor. De Butoiul, Botești și Bogați, se desparte prin dealurĭ, acoperite cu pădurĭ; de Valea-Caselor, prin pîrîul Potopul, și de Ludești prin puțină cîmpie și parte prin pîrîul Potopul. Numaĭ cu Ludești și Valea-Caselor se leagă prin șosea vecinală; iar cu cele-l'alte numaĭ prin potecĭ peste dealurĭ.

Lîngă acest sat aŭ fost lupte între Turcĭ și Romînĭ la 1594, sub Mihaiŭ-Viteazul.

Hulubești, *trup de moșie*, nelocuit, în jud. Vlașca, pl. Cîlnișteа, com. Strîmba-Mare, pe proprietatea Strîmba-d.-j., a moștenitorilor luĭ Em. Grădișteanu.

Este situat între Cîlnișteа și Gura-Neajlovuluĭ, unde Neajlovul dă în Cîlnișteа la pariĭ morilĭ luĭ Varlam, în josul măgureĭ Uzunul.

Suprafața acestuĭ trup este de 1160 hect., din carĭ 350 hect. pădure de luncă.

Pe acest trup sunt 2 morĭ de apă pe valea Neajlovul, la Șindriliță și la Palalîŭ.

Se zice că pe acest trup de moșie a fost odinioară un sat, ale căruĭ urme se maĭ văd încă și astă-zĭ pe coasta bălțiĭ Bivoli și care s'a strămutat cu încetul în satul Strîmba-d.-j.

La anul 1595, Mihaiŭ-Viteazul, după ce se retrăsese de la Giurgiŭ către Petroșani, veni prin Stănești la satul Hulubești peste Cîlnișteа, ca să aștepte ajutoare, căcĭ nu putea începe lupta cu Turciĭ. Pe acest trup s'a făcut lupta cea mare, între Turcĭ și Romînĭ, de la 1595, Iuniŭ 21, care se zice lupta de la Călugăreni. Se văd chiar azĭ urmele poduluĭ peste Cîlnișteа despre care vorbește Istoria. Se maĭ vede și movila din fața Uzunuluĭ, care se zice că a fost făcute cu cadavrele rămase din acea luptă.

Hulubiștea, *pădure*, pe moșia Adîncata, com. Adîncata, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Hulubul-Noŭ, *sat*, în partea de V. a com. Trușești, pl. Jijia, jud. Botoșani, înființat la 1879 cu noiĭ împroprietăriță pe moșia statuluĭ Trușești. Are o întindere de 1214 hect. și o populație de 96 familiĭ, saŭ 392 suflete; o biserică, făcută de locuitorĭ, cu 1 preot și 1 cîntăreț; 1 școală, condusă de 1 învățător și frecuentată de 30 școlarĭ.

Vite sunt: 230 boĭ și vacĭ, 83 caĭ, 740 oĭ și 46 porcĭ.

Hulubul-Vechiŭ, *sat*, în partea de N.-V. a moșieĭ și a com. Trușești, pl. Jijia, jud. Botoșani, în dreapta Jijieĭ. Se maĭ numește și Odaia-Hulubul. Are o suprafață de 89 hect. și o populație de 35 familiĭ, saŭ 178 suflete, din carĭ 40 contribuabilĭ.

Vite sunt: 101 boĭ și vacĭ, 24 caĭ, 393 oĭ, 6 capre și 12 porcĭ.

Hulueni, *numire vechie a satuluĭ* Rădulești, pendinte de com. Armășești, pl. Cîmpuluĭ, jud. Ialomița.

Hulueni, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, com. Rași, situat pe cîmpul Bărăganul.

Huma, *pădure* moșnenească (38 hect.), în jud. Buzăŭ, com. Calvini, căt. Bîșceni-de-Jos.

Huma, *vale*, în jud. Buzăŭ, com. și căt. Calvini; începe din muntele Poenari și se scurge în pîrîul Bîsca-Chiojduluĭ.

Humariul, *pîrîŭ*, izvorește de pe moșia Zamostia, com. Zamostia, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ, și se varsă în rîul Siretul.

Humăria, *deal*, începe de pe moșia Bănceni, com. Mamorniță, și se întinde pănă în satul Cotul-Sanihăul, com. Pilipăuți, pl. Herța, jud. Dorohoiŭ.

Humăria, *deal*, în jud. Suceava, com. Liteni, parte acoperit de pădure, parte sterp.

Humăria (Zarea-Buscăței), *deal*, spre S.-V. comuneĭ Ivănești, pl. Racova, jud. Vasluiŭ; formează linia despărțitoare între satele: Golgofta și Buscata.

Humăria, *pădure*. Vezĭ Urlați, pădure, com. Vîrful-Cîmpuluĭ, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Humăria, *pîrîŭ*, în jud. Botoșani, izvorește din pădurea Serafinești, com. Corni, trece pe teritoriul satuluĭ Orășeni și se varsă în r. Miletinul, la com. Curtești.

Humăria, *pîrîŭ*, izvorește din coasta de V. a dealuluĭ Livezilor, com. Solești, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ; curge de la E. spre V., udînd valea cu acelașĭ nume; apoĭ trece prin mijlocul satuluĭ Solești și se varsă în stînga Vasluețuluĭ.

Humăria, *vale*, se întinde în direcțiune de la E. spre S.-V. printre dealurile: Mănăstireĭ,

www.dacoromanica.ro

Pietrăriei și Podișul-de-după-Biserică, com. Scheia, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ.

Humăria, *pîrîŭ*, jud. Suceava, afluent al pîrîului Brădățelul (2 kil.).

Humăria-Mare, *pîrîŭ*, jud. Vasluiŭ; izvorește din Poiana-Bărbieruluĭ, com. Scheia; curge spre S. printre satele Scheia și Pogorăști, primește în stînga un mic pîrîiaș tot din acest sat, și apoĭ se întoarce către S.-E. și unindu-se cu pîrîul Neguroaeĭ, intră în com. Drăgușeni, unde se varsă în pîrîul Stavnicul.

Humăria-Mică, *pîrîŭ*, izvorește din pădurea de pe coasta de S. a dealuluĭ Bolniței, com. Scheia, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ, curge de la E. spre V. prin o mică vălcea și se varsă în Pîrîul-Găunoaseĭ, maĭ spre S. de sat.

Humeĭ (Piscul-), *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Vintilă-Vodă, avînd prelungirea Dealul-Humelor, d'a-lungul văeĭ Peceneaga. Servă ca hotar despre căt. Sărulești.

Humele, saŭ Ciupagul-Humele, *com. rur.*, în apropriere de rîul Teleorman, jud. Argeș, pl. Cotmeana, la 11 kil. de com. rur. Costești (reședința subprefecturei) și la 39 kil. de Pitești. Se compune din satele Goia și Humele, avînd în tot 350 locuitorĭ. Sunt 2 bisericĭ, în Goia și în Humele, avînd fie-care cîte un preot și cîte un cîntăreț.

Sunt 140 contribuabilĭ.

Budgetul com. e de 2786 leĭ la venitură și de 2047 leĭ la cheltuelĭ.

Vite sunt: 452 boĭ și vacĭ, 20 caĭ, 560 oĭ, 10 capre și 68 rîmătorĭ.

Prin com. trece șoseaua județeană Pitești-Turnu-Măg irele. Pe teritoriul comuneĭ, la localitatea numită Frîntura-Fieruluĭ, se fac 2 bîlciurĭ anuale, la Mucenici (9 Martie) și la Drăgaica (24 Iunie).

Humele, saŭ Ciupagul, *sat*, cu 230 locuitorĭ, jud. Argeș, pl. Cotmeana; face parte din com. rur. cu același nume.

Are o biserică, zidită de căpitan Nicolae Ciupagea, cu hramul Înălțarea Domnuluĭ, și deservită de un preot și de un cîntăreț.

Humeni, *pîrîŭ*, jud. Dorohoiŭ, izvorește din hotarul S.-E., al moșieĭ Dimăcheni, com. cu acelașĭ nume, pl. Coșula, din niște mlaștine, formate de Balta-Arsă; udă partea de E. a satuluĭ Dimăcheni, formînd iazul cu același nume, și apoĭ se varsă în Jijia.

Humeni, *iaz*, format de pîrîul Humeni, pe moșia Dimăcheni, com. Dimăcheni, pl. Coșula, jud. Dorohoiŭ, în suprafață de 4 hect. și 30 arĭ.

Humosul, *pîrîŭ*, jud. Botoșani, izvorește din Dealul-Mare, în Codri-Delenilor și se unește cu Bahluiul.

Humulești, *com. rur.*, jud. Neamțu, situată pe podișele și văile ce se cuprind la S. tîrguluĭ și pîrîuluĭ Neamțu, de-alungul pîraielor Topolița, Agapia și Văraticul. Se învecinește spre V. cu com. Vînători-Neamțul și Filioara; spre S., cu com. Bălțătești și Grumăzești; spre E., cu com. Petricani; spre N., cu com. urbană Neamțu.

Este compusă din 5 cătune: Humulești, Săcălușești, Topolița, Ocea și Țolicea (Bejani și Deleni sunt trupurĭ), pe o întindere de 3520 hect., cu o populație de 450 familiĭ, saŭ 2339 suflete: 1140 bărbațĭ și 1199 femeĭ; 1267 necăsătoriți, 881 căsătoriți, 186 văduvĭ, 5 divorțați, 78 nevolnicĭ.

Sunt 532 contribuabilĭ.

Știŭ carte 314 persoane.

Populațiunea se compune în mare parte din foștiĭ clăcașĭ și însurățeĭ împroprietăriți, cum și din foștiĭ robĭ mănăstirești.

Dintre locuitoriĭ împroprietăriți în 1864 sunt astăzĭ: 68 carĭ trăesc stăpînindu-șĭ singurĭ locurile lor; 169 care stăpînesc locurĭ, ca urmașĭ; 3 locurĭ aŭ fost părăsite de către împroprietăriți și sunt stăpînite de comună; 9 locurĭ sunt stăpînite de către alțĭ locuitorĭ; dintre locuitoriĭ împroprietăriți în 1878 sunt astăzĭ: 220 carĭ stăpînesc înșișĭ locurile lor; 87 ca urmașĭ; 2 locurĭ ocupate de către alțiĭ; 1 loc ocupat de comună; 25 de persoane sunt, care de și înșurațĭ și cultivatorĭ de pămînt, dar n'aŭ nicĭ un fel de împroprietărire, precum nicĭ putința de a moșteni pe urma părinților lor legiuițĭ.

Agricultura se face pe o întindere de 2509 hect.

Are: 4 bisericĭ (3 întreținute de comună și 1 de stat), cu 5 preoți și 6 cîntăreți; o școală, condusă de un învățător plătit de stat; o fabrică de spirt; 5 morĭ; o pivă.

Budgetul comuneĭ e de 18536 leĭ, 69 banĭ, la venitură și de 6401 leĭ, la cheltuelĭ.

Vite: 1054 vite marĭ cornute, 117 caĭ, 107 rîmătorĭ, 1931 oĭ și 172 juncĭ.

Comunicația cu satele vecine se face prin 3 șosele și maĭ multe drumurĭ naturale.

Humulești, *sat*, în com. Humu-

www.dacoromanica.ro

leşti, pl. de-Sus-Mijlocul, jud. Neamţu, aşezat pe valea pîrîuluĭ Neamţu (căruia în această parte i se maĭ zice şi Ozana), spre S., la 1 kil. de oraşul Neamţu şi spre N., la 37 kil. de oraşul Piatra, mărginit la V. cu satul Vînători şi la S. cu satul Săcălueşti, cu carĭ stă în comunicaţiune cu şoselele naţionale judeţene.

Suprafaţa sa, împreună cu ţarinele locuitorilor, e de 936 hect., avînd o populaţie de 243 familiĭ.

Are: 2 biserecĭ (una de lemn, mare, situată la V. satuluĭ, şi alta de piatră) o şcoală; 1 fabrică de spirt

Contribuabilĭ sunt 225.

Vite: 430 vite marĭ cornute, 42 caĭ, 83 porcĭ şi 640 oĭ.

Este străbătut prin mijloc de calea judeţeană Piatra-Neamţu, care împreună cu şoselele judeţene: Humuleşti-Mănăstirea-Neamţu şi Humuleşti-Grumăzeşti-Oşlobeni, formează un cruciş cu centrul ocupat de vatra satuluĭ.

Aci s'a născut, la 1837, I. Creangă, publicist şi autor de prea preţuite poveştĭ populare.

Humuleşti, *mănăstire*, în com. Humuleşti, satul cu acelaşĭ nume, pl. de-Sus-Mijlocul, jud. Neamţu.

Humuleţul, *pîrîŭ*, jud. Iaşi, izvoreşte de sub dealul Păunul, curge de la S. spre N., trece prin satul Tomeşti, pl. Codrul, unde formează o rîpă adîncă, apoĭ prin ţarina satuluĭ şi se varsă de-a dreapta rîuluĭ Bahluiul.

Hundiul, *grind*, d'asupra stufuluĭ înconjurător, în jud. Tulcea, pl. Sulina, com. Sf. Gheorghe, în partea de V. a pl. şi a com.; are o formă lunguiaţă; se desface în 2 grindurĭ: Crasnicola şi Plopilor; în partea de S. este punctul trigonometric Crasnicola; neproductiv, fiind acoperit cu nisip şi puţin stuf.

Hunia, *com. rur.* şi *sat*, jud. Dolj, pl. Cîmpul, la 78 kil. de Craiova şi la 16 kil. de reşedinţa plăşeĭ, Calafat.

Terenul com. este şes, ne fiind de cît o singură movilă, Stanca, numită ast-fel după numele Doamneĭ Stanca.

Pe teritoriul com. se află o baltă, numită Hunia, care are o suprafaţă de 35 hect.; îşĭ ia naştere din Dunăre şi se scurge tot în acest fluviŭ.

Are: o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, de zid şi deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală mixtă, care funcţionează din anul 1881 şi e întreţinută de comună, condusă de un învăţător şi frecuentată de 69 băeţĭ şi 3 fete.

Ştiŭ carte 48 locuitorĭ.

Populaţia com. este de 1640 suflete: 821 bărb. şi 819 fem.

După legea rurală din 1864 sunt 227 împroprietăriţĭ.

Suprafaţa com. este de 950 hect., din carĭ 835 hect. pămînt arabil. Este situată pe moşia Maglavit, proprietatea bisericeĭ Madona-Dudu.

Viile se găsesc pe pămîntul arabil al locuitorilor împroprietăriţĭ după legea rurală din 1864.

In com. se găsesc 3 cazane, în care se fabrică rachiŭ din tescovină.

Comerciul se exercită de 8 persoane. Locuitorii îşĭ desfac productele la schela Calafat saŭ Cetatea.

O cale comunală străbate comuna.

Contribuabilĭ sunt 305.

Budgetul com. e de 2319,54 leĭ la venitură şi de 2212 leĭ la cheltueli.

Vite cornute 221, oĭ 140, caĭ 41.

Hunia, *deal*, jud. Dolj, pl. Jiul d.-s., com. Bralostiţa, pe care se află aşezată comuna. Are o înălţime de aproape 300 m. E acoperit cu fînete, viĭ şi pădurĭ.

Hunia, *vălcea*, la N. com. Drăgăşani, în marginea cătunuluĭ Momoteşti, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea.

Hunia-Albă, *pichet de graniţă*, pe marginea Dunăreĭ, jud. Mehedinţi.

Hunia-Camena, *punct trigonometric şi de observaţie*, în jud. Mehedinţi, plaiul Cerna.

Hunia-Lungă, *urme de cetate*, jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Basarabi.

Hupca, *sat*, în jud. Tutova, pl. Simila, com. Rădăeşti, spre E. de satul Rădăeşti. Are 120 locuitorĭ, locuind în 28 case.

Hurcata, *deal*, înconjoară com. Şişcani-Răzăşi, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ, de la N. spre E., şi, în dreptul comuneĭ Grumăzoaia, ia această numire. Este acoperit de viĭ şi livezĭ.

Hurduga, *munte*, situat lîngă satul Grinţieşul-Mare, în comuna Bistricioara, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu.

Hurdugi, *com. rur.*, cam în partea de N. a plăşeĭ Mijlocul, jud. Fălciŭ, formată numaĭ din satul Hurdugi, mărginită în partea de N. de comunele Grumăzoaia şi Urlaţi; la S., de comuna Guşeteĭ; la E., de com. Urlaţi; la V., de comunele Hoceni şi Deleni.

www.dacoromanica.ro

Comuna are o poziţiune din cele mai plăcute avînd ape bune şi în abundenţă şi pămînturi fertile pentru cultură.

Satul se află aşezat pe loc sănătos, cuprins între dealurile: Dumbrava, Dăneşti şi Elanul. O parte a satului este aşezată pe capătul dealului Dăneşti, ce se prelungeşte între pîraele Saca şi Elanul; o parte pe coasta dealului Dumbrava, ce vine spre V., iară altă parte pe coasta Elanului, spre E. Dealurile Dăneşti şi Dumbrava, în prelungirea lor înclinată în formă de platoŭ abia se mai observă prin sat; numai Elanul este ridicat şi predomină asupra satului.

Suprafaţa teritoriului comunei e de peste 2500 hect., cu o populaţie de 184 familii, saŭ 740 suflete, din carî 140 contribuabilî.

Satul poartă numirea de Hurdugi-Răzeşî şi Hurdugi-Boereştî. Această deosebire de numirî, provine din faptul că unii dintre răzeşî prin vînzărî saŭ prin răpirî, deposedîndu-se de pămînturî de către un boer Iordache Beldiman, proprietar pe Hoceni, megieş cu vechiî răzeşi, a devenit o parte de sat cu moşia, în proprietatea sa, şi de atunci s'a numit acea parte Hurdugi-Boereştî, iară partea de N. a satului răzăşească s'a numit Hurdugi-Răzeşî, cu o parte de moşie cam de 2000 hect. Proprietarul părţei de sat Hurdugi-Boereştî n'a avut nici odată nicî o aşezare în sat, făcînd administrarea de la aşezarea sa de pe moşia Hoceni. Partea de sat ce aŭ pierdut răzeşiî avea ca la 100 familii de locuitorî, iară în 1864 cînd s'a făcut împroprietărirea ţăranilor s'a găsit 17—20 familii, cărora li s'aŭ dat împrejurul satului ca la 100 hect. loc de cultură.

Locuitoriî aŭ locuinţe bune; multe case sunt de zid şi acoperite cu table de fier. Locuitoriî se ocupă, pe lîngă munca cîmpului, cu cultura vieî, cu cultura albinelor, iară femeile cu a gîndacilor de mătase şi cu ţesăturî.

In sat se află: primăria; şcoala, înfiinţată în 1865, frecuentată de 40 elevî; două biserici, în fie-care sat cîte una a căror vechime se zice a fi de cîte 100 anî şi carî sunt deservite de 2 preoţî şi 2 dascălî; 2 morî cu aburî cu 2 pietre fie-care.

Bugetul com. e la venituri şi cheltueli de 2000 leî anual.

Sunt 800 vite marî cornute, 2000 oî, 100 caî şi 300 porcî.

Pe teritoriul comunei trece pîrîul Elanul.

Infiinţarea satului se zice că ar data cam de vr'o 150 anî. Se crede că şi-a luat naştere în modul următor: Tot teritoriul moşielor din vecinătate, ca: Hoceni, Grumăzoaia şi desfiinţatul sat Cîşla, aŭ fost în timpurile mai vechî ale unuia saŭ a mai multor bătrînî răzeşi. Prima lor aşezare nu se ştie care a fost din satele existente. Cea ce se ştie cu siguranţă este că locuitoriî din Hurdugi sunt veniţi parte din Hoceni, parte din Şişcani, parte din Grumăzoaia şi parte din desfiinţatul sat Cîşla şi că s'aŭ aşezat pe pămînturile moşieî lor şi aŭ format satul Hurdugi, care este mai noŭ de cît cele pomenite.

Hurdugi-Boereşti, *sat.* Vezî Hurdugi, com. rur., pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ.

Hurdugi-Răzăşi, *sat.* Vezî Hurdugi, com. rur., pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ.

Hurezani-de-Jos, *com. rur.*, pl. Gilortului, jud. Gorj, spre V. de com. Rădineşti, situată pe şes, coastă şi vîlcele, pe ambele părţi ale pîrîului Amaradia.

Are o suprafaţă cam de 600 hect., din carî 229 hect. pădure, 159 hect. arabile, 162 hect. fîneţe, 18 hect. vie, 16 hect. livezî de pruni şi 16 hect. izlaz.

Locuitoriî sunt moşneni. Are o populaţie de 129 familii, saŭ 572 suflete, din care 125 contribuabilî.

Locuitoriî posedă: 19 pluguri, 38 care cu boi; 185 vite marî cornute, 12 caî, 134 oî, 61 capre şi 48 rîmătorî.

Venitul comuneî e de leî 2110, iar cheltuelile de leî 1953,bani 75. Comunicaţia în această com. se face prin şoseaua vecinală care o pune în comunicaţie la N. cu com. Piscoiul, la S. cu Cordeşti.

In com. sunt 7 puţurî şi 15 fîntînî.

Are o şcoală, fondată la anul 1854 şi frecuentată de 23 elevî şi 4 fete; 2 biserici de lemn, una fondată la anul 1834, iar cea-l'altă la anul 1817; aceasta din urmă e făcută de Constantin Hurezanul.

Hurezani-de-Sus, *com. rur.*, în jud. Gorj, pl. Gilortul, la N. de com. Pegeni, situată pe şes şi vîlcele, pe malul drept al rîului Amaradia.

Are o suprafaţă de 1200 hect., din carî 400 hect. pădure, 410 hect. arabile, 350 hect. fîneţe, 17 hect. vie, 15 hect. livezî de pruni şi 8 hect. izlaz.

Populaţia com. e de 175 familii, saŭ 682 suflete, din carî 179 contribuabilî.

Locuitoriî posedă 40 pluguri, 55 care cu boi, 6 căruţe cu caî; 384 vite marî cornute, 31 caî, 524 oî, 22 capre, 274 rîmătorî; 30 stupi cu albine.

www.dacoromanica.ro

Venitul comunei e de lei 1355, iar cheltuelile de lei 1353.

Comunicația în această com. se face prin șoseaua județeană care o străbate și prin șosele comunale, care o pun în legătură cu comunele: Negreni, Vladimirul, etc.

Are: 1 școală înființată la 1874 și frecuentată de 36 elevi; 2 biserici, una de zid și alta de lemn, cea de zid, refăcută de proprietar la anul 1819, iar cea de lemn, făcută la anul 1803 de locuitori, cu 1 preot și 2 cîntăreți, 1 moară de măcinat cu aburi; 7 puțuri și 3 fîntîni.

Hurgheșul, *pîrîu*, jud. Botoșani, izvorește din dealul Pietrăria și, unindu-se cu Pîrîul-Mare, se varsă în iazul Leahul, com. Feredieni.

Huruești, *com. rur.*, jud. Tecuciu, pl. Berheciul, compusă din 8 cătune: Căpotești, Dumbrava, Găleștí, Hurueștí, Nedelcu, Perchiul, Prădaeșul și Șarba.

Situată pe partea stîngă a Polocinului, la 56 kil. de capitala județului, spre N.-V.

Are o populație de 349 familii, saŭ 1506 suflete, din carí 301 contribuabilí. Locuesc în 293 case.

Sunt 4 biserici: în Căpotești, Găleștí, Hurueștí și în Șendrești, deservite de 2 preoți și 9 cîntăreți; o școală, care datează de la 1878, și e frecuentată de 35 copii.

Vite sunt: 409 boi, 891 oi, 30 cai, 200 vaci, 2 tauri, 20 epe și 14 capre.

Teritoriul com. este de 5506 hect., din carí 1645 hect. cultivabile.

Este străbătută: de șoseaua județeană ce vine de la Lespezi, trece pe valea Polocinului, și intră în satul Hurueștí, din care se ridică mai multe drumuri: la Găleștí, Nedelcu, Șarba și la Căpotești peste deal; de văile ce poartă numele satelor prin care trec și se varsă toate în Polocinul.

E brăzdată de un deal ce se întinde de la N. la S. și pe coasta căruia sunt așezate satele în linie de la S. la N.: Găleștí, Prădaeșul, Perchiul, Nedelcu, Șendrești, Hurueștí, Căpotești și Șarba; acest deal poartă numele fie-căruí sat ce este așezat pe el, avînd o lungime de 9 kil.

Veniturile și cheltuelile comunei se urcă la 2587 lei anual.

In partea de V. este străbătută de pîrîul Polocinul. Se mărginește cu comunele: Condrăcheștí. la N.; Negulești, la E.; Homocea, la S.; Corni și Condrăcheștí, la V.

Huruești, *sat*, face parte din com. Hurueștí, jud. Tecuciu. E situat la N. comunei, pe malul stîng al Polocinului și udat de pîrîașul Hurueștí. Aicí se află și reședința com.

Are o populație de 79 familií, saŭ 320 suflete, carí locuesc în 62 case.

Are o biserică, cu hramul S-ții Voevozi, care s'a refăcut la 1862. In cărți se văd iscălituri cu data 1802 de la vechia biserică; se întreține de locuitorí, avînd și pămînt dat după legea rurală. Copiií merg la școala din Perchiul, care e la 3 kil și 360 m.

Locuitoriĭ sunt parte răzeșí, parte împroprietăriți la 1864. Tradiția spune că satul și-ar fi luat numele de la Hurul, mare Vornic al Țăreí de jos și viteaz sub Petru-Rareș (1535), care a fost proprietar al acestor locurí.

Huruiala, *colină*, în jud. Buzăŭ, com. și cât. Lapoșul, ramificație din muntele Predealul, acoperită de fîneață și mărăcinĭ.

Huruzul, *munte*, în jud. Gorj, la E. de curmătura Oltețuluí și la N. de com. Polovragi; acest munte face parte din moșia Polovragi.

Huscăria, *loc*, spre S. de Mănăstirea-Rîșca, în jud. Suceava, peste pîrîul Moișa și aproape de fîntînele cu slatină. Se zice că aci un egumen din Mănăstirea-Rîșca ar fi voit să facă un schit în care scop a și pus temelia bisericeí și chiliile; astă-zi nu se văd de cît urmele zidurilor începute.

Huseni. Vezí Răuseni, sat, com. Comîndărești, pl. Jijia, jud. Botoșani.

Husnicioara, *com. rur.* și *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Ocolul d.-s., la 17 kil. de T.-Severin. Este situată pe deal și vale. Satul formează com. cu satele: Cernata, Dumbrăvița, Negrești, Opronești și Priboești, avînd peste tot 1450 locuitorí, 250 contribuabilí și 270 case.

Terenul este nisipos și argilos, acoperit cu păduri, în cea mai mare parte fiind brăzdat de dealurí și văi.

Locuitoriĭ posedă: 60 pluguri, 155 care cu boi, 7 căruțe, cu cai; 260 stupi cu albine.

Are 2 biserici, cu 1 preot și 2 cîntăreți.

Vite: 800 vite marí cornute, 24 cai, 890 oi și 600 rîmători.

Prin com. trece șoseaua T. Severin-Cerneți-Pietrile-Roșiĭ-Husnicioara-Govodarva.

Budgetul com. e la venitur de 2045 leí, iar la cheltuelí, de 1788 leí.

Pe teritoriul com. se găsesc și izvoare cu apă minerală.

www.dacoromanica.ro

Husnicioara, *vale,* în jud. Mehedinți, pl. Ocolul-d.-j., com. rur. Prunișorul.

Huşanul, *deal,* în jud. Fălciu, pl. Crasna, com. Ivineţeşti.

Acest deal se mai numeşte şi Corhana.

Huseni (Ivăneşti), *sat,* în centrul com. Ivăneşti, pl. Racova, în jud. Vasluiu, situat la capătul de N.-V. al dealului Ivăneştilor, prelungindu-se pe sub poalele acestuĭ deal, spre S., pe o întindere de 1090 hect., cu o populaţie de 45 familiĭ, saŭ 282 suflete.

Este reşedinţa com.

Are o şcoală, înfiinţată în anul 1869 şi frecuentată de 30 elevĭ; o biserică, zidită pe la 1807, de Gh. Drăghicĭ, fost proprietar; 2 morĭ, una cu vaporĭ şi alta de caĭ.

Vite sunt: 226 vite marĭ cornute, 43 caĭ şi 40 rîmătorĭ.

Locuitorii posedă: 17 pluguri şi 34 care cu boĭ, 7 pluguri şi 14 căruţe cu caĭ; 70 stupĭ de albine.

Huşi, *com. urb.* şi oraşul de reşedinţă al judeţuluĭ Fălciu.

Se află în centrul acestuĭ judeţ, cam spre E., aproape de rîul Prutul şi în pl. Prutul.

Este aşezat pe o vale ce înclină spre E.-S., lungindu-se pe o suprafaţă de 350 hect., în direcţie V.-E.; şi este înconjurat de jur împrejur cu un şanţ de pămînt.

Din oraş, aruncîndu-ne privirile împrejuru-ĭ, vedem ridicăturĭ înalte de dealurĭ acoperite cu viĭ, livezĭ şi pădurĭ, dîndu-ĭ ast-fel forma uneĭ cetăţĭ apărate de întărituri naturale. Este închis aproape de toate părţile cu culmĭ şi piscurĭ de dealurĭ, văĭ şi cu podişe, care, legate unele de altele, formează împrejuru-ĭ o întăritură lănţuită unde eroul Moldoveĭ, Ştefan-Vodă cel Mare găsise cu cale să pue în siguranţă cuibul observaţiunilor sale strategice.

In partea de N.-V. a oraşuluĭ, se întinde marele deal Lohanul, care unit cu dealul Ruscăĭ, spre S., împrejmueşte oraşul în formă de arc.

In partea de S.-E., se întinde, în formă de semi-cerc, o altă ramură de deal, pe a căreia culme se ridică treĭ piscurĭ înnalte: Coţoiul, Vulpea şi Voloseni, de pe ale căror vîrfurĭ, ochiul observatoruluĭ străbate în întindere depărtată spre E. către Prut. Pe unul din aceste vîrfurĭ, şi anume de pe cel al Coţoiuluĭ, numit de popor Cerdacul-luĭ-Ştefan-Vodă, acest mare Domn observa năvălirile duşmanilor: Tătarĭ, Turcĭ, Cazacĭ şi Leşĭ.

In partea despre N.-E., se află întinsul platoŭ Dricul, ce serveşte de imaş vitelor; iar în partea de N.-V., în marginea oraşuluĭ, este o grupă de 6 movile, cam mîncate prin săpăturele căeĭ ferate.

Apele ce udă teritoriul şi împrejmuirile oraşuluĭ, sunt micĭ pîraie carĭ izvoresc din văile dealurilor ce încunjoară tîrgul; maĭ principale sunt două: Pîrîul Broşteni, prin partea de S., numit în vechime Drăslavăţul, şi care este format din pîrîiaşele: Ochiul şi Drăslăvăţul, carĭ izvoresc dintre viĭ, apoĭ Schitul şi Zavati.

Pîrîul Rîeşti, numit din vechime Temasa, format din pîrîiaşele Sara şi Turbata, tot cu obîrşia dintre viĭ, curge prin partea de N. a tîrguluĭ. Ambele aceste două pîrae, unindu-se în partea de E. a oraşuluĭ, formează pîrîul Huşi.

Afară de aceste pîraie carĭ servesc de scurgere oraşuluĭ, maĭ sunt un număr de fîntînĭ şi 18 cişmele din care se îndestulează tîrgul cu apa trebuitoare pentru oameni şi vite. Apa de băut din cişmele este adusă pe ţevĭ din izvoarele dealurilor. La 10 din cişmele se află cîte un havuz cu apă pentru cazurĭ de incendiŭ.

Grigore Ghica-Vodă, vizitînd oraşul Huşi, în anul 1852, a dăruit 1000 de galbenĭ, pentru facerea de cişmele.

In Huşi se află o populaţiune de 12660 suflete: 6374 bărbaţĭ şi 6286 femeĭ; 6279 necăsătoriţĭ, 5120 căsătoriţĭ, 1173 văduvĭ şi 88 divorţaţĭ; 7836 ortodoxĭ, 1838 catolicĭ şi 2986 mozaicĭ: 9642 Romînĭ, 2986 Evreĭ, 2 Ruşĭ, 2 Bulgarĭ, 6 Grecĭ, 17 Nemţĭ, şi 5 Italienĭ.

Ştiŭ carte 2703 persoane.

Locuesc în 3200 case de diferite forme şi mărimĭ, aşezate pe 52 strade, împărţite în patru mahalale saŭ colorĭ: Cotroceni, saŭ coloarea galbenă; Rîeşti, saŭ coloarea albastră; Plopeni, saŭ coloarea roşie, şi Broşteni, saŭ coloarea verde.

Este reşedinţa prefecturiĭ şi a Episcopieĭ, şi are: un tribunal; o casierie generală; o sucursală a cred. agricol; un oficiŭ-teleg.-poştal, al căruĭ venit, pe 1899—1900, a fost de leĭ 40215,40; o judecătorie de ocol; un medic primar, etc.; treĭ şcoale primare de băeţĭ şi două de fete; un gimnaziŭ; un seminariŭ cu curs inferior; o şcoală de fete pentru croitorie, pe lîngă care se află două librăriĭ; 7 bisericĭ, din care una este Episcopia, a căreia biserică s'a fundat de Ştefan-Vodă-cel-Mare, la 1495, în curtea palatuluĭ Domnesc ce era pe atuncea. In 1692, din cauza unuĭ cutremur, aŭ căzut

www.dacoromanica.ro

turnurile și aŭ crăpat părețiĭ bisericeĭ împrejur.

Această biserică a devenit Episcopie pe la anul 1592, înființată de Petru Aron-Vodă, prin stăruințele Mitropolituluĭ Gheorghe Movilă.

Eparhia acesteĭ Episcopiĭ se întinde, astă-zĭ, peste județele: Fălciŭ, Vasluiŭ, Tutova și Tecuciŭ; iar din vechime a avut, pe lîngă Fălciŭ, și ținuturile: Lăpușna, Orheĭ și Soroca din Basarabia.

In curtea Episcopieĭ se află palatul Episcopal, Seminarul, înființat la 1851, în timpul Domnieĭ luĭ Grigore Ghica și dependențele servitorilor bisericești.

Intreținerea bisericeĭ, a personaluluĭ eĭ și a Episcopieĭ, precum și a seminaruluĭ, este în sarcina statuluĭ.

Autoritatea Spirituală a Episcopatuluĭ, ține de Mitropolia Moldoveĭ și a Suceveĭ, cu reședința în orașul Iași.

La 1712, Episcopia a fost arsă și prădată de Turcĭ.

La 1740, Tătariĭ aŭ prădat schitul Brădicești și aŭ luat hrisoavele atît ale schituluĭ cît și ale Episcopieĭ.

La 1739, Episcopia a fost prădată de Tătarĭ, cînd generalul Rus Minich a cuprins Moldova și a bătut pe Turcĭ aproape de Hotin.

Afară de biserica Episcopieĭ, cele-l'alte 6 bisericĭ, se întrețin de comună.

Evreiĭ aŭ 2 sinagoge.

Pe la finele veaculuĭ trecut, Papiștiĭ aveaŭ în tîrgul Huși o capelă cu cimitir, aproape de Episcopie, pe malul din fața Rîeștilor, ce era învechită, pentru care eĭ ar fi voit să o înnoiască în timpul cînd era Episcop al Hușilor Veniamin Costache; dar aceasta nu li s'aŭ permis, fiind că în Huși eraŭ numaĭ vr'o cîte-va familiĭ de acea confesiune, și afară de aceasta eĭ maĭ aveaŭ în marginea Hușilor, la Corni, o altă biserică. In urmă a ars acea biserică vechĭe, și după maĭ multe cereriĭ repetate de a o rezidi, li s'aŭ refuzat de către Episcopiĭ. Papiștiĭ pentru a nu-șĭ pĭerde dreptul lor de a-șĭ face biserică în Huși, aduceaŭ morțiĭ lor de prin alte locurĭ și-ĭ înmormîntaŭ în cimitirul foasteĭ capele. Episcopul Meletie observînd aceasta, ĭ-a oprit cu totul de a maĭ aduce morțiĭ de prin alte localități. Prefectorul Papiștilor de la Iași, s'a jeluit de aceasta Domnuluĭ Moruzzi; Domnul însă, informîndu-se de adevărata cauză a oprireĭ, nu a ținut în seamă jeluirea.

Institute de bine-facere, sunt două: spitalul evreesc, întreținut de comunitatea Israelită și spitalul orașuluĭ, susținut din daniĭ. Casele în care se află acest din urmă spital sunt donate în anul 1863, de către D-l Demetrie Castroean. Tot D-l Castroean a maĭ dăruit, la 1883, venitul uneĭ moșiĭ din județul Roman, pentru întreținerea acestuĭ spital.

Pentru procurarea de medicamente sunt 2 farmaciĭ.

Afară de viĭ și livezile frumoase din prejurul tîrguluĭ se află și o grădină publică, cu un local de teatru, întreținute de com.

In ce privește producțiunea, orașul Huși este însemnat pentru podgoriile sale din carĭ se exportă cantități marĭ de vinurĭ.

Ca calitate însă, de și Dimitrie Cantemir-Vodă pune această podgorie în al doilea ordin după cea de la Cotnari, saŭ din cauza schimbăreĭ vremilor de atuncĭ și pănă acum, saŭ din lipsa uneĭ îngrijirĭ maĭ bune a cultureĭ, alte podgoriĭ aŭ luat locul Hușilor în ordinul al doilea după Cotnari, așa sunt podgoriile din jurul Iașuluĭ: Vișan, Păun, Socola, Uricani, Copoul, Galata, Șorogarĭ, etc. Calitățile de vinurĭ din aceste localități sunt mult superioare celor din Huși.

In prejmetele Hușilor maĭ înnainte se aflaŭ multe bulgărĭĭ, (grădinărĭĭ) de legume și verdețurĭ, de unde se exporta în cantități marĭ afară din județ, pe lîngă consumațiunea care se făcea în localitate; astă-zĭ numărul lor s'aŭ împuținat. Asemenea s'a pĭerdut producțiunea și comerciul însemnat al cărnurilor sărate (păstrămurĭ), pentru care era vestit Huși, cu bogatele sale zahanale, precum și cultura tutunuluĭ.

Livezile produc fructe de tot soiul.

In com. sunt: 3 morĭ cu aburĭ, pentru măcinatul cerealelor; 2 berărĭĭ; 4 tăbăcărĭĭ; 2 săpunărĭĭ.

Intre meseriile ce se exercită în oraș sunt: croitoria, cibotăria, fĭerăria, lăcătăria, lemnăria, stoleria, strungăria. In marginea orașuluĭ de S., către E., se află cărămidărĭĭ, olărĭĭ și grădinărĭĭ.

Pentru îndestulare publică, se află 5 pitărĭĭ și 5 căsăpiĭ.

Sunt 7 piețe: piața Sf. Nicolaĭ, piața Primărieĭ, piața pescărieĭ, piața lăptărieĭ, piața verdețurilor și piața Sf. Dimitrie.

Se maĭ află în oraș 3 oteluri; 4 cafenele; 2 cofetărĭĭ.

In privința istorieĭ Hușilor, iată ce scrie Episcopul de Roman Melhisedec în «Cronica Hușilor»:

«In documentele posterioare ale Episcopieĭ de Huși, orașul în care se află ea, uneorĭ se numește Huși, alte-orĭ

www.dacoromanica.ro

Huşul. Dacă ne întoarcem la cele maĭ vechĭ documente slavone, de asemenea găsim că une orĭ numele acestuĭ loc se întrebuinţează în plural, de ex. în uricile domneştĭ date din Huşi se adaugă la urmă, că s'a scris «ȣ χȣсєχъ» în Huşi. Alte orĭ îl găsim în singular, de ex. în inscripţiunea slavonă de la Marele Ştefan ce se păstrează d'asupra uşeĭ bisericeĭ Episcopieĭ, se zice că biserica s'a zidit «бъ Гȣсо» în Huso. Această dublă numire în singular şi în plural, provine de uzul cum s'a format la noĭ cea maĭ mare parte de numirile localităţilor, adică de la numele persoaneĭ ce a posedat maĭ întîiŭ acel loc, prin danie saŭ cumpărătură de la Domnie. Cît trăia întîiul posesor, locul se numea de pe numele luĭ în singular, de ex. moşia luĭ Bradiciŭ, a luĭ Dolhecĭŭ, a luĭ Aver, a Armaşuluĭ, a Huşuluĭ, etc. După moartea luĭ, locul trecînd la urmaşiĭ luĭ şi devenind a maĭ multor posesorĭ, numirea loculuĭ din singular, trecea în plural, de ex. Brădiceştiĭ, Dolheştiĭ, Avereştiĭ, Armăşeniĭ, Huşiĭ, etc. Aşa dar amîndouă numirile, singulară şi plurală, sunt logice. Observăm însă numaĭ atîta, cît priveşte numirea Huşilor, că dacă se întrebuinţează în singular, ca să fie conform cu istoria şi gramatica Romînă, ar trebui să se scrie şi să se pronunţe: Husul, care este numele primitiv al loculuĭ. Finalul *su* de la singular, după limba Romînă, la plural se preface în *şi*, de ex. pus-puşĭ, dus-duşĭ, trămis-trămişĭ, Husu-Huşĭ, etc.

«Asupra origineĭ numireĭ Husu saŭ Huşi, sunt cîte-va versiunĭ: una populară provenită de la locuitoriĭ Ungurĭ, ce trăiesc în satul Corni, situat în laturea de N. a Huşilor. Această versiune pretinde că, din vechime, pe locul unde astă-zĭ este tîrgul Huşilor, ar fi fost numaĭ o măcelărie, de unde locuitoriĭ de la Corni, cumpăraŭ carne, care în limba ungară se numeşte Hus (Huş). Prin urmare, cînd eĭ se duceaŭ la carne, ziceaŭ în limba lor, că se duc la «Hus» şi că de aicĭ s'ar fi trăgînd numirea loculuĭ Huşi.

Altă versiune este aceea pe care o aflăm la Andreas Wolf, autorul opereĭ germane intitulată «Beiträge zu einer statistisch-historischen Beschreibung des Fürstensthums Moldau. Erster Theil». Iată ce ne spune la pag. 154, despre derivarea numeluĭ Huşilor, de pe temeiul unor autorĭ ungurĭ:

«Numele Huşi îl are acest loc de la Husiţi, carĭ în anul 1460, fiind alungaţĭ din Ungaria, aŭ venit în Moldova şi aŭ căpătat permisiunea de la Voevodul Stefan-cel-Mare a se aşeza acolo. Atuncĭ eĭ aŭ fondat acest loc, şi în amintirea stimabiluluĭ lor de atuncĭ Ioan Husul, ĭ-aŭ dat acest nume. Dară fiind-că după cît-va timp cea maĭ mare parte din eĭ aŭ fost alungaţĭ şi din această ţară, apoĭ restul ungurilor husiţĭ a trecut la religiunea catolică, dar numele acestuĭ din noŭ fundat tîrguşor nu l'aŭ schimbat, în cît el până în timpul nostru se numeşte Huşul (după pronunţia ungară).

«Această opiniune de origină tot ungară şi pe care însuşĭ autorul eĭ, Timon, o dă cu un «dicitur», «se zice», o găsim repeţită şi la autoriĭ Romînĭ modernĭ: la D-l Suţu în opera sa: «Notiţiĭ statistice despre Moldova» pag. 52, şi la D-l Hasdeŭ în opera «Ioan Vodă cel cumplit» pag. 131.

«Nu tăgăduim că o asemenea colonie de persecutaţĭ pentru credinţele lor religioase ar fi găsit în Moldova refugiul şi mîntuirea lor, maĭ ales că acest fapt se bazează pe temeiurĭ solide istorice, descoperite în urmă, şi prin care se constată că aceĭ coloniştĭ Husiţĭ s'aŭ aşezat: la Huşi, la Roman, şi în satele de prin prejur; de asemenea că în urmă eĭ iarăşĭ s'aŭ convertit la catolicizmul papal; că pe la anul 1571, cînd s'aŭ convertit aceştĭ (catolicĭ) coloniştĭ, eĭ eraŭ în număr ca la 2000 de oamenĭ. (Istor. tolerant. religios, în Romînia. B. Hasdeŭ).

«Şi în adevăr, pe urmaşiĭ acestor Ungurĭ, îĭ găsim până astă-zi în prejmetele Romanuluĭ. In partea despre N. a Huşilor, pe moşia Episcopieĭ, se află satul Corni, de asemenea locuit de Ungurĭ papiştĭ, carĭ însă astă-zĭ nu înţeleg altă limbă de cît acea Romînă, în care preoţiĭ lor le şi fac predică. Din documentele Episcopieĭ se pare că aceştĭ Ungurĭ, dacă nu în totul, în mare parte, sunt descedenţĭ aĭ coloniştilor Husiţĭ. Din planul Episcopieĭ, făcut pe la finele veaculuĭ al 18-lea, se vede că pe locul unde este acum satul Corni, locuĭaŭ «poslujnicĭ amestecaţĭ cu tîrgoveţĭ». Prin poslujnicĭ se înţelege în documentele Episcopieĭ oamenĭ veneticĭ, aduşĭ de prin alte ţărĭ, în deosebite rîndurĭ, spre serviciul Episcopieĭ. Insă tot odată în planul citat se înseamnă, că acolo «a fost silişte de sat vechiŭ». Putem presupune că coloniştiĭ Husiţĭ, pe la 1460, vor fi fundat şi locuit acel sat vechiŭ,

www.dacoromanica.ro

dară în urmă, pentru oare carĭ grele împrejurărĭ, îl vor fi părăsit și se vor fi așezat aiurea. In ținutul Hușilor (județul Fălciuluĭ), Ungurĭ se află numaĭ în satul Răducăneni.

«Ce se atinge de aserțiunea, că unguriĭ Husiții ar fi dat nume Hușilor, o respingem pe temeiurile ce se vor espune maĭ jos.

«Ceea-ce ne arată documentele Episcopieĭ despre numirea Hușilor, și din care ne putem face idee lămurită despre numele și începutul acestuĭ oraș, constă în următoarele noțiunĭ:

«Pe timpurile Mareluĭ Stefan, locul unde astă-zĭ se află Hușiĭ, aparținea uneĭ persoane cu numele Husul. Locul acesta a fost dat luĭ de la Domnie. Uricul slavon de danie s'a păstrat la tîrgoveții de Huși, până în anul 1814, cînd cu vicleșug s'a răpit de către niște persoane interesate, precum se va arăta maĭ departe la anul acela. Nu se știe însă dacă dania aceea s'a făcut de Marele Ștefan, saŭ maĭ înainte de el. Cel întîiŭ document istoric, cunoscut până acum, în care se amintește de acest Hus, este uricul luĭ Ștefan-cel-Mare din 1489 (6997), Martie 13, în care se zice că sluga sa «Stanciu, fiul luĭ Jurju al Husuluĭ, a vîndut luĭ Lupe Armașul o siliște peste Prut, unde a fost tîrgul Sărata, maĭ sus de Gura-Sărățeĭ, pentru 38 galbenĭ tătărești» (Arh. Ist, I., pag. 134, No. 245).

«In alt hrisov, tot de la Stefan-Vodă, cu data 1495 (7003), Ghenar 20, se pomenește de «Marina, fata Husuluĭ, care împreună cu o mătușă a eĭ Nastea, a vîndut a patra parte din satul Buzești, ce este pe Sărata, luĭ Neagu Dumia și fratelui său Băloș, pentru 25 galbenĭ tătărești».

«Intr'un uric de asemenea de la Marele Ștefan din 1502 (7003), Ghenar 23, se zice că Marina fata Husuluĭ și cu mătușa eĭ Nastea «aŭ vîndut a lor dreaptă ocină din drepte și adevărate urice, ce aŭ avut pe o bucată de loc pe Sărata, partea ce este de pe Elan, din hotarul tîrgului nostru al Hușilor, ce este pe Drăslăvăț».

«Maĭ este între documentele Episcopieĭ, un hrisov de la Ștefan cel Tînăr, dat în 1519 (7027); însă este atît de stricat și șters încît abia se poate descifra cuvintele «и дѣѣгѣ село гдѣ ѣнлч хѣсѣлѣ» adică și alt sat unde a fost Husul.

«Judecînd după aceste date putem presupune, că moșia stăpînită de Husul, începînd despre S. de la Elan, unde poseda moșie fata Husuluĭ, Marina spre N. cuprindea locul unde sunt Huși, șesul Prutuluĭ și, peste Prut, satul Buzești, și locul unde a fost tîrgul Sărata.

«A fost oare Husul Romîn, saŭ străin? Ceĭ ce vor să derive numele și originea Hușilor de la colonia Husiților, negreșit tind a crede că fundatorul Hușilor a fost un străin, un Ungur saŭ un Bohem husit. Intre numele Huș și Husiții în adevăr este asămănare, însă eŭ o cred aceasta provenită de la întîmplare. Numele Husu este zicere slavă; înseamnă gîscă; dar orĭ-cine a studiat cît de puțin arheologia noastră, știe că acest fel de nume și pronume slavone eraŭ foarte obicinuite strămbunilor noștri, și provineaŭ parte de la vecinătatea cu popoarele slave, iară maĭ cu seamă de la literatura slavă care era și a Romînilor. Așa în urice se pomenesc nume boierești cu totul slavone, de: Кѣѣа, Могила, Тѣмпа, Хѣѣа, Дѣма, Балйкѣ, Красшк, Ходко, Степко, Гопа etc. (Uricul luĭ Stefan-Cel-Mare, din 1467, al luĭ Petru Rareș, din 1546.)

«Romînĭĭ aŭ fost și sunt și până astă-zĭ pre cît lesnicioșĭ pre atîta și naivĭ în porecliri saŭ născocire de pronumirĭ, de ex. a fost destul să aibă cine-va un petic negru cusut pe partea din dărăpt a haineĭ, ca să fie pronumit Cur-negru, și acest pronume să treacă la urmașiĭ luĭ și se devină nume chiar al satuluĭ unde eĭ locuiaŭ. Pronumele împrumutate de la păsărĭ eraŭ foarte obicinuite. De aicĭ numirile de familie: Guriță (găină) Vrabia, Secol (gangur), Rața, Păun, etc. Ce mirare dar este că să găsește o familie romînă pronumită de la gîscă: Husul? Fără ca să maĭ avem nevoia a căuta obîrșia numeluĭ acestuia prin Bohemia saŭ Ungaria, eŭ afirm că Husul era Romîn Moldovean, boier înrudit cu familiele boierești ale țăreĭ. De aceea uricile, maĭ sus citate, numesc pe Marina, fata Husuluĭ, nepoata Nasteĭ, care la rîndul său era nepoata luĭ Mihăilă Buzea, de la care a luat numirea satuluĭ Buzești, ce este pe apa Sărata, peste Prut (uric din 1495); iară uricul din 1489, spune că Nastea avea un frate, Toma, și o soră, Ilca, tustreĭ fiiĭ aĭ luĭ Costea și nepoțiĭ aĭ Dvorniculuĭ Oanca; de asemenea eraŭ verĭ cu Ana și cu fratele eĭ Sima, fiiĭ luĭ Lazăr și nepoțiĭ aĭ aceluiași Oanca.

«Cum că Costea și Lazăr aŭ fost boierĭ, se vede din uricul de la 1432, reprodus în cronica Huș ului sub anul 1690, în care aceste nume se pun între boieriĭ martiriĭ aĭ uriculuĭ.

«Acest Husul este fundatorul tîrguluĭ Huși, precum între altele se vede și din suplica unuĭ

www.dacoromanica.ro

tîrgovăț din Huși ce avea în păstrare documentul original al fundăreĭ Hușilor, și care cu vicleșug i s'a răpit pe la 1814.

Acel tîrgovăț iată ce spune despre aceasta în suplica dată Domnuluĭ Scarlat Alexandru Calimah:

«Jelucsc Măriei Tale, că în aniĭ trecuțĭ, după moartea tatăluĭ meŭ mi-a rămas un uric vechiŭ sîrbesc și treĭ-deci și patru file chîrtie cu slove nemțcște scrise, însă cusut la un loc, și la toată fila de desupt, cînd se întorcea fila era o pccetic a Husuluĭ ce a făcut tîrgul Hușiĭ. . .»

«Timpul fundăreĭ Hușilor nu-l putem hotărî din lipsa documentuluĭ primitiv, care, din cele ce spune suplicantul de maĭ sus, trebue să fie la vre-unul din proprietariĭ megieșĭ.

«Putem presupune că fundarea aceasta datează de pe la timpurile Mareluĭ Ștefan. Cel puțin n'am găsit nicĭ un document maĭ vechiŭ, în care să se pomenească de Huși, înnainte de Marele Ștefan. Combinînd desființarea tîrguluĭ Sărata, de pe malul stîng al Prutuluĭ, de care vorbește uricul din 1489, și care venea tot pe moșia Hușuluĭ, putem presupune că tîrgoveților de acolo s'aŭ strămutat la Huși a căruia înființare coincide cu acele timpurĭ. Motivul strămutăreĭ a putut fi o maĭ bună siguranță a tîrgoveților, prin poziția loculuĭ, înconjurat cu dealurĭ și codri pe de o parte, iară pe de alta cu Prutul, care era o piedică nu mică la năvălirile oardelor Căzăcești și Tătărești. Din acest punct de vedere Huși în curînd a devenit un însemnat punct strategic pentru apărarea țăreĭ de către inamiciĭ ce năvăleaŭ despre E.: Cazacĭ, Tătarĭ, Turcĭ. Ștefan-Vodă cel întîiŭ a găsit avantagios a avea o reședință în Huși, pentru trebuințele sale militare, precum avea și la Vasluiŭ. De aceea el a înființat acolo un castel Domnesc, pe locul unde astă-zĭ este Episcopia. Nu putem anume arăta locul unde a fost acel castel: dară curtea Episcopieĭ toată este potrecălită de temeliĭ vechĭ din carĭ unele de o soliditate foarte mare, și care presupun o vechime profundă. Din documentele Episcopieĭ, se vede că un deal despre E., numit acum Coțoiul, maĭ înainte se numea Ceardacul-luĭ-Ștefan-Vodă. In adevăr, de acolo se prezintă o privire întinsă asupra Prutuluĭ și peste Prut. Huși, și sub Domniĭ următorĭ, era loc de reședință Domnească, unde Domniĭ petreceaŭ a timpure, căcĭ se găsesc multe hrisoave date de aicĭ; de asemenea și letopisițele ne arată pe uniĭ Domnĭ petrecînd în Huși.

«Ștefan-cel-Mare, în anul 1495, a zidit în localul Curțeĭ Domnești de la Huși, o biserică în onoarea Sfinților Apostolĭ Petru și Pavel, precum se vede din inscripția slavonă, ce până astă-zĭ se păstrează d'asupra ușeĭ bisericeĭ Episcopieĭ. Iată textul eĭ tradus în romînește:

Eŭ sevіosul și iubitorul de Christos Io Ștefan-Voevod, cu mila luĭ Dumnezeŭ, Domn Țăreĭ Moldavieĭ, fiul luĭ Bogdan, a început și a zidit acest templu în numele sfinților slăviților și tot lăudaților corifeilor Apostolĭ Petru și Pavel, ce este în Huso, pe Drăslăvăț, și s'a săvîrșit în anul 7005, iară al domnieĭ luĭ, anul 38 curent, luna Noemvrie 30.

«Unul din cronicariĭ Țăreĭ, dascălul Simeon ne spune că tot în acest an, cînd s'a zidit biserica, Ștefan-cel-Mare a zidit acolo în Huși și curțĭ domnești, care pe timpul acestuĭ cronicar (cam pe la începutul secoluluĭ al 17-lea) eraŭ surpate, dar beciurile existaŭ încă. (Let., t. I., pag. 135).

«Cum că această biserică a fost anume biserică a Curțeĭ Domnești, și nu mănăstire, se vede și de acolo, că ea nu a fost înzestrată cu nicĭ un venit deosebit, precum tot-d'a-una făceaŭ ctitoriĭ mănăstirilor și aĭ bisericelor, maĭ ales Domniĭ; ba chiar nicĭ locul pe care era zidită biserica, nu era proprietate a eĭ, ci loc Domnesc, până tîrziŭ, precum se vede din hrisovul luĭ Mateiŭ Ghica, din 1756.

«Moșia Husuluĭ, pe care s'a făcut tîrgul Huși, pentru însemnătatea ce a căpătat acest loc prin Curtea Domnească înființată acolo de Marele Ștefan, nu tîrziŭ iarăși a devenit Domnească, poate că prin răscumpărare.

«Prin hrisoave se văd multe exemple de acestea, că moșiele ce fusese dănuite de Domnĭ, pe la persoane private, se reînturnaŭ iarăși la Domnie prin rescumpărare, prin stingerea uneĭ familiĭ saŭ prin confiscare.

Prefacerea moșieĭ Hușilor în Domnească, se pare că s'a urmat pe la finele Domnieĭ luĭ Ștefan-cel-Mare; căcĭ în uricul de la 1502, Ștefan vorbind de Huși, îl numește Tîrgul nostru Huși».

Episcopul Melhisedec pentru a proba maĭ mult susținerile sale în privința numireĭ și a originеĭ Hușilor publică în extenso: uricul slavon din anul 1489, publicat de D. Hasdeŭ în «Arhiva istorică»; uricul slavon din 1495, toate de la Ștefan-cel-Mare. (Vezĭ Cronica Hușilor, pag. 12, 13, 14, 15 și 16).

Apoĭ continuă:

«De la Ștefan-cel-Mare dară, Huși deveniră reședință Domnească; asemenea ca Vasluiul,

www.dacoromanica.ro

Romanul și Hîrlăul; de aceea găsim adesea orĭ pe Domnĭ reședînd une-orĭ nu numaĭ în Vasluiŭ, Roman și Hîrlăŭ, dar și în Huși. Așa letopesițul ne spune despre urmașul luĭ Ștefan, fiul săŭ Bogdan, că a murit în Huși la 1517, și de acolo l-aŭ dus de l-aŭ înmormîntat la mănăstirea Putna. (Let., t. I., pag. 152—153).

«In documentele Stănileștilor, se află un suret (copie), de pe un ispisoc sîrbesc, dat în Huși de Petru Rareș, la anul 7035 (1527), Mart. 15. Domnia luĭ Petru Rareș, după spusa luĭ Urechiă, s'a început de la 20 Ianuarie a acestuĭ an, iară uricul, de care vorbim, de la 15 Mart., ni-l arată deja în Huși. In acest uric se pomenește de maĭ multe persoane, toțĭ fiĭ aĭ luĭ Stănilă, de la care negreșit se trag atît răzeșiĭ Stănilești de peste Prut, cît și numirea satuluĭ ce poartă până astă-zĭ numele de Stănilești, situat din dreapta Prutuluĭ, proprietate a Episcopieĭ de Huși.

«Petru Rareș în domnia întîia, la 22 Martie 1535, de asemenea era în Huși, precum dovedește uricul cu aceeașĭ dată, dat de el ѕ ѯѕсєѯѕ, 7043, Martie 22.

«In 1546, la Maiŭ 14, iară găsim pe Petru Rareș în Huși. Acesta este anul de pe urmă al Domnieĭ luĭ a doua. De la data aceasta iarășĭ avem un uric slavon dat de Rareș din Huși.

«Sub domnia luĭ Rareș, se vede că se stabilise numirea tîrguluĭ Hușilor în plural. Atît în uricul citat cît și în cel precedent, găsim numirea în plural: «ѕ ѯѕсєѯѕ ѕ ѯѕсоѯѕ», la Huși. Ștefan-cel-Mare în inscripție îl numește Гѕсо, Husul, în singular.

«In 1548, Aprilie 7, săptămînă luminată, găsim în Huși pe Iliaș Vodă, feciorul și succesorul luĭ Petru Rareș, (în a doua domnie), care se vede că făcuse Paștele în Huși. Această dată a petrecereĭ Domnuluĭ în Huși este arătată de letopisițe, prin uciderea Hatmanuluĭ Vartic, tăiat acolo din ordinul luĭ Iliaș Vodă. (Let., t. I, pag. 173).

«In anul 1555, la Maiŭ, în 9 zile, găsim pe Alexandru Lăpușneanu, reședînd în Huși, de unde dă un uric în limba slavonă, tradus de D-l Hasdeŭ în «Arhiva istorică» t. I. part. I. pag. III, No. 155.

«In anul 1561, Alexandru Lăpușneanu, învins de Despot, în bătălia de la Verbia pe Jijia, îșĭ luă Doamna din Iași, fugi la Huși, și de acolo se sîrguia a'șĭ aduna oaste din țară și a primi ajutor de la Turcĭ, contra usurpatoruluĭ Despot, dar n'a reușit. Despot, după victorie, ducîndu-se la Suceava, șĭ-a tras țara în partea sa ușor; căcĭ toțĭ uraŭ pe Lăpușneanu, și după ce s'a asigurat, a plecat de la Suceava cu oaste asupra Lăpușneanuluĭ la Huși, ca să-l poată prinde. Dar acesta văzîndu-se părăsit de toțĭ, a lăsat Huși și apucînd drumul la Chilia, de acolo a trecut la Constantinopole. (Let., t. I., pag. 178, 179).

«In anul 1574, în timpul războiuluĭ ce a avut Ioan Vodă Armeanul cu Turciĭ, după ce acest grozav eroŭ, a eșit învingător în bătăliele cu Tătariĭ și cu Turciĭ, la Bender și Cetatea-Albă, s'a retras la Huși spre repaos și pregătire pentru evenementele următoare ale războiuluĭ. La această ocazie, iată cum D-l Hasdeŭ, panigiristul luĭ Ioan-Vodă, descrie avantajele militare ale pozițineĭ Hușilor:

1. Inlesnirea pentru hrană și pentru recrutațiunĭ din interiorul Moldoveĭ.

2. O apropriere de fruntaria Polonă, de unde Ioan-Vodă, tot încă nu dispera de a căpăta ajutoare maĭ serioase.

3. O localitate retranșată prin însușĭ natura și în care nu putea fi forțat într'un caz de pavală neprevăzută.

4. Facultatea de a se porni într'un moment, sau la Nistru contra Tătarilor, saŭ la Dunărea contra Turcilor. (Vezĭ opera Ioan Vodă, pag. 131, 248).

«In anul 1589 (7097) Octombre 6, găsim pe Petru-Vodă Șchiopul, reședînd în Huși, de unde a dat o carte de judecată. (Vezĭ Cronica Hușuluĭ, pag. 25, 26).

«La 1673, Dumitrașcu Cantacuzino Voevod, venind cu Turciĭ și Tătariĭ, ca să alunge pe Petriceĭco care ocupase Iași cu oștile Leșeștĭ și voia a se ține în Domnie cu puterea, a tras la Huși, și de aicĭ a făcut dispozițiile războiuluĭ ce a urmat la gura Bohotinuluĭ și s'a sfîrșit cu desfacerea oștilor luĭ Petriceĭco. (Letop., t. II., f. 23).

«La 1674, Vodă Cantacuzino, în luna Octombrie, după ce a petrecut până la Dunăre pe sultanul Mehmet ce se întorcea de la războiŭ în Polonia a venit la Huși. (Let., tom. II).

«De pe la timpurile acestea se vede că castelul Domnesc de la Huși s'a desființat, devenind ruine, de care spune dascălul Simion că nu maĭ găsim Domn petrecînd în Huși. Nu tîrziŭ după aceasta, la 1592, localul Curțeĭ Domnești din Huși se ocupă de Episcopia, înființată atuncĭ acolo. De la acest timp istoria tîrguluĭ Hușilor, se contopește cu istoria Episcopieĭ.

«Cu toată însemnătatea politică dată tîrguluĭ Hușilor, întîĭ prin curțile domnești și petre-

www.dacoromanica.ro

cerea acolo din timp în timp a Domnilor, apoĭ prin înființarea Episcopieĭ, care făcea din Huși centrul religios al uneĭ marĭ părțĭ din țară, acest tîrg nu se vede a fi prosperat. Pe cînd s'a înființat Episcopia, el consta din un mic număr de tîrgoveți așezațĭ cu dughenele lor, pe locul numit vatra tîrgului, și două sate: Plopeni și Broșteni, poate că și Corni; căcĭ în planul vechiŭ al Hușilor, se zice că acolo a fost silișteade sat vechiŭ: dară locuitoriĭ din acele sate, de multe greutățĭ aŭ pribegit și Episcopiĭ, în deosebite rînduri, aŭ adus coloniștĭ străinĭ de aŭ sporit populația. Coloniștiĭ eraŭ Romînĭ pribegițĭ prin alte țărĭ, Bulgarĭ, Ungurĭ așezațĭ acolo în deosebite epoce.

«Demetrie Cantimir, după anul 1711, în «Descrierea Moldoveĭ» vorbind de Huși, îl numește un tîrgușor mic, care nu are altă însemnătate de cît pentru scaunul Episcopieĭ și pentru că lîngă dînsul s'a ținut războiul luĭ Petru-cel-Mare cu Turciĭ la 1711 precum și pentru Movila-Răbîeĭ, ce nu este departe de acest loc.

«In alt loc însă Cantemir laudă vinul de Huși, punîndu-l în rîndul al doilea între vinațele ce produce Moldova, adică după cel de Cotnari, căruia Cantemir îĭ dă preferență înnaintea tuturor chiar acelor străine.

«In războiul Rusieĭ cu Turcia la 1711, sub Marele-Petru și sub Dimitrie Cantemir, urmat aproape de Huși, la Stănilești, Huși și prejmetele luĭ, aŭ suferit foarte mult din partea oștirilor beligerante, pănă ce s'a încheat pacea la 10 Iulie, pe malul Prutuluĭ, la trecătoare.

«In anul 1713, sub Domnia luĭ Nicolae Mavrocordat, Turciĭ aŭ luat în stăpînire cetatea Hotinuluĭ, cu ținutul eĭ și aŭ pus în ea o garnizoană mare de apărare despre Rusia și Polonia. Aceasta a îngreunat foarte mult poziținea Hușilor, carĭ eraŭ situațĭ pe calea Prutuluĭ, pe unde oștile Turcești adesea-orĭ se duceaŭ și veneaŭ de la Hotin. Nevoile ce aŭ căzut pe țară și pe Huși, de la această împrejurare, așa le descrie cronicarul Ioan Neculcea:

«Pe acele vremĭ era greŭ în țară, nu de birurĭ ci de alte supărărĭ, că Turcilor li era calea tot prin țară, mergînd și viind la Hotin; uniĭ veniaŭ pe la Focșani, de mergeaŭ pe Siret, alțiĭ pe la Bîrlad și Iași; alțiĭ pe la Prut și ca niște oștenĭ păgînĭ ce eraŭ tot stricăciunĭ făceaŭ, cu feliŭ de feliŭ de rîsurĭ și batjocurĭ. (L., t. 2, pag. 382).»

Poziținea geografică și vechea împărțire a tîrgului Hușilor. Intr'un desemn vechiŭ, în care se descrie poziținea topografică și împărțirea Hușilor, făcută de Iorest Dan, Devechiul Episcopieĭ, iată în ce stare se arată acest oraș în a doua jumătate al veaculuĭ al 18-lea.

1. Huși sunt situațĭ între două pîrae, ce curg amîndouă din partea apusană spre E., și se întrunesc din jos de Huși, în cît formează un unghiŭ. Pîrîul despre N. se numește Temasa și curge prin satul Corni; cel despre S. Dreslăvățul; amîndouă îșĭ aŭ obîrșiele în dealurile ce înconjura orașul.

2. In partea despre E. este situată Episcopia.

3. In spre E., locul tîrguluĭ cu o uliță în direcție de la N. spre S., locuită de Moldoveni și Bulgarĭ. De la locul tîrguluĭ maĭ departe, tot spre E., mahalaua Broșteni, care se începe de la S., trece peste cele două pîrae spre N. In această parte locuiaŭ tîrgoveții și poslujnicĭ aĭ Episcopieĭ. Tot în direcția de E., maĭ departe, pănă la întrunirea acelor două pîrae, era mahalaua Plopenilor, care merge tot în aceeași direcție de la S. spre N. ca și Broșteni. In marginea Sudică a eĭ era mahalaua numită «Ograda luĭ Lazăr». Plopeni eraŭ locuițĭ de asemenea de tîrgoveți și poslujnicĭ, saŭ coloniștĭ aĭ Episcopieĭ. De la Plopeni maĭ departe urmaŭ Voloseni, de care planul zice că Episcopia îĭ are prin schimb.

4. In drept cu locul tîrguluĭ, spre S. și spre N., se întinde locul numit Pleșa, pe care în toate direcțiunile sunt așezațĭ coloniștĭ Bulgarĭ.

5. In partea V.-N. de la Episcopie, se pune Corni, unde aŭ silișteade sat vechiŭ, în depărtare de tîrg ca la un ceas; locuitoriĭ se zice că eraŭ poslujnicĭ amestecațĭ cu tîrgoveți. Planul zice: moșia Corni este de la Stefan-Vodă și întărit de Constantin Racoviță.

6. Peste pîrîul Temașa, privind de la Episcopie spre S.-E. de la Corni, se pune mahalaua Cotroceni, locuită de poslujnicĭ și tîrgoveți.

Maĭ spre E. de la Cotroceni, tot peste pîrîŭ este mahaua Rîești, locuită de asemenea de poslujnicĭ și de tîrgoveți. Maĭ spre E. de la Rîești, coloniștĭ Bulgarĭ.

8. Intre Episcopie și locul tîrguluĭ, se arată o distanță de loc deșert, pe care era școală publică.

9. Pe locul tîrguluĭ în partea N. era Cișmeaua Domnească de care se vorbește în cărțile Domnești de scuteală pentru fîntănariĭ Domnești.

10. In partea despre S. a Episcopieĭ, era grădina Epis-

www.dacoromanica.ro

copiei, cu pomi, și, mai spre S., de la grădină, se începea pădurea, care acoperea dealul Lohanului, ce astăzi parte este gol, parte plantat cu vii și livezi.

In cît timp tîrgul Huși a fost pe locul Domnesc, el se mărginea numai în o mică ulicioară, acea ce se întinde de la mijlocul uliței Episcopiei spre S.; dară după ce s'a dat Episcopiei, tîrgul s'a mărit și s'a format ulița principală de la Episcopie spre E. Ori cîte procese aŭ urmărit între tîrgoveți și Episcopie cu tînguiri și asupriri, soarta acestor tîrgoveți a fost rîvnită de tîrgoveții de pe alte proprietăți particulare în cît aceia cînd își cereaŭ drepturi, se refereaŭ la poziținea tîrgoveților de Huși ca la un model.

«Cu luarea Basarabiei de Ruși, comerciul Hușilor a căzut tare, mărginindu-se numai în partea ținutului Fălciului rămas d'a dreapta Prutului. Această împrejurare a dat cea mai de pe urmă lovire mortală și tîrgului Fălciŭ, situat pe malul Prutului și de care Domnul Cantemir spune că pe timpul lui era un tîrg frumos («Descr. Mold.», p. 27).

Cu ocazia războaelor de pe la finele veaculuĭ al 18-lea, și începutul al 19-lea, dintre Rusia și Turcia, mai multe familii emigrînd de peste Dunăre, fură primite de Episcopi ca colonișt prin mahalalele Hușilor prin cari se spori populațiunea acestuĭ oraș. Coloniștii Bulgari aŭ adus în Huși cultura duzilor și a viermilor de mătase, care însă a rămas în o stare primitivă pănă astă-zi.

In fine, orașul Huși a avut mult de suferit în decursul anilor prin desele invaziuni ale oștilor străine în țară, căci calea oștirilor turcești și tătărești în războaele cu Polonii și Rușii la Hotin și la Cameniță, era pe valea Prutului, ce se începe din jos de Galați și trece în sus pe aproape de Huși. In această cale parte din urdiile cele nedesciplinate ale Turcilor și Tătarilor, se abăteaŭ pe la Huși și prădaŭ tot ce nu apucaŭ saŭ nu puteaŭ oamenii ascunde. Din tradiție se spună că prăzile, mai ales ale Tătarilor, eraŭ așa de dese și fără de veste la Huși în cît Episcopii țineaŭ deasupra clopotniței un observator; și peste Prut aveaŭ oameni puși înadins ca să dea semnal îndată ce vor simți năvălirea Tătarilor. Cînd se da semnalul știut se făcea alarmă cu tragerea clopotului și atunci locuitorii din Huși se retrăgeaŭ unii în pădure cu ceea ce aveaŭ, alții se puneaŭ în poziținī de apărare. Huși eraŭ înconjurați de codri mari. Episcopii în asemenea incursiuni barbare, se refugiaŭ cu lucrurile cele mai însemnate la Schitul-Brădicești. Insă de la un timp Tătarii aŭ nimerit și Brădicești, de unde aŭ luat multe averi și hrisoave vechi de ale Episcopiei ce se păstraŭ acolo spre siguranță.

Huși, *sat*, pe moșia cu același nume din com. Preutești, jud. Suceava. Așezat pe țărmul drept al Șomuzului-Mare, numără 86 case, populate cu 91 familii, saŭ 352 suflete, din cari 176 bărbați și 176 femei (6 străini). Are 85 contribuabili. Vatra satuluĭ ocupă 20 fălci. Moșia, proprietatea moștenitorilor decedatuluĭ G. Costandache, este în întindere de 370 fălci, din care: 290 fălci cultivabile, 56 fălci pădure și restul mlaștini și locuri puțin productive. Improprietăriți, la 1864, sunt; 31 pălmași și 17 codași, stăpînind 66 1/8 fălci. Are o biserică cu hramul Adormirea Maicei Domnului, zidită în 1835 de I. Hartù lari, împroprietărită cu 8 1/8 fălci, deservită de un preot și un cîntăreț. Școala din Preutești servește și acestuĭ sat. Drumuri principale sunt; la Fălticeni (6 kil.) și la Preutești (3 kil.).

Hotărnicia vechie a satuluĭ Huși se constată din următoarele mărturii:

Se ubo mi (fără deci noi) Nicolaĭ Donicĭ, Vel logofăt, Iordache Ruset, Vel Vornic nijinii zemli, Pavel Ciocârlan, Vel Vornic veșnii Zemli, si acest mare, Nicolai Costin Hatman i Pîrcălab Suceveĭ, Panainte Vel Postelnic, Dumitrașcu Cuza, Vel Spatar. Savin Vel Ban, Gavril Vel Paharnic, Gheorghe Apostolu Vel Visternic, Pătra cu Tosim Vel Stolnic, ... Vel Medelnicer, Ioan Palade Vel Clucer, Citca Sîrdariu, Dumitrașcu Vel Sluger, Calistru Vel Jignicer, Pavel Rugină Vel Lătrar, Varlam Vel Armaș. Nani Vel Ușer, Dumitra cu Macri Vtori Logofăt, Ion Gaftan Postelnic, Gavril Aga, Grigoraș, Jora, tretie Logof., Buta, Gheorghieș, Bejan Vornicĭ gloatei, facem știre cu aceasta mărturie a noastră precum că avînd Maria Sa Domnul Nostru Ioan Const. Duca Vocvod un sat a nume Huși, ce sunt la ținutul Sucevei pe Șomuz, care acel sat Huși sunt de moșa Măr. Sale cumpărătură de cinstitul raposatul părintele M. S. Duca Vodă de la Răsmandea Postelnic și scriind M. S. Voda o carte la d-luĭ fratele nostru Savin Vel Ban, d-luĭ aŭ trimis pe Ioan Botez, ce aŭ fost pîrcălab, și pe Ioan Șeptelici, ce aŭ fost Stolnic și Ștefan Pisoschi și pe Ioan Pitic din Buciumeni, și aŭ mers acolo la satul Huși i aŭ strîns oameni buni din jos și din sus, megiei de prin prejur și aŭ socotit și aŭ hotărît începînd hotarul din Șomuz și aŭ pus un stîlp pe te Șomuz din spre Preutești în țărmurile Șomuzuluĭ, la un izvor unde aŭ fost o fîntînă; de acolo la deal pe te cîmp, la mijlocul cîmpuluĭ s'au aflat un stîlp vechiŭ, de acolo drept sub movila Cetății s'au aflat alt stîlp vechiŭ, un stîlp s'aŭ pus în vîrful Movileĭ Cetățiĭ un tîlp s'au pus în drum sub Movile, unde e împreuna hotarul Preuteștilor și a Hîrtopuluĭ și a Hușuluĭ, mărturi înd ac lo între hotare: Neculae din Preutești pen-

www.dacoromanica.ro

tru un pămînt că aŭ vrut să-l are, și brăzdîndu-l l'aŭ scos Huși zicînd că nu este a lor și aŭ mai mărturisit și Ursul din Hîrtop. Iar pentru acel pămînt, că l'aŭ ținut un socru a luĭ anume Mînzatul din Hîrtop și l'aŭ fost dobîndit tot la Hușeni și acel pămînt s'aŭ stîlpit tot la Hușeni, de acolo drumul alăturea cu hotarul Hîrtopuluĭ un stîlp s'aŭ pus iar lîngă drum în prejma înălsurilor (?) Hîrtopuluĭ, de acolo tot alăturea drumul pănă în capul unuĭ pămînt, pănă în Valea Arghîrilor și trece peste valc, un stîlp s'aŭ pus pest la Vataștină în Bilăvoaia din Hnși, un stîlp s'aŭ pus în capul Vataștineĭ Bilăvoaeĭ din jos, de acolo cîmpul în zarea dealuluĭ precum arată hotarul vechiŭ, un stîlp în zarea dealuluĭ în Podul Fîntînelor de acolo în jos spre stîncile Hîrtoapeĭ, în lungul pămînturilor Hîrtopuluĭ și pe la obrațele pămînturilor Hușilor, un stîlp s'aŭ pus d'asupra în zarca dealuluĭ d'asupra Vataștinelor, de acolo la stîncĭ, un stîlp s'aŭ pus d'asupra stîncelor Hîrtoapelor, de acolo Valea-Hîrtoapeĭ în jos de la un loc, la Valca-Pîrîuluĭ, și taĭe drept matca pîrîuluĭ vechiŭ pănă în apa Șomuzuluĭ, s'aŭ făcut un bour, într'o răchită și trece peste Șomuz, ia Șomuzul în jos pănă într'o rovină (rîpă) de acolo la deal în margine s'a făcut bour, de acolo culmea prin pădurea pe Dealul-Andricăĭ, pănă în poduri la pădure, s'aŭ găsit stîlpul vechiŭ, și haturile arate pănă în margine, s'a făcut bour, din margine la vale cîmpul pănă într'o fîntînă, un stîlp s'aŭ pus la Fîntînĭ, de acolo trecc Valea-Lăcușeștilor în Podul-luĭ-Cămîrzan, de acolo piscul la deal pe culme pănă în Făgețel, pe la capetele pămînturilor din jos a Țarineĭ-Marĭ, din Țarina-Mare intră în pădure pănă în pîrîul ce vine din Poiana-Blagăĭ, tot prin Bourcbiți, și iar marginea Poeneĭ-Blagăĭ în vîrful dealuluĭ și coboară în jos păuă în Șomuz, de unde s'aŭ început hotarul întîiŭ, și se închcie hotarul tot. Insă într'acest sat Huși aŭ mărturisit megieșiĭ toți, că este a treĭa parte din sat a luĭ Calcantraur, afară din Leleștĭ așa aŭ socotit și aŭ ales de către alte hotare împrejur, și aŭ stîlpit precum arată mărturia carc scria la D-luĭ Saviu Vel Ban. Pentru accia văzînd acea mărturie încredințată, pentru maĭ marc întăritură, am făcut și noĭ accastă mărturic la cinstita mînă Măriеĭ Sale luĭ Vodă, și pentru credință toți maĭ jos am iscălit, să se știe».

«7211 (1703), Maĭ 22».

Nicolae Donicĭ, Vel Logofăț și toțĭ ceĭ dc sus scriși».

In 1803, «Hușiĭ a Clucereseĭ Safta Adămoaia număraŭ 18 liuzĭ, plătind 280 leĭ anual, avînd și treĭ liuzĭ de ceĭ fără bir. La aceștia se maĭ adăugeaŭ «liuziĭ ot tam cu 5 breslașĭ, 15 liuzĭ» carĭ plăteaŭ 188 leĭ anual).

Huși, *stație de dr.-d.-f.*, jud. Fălciŭ, pl. Prutul, căt. Huși, pe linia Crasna-Huși, pusă în circulație la 15 Octombrie 1890. Se află la 5 kil. de Dobrina. Înălțimea d'asupra nivelului mării e de 118m.03. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 181586 leĭ, 20 banĭ.

Huși (Episcopia-de-), biserică în orașul Huși, jud. Fălciŭ, făcută de Stefan-cel-Mare, Domnul Moldoveĭ, în anul 1495 și care în 1592 deveni Episcopie.

Iată-ĭ istoricul după Cronica Hușilor de Episcopul Melhisedec:

Inființarea acesteĭ din vechime a patra Episcopie a Bisericeĭ Moldoveĭ, datează de la finele veaculuĭ al 16-lea.

«Aceasta rezultă din următoarele combinărĭ: *a)* Pănă la finele veaculuĭ al 16-lea, orĭ unde se găsesc scrișĭ Episcopiĭ țării prin documente, nicăirea nu se pomenește de al-Hușilor, ci numaĭ de al-Romanuluĭ și de al-Rădăuților, împreună cu Mitropolitul. *b)* De la finele veaculuĭ al 16-lea se găsesc împreună cu ceĭ doĭ Episcopĭ, și al treilea — Episcopul Hușilor. *c)* In sinodicul Episcopieĭ de Huși, cel întîiŭ Episcop se pune Ioan, contimporan cu Ieremia Movilă, care a început a domni în zecimea de pe urmă a veaculuĭ al 16-lea. *d)* Temeiul cel maĭ mare este uricul luĭ Ieremia Movilă. Prin el pentru întîia dată se daŭ de la Domnie moșiĭ pentru întreținerea Episcopieĭ, și Episcopia de Huși se numește în el: «noŭ zidită (adică creată) Sfînta Episcopie de Huși».

«Motivul înființăreĭ acesteĭ a patra eparchiĭ în Moldova nu se arată în documentele Episcopieĭ. Dar se înțelege, că n'a putut fi altul de cît înlesnirea privigherii și administrației bisericești în partea despre răsărit a țăreĭ, care era maĭ mult amenințată de Mahometanizm. Afară de ținuturile Cetățeĭ-Albe și Chilieĭ, care căzuse sub stăpînirea turcească încă de la 1489, din timpul Mareluĭ Ștefan, la anul 1592, Aron-Vodă pronumit «cel răŭ», spre a căpăta a doua oară domnia de la Turcĭ, le a maĭ cedat Benderul, cu 12 sate de prin pregiur («Descrierea Mold.», de Cantemir, f. 29, 30, 1851).

«Iată uricul luĭ Ieremia Movilă, de care s'a pomenit maĭ sus. El este în limba slavonă și este reprodus în condica A. a documentelor, f. 19 — 22, împreună cu traducerea romînă pe care o reproducem și noĭ aicĭ. Originalul acuma nu se află între documentele Episcopieĭ, dar cînd s'a reprodus în condică era. Copietorul spune că uricul era scris pe pergament: «uric de la Irimia Movilă-Vodă pe toate moșiele Episcopieĭ Hușilor, ce este pe pergament», — așa intitulează el acest uric; apoĭ începe așa:

«In numele Tatăluĭ și a fiuluĭ și a Sfîntuluĭ Duh, Troițeĭ Sfîntcĭ deoființeĭ și nedespărțiteĭ. Iată eŭ robul Stăpînuluĭ meŭ Domnuluĭ Dumnezeŭ și Mîntuitoruluĭ nostru Iisus Christos și închinător Sfînteĭ Troițeĭ, Ioan Icremia Moghila Voevod: cu mila luĭ Dumnezeŭ Domn Țăreĭ Moldoveĭ. Iată Domnia mea bine am voit, cu a noastră bună voire, cu curată și luminată inimă, și cu tot gîndul, și cu tot sufletul nostru și cu aju-

www.dacoromanica.ro

torul dĕ la Dumnezoŭ și cu sfatul și cu blagoslovenia părinților noștri a Archiereilor Moldoveĭ, kyr Gheorgie Moghila Archicpiscop și Mitropolit Succveĭ și kyr Agathon Episcop Romanuluĭ, și kyr Theodosie Episcop Rădăuțuluĭ, și kyr Ioan Episcop Hușuluĭ, și cu sfătuirea a tot sfatuluĭ nostru, am făcut întru cinstea și slava Domnuluĭ Dumnezcŭ, făcătoriuluĭ cerinluĭ și a pămîntuluĭ, și am dispus pentru mîntuirea sufletelor celor maĭ înaintc întru fericirc răposaților, moșilor și strămoșilor și părinților noștri, și pentru a noastră sănătate trupească și mîntuire sufictească, și pentru sănătatea și mîntuirea Maicеĭ Domnieĭ mele Marieĭ, și pentru sănătatea și mîntuirea a Doamneĭ Domnieĭ mele, -i de Dumnezcŭ dăruiților fiĭ Domnieĭ mele Ion Constantin Vocvod și pentru toată casa noastră și pentru pacea a toată țara noastră a Moldovcĭ. Am dat și am miluit a noastră Sfîntă rugă cea făcută nouă Sfîntă Episcopia Hușuluĭ, undc cste hramul Sfinților întru tot lăudaților Apostolĭ Petru și Pavcl, cu accste sate: satul Plopeni și satul Cozicci și Rășești și Siliștca, Crcțești și Spăriați, ce sunt în ținutul Fălciuluĭ, și Căcăceni la ținutul Lăpușncĭ, și cu morĭ la Pănoasa, cc sunt la gîrla Prutuluĭ, cc aceste maĭ sus scrisc satc aŭ fost drepte ale Domnicĭ mele și sub ascultarc la ocolul tîrguluĭ nostru Hușuluĭ, ca să fie de la noĭ Sfinteĭ Episcopiĭ ncclătite nicĭ-odinioară în vecĭi vecilor, pănă cînd va sta acea Sfîntă Biscrică, și cine vor fi acolo prcoți călugărĭ într'acea Sfîntă Episcopiă, cu tot soborul, să aibă a ruga prc Domnul Dumnczeŭ ncîncetat ziua și noaptea, pcntru sănătatea Domnieĭ melc, și a Maiceĭ Domnieĭ mele, și de Dumnczcŭ dăruită și prea iubiți fiĭ Domnicĭ mele, și pentru mîntuirea sufletclor noastre și pentru crtarea păcatclor moșilor; strămoșilor și a răposaților părinților noștri. Toate acelc scrisc maĭ sus ca să fic dc la noĭ uric de acum și pănă cînd va sta acca maĭ sus numită Sfînta Episcopiă. Iar hotarul acelor maĭ sus numitc sate, anume Plopeni și Cozieci, și Rășești și Siliștca Crcțcști și Spărieți, carc sunt la ținutul Fălciuluĭ, și Căcăccni care sunt la ținutul Lăpușneĭ, și cu morĭ la Pănoasa cc sunt în gîrla Prutuluĭ, și ca să fie hotărîrea acestor moșiĭ tuturor după a lor cele vechĭ hotare, pe unde din veac aŭ umblat. Iară spre aceasta este credința Domnicĭ mele celuĭ maĭ sus scris Ion Iremia Moghila Voevod, și credința prca iubituluĭ fiuluĭ nostru Ion Constantin Voevod, și credința boerilor noștri, credința Dumisalc luĭ Ureche vornicul dc țara de jos, credința Dumisalc Cirstc vornic de țara de sus, crcdința Dumisale Georgi Pîrcalab Hotinuluĭ, credința Dumilor salc luĭ Georgi și Ionașcu Pîrcălabiĭ Neamțuluĭ, credința Dumilor sale Cîrste și German Pîrcalabiĭ Romanuluĭ credința Dumisale luĭ Orcțe Hatman și Pîrcălab Succveĭ, crcdința Dumisale luĭ Orinovschi, credința Dumisale luĭ Veveriță Spătariŭ, credința Dumisale Ursul Medelniceriŭ, credința Dumisale Cărăiman Păharnic, crcdința Dumisale, Simion Stroiciŭ visternic, credința Dumisale Gligori Stolnic, credința Dumisale luĭ Vorcotariŭ Comis, și credința a tuturor boerilor noștri a Moldoveĭ, a marĭ și a micĭ. Iară după a noastră viață și mutare orĭ pre cine va alege Domnul Dumnezcŭ să domnească, orĭ din fecioriĭ noștri, sau din neamul nostru, saŭ orĭ pe cine va alcge Dumnczeŭ să fic Domn țăreĭ noastre a Moldovcĭ, acela să n'aibă a strica, ci să maĭ întărcască la a noastră rugă Sfînta Episcopia Hușuluĭ. Iar cine s'ar ispiti a strica a noastră danie și miluirea și întărirea, unul ca accla să fiă blcstcmat dc Domnul Dumnezeŭ, făcătoriul ceriuluĭ și al pămîntuluĭ, și de Prcacurata Maĭca luĭ Născătoarca de Dumnczeŭ și de Sfinții Verhovnicĭ și întru tot lăudații Apostolĭ Pctru și Pavcl, și a celor-lalți Apostolĭ, și dc patru Evangeliștĭ, și dc 818 părinți de la Nichea, să aibă parte cu trecletul Iuda și cu Jidoveĭ ceĭ ce aŭ răstignit pc Christos și aŭ zis: sîngcle luĭ asupra noastră și asupra fecіorilor noștri. Accst blcstem să fic asupra cclor, cari vor strica și vor rumpe accastă scrisoare a Domnieĭ mele. Și pcntru maĭ marc încredințarc, către această adevărată carte a noastră am legat și pecetia Domnicĭ mclc. U Ias, vlet 7100 (1592).

Eparhia Episcopieĭ Hușilor. «Eparhia Hușilor ce se compunea din: 1. Ținutul Fălciuluĭ din stînga Prutuluĭ cu reședința în Fălciu. 2. Ținutul Lăpușneĭ, partea ce rămăsese după luarea Tighineĭ saŭ a Benderuluĭ, cu cele 12 sate sub stăpînirea turcească, care maĭ înainte făcea parte tot din ținutul acesta. Capitala ținutuluĭ maĭ înainte fusesc la Tighinea, iară apoĭ s'a strămutat la tîrgușorul Lăpușna, unde reședeaŭ Pîrcălabiĭ domnești, carĭ administraŭ ținutul. (Descr. Moldoveĭ», f. 29). Tot în acest ținut era și tîrgușorul Chișinăul. («Arh. istorică , t. I, par. 1, f. 172). Intr'o corespondență din anul 1593, vedem că protopopul ținutuluĭ îșĭ avea reședința în Chișenăŭ, iară în Lăpușna era Nemesnicul saŭ Blagocinul. 3. Ținutul Orheiul ĭĭ cu reședința în tîrgul Orheŭ, de o întindere nu prea mare (ibid., f. 31). 4. Ținutul Soroceĭ, cu reședința în Soroca, situat pe malul Nistruluĭ, cu cetate, la care se rînduiaŭ de Domnie doĭ cîrmuitorĭ. După luarea Benderuluĭ, Cetatea Soroceĭ avea mare însemnătate strategică (ibid., f. 31, 32). Sub Inocentie, în anul 1757, în Soroca, Episcopia și-a făcut metoh.

«Miron Costin ne spune că județul Fălciŭ se întindea pănă la Dunăre, în cît cuprindea tîrgușoarele Reni și Troianul. Această parte de loc pe la 1769 forma un deosebit ținut, numit Hotărniceni saŭ Greceni, și era administrat de un Căpitan. (Ar hiva rom.», t. I, 1860, f. 141), pentru care și ținutul acesta se numea pe la 1800, Căpitănie. In Cond. III, f. 236, se pomenește de un «Ioniță Gafencu biv căpitan de Greceni , la anul 1778. Deasemenea ținutul Fălciuluĭ cuprindea Codrul numit Chigheciul saŭ Tigheciul, («Arh. istorică , t. I, p. I, f. 172), care era din stînga Prutuluĭ, și se întindea pănă la hotarul Bugeaguluĭ saŭ al Basarabieĭ adică pănă la șanțul luĭ Traian. Din vechime acolo locuiaŭ 12 mĭĭ de locuitorĭ, carĭ se aflaŭ în necontenite lupte și supărărĭ cu Tătariĭ de Bugeag. (Descrie rea Moldoveĭ», f. 58). In timpurile maĭ din urmă, precum se vede din anaforaua Adunărĭĭ obștești din anul 1812, ținuturile de peste Prut se modificase:

www.dacoromanica.ro

Orheiul și Lăpușna se întrunise într'un singur ținut, numit al Lăpușneĭ, saŭ al Orheiul uĭ cu reședința în Orheiŭ, a căruia diregătorĭ se numeaŭ Sărdarĭ. Cel puțin aceasta se găsește în documente de pe la 1800. Codrul Tigheciuluĭ de asemenea forma un ținut a parte. (Uricar., part. III, f. 343).

«Cu curgerea timpuluĭ, Eparhia Hușilor a suferit maĭ multe schimbărĭ în întinderea sa. Ieremia Movilă, la 1596, spre a'șĭ atrage amiciția Hanuluĭ tătăresc, și prin el a Sultanuluĭ, care ordonase a'l alunga, pentru că ocupase tronul cu ajutorul Leșilor, a dat Hanuluĭ 7 sate moldovenești din Bugiag ca să-ĭ fie de cîșle, care s'aŭ numit «satele hănești», (Letop., tom. I., f. 217). La anul 1668, sub Domnul Alexandru Iliaș, Turcĭ aŭ luat tîrgul Reni, cu tot locul de prin prejur, și aŭ făcut acolo giamiă. («Arhiva romînă», t. II, f. 360, 1860. Vezĭ de asemenea Letop., t. I, f. 253. Arhiva istor. t. I. part. I. f. 26, No. 19). Pe la timpul luĭ Constantin Cantemir (1685—1693), Tătarii cuprinseseră ținuturile Orheiul și Lăpușna, de unde abia s'a scos de Antioh Cantemir (1696—1700). (Letop , t. II, f. 43, 49, 292). La anul 1712, Lupul Vornicul, în timpul interegnuluĭ, dăduse Tătarilor o parte din Moldavia despre E., dar o a reînturnat Mihaĭ Racoviță. (Letop., t. II, f. 147, 396). La învoiala ce a încheiat Grigorie Ghica cu Tătarĭ de Bugiag, în anul 1732, a fost nevoit să le maĭ dea din pămîntul Moldoveĭ o întindere cale de o oară (Letop., t. II, f. 408). Toate aceste locurĭ ce treceaŭ sub stăpînirea politică a Tătarilor saŭ a Turcilor, se înstrăinaŭ și bisericește, trecînd în Eparhia Proilabieĭ, care cuprindea toate teritoriile luate de Turcĭ de la Romînĭ.

«In anul 1771, cînd oștile ruseștĭ coprinseseră toate cetățile ocupate în Moldova de Turcĭ, cu ocazia morțiĭ Mitropolituluĭ Proilav, Mitropolitul Gavriil Calimah a lipit la Eparhia Hușilor toate teritoriile cetăților Turcești de la Dunăre și Nistru, afară de Hotinul, adică: Reni, Ismailul, Chilia, Akermanul și Benderul. Insă, această mare întindere a Eparhieĭ Hușilor a ținut numaĭ până la încheerea păceĭ în anul 1774, cînd acele cetățĭ iarășĭ s'aŭ redat Turcilor și în urmare iarășĭ s'a restabilit Eparhia Turcească Proilabia, și Episcopia de Huși a rămas ca și maĭ înainte.

«In anul 1812, Rusia, luînd de la Moldova toată partea despre E., dintre Prut și Nistru, împreună cu Bugeagul saŭ Basarabia și cu toate olaturile Turcești din acele părțĭ, a redus Eparhia Hușilor maĭ la totala desființare, rămînîndu-ĭ numaĭ partea din ținutul Fălciuluĭ ce este de-a dreapta Prutuluĭ. Spre a putea exista această Eparhie a fost necesitate a se adăogi ținutul Vasluiuluĭ, de la Eparhia Romanuluĭ. Aceasta mise pare că s'a făcut cu ocazia morțiĭ Episcopuluĭ Gherasim în 1826. Cel puțin din anul acesta se găsește o scrisoare a Episcopuluĭ de Rădăuți, Isaia Bălășescu, către Episcopul de Roman, Meletie, în chestia unuĭ preot de la satul Dumești, ținutul Vasluiuluĭ, care, ca vechil de Protopop se adresase de-a dreptul către Egumenul din Sucevița. Episcopul de Rădăuți a găsit această urmare a vechiluluĭ necanonică și-l acuză la Episcopul săŭ Meletie; însă, fiind că ținutul Vasluiŭ nu maĭ făcea parte din Eparhia sa, recomandă acea epistolă Episcopuluĭ de Huși. (Acta corespond. cu Epis. de Roman).

«La anul 1852, sub Episcopul Meletie Istrati, s'au maĭ adaos încă două ținuturĭ, Tutova și Covurluiŭ, la Eparhia de Huși, tot de la acea de Roman, care avea șase ținuturĭ, și cu chipul acesta s'a făcut amîndouă Episcopiele cu Eparhiĭ egale în numărul ținuturilor, fiecare cuprinzînd cîte 4 ținuturĭ. In anul 1864, formîndu-se noua Episcopie a Dunăreĭ-d.-j., s'a dat la această din urmă ținutul Covurluiuluĭ, iar la Episcopia de Huși, s'a alipit ținutul Cahul, prin care iarășĭ s'a redat o parte din locurile de peste Prut ce le avusese până la anul 1812. După retrocedarea Basarabieĭ în 1877, s'a luat de la această Eparhie ținutul Cahululuĭ.

Episcopul de Huși în ordinea ierarhică a Episcopilor ocupă locul după Episcopul de Rădăuți, fiind că Episcopia de Huși, ca cea înființată maĭ în urmă, se socotea inferioară celor-l'alte, și era maĭ săracă între colegele sale. Locul cel d'întîiŭ după Mitropolit, la parade, îl ocupa Episcopul de Roman, apoĭ al Rădăuților și în fine al Hușilor. La sărbătorile cele marĭ cînd se aflaŭ toțĭ Episcopiĭ în Capitală, precum: la Nașterea Domnuluĭ, la Botez, etc. și venea Domnul la biserică, Mitropolitul și Episcopul de Roman sta în laturea dreaptă, iară Episcopul de Rădăuți și de Huși în laturea stîngă. (Letop., t. III, f. 297). La cazurĭ de vacanțe la vre o Episcopie, obicĭnuit se păzea această regulă: Episcopul de Huși trecea la Rădăuți, acesta la Roman, iară Romanul, la Mitropolie, în cît alegerea și chirotonirea de Episcop noŭ

www.dacoromanica.ro

cădea pentru Episcopia de Huși. Insă această regulă nu se urma tot-d'a-una cu strictețe. Aŭ fost cazurĭ cînd Episcopul de Huși a trecut imediat la Episcopia de Roman, ba încă și deadreptul la Mitropolie. După mărturia Domnitoruluĭ Cantemir, atît Episcopul de Huși, cît și cel de Rădăuți, de și purtaŭ numele de Episcop și aveaŭ chirotonia canonică archierească, nu aveaŭ voe de a purta Mitră, rămîind această prerogativă numaĭ Mitropolituluĭ și Episcopuluĭ de Roman. «Descrierea Moldoveĭ», f. 293, din anul 1851).

«Această mărginire cu timpul s'a desființat. Mitra și engolpiul Episcopuluĭ Inocențiŭ, răposat la 1782, se păstrează pănă astăzĭ la Episcopia de Huși».

Huștiul, *sat*, în jud. Tutova, pl. Pereschivul, com. Liești, spre N.-E. de satul Liești.

Hușul, *pîrîŭ*, format din pîraele: Broșteni și Rîești, carĭ se împreună în partea de E. a tîrguluĭ Huși; apoĭ sub numirea de pîrîul Hușul, se varsă în gîrla Isaia, formată din vărsarea Prutuluĭ, după ce primește maĭ în sus, în partea din stînga, pe afluenții Răcea și Păhnești, carĭ vin din partea de N. a plășeĭ Podoleni.

Huta, *pîrîŭ*, jud. Dorohoiŭ; izvorește din dealul Huteĭ, despre Culicenĭ; primește în stînga pîraele Savinești și Bîrzeni; curge de la V. spre E., prin șesul din mijlocul satuluĭ și comuneĭ Tîrnauca, pl. Herța, și se varsă în pîrîul Holeacul.

Hutupeni, *cătun*. Vezĭ Valea-Satuluĭ, sat, com. Valea-Satuluĭ, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ.

Huturele, *iezer*, în partea de E. a com. Vizirul, între canalul Vîlciul, Dunărea-Vechie, lacul Tituloaia și privalul Băndoiul, cu care comunică în partea de S. prin privalul Huturele.

Huțani, *sat*, în centrul com. Brehueștĭ, pl. Siretul, jud. Botoșani, situat pe loc șes, în stînga Siretuluĭ, cu o suprafață de 404 hect. și cu o populație de 102 familiĭ, sau 371 suflete, Ruși, din carĭ 120 contribuabilĭ.

Teritoriul moșieĭ este mare parte șes și acoperit cu pădure.

Numărul vitelor e de 432 : 124 boĭ și vacĭ, 18 caĭ, 220 oĭ, 10 bivolĭ și 60 porcĭ.

Sunt 18 stupĭ cu albine.

Huțanul, *deal*, cu ponor, pe moșia Grămești, com. Grămești, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ; începe din măgura Cudrina și se termină la satul Rudești.

Huțanuluĭ (Dealul-), *deal*, jud. Tecuciŭ, la marginea de E. a com. Colonești, pe care o separă de com. Tulești, din jud. Tutova.

Huțoaia, *deal*, în jud. Iași, pl. Bahluiul, com. Cotnari; începe din Valea-Groazeĭ și merge pănă la hotarul moșieĭ Ulmi, com. Belcești, unde se sfîrșește, făcînd și hotarul între satul Cîrjoaea, din com. Băiceni și com. Cotnari.

Huțul, *sat*, făcînd parte din com. Găiceana, jud. Tecuciŭ, situat pe o vale, la 12 kil. de reședința comuneĭ.

Are o populație de 72 familiĭ, saŭ 285 suflete, din carĭ 66 contribuabilĭ. Locuesc în 70 case.

Are o școală, care datează de la 1892 și e frecuentată de 38 copiĭ; o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva făcută de Nichita Rusu la 1799, după cum se vede în inscripția ce se află pe catapeteazmă. S'a reparat la anul 1853. Se întreține de locuitorĭ, avînd și $8\frac{1}{2}$ fălcĭ de pămînt arabil.

Este străbătut de un drum ce vine din Găiceana și trece în jud. Bacăŭ.

Locuitoriĭ, foștĭ clăcașĭ, sunt împroprietăriți la 1864 și stăpînesc 327 hect., iar proprietarul moșieĭ, D-nul Dimitrie A. Sturdza, are 2409 hect., din care mare parte pădure.

Huțul, *pîrîŭ*, trece prin mijlocul satuluĭ cu acelașĭ nume, com. Găiceana, jud. Tecuciŭ.

Huzmul, *baltă*, pe moșia Rîpta, com. Hreațca, pl. Herța, jud. Dorohoiŭ.

Huzun-Ada, *insulă*, pe Dunăre, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comunelor rurale Aliman și Mîrleanul, jud. Constanța; este maĭ mult o prelungire de V. a mareluĭ Ostrov-Lung, cu care e legată prin o îngustă limbă de pămînt; are o formă lunguiață îndoită, cu o lungime de $\frac{1}{2}$ kil., o lărgime de 800 m.; o întindere de 108 hect.; este neproductivă, de oare-ce tot pămîntul săŭ este format din aluviunile nisipoase ale rîuluĭ.

Huzunul, *pîrîiaș*, format în munțiĭ com. Poiana, se varsă în Putna, jud. Putna.

— SFÎRȘITUL VOLUMULUĬ AL III-lea. —

www.dacoromanica.ro

www.dacoromanica.ro